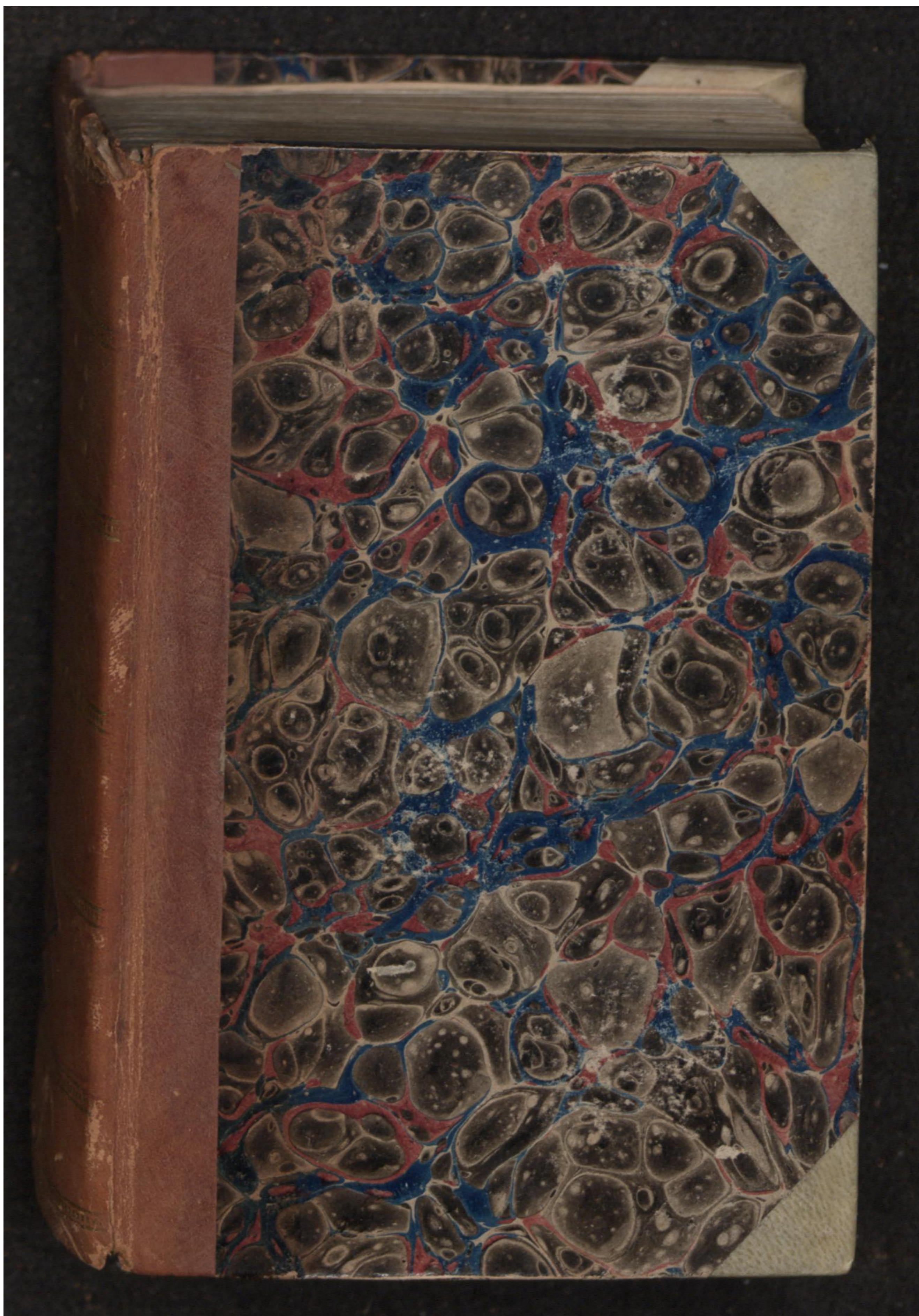
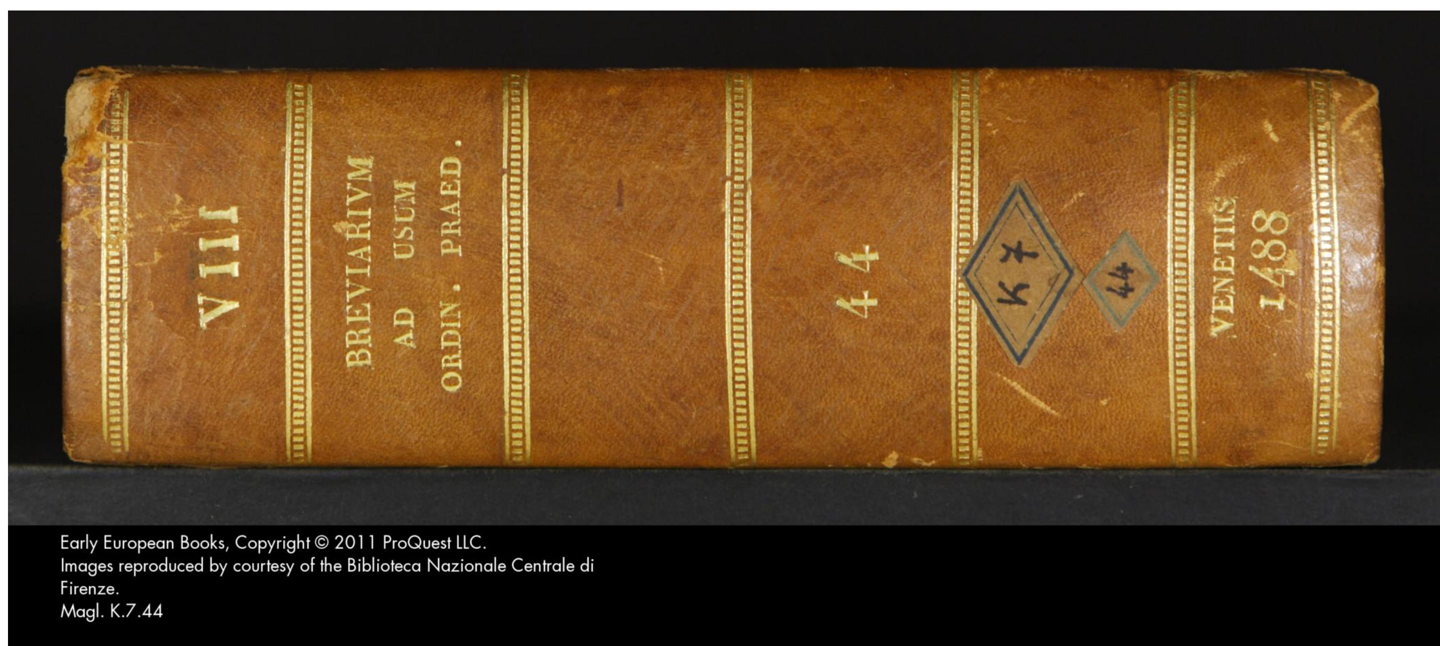

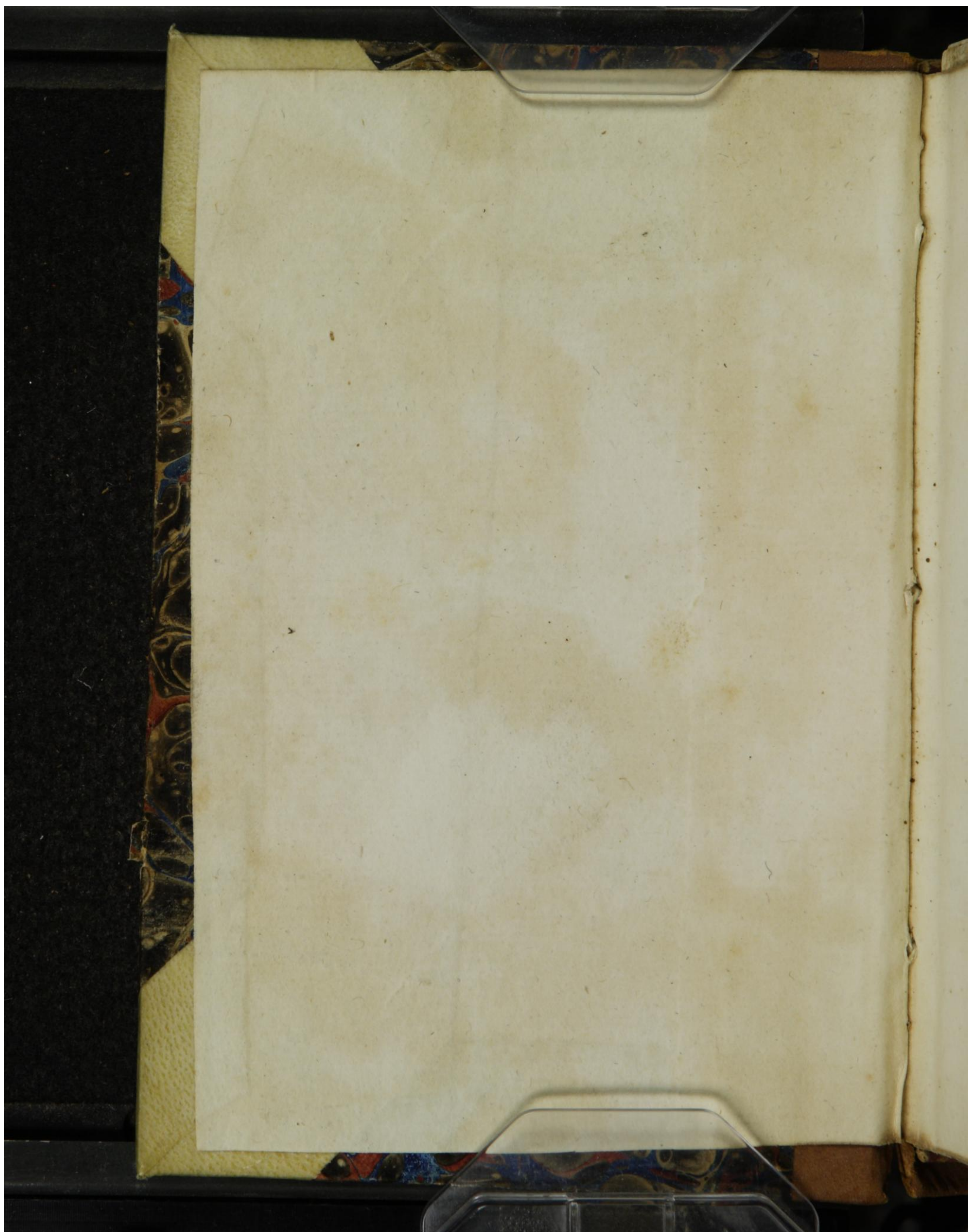

VIII
BREVIARIVM
AD USUM
ORDIN. PRAED.
44
K 7
44
VENETIIS
1488

Aure⁹ nũer⁹	KL		Janua. i⁹ habet dies. xxxj. Luna. xxx. Nox habet horas. xvj. Dies. ho viij.	
iij	A	Januarij	Circũcisio domini	duplex.
	b	iiij no	Oct. sancti stephani	iij. lec. (dok.
xj	c	iij no	Oct. sci ioãnis. iij lec. Incipit eti⁹ em.	
	d	pdie no	Oct. sanctoꝝ innocẽtũ	iij. lec.
xix	e	nonis		Uigilia
viij	f	viij id⁹	Epiphania domini	totũ duplex.
	g	vij id⁹		Clauis. lxx.
xvj	A	vj id⁹		
v	b	v id⁹		
	c	iiij id⁹	Pauli p̃mi heremite	memoria
xiij	d	iij id⁹		
ij	e	pdie id⁹	epoꝝ. memoria	
	f	idibus	Oct. ephie. simplex. Remigij ꝛ hilarij	
x	g	xix kl	Februarij Felicis pſbri ꝛ ꝯfes.	iij. lec
	A	xviij kl	Mauri abbatis.	iij. lec.
xviij	b	xvij kl	Marcelli pape ꝛ martyris	iij. lec
vij	c	xvj kl	Antonij abbatis	totũ duplex.
	d	xv kl	Prisce ꝟginis ꝛ mar. iij lc. Initiũ. lxx	
xv	e	xiiij kl	Sol in aquario.	
iiij	f	xiij kl	Fabiani ꝛ sebastiani mr̃m. To. duplex	
	g	xij kl	Agnetis ꝟginis ꝛ mar. To. duplex.	
xij	A	xj kl	Uincentij martyris	totũ duplex
j	b	x kl	Emerẽtiane ꝟginis ꝛ mar.	iij. le
	c	ix kl		
ix	d	viij kl	Cõuersio sci pauli apli	totũ duplex
	e	vij kl		
xvij	f	vj kl	Juliani epi ꝛ ꝯfes.	iij. lec.
vj	g	v kl	Trãslatio sci thome de aquino. totũ du.	
	A	iiij kl	Agnetis secundo. iij. lec.	Clauis. xl
xiiij	b	iij kl		
iij	c	pdie kl	Trãslatio corpis sci marci euuãgeliste	

Aureꝰ nūerꝰ			Februariꝰ hꝫ dies .xxviij. Luna .xxix. Nox hꝫ horas .xiiij. Dies .x. (hol.
	d	Februarij	Ignatij epi ꝛ m̄. iij.lc. Finis q̄rt em/
xj	e	iiij no	Purificatio btē marie ꝟgi[illegible] du.
xix	f	iij no	Blasij episcopi ꝛ martyris [illegible] pler.
viij	g	ꝑdie no	Aniuersariū patꝝ ꝛ matꝝ. [illegible]
	A	nonis	Agathe virginis ꝛ mar. [illegible]plex.
xvj	b	viij idꝰ	Uedasti ꝛ amandi epoꝝ. Mem̄. S. [illegible] X.
v	c	vij idꝰ	Uer ſm grecos incipit
	d	vj idꝰ	Initiū .xl.
xiij	e	v idꝰ	Apollonie ꝟ. ꝛ mr̄.
ij	f	iiij idꝰ	Scholaſtice virginis. iij.lc.
	g	iij idꝰ	
x	A	ꝑdie idꝰ	
	b	idibus	
xviij	c	xvj kl	Martij. Ualentini martyris iij.lc.
vij	d	xv kl	Sol in piſcibus
	e	xiiij kl	Scē iuliane ꝟginis ꝛ mar. iij.lc.
xv	f	xiij kl	
iiij	g	xij kl	
	A	xj kl	
xij	b	x kl	
j	c	ix kl	
	d	viij kl	Cathedra ſci petri. ſimplex Uer in/
ix	e	vij kl	Uigilia. (choat ſm latinos.
	f	vj kl	Matthie apſi. totū du. Locꝰ biſexti
xvij	g	v kl	
vj	A	iiij kl	
	b	iij kl	
xiiij	c	ꝑdie kl	

Aure⁹ nūer⁹	KL		Martius habet dies .xxxj. Luna .xxx. Nox habet horas .xij. ⁊ Dies .xij
iij	d	Kl Martij	Albini episcopi ⁊ ꝯfessoris iij. lec.
	e	vj no	
xj	f	v no	
	g	iiij no	
xix	A	iij no	
viij	b	ṗdie no	Incipit terti⁹ embolysmus.
	c	nonis	Thome ꝯfes. ⁊ doctoris de ordine predicatorū. totū duplex
xvj	d	viij id⁹	
v	e	vij id⁹	
	f	vj id⁹	
xiij	g	v id⁹	Claues pasce
ij	A	iiij id⁹	Gregorij pape ⁊ ꝯfes. duplex.
	b	iij id⁹	
x	c	ṗdie id⁹	Ultimū quadragesime.
	d	idibus	Equinoctiū vernale.
xviij	e	xvij kl	Aprilis
vij	f	xvj kl	
	g	xv kl	Sol in ariete
xv	A	xiiij kl	
iiij	b	xiij kl	
	c	xij kl	Bñdicti abbatis. duplex.
xij	d	xj kl	Primū pascha.
j	e	x kl	
	f	ix kl	
ix	g	viij kl	Annunciatio dñica. totū duplex
	A	vij kl	
xvij	b	vj kl	
vj	c	v kl	
	d	iiij kl	
xiiij	e	iij kl	
iij	f	ṗdie kl	

Aure⁹ nūer⁹			Aprilis habet dies .xxx. Luna .xxix. Nox habet horas .x. dies ho. xiiij.	
	g	Aprilis		
xj	A	iiij no		
	b	iij no		
xix	c	ꝑdie no	Ambrosij epi ꝛ cōfes.	duplex
viij	d	nonis	Vincentij ꝯfes.	totum duplex
xvj	e	viij id⁹		
v	f	vij id⁹		
	g	vj id⁹		
xiij	A	v id⁹		
ij	b	iiij id⁹		
	c	iij id⁹		
x	d	ꝑdie id⁹		
	e	idibus		
xviij	f	xviij kl'	Maij. Tyburtij ꝛ valeriani ꝛ maximi	iij. lec.
vij	g	xvij kl'	Clauis rogationū	
	A	xvj kl'		
xv	b	xv kl'		Sol in tauro
iiij	c	xiiij kl'		
	d	xiij kl'		
xij	e	xij kl'		
j	f	xj kl'		
	g	x kl'		
ix	A	ix kl'	Georgij martyris	simplex
	b	viij kl'	Adalberti epi et Martiris .iij. lec.	
xvij	c	vij kl'	Marci euāgeliste. duplex	Vltimū pasce
vj	d	vj kl'		
	e	v kl'		
xiiij	f	iiij kl'	Vitalis martyris	iij. lec.
iij	g	iij kl'	Petri m̄ris de or-	Clauis pētecostes
	A	ꝑdie kl'	dine fratrū predicatorū. totū duplex.	

Aure9 nūer9	KL		Maius habet dies.xxxj. Lūna.xxx. Nox habet horas.viij. Dies xv.xvj.	
xj	b	Maij	Philippi ⁊ iacobi aplo℞	totū duplex
	c	vj no	Katherine virginis senēsis	totū du
xix	d	v no	Inuētio scē cruc; du. Alexādri euētij	
viij	e	iiij no	Corone dñi sim(⁊ theodoli mr℞.	
	f	iij no		
xvj	g	pdie no	Joannis ante portā latinā	duplex.
v	A	nonis	Translatio sci petri mar.	totū duplex.
	b	viij id9	Apparitio sci michaelis	totū duplex.
xiij	c	vij id9		
ij	d	vj id9	Gordiani ⁊ epimachi mar.	iij.lc.
	e	v id9		
x	f	iiij id9	Nerei achilei ⁊ pācratij mar.	iij.lec
	g	iij id9	Seruatij epi ⁊ ɔfessoris	iij.lec.
xviij	A	pdie id9		
vij	b	idibus		
	c	xvij kl	Junij	
xv	d	xvj kl		
iiij	e	xv kl		Sol in geminis.
	f	xiiij kl	Potentiane virginis	iij.lec.
xij	g	xiij kl		
j	A	xij kl		
	b	xj kl		
ix	c	x kl		
	d	ix kl	Trāslatio beati dñici	totū duplex
xvij	e	viij kl	Urbani pape ⁊ mar	iij.lec. Estas orit.
vj	f	vij kl		
	g	vj kl		
xiiij	A	v kl		
iij	b	iiij kl		
	c	iij kl		
xj	d	pdie kl	Petronelle virginis	iij.lec.

Aure⁹ nūer⁹			Junius habet dies .xxx. Luna .xxix. Nox habet horas .vj. Dies ho. xviij
	e	Junij	
xix	f	iiij no	Marcellini ⁊ petri martyrū iiij. lc
viij	g	iij no	
xvj	A	pdie no	
v	b	nonis	
	c	viij id⁹	
xiij	d	vij id⁹	
ij	e	vj id⁹	Medardi episcopi ⁊ ꝯfes. iij. lec.
	f	v id⁹	Primi ⁊ feliciani martyrū iij. lec.
x	g	iiij id⁹	
	A	iij id⁹	Barnabe apostoli. duplex (iij. lec.
xviij	b	pdie id⁹	Basilidis cyrini nabor ⁊ naçarij mar.
vij	c	idibus	Antonij ꝯfe. de ordie fratꝝ mio. simpx.
	d	xviij kl Julij	Solsticiū estiuale.
xv	e	xvij kl	Uiti ⁊ modesti mar. iij. lec.
iiij	f	xvj kl	Martialis mēoria Cyrici ⁊ iulite m̄.
	g	xv kl	Sol in cancro
xij	A	xiiij kl	Marci ⁊ marcelliani martyꝝ iij. lc.
j	b	xiij kl	Geruasij ⁊ pthasij martyꝝ simplex
	c	xij kl	
ix	d	xj kl	
	e	x kl	Decē miliū mrꝝ ⁊ militū totū duplex
xvij	f	ix kl	Uigilia
vj	g	viij kl	Natiuitas scī ioānis baptiste. totū du.
	A	vij kl	
xiiij	b	vj kl	Joannis ⁊ pauli martyrū simplex
iij	c	v kl	
	d	iiij kl	Leonis pape ⁊ ꝯfes. mēoria. Uigilia
xj	e	iij kl	Petri ⁊ pauli aplorꝝ. totū duplex.
	f	pdie kl	Cōmemoratio scī pauli duplex

Aure⁹ nūer⁹	KL			Julius habet dies .xxxj. Luna .xxx. Nox habet horas .viij. Dies xo .xvj.	
xix	g	Julij		Octaue sci ioānis baptiste	simplex.
viij	A	vj	no	Uisitatio scē marie v̄ginis.	totū du
	b	v	no	Processi ⁊ martiniani mar.	mēoria
xvj	c	iiij	no		
v	d	iij	no		
	e	p̄die	no	Octaue aploꝝ petri ⁊ pauli	simplex.
xiij	f	nonis			
ij	g	viij	id⁹		
	A	vij	id⁹	Octaue visitatiōis bte marie.	simplex.
x	b	vj	id⁹	Septē fratrū martyrū	iij. lec.
	c	v	id⁹	Procopij abbatis	iij. lec.
xviij	d	iiij	id⁹		
vij	e	iij	id⁹		
	f	p̄die	id⁹		Dies caniculares.
xv	g	idibus		Diuisio aploꝝ	
iiij	A	xvij	kl	Augusti.	
	b	xvj	kl	Alexij ꝯfessoris	iij. lecō.
xij	c	xv	kl	Sol in leone	
j	d	xiiij	kl		
	e	xiij	kl	Margarite virginis ⁊ mar	simplex
ix	f	xij	kl	Praxedis virginis	iij. lec.
	g	xj	kl	Marie magdalene	totū duplex.
xvij	A	x	kl	Apolinaris epi ⁊ mar. iij. lec.	
vj	b	ix	kl	Christine v̄ginis ⁊ mar iij. lc. Uigilia	
	c	viij	kl	Jacobi apli. v⁸ Christofori ⁊ cucufati (mar.	
xiiij	d	vij	kl	Anne mr̄is marie totū du.	mēo.
iij	e	vj	kl	Marthe virginis.	iij. lec.
	f	v	kl	Naçarij celsi ⁊ pātaleonis mar.	iij. lec
xj	g	iiij	kl	Felicis epi simplicij fausti. ⁊ bea.	iij. lc
xix	A	iij	kl	Abdon ⁊ sennē martyrū	iij. lec.
	b	p̄die	kl	Germani epi ⁊ ꝯfessoris	iij. lec.

Aureꝰ numerꝰ			Augustꝰ habet dies. xxxj.	Luna. xxx.
			Nox habet horas. x. Dies vo. xiiij.	
viij	c	Augusti	Ad vicula sci petri. ix. lc. S. machab.	
xvj	d	iiij no	Stephani pape ꝛ mar	iij lec. (memo
v	e	iij no	Inuētio sci stephani ꝓtho.	simplex.
	f	ꝑdie no		
xiij	g	nonis	Beati dñici patris nr̃i	totū duplex.
ij	A	viij idꝰ	Transfiguratio dñi	totū duplex
	b	vij idꝰ	Donati pape ꝛ martyris	memoria
x	c	vj idꝰ	Cyriaci ꝛ sociorꝫ eiꝰ mar.	memoria
	d	v idꝰ	Vigilia	
xviij	e	iiij idꝰ	Laurentij martyris	duplex.
vij	f	iij idꝰ	Tyburtij martyris	mēoria.
	g	ꝑdie idꝰ	Octaua sancti dñici	simplex
xv	A	idibus	Hippolyti mr̃is cū socijs suis	simplex
iiij	b	xix kl	Septēbris. Eusebij ꝯfe	mēo. Vigilia
	c	xviij kl	Assumptio scē marie	totū duplex.
xij	d	xvij kl		
j	e	xvj kl	Oct. sancti laurētij	simplex.
	f	xv kl	Agapiti mar.	memo. Sol in vgine.
ix	g	xiiij kl		
	A	xiij kl	Bernardi abbatis	simplex
xvij	b	xij kl	(simphoriani mar.	memo.
vj	c	xj kl	Oct. scē marie. simplex Timothei ꝛ	
	d	x kl	Vigilia.	
xiiij	e	ix kl	Bartholomei apli.	totū duplex.
iij	f	viij kl	Ludouici ꝯfessoris	simplex
	g	vij kl		
xj	A	vj kl	Rufi martyris	iij lect.
	b	v kl	Augustini episcopi	totū duplex
xix	c	iiij kl	Decollatio sci iohānis baptiste.	simplex
viij	d	iij kl	Felicis ꝛ audacti mar.	memoria.
	e	ꝑdie kl		

Aure⁹ nũer⁹	KL		Septẽber habet dies .xxx. Luna .xxix. Nox habet horas .xij. ⁊ Dies .xij.	
xvj	f	Septẽbr	Egidij abbatis	memoria
v	g	iiij no	Incipit secũd⁹ embolysm⁹	
	A	iij no		mẽoria
xiij	b	pdie no	Oct. sci augustini. sim^x Marcelli mar	
ij	c	nonis	Aniũsariũ familiariũ ⁊ bñfac. ix. lec.	
	d	viij id⁹		
x	e	vij id⁹		
	f	vj id⁹	Natiuitas scẽ marie ꝟgis	totũ du.
xviij	g	v id⁹	Gorgonij martyris	memoria
vij	A	iiij id⁹		
	b	iij id⁹	Prothi ⁊ hyacinthi mar	mẽoria
xv	c	pdie id⁹		
iiij	d	idibus	(Cornelij ⁊ cypriani mr̃ ⁊.	mẽo.
	e	xviij kl'	Octobꝛ. Exaltatio scẽ cruc.	semidu.
xij	f	xvij kl'	Oct. scẽ marie sim^x Nicomedis	mẽo.
j	g	xvj kl'	Euphemie virginis ⁊ mar.	iij lec
	A	xv kl'	Lãberti epi ⁊ mar iij. lec.	Sol in libra
ix	b	xiiij kl'		
	c	xiij kl'		
xvij	d	xij kl'		Vigilia
vj	e	xj kl'	Matthei apli ⁊ euuãgeliste	totũ du.
	f	x kl'	Mauritij socioꝝ qꝫ eius	simplex.
xiiij	g	ix kl'		
iij	A	viij kl'		
	b	vij kl'		
xj	c	vj kl'		
	d	v kl'	Cosme ⁊ damiani martyrũ	simplex
xix	e	iiij kl'	Uençeslai martyris	iij. lec.
viij	f	iij kl'	Michaelis archangeli	totũ du.
	g	pdie kl'	Hieronymi pſbri. duplex	Finis secũ (di embolysmi

Aure' nūer'			October habet dies .xxxi. Luna .xxx. Nox habet horas .xiiij. Dies .xo.x.
xvj	A	Octobris	Remigij epi ⁊ pfess' iij lect
v	b	vj no	Leodegarij epi ⁊ mar. iij.lec.
xiij	c	v no	
ij	d	iiij no	Fracisci pfessoris duplex
	e	iij no	
x	f	pdie no	gij ⁊ bachi m̄. memoria
	g	nonis	Marci pa. iij.lec. Marcelli apulei ⁊ ser
xviij	A	viij id'	Reparata [illegible]
vij	b	vij id'	Dionysij cū socijs suis totū duplex
	c	vj id'	Aniuersariū oīuz fratrū ⁊ sororū defūcto
xv	d	v id'	rū ordinis nr̄i. ix.lec.
iiij	e	iiij id'	
	f	iij id'	Eduardi regis ⁊ cōfessoris iij.lec.
xij	g	pdie id'	Calixti pape ⁊ martyris iij lect.
j	A	idibus	
	b	xviij kl'	Nouembris
ix	c	xvj kl'	
	d	xv kl'	Luce euuāgeliste. totū du. Sol in scorpione.
xvij	e	xiiij kl'	
vj	f	xiij kl'	
	g	xij kl'	Undecim miliū virginū totū duplex
xiiij	A	xj kl'	
iij	b	x kl'	
	c	ix kl'	
xj	d	viij kl'	Crispini ⁊ crispiniani mr̄ū iij.lec.
	e	vij kl'	
xix	f	vj kl'	Uigilia
viij	g	v kl'	Symonis ⁊ iude aplorū totū duplex
	A	iiij kl'	
xvj	b	iij kl'	
v	c	pdie kl'	Quintini martyris. iij.lec. Uigilia

Aure⁹ nūer⁹	KL		Nouēber habet dies.xxx. Luna.xxix. Nox habet horas.xvj. Dies ho.viij
	d	Nouēbris	Festiuitas oīuz scōꝝ totū duplex.
xiij	e	iiij no	Cōmemoratio oīuz fidelium defuncto(rū.ix.lc.
ij	f	iij no	Incipit qnt⁹embol
	g	pdie no	
x	A	nonis	
	b	viij id⁹	Leonardi cōfessoris. duplex.
xviij	c	vij id⁹	
vij	d	vj id⁹	Quatuor coronatorū iij.lc.
	e	v id⁹	Theodori martyris iij.lc.
xv	f	iiij id⁹	Quatuor coronatorum 3. L
iiij	g	iij id⁹	Martini epi.du. Mēne mar. mēoria
	A	pdie id⁹	
xij	b	idibus	Bricij epi ꝛ cōfessoris. memo.
j	c	xviij kl	Decembris.
	d	xvij kl	
ix	e	xvj kl	
	f	xv kl	Sol in sagictario.
xvij	g	xiiij kl	Octaue sancti martini simplex.
vj	A	xiij kl	Elisabeth iij.lec.
	b	xij kl	
xiiij	c	xj kl	Presentatio B. M. V.
iij	d	x kl	Cecilie virg. et mar. Simplex
	e	ix kl	Clementis pape ꝛ mar. simplex
xj	f	viij kl	Chrissogoni martyris iij.lec
	g	vij kl	Katherine virginis ꝛ mar. totū du.
xix	A	vj kl	
viij	b	v kl	Agricole ꝛ vitalis martyꝝ iij.lec.
	c	iiij kl	
xvj	d	iij kl	Saturnini mar. memo. Vigilia
v	e	pdie kl	Andree apostoli. totum duplex.

Aure⁹ nūer⁹			Decēber habet dies.xxx. Luna.xxix. Nox habet horas.xvj. Dies ho.viij	
			Finis gnti embol	
xiij	f	Decembris	Incipit p̄m⁹ embolysm⁹	
ij	g	iiij no		
	A	iij no		
x	b	p̄die no	Scē barbare v̄ginis ꝛ mar.	iij.lc.
	c	nonis		
xviij	d	viij id⁹	Nicholai epi ꝛ ɔfes.	duplex mēo.
vij	e	vij id⁹	Ambrosij epi ꝛ ɔfes. du. Oct̄ ādree ap.	
	f	vj id⁹	Sanctificatio virginis	totū du.
xv	g	v id⁹		
iiij	A	iiij id⁹		
	b	iij id⁹	Damasi pape ꝛ martyris	iij.lec.
xij	c	p̄die id⁹		
j	d	idibus	Scē lucie virginis ꝛ mar	simplex
	e	xix kl	Januarij	
ix	f	xviij kl	Solstitiū hyemale	
	g	xvij kl		
xvij	A	xvj kl		
vj	b	xv kl	Sol in capricorno.	
	c	xiiij kl		
xiiij	d	xiij kl	Vigilia.	
iij	e	xij kl	Sci thome apostoli	totū duplex
	f	xj kl		
xj	g	x kl		
	A	ix kl	Vigilia	
xix	b	viij kl	Natiuitas dn̄i nr̄i ihu christi	totū du
viij	c	vij kl	Sci stephani ,pthomartyris	totū du
	d	vj kl	Sci ioānis apl̄i ꝛ euuāgeliste	totū du
xvj	e	v kl	Sanctoꝝ innocentū	simplex.
v	f	iiij kl	Sci thome archiep̄i ꝛ mar.	simplex.
	g	iij kl	Finis p̄mi embolysmi.	
xiij	A	p̄die kl	Sci siluestri pape ꝛ ɔfes.	simplex.

Incipit tabula epistolarum et euangeliorum totius anni secundum ordinem fratrum predicatorum.

Dñica prima in aduentu.

Scientes quia hora est. Finis
dñm iesum christum Ro. xiij.
Cum appropinquasset. Finis
qui venit in noie dñi. Math. xxj.

Dominica secunda.

Quecunque scripta Finis
et virtute spũs sci. Ro. xv
Erunt signa in sole. Finis
non transibunt. Luce. xxj

Dominica tertia

Sic nos existimet. Finis
vnicuique a deo. j. Cor. iiij
Cum audisset ioan. Finis
viam tuam ante te. Math. xj.

Feria quarta.

Erit in nouissimis Finis
domini dei nostri. Esaie. ij.
Locutus est dñs ad. Finis
et eligere bonum. Esaie. vij
Missus est angelus. Finis
secundum verbum tuum. Luce. j.

Feria sexta.

Egredietur virga. Finis
cinctorium renum eius. Esa. xj.
Exurgens maria Finis
salutari meo. Luce. j.

Sabbato.

Clamabunt ad dñm: Finis
et sanabit eos. Esaie. xix
Letabitur deserta Finis
fontes aquarum Esaie. xxxv
Super montem excel. Finis
leuabit eos. Esaie. xl.
Christo meo cyro. Finis
dñs creaui eum. Esaie. xlv.
Angelus dñi descen. Finis
in fornace dicentes. Dan. iij
Rogamus vos per. Finis
aduentus sui. ij. Thessa. ij.
Anno quintodecimo
salutare dei. Luce. iij.

Dominica quarta.

Gaudete in dño Finis
in christo iesu Phil. iiij.
Miserunt iudei. Finis
ioannes baptizans. Ioan. j.

In vigilia natiuitatis dñi

Propter syon non. Finis
domino in te. Esa. lxij
Paulus seruus Finis
domini nostri. Ro. j.
Cum esset desponsa. Finis
a peccatis eorum. Math. j.

In nocte natiuitatis.

Populus qui ambu. Finis
in sempiternum. Esaie. ix.
Apparuit gratia dei. Finis
iesu dño nostro Titum. ij.
Exijt edictum. Finis
bone voluntatis Luce. ij.

In aurora natiuitatis.

Spũs dñi super Finis

a dño deo nostro. Esaie. lxj
Apparuit benigni. Finis
spem vite eterne. Titũ. iij.
Pastores loquebãt. Finis
dictũ est ad illos. Luce. ij.
In missa maiori.
Propter hoc sciet. Finis
salutare dei. Esaie. lij.
Multipharie. Finis
nõ deficient. Heb. j.
In principio erat. Finis
gratie z veritatis. Joã. j.
Dñica ifra oct. natiuitat
Quanto tẽpore. Finis
z heres per deũ. Gal. iiij
Erat ioseph. Finis
erat cum illo. Luce. ij
In circũcisione dñi
Apparuit benigni Finis
a spem vite eterne Titũ. iij
Postq̃ cõsumati Finis
in vtero ꝯciperet. Luce. ij.
In vigilia epiphanie
Apparuit benigni. Finis
spem vite eterne. Titũ. iij.
Defuncto herode. Finis
nazare⁹ vocabit. Math. ij
In die epiphanie
Surge illuminare Finis
dño ãnũciãtes Esaie. lx.
Cum natus esset Finis
in regionẽ suã Math. ij.
Dñica ifra octa. epiphie

Obsecro vos per. Finis
alter alteri⁹ mẽbra. Ro. xij
Cum factus esset. Finis
deũ z hoĩes. Luce. iij
In octa. epiphanie
Dñe deus meus. Finis
dicit dñs oĩpotes. Esa. xij.
Venit iesus a galilea. Finis
in q̃ mihi cõpla. Math. iij
Dominica prima post
octauam epiphanie
Habẽtes donatiões. Finis
hũilib⁹ ꝯsẽtiẽtes. Ro. xij.
Nuptie facte sũt Finis
discipuli eius. Joan. ij.
Dominica secunda
Nolite eẽ prudẽtes Finis
in bonũ malum. Ro. xij.
Cũ descẽdisset iesus Finis
in illa hora. Math. viij
Dominica tertia
Nemi q̃cq̃ debeat. Finis
est dilectio. Ro. xiij.
Ascẽdẽte iesu Finis
obediunt ei. Math. viij
Dominica quarta
Induite vos. Finis
cordib⁹ v̄ris deo. Col. iij
Sile ẽ regnũ celoꝝ. Finis
horreũ meũ Math. xiij.
Dñica in septuagesima
Nescitis q̃ hi. Finis
aũt erat christ⁹. j. Cor. ix.

Sicke ē regnū celo℞. Finis
pauci ꝟo electi. Math. xx.
Dñica in sexagesima
Libēter suffertis. Finis
ꝙ nō mentior. ij. Cor. xj.
Cū turba plurima Finis
afferūt i patiētia. Luc. viij
Dñica in quinꝗgesima
Si linguis hoīu₃. Finis
est charitas. j. Cor. xiij.
Assumpsit iesus Finis
laudē deo. Luce. xviij
Feria ꝗrta i capite ieiunij
Cōuertimini ad me Finis
opprobriū i gētibꝰ Johel. ij
Cū ieiunatis nolite. Finis
ibi est cor tuū. Matth. vj.
Feria quinta.
Egrotauit ezechias. Finis
ꝓ te rogā eam Esa. xxxviij.
Cū introisset iesus Finis
in illa hora Matth. viij
Feria sexta
Clama ne cesses. Finis
dñs deus tuꝰ. Esa. lviij
Audistis quia Finis
reddet tibi. Math. v.
Sabbato.
S abstuleris. Finis
locutum est. Esaie. lviij.
Cū sero esset. Finis
salui fiebant. Mar. vj.
Dñica ꝑma in ꝗdragesima.
Hortamur vos. Finis
oīa possidētes. ij. Cor. vj.
Ductus est iesus. Finis
ꝛ ministrabāt ei. Math. iiij.
Feria secunda
Ecce ego ipse inquā Finis
ꝛ iusticia. Ezech. xxxiiij
Cū venerit filius. Finis
in vitā eternā. Math. xxv
Feria tertia
Querite dominū. Finis
nisi illud Esaie. lv.
Cū intrasset iesus Finis
de regno dei Matth. xxj
Feria quarta
Dixit dñs ad moysen. Finis
ꝛ xlᵃ noctibꝰ. Exo. xxiiij
Venit helias Finis
mōtē dei oreb. iij. Re. xix.
Accesserūt ad iesu₃ Finis
ꝛ mater est. Matth. xij.
Feria quinta
Quid est qđ int᷑ vos Finis
vita viuet Ezech. xviij
Dicebat iesus ad eos Finis
nō creditis mihi. Joā. viij.
Feria sexta
Aīa que peccauerit Finis
nō morietur Ezech. xviij
Erat dies festus Finis
fecit eu₃ sanū Joā. v.
Sabbato
Locutꝰ est moyses Finis

locut⁹ ē tibi. Deutero. xxvj.
Dixit moyses filijs Finis
locut⁹ ē vobis. Deutero. xj.
Orōnē faciebāt. Finis
tēpore malo. ij. Mach. j.
Miserere nostri de⁹. Finis
mirabilia tua. Eccl. xxxvj.
Angelus domini. Finis
fornace dicētes Dan. iij.
Rogamus vos Finis
christe seruetur. j. Thes. v.
Assumpsit iesus Finis
mor. resurgat. Mat. xvij.

Dñica ij⁹ in qdragesima.

Rogamus vos. Finis
i scificatione. j. Thes. iiij.
Egressus iesus. Finis
ex illa hora. Math. xv.

Feria secunda.

Orauit daniel. Finis
populū tuum. Dan. ix.
Ego vado z qritis. Finis
facio semp. Joā. viij.

Feria tertia.

Fact⁹ est sermo dñi Finis
manu helie. iij. Reg. xvij
Locut⁹ est iesus. Finis
exaltabitur. Math. xxiij.

Feria quarta.

Orauit mardoche⁹. Finis
z canentiū. Hester. xiij.
Ascendēs iesus. Finis
pro multis. Mat. xx.

Feria quinta.

Maledict⁹ homo. Finis
inuētionū suaꝝ. Hie. xvij.
Homo qdā erat. Finis
resurre. credēt. Luce. xvj

Feria sexta.

Dixit ioseph frīb⁹ Finis
patri suo Gēn. xxxvij
Nō erat pater fa. Finis
eū habebant. Math. xxj

Sabbato.

Dixit rebecca. Finis
bñdictio tua. Gēn. xxvij.
Hō qdā habuit. Finis
inuētus est. Luce. xv.

Dominica tertia.

Estote imitatores. Finis
z veritate. Eph. v.
Erat iesus eijciēs. Finis
custodiūt illud Luce. xj.

Feria secunda.

Naamā pnceps Finis
dñs de⁹ isrl. iiij. Reg. v.
Dixerūt pharisei. Finis
illoꝝ ibat. Luce. iiij.

Feria tertia.

Mulier quedā. Finis
de reliquo. iiij. Reg. iiij.
Respiciens iesus. Finis
gies septies. Math. xviij.

Feria quarta.

Honora patrē tuū. Finis
nomis mei. Exo. xx.

Accesserũt ad iesũ. Finis
coingnat hoiez. Math. xv.
Feria quinta.
Factũ est verbũ dñi. Finis
z vsq; in sclm. Hie. vij.
Surgẽs iesus de sy. Finis
synagog; galilee. Luce. iiij.
Feria sexta
Cõuenerũt filij isrl Finis
est in eis. Numeri. xx
Uenit iesus i ciui. Finis
saluator mũdi. Joã. iiij
Sabbato.
Erat vir habitãs. Finis
in die illa. Dan. xiij.
Perrexit iesus in. Finis
iã noli peccare. Joã. viij.
Dominica quarta.
Scriptũ ẽ eni qm. Finis
nos liberauit. Gal. iiij.
Abijt iesus trãs ma. Finis
in mũdũ. Joã. vj.
Feria secunda
Uenerũt due muli. Finis
iudicium. iij. Reg. iij.
Prope erat pascha Finis
in domie. Joã. ij.
Feria tertia.
Locut⁹ ẽ dñs ad Finis
populo suo. Exo. xxxij.
Jam die festo. Finis
crediderũt in eũ. Joã. vij.
Feria quarta
Sãctificabo nomẽ. Finis
vobis i deũ. Ezech. xxxvij.
Lauamini mũdi. Finis
comedetis Esaie. j.
Preteriẽs iesus Finis
adorauit eum. Joã. ix.
Feria quinta.
Mulier sunamitis. Finis
est i galgala. iiij. Reg. iiij.
Ibat iesus i ciui. Finis
plebem suã. Luce. vij.
Feria sexta
Egrotauit filius. Finis
verũ est. iij. Reg. xvij
Erat quidã lãguẽs. Finis
crediderũt i eũ. Joã. xj.
Sabbato.
In tpe placito. Finis
obliuiscar tui. Esaie. xlix.
Ego sum lux mũdi. Finis
hora eius. Joã. viij.
Dñica de passiõe.
Christ⁹ assistẽs. Finis
in christo iesu. Heb. ix.
Quis ex vobis argu. Finis
z exiuit de tẽplo. Joã. viij.
Feria secũda.
Factũ est vbũ dñi. Finis
est populo suo. Joan. iij.
Miserũt pncipes. Finis
credẽtes i eum. Joã. vij.
Feria tertia.
Cõgregati sũt. Finis

de lacu leonis. Dañ.xiiij.
Ambulabat iesus. Finis
metũ iudeorũ. Joã.vij.
Feria quarta
Locut⁹ est dñs. Finis
dñs de⁹ vester Leuit.xix
Facta sunt encenia. Finis
⁊ ego in patre Joã.x.
Feria quinta.
Orauit daniel. Finis
orbẽ terrarũ. Dañ.iij
Rogabat iesuz q. Finis
vade in pace. Luce.vij.
Feria sexta.
Dñe oẽs qui te. Finis
cõtere eos. Hiere.xvij.
Collegerũt põtifi. Finis
discipulis suis. Joã.xj.
Sabbato
Dixerunt ipij. Finis
furoris tui. Hiere.xviij
Subleuatis oculis Finis
ad te venio. Joã.xvij.
Dñica in ramis palmarũ
Hoc eni sentite. Finis
est dei patris Phil.ij
Cũ appropinq̃sset Finis
in noie dñi. Math.xxj.
Scitis q2 post Finis
cũ custodib⁹ Math.xxvj
Feria secũda.
Dixit esaias dñe Finis
super deũ suũ Esaie.l.
Ante sex dies. Finis
se abdis. Joan.xij.
Feria tertia.
Dixit hieremias. Finis
dñe deus meus. Hie.xl.
Erat pascha ⁊ azima Finis
monumẽti. Mar.xiiij.
Feria quarta.
Dicite filie syon. Finis
reddidit nobis. Esaie.lxij.
Dñe quis credidit. Finis
ut nõ perirent. Esaie.liij
Appropinq̃bat dies. Finis
positus fuerat Luce.xxij
Feria quinta.
Cõuenietib⁹ vobis Finis
damnemur j.Cor.xj
Añ diem festũ. Finis
vos faciatis Joã.xiij
In parasceue
In tribulatiõe. Finis
holocaustum Osee.vj.
Mensis iste. Finis
trãsitus dñi Exo.xij.
Egressus iesus. Finis
posuerũt iesum. Joã.xviij
Sabbato sancto
In pñcipio crea. Finis
qd patrarat. Gẽñ.p.
Factũ est in vigilia. Finis
⁊ dixerunt. Exo.xiiij
Apprehẽdẽt septẽ Finis
⁊ a pluuia. Esaie.liiij
Hec est hereditas Finis
misi illud. Esaie.liiij.

Si cõsurrexistis. Finis
cũ ipso in gloria. Col.iij
Vespe aũt sabba. Finis
pdixi vobis. Math.xxviij
In die scõ pasche
Expurgate vetus Finis
ꝛ veritatis. .j.Cori.v
Maria magdalene. Finis
sicut dixit vobis. Mar.xvj
Feria secunda
Stans petrus. Finis
credũt in eum. Act.x.
Duo ex discipulis Finis
fractõe panis. Luce.xxiiij
Feria tertia.
Surgens paulus Finis
dñm nostrũ. Act.xiij
Stetit iesus ĩ me. Finis
in oẽs gentes. Luce.xxiiij
Feria quarta
Aperiẽs petrus. Finis
peccata vestra. Act.iij.
Manifestauit se. Finis
set a mortuis. Joã.xxj.
Feria quinta.
Angelus dñi lo. Finis
veniret cesareã Act.viij
Maria stabat. Finis
dixit mihi. Joã.xx.
Feria sexta
Christus semel. Finis
ĩ dextera dei. j.Petri.iij
Undecim discipuli. Finis
matõnẽ scli. Math.xxviij

Sabbato.
Deponẽs oẽm. Finis
consecuti. j.Petri.ij.
Una sabbati Finis
mortuis resurgẽ. Joh.xx.
Dñica in octa. pasche
Oẽ qd natũ est. Finis
dei in se. j.Joã.v.
Cũ esset sero. Finis
retenta sunt. Joan.xx.
Dñica pꝰ octa. pasche.
Christꝰ passus est. Finis
aĩarũ vestraꝝ.j. Petri.ij
Ego sum pastor. Finis
ꝛ vnus pastor Joã.x.
Dominica secunda
Obsecro vos Finis
decẽ eni gratia. j.Petri.ij
Modicũ et iam. Finis
tollet a vobis. Joã.xvj.
Dñica tertia.
Oẽ datũ optimũ Finis
aĩas vestras. Jaco.p.
Uado ad eũ. Finis
ciabit vobis Joã.xvj.
Dñica quarta
Estote factores vbi. Finis
ab hoc seculo Jaco.p
Amẽ amẽ dico vobis Finis
a deo existi Joã.xvj
Feria.ijª ꝛ iij. ĩ rogatõibꝰ
Confitemi alte. Finis
tudinẽ pctõꝝ. Jaco.v.
Quis vr̃m habebit Finis

pcētibus se. Luce.xj.

In vigilia ascēsiois.

Unicuiqꝫ nr̄m. Finis
plēitudis christi. Eph.iiij.

Sublenatis iesus. Finis
ad te venio. Ioā.xvij.

In die ascēsionis.

Primū qdē sermo. Finis
cūtem i celum. Actꝫ.p̊.

Recūbētibꝰ vndeci. Finis
sequētibꝰ signis. Mar.xvj

Dn̄ica in octaua

Estote prudētes Finis
p iesum christū. j. Pe.iiij.

Cū vene. paclitus. Finis
dixi vobis. Ioā.xv.

In vigilia pēthecostes

Tētauit deꝰ abraā. Finis
habitauit ibi. Gēn.xxij.

Scripsit moyses. Finis
vsqꝫ cōpleuit. Deute.xxxj.

Apphēdēt septem. Finis
ꝫ a pluuia. Esaie.iiij.

Audi isrł māda. Finis
ꝯuersatus ē. Baruch.iij

Factū ē cū apollo. Finis
de regno dei. Actꝫ.xix.

Si diligitis me. Finis
meipsum. Ioā.xiiij.

In die pēthecostes.

Dum cōplerēt. Finis
magnalia dei Actꝫ.ij.

Si quis diligit me Finis
sic facio. Ioā.xiiij.

Feria secūda.

Aperiēs petrus. Finis
dn̄i nr̄i iesu christi. Actꝫ.x.

Sic deus dilexit Finis
sunt facta. Ioā.iij.

Feria tertia.

Cum audissent. Finis
spiritum scm̄. Actꝫ.viij.

Amē amē dico vob. Finis
abūdātiꝰ habeāt. Ioā.x.

Feria quarta.

Diligite iusticiam. Finis
habet vocis. Sap.j.

Stās petrus. Finis
saluus erit. Actꝫ.ij.

Nemo potest veni. Finis
pro mūdi vita. Ioā.vj.

Feria quinta.

Philippꝰ descēdēs. Finis
illa ciuitate. Actꝫ.viij.

Cōuocatis iesus Finis
curātes vbiqꝫ. Luce.ix.

Feria sexta.

Aperiēs petrus. Finis
cum facie tua. Actꝫ.ij.

Factū ē i vna diex. Finis
mirabilia hodie. Luce.v.

Sabbato.

Effundā de spū. Finis
saluus erit. Iohel.ij.

Dixit moyses fi. Finis
dn̄s oipotēs. Deutero.xvj

Audi isrł q̄ ego Finis
dederit tibi. Deutero.xxvj.

Dixit dñs ad moy. Finis
popul⁹ meus. Leuiti.xxvj
Angelus dñi descē. Finis
in fornace dicēt. Dañ.iij.
Cōuenit vniuersa. Finis
⁊ spū sancto. Acti.xiij
Surgēs iesus de. Finis
synagogis galilee. Luc.iiij
In festo scē trinitatis.
Gaudete perfecti. Finis
vobis amen. ij.Cori.xiij
Erat hō ex phari. Finis
vitā eternam. Joā.iij.
In festo corporis christi
Ego eni accepi a. Finis
corpus domini. j.Cori.xj.
Caro mea vere ē. Finis
viuet in eternū. Joā.vj.
Dñica pma post trinita.
Deus charitas est. Finis
⁊ frēm suum. j.Joā.iiij.
Hō qdā erat diues Finis
resurrexerit cre. Luce.xvj.
Dominica secunda
Nolite mirari si. Finis
⁊ veritate. j.Joā.iij.
Homo quidā fecit. Finis
cenā meā. Luci.xiiij.
Dominica tertia
Hūiliamini sub po. Finis
in secula sclor. j.Pe.v.
Erāt appropinquā. Finis
penitētiā agite. Luce.xv.
Dominica quarta
Existimo eni q nō. Finis
corporis nri. Ro.viij
Estote misericor Finis
fratris tui. Luce.vj.
Dominica quinta.
Oēs vnanimes Finis
in cordibus vris. j.Pe.iij.
Cū turbe irruerent. Finis
secuti sunt eū. Luce.v.
Dominica sexta
Quicūq baptiça. Finis
autem deo. Ro.vj.
Am am di.vob ni. Finis
munus tuū Math.v
Dominica septima
Humanū dico. Finis
eterna in christo Ro.vj.
Cū turba multa Finis
dimisit eos. Mar.viij.
Dominica octaua
Debitores sumus Finis
autē christi. Ro.viij.
Attendite a falsis Finis
i regnū celor Math.vij
Dominica nona
Nō sim⁹ cōcupiscen. Finis
possitis sustinere. j.Cori.x
Hō qdā erat diues. Finis
tabernacula. Luce.xvj.
Dominica decima.
Scitis qm cū gen. Finis
prout vult. j.Cori.xij
Cū appropinquaret. Finis
in templo. Luce.xix.

Dñica vndecima.
Notū vobis facio Finis
vacua nō fuit. j. Cor. xv.
Duo hoīes ascēde. Finis
exaltabitur. Luce. xviij.
Dñica duodecima
Fiduciā talē habem⁹ Finis
in gloria. ij. Cor. iij.
Exiēs iesus de fi. Finis
ꝛ mutos loqui Mar. vij
Dñica tertiadecima.
Abrahe dicte sunt. Finis
credentibus Gal. iij.
Btī oculi q vidēt. Finis
fac similiter. Luce. x.
Dñica quartadecima
Spū ambulate. Finis
ꝛ cōcupiscentijs. Gal. v
Cū iret iesus in hie. Finis
saluū fecit. Luce. xvij.
Dñica quintadecima
Si spū viuimus Finis
domesticos fidei. Gal. vj.
Nemo pōt duob⁹ Finis
adijciēt vobis. Math. vj
Dñica sextadecima
Obsecro vos ne. Finis
scl'a scl'oꝝ amē. Eph. iij.
Ibat iesus ī ciuita. Finis
plebē suam. Luce. vij
Dñica decimaseptima.
Obsecro vos ego Finis
scl'a scl'oꝝ amē. Eph. iiij.
Cū ītraret iesus. Finis
exaltabitur. Luce. xiiij.
Feria qrta qtuor tēpoꝝ
Ecce dies veniūt. Finis
dicit dñs ops. Amos. ix.
Cōgregat⁹ est oīs. Finis
titudo nr̄a. Neemie. viij
Respondēs vnus Finis
ꝛ ieiunijs. Mar. ix.
Feria sexta
Cōuertere isrl'. Finis
ābulabūt ī eis. Osee. xiiij.
Rogabat iesum q. Finis
vade in pace. Luce. vij.
Sabbato
Locut⁹ est dñs ad. Finis
sabbata vr̄a Leuit. xxiij
Locut⁹ est dñs ad Finis
dñs de⁹ vester. Leuit. xxiij
Dñe deus noster Finis
a dieb⁹ ātiqs. Michee. vij.
Factū est verbū dñi Finis
diligite. Zach. viij.
Angel⁹ dñi descē. Finis
in fornace dicētes. Dan. iij
Tabernaculū factū. Finis
inuenta. Heb. ix.
Arborē fici hēbat. Finis
fiebāt ab eo. Luc. xiij.
Dñica decimaoctaua.
Grās ago deo Finis
dñi nr̄i iesu chr̄i. j. Cor. j.
Pharisei audien. Finis
āpli⁹ introgare. Mat. xxij
Dñica decimanona.

Renouamini spū. Finis
cessitatē patiēti. Eph.iiij.
Ascēdēs iesus in na. Finis
talem hoībus. Math.ix
Dominica vigesima.
Uidete quō caute. Finis
in timore christi. Eph.v
Sile ē regnū ce.hoi. Finis
pauci vō electi. Math.xxij
Dn̄ica vigesimapma
Cōfortamini in dn̄o. Finis
verbū dei. Eph.vj.
Erat qdā regul? Finis
eius tota. Joā.iiij.
Dn̄ica vigesimasecūda.
Cōfidimus in dn̄o Finis
et laudē dei. Phil.p.
Sile ē reg.ce.hoi. Finis
cordib? vr̄is. Math.xviij.
Dn̄ica vigesimatertia
Jmitatores mei Finis
i libro vite. Phil.iij
Abeūtes pharisei. Finis
dei deo. Math.xxij.
Dn̄ica vigesimaqrta
Nō cessam? p vobis. Finis
in christo iesu. Col.p
Loquēte iesu ad. Finis
terrā illā. Math.ix.
Dn̄ica vigesimaquinta
Ecce dies veniūt. Finis
in terra sua. Hiere.xxiij
Cū subleuasset. Finis

est in mūdū. Joā.vj.
In cōsecratiōe ecclesie
Uidi ciuitatē Finis
facio omnia. Apoc.xxj.
Jngressus iesus Finis
quod perierat. Luce.xix.
Incipit tabula in natali-
tijs scōx toti? anni, fm ordi-
nem fratrū predicatorū.
In vigilia sancti andree
Bn̄dictio dn̄i sup Finis
coronaz glorie. Eccl.xlv.
Stabat iesus et ex. Finis
filiū hominis. Joā.p.
In die.
Corde credit ad. Finis
verba eox. Ro.x.
Ambulās iesus Finis
secuti sunt eū Math.iiij
Sancte barbare virgi-
nis et martyris.
Qui gloriatur: In coī
Sile ē reg.ce.the. In coī
Sancti nicholai epi.
Ecce sacer.ma. In coī
Sint lūbi vestri. In coī
Scē lucie virginis et mar.
Qui gloriat. In coī
Sile ē reg.ce.the. In coī
Sci thome apli et mar.
Jam nō estis. In coī
Thomas vnus de. Finis
et crediderūt. Joā.xx

Sci stephani p̄tbomartyris.
Stephan⁹ plen⁹ Finis
obdormiuit in dño. Act. vj
Ecce ego mitto. Finis
in noīe dñi. Math. xxiiij
Sci ioānis euāgeliste.
Qui timet deū. In coi
Dixit iesus petro. Finis
testimoniū ei⁹. Joā. xxj.
Scōꝝ innocentū
Uidi supra montē. Finis
thronū dei. Apocl. xiiij.
Angel⁹ dñi appa. Finis
quia nō sunt. Math. ij.
Sci thome martyris
Btūs vir qui ī sa. In coi
Nisi granū frumē In coi
Sci siluestri pape.
Ecce sacerdos ma. In coi
Hō quidā peregre. In coi
Sci felicis cōfessoris
Doctrinis varijs. In coi
Qui vos audit me. Finis
scripta sunt ī celis. Lucl. x.
Sci mauri abbat.
Dilect⁹ deo ⁊ hoib⁹ In coi
Nemo accendit. In coi
Sci marcelli pape ⁊ mar.
Iust⁹ cor suū tra. Finis
ī generationē. Eccl. xxxix.
Hō quidā peregre.
Sci antonij abbat.
Iustū deduxit In coi
Nemo accendit In coi

Scē prisce martyris
Qui gloriat̄ In coi
Silē ē reg. ce. the. In coi
Scōꝝ martyrū fabiani ⁊
sebastiani.
Sancti per fidē In coi
Descēdēs iesus de. In coi
Scē agnet ꝟginis ⁊ mar.
Cōfitebor tibi dñe. In coi
Silē ē regnū ce. decē. In coi
Sci vincētij martyris
Btūs vir qui in sa. In coi
Nisi granū frumēti In coi
In ꝯuersiōe sci pauli apl̄i.
Saulus adhuc spi. Finis
qm̄ hic est christ⁹. Act. ix
Ecce nos reliquim⁹. Finis
possidebit Math. xix
In trāslatiōe beati
thome de aquino
Optaui ⁊ dat⁹ ē In coi
Uos estis sal terre. Finis
in regno celoꝝ Math. v
Scē agnetis secūdo.
Sapiētia vincit. In coi
Silē ē regnū ce. the. In coi
Sci ignatij epi ⁊ mar.
Btūs vir q in sapia In coi
Nisi granū frumē. In coi
In purificatōe btē marie.
Ecce ego mitto Finis
anni antiqui. Malach. iij
Postq̄ impleti sunt Finis
plebis tue isrl̄. Luce. ij.

Sci blaſij epi ꝛ martyrꝭ.
Btũs vir q in ſapia. In cõi
Niſi granũ frumẽ. In coi
Sancte agathe vir-
ginis ꝛ martyris.
Cõfitebor tibi dñe. In coi
Siĺe ẽ reg. ce. the. In cõi
Sci valẽtini martyris.
Btũs vir q inuẽtꝰ. In coi
Nolite arbitrari Finis
mercedẽ ſuã. Matth. x.
In cathedra ſan-
cti petri apoſtoli.
Petrus apľs ieſu Finis
chriſti dñi noſtri. j. Pe. j.
Uenit ieſus in p. Finis.
lutũ ꝛ i celis. Matth. xvj.
Sancti mathie apoſtoli.
Exurgẽs petrus in. Finis
cũ vndecim apľis. Actꝰ. j.
Cõfitebor tibi pater. Finis
ꝛ onꝰ meũ leue. Matth. xj
Sci thome de aquino.
Optaui ꝛ datꝰ eſt In coi.
Uos eſtis ſal terre. Finis
in regno celoꝝ. Matth. v.
Sci gregorij pape.
Optaui ꝛ datꝰ eſt. In coi
Uigiliate quia. In coi
Sci bñdicti abbatis.
Dilectꝰ deo ꝛ hoibꝰ In coi
Nemo accendit. In coi
In annũciatiõe dnica.
Egredieť virga Finis

cinctoriũ renũ eiꝰ. Eſa. xj.
Miſſus ẽ angelus Finis
ſm verbũ tuũ. Luce. j.
Sci ambroſij archiepi.
Optaui ꝛ datꝰ eſt. In coi
Uigilate quia. In coi
Sancti vincentij ꝯfeſ.
Uidi alteꝝ angelũ Finis
fontes aquaꝝ. Apocꝰ. xiiij.
Nemo accẽdit. In coi
Sanctoꝝ martyrum
tyburtij ꝛ valeriani.
Iuſti aũt in ppe. In coi
Ecce ego mitto. Finis
hic ſaluus erit. Matth. x.
Sci georgij martyris.
Btũs vir qui inuẽ. In coi
Si qs vult poſt me. In coi
Sci marci euãgeliſte.
Qui timet deũ. In coi
Ego ſum vitis ve. In cõi
Sci vitalis martyris.
Btũs vir q in ſapia In cõi
Ego ſũ vitis vera. In coi
Sci petri martyris.
Nemo militans. Finis
gloria celeſti. ij. Timoť. ij.
Si qs vult pꝰ me. In cõi
Scẽ katherine de ſenis.
Qui gloriať. In coi
Siĺe ẽ reg. ce. grano. Finis
tutiõe mũdi. Matth. xiij.
Apľoꝝ philippi ꝛ iacobi
Stabũt iuſti in. Finis

sors illorum est. Sap. v.
Nō turbet cor. Finis
hoc faciam. Joh. xiiij.
In inuētione scē crucis.
Cōfido de vobis Finis
ego mūdo. Gal. v.
Erat hō ex phari Finis
vitā eternā. Joh. iij.
In festo scē corone.
Lectulū salomonis Finis
veni coronaberis. Cāt. iij.
Apphēdit iesū pila. Finis
pureū vestimētū. Joh. xix.
Sancti ioānis añ
portam latinam.
Qui timet deū In coi
Dixit iesus petro Finis
testimoniū ei⁹. Joh. xxj.
In translatione sci petri
martyris sic i festo ipsius
Nemo militans
Si qs vult post me. In coi
In apparitione sancti
michaelis sicut in festo.
Sanctorum martyrum
gordiani et epimachi.
Sci p fidem In coi
Cū audieritis In coi
Sanctorum martyrum
nerei achillei et pancratii.
Justi in ppetuū In coi
Descēdēs iesus de In coi
Sci seruatii episcopi.
Ecce sacerdos ma Finis

sanctitatis amictū
Sint lūbi vestri In coi
Sci martialis episcopi.
Ecce sacerdos ma In coi
Sint lūbi vestri In coi
In translatione sancti
dominici sicut in die.
Sancti vrbani
pape et martyris
Btūs hō q inuenit In coi
Hō qdā peregre In coi
Sanctorum marty-
rum marcelli et petri
Rñdēs vn⁹ de senio Finis
ab oculis eorum Apocl. vij.
Cū audieritis In coi
Sanctorū marty-
rū pmi et feliciani
Expectatio iustorum In coi
Videns iesus tur. In coi
Sancti barnabe apli
Jā nō estis hospi. In coi
Hoc ē pceptū meū In coi
Sanctorū martyrū na
boris basilidis et cirini.
Lingua sapientū In coi
Attēdite a fermē. In coi
Sancti antonii cōfesso.
Dilect⁹ deo et hoib⁹ In coi
Nemo accēdit In cōi
Sanctorū martyrum
marci et marcelliani.
Sancti p fidem In coi
Cū audieritis In coi

Sanctorum martyrum.
geruasii et protbasii.
Iustorum anime In coi
Cum egrederetur iesus Finis
hic saluus erit Matth.xiiij.
Scorum decem milium martyrum
Reddidit deus In coi
Cum audieritis In coi
In vigilia sancti
ioannis baptiste.
Priusquam te formarem Finis
et plantes Hiere.j.
Fuit in diebus hero. Finis
plebem perfectam Luce.j.
In die.
Audite insule Finis
qui elegit te Esa.xlix.
Helisabeth impletum est. Finis
redemptionem plebis sue Luc.j.
Sanctorum ioannis
et pauli martyrum
Quis nos separabit Finis
qui est in christo iesu Ro.viij.
Attendite a fermento In coi
In vigilia aposto/
lorum petri et pauli
Petrus et ioannes Finis
quod contigerit illi Actu.iij.
Dixit iesus symoni Finis
clarificaturus deum Joh.xxj.
In die
Misit herodes rex Finis
plebis iudeorum Actu.xij.
Venit iesus in partes Finis
solutum et in celis Matth.xvj
In commemorati/
one beati pauli
Notum vobis facio Finis
quia non mentior Gal.j.
Ecce nos reliquimus Finis
eternam possidebit Math.xix
Per oct. aposto/
lorum petri et pauli
Scimus quoniam diligentibus. In coi
Hoc est preceptum In coi
In visitatione bea/
te marie semper virginis
Ecce iste venit sa. Finis
facies tua decora Cant.ij.
Exurgens maria Finis
salutari meo Luce.j.
In octaua apostolorum
Hi sunt viri misericordie Finis
omnis ecclesia sanctorum Eccl.xliiij.
Iussit iesus disci. Finis
filius dei es Matth.xiiij.
Scorum septem fratrum
Iusti in perpetuum In coi
Loquente iesu ad Finis
et mater est Matth.xij.
Sci alexij confessoris.
Dilectus deo et hominibus In coi
Ecce nos reliquimus Finis
eternam posside. Matth.xix
Sci processi abbatis.
Dilectus deo et hominibus In coi
Nemo accendit In coi
Sancte margarite

virginis ꝛ martyris.
Qui gloriať. In coi
Sikeẽreg.ce.the. In coi
Scẽ praxedis ꝟginis.
Sapiẽtia vincit. In coi
Sikeẽreg.ce.decẽ. In coi
Scẽ marie magdalene
Mulierẽ fortẽ quis Finis
operacius. Prouer.xxxi.
Rogabat iesum qdã Finis
vade in pace. Luce.vij.
Sancti apollinaris
episcopi ꝛ martyris
Btũs vir q in sapia. In coi
Facta ẽ cõtentio. Finis
tribus israel. Luce.xxij.
Sancti iacobi apli.
Jam non estis. In coi
Accessit ad iesum Finis
a patre meo. Matth.xx.
Scẽ marthe ꝟginis.
Mulierẽ fortem qs Finis
ad pauperes. Puer.xxxi.
Intrauit iesus ĩ qđ Finis
nõ auferet ab ea. Luce.x.
Scõꝝ martyꝝ naça/
rij celsi ꝛ pãtaleonis.
Justoꝝ anime. In coi
Attẽdite a fermẽto. In coi
Scõꝝ martyrũ feli/
cis simplicij ꝛ alioꝝ.
Reddit de⁹ mar. In coi
Cũ audieritis. In coi
Sanctoruz marty-

rũ abdon ꝛ sennẽ.
Justi in ꝑpetuũ. In coi
Uidẽs iesus turbas. In coi
Sci germani epi.
Ecce sacerdos ma. In coi
Uigilate q2 nescitis. In coi
Ad vincula sci petri apli.
Misit herodes rex Finis
plebis iudeoꝝ. Act.xij.
Uenit iesus ĩ partes Finis
solutũ ꝛ ĩ celis. Matth.xvj
Sci stephani pape.
Doctrinis varijs. In coi
Hõ quidã nobilis. In coi
In inuẽtione sancti
stephani ꝓthomr̃is.
Stephanus plenus Finis
obdormiuit ĩ dño. Act.vj.
Ecce ego mitto ad. Finis
in noĩe dñi. Matth.xxiij.
Sci dñici p̃ris nr̃i.
Testificor corã deo. Finis
aduẽtũ ei⁹ .ij.Timot.iiij.
Uos estis sal terre Finis
in regno celoꝝ. Matth.v.
In trãfiguratione dñi.
Nõ eñi indoctas Finis
sci dei hoĩes. ij.Petri p̄.
Assũpsit iesus petrũ. Finis
mor. resurgat Matth.xvij
In vigilia sancti
laurentij martyris
Cõfitebor t dñe rex Finis
dñe deus nr̃. Eccl.li.

Si qs vt post me. In coi
In die.
Qui pce seminat. Finis
iusticie vestre. ij. Cor. ix
Nisi granū frumēti. In coi
Sci hippolyti ⁊ sociorum ei⁹
Iustorum anime. In cōi
Attēdite a fermēto. In coi
In vigi. assūptōis. b. marie
Ab initio ⁊ añ. Finis
derētio mea. Eccl. xxiiij.
Loquēte iesu ad tur. Finis
custodiūt illud. Luc. xj.
In die.
In oībus requiē. Finis
uitatē odoris. Eccl. xxiiij.
Intrauit iesus i qd. Finis
nō auferet ab ea. Luc. x.
Sci bernardi abbatis.
Dilect⁹ deo ⁊ hoīb⁹. In coi
Nemo accēdit. In coi
Sci bartholomei apli
Iam nō estis. In coi
Hoc est pceptū. In coi
Sci ludouici cōfessoris.
Btūs vir q inuēt⁹. In cōi
Hō qdā nobilis. In coi.
Sci augustini episcopi.
Ecce sacerdos ma. Finis
sciratis amictū. Eccle. l.
Sint lūbi vestri. In coi
In decollatione sa
cti ioānis baptiste.
Expectatio iustorum In cōi

Misit herodes ac Finis
in monumēto. Mar. vj.
In natiuitate btē marie.
Ego quasi vitis Finis
nā habebūt. Eccle. xxiiij.
Liber generatiōis. Finis
q vocat christ⁹. Matth. j.
In exaltatōe scē crucis.
Christus fact⁹ ē. Finis
est dei patris. Philip. ij.
Nūc iudiciū ē mū. Finis
vt filij lucis sitis. Ioh. xij.
Scē euphemie vginis
Cōfitebor tibi dñe In cōi
Siste ē reg. ce. decē. In coi
In vigi. bti matthei apli
Btūs vir q i sa. In coi
Vidit iesus publica. Finis
ad penitētiā. Luc. v.
In die.
Unicuiqz nrm data. Finis
plenitudis christi Eph. iiij
Cū trāsiret iesus Finis
sed pctōres. Matth. ix.
Sci mauritij ac sociorum ei⁹
Sci per fidem. In cōi
Descēdēs iesus de In cōi
Sanctorum martyrū
cosme ⁊ damiani.
Lingua sapiētiū. In coi
Vidēs iesus tur. In coi.
Sci venceslai martyris
Btūs vir q iuēt⁹ ē In coi
Si qs vult post me In cōi

Sci michael archangeli.
Significauit deus Finis
sanguine suo Apocl.j.
Accesserūt discipuli Finis
q in celis ē. Matth.xxviij.
Sci hieronymi pbri.
Optaui ꝛ dat⁹ est. In coī
Nemo accēdit. In coī
Sci remigij cōfessoris.
Ecce sacerdos ma/ In coī
Homo qdā peregre. In coī
Sci frācisci cofessoris
Dilect⁹ deo ꝛ hoib⁹ In coī
Nemo accēdit. In coī
Sancti marci pape.
Ecce sacerdos ma/ In coī
Hō qdā nobilis. In coī
Sci dionysij ꝛ socioꝝ ei⁹.
Iustoꝝ anime. In coī
Descēdēs iesus In coī
Sci eduardi martyris
Iustū deduxit dñs. In coī
Hō quidā nobilis In coī
Sci luce euangeliste.
Qui timet deū., In coī
Designauit dñs. Finis
mercede tua Luc.x.
Sanctarū vndecim
milium virginum.
Qui gloriat In coī
Sile ē reg.ce.de. In coī
In vigilia aposto
loꝝ symonis ꝛ iude
Iustoꝝ anime In coī

Ego sum vitis ve. In coī
In die.
Scim⁹ qm̄ diligē. In coī
Hec mādo vobis Finis
me gratis. Ioh.xv.
In vigililia om/
nium sanctorum.
Ecce ego ioānes Finis
secula scloꝫ amē Apocl.v.
Descēdēs iesus de In coī
In die.
Ecce ego ioānes vi Finis
scla scloꝫ amē Apocl.vij.
Uidēs iesus tur In coī
In die animaꝝ.
Uir fortissim⁹ iu. Finis
pctis soluāt ij.Machā.xij
Amē amē dico vo. Finis
rectionē iudicij Ioh.v.
Quatuor coronatorum.
Reddidit de⁹ mer In coī
Cū audieritis In coī
Sancti theodori epi/
scopi ꝛ martyris.
Spectaculū facti su Finis
in christo iesu j.Cor.iiij.
Nihil opertū ē qd Finis
qui est in celis Matth.x.
Sancti martini episcopi
Ecce sacerdos ma In coī
Sint lūbi vestri. In coī
Sancte cecilie vir/
ginis ꝛ martyris.
Dñe deus meus Finis

dn̄e deus noster Eccl.lj.
Sit̃e ẽ reg.ce.decẽ In coi

Sancti clementis
pape et martyris

Doctrinis varijs In coi
Vigilate quia In coi

Sãcte katherine vir
ginis ⁊ martyris.

Qui gloriat̃ in dn̄o In coi
Sit̃e ẽ reg.ce.the. In coi

Incipit tabula epistola/ rum ⁊ euangeliorũ in com/ muni sanctorum toti⁹ anni.

In cõmuni apostolo/ rũ ⁊ euangelistarum.

Iam nõ estis hos Finis
in spũ sancto Ephe.ij.
Scim⁹ qm̄ diligẽ Finis
q̃ ẽ in christo ⁊c̃. Ro.viij.
Qui timet deũ Finis
hereditabit illũ Eccle.xv.
Hoc ẽ pceptũ meũ Finis
det vobis Ioh.xv.
Ego sũ vitis vera Finis
⁊ fiet vobis Ioh.xv.

In coi vni⁹ martyris

Btũs vir q in sa. Finis
hereditabit illũ Eccl.xiiij.
Btũs hõ q iuenit Finis
rore cõcrescũt puer.iij.
Btũs vir q iuẽt⁹ ẽ Finis
ecclesia scõꝝ Eccle.xxxj.
Si qs vult post me Finis
opera eius Matth.xvj.
Nisi granũ frumẽ Finis
pater meus Ioh.xij.

In coi plurimoꝝ mrꝝ.

Lingua sapiẽtũ Finis
diliget a dn̄o puer.xv.
Iustoꝝ aĩe i manu Finis
in perpetuũ Sap.iij.
Sci p fidẽ vicerũt Finis
sũt i christo iesu ⁊c̃. Heb.xj
Expectatio iustoꝝ Finis
exaltabit̃ ciuitas puer.x.
Iusti i perpetuũ Finis
deducet illos Sap.v.
Reddidit de⁹ mer Finis
Laudauerũt parit̃ Sap.x.
Cũ audieritis plia Finis
animas vestras Luc.xxj.
Descẽdẽs iesus de. Finis
multa ẽ in celo Luce.vj.
Vidẽs iesus tur Finis
copiosa ẽ in celo Matth.v.
Attẽdite a fermẽ Finis
angelis dei Luce.xij.

In cõi vni⁹ confessoris.

Dilect⁹ deo ⁊ hoib⁹ Finis
⁊ discipline Eccle.xlv.
Ecce sacerdos ma. Finis
suauitatis Eccle.xliiij.
Optaui ⁊ dat⁹ ẽ Finis
amicitie dei Sap.vij.
Iustũ deduxit do. Finis
claritatẽ eternã Sap.x.

Doctrinis variis Finis
pmeret deus. Heb.xiij.
Sint lũbi vestri Finis.
hoīs veniet. Luce.xij.
Uigilate qr nescitis Finis
ostituet eũ. Matth.xxiiij.
Hō quidā peregre. Finis
gau.dñi tui Matth.xxv.
Hō quidā nobilis Finis
auferet ab eo Luce.xix.
Nemo accēdit Finis
illumiābit te Luce.xj.

In cōi vni^9 virginis

Cōfitebor tibi dñe Finis
manu angustie Eccle.lj.
Qui gloriat i dño Finis
exhibere christo. ij.Cor.x.
Sapiētia vincit Finis
operũ illius Sap.vij.
Sile ē reg.ce.the. Finis
z vetera Matth.xiij.
Sile ē reg.ce.decē Finis
diē neqz horā Matth.xxv.

De sancta trinitate.

Gaudete pfecti esto Finis
oib^9 vob amē ij.Cor.xiij.
Cũ venerit paclit^9 Finis
ego dixi vobis Joh.xv.

De spũ scō.

Cũ audissent ap^{l}i Finis
spiritũ scm Act.viij.
Si qs diligit me Finis
sic facio Joh.xiiij.

De scā cruce

Christ^9 fact^9 ē p nob Finis
gloria dei pris Phil.ij.
Ascēdēs iesus hie. Finis
die resurget Matth.xx.

De btā virgine

Locut^9 ē dñs ad. Finis
eligere bonũ Esa.vij.
Ab iitio z añ secula Finis
deterio mea Eccl.xxiiij.
Missus ē angelus Finis
sm verbũ tuũ Luce.j.
Loquēte iesu ad tur. Finis
custodiũt illud Luce.xj.

De mortuis

Nolum^9 igrare vos Finis
in vbis istis j.Thessa.iiij.
Audiui vocē de celo Finis
sequũt illos Apoc.xiiij.
Uir fortissim^9 in. Finis
saluant ij.Matth.xij.
Dixit martha ad. Finis
mũdũ venisti Joh.xj.
Amē amē di.vob ni. Finis
nouissimo die Joh.vj.
Amē amē di.vob qr Finis
surrectiōe iudicij Joh.vj.

Finis tabule.

Tabule breuiarij hui⁹ fratꝝ pdicatorū cōpleti perfecte cū oib⁹ lectionib⁹ ordinatis in capl'is generalib⁹ breues pro inuētiōe facili omniū cōtentoꝝ in eodē exceptis hymnis qui fere omnes in locis propriis ponūtur.

Nocturni psalterij	ps	offm
charta	j	Si
Feria.ijª	8	84
Feria.iijª	13	85
Feria.iiijª	17	85
Feria.vª	22	86
Feria.vjª	27	86
Sabbato	32	87
Hore diei	ps	offm
Prima	39	83
Tertia	40	83
Sexta	40	83
Nona	41	84
Vespere	ps	offm
Dñica	37	84
Feria.ijª	38	85
Feria.iijª	42	85
Feria.iiijª	43	86
Feria.vª	44	86
Feria.vjª	45	86
Sabbato	46	79
Complet.		80
Letania seu rogatio		53

Tabula psalmoꝝ sm ordinem alphabeti.

Ad te dñe leuaui aīam	7
Ad te dñe clamabo	8
Afferte dño filij	9
Audite hec oēs gētes	16
Attēdite pplē meus	25
Ad dñm cū tribula.	42
Ad te leuaui ocu.	42
Audite celi q̄ loqnar	50
Beatus vir qui nō abijt	j
Bti quoꝝ remisse	10
Bñdicā dñm in oī tpe	10
Btūs qui intelligit	13
Bñdixisti dñe terrā	28
Bonū ē cōfiteri dño	30 ·91
Bñdic aīa mea.j.	33
Bñdic aīa mea.ij.	34
Btūs vir qui timet	38
Beati imacu la.	39
Bonitatē fecisti.	40
Bti oēs qui timēt	43
Bñdict⁹ dñs de⁹ me⁹	46
Bñdict⁹ dñs de⁹ isrl.	51
Bñdicite oīa opa	51
Cū inuocarē	j
Cōfitebor tibi dñe.j.	2
Cōserua me dñe	4
Celi enarrant	6
Cōfitebimur tibi de⁹	24
Cantate.j.	31
Cantate.ij.	32
Cōfitemini dño ⁊ inuo.	34
Cōfitemini dño qm̄.j.	35
Cōfitemini dño qm̄.ij.	36
Cōfitebor tibi dñe.ij.	37

Tabula dominicaꝝ

Tabula pro festiuitatibꝰ ſm ordinem menſium.

Januarius

Februarius

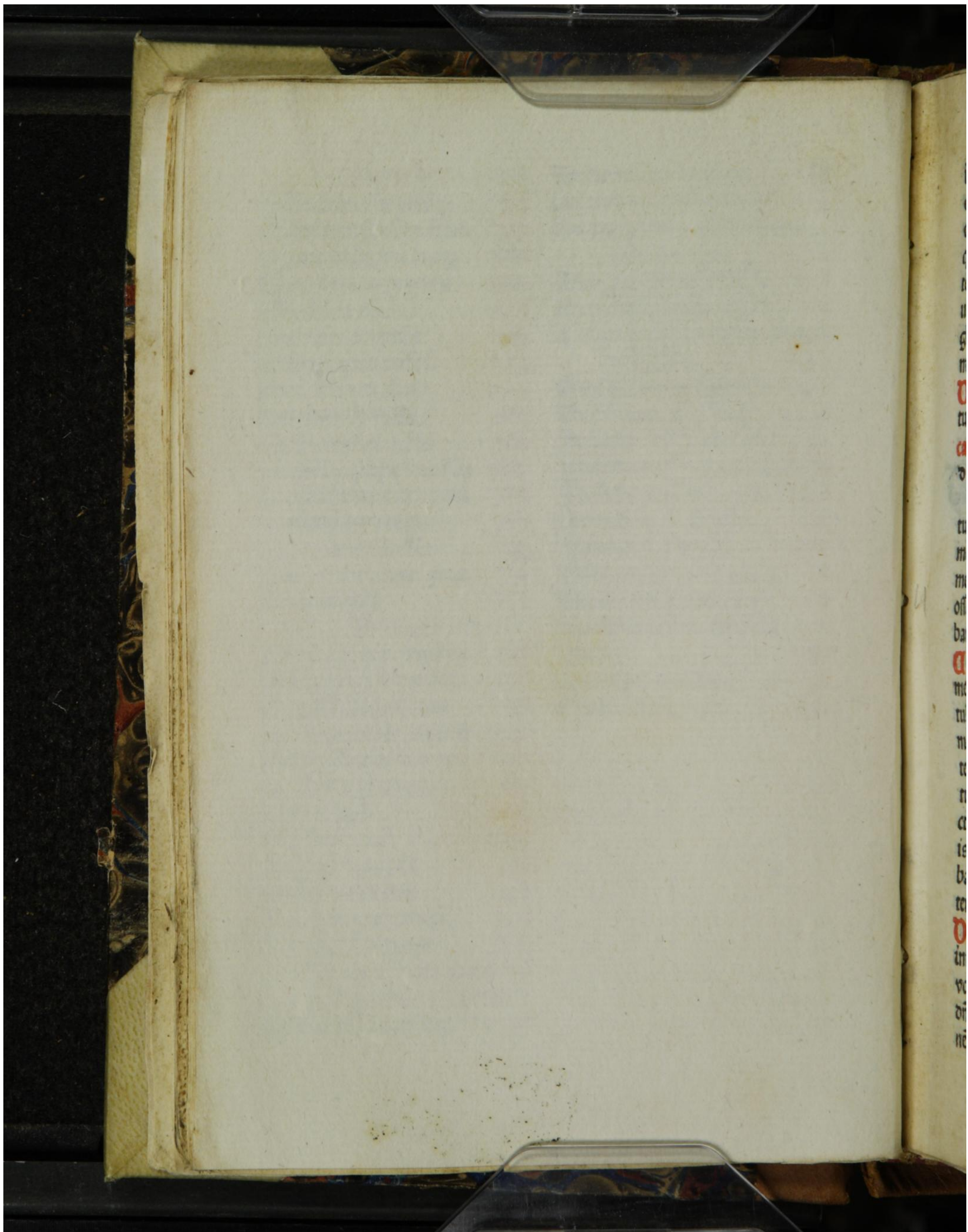
Martius

Aprilis

November

December

Tabula pꝛo cõi sanctoꝛũ extra tempus pascbale

iudica illos de⁹. Decidant a cogitatiōib⁹ suis ſm mltitudinē ipietatū eoꝝ expelle eos qm̄ irritauerūt te dn̄e. Et letēt oēs q sperāt i te: i etnū exultabūt ⁊ hitabis in eis. Et gl'iabūt i te oēs q diligūt nomē tuū: qm̄ tu bn̄dices iusto. Dn̄e vt scuto bone volūtatis tue coronasti nos. In finē in carmib⁹ ꝓ octaua. ps̄. dd. 6.

d Omine ne ī furorē tuo arguas me: neqꝫ in ira tua corripias me. Miserere mei dn̄e qm̄ infirm⁹ sū: sana me dn̄e qm̄ conturbata sunt ossa mea. Et aīa mea cōturbata est valde: ſ tu dn̄e vſqꝫ q̄ Cōuertere dn̄e ⁊ eripe aīaꝫ meā: saluū me fac ꝓpt miāꝫ tuā. Qm̄ nō ē i morte q me mor sit tui: i inferno āt qs ꝯfitebit tibi. Laboraui i gemitu meo: lauabo p singulas noctes lectū meū: lachrymis meis stratū meū rigabo. Turbat⁹ ē a furore ocul⁹ me⁹: iueteraui int oēs iimicos meos. Discedite a me oēs q opami iniqtatē: qm̄ exaudiuit dn̄s vocē fletus mei. Exaudiuit dn̄s dep̄catōnē meā: dn̄s orōnē meā suscepit. Erubescāt ⁊ ꝯturbēt vehemēt oēs iimici mei: ꝯuertāt ⁊ erubescant valde velociter. Añ. Seruite dn̄o i timore ⁊ exultate ei cū tremore. Añ. Pro fidei meritꝫ vocitat iure btūs legē q dn̄i meditatur nocte dieqꝫ. In finē ps̄. dauid quē cātauit dn̄o ꝓ verbis chusi filij gemini. 7.

D Omie de⁹ me⁹ i te spaui: saluū me fac ex oibus persequentibus me ⁊ libera me. Ne quādo rapiat ut leo aīaꝫ meā: dū nō est q redimat neqꝫ q saluū faciat. Dn̄e de⁹ me⁹ si feci istud: si est iniquitas in manib⁹ meis. Si reddidi retribuentib⁹ mihi mala: decidā merito ab inimicis meis inanis. Persequat inimic⁹ aīam meā ⁊ cōprehēdat ⁊ cōculcet in terrā vitā meā: ⁊ gloriā meā in puluerem deducat Exurge dn̄e in ira tua: ⁊ exaltare i finib⁹ inimicoꝝ meorū. Et exurge dn̄e de⁹ me⁹ in p̄cepto qd̄ mādasti: ⁊ synagoga populoꝝ circūdabit te. Et ꝓpter hāc in altū regredere: dn̄s iudicat populos. Iudica me domine ſm iusticiā meam: ⁊ ſm innocentiā meā super me: Consumet nequitia

pctõꝝ ⁊ diriges iustũ: scru/
tãs corda ⁊ renes de⁹. Iustũ
adiutoriũ meum a dño: q sal
uos facit rectos corde. Deus
iudex iust⁹ fortis ⁊ pat ens:
nũqd irascet̃ ꝑ singulos dies
Nisi ꝯu̇si fuerit̃ gladiũ suũ
vibrauit: arcũ suũ tetendit ⁊
ꝑauit illũ. Et i eo ꝑauit vasa
mortꝭ: sagictas suas ardenti
bus effecit. Ecce ꝑturit iniu
sticiã: ꝯcepit dolorẽ ⁊ peperit
iniqtatẽ. Lacũ aꝑuit ⁊ effo/
dit eũ: ⁊ icidit i foueã quã fec̃
Cõuertet̃ dolor ei⁹ in caput
ei⁹: ⁊ i v̾ticẽ ipsi⁹ iniqtas ei⁹
descẽdet. Cõfitebor dño ꝭm
iusticiã ei⁹: ⁊ psallã noi dñi
altissimi. In finẽ pro torcu
laribus. ps. dauid. 8.

D Omine dñs nr̃: q̃ȝ ad/
mirabile ẽ nomẽ tuũ i vniu̇/
sa t̃ra. Qm̃ eleuata ẽ magni
ficẽtia tua: suꝑ celos. Ex ore
ĩfantiũ ⁊ lactẽtiũ ꝑfecisti lau
dẽ ꝓpt̃ inimicos tuos: vt de/
struas ĩimicũ ⁊ vltorẽ. Qm̃
videbo celos tuos oꝑa digito
rũ tuoꝝ: lunã ⁊ stellas que tu
fũdasti Quid ẽ hõ q memor
es ei⁹: aut fili⁹ hoĩs qm̃ visi/
tas eũ? Minuisti eũ paulo
min⁹ ab ãgelis glĩa ⁊ honore

coronasti eũ: ⁊ ꝯstituisti euȝ
suꝑ oꝑa manuũ tuarũ. Oĩa
subiecisti sub pedib⁹ ei⁹ oues
⁊ boues vniu̇sas: insuꝑ ⁊ pe/
cora cãpi. Volucres celi ⁊ pi
sces maris q ꝑambulãt semi
tas maris. Dñe dñs nr̃: q̃ȝ
admirabile ẽ nomẽ tuũ i vni
uersa t̃ra. In finẽ ꝓ occultis
filij. ps dauid. 9.

C Onfitebor tibi dñe in
toto corde meo: narrabo oĩa
mirabilia tua. Letabor ⁊ ex
ultabo i te: psallã noi tuo al/
tissime. In ꝯu̇tẽdo inimicũ
meũ retrorsũ: ĩfirmabũtur ⁊
peribũt a facie tua. Qm̃ feci
sti iudiciũ meũ ⁊ causã meã:
sedisti suꝑ thronũ ⁊ iudicas
iusticiã. Increpasti gẽtes et
perijt ipi⁹: nomẽ eoꝝ delesti i
et̃nũ ⁊ i sclm̃ scl̃i Inimici de
fecerũt framee in finẽ: ⁊ ciui/
tates eoꝝ destruxisti. Perijt
mẽoria eoꝝ cũ sonitu: ⁊ dñs
ĩ et̃nũ ꝑmanet. Parauit ĩ iu
dicio thronũ suũ ⁊ ipse iudi/
cabit orbẽ t̃re ĩ eqtate: iudica
bit ppl̃os ĩ iusticia. Et fact⁹
ẽ dñs refugiũ pauꝑi adiutor
ĩ opportunitatib⁹ ĩ tribulati
one. Et sperẽt ĩ te q nouerũt
nomẽ tuuȝ: qm̃ nõ dereliqsti

q̄rentes te dñe. Psallite dño
q habitat i syō: ānūciate int̄
gētes studia eiꝰ. Qm̄ reqrēs
sāguinē eoꝝ recordatꝰ ē: nō ē
oblitꝰ clamorē pauꝑꝝ. Mi
serē mei dñe: vide hūilitateꝫ
meā de inimicis meis. Qui
exaltas me de portꝭ mortis: ut
ānūciē oēs laudatōes tuas i
portis filie syō. Exultabo i
salutari tuo: ifixe sūt gētes i
iteritu quē fecerūt. In laq̄o
isto quē abscōderūt: cōprehē-
sus ē pes eoꝝ. Cog̃scet̄ dñs
iudicia faciēs: i operibꝰ ma-
nuū suaꝝ cōprehēsus ē pctōr
Cōuertāt̄ pctōres i iferñū:
oēs gētes q̄ obliuiscūt̄ deum
Qm̄ nō i finem obliuio erit
pauꝑis: patiētia pauꝑꝝ nō
ꝑibit i finē. Exurge dñe nō
ꝯfortet̄ hō: iudicēt̄ gētes i cō
spectu tuo. Constitue dñe le
gislatorē suꝑ eos: vt sciāt gen
tes qm̄ hoīes sūt. Ut qd dñe
recessisti lōge: despicis in op
portunitatibꝰ i tribulatione.
Dū suꝑbit ipiꝰ icēdit̄ pauꝑ
cōprehēdūt̄ i ꝯsilijs qbꝰ cogi
tāt. Qm̄ laudat̄ pctōr i desi-
derijs aīe sue: ⁊ iiquꝰ bñdici
tur. Exacerbauit dñz pctōr
s̄z m̄ltitudinē ire sue nō q̄ret

Nō ē deꝰ i ꝯspectu eiꝰ: inq̄na
te sūt vie illiꝰ i oi tp̄e. Aufe-
rūt̄ iudicia tua a facie eius:
oīuz iīmicoꝝ suoꝝ dñabitur
Dixit eni i corde suo: nō mo
uebor a gñatōe i gñatōnē sine
malo. Cuiꝰ maledictiōe os
plenū ē ⁊ amaritudine ⁊ do-
lo sub lingua eiꝰ labor ⁊ dolor
Sedet i insidijs cū diuitibꝰ i
occultꝭ: vt interficiat inocentē
Oculi eiꝰ i pauꝑē respiciūt
isidiat̄ i abscōdito q̄si leo i spe
lūca sua. Insidiat̄ vt rapiat
pauꝑē: rape pauꝑē dū at-
trahit eū. In laq̄o suo hūili
abit eū: iclinabit se ⁊ cadet cū
dñatꝰ fuerit pauꝑꝝ. Dixit
eni i corde suo oblitꝰ est deus
aūtit faciē suā ne videat i fi-
nē Exurge dñe deꝰ ⁊ exaltet̄
manꝰ tua: ne obliuiscaris pau-
ꝑꝝ. Propt̄ qd irritauit ipiꝰ
deū: dixit eni i corde suo non
requiret. Uides qm̄ tu laboreꝫ
⁊ dolorē cōsideras: ut tradas
eos i manꝰ tuas. Tibi dere-
lictꝰ ē pauꝑ: orphano tu eris
adiutor Cōtere brachiū pec
catoris ⁊ maligni: q̄ret̄ pctm̄
illiꝰ ⁊ nō iueniet̄. Dñs reg-
bit i et̄nū ⁊ i sc̄lm sc̄li: ꝑibit̄
gētes de t̄ra illiꝰ. Desideriū

pauperũ exaudiuit dñs: pre/
paratione͂ cordis eoꝝ, audiuit
auris tua. Iudicare pupil/
lo ⁊ hũili: ut nõ apponat vl/
tra magnificare se hõ super
trã. In fine ps. dd. io.
i N dño ↄfido quõ dicit
aie mee: trãsmigꝛ i mõte͂ sicut
passer. Qm ecce pctõres iten
derũt arcũ: pauerũt sagictas
suas i phare: ra: vt sagicte͂t i
obscuro rectos corde. Qm q̄
ꝑfecisti destruxerũt: iust⁹ aũt
qd fecit? Dñs i te͂plo scõ suo
dñs i celo sedes ei⁹. Ocłi ei⁹
i paupere͂ respiciũt: palpebre
ei⁹ int̃rogãt filios hominũ.
Dñs int̃rogat iustũ ⁊ ipiũ:
q aũt diligit iniquitate͂ odit
aiaꝫ suã. Pluet sup pctõres
laq̃os: ignis sulphur ⁊ spũs
ꝓcellaꝝ ꝑs calicis eoꝝ. Qm
iust⁹ dñs ⁊ iusticias dilexit:
eq̃tate͂ vidit vult⁹ eius. Añ.
Dñe de⁹ me⁹ i te spaui. Añ. Iu
ste de⁹ iudex fortis patiensq̃ be/
nign⁹ i te sperãtes muni miseran
do fideles. In fine ps.
S dauid ꝓ octaua. ii.
Aluuꝫ me fac dñe qm
defecit scũs: qm diminute st̃
veritates a filijs hoiuꝫ. Va/
na locuti sũt vn⁹qsq̃ ad ꝓxi
mũ suũ: labia dolosa i corde ⁊
corde locuti st̃. Disꝑdat dñs
vniũsa labia dolosa: ⁊ liguã
magniloquã. Qui dixerunt
linguã nr̃aꝫ magnificabim⁹
labia nr̃a a nobis sunt: qs nr̃
dñs e͂? Propt̃ miseriã inopũ
⁊ gemitũ pauperũ: nũc exur/
gã dic dñs. Ponã i salutari
fiducialit̃ agã i eo. Eloquia
dñi eloqa casta: argẽtũ igne
examiatũ ꝓbatũ t̃re purga/
tũ septuplũ. Tu dñe seruab
nos ⁊ custodies nos: a gñati/
one hac i et̃nuꝫ. In circuitu
ipij ãbulãt: ꝫ altitudine͂ tuã
multiplicasti filios hominũ.
In fine ps. dauid. iz.
v Sq̃quo dñe obliuisce/
ris me i fine͂: vsq̃q̊ aũtis fa/
cie͂ tuã a me? Quãdiu ponaꝫ
ↄsilia i aia mea: dolore͂ i corde
meo ꝑ die͂. Usq̃q̊ exaltabit̃
inimic⁹ me⁹ sup me: respice ⁊
exaudi me dñe de⁹ me⁹. Illu
mina ocłos meos ne vnq̃ ob
dormiã in morte: ne qñ dicat
inimic⁹ me⁹ ꝑualui adũsus
eũ. Qui tribulãt me exulta/
bũt si mot⁹ fuero: ego ãt i mĩa
tua speraui. Exultabit cor
meũ in salutari tuo: cantabo
dño q bona tribuit m̃: ⁊ psal

lam nomini tuo altissimi.

In finem ps. dauid. 13.

Dixit insipiens i corde suo nō ē de⁹. Corrupti sūt ⁊ abhoīabiles facti sūt in studijs suis: nō ē q faciat bonū nō ē vsq ad vnū. Dñs de celo ꝓspexit sup filios hoīuz: vt videat si ē intelligēs aut reqrēs deū. Oēs declinauerūt sīl' inutiles facti sūt: nō ē q faciat bonū nō est vsq ad vnū. Sepulchꝝ patēs ē guttur eoꝝ linguis suis dolose agebāt venenū aspidū sub labijs eoꝝ. Quoꝝ os maledictōe ⁊ amaritudine plenū ē: veloces pedes eoꝝ ad effūdēdū sāguinē Cōtritio ⁊ infelicitas in vijs eoꝝ: ⁊ viā pacis nō cognouert nō est timor dei añ ocl'os eoꝝ Nōne cognoscent oēs q opant iniqtatē: q deuorāt plebē meaȝ sic escā panis? Deū nō inuocauerūt: illic trepidauert timore vbi nō erat timor. Qm̄ dominꝰ i gñatōe iusta ē: cōsiliū inopis cōfudistis: qm̄ dñs spes eiꝰ ē. Quis dabit ex syon salutare isrl': cuȝ auerterit dñs captiuitatē plebis sue exultabit iacob ⁊ letabitur isrl'.

In finem. ps. 14.

Domine quis habitabit i tabernaculo tuo: aut qs reqescet i mōte scō tuo Qui ingredit sine macula: ⁊ opat iusticiā. Qui loqt veritatē i corde suo: q nō egit dolū i lingua sua. Nec fecit ꝓximo suo malū: ⁊ opprobriū nō accepit aduersus ꝓximos suos Ad nihilū deductꝰ ē i cōspectu eiꝰ malignꝰ: timētes āt dñm glificat. Qui iurat ꝓximo suo ⁊ nō decipit: q pecuniam suā nō dedit ad vsurā: ⁊ munera sup inocētes nō accepit Qui facit hec: nō cōmouebit i etnū. An. Sciētes qr hora ē iā nos de sōno surgē: nūc eni ꝓpior ē nr̄a salus q̄ cū credidimꝰ: nox ꝓcessit dies āt appropinquit. V. Ex syō spēs decoris eiꝰ. R. Deꝰ nr̄ manifeste veniet. An. Tu dñe suabis nos ⁊ custodies nos. An. Quid molesti estis huic mulieri opꝰ eni bonū opata est in me. V. Erue a framea deꝰ aīam meā. R. Et de manu canis vnicā meam. An. Surge ⁊ i eternū serua numine sacro custodiqȝ tuos astripotens famulos. V. Memor fui nocte nomis tui domine. R. Et custodiui legem tuā. Tituli inscriptio ipsi dauid. ps. 15.

Conserua me dñe qm̄
sp̄aui i te: dixi dño deꝰ
meꝰ es tu qm̄ bonoꝝ meoꝝ
nō eges. Scis q sūt i t̄ra ciꝰ
mirificauit oēs volūtates me
as i eis. Multiplicate sūt in
firmitates eoꝝ: postea accele
rauerūt. Nō ꝯgregabo ꝯuē
ticula eoꝝ de sāguinibꝰ: nec
memor ero nominū eoꝝ p̱ la
bia mea. Dñs p̱s hereditatꝭ
mee ⁊ calicꝭ mei: tu es q resti
tues hereditatē meā m̄. Fu
nes ceciderūt mihi i p̄claris:
etenī h̄ēditas mea p̄clara ē m̄
Bñdicā dñm q tribuit m̄ in
tellectū: isup̱ ⁊ vsq̄ ad noctē
increpuerunt me renes mei.
Prouidebā dñz i ꝯspcū meo
sp̱: qm̄ a dextris ē m̄ ne cōmo
uear. Propt̄ hoc letatū ē cor
meū ⁊ exultauit lingua mea:
isup̱ ⁊ caro mea regescet i spe.
Qm̄ nō derelinques aīaz meā
i iferno: nec dabis scm̄ tuū vi
dere corruptionē. Notas m̄
fecisti vias vite adimplebꝭ me
leticia cū vultu tuo: delectati
ones i dext̄a tua vsq̄ in finē
Añ. Bonoꝝ meoꝝ nō indiges in
te sp̄aui ꝯs̄ua me dñe. Añ. Na
ture genitor ꝯserua a morte redē
ptos facq̄ tuo dignos seruitio fa
mulos. Oratio dauid. ps. 16.

E
Xaudi dñe iusticiā meā
intēde dep̄cationē meā
Auribꝰ p̱cipe orōnē meā: nō
i labijs dolosis De vultu tuo
iudiciū meū p̄deat: oculi tui
videāt eq̄tates. Probasti cor
meum ⁊ visitasti nocte: igne
me examiasti ⁊ nō ē iuēta in me
iniq̄tas. Ut nō loq̄t̄ os meū
op̱a hoīnz: ppt̄ v̄ba labioꝝ
tuoꝝ ego custodiui vias du
ras. Perfice gressus meos i
semitꝭ tuis: vt nō moueāt̄ ve
stigia mea Ego clamaui qm̄
exaudisti me deꝰ: iclina aurē
tuā mihi ⁊ exaudi v̄ba mea.
Mirifica mīas tuas: q sal
uos facis sp̱ātes i te. A resi
stētibꝰ dextere tue custodi me
ut pupillā ocl̄i. Sub vmbra
alaꝝ tuaꝝ p̄tege me: a facie
ipioꝝ q me afflixer̄t. Inimi
ci mei aīaz meā circūdederūt
adipē suū ꝯcluderūt: os eorū
locutū ē sup̱biā. Proijciētes
me nūc circūdederūt me: ocu
los suos statuerūt declinare
i t̄rā Susceperūt me sicut leo
parat̄ ad p̄dā: ⁊ sic catulꝰ leo
nis habitās in abditꝭ. Exur
ge dñe p̄ueni eū ⁊ supplanta
eū: eripe aīaz meā ab ipio: fra

meã tuã ab iimicis manꝰ tue
Dñe a paucis de ẽra diuide
eos ĩ vita eoꝝ: de abſcõditis
tuis adiplerꝰ ẽ vẽter eoꝝ. Sa
turati ſũt filijs: ⁊ diuiſerũt
reliquias ſuas puulis ſuis.
Ego aũt ĩ iuſticia apparebo
ꝯſpectui tuo: ſatiabor cũ ap/
paruerit gl̃ia tua. Añ. Incli/
na dñe aurẽ tuam mihi ⁊ exaudi
verba mea. Añ. Pectora nr̃a ti/
bi tu cõditor orbis adure igne pio
purgãs atq̧ cremãdo ꝓbãs. In
finẽ puero dñi dauid q locu/
tus ẽ dño verba cãtici huiꝰ ĩ
die q̃ eripuit eũ dñs de manu
oĩuz iimicoꝝ eiꝰ: ⁊ de manu
ſaul ⁊ dixit. ps. 17.

Diligã te dñe fortitudo
mea: dñs firmamẽtuz
meũ ⁊ refugiũ meũ ⁊ libera
tor meꝰ. Deꝰ meꝰ adiutor me
us: ⁊ ſperabo ĩ eũ. Protector
meꝰ ⁊ cornu ſalutꝭ mee: ⁊ ſu/
ſceptor meꝰ. Laudãs iuoca/
bo dñz: ⁊ ab inimicꝭ meis ſal
uus ero. Circũdederũt me do
lores mortꝭ: ⁊ torrẽtes iniq̃ta
tis ꝯturbauerũt me. Dolores
inferni circũdederũt me pre/
occupauerũt me laq̃i mortis.
In tribulatiõe mea ĩuocaui
dñz: ⁊ ad deũ meũ clamaui.

Et exaudiuit de templo ſcõ
ſuo vocẽ meã: ⁊ clamor meꝰ ĩ
ꝯſpcũ eiꝰ ĩtroiuit ĩ aures eiꝰ.
Cõmota ẽ ⁊ ꝯtremuit ẽra:
fũdamẽta mõtiũ cõturbata
ſũt ⁊ cõmota ſũt qm̃ iratꝰ eſt
eis. Aſcẽdit fumꝰ ĩ ira eius ⁊
ignis a facie eiꝰ exarſit carbo
nes ſuccenſi ſũt ab eo. Incli
nauit celos ⁊ deſcẽdit: ⁊ cali
go ſub pedibꝰ eiꝰ. Et aſcẽdit
ſup cherubin ⁊ volauit: vola
uit ſup pẽnas vẽtoꝝ. Et po
ſuit tenebras latibulũ ſuũ in
circuitu eiꝰ tabernaculũ eiꝰ:
tenebroſa aq̃ in nubibꝰ aerꝭ.
Pre fulgore ĩ ꝯſpcũ eius nu
bes trãſierũt grãdo ⁊ carbo
nes ignis. Et itonuit d̃ celo
dñs ⁊ altiſſimꝰ dedit vocẽ ſuã
grãdo ⁊ carbones ignis. Et
miſit ſagictas ſuas ⁊ diſſipa
uit eos fulgura mł̃tiplicauit
⁊ ꝯturbauit eos. Et apparu
erũt fõtes aq̃ꝝ ⁊ reuelata ſũt
fũdamẽta orbis ẽraꝝ. Ab ĩ/
crepatõe tua dñe: ab inſpira
tiõe ſpũs ire tue. Miſit d̃ ſũ
mo ⁊ accepit me: ⁊ aſſumpſit
me de aqs multis. Eripuit
me de inimicꝭ meis fortiſſis
⁊ ab his q oderũt me: qm̃ cõ/
fortati ſũt ſup me. Preuene/

rūt mei ī die afflictiōis mee: ⁊ fact⁹ ē dn̄s ꝓtector me⁹. Et eduxit me ī latitudinē: saluū me fecit qm̄ voluit me. Et retribuet m̄ dn̄s ꝑm iusticiam meã: ⁊ ꝑm puritatē manuū meaꝝ retribuet m̄. Quia custodiui vias dn̄i: nec ipie gessi a deo meo. Qm̄ oīa indicia ei⁹ ī cōspectu meo: ⁊ iusticias ei⁹ nō repuli a me. Et ero immaculat⁹ cū eo: ⁊ obseruabo me ab iniqtate mea. Et retribuet m̄ dn̄s ꝑm iusticiā meã ⁊ ꝑm puritatē manuū meaꝝ ī ɔspectu oculoꝝ ei⁹. Cū scō scūs eris: ⁊ cū viro inocente inocēs eris. Et cū electo elect⁹ eris: ⁊ cū puerso puerteris. Qm̄ tu pplꝫ hūilē saluū facies: ⁊ oculos supboꝝ hūiliabis. Qm̄ tu illuminas lucernā meā dn̄e: de⁹ me⁹ illumina tenebras meas. Qm̄ ī te eripiar a tētatione: ⁊ in deo meo trāsgrediar muꝝ. De⁹ meus ipolluta via eius eloquia dn̄i igne examinata: ꝓtector est oiū sꝑātiū ī se. Qm̄ qs de⁹ ꝑter dn̄m: aut qs de⁹ ꝑter deū nr̄m. De⁹ q p̄cinxit me ꝟtute: ⁊ posuit imaculatā viam meā. Qui ꝑfecit pedes meos

tāq̄ ceruoꝝ: ⁊ sup excelsa statuēs me. Qui docet man⁹ meas ad p̄liū: ⁊ posuisti ut arcū ereū brachia mea. Et dedisti m̄ ꝓtectionē salutꝪ tue: ⁊ dextera tua suscepit me. Et disciplia tua correxit me ī finē ⁊ disciplia tua ipsa me docebit. Dilatasti gress⁹ meos subt⁹ me: ⁊ nō st̄ ifirmata vestigia mea. Perseqr iīmicos meos ⁊ cōphēdā illos: ⁊ nō ɔuertar donec deficiāt. Cōfringā illos nec potuerūt stare cadent subt⁹ pedes meos. Et p̄cinxisti me ꝟtute ad bellum: ⁊ supplātasti isurgētes ī me subtus me. Et inimicos meos dedisti m̄ dorsū ⁊ odiētes me disꝑdidisti. Clamauerunt nec erat q saluos facēt ad dn̄m: nec exaudiuit eos. Et cōminuā eos ut puluerē an̄ faciē venti: ut lutū plateaꝝ delebo eos. Eripies me de ɔ̄dictōib⁹ ppl'i: cōstitues me ī caput gētiū. Popul⁹ quē nō cognoui seruiuit m̄: ī auditu auris obediuit m̄. Filij alieni mētiti sūt m̄: filij alieni inueterati sūt ⁊ claudicauerūt a semitꝪ suis. Viuit dn̄s ⁊ bn̄dict⁹ de⁹ me⁹: ⁊ exaltet̄ de⁹ salutꝪ mee. De⁹ q das

vindictas mī ⁊ subdis pplos
sub me: liberator meꝰ de inimi-
cis meis iracūdis. Et ab in
surgētibꝰ i me exaltabis me a
viro iniq̄ eripies me. Propt͛a
ꝯfitebor tibi i natiōibꝰ dn̄e: ⁊
noī tuo psalmū dicā. Magni
ficās salutes regis eiꝰ: ⁊ faci
ens mīaz christo suo dauid ⁊
semi eiꝰ vsq̧ i sclm. Añ. Hora
est iā nos de sōno surgē: ⁊ aperti
sūt oculi nr̄i surgē ad christū: q2
lux vera ē fulgēs i mūdo ℣. Egre
diet͛ virga de radice iesse. ℟. Et
flos de radice eius ascendet. Añ.
Dn̄s firmamētū meū ⁊ refugiū
meū. Añ. Mittēs hec mulier in
corpꝰ meū hoc vnguētū ad sepe-
liēdū me fecit. ℣. De ore leonis
liba me dn̄e. ℟. Et a cornibꝰ vni
corniū hūmilitatē meā. Añ. Tu
pplm hūilē saluasti a morte redē
ptor atq̧ supba tuo colla p̄mis ia
clo. ℣. Media nocte surgebā ad
ꝯfitēdū t. ℟. Sup iudicia iustifi
catōis tue In finē. ps. 18
C Eli enarrāt gl̃iam dei:
⁊ opa manuū eiꝰ āñūciat fir
mamētuz. Dies diei eructat
v͛bū: ⁊ nox nocti idicat sciaz
Nō sūt loquele neq̧ s͛mones
q̄x nō audiāt͛ voces eorū. In
oēz t͛rā exiuit sonꝰ eox: ⁊ in fi
nes orbꝰ t͛re v͛ba eox. In sole
posuit tabnaculū suū: ⁊ ipse
tāq̧ spōsꝰ ꝓcedēs d͛ thalamo
suo. Exultauit ut gigas ad
currēdā viā: a sūmo celo egres
sio eiꝰ. Et occursꝰ eiꝰ vsq̧ ad
sūmū eiꝰ nec ē q se abscōdat a
calore eiꝰ. Lex dn̄i imacula-
ta ꝯu͛tēs aīas testioniū dn̄i fi
dele: sapiaz p̄stās puulis Iu
sticie dn̄i recte letificātes cor-
da: p̄ceptū dn̄i lucidū illumi
nās oclos. Timor dn̄i scūs
pmāet i sclm scli: iudicia dn̄i
vera iustificata i semetipsa.
Desiderabilia sup auꝝ ⁊ la-
pidē p̄ciosū mltū: ⁊ dulciora
sup mel ⁊ fauū. Etenī seruꝰ
tuꝰ custodit ea: ī custodiēdis
illis retributio mlta Delicta
qs itelligit ab occultis meis
mūda me: ⁊ ab aliēis pce s͛uo
tuo Si mei nō fuerint dn̄ati
tunc imaculatꝰ ero: ⁊ emūda
bor a delicto maxio. Et erūt
vt cōplaceāt eloqa oris mei ⁊
meditatio cordis mei ī ꝯspcū
tuo sp. Dn̄e adiutor meꝰ ⁊ re-
dēptor meꝰ Añ. Nō st͛ loq̄le ne
q̧ s͛mōes q̄x nō audiāt͛ voces eox.
Añ. Spōsus ut e thalamo ꝓcessit
christꝰ in orbē descēdēs celo iure
salutifero. In finē ps. dd. 19.

Exaudiat te dñs i die tri
bulatōis: ꝓtegat te no
mē dei iacob Mittat tibi au
xiliū de scō: ⁊ d̄ syon tueat̄ te
Memor sit oīs sacrificij tui
⁊ holocaustū tuū pingue fiat
Tribuat tibi ꝑm cor tuū: et
oē cōsiliū tuū ꝯfirmet. Leta
bimur i salutari tuo: ⁊ i noīe
dei nr̄i magnificabimꝰ. Im
pleat dñs oēs petitiōes tuas:
nūc cognoui qm̄ saluū fecit do
minꝰ christū suū. Exaudiet
illū de celo scō suo: i potētati
bus salꝰ dexte tue. Hi i curri
bus ⁊ hi i eqs: nos aūt i noīe
dei nr̄i iuocabimꝰ. Ipsi obli
gati sūt ⁊ ceciderūt: nos aūt
surreximꝰ ⁊ erecti sumꝰ Dñe
saluū fac regē: ⁊ exaudi nos i
die q̄ iuocauerimꝰ te. Añ. Ex
audiat te dñs i die tribulationis
Añ. Auxiliū nobis saluator mit
te salutis ⁊ tribuas vitā tp̄e ꝑpe
tuo. In finē psal. dauid. 20.

Domine i ꝟtute tua leta
bit̄ rex: ⁊ super salutare
tuū exultabit vehemēt̄. Desi
deriū cordis eiꝰ tribuisti ei: ⁊
volūtate labiorꝫ eiꝰ nō frau
dasti eū. Qm̄ puenisti eū i be
nedictōibꝰ dulcedinis: posui
sti i capite eiꝰ coronā de lapi
de pcioso. Vitā petijt a te ⁊
tribuisti ei: lōgitudinē dierꝫ i
sclm ⁊ i sclm scl̄i. Magna ē
gl'ia eiꝰ i salutari tuo: gl'iaꝫ ⁊
magnū decorē ipones sup eū
Qm̄ dabis eū i bn̄dictionē i
sclꝫ scl̄i: letificab eū i gaudio
cū vultu tuo. Qm̄ rex spat i
dño: ⁊ i mīa altissimi nō cō
mouebit̄. Inueniat̄ manus
tua oībꝰ inimicis tuis: dextra
tua iueniat oēs q te oderunt
Pones eos ut clibanū ignis
i tp̄e vultꝰ tui: dñs in ira sua
conturbabit eos ⁊ deuorabit
eos ignis. Fructū eorꝫ d̄ tra
pdes: ⁊ semē eorꝫ a filijs hoīuꝫ
Qm̄ declinauerūt i te mala:
cogitauerūt ꝯsilia q̄ nō potue
rūt stabilire. Qm̄ pones eos
dorsū: i reliquijs tuis ꝑpara
bis vultū eorꝫ. Exaltare dñe
i virtute tua: cātabimꝰ ⁊ psal
lemꝰ ꝟtutes tuas. Añ. Nox
pcessit dies aūt appropinquabit:
abijciamꝰ ḡo opa tenebrarꝫ ⁊ idua
mur arma lucis sic̄ i die honeste
ambulemꝰ. ℣. Egrediet̄ dñs de
loco scō suo ℟. Veniet ut saluet
pplm suū. Añ. Dñe i ꝟtute tua
letabit̄ rex. Añ. Magister dicit
tēpꝰ meū ꝓpe ē apud te facio pa
scha cū discipulis meis. ℣. Ne

pdas cū ipīis de⁹ aiam meā. Ṽ. Et cū viris sanguinū vitā meā. Añ. Rex sine fine manēs miserj tu pce ruinis p̄mia pcedens ꝛ tua cūcta regēs. Ṽ. Exaltare dñe in virtute tua. R. Cātabim⁹ ꝛ psallem⁹ ꝟtutes tuas. In laudib⁹ añ. Regnauit dñs p̄cinct⁹ fortitudine cū decore virtutū cui⁹ sedes parata ē i etnū. In finē ps dauid ꝓ susceptiōe matuti.

Deus de⁹ me⁹ ps. xxi. respice i me qr̄e me dereliquisti: longe a salute mea ꝟba delictoꝝ meoꝝ. De⁹ meus clamabo p diē ꝛ nō exaudies: ꝛ nocte ꝛ n̄ ad i sipiētiā mihi. Tu aūt i scō habitas laus isrl̄. In te spauerūt patres nr̄i: spauerūt ꝛ liberasti eos. Ad te clamauerūt ꝛ salui facti sūt: i te spauert ꝛ nō sūt ꝯfusi. Ego aūt sū ꝟmis ꝛ nō hō: opprobriū hōiuȝ ꝛ abiectio plebis. Oēs vidētes me deriserūt me: locuti sūt labiis ꝛ mouerūt caput. Sperauit i dño eripiat eū: saluū faciat eū qm̄ vult eū. Qm̄ tu es qui extraxisti me de ventre: spes mea ab vberib⁹ mr̄is mee: in te ꝓiect⁹ sū ex vtero. De ventre mr̄is mee de⁹ me⁹ es tu: ne discesserj a me. Qm̄ tribulatio pxima ē: ꝛ nō ē q adiuuet. Circūdederūt me vituli multi: ꝛ tauri pigues obsederūt me: Aperuerūt sup me os suū: sic leo rapiēs ꝛ rugiēs. Sicut aq̄ effus⁹ sū: ꝛ dispsa sūt oīa ossa mea. Factū ē cor meū tanq̄ cera liq̄scēs: in medio vētris mei. Aruit tāq̄ testa virtus mea: ꝛ ligua mea adhesit faucib⁹ meis: ꝛ i puluerē mortis ꝯduxisti me. Qm̄ circūdederūt me canes mlti: ꝯsiliū malignātiū obsedit me. Foderūt man⁹ meas ꝛ pedes meos dinumerauert oīa ossa mea. Ipsi ꝟo ꝯsiderauert ꝛ inspexerūt me: diuiserūt sibi vestimēta mea ꝛ sup vestē meā miserunt sortē. Tu aūt dñe ne elōgauerj auxiliū tuū a me: ad defensionē meā conspice. Erue a framea de⁹ aiaȝ meā ꝛ de manu canis vnicā meā. Salua me ex orꝫ leonis: ꝛ a cornib⁹ vnicorniū humilitatē meā. Narrabo nomē tuū fratrib⁹ meis: i medio ecclie. laudabo te. Qui timet dñm laudate eū: vniuersū semē iacob glorificate euȝ. Timeat eū oē semē isrl̄: qm̄ nō sprevit

neq3 despexit deprecationē paupis. Nec auertit faciē suā a me: et cū clamarē ad eū exaudiuit me. Apud te laus mea in ecclesia magna vota mea reddā in cōspectu timentiū eū. Edent paupes et saturabūt: et laudabūt dñm q requirūt eū: viuent corda eorū i seculum seculi. Reminiscent et cōuertent ad dñm vniuersi fines terre. Et adorabūt in cōspectu ei9 vniuse familie gentiū. Qm̄ dñi ē regnū et ipse dñabit gentiū. Manducauerūt et adorauerūt oēs pingues terre: in cōspectu ei9 cadēt oēs q descēdūt i terra. Et aia mea illi viuet: et semē meū seruiet ipsi. Annūciabit dño generatio ventura: et ānūciabūt celi iusticiā ei9: pplo q nascetur quē fecit dñs. ps. dauid xx.

Dominus regit me et nihil mihi deerit i loco pascue ibi me collocauit. Sup aquā refectionis educauit me: aiam meā cōuertit. Deduxit me sup semitas iusticie: ppt nomē suū. Nā et si ambulauero i medio vmbre mortis: nō timebo mala: qm̄ tu mecū es. Virga tua et bacul9 tu9: ipsa me cōsolata sūt. Parasti in cōspectu meo mensā: aduers9 eos q tribulāt me. Impinguasti i oleo caput meū: et calix me9 iebrians q̄ pclar9 ē. Et mia tua subseqtur me: oibus dieb9 vite mee. Et vt inhabitē in domo dñi in longitudine dierū.

ps. dauid i pma sabbati. xx.

Domini est terra et plenitudo ei9: orbis terrarū et vniūsi q habitāt in eo. Quia ipse sup maria fūdauit eū: et sup flumina pparauit eū. Quis ascēdet i mōtē dñi: aut qs stabit in loco scō ei9. Innocēs manib9 et mūdo corde: q non accepit i vano aiam suā: nec iurauit i dolo pxio suo. Hic accipiet bñdictiōnē a dño: et miaz a deo salutari suo. Hec est generatio querētiū eū: q̄rētiū faciē dei iacob. Attollite portas principes vras: et eleuamini porte eternales: et introibit rex glie. Quis ē iste rex glie: dñs fortis et potēs dñs potēs in plio. Attollite portas pncipes vras: et eleuamini porte eternales: et introibit rex glie. Quis ē iste rex glie dñs virtutū ipse ē rex glorie.

In fine ps. dd. xx.

Ad te dñe leuaui aiam

9

iniqtatē ne pdas me. Qui lo
quūt pacē cū pxio suo: mala
āt in cordib⁹ eoꝝ. Da illis ꝫ
opa eoꝝ ⁊ ꝫ neqtiā adiuētio/
nū ipoꝝ. Scdm opa manuū
eorū tribue illis: redde retri/
butionē eoꝝ ipsis. Qm non
intellexerūt opa dn̄i: ⁊ in opa
manuuz ei⁹ destrues illos: ⁊
nō edificabis eos. Bn̄dict⁹
dn̄s: qm̄ exaudiuit voce dep/
cationis mee. Dn̄s adiutor
me⁹ ⁊ ptector me⁹: ⁊ i ipo spe
rauit cor meū ⁊ adiut⁹ sū. Et
refloruit caro mea ⁊ ex volū/
tate mea confitebor ei. Dn̄s
fortitudo plebis sue: ⁊ prote/
ctor saluationū christi sui est
Saluū fac ppl'm tuuz dn̄e ⁊
bn̄dic hereditati tue: ⁊ rege eos
⁊ extolle illos vsq₃ i etn̄ū. An.
Dn̄s defensor vite mee. ps. dd
i ɔsumatōe tabernaculi. 28.
a Afferte dn̄o filij dei: af/
ferte dn̄o filios arietū.
Afferte dn̄o gloriā ⁊ honorē
afferte dn̄o gloriam noī ei⁹:
adorate dn̄m in atrio scō ei⁹.
Uox dn̄i sup aq̄s de⁹ maie/
stat̄ itonuit: dn̄s sup aquas
mltas. Uox dn̄i in virtute:
vox dn̄i i magnificētia. Uox
dn̄i ɔfringēt̄ cedros: ⁊ ɔfrin

get dn̄s cedros libani. Et cō
minuet eas tāq₃ vitulū liba/
ni: ⁊ dilect⁹ quēadmodū fili⁹
vnicorniū. Uox dn̄i interci
dētis flāmā ignis: vox dn̄i cō
cutiētis desertū: ⁊ cōmouebit
dn̄s desertū cades. Uox dn̄i
pparātis ceruos reuelabit cō
dēsa: ⁊ i tēplo ei⁹ oēs dicēt glo
riā. Dn̄s diluuiū ihabitare
facit: ⁊ sedebit dn̄s rex i etn̄ū
Dn̄s virtutē pplo suo dabit
dn̄s bn̄dicet pplo suo i pace.
ps. cantici in dedicatione do/
mus dauid. 29.
Exaltabo te dn̄e qm̄ su/
scepisti me: nec delectasti ini/
micos meos super me. Dn̄e
de⁹ me⁹ clamaui ad te: ⁊ sana
sti me. Dn̄e eduxisti ab infer
no aīaz meā: saluasti me a de
scendētib⁹ in lacū. Psallite
dn̄o scī ei⁹: ⁊ ɔfitemī memo/
rie scitat̄ ei⁹. Qm̄ ira in indi
gnatōe ei⁹: ⁊ vita in volūta/
te ei⁹. Ad vespeꝝ demorabit̄
flet⁹: ⁊ ad matutinuz leticia.
Ego aūt dixi in abūdantia
mea: nō mouebor i etn̄ū. Do
mine in volūtate tua pstitisti
decori meo vtutē. Auertisti
faciē tuā a me: ⁊ fact⁹ sū ɔtur
bat⁹. Ad te dn̄e clamabo: ⁊

ad deū meū; deprecabor. Que vtilitas i sanguie meo: dū de scēdo i corruptionē. Nūqd cō fitebit tibi puluis: aut annū ciabit veritatē tuaz. Audiuit dñs et misert⁹ ē mei: dñs fact⁹ est adiutor me⁹. Conuertisti plāctū meū i gaudiū mihi: ↄcidi sti saccū meū; et circūdedisti me leticia. Ut cātet tibi gloria mea et nō cōpūgar: dñe deus me⁹ i eternū ↄfitebor tibi. Añ. Adorate dñm i aula sancta ei⁹.

In fine ps. dd. pextasi. 30.

In te dñe speraui nō ↄfū dar i eternū: i iusticia tua libera me. Inclīa ad me au rē tuā: accelera vt eruas me. Esto mihi in deū ꝓtectorē et in domū refugij: vt saluū me fa cias. Qm̄ fortitudo mea et re fugiū meū es tu: et ꝓpter nomē tuū deduces me et enutries me. Educes me de laqo quē abscōderūt mihi: qm̄ tu es ꝓte ctor me⁹. In manus tuas cō mendo spm̄ meū: redemisti me dñe de⁹ veritatis. Odisti ob ſuātes vanitates: supuacue. Ego āt i dño spaui: exultabo et letabor i mīa tua. Qm̄ respe xisti humilitatē meā saluasti de necitatib⁹ aiaz meā. Nec ↄclusisti me i māib⁹ inimici sta tuisti in loco spacioso pedes meos. Miserē mei dñe qm̄ tribulor: ↄturbat⁹ ē i ira ocu lus me⁹ aīa mea et vēter me⁹. Qm̄ defecit i dolore vita mea et āni mei i gemitib⁹. Infir mata ē i paupertate vt⁹ mea: et ossa mea ↄturbata sūt. Sup oēs inimicos meos fact⁹ sū op ꝓbriū vicinis meis valde et ti mor notis meis. Qui videbāt me foras fugerūt a me: obliui oni dat⁹ sū tanꝗ mortu⁹ a cor de. Fact⁹ sū tanꝗ vas pditū: qm̄ audiui vituperatōz mltoꝝ cōmorātiū i circuitu. In eo dū cōuenirēt sil' aduersū me: accipe aiaz meā ↄsiliati sūt. Ego āt i te speraui dñe: dixi de⁹ me⁹ es tu: in manib⁹ tuis sortes mee. Eripe me de ma nu inimicoꝝ meoꝝ: et a ꝑsequē tib⁹ me. Illustra faciē tuam sup ſuū tuū: saluū me fac in mīa tua dñe: nō ↄfūdar qm̄ iuocaui te. Erubescāt impij et deducāt i īfernū: muta fiāt la bia dolosa. Que loquūt ad uersus iustū iniqtatē: i supbia et i abusiōe. Quā mag mltitudo dulcedinis tue dñe: quā abscōdisti timētib⁹ te. Perfe

ciſti eis q ſperāt i te: i ꝯſpcū fi
lioꝝ hoīum. Abſcōdes eos i
abſcondito faciei tue a ꝯtur
batiōe hoīuꝫ. Proteges eos
i tabernaculo tuo: a ꝯdictiōe
liguaꝝ. Bndictꝰ dñs: qm̄ mi
rificauit miāꝫ ſuā m̄ i ciuita
te munita. Ego āt dixi in ex
ceſſu mētꝭ mee: ꝓiectꝰ ſū a fa
cie oculoꝝ tuoꝝ. Ideo exau
diſti vocē oīonis mee: dū cla
marē ad te. Diligite dñꝫ oēs
ſcī eiꝰ qm̄ ꝟitatē reqret dñs
ꝛ retribuet abūdāt faciētibꝰ
ſupbiā. Viriliť agite ꝛ ꝯfor
teť cor vr̄m: oēs q ſpatꝭ i dño.

Intellectus dauid. ps. 31.

Beati quoꝝ remiſſe ſūt
iniqtates: ꝛ quoꝝ tecta
ſūt peccata. Btūs vir cui nō
imputauit dñs pctm̄: nec eſt
in ſpū eiꝰ dolꝰ. Qm̄ tacui in
ueterauerūt oſſa mea: dū cla
marē tota die. Qm̄ die ac no
cte grauata ē ſup me manus
tua: ꝯuerſus ſū i erūna mea
dū cōfigiť ſpina. Delictum
meū cognitū tibi feci: ꝛ iniuſti
ciā meā nō abſcōdi. Dixi cō
fitebor aduerſū me iniuſticiaꝫ
meā dño ꝛ tu remiſiſti īpieta
teꝫ pcti mei. Pro hac orabit
ad te oīs ſcūs: i tpe opportūo
Verūtm̄ in diluuio aqꝝ mul
taꝝ: ad eū nō approximabūt.
Tu es refugiū meū a tribu
latōe q̄ circūdedit me: exulta
tio mea erue me a circūdāti
bꝰ me. Intellectū tibi dabo ꝛ
iſtruā te: ī via hac q̄ gradieris
firmabo ſup te oculos meos.
Nolite fieri ſic equꝰ ꝛ mulꝰ
in quibꝰ nō ē intellectus. In
chamo ꝛ freno maxillas eoꝝ
cōſtringe: qui non approxi
mant ad te. Mlťa flagella
pctōris: ſperātes aūt in dño
miā circūdabit. Letami in
dño ꝛ exultate iuſti: ꝛ gl̄iami
ni omnes recti corde. Añ. In
tua iuſticia libera me domine.

In finē ps. dauid. 32.

Exultate iuſti in dño: re
tos decet collaudatio. Cōfi
temini dño i cithara: i pſal
terio decē chordaꝝ pſallite il
li. Cātate ei cāticū nouū bñ
pſallite ei in vociferatione.
Quia rectū ē ꝟbū dñi: ꝛ oīa
opa eiꝰ i fide. Diligit miāꝫ ꝛ
iudiciū: mīa dñi plena ē tra.
Verbo dñi celi firmati ſūt ꝛ
ſpū oris eius oīs virtus eoꝝ.
Cōgregās ſicut in vtre aqs
maris: ponens in theſauris
abyſſos. Timeat dñm oīs

terra: ab eo aūt cōmoueāt oēs inhabitantes orbē. Qm̄ ipse dixit ⁊ facta sūt: ipse manda uit ⁊ creata sunt. Dn̄s dissi pat ɔsilia gētiū: reprobat aūt cogitatōes pplor̄ ⁊ reprobat ɔsilia pncipū. Consiliū aūt dn̄i in eternū manet: cogita tiones cordis ei⁹ in generatio ne ⁊ gnātionem. Beata gens cui⁹ ē dn̄s de⁹ ei⁹: ppl's quem elegit in hereditatē sibi. De celo respexit dn̄s: vidit oēs fi lios hoium. De pparato ha bitaculo suo: respexit super oēs q habitāt terrā. Qui fin xit singillatim corda eorum: q intelligit oīa opa eor̄. Non saluat rex per multā virtutē: ⁊ gigas nō saluabit in mul tudine virtutis sue. Fallax equ⁹ ad salutē: in abūdātia aūt virtutis sue nō saluabit Ecce oculi dn̄i sup metuen tes eū: ⁊ in eis qui sperāt sup mīa eius. Ut eruat a morte aīas eorū: ⁊ alat eos in fame. Aīa nr̄a sustinet dn̄m: qm̄ ad iutor ⁊ ptector nr̄ ē. Quia in eo letabit cor nr̄m: ⁊ i noīe scō ei⁹ sperauim⁹. Fiat mīa tua dn̄e sup nos: queadmodū spe ranim⁹ in te. ps. dd cū mu tauit vultū suū coram abime lech: ⁊ dimisit eū ⁊ abijt. xx.

Benedicā dn̄m in oī tpe sp laus ei⁹ in ore meo. In dn̄o laudabit aīa mea: audiāt māsueti ⁊ letēt. Ma gnificate dn̄m mecū ⁊ exalte mus nomē ei⁹ ī idipsū. Ex qsiui dn̄m ⁊ exaudiuit me ⁊ ex oib⁹ tribulatōib⁹ meis eri puit me. Accedite ad eū ⁊ il luminamini: ⁊ facies vr̄e nō ɔfūdēt. Iste paup clamauit ⁊ dn̄s exaudiuit eū: ⁊ de oib⁹ tribulatiōib⁹ ei⁹ saluauit eū. Immittit āgel⁹ dn̄i i circui tu timentiū eū: ⁊ eripiet eos. Gustate ⁊ videte qm̄ suauis ē dn̄s: btūs vir q sperat in eo Timete dn̄m oēs sci ei⁹: qm̄ nō ē iopia timētib⁹ eū. Diui tes eguerūt ⁊ esurierūt: inq rētes aūt dn̄m nō minuēt oī bono. Uenite filij audite me timorē dn̄i docebo vos. Quis ē hō q vult vitam: diligit dies vidē bonos. Prohibe liguā tuā a malo: ⁊ labia tua ne lo quāt dolū. Diuerte a malo ⁊ fac bonū: inqre pacē ⁊ psеqre eā. Oculi dn̄i super iustos: ⁊ aures ei⁹ in pces eor̄. Uult⁹ aūt dn̄i sup faciētes mala: vt

pdat de terra memoriã eoꝝ. Cla
mauerũt iusti ꝛ dñs exaudi-
uit eos ꝛ ex oĩb⁹ tribulatõib⁹
eoꝝ liberauit eos. Iuxta est
dñs his q tribulato sũt corde
ꝛ hũiles spũ saluabit. Mul
te tribulationes iustoꝝ: ꝛ de
oĩbus his liberabit eos dñs.
Custodit dñs oĩa ossa eoꝝ:
vnũ ex his nõ oteret. Mors
pctõꝝ pessima: ꝛ q oderũt iustũ
delinquẽt. Redimet dñs aĩas
seruoꝝ suoꝝ: ꝛ nõ delinquẽt oẽs
q sperãt i eo. Añ. Rectos decet
collaudatio. In finẽ ps. ipsi
i Udica dñe dauid. 34.
nocẽtes me: expugna i
pugnãtes me. Apphende ar
ma ꝛ scutũ: ꝛ exurge in adiu-
toriũ mihi. Effũde frameaꝫ
ꝛ oclude aduersus eos q pse-
quũtur me dic aĩe mee sal⁹ tua
ego sũ. Cõfũdãt ꝛ reuereãt
querẽtes aĩaꝫ meã. Auertã-
tur retrorsũ ꝛ ofũdant cogi-
tãtes m̃ mala. Fiãt tãq̃ pul-
uis añ faciẽ venti: ꝛ angelus
dñi coartãs eos. Fiat via il
loꝝ tenebre ꝛ lubricũ: ꝛ ãgel⁹
dñi psequẽs eos. Qm̃ gratis
abscõderũt m̃ i interitu laquei
sui supuacue exprobrauerũt
aĩam meam. Ueniat illis la-
que⁹ quẽ igrãt ꝛ captio quã
abscõderũt apphẽdat eos: ꝛ i
laqueũ cadãt in id ipsũ. Aĩa
ãt mea exultabit i dño: ꝛ dlec
tabit sr salutãi suo. Oĩa ossa
mea dicent: dñe qs silis tui?
Eripiẽs inopẽ de manu for
tioꝝ ei⁹: egenũ ꝛ paupẽ a di-
ripiẽtib⁹ eũ. Surgẽtes testes
iniq: q̃ igrabãt interrogabãt
me. Retribuebãt m̃ mala p
bonis: sterilitatẽ anime mee.
Ego ãt cũ m̃ molestiẽent: in
duebar cilitio. Hũiliabã i ie-
iunio aĩaꝫ meã: ꝛ orõ mea in
sinu meo ouerteẽ. Quasi p
ximũ ꝛ q̃si frẽꝫ nr̃m sic cõpla-
cebã: q̃si lugens ꝛ otristat⁹ sic
hũiliabar. Et aduersuꝫ me
letati sũt ꝛ ouenerũt ogregata
sũt sup me flagella ꝛ igraui
Dissipati sunt nec cõpuncti
tentauerũt me: subsanauerũt
me subsanatiõe frẽduerũt sup
me dẽtib⁹ suis. Dñe qñ respi
cies restitue aĩaꝫ meã a mali-
gnitate eoꝝ: a leonib⁹ vnicaꝫ
meaꝫ. Cõfitebor tibi i ecclia
magna: in pplo graui lauda-
bo te. Nõ sup gaudeant m̃ q
aduersant m̃ iniq: q oderunt
me grat ꝛ ãnuũt oculis. Qm̃
mihi qdẽ pacifice loquebãt:

z i racūdia frē loquētes do/
los cogitabāt. Et dilatauerūt
sup me os suū: dixerūt euge eu
ge viderūt oculi nři. Uidisti
dñe ne sileas: dñe ne discedas
a me. Exurge z itēde iudicio
meo: de⁹ meus z dñs meus i
cām meā. Iudica me fm iu/
sticiā tuā dñe de⁹ me⁹: z non
supgaudeāt m. Nō dicāt in
cordibus suis euge euge aie
nře: ne dicāt deuorabim⁹ eū.
Erubescāt z reuereāt sil qui
gratulāt malis meis. Indu
ant pfusiōe z reuerētia: q ma
ligna loquūt sup me. Exul/
tēt z letēt q volūt iusticiā meā
z dicāt sp magnificet dñs q
volūt pacē serui ei⁹. Et lingua
mea meditabit iusticiā tuā:
tota die laudē tuā. In fi/
nem seruo dñi dauid, ps. 35.
Dixit iniust⁹ vt de delin
quat i semetipso: nō est
timor dei añ oculos ei⁹. Qm
dolose egit i pspcū ei⁹: vt iue/
niat iiqtas ei⁹ ad odiū. Uer
ba oris ei⁹ iniqtas z dol⁹ no/
luit intelligere vt bñ ageret.
Iniqtatē meditat⁹ ē i cubili
suo astitit oi vie nō bone: ma
liciā aūt non odiuit. Dñe in
celo mīa tua: z vitas tua vsq
ad nubes. Iusticia tua sicut
mōtes dei: iudicia tua abys/
sus multa. Hoīes z iumēta
saluabis dñe: queadmodum
mltiplicasti miam tuā deus.
Filij āt hoīu z i tegmie ala
tua z spabūt. Inebriabūt
ab vbertate dom⁹ tue: z torrē/
te voluptat tue potabis eos.
Qm apud te ē fōs vite: z i lu
mie tuo videbim⁹ lumē. Pre
tēde miā tuā sciētib⁹ te: z iu
sticiā tuā his q recto st corde.
Nō veniat m pes supbie: z
man⁹ petōris nō moueat me
Ibi ceciderūt q opāt iniqtatē
expulsi sūt nec potuerūt stare
An. Expugna impugnātes me.
n Oli emu, ps. ipi dd. 36
lari i malignātib⁹ neq
celaueris faciētes iniquitatē
Qm tanq fenū velociter are/
scēt: z queadmodū olera her/
barū cito decidēt. Spera in
dño z fac bonitatē: z inhabi
ta terrā z pasceris in diuitijs
ei⁹. Delectare i dño: z dabit
tibi petitiōes cordis tui. Re
uela dño viam tuā z spera in
eo: z ipe faciet. Et educet qsi
lumē iusticiā tuam, z iudiciū
tuū tanq meridiē: subditus
esto dño z ora euz. Noli emu

lari in eo qui ꝓſperaꝛ̃ in via
ſua in homie faciente iniuſti
cias. Deſine ab ira ⁊ derelin
que furorē: noli emulari vt
maligneris. Q̃m qui mali-
gnanꝛ̃ extermiabūꝛ̃ ſuſtinē-
tes aūt dn̄z ipſi hereditabūt
ꝛ̃rā. Et adhuc puſillū ⁊ non
erit pctōr: ⁊ queres locū eiꝰ ⁊
nō iuenies. Māſueti aūt he-
reditabūt ꝛ̃rā: ⁊ delectabūꝛ̃ i
mlꝛ̃itudie pacis. Obſuabit
pctōr iuſtū: ⁊ ſtridebit ſuꝑ eū
dētibꝰ ſuis. Dn̄s aūt irride-
bit eū: q̃m ꝓſpicit ꝙ veniet di
es eiꝰ. Gladiū euaginauerūt
pctōres: intēderūt arcū ſuū.
Ut decipiāt pauperē ⁊ iopē
⁊ trucidēt rectos corde. Gla
diꝰ eoꝝ intret i corda ipſoꝝ: ⁊
arcꝰ eoꝝ ꝯfrigaꝛ̃. Meliꝰ ē mo
dicū iuſto: ſuꝑ diuitias pctō-
rū mlꝛ̃as. Q̃m brachia pec-
catoꝝ ꝯtereꝛ̃ ꝯfirmat aūt iu
ſtos dn̄s. Nouit dn̄s dies i-
maculatoꝝ ⁊ hereditas eoꝝ i
eꝛ̃nū erit. Nō ꝯfūdeꝛ̃ in tꝑe
malo: ⁊ in diebꝰ famis ſatu-
rabūꝛ̃ q2 pctōres ꝑibūt. Ini
mici xp̄o dn̄i mox vt honorifi
cati fuerīt ⁊ exaltati: deficiē-
tes queādmodum fumꝰ defi-
ciēt. Mutuabiꝛ̃ pctōr ⁊ non

ſoluet: iuſtꝰ aūt mifereꝛ̃ ⁊ re
tribuet. Quia bn̄dicentes ei
hereditabūt terrā maledicen
tes āt ei diſꝑibūt. Apud do-
minū greſſus hoīs dirigēꝛ̃ ⁊
viā eiꝰ volet. Cū ceciderit nō
collideꝛ̃: q2 dn̄s ſupponit ma
nū ſuam. Iunior fui eteni ſe
nui: ⁊ nō vidi iuſtū derelictū
nec ſemē eiꝰ q̃rēs panē. Tota
die miſeꝛ̃ ⁊ cōmodat: ⁊ ſemē
illiꝰ i bn̄dictōe erit. Declina
a malo ⁊ fac bonū: ⁊ ihabita
i ſclꝛ̃m ſclꝛ̃i. Quia dn̄s amat
iudiciū ⁊ nō derelinq̃t ſcōs
ſuos: i eꝛ̃nū ꝯſuabūꝛ̃. Iniu
ſti punieꝛ̃ ⁊ ſemē ipioꝝ ꝑibit
Iuſti āt hēditabūt ꝛ̃rā ⁊ iha
bitabūt i ſclꝛ̃m ſclꝛ̃i ſuꝑ eā. Os
iuſti meditabiꝛ̃ ſapiāz: ⁊ lin
gua eiꝰ loqueꝛ̃ iudiciū. Lex
dei eiꝰ i corde ipſiꝰ ⁊ n̄ ſupplā
tabūꝛ̃ greſſus eiꝰ. Cōſiderat
pctōr iuſtū: ⁊ q̃rit mortifica
re eū. Dn̄s āt n̄ derelīq̃t eū ī
māibꝰ eiꝰ: nec dānabit eū cū
iudicabiꝛ̃ illi. Expecta dn̄z ⁊
cuſtodi viā eiꝰ: ⁊ exaltabit te
vt hēditate capias ꝛ̃rā: cū ꝑie
rint pctōres videb. Uidi im
piū ſuperexaltatū ⁊ eleuatū: ſic
cedros libani. Et tranſiui ⁊
ecce non erat: q̃ſiui eū ⁊ nō ē

inuent⁹ locus eius. Custodi inocētiā ⁊ vide eqtatē: qm̄ sūt relique hoi pacifico. Iniusti āt dispibūt: sil' relique ipioꝝ in teribūt. Sal⁹ āt iustoꝝ a dn̄o: ⁊ ptector eoꝝ i tpe tribulatōis. Et adiuuabit eos dn̄s ⁊ libabit eos ⁊ eruet eos a pctōrib⁹ ⁊ saluabit eos: qꝛ sꝑauerūt in eo. ps. dauid.
in cōmēoratione sabbati. 37.

Domine ne i furore tuo arguas me: neq̄ in ira tua corripias me. Qm̄ sagicte tue infixe sūt m̄: ⁊ ꝯfirmasti sup me manū tuā. Nō est sanitas in carne mea a facie ire tue: nō ē pax ossib⁹ meis a facie pctōꝝ meoꝝ. Qm̄ iniqtates mee supgresse sūt caput meū: ⁊ sic on⁹ graue grauate sūt sup me. Putruerūt ⁊ corrupte sūt cicatrices mee: a facie insipiētie mee. Miser factus sū ⁊ curuat⁹ sū vsq̄ in finē: tota die ꝯtristat⁹ ingrediebar. Qm̄ lūbi mei ipleti sūt illusiōib⁹: ⁊ nō ē sanitas in carne mea. Afflict⁹ sū ⁊ hūiliat⁹ sū nimis: rugiebam a gemitu cordis mei. Dn̄e añ te oē desideriū meum: ⁊ gemit⁹ me⁹ a te nō ē abscōdit⁹. Cor meū ꝯturbatū ē in me dereliqt me v̄t⁹ mea: ⁊ lumē oculoꝝ meoꝝ ⁊ ipm nō ē mecū. Amici mei ⁊ ꝓximi mei: aduersū me appropinquert ⁊ steterūt. Et q iuxta me erāt de longe steterūt: ⁊ vim faciebāt q q̄rebāt aīaȝ meā. Et q ingrebāt mala m̄ locuti sūt vanitates ⁊ dolos tota die meditabant. Ego āt tāq̄ surd⁹ nō audiebā: ⁊ sic mut⁹ nō aperiens os suū. Et fact⁹ sū sic hō nō audiēs, ⁊ nō hn̄s i ore suo redargutōes. Qm̄ in te dn̄e sꝑaui tu exaudies me dn̄e de⁹ me⁹. Quia dixi neqn̄ supergaudeāt m̄ inimici mei ⁊ dū cōmonēt pedes mei sup me magna locuti sūt. Qm̄ ego i fragella pat⁹ sū: ⁊ dolor me⁹ i ꝯspectu meo sp. Qm̄ iiqtatē meā annūciabo ⁊ cogitabo pro pctō meo. Inimici āt mei viuunt ⁊ ꝯfirmati sūt sup me: ⁊ m̄tiplicati sūt q odert me inique. Qui retbuūt mala ꝓ bonis detrahebāt m̄: qm̄ seqbar bonitatē. Ne derelinq̄s me dn̄e de⁹ meus: ne discesseris a me. Intēde i adiutoriū meū dn̄e de⁹ salut mee. Añ. Reuela dn̄o viā tuā. ℟. Dn̄e i celo mi

sericordia tua. ℟. Et veritas tua
vsq ad nubes. Ad lau. añ. Mi
serē mei de⁹. ps. Ipsū. Añ. In
tellige clamorē meum dñe. ps.
Verba mea. Añ. De⁹ de⁹ me⁹
ad te de luce vigilo. ps. Ipsum
Añ. Cōuersus ē furor tu⁹ dñe ꝛ
ↄsolat⁹ es me. ps. Cōfitebor ti/
bi. Añ. Laudate dñz de celis. ps.
Ipsū. Ad bn. añ. Bñdict⁹ de⁹
isrl. Feria. iij. ad matut. inuit.
Jubilemus deo salutari nostro.

In finē p ydithū cāticū dd.

Dixi custodiā 38.
vias meas: vt nō
delinquam in lin/
gua mea. Posui
ori meo custodiā: cū ↄsisteret
pctōr aduersum me. Obmu
tui ꝛ hūiliat⁹ suz ꝛ silui a bo/
nis: ꝛ dolor me⁹ renouat⁹ est.
Cōcaluit cor meū itra me: ꝛ
in meditatione mea exarde/
scet ignis. Locut⁹ suz in lin/
gua mea: notū fac mi dñe finē
meū. Et nūerꝫ dierꝫ meorꝫ q̄
ē: vt sciā qd desit mi: Ecce mē
surabiles posuisti dies meos
ꝛ substātia mea tāq̄ nihiluz
añ te. Verūtñ vniuersa va/
nitas: oīs hō viuēs. Verūtñ
i imagine ptrāsit hō: sz ꝛ fru
stra cōturbat. Thesaurizat:
ꝛ ignorat cui ↄgregabit ea. Et
nūc q̄ ē expectatio mea nonne
dñs: ꝛ substātia mea apud te
ē. Ab oib⁹ iniqtatib⁹ meis
erue me: opprobriuz insipiēti
dedisti me. Obmutui ꝛ non
aperui os meū qm̄ tu fecisti:
amoue a me plagas tuas. A
fortitudine man⁹ tue ego de/
feci i increpatiōib⁹ ꝑpt ini/
qtatē corripuisti hoīez Et ta
bescere fecisti sic araneā aīaz
ei⁹: verūtñ vane ↄturbat oīs
hō. Exaudi orōnē meā ꝛ de/
ꝑcationē meaz: aurib⁹ ꝑcipe
lachrymas meas. Ne sileas
qm̄ aduena ego suz apud te ꝛ
pegrin⁹ sic oēs pr̄es mei. Re
mitte mi vt refrigerer priusq̄
abeam: ꝛ amplius non ero.

In finem ps. dauid. 39.

Expectās expectaui dñm
ꝛ itēdit mi. Et exaudi/
uit preces meas: ꝛ eduxit me
de lacu miserie ꝛ de luto fecis
Et statuit supra petrā pedes
meos ꝛ direxit gressus meos
Et imisit i os meū cāticū no
uum: carmē deo nr̄o. Vide
būt multi ꝛ timebūt: ꝛ spera
būt i dño. Beatus vir cuius
est nomen domini spes eius:
et non respexit in vanitates

⁊ insanias falsas. Multa fe
cisti tu domine deus meꝰ mi
rabilia tua: ⁊ cogitationibꝰ
tuis non est qui similis sit ti
bi. Annunciaui ⁊ locutꝰ sū
multiplicati sūt super nume
rum. Sacrificium ⁊ oblati
onem noluisti: aures autem
perfecisti mihi. Holocaustū
⁊ pro peccato non postulasti:
tunc dixi ecce venio. In capi
te libri scriptum est de me vt
facerem voluntatē tuā deus
meus volui: ⁊ legem tuam in
medio cordis mei. Annūcia
ui iusticiam tuam in ecclesia
magna: ecce labia mea non
prohibebo domine tu scisti.
Iusticiam tuam nō abscon
di in corde meo: veritatē tuā
et salutare tuum dixi. Non
abscondi misericordiā tuam
⁊ veritatem tuam: a concilio
multo. Tu autē domine ne
longe facias miseratiōes tu
as a me: misericordia tua et
veritas tua semper susceperūt
me. Quoniam circūdederūt
me mala quorum non est nu
merus: comprehenderūt me
iniquitates mee ⁊ non potui
ut viderem. Multiplicate
sunt sup capillos capitis mei:
et cor meum dereliquit me.
Complaceat tibi domine vt
eruas me: domine ad adiu
uandum me respice. Con
fundantur ⁊ reuereantur si
mul: qui querunt animā me
am ut auferant eam. Con
uertantur retrorsum ⁊ reue
reantur: qui volunt mihi ma
la. Ferant confestim confu
sionem suam: qui dicunt mi
hi euge euge. Exultent ⁊ le
tentur super te omnes querē
tes te: et dicunt semper ma
gnificetur dominus qui dili
gunt salutare tuū. Ego au
tem mendicꝰ sum ⁊ pauper:
dominus sollicitus est mei.
Adiutor meus et protector
meus tu es: deus meꝰ ne tar
daueris. Aña. Ut non delin
quam in lingua mea. Aña. Sa
na domine. In fi
nem psalmus dauid. 40.
b Eatus qui intelligit
super egenum ⁊ pau
perem: in die mala liberabit
eum dominus. Dominꝰ con
seruet eum et viuificet eum ⁊

beatum faciat eum in terra: et non tradat eum in animã inimicorum eius. Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius: vniuersum stratum eius versasti in infirmitate eius. Ego dixi domine miserere mei: sana animam meam quia peccaui tibi. Inimici mei dixerunt mala mihi: quando morietur et peribit nomen eius. Et si ingrediebatur vt videret vana loquebatur: cor eius congregauit iniquitatem sibi. Egrediebatur foras: et loquebatur in idipsum. Aduersum me susurrabant omnes inimici mei: aduersum me cogitabãt mala mihi. Uerbum iniquũ constituerunt aduersum me: nunquid qui dormit nõ adiiciet ut resurgat. Etenim homo pacis mee in quo speraui qui edebat panes meos: magnificauit super me supplantationem. Tu autẽ domine miserere mei et resuscita me: et retribuam eis. In hoc cognoui quoniam voluisti me: quoniam non gaudebit inimicus meus super me. Me autem propter innocentiam suscepisti: et confirmasti me in conspectu tuo in eternum. Benedictus dominus deus israel: a seculo et vsque in seculum fiat fiat. In finem intellectus filiis chore psalmus dauid. 41.

Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te deus. Sitiuit anima mea ad deũ fontem viuũ: quando veniam et apparebo ante faciem dei. Fuerũt mihi lachryme ... panes die ac nocte: dum dicitur mihi quotidie v... deus tuus. Hec recordatus sum et effudi in me animam meam: quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis vsque ad domum dei. In voce exultationis et confessionis: sonus epulantis. Quare tristis es anima mea et quare conturbas me. Spera in deo quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei et deus meus.

Ad meipsū aīa mea ɔturbata ē. ꝓpterea memoꝛ ero tui de terra ioꝛdanis ⁊ hermonij a mōte modico Abyssus abyssum inuocat: ī voce cataractaꝝ tuarū. Oia excelsa tua ⁊ fluctus tui: sup me trāsierūt. In die mādauit dñs miam suā: ⁊ nocte cāticū eiꝰ. Apud me oīo deo vite mee: dicā deo susceptoꝛ meꝰ es. Quare oblitꝰ es mei ⁊ qre ɔtristatꝰ incedo: dū affligit me iimicꝰ. Dū cōfrigūtur ossa mea: exprobꝛauerūt m̄ qui tribulāt me iimici mei. Dū dicāt mihi p singulos dies vbi ē deꝰ tuꝰ: qre tri[...]es aīa mea ⁊ qre ɔturbas [...] Spera in deo qm̄ adhuc [...]eboꝛ illi: salutare vultus [...]ei ⁊ deꝰ meꝰ. Añ. Sana dñe animā meam quia peccaui tibi

In finem ps. dauid. 42.

Iudica me deꝰ ⁊ discerne cām meā de gēte nō scā: ab hoīe iniq ⁊ doloso erue me Quia tu es deus foꝛtitudo mea: qre me repulisti ⁊ quare trist icedo dū affligit me inimicꝰ. Emitte lucē tuā ⁊ veritatē tuā: ipsa me deduxerūt ⁊ adduxerūt ī mōtē scm̄ tuū ⁊ in tabernacula tua. Et itroibo ad altare dei: ad deū q letificat iuuētutē meā. Cōfiteboꝛ tibi ī cithara deꝰ deꝰ meꝰ: qre tristis es aīa mea ⁊ qre conturbas me. Spera in deo qm̄ adhuc confiteboꝛ illi: salutare vultꝰ mei ⁊ deꝰ meꝰ. In finē p filijs choꝛe itellectꝰ ps.

Deus auribus ps. 43

nr̄is audiuimus: pr̄es nr̄i ānūciauerūt nob. Opus qd opatꝰ es in diebꝰ eoꝝ: ⁊ in diebꝰ ātiqs. Manꝰ tua gentes dispdidit ⁊ plātasti eos: afflixisti populos ⁊ expulisti eos. Nec enī ī gladio suo possederūt terrā: ⁊ bꝛachiū eoꝝ nō saluauit eos Sz dextera tua ⁊ bꝛachiū tuū ⁊ illuīatio vultꝰ tui: qm̄ cōplacuisti ī eis Tu es ipē rex meꝰ ⁊ deꝰ meꝰ q mandas salutes iacob. In te iimicos nr̄os ventilabimꝰ coꝛnu: ⁊ ī noīe tuo spnemꝰ insurgētes ī nob Nō enī ī arcu meo spabo: ⁊ gladiꝰ meꝰ nō saluabit me. Saluasti enim nos de affligētibꝰ nos: ⁊ odiētes nos ɔfudisti. In deo laudabimur tota die: ⁊ ī nomie tuo ɔfitebimur ī sclm. Nūc āt repulisti ⁊ ɔfudisti nos: ⁊ nō egredieris deꝰ ī ꝟtutibꝰ no

ſtrꝫ. Auꝛtiſti nos retroꝛſū pꝰ
inimicos nr̃os: ⁊ q odert̃ nos
diripiebāt ſibi. Dediſti nos
tāq̃ꝫ oues eſcaꝝ: ⁊ i gētibꝰ di-
ſꝑdidiſti nos. Uēdidiſti po-
pulū tuū ſine ꝓcio: ⁊ nō fuit
mľtitudo i cōmutatōibꝰ eoꝝ
Poſuiſti nos oppꝛobꝛiū vici
nis nr̃is: ſubſānationē ⁊ de-
riſū his q̄ i circuitu nr̃o ſūt.
Poſuiſti nos i ſiľitudinē gē-
tibꝰ: cōmotionē capiꝗ̄ i po-
pulis. Tota die verecundia
mea ꝯtra me ē: ⁊ ꝯfuſio faciei
mee cooperuit me. A voce ex-
pꝛobꝛātꝗ̄ ⁊ obloquēꝗ̄: a facie ĩi
mici ⁊ ꝑſequēꝗ̄. Hec oīa vene
rūt ſuꝑ nos nec obliti ſumꝰ te
⁊ iniq̄ nō egimꝰ in teſtō tuo.
Et nō receſſit retro coꝛ nr̃m
⁊ declinaſti ſemitas nr̃as a
via tua Q̄m hūiliaſti nos ĩ
loco afflictōis: ⁊ cooꝑuit nos
vmbꝛa moꝛtꝗ̄ Si obliti ſumꝰ
nomē dei nr̃i: ⁊ ſi expādimꝰ
manꝰ nr̃as ad deū alienum.
Nōne deꝰ reqret iſta ipſe enĩ
nouit abſcōdita coꝛdiſ. Q̄m
ꝓpter te moꝛtificamur tota
die: eſtimati ſumꝰ ſic oues oc
ciſionis. Exurge q̄re obdoꝛ-
mis dñe: exurge ⁊ ne repellas
i finē. Quare faciē tuā auer-
tis: obliuiſcerꝗ̄ iopie nr̃e ⁊ tri-
bulatiōis nr̃e. Q̄m hūiliata
ē i puluere aīa nr̃a: ꝯglutina-
tus ē in ťra vēter nr̃. Exurge
domīe adiuua nos: ⁊ redime
nos ꝓpter nomen tuum.

In finē ꝓ his q cōmutabūť filiȷ̃s choꝛe ad intellectū canticum pro dilecto. ps̃. 44.

Eructauit coꝛ meū ver-
bū bonuꝫ dico ego oꝑa
mea regi. Lingua mea cala-
mꝰ ſcribe velociter ſcribētis.
Specioſꝰ foꝛma ꝑ filiȷ́ſ hoīuꝫ
diffuſa ē gr̃a i labiȷ́s tuis ꝓ-
pterea bn̄dixit te deꝰ in eť nū
Accingē gladio tuo ſuꝑ fe
mur tuū potētiſſime. Specie
tua ⁊ pulchꝛitudīe tua: itēde
ꝓſꝑe ꝓcede ⁊ regna. Pꝛopť
ꝟitatē ⁊ māſuetudinē ⁊ iuſti
ciā: ⁊ deducet te mirabiliter
dextera tua. Sagicte tue acu
te: ppľi ſub te cadēt i coꝛda ĩi-
micoꝝ regꝫ. Sedes tua deꝰ i
ſcľm ſcľi: ꝟga directōis ꝟga
regni tui. Dilexiſti iuſticiā ⁊
odiſti iniqtatē: ꝓpťea vnxit
te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo leticie ꝑ con
ſoꝛtibꝰ tuis. Myrrha ⁊ gut-
ta ⁊ caſſia a veſtimentꝗ̄ tuis a
domibꝰ eburneis: ex qbꝰ dele-
ctauert̃ te filie regū ĩ honoꝛe

tuo. Astitit regina a dextris
tuis i vestitu deaurato: circũ
data varitate. Audi filia ꝛ
vide ꝛ iclina aurẽ tuã: ꝛ obli
uiscere ppl'z tuũ ꝛ domũ pr̃is
tui. Et ꝯcupiscet rex decorẽ
tuum: qm̃ ipse ẽ dñs de⁹ tu⁹ ꝛ
adorabũt eũ. Et filie tyri in
mũerib⁹: vultũ tuũ depcabũ
tur oẽs diuites plebis. Ois
gloria ei⁹ filie regis ab int⁹:
in fimbrijs aureis circũami
cta varietatib⁹. Adducẽt re
gi ṽgines post eã: ꝓxime ei⁹
offerent tibi. Afferent in le
ticia ꝛ exultatiõe: adducent
in tẽplũ regis. Pro patrib⁹
tuis nati sũt tibi filij: consti
tues eos ṗncipes sup oẽz trã
Memor ero noĩs tui in oĩ ge
neratione ꝛ gnãtionẽ. Pro
pterea populi ꝯfitebunt tibi
in eternũ: ꝛ in seculum seculi
Añ. Eructauit cor meũ verbum
bonũ. In finẽ filijs chore
pro archanis. ps. 45.
DEus nr̃ refugiũ ꝛ virt⁹
adiutor in tribulatiõib⁹ que
inuenerũt nos nimis. Pro
pterea nõ timebim⁹ duz tur
babit terra: ꝛ trãsferẽt mon
tes in cor maris. Sonuerũt
ꝛ turbate sũt aq̃ eoꝝ: ꝯturba
ti sũt mõtes i fortitudine ei⁹.
Flumĩs ĩpet⁹ letificat ciuita
tẽ dei: scificauit tabernaculũ
suũ altissim⁹. De⁹ ĩ medio ei⁹
nõ cõmouebit: adiuuabit eã
de⁹ mane diluclo. Cõturba
te sũt gẽtes ꝛ iclinata sũt reg:
dedit vocẽ suam mota ẽ terra
Dñs virtutũ nobiscũ: susce
ptor nr̃ deus iacob. Uenite
ꝛ videte opera dñi que posuit
ꝓdigia sup terrã auferẽs bel
la vsq3 ad fines trẽ. Arcum
ꝯteret ꝛ ꝯfringet arma: ꝛ scu
ta cõburet igni. Uacate ꝛ vi
dete qm̃ ego sum deus exalta
bor in gẽtib⁹ ꝛ exaltabor ĩ tra
Dñs virtutũ nobiscũ susce
ptor nr̃ de⁹ iacob. In finẽ
ꝓ filijs chore ps. dauid. 46.
OMnes gẽtes plaudite
manib⁹: iubilate deo i
voce exultatiõis. Qm̃ domi
nus excelsus trĩbilis: rex ma
gnus sup oẽm terrã. Subie
cit populos nob: ꝛ gẽtes sub
pedib⁹ nr̃is. Elegit nobis he
reditatẽ suã: speciẽ iacob quẽ
dilexit. Ascẽdit de⁹ in iubilo
ꝛ dñs in voce tube. Psallite
deo nostro psallite: psallite re
gi nr̃o psallite. Qm̃ rex oĩs
terre deus: psallite sapienter.

Regnabit de⁹ sup gẽtes: de⁹
sedet sup sedẽ scãm suã. Prin
cipes pplo℞ ɔgregati sũt cu₃
deo abrahã: qm̃ dij fortes t̃re
vehemẽt eleuati sũt. Añ. Ad/
iutor i tribulatõib⁹. ps. cãtici
filijs chore scd̃a sabbati. 47.

Magn⁹ dñs ꝛ laudabilis
nimis: i ciuitate dei nr̃i
i mõte scõ ei⁹. Fũdat exulta
tiõe vniu̾se t̃re mõs syon late
ra aqlonis ciuitas regis ma/
gni. De⁹ i domib⁹ ei⁹ cogno/
scet: cũ suscipiet eã. Qm̃ ecce
reges t̃re ɔgregati sũt: ɔuene
rũt in vnu₃. Ipsi vidẽtes sic
ãmirati st̃ ɔturbati st̃ ɔmoti
st̃: tremor apphẽdit eos. Ibi
dolores vt pturientis: in spũ
vehemẽti ɔteres naues thar
sis. Sicut audiuim⁹ sic vidi
mus in ciuitate dñi virtutũ
in ciuitate dei nostri: de⁹ fun
dauit eã in eternũ. Suscepi/
mus de⁹ mĩam tua₃: i medio
tẽpli tui. Scd̃m nomẽ tuum
de⁹: sic ꝛ laus tua in fines t̃re
iusticia plena ẽ dext̃a tua. Le
tet mõs syõ ꝛ exultẽt filie iu/
de ppt̃ iudicia tua dñe. Cir
cũdate syõ ꝛ cõplectimini eã
narrate i turrib⁹ ei⁹. Ponite
corda vr̃a i ṽtute ei⁹ ꝛ distri/
buite domos ei⁹ vt enarretĩ i p
genie altera. Qm̃ hic ẽ deus
de⁹ nr̃ i eternũ ꝛ i scl̃m scl̃i: ipe
reget nos in scl̃a. In finẽ
p filijs chore ps. dauid. 48.

Audite hec oẽs gentes:
aurib⁹ pcipite q habi/
tat͛ orbẽ. Quicq₃ terrigene ꝛ
filij hoĩu₃: sil̃ in vnũ diues ꝛ
paup. Os meũ loquet͛ sapiẽ/
tiam: ꝛ meditatio cordis mei
prudẽtiã. Inclinabo i para/
bolã aurẽ meã: apiã i psalte/
rio ppositionẽ meã. Cur ti
mebo i die mala: iniqtas calca
nei mei circũdabit me. Qui
ɔfidũt i ṽtute sua: ꝛ i mlt̃itu
dine diuitiar suar gloriant͛
Frater nõ redimit redimet
ho: ꝛ nõ dabit deo placatiõ₃
suã. Et preciũ redẽptionis
aie sue: ꝛ laborabit in eternũ
ꝛ viuet adhuc in finẽ. Non
videbit interitũ cu₃ viderit
sapiẽtes moriẽtes: sil̃ insipiẽs
ꝛ stult⁹ pibũt. Et relinquẽt
alienis diuitias suas: ꝛ sepul
chra eo℞ dom⁹ illo℞ in etnũ.
Tabernacula co℞ i pgenie
ꝛ pgenie: vocauert̃ noĩa sua
i terris suis. Hõ cũ i honore
eẽt ñ itellexit cõpat⁹ ẽ iumẽt͛
insipiẽtib⁹ ꝛ silis fact⁹ ẽ illis.

hec via illoꝝ scādalū ipsis:
⁊ postea i ore suo cōplacebūt:
Sicut oues i iferno positi sūt:
mors depascet eos. Et dña-
būtur eoꝝ iusti i matutino: ⁊
auxiliū eoꝝ veterascet i infer-
no a glīa eoꝝ. Uerūtñ deꝰ re
dimet aiaꝫ meā de manu ife
ri: cū acceperit me. Ne timuerꝭ
cū diues factꝰ fuerit hō: ⁊ cū
multiplicata fuerit glīa do-
mus eiꝰ. Qm̄ cū iterierit nō
sumet oia: neqꝫ descēdet cū eo
glīa eiꝰ. Quia aia eiꝰ in vita
ipsiꝰ bñdicet: ꝯfitebit̄ tibi cū
bñfeceris ei. Introibit vsqꝫ i
ꝓgenies patꝝ suoꝝ: ⁊ vsqꝫ in
et̄nū nō videbit lumen. Hō
cū i honore eēt nō itellexit: cō
paratꝰ ē iumētꝭ insipiētibꝰ et
silis factꝰ ē illis. Añ. Auribus
ꝑcipite q̇ h̄itatꝭ orbē. ps. Asaph
DEus deoꝝ dñs 49.
locutꝰ ē: ⁊ vocauit terrā.
A solis ortu vsqꝫ ad occasuꝫ
ex syon spēs decoris eiꝰ. Deꝰ
manifeste veniet: deꝰ nr̄ ⁊ non
silebit. Ignis in ꝯspectu eiꝰ
exardescet: ⁊ i circuitu eiꝰ tē-
pestas valida. Aduocauit ce
lū desursū: ⁊ t̄ra discernē po-
pulū suū. Cōgregate illi sā-
ctos eiꝰ: q ordināt testm̄ eius
sup sacrificia. Et annūcia-
būt celi iusticiā eiꝰ qm̄ deꝰ iu
dex ē. Audi ppl̄s meꝰ ⁊ loq̄r
isrl̄: ⁊ testificabor tibi deꝰ deꝰ
tuꝰ ego sū. Nō i sacrificijs tu
is arguā te: holocausta autē
tua i ꝯspcū meo sūt sp. Nō ac-
cipiā d̄ domo tua vitulos: ne-
qꝫ d̄ gregibꝰ tuis hircos. Qm̄
mee sūt oēs fere siluaꝝ: iumē-
ta i mōtibꝰ ⁊ boues. Cognoui
oia volatilia celi: ⁊ pulchritu
do agri mecū ē. Si esuriero
nō dicā tibi: meꝰ est eni orbis
t̄re ⁊ plenitudo eiꝰ. Nūquid
mādūcabo carnes taurorū?
aut sāguinē hircoꝝ potabo?
Immola deo sacrificiū lau-
dis: et redde altissimo vota
tua. Et iuoca me i die tribu-
latōis: ⁊ eruā te ⁊ honorifica
bis me. Peccatōri aūt dixit deꝰ
q̄re tu enarras iusticias me-
as: ⁊ assumis testm̄ meū ꝑ os
tuū? Tu v̄o odisti discipli-
nā: ⁊ ꝓiecisti sermones meos
retrorsū. Si videbas furem
currebas cū eo: ⁊ cū adulterꝭ
portionē tuam ponebas. Os
tuū abūdauit malicia: ⁊ lin-
gua tua ꝯcinebat dolos. Se-
dēs adūsus frēm tuū loq̄ba-
ris: ⁊ adūsus filiū matrꝭ tue

ponebas scãdalũ: hec fecisti ꝛ
tacui. Existimasti iniq̃ ꝙ ero
tui similis: arguã te ꝛ statuã ꝯ
faciẽ tuã. Intelligite hec qui
obliuiscimini deũ: neq̃n rapiat
ꝛ nõ sit q eripiat. Sacrificiũ
laudis honorificabit me: ꝛ il
lic iter q̃ ostẽdã illi salutãe dei

Psalm⁹ in fine dauid qñ ve-
nit ad eũ nathã ppha: qñ in
trauit ad Bersabee. 50.

MIserere mei deus: s̃m
magnã mĩaꝫ tuã. Et
s̃m multitudinẽ miseratõnũ
tuaꝝ dele iniqtatẽ meã. Am
pli⁹ laua me ab iniqtate mea
ꝛ a pctõ meo mũda me. Qm̃
iniqtatẽ meã ego cognosco: ꝛ
pctm̃ meũ ꝯ me ẽ sp. Tibi so
li peccaui ꝛ malũ corã te feci:
ut iustificeris i sermonib⁹ tu
is ꝛ vincas cũ iudicaris. Ec
ce eni in iniqtatib⁹ ɔcept⁹ sũ
ꝛ in pctis ɔcepit me mr̃ mea.
Ecce eni ṽitatẽ dilexisti: in
certa ꝛ occulta sapiẽ tue ma
nifestasti m̃. Asꝑges me hy
sopo ꝛ mũdabor: lauabis me
ꝛ sup niuẽ dealbabor. Audi
tui meo dabis gaudiũ ꝛ leti
ciã: ꝛ exultabũt ossa hũiliata
Auerte faciẽ tuã a pctis me
is: ꝛ oẽs iniqtates meas dele
Cor mũdũ crea i me deus: ꝛ
spm̃ rectũ inoua i visceribus
meis. Ne ꝓiicias me a facie
tua: ꝛ spm̃ scm̃ tuum ne aufe
ras a me. Redde m̃ leticiã sa
lutaris tui: ꝛ spũ ꝑncipali cõ
firma me. Docebo iniqs vias
tuas: ꝛ impij ad te ɔuertent. Li
bera me de sãguinib⁹ de⁹ de⁹
salutis mee: ꝛ exaltabit lingua
mea iusticiã tuã. Dñe labia
mea apies: ꝛ os meũ ãnũcia
bit laudẽ tuaꝫ. Qm̃ si voluis
ses sacrificiũ dedissẽ: vtiq̃ ho
locaustis nõ delectaberis. Sa
crificiũ deo spũs ɔtribulat⁹:
cor ɔtritũ ꝛ hũiliatũ de⁹ non
despicies. Benigne fac dñe i
bona volũtate tua syõ: vt edi
ficent muri hierl'm. Tũc acce
ptabis sacrificiũ iusticie ob
lationes ꝛ holocausta: tunc
iponẽt sup altare tuũ vitulos

In finẽ intellect⁹ dauid cũ ve
nit ad eũ doech idume⁹ ꝛ nũ
ciauit sauli venit dauid i do
mũ abimelech. ps. 51

Q Uid gl'iaris i malicia:
q potẽs es in iniqtate. Tota
die iniusticiã cogitauit lingua
tua: sicut nouacula acuta feci
sti dolũ. Dilexisti maliciã su
per benignitatẽ: iniqtatẽ ma

gis q̄ꝫ loq equitatē. Dilexisti
oia ꝟba p̄cipitatōis: lingua
dolosa Propt̄a de⁹ destruet te
ī finē euellet te ⁊ emigꝛ̄bit te d̄
tabnacl̄o tuo: ⁊ radicē tuā de
t̄ra viuētiū. Videbūt iusti ⁊
timebūt ⁊ sup eū ridebūt ⁊ di
cēt: ecce hō q nō posuit deum
adiutorē suū. Sed spauit in
multitudine diuitiarū suaꝝ
⁊ preualuit in vanitate sua.
Ego aūt sic̄ oliua fructifera
ī domo dei: spaui ī mīa dei in
et̄nū ⁊ ī scl̄m scl̄i. Cōfitebor
tibi ī scl̄m q2 fecisti ⁊ expecta
bo nomē tuū: qm̄ bonū est in
ɔspectu scōꝝ tuoꝝ. An̄ Deus
deoꝝ dn̄s locut⁹ ē. ℣. Immola
deo sacrificiū laudis. ℟. Et red-
de altissimo vota tua. Ad laud.
an̄. Scd̄m magnā mīaz tuā mi-
serere mei de⁹. ps̄. Miserē. An̄
Salutare vult⁹ mei de⁹ me⁹. ps̄
Judica. An̄. Ad te de luce vigi
lo de⁹. ps̄. De⁹ de⁹ meus. An̄.
Cūctꝫ dieb⁹ vite nr̄e saluos nos
fac dn̄e. ps̄ Ego dixi. An̄. Oēs
āgeli ei⁹ laudate dn̄m de cel̄. ps̄
Laudate domi. Ad bn̄. an̄.
Erexit dn̄s nobis cornu salutꝫ in
domo dauid pueri sui. Feria
iiijᵃ. ad mat. inuit. In manu
tua dn̄e Oēs fines t̄re. In fine
intellect⁹ dd̄ ꝓ amalech ps̄. 52
Dixit insipiēs ī corde
suo: nō ē de⁹. Corru
pti sc̄ ⁊ abhoīabiles
facti sc̄ ī iqtatib⁹ nō ē q faciat
bonū. De⁹ d̄ celo ꝓspexit sup
filios hoīuz: vt videat si ē in-
telligēs aut reqrēs deū. Oēs
declinauerūt sil̄ īutiles facti
sūt: nō est q faciat bonū nō est
vsqꝫ ad vnū. Nōne sciēt oēs
q ōpant̄ iniqtatē: q deuorant
plebē meā ut cibū pāis. Deū
nō īuocauerunt: illic trepida
uer̄t timore vbi nō fuit timor
Qm̄ de⁹ dissipauit ossa eorū
q hoīb⁹ placēt: ɔfusi sunt qm̄
de⁹ spreuit eos. Quis dabit
ex syō salutare isr̄l: cū cōuer-
terit dn̄s captiuitatē plebis
sue: exultabit iacob ⁊ letabit̄
isr̄l. In finē in carminib⁹ in
tellect⁹ dauid cū venissent zy
phei ⁊ nūciassent sauli: nōne
dauid abscōdit⁹ ē apud nos
Deus ī noīe tuo ps̄. 53.
saluū me fac: ⁊ ī ꝟtute
tua iudica me. De⁹ exaudi
orōnē meā: aurib⁹ pcipe ꝟba
oris mei. Qm̄ alieni insurre
xerūt adūsū me: ⁊ fortes q̄sie
rūt aīaz meā: ⁊ nō ꝓposuer̄t
deū an̄ ɔspectū suū Ecce eni

de⁹ adiuuat me: ⁊ dñs susce/
ptor ē aīe mee. A uerte mala
inimicis meis: ⁊ i veritate tua
disp̄de illos. U oluntarie sa/
crificabo tibi: ⁊ ꝯfitebor noī
tuo dñe qm̄ bonū ē. Q m̄ ex
oī tribulatiōe eripuisti me: ⁊
sup inimicos meos despexit
ocul⁹ me⁹. In fine in carmi/
nib⁹ intellect⁹ dauid. ps̄. 54.

e Xaudi deus orōnē meā
⁊ ne despexeris dep̄cati
onē meā: itēde m̄ ⁊ exaudi me
C ōtristat⁹ sū in exercitatōē
mea: ⁊ ꝯturbat⁹ sūa voce ini
mici ⁊ a tribulatiōe peccatorū
Q m̄ declinauerūt i me iniq
tates: ⁊ i ira molesti erant m̄.
C or meū ꝯturbatū ē i me: ⁊
formido mortꝭ cecidit sup me
T imor ⁊ tremor venerūt su/
per me: ⁊ ꝯtexerūt me tenebre.
E t dixi qs dabit m̄ pēnas sic
colūbe: ⁊ volabo ⁊ requiescā.
E cce elōgaui fugiēs: ⁊ mā/
si i solitudie. E xpectabā eū
q saluū me fecit: a pusillani/
mitate sp̄ūs ⁊ tēpestate. P re/
cipita dñe diuide liguas eorū
qm̄ vidi iniqtatē ⁊ ꝯdictōnē
i ciuitate. D ie ac nocte circū
dabit eā sup muros ei⁹ iniq/
tas ⁊ labor i medio ei⁹ ⁊ iniusti
cia. E t nō defecit de plateis
eius: vsura et dolus. Q m̄ si
inimic⁹ me⁹ maledixisset mi/
bi: sustinuissem vtiqꝫ. E t si
is q oderat me super me ma/
gna locut⁹ fuisset: abscondis
sem me forsitā ab eo. T u vo
hō vnanimis: dux meus ⁊ no
tus me⁹. Q ui sil mecū dul/
ces capiebas cibos: in domo
dei ābulauim⁹ cū ꝯsensu. U e
niat mors sup illos: ⁊ descen
dāt in infernū viuētes. Q m̄
neqtie i habitaculis eorū: in
medio eorū. E go aūt ad deū
clamaui: ⁊ dñs saluauit me.
U espere ⁊ mane et meridie
narrabo ⁊ āñūciabo: ⁊ exau/
diet vocē meā. R edimet i pa
ce aīam meā: ab his q appro/
pinquāt mihi: qm̄ int̄ multos
erant mecū. E xaudiet deus
⁊ humiliabit illos: qui est an̄
scl'a. N ō eni est illis cōmuta
tio ⁊ nō timuerūt deū: extēdit
manū suā i retribuēdo. C ō
taminauerūt testm̄ ei⁹ diuisi
sunt ab ira vult⁹ ei⁹: ⁊ appro
pinquit cor illi⁹. M olliti sūt
smōes ei⁹ sup oleū: ⁊ ipsi sūt
iacula. I acta sup dñm curā
tuā: ⁊ ipse te enutriet: ⁊ nō da
bit i etnū fluctuatione iusto.

Tu ꝟo de⁹: deduces eos i pu
teū iterit⁹. Uiri sanguinū ⁊
dolosi nō dimidiabunt dies
suos: ego aūt sꝑabo in te. dn̄e
An. Auertet dn̄s captiuitatē ple
bis sue. In finē ꝓ ꝑplo q a scis
longe factus est i tituli inscri
ptiōe ipsi dauid cū tenerēt eū
allophyli in geth. ps. 55.

m Iserere mei de⁹ qm̄ cō
culcauit me hō: tota die
ipugnās tribulauit me. Cō
culcauerūt me iimici mei to
ta die: qm̄ multi bellātes ad
uersū me Ab altitudine diei
timebo: ego ꝟo i te sꝑabo. In
deo laudabo sermōes meos: i
deo sꝑaui non timebo qd faci
at m̄ caro Tota die ꝟba mea
execrabāt: adūsū me oēs co
gitatōes eoꝝ i malū. Inha
bitabūt ⁊ abscōdēt: ipsi calca
neū meū obsuabūt Sic susti
nuerūt aīaz meā ꝓ nihilo sal
uos facies illos: in ira ppl'os
ɔfriges. De⁹ vitā meā ānun
ciaui tibi: posuisti lachrymas
meas i ɔspcū tuo. Sicut ⁊ in
ꝓmissiōe tua: tūc ɔuertēt ini
mici mei retrorsū. In q̄cūq
die inuocauero te: ecce cogui
qm̄ de⁹ me⁹ es. In deo lauda
bo verbū i dn̄o laudabo s̄mo
nē: in deo sꝑaui nō timebo qd
faciat m̄ hō. In me sūt deus
vota tua: q̄ reddā laudatiōes
tibi. Qm̄ eripuisti aīaz meā
de morte ⁊ pedes meos de la
psu ut placeā corā deo i lumie
viuētiū. In finē ne disꝑdas:
dauid in tituli inscriptōe cū
fugeret a facie Saul regi isrl'
in spelunca. ps. 56.

Iserere mei de⁹ mise
rere mei: qm̄ in te cōfidit aīa
mea. Et i vmbra alaꝝ tuaꝝ
sꝑabo donec trāseat iniqtas
Clamabo ad deū altissimū
deū q bn̄fecit mihi Misit de
celo ⁊ liberauit me: dedit i op
probriū ɔculcātes me. Misit
de⁹ miam suā ⁊ ꝟitatē suam
aīaz meā eripuit de medio ca
tuloꝝ leonū: dormiui ɔturba
tus Filij hoīuz dētes eoꝝ ar
ma ⁊ sagicte: ⁊ ligua eoꝝ gla
dius acutus. Exaltare suꝑ
celos de⁹: ⁊ i oī terra gl'ia tua
Laqueū ꝑauerūt pedib⁹ me
is ⁊ icuruauerūt aīaz meā Fo
derūt an̄ faciē meā foueā: ⁊ i
ciderūt i eā. Paratū cor meū
de⁹ ꝑatū cor meū: cantabo ⁊
psalmū dicaz. Exurge gl'ia
mea exurge psalteriū ⁊ cithe
ra: exurgā diluculo. Cōfite

dor tibi i pplis dñe: ꝛ psalmū dicā t i gētib⁹. Q m magnificata ē vsqꝫ ad celos mia tua: ꝛ vsqꝫ ad nubes veritas tua. Exaltare sup celos deus: ꝛ sup omnē trā glia tua. Añ. Quoniaꝫ in te cōfidit aia mea.

In finē ne disperdas in titu li inscriptiōe. ps. 57.

Si vere vtiqꝫ iusticiā loqmini: recte iudicate filij hominū. Etenī i corde iniqtates opamini i tra: īiusticias man⁹ vr̄e ꝯcināt. Alienati st pctōres a vulua: errauerūt ab vtero: locuti sūt falsa. Furoꝛ illis fm silitudinē spentꝭ: sic aspidis surde ꝛ obturātꝭ aures suas. Que non exaudiet vocē incātātiū: ꝛ venefici icātātis sapiēt. Deus ꝯteret dentes eoꝝ i oꝛe ipsoꝝ: molas leonū ꝯfringet dñs. Ad nihilū deueniēt tāqꝫ aq̄ decurrens: itēdit arcū suū donec ifirmētur. Sic cera q̄ fluit auferētur supcecidit ignis ꝛ nō viderūt solē. Priusq̄ itelligerēt spine vr̄e rhamnū: sic viuētes sic in ira absoꝛbet eos. Letabitur iustus cū viderit vīdictā man⁹ suas lauabit i sāguie pctōꝛis. Et dicet hō si vtiqꝫ ē fruct⁹ iusto: vtiqꝫ ē de⁹ iudicās eos in terra.

In finē ne disꝑdas dauid i tituli inscriptiōe: qñ misit saul ꝛ custodiuit domū ei⁹ ut interficeret eū. ps. 58.

Eripe me de inimicis meis de⁹ me⁹: ꝛ ab isurgētibus i me libera me. Eripe me de opantib⁹ iniqtatē: ꝛ de viris sāguinū salua me. Quia ecce ceperūt aīaꝫ meā: irruerūt in me foꝛtes. Neqꝫ iniqtas mea neqꝫ pctm̄ meū dñe: sine iīqtate cucurri ꝛ direxi. Exurge i ocursū meū ꝛ vide: ꝛ tu dñe de⁹ ꝟtutū de⁹ isrl. Intēde ad visitādas oēs gentes: nō misearis oīb⁹ q opantur iniqtatē. Cōuertētur ad vespā ꝛ famē patientur ut canes: ꝛ circuibūt ciuitatē. Ecce loquētur in oꝛe suo ꝛ gladi⁹ in labijs eoꝝ qm̄ qs audiuit? Et tu dñe d ridebis eos: ad nihilū deduces oēs gētes. Foꝛtitudineꝫ meā ad te custodiā: qꝛ de⁹ susceptoꝛ me⁹ es: deus me⁹ mia ei⁹ pueniet me. Deus oñdit m̄ sup inimicos meos ne occidas eos: neqñ obliuiscātur ppli mei. Disperge illos in ꝟtute tua ꝛ depone eos ꝓtectoꝛ me⁹ dñe. Delictū oꝛis eoꝝ sermo

nē labioꝝ ipoꝝ: ⁊ cōphēdāt i supbia sua. Et de execratiōe ⁊ mēdacio ānūciabūt in ꝯsumatōe: i ira ꝯsumatiōis ⁊ nō erūt. Et scient qꝛ de⁹ dñabit iacob: ⁊ finiū t̄re. Cōuertēt ad vesperā ⁊ famē patient vt canes: ⁊ circuibūt ciuitatē. Ipsi dispgēt ad mādücādū: si ꝟo non fuerint saturati ⁊ murmurabūt. Ego āt cātabo fortitudinē tuā: ⁊ exaltabo mane mīaꝫ tuā. Quia fact⁹ es susceptor me⁹ ⁊ refugium meū: i die tribulationis mee Adiutor me⁹ t̄ psallā qꝛ de⁹ susceptor me⁹ es: de⁹ me⁹ mīa mea. Añ. Juste iudicate filij hominū. In finē p his q cōmutabūt in tituli iscriptiōe ipsi dauid in doctrinā cū succēdit mesopotamiā syrie ⁊ sobel et cōuertit ioab ⁊ pcussit edom i valle salinaꝝ duodeci milia

Deus repulisti ps. 59. nos ⁊ destruxisti nos: irat⁹ es ⁊ misertus es nobis. Cōmouisti t̄rā ⁊ ꝯturbasti eā: sana ꝯtritōes ei⁹ qꝛ cōmota ē. Oñdisti pplo tuo dura potasti nos vino cōpūctiōis Dedisti metuētib⁹ te significatiōnē vt fugiāt a facie arc⁹ Ut liberēt dilecti tui: saluū fac dextera tua ⁊ exaudi me. De⁹ locut⁹ ē i scō suo letabor ⁊ partibor sichimā: ⁊ cōuallē tabernaculoꝝ metibor Me⁹ est galaad ⁊ me⁹ ē manasses ⁊ effraim fortitudo capit̄ mei. Iuda rex meus: moab olla spei mee. In idumeā extēdaꝫ calciamētū meū: m̄ alienigene subditi sunt. Quis deducet me i ciuitatē munitā: aut qs deducet me vsqꝫ i idumeā Nōne tu de⁹ q repulisti nos ⁊ nō egredieris de⁹ i ꝟtutib⁹ nr̄is. Da nobis auxiliuꝫ de tribulatiōe: qꝛ vana sal⁹ hōis In deo faciem⁹ ꝟtutē: ⁊ ipse ad nihilū deducet tribulātes nos. In finē in hymnis ps.

Exaudi de⁹ dauid. 60 deꝑcationē meā intēde orōni mee. A finib⁹ t̄re ad te clamaui dū āxiaret cor meū: i petra exaltasti me. Deduxisti me qꝛ factus es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici. Inhitabo i tabnaculo tuo i scl'a: ꝓtegar i velamēto alarū tuarū. Qm̄ tu de⁹ me⁹ exaudisti orōnē meā: dedisti hēditatē timētib⁹ nomē tuū Dies sup dies regꝭ adijcies ānos ei⁹ vsqꝫ i diē gñatiōis ⁊ gñatōis. Permanet i etn̄ū i

ꝯſpectu dei: miaꝫ ⁊ veritateꝫ
eiꝰ qs reqret. Sic pſalmū di
cā noi tuo i ſclm ſcli: ⁊ reddā
vota mea de die in diem. Añ
Da nob dñe auxiliū de tribula-
tiōe. In fi. ꝓ yditbū ps dd. 61

N Onne deo ſubiecta erit
aia mea: ab ipſo eni ſa-
lutare meū. Nā ⁊ ipē deꝰ meꝰ
⁊ ſalutarꝭ meꝰ ſuſceptoꝛ meꝰ:
nō mouebor amplius. Quo-
uſqꝫ irruitis i hoīeꝫ: interficitꝭ
vniūſi vos tāqꝫ parieti iclina
to ⁊ macerie depulſe. Verū-
tn̄ pciū meū cogitauert repel-
lē cucurri i ſiti: oꝛe ſuo bñdice
bant ⁊ coꝛde ſuo maledicebāt
Verūtn̄ deo ſubiecta eſto aia
mea: qm̄ ab ipō patiētia mea
Quia ipſe deꝰ meꝰ ⁊ ſaluatō
meꝰ: adiutoꝛ meꝰ nō emigra-
bo In deo ſalutare meū ⁊ glo
ria mea: deꝰ auxilij mei ⁊ ſpeſ
mea i deo ē. Spate i eo oīs cō
gregatio ꝑpli effūdite corā il-
lo coꝛda vr̄a deꝰ adiutoꝛ nr̄ i
etnū. Veꝝtn̄ vani filij hoīuꝫ
mēdaces filij hoīuꝫ i ſtateris
vt decipiāt ipſi de vanitate i
idipſū Nolite ſparei iiqtate
⁊ rapinas nolite ꝯcupiſcē: di
uitie ſi affluāt nolite coꝛ appo
nere. Semel locutꝰ ē deꝰ duo

hec audiui: qꝛ ptās dei ē ⁊ tibi
dñe mīa: qꝛ tu reddes vnicui
qꝫ iuxt opa ſua. ps dd cū eſſet i
deſerto iudee. 62.

D Eus deꝰ meꝰ ad te de lu
ce vigilo Sitiuit i te aīa mea
qꝙ mltiplr t ⁊ caro mea. In
tra deſta iuia ⁊ i aqſa ſic i ſcō
appui t vt viderē ꝟtutē tuā
⁊ glaꝫ tuā Qm̄ melioꝛ ē mīa
tua ſup vitas labia mea lau
dabūt te Sic bñdicā te i vita
mea: ⁊ i noīe tuo leuabo ma-
nꝰ meas. Sicadipe ⁊ pigue-
dine repleat aīa mea: ⁊ labijſ
exultatōis laudabit os meū
Sic mēoꝛ fui tui ſup ſtratuꝫ
meū i matutiniſ meditaboꝛ i
te: qꝛ fuiſti adiutoꝛ meꝰ Et i
velamēto alaꝝ tuaꝝ exultabo
adheſit aīa mea pꝰ te: me ſuſce
pit dextra tua Ipſi ꝟo i vanū
qſierūt aiaꝫ meā itroibūt i i-
ferioꝛa trē: tradēt i manꝰ gla
dij ptes vulpiū erūt. Rex ꝟo
letabit i deo laudabūt oēs q
iurāt i eo: qꝛ obſtructū ē os lo
quētiū iniq. In fine ps dd.

E Xaudi deꝰ oꝛonē 63.
meā cū depcoꝛ a timoꝛe
inimici eripe animā meam.
Protexiſti me a cōuētu ma
lignantium: a multitudine

operantiũ iigtatẽ. Quia ex
acuerũt ut gladiũ liguas su-
as intẽderũt arcũ rẽ amarã:
vt sagictẽt i occult͡ imacula-
tũ. Subito sagictabunt eũ ⁊
nõ timebũt: firmauerũt sibi
s̄monẽ nequã. Narrauerũt
vt abscõderẽt laq̃os: dixerũt
qs videbit eos. Scrutati sũt
iniqtates defecerũt scrutãtes
scrutinio. Accedet hõ ad cor
altũ: ⁊ exaltabit̃ de⁹. Sagi-
cte puulorꝝ facte sẽt plagẽ eorꝝ
⁊ ĩfirmate sũt ꝯtra eos ligue
eorꝝ. Cõturbati sũt oẽs q vi
debant eos: ⁊ timuit oĩs hõ.
Et ãnũciauẽrt opa dei: ⁊ fa-
cta ei⁹ itellexẽrt. Letabit̃ iu-
stus i dño ⁊ spabit ĩ eo: ⁊ lau-
dabũt̃ oẽs recti corde. An. A
timore iimici eripe dñe aiaꝫ meã
In finẽ ps. dd. cãticũ Aggei
hieremie ⁊ ezechielis de v̄bo
pegrinatõis ⁊ de pplo trans-
migratõis cũ inciperẽt profi
ciści. 64.
TE decet
hymn⁹ de⁹ i syõ ⁊ tibi
reddet̃ votũ in hierl̃z. Exau
di orõnẽ meaꝫ: ad te oĩs caro
veniet. Uerba iniq̃ꝝ p̃ualue
rũt sup nos: ⁊ ĩpietatib⁹ nr̃is
tu ꝓpiciaberĩ. Btũs quẽ ele-
gisti ⁊ assũpsisti: ihabitabit i
atrijs tuis. Replebimur in
bonis dom⁹ tue: scm̃ ẽ templũ
tuũ mirabile i eq̃tate. Exau
di nos deus salutarĩ nr̃: spes
oĩuꝫ finiũ t̃re ⁊ in mari lõge
Preparans mõtes i v̄tute tua
accinct⁹ potentia: q ꝯturbas
ꝓfũdũ marĩ sonũ fluctuũ ei⁹
Turbabũt̃ gẽtes ⁊ timebũt
q ihabitãt terminos a signis
tuis: exit⁹ matutini ⁊ vespere
delectabis. Uisitasti terrã ⁊
iebriasti eã: m̃tiplicasti locu
pletare eã. Flumẽ dei reple-
tũ ẽ aqs: pasti cibũ illorꝝ: qm̃
ita ẽ p̃paratio ei⁹. Riuos ei⁹ in
ebriãs m̃tiplica genimĩa ei⁹
i stillicidijs ei⁹: letabit̃ germi
nãs. Bñdices corone ãni be-
nignitat͡ tue: ⁊ cãpi tui reple
bũt̃ vbertate. Pinguescẽt spe
ciosa desti: ⁊ exultatõe colles
accingẽt̃. Induti sũt arietes
ouiũ: ⁊ valles abũdabũt fru
mento: clamabunt eteñ hy-
mnũ dicent. An. In ecclesijs.
In finẽ canticum psalmi re-
surrectionis. ps. 65.
i Iubilate deo oĩs terra:
psalmũ dicite noĩ eius
date gloriã laudi ei⁹. Dicite
deo q̃ꝫ t̃ribilia st opa tua dñe
i m̃titudie v̄tut͡ tue mẽtiet̃

tibi imici tui. Ois tra ado/
ret te deus ꝛ psallat tibi: psal
mū dicat noī tuo. Venite ꝛ
videte opa dei: tribilis i cōsi/
lus sup filios hoīu3. Qui cō
uertit mare i aridā i fluīe per
trāsibūt pede: ibi letabimur i
ipo. Qui dn̄at i ṽtute sua: i
etnū oculi ei⁹ sup gētes respi
ciūt: q exaspāt nō exaltēt i se/
metipsis. Bn̄dicite gētes deū
nr̄m: ꝛ auditā facite vocē lau
dis ei⁹ Qui posuit aīam meā
ad vitā: ꝛ nō dedit i cōmotio
nē pedes meos. Qm̄ pbasti
nos de⁹: igne nos examiasti
sic examiat argētū. Induxi/
sti nos i laqueū, posuisti tribu
latōes i dorso nr̄o: imposuisti
hoīes sup capita nr̄a. Trāsi
uim⁹ p ignē ꝛ aquā: ꝛ eduxi/
sti nos in refrigeriū. Intro/
ibo i domū tuā i holocaustis:
reddā tibi vota mea q̄ distixe
rūt labia mea. Et locutū est
os meū in tribulatione mea.
Holocausta medullata offe/
rā tibi: cū icēso arietū offerā
tibi: boues cū hircis. Venite
audite ꝛ narrabo oēs q time/
tis deū: q̄ta fecit anime mee.
Ad ipsū ore meo clamaui: ꝛ
exultaui sub ligua mea. Ini
qtatē si aspexi i corde meo: nō
exaudiet dn̄s. Propterea ex
audiuit de⁹ ꝛ attēdit voci de/
pcatiōis mee. Bn̄dict⁹ de⁹ q
nō amouit orōnē meā ꝛ mise
ricordiā suā a me. In finē
in hymnis ps. cātici dd. 66.

Deus misereat nr̄i ꝛ be
nedicat nob: illumiet
vultū suū sup nos ꝛ misereat
nr̄i. Ut cogścam⁹ in tra viā
tuā: i oīb⁹ gētib⁹ salutare tuū
Cōfiteant tibi ppli de⁹: cōfi
teāt tibi ppli oēs. Letēt ꝛ ex
ultēt gētes: qm̄ iudicas pplos
i eqtate: ꝛ gētes i tra dirigis
Cōfiteant tibi ppli de⁹ cōfi
teāt tibi ppli oēs: terra dedit
fructū suū. Bn̄dicat nos de⁹
deus nr̄ bn̄dicat nos deus: ꝛ
metuant eū oēs fines terre.
In finē ps cantici dauid. 67

Exurge de⁹ ꝛ dissipēt ini
mici ei⁹: ꝛ fugiā q ode/
rūt eū a facie ei⁹ Sic deficit
fum⁹ deficiāt: sic fluit cera a
facie ignis sic pereāt pctōres
a facie dei. Et iusti epulēt ꝛ
exultēt i ɔspcū dei ꝛ delectēt
i leticia. Cātate deo psalmū
dicite noī ei⁹: iter facite ei q
ascēdit sup occasū dn̄s nomē
illi. Exultate i ɔspcū ei⁹ tur

habūt a facie ei⁹ pris orpha-
noꝝ ⁊ iudicis viduaꝝ. De⁹ in
loco scō suo: de⁹ q inhabitare
facit vni⁹ moris i domo Qui
educit vinctos in fortitudīe:
sil̄r eos q exaspāt q habitāt i
sepulchris De⁹ cū egredereris
in ɔspcū ppl̄i tui: cum ptrāsi-
res in deserto. Terra mota ē
eteni celi distillauerūt a facie
dei syna a facie dei isrl̄. Plu
uiā volūtariā segregabis de⁹
hēditati tue ⁊ infirmata ē tu
ꝟo pfecisti eā. Aīalia tua ha
bitabūt i ea: pasti i dulcedīe
tua paupi deus. Dn̄s dabit
ꝟbuꝫ euuāgelizātib⁹ ꝟtute
mlta. Rex ꝟtutū dilecti dile
cti ⁊ speciei dom⁹ diuidē spo-
lia. Si dormiatis int medios
cleros pēne colūbe deargētate
⁊ posteriora dorsi ei⁹ i pallore
auri. Dū discernit celestis re-
ges sup eā niue dealbabūt in
selmō: mōs dei mōs pinguis
Mons coagulat⁹ mōs pin-
guis vt qd suspicamī mōtes
coagulatos. Mōs i q̊ bn̄pla
citū ē deo habitare i eo: eteni
dn̄s habitabit i finē. Currꝰ
dei decē milib⁹ multiplex mi
lia letātiū: dn̄s i eis i syna in
scō Ascēdisti i altū cepisti ca

ptiuitatē accepisti dona i hoī
b⁹. Eteni nō credētes: inha
bitare dn̄ꝫ deū Bn̄dict⁹ dn̄s
die q̊tidie: psperū iter faciet
nobis de⁹ salutariū nostroꝝ
De⁹ nr̄ de⁹ saluos faciēdi: ⁊
dn̄i dn̄i exit⁹ mortis. Verūtn̄
de⁹ ɔfringet capita iimicoꝝ
suorum Vticē capilli pābulā
tiū in delictis suis. Dixit dn̄s
ex basan cōuertā: cōuertā i p
fn̄dū maris. Vt itingat pes
tu⁹ i sanguīe: lingua canum
tuoꝝ ex iimicis ab ipso. Vi-
derūt igressus tuos de⁹: igres
sus dei mei regis mei q ē in scō
Preuenerūt pncipes cōiūcti
psallētib⁹: i medio iuuēcularꝫ
tympanistriaꝝ. In ecclesijs
bn̄dicite deo dn̄o: de fontib⁹
isrl̄. Ibi beniamin adolescē-
tul⁹: i mētis excessu Principes
iuda duces eoꝝ: principes za
bulō ⁊ pncipes neptali. Mā
da de⁹ ꝟtuti tue: ɔfirma hoc
de⁹ qđ opat⁹ es i nob. A tem
plo tuo i hirl̄m t offerēt reges
mūera Increpa feras arūdi
nis: ɔgregatio tauroꝝ i vac
cis ppl̄orū: vt excludāt eos q
pbati sunt argēto. Dissipa gē
tes q̄ bella volūt: venient legati
ex egypto ethiopia preueniet

man⁹ ei⁹ deo Regna terre cantate deo: psallite dño. Psallite deo q ascēdit sup celū celi: ad oriētē. Ecce dabit voci sue vocē ṽtutꝭ date gl'iaȝ deo sup isrl' magnificētia ei⁹ ꝛ virt⁹ ei⁹ i nubib⁹. Mirabilis de⁹ in scis suis: de⁹ isrl' ipe dabit ṽtutē ꝛ fortitudinē pleb̄ sue: bñdict⁹ de⁹ Añ In ecclesijs bñdicite dño. ℣. De⁹ vitā meā ānūciaui tibi. ℞. Postulasti lachrymas meas i ɔspcū tuo. In lau añ Ampli⁹ laua me dñe ab iiustitia mea. ps. Miserē. Añ Te decet hymn⁹ de⁹ i syō. ps. Ipsū Añ Labia mea laudabunt te in vita mea de⁹ me⁹. ps. De⁹ deus Añ Dñs iudicabit fines tre. ps Exultauit. Añ. Celi celoꝝ laudate deum. ps. Laudate. Ad bn. añ Salutē ex iimicis nr̄is ꝛ de manu oiuȝ q̄ nos oderūt libera nos dñe. Feria v⁹ iuit Adorem⁹ dñȝ Qm̄ ipse fecit nos In finē p his q comutabūt. ps. ipsi dauid. 68.

Saluū me fac deus qm̄ itrauerūt aque vsq; ad aiaȝ meā. Infix⁹ sū i limo ɔfūdi: ꝛ ñ ē suba Veni i altitudinē marꝭ ꝛ tēpestas ɔmersit me. Labo rauí clamās rauce facte sunt fauces mee ꝛ defecerūt oculi mei dum spero in deū meū. Mltiplicati sūt sup capillos capitꝭ mei: q oderūt me gratis Cōfortati sūt q psecuti sūt me iimici mei iniuste q̄ nō rapui tūc exoluebā. De⁹ tu scis in sipiētiā meā ꝛ dlicta mea a te ñ sūt abscōdita. Nō erubescāt i me q expectāt te dñe: dñe virtutū. Nō ɔfundāt sup me q q̄rūt te de⁹ isrl'. [illegible] m̄ ꝑpt te sustinui opprobriū opuit ɔfusio faciē meā. Extrane⁹ fact⁹ sū frib⁹ meis ꝛ pegrin⁹ filijs matris mee Qm̄ zel⁹ dom⁹ tue cōmedit me: ꝛ opprobria exprobrātiū t̄e ceciderūt sup me. Et opui i ieiunio aiaȝ meā ꝛ fcm̄ ē i opprobriū m̄. Et posui vestimētū meū ciliciū ꝛ fact⁹ sū illis i parabolā. Adu̇sū me loq̄bāt q sedebāt in porta ꝛ in me psallebāt q bibebant vinum. Ego ṽo orōnē meā ad te dñe tps bñplaciti de⁹ In mltitu die mie tue exaudi me i ṽitate salutꝭ tue. Eripe me d luto vt ñ infigar liba me a his q oderūt me: ꝛ d ɔfūdis aq̄ꝝ. Nō me dmergat tēpestas aq̄ neq; absorbeat me ɔfundū: neq;

vrgeat sup me pute⁹ os suum
Exaudi me dñe qm̄ benigna
ē mīa tua: fm mltitudinē mi
serationū tuaꝝ respice in me
Et ne auertas faciē tuam a
puero tuo: qm̄ tribulor veloci
ter exaudi me. Intende anie
mee ⁊ libera eā: ppt īimicos
meos eripe me. Tu scis ipro
periū meū ⁊ ɔfusionē meā: et
reuerētiā meā. In ɔspcū tuo
sūt oēs q tribulāt me: iprope
riū expectauit cor meū ⁊ mise
riā. Et sustinui q sil ɔtrista
ret ⁊ nō fuit: ⁊ q ɔsolaret ⁊ ñ
inueni. Et dederūt i escā meā
fel: ⁊ i siti mea potauerūt me
aceto. Fiat mēsa eoꝝ coram
ipsis i laqueū: ⁊ i retributōes
⁊ i scandalū. Obscurēt oculi
eoꝝ ne videāt: ⁊ dorsa eoꝝ sp
icurua. Effūde sup eos iraꝫ
tuā: ⁊ furor ire tue cōphēdat
eos. Fiat habitatio eoꝝ de
serta: ⁊ i tabernaculis eoꝝ nō
sit q inhabitet. Qm̄ quē tu p
cussisti psecuti sūt: ⁊ sup dolo
rē vulneꝝ meoꝝ addiderunt
Appone iniqtatē sup iniqta
tē eoꝝ: ⁊ nō intrēt in iusticiā
tuā. Deleāt de libro viuētiū:
⁊ cū iust nō scribāt. Ego sū
paup ⁊ dolēs: salus tua de⁹ su
scepit me. Laudabo nomen
dei cū cātico: ⁊ magnificabo
eū in laude. Et placebit deo
sup vitulū nouellū: cornua p
ducētē ⁊ vngulas. Uideant
paupes ⁊ letēt: qrite deū ⁊ vi
uet aīa vrā. Qm̄ exaudiuit
paupes dñs: ⁊ vinctos suos
nō despexit. Laudēt illū celi
⁊ tra: mare ⁊ oīa reptilia i eis
Qm̄ de⁹ saluā faciet syon: et
edificabunt ciuitates iude.
Et inhitabūt ibi: ⁊ hēdita
te acqrēt eā. Et semē seruoꝝ
ei⁹ possidebit eā: ⁊ q diligunt
nomē ei⁹ habitabunt in ea.

In finē ps dauid in rememo
ratōe q saluū fecit eum dñs.

Deus i adiutoriū 69.
meū intēde: dñe ad ad
iuuādū me festina. Cōfūdā
tur ⁊ reuereāt: q qrunt aiam
meā. Auertāt retrorsū ⁊ eru
bescāt: q volūt m̄ mala. Au
tāt stati erubescētes: q dicunt
m̄ euge euge. Exultēt ⁊ letēt
i te oēs q querūt te: ⁊ dicāt sp
magnificet dñs q diligūt sa
lutare tuū. Ego vo egen⁹ et
paup sū: de⁹ adiuua me. Ad
iutor me⁹ ⁊ liberator me⁹ es tu
dñe ne moreris. Añ. Dñe de⁹ in
adiutoriū meū intēde. Psalm⁹

dauid filioꝝ ionadab ꝛ ꝑoꝝ
captiuoꝝ. 70.

t In te dñe ſꝑaui nõ con
dar icẽnũ: i iuſticia tua liba
me ꝛ eripe me Inclina ad me
aurẽ tuã: ꝛ ſalua me. Eſto m̃
in deũ ꝓtectorẽ ꝛ i locũ muni
tũ: vt ſaluũ me facias. Qm̃
firmamẽtũ meũ: ꝛ refugium
meũ es tu. De⁹ me⁹ eripe me
de manu pctõris: ꝛ de manu
ꝯ legẽ agẽt ꝛ iniq. Qm̃ tu es
patientia mea dñe: dñe ſpes
mea a iuuentute mea. In te
ꝯfirmat⁹ ſũ ex vt̃o: de ventre
mr̃is mee tu es ꝓtector meus
In te cãtatio mea ſꝑ: tãq̃ ꝓ
digiũ fact⁹ ſũ mult ꝛ tu adiu
tor fort. Repleat̃ os meũ lau
de: vt cãtẽ gl̃iam tuã tota die
magnitudinẽ tuã. Ne ꝓijci
as me i tꝑe ſenectut: cũ defece
rit virt⁹ mea ne derelinquas
me Quia dixerũt iimici mei
m̃: ꝛ q cuſtodiebãt aiaꝫ meaꝫ
ꝯſiliũ fecerũt i vnũ. Dicẽtes
de⁹ dereliqt eũ: ꝑſeqmini ꝛ cõ
prehẽdite eũ: qꝛ nõ ẽ q eripiat
De⁹ ne elõger a me: de⁹ me⁹
i auxiliũ meũ reſpice. Cõfũ
dãt̃ ꝛ deficiãt detrahẽtes aie
mee: opiãt̃ ꝯfuſiõe ꝛ pudore
q q̃rũt mala m̃. Ego ãt ſemꝑ
ſꝑabo: ꝛ adijciã ſuꝑ oẽꝫ laudẽ
tuã. Os meũ ãnũciabit iuſti
ciã tuã: tota die ſalutare tuũ.
Qm̃ nõ cogui litteraturã in
troibo i potẽtias dñi: dñe me
morabor iuſticie tue ſolius.
Deus docuiſti me a iuuentu
te mea: ꝛ vſq; nũc ꝓnũciabo
mirabilia tua. Et vſq; ſene
ctã ꝛ ſeniũ: de⁹ ne dereliq̃s me
Donec ãnũciẽ brachiũ tuuꝫ
gñatiõni oĩ q̃ vẽtura ẽ. Potẽ
tiã tuã ꝛ iuſticiã tuã de⁹ vſq;
i altiſſima q̃ feciſti magnalia
de⁹ qs ſĩs t̃: Quãtas oñdi
ſti m̃ tribulatiões multas ꝛ
malas: ꝛ ꝯuerſus viuificaſti
me: ꝛ de abyſſis t̃re iteꝝ redu
xiſti me. Multiplicaſti ma
gnificẽtiã tuã: ꝛ ꝯuerſus cõ
ſolat⁹ es me. Nã ꝛ ego ꝯfite
bor tibi i vaſis pſalmi ṽitatẽ
tuã de⁹ pſallaꝫ tibi i cithara
ſcũs iſrl̃. Exultabunt labia
mea cũ cãtauero t̃: ꝛ aia mea
quã redemiſti. Sed ꝛ lingua
mea tota die meditabitur iu
ſticiã tuã: cũ ꝯfuſi ꝛ reueriti
fuerit q q̃rũt mala m̃. pŝ da
uid in ſalomone. 71.
DEus iudiciũ tuũ regi
da: ꝛ iuſticiã tuã filio regis.
Iudicare ꝑplm tuũ i iuſticia

ꝛ paupes tuos i iudicio. S uſcipiant montes pacē pplō: ꝛ colles iuſticiam. I udicabit paupes ppli ꝛ ſaluos faciet filios paupū: ꝛ hūiliabit calūniatorē. E t pmanebit cū ſole ꝛ añ lunā: i gñatōe ꝛ gñatione. D eſcēdet ſic pluuia i vellꝰ ꝛ ſic ſtillicidia ſtillātia ſuper trā. O rieẗ i diebꝰ eiꝰ iuſticia ꝛ abūdātia pacis: donec auferaẗ luna. E t dñabiẗ a mari vſq; ad mare: ꝛ a fluie vſq; ad tmios orbis traꝝ. C orā illo pcidēt ethiopes: ꝛ iimici eiꝰ trā ligēt R eges tharſis ꝛ iſule mūera offerēt: reges arabū ꝛ ſaba dona adducēt. E t adorabūt eum oēs reges: oēs gētes ſeruiēt ei. Q uia liberauit paupere a potēte: ꝛ paupere cui nō erat adiutor. P arcet paupi ꝛ inopi: ꝛ aīas pauperū ſaluas faciet. E x vſuri ꝛ iiqtate redimet aīas eoꝝ: ꝛ honorabile nomē coꝝ corā illo. E t viuet ꝛ dabiẗ ei de auro arabie: ꝛ adorabūt de ipſo ſp: tota die bñdicent ei. E rit firmamētū i tra i ſūmis mōtiū: ſr extolleẗ ſup libanū fluctꝰ eiꝰ ꝛ florebit de ciuitate ſic fenū tre. S it nomē eiꝰ bñdictū i ſclm: añ ſolē pmanet nomē eiꝰ. E t bñdiceẗ i ipſo oēs tribꝰ tre: oēs gētes magnificabūt eū. B ñdictꝰ dñs deus iſrl: q facit mirabilia ſolus. E t bñdictū nomē maieſtatꝭ eiꝰ i etnū: ꝛ replebiẗ maieſtate eiꝰ oīs terra: fiat fiat. Añ. Eſto mihi dñe i deū protectorē.

q Uā bo/ ps Aſaph. 72.
nus Iſrl deꝰ: his q recto ſūt corde. M ei āt pene moti ſūt pedes: pene effuſi ſūt greſſus mei. Q uia zelaui ſup iiqs: pacē pctōꝝ vidēs. Q uia nō eſt reſpectꝰ morti eoꝝ ꝛ firmamētū in plaga coꝝ. I n labore hoīuz nō ſūt: ꝛ cū hoībꝰ nō fragellabūẗ. I deo tenuit eos ſupbia: opti ſūt iiqtate ꝛ impietate ſua. P rodiit qſi ex adipe iiqtas eoꝝ: trāſieꝛt i affectū cordis. C ogitauerūt ꝛ locuti ſūt neqtiā: iiqtatē in excelſo locuti ſūt. P oſuerūt in celū os ſuū: ꝛ ligua eoꝝ trāſiuit i tra. I deo ꝯuerteẗ ppls meꝰ hic ꝛ dies pleni iueniēẗ i eis. E t dixerṫ quō ſcit deꝰ ꝛ ſi ē ſcia in excelſo. E cce ipſi pctōres ꝛ abūdātes i ſclo: obtinuerṫ diuitias. E t dixi ḡ ſine cā iuſtificaui cor meū: ꝛ

laui inter innocētes man⁹ meas
Et fui flagellat⁹ tota die: ⁊
castigatio mea in matutinis
Si dicebam narrabo sic ecce
nationē filiop tuop reproba
ui. Existimabā vt cognosce/
rē: hoc labor ē añ me. Donec
intrē in sanctuariū dei: ⁊ in/
telligā i nouissimis eop. Ue
rūtñ ꝑpter dolos posuisti eis
deiecisti eos dū alleuarent.
Quō facti sūt i desolationē
subito defecerūt pierūt ꝑpt
iniqtatē suā. Uelut sōniū
surgētiū: dñe in ciuitate tua
imaginē ipsop ad nihilū re
diges Quia inflāmatū ē cor
meum ⁊ renes mei cōmutati
sūt: ⁊ ego ad nihilū redactus
sū ⁊ nesciui Ut iumētū fact⁹
sū apud te: ⁊ ego sp tecū. Te/
nuisti manū dexterā meā: ⁊ i
volūtate tua deduxisti me: ⁊
cū glia suscepisti me. Quid
enī mihi ē in celo: ⁊ a te qd vo/
lui sup trā Defecit caro mea
⁊ cor meum de⁹ cordis mei: ⁊
pars mea de⁹ in etnū. Quia
ecce q elōgāt se a te pibūt: pdi
disti oēs qui fornicant abs te
Mihi aūt adherere deo bo/
nū est: ponere i dño deo spem
meā Ut añūciē oēs pdicatio
nes tuas i portꝫ filie syō. In
finē intellect⁹ Asaph. ps. 65. 73
Ut qd de⁹ repulisti i fi/
nē: irat⁹ ē furor tu⁹ sup
oues pascue tue Memō esto
ɔgregatōis tue: quā possedi/
sti ab initio. Redemisti vgā
hēditatꝫ tue: mōs syō i q hita
sti in eo. Leua man⁹ tuas in
supbias eop i finē: qīta mali/
gnat⁹ ē iimic⁹ i scō. Et glia/
ti sūt q oderūt te: i medio solen
nitatꝫ tue. Posuerūt signa sua
sig: ⁊ ñ cognuerūt sic i exitu sup
sūmū. Quasi i silua lignorū
securib⁹ exciderūt ianuas ei⁹ i
idipsū: in securi ⁊ ascia deie/
cerūt eā. Incēderūt igni san/
ctuariū tuū: i trā polluerūt ta
bernaculū nōis tui. Dixerūt
in corde suo cogtio eop simł ge/
scere faciam⁹ oēs dies festos
dei a trā. Signa nrā nō vidi
m⁹ iā nō ē ꝑpha: ⁊ nos nō co
gnoscet āpli⁹ Usqꝫ q de⁹ ipro
pabit iimic⁹ irritat adūsari⁹
nomē tuū i finē. Ut qd auer
tis manū tuā ⁊ dexterā tuā:
de medio sinu tuo i finē. De⁹
āt rex nr añ scła: operat⁹ ē sa
lutē in medio trē. Tu confir
masti i virtute tua: mare: cō
tribulasti capita draconum

in aq̄s. Tu ꝯfregiſti capita
dracōis: dediſti eũ eſcã ꝑplis
ethiopũ. Tu dirupiſti fõtes
⁊ torrentes: tu ſiccaſti fluuios
ethã. Tuꝰ ē dies ⁊ tua ē nox
tu fabricatꝰ es aurorã ⁊ solē.
Tu feciſti oēs t̄minos terre:
eſtatem ⁊ ver tu plaſmaſti ea
Memor eſto huiꝰ ĩimicꝰ im/
ꝓperauit dño: ⁊ ꝑpl's ĩſipiēs
incitauit nomē tuũ. Ne tra/
das beſtijs aīas ꝯfitētes tibi
⁊ aīas pauperꝝ tuoꝝ ne obli
uiſcar͛ ĩ finē. Reſpice ĩ teſtm̄
tuũ: q2 repleti ſũt q obſcurati
ſũt t̄re domibꝰ iniq̄tatũ. Ne
auertat̄ hũilis factꝰ ꝯfuſus:
paupꝑ ⁊ iops laudabũt nomē
tuũ. Exurge deꝰ iudica cãm
tuã memor eſto improperioꝝ
tuoꝝ: eoꝝ q̄ ab inſipiēte ſt̄ to/
ta die. Ne obliuiſcaris voces
inimicoꝝ tuoꝝ: ſupbia eoꝝ q
te oderũt aſcēdit ſp. Libe
raſti virgã hereditatis tue. In
finē ne corrumpas ps̄ cantici
Confitebi/ aſaph. 74.
mur tibi deꝰ: ꝯfitebim̄
⁊ ĩuocabimꝰ nomē tuũ. Nar
rabimꝰ mirabilia tua: cũ ac/
cepero tēpꝰ ego iuſticias iudi
cabo. Liq̄facta ē t̄ra ⁊ oēs q
habitãt ĩ ea: ego ꝯfirmaui co
lũnas eiꝰ. Dixi iniq̄s nolite
iniq̄ agere: ⁊ delinquētibꝰ no
lite exaltare cornu. Nolite
extollere ĩ altũ cornu vr̄m: no
lite loq adũſus deũ iniq̄tatē.
Quia neq3 ab oriēte neq3 ab
occidēte neq3 a deſert̄ monti/
bus: qm̄ deꝰ iudex ē. Hũc hu
miliat ⁊ hũc exaltat: q2 calix
ĩ manu dñi vini meri plenuſ
mixto. Et ĩclinauit ex hoc in
hoc verũtñ fex eiꝰ nõ ē exina/
nita: bibēt oēs pctõres terre.
Ego aũt ãnũciabo ĩ ſcl'm: cã
tabo deo iacob. Et oia cor/
nua pctõꝝ ꝯfringã: ⁊ exalta/
bũt̄ cornua iuſti. In finē in
carmibꝰ ad aſſyrios ps̄ aſaph
Notꝰ in iudea deꝰ 75.
ĩ iſrl' magnũ nomē eiꝰ.
Et factꝰ ē ĩ pace locꝰ eiꝰ: ⁊ ha
bitatio eiꝰ in ſyon. Ibi ꝯfre/
git potētias: arcũ ſcutu3 gla/
diũ ⁊ bellũ. Illuminans tu
mirabilit̄ a mõtibꝰ et̄nis: tur
bati ſũt oēs inſipiētes corde.
Dormiert̄ ſõnũ ſuũ: ⁊ nihil
ĩuenerũt oēs viri diuitiaꝝ ĩ
manibꝰ ſuis. Ab ĩcrepatiõe
tua deꝰ iacob: dormitauerũt
q' aſcēderũt eq̄s. Tu t̄ribiliſ
es ⁊ q̄s reſiſtet tibi: ex tũc ira
tua. De celo auditum feciſti

iudiciũ: terra tremuit ⁊ qeuit Cũ exurgeret in iudiciũ deꝰ vt saluos faceret oẽs mansuetos terre. Qm̃ cogitatio hõis ꝯfitebit̃ tibi: ⁊ reliq̃e cogitatiõis diẽ festũ agẽt tibi. Uouete ⁊ reddite dño deo vestro oẽs q̃ i circuitu eiꝰ afferꝫ munera. Terribili ⁊ ei q aufert spm̃ pͥncipũ terribili apud reges terre. Añ. In isrl̃ magnum nomẽ eiꝰ. In finem ꝓ ydithuz ps. Asaph. 76.

v Oce mea ad dñz clamaui: voce mea ad deũ ⁊ intẽdit m̃i. In die tribulatiõis mee deũ exq̃siui manibꝰ meis nocte cõtra eũ: ⁊ nõ sũ deceptꝰ. Renuit ꝯsolari aĩa mea memoꝛ fui dei ⁊ delectatꝰ sum: ⁊ exercitatꝰ sũ ⁊ defecit spiritꝰ meꝰ. Anticipauerũt vigilias oculi mei: turbatꝰ sũ ⁊ nõ sũ locutꝰ. Cogitaui dies antiquos: ⁊ ãnos eternos in mente habui. Et meditatꝰ sũ nocte cum cordꝫ meo: ⁊ exercitabar ⁊ scopebã spm̃ meũ. Nũ qd in etñũ ꝓijciet deꝰ aut nõ apponat vt cõplacitioꝛ sit adhuc. Aut in finẽ m̃iam suaz abscidet: a gñatiõe in gñationez. Aut obliuiscet̃ misereri deus: aut ꝯtinebit in ira sua m̃ias suas. Et dixi nũc cepi hec mutatio dextere excelsi. Memoꝛ fui opeꝝ dñi: q2 memoꝛ ero ab initio mirabiliuz tuoꝝ. Et meditaboꝛ in oĩbꝰ opibꝰ tuis: ⁊ i adiuẽtionibꝰ tuis exercebor. Deꝰ i scõ via tua: qs deꝰ magnꝰ sic deꝰ nr̃: tu es deꝰ qui facis mirabilia. Notã fecisti in ꝑplis ꝟtutez tuã: redemisti in brachio tuo ppl̃m tuum filios iacob ⁊ ioseph. Uiderũt te aq̃ deꝰ viderũt te aq̃ ⁊ timuerũt: ⁊ turbati sũt abyssi. Multitudo sonitꝰ aq̃ꝝ vocẽ dederũt nubes. Etenĩ sagicte tue trãseũt: vox tonitrui tui i rota. Illuxerũt coruscatões tue oꝛbi t̃re: cõmota ẽ ⁊ ꝯtremuit t̃ra. In mari via tua ⁊ semite tue in aquis multꝭ: ⁊ vestigia tua non cognoscẽt̃. Deduxisti sic oues ppl̃m tuũ: in manu moysi ⁊ aarõ. Intellectꝰ Asaph. 77.

Attẽdite ꝑple meꝰ legez meã: iclinate aurẽ vestrã i ꝟba oꝛꝫ mei. Aperiã in pabol̃ os meũ loq̃r ꝓpositiones ab iitio. Quãta audiuimꝰ ⁊ coĝuimꝰ ea: ⁊ pr̃es nr̃i narrauerũt nob. Nõ st̃ occul

tata a filijs eoꝝ: in gñatõe al
tera. Narrãtes laudes dñi ꝛ
ꝟtutes ei⁹ ꝛ mirabilia ei⁹ q̃
fecit. Et suscitauit testimo-
niũ in iacob: ꝛ legẽ posuit in
isrl̃. Quãta mandauit prĩb⁹
nr̃is nota facẽ ea filijs suis:
vt cognoscat gñatio altã. Filij
q nascent̃ ꝛ exurgẽt ꝛ narra-
bũt filijs suis. Ut ponant⁹ in
deo spem suã ꝛ nõ obliuiscãt̃
opꝝ dei: ꝛ mãdata ei⁹ exqrãt
Ne fiãt sic pr̃es eorũ gñatio
praua ꝛ exaspãs. Generatio
q̃ nõ direxit cor suũ: ꝛ nõ est
credit⁹ cũ deo spũs ei⁹. Filij
effrẽ itẽdẽtes ꝛ mittẽtes arcũ
ꝯuersi sũt in die belli. Nõ cu-
stodierũt testim̃ dei: ꝛ in lege
ei⁹ noluert̃ ãbulare. Et obli-
ti sũt bñfactoꝝ ei⁹: ꝛ mirabi
liũ ei⁹ q̃ ondit eis. Corã pa-
trib⁹ eoꝝ fecit mirabilia i t̃ra
egypti: i cãpo thaneos. Inter-
rupit mare ꝛ ꝑduxit eos ꝛ sta
tuit aq̃s q̃si i vtre. Et eduxit
eos i nube diei: ꝛ tota nocte i
illuĩatiõe ignis. Interrupit
petrã i heremo: ꝛ adaq̃uit eos
velut i abysso mlt̃a. Et edu-
xit aquam de petra: ꝛ eduxit
tãq̃ꝫ fluia aq̃s. Et apposuert̃
adhuc peccare ei: in ira cõci-
tauerũt eũ i iaquoso. Et tẽ-
tauerunt deũ in cordib⁹ suis
vt peterẽt escas aiabus suis.
Et male locuti sũt de deo: di-
xerũt nũqd poterit de⁹ para-
re mẽsam in deserto. Qm̃ ꝑ-
cussit petrã ꝛ fluxerũt aque: ꝛ
torrẽtes inũdauerũt. Nũqd
ꝛ panẽ poterit dare: aut pare
mẽsam ppl̃o suo. Ideo audi
uit dñs ꝛ distulit: ꝛ ignis ac-
cẽsus ẽ in iacob: ꝛ ira dei ascẽ
dit in isrl̃. Quia nõ credide
rũt in deo nec sperauerũt i sa-
lutari ei⁹. Et mãdauit nubi
b⁹ desup: ꝛ ianuas celi apuit.
Et pluit illis mãna ad mã-
ducãdũ: ꝛ panẽ celi dedit eis.
Panẽ angeloꝝ manducauit
hõ: cibaria misit eis i abũdã
tia. Trãstulit austrũ de celo:
ꝛ induxit i ꝟtute sua affricũ
Et pluit sup eos sic puluerẽ
carnes: ꝛ sicut arenã maris
volatilia pẽnata. Et ceciderũt
in medio castroꝝ eoꝝ circa ta
bernacula eoꝝ. Et mãduca-
uerũt ꝛ saturati sũt nimis ꝛ
desideriũ eoꝝ attulit eis non
sũt fraudati a desiderio suo.
Adhuc esce eorũ erãt in ore
ipoꝝ ꝛ ira dei ascẽdit sup eos
Et occidit pigues eoꝝ: ꝛ ele-

ctos iſrl̃ impediuit. In oīb⁹
his peccauerũt adhuc ⁊ nõ cre
diderũt in mirabilib⁹ ei⁹ Et
defecerũt ĩ vanitate dies eoꝝ
⁊ ãni eoꝝ cũ feſtinatiõe. Cũ
occideret eos querebãt euȝ ⁊
reuertebant̃ ⁊ diluculo venie
bãt ad eum. Et rememorati
ſũt qꝛ de⁹ adiutoꝛ ē eoꝝ: ⁊ de⁹
excelſus redẽptoꝛ eoꝝ ē. Et
dilexerũt eũ in oꝛe ſuo: ⁊ lin
gua ſua mẽtiti ſunt ei. Coꝛ
aũt eoꝝ non erat rectũ cũ eo:
nec fideles habiti ſũt in teſtõ
ei⁹. Ipſe autẽ ē miſericoꝛs ⁊
ꝓpiti⁹ fiet pctis eoꝝ: ⁊ nõ di
ſperdet eos. Et abũdauit vt
auerteret irã ſuã: ⁊ nõ accen
dit oẽm irã ſuã. Et recoꝛda
tus ē qꝛ caro ſũt: ſpũs vadẽs
⁊ nõ rediẽs. Quotiẽs exacer
bauerũt eũ ĩ deſerto: ĩ irã ꝯcita
uerũt eũ ĩ inaq̃ſo. Et cõuerſi
ſũt ⁊ tẽtauerũt deũ: ⁊ ſcm̃ iſrl̃ ex
acerbauerũt. Nõ ſũt recoꝛda
ti man⁹ ei⁹: die q̃ redemit eos
de manu tribulãt̃. Sicut po
ſuit in egypto ſigna ſua: ⁊ ꝓdi
gia ſua ĩ cãpo thaneos Et
cõuertit in ſãguinẽ flũia eoꝝ
⁊ hymbꝛes eoꝛuȝ ne biberent
Miſit ĩ eos cynomiã ⁊ come
dit eos ⁊ ranã ⁊ diſꝑdidit eos

Et dedit erugini fruct⁹ eoꝝ:
⁊ laboꝛes eoꝝ locuſte. Et oc
cidit in grãdine vineas eoꝝ
⁊ moꝛos eoꝝ ĩ pꝛuina Et tra
didit grãdini iumẽta eoꝝ: ⁊
poſſeſſiões eoꝝ igni. Miſit
in eos irã indignatõis ſue: in
dignationẽ ⁊ irã ⁊ tribulatio
nẽ: ĩmiſſionẽ ꝑ ãgelos malos
Uiã fecit ſemite ire ſue: ⁊ nõ
pepercit a mõte aïaꝝ eoꝝ ⁊ iu
mẽta eoꝝ ĩ moꝛte ꝯcluſit. Et
ꝑcuſſit oẽ ꝓmogenitũ in t̃ra
egypti: ꝓmitias oĩs laboꝛis
eoꝝ ĩ tabernaculis chaȝ. Et
abſtulit ſicut oues ppl̃m ſuũ
⁊ ꝑduxit eos tãq̃ȝ gregẽ in de
ſerto. Et deduxit eos in ſpe ⁊
nõ timuerũt: ⁊ ĩimicos eoꝝ
oꝑuit mare Et ĩduxit eos in
mõtẽ ſcificatõis ſue: monteȝ
quẽ acq̃ſiuit dextera ei⁹. Et
eiecit a facie eoꝝ gẽtes: ⁊ ſoꝛ
te diuiſit eis t̃rã ĩ funiculo di
ſtributiõis. Et habitare fe
cit in tabernaculis eoꝝ trib⁹
iſrl̃. Et tẽtauerũt ⁊ exacerba
uerũt deũ excelſũ: ⁊ teſtimo
nia ei⁹ nõ cuſtodierunt. Et
auerterũt ſe ⁊ nõ ſuauerũt pa
ctũ: queãdmodũ pꝛes eoꝝ cõ
uerſi ſũt ĩ arcũ pꝛauũ. In iraȝ
cõcitauerũt eũ in collib⁹ ſuis

⁊ i sculptilib⁹ suis: ad emula
tionē eū ꝓuocauerūt. Audi
uit de⁹ ⁊ spreuit: ⁊ ad nihilū
redegit valde isrl. Et repu
lit tabernaculū sylo: tabna
culū suū vbi habitauit i hoi
bus. Et tradidit i captiuita
tē virtutē eoꝝ: ⁊ pulchritudi
nē eoꝝ i man⁹ inimici. Et cō
clusit i gladio pplm suū: ⁊ he
reditatē suam spreuit. Iuue
nes eoꝝ comedit ignis: ⁊ vir
gines eoꝝ nō sunt lamētate.
Sacerdotes eoꝝ i gladio ce
ciderūt: ⁊ viduę eoꝝ nō plora
bant. Et excitat⁹ ē tanꝙ dormi
ens dn̄s: tanꝙ potēs crapula
tus a vino. Et ꝑcussit inimi
cos suos in posteriora: oppro
briū sempiternū dedit illis. Et
repulit tabernaculū ioseph:
⁊ tribū effrē non elegit. Sed
elegit tribū iuda: mōtē syon
quē dilexit. Et edificauit sic
vnicornis scificiū suū: i tra
quā fūdauit i scla. Et elegit
dauid seruū suū ⁊ sustulit eū
de gregib⁹ ouiū: de post fetan
tes accepit eū. Pascē iacob
seruū suū: ⁊ isrl hereditatē
suā. Et pauit eos i inocētia
cordis sui: ⁊ in itellectib⁹ ma
nuū suarū deduxit eos. An.

Tu es de⁹ q̄ facis mirabilia. Ps.
asaph. 78.
Deus vene
rūt gētes i hēditatē tuā
polluerūt tēplū scm̄ tuū: posu
erūt hierlm i pomoꝝ custodiā.
Posuerūt morticinia s̄uorū
tuoꝝ escas volatilib⁹ celi: car
nes scōꝝ tuoꝝ bestijs tre. Ef
fuderūt sanguinē eorū tanꝙ
aquā i circuitu hierlm: ⁊ nō
erat q sepeliret. Facti sum⁹
opprobriū vicinis nr̄is: sub
sānatio ⁊ illusio his q i circui
tu nr̄o sūt. Usq̄quo dn̄e irasceris
i finē: accēdet velut ignis zel⁹
tu⁹. Effūde irā tuā i gētes q̄
te nō nouerūt: ⁊ i regna q̄ no
mē tuū nō iuocauerūt. Quia
comederūt iacob: ⁊ locū ei⁹ de
solauerūt. Ne memineris iniq
tatū nr̄aꝝ antiq̄ꝝ cito antici
pēt nos mīe tuę: q2 paupes fa
cti sum⁹ nimis. Adiuua nos
de⁹ salutaris nr̄ ⁊ ꝓpt gl̄iam
nois tui dn̄e liba nos: ⁊ ꝓpi
ti⁹ esto pctis nr̄is ꝓpt nomē
tuū. Ne forte dicant i gētib⁹
vbi ē de⁹ eoꝝ: ⁊ inotescat i na
tiōib⁹ corā oc̄lis nr̄is. Ultio
sanguinis s̄uoꝝ tuoꝝ q effusus
est: introeat i ꝯspectu tuo gemi
t⁹ cōpeditoꝝ. Scd̄ꝫ magnitu
dinē brachij tui posside filios

mortificatoꝝ. Et redde vici
nis nr̃is septuplũ i sinu coꝝ:
i ꝓperiũ ipsoꝝ qd̾ exprobraue
rũt tibi dñe. Nos aũt pplꝰs
tuus ⁊ oues pascue tue: ꝯfite
bim̃ tibi i scl'm. In gñatõe ⁊
gñationẽ ãnũciabimꝰ laudeꝫ
tuã, In finẽ ꝓ his q cõmuta
bũt p̃s ꝓ assyrũs testimoniũ
Qui regis asaph. 79.
israel intẽde: q deducis ve
lut ouẽ ioseph. Qui sedes su
per cherubin: manifestare co
rã effraim beniami ⁊ manas
se. Excita potẽtiã tuã ⁊ veni
vt saluos facias nos. Deus
ꝯuẽte nos: ⁊ oñde faciẽ tuã et
salui erimꝰ. Dñe deꝰ ꝟtutũ:
q̊usqꝫ irasceris sup orõnẽ serui
tui? Cibabis nos pane la
chrymaꝝ: ⁊ potũ' dabis nob
i lachrymis i mẽsura. Posui
sti nos i ꝯtradictionẽ vicinis
nr̃is: ⁊ iimici nr̃i subsãnaue
rũt nos. Deꝰ ꝟtutũ ꝯuẽte nos
⁊ oñde faciẽ tuã ⁊ salui erimꝰ
Vineã de egypto trãstulisti:
eiecisti gẽtes ⁊ plãtasti eam.
Dux itineris fuisti i ꝯspcũ eiꝰ
⁊ plantasti radices eiꝰ ⁊ iple
uit trã. Operuit mõtes vmbra
eiꝰ: ⁊ arbusta eiꝰ cedros dei.
Extẽdit palmites suos vsqꝫ
ad mare: ⁊ vsqꝫ ad flumen ꝓ
pagines eiꝰ. Ut qd destruxi
sti maceriã eiꝰ: ⁊ vindemiãt
eã oẽs q ꝑtergrediũt viã. Exter
minauit eã aper de silua: ⁊
singularis ferꝰ depastꝰ est eã.
Deꝰ ꝟtutũ ꝯuẽte: respice de
celo ⁊ vide ⁊ visita vineã istã.
Et ꝑfice eã quã plãtauit de
xtera tua: ⁊ sup filiũ hoĩs quẽ
cõfirmasti tibi. Incẽsa igni
⁊ suffossa: ab icrepatõe vultꝰ
tui peribũt. Fiat manꝰ tua
sup virũ dextere tue: ⁊ sup fi
liũ hoĩs quẽ ꝯfirmasti t. Et
nõ discedimꝰ a te viuificabis
nos: ⁊ nomẽ tuũ iuocabimꝰ.
Dñe deꝰ ꝟtutũ ꝯuẽte nos: ⁊
oñde faciẽ tuã ⁊ salui erimꝰ.
Añ. Propitiꝰ esto pctis nostris
dñe. ℣. Gaudebũt labia mea cũ
cãtauero tibi ℟. Et aĩa mea quã
redemisti. In laud' añ. Tibi so
li peccaui dñe miserere mei. p̃s.
Miserere. Añ. Dñe refugiũ
factꝰ es nob. p̃s. Ipsũ. Añ. In
matutinis dñe meditabor i te. p̃s
Deꝰ deꝰ. Añ. In etnũ dñs re
gnabit ⁊ vltra. p̃s. Cãtemꝰ. Añ
In scis eiꝰ laudate deũ. p̃s. Lau
date. Ad bñ. añ In scitate ser
uiamꝰ dño ⁊ liberabit nos ab ini
micis nostris. p̃s. Benedictus

Feria. vj. inuit. Dñm qui fecit nos. Venite adoremus. Añ. Exultate. In finem p torcularibus ps. ipsi Asaph quinta sabbati. 80.

Exultate deo adiutori nro: iubilate deo iacob. Sumite psalmuz z date tympanũ: psalteriũ iocũdũ cũ cithara. Buccinate i neomenia tuba in insigni die solẽnitatis vrẽ Quia pceptũ in isrl ẽ: z iudiciũ deo iacob. Testimoniũ i ioseph posuit illud cuz exiret de tra egypti linguã quã nõ nouerat audiuit. Diuertit ab onerib⁹ dorsũ ei⁹: man⁹ ei⁹ in cophino seruierũt. In tribulatiõe inuocasti me z liberaui te: z exaudiui te in abscõdito tẽpestatis pbaui te apud aquã cõdictiõis. Audi ppls me⁹ z cõtestabor te: isrl si audieris me nõ erit in te deus recẽs: neqz adorabis deũ alienuz. Ego eni sum dñs de⁹ tu⁹ q eduxi te de terra egypti: dilata os tuũ z iplebo illud. Et nõ audiuit ppls meus vocẽ meã z isrl nõ intẽdit mihi. Et dimisi eos scdm desideria cordis eorũ: ibũt i adinuẽtiõib⁹ suis Si ppls me⁹ audisset me isrl si i vijs meis ãbulasset. Pro nihilo forsitã iimicos eorum hũiliassem: z sup tribulãtes eos misissez manũ meã. Inimici dñi mẽtiti sũt ei z erit tẽpus eorũ in scla. Et cibauit illos ex adipe frumẽti: z d petra melle saturauit eos. ps.

Deus stetit in Asaph. 81 synagoga deorũ i medio aũt deos diiudicat. Usqz q iudicatis iiqtatẽ: z facies pctõrũ sumitis? Iudicate egeno z pupillo: hũilẽ z pauperẽ iustificate. Eripite paupẽ z egenũ de mãu pctõris liberate. Nescierũt neqz intellexerũt i tenebris ãbulãt: mouebũtur oĩa fũdamenta terre. Ego dixi dij estis: z filij excelsi oẽs. Uos aũt sicut hoĩes moriemini: z sicut vn⁹ de pncipib⁹ cadetis. Surge de⁹ iudica trã: qm tu hereditabis in oĩb⁹ gẽtib⁹. Añ. Exultate deo adiutori nro. Canticũ psalmi Asaph. 82

Deus qs silis erit tibi: ne taceas neqz cõpescaris de⁹ Qm ecce iimici tui sonuerũt: z q oderũt te extulerũt caput Sup ppl'm tuũ malignauerũt cõsiliũ: z cogitauerũt adũsus

scōs tuos. Dixerūt venite ⁊
disꝑdamꝰ eos de gēte: ⁊ ñ me
moreẗ nomē isrł vltra. Qm̄
cogitauerūt vnanimiẗ: sił ad
uersus te testm̄ disposuerūt ta
bnacula idumeoꝝ ⁊ hismae
lite. Moab ⁊ aggareni ge
bal ⁊ amon ⁊ amalech: alieni
gene cū hitātibꝰ tyrū Eteni
assur vēit cū illis facti sē i ad
iutoriū filijs loth. Facił sic
madian ⁊ sysare: sic iabin in
torrēte cyson. Disꝑierūt i en
do: facti sē vt stercꝰ tre Pone
ꝑncipes eoꝝ sic oreb ⁊ zeb: ⁊
zebee ⁊ salmana. Oēs ꝑnci
pes eoꝝ q dixerūt hēditate pos
sideamꝰ scūariū dī. Deꝰ meꝰ
pone illos vt rotā: ⁊ sic stipu
lā añ faciez vēti. Sic ignis q
ꝯburit siluā ⁊ sic flāma ꝯbu
rēs mōtes Ita ꝑseq̄ris illos
in tēpestate tua ⁊ i ira tua tur
babꝭ eos. Imple facies eoꝝ
ig̃mia [illegible] q̄rēt nomē tuū dn̄e.
Erubescāt ⁊ ꝯturbēẗ i sclm̄.
sclī: ⁊ ꝯfūdāẗ ⁊ ꝑeāt. Et cog
scāt qꝛ nomē ṫ dn̄s tu solꝰ al
tissimꝰ i oī tra. In finē p
torcularibꝰ filijs chore. ps. 83

Q Uā dilecta tabnacula
tua dn̄e ꝟtutū: ꝯcupi
scit ⁊ defecit aīa mea in atria
dn̄i. Cor meū ⁊ caro mea ex
ultauerūt in deū viuū. Eteni
passer iuēit sibi domū: ⁊ turẗ
nidū vbi reponat pullos suos
Altaria tua dn̄e ꝟtutuz rex
meꝰ ⁊ deꝰ meꝰ Bti q hitāt i do
mo tua dn̄e i scła scłoꝝ lauda
būt te. Btūs vir cꝰ ē auxiliū
abs te ascēsiōes i corde suo di
posuit i valle lachrymaꝝ: i lo
co quē posuit Eteni bn̄dicti
ones dabit legislator ibūt de
ꝟtute i ꝟtutē videbiẗ deꝰ deoꝝ
i syō. Dn̄e deꝰ ꝟtutū exaudi
orōnē meā: auribꝰ ꝑcipe deꝰ
iacob Protectō nr̄ aspice deꝰ
⁊ respice in faciem christi tui
Quia melior ē dies vna i atīs
tui sup milia. Elegi abiectꝰ
eē i domo dei mei magꝭ q̄ hita
re i tabnaculis pctōꝝ Quia
mīaz ⁊ ꝟitatē diligit deꝰ gra
tiā ⁊ gł̄iaz dabit dn̄s. Nō ꝑ
uabit bonis eos q ābulāt i in
nocētia dn̄e ꝟtutū btūs hō q
sꝑat i te. An. Tu solꝰ altissi
mꝰ sup oēm terrā. In finē
filijs chore. ps. 84.

B Enedixisti dn̄e trā tuā
ȧutisti captiuitatem iacob.
Remisisti iiq̄tatē plebis tue
oꝑuisti oīa pctā eoꝝ. Miti
gasti oēm irā tuaz: ȧutisti ab

ira indignatiõis tue. Conuer
te nos deꝰ salutarĩ nr̄: ⁊ aũte
irã tuã a nob. Nũqd i eťnuz
irasceris nob aut extēdes irã
tuã a gñatõe in gñatõz. Deꝰ
tu ꝯuersus viuificab nos: ⁊
plebs tua letabiť i te. Osten
de nob dñe mĩaz tuã: ⁊ salu/
tare tuũ da nob. Audiaz qd
loqť i me dñs deꝰ: qm̄ loqť pa
cē in plebē suaz. Et sup scõs
suos: ⁊ i eos q ꝯuertũť ad cor
Uerũtñ ꝓpe timētes eũ salu
tare ipsiꝰ: vt ibabitet glia in
terra nr̄a. Mĩa ⁊ vitas ob/
uiauerunt sibi iusticia ⁊ pax
osculate sũt. Ueritas de ťra
orta ē: ⁊ iusticia de celo ꝓspe
xit. Etenim dñs dabit beni
gnitatē: ⁊ ťra nr̄a dabit fru/
ctũ suũ. Iusticia añ eũ ãbu/
labit: ⁊ ponet in via gressus
suos. Oratio dauid. 85.

Inclina dñe aurē tuã ⁊
exaudi me: qm̄ inops ⁊
paup sũ ego. Custodi aĩam
meã qm̄ scũs sũ: saluũ fac ser
uũ tuũ dꝰ meꝰ sperãtē i te. Mi
serē mei dñe qm̄ ad te clama
ui tota die: letifica aĩam ser/
ui tui qm̄ ad te dñe aĩaz meã
leuaui. Qm̄ tu dñe suauis
⁊ mitis: ⁊ mlťe mĩe oibꝰ iuo

cãtibꝰ te. Auribꝰ ꝑcipe dñe
orõnē meã: ⁊ intēde voci dep/
catiõis mee. In die tribula/
tionis mee clamaui ad te: qꝛ
exaudisti me. Nõ ē sĩlis tui i
dijs dñe: ⁊ nõ est ſm opa tua
Oēs gentes qscũqꝫ fecisti ve
niēt ⁊ adorabũt corã te dñe ⁊
glificabũt nomen tuũ. Qm̄
magnꝰ es tu ⁊ faciēs mirabi
lia: tu es deꝰ solꝰ. Deduc me
dñe i via tua ⁊ igrediar i ve/
ritate tua: leteť cor meũ vt ti/
meat nomē tuũ. Cõfitebor ť
dñe deꝰ meꝰ i toto corde meo:
⁊ glificabo nomē tuũ i eťnũ.
Quia mĩa tua magna ē sup
me: ⁊ eruisti aĩaz meã ex infer/
no iferiori. Deꝰ iniqi isurrexe
rũt sup me: ⁊ synagoga potē/
tiũ qsierũt aĩaz meã ⁊ nõ ꝓpo
suerũt te i ꝯspcũ suo. Et tu
dñe deꝰ miserator ⁊ mĩsicors
patiens ⁊ mlťe mĩe ⁊ verax.
Respice in me ⁊ miserē mei:
da iperiũ puero tuo: ⁊ saluũ
fac filiũ ãcille tue. Fac mecũ
signũ i bono vt videãt q ode/
rũt me ⁊ ꝯfũdãť: qm̄ tu dñe
adiuuisti me ⁊ ꝯsolatꝰ es me.
Añ. Bñdixisti dñe ťrã tuã. ps.
F cãtici filijs chore. 86.
undamēta eiꝰ i monti

bus scis: diligit dñs portas syõ sup oia tabernacula iacob Gloriosa dicta sũt de te: ciui tas dei. Memor ero raab et babylonis sciẽtiũ me. Ecce alienigene z tyr⁹ z ppls ethio pũ: hi fuerũt illic. Nũqd syõ dicet hõ z hõ nat⁹ ẽ i ea z ipse fũdauit eam altissim⁹. Dñs narrauit i scripturi ppłoꝝ: z pncipũ hoꝝ q fuerũt i ea. Sic letãtiũ oiũ: habitatio ẽ in te

Cãticũ psalmi filijs chore in finẽ p malech ad rñdẽdũ in tellect⁹ hemã ezraite. 87.

Domie de⁹ salut mee: in die clamaui z nocte co rã te. Intret i ɔspcũ tuo oĩo mea: inclina aurẽ tuã ad pcẽ meã. Quia repleta ẽ mal' aia mea: z vita mea inferno ap propinquit. Estimat⁹ sũ cũ descẽdẽtib⁹ i lacũ: fact⁹ sũ sic hõ sine adiutorio inł mortu os liber. Sic vulnerati dor miẽtes i sepulchris q̃ꝝ nõ es memor ampli⁹: z ipsi de ma nu tua repulsi sũt. Posuerũt me i lacu iferiori: i tenebrosis z i vmbra mortꝭ. Sup me cõ firmat⁹ ẽ furor tu⁹: z oẽs flu ct⁹ tuos iduxisti sup me. Lõ ge fecisti notos meos a me: p

fuerũt me abhõmiationẽ sibi Tradit⁹ sũ z nõ egrediebar ocłi mei lãguerũt pre inopia Clamaui ad te dñe: tota die expãdi ad te man⁹ meas. Nũ qd mortuis facies mirabilia aut medici suscitabũt z cõfi tebũł tibi? Nũqd narrabit aliqs i sepulchro miãz tuã: z veritatẽ tuã i pditõe? Nũqd cogscẽł i tenebris mirabilia tua: z iusticia tua i tra obli uionis? Et ego ad te dñe cla maui: z mane oĩo mea pueni et te. Ut qd dñe repellis oĩo nẽ meã: aũtis faciẽ tuã a me. Paup sũ ego z in laborib⁹ a iuuentute mea: exaltat⁹ aũt hũiliat⁹ sũ z ɔturbatus. In me trãsierũt ire tue: z terrores tui ɔturbauerũt me. Circũ dederũt me sicˀ aq̃ tota die: cir cũdederũt me sił. Elongasti a me amicũ z pximũ: z notos meos a miseria. Añ. Fũdamẽ ta ei⁹ i montib⁹ scis. Intellect⁹ ethan ezraite. 88

Misericordias dñi: in etnũ cãtabo. In generatõe z gñationẽ: ãnũciabo xitatem tuã i ore meo. Qm̃ dixisti in etnũ mĩa edificabił in celis: pparabił veritas tua in eis.

Dispoſui teſtm̄ electis meis:
iuraui dauid ſuo meo vſqꝫ i
eťnū pparabo ſemen tuū. Et
edificabo i gn̄atiōe ⁊ gn̄atio-
nē: ſedē tuaꝫ. Cōfitebūť celi
mirabilia tua dn̄e: eteni veri
tatē tuā i eccľia ſcōꝝ. Qm̄ qs
ī nubibꝰ eq̄bit dn̄o: ſiľis erit
deo i filijs dei. Deꝰ q gľificať
i ꝯſilio ſcōꝝ: magnꝰ ⁊ ťribiľ
ſup oēs q in circuitu eius ſūt
Dn̄e deꝰ ꝟtutū qs ſiľis tibi:
potēs es dn̄e ⁊ veritas tua in
circuitu tuo Tu dn̄aris ptāti
maris: motū aūt fluctuū eiꝰ
tu mitigas. Tu hūiliaſti ſic̄
vu neratū ſupbū: in brachio
ꝟtutiſ tue diſpſiſti inimicos
tuos. Tui ſūt celi ⁊ tua ē ťra
orbē ťre ⁊ plenitudinē eiꝰ tu
fūdaſti: aqlonē ⁊ mare tu cre
aſti. Thabor ⁊ hermō i noīe
tuo exultabūt: tuū brachiuꝫ
cū potētia. Firmeť manus
tua ⁊ exalteť dextera tua: iu-
ſticia ⁊ iudiciū ppatio ſedis
tue. Mīa ⁊ ꝟitas p̄cedēt fa-
ciē tuā: btūs ppľs q ſcit iubi-
lationē. Dn̄e i luīe vultꝰ tui
ābulabūt ⁊ i noīe tuo exulta-
būt tota die: ⁊ in iuſticia tua
exaltabūť. Qm̄ gľia ꝟtutis
eoꝝ tu es: ⁊ i bn̄placito tuo ex
altabiť cornu nr̄ꝫ Quia dn̄ē
eſt aſſūptio nr̄a: ⁊ ſci iſrľ reg
nr̄i. Tūc locutꝰ es i viſione
ſcis tuis: ⁊ dixiſti poſui adiu
toriū i potēte ⁊ exaltaui electū
de plebe mea. Inueni dauid
ſeruū meū: oleo ſcō meo vnxi
eū. Manꝰ eni mea auxilia-
biť ei: ⁊ brachiū meū confir-
mabit eū. Nihil ꝓficiet ini-
micꝰ i eo: ⁊ filiꝰ iiq̄tať nō ap-
ponet nocere ei. Et ꝯcidaꝫ a
facie ipſiꝰ iimicos eiꝰ: ⁊ odiē-
tes eū i fugā ꝯūtā. Et ꝟitaſ
mea ⁊ mīa mea cū ipſo: ⁊ in
noīe meo exaltabiť cornu eiꝰ
Et ponā i mari manū eiꝰ: et
i fluminibꝰ dexterā eiꝰ. Ipſe
īuocabit me pr̄ meꝰ es tu: deꝰ
meꝰ ⁊ ſuſceptor ſalutis mee.
Et ego p̄genitū ponā illū: ex
celſū p̄ regibꝰ ťre. In eternū
ſuabo illi mīaꝫ meā: ⁊ teſtm̄-
meū fidele ipſi. Et ponā i ſe-
culū ſcľi ſemē eius: ⁊ thronū
eius ſic̄ dies celi. Si aūt dere
liq̄rīt filij eiꝰ legē meā: ⁊ in iu
dicijs meis nō ābulauerint.
Si iuſticias meas ꝓphana-
uerint: ⁊ mādata mea nō cu-
ſtodierit. Viſitabo i ꝟga ini
q̄tates eoꝝ: ⁊ in ꝟberibꝰ pctā
eoꝝ Mīaꝫ āt meā nō diſpgā

ab eo: neqꝫ nocebo i veritate
mea. Neqꝫ ꝓphanabo testm̄
meū: ⁊ q̄ ꝓcedūt ꝺ labijs me
is nō faciā irrita. Semel iu/
raui i scō meo si dauid mēti/
ar: semē ei⁹ i etnū manebit. Et
thron⁹ ei⁹ sic sol i ꝯspcū meo ⁊
sic luna pfcā i etnū: ⁊ testis i
celo fidel. Tu ꝟo repulisti ⁊
despexisti: distulisti christum
tuū. Auertisti testm̄ sui tui: ꝓ
phanasti in tra sc̄tuariū eius
Destruxisti oēs sepes ei⁹: po/
suisti firmamētū ei⁹ formidi/
nē Diripuert eū oēs trāseūtes
viā: fact⁹ ē opprobriū vicinis
suis. Exaltasti dexterā dep/
mētiū eū: letificasti oēs inimi/
cos ei⁹ Auertisti adiutoriū gla
dij ei⁹: ⁊ nō es auxiliat⁹ ei in
bello. Destruxisti eū ab emū
datōe: ⁊ sedē ei⁹ i tra collisisti
Minorasti dies tpis ei⁹: pfu
disti eū ꝯfusiōe. Usqꝫ q̄ dn̄e
auts i finē: exardescet sic ig/
nis ira tua. Memorare q̄ mea
subſta: nūqd eni vane ꝯstitui/
sti oēs filios hoīum? Quis ē
hō q viuet ⁊ nō videbit morte
eruet aīaꝫ suā de manu iferi
Ubi sūt mīe tue ātiq̄ dn̄e: sic
iurasti dauid in veritate tua.
Memor esto dn̄e opprobrij
suoꝝ tuoꝝ: qd ꝯtinui in sinu
meo mltaꝝ gētiū. Qd exꝓ/
brauert inimici tui dn̄e: qd ex/
ꝓbrauert ꝯmutatōeꝫ christi
tui. Bn̄dict⁹ dn̄s i etnū: fiat
fiat. Orō moysi hois dei. 89.
D Omīe refugiū fact⁹ es
nobis: a gn̄atōe i gn̄ati
onē. Pri⁹ q̄ mōtes fierēt aut
formaret tra ⁊ orbis: a sclo ⁊
vsq̄ i sclm tu es de⁹. Ne auer
tas hoīeꝫ i hūilitatē: ⁊ dixisti
ꝯūtimi filij hoīuꝫ. Qm̄ mil
le āni añ oclos tuos: tāq̄ dies
hesterna q̄ pterijt. Et custo/
dia i nocte q̄ ꝓ nihilo habēt
eoꝝ āni erūt. Mane sic herba
trāseat mane floreat ⁊ trāseat
vespe decidat iduret ⁊ arescat
Quia defecim⁹ i ira tua: ⁊ i
furore tuo turbati sum⁹. Po
suisti iniqtates nr̄as i ꝯspectu
tuo sclm nr̄ꝫ i illuīatōe vult⁹
tui. Qm̄ oēs dies nr̄i defece/
rūt: ⁊ i ira tua defecim⁹. An
ni nr̄i sic aranea meditabūt
dies ānoꝝ nr̄oꝝ i ipsis septu
agita āni. Si āt i potētatib⁹
octoginta āni: ⁊ ampli⁹ eoꝝ
labor ⁊ dolor. Qm̄ supuenit
māsuetudo ⁊ corripiemꝛ Quis
nouit ptātē ire tue: ⁊ p̄ timo/
re tuo irā tuaꝫ dinumerare?

Dexterā tuam sic notā fac: ⁊
eruditos corde i sapia. Con
uertere dn̄e vsq̄q̄: ⁊ dep̄cabi
lis esto sup ꝯuos tuos Reple
ti sum⁹ mane mīa tua: ⁊ exul
tauim⁹ ⁊ delectati sum⁹ in oī
bus dieb⁹ nr̄is Letati sum⁹
ꝓ dieb⁹ qb⁹ nos hūiliasti: an
nis qb⁹ vidim⁹ mala Respi
ce in ꝯuos tuos ⁊ in opa tua
⁊ dirige filios eorum. Et sit
splēdor dn̄i dei nr̄i sup nos ⁊
opa manuū nr̄aꝝ dirige sup
nos ⁊ op⁹ manuū nr̄aꝝ dirige

Laus cantici ipsi dd ps. 90.

Qui habitat ī adiutorio
altissimi: ī ꝓtectiōe dei
celi cōmorabit. Dicet dn̄o
susceptor me⁹ es tu: ⁊ refugiū
meū de⁹ me⁹ sperabo in eum.
Qm̄ ipe libauit me d laqo ve
nantiū: ⁊ a ꝟbo aspero. Sca
pulis suis obūbrabit tibi: ⁊
sub p̄nis ei⁹ spabis. Scuto
circūdabit te ꝟitas ei⁹ nō ti
mebis a timore nocturno A
sagitta volāte in die: a nego
cio pābulāte i tenebris ab in
cursu ⁊ demonio meridiano
Cadēt a latere tuo mille ⁊ de
cem milia a dextris tuis: ad
te āt nō appropinqbit Verū
tn̄ oculis tuis cōsiderabis: ⁊
retributionē pctoꝝ videbis.
Qm̄ tu es dn̄e spes mea altis
simū posuisti refugiū tuum.
Nō accedet ad te malū: ⁊ fla
gellū nō appropinqbit taber
naculo tuo. Qm̄ āgelis suis
mādauit de te: vt custodiāt te
in oib⁹ vijs tuis In manib⁹
portabūt te: ne forte offendas
ad lapidē pedē tuum. Super
aspidē ⁊ basiliscū ābulabis: ⁊
ꝯculcabis leonē ⁊ draconem.
Qm̄ ī me spauit liberabo eū
ꝓtegā eum qm̄ cognouit nomē
meū. Clamabit ad me ⁊ ego
exaudiā eū cū ipo sū in tribu
latione: eripiā eū ⁊ glificabo
eū. Lōgitudine dieꝝ replebo
eū: ⁊ ondā illi salutare meū.

ps. cantici in die sabbati. 91.

b Onū est ꝯfiteri dn̄o: ⁊
psallere noī tuo altissi
me. Ad anūciādū mane mi
sericordiā tuā: ⁊ ꝟitatē tuam
p noctē. In decachordo psal
terio: cum cantico in cithara
Quia delectasti me dn̄e i fa
ctura tua ⁊ in opib⁹ manuū
tuaꝝ exultabo. Quā magni
ficata sūt opa tua dn̄e: nis ꝓ
fūde facte sūt cogitatiōes tue
Vir insipiēs non cognoscet:
⁊ stultus non intelliget hec.

Cũ exorti fuerĩt pctõres sicͭ
fenũ ⁊ appuerit oẽs q opanť
iniqtatẽ. Ut intereãt ĩ sclm
scli tu aũt altissim⁹ in eternũ
dñe. Qm ecce ĩimici tui dñe
qm ecce ĩimici tui pibũt: ⁊ di
spergeť oẽs q opãť iniqtatẽ.
Et exaltabiť sicͭ vnicõnis cõ
nu meũ ⁊ senect⁹ mea in mĩa
vberi. Et despexit ocul⁹ me⁹
ĩimicos meos: ⁊ insurgẽtib⁹
in me malignãtib⁹ audiet au
ris mea. Iust⁹ vt palma flo
rebit: sicͭ cedr⁹ libani mlťipli
cabiť. Plantati ĩ domo dñi
ĩ atrijs dom⁹ dei nr̃i florebũt
Adhuc mlťiplicabũť ĩ sene
cta vberi: ⁊ bñ patiẽtes erũt
vt ãnũciẽt. Qm rectus dñs
de⁹ nr̃: ⁊ nõ est iniqtas in eo.
Laus cãtici dd in die ãn sab
batũ qñ fũdata ẽ tra. ps. 92.
Dñs regnauit deco
rẽ indut⁹ est: indut⁹ est
dñs fortitudinẽ ⁊ pcinxit se.
Etenĩ firmauit orbez terre:
q non cõmouebiť. Parata
sedes tua ex tunc: a sclo tu es
Eleuauerũt fluia dñe: eleua
uerũt fluia vocẽ suã. Eleua
uerũt fluia fluct⁹ suos a voci
bus aq̃z mlťaz. Mirabiles
elatiões maris: mirabilis in
altͥ dñs Testimonia tua cre
dibilia facta sũt nimis: domũ
tuã decet scitudo dñe ĩ lõgitu
dine dieruz. ps. dd quarti
Deus vltio sabbati. 93.
nũ dñs de⁹ vltionũ libe
re egit. Exaltare q iudicas
trã: redde retributionẽ sup
bis. Usq̃ q̃ pctõres dñe: vsq̃
q̃ pctõres gliabũť Effabũť
⁊ loqueť iniqtatẽ: loqueť oẽs
q opãť iiusticiã Populũ tuũ
dñe hũiliauerũt: ⁊ hẽditatẽ
tuã vexauerũt. Uiduã ⁊ ad
uenã interfecerũt: ⁊ pupillos
occiderũt. Et dixerũt nõ vi
debit dñs: nec intelliget de⁹
iacob. Intelligite insipiẽtes
in pplo: ⁊ stulti aliqñ sapite.
Qui plãtauit aurẽ non au
diet: aut q finxit oculũ nõ cõ
siderat. Qui corripit gentes
nõ arguet: q docet hoiez sciaz.
Dñs scit cogitatões hoium
qm vane sũt. Btũs hõ quez
tu erudieris dñe ⁊ de lege tua
docueris eũ. Ut mitiges ei a
dieb⁹ malis: donec fodiať pec
catori fouea. Quia nõ repel
let dñs plebẽ suã: ⁊ hered tã
tẽ suã nõ derelinquet. Quo
adusq̃ iusticia quertať in iu
diciũ ⁊ q iuxta illaz oẽs qui

recto sũt corde. Quis cõsur-
get m̃ aduersus malignãtes:
aut qs stabit mecũ aduersus
opantes iniqtatẽ? Nisi quia
dñs adiuuit me: paulomin⁹
hitasset i iferno aĩa mea. Si
dicebã mot⁹ ẽ pes meus: mĩa
tua domine adiuuabat me.
Scdm mltitudinẽ dolox me
oxũ i corde meo: cõsolationes
tue letificauerũt aĩam meaꝫ.
Nũqd adhꝫret tibi sedes ini
qtatꝭ: q fingis laborẽ i pcepto
Captabũt i aĩaꝫ iusti: ꝛ san
guinẽ inocẽtẽ ꝯdẽnabũt Et
fact⁹ ẽ m̃ dñs i refugiũ: ꝛ de⁹
me⁹ i adiutoriũ spei mee. Et
reddet illis iiqtatẽ ipsox ꝛ in
malicia eox disꝑdet eos: dis-
perdet illos dñs de⁹ nr̃. Laus
cãtici ipsi dauid. 94.
Venite exultemus dño:
iubilem⁹ deo salutari nostro
Preoccupem⁹ faciẽ ei⁹ i ꝯfes
siõe: ꝛ in psalmis iubilem⁹ ei
Quoniã deus magnus do-
minus: ꝛ rex magnus super
oẽs deos. Quia i manu eius
sũt oẽs fines t̃re: ꝛ altitudĩes
mõtiũ ipsi⁹ sũt. Qm̃ ipsi⁹ est
mare ꝛ ipse fecit illud: ꝛ siccã
man⁹ ei⁹ formauerũt. Veni-
te adorem⁹ ꝛ ꝑcidam⁹ ꝛ plore
mus añ dñm q fecit nos: q;
ipse ẽ dñs de⁹ nr̃. Et nos po-
pul⁹ pascue ei⁹: ꝛ oues man⁹
ei⁹. Hodie si vocẽ ei⁹ audierĩ
tis: nolite obdurare corda ve
stra. Sic i irritatõne ꝯm diẽ
tẽtatiõis i deserto vbi tẽtaue
rũt me p̃res v̑ri: ꝓbauerũt ꝛ
viderũt opa mea. Quadragi
ta ãnis offensus fui gñationi
illi: ꝛ dixi sꝑ hi errant corde.
Et isti nõ cognouerũt vias
meas vt iuraui in ira mea: si
introibũt in requiẽ meã. An.
Benedictus dñs in eternum.
ps. dauid qñ dom⁹ edificaba
tur post captiuitatem. 95.
Cantate dño canticũ no
uũ: cãtate dño oĩs t̃ra.
Cantate dño ꝛ bñdicite noĩ
ei⁹ ãnũciate de die i diẽ salu-
tare ei⁹. Annũciate int̃ gen
tes gloriã ei⁹: i oib⁹ pplis mi
rabilia ei⁹. Qm̃ magn⁹ dñs
ꝛ laudabilis nimis: terribil'
est suꝑ oẽs deos. Qm̃ oẽs dij
gẽtiũ demonia: dñs aũt celoſ
fecit. Cõfessio ꝛ pulchritu-
do i ꝯspectu eius: scimonia ꝛ
magnificẽtia i scificatõe ei⁹
Afferte dño p̃rie gẽtiũ: affer
te dño gl̃iaꝫ ꝛ honorẽ: afferte
dño gl̃iaꝫ nomĩ ei⁹. Tollite

hostias ⁊ itroite in atria ei⁹: adorate dñm in atrio scō ei⁹ Cōmoueat a facie ei⁹ vniuersa tra: dicite i gētib⁹ quia dñs regnauit. Eteni correxit orbē tre q nō cōmouebit iudicabit pplos i eqtate. Letēt celi ⁊ exultet tra: cōmoueatur tra ⁊ plenitudo ei⁹: gaudebūt cāpi ⁊ oia q̄ in eis sūt. Tūc exultabūt oia ligna siluaꝝ a facie domini q̄r venit: quoniā venit iudicare terrā. Iudicabit orbē terre in equitate: ⁊ populos in veritate sua

Psalm⁹ ipsi dauid qñ terra eius restituta est ei. 96.

Dominus regnauit exultet tra: letēt isule mlte. Nubes ⁊ caligo in circuitu eius iusticia ⁊ iudiciū correctio sedis ei⁹. Ignis añ ipsū pcedet: ⁊ iflāmabit i circuitu iimicos eius. Alluxerūt fulgura ei⁹ orbi tre: vidit ⁊ cōmota ē tra. Montes sic̄ cera fluxerūt a facie dñi: a facie dñi oīs tra. Annūciauerūt celi iusticiā ei⁹: ⁊ viderūt oēs populi gl'iaȝ ei⁹. Cōfūdāt oēs q adorāt sculptilia: ⁊ q gl'iantur i simulacris suis. Adorate eū oēs angeli ei⁹: audiuit ⁊ letata est syon. Et exultauerūt filie iude: ꝓpt iudicia tua dñe. Qm̄ tu dñs altissim⁹ super oēm trā: nimis exaltat⁹ es sup oēs deos. Qui diligit dñm odite malū custodit dñs aīas sanctoꝝ suoꝝ: de manu peccatorꝫ liberauit eos. Lux orta est iusto: ⁊ rectꝫ corde leticia. Letamini iusti in dño: ⁊ ꝯfitemini memorie sanctificationis ei⁹. Añ. Cantate dño ⁊ bñdicite noi eius. ℣. Beat⁹ hō queȝ tu erudieris dñe. ℟. Et de lege tua docueris eum. In lau. añ. Spiritu principali confirma cor meū de⁹. ps. Miserē. Añ. In veritate tua exaudi me dñe. ps. Dñe exaudi. Añ. Illumina dñe vultū tuum sup nos. ps. Deus deus. Añ. Domine audiui auditum tuum ⁊ timui. ps. Ipsuȝ. Añ. In tympano ⁊ choro in chordis et organo laudate deū. ps. Laudate. Ad bn. añ. Per viscera misericordie dei nostri in quibus visitauit nos oriēs ex alto. Sabbato ad matutinū Inuitat. Dominū deū nostrum. Uenite adore mus. ps. dauid 97.

Cantate domino canticum nouū: quia mirabilia fecit

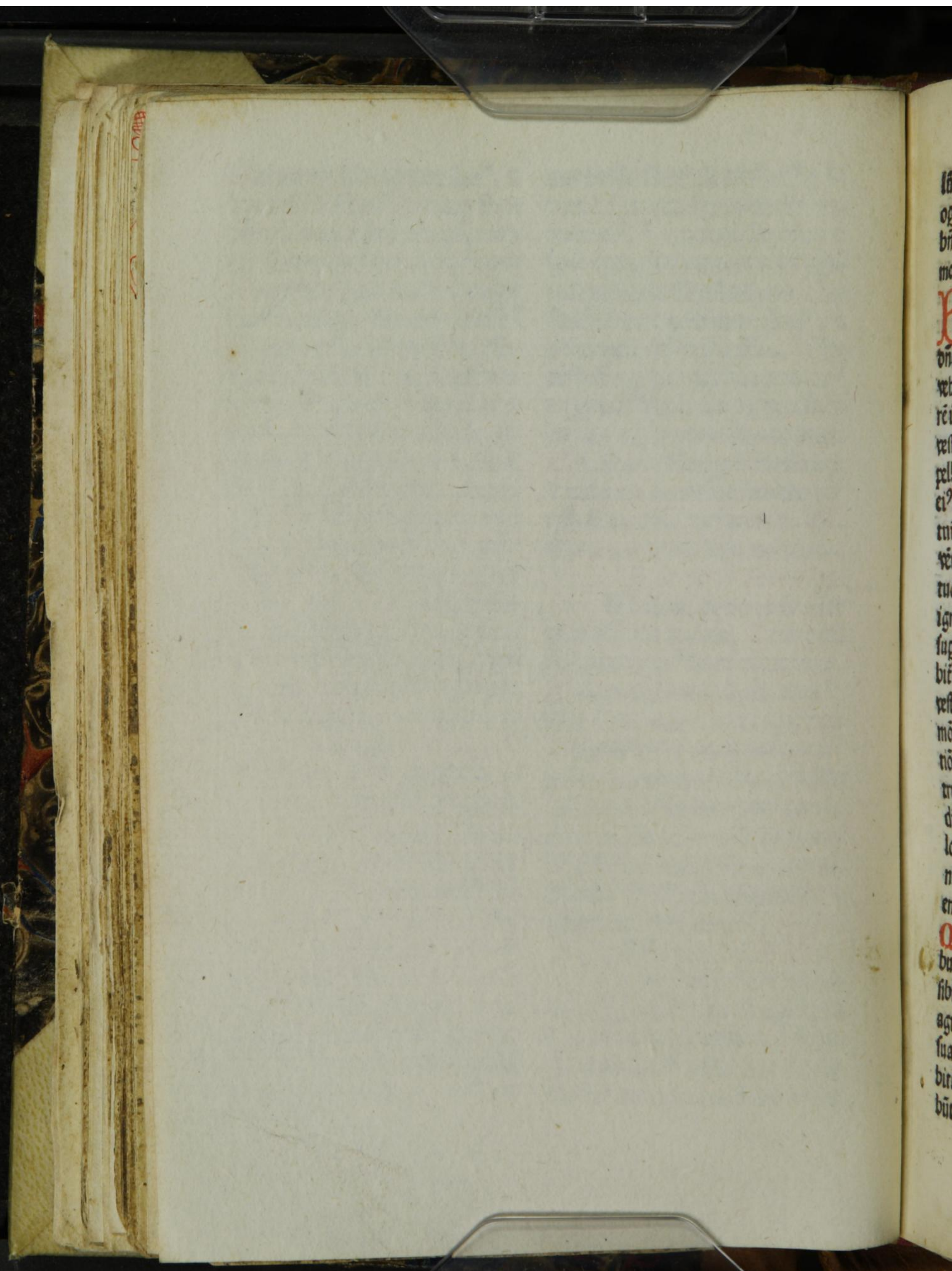
Saluauit sibi dexterã ei⁹: ⁊ brachiũ scm̃ ei⁹. Notuz fecit dñs salutare suũ: in ꝯspectu gẽtiũ reuelauit iusticiã suam Recordat⁹ est misericordie sue ⁊ veritatis sue: domui isrl̃ Viderũt oẽs termĩ terre: salutare dei nr̃i. Iubilate deo oĩs terra: cãtate ⁊ exultate ⁊ psallite. Psallite dño in cithara ĩ cithara ⁊ voce psalmi ĩ tub̃ ductilib⁹ ⁊ voce tube cornee. Iubilate ĩ ꝯspectu regl̃ dñi: moueat̃ mare ⁊ plenitudo ei⁹ orbis terraꝝ ⁊ q habitant in eo. Fluia plaudẽt manu sil̃ mõtes exultabũt a ꝯspectu dñi: qm̃ venit iudicare terrã. Iudicabit orbẽ terrarũ in iusticia: ⁊ populos in equitate. ps. dd. 98.

Dominus⁹ regnauit irascant̃ ꝑpl̃i: q sedes sup cherubin moueatur terra. Dñs in syon magn⁹: ⁊ excelsus sup oẽs pp os. Confiteant̃ noĩ tuo magno qm̃ t̃ribile ⁊ scm̃ est ⁊ honor regis iudiciũ dili git. Tu parasti directiones iudiciũ ⁊ iusticiã in iacob tu fecisti. Exaltate dñm deum nr̃m ⁊ adorate scabellũ pedũ ei⁹ qm̃ sanctũ est. Moyses ⁊ aaron in sacerdotib⁹ ei⁹ ⁊ samuel inter eos q inuocãt nomen ei⁹. Inuocabãt dñm ⁊ ipse exaudiebat eos ⁊ in colũna nubis loq̃bat̃ ad eos Custodiebant testimonia ei⁹: ⁊ preceptũ qđ dedit illis. Dñe de⁹ nr̃ tu exaudiebas eos de⁹ tu ꝓpiti⁹ fuisti eis: ⁊ vlciscẽs in oẽs adinuentiões eorum. Exaltate dñm deũ nostruz: ⁊ adorate in mõte sancto ei⁹ qm̃ scũs dñs de⁹ noster. An. Quia mirabilia fecit dominus.

ps. in confessione. 99.

Iubilate deo oĩs t̃ra seruite dño in leticia. Introite in ꝯspectu ei⁹ in exultatione. Scitote qm̃ dñs ipse est de⁹: ipse fecit nos ⁊ non ipsi nos Popul⁹ ei⁹ ⁊ oues pascue ei⁹ introite portas ei⁹ in cõfessione: atria ei⁹ in hymnis confitemini illi. Laudate nomẽ ei⁹ qm̃ suauis ẽ dñs in eternũ mĩa ei⁹: ⁊ vsq₃ in gñatione ⁊ gñationẽ veritas ei⁹. ps. ipsi dd. 100.

Misericordiã ⁊ iudiciũ cãtabo tibi dñe. Psallã ⁊ intelligã ĩ via ĩmaculata: qñ venies ad me. Perambulabã in inocentia cordis mei: in medio domus

lñtatē ei⁹. B ñdicite dño oīa opa ei⁹; ī oī loco dñatiōis ei⁹ bñdic aīa mea dño. Añ. Clamor meus ad te veniat deus.

B Psalm⁹ ipi dauid. io3

Enedic aīa mea dño: dñe de⁹ me⁹ magnificat⁹ es vehemēt. Cōfessionē 7 decorē induisti: amict⁹ luie sicut vestimēto. Extēdēs celū sic pellē; q tegis aquis supiora ei⁹. Qui ponis nubē ascēsū tuū: q ambulas sup pennas vētoꝝ. Quis facis angelos tuos spūs: 7 ministros tuos ignē vrētē. Qui fūdasti trā sup stabilitatē suā: nō iclinabit in scl'm scl'i. Abyssus sic vestimētū amict⁹ eius: super mōtes stabūt aq. Ab icrepatiōe tua fugient: a voce tonitrui tui formidabūt. Ascendūt mōtes 7 descēdūt cāpi: i locū quē fūdasti eis. Terminū posuisti quē nō trāsgredient: neq3 ꝯuertēt opire traz. Qui emitt fontes in ꝯuallibus: iter mediū mōtiū ptrāsibūt aq. Potabūt oēs bestie agri: expectabūt onagri i siti sua. Sup ea volucres celi habitabūt: de medio petraꝝ dabūt voces. Rigās mōtes de supiorib⁹ suis: de fructu operū tuoꝝ satiabit tra. Producēs fenū iumētis: 7 herbā seruituti hoīu3. Ut educas panē d tra: 7 vinū letificet cor hoīs. Ut exhilaret faciē in oleo: 7 panis cor hois ꝯfirmet. Saturabūt ligna cāpi 7 cedri libani q̄s plantauit: illic passeres nidificabūt. Herodij domus dux ē coꝝ mōtes excelsi ceruis: petra refugiū herinacijs. Fecit lunā in tpa: sol cognouit occasū suū. Posuisti tenebras 7 facta ē nox: ī ipsa ptrāsibūt oēs bestie silue. Catuli leonū rugiētes vt rapiāt 7 q̄rāt a deo escā sibi. Ortus ē sol 7 ꝯgregati sūt: 7 ī cubilib⁹ suis collocabūt. Exibit hō ad op⁹ suū: 7 ad opatiōe3 suā vsq3 ad vesperā. Quā magnificata sūt opa tua dñe oīa ī sapiētia fecisti: īpleta ē tra possessione tua. Hoc mare magnū 7 spaciosū māib⁹: illic reptilia q̄ꝝ nō ē numer⁹. Aialia pusilla cū magnis: illic naues ptrāsibūt. Draco iste quē formasti ad illudēdū ei: oīa a te expectāt vt des illis escā ī tpe. Dāte te illis colligēt: apiente te manū tuā oīa īplebūt

bonitate. Auertēte aūt te fa/
ciē turbabūt̄ auferes spiritū
eoꝝ ⁊ deficiēt: ⁊ i puluerē suū
reuertēt̄. Emitte spm̄ tuū ⁊
creabūt̄: ⁊ renouabis faciez
t̄re. Sit gl̄ia dn̄i i scl̄m: leta/
bit̄ dn̄s i opib⁹ suis. Qui re
spicit t̄rā ⁊ facit eā tremē qui
tāgit mōtes ⁊ fumigāt. Cā/
tabo dn̄o i vita mea: psallam
deo meo q̄zdiu sū. Iucūdū sit
ei eloqū meū: ego xͦo delecta/
bor i dn̄o. Deficiāt pctōres a
t̄ra: ⁊ iniq ita vt ñ sint: bn̄dic
aīa mea dn̄o. Alleluia. io4.

c Confitemini dn̄o ⁊ iuo/
cate nomē ei⁹: āñūciate
int̄ gētes opa ei⁹. Cātate ei
⁊ psallite ei narrate oīa mira
bilia ei⁹. Laudamini in no/
mine scō ei⁹: letet̄ cor q̄rētiū
dn̄m. Querite dn̄z ⁊ ꝯfirma
mini querite faciē eius semꝑ
Memētote mirabiliū eius q̄
fecit ꝓdigia ei⁹ ⁊ iudicia oris
eius. Semē abrahā serui ei⁹
filij iacob electi ei⁹. Ipse do/
min⁹ deus nr̄ in vniuersa t̄ra
iudicia ei⁹. Memor fuit i se
culū testamēti sui: xͦbi quod
mādauit in mille gn̄atiōes.
Quod disposuit ad abrahā:
⁊ iuramēti sui ad ysaac. Et
statuit illud iacob in p̄ceptū:
⁊ isrl̄ in testm̄ eternū. Dicēs
tibi dabo terrā chanaan: fu/
niculū hereditatis vr̄e. Cū
eēnt nūero breui: paucissimi
⁊ incole eius. Et ꝑtrāsierūt
de gente in gentē: ⁊ de regno
ad ppl̄m alterū. Nō reliquit
hoiem nocere eis: ⁊ corripuit
ꝓ eis reges. Nolite tangere
christos meos: ⁊ in ꝓphetis
meis nolite malignari. Et
vocauit famē suꝑ terraz: ⁊ oē
firmamētum panis cōtriuit
Misit añ eos virū: in seruū
venūdat⁹ ē ioseph. Humilia
uerūt in cōpedib⁹ pedes eius
ferrū ꝑtrāsit aiam ei⁹: donec
veniret xͦbū ei⁹. Eloquium
dn̄i inflāmauit eū: misit rex
⁊ soluit eū p̄nceps ppl̄oꝝ ⁊
dimisit eū. Cōstituit eū dn̄z
dom⁹ sue: ⁊ p̄ncipē oīs posses/
siois sue. Ut erudiret princi
pes ei⁹ sicut semetipsū ⁊ senes
eius prudētiā doceret. Et in
trauit isrl̄ in egyptū: ⁊ iacob
accola fuit i terra cham. Et
auxit populū suū vehemēter
⁊ firmauit euz suꝑ inimicos
eius. Cōuertit cor eorum vt
odirēt ppl̄m eius: ⁊ dolū face
rēt in seruos ei⁹. Misit moy

sen seruũ suũ: aaron quē ele/
git ipsũ. Posuit in eis verba
signoꝝ suoꝝ: ⁊ ꝓdigioꝝ in
terra cham. Misit tenebras
⁊ obscurauit: ⁊ nõ exacerba/
uit ſmones suos. Conuertit
aq̃s eoꝝ i sanguinē ⁊ occidit
pisces eoꝝ. Et edidit ẗra eoꝝ
ranas: in penetralib⁹ regum
ipoꝝ. Dixit ⁊ venit cynomia
⁊ cynifes: in oib⁹ finib⁹ eoꝝ.
Posuit pluuias eoꝝ grandi
nē: ignē cõburētē in ẗra ipoꝝ
Et percussit vineas eoꝝ ⁊ fi
culneas eoꝝ: ⁊ cõtriuit lignũ
finiũ eoꝝ. Dixit ⁊ venit locu
sta ⁊ bruc⁹: cui⁹ nõ erat nũe/
rus. Et comedit oē fenuz in
ẗra eoꝝ ⁊ comedit oēz fructũ
ẗre eoꝝ. Et pcussit oē pmoge
nitũ in ẗra eoꝝ primitias ois
laboris eorũ. Et eduxit eos
cũ argēto ⁊ auro: ⁊ nõ erat i
tribub⁹ eoꝝ ifirm⁹. Letata
ē egypt⁹ in pfectiõe eoꝝ: q2 i/
cubuit timor eorum sup eos.
Expãdit nubē in ꝓtectionē
eoꝝ: ⁊ ignē vt luceret eis per
noctē. Petierũt ⁊ venit cotur
nix: ⁊ pane celi saturauit eos
Disrupit petrã ⁊ fluxerũt aq̃
abierũ in sicco flumia. Qm̃
meor fuit ṽbi sci sui: qd̃ ha/
buit ad abrahã puerũ suum.
Et eduxit pplm suũ i exulta
tiõe: ⁊ electos suos in leticia
Et dedit illis regiões gētiũ
⁊ labores pploꝝ possederunt.
Ut custodiãt iustificatiões
ei⁹: ⁊ legē ei⁹ reqrãt. Añ. Bñ
dic aia mea dño. Alleluia all'a.
C Onfitemi dño qm̃ ios.
bon⁹: qm̃ in sclm mĩa
ei⁹. Quis loqt potẽtias dñi:
auditas faciet oēs laudes ei⁹
Bti q custodiũt iudiciũ ⁊ fa
ciũt iusticiã i oi tpe. Memē/
to nr̃i dñe in bñplacito ppl̃i
tui: visita nos in salutari tuo
Ad vidēdũ in bonitate ele/
ctoꝝ tuoꝝ ad letãdũ in leticia
gētis tue: vt lauderis cũ here
ditate tua. Peccauim⁹ cum
pr̃ib⁹ nr̃is: iiuste egim⁹ iniq
tatē fecimus. Patres nr̃i in
egypto nõ intellexerũt mira
bilia tua: nõ fuerũt meores
multitudinis mĩe tue. Et ir
ritauerũt ascēdētes in mare
mare rubꝝ. Et saluauit eos
ppt nomē suũ: vt notã face/
ret potētiã suaz. Et icrepuit
mare rubrũ ⁊ exiccatũ est: ⁊
eduxit eos in abyssis sicut in
deserto. Et saluauit eos de
manu odiētiũ: ⁊ redemit eos

de manu inimici. Et opuit
aq̃ tribulātes eos: vnꝰ ex eis
nō remāsit. Et crediderunt
verbis eiꝰ: ꝛ laudauerūt lau
dē eiꝰ. Cito fecerūt obliti sūt
opeꝝ eiꝰ: ꝛ nō sustinuerūt cō
siliū eiꝰ. Et ↄcupierūt ↄcu/
piscētiā ī deserto: ꝛ tētauerūt
deū ī inaq̄so. Et dedit eis pe
titionē ipsoꝝ: ꝛ misit saturi/
tatē ī aīas eoꝝ. Et irritaue/
rūt moysen in castris: aaron
scm̄ dn̄i. Aperta ē terra ꝛ deglu
tiuit dathan: ꝛ opuit sup cō
gregationē abiron. Et exar
sit ignis ī synagoga eoꝝ: flā/
ma cōbussit pctōres. Et fe/
cerūt vitulū in oreb: ꝛ adora
uerūt sculptile. Et mutaue/
rūt gl'iaꝫ suā in silitudinē vi
tuli: comedētis fenū. Obliti
sūt deū q saluauit eos: q fecit
magnalia in egypto mirabi
lia ī terra chā terribilia in mari
rubro. Et dixit vt disꝑderet
eos: si nō moyses electꝰ eiꝰ ste
tisset ī ↄfractiōe ī ↄspectu eiꝰ
Ut auerteret irā eiꝰ ne disꝑ
deret eos: ꝛ ꝓ nihilo habue/
rūt terrā desiderabilē. Nō cre
diderunt in ꝟbo eius ꝛ mur
murauerūt ī tabernacul' suis
nō exaudierūt vocē dn̄i. Et
eleuauit manū suā sup eos:
vt ꝓsterneret eos in deserto.
Et vt deijceret semē eoꝝ in
natōibꝰ: ꝛ disꝑderet eos ī re
gionibꝰ. Et initiati sūt beel
phegor: ꝛ comederūt sacrifi/
cia mōtuoꝝ. Et irritauerūt
eū ī adiuentiōibꝰ suis: ꝛ mul
tiplicata ē in eis ruina. Et
stetit phinees ꝛ placauit ꝛ ces
sauit q̄ssatio. Et reputatuꝫ
est ei ī iusticiā: ī generatiōe ꝛ
gn̄atione vsq; ī sempiternum.
Et irritauerūt eū ad aq̄s cō
tradictōis ꝛ vexatꝰ ē moyses
ꝓpt eos: q2 exacerbauerūt spi
ritū eiꝰ. Et distinxit ī labijs
suis: nō disꝑdiderūt gentes
q̄s dixit dn̄s illis. Et cōmi/
xti sūt int gētes ꝛ didicerūt
opa eoꝝ: ꝛ seruierūt sculpti/
libꝰ eoꝝ: ꝛ factū est illis ī scā
dalū. Et immolauerunt fi/
lios suos: ꝛ filias suas demo
nijs Et effuderūt sanguinē
innocentē sanguineꝫ filioꝝ
suoꝝ ꝛ filiarū suaꝝ: quas sa
crificauerūt sculptilibꝰ cha/
naā. Et interfecta ē terra ī san
guinibꝰ ꝛ ↄtaminata ē ī ope
ribꝰ eoꝝ: ꝛ fornicati sūt ī ad/
inuētiōibꝰ suis. Et iratus ē
furore dn̄s ī ppl'm suū: ꝛ ab/

hoiat⁹ ē hereditatē suā. Et
tradidit eos i man⁹ gētiū: et
dñati sūt eoꝝ qui oderūt eos
Et tribulauerūt eos inimici
eoꝝ: ꝛ hūiliati sūt sub manib⁹
eoꝝ: sepe liberauit eos. Ipsi
aūt exacerbauerūt eū i ꝯsilio
suo: ꝛ hūiliati sūt i iniqtati-
bus suis. Et vidit cū tribu-
larēt: ꝛ audiuit oꝛonē eoꝛuꝫ
Et memoꝛ fuit testamēti sui
ꝛ penituit eū ſm mltitudinē
mīe sue. Et dedit eos i mias
in ꝯspectu oīuꝫ q ceperāt eos
Saluos nos fac dñe de⁹ nr̄:
ꝛ ꝯgrega nos de natiōibus.
Ut ꝯfiteamur noi scō tuo: ꝛ
gliemur i laude tua. Bndi-
ct⁹ dñs de⁹ isrl̄ a sclo ꝛ vsq; i
seclm: ꝛ dicet oīs pplus fiat
fiat. Alleluia alleluia. 106.
Confitemī dño qm̄ bo-
nus: qm̄ i sclm mīa ei⁹
Dicāt nūc q redēpti sunt a
dño qs redemit de manu ini
mici: ꝛ de regionib⁹ ꝯgrega-
uit eos. A solis oꝛtu ꝛ occa
su: ab aqlone ꝛ mari. Erra-
uerūt i solitudie i inaqso: viā
ciuitat̄ hitaculi nō iuenerūt
Esurietes ꝛ sitiētes: aīa eoꝝ
i ipsis defecit. Et clamauerūt
ad dñm cū tribularent: ꝛ de
necessitatib⁹ eoꝝ eripuit eos
Et deduxit eos in viā rectā
ut irent in ciuitatē habitati
onis. Cōfiteāt dño mīe ei⁹
ꝛ mirabilia ei⁹ filijs hoīum
Quia satiauit aīam inanē:
ꝛ aīaꝫ esurientē satiauit bonis
Sedētes i tenebris ꝛ vmbra
moꝛtis: vinctos i mēdicitate ꝛ
ferro. Quia exacerbauerūt
eloqa dei: ꝛ ꝯsilia altissimi ir
ritauerūt. Et humiliatū est
in laboꝛibus coꝛ eoꝝ: ꝛ infir-
mati sūt nec fuit qui adiuua
ret. Et clamauerūt ad dñm
cū tribularēt: ꝛ de necessita-
tibus eoꝝ liberauit eos. Et
eduxit eos de tenebris ꝛ vm
bꝛa moꝛtis: ꝛ vincula eoꝝ diru
pit. Cōfiteant dño mīe ei⁹
ꝛ mirabilia ei⁹ filijs hoīum.
Quia cōtriuit poꝛtas ereas
ꝛ vectes ferreos confregit.
Suscepit eos de via iniqta-
tis eoꝝ: ꝑpter iniusticias eni
suas humiliati sūt. Omneꝫ
escā abhoīata ē aīa eoꝝ: ꝛ ap
pꝛopinquerūt vsq; ad poꝛtas
moꝛtis. Et clamauerūt ad dñꝫ
cū tribularēt: ꝛ de necessita-
tib⁹ eoꝝ liberauit eos. Misit
verbū suū ꝛ sanauit eos: ꝛ
eripuit eos de interitiōib⁹ eoꝝ

Confiteātur dn̄o mīe ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹ filijs hoīuz. Et sacrificēt sacrificiū laudis: et āñūciēt opa ei⁹ in exultatiōe. Qui descēdūt mare in nauibus: faciētes opatione ī aqs multꝭ. Ipsi viderūt opa dn̄i ⁊ mirabilia ei⁹ ī ꝓfūdo. Dixit ⁊ stetit spūs ꝓcelle: ⁊ exaltati sūt fluctus ei⁹. Ascēdūt vsq₃ ad celos ⁊ descēdūt vsq₃ ad abyssos: aīa coꝝ in malis tabescebat. Turbati sunt et moti sūt sic ebri⁹: ⁊ oīs sapia coꝝ deuorata ē. Et clamauerūt ad dn̄m cū tribularēt: et d̄ necessitatib⁹ coꝝ eduxit eos. Et statuit ꝓcellā ei⁹ i aurā: ⁊ siluerūt fluct⁹ ei⁹. Et letati sūt q₂ siluerunt: ⁊ deduxit eos i portū volūtatꝭ coꝝ. Confiteātur dn̄o mīe ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹ filijs hoīuz. Et exaltēt eū i eccl̄ia plebis: ⁊ i cathedra senioꝝ laudēt eū. Posuit flumina i desertū: ⁊ exit⁹ aq̄rū i sitim. Terrā fructiferā i salsuginē: a malicia inhitātiū i ea. Posuit desertū i stagna aq̄ꝝ: ⁊ t̄rā sine aq̄ i exit⁹ aq̄rū. Et collocauit illic esurientes: ⁊ ꝯstituerūt ciuitatē habitatiōis. Et seminauerūt agros ⁊ plātauerūt vineas: ⁊ fecert fructū natiuitatis. Et bn̄dixit eis ⁊ mltiplicati sūt nimis ⁊ iumēta coꝝ nō minorauit. Et pauci facti sunt ⁊ vexati sūt: a tribulatōe maloꝝ ⁊ dolore. Effusa ē ꝯtētio sup ꝓncipes: ⁊ errare fecit eos i inuio ⁊ nō i via. Et adiuuit pauperē d̄ iopia: ⁊ posuit sic oues familias. Videbūt recti ⁊ letabūt: ⁊ oīs iiq̄tas opilabit os suū. Quis sapiēs ⁊ custodiet hec: ⁊ itelliget mīas dn̄i.

An. Visita nos dn̄e in salutari tuo. Alleluia. Cāticū ps̄ ipsi david. 107

Paratū coꝛ meū de⁹ paratū coꝛ meū cātabo ⁊ psallā i gloria mea. Exurge gloria mea exurge psalteriū ⁊ cithara: exurgaz diluculo. Confitebor t̄i ī ꝑplis dn̄e: ⁊ psallā tibi ī nationib⁹. Quia mag̅ est sup celos mīa tua: ⁊ vsq₃ ad nubes veritas tua. Exaltare sup celos de⁹ ⁊ sup oēm t̄rā gl̄ia tua: vt liberēt dilecti tui. Saluuz fac dextera tua ⁊ exaudi me: de⁹ locut⁹ ē i scō suo. Exultabo ⁊ diuidā sichimā: ⁊ cōuallē tabernaculoꝝ dimetiar. Me⁹ ē galaad ⁊ me⁹ ē manasses: ⁊

effraim susceptio capit̄ mei.
Iuda rex meus: moab lebes
spei mee. In idumeā extēdā
calciamētū meū: m̄ alienige-
ne amici facti sūt. Quis de-
ducet me ī ciuitatē munitam
qs deducet me vsq; ī idumeā
Nōne tu deꝰ q repulisti nos
⁊ nō exibis deꝰ ī ꝟtutibꝰ no-
stris. Da nob̄ auxiliū de tri-
bulatione: qꝛ vana salꝰ hoīs
In deo faciemꝰ ꝟtutē: ⁊ ipse
ad nihiluʒ deducet inimicos
nr̄os. In finē ps̄ dauid. 108.
DEus laudem meā ne ta
cueris: qꝛ os peccātoris ⁊
os dolosi sup̱ me apertū ē. Lo
cuti sūt aduersū me ligua do
losa: ⁊ s̄monibꝰ odij circūde-
derūt me: ⁊ expugnauerunt me
grat̄. Pro eo vt me diligerēt
detrahebāt m̄: ego aūt orabā
Et posuerūt aduersū me ma
la ꝓ bonis: ⁊ odiū ꝓ dilectōe
mea. Cōstitue sup̱ eū peccātorē
⁊ diabolꝰ stet a dextris eius.
Cū iudicat̄ exeat ꝯdēnatus
⁊ orō eiꝰ fiat in pctm̄. Fiant
dies eiꝰ pauci: ⁊ ep̄atū eiꝰ ac-
cipiat alter. Fiāt filij eiꝰ or
phani: ⁊ vxor eiꝰ vidua. Nu
tātes trāsferāt̄ filij eiꝰ ⁊ mē-
dicēt: ⁊ eijciāt̄ de habitatiōi-

bus suis. Scrutet̄ fenerator
oēm subām eiꝰ: ⁊ diripiant
alieni labores eiꝰ. Nō sit illi
adiutor: nec sit q misereatur
pupillis eiꝰ. Fiāt nati eiꝰ in
īteritū: ī gn̄atiōe vna deleat̄
nomē eiꝰ. In mēoriā redeat
iniqtas patrū eiꝰ: ī ꝯspcū dn̄i
⁊ pctm̄ matris eiꝰ nō deleat̄
Fiāt ꝯ dn̄m sp̱ ⁊ disp̱eat de
t̄ra memoria eoꝝ: ꝓ eo ꝙ nō
ē recordatꝰ facere miaʒ. Et
p̱secutꝰ est hoīeʒ inopē ⁊ mē-
dicū: ⁊ cōpunctū corde mor-
tificare. Et dilexit maledi-
ctionē ⁊ vēiet ei: ⁊ noluit bn̄
dictionē ⁊ elōgabitur ab eo.
Et induit maledictionē sic̄
vestimētū ⁊ itrauit sicut aq̄ ī
īteriora eiꝰ: ⁊ sicut oleū ī ossi
bꝰ eiꝰ. Fiat ei sicut vestimē-
tū q̄ operit̄: ⁊ sic̄ ꝯona q̄ sp̱ p̄-
cingit̄. Hoc opꝰ eoꝝ q detra
hūt m̄ apud dn̄m: ⁊ q loquū
tur mala aduersꝰ aīam meā
Et tu dn̄e dn̄e fac mecū ꝓpt̄
nomē tuū: qꝛ suauis est mia
tua. Libera me qꝛ egenus ⁊
paup̱ ego sū: ⁊ cor meū cōtur
batū est ītra me. Sic vmbra
cū declinat ab̄ atꝰ sū: ⁊ excus
sus sū sicut locusta. Genua
mea īfirmata sūt a ieiunio:

⁊ caro mea imutata ē ꝓpter oleū. Et ego fact⁹ suz oppro briū illis: viderūt me ⁊ moue runt capita sua Adiuua me dñe de⁹ me⁹: saluū me fac ꝓ pter miam tuā. Et sciant q2 man⁹ tua hec: ⁊ tu dñe fecisti eā. Maledicēt illi ⁊ tu bñdi ces: q insurgūt i me ɔfūdāt: su⁹ aūt tu⁹ letabit. Induāt q detrahūt m̄ pudore: ⁊ ope riāt sic diploide ɔfusiōe sua Cōfitebor dño nimis in ore meo: ⁊ i medio mltoꝝ lauda bo eū. Qui astitit a dextris paupis: vt saluā faceret a ꝑse quētib⁹ aīam meā. An. Cōfi tebor dño nimis in ore meo. ℣. Dñe exaudi orōnē meā. ℟. Et clamor meus ad te veniat. In lau. an. Benigne fac in bono vo luntate tua dñe. ps. Miserē. An. Bonum ē ɔfiteri dño. ps. Ipsū. An. Metuāt dñz oēs fi nes tre. ps. De⁹ de⁹. An. Et in fuis suis dñs mifebit. ps. Au dite celi. An. In cymbal' bñ so nātib⁹ laudate deū. ps. Lauda te. Ad bn. an. In viā pacis di rige nos dñe. An. Dixit dñs. Dixit dñs ps. dd. 109 dño meo: sede a de xtris meis. Donec ponā inimicos tuos: scabel lū pedū tuoꝝ. Virgā ꝟtutis tue emittet dñs ex syon: dña re in medio inimicoꝝ tuoꝝ. Tecū pncipiū in die ꝟtutis tue: in splēdorib⁹ scōꝝ ex vte ro an̄ luciferū genui te Iura uit dñs ⁊ nō penitebit eū: tu es sacerdos in eternū fm or dinē melchidech. Dñs a de xtris tuis: cōfregit in die ire sue reges. Iudicabit in na tiōib⁹ implebit ruinas cōq̄s sabit capita in terra mltoꝝ. De torrēte i via bibit: ꝓpte rea exaltauit caput. An. Di xit dñs dño meo sede a dextris Confi Alla. 110. meis. Confitebor tibi dñe i toto cor de meo: in ɔsilio iustoꝝ ⁊ con gregatōe. Magna opa dñi exq̄sita in oēs volūtates eius Cōfessio ⁊ magnificētia op⁹ ei⁹ ⁊ iusticia ei⁹ manet i sclm scli. Memoriā fecit mirabi liū suoꝝ misericors ⁊ misera tor dñs: escā dedit timētib⁹ se Memor erit in sclm testa mēti sui ꝟtutē opeꝝ suoꝝ an nūciabit pplo suo Ut det il lis hereditatē gētiū opa ma nuū ei⁹ veritas ⁊ iudiciū Fi delia oīa mādata ei⁹ ɔfirma

ta in seculū seculi: facta in ve ritate et equitate. Redēptionē misit dñs ppl'o suo: mādauit in eternū testm̄ suū. Sanctū et terribile nomē ei⁹: initiū sapiē timor dñi. Intellectus bon⁹ oib⁹ faciētib⁹ eum laudatio ei⁹ manet in seculū seculi. An. Fidelia oīa mādata ei⁹ ꝯfirmata in sc'm sc'i. Alła.
Reuersiōis aggei et çacharie
b Eat⁹ vir q timet iii. dñm: in mādatis eius volet nimis. Potēs in terra erit semē ei⁹: ğnatio rectorum bñdicet. Gloria et diuitie in domo ei⁹: et iusticia ei⁹ manet in seculū seculi. Exortū ē in tenebris lumē rect̄: mi'icors et miserator et iust⁹. Iucūd⁹ hō q miseret et cōmodat disponet s'mones suos ī iudicio qr in eternū nō cōmouebit. In memoria etna erit iust⁹: ab auditōe mala nō timebit. Paratū cor ei⁹ sperare in dño ꝯfirmatū ē cor ei⁹: nō cōmouebit donec despiciat iim cos suos. Dispsit dedit paupib⁹ iusticia ei⁹ manet in sc'm sc'i cornu ei⁹ exaltabit in gloria. Peccator videbit et irascet: dentibus suis fremet et tabescet desideriū peccatorum pibit An. In mandatis eius volet nimis. Alleluia alleluia. iiz

L Audate pueri dñm laudate nomē dñi. Sit nomē dñi bñdictū: ex h nunc et vsq; ī sc'm. A solis ortu vsq; ad occasum: laudabile nomen dñi. Excelsus sup oēs gētes dñs: et super celos gloria eius. Quis sic dñs de⁹ nr̄ q in altis habitat: et hūilia respicit ī celo et in terra. Suscitās a tra inopem: et de stercore erigens pauperē. Ut collocet eum cū pncipib⁹ cū pncipib⁹ ppl'i sui Qui habitare facit sterilē in domo: matrē filiorum letantem. An. Sit nomē dñi bñdictum in secula. Alleluia alleluia. iiz.
i N exitu israel de egypto: domus iacob de populo barbaro. Facta est iudea sanctificatio eius: israel potestas eius. Mare vidit et fugit: iordanis conuersus est retrorsum. Montes exultauerunt vt arietes: et colles sicut agni ouium. Quid est tibi mare q fuisti et tu iordanis quia ꝯuersus es retrorsū

Mõtes exultaſtis ſicut arietes
⁊ colles ſicut agni ouiũ. A fa
cie dñi mota ẽ tra: a facie dei
iacob. Qui ↄuertit petrã in
ſtagna aq̃ꝝ: ⁊ rupẽ in fontes
aq̃ꝝ. Nõ nobis dñe nõ nob
ſ nõi tuo da gl'iaȝ Sup mĩa
tua ⁊ ꝟitate tua: neq̃n dicãt
gẽtes vbi ẽ de⁹ eoꝝ. De⁹ aũt
nr̃ in celo: oĩa q̃cũq; voluit fe
cit. Simulacra gẽtiũ argen
tũ ⁊ auꝝ: opa manuũ hoĩuȝ
Os habẽt ⁊ nõ loquẽt: ocu
los habẽt ⁊ nõ videbũt. Au
res habẽt ⁊ nõ audiẽt: nareſ
habẽt ⁊ nõ odorabũt. Ma
nus habẽt ⁊ nõ palpabũt pe
des hñt ⁊ nõ ãbulabũt: non
clamabũt i gutture ſuo. Si
miles illis fiãt q faciũt ea: ⁊
õẽs q ↄfidũt i eis Dom⁹ iſrl̃
ſpauit i dño: adiutor eoꝝ ⁊ p
tector eoꝝ ẽ. Dom⁹ aarõ ſpe
rauit i dño: adiutor eoꝝ ⁊ p
tector eoꝝ ẽ. Qui timẽt dñm
ſpauerũt i dño: adiutor eorũ
⁊ ptector eoꝝ ẽ. Dñs mẽor
fuit nr̃i: ⁊ bñdixit nob. Bñ
dixit domui iſrl̃: bñdixit do
mui aarõ. Bñdixit oib⁹ q ti
mẽt dñm: puſillis cũ maiori
bus. Adiciat dñs ſup vos:
ſup vos ⁊ ſup filios veſtros.

Benedicti vos a dño: q fecit
celũ ⁊ trã. Celũ celi dño: ter
ra aũt dedit filijs hoĩuȝ. Nõ
mortui laudabũt te dñe neq;
oẽs q deſcẽdũt i infernũ. Sȝ
nos q viuim⁹ bñdicim⁹ dño
ex hoc nũc ⁊ vſq; i ſclm. Añ.
Nos qui viuim⁹ bñdicim⁹ dño
Tpe paſchali añ. All'a al'. al'a
Dilexi Alleluia. ii4.
q̃m exaudiet dñs: vo
ci orõnis mee. Quia iclina
uit aurẽ ſuã m̃: ⁊ i dieb⁹ meiſ
iuocabo. Circũdederũt me
dolores: ⁊ picula iferni inue
nerunt me. Tribulationẽ ⁊
dolorẽ iueni: ⁊ nomẽ dñi iuo
caui. O dñe libera aiaȝ meã
miſericors dñs ⁊ iuſt⁹: ⁊ de⁹
nr̃ miſeret. Cuſtodiẽs par
uulos dñs: hũiliat⁹ ſũ ⁊ liba
uit me. Cõuertẽ aia mea in
requiẽ tuã: q2 dñs bñfecit t.
Quia eripuit aiaȝ meam de
morte oculos meos a lachry
mis pedeſ meos a lapſu Pla
cebo dño: i regiõe viuoꝝ. Añ
Inclinauit dñs aurẽ ſuã mihi
Alleluia. ii5.
e Credidi ppt qd locut⁹
ſũ: ego aũt hũiliat⁹ ſũ nimis
Ego dixi i exceſſu meo: oĩs
hõ mẽdax. Quid retribuaȝ

dño: ꝓ oib⁹ q̃ retribuit m̄. Ca
licē salutarꝭ accipiā: ⁊ nomē
dñi iuocabo. Uota mea dño
reddā corā oī ꝓplo ei⁹: ꝑciosa
in ꝯspectu dñi mors scōꝝ ei⁹
O dñe q2 ego ſuus tuus ego
seru⁹ tu⁹ ⁊ fili⁹ ācille tue. Di
rupisti vīcula mea tibi sacri
ficabo hostiā laudis: ⁊ nomē
dñi iuocabo. Uota mea dño
reddā in ꝯspectu oīs ꝓpli ei⁹
in atrijs dom⁹ dñi in medio
tui hierl'm. Añ. Credidi ꝓpter
qđ locut⁹ sū. Alleluia alleluia.
Laudate dñm oēs 116.
gētes laudate eū oēs po
puli. Qm̄ cōfirmata ē sup
nos mīa ei⁹: ⁊ ṽitas dñi ma
net i eternū. Añ. Laudate dñz
oēs gentes. Alleluia all'a. 117.
c Ofitemī dño qm̄ bon⁹
qm̄ i scl'm mīa ei⁹. Di
cat nūc isrl' qm̄ bon⁹: qm̄ i se
culū mīa ei⁹. Dicat nunc do
m⁹ aarō: qm̄ i scl'm mīa eius
Dicāt nūc q timēt dñm: qm̄
i scl'm mīa ei⁹ De tribulatōe
īuocaui dñz: ⁊ exaudiuit me
ī latitudīe dñs. Dñs m̄ adiu
tor: nō timebo qđ faciat m̄ hō
Dñs m̄ adiutor: ⁊ ego despi
ciā īimicos meos. Bonū est
ꝯfidere ī dño: q̃ cōfidere in

hoie. Bonū ē ſꝑare in dño: q̃
ſꝑare ī ꝑncipib⁹. Oēs gētes
circuierūt me ⁊ ī noīe dñi: q2
vlt⁹ sū in eos. Circūdātes
circūdederūt me ⁊ ī noīe dñi:
q2 vlt⁹ sū in eos. Circūdede
rūt me sicut apes exarserūt sicut
ignis ī spinis ⁊ ī noīe dñi: q2
vlt⁹ sū in eos. Impulſ⁹ euer
sus sū vt caderē: ⁊ dñs susce
pit me. Fortitudo mea ⁊ laus
mea dñs: ⁊ fact⁹ ē m̄ ī salutē
Uox exultatōis ⁊ salutꝭ: ī ta
bernacul'ꝭ iustoꝝ. Dextera dñi
fecit ṽtutē dextera dñi exalta
uit me: dextera dñi fecit ṽtutē
Nō moriar ſ; viuā ⁊ narrabo
oꝑa dñi. Castigans castiga
uit me dñs: ⁊ morti nō tradi
dit me. Aꝑite m̄ portas iusti
cie ⁊ ingressus in eas cōfite
bor dño: hec porta dñi iusti in
trabūt in eā. Cōfiteor t̄ qm̄
exaudisti me: ⁊ fact⁹ es m̄ in
salutē. Lapidē quē reproba
uerūt edificātes: hic fact⁹ ē ī
caput āguli. A dño factū est
istud: ⁊ ē mirabile in oculis
nrīs. Hec ē dies quā fecit do
min⁹ exultem⁹ ⁊ letemī in ea.
O dñe saluū me fac o dñe bñ
ꝓsꝑare: bñdict⁹ q venit ī noīe
dñi. Bñdixim⁹ vob de domo

dñi: deus dñs et illuxit nobis
Constituite diē solēnē in con
dēsis: usq ad cornu altaris.
Deus meus es tu et confite-
bor tibi: deus me⁹ es tu et ex-
altabo te. Cōfitebor tibi qm̄
exaudisti me: et fact⁹ es mihi
in salutē. Confitemini dño
qm̄ bon⁹ qm̄ in seculū mīa ei
us. Alleluia. Aleph. doctrina
Beati imaculati in iis.
via q ambulant in lege
dñi. Beati qui scrutāt testi-
monia eius in toto corde ex-
quirūt eū. Nō enī q operāt
iniquitatē: in vijs ei⁹ ambu-
lauerūt. Tu mādasti māda-
ta tua custodire nimis. Uti-
nā dirigāt vie mee ad custo-
diēdas iustificationes tuas.
Tūc nō cōfūdar cū pspexe-
ro in oib⁹ mādatis tuis. Cō
fitebor tibi in directione cor-
dis: in eo q didici iudicia iu-
sticie tue. Iustificatōes tuas
custodiā: nō me derelinquas
usq quaq. Beth domus.
In q corrigit adolescen-
tior viā suā: i custodiē-
do fmones tuos. In toto cor
de meo exqsiui te: ne repellas
me a mandat tuis. In corde
meo abscōdi eloqa tua: vt nō
peccem tibi. Bndict⁹ es dñe
doce me iustificatiōes tuas.
In labijs meis: pnunciaui
oīa iudicia oris tui. In via
testimonioꝝ tuorū delectat⁹
sū: sicut in oib⁹ diuitijs. In
mādat tuis exercebor: et cōsi
derabo vias tuas. In iustifi
cationib⁹ tuis meditabor nō
obliuiscar sermones tuos.
Gymel plenitudo vl retribu
Retribue seruo tio. iig.
tuo viuifica me: et cu-
stodiā fmones tuos. Reue-
la oculos meos: et cōsiderabo
mirabilia de lege tua. Inco-
la ego suz i tra: nō abscōdas
a me mādata tua. Concupi
uit aīa mea desiderare iustifi
catōes tuas: in oi tpe. Incre
pasti supbos: maledicti q de-
clināt a mādat tuis. Aufer
a me opprobriū et cōtēptū: qz
testimonia tua exqsiui. Et-
enī sederūt pncipes et adū suz
me loqbāt: fu⁹ āt tu⁹ exerce-
bat in iustificationib⁹ tuis.
Nā et testimonia tua medita
tio mea est: et cōsiliū meuz iu-
stificatiōes tue. Deleth tribu
Adhesit pauimē latus.
to aīa mea: viuifica me
fm verbū tuuz. Uias meas

ciū. Narrauerūt mihi iniq
fabulationes: sed nō ut lex tua
Oia mādata tua veritas: ini
qui psecuti sūt me adiuua me
Paulominus ꝯsumauerūt me
i terra: ego aūt nō dereliq man
data tua. Scdm miaꝫ tuaꝫ
viuifica me: ꝛ custodiaꝫ testi
monia oris tui. Lamech: di
i Neternū dñe sciplina
verbū tuū pmanet i ce
lo. In gñatiōe ꝛ gñationem
veritas tua: fūdasti terrā ꝛ p
manet. Ordinatōne tua pse
uerāt dies: qm oia seruiūt ti
bi. Nisi ꝙ lex tua meditatio
mea ē: tunc forte perissem in
hūilitate mea. In eternū non
obliuiscar iustificatōes tuas
qꝛ i ipsis viuificasti me. Tu
us sū ego saluū me fac: qm iu
stificationes tuas exquisiui.
Me expectauerunt pctōres
ut pderēt me: testimonia tua
itellexi. Ois ꝯsumatiōis vi
di finē: latū mādatū tuū ni
mis. Mem: ex ipsis. 124
Quomodo dilexi legeꝫ
tuā dñe: tota die medi
tatio mea ē. Sup inimicos
meos prudētē me fecisti mā
dato tuo qꝛ i eternū mi ē. Su
per oēs docētes me itellexi: qꝛ
testimōia tua meditatō mea
ē. Sup senes itellexi: qꝛ mā
data tua q̄siui. Ab oi via ma
la phibui pedes meos: ut cu
stodiā verba tua. A iudicijs
tuis nō declinaui: qꝛ tu legē
posuisti mi. Quā dulcia fau
cibus meis eloqa tua: sup mel
ori meo. A mādatꝭ tuis intel
lexi: ppterea odiui oēm viā
iniqtatis. Nun: sempitnū.
l Ucerna pedibus meis
verbū tuū: ꝛ lumē semi
tis meis. Iuraui ꝛ statui: cu
stodire iudicia iusticie tue.
Hūiliatus sū vsquequaq; dñe: vi
uifica me sm verbū tuū. Uo
lūtaria oris mei beneplacita
fac dñe: ꝛ iudicia tua doce
me. Aia mea i manibus meis
sp: ꝛ legē tuā nō sum oblitus
Posuerūt pctōres laqueū mi:
ꝛ de mādatis tuis nō erraui
Hereditate acqsiui testimo
nia tua in etnū: qꝛ exultatio
cordis mei sunt. Inclinaui
cor meū ad faciendas iustifi
catiōes tuas i etnū: ppter re
tributionē. Samech: adiuto
I Niqs odio 125. tisi.
habui: ꝛ legē tuā dilexi.
Adiutor ꝛ susceptor meus es
tu: ꝛ i verbū tuū supsperaui.

Declinate a me maligni: et
scrutabor mandata dei mei.
Suscipe me ꝭm eloquiū tuū
⁊ viuā: ⁊ nō ꝯfundas me ab
expectatione mea. Adiuua
me ⁊ saluꝰ ero: ⁊ meditabor i
iustificatōibꝰ tuis sp̄. Spre
uisti oēs discedentes a iudi-
cijs tuis: q2 iniusta ē cogita-
tio eoꝝ. Preuaricātes repu-
taui oēs pctōres t̄re: iō dile-
xi mandata tua. Cōfige ti-
more tuo carnes meas: a iu-
dicijs enim tuis timui.
Ayn: fons siue oculus.
Feci iudiciū ⁊ iusticiaꝫ
nō tradas me calūniātibus
me. Suscipe seruū tuū in bo
nū: nō calūniēt me superbi.
Oculi mei defecerūt i saluta
re tuū ⁊ i eloquiū iusticie tue
Fac cū ꝭuo tuo ꝭꝫ mīaꝫ tuā
⁊ iustificatōes tuas doce me
Seruꝰ tuꝰ sū ego: da m̄ intel
lectū ut sciā testimonia tua.
Tēpꝰ faciēdi dn̄e: dissipaue
rūt legē tuā. Ideo dilexi mā
data tua: sup auꝝ ⁊ topaciō.
Propt̄ea ad oīa mādata tua
dirigebar: oēm viā iniquaꝫ
odio habui. Phe: os ab ore
Mirabilia testi- 126.
monia tua: ideo scru-
tata est ea aīa mea. Declara
tio ꝭmonū tuoꝝ illuminat ⁊
ītellectuꝫ dat paruulis. Os
meū aperui ⁊ attraxi spm̄: q2
mādata tua desiderabā. As
pice ī me ⁊ miserē mei: ꝭm iu
diciū diligētiū nomē tuum.
Gressus meos dirige ꝭꝫ elo-
quiū tuū: ⁊ nō dn̄et mei oīs
īiusticia. Redime me a calū
nijs hoīuꝫ: ut custodiā man
data tua. Faciē tuā illumia
sup seruuꝫ tuū: ⁊ doce me iu-
stificatōes tuas. Exitꝰ aq̄ꝝ
deduxerūt oculi mei: q2 non
custodierūt legē tuā. Sadi:
Iustꝰ es dn̄e: ⁊ iusticia
rectū iudiciū tuū. Mā
dasti iusticiā testimonia tua
⁊ veritatē tuā nimis. Tabe-
scere me fecit ςelꝰ meus: quia
obliti sūt ꝟba tua īimici mei
Ignitū eloquiū tuū vehemē
ter: ⁊ seruꝰ tuus dilexit illud
Adolescētulꝰ sū ego ⁊ ꝯtēptꝰ
iustificatōes tuas nō sū obli
tꝰ. Iusticia tua iusticia ī et̄
nū: ⁊ lex tua veritas. Tribu
latio ⁊ angustia īuenerūt me
mādata tua meditatio mea
ē. Equitas testimonia tua in
et̄nū: intellectū da m̄ ⁊ viuā
Coph: vocatio. 127.

Clamaui in toto corde
exaudi me domine: iu
stificatões tuas reqrā. Cla
maui ad te saluū me fac vt
custodiā mandata tua. Pre
ueni i maturitate ꝛ clamaui
qꝛ i ꝟba tua supsꝑaui. Pre
uenerūt oculi mei ad te dilu
culo: ut meditarer eloqa tua
Uocē meā audi sm miaꝫ tuā
dñe: ꝛ sm iudiciū tuū viui
fica me. Appropinquauerūt
ꝑsequētes me iiqtati: a lege
aūt tua lōge facti sūt Prope
es tu dñe: ꝛ oēs vie tue ꝟitas
Initio cognoui de testimo
nijs tuis: qꝛ in etnū fūdasti
ea. Res: capitis
v Jde hūilitatē meā ꝛ
eripe me: qꝛ legē tuā nō sū ob
litꝰ. Iudica iudiciū meū ꝛ
redime me: ꝓpt̃ eloqū tuū vi
uifica me. Lōge a pctōribꝰ
salus: qꝛ iustificatiões tuas
nō exqsierūt. Misericordie
tue mīte dñe sm iudiciū tuū
viuifica me. Multi q pse
quūt me ꝛ tribulāt me: a te
stimonijs tuis nō declinaui
Uidi puaricātes ꝛ tabesce
bā: qꝛ eloqa tua nō custodie
rūt. Uide qm̄ mandata tua
dilexi dñe: in mīa tua viui
fica me. Principiū ꝟborū
tuoꝝ veritas: in etnū oia iu
dicia iusticie tue. Sin: dētiū
Rincipes ꝑsecu- 128.
ti sūt me gratꝭ: ꝛ a ꝟbis
tuis formidauit cor meū. Le
tabor ego sup eloquia tua: si
cut qui iuenit spolia multa.
Iniqtatē odio habui ꝛ ab
hominatꝰ sū: legē aūt tuā di
lexi. Septies in die laudē di
xi t sup iudicia iusticie tue.
Pax multa diligētibꝰ legē
tuā: ꝛ nō ē illis scādalū. Ex
pectabā salutare tuū dñe: ꝛ
mandata tua dilexi. Custo
diuit aīa mea testimōia tua
ꝛ dilexit ea vehemēter. Ser
uaui mandata tua ꝛ testimo
nia tua qꝛ oēs vie mee in cō
spectu tuo. Thau: Signa
a Appinquet deprecatio
mea in ꝯspcū tuo dñe
iuxta eloqū tuū da m̄ intelle
ctū. Intret postulatio mea i
ꝯspcū tuo: sm eloquiū tuū eri
pe me. Eructabūt labia me
a: hymnū: cū docueris me iu
stificatões tuas. Pronūcia
bit lingua mea eloquiū tuū:
qꝛ oia mādata tua equitas.
Fiat manus tua ut saluet
me: qm̄ mandata tua elegi.

Concupiui salutare tuū dn̄e ⁊ lex tua meditatio mea est. Viuet aīa mea ⁊ laudabit te ⁊ iudicia tua adiuuabūt me. Erraui sicut ouis q̄ perijt: q̄re seruū tuū dn̄e q2 mādata tua nō sū oblitus. An̄. Clamaui.

Allelu*ia* canticū grad. 129

Ad dn̄m cū tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me. Dn̄e libera aīam meā a labijs iniq̄s: ⁊ a lingua dolosa. Quid def tibi aut qd ap ponaf tibi: ad linguā dolosā. Sagitte potētis acute cum carbonib⁹ desolatorijs. Heu m̄ q2 incolat⁹ me⁹ ꝓlōgat⁹ ē habitaui cū hītātib⁹ cedar: multū incola fuit aīa mea. Cū his q oderūt pacē eram pacific⁹: cū loq̄bar illis ipu gnabāt me grat̄s. An̄. Clamaui ⁊ exaudiuit me. Cāticū gra. 130.

Leuaui oculos meos in montes: vnde veniet auxilium mihi. Auxiliū meū a dn̄o: q fecit celū ⁊ t'rā. Nō det in cōmotionē pedē tuū: neq3 dormitet q cu stodit te. Ecce n̄ dormitabit neq3 dormiet: q custodit isrl̄. Dn̄s custodit te: dn̄s protectio tua sup manū dexteram tuā. Per diē sol non vret te: neq3 luna p noctē. Dn̄s custodit te ab oī malo: custodiat aīam tuā dn̄s. Dn̄s custodiat itroitū tuū ⁊ exitū tuū: ex h̄ nunc ⁊ vsq3 ī sclm. An̄. Auxiliū meū a dn̄o. Ad magt an̄. Magnificat aīa mea dn̄m.

Canticū grad. 131.

Letat⁹ sū ī his q̄ dicta sūt m̄: ī domū dn̄i ibim⁹. Stantes erāt pedes nostri: ī atrijs tuis hirl̄m. Hierl̄m q̄ edificaf ut ciuitas cui⁹ participatio eius ī idipsū. Illuc enī ascēderūt trib⁹ trib⁹ dn̄i testimoniū isrl̄: ad ꝯfitēdū nomi dn̄i. Quia illic sederūt sedes ī iudicio: sedes sup domū dauid. Rogate q̄ ad pacē sunt hirl̄m: ⁊ abūdantia diligētib⁹ te. Fiat pax ī virtute tua ⁊ abūdantia in turrib⁹ tuis. Propf frēs meos ⁊ ꝓximos meos: loq̄bar pacē d te. Propter domū dn̄i dei nr̄i: q̄siui bona tibi. An̄. In domo dn̄i letātes ibim⁹. Cāticū gra. 132.

Ad te leuaui oc'los meos q habitas in celis. Ecce sicut oculi seruoꝝ: in manibus dn̄oꝝ suoꝝ. Sicut oculi ancille in manib⁹ dn̄e sue:

ita oculi nr̃i ad dñm deũ no/
strũ donec misereat̃ nr̃i. Mi
serere nr̃i dñe miserere nr̃i: q2
multũ repleti sum⁹ despectiõe.
Quia multũ repleta est aĩa
nr̃a: opprobriũ abũdãtib⁹ ꝛ
despectio supbis. Añ. Qui ha
bitas in celis miserere nobis.

Canticũ grad. 133.

Nisi q2 dñs erat i nob
dicat nũc isrl̃: nisi quia dñs
erat i nobis. Cũ exurgerent
hoĩes in nos: forte viuos de/
glutissent nos. Cũ irascere/
tur furor eoꝝ in nos: forsitã
aq̃ absorbuisset nos. Torrẽ/
tẽ ꝑtrãsiuit aĩa nr̃a: forsitan
ꝑtrãsisset aĩa nr̃a aquã intol
lerabilẽ. Bñdict⁹ dñs q nõ
dedit nos i captionẽ dẽtibus
eoꝝ. Aĩa nr̃a sicut passer ere
pta ẽ: de laqueo venãtiũ. La
que⁹ cõtrit⁹ ẽ: ꝛ nos liberati
sum⁹. Adiutoriũ nr̃m i noĩe
dñi: qui fecit celũ ꝛ t̃rã. Añ.
Adiutoriũ nr̃m in nomĩe dñi.

Canticũ grad. 134.

Qui cõfidũt i dño sicut
mons syon: nõ cõmouebit̃ i
et̃nũ q habitat i hi'rl̃. Mon
tes i circuitu eius ꝛ domin⁹
in circuitu populi sui: ex hoc
nũc ꝛ vsq3 i sc̃lm. Quia nõ
reliq̃t dñs virgam pctõꝝ su/
per sortẽ iustoꝝ: vt nõ exten/
dãt iusti ad iniq̃tatẽ manus
suas. Bñfac dñe: bonis ꝛ re
ctis corde. Declinãtes aũt i
obligatões adducet dñs cu3
opantib⁹ iniq̃tatẽ: pax super
isrl̃. Añ. Bñfac dñe bonis ꝛ re
ctis corde. Cãticũ grad. 135.

In cõuertendo dñs capti
uitatẽ syon: facti sumus
sicut ꝯsolati. Tũc repletũ ẽ
gaudio os nr̃m: ꝛ lingua no
stra exultatõe. Tũc dicẽt int̃
gẽtes: magnificauit dñs fa/
cere cu3 eis. Magnificauit
dñs facere nobiscũ: facti su/
mus letãtes. Conuerte dñe
captiuitatẽ nr̃a3: sicut torrẽs
i austro. Qui seminãt in la/
chrymis: i exultatiõe metẽt.
Eũtes ibãt ꝛ flebãt: mitten
tes semina sua. Uenientes ãt
venient cũ exultatiõe: portan/
tes manipulos suos. Añ. Fa
cti sum⁹ sicut cõsolati. Ad mgt
añ. Exultauit sp̃us me⁹ in deo
salutari meo. Cãticũ graduũ
salomonis. 136.

Nisi dñs edificauerit do
mũ: i vanũ laborauert̃
q edificãt eã. Nisi dñs custo
dierit ciuitatẽ: frustra vigi/

lat q custodit eam. V anũ est
vobis añ lucẽ surgẽ: surgite
p⁹ ꝙ sederitꝭ q manducatꝭ pa
nẽ doloris. C ũ dederit dile-
ctis suis sõnũ: ecce hẽditas
dñi: filij merces fruct⁹ vẽtris
S ic sagicte in manu potẽtꝭ:
ita filij excussoꝝ. B tũs vir
q impleuit desideriũ suũ ex
ipsis: ñ ↄfũdet cũ loquet ini-
micis suis i porta. Añ. Bea
tus vir qui ipleuit desideriũ suũ
Canticũ grad.137.
B Eati oẽs q timẽt dñm
q ambulãt in vijs ei⁹. L abo
res manuũ tuaꝝ: qꝛ mãdu-
cabis: btũs es ꝛ bñ tibi erit.
V xor tua sic vitis abũdãs: i
laterib⁹ dom⁹ tue. F ilij tui
sic nouelle oliuaꝝ: in circuitu
mense tue. E cce sic bñdicet
hõ q timet dñm. B ñdicat t
dñs ex syon: ꝛ videas bona
hirlꝫ oib⁹ dieb⁹ vite tue. E t
videas filios filioꝝ tuoꝝ: pa
cẽ sup isrl. Añ. Bti oẽs qui ti-
mẽt dñm. Cãticũ gra.138.
S Epe expugnauerũt me
a iuuẽtute mea: dicat
nũc isrl. S epe expugnauerũt
me a iuuẽtute mea: etenĩ nõ
potuerũt mĩ. S up dorsũ meũ
fabricauerũt pctõres: ꝓlõga-
uerũt iniqtatẽ suã. D ñs iu-
stus ↄcidet ceruices pctõꝝ:
ↄfũdãt ꝛ ↄuũtãt retrorsũ oẽs
q oderũt syon. F iãt sic fenũ
tectoꝝ: qd̓ ꝑusq̃ euellat exa-
ruit. D e quo nõ iplebit ma-
nũ suã q metet: ꝛ sinũ suũ q
manipulos colliget. E t non
dixerũt q ꝑteribãt bñdictio
dñi sup vos: bñdixim⁹ vob
in noĩe dñi. Añ. Bñdixim⁹ vo
bis ĩ noĩe dñi. Cãticũ gra.139
D E profundis clamaui
ad te dñe: dñe exaudi
vocẽ meã. F iãt aures tue i-
tẽdẽtes: in vocẽ depcationis
mee. S i iniqtatꝭ obſuaueris
dñe: dñe qs sustinebit. Q ui
a apud te ꝓpitiatio ẽ: ꝛ ppt
legẽ tuã sustinui te dñe. S u
stinuit aĩa mea in verbo ei⁹:
sperauit aĩa mea i dño. A cu
stodia matutina vsq̃ ad no-
ctẽ: speret isrl in dño. Q uia
apd̓ dñm mĩa: ꝛ copiosa apd̓
eũ redẽptio. E t ipse redimet
isrl ex oib⁹ ĩiqtatib⁹ ei⁹. An
De ꝓfundis clamaui ad te dñe
Canticũ grad.140.
d D ñe nõ est exalta-
tum cor meũ: neq̃ elati sunt
oculi mei. N eq̃ ambulaui ĩ
magnis neq̃ in mirabilib⁹

sup me. S i nō hūilit̄ sentie/
bā: s exaltaui aiaꝫ meā. S i
cut ablactat⁹ ē sup matrē suā
ita retributio i aia mea. S pe
ret isrl' in dño: ex hoc nunc ꝛ
vsqꝫ in sclm. An. Speret isrl'
in dño. Ad mgt an. Respexisti
humilitatē meā dñe deus meus

M Canticū grad. i41.
Emēto dñe dauid: ꝛ
ois mansuetudinis ei⁹. S ic
iurauit dño votū vouit deo
iacob. S i introiero in taber
naculū dom⁹ mee: si ascende
ro i lectū strati mei. S i dede
ro sōnū oculis meis ꝛ palpe/
bris meis dormitationē. E t
requiē tēporib⁹ meis donec
īueniā locū dño: tabernaclū
deo iacob. E cce audiuim⁹
eā in effrata: inuenim⁹ eā in
cāpis silue. I ntroibim⁹ in
tabernaculū ei⁹: adorabim⁹
in loco vbi steterūt pedes ei⁹
S urge dñe in requiē tuā: tu
ꝛ archa sanctificatiōis tue.
S acerdotes tui induant̄ iu
sticiā: ꝛ sci tui exultēt. P ro/
pter dauid s̄uū tuū: nō auer
tas faciem christi tui. I ura
uit dñs dauid veritatē ꝛ nō
frustrabit̄ eū: de fructu ven
tris tui ponā super sedē tuā.
S i custodierit filii tui testa/
mētū meū: ꝛ testimonia mea
hec que docebo eos. E t filii
eorū vsqꝫ in seculū: sedebunt
sup sedē tuā. Q m elegit do/
min⁹ syon: elegit eā in habi/
tationē sibi. H ec reques mea
i seculū seculi: hic habitabo
qm elegi eā. V iduā ei⁹ bñdi
cens bñdicā: paupes ei⁹ sa/
turabo panib⁹. S acerdotes
eius induā salutari: ꝛ sancti
eius exultatiōe exultabunt.
I lluc pducā cornu dauid:
paraui lucernā christo meo.
I nimicos ei⁹ induā cōfusi/
one: sup ipsū autē efflorebit
sanctificatio mea. An. Et ois
omnis mansuetudinis eius.

Canticū grad. i42.
e Cce q̄ bonum ꝛ q̄ io/
cundū habitare fratres
i vnū. S icut vnguentū i ca/
pite: qd descēdit in barbam
barbā aaron. Q uod descen
dit in orā vestimēti ei⁹: sicut
ros hermō q descēdit in mō/
tē syon. Q m illic mandauit
dñs bñdictionē: ꝛ vitā vsqꝫ
i seculū. An. Ecce q̄ bonū ꝛ q̄
iocundū. Canticū grad. i43

Ecce nũc bñdicite dño:
oẽs fui dñi. Qui stat̃
in domo dñi in atrijs domus
dei nr̃i. In noctib⁹ extollite
man⁹ vestras in scã: ⁊ bñdici
te dñm. Benedicat te dñs ex
syõ: q fecit celũ ⁊ terrã. Alla.
l Andatate nomẽ i44.
dñi: laudate serui dñm
Qui stat̃ i domo dñi: i atrijs
dom⁹ dei nr̃i. Laudate dñm
q2 bon⁹ dñs: psallite noi ei⁹
qm̃ suaue ẽ. Qm̃ iacob elegit
sibi dñs: isrl̃ i possessionẽ sibi
Quia ego cog̃ui ꝙ magnus
est dñs: ⁊ de⁹ noster pre oib⁹
dijs. Omnia quecũq3 voluit
dñs fecit in celo ⁊ in terra: in
mari ⁊ in oib⁹ abyssis. Edu
cens nubes ab extremo terre
fulgura in pluuiã fecit. Qui
ꝓducit ventos de thesauris
suis: q percussit primogenita
egypti ab hoĩe vsq3 ad pecus
Et misit signa ⁊ ꝓdigia in
medio tui egypte in pharao-
nem ⁊ in oẽs seruos ei⁹. Qui
percussit gẽtes multas: ⁊ occi
dit reges fortes. Seon regez
amorreorũ ⁊ og regem basan
⁊ omnia regna chanaã. Et
dedit terrã eorum hereditatẽ
hereditatẽ isrl populo suo.

Dñe nomẽ tuũ in eternũ do
mine memoriale tuũ in gene
ratiõe ⁊ generationẽ. Quia
iudicabit dñs populũ suum
⁊ in huis suis depcabit̃. Si-
mulachra gentiũ argentũ ⁊
aurũ: opera manuũ hominũ
Os habẽt ⁊ nõ loquẽt̃ ocu-
los habent ⁊ non videbunt.
Aures habẽt ⁊ nõ audient:
neq3 eni ẽ spũs in ore ipsorũ.
Similes illis fiãt qui faciũt
ea ⁊ oẽs qui cõfidunt in eis
Domus israel bñdicite dño
dom⁹ aaron benedicite dño.
Domus leui bñdicite dño:
qui timetis dominũ bñdici-
te dño. Bñdict⁹ dñs ex syon
qui habitat in hierusalẽ. Añ
Omnia q̃cũq3 voluit dñs fecit.
Alleluia alleluia. i45.
Cõfitemini dño qm̃
bonus: qm̃ in seculũ miseri-
cordia ei⁹. Cõfitemini deo
deoꝝ. Cõfitemi dño dñorũ.
Qui facit mirabilia magna
sol⁹. Qui fecit celos i intelle
ctu. Qui firmauit terrã sup
aq̃s. Qui fecit lumĩaria ma
gna. Solẽ ptãtẽ i diei. Lu-
nã ⁊ stellas i potestatẽ noct̃.
Qui pcussit egyptũ cũ pmo-
genitis eoꝝ. Qui eduxit isrl̃

de medio eorum. In manu potenti et brachio excelso. Qui diuisit mare rubrum in diuisiones. Et eduxit israel per medium eius. Et excussit pharaonem et uirtutem eius in mari rubro. Qui traduxit populum suum per desertum. Qui percussit reges magnos. Et occidit reges fortes. Seon regem amorreorum. Et og regem basan. Et dedit terram eorum hereditatem. Hereditatem israel seruo suo. Quia in humilitate nostra memor fuit nostri. Et redemit nos ab inimicis nostris. Qui dat escam omni carni. Confitemini deo celi. Confitemini domino dominorum: quoniam in eternum misericordia eius. Añ. Quoniam in eternum misericordia eius. Alla. ps. dd. 146

Super flumina babylonis illic sedimus et fleuimus: dum recordaremur tui syon. In salicibus in medio eius: suspendimus organa nostra. Quia illic interrogauerunt nos qui captiuos duxerunt nos: verba cantionum. Et qui abduxerunt nos: hymnum cantate nobis de canticis syon. Quomodo cantabimus canticum domini in terra aliena? Si oblitus fuero tui hierusalem: obliuioni detur dextera mea. Adhereat lingua mea faucibus meis: si non meminero tui. Si non proposuero tui hierusalem in principio leticie mee. Memor esto domine filiorum edom: in die hierusalem. Qui dicunt exinanite: exinanite: usque ad fundamentum in ea. Filia babylonis misera: beatus qui retribuet tibi retributionem tuam quam retribuisti nobis. Beatus qui tenebit et allidet paruulos suos ad petram. Añ. Hymnum cantate nobis de canticis syon. Ad magnificat añ. Deposuit potentes sanctos persequentes et exaltauit humiles christum confitentes.

ps. ipsi dauid. 147.

Confitebor tibi domine in toto corde meo: quoniam audisti omnia verba oris mei. In conspectu angelorum psallam tibi adorabo ad templum sanctum tuum et confitebor nomini tuo. Super misericordia tua et veritate tua: quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum. In quacunque die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutem. Confiteantur tibi domine omnes reges terre: quia audierunt omnia verba oris tui. Et cantent in viis domini quoniam magna est gloria domini. Quoniam excelsus dominus et humilia respicit: et alta a longe cognoscit. Si ambulauero in

medio tribulatiõis viuificabis me: et sup iram inimicoꝝ meoꝝ extẽdisti manũ tuaz et saluum me fecit dextera tua. Dñs retribuet ꝓ me: dñe misericordia tua ĩ sclm: opa manuũ tuarũ ne despicias. Añ. In ↄspectu angeloꝝ psallã tibi de⁹ me⁹. In finẽ ps. dd. 148.

Domie ꝓbasti me et cognuisti me tu cognuisti sessionẽ meã et resurrectionẽ meã. Intellexisti cogitatões meas de longe: semitã meã et funiculũ meũ iuestigasti. Et oẽs vias meas ꝑuidisti: qz nõ ẽ ꝟmo ĩ lingua mea. Ecce dñe tu cognouisti oia nouissima et ãtiq tu formasti me et posuisti sup me manũ tuã. Mirabilis facta ẽ scia tua ex me: ↄfortata ẽ et nõ potero ad eã. Quo ibo a spũ tuo: et q̃ a facie tua fugiã. Si ascẽdero ĩ celũ tu illic es. si descẽdero ad infernũ ades. Si sũpsero pẽnas meas diluculo et habitauero ĩ extremis maris. Et eni illuc man⁹ tua deducet me: et tenebit me dextera tua. Et dixi forsitan tenebre ↄculcabũt me: et nox illuiatio mea in delitijs meis. Quia tenebre nõ obscurabũtur a te et nox sic̃ dies illuiabitur: sic̃ tenebre ei⁹ ita et lumẽ ei⁹. Quia tu possedisti renes meos suscepisti me de vẽ matris mee. Cõfitebor tibi terribiliter magnificat⁹ es: mirabilia opa tua et aia mea cog̃scet nimis. Nõ ẽ occultatũ os meũ a te qđ fecisti in occulto: et substãtia mea ĩ inferiorib⁹ ẽre. Imꝑfectũ meũ viderũt oculi tui et ĩ libro tuo oẽs scribẽt: dies formabũt et nemo ĩ eis. Mihi ãt nimis honorificati sũt amici tui de⁹ nimis ↄfortat⁹ ẽ ꝑncipat⁹ eoꝝ. Dinumerabo eos et sup arenam mltiplicabũt: exurrexi et adhuc sũ tecũ. Si occideris de⁹ pctõres viri sãguinũ declinate a me. Quia dicit̃ ĩ cogitatiõe: accipiẽt ĩ vãitate ciuitates suas. Nõne q oderunt te dñe oderã et sup iimicos tuos tabescebam. Perfecto odio oderã illos: et iimici facti sũt m̃. Proba me de⁹ et scito cor meũ: iterroga me et cog̃sce semitas meas. Et vide si via iniquitatis in me ẽ: et deduc me in via eterna. Añ. Dñe ꝓbasti me et cognouisti me. In finem ps. dauid. 149.

Eripe me dñe ab hoie malo: a viro iniq̃ eripe me. Qui cogitauerũt iniquitates i corde: tota die ↄstituebãt ṗlia. Acuerũt liguas suas sicut serpẽtes: venenũ aspidum sub labijs eorũ. Custodi me dñe de mãu pctõris: ⁊ ab hominib⁹ iniqs eripe me. Qui cogitauerũt supplãtare gressus meos: absc̃oderũt supbi laqueũ m̃. Et funes extẽderũt in laqueũ iuxta iter scandalũ posuerunt m̃. Dixi dño de⁹ me⁹ es tu: exaudi dñe vocẽ depcatõis mee. Dñe dñe xp̃t⁹ salut̃ mee: obũbrasti sup caput meũ i die belli. Non tradas me dñe a desiderio meo pctõri: cogitauerunt ↄ me ne derelinq̃s me ne forte exaltẽtur. Caput circuit⁹ eorũ labor labiorꝫ ipsorꝫ operiet eos. Cadẽt sup eos carbones: in ignẽ deijcies eos: in miserijs nõ subsistẽt. Vir linguosus nõ diriget̃ in terra virũ iniustũ mala capient in interitu. Cognoui q̃z faciet dñs iudiciũ iopis: ⁊ vindictã pauperꝫ. Verũtñ iusti ↄfitebũt̃ nomi tuo: ⁊ habitabũt recti cũ vultu tuo. An. A viro iiq̃ libera me domine. Ps. dauid. 140.

Domine clamaui ad te exaudi me intẽde v. ci mee cũ clamauero ad te. Dirigatur oõ mea sicut incensũ in ↄspectu tuo eleuatio manuũ mearũ sacrificiũ vesptinũ. Pone dñe custodiam ori meo: ⁊ hostiũ circũstãtie labijs meis. Nõ declines cor meũ i verba malitie: ad excusandas excusatiões in peccatis. Cũ hoibus operantib⁹ iniquitatẽ ⁊ nõ cõicabo cũ electis eorum. Corripiet me iust⁹ in mĩa ⁊ increpabit me: oleũ aũt peccatoris nõ impinguet caput meũ. Q̃m adhuc oõ mea in bñplacit̃ eorꝫ absorti sũt iũcti petre iudices eorũ. Audient v̾ba mea q̃m potuerũt: sicut crassitudo tre erupta ẽ super trã. Dissipata sunt ossa nr̃a sec⁹ infernũ q̃z ad te dñe dñe oculi mei: in te speraui nõ auferas aiaꝫ meã. Custodi me a laq̃o quẽ statuerũt m̃ ⁊ a scandalis operãtiũ iniq̃tatẽ. Cadent in retiaculo ei⁹ pctõres singulariter sũ ego donec trãscam. An. Domine clamaui ad te exaudi me. Intellect⁹ dauid cu esset in spelũca. Ps. 141.

Voce mea ad dñm cla
maui: voce mea ad do
minū depcat⁹ sū. Effūdo in
ɔspectu ei⁹ orõnē meā ꝛ tribu
lationē meā añ ipsū ꝓnūcio
In deficiēdo ex me spiritū
meū: ꝛ tu cognouisti semitas
meas. In via hac q̄ ambula
bā: abscōderūt laqueū mihi
Cōsiderabā ad dexterā ꝛ vi
debā: ꝛ nō erat q cognosceret
me. Periit fuga a me: ꝛ nō ē
q reqrat aīam meā. Clama
ui ad te domie dixi tu es spes
mea: portio mea ī t̄ra viuētiū
Intēde ad depcationē meā:
q2 hūiliat⁹ sū nimis. Libera
me a psequētib⁹ me: q2 cōfor
tati sūt sup me. Educ de cu
stodia aīam meā ad ɔfitēdū
noī tuo me expectant iusti do
nec retribuas m̄. Añ. Portio
mea dñe sit in t̄ra viuentiū. Ad
mḡt añ. Suscepit de⁹ isrl̄ puer
suū sic locut⁹ ē abrabā ꝛ semi ei⁹
ꝛ exaltauit hūiles vsq̄ in sclm.
ps. dauid quādo psequebat
eū filius suus absolon. 152.
Domine exaudi orõnē
meā aurib⁹ pcipe obse
cratione meā: in veritate tua
exaudi me ī tua iusticia. Et
nō intres ī iudiciū cū s̄uo tuo
q2 nō iustificabit in ɔspectu
tuo oīs viuēs. Quia psecut⁹
ē inimic⁹ aīam meā: hūiliauit
in t̄ra vitā meā. Collocauit
me ī obscuris sic̄ mortuos se
culi: ꝛ anxiat⁹ ē sup me spūs
me⁹ ī me turbatū ē cor meū
Memor fui dierū antiquorū
ꝛ meditat⁹ sū ī oīb⁹ opib⁹ tuis
ꝛ ī factis manuū tuarū medi
tabar. Expādi man⁹ meas
ad te: aīa mea sic̄ t̄ra sine aq̄
tibi. Velocit̄ exaudi me dñe
defecit spūs me⁹. Nō auertas
faciē tuā a me: ꝛ silis ero de
scēdētib⁹ ī lacū. Auditā fac
m̄ mane m̄iam tuā: q2 ī te spe
raui. Notā fac m̄ viā in qua
ambulē: q2 ad te leuaui aīam
meā. Eripe me de inimicis
meis dñe: ad te confugi doce
me facere volūtatē tuā q2 de⁹
me⁹ es tu. Spūs tu⁹ bonus
deducet me in terrā rectā: ꝓ
pter nomē tuū dñe viuifica
bis me ī eq̄tate tua. Educes
de tribulatōe aīam meā: ꝛ in
m̄ia tua disperdes inimicos
meos. Et perdes oēs q tribu
lant aīam meā: qm̄ ego seru⁹
tu⁹ sū. ps. dd aduers⁹ ionā. 153
Benedict⁹ dñs de⁹ me⁹
q docet man⁹ meas ad

p̄liū ⁊ digitos meos ad bellū
Miſericordia mea ⁊ refugiū
meū ſuſceptor meus ⁊ libera
tor meus. Protector me⁹ ⁊ i
ipſo ſperaui: q ſubdit pplm
meū ſub me. Dñe qd ē hō q̄
īnotuiſti ei: aut fili⁹ hoīs q̄
reputas eū. Homo vanitati
ſilis fact⁹ ē dies ei⁹ ſic vmbra
p̄tereunt. Dñe inclina celos
tuos deſcēde: tāge mōtes ⁊ fu
migabūt. Fulgura coruſca
tionē ⁊ diſſipabis eos: emitte
ſagittas tuas ⁊ cōturbabis
eos. Emitte manū tuā de al
to eripe me ⁊ libera me de aqs
mltis: ⁊ de manu filioꝝ alie
noꝝ. Quoꝝ os locutū ē vani
tatē: ⁊ dextra eoꝝ dextra iniq
tatꝭ. Deus cāticū nouū cātabo
tibi: in pſalterio decachordo
pſallā tibi. Qui das ſalutē
regib⁹ q redemiſti dauid ſer
uum tuū: de gladio maligno
eripe me. Et erue me de ma
nu filioꝝ alienoꝝ qꝛ os locu
tū ē vanitatē: ⁊ dextera eorū
dextera iniqtatis. Quoꝝ fi
lij ſic nouelle plātatiōes: i iu
uētute ſua. Filie eoꝝ cōpoſi
te: circūornate vt ſilitudo tē
pli. Promptuaria eorū ple
na: eructātia ex hoc in illud.

Oues eoꝝ fetoſe abūdātes i
egreſſib⁹ ſuis boues eoꝝ craſ
ſe. Nō ē ruina macerie: neqꝫ
trāſit⁹ neqꝫ clamor in plateis
eoꝝ. Btm dixerūt pplm cui
h ſūt: btūs ppls cui⁹ dñs de⁹
ei⁹. Añ. Bñdict⁹ dñs de⁹ me⁹.
Laudatio ipi dd. Aleph 154
Exaltabo te de⁹ me⁹ rex
⁊ bñdicā noī tuo in ſe
culū: ⁊ in ſeculū ſcli. Beth.
Per ſingulos dies bñdicā
tibi ⁊ laudabo nomē tuū i ſe
culū ⁊ i ſclm ſeculi. Gymel.
Magnus dñs ⁊ laudabilis
nimis ⁊ magnitudinis eius
nō eſt finis. Deleth. Gñatio
⁊ gñatio laudabit opa tua: ⁊
⁊ potētiā tuā pnūciabūt. He.
Magnificētiā glie ſāctitatꝭ
tue loquent: ⁊ mirabilia tua
narrabūt. Uau. Et virtutē
terribiliū tuorū dicēt: ⁊ ma
gnitudinē tuam narrabūt.
Zai. Memoriā abūdantie
ſuauitatꝭ tue eructabūt: ⁊ iu
ſticia tua exultabūt. Heth.
Miſerator ⁊ miſericors dñs
patiens ⁊ multū miſericors.
Teth. Suauis dñs vniūſis
⁊ miſeratiōes ei⁹ ſup oīa opa
eius. Ioth. Confiteāt tibi
dñe oīa opa tua: ⁊ ſci tui bñ

dicant tibi. Caph. Gloriā regni tui dicēt: et potētiā tuā loquent. Lamech. Ut notā faciant filijs hoiuz potētiā tuā et gloriaz magnificētie regni tui. Mē. Regnū tuū regnū oiuz seculoꝝ: et dnatio tua in oī generatiōe et generatione. Nun. Fidelis dñs in oib⁹ ꝟbis suis: et scūs in oib⁹ operib⁹ suis. Samech. Alleuat dñs oēs qui corruūt: et erigit oēs elisos. Ain. Oculi oium in te sperāt dñe: et tu das escā illoꝝ in tpe opportuno. Phe. Aperis tu manū tuā: et imples oē aial bñdictōe Zad. Iust⁹ dñs in oib⁹ viis suis: et scūs in oibus opibus suis Coph. Prope ē dñs oib⁹ inuocātib⁹ eū oib⁹ inuocātib⁹ eū in ꝟitate Res. Volūtatē timētiū se faciet: et deprecationē eoꝝ exaudiet et saluos faciet eos. Sin. Custodit dñs oēs diligētes se: et omnes pctōres disꝑdet. Thau. Laudatōez dñi loqt os meum et bñdicat ois caro noī scō ei⁹ i sclm: et i sclm scli. Añ. In eternū et in seculū seculi. Alla. 155.

Laudate aīa mea dñz laudabo dñm i vita mea; psallam deo meo q̄diu fuero. Nolite cōfidere in pncipib⁹: i filijs hoiuz i qb⁹ nō est sal⁹. Exibit spūs ei⁹ et reuertet in trā suā: in die peribūt omnes cogitationes eoꝝ Btūs cui⁹ de⁹ iacob adiutor ei⁹: spes ei⁹ in dño deo ipsi⁹ q fecit celū et terrā mare et oia q̄ in eis sūt. Qui custodit veritatē in sclm: facit iudiciū iniuriā patiētib⁹ dat escā esurientib⁹ Dñs soluit cōpeditos dñs illuminat cecos. Dñs erigit elisos dñs dirigit iustos. Dñs custodit aduenas pupillum et viduam suscipiet: et vias pctōꝝ disꝑdet. Regnabit dñs in scla de⁹ tu⁹ syon in gñatōe et gñatiōe. Añ. Laudabo deū meū i vita mea. Alla. 156

Laudate dñm qm̄ bon⁹ ē psalm⁹: deo nr̄o sit iucūda decoraq; laudatio Edificās hirlm dñs: dispersiōes hirlm ꝯgregabit. Qui sanat ꝯtritos corde: et alligat cōtritiōes eoꝝ. Qui nūerat mltitudinē stellaꝝ: et oib⁹ eis noīa vocat. Magn⁹ dñs nr̄ et magna ꝟtꝰ ei⁹ et sapiētie ei⁹ nō ē nūer⁹. Suscipiēs māsuetos dñs: humilians aūt pctōres vsq; ad terrā. Precinite dño

in cōfessione: psallite deo nr̄o in cithara. Qui operit celū nubibus: et parat terre pluuiā. Qui pducit i mōtib⁹ fenū et herbā seruituti hoiū. Qui dat iumētis escā ipsoꝝ: et pullis coruoꝝ inuocātib⁹ eū. Nō i fortitudine eq uolūtatē habebit: neq; in tibijs viri bn̄placitū erit. Bn̄placitū ē dn̄o super timētes eū: et i eis q sperāt sup mia ei⁹. Añ. Deo nr̄o iocūda sit laudatio. Alla Aggei et Zacharie. ps. 147.

Lauda hirlm dn̄m: lauda deū tuū syō. Qm̄ confortauit seras portaꝝ tuaꝝ: benedixit filijs tuis in te. Qui posuit fines tuos pacē: et adipe frumēti satiat te. Qui emittit eloquiū suū terre: velociter currit sermo ei⁹. Qui dat niuē sic lanā: nebulā sic cinerē spargit. Mittit cristallū suā sic buccellas añ faciē frigoris ei⁹ qs sustinebit? Emittet vbū suū et liquefaciet ea: flabit spūs ei⁹ et fluēt aq. Qui ānūciat verbū suū iacob: iusticias et iudicia sua isrl. Nō fecit talit oi nationi: et iudicia sua nō māifestauit eis. Añ. Laud hirlm dn̄m. Exc paschali añ. Alla alla al.

Laudate dn̄m Alla. ps. 148. de celis: laudate eū in excelsis. Laudate eū omnes angeli eius: laudate eū omnes virtutes ei⁹. Laudate eum sol et luna: laudate eū omnes stelle et lumen. Laudate eū celi celorum et aque que super celos sunt laudēt nomen dn̄i. Quia ipse dixit et facta sunt ipse mādauit et creata sunt. Statuit eā in sclm et in sclm scli: pceptū posuit et nō ptibit. Laudate dn̄m de terra: dracones et oēs abyssi. Ignis grando nix glacies spūs pcellaꝝ: q faciūt verbū ei⁹. Mōtes et oēs colles: ligna fructifera et oēs cedri. Bestie et vniuersa pecora: serpentes et volucres pēnata. Reges terre et oēs ppli pncipes et oēs iudices terre. Iuuenes et vgines senes cū iunioribus laudēt nomē dn̄i: qr exaltatū ē nomē ei⁹ soli⁹. Cōfessio ei⁹ sup celū et trā et exaltauit cornu ppli sui. hymn⁹ oib⁹ sanctis eius: filijs israel populo appropinquāti sibi.

Cantate dn̄o Alleluia. canticū nouū: laus ei⁹ in ecclesia sctoꝝ. Letet isrl in eo qui fecit eū: et filie syon

exultēt in rege suo. Laudēt
nomē ei⁹ in choro in tympa-
no & psalterio psallāt ei. Quia
bñplacitū ē dño in pplo suo
& exaltauit māsuetos in salu
tē. Exultabūt sci in gloria:
letabūt i cubilib⁹ suis. Ex
ultatiões dei in gutture eorū
& gladij ancipites in māib⁹
eorum. Ad faciēdā vindictā in
natiōib⁹: increpatiões in po
pulis. Ad alligandos reges
eorum i cōpedib⁹ & nobiles eorum
i manicis ferreis. Ut faciāt
i eis iudiciū cōscriptū gl'ia hec
ē oib⁹ sanctis ei⁹. Alleluia.

Laudate dñm i scis ei⁹:
laudate eū in firmamē-
to virtutis ei⁹. Laudate eū
in virtutib⁹ ei⁹: laudate eū sm
multitudinē magnitudinis
ei⁹. Laudate eū in sono tube
laudate eū i psalterio & cytha-
ra. Laudate eū in tympano
& choro: laudate eū i chordis
& organo. Laudate eū i cym
balis bñ sonantib⁹: laudate
eū in cymbalis iubilationis
omnis spūs laudet dominū
Alleluia. Canticum ysaie.

Confitebor tibi dñe qm
iratus es mi: cōuersus est
furor tuus & cōsolat⁹ es me.

Ecce de⁹ saluator me⁹: fidu-
cialiter agam & non timebo.
Quia fortitudo mea & laus
mea dñs: & fact⁹ ē mi in salutē
Haurietis aqs in gaudio de
fontib⁹ saluatoris: & dicetis
in illa die cōfitemini dño & inuo-
cate nomē ei⁹. Notas facite
in pplis adinuētiões ei⁹ me-
mētote qm excelsū ē nomē ei⁹
Cātate dño qm magnifice
fecit: anūciate hoc in vniūsa
tra. Exulta & lauda habita
tio syō: q2 magn⁹ i medio tui
scūs isrl. Añ. Cōuersus ē furor
tu⁹ & cōsolat⁹ es me. Canticum ezechie.

Ego dixi in di-
midio dierū meorum: va
dā ad portas iferi. Quesiui
residuū ānorum meorum: dixi nō
videbo dñm deū in terra vi
uentiū. Nō aspiciā hoiez vl
tra: & habitatorez qetis. Ge-
neratio mea ablata ē & cōuo-
luta est a me: q̄si tabernacula
pastorum. Precisa ē velut a te-
xente vita mea dū adhuc or-
direr succidit me de mane vsq
ad vespā finies me. Sperabā
vsq ad mane: q̄si leo sic cōtri
uit oīa ossa mea. De mane
vsq ad vespā finies me sicut
pull⁹ hirūdinis sic clamabo

meditabor ut colũba. Attenuati sũt oculi mei suspiciẽtes i excelso. Dñe vim patior rñde p me qd dicã aut qd rñdebit m̃ cũ ipse fecerit. Recogitabo tibi oẽs ãnos meos i amaritudine aĩe mee. Dñe si sic viuit̃ ⁊ i talib⁹ vita spirit⁹ mei: corripies me ⁊ viuificabis me: ecce i pace amaritudo mea amarissima. Tu aũt eruisti aiam meã ut non periret: piecisti post tergũ tuũ oĩa pctã mea. Quia nõ infernus ↄfitebit̃ tibi neq̃ mors laudabit te: nõ expectabũt q descẽdũt i lacũ veritatẽ tuã. Uiuẽs viuẽs ipse cõfitebit̃ tibi: sicut ⁊ ego hodie pr̃ filijs notũ faciet ṽitatẽ tuã. Dñe saluũ me fac: ⁊ psalmos nostros cãtabim⁹ cũctis dieb⁹ vite nr̃e i domo dñi. Añ. Cũctis diebus vite nr̃e saluos nos fac dñe. Cãticũ anne.

Exultauit cor meũ i dño ⁊ exaltatum est cornu meũ in deo meo. Dilatatũ ẽ os meũ sup inimicos meos: q2 letata sũ i salutari tuo. Nõ ẽ scũs ut est dñs: neq̃ ẽni est ali⁹ extra te ⁊ nõ est fortis sic de⁹ nr̃. Nolite multiplicare loq sublimia: gl̃iantes. Recedant vetera de ore ṽro: q2 de⁹ sciẽtiaꝝ dñs ẽ: ⁊ ipsi preparant̃ cogitatiões. Arcus fortiũ supat⁹ est: ⁊ ĩfirmi accincti sunt robore. Repleti pus p panib⁹ se locauerũt: ⁊ famelici saturati st̃. Donec sterilis peperit plurimos: ⁊ q̃ multos habebat filios infirmata est. Dñs mortificat ⁊ viuificat: deducit ad iferos ⁊ reducit. Dñs pauperez facit ⁊ ditat: humiliat ⁊ sublimat. Suscitãs de pulue ẽgenũ: ⁊ de stercore erigens pauperẽ. Ut sedeat cũ pncipib⁹ ⁊ soliũ gl̃ie teneat. Dñi eniz sũt cardines t̃re: ⁊ posuit super eos orbem. Pedes scõrũ suoꝝ seruabit ⁊ ipij i tenebris ↄticescẽt: q2 nõ i fortitudine sua roborabit̃ vir. Dñm formidabũt adũsarij ei⁹: ⁊ sup ipsos in celis tonabit. Dñs iudicabit fines terre ⁊ dabit ĩperiũ regi suo: ⁊ sublimabit cornu christi sui. Añ. Dñs iudicabit fines t̃re. Cant. moysi.

Cantem⁹ dño gl̃iose eñi honorificat⁹ ẽ: equũ et ascẽsorẽ piecit i mare. Fortitudo mea ⁊ laus mea dñs:

⁊ factꝰ eſt m̄ in ſalutē. I ſte
deꝰ meus ⁊ glorificabo eū: deꝰ
pr̄is mei ⁊ exaltabo eū. D o
minꝰ q̄ſi vir pugnator oṗs no
mē eiꝰ: currꝰ pharaonis ⁊ ex
ercitū eiꝰ ꝓiecit i mare. E le
cti pn̄cipes eiꝰ ſubmerſi ſunt
in mari rubro: abyſſi operue
runt eos deſcenderunt i pro
fundū q̄ſi lapis. D extera tua
dn̄e magnificata ē i fortitu
dine dextera tua dn̄e ꝑcuſſit
inimicū: ⁊ i multitudine glo
rie tue depoſuiſti adu̇ſarios
meos. M iſiſti irā q̄ deuora
uit eos ſicut ſtipulā: ⁊ in ſpū
furoris tui ꝯgregate ſūt aq̄.
S tetit vnda fluēs ꝯgregate
ſūt abyſſi i medio mari. D i
xit inimicꝰ ꝑſeq̈r ⁊ cōprehen
dā: diuidā ſpolia ⁊ iplebitur
aīa mea. E uaginabo gla
diū meū: interficiet eos manꝰ
mea. F lauit ſpūs tuꝰ ⁊ ope
ruit eos mare: ſubmerſi ſunt
q̄ſi plūbū in aq̄s vehemētibꝰ
Q uis ſil̄is tui in fortibꝰ dn̄e
q̄s ſil̄is tui: magnificus in
ſcitate terribilis atq̄ lauda
bilis ⁊ faciēs mirabilia. E x
tendiſti manū tuā: ⁊ deuora
uit eos tra. D ux fuiſti i mia
tua: pplo quē redemiſti. E t
portaſti eū i fortitudine tua:
ad habitaculū ſcm̄ tuū. A ſ
cēderūt ppl̄i ⁊ irati ſūt: dolo
res obtinuerūt habitatores
philiſtijm. T ūc conturbati
ſunt pn̄cipes edom robuſtos
moab obtinuit tremor: obri
guerūt oēs habitatores cha
naan I rruat ſuꝑ eos formi
do ⁊ pauor: magnitudīe bra
chij tui. F iant imobiles q̄ſi
lapis donec ꝑtrāſeat ppl̄us
tuꝰ dn̄e: donec ꝑtrāſeat ppl̄s
tuꝰ iſte quē poſſediſti. I ntro
duces eos ⁊ plātabis i mōte
hereditatꝪ tue: firmiſſimo ha
bitacl̄o tuo q̄ꝺ oparꝰ es dn̄e.
S cūariū tuū dn̄e q̄ꝺ firma
uerūt manꝰ tue: dn̄s regna
bit i etnū ⁊ vltra. I ngreſſꝰ ē
enī eq̄s pharao cū curribꝰ et
eq̄tibꝰ eiꝰ in mare: ⁊ reduxit
ſuꝑ eos dn̄s aq̄s maris. F i
lij aūt iſrl̄ ambulauerūt per
ſiccū: in medio eius. An̄. In
etnū dominus regnabit ⁊ vltra

Canticū abachuc.

D D omine audiui auditio
nē tuā: ⁊ timui. D n̄e opus
tuū: i medio ānoꝝ viuifica il
lud. I n medio annoꝝ notū
facies: cū iratꝰ fueris mīe re
cordaberi. D eꝰ ab auſtro ve

uiet: et scūs de mōte pharan.
Operuit celos gl'ia ei⁹: et lau-
dis ei⁹ plena ē t'ra. Splēdor
ei⁹ ut lux erit: cornua ī mani-
b⁹ ei⁹. Ibi abscōdita ē forti-
tudo eius: an̄ faciē eius ibit
mors. Egrediet' diabol⁹ an̄
pedes ei⁹: stetit et mēsus ē t'rā
Aspexit et dissoluit gētes: et
ptriti sūt mōtes scl'i. Incur-
uati sūt colles mūdi: ab itine-
rib⁹ et'nitatꝭ ei⁹. Pro iniq̄tate
vidi tētoria ethiopie: turba-
būt' pelles t're madiā. Nūqd
ī flumib⁹ irat⁹ es dn̄e: aut in
fluib⁹ furor tu⁹ vl' ī mari indi-
gnatio tua. Qui ascēdes sup
eq̄s tuos: et q̄drige tue salua-
tio. Suscitās suscitab' arcū
tuū: iuramēta tribub⁹ q̄ locu-
t⁹ es. Fluuios scides t're vi-
derūt te et doluer't mōtes: gur-
ges aq̄ꝝ trāsijt. Dedit abys-
sus vocē suā: altitudo man⁹
suas leuauit. Sol et luna ste-
terūt ī habitaculo suo: ī luce sa-
gittaꝝ tuarū ibūt ī splēdore
fulgurātꝭ haste tue. In fremi-
tu pculcab' t'rā ī furore obstu-
pefacies gētes. Egress⁹ es ī
salutē ppl'i tui: in salutē cum
christo tuo. Percussisti caput
d' domo impij: denudasti fūda-
mētū ei⁹ vsq3 ad collū. Ma-
ledixisti sceptris ei⁹ capiti bel-
latoꝝ ei⁹: venietib⁹ ut turbo
ad dispgēdū me. Exultatio
eoꝝ sic' ei⁹ q deuorat paupere
ī abscōdito. Uiā fecisti ī ma-
ri eq̄s tuis: ī luto aq̄ꝝ mlt'aꝝ.
Audiui et pturbat⁹ ē venter
me⁹: a voce ptremuer't labia
mea. Ingrediat' putredo in
ossib⁹ meis: et subt' me scate-
at. Ut reqescā ī die afflictōis
et ascendā ad ppl'm accinctū
nr̄m. Fic⁹ eni nō florebit: et
nō erit germē ī vineis. Mē-
tiet' op⁹ oliue: et arua nō affe-
rent cibū. Abscidet' de ouili
pec⁹: et nō erit armentū ī psc-
pib⁹. Ego aūt ī dn̄o gaude-
bo: et exultabo ī deo iesu meo
Deus dn̄s fortitudo mea: et
ponet pedes meos q̄si ceruoꝝ.
Et sup excelsa mea deducet
me victor ī psalmis canentē
An̄. Dn̄e audiui auditū tuū et
timui. Cāticū moysi.
Audite celi q̄ loq'r: audi-
at t'ra v'ba oris mei. Concre-
scat in pluuiā doctrina mea
fluat ut ros eloquiū meum.
Quasi hymber super herbā
et q̄si stille super gramina: qa
nomen dn̄i inuocabo. Date

magnificētiā deo nr̄o dei pfe
cta sūt opera: ⁊ oēs vie ei⁹ iu-
dicia. Deus fidelis ⁊ absq; vl
la iniqtate iust⁹ ⁊ rectus: pec
cauerūt ei ⁊ nō filij ei⁹ i sordi
bus. Gnātio pua atq; puer
sa: heccine reddis dn̄o pple
stulte ⁊ insipiēs. Nūqd non
ipse ē pr̄ tuus: q possedit te ⁊
fecit ⁊ creauit te? Memento
dierū antiqrū: cogita gn̄atōes
singulas. Interroga prēz tuū
⁊ ānūciabit t̄: maiores tuos
⁊ dicent tibi. Qn̄ diuidebat
altissim⁹ gētes: qn̄ sepabat fi
lios adā. Cōstituit t̄minos
pplorū iux̄ numerū filiorū isrl̄
Pars āt dn̄i ppl's ei⁹: iacob
funicul⁹ hēditatꝭ ei⁹. Inue-
nit eū i t̄ra deserta: i loco hor
roris ⁊ vaste solitudīs. Cir
cūduxit eū ⁊ docuit ⁊ custodi
uit q̄si pupillā ocl̄i sui. Sic
aqla puocās ad volādū pul
los suos: ⁊ sup eos volitans
Expādit alas suas ⁊ assum
psit eos: atq; portauit in hu-
merꝭ suis. Dn̄s sol⁹ dux ei⁹
fuit: ⁊ n̄ erāt cū eo de⁹ alien⁹.
Cōstituit eū sup excelsā t̄rā
ut comederet fruct⁹ agrorū. Ut
sugeret mel de petra: oleūq; de
saxo durissimo. Butyrū dar

mēto ⁊ lac de ouib⁹: cū adipe
agnorū ⁊ arietū filiorū basan
Et hircos cū medulla triti
ci: ⁊ sāguinē vue biberēt me-
racissimū. Incrassat⁹ ē dile
ct⁹ ⁊ recalcitrauit: icrassat⁹
ipinguat⁹ dilatat⁹. Dereli-
quit deū factorē suū: ⁊ reces-
sit a deo salutari suo. Prouo
cauerūt eū i dijs alienis: ⁊ i
abhoīatiōib⁹ suis ad iracū-
diā ꝯcitauerūt. Immolauerūt
dmonijs ⁊ n̄ deo: dijs qs igno-
rabāt. Noui recētesq; vene-
rūt: qs nō coluerūt pr̄es eorū
Deū q te genuit dereliqsti: ⁊
oblit⁹ es dn̄i creatoris tui. Ui
dit dn̄s ⁊ ad iracūdiā cōcita
tus ē: qr puocauerūt eū filij
sui ⁊ filie. Et ait: abscondā
faciē meā ab eis: ⁊ ꝯsiderabo
nouissima eorū. Gnātio eni
puersa ē: ⁊ ifideles filij. Ipsi
me puocauerūt i eo q nō erat
de⁹: ⁊ irritauerūt i vanitati
b⁹ suis. Et ego puocabo eos
i eo q nō ē ppl's: ⁊ in gēte stul-
ta irritabo illos. Ignis suc-
cēsus ē in furore meo: ⁊ arde
bit vsq; ad iferni nouissima
Deuorabitq; t̄rā cū germie
suo: ⁊ mōtiū fūdamēta cōbu
ret. Cōgregabo sup eos ma

la: ⁊ sagictas meas cõplebo i
eis. Cõsumẽt fame ⁊ deuo-
rabũt eos aues: morsu ama-
rissimo. Dẽtes bestiaꝝ imit
tã in eos: cũ furore trahẽtiũ
sup trã atq; serpẽtiũ. Foris
vastabit eos gladi⁹ ⁊ int⁹ pa
uor: iuuenẽ sil' ac v̾ginẽ lactẽ
tẽ cũ hoĩe sene. Et dixi vbi
nã sũt: cessare faciã ex hoĩb⁹
memoriã eoꝝ. Sꝫ ꝓpt̃ iraꝫ
inimicoꝝ distuli: ne forte su
perbirẽt hostes eoꝝ. Et dice
rẽt man⁹ nr̃a excelsa: ⁊ nõ do
min⁹ fecit hec oĩa. Gẽs absq;
ꝯsilio ẽ ⁊ sine prudẽtia: vtinã
saperẽt ⁊ intelligerent ac no-
uissima ꝓuiderẽt. Quõ ꝑse
q̃bat' vn⁹ mille: ⁊ duo fuga-
rẽt decẽ milia. Nõne ideo q2
de⁹ su⁹ vẽdidit eos: ⁊ dñs cõ
clusit illos? Nõ eni ẽ de⁹ nr̃
ut dij eoꝝ: ⁊ iĩmici nr̃i sũt iu
dices. De vinea sodomorũ
vinea eoꝝ: ⁊ d̾ suburbãis go
morre. Uua eoꝝ vua fellis:
⁊ botr⁹ amarissim⁹. Fel dra
conũ vinũ eoꝝ: ⁊ venenũ aspi
dũ insanabile. Nõne hec cõ
dita sũt apud me: ⁊ sigta in
thesauris meis? Mea ẽ vl-
tio ⁊ ego retribuã eis ĩ tpe: ut
labat' pes eoꝝ. Iuxta ẽ dies
ꝑditiõis: ⁊ adesse festinãt tẽ-
pora. Iudicabit dñs ppl'm
suũ: ⁊ i s̾uis suis miserebit'.
Uidebit q̃ ifirmata sit ma-
nus: ⁊ clausi q̃ꝫ defecerũt: re
siduiq; ꝯsũpti sũt. Et dicẽt
vbi sũt dij eoꝝ: ĩ qb⁹ habebãt
fiduciã. De q̃ꝝ victimis co-
medebãt adipes: ⁊ bibebant
vinũ libaminũ. Surgant ⁊
opitulẽt' vob: ⁊ i necessitate
vos ꝓtegant. Uidete q̃ ego
sim sol⁹: ⁊ nõ sit ali⁹ de⁹ p̃ter
me. Ego occidã ⁊ ego viuẽ
faciã ꝑcutiã ⁊ ego sanabo: et
nõ ẽ qui de manu mea possit
eruere. Leuabo ad celũ ma-
nũ meã: ⁊ dicã viuo ego i et-
nũ. Si acuero ut fulgur gla
diũ meuꝫ: ⁊ arripuerit iudi-
ciũ man⁹ mea. Reddã vltio
nẽ hostib⁹ meis: ⁊ his q oderũt
me retribuã. Inebriabo sa-
gictas meas sanguĩe: ⁊ gla-
di⁹ me⁹ duorabit carnes. De
cruore occisoꝝ ⁊ de captiui-
tate nudati iĩmicoꝝ capitis.
Laudate gẽtes ppl'm ei⁹: q2
sãguinẽ filioꝝ suoꝝ vlciscet'
Et vindictã retribuit in ho
stes eoꝝ: ⁊ ꝓpiti⁹ erit tre ppl'i
sui. An. Et i s̾uis suis dñs mi-
serebit'. Cãticũ triũ pueroꝝ:

Dani. c. 3

Benedicite oia opa dñi dño: laudate et superexaltate eu i scla. Bndicite ageli dñi dño: benedicite celi dño. Bndicite aq oes q sup celos sut dño: bndicite oes virtutes dñi dño. Benedicite sol et luna dño: benedicite stelle celi dño. Bndicite hymber et ros dño: benedicite ois spus dei domino. Bndicite ignis et estus domino: benedicite frigus et estas domino. Benedicite rores et pruina domino: benedicite gelu et frigus domino Benedicite glacies et niues dño: bndicite noctes et dies dño. Bndicite lux et tenebre dño: bndicite fulgura et nubes dño. Benedicat tra dñm: laudet et superexaltet eu i scla. Bndicite montes et colles dño: bndicite vniuersa germinatia i tra dño. Benedicite fontes dño: bndicite maria et fluia dño. Bndicite cete et oia q mouet i aqs dño: bndicite oes volucres celi dño. Bndicite oes bestie et pecora dño: bndicite filij hominu dño. Bndicat isrl dominu: laudet et superexaltet eu i scla. Bndicite sacerdotes dñi dño: bndicite serui dñi dño. Bndicite spus et aie iustoru dño: benedicite sci et humiles corde dño. Benedicite anania azaria misabel dominu: laudate et superexaltate eu in scla. Bndicam⁹ patre et filiu cu sco spu: laudem⁹ et superexaltem⁹ eu in scla. Bndict⁹ es dñe in firmameto celi: laudabilis et gliosus et superexaltat⁹ i scla. Caticu zacharie. Luc. c. 1

Benedict⁹ dñs deus isrl: qr visitauit et fecit redeptionez plebis sue. Et erexit cornu salutis nobis i domo dauid pueri sui. Sic locut⁹ e p os scoru: q a seculo sut pphetaru. Salute ex inimicis nris: et de manu oium q oderut nos. Ad faciendu miam cu prib⁹ nris: et memorari testameti sui sci. Iusiurādu qd iurauit ad abrahaz patre nrm: daturu se nobis. Ut sine timore de manu inimicoru nroru liberati seruiam⁹ illi. In scitate et iusticia cora ipso: oibus dieb⁹ nris. Et tu puer ppha altissimi vocaberis: pibis eni ante facie dñi parare vias ei⁹. Ad danda sciaz salutis plebi ei⁹ i remissione pctoru eoru. Per viscera mie dei nri: in quib⁹

visitauit nos oriens ex alto.
Illuminare his q̄ i tenebris
⁊ vmbra mortis sedēt: ad di
rigēdos pedes nr̄os i viā pa
cis. Hymn⁹ ābrosij ⁊ augu/
stini.

Te deū laudam⁹ te dn̄m ɔfitemur. Te
eternū prēm: oīs t̄ra veneraẗ.
Tibi oēs angeli: tibi celi et
vniu̇se ptātes. Tibi cheru/
bin ⁊ seraphin: icessabili vo
ce ꝓclamāt. Scūs. Sanct⁹
Scūs dn̄s de⁹ sabaoth Ple
ni sūt celi ⁊ t̄ra maiestat̄ glo
rie tue. Te gl'iosus aplo᷑um
chor⁹. Te ꝓphetaꝝ: lauda
bilꝭ nūer⁹. Te martyꝝ cādi/
dat⁹ laudat exercit⁹. Te per
orbē terraꝝ: scā ɔfiteẗ eccl'ia.
Patrē imēse maiestat̄. Ve
nerādū tuū veꝝ ⁊ vnicū filiū
Scm̄ q̄q₃ pacl'itū spm̄. Tu
rex glie xp̄e. Tu p̄ris sempi
tern⁹ es fili⁹. Tu ad liberā/
dū susceptur⁹ hoīem nō hor/
ruisti virgis vterū. Tu de/
uicto mort̄ aculeo: aperuisti
credentib⁹ regna celoꝝ. Tu
ad dexteram dei sedes: ī glia
p̄ris. Iudex crederis eē ven
turus. Te ḡ q̄sum⁹ tuos fa
mulos subueni q̄s p̄cioso sā
guie redemisti. Eterna fac cū
scīs tuis gl'ia mūerari. Sal
uū fac p̄plm tuū dn̄e ⁊ bn̄dic
hēditati tue. Et rege eos et
extolle illos vsq₃ i eternū. Per
singulos dies bn̄dicim⁹ te.
Et laudam⁹ nomē tuū i scl'z
⁊ i scl'm scl'i. Digre dn̄e die
isto: sine pctō nos custodire.
Miserē nr̄i dn̄e: miserē nr̄i
Fiat m̄ia tua dn̄e sup nos
queādmodū sp̄auimus ī te.
In te dn̄e sp̄aui: ñ ɔfūdar ī
eternū. Symbolū. atha

q Vicūq₃ vult salu⁹ eē añ
oīa op⁹ ē ut teneat catholicā
fidē. Quā nisi q̄sq₃ itegram
inuiolatāq₃ suauerit absq₃ du
bio i eternū pibit. Fides āt ca
tholica hē: ut vnū deū ī trini
tate ⁊ trinitatē i vnitate ve/
nerem̄. Neq₃ ɔfundētes pso
nas: neq₃ subam separātes.
Alia ē eni psona p̄ris alia fi
lij: alia sp̄us sci. Sȝ p̄ris ⁊ fi
lij ⁊ sp̄us sci vna ē diuinitas:
eq̄lis gl'ia coeterna maiestas.
Qualꝭ p̄r talꝭ fili⁹: talis sp̄us
scūs. Increat⁹ p̄r icreat⁹ fi
li⁹: icreat⁹ sp̄us scūs. Immē
sus p̄r imēsus fili⁹: imensus
sp̄us scūs. Etern⁹ p̄r etn⁹ fili⁹
eternus sp̄us scūs. Et tn̄ non
tres eterni: s₃ vn⁹ etern⁹. Sicut
nō tres icreati nec tres imēsi
s₃ vnus increatus ⁊ vn⁹ imē

sus. Similiter oīpotēs pr̄ oipo
tēs filius:oipotēs spūs scūs.
Et tñ nō tres oipotētes: sed
vnꝰ oipotēs. Ita deꝰ pr̄ deꝰ fi
liꝰ:deꝰ spūs scūs. Et tñ non
tres dij:ꝫ vnꝰ ē deꝰ. Ita dñs
pr̄ dñs filius:dñs spūs scūs
Et tñ nō tres dñi: ꝫ vnus ē
dñs. Quia sic sigillatī vnā/
quāqꝫ psonā deū ac dñm cō/
fiteri christiana veritate cō/
pellimꝰ: ita tres deos aut do/
minos dicē catholica religio
ne phibemur. Pat a nullo ē
factꝰ:nec creatꝰ nec genitus
Filiꝰ a pr̄e solo ē: nō factus
nec creatꝰ ꝫ genitꝰ. Spūs sā
ctꝰ a pr̄e ꝛ filio: nō factꝰ nec
creatꝰ nec genitꝰ ꝫ pcedens.
Unꝰ ḡ pr̄ nō tres prēs: vnꝰ
filiꝰ nō tres filij: vnꝰ spūs sā
ctꝰ nō tres spūs scī. Et ī hac
trinitate nihil priꝰ aut poste/
riꝰ: nihil maiꝰ aut minus: ꝫ
tote tres psone coetne sibi sūt
ꝛ coeq̄les. Ita ut p oīa sicut
iā supra dictū ē: ꝛ trinitas ī
vnitate ꝛ vnitas ī trinitate
veneranda sit. Qui vult ḡ sal
uus esse ita de trinitate senti
at. Sꝫ necessariū est ad eter/
nā salutē: ut incarnationem
q̄ꝫ dñi nr̄i iesu christi fidelit
credat. Est ḡ fides recta ut
credamꝰ ꝛ cōfiteamur: qr̄ do
minꝰ nr̄ iesus christꝰ dei filiꝰ
deus ꝛ hō ē. Deus ē ex subā
pr̄is añ scl'a genitꝰ: hō ex subā
mr̄is ī sclō natus. Perfectꝰ
deus pfectꝰ hō: ex aīa rōnali
ꝛ humana carne subsistens.
Eq̄lis pr̄i ꝫm diuinitatem
minor pr̄e ꝫm humanitatē
Qui licꝫ deꝰ sit ꝛ hō: nō duo
tñ sed vnꝰ est christus. Unꝰ
āt nō cōuersiōe diuinitat̄ ī car/
nē: ꝫ assūptiōe hūanitatis ī
deū. Unus oīo nō cōfusione
substātie: sed vnitate psone.
Nā sicut aīa rōnalis ꝛ caro
vnꝰ ē hō: ita deꝰ ꝛ hō vnus ē
christus. Qui passus ē p sa
lute nr̄a descēdit ad inferos
tertia die resurrexit a mortuis
Ascēdit ad celos sedet ad de
xterā dei pr̄is oīpotētis: inde
venturus ē iudicare viuos ꝛ
mortuos. Ad cuiꝰ aduentū
oēs hoīes resurgē hñt cū cor/
poribꝰ suis: ꝛ reddituri sūt d̄
factis pprijs rōnē. Et q bo/
na egerūt ibūt ī vitā eternā:
q vo mala ī ignē etnū. Hec
est fides catholica: quā nisi
quisqꝫ fideliť firmiťqꝫ credi
derit saluus esse nō poterit.

Magnificat. Cātī. marie. Magnificat aīa mea dn̄z. Et exultauit spūs me⁹ ī deo salutari meo. Quia respexit hūilitatē āncille sue: ecce enī ex hⁱ btām me dicēt oēs gn̄atiōes. Quia fecit m̄ magna qui potēs ē: ꝛ scm̄ nomē ei⁹. Et misericordia ei⁹ a ꝓgenie in ꝓgenies: timētib⁹ eū. Fecit potentiā in brachio suo: dispsit supbos mēte cordis sui. Deposuit potētes de sede: ꝛ exaltauit hūiles. Esuriētes impleuit bonis: ꝛ diuites dimisit ianes. Suscepit isrl̄ puer suū: recordatus mīe sue. Sic locut⁹ ē ad pr̄es nr̄os abrahā ꝛ semini ei⁹ in secula. Gloria. Sicut. Canticū symeonis.

Nunc dimittis fuū tuū dn̄e: fm̄ ꝟbū tuū ī pace. Quia viderūt oculi mei: salutare tuum. Quod parasti añ faciē oīuz ꝑploꝝ. Lumen ad reuelatiōnē gentiū: ꝛ gloriam plebis tue isrl̄. Gloria.

Symbolum apostolorum.

Credo in deū patrē oīpotētē creatorem celi ꝛ terre. Et in iesū christū filiū ei⁹ vnicū dn̄m nr̄m. Qui cōcept⁹ est de spū scō. Nat⁹ ex maria virgine. Passus sub pontio pilato. Crucifixus mortu⁹ ꝛ sepult⁹. Descendit ad inferna. Tertia die resurrexit a mortuis. Ascēdit ad celos sedet ad dexterā dei patris oīpotētis. Inde ventur⁹ est iudicare viuos ꝛ mortuos. Credo in spm̄ scm̄. Sanctā ecclesiā catholicā. Sanctorū cōmunionē. Remissionem pctōꝝ. Carnis r̄surrectiōz. Uitā et̄nā. Am̄. Oro dn̄ica

Pater noster q es in celis Sactificet nomē tuū. Adueniat regnū tuū. Fiat volūtas tua sicut in celo ꝛ in terra. Panē nr̄m q̄tidianū da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nr̄a sicut ꝛ nos dimittim⁹ debitorib⁹ nostris. Et ne nos īducas ī tentatione. Sed libera nos a malo. Amen. Ante letanias. ps.

Deus in adiutoriū meū intēde: dn̄e ad adiuuādū me festina. Cōfūdāt ꝛ reuereant: q q̄rūt aīam meam. Auertāt retrorsū ꝛ erubescāt q volūt m̄ mala. Auertāt statim erubescētes q dicūt m̄ euge euge. Exultēt ꝛ letēt in te oēs q q̄rūt te: ꝛ dicunt sp ma-

gnificet̃ dñs q diligũt salutare tuũ Ego ꝓo egen⁹ ꝛ paupꝫ sũ: de⁹ adiuua me. Adiutor me⁹ ꝛ liberator me⁹ es tu: domine ne moreri. Gl'ia. Sic.

Kyrieleison. Christelei son. Christe audi nos.
Pat̃ de celis de⁹ miserẽ nob.
Fili redẽptor mũdi de⁹ miserere nobis.
Spũs scẽ de⁹ miserere nobis
Scã t̃nitas vn⁹ de⁹ mis̃. no.
Scã maria orꝫ
Scã dei genitrix orꝫ
Scã ꝟgo virginũ orꝫ
Scẽ michael orꝫ
Scẽ gabriel orꝫ
Scẽ raphael orꝫ
Oẽs sci ãgeli ꝛ archãgeli or̃.
Oẽs sci beatorũ spirituũ ordines orate pro nobis
Scẽ ioãnes baptista orꝫ
Oẽs sci p̃riarche ꝛ ꝓphe or̃.
Scẽ petre orꝫ
Scẽ paule orꝫ
Scẽ andrea orꝫ
Scẽ iacobe orꝫ
Scẽ ioãnes orꝫ
Scẽ thoma orꝫ
Scẽ iacobe orꝫ
Scẽ philippe orꝫ
Scẽ bartholomee orꝫ
Scẽ matthee orꝫ
Scẽ symon orꝫ
Scẽ thadee orꝫ
Scẽ matthia orꝫ
Scẽ marce orꝫ
Scẽ luca orꝫ
Scẽ barnaba orꝫ
Oẽs sci discipuli dñi. orate
Oẽs sci innocẽtes orate
Scẽ stephane orꝫ
Scẽ clemens orꝫ
Scẽ corneli orꝫ
Scẽ cypriane orꝫ
Scẽ laurenti orꝫ
Scẽ vincenti orꝫ
Scẽ dionysi cũ soc. tuis orꝫ
Scẽ maurici cũ soc. tuis orꝫ
Scẽ sebastiane orꝫ
Scẽ thoma orꝫ
Scẽ petre orꝫ
Oẽs sci martyres orate
Scẽ siluester orꝫ
Scẽ hylari orꝫ
Scẽ martine orꝫ
Scẽ augustine orꝫ
Scẽ ambrosi orꝫ
Scẽ gregori orꝫ
Scẽ nicholae orꝫ
Scẽ dominice orꝫ
Scẽ dominice orꝫ
Scẽ thoma orꝫ
Scẽ vincenti orꝫ
Scẽ francisce orꝫ
Scẽ hieronime orꝫ

Scē benedicte or̄
Scē antoni or̄
Scē bernarde or̄
Oēs sci cōfessores or̄
Scā maria magdalena or̄
Scā martha or̄
Scā felicitas or̄
Scā perpetua or̄
Scā agatha or̄
Scā lucia or̄
Scā agnes or̄
Scā cecilia or̄
Scā katherina or̄
Scā margarita or̄
Scā vrsula cū sodalibꝰ t. or̄.
Scā katherina or̄
Oēs scē ꝟgines orāte ꝓ no.
Oēs sancti orate ꝓ nobis
Propitiꝰ esto parce nob dñe
℟ Propitiꝰ ꝛc. A dānatio-
ne ꝑpetua libera nos dñe. A
subitanea ꝛ improuisa mor-
te li. nos dñe. Ab iminētibꝰ
pctōꝝ nostroꝝ periculis li. n.
d. Ab infestationibꝰ demo-
nū li. n. d. [A]b oī imunditia
mētis ꝛ corporis li. n. d. Ab
ira ꝛ odio ꝛ oī mala volūtate
li. n. d. Ab imūdis cogitatio
nibꝰ li. n. d. A cecitate cor-
dis li. n. d. A fulgure ꝛ tēpe-
state li. n. d. Ab oī malo li. n.
dñe. Per mysteriū scē incar-
natiōis tue. li. n. d. Per pas-
sionē ꝛ crucem tuā li. n. dñe.
Per gloriosaꝫ resurrectionē
tuam li. n. d. Per admirabi-
lem ascensioneꝫ tuā li. n. dñe
Per gratiā sancti spūs para
cliti. li. n. d. In die iudicij li.
n. d. Peccatores te rogamus
audi nos. ℟ Peccatores ꝛc.
Ut pacē nobis dones te roga
mus audi nos. Ut mīa ꝛ pie
tas tua nos custodeat. te. r. a.
n. Ut ecclesiā tuam regere ac
defensare digneris te ro. au.
nos. Ut dōnū aplicū ꝛ oēs
gradus ecclesie in sancta reli
gione cōseruare digneris te
rogamꝰ audi nos. Ut epōs ꝛ
ꝑlatos nostros ꝛ cūctas con-
gregatiōes illis cōmissas in
tuo sancto seruitio cōseruare
digneris te ro. au. nos Ut re
gibꝰ ꝛ ꝓncipibꝰ nr̄is pacē ꝛ
verā concordiā atꝗ victoriā
donare digneris te ro. a. nos
Ut cūctū populū christianū
ꝓcioso sanguine tuo redēptū
cōseruare digneris te ro. au.
nos Ut omnibꝰ bn̄factoribꝰ
nr̄is sempiterna bona retri-
buas te ro. au. nos. Ut aīas
nr̄as ꝛ parētū nr̄oꝝ ab eterna
dānatiōe eripias te. r. a. nos.

Ut fructꝰ terre dare ⁊ ꝯſeruare digneris. t. r. a. n. Ut oculos mie tue ſup nos reducere digneris. t. r. a. n. Ut obſequiū ſeruitutꝭ nr̄e rōnabile facias. t. r. a. n. Ut mentes noſtras ad celeſtia deſideria erigas. t. r. a. n. Ut miſerias paupū ⁊ captiuoꝝ intueri ⁊ releuare digneris. t. r. a. n. Ut loca nr̄a ⁊ oēs habitātes in eis viſitare ⁊ ꝯſolari digneris. t. r. a. n. Ut ciuitatē iſtā ⁊ omnē pplm̄ eiꝰ ꝓtegere ⁊ ꝯſeruare digneris. t. r. a. n. Ut oēs fideles nauigātes ⁊ itinerātes ad portū ſalutis perducere digneris. t. r. a. n. Ut regularibus diſciplinis nos inſtruere digneris. t. r. a. n. Ut oībꝰ fidelibꝰ defūctis requiē eternam dones. t. r. a. n. Ut nos exaudire digneris. te. r. a. n. Fili dei. te. r. au. n. ℟. Fili dei. ⁊c. Agnus dei qui tollis peccata mūdi parce nobis domine. ℟. Agnus dei. ⁊cetera. Agnꝰ dei qui tollis peccata mūdi exaudi nos domine. ℟. Agnus dei. ⁊c. Agnus dei qui tollis peccata mūdi miſerere nobis. ℟. Agnꝰ dei. ⁊c. Kyrieleiſon. Chriſteleiſō. Kyrieleiſon. Pr̄ noſter. Et ne. ℣. Poſt partū virgo inuiolata permāſiſti. ℟. Dei genitrix intercede ꝓ nobis. ℣. Ora pro nobis bt̄e dn̄ice. ℟. Ut digni efficiamur ꝓmiſſionibus chriſti. ℣. Deſideriū anīe eius tribuiſti ei dn̄e. ℟. Et volūtate labioꝝ eius nō fraudaſti eū. ℣. Declaratio ſmonū tuoꝝ illuminat. ℟. Et itellectū dat puulis. ℣. Honeſtauit illū i laborībꝰ. ℟. Et compleuit labores illius. ℣. Diffuſa ē grā in labijs tuis. ℟. Propterea bn̄dixit te deꝰ in eternū. ℣. Memor eſto congregatiōis tue. ℟. Quā poſſediſti ab initio. ℣. Saluos fac ſeruos tuos ⁊ ancillas tuas. ℟. Deꝰ meꝰ ſperātes in te. ℣. Eſto nobis dn̄e turris fortitudinis. ℟. A facie inimici. ℣. Fiat pax in virtute tua. ℟. Et abundātia in turribꝰ tuis. ℣. Dn̄s vobiſcum. ℟. Et cū ſpiritu tuo. Orō.

Protege domine famulos tuos ſubſidijs pacis: ⁊ bt̄e marie ſemp virginis patrocinijs ꝯfidētes a cūctꝭ hoſtibus redde ſecuros. Orō.

c Oncede queſumꝰ oīpotens deꝰ vt q pctōꝝ noſtroꝝ pondere pmimur beati dn̄ici confeſſoris tui patroci-

nio ſubleuemur. Oratio.
PReces q̄s tibi dn̄e offe/
rimus intercedēte btō
petro martyre tuo clementer
itēde: ⁊ pugiles fidei ſub tua
ꝓtectione cuſtodi. Oratio.
d
Eꝰ q eccleſiā tuā bti tho
me cōfeſſoris tui mira
eruditiōe clarificas ⁊ ſcā ope
ratiōe fecūdas: da nobis q̄s
⁊ q̄ docuit itellecta ꝯſpicē ⁊ q̄
egit imitatiōe cōplere. Oro.
DEus q gētiū mltitudi
nē mira bti vincētij cō
feſſoris tui p̄dicatōe ad agni
tionē tui nois venire tribui/
ſti: p̄ſta q̄s vt quē ventuꝝ iu
dicē nūciauit in terris p̄mia
torē hr̄e mereamur in celis.
Eus q beate ka/ Oro.
therine ꝟginitatꝭ ⁊ pa/
tiētie ſpūli p̄uilegio decorate
malignātiū ſpirituū cētami
na vincere ⁊ i amorē tui nois
incōcuſſe ꝑmanere tribuiſti:
cōcede q̄s vt eiꝰ imitatiōe cal
cata mūdi neqtia ⁊ oīuꝫ ho/
ſtiū ſuꝑatis inſidijs ad tuaꝫ
ſecure gl̄iam trāſeamꝰ. Oro
INeffabilē miām tuam
dn̄e nobis clemēter oſtē/
de: vt ſimul nos ⁊ a peccatꝭ oī/
bus exuas ⁊ a penis quas ꝓ
his meremur eripias. Oro.
p
Retēde dn̄e famulabꝰ
tuis dexterā celeſtis au
xilij: vt te toto corde perqui/
rant: ⁊ que digne poſtulāt
aſſequantur. Oratio.
ECcleſie tue dn̄e preces
placatꝰ admitte: vt de/
ſtructis aduerſitatibꝰ ⁊ erro/
ribꝰ vniuerſis ſecura tibi ſer/
uiat libertate. Oratio.
d
Eus a q̄ ſcā deſideria re
cta conſilia ⁊ iuſta ſunt
oꝑa: da ſeruis tuis illaꝫ quā
mūdꝰ nō pōt pacē: vt ⁊ corda
nr̄a mandatis tuis dedita ⁊
hoſtiū ſublata formidine tē/
pora ſint tua ꝓtectōe trāqlla
Per chriſtū dn̄ꝫ nr̄m. Amē.

De quo officiū ſit agēdū.

NOtādū q̄ ꝑ totū annū
officiū tā diei q̄ noctis
ad hōs faciēdu ē de tp̄e: niſi i
feſtis ſcōꝝ ⁊ ꝑ octāas ⁊ in oct.
eoꝝ ⁊ niſi i ſab. qn̄ de btā vir
gine agit̃ i ꝯuētu. Qn̄ igit̃
de tꝑe fuerit faciēdū: oībꝰ do/
minicis ex tēpꝰ paſchale fac tē
de ſūt. ix. lec. in mat. In ꝓfe
ſtis aūt diebꝰ ꝑ totū āniī fiāt
tm̄ tres niſi in triduo an̄ pa/
ſcha. Tēpꝰ āt paſchale vocat̃
miſſa de vigilia paſche ⁊ de/

inceps vsq ad pmas vespas trinitatis exclusiue. De responsorio in pmis vespis dñice.

o [Q]Ñni tpe qñ historia dominicalis in sua pma dñica inchoat rñsoriũ dicendũ ẽ in pmis vis. Qñ vo ꝑpter aliqd ipedimẽtũ dñica nõ hʒ pmas vs vel historia dñicalis nõ cãtat in dñica i q pmo debuit inchoari rñsoriũ i vespis de ceto nõ dicat.

De oratione dñicali.

N[o]tandũ ẽ ꝙ oro dñicalis sp dicẽdo ẽ in sabbato pcedẽti ad vespas ⁊ in ipsa dñica ad oẽs horas tã diei q noct qñ de dñica agit ptercꝫ in pma ⁊ i cõplet. Et h sciendũ ꝙ vbicũqꝫ di hec oro dicatur ad horas: nũqꝫ intelligit de pma necꝫ de ɔpletorio nisi spãlr exprimat. Dicẽdũ ẽ etiã oro dñicalis p ferias hebdomade vsqꝫ ad vespas sabbati exclusiue ad oẽs horas tãʒ diei q noctis qñ de tpe agit nisi in ieiunijs qttuor tẽporũ aduent⁹ ⁊ in qrta feria cinerũ ⁊ deinceps vsqꝫ ad dñicã i albis exclusiue: ⁊ nisi in tribus dieb⁹ rogationũ ⁊ nisi in hebdomada pẽthecostes: ⁊ nisi due aut plures orones dñicales infra hebdomadã sint dicẽde. Qñ vo duo vl pl'es orationes infra hebdamadã vna dicẽde fuerint postqꝫ vna infra hebdamadaʒ fuerit incepta dicat qñ de tpe agit vsqꝫ dũ alia inchoet: ⁊ sic deinceps si plures dicẽde fuerint. Ille aũt orones q infra hebdomadã inchoãt sp sũt in laud. inchoãde. Hoc etiã sciendũ. ꝙ oro q di ad laud. sp dicẽda ẽ ad tertiã sextã ⁊ nonã: nisi in ieiunijs quattuor tẽporũ: aduent⁹: ⁊ in duob⁹ dieb⁹ rogationũ. Dicit etiã ad vs quãdo agit de eodẽ: de q in laud. nisi per ferias in xl. ⁊ i duob⁹ dieb⁹ rogationũ. De omelia dñicali qñ legẽda vl trãsferẽda vel oio dimittẽda sit.

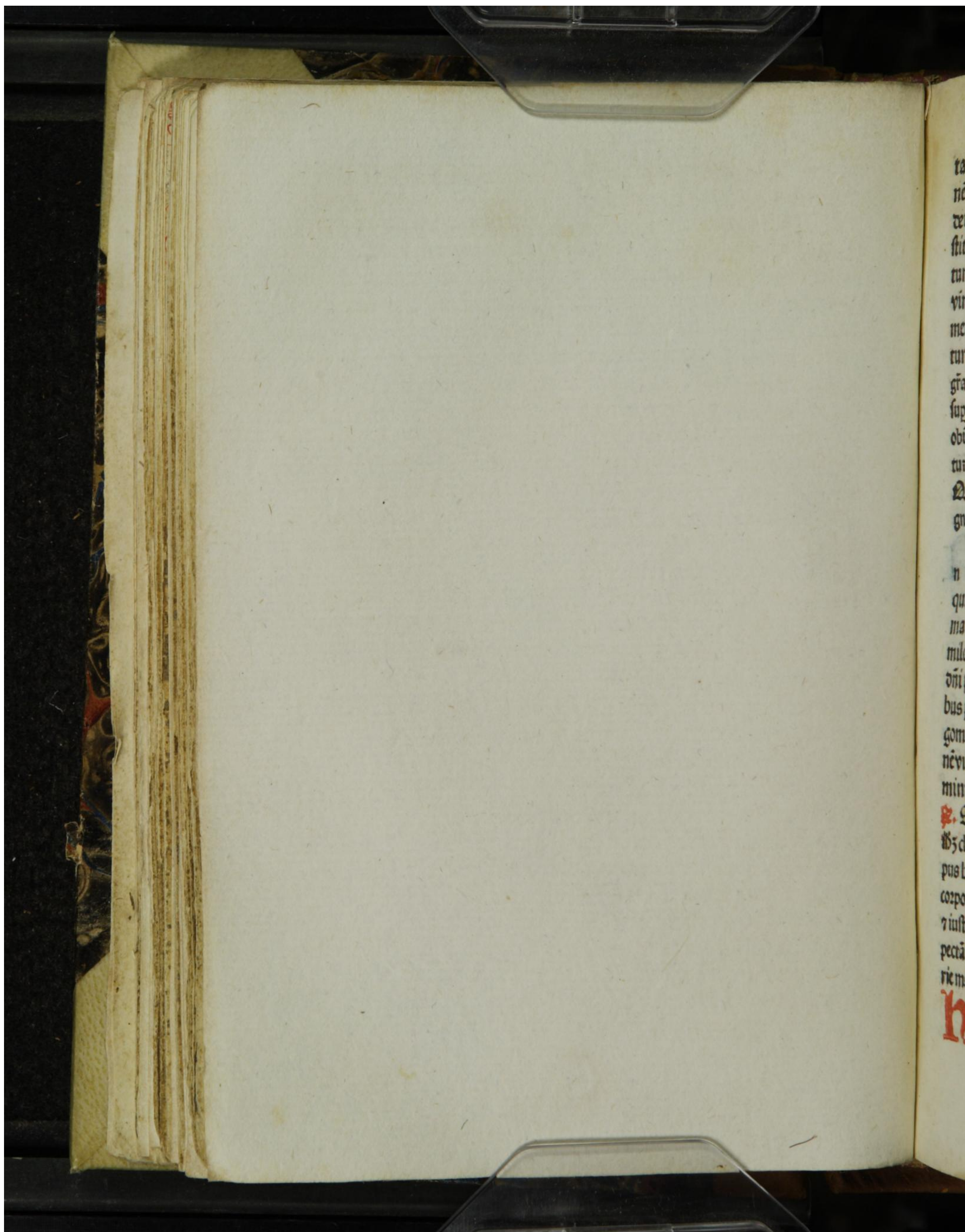
i [Q]N oi dñica nisi festum vel oct. dies festi hñtis octauas impediat: tres vltie lectiões de expositiõe euãgelij dñicalis legant: ptercꝫ in vigilia natalis dñi qñ i dñica euenerit. Tũc eni omel. dñicalis omittit illo ãno Et nisi qñ aliq vigilia habẽs ꝑpriã omeliã in dñica euenerit tũc eni tres vltime lectiões erũt

de omel. vigilie: ⁊ omel. dñi-
calis ĩ aliquã feriã trãsferet
ꝓpterq̃ ĩ vigilia sci andree qñ
in dñica euenerit. Tũc enim
omel. dñicalis legenda est: ⁊
omel. d vigilia illo ãno penit⁹
dimittẽda. Qñ vero ꝓpter ali
qđ impedimẽtũ dñical omel.
nõ legit in dñica sꝫ infra he-
bdomadã suã ĩ aliq̃ feria ẽ le
gẽda: nisi qñ festũ sci siluestri
in dñica euenerit: ⁊ qñ festũ
btĩ petri martyris vel aploꝝ
philippi ⁊ iacobi: vel scẽ cru-
cis vł corone dñi in dñica añ
ascẽsionẽ euenerint: tũc enim
omel. dñicalis dimittit illo
ãno. Dimittũt etiã due vltie
omel. dñicales q̃ sũt p⁹ dñicã
Dñe ne in ira, qñ inter oct.
epi. ⁊. lxx. nõ sũt ferie vacan-
tes in qb⁹ possint legi. Silr ⁊
omel. euãgelij. Loquẽte iesu.
dimittit. Qñ etiã. xx. septia
ne fuerint inter. De⁹ oium. ⁊
aduẽtũ sꝫ in. xxa septimana
nõ fuerint tot ferie vacantes
q̃ oia euangelia legi possint.
Te deum. dicat oib⁹ dñicis
ꝓpterq̃ in aduentu ⁊ in. lxx. ⁊
deinceps vsq̃ ad pascha ex-
clu. nisi qñ festũ purifi. ĩ lxxa
vel. lxa vel. la. euenerit.

De diuisiõe historie do-
minicalis per ferias.

Sciẽdũ q̃ ꝓ totũ ãnũ re-
spõsoria de historia do-
minicali ꝑ hebdomadaꝫ qñ
de tpe agit hoc ordine sũt di-
cẽda. videlꝫ in secũda ⁊ qrta
feria tria pma. In tertia ⁊ se-
xta feria media. In q̃rta fe-
ria ⁊ sabbato tria vltima ⁊ h
obſuãdũ ẽ nisi alit sint signa
ta. Qñ aũt festũ aliqđ infra
hebdomadã celebrat: nihilo
min⁹ ordo ĩ religs fer. obſuet
Ubi aduentus domi
ni celebrandus sit.

a Duẽt⁹ dñi sꝫ celebrari
dꝫ in dñica q̃ vicinior ẽ
diei sãcti andree: siue pcedat
siue seq̃t vł in ipso die sci an-
dree quãdo in dñica euenerit
Oia q̃ ad horas tã diei q̃ no-
ctis ꝑ totum aduẽtũ dicẽda
suntque in breuiario nõ sunt
notata: dicenda sũt sm qđ in
dominica. Domine ne ĩ ira.
⁊ eius ferijs sunt signata.

tates vr̃e succẽ̄se igni. Regio nẽ vestrã coraȝ vobis alieni deuorãt: ⁊ desolabit̃ sicut in va stitate hostili. Et derelinque tur filia syon vt vmbraculũ i vinea ⁊ sicut tuguriũ i cucu merario sicut ciuitas q̃ vasta tur. Hec dicit. ℟. Aue maria grã plena dñs tecũ. Spũs scũs superueniet in te ⁊ virt⁹ altissimi obũbrabit tibi: qd̃ eni ex te nasce tur sanctũ vocabit̃ fili⁹ dei. ℣. Quõ fiet istud qm̃ virũ non co gnosco: ⁊ rñdẽs angelus dixit ei Spiritus. Lectio. v^a.

n Isi dñs exercituũ reli quisset nobis semen: q̃si sodo ma fuissem⁹ ⁊ q̃si gomorra si miles essem⁹. Audite verbũ dñi p̃ncipes sodomoꝝ: auri bus ꝑcipite legẽ dei n̄ri ppl̃s gomorre. Quo m̄ multitudi nẽ victimarũ vestraꝝ dic̃ do minus? Plen⁹ sũ. Hec dicit. ℟. Saluatorẽ expectam⁹ dñm n̄m ih̃m christũ. Qui reformabit cor pus humilitat̃ n̄re configuratũ corpori claritat̃ sue. ℣. Sobrie ⁊ iuste ⁊ pie viuam⁹ i hoc sc̃lo ex pectãtes btãm spem ⁊ aduẽtũ glo rie magni dei. Qui. L. vj^a.

Holocausta arietum: et adipem pinguiũ ⁊ san guinẽ vituloꝝ ⁊ agnoꝝ ⁊ hir coꝝ nolui. Cũ veniretis ante conspectũ meũ quis quesiuit hec de manib⁹ vestris vt am bularetis in atrijs meis. Ne offeratis vltra sacrificiũ fru stra. Incẽsum abhominatio est mihi. Neomeniã ⁊ sabba tũ ⁊ festiuitates alias non fe rã. Hec dicit. ℟. Audite v̄bũ dñi gentes ⁊ annũciate illud i fi nibus terre ⁊ in insulis que ꝓcul sũt dicite: Saluator n̄r adueni et. Annũciate ⁊ auditũ facite loquimini ⁊ clamate. Saluator Gl̃ia. Sal. In t̃tio noct̃. añ. Nox precessit dies autẽ appropĩ quauit: abijciamus ergo opa tene brarũ ⁊ induamur arma lucis si cut in die honeste ambulemus. ps. Celi enar. Gloria. Exau diat. Gloria. Dñe in v̄tute. Gloria. ℣. Egrediet̃ dñs de lo co sancto suo. ℟. Ueniet ut sal uet populũ suũ. Scd̃m math.

i N illo tẽpore: Cũ appro pinquasset ih̃s hieroso lymis ⁊ venisset bethphage ad mõtẽ oliueti: tũc misit duos discipulos dicẽs eis: Ite in castellũ quod contra vos est. ⁊ rel̃. Omelia beati ambro sij archiepi. Lectio. vij^a.

Pulchre relictis iudeis habitatur⁹ i mētib⁹ gē tiliū tēplū dn̄i ascēdit. Hoc eni tēplū ē qđ fidei series nō lapidū structura fundauit. Deserūt ꝗ q adorāt: eligūt q amaturi erant. ℟. Ecce virgo ꝯcipiet ⁊ pariet filiū ⁊ vocabitur nomē ei⁹ Admirabilis de⁹ fortis ℣. Sup soliū dauid ⁊ super regnū ei⁹ sedebit i etnū. Admira.

c Et ideo ad mōtē L. viij venit oliueti vt nouellas oliuas i sblimi virtute plātaret: qrū mat est illa q̄ sursū ē hirlm. In hoc mōte ē ille celestis agricola: vt plātati oēs i domo dn̄i possint veracit dicere: Ego sic̄ oliua fructifera in domo dn̄i. ℟. Obsecro dn̄e mitte quē missur⁹ es: vide afflictionē ppli tui sicut locut⁹ es Ueni ⁊ libera nos. ℣. A solis ortu ⁊ occasu: ab aquilone ⁊ mari. Ueni.

Et fortasse ipse L. ix. christ⁹ mōs est. Quis eni ali⁹ tales fruct⁹ ferret olearū nō turgescētiū vberrate baccarū: ꝫ spūs plenitudine gētiū fecūdaꝝ Ipse ē per quē ascēdim⁹: ipse ē ianua: ipse ē via q apit ⁊ apit: q pulsat ab igrediētib⁹ ⁊ ab egrediētib⁹ adorat. ℟. Ecce dies veniūt dicit dn̄s ⁊ suscitabo dauid germē iustū ⁊ regnabit rex ⁊ sapiēs erit ⁊ faciet iudiciū ⁊ iusticiā in terra Et hoc ē nomē qđ vocabūt eum. Dn̄s iust⁹ nr̄. ℣. In dieb⁹ illis saluabit iuda ⁊ isrl' habitabit ꝯfidēter. Et. Glia. Dn̄s. Nō dicatur Te deū p totū aduētū nisi i festꝫ scōꝝ: ꝫ nonū rn̄soriū oib⁹ dn̄icis repetat. ℣. Emitte agnū dn̄e dn̄atorē tre. ℟. De petra deserti ad mōtē filie syon.

In laud. añ. In illa die stillabunt montes dulcedinē: ⁊ colles fluēt lac ⁊ mel al'. ps. Dn̄s reg. Añ. Iucūdare filia syon exulta satis filia hirlm al'. ps. Iubilate. Añ. Ecce dn̄s vēiet ⁊ oēs sci ei⁹ cū eo ⁊ erit i die illa lux mag alla. ps. De⁹ de⁹. Añ. Oēs sitientes venite ad aq̄s querite dn̄m dū iueniri pōt al'. Cāt. Bn̄di. Añ. Ecce veniet ꝓpheta magn⁹ ⁊ ipse renouabit hierlm alla. ps. Laud. Cap. Ecce dies. Hym

v Uox clara ecce intonat obscura q̄q; icrepat: pellāt emin⁹ somnia ab ethere christ⁹ ꝓmicat. Mens iā resurgat torpida q̄ sorde extat sauria: sid⁹ refulget iā nouū vt tollat oē noxiū. E sursum

agnꝰ mittit̃ laxare grat̃ debi
tũ: oẽs ꝓ idulgẽtia voce demꝰ
cũ lachrymis. Secũdo vt cũ
fulserit mũdũq; horror cinxe/
rit: nõ ꝓ reatu puniat ſ; pius
nos tũc ꝓtegat. Laus honor
℣. Vox clamãtis i deſto. ℟. Pa
rate viã dñi. Ad bn. añ. Spũs
scũs i te desce͂det maria ne time/
as habebis i vtero filiũ dei all'a.
Ad hõs diei añe laudũ q̃rta
ꝑtermissa: 7 h̃ ꝑ totũ aduẽtũ
i dñicis obseruet̃. Ad ꝑmã ℟.
Jhũ xp̃e fili dei viui. Miserere
nob̃. ℣. Qui vẽturꝰ es in mũdũ
Hic ℣sus dicat̃ ad ꝑmã ꝑ to/
tũ aduẽtũ etiã i festis scõꝝ.
Ad t̃tiam cap̃. Ecce dies. ℟.
Veni ad liberãdũ nos Dñe deꝰ
virtutũ. ℣. Oñde faciẽ tuã 7 sal
ui erimꝰ. Dñe. Gl'ia. Veni. ℣.
Timebũt gẽtes nomen tuũ dñe.
℟. Et oẽs reges t̃re gl'iam tuam.
In diebꝰ il/ Ad vj. cap̃
lis saluabit̃ iuda 7 isrl'
habitabit cõfidẽt̃: 7 h̃ est no/
mẽ qd̃ vocabũt eũ dñs iustꝰ
nr̃. ℟. Oñde nobis dñe Miaꝫ
tuã. ℣. Et salutare tuũ da nob̃.
Mi. Gl'ia. Ostẽ. ℣. Memẽto
nr̃i dñe in bñplacito ppl'i tui. ℟.
Visita nos i salutari tuo.
e Rit i nouis/ Ad ix. cap̃

ſſimis diebus ꝑparatꝰ mons
domꝰ dñi i ℣tice mõtiũ: 7 ele
uabit̃ suꝑ colles 7 fluẽt ad eũ
oẽs gẽtes. ℟. Sup te hierusalẽ
Orieť dñs. ℣. Et gl'ia eiꝰ i te vi
debit̃. Orieť. Gl'ia. Super. ℣.
Dñe deꝰ ℣tutũ ɔũte nos. ℟. Et
oñde faciẽ tuã 7 salui erimꝰ. Ad
vs̃ cap̃. hym. ℣. vs̃ in ꝑmis
℣s. Ad mgt̃ añ. Ne timeas ma
ria iuenisti grãm apud dñm ecce
ɔcipies 7 ꝑies filiũ al'. Huiꝰ diei
capl'a hym. 7 ℣. 7 ꝑcia horaꝝ
cũ suis ℣. dicãt̃ suis locis qñ
agit̃ de aduentu vsq; ad vigi
liã natal' dñi exclu. Feria ijᵃ
ad mat̃. iuit̃. Regẽ vẽtuꝝ dñs
Venite adoremꝰ. Hociuit̃. di/
cat̃ q̃tidie ꝑ aduẽtũ i ꝓfestis
diebꝰ vsq; ad vigiliã natalis
dñi nisi i ieiunijs q̃tuor tẽpo/
rũ. ℣. Ex syonᵉ Lectiões feria
les a ijᵒ caᵒ vsq; ad. xiiij. vbi
voluer̃. Et nõ q illi q nõ hñt
biblias pñt reperẽ ꝓ ferias le
ctões dñicales ꝑnõtas. Qui
℣o hñt pñt reperẽ: vel q me/
liꝰ ẽlegẽ i capl'is ꝑdict̃. Et h̃
filit̃ i sequẽtibꝰ obseruet̃. ℟.
Aspiciens. ℣. Excita dñe. sine
Gl'ia. ℟. Aspiciebã. ℟. Missꝰ
est. Ad bn. añ. Angelꝰ dñi nun
ciauit marie 7 ɔcepit ď spũ scõ al'

Ad pmã añ. Ueni ⁊ libera nos de⁹ nr̃. Ad t̃tiã añ. Ueni dñe ⁊ noli tardare relaxa facinora ple bis tue isrl̃. Ad vj. añ Tuã dñe excita potẽtiã ⁊ veni ad saluãdũ nos. Ad ix. añ. In tuo adeẽtu erue nos dñe. Pcedẽtes añe dicãt i pfestis dieb⁹ ad horas p aduẽtũ. Ad mgt añ. Hirlm respice ad oriẽtẽ ⁊ vide al. Feria ijª ꝟ. Egredieť virga. Ad bn. añ. Leua hierusalẽ oculos ⁊ vide potẽtiã regis: ecce saluator venit soluẽ te a vincul. Ad mgt añ. Querite dñz dũ inueniri põt inuocate eũ dũ ꝓpe ẽ al. Feria iiijª. ꝟ. Egredieť dñs. Predicti tres ꝟ. dicãť p aduẽtũ i p festis dieb⁹ ẽm ordinẽ noct noꝝ. Ad bn. añ. De syõ exibit lex ⁊ verbum dñi de hirlm. Ad mgt añ. Ueniet fortior me post me cui⁹ nõ sũ dign⁹ soluere corrigiã calciamẽtoꝝ eius. Feria vª ad bn añ. Bñdicta tu i mulierib⁹ ⁊ bñdict⁹ fruct⁹ ventris tui. Ad mgt añ. Expectabo dñz saluatorẽ meũ ⁊ pstolabor eũ dum ꝓpe est al. Feria vjª ad bn. añ. Ecce veniet de⁹ ⁊ hõ de domo dauid sedere in throno alla. Ad mgt añ. Ex egypto vocaui filiũ meũ veniet vt saluet ppl̃m suũ. Sabbo ad bn. añ Syon noli timere ecce de⁹ tuus veniet al.

Dñica ijª sabbo pcedenti ad vs. ℞. Ecce dñs veniet. ꝟ. Ad mgt añ. Ueni dñe visitare nos in pace vt letemur coram te corde pfecto. Oratio.

Excita dñe corda nr̃a ad pparãdas vnigeniti tui vias vt p ei⁹ aduẽtũ purificatꝭ tibi mẽtib⁹ seruire mereamr̃. Qui tecũ. Ad matut. inuit. Rex nr̃ adueniet christ⁹ Quẽ ioãnes pdicauit agnũ eẽ vẽturꝰ. Añe ps ꝟ. noct noꝝ sic i pcedẽti dñica.

Prope est vt ve. L. jª. ca. niat tẽp⁹ ei⁹ ⁊ dies ei⁹ nõ elõgabũť. Miserebiť eni dñs iacob ⁊ eliget adhuc de isrl ⁊ reqescẽ eos faciet sup humũ suã. Adiũgeť aduena ad eos: ⁊ adhẽbit dñi iacob: ⁊ tenebũt eũ ppli: ⁊ adducẽt eos i locũ suũ: ⁊ possidebit eos dom⁹ isrl sup t̃rã dñi i seruos ⁊ ancillas. Et erũt capientes eos q se cepant ⁊ subijciẽt exactores suos. Hec di. ℞. Hierusalẽ cito veniet sal⁹ tua: quare merore cõsumeris nũqd ꝯsiliari⁹ nõ ẽ tibi quia inonauit te dolor? Saluabo te ⁊ liberabo te noli timere. ꝟ. Isrl si me audieris nõ erit i te de⁹ recẽs: neqꝫ adorabis deũ aliẽnũ ego eni dñs. Salua.

e Et erit ĩ die illa cũ R. ij.
requiẽ dederit t de⁹ a la
bore tuo ⁊ a cõcussiõe tua ⁊ a
fuitute dura q̃ añ seruisti: su
mes pabolã istã ꝯ regẽ baby/
lonis ⁊ dices: Quõ cessauit
exactor: qeuit tributũ? Cõtri
uit dñs baculũ ĩpioꝝ: virgã
dñantiũ cedẽtẽ pplos ĩ indi/
gnatõe plaga ĩsanabili: sbij/
ciẽtẽ ĩ furore gẽtes psequẽtez
crudelit. Hec. R. Ecce dñs ve/
niet ⁊ oẽs sci ei⁹ cũ eo ⁊ erit ĩ die
illa lux mag̃: ⁊ exibũt de hirlm
sic aq̃ mũda ⁊ regñbit dñs ĩ etnũ
Sup oẽs gẽtes. V. Ecce dñs cũ
virtute veniet ⁊ regnũ ĩ mãu ei⁹
⁊ ptãs ⁊ iperiũ. Sup. R. iij^a.
O nquieuit ⁊ siluit oĩs
tra gauisa est ⁊ exulta
uit. Abietes q̊z letati sũt sup
te: ⁊ cedri libani. Ex q̃ dormi/
sti nõ ascẽdit q succidat nos.
Infern⁹ subt⁹ ꝯturbat⁹ ẽ in
occursũ aduẽt⁹ tui suscitabit
t gigãtes H. R. Ciuitas hirlm
noli flere qm̃ doluit dñs sup te.
Et auferet a te oẽm tribulatiõez
V. Ecce dñs ĩ fortitudĩe vẽiet ⁊
⁊ brachiũ eius dñabit. Et. Glo
ria. Et. Lectio. iiij^a
O Mnes pncipes tre sur
rexerũt de solijs suis: oẽs pn/
cipes nationũ vniuersi rñde/
bũt ⁊ dicẽt t: Et tu vulnerat⁹
es sic̃ ⁊ nos: nr̃i silis effect⁹ es
Detracta ẽ ad ĩferos supbia
tua: ꝯcidit cadauer tuũ Sub
ter te sternet tinea ⁊ opimẽtũ
tuũ erũt vermes. Hec. R. Ec/
ce veniet dñs ptector nr̃ sanctus
isrt. Coronã regni habẽs ĩ capite
suo. V. Et dñabit a mari vsq;
ad mare ⁊ a flumĩe vsq; ad tmi/
nos orbis trar. Co. R. v^a
q Uomõ cecidisti de celo
lucifer q̃ mane oriebaris: cor
ruisti ĩ trã q vulnerabas gẽ/
tes: q dicebas in corde tuo.
In celũ cõscẽdã: sup astra ce/
li exaltabo soliũ meũ. Sede/
bo ĩ mõte testamẽti: ĩ laterib⁹
aqlonis ascẽdã sup altitudi/
nẽ nubiũ silis ero altissimo.
Uerũtñ ad ĩfernũ detraherj
ĩ pfũdũ laci. Hec di. R. Sic
mater ꝯsolat filios suos ita ꝯso
labor vos dic̃ dñs ⁊ de hirlm ci
uitate quã elegi veniet vob auxi
liũ ⁊ videbit; Et gaudebit cor ve
strũ. V. Dabo in syon salutẽ ⁊ ĩ
hirlm gliaz meã. Et. R. vj^a.
O Ui te viderĩt ad te ĩcli
nabunt: teq; pspiciẽt.
Nũq̃d iste ẽ vir q cõturbauit
trã: q ꝯcussit reg̃: q posuit or/

bē deſtrū: ⁊ vrbes ei⁹ deſtruxit vinctis eis nō apuit carcerē: oēs reges gētiū vniūſi dormierūt in glia vir in domo ſua. Hec dic. ℟. Hirlm plātabis vineā ī montib⁹ tuis ⁊ exultabis q2 dies dñi veniet: ſurge ſyō cōuertere ad deū tuū gaude ⁊ letare iacob. Quia de medio gētiū ſaluator tu⁹ veniet. ℣. Exulta ſatis filia ſyō iubila filia hirlm. Quia. Glia. Quia. Scdm lucam.

i In illo tpe. d. i. d. ſ. Erūt ſigna ī ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis ⁊ ī t̄ris p̄ſſura gētiū p̄ ꝯfuſione ſonit⁹ maris ⁊ fluctuū: areſcētib⁹ hoib⁹ p̄ timore ⁊ expectatōe q̄ ſupueniēt vniūſo orbi. ⁊ rel. Omel. bti greg.

Domin⁹ pape. L. vij[a] Dac redēptor nr̄ paratoſ nos īuēire deſiderās: ſeneſcētē mūdū q̄ mala ſequāt̄ denūciat: vt nos ab ei⁹ amore cōpeſcat appropinquāte ei⁹ termino quāte pſecutiōes pueniāt īnoteſcit: vt ſi deū metuere in tranqllitate nolum⁹ vicinū ei⁹ iudiciū vel pcuſſiōib⁹ attriti timeam⁹. ℟. Egredietur dñs de ſamaria ad portā q̄ reſpicit ad orientē ⁊ veniet in bethleē ābulās ſup aq̄s redēptiōis iude. Tūc ſalu⁹ erit oīs hō q2 ecce veniet. ℣. Et p̄parabit̄ ī miā ſoliū ei⁹ ⁊ ſedebit ſup illud iudicans in eq̄tate. Tūc. L. viij.

b Dicet eni lectiōi ſci euuāgelij paulo ſupi⁹ dñs p̄miſit dicēs: Exurget gens ꝯ̄ gentē ⁊ erūt t̄remot⁹ magni p locos: ⁊ peſtilētie ⁊ fames. Et qbuſdā infpoſitis: h̄ qd mō audiſtis adiūxit: Et erūt ſigna in ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis. ℟. Docebit nos dñs vias ſuas ⁊ ābulabimus ī ſemit̄ ei⁹. Quia de ſyō exibit lex ⁊ v̄bū dñi de hirlm. ℣. Venite aſcēdam⁹ ad mōtē dñi ⁊ ad domū dei iacob. Q2. L. ix.

Ex his pfecto oībuſ alia iā facta cernim⁹: alia ī primo ventura formidamus. Nā gētē ſup gentē exurgē eārūq; p̄ſſurā t̄ris iſiſtere: pl⁹ iā in nr̄is tribulationib⁹ q̄ ī codicib⁹ legim⁹. Q2 t̄remot⁹ vrbes īnūeras ſubruat ex alijs mūdi ptib⁹ ſcit̄ q̄ frequēt audiuim⁹. Peſtilētias ſine ceſſatiōe patim̄. ℟. Rex nr̄ adueniet chriſt⁹ Quē iohānes p̄dicauit agnū eſſe vēturū. ℣. Super ipſum cōtinebunt reges os ſuum ipſum gētes depcabunt. Quem Gloria. Quem. ℟. Rex noſter.

In lau. añ. Ecce in nubib⁹ celi
dñs veniet cũ ptãte magna allá.
ps. Dñs reg. Añ. Urbs fortitu
dinis nr̃e syõ saluator ponet̃ i ea
mur⁹ ⁊ añmurale apite portas
q₂ nobiscũ de⁹ al'. ps Jubi. Añ.
Ecce appebit dñs ⁊ nõ mẽtiet̃ si
morã fecerit expecta eũ q₂ veniet
⁊ nõ tardabit al'. ps. De⁹ deus.
Añ. Mõtes ⁊ colles cãtabũt co/
ram deo laudẽ: ⁊ oĩa ligna silua/
rũ plaudẽt mãib⁹ qñ veniet dñs
dñator i regnũ et̃nũ al'. al'. Cãt.
Bñ. Añ. Ecce dñs nr̃ cũ ꝟtute
veniet ⁊ illuiabit oculos seruoꝝ
suoꝝ. al'. ps. Laud. Ad bn. añ.
Sup soliũ dauid ⁊ sup regnum
ei⁹ sedebit in eternũ al'. Ad mgt
añ. Btã es maria q̃ credidisti p/
ficient̃ in te q̃ dicta sũt tibi a dño
al'. Lectiones feriales a. xvj°
vsq₃ ad. xx. vbi volueris. Fe
ria. ijª Ad bn. añ. De celo ve/
niet dñator dñs ⁊ i manu ei⁹ ho
nor ⁊ impiũ. Ad mgt añ. Ecce
rex venit dñs t̃re ⁊ ipse auferet
iugũ captiuitat' nr̃e. Feria. iijª
ad bn. añ. Sup te hierl'm oriet̃
dñs ⁊ glĩa ei⁹ in te videbit̃. Ad
mgt añ. Uox clamãtis i deserto
parate viã dñi rectas facite semi
tas dei nr̃i. Feria. iiijª ad bn.
añ. Ecce mitto angelũ meũ q̃ pre
parabit viã tuã añ faciẽ tuã. Ad
mgt añ. Syon renouaberis ⁊ vi
debis iustũ tuũ q̃ vẽtur⁹ est in te.
Feria. vª ad bn. añ. Tu es qui
vẽtur⁹ es dñe quẽ expectam⁹ vt
saluũ facies pplm tuũ. Ad mgt
añ. Qui post me venit añ me fa/
ctus ẽ cui⁹ nõ sũ dign⁹ calciamẽ/
ta soluere Feria. vjª ad bn. añ.
Dicite pusillanimes ꝯfortamini
ecce dñs de⁹ nr̃ veniet. Ad mgt
añ. Cãtate dño cãticũ nouũ laus
ei⁹ ab extremis t̃re. Sabbo ad
bn. añ. Leuabit dñs signũ i na/
tõib⁹ ⁊ ꝯgregabit dispersos isrl'.
Dñica. ijª Sabbato pcedẽti
ad vs. R. Qui vẽtu. etiñ. Ad
mgt añ. Añ me nõ ẽ formatus
de⁹ ⁊ post me nõ erit q₂ mihi cur
uabit̃ oẽ genu ⁊ ꝯfitebit̃ ois lin/
a Urẽ tuã; Oro. gua.
qs dñe pcib⁹ nr̃is acco
moda ⁊ mẽt' nr̃e tenebras grã
tue visitatõis illustra. Qui.
Ad mat. inuit. Surgite vigi/
lem⁹ vẽite adorem⁹: Q₂ nescitis
horã qñ veniet dñs. Añe ps. R.
noct noꝝ sicĩ pria dñica A. sª
HEc dicit dñs deus scũs
isrl'. Si reuertimini ⁊ qe/
scatis: salui eritis. In silẽtio ⁊
i spe erit fortitudo vr̃a. Et no
luistis ⁊ dixistis: Neq̃q₃ h ad

equos fugiem⁹. Jdeo fugiet Et sup veloces ascēdem⁹: Jō veloces erūt q psequent vos. Hec dic. ℟. Ecce apparebit dn̄s sup nubē cādidā 7 cū eo scōꝝ milia hn̄s in vestimēto 7 in femore suo scriptū. Rex regū 7 dn̄s dominātiū. ℣. Apparebit in finē 7 nō mētiet si morā fecerit expecta eū qꝛ veniēs veniet Rex. ℟. ij.

m Jlle hoīes a facie trōis vni⁹ 7 facie trōis qnqꝫ fugiet: donec rlinqmi qsi malus nauis in v'tice montis 7 qsi signū sup collē. Propterea expectat dn̄s vt misereat vr̄i 7 ideo exaltabit pcēs vobis: qꝛ de⁹ iudicij dn̄s: bti oēs q expectāt eū. Hec d. ℟. Bethleē ciuitas dei sūmi ex te exiet dn̄ator isrl': 7 egressus ei⁹ sicut a principio a dieb⁹ eternitatis 7 magnificabit in medio vniuerse terre 7 pax erit in terra nr̄a. Dū venerit ℣. Loqt pacē gētib⁹ 7 ptās ei⁹ a mari vsqꝫ ad mare. Dum ve. Lectio. iij.

P Opul⁹ eni syon habitabit in hirlm plorās: neqq̄ꝫ plorab. Miserās miserebit tibi ad vocē clamoris tui stati vt audierit rn̄debit tibi. Et dabit vobis dn̄s panē artū ꝯ aquā breuē: 7 nō faciet auolare a te vltra doctorē tuū. Hec d. ℟. Qui ventur⁹ ē veniet 7 nō tardabit iam nō erit timor in finib⁹ nr̄is. Qm̄ ipse est saluator nr̄. ℣. Deponet oēs iniqtates nr̄as 7 pijciet oīa pctā nr̄a Qm̄. Glia. Qm̄ Lectio. iiij.

b Erūt oculi tui vidētes pceptorē tuum: 7 aures tue audiēt v'bū p⁹ tergū monentis. Hec via ambulate in ea: 7 non declinetis neqꝫ ad dexteram neqꝫ ad sinistram Et cōtamiabis laminas sculptiliū argēti tui: 7 vestimētū cōflatilis auri tui: 7 dispges ea sicut imūdiciā menstruate Egredere 7 dices ei. Hec dic. ℟. Suscipe verbū virgo maria qd tibi a dn̄o p angelū transmissū ē cōcipies 7 pies deū pariter 7 hoīez Ut bn̄dicta dicaris inter oēs mulieres. ℣. Paries qdē filiū 7 virginitatis nō patieris detrimentū efficieris grauida 7 eris mr̄ sp̄ intacta. Ut. Lectio. v.

E T dabit pluuia semini tuo vbicūqꝫ semiaueris i tra 7 panis frugū tre erit vberrim⁹ 7 pinguis. Pascet in possessiōe tua i die illa agn⁹ spaciose. Et tauri tui 7 pulli asinoꝝ q opāt trā cōmixtū mi

gina comedēt sicut i area ven
tilatū ē. Hec d. R. Egypte noli
flere q2 dn̄ator tu⁹ vēiet tibi āte
cui⁹ ɔspcꝰ mouebūt abyssi Libe
rare ppl'm suū ȯ mān potētie. V.
Ecce dn̄ator dn̄s cū virtute ve/
niet. Li. E Erūt L. vj ͣ
sup oēm montē excelsū
⁊ super omnē collē eleuatum
riui currentiuȝ aquarum in
die interfectionis multorum
cuȝ ceciderint turres. Et erit
lux lune sicut lux solis: ⁊ lux
solis erit septēplicit sicut lux
septem dierum in die qua al/
ligauerit domin⁹ vulnus po
puli sui: ⁊ percussurā plage
eius sanauerit. Hec dicit. R.
Prope est vt veniat temp⁹ eius
⁊ dies eius non elongabūt. Mi
serebit dominus iacob: Et israel
saluabit. V. Qui vētur⁹ est ve/
niet ⁊ nō tardabit iam nō erit ti/
mor in finib⁹ nostris. Misere.
Gloria. Et. Scd̄m matth.
I N illo tpe: Cū audisset
iohānes ī vinculis opa
christi mittēs duos de disci/
pulis suis ait illi: Tu es q vē
tur⁹ es an aliū expectam⁹. Et
reliq. Omel. bti gregl. pape.
O Uerēdū nob ē L. vij ͣ
frēs kmī ioānes ꝓpha:

⁊ pl⁹ q̄ ꝓpha q venictē ad ior
dāis baptisma dn̄m on̄dit di
cens ecce agn⁹ dei ecce q tollit
pctā mūdi. Cur in carcere po
sit⁹ mittēs discip'los reqrit.
Tu es qui vētur⁹ es an aliū ex
pectam⁹ tāq̄ si igraret quē on̄
derat ⁊ an ipse sit nesciat quē
ipsū eē ꝓphetādo baptiçādo
on̄dēdo clamauerat. R. Descē
det dn̄s sic pluuia ī vell⁹ Orient ī
dieb⁹ ei⁹ iusticia ⁊ abūdātia pacis
V. Et adorabūt eū oēs reges oēs
gētes seruiēt ei. Orient. L. viij
S Ed hec citi⁹ qō soluit
si geste rei tēp⁹ ⁊ ordo
pēset. Ad iordanis eni fluēta
posit⁹: q2 ipse redēptor mūdi
eēt asseruit: missus ꝟo in car
cerē an ipse veniet reqrit: nō
q2 ipsū eē mūdi redēptorē du
bitet: ꝭ qrit vt sciat si is q ꝑ se
ī mūdū venerat: ꝑ se etiā ad ī/
ferni claust̄ ȯscēdat Quē eni
p̄currens mūdo nūciauerat:
hūc moriēdo ad īferos descē/
dēdo p̄currebat. R. Ueni dn̄e
noli tardare relaxa facinora pleb
tue. Et reuoca disp'sos in terrā
suā. V. Excita dn̄e potētiā tuā
⁊ veni saluos facias nos. Et. re.
A Itergo Lectio. ix.
Tu es qui ventur⁹ es

an alium expectamus. Ac si aperte dicat sic ꝓ hoib⁹ nasci dignat⁹ es an etiã ꝓ hoibus mori ⁊ ad inferos descendere digneris insinua: vt q natiuitatis tue ꝑcursor extiti: mortis etiã ꝑcursor fiã: ⁊ vẽturũ i inferno te nũciez quẽ iã venisse mũdo nũciaui. R. Ecce radix iesse ascẽdet in salutẽ pploꝝ ipsũ gẽtes depcabũt. Et erit nomẽ ei⁹ gloriosũ. V. Erit iusticia cigulũ lũboꝝ ei⁹. ⁊ fides cinctoriũ renũ eius. Et. Glia. Et. Ecce ra. In lau. añ. Ueniet dñs ⁊ nõ tardabit ⁊ illuiabit abscõdita tenebrarũ ⁊ manifestabit se ad oẽs gẽtes al. ps. Dñs reg. Añ. Hierusalẽ gaude gaudio magno q2 veniet tibi saluator alla. ps. Jubilate. Añ. Dabo i syõ salutẽ ⁊ i hierusalẽ gloriã meã al. ps. De⁹ de⁹. Añ. Mõtes ⁊ oẽs colles hũiliabunt ⁊ erunt praua indirecta ⁊ aspera i vias planas veni dñe ⁊ noli tardare al. Cãt. Bñ. Añ. Juste ⁊ pie viuam⁹ expectantes btãm spem ⁊ aduentum dñi. ps. Lau. Ad bn. añ. Joãnes autẽ cũ audisset i vinculis opa christi mittens duos de discipulis suis ait illi: tu es q vẽtur⁹ es an alium expectam⁹. Ad mgt añ. Jte dicite ioanni: ceci vidẽt ⁊ surdi audiũt: claudi curãt leprosi mũdãt. Uel ✠. Quarta feria p⁹ istã dñicã sp ieiuniũ qttuor tẽporũ celebrat. Sciẽdũ ẽ q añe lau. q̃ ifra notate sũt añ añas q icipiũt p ✠ debẽt dici p sex ferias ꝓprias, añ vigiliã natiuitatis dñi suis ꝓpriis dieb⁹ ille. s. q ptinẽt ad secũdã feriã in secunda feria ⁊ sic de aliis Laud. ãt de feria in q celebrabit festũ sci thome intmittẽt illo ãno. Lectiões p ferias a xxiii. caplo vsq ad. xliii. ad libitũ vl repetant dñicales. Feria. ii. ad bn. añ. Egrediet vga de radice iesse ⁊ replebit ois tra glia dñi ⁊ videbit ois caro salutare dei. Ad mgt añ. Eleuare eleuare consurge hierlm solue vincula colli tui captiua filia syõ Uel ✠. Feria. iii. ad bn. añ. Tu bethleẽ tra iuda nõ eris minima: ex te eni exiet dux q regat ppl'z meũ isrl. Ad mgt añ. Erũpant mõtes iucũditatẽ ⁊ colles iusticiã q2 lux mũdi dñs cũ potẽtia veniet. Uel ✠. Feria. iiii. ad maq. inuit. Prope ẽ iam dñs. Uenite adorem⁹. Scdm lucã.

In illo tpe: Missus est angel⁹ gabriel a deo i ci-

uitatē galilee cui nomen na/
çareth: ad v̄ginē desp̄ōsatā
viro cui nomē erat ioseph de
domo dauid: ⁊ nomem virgi
nis maria. Et reł. Omeł.
beati ambrosij epi. Lectio. j.
l Atent qdē dīna myste/
ria nec facile iuxta pro/
pheticū dictū qsq̄ hoīuz p̄ōt
scire ꝯsiliū dei. Sz tñ ex cete
ris factis atq̄ p̄cept̄ dñi sal/
uatoris possum⁹ intelligere: ⁊
hoc ꝑpensioris fuisse ꝯsilij ꝙ
ea potissimū electa ē: vt dñm
ꝑeret q̄ erat desponsata viro.
℟. Clama i fortitudine q̇ ānun/
cias pacē hierłm. Dic ciuitatib⁹
iude ⁊ habitatorib⁹ syō: ecce de⁹
nr̄ quē expectabam⁹ adueniet. ℣.
Suꝑ montē excelsū ascēde tu q̇
euuāgeliças syō exalta in fortitu/
dine vocē tuā. Dic. Lectio. ij.
Q Ur aūt nō añq̄ despon
saretᷓ ipleta ē fortasse ne
diceretᷓ ꝙ cōceꝑat ex adultio
Et bñ vtrūq̄ posuit scriptu/
ra: vt ⁊ desp̄ōsata eēt ⁊ virgo
Virgo vt exꝑs virilis ꝯsortij
videretᷓ. Desp̄ōsata: ne teme/
rate v̄ginitat̄ adureretᷓ infa/
mia cui grauis aluus corru/
ptele videretᷓ insigne p̄ferre.
℟. Orietᷓ stella ex iacob ⁊ exur/
get hō̄ de isrł ⁊ cōfringet oēs duces alienigenarū. Et erit oīs t̄ra
possessio ei⁹. ℣. Et adorabūt eū
oēs reges oēs gentes s̄uiētei. Et.
m Aluit aūt dñs ℟. iij.
aliquos d̄ suo ortu q̄ de
mr̄is pudore dubitare. Scie
bat eñi tenerā eē v̄ginis vere
cūdiā: ⁊ lubricā famā pudorꝫ
Nec putauit ort⁹ sui fidē ma
tris iiurijs astruēdā. Serua/
tur itaq̄ scē marie sic pudore
integra: ita inuiolabilis opi/
nione v̄ginitas. Oportz eñi
scōs ⁊ ab his testimoniū hr̄e
q foris sūt. ℟. Egredietᷓ dñs ⁊
p̄liabitᷓ cōtra gētes. Et stabūt pe
des ei⁹ supra mōtes oliuaꝝ ad ori/
entē. ℣. Et eleuabitᷓ suꝑ oēs col/
les ⁊ fluēt ad eū oēs gentes. Et.
Gloria. Et. Predicta tria re/
sp̄ōsoria ⁊ alia q̄ sequūtᷓ feria
sexta ⁊ sabbo dici tm̄ debēt i
dieb⁹ in qb⁹ notata sunt: nisi
festū sci thome i sequēti sexta
feria vł sabbo euenerit: ⁊ tūc
rn̄soria illi⁹ diei i qnta feria
dicātᷓ Omeł. ꝓ o diei in q̄ fe/
stum euenerit dimittatᷓ. Ad
bn. aṅ. Missus ē gabriel āgel⁹
ad mariā virginē desponsatā io/
F Estina q̄s Oro.
dñe ne tardaueris: ⁊ au/

xiliū nobis supne 𝔳tutꝫ ipen-
de: vt aduētꝰ tui ꝯsolatioībꝰ
subleuēt: q̄ i tua pietate cōfi-
dunt. Qui vi. Hec oīo dicat
ad lau. tm̄. Ad alias āt horas
oīo dn̄icalis idē fiat de oīoni
bus q̄ sequūt. Feria sexta
ꝛ sabbo ad mḡt an̄. Quō fiet
istud angele dei q2 viꝝ ī ꝯcipiēdo
nō ꝑtuli. audi maria 𝔳go christi
spūs scīs supueniet i te ꝛ virtꝰ al
tissimi obumbrabit tibi. Vel O
Feria vᵃ inuitꝫ. Regē vēturū
Feria tertio noct̄ ni de historia
dn̄icali nisi festū scī thome in
sexta feria vl̄ i sabbo venerit
Ad bn. an̄. Uigilate aīo in ꝑxi
mo ē dn̄s deꝰ nr̄. Ad mḡt an̄.
Letamini cū hierl̄m ꝛ exultate in
ea oēs q̄ diligitꝫ eā i eternū. Vel
O. Feria vjᵃ iuitꝫ. Prope ē iā.
i N illo tpe: Scd'ʒ lucā.
Exurgēs maria abijt in
mōtana cū festinatōe in ciui
tatē iuda: ꝛ intrauit in domū
ȝacharie: ꝛ salutauit eliȝa-
beth. Et rel. O mel. venerabi
lis bede presbyteri. Lectio. jᵃ
L Ectio quā mō audiui-
mꝰ sci euuāgelij ꝛ redē-
ptiōis nr̄e nob̄ sꝑ venerāda ꝓ
mordia ꝓdicat ꝛ salutaria sꝑ
imitāde hūilitatꝫ remedia cō
mēdat. Nā q2 ꝑeste supbie at
tractū genꝰ humanū ꝑierat:
decebat vt medicamētū hūi-
litatꝫ quo sanaret: ꝑma mox
incipiētꝫ salutis tꝑa ꝓtēderēt
R. Precursor ꝓ nob̄ ingredit̄ a
gnꝰ sine macula ſm ordinē mel-
chisedech pontifex factus est. In
eternū ꝛ in scl'm scl'i. V. Ipse est
rex iusticie cuiꝰ generatio nō ha-
bet finem. In eternū. R. ijᵃ
e T q2 ꝑ temeritatē sedu
cte mulieris mors i mū
dū introierat: cōgruū fuit vt
ad iudiciū vite reūtētis mu-
lieres deuote se hūilitatꝫ iuicē
ac pietatꝫ ꝓuenirēt obsequijs
R. Nō veniet dn̄ator dn̄s. Et
nomē eius emanuel vocabit. V.
Orietur ī dieb̄ꝰ eiꝰ iusticia abū-
dantia pacis. Et. Lectio. iij.
P Rior ergo nobis beata
dei genitrix ad sublimi
tatē pr̄ie celestꝫ iter oñdit hu-
militatis: nō minꝰ religionis
q̄ʒ castitatis exēplo venerabi
lis. Siqdē glia 𝔳ginei ꝛ inte
merati corꝑis q̄lis sit vita su-
perne ciuitatꝫ ad quā suspira-
mꝰ insinuat: vbi neqʒ nubēt
neqʒ nubēt: ſʒ sūt sicāgeli dei
i celis: ac 𝔳tutē mētꝫ eximiā q̄
ad hāc ꝑtingē debeamꝰ indi-

cat. R. Videbūt gentes iustum tuū ꝛ cūcti reges inclytū tuū. Et vocabit tibi nomen nouū qd os dñi nomiauit. V. Et eris corona glie i manu dñi ꝛ diadēa regni in manu dei tui. Et. Glia. Et. Ad bn. añ. Ex quo facta ē vox salu/tatōis tue i aurib⁹ meis exultauit ĩgaudio infans in vtero meo al.

Excita q̄s dñe po/ Oro. tentiā tuā ꝛ veni: vt hi q in tua pietate cōfidūt ab oī citi⁹ adūsitate liberent. Qui vi. Ad mḡt añ. Btā es maria q̄ credidisti pficiēt i te q̄ dicta sūt tibi a dño al. Vel O. Sabbo ad matutī. inuit. Prope est.

Anno qn Scdm lucā. todecimo impij tiberij cesaris ꝑcurāte pōtio pilato iudeā: tetrarcha autē galilee herode. Philippo aūt fratre ei⁹ tetracha yturee ꝛ traconit tidis regiōis ꝛ lisania ab li/ne tetrarcha sub pncipib⁹ sa cerdotū āna ꝛ caypha factū ē vbū dñi sup ioānē zacharie filiū i deſto Et rel. Omel. bri

Edem greg. pape. L. j. ptoris p̄cursor q̄ tpe ver bū p̄dicatiōis accepit mēora to romane reipublice pncipe ꝛ iudee regib⁹ desigt. Quia enī illū p̄dicare veīebat q ex iudea q̄sdā ꝛ mltos ex gētib⁹ redēptur⁹ erāt: p reges gētiū ꝛ pncipes iudeoꝝ p̄dicatōis ei⁹ tpa designāt. R. Emitte agnū dñe dñatorē tre de petra deserti Ad mōtē filie syō. V. Ex syō spe cies decoris ei⁹ de⁹ nr̄ māifeste ve

Quia āt L. ij. niet. Ad. gentilitas colligenda erat ꝛ iudea ꝑ culpa pfidie dispergenda. Ipsa q̄z descri ptio terreni pncipat⁹ ostēdit qm̄ ꝛ in romana republica vn⁹ pfuisse describit: ꝛ in iu dee regno p q̄rtā ptē plurimi pncipabāt. Voce eteni nr̄i re dēptoris di. Oē regnū in se metipsū diuisū desolabit. R. Germinauerūt cāpi heremi ger mē odoris isrl: qz ecce de⁹ nr̄ cum virtute veniet. Et splēdor ei⁹ cū eo. V. Ecce dñator dñs cū virtu te veniet. Et. L. iij.

Iquet g̃ q ad finē regni iudea puenerat q̄ tot regib⁹ diuisa subiacebat. Aperte q̄z n̄ solū sub qb⁹ regib⁹ s̄ et sub qb⁹ sacerdotib⁹ actū sit demō strat vt qz illū ioānes bapti sta p̄dicaret q sit rex ꝛ sacer/dos existeret: lucas euuāgeli/sta p̄dicatiōis ei⁹ tpa per re

gnū ꝛ sacerdotiū designauit. ℞. Radix iesse q̄ exurget iudicare gētes in eū gētes sperabūt. Et erit nomē ei⁹ bn̄dictū. In secula ℣. Sup̄ quē ꝯtinebūt reges os suū ipsum gētes dep̄cabunt. Et Glia. In. Ad bn. añ. Omnis vallis implebit ꝛ oīs mons ꝛ collis hūiliabit ꝛ videbit oīs caro salutare dei. Oratio.

Deus q conspicis q: ex nr̄a prauitate affligimur cōcede ꝓpiti⁹ vt ex tua visitatio ne ꝯsolem̄. Qui vi. Dn̄ica iiij. sabbato p̄cedēti ad vs. ℞. Non auferet. Ad mgt añ. O.

Excita dn̄e potentiā tuā ꝛ veni ꝛ magna nobis ɣtute succurre: vt per auxiliū grē tue qd̄ nr̄a peccata p̄pediūt: indulgētia tue ꝓpitiatiōis acceleret. Qui vi. Oro.

Ad mat. inuit. Ecce iā venit plenitudo tp̄is in quo misit deus filiū suū natū de virgine factum sub lege. Venite adorem⁹. Añe. ps ꝛ ℣. noct noꝝ sic in prima dn̄ica excepto q̄ terti⁹ ℣. nō dicet si vigilia nat. dn̄i hac die euenerit. L. j.

Audite me q seqmi qd̄ iustū ē: ꝛ q̄ritis dn̄m. Attendite ad petrā vn̄ excisi estis ꝛ ad cauernā laci de q̄ p̄cisi estis. Attēdite ad abrahā p̄rem vestrū: ꝛ ad sarā q̄ peperit vos: q: vnū vocaui eū ꝛ bn̄dixi ei ꝛ mltiplicaui eū. Hec dicit. ℞. Canite tuba in syon: vocate gentes: ānūciate pplis ꝛ dicite. Ecce de⁹ saluator nr̄ adueniet. ℣. Annūciate in finib⁹ t̄re ꝛ in insulis q̄ ꝓcul sūt dicite. Ecce. L. ij.

Consolabit ḡ dn̄s syō ꝛ ꝯsolabit oēs ruinas ei⁹ ꝛ ponet desertū ei⁹ q̄si delitias ꝛ solitudinē ei⁹ q̄si hortū dn̄i Gaudiū ꝛ leticia inueniet ī ea grāꝝ actio ꝛ vox laudis. Attēdite ad me pple me⁹ ꝛ trib⁹ mea me audite quia lex a me exiet: ꝛ iudiciū meū ī lucē populoꝝ reqescet. Hec dicit. ℞. Nō auferet sceptrum de iuda ꝛ dux de femore ei⁹ donec veniat q̄ mittēd⁹ ē. Et ipse erit expectatio gentiū. ℣. Pulchriores sunt oculi ei⁹ vino ꝛ dētes ei⁹ lacte candidiores. Et. Lectio. iij.

Prope ē iust⁹ me⁹ egressus ē saluator me⁹ ꝛ brachia mea pplos iudicabūt. Me ī insule expectabūt: ꝛ brachium meū sustinebūt. Leuate ī celū oculos vr̄os: ꝛ videte sub t̄ra deorsū q: celi sic fum⁹ liq̄scēt:

⁊ t̃ra ſicut veſtimētū attere/
tur: ⁊ habitatores ei⁹ ſic hec
iteribūt. Sal⁹ aūt mea i ſēpi
ternū erit: ⁊ iuſticia mea nō
deficiet. Hec di. ℞. Me opoꝛ
tet minui illū aūt creſcere q̄ poſt
me venit añ me fact⁹ eſt. Cuius
nō ſū dign⁹ corrigiā calciamenti
ei⁹ ſoluē. ℣. Ego baptiço vos aq̄
ille autē baptiçabit vos ſpū ſcō.
Cui⁹. Glia. Cui⁹. L. iiij.

a Udite me q̄ ſcit iuſtuꝫ
ppl's lex mea i corde eo
rū. Nolite timere opprobriū
hoīuꝫ: ⁊ blaſphemias eoꝝ ne
metuatꝭ. Sicut eni veſtimētū
ſic comedet eos vermis: ⁊ ſic
lanā ſic deuorabit eos tinea.
Sal⁹ āt mea i ſempit̃nū erit:
⁊ iuſticia mea i gñatōes gña
tionū. Hec d. ℞. Ecce iā venit
plenitudo tp̄is i q̄ miſit de⁹ filiū
ſuū i t̃ris natū de v̄gine fcm̄ ſub
lege Ut eos q̄ ſub lege redimeret
℣. Propt̃ nimiā charitatē ſuā
q̄ dilexit nos de⁹: filiū ſuū miſit
in ſilitudinē carnis peccati. Ut.

C Onſurge ꝯſur L. v.
ge: iduere fortitudineꝫ
brachiū dñi. Cōſurge ſicut i
dieb⁹ antiqs i gñationib⁹ ſe/
culoꝝ. Nūqd nō tu pcuſſiſti
ſupbū: vulneraſti dracone:
Nūquid nō tu ſiccaſti mare
aquā abyſſi vehemētꝭ: Qui
poſuiſti pfūdū maris viā: vt
trāſirent liberati. Hec di. ℞.
Uirgo iſrl' reuertere ad ciuitates
tuas: vſqꝫ q̄ dolēs aūteris: gene/
rabis dñm ſaluatorē oblationeꝫ
nouā: i t̃ra ābulabūt hoīes. In
ſaluationē. ℣. In charitate per
petua dilexi te: ideo attraxi te mi
ſerans. In. L. vj.

e T nūc q̄ redēpti ſūt a do
mino reuertēt: ⁊ veniēt i ſyō
laudātes ⁊ leticia ſempit̃na
ſup capita eoꝝ. Gaudiū ⁊ le
ticiā tenebūt: fugiet doloꝛ et
gemit⁹. Ego egoipſe cōſola/
toꝛ vos. Hec di. ℞. Iuraui di
cit dñs vt vltra iā nō iraſcar ſu
per t̃rā: mōtes eni ⁊ colles ſuſci
pient iuſticiā meā: ⁊ teſtm̄ pacis
erit In hirl'm. ℣. Iuxta ē ſal⁹
mea vt veniat ⁊ iuſticia mea vt
reuelet. In. Glia. In. Qñ vi
gilia natalis dñi i hac dñica
euenerit: tres vltime lectōes
fiāt de omel'. vigilie. hec autē
omelia nō legatur illo anno

I N illo tp̄e Scd̄m ioānē
Miſerūt iudei a hiero/
ſolymis ſacerdotes ⁊ leuitas
ad ioānē vt interrogarēt eum
Tu quis es: ⁊ rel'. Omel'. bti

gregorii pape. Lectio. vii.

c Ex hui⁹ nobis lectionis v̾bis frẽs kmĩ ioãnis hũilitas cõmẽdat. Qui cum tãte v̾tutꝭ eẽt vt christ⁹ credi potuisset elegit solide sbsiste/ re: i se ne hũana opiniõe rape ret inanit̃ sup se. ℟. Nõ disce dim⁹ a te viuificabis nos dñe et nomẽ tuũ iuocabim⁹: oñde nob̃ faciem tuã Et salui erimus. ℣. Memẽto nr̃i dñe in bñplacito ppl̃i tui: visita nos i salutari tuo

Nam cõfes/ L. viii. Et sus ẽ ⁊ nõ negauit. Cõ fessus ẽ qꝛ nõ sũ ego christus Sꝫ qa dixit nõ sũ negauit plane qd̃ nõ erat: s̃ nõ nega uit qd̃ erat: vt v̾itatẽ loquẽs ei⁹ mẽbrũ fieret: cui⁹ sibi no/ mẽ fallaciẽ nõ vsurparet. ℟ Intuemi quãt⁹ sit iste q ingredi tur ad saluãdas gẽtes ipse est rex iusticie. Cui⁹ generatio nõ habet finẽ. ℣. Precursor p nobis igre dit̃ s̃m ordinẽ melchisedech põ tifex fact⁹ ẽ i etnũ. Cui⁹. L. ix.

c Um ergo nõ vult appa/ rere nomẽ christi fact⁹ ẽ mẽbrũ christi: qꝛ dũ infirmi tatẽ suã studuit hũilit̃ agno/ scere: illi⁹ celsitudinẽ meruit veraciter obtinere. ℟ Mõ/tes isrl̃ ramos v̾ros expandite ⁊ florete ⁊ fruct⁹ facite. Prope est vt veniat dies dñi. ℣. Rorate celi desup ⁊ nubes pluãt iustum aperiat̃ terra ⁊ germinet saluato rẽ. Prope. Glia. Mõtes. In laud. añ. Canite tuba i syõ: qꝛ ppe ẽ dies dñi ecce veniet ad sal uãdũ nos al̃. al̃. ps. Dñs re. Añ Ecce veniet desiderat⁹ cũctis gẽ tib⁹ ⁊ replebit̃ glia dom⁹ dñi al̃. ps. Jubilate. Añ. Erũt praua i directa ⁊ aspa i vias planas ve ni dñe ⁊ noli tardare al̃. ps. De⁹ de⁹. Añ. Dñs veniet occurrite illi dicẽtes: magnũ pncipiũ ⁊ re/ gni eius nõ erit finis deus fortis dñator pnceps pacis al̃. al̃. Cãt. Bñd. Añ. Oipotẽs sermo tu⁹ dñe a regalib⁹ sedibus venit al̃. ps. Laud. Ad bn. añ. Aue ma ria grã plena dñs tecũ: bñdicta tu i mlieib⁹ al̃. Ad mgt añ. O Lectões feriales a liiii. caplo vsqꝫ ad finẽ vl̃ repetãt̃ dñica les. Feria ii^a ad bn. añ. Dicit dñs pniam agite appropinquit enī regnũ celoꝝ al̃. Ad mgt añ. O. Feria iii. ad bn añ. Cõsur ge ꝯsurge iduere fortitudinẽ bra chiũ dñi. Ad mgt añ. O. Fe^a iiii^a ad bn. añ. Ponẽt dño glo riã ⁊ laudẽ eius i isulis nuncia/

bũt: qꝛ ecce veniet ⁊ nõ tardabit
Ad mĝt añ. O. Feria vᵃ ad
bn. añ. Cõsolamini cõsolamini
pplẽ meus dicit deꝰ vester. Ad
mĝt añ. O. Feria vj. ad bn.
añ. Dies dñi sicut fur ita in no/
cte veniet ⁊ vos estote parati: qꝛ
q̃ hoꝛa nõ putatis filius hoĩs ve
niet. Ad mĝt añ. O. Añe di/
cende in laudibꝰ ꝑ sex ferias
añ vigiliã natalis dñi ẜm oꝛ
dinẽ feriarũ. Feria ijᵃ i laud
añ. Ecce veniet dñs pꝛinceps re
gũ terre bti qui parati sũt occur
rere illi. ps. Miserẽ. Añ. Duz
venerit filius hoĩs putas inue/
niet fidem super terrã? ps. Uer
ba. Añ. Ecce iã venit plenitudo
tẽpoꝛis in q̃ misit deus filiũ suũ
in terris. ps. Deus deus. Añ.
Haurietꝭ aquas ĩ gaudio de fon
tibus saluatoꝛis. Cant. Cõfite
boꝛ. Añ Egredietᷣ dñs de loco
sancto suo: veniet ut saluet po/
pulũ suũ. ps. Laudate. Feria
ẗtia i laud. añ. Roꝛate celi de
super ⁊ nubes pluant iustũ: ape/
riatᷣ terra ⁊ germinet saluatoꝛẽ
ps. Miserẽ. Añ Emitte agnũ
dñe dñatoꝛẽ terre de petra de/
serti ad mõtẽ filie syon. ps. Iu
dica me deꝰ. Añ. Ut cognosca
mus dñe in ẗra viã tuã in oibꝰ
gẽtibꝰ salutare tuũ. ps. Deꝰ deꝰ
Añ. Da mercedẽ dñe sustinẽti
bus te vt ꝓphe tui fideles inue/
niantᷣ. ps. Ego dixi. Añ. Lex ꝑ
moysẽ data ẽ: grã ⁊ ṽitas ꝑ iesũ
chꝛistũ fcã ẽ. ps. Laud. Feria
iiijᵃ in lau. añ. Pꝛophe ꝑdica
uerũt nasci saluatoꝛẽ ď ṽgĩe ma
ria ps. Miserẽ Añ. Spũs dñi
sup me euãgeliçare paupibus
misit me. ps. Te decet. Añ. An
nũciate pplĩs ⁊ dicite: ecce salua
toꝛ deꝰ nr̃ veniet. ps. Deꝰ deus
Añ. Ecce veniet dñs vt sedeat
cũ ꝑncipibus ⁊ soliũ glĩe teneat
Cãt. Exultauit. Añ. Pꝛopẽ
syõ nõ tacebo donec egrediatᷣ vt
splẽdoꝛ iustꝰ eiꝰ. ps. Laudate.
Feria vᵃ i lau. añ. De syõ ve/
niet dñs ops vt saluũ faciat po
pulũ suũ ps. Miserẽ. Añ. Cõ
uertere dñe aliquãtulũ ⁊ ne tar
des vẽire ad ẜuos tuos. ps. Dñe
refu. Añ De syon veniet q̇ re/
gnaturꝰ ẽ dñs emanuel magnuȝ
nomẽ eiꝰ ps. Deꝰ deꝰ. Añ. Ecce
deꝰ meꝰ ⁊ honoꝛificabo eũ deꝰ
pꝛis mei ⁊ exaltabo eũ Cãt. Cã
temꝰ. Añ. Deꝰ legifer noster
dñs rex nr̃ ipse veniet ⁊ saluabit
nos. ps. Laud. Feria vjᵃ i lau
añ Cõstãtes estote videbitꝭ au/
xiliũ dñi sup vos. ps. Miserẽ.

An. Ad te dñe leuaui aïaz meã veni et eripe me dñe ad te cõfugi ps. Dñe exaudi. ij. An. Ueni dñe et noli tardare relaxa facino ra pleb tue isrl. ps. De⁹ de⁹. An De⁹ a libano veniet et splẽdor ei⁹ sicut lumẽ erit. Cãt. Dñe au/diui. An. Ego aũt ad dñz aspi ciã et expectabo deũ saluatorem meũ. ps. Laud. Sabbo i lau. añ. Intuemi quãt⁹ sit glios⁹ iste q ingredit ad saluãdos populos ps. Miserere. An. Cõsurge cõ surge induere fortitudinem bra chiũ dñi. ps. Bonũ. An. Ele/uare eleuare ɔsurge hirlm solue vicula colli tui captiua filia syõ ps. De⁹ de⁹. An. Expectet sic pluuia eloquiũ dñi: et descendet sup nos sicut ros de⁹ nr. Cãt. Audite celi. An. Parat⁹ esto in occursũ dñi isrl qm venit. ps Laudate. Sequẽtes añe sũt dicẽde septẽ ꝑximis diebus añ vigiliam natalis dñi ad mgt. In dieb⁹ ꝗo in qb⁹ cã/tãt: nec pces dicãt nec ꝓstra tiões sũt i vespis faciẽde: sed stati post añaz subiũgat oro An. ꝑma. O sapiã q ex ore al/tissimi ꝓdisti attigẽs a fine vsqz ad finẽ fortiter suauiterqz dispo nẽs oia veni ad docendũ nos viã prudentie. An. ijª O adonay et dux dom⁹ isrl: qui moysi i igne flãme rubi apparuisti et ei i syna legẽ dedisti veni ad redimẽdum nos i brachio extẽto. An. iijª O radix iesse q stas i signũ ppłorũ: sup quẽ ɔtinebũt reges os suũz quẽ gẽtes depcabũt: veni ad li/berãdũ nos iã noli tardare. An. iiijª O clauis dauid et sceptruz dom⁹ isrl: q aperis et nemo clau dit claudis et nemo aperit: veni et educ vinctũ de domo carcerꝭ se/dẽtẽ i tenebris et vmbra mortis. An. vª O oriẽs splendor lucis etne et sol iusticie veni et illumia sedẽtes i tenebris et vmbra mor tis. An. vjª O rex gẽtiũ et desi derat⁹ eax lapisqz ãgularꝭ q facꝭ vtraqz vnũ: veni salua hominẽ quẽ de limo formasti. An. vijª. O emanuel rex et legifer nr ex/pectatio gẽtiũ et saluator eax ve ni ad saluãdum nos dñe de⁹ nr. Mem. de aduentu in die sci thome. In laud. añ. Nolite timere quinta eni die veniet ad vos dñs nr. An aũt trãsfert i secũdã feriã pdicta añ. oio dimittat et añ. ferialis. s. Di cit dñs. ad mem. dicatur. In vigilia natalis dñi ad mat. ꝓstraticẽs nõ fiãt. In

nitas. Hodie scietis quia veniet
dñs. Et mane videbit; gl'iaz ei⁹.
Hym. Verbũ supnũ. Añ. et
ps feri. ℣. Hodie scietis q2 ve
niet dñs. ℟. Et mane videbitis
gl'iam ei⁹. Lectio pma vel vij.
si dñica fuerit. Scdz matth.
In illo tpe: Cũ eẽt despõ
sata mat ihu maria io
seph: añq3 puenirẽt iuẽta ẽ i
vtero hñs de spũ scõ. 7 reliq.
Omel. origenis. Lectio .j.
q Ue fuit nccitas vt dspõ
sata esset maria ioseph
nisi ppt ea qten⁹ h sacrm dia
bolo celaret 7 ille malignus
fraudis cõmẽta aduers⁹ de
spõsatã ṽginẽ nulla penit⁹
iueniret. ℟. Scificamini hodie
7 estote parati q2 die crastina vi
debit; Maiestatẽ dei in vobis.
℣. Hodie scietis q2 veniet dñs 7
mane videbit; Maiesta. ℟. ij.
V El ideo despõsata fuit
ioseph vt nato infanti
vł ipsi marie curã videret ge
rere ipse ioseph siue i egyptũ
iens vł inde denuo rediẽs. Jõ
despõsata fuit ioseph nõ tñ i
ↄcupiscẽtia iũcta Mat ingt
ei⁹ Mat imaculata: mr icor
rupta: mat intacta. ℟. Cõstã
tes estote videbit; auxiliũ dñi su
per vos: iudea 7 hiersm nolite ti
mere. Cras egrediemini 7 dñs
erit vobiscũ. ℣. Scificamini fi
lij isrł 7 estote pati. Cras. ℟. iij
m Ater eius. Cui⁹ eius?
Mat dei vnigeniti do
mini 7 regis oiuz plasm to
ris 7 creatoris cũctoꝝ. Illi⁹
q i excelsis ẽ sine mre: 7 i tra
est sine pře. Illi⁹ q i celis ßm
deitatẽ i sinu est přis: 7 i tris
ßm corpis susceptionẽ i sinu
est matris. ℟. Scificamini fi
lij isrł dicit dñs: i die eni crasti
na descendet dñs. Et auferet a
vobis oẽm lãguorẽ. ℣. Ex syon
spẽs decoris ei⁹: de⁹ nr manife
ste veniet. Et. Gl'a. Et au. Hac
die i laudib⁹ 7 deinceps vsq3
ad v8 exclusiue fiat officiũ si
cut in festo duplici. ℣. Crasti
na die delebit iiqtas tre. ℟. Et
regnabit sup nos saluator mũdi
In laud. añ. Judea 7 hiersm
nolite timere: cras egrediemi et
dñs erit vobiscũ. ps. Dñs regñ
Añ. Crastina die erit vobis sa
lus dicit dñs exercituũ. ps. Ju
bila. Añ. Hodie sciet; q2 veniet
dñs 7 mane videbit; gloriã ei⁹.
ps. De⁹ de⁹. Añ. Propẽ syon
nõ tacebo donec egrediat vt splẽ
dor iust⁹ eius. Cant. Bñd. Añ

Crastina die delebit̃ iniq̃tas t̃re:
⁊ regnabit sup̱ nos saluator mũ
P di. ps̃. Laud. Cap̃.
Ropt̃ syõ nõ tacebo et
ꝓpt̃ hirl̃m non qescã donec
egrediat̃ vt splẽdor iust⁹ ei⁹:
⁊ saluator ei⁹ vt lãpas accen
dat̃. Hym Vox clara. ℣. Cõ
stãtes estote. ℟. Videbitis auxi
liũ dñi sup̱ vos. Ad bn. añ Cũ
esset despõsata mat̃ ihu maria
ioseph añq̃ cõuenirẽt iuẽta ẽ in
vtero habẽs: qd̉ eni in ea natũ ẽ
de spũ scõ ẽ all'a. Oĩo.
D Eus q nos redẽptiõis
nr̃e ãnua expectatiõe letifi
cas: p̃sta vt vnigẽitũ tuũ quẽ
r̃dẽptorẽ leti suscipim⁹: venie
tẽ q̊z iudicẽ securi videam⁹.
Dñz nr̃m. Hec oĩo dicat̃ ad
t̃tiã sextã nonã ⁊ vs̃. Ad ho
ras diei añe laudũ. Ad tertiã
cap̃. Propt̃ syon nõ tace. ℟.
Hodie sciet̃ Quia veniet dñs.
℣ Et mane videbit̃ gl'iam eius
Quia. Gl'ia. Hodie. ℣ Crasti
na die delebit̃. Ad vi. cap̃.
V Idebũt gẽtes iustum
tuũ: ⁊ cũcti reges icly
tũ tuũ: ⁊ vocabit̃ tibi nomen
nouũ qd̉ os dñi noĩauit. ℟.
Crastina die Delebitur iniq̃tas
t̃re. ℣ Et regnabit sup̱ vos sal
uator mũdi. Dele. Gl'a. Crasti.
℣. Crastina die erit vobis sal⁹.
N On voca Ad ix. cap̃.
beris vltra derelicta: ⁊
t̃ra tua nõ vocabit̃ ãpli⁹ de
solata: s̃ vocaberis voluntas
mea i ea ⁊ t̃ra tua inhabita
bit̃. ℟. Crastina die Erit vob̃
sal⁹. ℣. Dicit dñs exercituum.
Erit. Gl'ia. Cra. ℣. Cõstantes.
Si hec vigilia in sabbo cõti
gerit: ieiunia q̃tuor tẽporuz
nõ i ipsa hebdomada s̃ i p̃ce
denti erũt. Si hec vigilia in
dñica euenerit hoc mõ fiat
officiũ. Ad mat̃. iuit̃. Hodie
scietis. Hym. vt s̃. Super ps
primi noct̃. añ. Scientes. ps̃.
Btũs vir. ℣. Cetere ad cete
ros ut s̃ in p̱ noct̃. ℣. Ex syõ.
In ij° noct̃ ℣. Egrediet̃ virga
Sex lectiões ⁊ sex rñsoria de
dñica. In t̃tio noct̃. ℣. Ho
die scietis. Tres lectiões vlti
me de expositione euangelij.
Cũ esset despõsata. ⁊ tria vl
tima rñsoria de vigilia. Ex
positio aũt dñicalis euange
lij cũ tribus vltimis rñsorijs
de historia Canite. ⁊ cũ laud.
omittãt̃. ℣. Crastina die. In
laud. añe cap̃. ℣. ⁊ añ. ad bn
⁊ oĩo de vigilia erũt post oĩo

nem de vigilia. mem. fiat de
dñica. Añe cap. feria ꝟsiculi
⁊ oro ad horas ꝺ vigilia erũt
Ad vs̃ añ. Rex pacific⁹ magni
ficat⁹ ē: cui⁹ vultũ desiderat vni
uersa t̃ra. ps̃. Laudate pu. Añ
Magnificat⁹ ē rex pacific⁹ suꝑ
oēs reges vniu̓se t̃re. ps̃. Lau.
do. oēs. Añ. Scitote qꝛ ꝓpe est
regnũ dei: amē dico vobis qꝛ nõ
tardabit. ps̃. Lauda aīa. Añ.
Leuate capita v̄ra: ecce appropi
q̄uit redēptio v̄ra. ps̃. Lau. do.
qm̃. Añ. Cõpleti sunt dies ma-
rie vt pareret filiũ suũ ꝑmogeni
tũ. ps̃. Lauda hirl̃m. Cap.
Populus gentiũ q ābula
bat ī tenebris vidit lu-
cē magnā: habitātib⁹ ī regio
ne vmbre mort̃: lux orta ē eis
℞. Judea ⁊ hierl̃m nolite time
te Cras egrediemi ⁊ dñs erit vo
biscũ. ℣ Cõstantes estote vide
bitis auxiliũ dñi suꝑ vos. Cras
Gloria. Et. Hym.
Veni redēptor gētiũ oñ-
de ꝑtũ ꝟgis: miret̃ oē
seculũ talis decet part⁹ deũ
Nõ ex virili semie ſꝫ mystico
spiramie: ꝟbũ dei factũ ca-
ro fruct⁹ qꝫ vētris floruit. Al
uus tumescit ꝟgis claustra
pudoris ꝑmanēt: vexilla ꝟtu-
tũ micāt ꝟsat̃ in tēplo deus.
Procedens de thalamo suo
pudoris aula regia: gemie gi
gas sb̃e alacris vt currat viā
Egressus ei⁹ a p̄re regressus
ei⁹ ad p̄rez: excursus vsqꝫ ad
inferos recursus ad sedē dei
Equalis et̃no patri carnis tro
pheo accingere: infirma n̄ri
corporis ꝟtute firmās ꝑpeti
Presepe iā fulget tuũ lumē-
qꝫ nox spirat nouũ: qꝺ nulla
nox int̃pollet fideqꝫ iugi lu-
ceat. Gl̃ia t̃ dñe q nat⁹ es de
ꝟgine: cũ p̄re ⁊ scõ spũ ī sēpi
t̃na sc̃la. Amē. Iste ꝟsus di-
cat̃ ad oēs hym. eiusdē metri
tā de tp̄e q̄ꝫ de scis vsqꝫ ad pri
mas vs̃ epi. exclusi. ℣. Tanq̄ꝫ
spõsus. ℞. Dñs ꝓcedēs ꝺ thala
mo suo. Ad mg̃t añ. Dũ ortus
fuerit sol de celo videbitis regē
regũ ꝓcedētē a p̄re tāq̄ꝫ spõsũ ꝺ
thalamo suo. Orõ. De⁹ q nos
redēptio. Ad cõplet̃. suꝑ ps̃
añ. Cõpleti sẽ. Ad nũc di. añ.
Ecce cõpleti sunt oīa q̄ dicta sũt
ꝑ angelũ ꝺ virgīe maria In
natali dñi ad matut̃. inuit̃.
Christ⁹ natus est nobis Venite
adorem⁹. ps̃. Venite. Hymn⁹
Christe redēptor oĩuz ex
p̄re p̄ris vnice: sol⁹ añ

ꝑncipiũ nat⁹ ieffabilit. Tu lumē tu splēdoꝛ p̄ris tu spes ꝑhēnis oiuz: itēde q̄s fūdūt p̄ces tui ꝑ orbē famuli. Memēto salutꝫ auctoꝛ q̄ nr̄i q̄ndā coꝛpis: ex illibata ꝟgine nascēdo formā sūpserꝭ. Hic p̄sens testat̄ dies currēs ꝑ anni circulū: q̄ sol⁹ a sede p̄ris mūdi sal⁹ aduenerꝭ. Hūc celū t̄ra hūc mare hūc oē qđ i eis ē: actorē aduētus tui laudat exultās cātico. Nos q̄q̄ q̄ scō tuo redēpti sāguine sumus: ob diez natalis tui hymnū nouū ↄcinim⁹. Gl̄a tibi dn̄e. In p̄ noct. an̄. Dn̄s dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu: ego hodie genui te. ps. Quare. An̄. Tāq̄ spōsus dn̄s ꝓcedēs d thalamo suo. ps. Celi. An̄. Diffusa ē grā i labijs tuis: ꝓp̄tea bn̄dixit te de⁹ i eꝛnū. ps. Eructauit ℣. Verbū caro factuz ē. ℟. Et habitauit i nobis. L. j^a

p Rimo t̄pe alleuiata est t̄ra ʒabulon ⁊ t̄ra neptalim: ⁊ nouissimo aggrauata ē via maris trans ioꝛdanē galilee gētiū. Popul⁹ q̄ ambulabat i tenebꝛis vidit lucē magnā: habitātib⁹ in regiōe vmbꝛe moꝛtꝭ lux oꝛta ē eis. Multipli casti gētē: nō magnificasti leticiā. Letabūt̄ corā te sic̄ q̄ letāt̄ i messe: sicut exultāt victores capta p̄da q̄n̄ diuidūt spolia. Jugū eni oneꝭ ei⁹ ⁊ ꝟgā humeri ei⁹ ⁊ sceptꝝ exactorꝭ ei⁹ supasti sicut i die madian Quia oīs violēta p̄datio cū tumultu ⁊ vestimētū mixtū sanguie erit in cōbustionē ⁊ cib⁹ ignis. Paruul⁹ eni nat⁹ ē nobis: ⁊ fili⁹ dat⁹ ē nobis. Hec di. ℟. Hodie nobis celoꝝ rex de virgie nasci digt⁹ ē ut hominē ꝑditū ad reḡ celestia reuocaret gaudet exercit⁹ āgeloꝝ Qz sal⁹ eꝛna hūano generi apparuit ℣. Gl̄ia i excelsis deo ⁊ i terra pax hoīb⁹ bone volūtatꝭ. Quia.

C Onsolamī ꝓso- L. ij. lamini ꝑp̄le me⁹ dicit de⁹ vr̄. Loq̄mi ad coꝛ hirl̄m ⁊ aduocate eā: q̄m ↄpleta ē malicia ei⁹ dimissa ē īiq̄tas illi⁹ Suscepit de manu dn̄i duplicia ꝑ oīb⁹ pc̄tis suis Vox clamātꝭ i deserto: parate viā dn̄i: rectas facite i solitudie semitas dei vr̄i. Ois vallis exaltabit̄: ⁊ oīs mōs ⁊ collis hūiliabit̄: ⁊ erūt p̄ua i directa ⁊ aspa i vias planas. Et reuelabit̄ gl̄ia dn̄i ⁊ videbit

ois caro pariter quos dñi locu-
tũ ē. Hec dic. R. Hodie nobis
de celo pax vera descẽdit. Hodie
p totũ mũdũ melliflui facti sunt
celi. V. Hodie illuxit dies redem
ptionis noue reparationis antique
felicitatis eterne. Hodie. L. iiij
c Onsurge ↄsurge induere
re fortitudĩe tua syõ: in
duere vestimẽtꝭ glie tue hirl'z
ciuitas scã: qz ñ adijciet vltra
vt ptrãseat p te incircũcisus
τ imũd⁹. Excutē te de puluere
ↄsurge sede hirl'z. Solue vin
cula colli tui captiua filia syõ
qz h dic dñs de⁹: gratꝭ venun
dati estis τ sine argento redi-
memi: qz dic h dñs de⁹. In
egyptũ descẽdit pplus me⁹ in
pncipio vt colon⁹ eēt ibi: τ as
sur absqz vlla cã calũniat⁹ ē
eũ. Et nũc qd m ē hic dic dñs
qm ablat⁹ ē ppl's me⁹ gratis.
Dñatores ei⁹ iniq agũt dicit
dñs: τ iugiter tota die nomē
meũ blasphemat. ꝓpt h sciet
ppl's me⁹ nomē meũ i die illa
qz ego ipse q loqbar ecce adsũ
Hec dic. R. Descendit de celis
de⁹ ver⁹ a pr̄e genit⁹ introiuit in
vteruz v̄ginis: nobis vt apparēt
visibilis idut⁹ carne hũana a pro
thoparēte edita τ exiuit p clausã

portã de⁹ τ hõ. Lux τ vita condi
tor mũdi. V. Tanq̄ spõsus dñs p
cedēs d thalamo suo. Lux. Glĩa
Lux. In. ij. nocť. añ. Susce-
pim⁹ de⁹ miam tuã i medio tēpli
tui. ps. Magn⁹ dñs. Añ. Orie
tur i dieb⁹ dñi abũdãtia pacis τ
dñabit. ps. De⁹ iudi. Añ. Ve-
ritas de tra orta ē τ iusticia de ce
lo prospexit. ps. Bñdixisti. V.
Notum fecit dñs. R. Salutare
suũ. Isidor⁹ in smone de na
tali dñi. Natalis dñi dies.
P ⁹Ostq̃ iuidia L. iiij
diaboli pēs pm⁹ cecidit
ↄfestim ille exul τ pdit⁹ in oĩ
gñe suo radicē malicie trans-
duxit crescebat i malũ oē ge-
nus mortaliũ diffusis vbiqz
scelerib⁹. Volēs g de⁹ emiare
pctm ↄsuluit p lege, pphis
signis plagis pdigijs. Sed
cũ nec sic qdē errores suos ad
monit⁹ agnosceret mũd⁹: mi
sit de⁹ filiũ suũ vt carnē idue
ret: hoib⁹ appareret τ pctõres sa
naret. Qui iõ i hoīez vēit: qz
p scipsũ ab hoib⁹ cogsci ñ po-
tuit. Assũpsit āt hũanitatez:
ñ amisit diuinitatē. manēs qd
erat: suscipiēs qd nõ erat: vt
liberaret quod fecerat. Hec ē
diei hui⁹ gloriosa festiuitas.

℞. Quē vidistis pastores dicite ānūciate nobis in terris q̄s apparuit. Natū vidim⁹ ⁊ choros angelorꝫ collaudātes dn̄m. ℣. Dicite q̄d nā vidistꝫ ānūciate christi natiuitatē. Na. Aug⁹ in s̄mōe de natali dn̄i. Legim⁹ s̄ꝫ moy q Uidāt sibil/ L. v. sen. la vaticinādo de christo clamauerit: in mediū ꝓferamus: vt ex vno lapide vtrorū q̄ꝫ frōtes ꝑcutiāt: iudeorū. s. atq̄ꝫ paganorꝫ. Audite q̄d dixerit. Judicij signū: tellus sudore madescet. E celo rex adueniet ꝑ secula futurus. Scilicet in carne p̄sens vt iudicet orbē. Un̄ deū cernēt incredulus atq̄ꝫ fidelis celsuꝫ cū sanctis: cui iam termino in ipso Sic aīe cū carne adert: q̄s iudicat ipse: Cū iacet icult⁹ densis i vepꝛib⁹ orbis. Rejicient simulacra viri: cūctā q̄ꝫ gazā Exuret terras ignis pontūq̄ꝫ polūq̄ꝫ. Ingrens tetri portas effringet auerni Scōꝝ sꝫ eni cūcte lux libere carni. Tradētur: fōtes et̄na flāma cremabit Occultos act⁹ retegēs. tūc q̄sq̄ꝫ loq̄t. Secreta atq̄ꝫ deus reserabit pectora luci. ℞. O magnū mysteriuꝫ ⁊ admirabile sacramētū vt aīalia viderēt dominū natū. Jacētē in p̄sepio btā virgo cui⁹ viscera meruerūt portare dn̄m christū. ℣. Dn̄e audiui auditū tuū ⁊ timui: ꝯsideraui oꝑa tua ⁊ expaui: in medio duuꝫ aīaliū. Jacen. Post hec iterū subiūgit dicēs. L. vj.

T Unc etit ⁊ luct⁹ stridebūt dētib⁹ oēs. Eripit solis iubar ⁊ chor⁹ iterit astris. Soluet celū lunaris splēdor obibit. Dejiciet colles valles extollet ab imo. Nō erit in reb⁹ hoiuꝫ sublime vł altū. Equāt campis mōtes ⁊ cerula pōti. Oia cessabūt tell⁹ cōfracta ꝑibit. Sic pariter fōtes torrēt fluīa igni. Et tuba tūc sonitū tristē demittet ab alto. Orbe gemēs facin⁹ miserꝝ variosq̄ꝫ labores. Tartareumq̄ꝫ chaos mōstrabit terra dehiscēs. Et corā hic dn̄o reges sistētur ad vnū. Decidet e celo ignisq̄ꝫ ⁊ sulphuris amnis. Hec de christi natiuitate passione ⁊ resurrectiōe atq̄ꝫ secūdo ei⁹ aduentu ita dicta sūt vt si q̄s in greco capita horū versuū discernere voluerit: inueniet iesus christos iyos theu sothir: q̄d ⁊ in latinū trāslatū eisdē v̄si

bus apparet pter q grecaruz
lraꝝ ppetas non adeo potuit
obscurari. R. Scã ⁊ imaculata
virginitas qb9 te laudib9 referã ne
scio. Quia quẽ celi capere nõ pote
rãt tuo gremio ptulisti. V. Bñ
dicta tu i mulierib9 ⁊ bñdict9 fru
ct9 vẽtris tui. Qz. Glia. Qz. In
iij. noct. añ. Ipse inuocauit me
al. pr me9 es tu alla. ps. Mĩas
dñi. Añ. Letẽt celi ⁊ exultet tra
añ faciẽ dñi qm venit. ps. Cãta
te. j. Añ. Notũ fecit dñs sal. salu
tare suum al. ps. Cãtate. ij V.
Ipse inuocauit me. R. Pater
me9 es tu. Scdm lucam.
i N illo tpe: Exijt edictũ
a cesare augusto vt describere
tur vniuersus orbis. Et rel.
Omel. bti greg. pape. L. vij.
Q Uia largiẽte dño mis
saꝝ solẽnia ter hodie ce
lebraturi sum9: loqui diu de
euuãgelica lectõe nõ possum9
s nos aliqd vl breuit dicẽ re
dẽptoris nri natiuitas ipsa
cõpellit. Quid ẽ q nascituro
dño mũd9 describit nisi h qd
apte mõstrat: qz ille veniebat
i carne: q electos suos ascribe
ret i etnitate. Quo 9 de repro
bis p pphaz di: Deleãt de li
bro viuentiũ ⁊ cuz iustis non
scribãt. Qui bñ etiã in beth
leem nascit. Bethleẽ quip
pe dom9 panis intptat. Ipse
nãq ẽ qui ait: Ego suz panis
viuus que de celo descẽdi. R.
Beata dei genitrix maria cuius
viscera intacta pmanent. Hodie
genuit saluatorẽ seculi. V. Btã
que credidit qm perfecta sunt oia
q dicta sũt ei a dño. Ho. Scdm
i N illo tpe: Pa lucã.
stores loqbãt ad inuicẽ
Trãseam9 vsq bethleẽ ⁊ vi
deam9 hoc verbũ qd factuz ẽ
qd fecit dñs ⁊ ostẽdit nobis.
Et reliq. Omelia venerabilis
bede presbyteri. Lectio. viij.
N Ato in bethleẽ dño sal
uatore: sic sacra euuan
gelij testat historia: pastorib9
qui in regione eadẽ erant vi
gilantes ⁊ custodientes vigi
lias noctis sup gregẽ suũ: an
gelus dñi magna cũ luce ap
paruit: exortũq mũdo solem
iusticie non solũ celestis voce
sermonis: verũ etiã claritate
diuine lucis astruxit. Nusq
enim in tota veteris instru
menti serie repperimus ange
los q tam sedulo appuere pa
trib9 cũ luce apparuisse. Sed
h puilegiũ recte hodierno tẽ

pori fuatū ē qñ exortū ē i tene
bris lumē rectis corde: mise/
ricors ⁊ mi̇̄fatoꝛ dñs. ℟. Btã
viscera marie ṽginis q̄ portaue/
rūt eterni pr̄is filiū ⁊ btā vbera q̄
lactauerūt christuz dñm. Quia
hodie p̄ salute mundi de virgine
nasci dignat⁹ ē. ℣. Dies scificat⁹
illuxit nobis: venite gētes ⁊ ado/
rate dñz. Quia. Scdm ioañe.
i In pncipio erat ṽbū et
ṽbū erat apud deum: ⁊
de⁹ erat ṽbū. Et reł. Omel.
venerabilis bede pšbri. L. ix.
Quia tpalis mediatorꝫ
dei ⁊ hoīuz hōis iesu
christi natiuitatē q̄ hodierna
die fcã ē scōꝝ ṽbis euuãgeli/
staꝝ matthei videlꝫ ⁊ luce ma
nifeste descriptā eē cognuim⁹:
libet etiā de ṽbi id ē diuinitatis
ei⁹ eternitate in q̄ pr̄i manet
sp̄ eq̄lis: bti ioãnis euuãgeli
ste dicta scrutari: q singularꝫ
priuilegio meruit castitatis: vt
ceteris alti⁹ diuinitatis ipsi⁹ cape
ret sił ⁊ patefaceret archanū.
Alij igiẗ euuãgeliste christū
ex tp̄e natū describūt: ioãnes
in pncipio eūdez fuisse testaẗ
dicēs: In pncipio erat verbū
℟. Uerbū caro factū ē ⁊ habita
uit in nobis cui⁹ gliaz vidim⁹ q̄si
vnigeniti a pr̄e. Plenuz gratie ⁊
ṽitatꝫ. ℣. In pncipio erat ṽbū
⁊ ṽbū erat apud deū ⁊ de⁹ erat
ṽbū. Ple. Glīa Ple. Postea
seqẗ Dñs vobiscū. Et cū spū
tuo. Initiū sci euuãgelij ſm
mattheum Glo: ia tibi dñe.
l Iber gñatōis iesu chri/
sti filij dauid filij abra/
ham. Abrahā genuit ysaac.
ysaac aūt genuit iacob. Ja/
cob āt genuit iudā ⁊ frēs ei⁹.
Judas āt genuit phares ⁊ ça
rā de thamar. Phares autē
genuit esrō. Esrō aūt genuit
araz. Arā aūt genuit amina/
dab. Aminadab autē genuit
naason Naason autē genuit
salmō. Salmō aūt genuit bo
oç de raab. Booç aūt genuit
obeth ex ruth. Obeth aūt ge
nuit iesse Jesse aūt genuit da
uid regē. Dauid autē rex ge/
nuit salomonē ex ea que fuit
vrie. Salmon aūt genuit ro/
boam. Roboā āt genuit abiā
Abia āt genuit assa Assa aūt
genuit iosaphat. Josaphat
āt genuit iorā Jorā āt genuit
oçiā Oçias āt genuit ioathā
Joatham autē genuit achaç
Achaç aūt genuit eçechiam.
Eçechias āt genuit manassē

Manasses āt genuit amon. Amō āt genuit iossiā Iosias aūt genuit iechoniā ꝛ frēs ei⁹ ī trāsmigratiōe babylōis. Et p⁹ trāsmigrationē babylōis iechonias genuit salathiel. Salathiel aūt genuit çoroba bel. çorobabel aūt genuit ab/iuth. Abiuth āt genuit elia/chim. Eliachi āt genuit açor Açor āt genuit sadoch. Sa/doch āt genuit achiz Achim āt genuit eliud. Eliud aūt ge nuit eleaçar. Eleaçar āt genu it matbā. Mathā āt genuit iacob. Iacob autē genuit io/seph viꝝ marie. De q̄ nat⁹ est ies⁹ q vocat christ⁹. Te deū. Finito. Te deū. si missa ime diate nō seq̄t dicat ℣. Puer nat⁹ ē nobis. ℟. Et fili⁹ de⁹ ē no/bis. De⁹ i adiutoriū. Et dicāt laud. more solito. In lau. añ. Quē vidistis pastores dicite ānū ciate nobis in t̄ris q̄s appuit: na/tū vidim⁹ ꝛ choros āgeloꝝ collau dātes dn̄m al. al. ps. Dn̄s reg. Añ. Genuit puerpa regē cui no mē eternū ꝛ gaudiū mr̄is habēs cū virginitat; honore: nec primā silem visa ē nec hr̄e sequētē all'a. ps. Iubi. Añ. Angel⁹ ad pasto res ait: ānūcio vobis gaudiū ma gnū q: nat⁹ ē nobis hodie salua tor mūdi all'a. ps. De⁹ de⁹. Añ. Facta ē cū angelo multitudo ce/lestis exercit⁹ laudātiū ꝛ dicētiū gloria i excelsis deo ꝛ i terra pax hoib⁹ bone volūtatis al. Cant. Bn̄. Añ Paruul⁹ filius hodie natus est nobis ꝛ vocabitur deus fortis all'a all'a. ps. Laud. Non dicat caplm neq; hym. neq; ℣. s; imediate p⁹ antā añam dicat ad bn. añ. Glia in excel/sis deo: ꝛ in terra pax hoib⁹ bone voluntatis all'a all'a. Oratio.

Concede q̄s oipotēs de⁹ vt nos vnigeniti tui no ua per carnē natiuitas liberet q̄s sub pcti iugo vetusta serui tus tenet. Per eūdē. Deinde Dn̄s vobiscū. vel Dn̄e exaudi. ꝛ Benedicam⁹ dn̄o. Predicto mō dicant laudes qn̄ missa non celebrat inter matut. ꝛ laudes. Añ vo missa fuerit celebrāda: statiꝫ post Te deū inchoet ꝛ dicta cōione absq; ℣. ꝛ absq; De⁹ in adiutoriū. imediate inchoet añ. in lau/dib⁹. Quē vidistis. Finita vo post bn. añ. dicat sacerdos p⁹ cōionē: ꝛ subiūcto Dn̄s vo/biscū. dicat Ite missa ē. ꝛ sic missa ꝛ laud. terminēt. Ad

horas diei añe laudũ ad pmã
℟. Jesu christe fili dei viui mi/
serere nobis. Allã al. ℣. Qui na
tus es ꝺ ꝟgie maria. Alla. Uer
sus iste dicat ɋtidie vsq ad
epi. exclusiue Ad tertiã Cap.
m Ultiphariem tisq mo
dis olim deꝰ loques pa
tribus in pphetis: nouissime
diebꝰ istis locutꝰ est nobis in
filio quẽ cõstituit heredẽ vni
uersoꝝ p quẽ fecit ⁊ secula. ℟.
Uerbũ caro factũ est. Alla alla.
℣. Et habitauit in nobis. Alla.
Gloria. Uerbũ. ℣. Notũ fecit
dñs. ℟. Salutare suũ. Oratio
Concede. Ad sextum Cap.
Apparuit benignitas
⁊ hũanitas saluatoris
nri dei: nõ ex operibꝰ iusticie
que fecimꝰ nos: ſ ꝺm suã mi
sericordiaz saluos nos fecit.
℟. Notum fecit dñs alla al. ℣.
Salutare suũ al. Gloria. Notuz.
℣. Ipse inuocauit me. ℟. Pater
meus es tu. Ad .ix. Capitulũ.
a Pparuit gra dei salua
toris nri oibꝰ hoibꝰ eru
diens nos: vt abnegãtes im
pietatez ⁊ secularia desideria
sobrie ⁊ iuste ⁊ pie viuamus
in hoc seculo. ℟. Ipse inuoca
uit me Alla alla. ℣. Pater meꝰ
es tu Alla. Gl'a. Ipse. ℣. Be
nedictus q venit in noie dñi. ℟.
Deꝰ dñs ⁊ illuxit nobis. Ab hac
die vsq in crastinũ octauaꝝ
epi. exclusi. quotidie dicãtur
feria horarũ cuz Alla. excepto
festo innocentũ quãdo extra
dñicã euenerit. In oct. tamẽ
eoꝝ dicat cũ Alla. Ad vs añ.
Tecũ pncipiũ i die ꝟtutis tue i
splẽdoribꝰ scõꝝ ex vtero añ lucife
rũ genui te. ps. Dixit dñs. Añ.
Redẽptionẽ misit dñs pplo suo
mãdauit in eternũ testm suũ. ps.
Cõfitebor. Añ. Exortũ ẽ in te/
nebris lumẽ rectis corde miseri/
cors ⁊ miserator ⁊ iustꝰ dñs. ps.
Btũs. Añ. Apud dñm miseri
cordia ⁊ copiosa apud eũ redem
ptio. ps. De pfun. Añ. De fru
ctu vẽtris tui ponã sup sedẽ tuã.
ps. Memẽto. Predicte añe
cũ suis psalmis dicat ɋtidie
ad vesps vsq ad octauã epi.
⁊ in ipsis oct. Capłm Mul
tiphariẽ Hym. ℣. vt. s. in p
mis vs. Ad mgt añ Hodie
christꝰ natꝰ ẽ: hodie saluator ap/
paruit: hodie i terra canũt ange/
li: letẽt archãgeli hodie exultãt
iusti dicentes: gloria in excelsis
deo alla. Oro Concede. Po/
stea fiat mẽo. de scõ stephão

Ad cōplet. sup psalmos añ.
Natus ē nobis hodie saluator q̄
est christ⁹ dñs in ciuitate dauid.
Ad nūc dimittis añ. Al. Uer
bū caro factū est alła ⁊ habitauit
in nobis alła al. Predicte añe
cū suis ps dicāt i cōpletorio
vsq̄ ad vigiliam epi. exclusi.
Subscripto mō fiat mēo. de
natali in laudib⁹ ⁊ in vs q̄ti
die vsq̄ ad pmas vs circun
cisionis exclusi. In laud. añ.
Nesciēs mater virgo virū pepit
sine dolore saluatorē seculorum
ipsū regē angelor sola virgo la
ctabat vbere de celo pleno. ℣.
Bñdict⁹ q̄ veit. Ozo. Cōcede.
In vs añ. Gaudeam⁹ oēs fide
les saluator nr̄ natus ē in mūdū
hodie pcessit ples magnifici ger
minis ⁊ perseuerat pudor virgi
nitatis. ℣. Tāq̄ spōsus. Ozo.
Cōcede. Si festū natalis dñi
sci stephani vel sci ioānis vł
scōr innocētiū vel sci thome
in dñica euenerit: illa die de
dñica nihil fiat. Sz in crasti
no sci thome p⁹ mēo. de sanct
in laudib⁹ fiat mēo. de dñica
per añam. Dū mediū. et ℟ ℣.
Notū fecit. ⁊ ozonē. Oipotēs
sempiēne de⁹. In vs vo per
añam. Erāt ioseph ⁊ ℟ ℣. Uer
bū caro factū ē. ⁊ ozonē pdictā
Proxima die p⁹ festū sci tho
me ad mag. inuit. Christ⁹ na
tus. hym. Christe redemptor
Sup ps añ. Dñs dixit. Sola
dicatur ps. Quare. ⁊ ceti de
natiuitate dñi. ℣sicul⁹ ⁊ tria
rñsoria de historia natiuitat
sm feriā. Tres lectiōes de ex
positiōe dñicalis euangelij.
q̄ omittēda est qñ festuz san
cti siluestri in dñica euenerit
Et tūc in hac die. s. post festū
sci thome fiāt tres lectiōes de
aliq̄ smōe supra nōto. Scdz
lucā.

In illo tpe: Erāt
ioseph ⁊ maria mat ihu
mirātes sup his q̄ dicebāt de
illo. Et rel. Omel. origenis.

Congregem⁹ in ℟. j.
vnū ea que in ortu dñi
iesu dcā scriptaq̄ sūt de eo: ⁊
tūc scire poterim⁹ singula q̄q̄
digna esse miraculo. Qr̄ obrē
mirabat ⁊ pr: siceni appella
tus est ioseph qz nutriti⁹ ei⁹
fuit: mirabat ⁊ mater super
oib⁹ his que dicebant de eo.

Uenā ergo sūt ℟. ij.
q̄ de puulo iesu fama
dispserat. Pastores erāt i re
giōe illa vigilātes ⁊ obsuātes
vigilias noct sup gregē suū

Uenit aūt angelus sub ipsa hora natiuitat; iesu ⁊ ait ad eos: Annūcio vobis gaudiū magnū. Ite ⁊ inuenietis infantē inuolutū pānis ⁊ positū in p̄sepio. R. iiij.

n Ecdū angel⁹ v̄ba finierat: ⁊ ecce mltitudo celestis exercit⁹ laudare cepit ⁊ bn̄dicere deū. Cū hoc pastores trepidi p̄spexissent ⁊ āgel⁹ recessisset ab eis dixerūt ad se inuicem. Eam⁹ in bethleē ⁊ videam⁹ hoc factū q̄d ōndit nobis Uenerūt ⁊ inuenerūt puulū Te deū. dicat. v̄. Puer natus est nobis. In laudi. vna añ. Quē vidistis. ps̄. Dn̄s regna. Cap. Multipharie mltisq̄.

A Solis ort⁹ Hymn⁹. cardine ad vsq̄ terre limitē: christū canam⁹ p̄ncipē natū marie virgine. Beat⁹ auctor seculi seruile corp⁹ induit vt carne carnē liberans ne pderet quos cōdidit. Caste parētis viscera celestis intrat grā: vēter puelle baiulat secreta q̄ nō nouerat. Dom⁹ pudici pectoris templū repēte fit dei; intacta nesciēs viruz v̄bo cōcepit filiū. Enixa est puerpa quē gabriel p̄dixerat quē matris aluo gestiēs clausus ioānes senserat. Feno iacere ptulit p̄sepe nō abhorruit: puocq̄ lacte pastus ē p quē nec ales esurit. Gaudet chorus celestiū ⁊ angeli canunt deo palāq̄ fit pastoribus pastor creator oīum. Gl'ia tibi dn̄e. v̄. Bn̄dict⁹ qui venit. Ad bn̄. añ. Nesciens mater. Orō. Concede. Memo. de sanctis vltimo de dn̄ica nisi hec dies in sabbato euenerit: tūc eniz memo'. dn̄icalis in crastino reseruabit. Ad memo. de dominica añ. Dū mediū silentiū tenerēt oīa ⁊ nox in suo cursu iter pageret oīpotēs sermo tuus dn̄e a regalib⁹ sedib⁹ venit all'a. v̄. Notum fecit dn̄s. Oratio.

o Mnipotēs sempiterne de⁹ dirige act⁹ nr̄os in bn̄placito tuo: vt in noīe dilecti filij tui mereamur bonis opib⁹ abundare. Per eundē. Ad p̄maz añ. Quem vidistis. Cetere ad certas hōs. Capl'a Pria v̄siculi. ⁊ oro de die natalis dn̄i. Ad memo. de dn̄ica i v̄s añ. Erāt iosepb ⁊ maria mr̄ iesu mirātes sup bis q̄ dicebant de illo. v̄. Uerbū caro. Oratio Oīps sempit'ne. Si v̄o i bac

die dñica euenerit ad matuñ iuitatñ. hym. añe ps ℣. ℟. de natiuitate dñi. Sex lectiões fiãt de trib⁹ mediis lec. natalis: tres vltime d omel. Erãt ioseph. In laud añe ps cap. hym ℣. de natali. Ad bn. añ. Nesciens. Oro. Concede Memo. de scis vltimo de dominica. Hore diei de natali: ad vespas cap. ꝛc. que sequũtur de sancto silvestro erũt ꝛ memo. fiat de natali. deinde de scis. vltimo de dominica.

In circũcisiõe dñi ad vs cap. Multipharie. ℟. Verbũ caro. Hym. Veni redemptor. ℣. Tãq̃ spõs⁹. Ad mgt añ. Qui de terra ē de t̃ra loq̄t: q̃ de celo venit sup oẽs ē ꝛ qd vidit ꝛ audiuit hoc testatur ꝛ testimoniũ ei⁹ nemo accipit: q̃ aũt acceperit eius testimoniũ signauit q2 deus verax ē. Oro.

Deus q nobis nati saluatoris diẽ celebrare ꝓcedis octauũ: fac nos q̃s ei⁹ ꝑpetua diuinitate muniri: cuius sumus carna i cõmertio repati. Qui tecuz. Memo. de scõ silvestro: deinde de scis: p⁹ea de dñica si hac die euenerit. Ad mat. iuit. Christ⁹ nat⁹ est

Hym. Christe redẽptor. In ꝑ nocł. añ. Dñs dixit ad me fili⁹ meus es tu ego hodie genui te ps. Quare. Añ. In sole posuit tabernaculũ suũ: ꝛ ipse tãq̃ spõsus ꝓcedens d thalamo suo. ps. Celi. Añ. Eleuamini porte eternales ꝛ itroibit rex glie. ps Dñi ē t̃ra. ℣. Verbũ caro. Sermo sci ambrosii epi. Lectio. j^a

Circũcidit hodie puer il le q rat⁹ ē nobis: fact⁹ ē eni sub lege ut eos q sb lege erãt lucrifaceret. Circũcisus ãt dñico dign⁹ iudicabatur obtuitu q2 ocłi dñi sup iustos Circũcisio aũt purgationẽ significat delictoꝝ Sz qm humane carnis ꝛ mẽtis fragilitas inexplicabilib⁹ vitiis implicat: culpe toti⁹ futura purgatio: resurrectiõis ꝑfigurabat etate. ℟. In ꝑncipio erat verbũ ꝛ verbũ erat apud deũ et de⁹ erat verbũ hoc erat in principio apud deũ. Oia ꝑ ipsũ facta sũt ꝛ sine ipso factuz ē nihil. ℣. Qd factũ ē in ipso vita erat ꝛ vita erat lux hoiuz. Oia. Origenes i sermone q d mortuus.

Sicut aũt christo ℟. q cõmortui sum⁹ illo moriente: sic ꝛ cũ eo circũcisi su

mus ꝛ solēni purgatōe mun
dati neq̃q̃ iā idigem⁹ circūci
sione carnali. Vñ paul⁹: In
q̄ circūcisi estis circūcisiōe si
ne manib⁹: i expoliatiōe cor
poris carnis. Et mors igitᷣ ꝛ
circūcisio ei⁹ ꝑ nob facte sūt
℟. Bñdict⁹ q̄ venit in noīe dñi
de⁹ dñs Et illuxit nobis. ℣. La
pidē quē reprobauerunt edificā
tes hic factus ē i caput āguli. Et
Lectio iij
T cū impleti
essent dies circūcidēdi
puer: vocatū ē nomē ei⁹ iesꝰ
Vocabulū iesu gl'iosū: omni
adoratu cultuq̄ dignissimū
nomē qd̄ est sup oē nomē: nō
debuit pmū ab hoīb⁹ appel
lari: neq̄ ab eis efferri i mun
dū: ſ ab excellentiori q̄dā ma
iori nā. Vñ ꝛ signāter euāge
lista addidit dicēs: Qd̄ voca
tū fuerat ab angelo añq̄ cō
ciperetᷣ in vtero. ℟. Ecce agn⁹
dei ecce q̄ tollit pctā mūdi ecce d̄
q̄ dicebā vobis. Qui post me ve
nit añ me fact⁹ est. Cui⁹ nō sum
dign⁹ corrigiā calciamēti soluere
℣. Hoc est testimoniū qd̄ perhi
buit ioānes dicēs: Qui. Gloria
Cui⁹. In iiº noct añ. Specio
sus forma pre filijs hoīū diffu
sa ē grā i labijs tuis. ps. Eructa

uit. Añ. Suscepim⁹ de⁹ miseri
cordiā tuā in medio tēpli tui. ps
Magn⁹ dñs. Añ. Nō nat⁹ est
in ea: ipse fundauit eā altissim⁹
ps. Fūdamēta. ℣. Notū fecit
dñs. Sermo sci augustini
in kalēdis ianuarij. Lectio iiij
A Dmonemus charita
tē vestrā frēs vt memi
neritis quō cantastis. Can
tastis enim: Salua nos dñe
de⁹ noster: ꝛ cōgrega nos de
gentib⁹. Nolite misceri gen
tib⁹ silitudine morū atq̄ fa
ctoꝝ. Dant illi strenas: date
vos elemosynas. Aduocan
tur illi cantionib⁹ luxuriaꝝ:
aduocemini vos sermonib⁹
scripturaꝝ. Currunt illi ad
theatrū: vos ad ecclesiā. In
ebriantᷣ illi: vos ieiunate Si
hodie non potestis ieiunare:
saltē cū sobrietate prandete.
℟. Nesciēs mrᷣ virgo viꝝ pepe
rit sine dolore saluatorē seculoꝝ
Ipsū regē āgeloꝝ sola virgo la
ctabat vbere de celo pleno. ℣.
Btā viscera marie virginis que
portauerūt eēni pr̄is filiū Ipsū
Lectio v
M Ultri luctabūtᷣ
hodie cū verbo qd̄ audi
erūt. Diximus eni vt dicent
Nolite strenas dare paupe

rib⁹. Parū est vt tātū detis:
etiā āpli⁹ date. Nō vult ām
pli⁹: vł tātū date. Sʒ dic; m:
Nō strenas do: accipio z ego
qd ergo? Ut ñ das pauperi: ni
hil accipies? Oblit⁹ es illius
pmissionis. vbi dicit: Qui
dat pauperib⁹ nunq̄ egebit.
Oblit⁹ es etiā illud qd dictu
rus ē de⁹ eis q paupib⁹ dede
rint: Venite bñdicti patris
mei pcipite regnū. R. Scā z
imaculata virginitas qb⁹ te lau
dib⁹ efferā nescio. Quia quē celi
cape nō poterāt tuo gremio ptu
listi. V. Bñdicta tu i mulierib⁹
z bñdict⁹ fruct⁹ vētr; tui. Leuia
Audite frēs apo R. vj
stolū q dixit: Nolo vos
socios fieri demoniorū. De
monia delectāt cāticis vani
tatis: nugatorio spectaculo:
turpitudinibus varijs thea
troꝝ insania circi: crudelita
te amphitheatri certamini
bus aiosis eoꝝ q p pestilenti
bus hoib⁹ lites suscipiūt: p
mimo: p histrione: p panto
mimo: p auriga: p venatore
Ista facientes q̄si thura ponūt
demonijs. Nolite inqt effici
pticipes eoꝝ. R. Cōfirmatū ē
cor virginis in q̄ dīna mysteria

āgelo narrāte suscepit q̄ specio
sū forma pre filijs hoium castis
cōcepit visceribus. Et bñdicta i
eternū. Deū nobis ptulit z ho
minē. V. Dom⁹ pudici pectoris
tēplū repēte fit dei intacta nesci
ens virū verbo cōcepit filiū. Et
bñdicta. Glia. Deum. In iij
noct. añ. Exultabunt oīa ligna
siluarum añ faciē dñi qm venit
ps. Cātate j. Añ. In pncipio z
añ scła deus erat verbum z ipse
nat⁹ est nobis saluator mūdi. ps
Dñs regnuit exul. Añ. Añ lu
ciferū genitus z añ scła dñs sal
uator nr̄ hodie nasci dignat⁹ est
ps. Cātate ij. V. Ipse inuoca
uit me. Scdm lucā.
In illo tpe: Postq̄ cōsu
mati sūt dies octo ut circūci
deret puer: vocatū est nomen
ei⁹ iesus z rel. Omel. venera
bilis bede pṙbri. Lectio vij
Anctā venerādāq̄ pñ
tis festi memoriā pau
cis qdē verbis euāgelista cō
phēdit: s nō pauca celest; my
sterij virtute grauidā reliqt
Ut aūt necessariā nobis obe
diēdi virtutē pcipuo cōmen
daret exēplo: factus sub lege
filiū suū misit de⁹ in mundū
nō q: ipse legi quicq̄ deberet

q vnˀ magister nr̄: vnˀ ē legis lator ⁊ iudex: ſꝫ ut eos q ſb lege positi legis onera portare nequerāt: sua cōpassione iuuaret: ac de seruili ꝯditiōe q ſb lege erat ereptos ī adoptionē filiorꝫ q̄ ꝑ grāz ē sua largitate reduceret. ℞. O regē celi cui talia famulant̄ obseq̄a stabulo ponit̄ qui ꝯtinet mūdū. Jacet in presepio, ⁊ in nubibˀ tonat. ℣. Qui celū terrāq̄ꝫ regit in secula solus. Jacet. L. viij.

Suscepit igit̄ circūcisionē lege ꝺcretā ī carne q absq̄ꝫ oī ꝓrsus labe pollutiōis apparuit ī carne. Et q ī si̇ītudine carnis pctī: nō aūt in carne pctī aduenit remediū q̄ caro pctī consueuerat mūdari nō respuit: sicut etiā vndā baptismatꝫ q̄ noue grē ppl̄os a peccatorꝫ sorde lauari voluit ipse non necessitatꝫ ſꝫ exempli causa subijt. ℞. Cōgratulamini mihi oēs q̄ diligitꝫ dn̄m: q2 cum essem paruula placui altissimo. Et de meis viscoribˀ genui deuꝫ ⁊ hoieꝫ. ℣. Btām me dicēt oēs generatiōes q2 ancillā humilē respexit deˀ. Et. L. ix.

Sicut eteni debet vestra fratnitas q̄ idē salutifere curatiōis auxiliū circūcisio in lege ꝯ originalis pctī vulnˀ agebat q̄ nūc baptismˀ agere reuelate tēpe grē cōsueuit excepto q̄ regni celestis ianuā necdū intrare poterant. Qui eni nunc per euangeliū suū terribilit̄ ac salubriter clamat: nisi qs renatˀ fuerit ex aq̄ ⁊ spū scō nō pōt intrare in regnū dei: ipse dudū ꝑ legem suā clamabat: Masculˀ cuiˀ ꝑpucij caro circūcisa nō fuerit: peribit aīa illa de populo suo: q2 pactuꝫ meū irritū fecit. ℞. Uerbū caro factū ē ⁊ habitauit ī nobis cuiˀ gl̄iam vidimˀ q̄si vnigeniti a p̄re. Plenū grē ⁊ veritatꝫ. ℣. In ꝑncipio erat verbū ⁊ verbū erat apud deū ⁊ deˀ erat verbū. Plenū. Glīa. Plenū. ℣. Puer natus. In laud. añ. O admirabile cōmertiū creator generis hūani aiatū corpˀ sumēs de virgine nasci dignatˀ est ⁊ ꝓcedēs hō sine semine largitus est nobis suaꝫ deitatem. ps. Dn̄s reḡ. Añ. Qn̄ natˀ es ineffabilit̄ ex virgine tūc īplete sūt scripture: sicut pluuia ī vellˀ descēdisti vt saluū faceres genˀ humanū te laudamus deus nr̄. ps. Jubilate. Añ. Rubū quē vide

rat moyses incõbustũ ꝯseruatã
agnouim⁹ tuã laudabilẽ virgini
tatẽ dei genitrix intercede ꝓ nob
ps. De⁹ de⁹. An. Germinauit
radix iesse orta est stella ex iacob
virgo peperit saluatorẽ te lauda
mus deus nr̃. Cañ. Bñdicite.
An. Ecce maria genuit nob sal/
uatorẽ quẽ ioãnes videns excla/
mauit dicẽs: ecce agn⁹ dei ecce q̇
tollit pctã mũdi al. ps. Lauda/
te. Cap. Mltipharie. Hym.
A solis or. ℣. Bñdict⁹ q̄ venit
Ad bn. añ. Mirabile myste-
riũ declarat hodie inouãt natu
re: de⁹ hõ fact⁹ ẽ: id qd̓ fuit pmã/
sit: ꝛ quod non erat assumpsit:
nõ cõmixtionem passus neqꝫ di
uisionẽ. Oro. Deus q nobis.
Memo. de scis. Cap. Bria ℣
ad horas sic in die natalis cũ
orone De⁹ q nob. Ad vs̃ cap.
hym. ℣. ut in pmis vs. Ad
mgt añ. Magnũ hereditatꝫ my
steriũ tẽplũ dei fact⁹ ẽ vter⁹ ne/
sciẽs viꝝ nõ ẽ pollut⁹ ex ea carnẽ
assumẽs oẽs gẽtes veniẽt dicen/
tes: glia tibi dñe. Memoria d
scõ stephano añ. Tu principa/
tũ. Deinde de aliis scis. Si
vigilia epi. i die dñica ꝯtige
rit fiãt ix. lectões: sex lectões
de trib⁹ lectionib⁹ mediis in
natali: ꝛ tres d omel. sequẽti
Inuit. hym. añe psalmi. ℣.
Bria añe laudũ cap. hym. ℣.
de circũ. Ad bn. añ. Reuerte
re in terrã iuda mortui sũt eni q̇
q̄rebãt aiam pueri. Oratio.
c Orda nr̃a q̄s dñe vẽtu
re festiuitatis splendor
illustret: q̊ mundi hui⁹ tene/
bris carere valeam⁹ ꝑuenia/
mus ad patriã claritatꝫ etñe
Per. Per hõs diei añe cap.
R. ℣. de circũ. cum oratione
Corda nr̃a. Si vo dñica nõ
fuerit: ita fiat officiũ. Inuit
Christ⁹ natus. Hym. Christe
redẽptor. Sup ps añ. Dñs
dixit. Sola dicatur. ps ut in
circũ. ℣. Notũ fecit. Scdm
math.
In illo tpe: De/
functo herode: ecce ange
lus dñi apparuit in sõnis io
seph in egypto dicẽs: Surge
ꝛ accipe pueꝝ ꝛ matrẽ eius ꝛ
vade i terrã isrl. ꝛ rel. Omel
venerabil bede psbri. L. j.
q Uod occisis ꝓ dño pue
ris: herodes nõ longe
post obiit: ꝛ ioseph monente
angelo dñm cũ matre sua ad
trã isrl reduxit: significat
oẽs ꝑsecutiones q̄ ꝯ eccliam
erãt mouẽde: ipsoꝝ ꝑsecutor

mortevindicādas eis deniq₃ mulctatā psecutorib⁹ pacē ecclesie denuo reddēdā: ⁊ scōs q latuerāt ad sua loca fuisse reuersuros. ℞. Cōfirmatū est

P Ossumus q₃ ℞. q^a. odiū herodis q̄ pdere iesū voluit sup psecutionib⁹ q̄ aplo℞ sūt tpib⁹ facte in iudea specialit̄ accipe qñ inualescēte inuidia pdicatores verbi sūt pene oēs expulsi de puincia ⁊ in gētib⁹ pdicaturi sūt lōge lateq₃ dispsi. Sic ⁊ factū est vt gētilitas q̄ p egyptū figurat̄ pctis ante tenebrosa lumē verbi pciperet. ℞. O regem celi. Lectio .iij.

Defūcto aūt puer iesu₃ et matrē ei⁹ p ioseph in egyptū trāsferri. s. fidē dñice icarnatiōis ⁊ eccl'ie societatē per doctores scōs gētibus cōmitti. Qz erāt in egypto vsq₃ ad obitū herodis: indicat figurate fidē christi i gētib⁹ māsura₃ donec plenitudo ea℞ itroeat: ⁊ sic oīs israel saluos fiat. ℞. Cōgratulamini. Te deum. ℞. Puer nat⁹. In laud. sola añ. O admirabile. ps. Dñs reg. Cap. Omītipharie. Hym. A solis ort⁹. ℣. Bñdict⁹ q̄ venit

Ad bn. añ. Reuertere. Orō. Corda nr̄a. Ad pmā cap. Regi sclo℞. Orō. In hac hora. Ad triā sextā ⁊ nonā añe cap. ℞ia ⁊ ℣. de circū. cum orone Corda nr̄a. Ad vē capl'm.

S Urge illuiare hier'lm qz vēit lumē tuū ⁊ gl'ia dñi sup te orta ē ℞. In colūbe b Ostis herodes Hym. ipie christū venire qd times: nō eripit mortalia q regna dat celestia. Ibāt magi quā viderāt stellā sequentes puiā: lumē reqrūt luīe deū fatent̄ munere. Lauacra puri gurgit̄ celestis agn⁹ attigit pctā q̄ nō detulit nos abluendo sustulit. Nouū gen⁹ potētie aq rubescūt hydrie vinū q₃ iussa fundere mutauit vnda origine. Gl'ia t dñe q apparuisti hodie: cu₃ pr̄e ⁊c̄. Iste vsus dicat̄ ad oēs hymnos p octauas epi. ℣. Reges tharsis ⁊ insule munera offerent. ℞. Reges arabū ⁊ saba dona adducēt. Ad mḡt añ. Magi vidētes stellā dixerūt ad iuicē: hoc signū magni regis ē: eam⁹ ⁊ inqramus eū ⁊ offeram⁹ ei munera auru₃ th⁹ ⁊ myrrhā. Orō. Corda nostra. Ad cōplet̄. super ps añ.

Lux de luce apparuisti christe
cui magi munera offerunt al'. al'.
Ad nūc dimittis añ. Alla Oēs
de saba veniēt al'. auz ⁊ thus de-
ferētes al'. al'. Predicte añe di-
cant ad cōpletā. vsqꝫ ad oct.
inclu. In epñia ad mat.
nō dicat iuit. neqꝫ hym. sed
stati pˀ Dñe labia. et Deˀ in
adiutoriū. incipiat añ. Affer
te dño filij dei adorate dñm in
aula scā eiˀ. ps. Ipsū. Añ. Flu
minis ipetˀ letificat al'. ciuitatez
dei al'. ps. Deˀ nr. Añ. Psalli-
te deo nr̄o psallite: psallite regi
nr̄o psallite sapienter. ps. Oēs
gētes. ℣. Reges tharsis. ℟. j^a
Omnes sitiētes venite
ad aquas. Et qui non
habetis argentuz properate
emite ⁊ comedite. Venite emi
te absqꝫ argento: ⁊ absqꝫ vlla
cōmutatōe vinū ⁊ lac. Qua-
re appenditis argentū non
in panibus: ⁊ laborē vestrū
nō in saturitate. Audite au-
dientes me ⁊ comedite bonū
⁊ delectabit in crassitudine
aīa vr̄a. Hec dic. ℟. Hodie in
iordane baptiçato dño aperti sunt
celi sicut colūba sup eū spūs mā
sit ⁊ vox pr̄is intonuit. Hic est fi
liˀ meˀ dilectˀ i q̄ mihi cōplacui.
℣. Descendit spūs scūs corpo-
rali specie sic colūba i ipsū ⁊ vox
de celo facta est. Hic. ℟. ij^a
Inclinate aurez vestrā
⁊ venite ad me: audite
⁊ viuet aīa vestra. Et feriam
vobiscū pactū sempiternū: mi
sericordias dauid fideles. Ec-
ce testē pplis dedi eū: ducē ac
p̄ceptorē gētibˀ. Ecce gentē
quā nesciebas vocabis: ⁊ gē-
tes q̄ te nō cognouerūt ad te
current ꝑpter dñm deū tuū
⁊ sanctū isrl' qꝛ glorificauit
te. Hec di. ℟. In columbe spe
cie spūs scūs visus est paterna
vox audita ē. Hic ē filiˀ meˀ di-
lectus in q̄ mihi bñ cōplacui. ℣.
Celi aperti sunt sup eū ⁊ vox pa
tris audita ē. Hic. ℟. iij^a
Uenite dñm dū inue-
niri pōt: iuocate eum
dū prope est. Derelinq̄t ipiˀ
viā suā: ⁊ vir iniquˀ cogitati
ones suas: ⁊ reuertat ad do-
minū ⁊ miserebit eius: ⁊ ad
deū vestrū qm̄ multus est ad
ignoscēdū. Hec dicit. ℟. Re
ges tharsis ⁊ insule munera offe
rēt. Reges arabū ⁊ sabba dona
dño deo adducent. ℣. Oēs de
saba venient aurū ⁊ thus defe-
rentes. Reges. Gloria. Reges.

In iijº noct. añ. Om̄is terra ado-
ret te ⁊ psallat tibi: psalmū di-
65. dicat nōi tuo dñe. ps. Jubila-
te. Añ. Reges tharsis ⁊ insule
71. mūera offerēt regi dño. ps. Deꝰ
iudi. Añ. Om̄es gētes q̄scūq; fe-
cisti venient ⁊ adorabunt corā te
85. dñe. ps. Inclina. ℣. Om̄es de
saba ve. ℟. Aurū ⁊ thꝰ deferētes
Maximꝰ i s̄mōe: Cū plura
s Icut posteri- ℟. iiijº
tati sue fidelis manda-
uit antiq̄tas: hodie saluator
celestibus ostēsus indicijs a
chaldeis est adoratꝰ. Hodie
christꝰ btī ioānis ministerio
fluēta iordanis bn̄dictōe ꝓ-
prij baptismat̄ consecrauit.
Hodie īuitatꝰ ad nuptias di-
uinitat̄ sue potētiā manife-
stās aquā mutauit in vinū.
Aq̄s in quā quas s̄cificauit ī
baptismo: nobilitauit in nu-
ptijs. Tria q̄dē hec mysteria
vniꝰ diei ꝑ mundū dignatio
trinitat̄ īpleuit. ℟. Illumīa-
re illuīare hierlm venit lux tua.
Et glīa dñi sup̄ te orta ē. ℣. Et
ābulabūt gētes ī luīe tuo ⁊ reges
ī splēdore ortꝰ tui. Et. ℟. vº.
h Odie magꝰ ꝑ stellaꝝ re-
perit: q̄d iudeus noluit
credere ꝑ ꝓphas. Hodie gē-
tilitas edocta de celo redem-
ptorē mūdi inq̄rit ut regem:
muneratᷓ vt fortē: adorat vt
deū. Recte aūt noua stella re-
splēduit cuiꝰ gens ꝑfida nec
radiū occultare possit nec ab-
scōdē veritatē: vbi celū ipsū
vniuersoꝝ oculis sidereo lu-
mine fulgebat. Qm̄ mirabile
āt ē hoc ꝙ exiguꝰ stelle radius
alienigenarū corda ꝑmouit
cū illū iudaicū ppl̄m cui ma-
re diuisū: cui ꝓbitū māna de
nubibus: nec ignea potuerit
de celo micās colūna ꝯuertē.
℟. Om̄es de saba veniēt aurū et
thus deferētes Et laudē dño an-
nūciātes. ℣. Reges tharsis ⁊ in-
sule munera offerēt reges arabū
⁊ saba dona adducēt. Et. ℟. vj
q Uid hac solēnitate sa-
cratiꝰ: ī q̄ partū virgis
q latebat ī cunis stella fulgē-
tior ceterꝭ coruscauit: ī q̄ vni-
genitū dei in s̄cificationē sui
iordanis vnda suscepit: hō
spm̄ scm̄ vidit: patrē mundꝰ
audiuit. In q̄ etiā sobrio illo
vini mirabilis poculo petis
ebriū mortale genꝰ visitasse
se christꝰ ōndit. Et iō kmī in
spiritalibꝰ donis lubrice car-
nis voluptate deposita spiri-

talis gaudeam⁹ vt tenebras
cōdis nr̄i lumē stelle celestis
irradiet: bn̄dictio paterne vo
cis illustret: ⁊ salutare nos vi
nū christo ꝓpinātē letificet.
℟. Magi veniāt ab oriēte hiero
solymā querētes ⁊ dicētes: vbi ē
qui nat⁹ ē cui⁹ stellā vidim⁹. Et
venim⁹ adorare eū. ℣. Vidimus
stellā ei⁹ in oriēte. Et ve. Gloria
Et ve. In. iij. noct. añ. Veni-
te adorem⁹ deū q2 ipse ē dn̄s de⁹
nr̄. ps. Ipsū. Predicta añ. cū
psalmo nō cantet. infra oct.
Sz loco ipsi⁹ dicat añ. Homo
nat⁹ est in ea ⁊ ipse fūdauit eā al-
tissim⁹. ps. Fūdamēta. Añ. Ado
rate dn̄m all'a in aula scā ei⁹ all'a
ps. Cātate. j. Añ. Adorate deū
all'a oēs angeli ei⁹ all'a. ps. Dn̄s
regnuit exultet. ℣. Ois t̄ra ado
ret te de⁹ ⁊ psallat tibi. ℟. Psal
mū dicat noī tuo dn̄e. Scd̄m
Cum nat⁹ eēt matth.
iesus in bethleē iude in
dieb⁹ herodis regis ecce ma-
gi ab oriēte venerūt hieroso
lymā dicētes: Ubi ē q nat⁹ est
rex iudeoꝝ: Et rel'. Omelia
beati gregl. pape. Lectio. vij.
s Icut ex lectiōe euange-
lica frēs audistis celi re
ge nato rex terre turbat⁹ ē: q2

nimirū terrena altitudo ꝯfū
dit dū celsitudo celestis apit
Sz querēdū nobis ē qd nam
sit ꝙ redēptore nato pastori-
bus in iudea agel⁹ apparuit
atq; ad adorādū hūc ab oriē-
te magos: nō angel⁹ s; stella ꝑ
duxit. Quia videlz iudeis tā
q̄z rōne vtētib⁹ rōnale aīal id
est angel⁹ p̄dicare debuit gen
tiles xo q2 vti rōne nesciebāt
ad cognoscēdū deū nō ꝑ vocē
s; per signa perducūt q2 ⁊ illis
ꝓphetie tāq̄z fidelib⁹ nō infi
delib⁹: ⁊ istis signa tāq̄z infi-
delib⁹ nō fidelib⁹ data sūt. ℟.
Stella quā viderāt magi in oriē
te añcedebat eos donec venirent
ad locū vbi puer erat: vidētes āt
eā. Gauisi sūt gaudio magno. ℣.
Et intrantes domū inuenerunt
puer cū maria matre ei⁹ ⁊ proci-
dentes adorauerūt eum. Gauisi.
Et notandū q' L. viij.
redēptorē nr̄m cū iam
ꝑfecte eēt etatis: eisdē gētib⁹
apl'i p̄dicāt: eūq; paruuluz ⁊
necdū ꝑ hūani corporis offi-
ciū loquentē stella gentib⁹ de
nūciat: q2 nimiꝝ rōnis ordo
poscebat vt loquētē iā dn̄m lo
quētes nobis p̄dicatores inno-
tescerēt: ⁊ necdū loquentē ele-

mēta muta p̄dicareut. ℞. Ui
dētes stellā magi gauisi sunt gau
dio magno ⁊ itrātes domū inue
nerūt puerū cū maria matre ei⁹
⁊ ꝓcidētes adorauerūt eum. Et
apertis thesauris suis obtulerūt
ei munera aurū thus ⁊ myrham
℣. Stellā quā viderant magi in
oriente antecedebat eos vsq; du;
veniēs staret supra vbi erat puer
s. Ed in oib⁹ K. ix.
signis q̄ vel nascēte dn̄o
vel moriēte monstrata sūt: cō
siderādū nobis est quāta fue
rit in quorūdā iudeorū corde
duritia que hūc nec per ꝓphe
tie donū nec ꝑ miraeula agno
uit, oīa quippe elemēta aucto
rem suū venisse testata sunt.
℞. Tria sunt munera preciosa q̄
obtulerunt magi dn̄o in die ista
⁊ habēt in se dīna mysteria. In
auro ostendit regis potentia in
thure sacerdotē magnū cōsidera
Et in myrrha dn̄icā sepulturaʒ.
℣. Salutis nr̄e auctorem magi
venerati sunt in cunabilis: ⁊ de
thesauris suis mysticas ei mune
rum species obtulerunt. In au
ro. Gloria. Et in myrrha. Po
stea sequitur Dn̄s vobiscum
Et cum spū tuo. Sequentia
sancti euangelij s̄m lucam.

Factū est aūt cum bapti
çaret oīs popul⁹ ⁊ iesu
baptiçato ⁊ orante apertū est
celū: ⁊ descēdit spirit⁹ sanct⁹
corporali specie sicut colūba i
ipsum. Et vox de celo facta ē
Tu es filius me⁹ dilectus: in
te complacuit mihi. Et ipse
iesus erat incipiēs q̄si annoꝝ
triginta vt putabat fili⁹ io
seph. Qui fuit heli. Qui fuit
mathan. Qui fuit leui. Qui
fuit melchi. Qui fuit ianne.
Qui fuit ioseph. Qui fuit
mathathie. Qui fuit amos.
Qui fuit naum. Qui fuit
heli. Qui fuit magge Qui fu
it maath. Qui fuit matha
thie. Qui fuit semei. Qui fu
it ioseph Qui fuit iuda Qui
fuit ioanna. Qui fuir resa.
Qui fuit çorobabel. Qui fu
it salathiel. Qui fuit neri.
Qui fuit melchi. Qui fuit
addi. Qui fuit chosan. Qui
fuit elmadan. Qui fuit her.
Qui fuit iesu. Qui helieçer.
Qui fuit iorā. Qui fuit ma
tath. Qui fuit leui. Qui fuit
symeon. Qui fuit iuda: Qui
fuit ioseph. Qni fuit iona.
Qui fuit heliachi. Qui fuit
melcha Qui fuit mēna Qui

fuit mathatha. Qui fuit na/
than. Qui fuit dauid. Qui
fuit iesse Qui fuit obeth Qui
fuit booz. Qui fuit salmon.
fuit naason. Qui fuit amina
dab. Qui fuit aram. Qui fu
it esrō Qui fuit phares Qui
fuit iude. Qui fuit iacob.
Qui fuit ysaac Qui fuit ab
rahe. Qui fuit thare. Qui
fuit nachoꝛ. Qui fuit seruth
Qui fuit ragau. Qui fuit
phalech Qui fuit heber Qui
fuit sale. Qui fuit chaynaz.
Qui fuit arphaxat. Qui fu
it sem. Qui fuit noe. Qui
fuit lamech. Qui fuit ma/
thusalem. Qui fuit enoch.
Qui fuit iareth. Qui fuit
malaleel. Qui fuit chaynan
Qui fuit enos Qui fuit seth
Qui fuit adaz. Qui fuit dei
Jesus autem plenus spiri/
tu sancto regressus est a ioꝛ/
dane. Te deuz lauda. ℣. Ui/
dimus stellā eius in oꝛiente. ℟.
Et venimus adoꝛare eum. In
laud. añ. Ante luciferum geni/
tus ꝛ ante secula domin⁹ salua/
toꝛ noster hodie mūdo apparuit
ps. Domin⁹ regna. Añ. Ue/
nit lumē tuū hierl'm ꝛ gloꝛia dñi
sup te oꝛta est ꝛ ambulabūt gen/
tes in luīe tuo al'. ps. Jubilate.
Añ. Apertis thesauris suis ob/
tulerūt magi dño auruz thus ꝛ
myrrhā al'. ps. Deus de⁹. Añ.
Maria ꝛ fluia bñdicite domino
hymnum dicite fontes dño all'a.
Cant. Bñ. Añ. Tria sūt mūe
ra q̄ obtulerūt magi dño: auruz
thus ꝛ myrrhā filio dei regi ma/
gno al'. ps. Laud. Cap. Surge
illuminare hierusalē. Hym.
a Pre vnigenit⁹ ad nos
venit per virginem: ba
ptisma cruce consecrās: cun/
ctos fideles generās. De ce/
lo celsus ꝓdijt excepit foꝛmā
hoīs facturā moꝛte redimēs
gaudia vite largiens. Hoc
te redemptoꝛ quesumus illa/
bere propitius: clarumq; no
stris sensib⁹ lumen p̄be fideli
bus. Mane nobiscū dñe no
ctem obscurā remoue: oē deli
ctū ablue piā medelā tribue.
Quē iā venisse nouim⁹ redi/
re itē credim⁹ sub sceptro tuo
inclytū tuū defende populū.
Gloꝛia tibi dñe q apparuisti
hodie. ℣. Adoꝛate dñz. ℟. In
aula scā ei⁹. Ad bn. añ. Hodie
celesti sponso iuncta est ecclesia
qm̄ in ioꝛdane lauit chꝛistus eius
crimina currunt cum munerib⁹

magi ad regales nuptias ⁊ ex aq̄ facto vino letāť cōuiue al'. Oro.

Deus qui hodierna die vnigenitū tuū gētib⁹ stella duce reuelasti: cōcede ꝓpiti⁹: vt q iā te ex fide cognouimus: vsq₃ ad cōtēplādā spēm tue celsitudis ꝑducam̄. Per eūd. Ad horas ane laudū. Ad pmā. ℟ Jesu christe. ℣ Qui appruisti hodie. Iste ℣ sus dicať vsq₃ ad octauā inclusi. Ad tciā Cap. Surge. ℟. Reges tharsis ⁊ isule munera offerent. Alla al'. ℣. Reges arabū ⁊ saba dona adducent. Alla. Glia Reges. ℣. Oēs de saba venient s Vper te Ad vj. cap. hir'lm orieť dn̄s: ⁊ glia ei⁹ in te videbiť: ⁊ ābulabūt gētes in luīe tuo ⁊ reges i splēdore ort⁹ tui. ℟. Oēs de saba venient. Al'. al'. ℣. Aurū ⁊ thus deferētes. Alla. Glia. Oēs. ℣. Ois tra adorette deus ⁊ psallat tibi. Ad ix. Capitulū.

Omnes de saba veniēt aur₃ ⁊ thus deferētes: ⁊ laudē dn̄o ānūciātes. ℟. Ois tra adorette de⁹ ⁊ psallat tibi. Alla al'. ℣. Psalmū dicat noi tuo al'. Glia. Ois. ℣. Adorate dn̄z. ℟ In aula scāe ei⁹. Ad vs capl'm Hymnus ℣. vt in primis ℣s Ad mḡt an̄. Ab oriente venerūt magi in bethleez adorare dn̄m. ⁊ apertis thesauris suis preciosa ei munera obtulerūt: aurū sic regi magno th⁹ sic deo vero myrrhā sepulture ei⁹ alla. Per oct. epi. ad matut. inuit. Christ⁹ apparuit nobis. Venite adoremus. Hym. Hostis herodes. Quottidie dicať in ferialib⁹ dieb⁹ vna an̄. de noct. sup psalmos ꝑma die post festū dicať prima: secūda die secunda: ⁊ sic deinceps quot fuerit necessarie psalmi de festo excepto ps Venite. loco cuius dicať ps. Fūdamēta. ℣. āt lect. ⁊ tria ℟ia de historia ſꝫ ordinē noct̄ noꝝ excepto q̄ q̄n dici ꝑtigerit an̄. Ois terra. dicēd⁹ est. ℣. Reges tharsis. ⁊ q̄n dr̄ an̄. Reges tharsis. dicēdus est ℣. Oēs de saba. Te deuz. q̄ttidie dicat ℣. Vidim⁹. y in lau. prima an̄. laudum sup ps. Cap. hym. ℣. de die. Ad bn. an̄. Descēdit spūs scūs corꝑali spē sic columba in ipsū: ⁊ vox de celo facta ē est: hic ē fili⁹ meus dilectus alla. Oro sic i die hore diei sicut in festo. Ad vs Cap. hym. ℣. de die. Ad mḡt an̄. Videntes

stellam magi gauisi sũt gaudio
magno ⁊ intrãtes domũ obtule-
rũt dño aurum thus ⁊ myrrhã.
Orõ. vt s. Predicte due añe
dicãt q̃tidie infra oct. etiaz
in dñica. Descẽdit. Ad bn. et
Videntes. Ad mgt. Si dies
epi. in dñica euenerit i seq̃nti
q̃rta feria legat ad mat. ome
lia euangelij. Cũ factus. In
lau. vo p⁹ orõnẽ de epi. dicat
ad memo. añ. Fili. cũ ℣. Ois
terra. ⁊ orõne. Vota. In vs
vero sicr p⁹ orõnẽ d epi. dicat
ad memo. añ. Puer iesus. cuz
℣. Oẽs d saba. ⁊ orõne. Vota
Sabbato aũt sequẽti p⁹ orõ-
nẽ. Deus cuius vnigenitus.
fiat mẽo. de dñica sequenti p
añ. Pctã. ⁊ ℣. Vespertina orõ.
⁊ p orõnẽ. Oipotẽtis sempi-
terne de⁹ q celestia. Ad laud.
vero diei sequẽt in q̃ totũ of-
ficiũ ẽ de oct. epi. fiat memo.
de dñica per añam. Nuptie. ⁊
℣. Dñs regna. ⁊ orõnẽ. Oipo-
tens sempitne. In vs aũt p
añaz. Deficiẽte. ⁊ ℣. Dirigat.
⁊ orõnẽ pdictã. In q̃rta vero
feria sequenti ad mat. legat
omel. de nuptijs: ⁊ totũ offi-
ciũ fiat de feria ⁊ de scõ mar
cello fiat tm̃ mẽoria. Ad lau.
aũt ⁊ ad horas diei dicat orõ
Oipotẽtis sempitne. Añ vo
infra oct. epi. dñica euenerit
sic fiat officiũ. Ad mat. iuid.
Christ⁹ apparuit nobis. Hymn⁹.
Hostis. Añe ps ℣. ⁊ cetera d die
epi. excepta añ. Veite. cũ suo
ps. loco cui⁹ dicat añ. Nõ na-
tus. cum ps. Fũdamẽta. In
laud. añ. cap. hym. ℣. de die
Ad bn. añ. Descẽdit. Oratio.
De⁹ q hodierna. Deinde fiat
memo. de dñica p añaz. Fili.
cũ ℣. Ois terra. ⁊ orõne. Vo-
ta. Hore sic in die epi. Ad vs
cap. hym. ℣. de epi. Ad mgt
añ. Vidẽtes. Orõ. De⁹ qui ho
dierna. Deinde fiat mẽo. de
dñica per añam. Puer iesus.
cũ ℣. Oẽs de saba. ⁊ oratione
Vota. Infra octauas per fe-
rias: ⁊ in dñica ⁊ in oct. dic
repetant tres lectiões de ser-
monib⁹ supra nõte in festo ⁊
tres sequẽtes. Maximus in
sermõe. Salutare. Lectio.

s Icut nascẽdo glorios⁹
ẽ fili⁹ dei. ita apparẽdo
mirabilis. Mirũ q̃ pcessit
ex virgine magnificũ q̃ ostẽ-
sus est e celo. Apud iudeaz in
psepio vagiebat: in chaldea
int sidera cõruscabat. Apud

iudeos sordebat in pannis:
apud gẽtiles fulgebat ĩ gl'ia:
vt celoꝝ dñm testimoniũ cele
ste pcederet: ⁊ actorẽ lucis si
gnũ luis reuelaret. Lectio:
N Ullus ambigat quin
christus in terra degẽs
fulgeret e celo: qꝛ sic venit ad
terras vt nõ relinqueret ce
lum. Inde est ꝙ virginalem
hunc puerũ laudant angeli:
mirant pastores: celum atte
statur: venerant ⁊ magi: qꝛ
mystica ei⁹ natiuitas sempi
terno gaudio ⁊ terrã letifica
uit ⁊ celũ. Hũc g regẽ celestiũ
tremuit herodes: s obcecata
tenebris iudea sola vidẽ non
põt qd oib⁹ splẽdet e celo Idẽ
in smone. Ait pphetaꝝ. R.
v Idim⁹ inquiunt magi
stellã eius. Bñ ei⁹ q spe
cialiter ei⁹ nũciabat aduẽtũ
Et cetere qdẽ stelle facte sunt
vt mũdi hui⁹ tẽpora cursus
q distinguerẽt. Hec aũt pro
dire iussa est vt ipsum mũdi
dñm ⁊ regni celestis adesse
temp⁹ ostenderet. Stetit ait
euãgelista sup vbi erat puer
Nũquid nõ dicere videbat
hic ẽ puer quẽ natũ testabar
e celo. Hic est rex ille magn⁹
q venit celesti imperio regnũ
Dñica in sociare terrenũ.
I fra ocr. Scdm lucam.
N illo tpe: Cũ fact⁹ esset
iesus ãnoꝝ duodeci: ascẽdẽti
bus parẽtib⁹ ei⁹ hierosolymã
sm ꝯsuetudinẽ diei festi ꝯsu
matisq dieb⁹ cum redirẽt re
mãsit puer iesus ĩ hirlꝫ: ⁊ nõ
cognerũt parentes eius. Et rel.
Omel. venerabil bede psbri.
Q Uod dñs p oẽs R. vij.
annos cũ parẽtib⁹ ĩ pa
sca hierosolymã vẽit: huma
ne nimirũ hũilitatis ẽ indiciũ
Hois nãq ẽ ad offerẽda deo
sacrificioꝝ spũaliũ vota ꝯcur
rere: ⁊ actorẽ suũ oronib⁹ la
chrymisq sibi ꝯciliare pfusis
Fecit ergo dñs int R. viij.
hoies homo nat⁹: qd facien
dũ hoib⁹ per angelos impera
uerat de⁹ Seruauit ipse legẽ
quã dedit vt nobis qui hoies
sum⁹ seruãdũ per oia quicqd
de⁹ iubet ostenderet. Sequa
mur iter humane cõuersatio
nis ei⁹ si diuinitatis gl'iam dele
ctamur ituer: si optam⁹ ha
bitare i domo ei⁹ etna i celis
oib⁹ dieb⁹ vite nostre. R. ix.
Quod aũt duoden⁹ in tẽplo
sedit i medio doctoꝝ audiẽs ⁊

intꝛogās illos hꝰiane ē hūili
tatis indiciū: imo eximiū di
scēde hūilitatꝫ exemplū. Dei
qppe virtꝰ ⁊ dei sapiā: eterna
qꝫ diuinitas q̄ loqᷓ. Ego sapiā
habito i ꝯsilijs ipsa hoiez in
duta ad audiēdos hoies veni
re dignata ē: vt nimirū hoi/
bꝰ qꝫuis sūmo igenio ꝑditꝫ ne
cessariā discēdi verbi formā
ꝓrogaret: ne si q discipuli ve
ritatꝫ fieri refugerēt: mgr̄i ef/
ficereᷓ erroris. Ad memo. de
dñica ad bn̄. añ. Fili qd fecisti
nobis sic ego ⁊ pr̄ tuꝰ dolētes q̄re
bamꝰ te qd ē ꝙ me q̄rebatꝫ nescie
batꝭ qꝛ i bis q̄ pr̄is mei sūt opoꝛ/
tet me eē al. ℣. Ois t̄ra. Oro.

Vota q̄s dñe supplicātꝫ
ꝑpl̄i celesti pietate ꝓse
q̄re: vt ⁊ q̄ agēda sūt videant
⁊ adimplēda q̄ viderint con/
ualescāt. Per. In ꝓs ad me
mo. añ. Puer iesus pꝛoficiebat
sapientia ⁊ etate coꝛam deo ⁊ ho
minibꝰ. ℣. Oēs de saba. Oro.
Vota q̄s. In octꝫ. ēpi. in pri
mis ꝓs Cap. Surge. Hym.
Hostis. ℣. Reges tharsis. Ad
mgr̄ añ. Baptiçat miles regem
seruus dñm suū ioannes salua/
toꝛē: aq̄ ioꝛdanis stupuit: colūba
ꝓtestata est: paterna vox audita
ē hic est filius meus. Oratio.

D Eus cuiꝰ vnigenitꝰ in
substātia nostre carnis
apparuit: pꝛesta quesumꝰ vt
ꝑ eum quē similē nobis fo/
ris agnouimus: intus refoꝛ/
mari mereamur. Qui te. Ad
matutꝭ. īuitꝭ. Chꝛistꝰ appuit.
Hym. añe. ꝓs ℣. Feria sic ē in
dñica ānotū. Scdm matth.

In illo tpe. Venit iesꝰ a
galilea i ioꝛdanē ad ioan
nē vt baptiçareᷓ ab eo. Et re.
Omel. venerabil̄ bede pſbri

l Ectio sci euāge/ R. vij.
lij quā mō frēs audiui/
mus magnū nobis ⁊ in dño
⁊ in seruo dat ꝑfecte humi/
litatis exēplū. In dño qdez
qꝛ cū sit dñs deus: nō solū ab
hoīe seruo baptiçari: verum
etiā ipse ad hūc baptiçādꝰ ve
nire dignatꝰ ē. In seruo aūt
qꝛ cū sciret ꝑcursoꝛē se ac ba
ptistā sui saluatoꝛis eē desti/
natū: memoꝛ tñ ꝓpꝛie fragi/
litatis iniūctū sibi officiū hu
militer recusauit dicēs: Ego
a te debeo baptiçari: ⁊ tu ve/
nis ad me? Lectio. viij.
Venit filiꝰ dei baptiçari ab
hoīe: nō anxia necessitate ab
luēdi alicuiꝰ sui pctī: q pctm̄

nō fecit vllū: sed pia dispēsatio ne abluēdi oīs nrī cōtagionē pctī q in multis offendimus oēs: et si dixerimus quia pctm nō habemus: nosipsos seducimus. Venit baptiçari in ℟.ix. aqs ipsarum cōditor aquarum vt nobis q in iniqtatibus cōcepti et in delictis sumus gnati: secūdē natiuitatis q̄ per aquam et spm celebratur appetēdū insinuaret mysteriū. Dignatus ē lauari aqs iordanicis q mūdus erat a sordibus cunctis: vt ad diluēdas nrorum sordes scelerū oium fluēta sanctificaret aquarum. ℣. Vidimus. In lau. añ. Veterem hominē renouans saluator venit ad baptismū vt nā q̄ corrupta erat per aquā recuperaret īcorruptibili veste circūamictās nos. ps. Dñs regna. Añ. Te q̄ in spū et igne purificas humana cōtagia deū ac redēptorē oēs glorificamus. ps. Jubi. Añ. Baptista cōtremuit et nō audet tāgere scm̄ dei verticē sed clamat cū tremore: sanctifica me saluator. ps. De. de. Añ. Caput draconis saluator cōtriuit in iordanis flumine ab eius potestate oēs eripuit. Cāti. Bñ. Añ. Magnū mysteriū declaratur hodie quia creatō oium in iordane expurgat nra facinora ps. Laudate. Cap. hymn. ℣. de die. Ad bn. añ. Precursor ioānes exultat cū iordane baptiçato dño: facta est orbis terrarum exultatio: facta ē pctōrum nostrorū remissio scificās aquas: ipsi oēs clamemus miserere nobis. Orō. Deus cuius vnigenitus. Ad horas diei añe laudū caplm feria ℣. de die epipha. Orō. Deus cuius. Ad vs hym. ℣. vt in pmis vesperis. Ad mgt añ. Fontes aquarum sactificati sūt christo apparēte in gloria orbis terrarū haurire aquas de fontibus saluatoris: sanctificauit eni nūc oēs creaturā christus deus nr. Oratio. Deus cuius. Si hec octaua in sabbato euenerit i vespis fiat tm̄ memo. de dñica sequēti. Notandū q̄ historia Dñe in ira tua. debz cantari in diebus dñicis vsq ad lxx. exclusiue feria vero ferialia nisi festiuitates impediāt oibus diebus infra hebdomadā sūt cātanda vsq ad. lxx. pter q̄ in sabbato in quo de beata virgine ē agēdū. Prouidendū tm̄ q̄ qñ pmū sab. quod est post oct. epi. fuerit oio vacās ita q̄ nō sit in eo festū trium

lec. vel mai⁹: tūc in ipso sab. fiat officiū feriale: ⁊ cantēt̄ ꝓria q̄ ꝑ sab. sunt sig̃ta. Hoc aūt ꝯtingit qn̄cūq3 octā. epi. ē in dn̄ica: nisi lxx. fuerit i ꝓ/ xima dn̄ica imediate videl3 in festo fabiani ⁊ sebastiani q2 tūc festū p̄dictoꝝ martyꝝ ē in sab. celebrādū: alias vo nūq3 ꝯtingit. Cōsiderādū ē aūt diligēt̄ vtꝝ int̄ octā. epi. ⁊ lxx. tot sint dies dn̄ici quot sūt dn̄icalia officia: ⁊ orōnes ut in ipsis dicant̄. Si vo nō sūt tot dies dn̄ici dicant̄ ꝑ feri. tali qdē die si fieri pōt in q̄ nulla sit festiuitas. Qꝫ si ne cessitas coegerit ut in illa die dicat̄ officiū dn̄icale i q̄ festū triū lect. occurrit memo. tm̄ fiat de festo. Ad matā. āt omel̄ ⁊ an̄. ad bn̄. ⁊ ad mḡt. ⁊ mis/ sa in die de dn̄ica erunt. An̄ vo int̄ octauā epi. ⁊ lxx. nul la ē dn̄ica vacans in q̄ possit cātari historia **Dn̄e ne i ira.** Tūc rn̄soria de p̄mis q̄ ꝑ fe rias notata sē vl̄ etiā officiū de festis triū lectā. si alie ferie nō vacauerint sūt intēmittē da ⁊ historia **Dn̄e ne in ira.** ꝑ easdē ferias cātet̄: ꝓpter orōnes aūt ⁊ euāgelia q̄ post

duo officia posita sūt: nō de/ bet intēmitti festū triū lec. nec in sab. officiū de btā virgine Sciēdū igit̄ q̄ si lxx. xv°. kal̄ februarij scz i festo prisce eue nerit: tūc i q̄rta feria p̄cedēti q̄ ē imediate post octā. epi. hoc ē in die felicis: legēda ē omel̄ de nuptijs: ⁊ cātāda sūt tria vltima ꝓria de historia dn̄i/ cali: ⁊ sequēti die scz in festo mauri qd̄ erit qnta feria: le/ gēde sūt tres p̄me lec. de pau/ lo ad romanos ⁊ cātāda tria p̄ma ꝓria historie dn̄icalis. In vj° vo feria. s. i die mar celli legēda est omel̄. **Cū3 de scēdisset.** ⁊ cātanda sunt tria media ꝓria historie predicte In sab. aūt hoc ē in die āto/ nij fiat de btā virgi. An̄ vo lxx. euenerit xiiij° kl̄. februa/ rij: tūc in t̄cia feria p̄cedēti q̄ erit imediate p⁹ octās epi. hē in die felicis: legāt̄ tres p̄me lec. de paulo ⁊ cātent̄ tria me dia ꝓria historie dn̄icalis In q̄rta aūt fer. sequēti: hoc ē in die mauri legat̄ omel̄. de nu/ ptijs ⁊ cātēt̄ tria vltima ꝓria historie dn̄icalis. In v° vo fer. hē est i die marcelli: legat̄ omel̄ **Cū descēdisset** ⁊ cātēt̄

tria pma feria historie pdicte. In vj. fer. fiat festũ antonij. In sab. vero fiat de btã virgine. Qñ aũt lxx. euenerit xiij. kl. februarij tũc i secũda fer. pcedẽti q erit imediate p9 oct. epi. legãt tres pme lec. d' epla pauli ad romanos: et cãtent tria pma feria: historie dñicalis. In tertia feria fiat festum mauri. In qrta fer. h est i festo marcelli legat omel. d' nuptijs et cantẽt tria vltia feria historie dñicalis. In v. fer. fiat festũ antonij. In vj. fer. hoc est i die prisce legãt omel. Cũ descẽdisset. et cantẽt tria media feria historie pdicte. In sabbato fiet festum fabiani et sebastiani.

Dñica pma p9 oct. epi. sab pcedẽti sic icboet vespe. De9 i adiutoriũ. R. Dñe ad adiuuãdũ me festina. Glia. Sicut erat. al. Hoc mõ icboent oes bore et lau. nisi q ad cõplet. pmittẽd9 ẽ versicul. Cõuerte nos de9 salutaris nr. R. Et auerte iram tuã a nobis. et ad mat. V. Dñe labia mea apies. R. Et os meũ ãnunciabit laudẽ tuã. et añ laudes di versicul9. Excipit tñ triduũ añ pasca et dies aiarum et vespe i die pasce et deinceps oes vespe vsq ad vs sab. i albis exclu. et q Alla. post Sicut erat. nõ di i cõplet sab. añ dñicã lxx. et deinceps vsq ad cõple. sab. pasce exclu. Dein de incboet añ. Bñdict9 dñs deus meus. ps. Ipsũ. Añ. In eternũ et in sclm scli. ps. Exaltabo te. Añ. Laudabo deũ meũ i vita mea. ps. Lauda aia. Añ. Deo nro iucũda sit laudatio. ps. Lau. do. qm. Añ. Lauda hierlz. ps. Ipsũ. Predicte añ. cũ suis ps dicãt i oib9 sab. p ãnuz qñ de dñica agit nisi i tpe pa.

Benedict9 Cap. schali. Benedict9 de9 et pr dñi nostri iesu christi: pr mĩaz et de9 totius psolatõis: q psolat nos i oi tribulatõe nra. R. Deo gra. R. De9 q sedes sup. Hymn9.

O Lux btã trinitas et pncipalis vnitas: iã sol recedit igne9 infũde lumẽ cordib9. Te mane laudũ carmine te depcemur vespi: te nra supplex glia p cuncta laudet secla. Deo pri sit glia eiusq soli filio: cũ spũ paraclito et nũc et i ppetuũ. Amẽ. V. Vespertina oro ascendat ad te dñe. R. Et descẽdat sup nos mĩa tua

Cap. pcedēs hym. ꝛ ℣. dicā-tur oib⁹ sab. ad vš vsq₃ ad ρl exclu. ꝛ i sab. post festū trinitatis ꝛ deinceps in oib⁹ sab. vsq₃ ad aduentū exclu. qñ de dñica agit. Ad mḡt añ. Pec cata mea dñe sicut sagicte infixa sūt i me: ꝫ añq̄ vulnera generēt in me salua me dñe medicamen to pnie deus. Predicta añ. di caṫ i sab. vsq₃ ad lxx. iclu. ad mḡt vel ad mem̄. ꝺ dñica. Fi nita añ. post mḡt seqṫ: Dñs vobiscū. Oratio.

Omnipotēs sempiṫne de⁹ q celestia siṁ ꝛ terrena mo deraris: supplicatiões popu li tui clemēter exaudi: ꝛ pacē tuā nr̄is ꝯcede tpibus. Per dn̄. ꝛc̄. Finita oṙone ꝛ respōso Amē. sequiṫ Dñs vobiscum. nisi memo. fuerit facienda. Tūc eni rn̄so Amē. nō dica tur Dñs vobiscū. nec Bñdi-cam⁹ dño. sed imediate icboeṫ añ. ad memo. q̄ finita dicaṫ ℣. Deinde absq₃ Dñs vobiscū premisso Orem⁹ dicaṫ oṙo. ꝛ si alia memo. fuerit facien da termineṫ oṙo Per xp̄m. vel Per eūdē xp̄m. vel Qui uis ꝛ regn̄t p oia. ꝛc̄. ꝓm va-rietatē terminationū. Si vo nō fuerit alia memo. facien-da vltima oṙo termineṫ sicut pma ꝛ ea finita subiūgatur Dñs vobis. et Bñdicam⁹ dno Hoc idē in laud. obserueṫ rn̄ so Deo grãs. p⁹ Benedicam⁹ dicaṫ Fideliū aīe p miam dei reqescāt i pace. Nō sp dicēdū ē post qualibet horā: nisi i die cene ꝛ deiceps vsq₃ ad cōple. sab. exclu. ꝛ nisi p⁹ officiū de fūctoꝝ. Qñ vo plures hore pit sūt dicēde: tūc solū i fine vltie hore dicaṫ Fideliū. nisi ut dictū ē p⁹ officiū defūctoꝝ dicto Fideliū. vel Reqescāt in pace. dicaṫ Pr̄ nr̄. Ad cōpleṫ sup ps añ. Miserere m̄ dñe ꝛ exaudi oṙonē meā. ps. Cū iuo-carē. ps. In te dñe. ps. Qui habitat. ps. Ecce nūc. Cap.

Tu i nobis es dñe: ꝛ no mē scm̄ tuū iuocatū est sup nos: ne derelinq̄s nos do mine de⁹ nr̄. ℟. In man⁹ tuas dñe Cōmēdo spm̄ meū. ℣. Re-demisti me dñe de⁹ veritaṫ. Cō mēdo. Glia. In. Hymnus

Te lucis añ ṫminū rex creatoꝛ poscim⁹: ut so lita clemētia sis p̄sul ac custo dia. Procul recedāt somnia ꝛ noctiū fantasmata: hostēq₃

nostꝝ cōprime ne polluātꝛ cor
pora. Presta pr̄ oīpotēs ꝑ ie-
sum christū dn̄m: q tecū i per
petuū regnat cū scō spū. Am̄
℣. Custodi nos dn̄e vt pupillaꝫ
oculi. ℟. Sub vmbra alarꝫ tuarꝫ
ꝓtege nos. Ad nūc dimitti añ.
Salua nos dn̄e vigilātes custo-
stodi nos dormiētes vt vigilemꝰ
cū christo ⁊ reqescamus in pace.
Kyriel. Christel. Kyriel. Pat
nr̄. Secreto. Quo dicto sub-
iūgatꝛ alte Et ne nos iducas in
tētatōeꝫ. ℟ Sed liba nos a ma
lo. ℣. In pace i idipsū. ℟. Dor
miā ⁊ requiescā. Deinde dicatꝛ
Credo. secrete. q̊ dicto subiū-
gatꝛ alte. Carnis resurrectionē.
℟. Vitā etnā amē. Deinde. ℣
Dignare dn̄e nocte ista. ℟. Si-
ne pctō nos custodire. ℣. Dn̄s
vobiscū. Oremꝰ Oro
v Isita q̊s dn̄e habitati
onē istā ⁊ oēs insidias iimici
ab ea lōge repelle: ⁊ āgeli tui
sci habitātes i ea nos i pace
custodiant ⁊ bn̄dictio tua sit
suꝑ nos sꝑ. Per. Dn̄s vobis.
Bn̄dicamꝰ dn̄o. Deinde datꝛ
bn̄dictio. Predicta añ. Mi
serere. dicatꝛ ad cōplet. super
ps ꝑ totū annū nisi i die cene
⁊ deinceps vsqꝫ ad complet

sab. añ trinitatē exclu. ⁊ nisi
in vigilia natalis dn̄i: ⁊ dei-
ceps vsqꝫ i crastinū oct. epi.
exclu. ⁊ nisi qn̄ de btā virgīe
agitꝛ i ꝯuētu. Psalmi ꝓo di
cātꝛ ꝑ totū annū nisi q i vigi-
lia pasche ⁊ deinceps vsqꝫ ad
cōplet. sab. in albis exclu. ⁊
in vigilia penth. ⁊ deinceps
vsqꝫ ad cōplet. sab. añ festū
trinitatis exclu. intermittitur
ps. Qui habitat Cap Tu i
nobis: sꝑ dicatꝛ nisi i cena do
mini: ⁊ deinceps vsqꝫ ad cō-
pleto. sab. i albis exclu. Rñ
qūt In manꝰ tuas. ꝑ totū an-
nū dicatꝛ nisi in dn̄icis ⁊ i fe-
stis scōꝝ ad vtrūqꝫ cōplet. i
xl. vsqꝫ ad cōplet. sab. añ do-
minicā i passiōe exclu. ⁊ nisi
in cena dn̄i: ⁊ deinceps vsqꝫ
ad cōpleto. sab. i albis exclu.
Hym. Te lucis. sꝑ dicatꝛ nisi
in sab. añ primaꝫ dn̄icā xl. ⁊
deinceps vsqꝫ ad sabb. añ fe
stū trinitatis exclu. ℣. Custo
di nos: dicatꝛ sꝑ nisi i cena do-
mini: ⁊ deinceps vsqꝫ ad cō
pleto. sab. i albis exclu. Cāt.
Nūc dimitt. sꝑ dicatꝛ. Añ.
Salua nos. ꝑ totū annū dica
tur nisi i sabo añ pmā dn̄icā
xl. ⁊ deiceps vsqꝫ ad sabb.

añ trinitatẽ exclu. ⁊ nisi ĩ vi-
gilia natalis dñi: ⁊ deiceps
vsq3 ĩ crastinũ oct̃. epi. exclu
⁊ nisi qñ de btã virgine agit̃
in ꝯuẽtu. Preces ꝟo q̃tidie
dicãt̃ nisi in cena dñi: ⁊ dein
ceps vsq3 ad secũdã feriã pꝰ
dñicã in albis exclu. ⁊ nisi ĩ
hebdõa penth. ⁊ nisi ĩfra octa.
natalis dñi: ⁊ nisi ĩ duplici-
bus ⁊ totis duplicibꝰ. ℣. Di
gnare dñe. ante Dñs vobiscũ.
no dicat qñ p̃ces no dicunt
sil̃r: nec in p̃ma. Oĩo. Uisita
q̃s. sp dicat̃ nisi ĩ cena dñi: ⁊
deinceps vsq3 ad t̃tiã fer. pꝰ
pascha inclusi. Bñdictio sp
det̃ nisi ĩ die cene ⁊ pasceues
Ad mat] ĩuit]. Uenite exulte
mus dño Jubilemꝰ deo saluta-
ri nr̃o. Quo dicto sequit̃. ℣.
Preoccupemꝰ. Hoc ĩuit]. di-
cat̃ dñicis diebꝰ vsq3 ad lxx
exclu. qñ de dñica agit̃. Qñ
cũq3 aũt ĩuitat] dicit̃: dicat̃
etiã ps̃. Uenite. Hymnꝰ

Nocte surgentes vigile
mus oẽs sp in psalmis
meditemur atq3 viribꝰ tot]
dño canamꝰ dulcit̃ hymnos
Ut pio regi pit̃er canẽtes cũ
suis scis mereamur aulã in-
gredi celi sil̃ ⁊ btãm ducẽ vi
tã. Prestet hoc nobis deitas
btã p̃ris ac nati parit̃q3 sci
spũs cuiꝰ reboat ĩ oĩ glia mũ
do. Am̃. In p̃ noct. añ. Ser-
uite dño ĩ timore ⁊ exultate ei cũ
tremore. ps. Btũs vir. Qua
re fre. Dñe qd. Dñe ne. j. Gl̃a
Añ. Dñe deꝰ meꝰ in te sp̃aui. ps
Ipsu3. Dñe dñs. Cõfitebor
In dño ꝯfido. Gl̃ia. Añ. Tu
dñe seruabis nos ⁊ custodies nos
ps. Saluũ me fac. j. Usq3 q̃.
Dixit insipiens. j. Dñe quis
Gl̃ia. ℣. Memor fui nocte no
mis tui dñe. ℟. Et custodiui le
gẽ tuã. Deinde. Pr̃ nr̃. Quo
dicto sbĩiũgat̃ alte. Et ne nos
Et hoc generalit̃ obseruet̃ añ
p̃mã lec. ⁊ q̃rtã ⁊ septimã: ni
in triduo añ pascha. L. jª

P Aulꝰ seruꝰ iesu christi
vocatꝰ apl̃s segregatꝰ
in euãgeliũ dei qd̃ añ ꝓmise
rat p ꝓphas suos in scriptu
ris scis de filio suo q factꝰ est
ei ex semĩe dauid ₰m carne3
q p̃destinatꝰ ẽ filiꝰ dei ĩ virtu
te ₰m spm̃ scificatiõis ex re-
surrectõe mortuoꝝ iesu chri
sti dñi nr̃i: p quẽ accepimus
grãm ⁊ apl̃atũ ad obediẽdũ
fidei in oibꝰ gẽtibꝰ ꝓ nomĩe
eiꝰ in quibꝰ estis ⁊ vos vocati

iesu christi oib⁹ q sũt rome di lectis dei vocat; scis. Gratia vobis ꝛ pax a deo pre nostro ꝛ dño iesu christo. Tu aũt do mine miserẽ nři. ℞. Deo g.
Per hãc clausulã Tu ãt. ec/ minẽt sp lect. nisi in triduo añ pascha: nisi vbi aliud ẽ si/ gnatũ. ℞. Dñe ne in ira tua ar guas me neq; i furore tuo corripi as me. Miserere mihi dñe qm infirm⁹ sũ. ℣. Timor ꝛ tremor venerũt sup me ꝛ cõtexerunt me tenebre ꝛ dixi. Mise. L. ij.

PRimũ quidẽ grãs ago deo meo p iesũ christuz p oib⁹ vobis qꝛ fides vr̃a an nũciat i vniuerso mũdo. Te stis eni ẽ m̃ de⁹ cui seruio in spũ meo i euãgelio filij ei⁹ q sine intmissiõe memoriã vr̃i facio sp i orõnib⁹ meis obse/ crãs si q mõ tãdẽ aliqñ p spe rũ iter habeã i voluntate dei veniẽdi ad vos. ℞. De⁹ qui se des sup thronũ ꝛ iudicas eqtatẽ esto refugiũ paupeꝝ i tribulatõe Quia tu sol⁹ laborẽ ꝛ dolorẽ cõ sideras. ℣. Tibi eni dereclictus ẽ pauper: pupillo tu eris adiutor.
D Esidero L. iij. Quia. eni videremus: ut aliqd impartiar vobis grẽ spũalis ad cõfirmãdos vos idẽ sit cõ solari i vobis p eã q est iuicez fidẽ vestraz atq; meã. Nolo eni vos igrare frẽs: qꝛ sepe p posui venire ad vos: ꝛ phibi tus sũ vsq; adhuc ut aliquez fructũ habeã i vob sic ꝛ i cete ris gẽtib⁹. ℞. A dextris ẽ mihi dñs ne cõmouear. Propť h le/ tatũ ẽ cor meũ Et exultauit lin/ gua mea. ℣. Conserua me dñe qm i te speraui: dixi dño de⁹ me us es tu. Propť. Glia. Et. In ij⁰ noct. añ. Bonoꝝ meoꝝ non indiges i te speraui cõserua me dñe. ps. Conserua. Añ. Incli na dñe aurẽ tuaz mihi ꝛ exaudi v̄ba mea. ps. Exaudi dñe. Añ Dñs firmamẽtũ meũ ꝛ refugiũ meũ. ps. Diligã te. ℣. Media nocte surgebã ad ꝯfitendũ tibi. ℞. Super iudicia iustificatiõis
GRecis ac L. iiij tue. barbaris sapiẽtibus ꝛ insipiẽtib⁹ debitor sũ: ita qđ i me pmptũ est ꝛ vobis q ro/ me estis euãgeliçare. Nõ eni erubesco euãgeliũ: virt⁹ eniz dei ẽ i salutẽ oi credẽti: iudeo pmũ ꝛ greco. Justicia enim dei i eo reuelať ex fide in fidẽ sicut scriptũ est. Just⁹ aũt ex fide viuit. ℞. Notas mihi feci

sti dñe vias vite adimplebis me leticia cũ vultu tuo. Delectatiões i dextera tua vsq in finẽ. ℣. Tu es dñe q̃ restitues hẽditatẽ meã mihi. Delecta. Lectio. v.

r

Euelatẽ enĩ ira dei de celo sup oẽm ipietatem & iiusticiã hoĩuz eoꝝ q veritatẽ dei i iiusticia detinent: q2 qđ notũ ẽ dei manifestũ ẽ i illis: de⁹ enĩ illis reuelauit. ℟. Diligã te dñe virt⁹ mea. Dñs firmamẽtũ meũ & refugiũ meũ. ℣. Laudãs iuocabo dñm & ab iimicis meis salu⁹ero. Dñs. L. vj.

Inuisibilia eni ipsius a creatura mũdi p ea q̃ facta sũt itellecta ꝯspiciũt̃ sempitẽna q̃z ei⁹ virt⁹ & diuinitas: ita ut sint iexcusabiles Quia cũ cognouissẽt deũ: nõ sic deuz glĩficauerũt aut grãs egerũt s3 euanuerũt i cogitatiõibus suis: & obscuratũ est insipiẽs cor eoꝝ. Dicẽtes eni se esse sapiẽtes & stulti facti sunt. ℟. Dñi est t̃ra & plenitudo ei⁹. Orbis terraꝝ & vniuersi Qui habitãt i eo. ℣. In manu ei⁹ sũt oẽs fines terre & altitudĩes montiũ ipsi⁹ sũt. Orbis. Gloria. Qui. In iij. noct. an. Nõ sũt loq̃le neq3 sermones quoꝝ nõ audiant̃ voces eoꝝ. ps. Celi enar. An. Exaudiat te dñs i die tribulatiõnis. ps. Ipsu. An. Dñe i ṽtute tua letabit̃ rex. ps. Ipsũ. ℣. Exaltare dñe in virtute tua. ℟. Cantabim⁹ & psallem⁹ virtutes tuas. Scdm ioãnẽ.

i

In illo tpe: Nuptie facte sũt i chana galilee & erat mat̃ iesu ibi. & rel. Omel. venerabilis bede pĩbri. L. vij.

Quod dñs nr̃ atq3 salvator ad nuptias vocat⁹ nõ solũ venire s3 etiã miraculũ ibidẽ q̃ ꝯuiuas letificaret facere dig̃t⁹ ẽ: exceptis sacramentoꝝ celestiũ figuris etiã iuxta litterã fidem recte credẽntiũ ꝯfirmat. ℟. Ad te dñe leuaui aĩaz meã. De⁹ me⁹ i te ꝯfido non erubescã. ℣. Neq3 irrideãt me iimici mei eteni vniuersi q̃ sustinẽt te nõ cõfũdent̃.

p

Orrotaci L. viij De⁹ani & marciani cetoꝝq3 q nuptijs detrahũt pfidia q̄ sit dãnabilis finuat. Si eni thoro imaclato & nuptijs debita castitate celebrat̃ culpa inesset: neq̄q3 domin⁹ ad has venire: neq̄q3 eas signoꝝ suorũ initijs cõsecrare voluisset ℟. Audiã dñe vocẽ laudis tue.

Ut enarrẽ vniuersa mirabilia tua. ℣. Dñe dilexi decorem domus tue ↄ locũ habitationis glie tue. Ut enar. Lectio ix.

Nunc aũt qr bona ẽ castitas ꝯiugalis: melior ꝯtinẽtia vidualꝫ: optima pfectio virginalis: ad cõprobãdã oĩuꝫ electionẽ graduũ discernẽdũ tñ meritũ singuloꝝ ex intemerate marie virginis vtero nasci dignatꝰ est a ꝓphetico anne vidue ore moxꝫ natꝰ bñdicitꝫ: a nuptiarũ celebratoribus iã iuuenis inuitatꝫ ↄ hos sue ꝑsentia virtutĩ honoratꝫ. ℟. Abscõdi tãqꝫ auꝝ pctã mea ↄ celaui i sinu meo iniqtatẽ meã. Miserẽ mei deus Scdm magnam miam tuã. ℣. Qm iniqtatẽ meã ego cognosco ↄ delictũ meũ ꝯ me ẽ sp tibi soli peccaui. Miserẽ. Glia. Scdm ℣. Excelsus sup oẽs gẽtes dñs. ℟. Et super celos glia eius. In laud añ. Regnauit dñs ꝑcinctꝰ fortitudĩe cũ decore virtutũ cuiꝰ sedes ꝑata est in etnũ. ps. Dñs reg. cũ ceteris. Cap.

b Benedictio ↄ claritas et sapia ↄ gratiaꝝ actio: honor ↄ virtꝰ ↄ fortitudo deo nro i secula seclo꞉ Amẽ. Hym.

e Ecce iã noctĩ tenuatꝫ vmbra lucĩ aurora rutilãs coruscat: nisibꝰ totis rogitemus oẽs cũcti potẽtẽ Ut deꝰ nr̃ miseratꝰ oẽm pellat lãguorẽ tribuat salutẽ: donet ↄ nobis pietate pr̃is regna poloꝝ. Prestet h̃ nob dei. ℣. Dñs regnauit. ℟. Decorez induit. Ad bn añ. Nuptie facte sũt in cbana galilee ↄ erat ibi iesꝰ cuꝫ maria matre eiꝰ. Predicti hym. Nocte surgẽtes: et Ecce iam noctis dicãtꝫ oibꝰ dñicis ↄ ferijs per totũ annũ qñ de tpe agitꝫ ad matĩ. ↄ ad laud. nisi i xl. ↄ i pascali tpe: ↄ i aduẽtu dñi. Añe noct. cũ ps dicantꝫ dñicis diebꝰ vsqꝫ ad dñicã i passiõe exclu. qñ d dñica agitur. ℣. noct. ↄ ℣. añ. lau. dicãtꝫ i dñicis vsqꝫ ad xl. exclu Añ. sup ps in laud. ℣. dicãtꝫ in dñicis vsqꝫ ad lxx. exclu. qñ de dñica agitur. Cap. ℣o Bñdictio dicatꝫ oibꝰ dñicis qñ de dñica agitꝫ vsqꝫ ad xl. exclu. Pꝰ qꝫ ꝑdicta historia Dñe ne i ira i dñica fuerit cãtata. In reliqs dñicĩ si aliq fuerit vsqꝫ ad lxx. exclu. loco noni r̃nsoꝝ dicatꝫ ℟. Honor de trinitate. Ad pmã hymnꝰ

I Am lucis orto sidere deū pcemur supplices vt i diurnis actib⁹ nos fuet a nocētib⁹. Linguā refrenās tēpet ne litis horror insonet: visuꝫ fouēdo cōtegat ne vanitates hauriat. Sint pura cordis itima absistat ꝛ vecordia: carnis terat supbiā pot⁹ cibiq̃ꝫ pcitas. Ut cū dies abscesserit noctēq̃ꝫ sors reduxerit mūdi p abstinētiā ipsi canamus gloriā. Deo pāi. Añ. Gloria tibi trinitas. ps. De⁹ i noie. Bti imaculati. Retribue. Quicūq̃ꝫ vult. Capitulū. Regi seculorū imortali inuisibili: soli deo honor ꝛ gloria i scl'a scloꝝ amē. ℟. Jesu christe fili dei viui. Miserē nobis. ℣. Qui sedes ad dexterā patris. Mise. Glia. Jesu. ℣. Exurge dñe adiuua nos. ℟. Et libera nos ꝑpter nomen tuū. Kyrieleison. Christeleison. Kyrieleison. Pater nr̄. ℣. Et ne nos. ℟. Sꝫ libera. ℣. Uiuet aīa mea ꝛ laudabit te. ℟. Et iudicia tua adiuuabūt me. ℣. Errraui sic ouis que periit. ℟. Quere seruū tuū dñe q2 mādata tua nō sū oblit⁹. Credo in deū. ℣. Carnis resur. ℟. Uitā eternā. Deinde Cōfiteō. Misereat. ℣. Dignare dñe die isto. ℟. Sine pctō nos custodire. ℣. Dñs vobis. Orem⁹.

I N hac hora hui⁹ Oro. diei tua nos domine reple mīa: vt p totū diē exultātes in tuis laudib⁹ iugit̄ delectemur. Per. Dñs vobiscum. Bñdicamus dño. Et h mō terminetur tertia sexta ꝛ nona. Predict⁹ hym. Jaꝫ lucis. dicat̄ p totū ānū ad pmā nisi in cena dñi ꝛ deinceps vsq̃ꝫ ad dñicā in albis exclu. ꝛ nisi in die aiarū. Psalmi vero semp dicāt̄ nisi q in lxx. ꝛ deinceps in dñicis vsq̃ꝫ ad pascha exclusi. addūt̄ alq̃ fm q i dñica lxx. sūt notati. Quicūq̃ꝫ vult dicat̄ sp in dñicis nisi festum totū duplex euenerit. Capl'm Regi seculoꝝ. dicat̄ ad pmaꝫ oib⁹ dñicis festis etiā trium lec. ꝛ p oēs octū. nisi i cena domini ꝛ i hebdā pasche qñ nullū cap. dr: ꝛ nisi in die aiarū. Dicit̄ etiā in sabbato quādo de btā virgine agit̄ in pnctu. ℟. Jesu christe. semp dicat̄ nisi in dñica de passiōe: ꝛ deinceps vsq̃ꝫ ad dñicaꝫ in albis exclu. quādo de tpe agitur ℣. Qui sedes. semp dicat̄ nisi in

dñica de passiõe: et deinceps vsq ad diẽ pẽth. exclu. et nisi i aduẽtu dñi et deinceps vsq in crastinũ oct. epi. exclusi. et nisi qñ de btã virg. agit in cõuẽtu et nisi in die animarũ. ℣. Exurge. semp dicat nisi in die cene: et deinceps vsq ad dñicã in albis exclu. et nisi in die aiarũ. Preces etiã qttidie dicende sunt nisi in cena dñi: et deinceps vsq ad secũdã feriã post dñicã in albis exclusi. et nisi in hebdõa penth. et nisi infra oct. natalis dñi et i duplicibus et tot. dup. et nisi in die aiarũ. Cõfiteor in pma semper dicat nisi i triduo añ pascha ℣. Dignare. qñ Dñs vobiscũ. nõ dicat qñ pces nõ dicũtur Orõ. In hac hora. sp dicat qñ dicit Cap. Regi seculorũ. Diciĩ etiã in quattuor dieb' vltimis i hebdõa pasche. Ad

N Unc scẽ tertiã Hym. nobis spũs vnũ patri cũ filio dignare pmptus ingeri nr̃o refusus pectori O s lingua mẽs sensus vigor cõfessione personẽt: flammescat igne charitas accẽdat ardor pximos. P resta pater pijssime patriq cõpar vnice: cum spũ paclyto regnãs p oẽ sclm Amẽ. Añ. Laus et pbẽnis. ps. Legem pone. ps. Memor. ps. Bonitatẽ. Ad tertiam Cap.

D Eus charitas ẽ: et q manet in charitate: in deo manet et de' in eo. ℟. Inclina cor meũ deus. In testimonia tua ℣. Auerte oculos meos ne videãt vanitatẽ: in via tua viuifica me. In te. Glia. Incli. ℣. Adiutor me' esto dñe ne derelinquas me. ℟. Neq despicias me de' salu. meus. Ad. vj. Hym.

R Ector potẽs verax de' qui tẽperas rerũ vices: splendore mane instruis et ignib' meridiez. E xtingue flãmas litiũ aufer calorẽ noxiũ cõfer salutẽ corporũ veraq pacẽ cordiũ. P resta pat pyssime. Añ. Gloria laudis. ps. Defecit. ps. Quõ dilexi. ps. Iniqs. Cap.

G Ratia dñi nr̃i iesu chri sti: et charitas dei et cõicatio sancti spũs sit semp cuz oib' vobis. Amen. ℟. In eternum dñe. Permanet verbũ tuũ ℣. In celo et in seculũ seculi veritas tua. Per. Gloria. In. ℣. Dñs regit me et nihil mihi deerit ℟. In loco pascue ibi me collocauit. Ad nonam Hymn'.

Rerũ deus tenax vigor
immoto in te ꝑmanẽs: lu
cis diurne tꝑa successib⁹ de
terminãs. Largire clarũ ve
spere q̃ vita nusq̃ decidat sed
p̃miũ mortis sacre ꝑhẽnis in
stet glia. Presta pr̃ piissime.
Añ. Ex q̃ oĩa. ps. Mirabilia.
ps. Clamaui. ps. Principes.
t Res sũt q testi Cap.
moniũ dãt i celo: pr̃ ver
bũ ⁊ spũs scũs: ⁊ hi tres vnũ
snut. ℟. Clamaui in toto corde
Exaudi me dñe. ℣. Iustificatio
nes tuas reqrã. Exau. Glia Cla.
℣. Ab occultis meis munda me
dñe. ℟. Et ab alienis parce ꝑuo
tuo. Predci tres hym. ad. iij.
vj. ⁊. ix. semꝑ dicãt nisi in ce
na dñi ⁊ deinceps vsq ad do
minicã in albis exclusi. ⁊ nisi
q in hebdõa pẽth. ad. iij. loco.
Nũc sancte. dicit Ueni crea
tor. Et preterq̃ i die animarũ
Psalmi ꝟo semꝑ dicãt Añ.
Gloria tibi trinitas equalis. Ad
p̃mã. ⁊ tres sup̃ posite ad. iij.
vj. ⁊. ix. dicãt omnib⁹ dñicis
vsq ad. lxx. exclu. qñ de dñi
ca agit. Tria ꝟo capitula p̃
cedẽtia ad. iij. vj. ⁊. ix. dicãt
in dñicis vsq ad p̃mã dñicã
xl. exclu. qñ de dñica agitur.
Reliã aũt horarũ dicant in do
minicis vsq ad. lxx. exclusi.
quãdo de dñica agit. ꝟ. autẽ
dicãt in dñicis ⁊ fer. qñ de tẽ
pore agit vsq ad primã dñi
cã in. xl. exclusi. Ad vs̃ añ.
Dixit dñs domĩo meo sede a de
xtris meis. ps. Ipsum. Añ. Fi
delia oĩa mãdata ei⁹ confirmata
in sclm sclĩ. ps. Cõfitebor. Añ.
In mãdatis ei⁹ volet nimis.
Beatus vir. Añ. Sit nomen
dñi bñdictũ in scla. ps. Lauda
te pu. An. Nos q̇ viuim⁹ bñdi
cim⁹ dño. ps. In exitu. Cap.
DOminus dirigat cor
da ⁊ corpora nr̃a i cha
ritate dei ⁊ patientia christi.
l Ucis creator Hym.
optime lucem dierum
ꝓferẽs: p̃mordijs lucis noue
mũdi parãs originem. Qui
mane iũctũ vespi diẽ vocari
p̃cipis: tetꝝ chaos illabit au
di p̃ces cuꝫ fletib⁹. Ne mens
grauata crimine vite sit exul
munere: dũ nil perhẽne cogi
ta seseq culpis illigat. Celo
rum pulset intimũ vitale tol
lat premiũ vitemus oẽ noxiũ
purgem⁹ oẽ pessimũ. Presta
pr̃ piissime. ℣ Dirigat dñe orõ
ancea. ℟. Sic incẽsũ in cõspectu

tuo. Ad mgt añ. Deficiēte vino
iussit iesus impleri hydrias aq̄: q̄
in vinū cōuersa est al'. Predicti
psalmi dicāt oīb⁹ dñicis i te
pēris qñ de simplici domini-
ca agit᷑. Añ. vero sup ps dicā
tur i dñicis vsq̧ ad dñicā i
famis exclu. qñ de dñica agi
tur Cap. Dñs dirigat. dicāt
oīb⁹ dñicis in secūdis vespis
ꝛ per fer. qñ de tpe agit᷑ vsq̧
ad diē cinerū exclu. ꝛ i dñica
Deus oīum. ꝛ deinceps vsq̧
ad aduētū. Hym. Lucis crea
tor. ꝛ ℣. Dirigat᷑. Dicāt oīb⁹
dñicis in secūdis vespis ꝛ p
fer. qñ de tpe agit᷑ vsq̧ ad vš
sab. añ pmā dñicā. xl. exclu.
dicat᷑ etiā in dñica De⁹ oīum.
ꝛ deinceps vsq̧ ad aduētū ex
clusi. oīb⁹ dñicis in secundis
vs ꝛ per fer. qñ de tpe agitur
Feria. ij. ad matutī. inuitat᷑.
Uēite exultem⁹ dño. quo dicto
sequit᷑ Jubilem⁹ ꝛc̄ In noct-
no añ. Dñs defensor vite mee.
ps. Dñs illumi. Añ. Adorate
dñm in aula scā ei⁹. ps. Afferte
Añ. In tua iusticia libā me dñe
ps. In te dñe. Añ. Rectos de-
cet collaudatio. ps. Exultate.
Añ. Expugna ipugnātes me. ps.
Judica dñe. Añ. Reuela dño

viā tuā. ps. Noli emulari. ℣.
Dñe in celo mīa tua. ℟. Et veri
tas tua vsq̧ ad nubes. Lect. feri
ales a ij. ca.ᵒ vsq̧ ad epl'az. ad
cori. pmā ad libitū vl' repetāt᷑
dñicales. ℟. O magna multi-
tudo dulcedinis tue dñe. Quam
abscōdisti timētib⁹ te. ℣. Perfe
cisti eis qui sperāt in te in conspe-
ctu filiorum hoīuz. Quā. ℟. Bñ-
dicā dñm in oī tpe. Semp laus
ei⁹ in ore meo. ℣. In dño lauda
bit᷑ aīa mea audiāt māsueti ꝛ le-
tent᷑. Semp. ℟. Delectare i do-
mino. Et dabit tibi petitiōes cor-
dis tui. ℣. Spera in dño ꝛ fac bo
nitatē ꝛ inhabita terrā ꝛ pasceris
in diuitijs ei⁹. Et. ℣. Fiat miseri
cordia tua dñe sup nos. ℟. Quē
admodū sperauim⁹ i te In lau.
añ. Miserē mei de⁹. ps. Ipsū.
Añ. Intellige clamorē meū dñe
ps. Uerba mea. Añ Deus de⁹
me⁹ ad te de luce vigilo ps. Ipsū
Añ. Cōuersus ē furor tuus dñe
ꝛ cōsolat⁹ es me. Cant. Cōfite-
bor. Añ. Laudate dñm de celis
ps. Ipsum. Capitulu.
Nox pcessit dies aūt ap
propinquit: abijciam⁹ ergo opa
tenebrarum ꝛ induamur arma
lucis sicut in die honeste ābu-
lem⁹. ℣. In matutinis dñe me-

ditabor in te. ℟. Quia fuisti adiutor meus. Ad bn añ. Bñdictus deus isrl. dicta añ. subiũgatur. Kyrieleison. christeleison. kyrieleison. Pater nr. Et ne nos. Dominus vobiscũ. Deinde oratio hoc mõ dicatur pces ad iij. vj. et ix. et ad vs qñ fiũt pstrationes nisi in pasceue et sab. pasche. Ad pmã añ. Deus exaudi orõnẽ meã auribus pcipe verba oris

p Acẽ et veritatẽ Cap. mei. diligite ait dñs oĩpotẽs

D Omine deus oĩ Orõ. potẽs qui nos ad principiuz huius diei puenire fecisti: tua nos salua virtute: vt ĩ hac die ad nullũ declinemus pctm̃: sed semp ad tuã iusticiaz faciẽdã nr̃a pcedant eloquia dirigãtur cogitatiões et opera. Per. Cetera vt s in pma dominica ẽ notatũ. Cap. Pacẽ et orõ. Dñe. deus dicantur oibus diebus pfestis ad pmã nisi in pasceue et in sab. scõ

Ad tertiã añ Deduc me dñe in semita mandator tuor. Cap

s Ana me dñe et sanabor saluũ me fac et saluus ero qm̃ laus mea tu es. ℟. Sana aiam meã. Quia peccaui tibi. ℣ Ego dixi dñe miserẽ mei. Quia Gloria. Sana. ℣. Adiutor meus Ad vj. añ. Adiuua me et saluus ero dñe. Capitulũ.

A Lter alterius onera portate: et sic adimplebitis legez christi. ℟. Benedicã dñm ĩ oĩ tẽpore. ℣. Semp laus eius in ore meo. In Glĩa Pñ. ℣. Dñs regit me. Ad. ix. añ. Aspice in me et miserere mei. Caplm.

e Mpti estis pcio magno glorificate et portate deum in corpe vestro. ℟. Redime me domine. Et miserere mei. ℣. Pes enim meus stetit in via recta in ecclesijs bñdicã te dñe. Et Glĩa Redime. ℣. Ab occultis meis munda me dñe. Ad vs añ. Inclinauit dñs aurẽ suã mihi. ps. Dilexi. Añ. Credidi pp̃ter qd locutus sũ. ps. Ipsũ. Añ. Laudate dominũ oẽs gẽtes. ps. Ipsũ. Añ Clamaui et exaudiuit me. ps. Ad dñm. Añ. Auxiliũ meũ a dño ps. Leuaui. Ad mgt. añ Magnificat aia mea dñz. Feria iij. inuitañ. Jubilemus deo salutari nostro. In noct. añ. Ut nõ delinquã in ligua mea. ps. Dixi custodiã. Añ Sana dñe aiaz meã qz peccaui tibi. ps. Btũs q itel. Añ Eructauit cor meũ verbuz bonũ. ps. Deus auribus. Añ.

Adiutor in tribulationibus. Ps. Deꝰ noster. Añ. Auribꝰ ꝑcipi/
te qui habitatis orbem. Ps. Ma
gnꝰ dñs. Añ. Deꝰ deoꝝ dñs lo
cutꝰ est. Ps. Ipsũ. ℣. Immola
deo sacrificiũ laudis. ℟. Et red/
de. ℟. Auribus percipe dñe la/
chrymas meas ne sileas a me re/
mitte mihi. Qm̃ incola ego sum
apud te ⁊ peregrinꝰ. ℣. Dixi cu/
stodiã vias meas vt nõ delinquã
in lingua mea Qm̃. ℟. Statuit
dñs supra petrã pedes meos ⁊ di
rexit gressus meos deꝰ meus. Et
ĩmisit in os meũ canticũ nouum.
℣. Expectãs expectaui dñm ⁊ re
spexit me. Et. ℟. Ego dixi dñe
miserere mei. Sana aĩam meã
qꝛ peccaui tibi. ℣. Dñe ne in ira
tua arguas me neq; in furore tuo
corripias me. Sana. Gl'ia. Sa.
In lau. añ. Scdm magnã mi/
sericordiã tuã miserere mei deꝰ.
Ps. Miserere. Añ. Salutare
vultꝰ mei ⁊ deꝰ meꝰ. Ps. Iudica
me deꝰ. Añ. Ad te de luce vigi/
lo deꝰ. Ps. Deus deꝰ. Añ. Cun
ctis diebꝰ vite nostre saluos nos
fac dñe. Canti. Ego dixi. Añ.
Omnes angeli eiꝰ laudate dñm
de celis. Ps. Laudate dñm. Ad
bn. añ. Erexit dñs nobis nobis
cornu salutis in domo dauid pue

ri sui. Ad vs. añ. In domũ dñi
letãtes ibimꝰ. Ps. Letatus. Añ
Qui habitas ĩ celis miserere no/
bis. Ps. Ad te leuaui. Añ. Ad/
iutoriũ nostrum in noĩe dñi. Ps.
Nisi qꝛ. Añ. Benefac dñe bo/
nis ⁊ rectis corde. Ps. Qui ↄfi/
dũt. Añ. Facti sumꝰ sicut cõso/
lati. Ps. In conuertendo. Ad
mgt añ. Exultauit spũs meus
in deo salutari meo. Feria. iiij.
inuit. In manu tua dñe. Oẽs
fines terre. In noct. añ. Auer
tit dñs captiuitatẽ plebis sue. Ps.
Dixit insipiẽs. Añ. Qm̃ in te
cõfidit aĩa mea. Ps. Miserere
deꝰ qm̃ cõcul. Ps. Miserẽ mei
mei deꝰ miserere mei. Añ. Iu
ste iudicate filij hoĩuz. Ps. Si ve
re vtiq;. Añ. Da nobis dñe au/
xiliũ de tribulatione. Ps. Deꝰ re/
pulisti. Añ. A timore ĩimici eri
pe dñe me aĩaz meã. Ps. Nõne
deo. Añ. In ecclesijs bñdicite
dño. Ps. Iubilate. j. ℣. Deꝰ vi
tã meã ãnũciaui tibi. ℟. Posui
sti lachrymas meas ĩ cõspcũ tuo
℟. Ne perdideris me dñe cũ ini
quitatibꝰ meis. Neq; ĩ finẽ iratꝰ
reserues mala mea. ℣. Miserẽ
mei deꝰ miserere mei qm̃ in te cõ
dit aĩa mea. Ne. ℟. Paratum
cor meũ deus paratũ cor meum.

Cantabo ⁊ psalmū dicam dño. ℣. Exurge glīa mea exurge psal/terium ⁊ cythara exurgā dilucu/lo. Cātabo. ℟. Adiutor meꝰ tibi psallam quia deꝰ susceptor meꝰ es. Deus meꝰ misericordia mea ℣. Eripe me de inimicis meis deꝰ meus ⁊ ab insurgentibꝰ in me libera me. Deus. Gloria. Deus. In lau. añ. Amplius laua me dñe ab iniusticia mea. ps. Misere/rere. Añ. Te decet hymnus deꝰ in syon. ps. Ipsuz. Añ. Labia mea laudabūt te in vita mea deꝰ meus. ps. Deꝰ deꝰ. Añ. Dñs iudicabit fines terre. Canṫ. Ex/ultauit. Añ. Celi celorum lau/date deū. ps. Laudate. Ad bn. añ. Salutē ex inimicis nostris ⁊ de manu omniū qui nos oderunt libera nos dñe. Ad vs añ. Bea/tus vir qui impleuit desiderium suuz. ps. Nisi dñs. Añ. Beati omnes q̇ timēt dñm. ps. Ipsū. Añ. Bñdiximꝰ vobis in nomie dñi. ps. Sepe expugnauerūt. Añ. De profundis clamaui ad te dñe. ps. Ipsum. Añ. Speret israel in dño. ps. Dñe non est exalta. Ad mḡt añ. Respexisti humilitatē meam dñe deꝰ meus Feria. v. inuit. Adoremꝰ dñm Quī ipse fecit nos. In noctur. añ. Dñe deus in adiutoriū meū intēde. ps. Saluū me fac. Añ. Esto mihi dñe in deū ꝓtectorē ps. In te dñe. ṅ. Añ. Liberasti virgā hereditatis tue. ps. Qz bonus. Añ. In israel magnum nomen eꝰ. ps. Cōfitebimur. Añ. Tu es deꝰ q̇ facis mirabilia. ps. Voce mea. Añ. Propitiꝰ esto pctis nrīs dñe. ps. Deus vene/rūt. ℣. Gaudebūt labia mea cū cātauero tibi. ℟. Et aīa mea quā redemisti. ℟. Deꝰ in te speraui dñe nō cōfundar in eternū i tua iusticia. Libera me ⁊ eripe me. ℣. Esto mihi in deū ꝓtectorē ⁊ in locū munitū ⁊ saluū ut me facias Libe. ℟. Repleat os meū laude vt hymnū dicam glorie tue tota die Magnificētie tue noli me ꝓ/ijcere in tempore senectutis cum defecerit virtꝰ mea. Deus dere linquas me. ℣. Deus ne elonge/ris a me: deꝰ i auxiliū meū respice. Deus. ℟. Gaudebunt labia mea dum cantauero tibi. Et aīa mea quā redemisti dñe. ℣. Sz ⁊ lingua mea meditabiẗ iusticiam tuā tota die laudē tuā. Et. Glīa. Et. In lau. añ. Tibi soli peccaui dñe miserere mei. ps. Miserē. Añ. Dñe refugiū factꝰ es nobis ps. Ipsuz. Añ. In matutinis

dñe meditabor i te. ps. De⁹ de⁹.
Añ. In eternū dñs regnabit ꝛ vltra. Canti. Cantemus. Añ. In sanctis ei⁹ laudate deū. ps. Laudate. Ad bn añ. In scita te seruiam⁹ dño ꝛ liberabit nos ab inimicis nr̃is. Ad vš añ Et oīs mãsuetudis ei⁹. ps. Memẽto. Añ. Ecce q̃ꝫ bonū ꝛ q̃ꝫ iucūdū ps. Ipsū. Añ. Oia quecūqꝫ voluit dñs fecit. ps. Laudate nomẽ do. Añ. Qm̃ in eternū mĩa ei⁹. ps. Cōfitemini. Añ. Hymnū cantate nobis de canticis syon ps. Super flu[i]a. Ad mgt añ. Deposuit potẽtes scõs ꝑsequentes ꝛ exaltauit hūiles christū cōfitẽtes. Feria vj. inuit. Dñm q̄ fecit nos. Uenite adorem⁹ In noct. añ Exultate deo adiutori nr̃o. ps. Ipsū. Añ. Bñdixisti dñe terrã tuam. ps. Ipsū. Añ Fūdamẽta ei⁹ in montib⁹ sanct[i] ps. Ipsum. Añ. Bñdict⁹ dñs in eternū. ps. Mĩas. Añ Cantate dño ꝛ bñdicite noī eius. ps. Ipsū. ℣. Btūs homo quẽ tu erudieris dñe. ℟. Et de lege. ℟. Cōfitebor tibi dñe in toto corde meo ꝛ honorificabo nomẽ tuum i eternū. Quia misericordia tua dñe magna ẽ super me. ℣. Et eripuisti aīam meã ex inferno inferiori. Quia. ℟. Misericordia tua dñe magna ẽ suꝑ me. Et liberasti aīam meã ex inferno inferiori. ℣. De⁹ iniqui insurrexerūt in me ꝛ fortes quesierūt animaꝫ meã. Et. ℟. Fact⁹ ẽ mihi dñs in refugiū ꝛ deus me⁹. In auxiliū spei mee. ℣. De⁹ vltionuꝫ dñs de⁹ vltionū libere egit In Glia In. In lau. añ Spiritu ꝑncipali cōfirma cor meū deus. ps. Miserẽ. Añ. In veritate tua exaudi me dñe. ps. Dñe exaudi Añ. Illumina dñe vultū tuuꝫ super nos. ps. Deus deus. Añ Dñe audiui auditū tuū ꝛ timui. Canti. Ipsū. Añ. In tympano ꝛ choro i chordis ꝛ organo laudate dñꝫ. ps. Laud. Ad bn. añ Per viscera misericordie dei nr̃i in quib⁹ visitauit nos oriẽs ex alto Ad vš añ. In cōspectu angeloꝝ psallã tibi de⁹ me⁹. ps. Cōfitebor. Añ Dñe ꝓbasti me ꝛ cognouisti me. ps. Ipsū. Añ. A viro iniquo libera me dñe. ps. Eripe me dñe. Añ Dñe clamaui ad te exaudi me. ps. Ipsum. Añ. Portio mea dñe sit in t̃ra viuentium. ps. Uoce mea. Ad mgt añ. Suscepit de⁹ isrl̃ puerꝫ suū sicut locut⁹ ẽ abrahã ꝛ semini eius ꝛ exaltauit hūiles vsqꝫ in

seculũ. Sabbo ĩuitat. Dñm deũ nr̃m Uenite adorem⁹. In noct. añ. Quia mirabilia fecit dñs. ps. Cantate. ij. Añ. Jubilate deo oĩs t̃ra. ps. Ipsũ. Añ. Clamor me⁹ ad te veniat deus. ps. Dñe exaudi. j. Añ. Benedic aĩa mea dño. ps. Ipsũ. Añ. Uisita nos dñe in salutari tuo. ps. Cõfitemi. ij. Añ. Confitebor domino nimis i ore meo. ps. Paratuz cor. ℣. Dñe exaudi orõnẽ meã. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℟. Miam ⁊ iudiciũ cãtabo tibi dñe. Psallã ⁊ intelligã i via imaculata qñ venies ad me. ℣. Perãbulabã i innocẽtia cordis mei i medio domus mee. Psal. ℟. Dñe exaudi orõnẽ meã ⁊ clamor me⁹ ad te perueniat. Quia nõ spernis de⁹ preces pauper. ℣. De pfundis clamaui ad te dñe dñe exaudi vocem meã. Quia. ℟. Uelociter exaudi me dñe Quia defecerũt sicut fumus Dies mei. ℣. Dies mei sicut vmbra declinauerũt ⁊ ego sicut fenũ arui. Quia. Gloria. Dies In lau. añ. Benigne fac in bona voluntate tua dñe. ps. Miserere. Añ. Bonũ est cõfiteri dño ps. Ipsũ. Añ. Metuant dñm oẽs fines t̃re. ps. De⁹ de⁹. Añ. Et i fuis suis dñs miserebit. Cãt. Audite celi. Añ. In cymbalis bñsonãtib⁹ laudate deum. ps. Laudate. Ad bn. añ. In viã pacis dirige nos dñe Sciendũ est ꝙ ordo pcedẽtis hebdõe de iuitat. añ. ps. ⁊ cãt. cap. ℣. ⁊ horarũ rñsoriis ita seruãd⁹ est qñ de fer. agit videlicz iuit. dicãt ab oct. epi. vsqꝫ ad dñicã in passiõe. cap vsqꝫ ad feriã q̃rtã i capite ieiunii exclu. ℣. ⁊ p̃cia ad hõs vsqꝫ ad dñicã pmã. xl. Singula pdictor iiij. a De⁹ oĩuz vsqꝫ ad aduẽtũ. Itẽ añ. laud vsqꝫ ad ramos palmarũ: ⁊ a De⁹ oĩuz vsqꝫ ad fer. in q̃ incipiũt añe lau. notate añ vigiliã natal dñi exclu. Itẽ ps ⁊ cãtica lau. vsqꝫ ad hebdã pasce exclu. ⁊ a De⁹ oĩuz vsqꝫ ad vigiliã natalis. Itẽ añe ⁊ ps ad vs vsqꝫ ad cenã dñi exclu. ⁊ a De⁹ oĩum. vsqꝫ ad vigiliã natalis dñi. Itẽ añe ad bn. ⁊ ad mḡt dicunt vsqꝫ ad lxx. ⁊ a Deus oĩum. vsqꝫ ad aduentum

Dñica ij.ᵃ p⁹ oct. epi. Orõ.

Omnipotẽs sempit̃ne deᵘ ĩfirmitatẽ nostraz ppiti⁹ respice atqꝫ ad ptegen

dū nos dexterā tue maiestatꝭ ondē. Per. Ad matꝭ. R. j.
Paulꝰ vocatꝰ apl̄us iesu christi ꝑ volūtatē dei: ⁊ sosthenes fratꝛ ecclie dei q̄ est corinthi scificatꝭ i christo iesu vocatis scis cū oibꝰ q iuocant nomē dn̄i nr̄i iesu christi i oī loco ipsoꝝ ⁊ nr̄o. Grā vobis ⁊ pax a deo patre nr̄o ⁊ domi no iesu christo. Lectio. ij.
Grās ago deo meo sꝑ ꝓ vob i grā dei q̄ data ē vobis i chri sto iesu: qꝛ in oibꝰ diuites fa cti estis i illo i oī verbo ⁊ in oī scia sicut testimoniū christi ꝯfirmatū ē i vobis: ita ut ni hil vobis desit i vlla grā exp ctantibꝰ reuelationē dn̄i nr̄i iesu christi: qui ⁊ ꝯfirmabit vos vsq; i finē sine crimine i die aduētꝰ dn̄i nr̄i iesu chri.
Fidelis deꝰ ꝑ quē vo R. iij. cati estis i societatē filij eius iesu christi dn̄i nr̄i. Obsecro aūt vos frēs ꝑ nomē dn̄i nr̄i iesu christi: vt idipsū dicatis oēs: ⁊ nō sint i vobis schisma ta. Sitis aūt ꝑfecti i eodem sensu ⁊ in eadē scia. R. iiij
Significatū est eni m̄ frēs mei de vob ab his q sūt chloes qꝛ ꝯtētiōes sūt intꝛ vos. Hoc aūt dico q̄ vnusq̄sq; vestrū dicit. Ego q̄dē suz pauli: ego aūt apollo: ego ꝟo cephe: ego aūt christi. Diuisus ē christꝰ Nūqd paulꝰ crucifixꝰ ē ꝓ vo bis: aut i noīe pauli baptiça
Grās ago R. v. ti estis? deo meo q neminē vestrū ba pticaui nisi crispū ⁊ gaiū: ne qs dicat q in nomie meo ba ptiçati estis. Baptiçaui aūt ⁊ stephāe domū. Ceteꝝ nescio si quē vr̄m aliū baptiçaueri. Non eni misit me xp̄s bapti çare: ſꝫ euāgelizare. Nō i sa piētia ꝟbi ut non euacuetur crux christi. Lectio. vj.
Verbū eni crucis ꝑeuntibꝰ q̄dē stulticia est: his aūt q sal ui fiūt: idest nobis virtꝰ dei ē. Scriptū ē eni: Perdaz sa piētiā sapiētiū: ⁊ prudentiā prudētiū reprobabo. Ubi sa piēs: Ubi scriba: Ubi inq̄si tor huiꝰ scli: Nōne stultā fe cit deꝰ sapiam huius mūdi:
In illo tp̄e Scd̄m matth
Cū descēdisset iesꝰ d mō te secuti sunt eū turbe multe Et ecce leprosus veniens ado rabat eū dicēs: Dn̄e si vis po tes me mūdare. ⁊ reliꝗ. Omel origenis. Lectio vij.

D Escēte ī monte dño: discipuli venerūt ad eū: sicut alacres sic domestici: sic ꝓximi: sic amici vel frēs. Jō ⁊ dñs ait ad illos: Vos estis sal terre: vos estis lux mūdi. Nūc vo descēdēte eo de monte turbe secute sūt eū q̄ ī mōtē ascēdere nō potuerunt: ut pigri ppl'i: ut negligētes ⁊ ipse Ita ⁊ filij isrl' L. viii. cti. ꝑmitus in mōtē ascēdere nō valuerūt: ad obuiādū deo ꝑgere nō potuerūt ꝓpt̄ suā irreligiositatē ⁊ ipietatē: ſ sol⁹ moyses ascēdit ⁊ pauci cum eo senioꝝ isrl': ita ⁊ cum dño discipuli soli ī montē ascēderūt: ⁊ tardiores deorsū stete Descēdēte nūc L. ix. rūt dño: hoc ē inclināre se ad infirmitatē ⁊ īpotentiā ceterorū misertoq̄ ī pfectioni eorū vel infirmitati secute sūt eū turbe multe: aliquāti ꝓpter charitatē: aliquāti ꝓpter doctrinā: aliquāti ꝓpter admirationē ⁊ curationē. Et ecce hō leprosus vn⁹ ex illis qui leuamen desiderabat. Ecce leprosus veniēs adorabat eū dicens: Dñe si vis potes me mūdare. Ad bn. añ. Cum aūt descendisset iesus de monte: ecce leprosus veniēs adorabat eū dicens: dñe si vis potes me mūdare: ⁊ extēdēs manū tetigit eū dicēs: volo mūdare. Ad mḡt añ Dñe si vis potes me mundare ⁊ ait ies⁹: volo mūdare. L. fer. a ij⁹ ca. vsq; ad ep'laz ad galatī ad libitū vel repete añ cedētes

Dominica tertia Orō

D Eus q nos ī tātis periculis ꝯstitutos ꝓ hūana scis fragilitate non posse subsistere: da nobis salutem mētis ⁊ corpis: ut ea q̄ ꝓ peccatis nr̄is patimur: te adiuuāte vincam⁹. Per. L. j.

P Aul⁹ ap'lus non ab hominib⁹ neq; ꝑ hominē sed per iesū christū ⁊ deū patrē qui suscitauit eum a mortuis: ⁊ qui mecū oēs fratres ecclesie galathie. Gratia vobis ⁊ pax a deo patre nr̄o et dño iesu christo qui dedit semetipsū ꝓ peccatis nr̄is ut eriperet nos de pn̄ti sc'lo nequā: ſm volūtatē dei ⁊ patris nr̄i cui ē gloria ī sc'la sc'loꝝ Amē Miror q̄ sic tam L. ij. cito trāsferimini ab eo qui vos vocauit in gratiā christi in aliud euāgeliū: quod nō ē

aliud nisi sũt aliq qvos ꝯtur bāt ⁊ volũt cõuertere euangeliũ christi. Lectio.iiiᵃ.

Sz licz nos aut āgel⁹ de celo euāgeliçet vob̄ p̄ter q̄ꝫ qđ euāgeliçauim⁹ vob̄: anathema sit. Sic p̄dixi ⁊ nũc iteꝝ dico si qs vobis euāgeliçauerit p̄ter id qđ accepistĳ anathema sit. Modo eni hoib⁹ suadeo an deo? an q̄ro hoib⁹ placere Si adhuc hoib⁹ placerē christi seru⁹ nõ essem. Lectio.iiij

Notũ eni vobis facio fratres euāgeliũ qđ euāgeliçatuz ē a me q2 nõ ē ẜm hoīez Neq3.n. ego ab hoīe accepi illud neq3 didici: ẜ per reuelationē iesu christi. Audistis eni ꝯuersationē meā aliqñ i iudaismo: q̄m sup̄ modũ ꝑseq̄bar ecclesiā dei ⁊ expugnabā illā ⁊ ꝑficiebā i iudaismo sup̄ mł̄tos coetaneos meos in genē meo abũdātius emulator existēs paťnaꝝ meaꝝ traditionum Cũ aũt cõplacuit ei R̷.vᵃ q me segregauit ex vẽo mr̄is mee ⁊ vocauit me ꝑ grāz suā ut reuelaret filiũ suũ i me: ut euāgeliçarē illũ i gētib⁹ cõtinuo nõ acqeui carni ⁊ sāguini; nec veni hierosolymā ad añcessores meos apl̄os: sed abij i arabiā ⁊ iterũ reuers⁹ sum damascũ. Lectio.vj.

Deinde p⁹ annos tres veni hierosolymā videre petrũ: et māsi apud eũ dieb⁹ qndecim Aliũ aũt apl̄oꝝ vidi neminē nisi iacobũ fr̄ez dñi. Hec aũt scribo vobis ecce corā deo: q2 nõ mētior. Deinde veni i partes syrie ⁊ cilitie. Eram autē ignot⁹ facie ecclesĳs iudee q̄ erāt i christo. Tm̄ aũt auditu3 habebāt: q̄m q ꝑseq̄baẗ nos aliqñ: nũc euāgeliçat fidem quam aliqñ expugñbat ⁊ i me clarificabant deum. Scdm matheum.

In illo tp̄e: Ascēdēte iesu in nauiculā secuti sũt eũ discipl̄i ei⁹. Et ecce mot⁹ magn⁹ fact⁹ ē i mari ita ut nauicula opireẗ fluctib⁹. ⁊ reł. Omeł. origenis.

Igrediēte dño R̷.vij i nauiculā secuti sũt eũ discipuli ei⁹: nõ ibecilles sed firmi ⁊ stabiles i fide: mansueti ⁊ pĳ spernētes mũdum non duplici corde ẜ simplici Hi ẜ secuti sũt eũ: nõ tñ gressus ei⁹ sequētes: ẜ magis sanctitatē comitātes ⁊ iusticiaz ei⁹ cõsectantes. Lectio.viij

Et ecce tẽpestas mag̃ facta ẽ ĩ mari: ita ut nauicula operi/ ret̃ fluctib⁹. Cũ enim̃ ta ma gna ⁊ mirãda oñdisset ĩ t̃ra: trãsijt ad mare ut ⁊ ibidẽ ad huc excellẽtiora opa demon/ straret q̃ten⁹ t̃re marisq̃ dñz se eẽ cũctis oñderet. R.ix. Ingressus ẽ nauiculã fecit turbari mare: cõmouit ven/ tos: ɔcitauit fluct⁹. Cur hoc? Ideo ut discipulos mitteret ĩ timorẽ ⁊ suũ auxiliũ postu/ larẽt: suãq; potẽtiã rogãtib⁹ mãifestaret. Illa tẽpestas nõ ex sese aborta ẽ: s; ptãti paru/ it ĩperãtis: ei⁹ q educit vẽtos de thesauris suis: q t̃minuz mari arenã ɔstituit. Ad bn. añ. Ascẽdẽte iesu ĩ nauiculã: ec/ ce mot⁹ magn⁹ fact⁹ ẽ in mari: ⁊ suscitauerunt eũ discipuli ei⁹ di cẽtes dñe salua nos perim⁹. Ad mg̃t añ. Dñe salua nos perim⁹ impa ⁊ fac de⁹ trãq̃llitatẽ. Lec. feriales a iij^a ca^o vsq; ad epi/ stolam ad thessalonicẽses ad libitũ. vel lege dominicales.

Dominica q̃rta oratio.

Familiã tuã q̃s dñe cõ/ tinua pietate custodi: ut q̃ ĩ sola spe g̃re celestĩ initi/ tur tua sp ptectõe mũiat̃. P

aul⁹ ⁊ siluan⁹ ⁊ R.j. timothe⁹: eccl'ie thessa lonicẽsiũ in deo patre et dño iesu christo: grã vobis ⁊ pax Grãs agim⁹ deo sp p oibus vobis memoriã vestri facien tes ĩ orõnib⁹ nr̃is sine inter/ missiõe memores opis fidei vestre ⁊ laboris charitatis ⁊ sustinẽtie spei domini nr̃i iesu christi: ante deum ⁊ pa/ trẽ nr̃m. Sciẽtes frẽs dilecti a deo electionẽ vestrã q2 euã/ geliũ nr̃m nõ fuit apud vos in sermõe tm̃: sed ĩ virtute et spũ scõ ⁊ ĩ plenitudine m̃lta sicut scitis quales fuerim⁹ ĩ vobis pp̃ter vos. Lectio.ij. Et vos imitatores nr̃i facti estis ⁊ dñi: excipiẽtes v̈bũ ĩ tribulatione multa cũ gau/ dio spũs sci: ita ut facti sitis forma oĩb⁹ credẽtib⁹ ĩ mace/ donia ⁊ achaia: a vobis eni diffamat⁹ ẽ sermo dñi nõ so/ lũ ĩ macedonia ⁊ ĩ achaia: s; ⁊ in oĩ loco fides v̈ra q̃ est ad deũ pfecta est: ita ut nõ sit vo bis necesse q̈cq; loq. R.ij. Ipsi enĩ de vobis annũciat qualẽ introitũ habuim⁹ ad vos ⁊ quõ ɔuersi estis ad deũ a simulacris seruire deo viuo

ꝛ vero: ꝛ expectare filiū eius de celis quē suscitauit a mortuis iesum q eripuit nos ab ira ventura. Lectio. iiij.

Nā ipsi scitis fratres introitū nr̄m ad vos: q2 nō inanis fuit: sed ante passi ꝛ ꝯtumelijs affecti sicut scit[is] i philippis: fiduciā habuimus i deo nr̄o loq ad vos euāgeliū dei i multa solicitudine. R. v.

Exhortatio eni nr̄a non de errore neqꝫ d̄ imūdicia: neqꝫ i dolo: ſ sicut ꝓbati sumus a deo ut crederet nobis euāgeliū ita loqmur nō q̄si hoīb⁹ placētes: sed deo q ꝓbat cor da nr̄a.

Neqꝫ eni R. vj. aliqn̄ fuim⁹ i sermōe adulationis sicut scitis: neqꝫ in occasione auaritie: de⁹ testis ē neqꝫ querētes ab hoīb⁹ gloriā: neqꝫ a vob neqꝫ ab alijs cū possem⁹ oneri vobis eē ut christi apl̄i: ſ facti sum⁹ paruuli i medio vr̄m tanq̄ si nutrix foueat filios suos. Ita desiderātes vos cupide volebam⁹ tradere vobis nō soluꝫ euāgeliū dei sed etiā aīas nostras qm̄ kmī nob facti estꝭ.

Scd̄m mattheū.

In illo tp̄e. d. i. d. s. parabolā hāc: Simile ē regnū celoꝝ hoī q seminauit bonū semē in agro suo. ꝛ rel. Omel bti hieronymi p̄sbri. R. vij.

Dimittit turbā iesus et domū reuertit ut accedāt ad eū discipuli ꝛ interrogēt q̄ nec pp̄lus merebat audire nec poterat. Nā dimissis turbis venit in domuꝫ ꝛ accesserūt ad eū discipuli eius dicētes: Edissere nobis parabolā ciçanioꝝ agri. Qui respōdēs ait: Qui seminat bonū semē ē fili⁹ hoīs. R. viij.

Perspicue vero exposuit qꝛ ager mūd⁹ sit: sator fili⁹ hoīs bonū semen filij regni: ciçania filij pessimi: ciçanioꝝ sator diabolus: messis ꝯsumatio mundi: messores angeli. Oīa ergo scandala referūt ad ciçania: iusti reputant in filios regni. Lectio. ix.

Ergo q̄ exposita sūt a domino his debemus accomodare fidē. Que aūt tacita ꝛ nr̄e intelligētie derelicta: breuit sūt itelligēda. Nā hoīes dormientes significant eccl̄iaꝝ magr̄os: ꝛ serui p̄ris familias āgelos q q̄tidie vident faciē p̄ris. Ad bn añ. Dn̄e nōne bo

nũ semẽ seminasti ĩ agro tuo: vñ
habet çiçania? ꝛ ait: h̃ fecit ini-
mic⁹ hõ. Ad mg̃r añ. Colligite
primũ çiçania ꝛ alligate ea fasci
culos ad cõburendũ: triticũ autẽ
congregate in horreum meũ.

Lec. feriales a iiij° ca. vsq₃ ad
epistolam ad timoth. ij. vł re
petant dominicales.

Dñica v. oĩo. Familiã. R. j.

Paul⁹ apl̃s iesu christi
p voluntatẽ dei s̃z ꝓmis
sionẽ vite q̃ ẽ ĩ christo iesu ti-
motheo k̃mĩo filio: gr̃a ꝛ mĩa
ꝛ pax a deo p̃re ꝛ christo iesu
dño nr̃o. Gr̃as ago deo meo
cui s̃uio a ꝓgenitorib⁹ meis
ĩ ↄ̃scia pura: ꝙ̃ sine int̃missi-
one habeã ĩ memoriã ĩ oĩoni
bus meis nocte ac die deside
rãs te vidẽ: memor lachryma
rũ tuaꝝ: ut gaudio ĩplear re
cordationẽ accipiens eius fi
dei q̃ ẽ in te non ficta: q̃ ꝛ ha
bitauit p̃mũ ĩ auia tua loide
ꝛ matre tua eunice: cert⁹ su₃
aũt ꝙ̃ ꝛ in te. Lectio. ij.

Propt̃ quã causã admoneo
te vt resuscites grã₃ dei q̃ est
in te per impositionẽ manuũ
meaꝝ. Nõ eni dedit nob̃ de⁹
spm̃ timoris: sed ṽtut̃ ꝛ dile
ctionis ꝛ sobrietatis. R. iij.

Noli itaq₃ erubescere testi-
moniũ dñi nr̃i neq₃ me vin
ctũ ei⁹: s̃ collabora euãgelio
s̃m ṽtutẽ dei q̃ nos liberauit
ꝛ vocauit vocatõe sua scã: nõ
s̃m opa nr̃a: s̃ s̃m ꝓpositum
suũ ꝛ grã₃ q̃ data ẽ nobis in
christo iesu añ tpa secularia
Manifestata ẽ aũt ĩ me p il-
luminationẽ saluatoris nr̃i ie
su christi q destruxit quidem
mortẽ: illumĩauit aũt vitã ꝛ
ĩcorruptionẽ p euãgeliu₃: ĩ q̃
posit⁹ sũ ego p̃dicator ꝛ apl̃s
ꝛ magister gentiũ. R. iiij.

Ob quã causã etiã hec pati-
or sed nõ cõfundor. Scio eni
cui credidi ꝛ cert⁹ sũ q̃ potẽs
ẽ depositũ meũ seruare ĩ illu₃
diẽ. Formã habẽs sanoꝝ ver
boꝝ q̃ a me audisti ĩ fide ꝛ di
lectiõe ĩ christo iesu. Bonu₃
depositũ custodi p spm̃ scm̃ q
habitat ĩ nobis. R. v.

Scis h̃ ꝙ̃ auersi sũt a me oẽs
q ĩ asia sũt: ex qb⁹ ẽ phygell⁹ et
ermogenes. Det mĩam dñs
onesiphori domui q̃ sepe me
refrigerauit ꝛ cathenã meã ñ
erubuit: sed cũ romã venisset
sollicite me q̃siuit ꝛ inuenit.
Det illi dñs ĩuenire mĩam a
dño ĩ illa die: ꝛ quãta ephesi

ministrauit m̄ tu meli⁹ nosti
Tu ḡ fili mi ꝯfor- R. vj.ª
tare i grā q̄ ē i christo iesu: ⁊
q̄ audisti a me ꝑ mltos testes
hec cōmēda fidelib⁹ hoib⁹: q
idonei erūt ⁊ alios docē. La-
bora sicut bon⁹ miles christi
iesu. Nemo militās deo ipli-
cat se negocijs secularib⁹: ut
ci placeat cui se ꝓbauit. Nā
⁊ q certat i agone nō corona
bit nisi legitime certauerit.
Tres vltime lec. de omel. ꝓce
dent dñice. Ad bn. ⁊ ad mḡt
añe sic i dñica ꝑcedēti. Lec. fe
riales a tertio ca° vsq̄ ad finē
epl'arū ad libitū vel repetan-
tur precedentes.
Dñica in lxx. sabbo prece
dēti ad vs̄. R. Igitur. iij. Ad
mḡt añ. Pctā mea. ⁊c. Orō.
P Reces ppl'i tui q̄s dñe
clement exaudi: ut q iu
ste ꝓ pctis nr̄is affligimur:
ꝓ tui nois gl'ia misericordit
liberemur. Per. Bñdicam⁹
dño all'a al. Ab hinc vsq̄ ad
missā vigilie pasce nō dicat
all'a. Sed in ꝑncipio horarū
post Sicut erat. dicat Laus
tibi dñe rex et'ne gl'ie. Ad mat.
inuit. Preoccupem⁹ faciem dñi
Et i psalmis iubilem⁹ ei. Preca-
ctū iuit. nō resumat p⁹ Sa-
lutari nr̄o. sed p⁹ Jubilem⁹ ei.
In principio crea- R. j.ª
uit de⁹ celū ⁊ terrā. Ter-
ra aūt erat ianis ⁊ vacua: et
tenebre erāt sup faciē abyssi:
⁊ spūs dñi ferebat sup aq̄s.
Dixitq̄ deus: Fiat lux: ⁊ fa-
cta ē lux. Et vidit de⁹ lucē q̄
esset bona: ⁊ diuisit lucē a te-
nebris: appellauitq̄ lucē diē
⁊ tenebras noctē. Factūq̄ ē
vespe ⁊ mane dies vnus. R.
In principio fecit de⁹ celū ⁊ t'rā
⁊ creauit i ea hoiē Ad imaginē
⁊ silitudinē suam. V. Formauit
igit de⁹ hoiem de limo terre: ⁊
inspirauit in faciē eius spiracu-
lū vite. Ad. Lectio. ij
D Ixit q̄q̄ de⁹: Fiat fir-
mamētū in medio aq̄rū ⁊ di
uidat aq̄s ab aquis. Et fecit
de⁹ firmamētū: diuisitq̄ aq̄s
q̄ erāt sub firmamēto ab his
q̄ erāt sup firmamentū: ⁊ fa-
ctū est ita. Uocauitq̄ de⁹ fir
mamētū celū. Et factū ē vespe
⁊ mane dies secund⁹. R. In
ꝑncipio de⁹ creauit celū ⁊ terrā
⁊ spūs dñi ferebat sup aq̄s. Et
vidit de⁹ cūcta q̄ fecerat ⁊ erant
valde bona V. Igit ꝑfecti sunt
celi ⁊ terra ⁊ ois ornat⁹ eor. Et

DIxit ꝟo deus R.iijª
Cōgregēť aq̄ q̄ sub ce
lo sūt ī locū vnū ⁊ appareat
arida: factūq; ē ita. Et voca
uit deꝰ aridā ťrā: ꝯgregatio
nesq; aquaꝝ appellauit ma
ria. Et vidit deꝰ ꝙ eēt bonū ⁊
ait: Germinet ťra herbā vi
rētē ⁊ faciētē semē ⁊ lignū po
mifeꝝ faciēs fructum iuxta
genꝰ suū: cuiꝰ semē in semet
ipso sit sup ťrā. ℟. Igiť perfe
cti sūt celi ⁊ terra ⁊ oīs ornatus
eoꝝ: cōpleuitq; deꝰ die septimo
opꝰ suū qđ fecerat. Et requieuit
Ab oī opę qđ patrarat. ℣. Vi
dit deꝰ cūcta q̄ fecerat ⁊ erāt val
de bona. Et. Glia. Ab. R.iiij.
e ET ꝓtulit ťra herbā vi
rētē ⁊ afferētē semē iuxͣ
genꝰ suū: lignūq; faciēs fru
ctū: ⁊ habēs vnūqđq; semētē
ſm speciē suā. Et vidit deꝰ ꝙ
eēt bonū: Factūq; ē vespe et
mane dies ťtiꝰ. ℟. Formauit
igiť deꝰ hoīem đ limo terre ⁊ in
spirauit in faciē eiꝰ spiraculū vi
te ⁊ factꝰ ē hō. In aīam viuētē.
℣. In principio fecit deꝰ celū et
terrā ⁊ creauit ī ea hoīem. In.
DIxit aūt deus: R.v.
Fiant luīaria ī firma
mēto celi ⁊ diuidāt diē ⁊ no
ctē: ⁊ sint ī signa ⁊ tpa ⁊ dies
⁊ ānos: ⁊ luceāt ī firmamen
to celi ⁊ illuminent ťrā: ⁊ fa
ctū ē ita. ℟. Tulit ergo dn̄s ho
minē ⁊ posuit eū in paradiso vo
luptatꝭ. Ut operareť ⁊ custodi
ret illū. ℣. Plātauerat aūt do
minꝰ deꝰ paradisū voluptatꝭ ab
initio in quo posuit hoīem quē
formauerat. Ut. Lectio. vj.
f FEcitq; deꝰ duo lumīa
ria magna: luminare
maiꝰ ut p̄eesset diei ⁊ lumīare
minꝰ ut p̄eesset nocti ⁊ stellas
Et posuit eas ī firmamēto ce
li ut lucerēt sup terrā ⁊ p̄eessēt
diei ac nocti: ⁊ diuiderent
lucē a tenebris. Et vidit deꝰ
ꝙ esset bonꝰ: ⁊ factū ē vespe
⁊ mane dies q̄rtus. ℟. Dixit
dn̄s deꝰ: nō ē bonū hoīez esse so
lū. Faciamꝰ ei adiutoriū siliꝭ sibi
℣. Ade ꝟo nō iueniebať adiutō
siliꝭ sibi: dixit ꝗq; deꝰ. Facia.
IN illo Scđm mattheū.
tpe. d. i. d. s. parabolam
hanc: Simile ē regnū celoꝝ
hoī patrifamilias: q exijt pri
mo mane ꝯducere operarios ī
vineā suā. ⁊ reľ. Omeľ. bti
gregorij pape. Lectio. vij.
i IN explanatiōe sua mul
ta ad loquenduꝫ sancti

euangelij lectio postulat quã volo si possũ sub breuitate per stringere: ne vos 7 extẽsa pro cessio 7 plixa expositio videa tur onerare. Regnũ celoꝝ pa trifamilias simile dicit̃: qui ad excolendã vineã suaꝫ ope rarios conducit. ℟. Immisit dñs soporẽ in adã 7 tulit vnã de costis eius 7 edificauit costã quã tulerat de adam in mulierẽ 7 ad duxit eam ad adam vt videret q̃d vocaret eaꝫ: Et vocauit nomẽ ei⁹ virago: quia de viro sumpta est ℣. Cũq; obdormiuisset tulit vnã de costis eius: 7 repleuit carnem pro ea. Et voca. Lectio. viij.

QUis vero patrifami lias fistitudinẽ rectius tenet q̃ꝫ cõditor noster q regit q̃s condidit: 7 electos suos sic in hoc mũdo possidet q̃si sub iectos dñs in domo? Qui ha bet vineã vniuersam. s. eccle siã q̃ ab abel iusto vsq; ad vl timũ electũ q i fine mũdi na sciturus est: quot scõs ꝓtulit quasi tot palmites misit. ℟. Ecce adã quasi vnus ex nobis fa ctus est sciens bonũ 7 malũ: Ui dete ne forte sumat de ligno vite 7 viuat in eternuꝫ. ℣. Cherubin collocauit dñs 7 flãmeũ gladiuꝫ atq; versatilẽ ad custodiendam viã ligni vite 7 ait. Uide. Lectio .ix.

Hic itaq; p̃rfamilias ad excolẽdã vineã suã ma ne hora t̃ria sexta nona 7 vn decima oparios ꝯducit: q2 a mũdi hui⁹ initio vsq; ad finẽ ad erudiendã plebẽ fidelium ꝑdicatores ꝯgregare nõ desi stit. Mane etenĩ mũdi fuit ab adã vsq; ad noẽ. ℟. Ubi ẽ abel frater tu⁹ dixit dñs ad caym ne scio dñe: nũq̃d cust⁹ fratris mei sũ ego? 7 dixit ad eũ quid fecisti. Ecce vox sanguis fratris tui abel clamat ad me de terra. ℣. Ma ledict⁹ eris sup terrã q̃ appuit os suũ 7 suscepit sanguineꝫ fr̃is tui de manu tua. Ecce. Gl'ia. Ecce. Ubi. Non dicat̃ Te deũ. nec deinceps vsq; ad pascha nisi in duplicib⁹ 7 supra: s nonũ repetat̃ r̃nsoriũ. In lau. añ. Miserẽ mei de⁹ 7 a delicto meo mũda me: q2 tibi soli peccati. ps. Ipsum. Añ. Cõfitebor tibi dñe qm̃ exaudisti me. ps. Cõfitemi. iiij. Añ. De⁹ de⁹ me⁹ ad te de lu ce vigilo q2 fact⁹ es adiutor me⁹ ps. Ipsũ. Añ. Bñdictus es in firmamento celi laudabilis in se cula deus noster. Canticũ. Be dicite. Añ. Laudate dñm de ce

lis. ps. Ipsu. V. Dne refugium factus es nobis. R. A generatione et progenie. Ad bn. an. Simile est regnu celor boi patrifamilias qui exiit pmo mane coducere operarios in vinea sua dicit domin⁹ Ad pma an. Conuentioe aut facta cu operarijs ex denario diurno misit eos in vineam suam. ps Deus deus meus respi. Dns regit. Gloria. ps. Dni e terra Ad te dne leuaui. Gloria. ps Judica me dne qm. Deus in noie Gl'ia. ps. Dns regna ps Beati imaculati. Gloria. Retribue. Gloria. ps Quicu q. Gloria. Predicti psalmi dicat pdicto mo dnicl dieb⁹ ad pma vsq ad ramos indu. qn de dnica agit. Ad. iij. an. Ite et vos in vinea mea et quod iustu fuerit dabo vob. R. Spes mea dne. A iuuetute mea. V. In te cofirmat⁹ sum ex vtero de ventre matris mee: tu es meus protector. A iu. Gloria. Spes V. Ad iutor me⁹: Ad vj. an. Quid hic statis tota die ociosi: respoderut et dixerut nemo nos coduxit. R. Esto nobis dne. Turris fortitudinis. V. A facie inimici. Turris. Gloria. Esto. V. Dns regit me. Ad. ix. an. Voca operarios et redde illis mercedem suam dicit domin⁹. R. Educ d carcere aiaz meam. Ut confiteat nomini tuo domine. V. Perijt fuga a me et no est qui requirat anima meam. Ut. Gloria. Educ. V. Ab occultis. Ad mgt an. Dixit paterfamilias oparijs suis: quid hic statis tota die ociosi: at illi respondentes dixerut quia nemo nos coduxit: ita et vos in vineam meaz et quod iustum fuerit dabo vobis Per hebdomada quando de tempore agitur ad bn. an. Hi nouissimi vna hora fecerut et pares illos nobis fecisti qui portauimus pod⁹ diei et estus. Ad mgt an. Erunt primi nouissimi et nouissimi primi: multi enim sut vocati pauci vero electi dicit dns. Lectio. feriales a secudo capitulo vsq ad sextu ad libitu de libro gen. vl repetat dnicales

Dominica in. lx. sab. precedenti ad vesperas R. Bene dicens. ix. Ad mgt an. Erunt primi. Oratio.

Deus qui conspicis qr ex nulla nra actioe cofidim⁹ cocede ppiti⁹: vt otra aduersa oia doctoris getiu ptectione muniam. Per. Ad mat. inuit. Preoccupemus. K. j.

q Uncq cepissent homi-
nes multiplicari super
terrã ⁊ filias pcreassent: vi-
dẽtes filij dei filias hoīum q
essent pulchre: acceperũt vxo-
res sibi ex oib⁹ quas elegerãt
Dixitq de⁹: nõ permanebit
spũs me⁹ in hoīe in eternũ qz
caro est. Erũtq dies ei⁹ cẽtũ
viginti annoꝝ. ℟. Noe vir iu-
stus atq perfect⁹ cũ deo ambula
uit: Et fecit oīa quecũq pcepit ei
de⁹. ℣. Noe aũt inuenit gratiã
ante dñm deũ. Et. Lectio. ij.

G Igãtes autẽ erãt super
terram in diebus illis
Postq enim ingressi sũt filij
dei ad filias hoīum illeq ge-
nuerũt: isti sũt potẽtes a sclo
viri famosi. ℟. Quadraginta
dies ⁊ noctes apti sũt celi ⁊ ex oī
carne hñte spm̃ vite. Ingressi sẽ
in archã ⁊ clausit a foris hostium
dñs. ℣. Noe vero ⁊ filij ei⁹ vxor
ei⁹ ⁊ vxores filioꝝ ei⁹. In. L. iij.

v Idẽs aũt de⁹ q multa
malicia hoīuz eẽt i tra:
⁊ cũcta cogitatio cordis intẽ
ta eẽt ad malũ oī tẽpore: peni-
tuit eũ q hoīez fecisset i terra
⁊ precauẽs in futurũ: ⁊ tact⁹
dolore cordis intrinsecus: de
lebo inquit hoīez quẽ creaui
a facie tre ab homine vsq ad
animãtia: a reptili vsq ad vo
lucres celi. Penitet eni me fe
cisse eos. ℟. Requieuit archa mẽ
se septimo sup montes armenie.
Et aq ibãt ⁊ decrescebãt vsq ad
decimũ mẽsez. ℣. Decimo enim
mense primo die mẽsis cacumina
mõtiũ apparuert. Et. Gl'ia. Et.

N Oe ꝟo inue- L. iiij.
nit grãm corã dño. He
sũt gñatiões noe. Noe vir iu
stus atq pfect⁹ fuit in genera
tionib⁹ suis cuz deo ambula-
uit ⁊ genuit tres filios: sem:
cham ⁊ iaphet. Corrupta est
aũt terra corã deo: ⁊ repleta ẽ
iniqtate. ℟. Volẽs noe scire si
iaz cessassent aque emisit colũbã
que ramũ virẽtis oliue in ore suo
deferẽs. Ad archã reuersa ẽ. ℣.
Deferens aũt signũ clemẽtie dei
columba in ore suo. Ad. L. v.

c Umq vidisset de⁹ traz
esse corruptã. oīs quippe
caro corruperat viã suã super
terrã: dixit ad noe: Finis vni
uerse carnis venit coraz me.
Repleta ẽ terra iniqtate a fa
cie eorũ: ⁊ ego disperdam eos
cũ terra. Fac tibi archã de li-
gnis leuigatis. ℟. Edificauit
noe altare dño offerẽs sup illud

holocaustū: odoratus ē dñs odorem suauitatis ⁊ bñdixit eis. Crescite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terram. ℟. Ecce ego statuam pactum meū vobiscū ⁊ cuz semine vestro post vos. Cresci. ℟. vj.

Mansiūculas in archa facies ⁊ bitumine linies intrinsec⁹ ⁊ extrinsecus ⁊ sic facies eā. Trecētoꝝ cubitoꝝ erit lōgitudo arche: quinquaginta cubitoꝝ latitudo: ⁊ triginta cubitorū pleitudo illi⁹. Fenestrā i archa facies ⁊ in cubito cōsumabis sūmitatē ei⁹ hostiū āt arche pones in latere deorsuz. Cenacula ⁊ tristega facies i ea. ℟. Ponā arcū meū in nubib⁹ celi dixit dñs ad noe. Et recordabor federi mei qd pepegi tecū. ℣. Cūqȝ obduxero nubib⁹ celū appebit arc⁹ me⁹ i nubibus. Et. Glria. Et. Scdm lucā.

In illo tpe: Cum turba plurima cōueniret ⁊ de ciuitatib⁹ pperarent ad iesum: dixit p silitudinez: Exijt q semiat semiare semē suuz. Et rel. Omel. bti greg. pape. ℟. vij.

Lectio sci euāgelij quā modo frēs kmī audistis expositōe nō indiget: s admonitionē. Quaz eni p semetipsā veritas exposuit: hāc discutere hūana fragilitas nō presumit. ℟. Per memetipsū iuraui dicit dñs non adijciā vltra aqs diluuij sup terraz: pacti mei recordabor. Ut nō perdā aquis diluuij omnē carnez ℣. Arcū meum ponā in nubib⁹ ⁊ erit signū federis inter me ⁊ inter terrā. Ut nō. Lectio. viij.

Sed ē qd sollicite in hac ipsa expositione dñica pensare debeat. Quia si nos vobis semē vbū: agrū mūdū volucres demonia: spinas diuitias significare dicerem⁹ ad credēdū nobis mens forsitan vřa dubitaret. Un ⁊ idē dñs p semetipsū dignat⁹ ē exponere qd dicebat: vt sciatis rerū significatiōes qrere etiā in his que p seipsū noluit explanare. ℟. Ecce ego statuā pactum meū vobiscū ⁊ cum semine vestro post vos. Necȝ erit deinceps diluuiū dissipās terraz. ℣. Erit arcus me⁹ in nubib⁹ ⁊ videbo illū ⁊ recordabor federis mei sempiterni. Necȝ. Lectio. ix.

Exponēdo ergo qd dixit figurate se loq inotuit quaten⁹ certos nos redderet cum vobis nostra fragilitas

verboꝝ illius figuras aperi‑
ret. Quis enī mihi crederet si
spinas diuitias interpretari
voluissem: maxime cū ille pū‑
gant iste delectent? Et tamē
spine sūt q: cogitationū sua‑
rū pūctiōib⁹ mentes lacerāt
7 cū vsq: ad pctm̄ ptrahūt
q̄si inflicto vulnere cruentāt.
℟. Bn̄dicens ergo deus noe ait
nequaq̄ vltra maledicā terre ꝓ
pter hominem. Ad imaginē q̄p‑
pe dei factus est homo. ℣. Hoc
erit signū federis inter me 7 t̄raꝫ
arcū meū ponaꝫ in nubibus celi.
Ad. Gloria. Ad. ℟. Bn̄dicens
In laud. añ. Scd̄m multitudi
nē miserationū tuaruꝫ dn̄e dele
iniquitatē meaꝫ. ps. Miserere.
Añ. Deus me⁹ es tu 7 cōfitebor
tibi deus me⁹ es tu 7 exaltabo te.
ps. Cōfitemini. Añ. Ad te de
luce vigilo deus vt videā virtu‑
tem tuam. ps. Deus deus. Añ.
Hymnū dicite 7 superexaltate euꝫ
in secula. Cāt. Bn̄dicite. Añ
Oēs angeli ei⁹ laudate dn̄m de
celis. ps. Laudate. ℣. Dn̄e re‑
fu. Ad bn. añ. Cum turba plu‑
rima cōueniret ad iesum 7 de ci‑
uitatibus ꝓperarent ad eū dixit
per silitudinē: exijt q̄ seminat se‑
minare semē suū. Ad p̄mā añ.

Semē cecidit in terrā bonā 7 at‑
tulit fructū aliud cētesimū aliud
sexagesimū. ps. De⁹ de⁹ me⁹ re
spice. Ad. iij. añ. Semē cecidit
in terrā bonā 7 attulit fructuꝫ in
patientia. ℟. Spes mea domie.
Ad vj. añ. Jesus hoc dicēs cla‑
mabat: qui habet aures audiendi
audiat. ℟. Esto nobis dn̄e. Ad
ix. añ. Qui verbuꝫ dei retinent
corde perfecto 7 optimo fructū
afferūt in patientia. ℟. Educ de
carcere. Ad mḡt añ. Uobis da
tum est nosse mysteriū regni dei
ceteris aūt in ꝓabolis dixit iesus
discipulis suis. Fer. hebdōam
quādo de tēpore agit. ad bn.
añ. Semen est verbū dei: sator
aūt christ⁹ oīs qui audit eum ma
nebit in eternum. Ad mḡt añ.
Quod aūt cecidit in terrā bonaꝫ
hi sunt q̄ in corde bono 7 optimo
verbū retinēt 7 fructū afferūt in
patiētia. Lec. feriales ab. viij.
ca. vsq: ad. xij. ad libituꝫ vl
legant antecedentes.

Dn̄ica i q̄nq̄gesima sab. p̄
cedēti. ad vs. ℟. Dū staret. iiij
Ad mḡt añ. Quod aūt. Oro.
p Reces nr̄as q̄s dn̄e cle‑
mēter exaudi: atq: a pec
catoꝝ vinculis absolutos ab
oī nos aduersitate custodi. Per

Ad mag. lviij. Preoccupem⁹.
D Ixit dominus ad R. j. abrahã: Egredere de terra tua ⁊ de cognatiõe tua ⁊ de domo pris tui ⁊ veni in trã quã monstrauero tibi: faciãq₃ te in gētē magnã ⁊ benedicã tibi ⁊ magnificabo nomē tuũ erisq₃ bñdict⁹. Benedicã bñdicētib⁹ tibi: ⁊ maledicã maledicētib⁹ t: atq₃ in te bñdicēt vniuerse cognatões terre. R. Locut⁹ ē dñs ad abrahã dicēs: egredere de terra tua ⁊ d cognatōe tua: ⁊ veni i trã quã monstrauero tibi: ⁊ faciã te crescere. In gentē magnã. V. Bñdicēs bñdicã tibi ⁊ mltiplicabo te
e Gressus R. ij. In gē. est itaq₃ abrahã sic preceperat ei dñs ⁊ iuit cum eo loth. Septuaginta qnq₃ annorum erat abraham cũ egrederetur de aran. Tulit quoq₃ sarai vxorem suã ⁊ loth filiũ fratris sui vniuersamq₃ substantiã quã possiderãt: ⁊ animas q̃s fecerãt i aran ⁊ egressi sũt vt irēt in terrã chanaã. R. Reuertenti abraham a cede quatuor regũ occurrit ei rex salē melchisedeh offerēs panē ⁊ vinũ erat eni dei sacerdos. Et benedixit illi. V. Benedictus abraham deo altissimo qui creauit celu₃ et terram. Et. Lectio. iij.
C Umq₃ venissent in ea₃ ptrãsiuit abrahã terrã vsq₃ ad locum sychen ⁊ vsq₃ ad cõuallem illustrē. Chananeus aũt tũc erat in tra. Apparuit aũt dñs abraham ⁊ dixit ei: Semini tuo dabo terrã hãc. Qui edificauit ibi altari domino qui apparuerat ei. R. Dixit autē domin⁹ ad abraham ego sũ ⁊ pactũ meũ tecũ: sanctificetur in vobis oē masculinũ. Et erit signũ inter me ⁊ semen tuu₃ V. Ex te nãq₃ egredietur in q̃ oēs gētes bñdicēt. Et. Gl'ia. Et erit.
e T inde trans R. iiij. grediēs ad monte₃ qui erat cõtra oriētē bethel: tetendit ibi tabernaculũ suũ ab occidēte habēs bethel ⁊ ab oriēte hay. Edificauit q̃₃ ibi altare dño ⁊ inuocauit nomē eius. Perrexitq₃ abrahã vadēs ⁊ vltra pgrediēs ad meridiem R. Dum staret abrahã ad ilice₃ mãbre vidit tres viros descēdētes viã: tres vidit. Et vnũ adorauit. V. Cũq₃ eleuasset oculos apparuerunt ei tres viri stantes iuxta eum. Et. Lectio. v.

F Acta ē autē fames i fra
Descēditq3 abrahaʒ in
egyptū: vt peregrinaret ibi.
Preualuerat enī fames i fra
Cūq3 ppe esset vt ingrederet
egyptū dixit sarai vxori sue.
Noui q pulchra sis mulier
ꝛ cū viderint te egyptij: dictu
ri sūt vxor ipsi⁹ ē ꝛ interficiēt
me ꝛ te reseruabūt. Dic ergo
obsecro te q soror mea sis: vt
bn̄ sit mihi pter te ꝛ viuat
aīa mea ob grām tui. ℟. Cla
mor inquit dn̄s sodomoru3 ꝛ go
morre venit ad me. Descendaʒ ꝛ
videbo vtr̄ clamorē opere cōple
uerūt. ℣. Abrahaʒ stabat corā
deo ꝛ ait: absit a te dn̄e vt perdas
iustū cum impijs. De. L. vj.
c Um itaq3 ingressus eēt
abrahā egyptū: viderūt
egyptij mulierem q pulchra
eēt nimis. Et nūciauerūt pn
cipes pharaoni ꝛ laudauerūt
eā apud illū. Et sublata ē mu
lier i domū pharaonis: Abra
bam vo bn̄ vsi sūt pter illā
Fueruntq3 ei oues ꝛ boues ꝛ
asini ꝛ fui ꝛ familie ꝛ asine ꝛ
cameli. Flagellauit aūt dn̄s
pharaonē3 plagis maximis
ꝛ domū ei⁹ pter sarai vxorē
abrahā. ℟. Ascēdēs ergo deus
ab abrahā pluit ignem ꝛ sulphur
sup sodomā. Abrahā mane ɔsur
gēs stetit ꝛ euersas vrbes a longe
ɔspexit. ℣. Recordat⁹ ē de⁹ abra
bā ꝛ liberauit loth de subuersio
ne sodome. Abra. Glia. Abra.
I N illo tpe: Scdm lucā.
Assūpsit iesus duodecim
discipulos suos ꝛ ait illis. Ec
ce ascēdim⁹ hierosolymā ꝛ cō
sumabūt oīa q̄ scripta sūt p
pphas de filio hoīs. Et reli.
Omel. bti greg. pape. L. vij.
r Edēptor noster puidēs
ex passione sua discipu
loꝝ aīos pturbādos: eis lon
ge añ ꝛ eiusdē passiōis penaʒ
ꝛ resurrectiōis sue gloriā pre
dicit: vt cū morietē sic pdictū
est cernerēt etiā resurrecturū
nō dubitarēt. ℟. Temptauit de⁹
abrabam ꝛ dixit ad eū. Tolle fi
lium tuum quē diligis ysaac ꝛ of
feres illum ibi in holocaustū sup
vnum montiū que3 dixero tibi.
℣. Uocat⁹ q3 a dn̄o rn̄dit adsū
ꝛ ait ei dn̄s. Tolle. Lectio. viij.
S Ed qz carnales adhuc
discipuli nullo mō va
lebāt capere verba mysterij: ve
nit ad miraculū. Ante eorū
oculos cecus lumē recipit: vt
q celestis mysterij verba non

exercēt: eos ad fidem celestia
facta solidarent. Sȝ miracu
la dn̄i ⁊ saluatoris nr̄i sic ac
cipiēda sūt frēs mei: ut ⁊ in
veritate credāt facta: ⁊ tn̄ ꝑ
significationeȝ nobis aliqd
innuāt. Opa quippe ei⁹ ⁊ ꝑ potē
tiā aliud ostēdūt: ⁊ per myste
riū aliud loquūt. R. Angel⁹
dn̄i vocauit abrahā dicens: Ne
extendas manū tuā sup puerū eo
qꝫ timeas dn̄m. V. Cūqꝫ extēdis
set manū ut imolaret filiū: ecce
angelus dn̄i de celo clamauit di
cens. Ne. Lectio. ij.
E Cce qs iuxta historiaȝ
cec⁹ iste fuerat ignorami⁹: sed
tn̄ quē ꝑ mysteriū significet
nouim⁹. Cec⁹ quippe ē gen⁹ hu
manū: qd̄ i parēte ꝑmo a pa
radisi gaudijs expulsū clari
tatē superni lucis ignorās: dā
natiōis sue tenebras patit:
ſ tn̄ ꝑ redēptoris presentiā il
luminat: ut interne luc gau
diū iam per desideriū videat
atqꝫ in via vite bonis operis
gressus ponat. R. Deus dn̄i
mei abrahā dirige viā meā. Ut
cū salute reuertar. In domum
dn̄i mei V. Obsecro dn̄e fac mi
sericordiā cū puo tuo. Ut. Gloria
In. De⁹. In lau. an̄. Auerte

dn̄e faciē tuā a pctis meis ⁊ oēs
iniqtates meas dele. ps. Mise
rere. An̄. Fortitudo mea ⁊ laus
mea dn̄s ⁊ fact⁹ est mihi i salutē
ps. Cōfitemini. An̄. In matu
tinis dn̄e meditabor in te qr fa
ct⁹ es adiutor me⁹. ps. De⁹ de⁹.
An̄. Bn̄dicam⁹ p̄rem ⁊ filiū i se
cula cū scō spū. Cant. Bn̄di
cite. An̄. Iuuenes ⁊ virgines se
nes cū iuniorib⁹ laudēt nomē do
mini. ps. Laudate. V. Dn̄e re
fugiū. Ad bn̄. an̄. Ecce ascendi
mus hierosolymā ⁊ ꝯsumabūt
oīa q̄ scripta sunt d̄ filio hoīs:
tradet eni gentib⁹ ⁊ illudet ⁊ fla
gellabit ⁊ conspuet: ⁊ postq̄ fla
gellauerint occidēt eū: ⁊ tertia die
resurget. Ad p̄mā an̄. Iter fa
ciēte iesu dū appropinqret hieri
cho cec⁹ clamabat ad eū ut lumē
recipere meret. ps. De⁹ deus
me⁹ respice. Ad tertiā an̄. Trā
seūte dn̄o clamabat cec⁹ ad eum
miserē mei fili dauid. R. Spes
mea Ad vj. an̄. Cec⁹ sedebat se
cus viā ⁊ clamabat: miserē mei
fili dauid. R. Esto nobis. Ad
ix. an̄. Cec⁹ magis ac magis cla
mabat ut eū dn̄s illumiaret. R.
Educ d̄ carcere. Ad magt an̄.
Stans autē iesus iussit cecū ad
duci ad se: ⁊ ait illi quid vis ut

faciã tibi: dñe ut videã: & ies' ait illi: respice fides tua te saluũ fecit: et ꝯfestim vidit et seq̄baẗ illũ magnificans deũ. Lec. feriales a. xiij. ca° vsq̧ ad. xvj. ad libitũ. vel repetanẗ dñicales Feria iiᵃ & iii. añ. de tpe aciẗ ad bn. añ. Tradeẗ eñi gentib' ad illudẽdũ et flagellãdũ et crucifigẽduz. Ad mãt añ. Omnis plebs ut vidit dedit laudem deo

Feria q̃rta in capite ieiunij ad mat. Scdm mattheũ.

In illo tpe. d. i. d. s. Cum ieiunatis nolite fieri sic hypocrite tristes. & reliqua.

Omel. btĩ maximi epĩ. L. iᵃ

q Uia nõnulloꝝ est ꝯsuetudo aduenĩẽtes q̃dragesime dies deuotionis ieiunio ꝑuenire: necessario p̄sentis euangelij decursa ẽ lectio in qua dñs nr̃ virtutũ spiritualiũ retributor sacratã nobis ꝑfectãq̧ dedit regulaz ieiunãdi dicẽs: Cum ieiunat[is] nolite fieri sic hypocrite tristes. Exterminãt eniz facies suas ut appareant hominibus ieiunãtes. Lectio. ij.

Nõ eni deo ieiunat q̇ hõibus quicũq̧ ostẽtatõe sui ieiunij gloriã requirit humanã. Exterminant aũt facies suas ꝗ merore simulato religiosum vultũ ppl'oꝝ oculis mẽtiũẗ. Non vult eñi discipline celestis magister irreligiose agi qđ fieri ꝓ religione p̄cipiẗ nec patiẗ iuocãtiũ se laborez quibus eternã parat mercedẽ: infructuose iactãtie vitio deꝑire. Lectio. iij.

Nõ eritis inquit sicut hypocrite tristes. Si eñi vere tristis & mest'es q[uan]ꝺ ieiunas nullũ tibi ut ingrat' apud deuz grãm reseruabis: quia q̃uis opus facias bonũ: ꝑuitate tñ degeneris animi inuitus oꝑraris. Si aũt ꝓ quadam scitatis imagine tristiciaz simulas: oẽm fructũ ꝓmissionis diui obsequij ostentator amittis. In laud. cap°

Conuertimini ad me i toto corde vr̃o: in ieiunio & fletu & plãctu & scindite corda vr̃a & nõ vestimenta vr̃a ait dñs ops. Ad bn. añ. Cũ ieiunat[is] nolite fieri sic hypocrite tristes. Oro.

p Resta domine fidelib' tuis ut ieiunioꝝ venerãda solẽnia & ꝯgrua pietate suscipiant & secura deuotiõe ꝑcur

rāt. Per. Hac die ꝛ deinceps usq; ad cenā dn̄i exclu. orationes q̄ in singulis ferijs sūt notate ad laud. dicāt ad. iij. vj. ꝛ ix. qn̄ de tp̄e agitur. Ad vš ꝟo dicant ꝓprie que notate sūt p singulas ferias nisi i sabb. in quib⁹ semp dicit or̄o sequentis dn̄ice. Ad tria cap. Cōuertimi. Ad vj. cap.

D Erelinquat impi⁹ viā suā: ꝛ vir iniqu⁹ cogitationes suas: ꝛ reuertat ad dn̄m ꝛ miserebitur ei⁹: ꝛ ad deuz nostrū qm̄ mult⁹ est ad ignoscendū. Ad ix. cap.

f Range esurieti panez tuuz ꝛ egenos vagosq; induc in domū tuā: cū videris nudū operi eū: ꝛ carnē tuam ne despexeris ait dn̄s oīpotēs. Ad vš cap. Cōuertimi. Ad mḡt an̄. Thesaurizate vob thesauros in celo vbi nec erugo nec tinea demolitur. Oratio.

I Nclinātes se dn̄e maiestati tue: ꝓpiti⁹ intende ut q diuino munere sūt refecti: celestib⁹ semp nutriāt auxilijs Per. Predicta tria capitula dicāt q̄tidie ad horas in quib⁹ notata sūt dieb⁹ ꝑ. festis usq; ad dn̄icā in passione. Hac die ꝛ deinceps q̄tidie dicāt vespe an̄ prādiū nisi in dn̄icis dieb⁹. Feria v. ad bn̄. an̄. Dn̄e puer me⁹ iacet paralytic⁹ in domo et male torq̄tur: amē dico tibi ego veniam et curabo eum. Or̄o.

D Eus q culpa offenderis pn̄ia placaris p̄ces ppl̄i tui supplicātis ꝓpiti⁹ respice: ꝛ flagella tue iracūdie q̄ ꝑ peccatis nr̄is meremur auerte. Per. Ad mḡt an̄. Dn̄e nō suz dign⁹ ut intres sub tectū meū: s tm̄ dic ꝟbo et sanabit puer me⁹

P Arce dn̄e parce Or̄o ppl̄o tuo ut dignis flagellatiōib⁹ castigat⁹ i tua miseratōe respiret. Per. Feria vj. ad bn̄. an̄ Cū facis elemosinā nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua. Or̄o.

i Nchoata ieiunia q̄s domine benigno fauore ꝓseq̄re ut obseruātiā quā corporalit exhibemus: mētib⁹ etiā sinceris exercere valeam⁹. per. Ad mḡt an̄. Tu aūt cū oraueris intra in cubiculum et clauso hostio ora prēm tuū. Or̄o.

T Uere dn̄e ppl̄m tuū: ꝛ ab oīb⁹ pctis clemēter emunda: q2 nulla ei nocebit

adũſitas ſi nulla dominetur
iiqtas. Per. Sab. ad bn. añ
Quare ieiunauimꝰ ⁊ ñ aſpexiſti
hũiliauimꝰ aĩas nr̃as ⁊ neſciſti.
a Deſto dñe ſup‑ Orõ.
plicatiõibꝰ nr̃is ⁊ cõce‑
de ut hoc ſolẽne ieiuniũ qḋ
animis corporibꝰ q̃ʒ curãdis
ſalubrit̃ inſtitutũ ẽ: deuoto
ſeruitio celebremus. Per.
Dñica pma in. xl. ſabba‑
to pcedenti ad vš cap
Hortamur vos ne in va
cuũ grãm dei recipiatis: ait
enĩ: tpe accepto exaudiui te:
⁊ ĩ die ſalutis adiuui te. R̷.
Emẽdemus. Hym.
a Audi benigne ꝯditor no
ſtras pces cũ fletibꝰ: in hoc
ſacro ieiunio fuſas q̈drage‑
nario. Scrutator alme cor‑
diũ infirma tu ſcis virium:
ad te reuerſus exhibe remiſ‑
ſionis grãm. Multũ qdem
peccauimꝰ ſed parce ꝯfitenti
bus: ad laudẽ tui nõis cõfer
medelã languidis. Sic cor‑
pus extra conteri dona p ab
ſtinentiã: ieiunet ut mens ſo
bria a labe ꝓrſus criminuʒ.
Preſta brã trinitas cõcede
ſimplex vnitas: ut fructuoſa
ſint tuis ieiunioꝝ munera.

Amẽ. V̷. Angelis ſuis deꝰ man
dauit ḋ te. R̷. Ut cuſtodiãt te ĩ
oĩbꝰ vijs tuis. Ad mgr̃ añ. Ecce
nunc tẽpꝰ acceptabile ecce nunc
dies ſalutis in his g̊ diebꝰ exhi‑
beamꝰ nos ſicut dei miniſtros in
multa patiẽtia: ĩ vigilijs in ieiu‑
nijs ⁊ ĩ charitate nõ ficta. Orõ
Deus q eccl̃iam tuã an
nua q̈dragesimali ob‑
ſeruatõe purificas preſta fa
milie tue: ut qḋ a te obtinere
abſtinẽdo nitit̃ h̊ bonis ope‑
ribꝰ exeq̈t̃. Per. Ad cõplet̃.
R̷. In pace in idipſuʒ Dormiã
⁊ requieſcã. V̷. Si dedero ſõnũ
oculis meis ⁊ palpebris meis dor
mitationẽ. Dor. Glia. In pace
Hoc rñſoriũ dicat̃ tm̃ in ſab
batis ⁊ dñicis diebus ⁊ feſti
uis ĩ vtroq̧ cõpletorio vſq̧
ad ſab. añ dñicã in paſſione
exclu. ceteris aũt diebꝰ dica‑
tur. R̷. In manus. Hymnꝰ.
c Chriſte qui lux es ⁊ dies
noctꝭ tenebras detegis:
luciſq̧ lumẽ crederiſ lumẽ be
atũ pdicãs. Precamꝰ ſcẽ dñe
defende nos in hac nocte: ſit
nobis in te reqes quietã no‑
ctẽ tribue. Ne grauis ſõnus
irruat nec hoſtis nos ſubri‑
piat: nec caro illi cõſentiens

nos tibi reos statuat. Oculi
sõnũ capiant cor ad te sp vi-
gilet: dextera tua ꝓtegat fa-
mulos q te diligunt. Defen
sor nr̃ aspice insidiãtes repri
me: guberna tuos famulos
q̊s sanguie mercat⁹ es. Me
mẽto nr̃i dñe i graui isto cor
pore q es defensor aie adesto
nobis dñe. Presta pat̃ ops.
Predict⁹ hym. dicat̃ q̃tidie
vsq; ad diem cene exclu. Ad
nũc dimittis añ. Euigila sup
nos eterne saluator ne nos appre
hẽdat callid⁹ tẽtator: qr tu fact⁹
es nobis sempit̃n⁹ adiutor. Hec
a. i. dicat̃ sup nũc dimittis ꝑ
xv. dies: nisi i ãnũciatõe qñ
infra hoc tẽp⁹ euenerit. Ad
mat̃. inuit̃. Non sit vobis va
nũ mane surgere añ lucẽ. Quia
ꝓmisit dñs coronã vigilãtibus.

Summi largi- Hym
tor p̃mij spes q es vni
ca mũdi: p̃ces intẽde seruorũ
ad te deuote clamãtiũ. Nra
te ↄsciẽtia graue offendisse
mõstrat: quã emũdes suppli
cam⁹ ab oĩbus piaculis. Si
renuis qs tribuet indulge qr
potẽs es: te corde rogare mũ
do fac nos p̃camur dñe. Er
go nũc accepta nr̃m q sacra-
sti ieiuniũ: q̊ mystice pascha
lia capiã⁹ sacramẽta. Sũma
nobis hoc ↄferat i deitate tri
nitas: in q̃ gloriat̃ vn⁹ ꝑ cun-
cta scl'a de⁹. Am̃. In p̊ noct
añ. Seruite dño. ℣. Dicet dño
susceptor me⁹ es tu. ℟. Et refu-
giũ meũ de⁹ me⁹. Greg. i omel
Sup euãgeliũ: Duct⁹ ẽ iesus
in desertũ. Lectio. jᵃ.

Quia q̃dragesime tẽpus
inchoam⁹ discutiẽdũ ẽ nob
cur hec abstinẽtia custodit̃.
Moyses eñi ut legez acciperet
secũdo. Helias etiã i deserto
q̃draginta dieb⁹ abstinuit.
Ipse q̊z auctor hoĩum q̃dra
ginta dieb⁹ nullũ cibũ sũpsit
Nos q̊z anno q̃dragesime tẽ
pore carnẽ nostrã ꝑ abstinen
tiã affligere conamur. Cur g̃
i abstinẽtia hic numer⁹ custo
dit̃: nisi qr virt⁹ decalogi ꝑ
libros q̃tuor sci euãgelij iple-
tur. Denari⁹ eñi quater du-
ct⁹ i q̃dragenariũ surgit: qr
tũc mãdata decalogi ꝑfici
mus cũ q̃tuor libros euãgelij
custodim⁹. ℟. Ecce nunc tẽp⁹
acceptabile ecce nunc dies salut
cõmẽdem⁹ nosmetipsos i multa
patiẽtia in ieiunijs multis Per
arma iusticie virtut̃ dei. ℣. In

oīb⁹ exhibeam⁹ nosmetipsos sic dei ministros in multa patiētia.

In hocetiā R. ij. Per. Jn mortali corpore ex q̄tuor elemētis subsistim⁹: ꝛ ꝑ volu ptatē eiusdē corporis p̄ceptis dn̄icis cōtra imus q̄ ꝑ decalogū sūt accepta. Qui ḡ ꝑ carnis desideria decalogi mandata cōtēpsim⁹: dignuȝ ē ut eādē carnē q̄terdecies affligam⁹. A p̄sēti etiā die vsq̄ȝ ad paschalis solēnitat̄ gaudia sex hebdōe veniūt quaꝝ dies q̄dragitaduo fiūt: ex qb⁹ dū sex dies dn̄ici abstinētie subtrahūt̄ nō pl⁹ in abstinētia q̄ trigita ꝛ sex dies remanēt Dū ꝟo ꝑ trecētos ꝛ sexaginta sex dies ann⁹ ducit̄: nos āt ꝑ triginta ꝛ sex dies affligimur: q̄si āni nr̄i decimas deodam⁹: ut q nobis ꝑ annū vixim⁹: actori nr̄o i ei⁹ decimis mortificemur. R. In oīb⁹ exhibeam⁹ nosmetipsos sic dei ministros i multa patiētia. Ut nō vituperet̄ ministeriuȝ nr̄m. ℣. Ecce nūc tēpus acceptabile ecce nunc dies salut̄ nemi dantes vllā offensionē. Ut. R. iij

Sicut igit̄ in lege frēs offerre iubemi decimas reꝝ: ita offerre ꝯtendite decimas dierū. Unusq̄sq̄ carnē maceret ei⁹ q̄ desideria affligat ut hostia viua fiat. Hostia q̄ppe ꝛ immolat̄ ꝛ viua est: qn̄ ab hac vita hō nō deficit ꝛ tn̄ se carnalibus desideriis occidit. Caro nos leta traxit ad culpam. Afflicta reducat adueniā A paradisi gaudiis ꝑ cibū cecidim⁹: ad hec ꝑ abstinētiā resurgam⁹. R. Emēdem⁹ in meli⁹ q̄ ignorāt̄ peccauim⁹ ne subito p̄occupati die mortis q̄ram⁹ spaciū pn̄ie ꝛ inuenire nō possimus. Attēde dn̄e ꝛ miserere q2 peccauim⁹ t. ℣. Peccauimus cū p̄rib⁹ nr̄is iiuste egimus iniq̄tatē fecim⁹. Attē. Glīa. Attēde. Jn ij. noct. ℣. Ipse liberauit me d̄ laqueo venātiuȝ. R. Et a verbo aspo. Lectio. iiij.

Nemo sibi abstinētiā solā credat sufficere cum dn̄s ꝑ ꝓphetā dicat: Nōne hoc est ieiuniū q̄d elegi? Frāge esurienti panē tuuȝ. Illud ḡ ieiuniū deus approbat: q̄d ad ei⁹ oculos man⁹ elemosynaꝝ leuat: q̄d cū ꝓximi dilectiōe agit̄: q̄d ex pietate condit̄. R. Paradisi portas apiat nobis ieiunij tēp⁹: suscipiam⁹ il-

lud orãtes et deprecantes. Ut in die resurrectiõis cũ dño glorie/mur. ℣. Ecce nunc tẽp⁹ accepta/bile ecce nunc dies salutis cõmẽ/dem⁹ nosmetipsos i multa patiẽ/tia. Ut in. Lectio. v.

h Oc ergo qđ tibi subtra/bis alteri largire et vñ caro tua affligit: inde indi/gentis ꝓximi caro recreet. Hinc ẽ qđ ꝑ ꝓphã dñs dic̃ Cũ ieiunaretĩ nũqd ieiuniũ ieiunastĩ m̃: Sibi quippe qsq͡ʒ ieiunat: si ea q̃ sibi ad temp⁹ subtrahit nõ paupib⁹ tribu/it: ſꝫ vẽtri postmodũ offerẽda custodit. Hinc ꝑ iohel dicit Sctificate ieiuniũ. Jeiuniũ quippe sanctificare ẽ adiũctis alijs bonis dignã deo absti/nentiã carnis ostendere. ℟. Scindite corda vestra et non ve/stimenta vr̃a. Et ꝯuertimini ad dñm deum quia benignus et mi/sericors ẽ. ℣. Reuertimĩ vnus/q̃sq͡ʒ a via sua mala et a pessimis cogitatiõib⁹ vr̃is. Et. L. vj.

Q Esset ira: sopiãtur iur/gia. Jn cassũ enĩ caro atterit si a suis voluptatib⁹ anim⁹ nõ refrenat: cũ ꝑ ꝓ/phetã dñs dicat: Ecce in die ieiunij vr̃i iuenit voluntas ve/stra et oẽs debitores vr̃os re/petitis. Necq͡ʒ enĩ q debitorẽ repetit aliqd iiuste facit. Sꝫ dignũ ẽ ut quisq͡ʒ se in peni/tẽtia macerat: etiã hoc qđ si/bi iuste cõpetit indicat. Sic sic nobis afflictĩ a deo dimit/tit qđ iuste egim⁹ si pro amo/re illi⁹ hoc qđ iuste cõpetit re/laxem⁹. ℟. Abscõdite elemosy/nã in sinu paupis et ipsa orat ꝓ vobis ad dñm. Quia sic aq̃ exti/guit ignem ita elemosyna extin/guit peccatũ. ℣. Date elemosy/nam dic̃ dominus et ecce oĩa mũ/da sunt vobis. Quia. Glĩa. Qz In iij. noc. ℣. Scapulis suis obũbrabit tibi. ℟. Et sub pẽnis ei⁹ sperabis. Scđm mattheũ

i N illo tpe: Duct⁹ ẽ ie/sus i desertũ a spũ ut tẽ/taret a diabolo. et rel. Omel. dñi greg. pape. Lectio. vij.

D Ubitari a qbusdã so/let a q̃ spũ duct⁹ sit ies⁹ i desertũ: ꝓpt hoc qđ subdit Assũpsit eũ diabol⁹ i scãm ci/uitatẽ. Et rurs⁹: Assũpsit eũ i mõtẽ excelsũ. Sꝫ vere absq͡ʒ vlla q̃stiõe ꝯueniẽt accipit: ut a spũ scõ i desertũ ductus

credat: ut illuc cū suus spūs duceret: vbi hūc ad tētandū malignus spūs iueniret. ℟. In ieiunio ⁊ fletu orabāt sacerdotes dicētes: Parce dn̄e parce pplo tuo ⁊ ne des hereditatē tuā ī pditionē. ℣. Int vestibulū et altare plorabāt sacerdotes dicētes. Parce. ℞. viij.
Sed ecce cū dī de⁹ hō vł in excelsū mōtē vel in scā ciuitatē a diabolo assūpt⁹ mēs refugit hūane hoc audire aures expauescūt. Qui tn̄ non esse incredibilia ista cognoscim⁹: si ī illo ⁊ alia facta pēsam⁹. ℟. Tribularer si nescirē misericordias tuas dn̄e: tu dixisti nolo mortē pctōris sed ut conuertat et viuat. Qui chananeā et publicanū vocasti ad pniam. ℣. Et petrū lachrymātē suscepisti misericors dn̄e. Qui. ℞. ix.
Certe iniquoꝝ oīuz diabol⁹ caput ē: ⁊ hui⁹ capitis mēbra sūt oēs iniqui. An nō diaboli mēbꝛ fuit pilat⁹? An non diaboli mēbra iudei psequētes ⁊ milites crucifigētes fuerūt? Quid g̃ miꝝ si se ab illo pmisit ī montē duci: q se pmisit etiā ⁊ a mēbris illi⁹ crucifigi? Nō ē idignū redēptori nr̄o q tentari voluit qui venerat occidi. ℟. Duct⁹ est iesus in desertū a spiritu ut tētaret a diabolo. Et accedēs tētator dixit ei: Si filius dei es dic ut lapides isti panes fiant. ℣. Et cū ieiunasset quadraginta dieb⁹ et q̄draginta noctib⁹ postea esuriit. Et. Gl̃a. Si. Ductus. ℣. In manib⁹ portabūt te ℟. Ne forte offendas ad lapidez pedē tuum. In laud. añ. Cor mundū crea in me de⁹ ⁊ spm̄ rectū innoua in viscerib⁹ meis. ps. Miserere. Añ. O dn̄e saluuz me fac o dn̄e bn̄ prosperare. ps. Cōfitemini. Añ. Sic bn̄dicaz te in vita mea dn̄e: et ī noīe tuo leuabo manus meas. ps. Deus deus. Añ. In spū humilitatis et in animo cōtrito suscipiamur dn̄e a te et sic fiat sacrificiū nostrum a te suscipiat hodie: u placeat tibi dn̄e deus. Cant. Bn̄dicite. Añ. Laudate deum celi celoꝝ et aque oēs. ps. Laudate. Ca. Hortamur. Hymnus.
Iam christe sol iusticie mentis dehiscant tenebre: virtutū ut lux redeat terris diē cū reparas. Da tempus acceptabile ⁊ penitens cor tribue cōuertat ut beni-

gnitas quos lōga suffert pie
tas. Quiddāq; penitētie da
ferre qͣuis grandiū: maiori
tuo mūere q̄ dēptio sit crimi
nū. Dies venit dies tua in q̄
reflorent oīa: letemur in hac
vt tue per hāc reducti gratie.
Te rerū vniuersitas clemēs
adoret trinitas: ⁊ nos noui p
veniā nouū canam⁹ canticū.
Amen. ℣. Scuto circūdabit te
veritas ei⁹. ℟. Nō timebis a ti
more nocturno. Ad bn aū. Du
ctus ē iesus in desertum a spū vt
tētaret a diabolo: ⁊ cū ieiunasset
q̄draginta dieb⁹ ⁊ q̄dragita nocti
bus postea esuriit. Ad pmā aū
Jesus aūt cū ieiunasset q̄dragin
ta diebus ⁊ q̄draginta noctib⁹ po
stea esuriit. Ad. iij. aū. Non in
solo pane viuit hō s; in oī verbo
qd̄ pcedit de ore dei. Cap. Hor
tamur. ℟. Participem me fac
de⁹ oiu; timētiū te. Et custodiē
tiū mādata tua. ℣. Aspice in me
⁊ miserere mei ſm iudiciū diligē
tiū nomē tuum. Et. Glia. Par.
℣. Dicet dño. Ad vj. aū. Tūc
assūpsit eū diabol⁹ in scām ciui
tatē ⁊ statuit eū supra pinaculu;
tēpli ⁊ dixit ei: si fili⁹ dei es mit
te te deorsum. Cap.
Ecce nūc tēp⁹ acceptabi
le ecce nūc dies salutis: nemi
dātes vllā offensionē: vt non
vituperet ministeriū nrm. ℟.
Ab omni via mala phibui pedes
meos. Ut custodiā mandata tua
dñe. ℣. A iudiciis tuis nō decli
naui q2 tu legē posuisti mihi. Ut
Gloria. Ab. ℣. Ipse liberauit.
Ad nonā aū. Uade satbana nō
tētabis dñm deum tuū. Cap.
In oib⁹ exhibeam⁹ nos
metipsos sicut dei mini
stros in multa patiētia: in ie
iuniis mltis p arma iustitie.
℟. Septies in die laudē dixi tibi
dñe de⁹ me⁹. Ne perdas me. ℣.
Erraui sicut ouis q̄ perierat: reqre
seruū tuū dñe q2 mādata tua nō
sū oblit⁹. Ne. Gloria. Septies.
℣. Scapulis suis. Predicta re
spōsoria dicāt ad hōs p gnde
cini. dies qū de tpe agit. Ad
vs̄. cap. Hortamur. Predcā
tria capla dicāt ad horas in
quib⁹ notata sunt in dñicis
dieb⁹ vsq; ad vs̄ sab. aū dñi
cā in passiōe exclu. hym. Au
di benigne. ℣. Angelis suis.
Predicti hymni. ⁊ ℣. ad ma
tut. ⁊ ad vs̄ ⁊ ad alias horas
in quib⁹ notati sunt dicant
vsq; ad vs̄ sab. ante dñicam
i passiōe exclu. qū de tpe agit

Ad mgt an. Reliquit eũ tenta/
toꝛ ⁊ accesserũt angeli ⁊ ministra
bant ei. Lectio. supra posite de
sermonibꝰ reperiant̃ p ferias.
Feria. ij. ad bn. añ. Uenite be
nedicti pr̃is mei pcipite regnũ qḋ
vobis paratũ ē ab oꝛigine mũdi.
Conuerte nos Oro.
deus salutaris noster:
⁊ vt ieiuniũ quadrigesimale
nobis pficiat mẽtes nostras
celestibꝰ instrue disciplinis.
Per. Ad primã añ. Uiuo ego
dicit dominꝰ nolo moꝛtẽ pecca/
toꝛis: sed vt magis conuertat̃ et
viuat. Ad. iij. añ. Aduenerunt
nobis dies penitẽtie ad redimen/
da peccata ⁊ saluandas animas
Ad. vj. añ. Cõmendemus nos/
metipsos in multa patientia: in
ieiunijs multis per arma iusticie
Ad. ix. añ. Per arma iusticie
virtutis dei cõmendemus nos/
metipsos in multa patiẽtia. Añe
predicte ad laudes dicat quot
tidie in pfestis diebꝰ vsq; ad
passionem dñi. Ad mgt añ.
Quod vni ex minimis meis feci
stis mihi fecistis dicit dñs. Oro.
a Bsolue quesumꝰ domi
ne nostroꝛũ vincula pec
catoꝛũ ⁊ quicqd pro eis mere
mur ppitiatus auerte. Per.

Feria. iij. ad bn. añ. Intrauit
iesus in templum dei ⁊ eijciebat
omnes vendẽtes ⁊ emẽtes ⁊ men
sas nũmularioꝛũ ⁊ cathedras vẽ
dentiũ colũbas euertit. Oratio
R Espice dñe familiam
tuã ⁊ presta: vt apud te
mẽs nostra tuo desiderio ful
geat que se carnis maceratio
ne castigat Per. Ad mgt añ.
Abijt iesus foꝛas extra ciuitatem
in bethaniã ibiq; docebat eos de
regno dei. Oratio.
a Scendãt ad te dñe pre/
ces nostre ⁊ ab ecclia tua cun
ctam repelle nequitiaȝ. Per
Feria. iiij. ad bn añ. Genera/
tio hec praua ⁊ peruersa signum
querit ⁊ signũ non dabit̃ ei nisi
signum ione pphete. Oratio.
P Reces nostras q̃sumꝰ
dñe clemẽter exaudi: ⁊
cõtra cũcta nobis aduersan/
tia dexterã tue maiestatis ex
tende. Per. Ad mgt añ. Sicut
fuit ionas in ventre ceti tribꝰ die/
bus ⁊ tribus noctibꝰ ita erit filiꝰ
hominis i coꝛde terre. Oratio.
m Entes nostras q̃s dñe
lumie tue claritatis il/
lustra: vt videre possimꝰ que
agẽda sũt ⁊ q̃ recta sũt agere
valeamꝰ Per. Fer. vͤ ad bn.

añ. Si vos māseritis in ꝟmone meo vere discipuli mei erit̄ ꝛ cognosceţ ꝟitatē ꝛ ꝟitas liberabit

Deuotionē Oīo.
Dpplī tui q̄s dñe benign⁹ intēde: vt q̄ ꝑ abstinētiā macerant̄ ī corꝑe: ꝑ fructū boni operis reficiāt̄ in mēte. Per.

Ad mḡt añ. Ego eni ex deo processi ꝛ veni: neq̧ eni a meipso veni sed pater meus ille me misit.

Da q̄s dñe pplīs Oīo. christianis ꝛ q̄ ꝓfitent̄ agnoscere: ꝛ celeste mun⁹ diligere qd̄ frequentāt. Per.

Feria. vj. ad bn̄. añ. Angel⁹ dñi descēdebat de celo ꝛ mouebatur aqua ꝛ sanabat̄ vnus. Oratio

Esto dñe ꝓpitius plebi tue: ꝛ quā tibi facis eē deuotā benigno refoue miseratus auxilio. Per.

Ad mḡt añ. Qui me sanū fecit ille m̄ bi precepit: tolle grabatum tuum ꝛ ambula in pace. Oīo.

Exaudi nos misericors de⁹ ꝛ mētib⁹ nr̄is gr̄e tue lumen ostēde. Per.

Sabb. ad bn̄. añ. Assūpsit iesus discipulos suos ꝛ ascendit in montem ꝛ trāsfiguratus ē ante eos. Oīo.

Populū tuū q̄sum⁹ dñe propitius respice: atq̧ ab eo flagella tue iracūdie clementer auerte. Per.

Dñica. ij. i. xl. sab. ꝓcedētī ad vs̄. R. Det tibi de⁹. iij. Ad mḡt añ. Dñe bonū ē nos hic eē si vis faciam⁹ hic tria tabernacula: t̄ vnū moysi vnū ꝛ helie vnū.

Deus q̄ ꝯspicis oī Oīo. nos ꝟtute destitui: interius exteriusq̧ custodi vt ab oībus aduersitatib⁹ muniamur iu corpore ꝛ a prauis cogitatiōibus mūdemur ī mēte. Per.

Ad matutī. inuitat̄. Añ magn⁹ domin⁹. Et rex magnus super oēs deos. Hic ꝟsus in ps terminat̄ postq̧ secunda vice dictū fuerit inuitat̄.

Senuit ysaac Lectio. j. ꝛ caligauerūt oculi ei⁹ ꝛ videre non poterat. Uocauitq̧ esau filiū suū maiorem ꝛ dixit ad eum: Fili mi. Qui respōdit adsum. Cui pater: Uides inq̄t q̧ senuerī ꝛ ignorē diē mortis mee. Sume arma tua pharetrā ꝛ arcum et egredere foras. Cūq̧ venatu aliq̄d apprehēderis fac mihi inde pulmētū sicē velle me nosti: ꝛ affer vt comedā: ꝛ bn̄dicat tibi aīa mea ātēq̧ moriar

R. Tolle arma tua pharetram

⁊ arcū ⁊ affer de venatiōe tua vt comedā. Et bn̄dicat tibi aīa mea
℟. Cūq̧ venatu aliq̄d attuleris fac mihi ide pulmētū vt comedā
q Uod cū au ℟. ij. Et. disset rebecca ⁊ ille abijs set in agrū vt iussionē patris ipleret: dicit filio suo iacob: Audiui patrē tuū loquentez cū esau fratre tuo ⁊ dicentē ei Affer mihi de venatiōe tua ⁊ fac cibū vt comedā ⁊ bn̄dicā tibi corā dn̄o anteq̄ȝ moriar.
℟. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni quē bn̄dixit dn̄s cresce re te faciat de⁹ meus sicut arenā maris. Et ponet tibi de rore celi bn̄dictionē. ℣. Qui maledixerit tibi sit ille maledict⁹ ⁊ qui bn̄di- xerit tibi bn̄dictōib⁹ repleat̄. Et.
N Uncergo fili ℟. iij. mi acquiesce consilijs meis ⁊ pergēs ad gregē: affer m̄ duos hedos optimos vt fa ciā ex eis escas patri tuo qb⁹ libēter vescit̄. Quas cū intu leris ⁊ comederit bn̄dicat ti- bi priusq̄ȝ moriat̄. ℟. Det tibi de⁹ de rore celi ⁊ de pinguedine t̄re abūdātiā: seruiāt tibi tribus populi. Esto dn̄s fratrū tuorū.
℣. Et incuruent̄ ante te filij ma tris tue. Esto Glīa. Esto. ℟. iiij
c Ui ille respōdit: Nosti q̧ esau frat̄ me⁹ homo pilosus sit ⁊ ego lenis. Si at- trectauerit me pater meus ⁊ sēserit: timeo ne putet sibi me voluisse illudere: ⁊ iducat su- per me maledictionē ꝓ bene dictione. ℟. Quis igit̄ ille est q̄ dudū captam venationē attulit mihi ⁊ comedi ex oib⁹ priusq̄ȝ tu venires. Bn̄dixiq̧ ei ⁊ erit bene dictus. ℣. Dn̄m tuū illū ꝯstitui ⁊ omnes fratres eius seruituti il- lius subiugaui. Bene. ℟. v.
A D quē mater: In me sit ait ista maledictio fili mi: Tm̄ audi vocē meaȝ ⁊ pergens affer que dixi: Abijt ⁊ attulit dedit q̧ matri. Pa- rauit illa cibos sicē velle noue rat patrē illi⁹ Et vestib⁹ esau valde bonis quas apud se ha bebat domi induit eū: pellicu lasq̧ hedor̄ circūdedit mani b⁹ ⁊ colli nuda ꝓtexit. ℟. Dū exiret iacob de t̄ra sua vidit glo- riā dei ⁊ ait: q̄ȝ terribilis ē locus iste. Non est hic aliud nisi do- mus dei ⁊ porta celi. ℣. Uere do min⁹ ē in loco isto ⁊ ego nesciebā
d Editq̧ pul ℟. vi. Mō- mentū ⁊ panes q̄s coxe- rat tradidit. Quib⁹ illat̄ di-

xit: Pater mi: Et ille rñdit:
audio. Quis es tu fili mi. Di
xitq3 iacob: Ego sũ esau pmo
genit⁹ tu⁹ feci sic pcepisti m̃.
Surge sede ꝛ comede de vena
tiõe mea vt bñdicat mihi aia
tua. R. Si dñs de⁹ meus fuerit
mecũ in via ista per quã ego am
bulo ꝛ custodierit me ꝛ dederit
mihi panẽ ad edẽdũ ꝛ vestimen
tũ q̃ opiar ꝛ reuocauerit me cũ sa
lute. Erit m̃ dñs in refugiũ. Et
lapis iste in signũ. V. Surgens
mane iacob tulit lapidẽ ꝛ erexit
in titulum fundensq3 oleũ desup
ait. Erit. Gloria. Et la. Scd̃m
In illo tpe: matthеũ.
Egressus iesus secessit i
partes tyri ꝛ sidonis. Et ecce
mulier chananea a finib⁹ il
lis egressa clamabat dicẽs ei:
Miserere mei fili dauid filia
mea male a demonio vexat.
ꝛ rel. Omel. origenis. L. vij.
e Et ecce m̃lier chananea
Mira res. Mulier ca
put peccati: arma diaboli ex
pulsio paradisi: mater delicti
corruptio legis antiq: venie
bat ad dñm iesũ. R. Erit mihi
dñs in deũ ꝛ lapis iste quez erexi
in titulũ vocabit dom⁹ dei: ꝛ de
vniuersis que dederis mihi. De
cimas ꝛ hostias pacificas offerã
tibi. V. Si dñs deus me⁹ fuerit
mecũ in via ista per quaz ego am
bulo ꝛ custodierit me. Decimas.
Mirũ negociũ L. viij.
Judei fugiunt: cha
nanea seqt: domestici derelin
quũt: alienigene herẽt. Et ec
ce mulier. Cherubin aspectũ
ei⁹ tremũt in celo: angeli me
tuũt in excelsis ꝛ mulier non
veret in terris: s3 loqt cuz eo.
O mirãda res: Sursum tre
mor: deorsũ fiducia. R. Dixit
angel⁹ ad iacob dimitte me auro
ra ẽ rñdit ei: nõ dimittã te nisi bñ
dixeris mihi. Et bñdixit eũ in eo
dẽ loco. V. Nequaq3 vocaberis ia
cob: s3 isrl' erit nomẽ tuũ. Et be.
p Ropterea ingt L. ix.
descẽdit: ppterea carnẽ
assũpsit ꝛ homo fact⁹ est: vt ꝛ
ego audeã loq. Nõ prexit ad
dinos: non vocauit magos.
Nõ alligaturas q̃siuit. Non
ipostatrices mulieres addu
xit. Non ad falsa cõfugit psi
dia: sed reliquit oẽs diaboli
falsitates ꝛ venit ad dñm ie
sũ oĩuz saluatorẽ. R. Orauit
iacob ꝛ dixit dñe qui dixisti mihi
reuertere in terrã natiuitatis tue.
Erue me de manu fratris mei q2

valde eũ timeo. ℟. Deus in cuiꝰ
cõspectu ambulauerũt p̃res nr̃i
dñe q̃ pascis me a iuuẽtute mea
Erue me. Glia. Erue. Orauit.
In lau. añ Dñe labia mea ape
ries ⁊ os meũ ãnũciabit laudem
tuã. ps. Miserere. Añ. Dexte
ra dñi fecit virtutẽ dextera dñi
exaltauit me. ps. Cõfitemini.
Añ. Factꝰ est adiutor meꝰ deus
meꝰ. ps. Deus deꝰ. Añ. Triuz
puerorꝶ cantemꝰ hymnũ quẽ can
tabãt in camino ignis bñdicẽtes
dñm. Canti. Bñdicite. Añ.
Statuit ea in eẽnũ ⁊ in sclm scli
p̃ceptũ posuit ⁊ non p̃teribit. ps.
Laudate. Ad bn añ. Egressus
iesus secessit i ptes tyri ⁊ sidonis
⁊ ecce mulier chananea a finibꝰ
illis egressa clamabat dicẽs: mi
serere mei dñe fili dauid. Ad p
mã añ. Accedẽtes discipuli iesu
ad eum rogabãt dicẽtes: dimitte
eam q̃ clamat post nos. Ad. iij.
añ. Nõ sum missus nisi ad oues
q̃ perierũt domus isrl' dicit dñs
Ad. vj. añ. O mulier magna ẽ
fides tua fiat tibi sic̃ petisti. Ad
ix. añ. Uade mulier semel tibi
dixi si credideris videbis mirabi
lia. Ad mgt añ Dixit dominꝰ
mulieri chananee nõ ẽ bonuz su
mere panẽ filiorũ ⁊ mittere cani

bus ad manducãdum: vtiq̃ dñe
nam ⁊ catelli edunt de micis qui
cadunt de mẽsa dominorꝶ suorꝶ:
ait illi iesus: mulier magna ẽ fi
des tua fiat tibi sic̃ petisti. Lect.
feriales a. xxviij. ca. vsq̃ ad
xxxij. cap. ad libitũ. vel repe
tant do. Feria. ij. ad bn. añ.
Ego p̃ncipiũ qui ⁊ loquor vobis.
P Resta q̃s ops Oratio.
deꝰ: vt familia tua q̃ se
affligẽdo carnẽ ab alimẽtis ab
stinet: sectando iusticiã a cul
pa ieiunet. Per. Ad mgt añ.
Qui me misit mecũ ẽ ⁊ nõ reliq̃t
me solũ: q̃ q̃ placita sũt ei facio
a Desto suppli Oio. sp.
catiõibꝰ nr̃is ops deus
⁊ quibꝰ fiduciã sperãde pieta
tis indulges: cõsuete mĩe tri
bue benignꝰ effectum. Per.
Feria. iij. ad bn. añ. Unus est
enĩ magister vester q̃ i celis ẽ dic̃
P Erfice q̃s Oio. dñs.
dñe benignꝰ in nob ob
seruantie scẽ subsidiũ: vt q̃ te
auctore faciẽda cognouimꝰ te
opãte ipleamꝰ Per. Ad mgt
añ. Qui maior est vestrum erit
minister vester: q̃ oĩs qui se exal
tat hũiliabit dic̃ dñs. Oio
p Ropitiare dñe suppli
catõibꝰ nr̃is: ⁊ aiarꝶ no

strarū medere lāguorib⁹: vt remissiōe pcepta: i tua sp bñ/dictōe letemur. Per. Fer. iiij Ad bn. añ. Ecce ascēdim⁹ hie/rosolymā: ⁊ fili⁹ hoīs tradet ad crucifigendū. Orō. P Opulū tuū dñe ppiti⁹ respice: ⁊ q̄s ab escis carnali/b⁹ pcipis abstinē a noxiis q̄z vitiis cessare cōcede. per. Ad mgt añ. Sedere āt mecū nō est meū dare vobis: sz quib⁹ paratū est a pr̄e meo. Oratio. D Eꝰ inocētie restitutor ⁊ amator dirige ad te tuoꝝ cor/da fuoꝝ: vt spūs tui feruore pcepto: ⁊ i fide iueniāt stabi/les ⁊ i ope efficaces. per. Fer. v ad bn. añ. Pr̄ abrahā mise/rere mei ⁊ mitte laçarū vt intin/gat extremū digiti sui in aquā vt refrigeret linguā meā. Oratio. P Resta nobis dñe q̄s au/xiliū grē tue vt ieiuniis ⁊ orōnib⁹ puenienter intēti li/beremur ab hostib⁹ mentꝭ ⁊ corpis. per. Ad mgt añ. Fili recordare q² recepisti bona i vita tua ⁊ laçar⁹ silr mala. Oratio. A Desto dñe famulis tuis ⁊ ppetuā benigni/tatē largire poscētib⁹: vt his q te auctore ⁊ gubnatore glo/riāt: ⁊ ɔgregata restaures ⁊ restaurata ɔserues. per. Fer. vj ad bn. añ. Malos male pdet ⁊ vineā suā locabit aliis agrico/lis qui reddāt ei fructū tēporib⁹ suis. Orō. D A q̄s ops de⁹: vt sacro nos puri/ficāte ieiunio sinceris menti/bus ad scā vētura facias per/uenire. per. Ad mgt añ. Que/rētes eū tenere timuerūt turbas q² sic pphetā eū habebāt. Orō. D A q̄s dñe populo tuo salutē mentꝭ ⁊ corporis vt bonis operib⁹ inherendo tue semp virtutis mereat pte/ctiōe defendi. per. Sabb. ad bn. añ. Vadā ad patrē meū ⁊ dicam ei: pr̄ fac me sic vnum ex mercenariis tuis. Oratio. D A q̄s dñe nostris effec/tū ieiuniis salutarem: vt castigatio carnis assūpta ad nostrarum vegetationem transeat animarū. per.

Dñica. iii. i. xl. sab. pcedē/ti ad v⁹ R. Loquēs ioseph. Ad mgt añ. Dixit autē pr̄ ad suos suos cito pferte stolā pmā ⁊ idui te illū ⁊ date ānulū i manū ei⁹ et calciamēta i pedib⁹ ei⁹. Oratio. Q Uesumus ops deus vo/ta humiliū respice atq̄

ad defensionē nostrā dexterā tue maiestatis extēde. Per.
In cōpletorio ad nūc dimitt. aā. Media vita in morte sum⁹ quē querim⁹ adiutorē nisi te dñe qui pro pctis nostris iuste ira/sceris: Scē de⁹: scē fortis: sancte et mīsicors saluator amare morti ne tradas nos. ℣. Ne pijcias nos in tpe senectutis cū defecerit vir tus nr̄a ne derelinqs nos dñe Sancte. Precedēs aā. cū suo ꝑsu dicat per qndecim dies sup nūc dimitt. nisi in ānunciatōe si infra hoc tēp⁹ euenerit. Ad mat. inuit. Plorem⁹ corā dño deo nr̄o Qui fecit nos.
Joseph cū sedecim ℟. j. eēt ānoꝝ pascebat gregē cū fratrib⁹ suis: adhuc puer. Et erat cū filijs bale ⁊ zephe vxoꝝ patrꝫ sui. Accusauitqꝫ fratres suos apud patrē crimine ꝑssimo. Israel aūt diligebat ioseph sup oēs filios suos eo ꝙ in senectute genuisset eū: fecitqꝫ ei tunicam polymitā. ℟. Uidētes ioseph a longe loquebāť mutuo fratres dicentes: sōniator venit. Uenite occidam⁹ eū et videam⁹ si ꝓsint illi sōnia sua. ℣. Cūqꝫ vidissent ioseph fratres sui ꝙ a patre cūctis fratrib⁹ plus amareť oderāt eū nec poterāt ei qcq̄ꝫ pacifice loqui: vnde et dicebāt. Ueni. ℟. ij.
v Idētes aūt frēs eius ꝙ a patre pl⁹ cūctis filijs amareť oderāt eū nec poterāt ei qujcq̄ꝫ pacifice loqui. Accidit qq̄ꝫ vt visū sōniū referret fratribus suis: que cā maioris odij seminarium fuit. ℟. Dixit iudas fratribus suis: ecce hismahelite trāseūt venite venū detur et man⁹ nostre nō polluāť Caro eni et frater nr̄ ē. ℣. Quid eni ꝓdest si occiderim⁹ fratrē nostrū et celauerim⁹ sāguinē ipsius meli⁹ ē vt venūdeť. Caro. ℟. iij
Dixitqꝫ ad eos: Audite somniū meū qd̄ vidi: Putabā nos ligare manipulos in agro: ⁊ q̄si ꝯsurgē manipulū meū ⁊ stare: vestrosqꝫ manipulos circūstantes adorare manipulū meū. Rn̄derūt frēs ei⁹: Nūqd rex noster eris: aut subijciemur ditioni tue? Hec ẜ cā sōnioꝝ atqꝫ sermonū īuidie ⁊ odij fomitē ministrauit. ℟. Uidēs iacob vestimēta ioseph scidit vestimēta sua cū fletu et dixit: Fera pessima deuorauit. Filiū meum ioseph. ℣. Cōgregatis aūt cūctis liberis ei⁹

custodit atrium suũ in pace sunt oĩa q̃ possidet. ℟. Bonuz mihi dñe q̃ hũiliasti me. Bonũ mihi lex oris tui super milia auri et argẽti. ℣. Manus tue dñe fecerunt me et psalmauerunt me da mihi intellectũ vt discã mandata tua. Bo. Gl'ia. Bo. ℣. Dicet dño. Ad vj. añ. Qui nõ colligit mecũ dispgit et qui nõ ẽ mecũ ꝯ me ẽ. ℟. Seruus tu⁹ ego sũ Da m̃ intellectũ dñe. ℣. Ut discã mãdata tua. Da. Gl'ia. Seruus. ℣. Ipse liberauit. Ad ix. añ. Cũ imũd⁹ spirit⁹ exierit ab hoĩe ãbulat p loca inaq̃sa q̃rens requiẽ et nõ iuenit. ℟. Declara sup nos de⁹ Tuã miaz. ℣. Declaratio sermonũ tuoꝝ dat intellectũ dñe. Tuã. Gl'ia. Decla. ℣ Scapul' suis. Xia pnotata dicunt p xv. dies ad horas qñ de tpe agit. Ad magt añ. Extollẽs q̃dã mulier vocẽ de turba dixit: beat⁹ vẽter qui te portauit ⁊ vbera q̃ suxisti: at iesus dixit ei quinimo bti qui audiunt verbuz dei et custodiunt illud. Lect. feriales a. xxxiij. capl'o vsq̃ ad finẽ ad libitũ. vel ante notate repetant. Feria ij. ad bn. añ Amẽ amen dico vobis q2 nemo ꝓpha accept⁹ ẽ in pr̃ia sua. Oro

Cordibus nr̃is q̃s dñe grãm tuã benign⁹ infunde: ut sicut ab escis corporalib⁹ abstinem⁹: ita q̃z sensus nostros a noxijs retraham⁹ excessib⁹. Per. Ad mgt añ. Jesus autẽ trãsiẽs p mediũ illoꝝ ibat. Oratio.

Subueniat nobis dñe mĩa tua: ut ab iminentibus pctõꝝ nr̃oꝝ periculis te merearnur ptegẽte saluari. per. Feria iij. ad bn. añ. Si duo ex vobis ꝯsenserint sup terrã de oĩ re q̃cũq̃ petierit fiet illis a pr̃e meo q̃ i celis ẽ dic dñs. Oro

Exaudi nos oĩps ⁊ misericors de⁹: ⁊ ꝯtinẽtie salutaris ꝓpiti⁹ nobis dona pcede. P. Ad mgt añ. Ubi duo vel tres congregati fuerint in nomine meo in medio eorũ sum dicit dominus. Oratio.

Tua nos domine ꝓtectione defende: ⁊ ab oĩ semp iniq̃tate custodi. Per. Feria iiij. ad bn. añ. Audite ⁊ itelligite traditões q̃s dñs dedit

Presta nobis q̃s dñe ut salutaribus ieiunijs eruditi a noxijs q̃z vitijs abstinẽtes ꝓpitiationẽ tuã facili⁹ ipetrem⁹. Per

Ad mgt an. Nō lotis manib⁹ mādūcare nō coīnqnat hominē.

c Oncede q̄s op̄s Oro
de⁹: ut q ꝓtectiōis tue gratiā q̄rim⁹ liberati a malis oīb⁹ secura tibi mēte seruiamus. Per. Feria vᵃ. ad bn.

Exibāt autē demonia a multis clamātia ꝛ dicētia: qꝛ tu es fili⁹ dei ꝛ icrepans nō sinebat ea loq̄ qꝛ sciebāt ipsū eē xp̄m. Oro.

C Oncede q̄s op̄s de⁹: ut ieiuniorꝫ nobis scā deuotio ꝛ purificationē tribuat: ꝛ maiestati tue nos reddat acceptos Per. Ad magt an. Oēs q̄ habebāt ifirmos ducebāt illos ad iesum ꝛ curabant.

s Ubiectū tibi Oro.
populū q̄s dn̄e ꝓpitiatio celestis amplificet: ꝛ tuis sp̄ faciat suire mādatꝭ. Per.

Feria vj. ad bn. an. Dn̄e ut video ꝓpha es tu: pr̄es nr̄i i mō te hic adorauerunt. Oro

I Eiunia nr̄a q̄s dn̄e benigno fauore ꝓseq̄re: ut sic ab alimētis abstinem⁹ i corpore ita a vitijs ieiunem⁹ i mēte. Per. Ad mgt an. Ueri adoratores adorabūt patrē i sp̄ū ꝛ veritate. Oratio.

p Resta q̄s op̄s de⁹: ut q in tua ꝓtectiōe ꝯfidim⁹: cūcta nobis adūsantia te adiuuāte vincam⁹. Per. Sabbato ad bn. an. Inclinauit se iesus ꝛ scribebat in t̄ra: si q̄s sine pctō ē mittat in eam lapidē.

P Resta q̄s op̄s Oro.
de⁹: ut qui se affligēdo carnem ab alimentis abstinent sectādo iusticiam a culpa ieiunent. Per.

Dn̄ica iiijᵃ in xl. sab. ꝓcedē ti ad vs. R. Audi isrl̄. ix. Ad mgt an. Nemo te ꝯdēnauit mulier nemo dn̄e nec ego te cōdēnabo: iā ampli⁹ noli peccare. Oro

c Oncede q̄s op̄s de⁹: ut
q ex merito nr̄e actōis affligimur tue grē ꝯsolatione respirem⁹. Per. Ad mag inuitat. Popul⁹ dn̄i ꝛ oues pascue eius. Uenite adorem⁹ dn̄m

H Ec sūt noīa fi R. jᵃ
liorꝫ isrl̄ q ingressi sūt i egyptū cū iacob singuli cum domib⁹ suis ītroierūt. Rubē symeon: leui: iudas: ysachar zabulō: beniamin: dan ꝛ neptaliz: gad ꝛ asser. Erāt igit̄ oēs aīe eorꝫ q egressi sūt de femore iacob septuaginta. Joseph aūt i egypto erat q̄ mortuo ꝛ vniūsis frib⁹ ei⁹ oīqꝫ co

gnatione sua: filij isrl' creue-
rũt: ⁊ q̃si germinãtes multi-
plicati sũt ac roborati nimis
ipleuerũt terrã. ℟. Locutus ē
dñs ad moysen dicẽs: descende i
egyptum dic pharaoni ut dimit
tat ppl'm meũ: iduratũ ē cor pha
raonis nõ vult dimittere popl'm
meũ nisi In manu forti. ℣. Vi
dẽs vidi afflictionẽ ppl'i mei q̃ ē i
egypto ⁊ gemitũ ei⁹ audiui ⁊ de
scẽdi liberare eum. In. ℟. ij.

S Urrexit interea rex no-
uus sup egyptũ q ignorabat ioseph: ⁊ ait ad popu-
lũ suũ. Ecce ppl'us filiorum isrl'
mult⁹ ⁊ fortior nobis ē. Ve-
nite sapiẽter opprimam⁹ eũ:
ne forte mltiplicet: ⁊ si igrue
rit ɔtra nos bellũ addat ini-
micis nr̃is: expugnatisq3 no
bis egrediat de tra. ℟. Ste-
tit moyses coram pharaone ⁊ di
xit: hec dic dñs. Dimitte popl'm
meũ ut sacrificet mihi i deserto.
℣. Dñs deus hebreorum misit me
ad te dicens. Dimit. ℟. iij.

P Reposuit itaq3 eis ma
gistros operum ut affligerent eũ oneribus. Edificaue
rũtq3 vrbes tabernaculorum
pharaoni phiton ⁊ ramesses.
Quãtoq3 opprimebant eos:
tãto magis multiplicabãt et
crescebãt. Oderantq3 filios
isrl' egyptij ⁊ affligebãt illu-
dẽtes eis: atq3 ad amaritudi
nẽ pducebãt vitã eorum operib⁹
duris luti ⁊ lateris oiq3 fa-
mulatu q̃ in terre operib⁹ pre
mebant. ℟. Cãtem⁹ dño glo-
riose eni honorificat⁹ ē equũ ⁊ ascẽ-
sorẽ ꝓiecit i mari. Adiutor ⁊ p-
tector fact⁹ es mihi dñs In sa-
lutem. ℣. Dñs q̃si vir pugnator
oipotens nomẽ eius. Adiu. Glo
ria. In salu. Lectio. iiij.

D Ixit aũt rex egypti ob
stetricib⁹ hebreorum q̃rũ
vna vocabat sephora: altera
phua pcipiẽs eis. Qñ obste
tricabitis hebreas ⁊ tẽp⁹ par
tus aduenerit: si mascul⁹ fue
rit interficite illũ: si femina re-
seruate. ℟. In mari via tua et
semite tue i aq̃s mult̃: deduxisti
sicut oues ppl'm tuũ. In manu
moysi ⁊ aaron. ℣. Transtulisti
illos per mare rubrum ⁊ trãsuexisti
eos p aquã nimiã. In. ℟. v.

T Imuerũt aũt obstetri
ces deũ: ⁊ nõ fecerunt
iuxta pceptũ regis egypti: s
ɔseruabant mares. Quibus
ad se accersitis rex ait: Quid
nã est hoc qd facere voluistis

ut pueros seruaretis? q̄ rn̄de
rūt. Nō sūt hebree sicut egy-
ptie mulieres: ipse enī obste-
tricādi habēt sciaȝ ⁊ pri⁹ q̄ꝫ
veniam⁹ ad eas pariunt. R.
Qui psequebant̄ pplm tuū dn̄e
demersisti eos i pfundū. Et i co
lūna nubis ductor eoꝝ fuisti dn̄e
V. Deduxisti sic oues pplz tuū i
manu moysi ⁊ aaron. Et. L. vj
b Ene ḡ fecit de⁹ obst: tri
cib⁹: ⁊ creuit ppl's con
fortatusq̄ est nimis. Et q̄ ti
muerūt obstetrices deū edifi
cauit illis domos. Precepit
ḡ pharao oi pplo suo dicens
Quicqd masculini sex⁹ na-
tū fuerit i flumē pijcite: quic
qd femini reseruate. R. Moy
ses famul⁹ dn̄i ieiunauit q̄dragi
ta diebus ⁊ q̄draginta noctibus.
Ut legē dn̄i mereret̄ accipe. V.
Ascēdit moyses in montē synai
Ut. Glia. Ut. Scd̄m ioān̄e.
In illo tpe: Abijt iesus
trāsmare galilee q̄d ē ty-
beriadis: ⁊ seq̄bat̄ eū mltitu
do magna: q̄ videbāt signa
q̄ faciebat sup̄ his q̄ infir-
mabant̄. ⁊ rel. Omel. beati
aug. epi. Lectio. vij.
m Iracula q̄ fecit dn̄s ie
sus christ⁹ sūt quidē diuina
opa: ⁊ ad intelligēdū deū de
visibilib⁹ admonēt humanā
mētē: Q̄ enī ille nō est talis
substātia q̄ videri oculis pos
sit: ⁊ miracula ei⁹ q̄bus totū
mūdū regit: vniuersāq̄ꝫ crea
turā administrat assiduita-
te viluerūt: ita ut pene nemo
dignet̄ attendere opa dei mi
ra ⁊ stupenda: in q̄libet semi
nis grano ſm suā mīam ser-
uauit sibi quedā q̄ faceret op
portuno tpe p̄ter vsitatū cur
sum ordinēq̄ꝫ nature: ut non
maiora ſ insolita vidēdo stu
perēt q̄bus q̄tidiana viluerīt
R. Splēdida facta ē facies moy
si duȝ aspiceret in eū dn̄s. Uidē
tes seniores claritatē vult⁹ eius
admirātes timuerunt valde. V.
Descendit moyses d̄ monte por
tās duas tabulas lapideas i ma-
nibus suis scriptas vtrasq̄ꝫ in di
gito dei. Uidē. Lectio. viij.
Maius q̄ppe miraculū
est gubernatio totius
mundi q̄ saturatio q̄nq̄ꝫ mi
liū hoīuȝ de q̄nq̄ꝫ panib⁹: et
tn̄ hoc nemo miratur. Illud
mirant̄ hoīes nō q̄ mai⁹ est
ſ q̄ rarū ē. Quis enī ⁊ nunc
pascit vniūsū mūdū: nisi ille
qui d̄ paucis granis segetes

creat. R. Ecce ego mitto angelū meū qui p̄cedat te ꝛ custodiat sp: obſua ꝛ audi vocē meā: ꝛ inimicus ero inimicis tuis ꝛ affligētes te affligaȝ. Et p̄cedet te angelus meus. V. Isrl̄ si me audier] nō erit in te deus recēs neq̄ adorab erit deum alienuȝ ego eni dn̄s. Et.

f Ecit ḡ quō de⁹ R. ix.

Vn̄ eni multiplicat d̄ paucis granis segetes: inde i manib⁹ suis multiplicauit qnq̄ panes. Ptās eni erat i manib⁹ suis. Panes aūt illi qnq̄ quasi semina erāt: nō quidē terre mandata: sed ab eo qui terrā fecit multiplicata. R. Audi isrl̄ p̄cepta dn̄i ꝛ ea i corde tuo q̄si in libro scribe. Et dabo tibi terrā fluentē lac ꝛ mel V. Obſua igit̄ ꝛ audi vocē meam ꝛ inimicus ero inimicis tuis Et. Glia. Et. Audi. In laud. añ. Tunc acceptabis sacrificiuȝ iusticie si auerteris faciē tuam a pctis meis. ps. Miserere. Añ. Bonū ē spare in dn̄o q̄ spare in principib⁹. ps. Confitemini Añ. Bn̄dicat nos de⁹ de⁹ nr̄ benedicat nos de⁹. ps. De⁹ deus. Añ. Potēs es dn̄e eripere nos d̄ manu mortis liberare nos de⁹ nr̄. Cant. Bn̄dicite. Añ. Reges t̄re ꝛ oēs populi laudate deū ps. Laudate. Ad bn añ. Abijt iesus transmare galilee quod est tyberiadis ꝛ sequebatur eū multitudo magna quia videbant signa super his qui infirmabant: subijt ergo in montē iesus ꝛ ibi sedebat cuȝ discipulis suis: erat autē ꝓximuȝ pascha dies festus iudeoꝝ. Ad p̄mam añ. Accepit ergo iesus panes ꝛ cū grās egisset distribuit discumbentibus. Ad tiaȝ añ. De quinq̄ panibus et duobus piscib⁹ satiauit domin⁹ quīq̄ milia hominū. Ad vj. añ Satiauit dominus quinq̄ milia hominū d̄ quinqȝ panibus et duobus piscib⁹. Ad ix. añ. Illi ergo homines cuȝ vidissent signū quod factum fuerat glorificabant deū et dicebant: quia hic est saluator mundi. Ad mḡt añ Cum sublevasset oculos iesus et vidisset maximā multitudinem venientē ad se: dixit ad philippuȝ vnde ememus panes ut manducēt hi? hoc autē dicebat tentans eum: ipse enim sciebat quid esset facturus. Lect. feriales a ij° capitulo vsq̄ ad finem ad libitum. vel repetantur dn̄icales Feria secūda ad bn. añ. Auferte ista hinc dicit dominus et

nolite facere domū pr̄is mei do/
mū negociationis. Oratio.

P Resta q̄s ops̄ de⁹ ut ob
seruatōes sacras ānua
deuotiōe recolētes: ⁊ corpore
tibi placeam⁹ ⁊ mente. Per
Ad mḡt añ Soluite tēplū hoc
dic dn̄s: ⁊ post triduū reedifica/
bo illud: hoc aūt dicebat d̄ tēplo
corporis sui. Orō.

D Eprecationē n̄ram q̄s
dn̄e benign⁹ exaudi: ⁊ quib⁹
supplicādi p̄stas affectū: tri
bue defensiōis auxiliū. Per
Feria iiij ad bn. añ. Quid me
q̄ritis interficere hominē q̄ vera
locutus sum vobis. Orō.

S Acre nobis dn̄e q̄s ob/
seruationis ieiunia ⁊
pie ꝯuersatiōis augmētū: ⁊
tue ꝓpitiatōis ꝯtinuū p̄stet
auxilium. Per. Ad mḡt añ.
Unū op⁹ feci ⁊ admiramini: qꝛ
totū hominē sanū feci i sabbato

M Jserere dn̄o Orō.
pplo tuo ⁊ ꝯtinuis tri/
bulationib⁹ laborātē ꝓpiti⁹
respirare ꝯcede. Per. Feria
q̄rta ad bn. añ. Rabbi quis
peccauit hic aut parētes ei⁹ qꝛ ce/
cus nat⁹ ē: r̄ndit iesus ⁊ dixit: ne/
qꝫ hic peccauit neqꝫ parētes ei⁹:
sꝫ ut manifestēt opa dei in illo.

D Eus q ⁊ iustis Orō.
p̄mia meritoꝝ ⁊ pctō/
rib⁹ ꝑ ieiuniū veniā prebes:
miserere supplicibus tuis ut
reat⁹ n̄ri ꝯfessio indulgētiā
valeat ꝑcipere delictoꝝ. Per
Ad mḡt añ. Ille hō q̄ dr̄ ies⁹
lutū fecit ex sputo ⁊ liniuit oc'los
meos ⁊ mō video. Orō.

P Ateāt aures mīe tue do
mine p̄cib⁹ supplicātiū: ⁊ ut
petētib⁹ desiderata cōcedas:
fac eos q̄ tibi sunt placita po/
stulare. Per. Feria v. ad bn
añ Accessit iesus ⁊ tetigit locu/
lū: hi autē q̄ portabāt steterūt ⁊
ait adolescēs tibi dico surge: ⁊ re
sedit qui erat mortu⁹ ⁊ cepit loq̄

P Resta q̄s ops̄ Orō.
de⁹: ut q̄s ieiunia voti/
ua castigāt: ipsa qꝫ deuotio
scā letificet: ut terrenis affe/
ctib⁹ mitigat facili⁹ celestia
capiamus. Per. Ad mḡt añ
Propheta magn⁹ surrexit i no/
bis: ⁊ qꝛ de⁹ visitauit plebē suā.

P Opuli tui de⁹ isti Orō
tutor ⁊ rector pctā qb⁹
impugnat expelle: ut sp̄ tibi
placitus: ⁊ tuo numine sit se
cur⁹. Per. Feria vj. ad bn.
Lazar⁹ amic⁹ n̄r dormit: eam⁹ ⁊
a somno excitem⁹ eū. Orō.

Deus qui ineffabilib⁹ mūdū renouas sacra/mētis: pſta qs vt ecclesia tua eternis pficiat institutis et tēpalib⁹ nō destituat auxilijs Per. Ad mgt an. Dñe si h fuisses laçarus nō eēt mortu⁹: ecce iā fetet q̄triduan⁹ i monumēto.

Oratio. Da qs oīpotēs de⁹: vt qui infirmitatē nrē pſcij: de tua virtute cōfidimus sub tua sp pietate gaudeam⁹. Per. Sabb. ad bn. an. Ego sū lux mūdi q̄ seq̄t me nō ābulat in tenebris sȝ habebit lumen vite dicit dñs. Oratio.

Fiat qs dñe p graȝ fructuosus nrē deuotiōis affect⁹: quia tūc nobis pderūt suscepta ieiunia si tue sint placita pietati. Per.

Dñica in passione: sabb. precedenti Ad vespas Cap.

Tu aūt dñe sabaoth qui iudicas iuste ⁊ pbas renes ⁊ corda: videā vltionem tuā ex eis: tibi enim reuelaui cām meā dñe deus meus. R. Multiplicati sūt. Non dicat Glia. s repetat R. Et notādū q ab hac die vsq ad pascha exclu. p⁹ V. rñsorij Glia. non dicat nec ad mat. nec ad alias horas canonicas ī loco. Glia repetat R. nisi festū cuenerit.

Hym. Vexilla regis pdeunt fulget crucis mysteriū: q̄ carne carnis cōditor suspēsus ē patibulo Quo vulnerat⁹ insup mucrone dirolācee: vt nos lauaret crimine manauit vnda sanguine. Impleta sūt que cōcinit dauid fidelis carmine: dicendo natōib⁹ regnauit a ligno de⁹ Arbor decora ⁊ fulgida ornata regꝫ purpura: electa digno stipite tā scā mēbra tāgere. Beata cui⁹ brachijs secli pepēdit pciū statera facta corporis predamq tulit tartari O crux aue spes vnica h passionis tpe: auge pijs iusticiā reisq dona veniā. Te sūma de⁹ trinitas collaudet oīs spirit⁹: qs p crucis mysteriū saluas rege p secl'a. Am. V. Eripe me dñe ab hoīe malo R. A viro iniq eripe me. Ad mgt an. Ego sum qui testimoniū pbibeo de meipso ⁊ testimoniū perhibet de me qui misit me pater. Oratio.

Quesum⁹ ops deus: familiā tuā ppiti⁹ respice: vt te largiēte regat i corpe ⁊ te seruāte custodiat i mēte.

Per. Ad cõplet. ℞. In manꝰ Ad nunc dimittis añ. O rex gloriose inter sanctos tuos qui sp es laudabilis ꝛ tamen ineffabilis tu in nobis es dñe ꝛ nomẽ sãctũ tuum inuocatum ẽ super nos ne derelinquas nos deꝰ noster: vt i die iudicij nos collocare digneri int scõs ꝛ electos tuos rex bñdi ete. Hec añ. dicat quottidie ad nũc dimittis vsqꝫ ad cenã dñi exclu. nisi in ãnũciatiõe si infra hoc tempꝰ euenerit. Ad mat. inuit. Hodie si vocem dñi audieritis. Nolite obdurare corda vr̃a. Hic ꝟ. intermittat i ps. ꝛ eo dicto seqt. Sicut in exacerbatiõe. i fine. Uenite Gloria non dicatur sed post vltimum ꝟ. inuitat. bis ex integro repetatur. Hymnꝰ.

P Ange lingua gloriosi ꝑliũ certaminis: ꝛ sup crucis tropheũ dic triũphuꝫ nobilẽ: qͥliter redẽptor orbis immolatꝰ vicerit De parẽtis ꝓthoplasti fraude facta cõdolens: qñ pomi noxialis morte morsu corruit: ipse lignũ tũc notauit dãna ligni vt solueret Hoc opus nr̃e salut ordo depoposcerat: mltiformis ꝓditoris ars vt artẽ falleret: ꝛ medelã ferret inde hostis vñ leserat. Qñ venit ergo sacri plenitudo tẽporis: missus est ab arce p̃ris natꝰ orbis cõditor: ac de vẽtre ꝟginali caro factꝰ ꝓdijt. U agit infãs int arta ꝯditꝰ ꝑsepia: mẽbra pãnis inuoluta ꝟgo mater alligat: manus pedes atqꝫ crura stricta cingit fascia. Gl'ia et honor deo vsqꝫ quo altissimo vna p̃ri filioqꝫ iclyto paclito cui laus est ꝛ ptãs ꝑ eterna secula. Amen. In ꝑnoct. añ. Quid molesti estis huic mulieri opus enim bonũ operata ẽ in me. Hec añ. dicat sup ps primi noct. cũ explici. Gl'ia. ꝟ. Erue a framea deꝰ aiaꝫ meã. ℞. Et de manu canis vnicã meã. L. jᵃ.

Uerba hieremie filij helchie de sacerdotibꝰ qui fuerũt in anathot i t'ra beniamin. Ad faciũ ẽ ꝟbũ dñi ad eũ in diebꝰ iosie filij amon regis iuda. Et factũ ẽ in diebꝰ ioachim filie iosie regis iuda vsqꝫ ad ꝯsumationẽ vndecimi anni sedechie filie iosie regis iuda vsqꝫ ad transmigrationẽ hierusalẽ in mẽse qnto Hec dic. ℞. Isti sũt dies q̃s obseruare debẽt tpibꝰ suis. Quarta

deciua die ad vespã pasche dñi
ẽ ⁊ i qntadecima solẽnitatẽ cele
brabit; altissio dño. ℟. Locut⁹ ẽ
dñs ad moysen dicẽs loquere fi-
lijs isrl: ⁊ dices ad eos. Quarta.
e T factũ ẽ ṽbũ · L. ij.
dñi ad me dicens: Pri
usq̃ te formarẽ in vtero noui
te: ⁊ añq̃ exires de vulua sci
ficaui te: ⁊ pphetã in gẽtib⁹
dedi te. Et dixi: A. a. a. dñe
deus. Ecce nescio loq: q2 puer
ego sum. Et dixit dñs ad me
Noli dicere puer sũ; qm̃ ad
oĩa q̃ mittã te ibis: ⁊ vniuer-
sa quecũq3 mãdauero tibi lo-
queris. Ne timeas a facie eo-
rum quia ego tecũ sum. Hec
dicit. ℟. Multiplicati sũt qui
tribulant me ⁊ dicũt non ẽ salus
ipsi in deo eius. Exurge dñe sal-
uum me fac deus meus. ℣. Ne
qñ dicat inimicus meus preualui
aduersus eum. Exurge. L. iij.
E T misit dñs manũ suã
⁊ tetigit os meũ ⁊ di-
xit dñs ad me: Ecce dedi ver-
ba mea i ore tuo: Ecce ↄstitui
te hodie sup gẽtes ⁊ super re-
gna: vt euellas ⁊ destruas et
disperdas ⁊ dissipes ⁊ edifices
⁊ plãtes. Hec d. ℟. Qui custo
diebãt aĩaz meã ↄsiliũ fecerũt in
vnũ dicentes de⁹ dereliquit eũ
persequimini ⁊ cõphendite eũ q2
nõ ẽ qui liberet eũ de⁹ meus ne
elongeris a me. Deus me⁹ in ad-
iutoriũ meũ intẽde. ℣. Oẽs ini-
mici mei cogitabãt mala mihi ṽ
bũ iniquũ mãdauerũt aduersus
me dicẽtes. Deus. Qui. Super
ij. noct. cũ triplici. Glia. An.
Mittẽs hec mulier in corp⁹ meũ
hoc vnguentũ ad sepeliẽdũ me fe
cit. ℣. De ore leonis libera me
dñe. ℟. Et cornib⁹ vnicornium
humilitatẽ meam. Lectio. iiij.
e T factũ est ṽbũ dñi ad
me dicens: Quid tu vi-
des hieremia: Et dixi ṽgã vi
gilãtẽ ego video Ego dixit do
min⁹ ad me: Bñ vidisti: q2
vigilabo ego sup ṽbo meo vt
faciã illud. Et fcm̃ ẽ ṽbũ dñi
secũdo ad me dicẽs: Quid tu
vides? Et dixi: Ollã succen-
sam ego video ⁊ faciẽ ei⁹ a fa
cie aquilonis. Hec dicit. ℟.
De⁹ me⁹ es tu ne descedas a me
Quoniã tribulatio proxima ẽ et
non est qui adiuuet. ℣. De⁹ de⁹
me⁹ respice in me. Qñ. L. v.
E T dixit dñs ad me: Ab
aqlone pãdet oẽ malũ
super oẽs habitatores terre:
Quia ecce ego cõuocabo oẽs

cognatiões regnorũ aqlonis ait dñs. Et venient ⁊ ponent vnusqsqꝫ soliũ suũ ĩ introitu portaꝝ hierlm ⁊ sup oẽs muros eiꝰ in circuitu: ⁊ sup vniuersas vrbes iuda. Et loqr iudicia mea cũ eis sup oĩ malicia eoꝝ qui dereliquerunt me ⁊ libauerũt diis alienis: ⁊ adorauerũt opus manuũ suaꝝ Hec dic. ℟. Tota die cõtristatus ingrediebar dñe qm̃ aĩa mea impleta ẽ illusiõibꝰ. Et vim faciebãt q̃ querebãt aĩam meã. ℣. Et q̃ inquirebãt mala mihi locuti sũt vanitates ⁊ dolos tota die meditabant̃. Et. Lectio. vj.

t V ergo accige lumbos tuos ⁊ surge: ⁊ loqre ad eos oĩa q̃ ego p̃cipio t̃: Ne formides a facie eoꝝ. Nec enim timere te faciã vultũ eorum. Ego qppe dedi te hodie in ciuitatẽ munitã ⁊ in colũnam ferreã ⁊ in muruꝫ eneũ super oẽm terrã regibꝰ iuda ⁊ p̃ncipibus eiꝰ: sacerdotibꝰ ⁊ pplo terre. Et bellabũt aduersũ te ⁊ nõ p̃ualebũt: qꝛ ego tecũ sũ dicit dñs: vt liberẽ te. Hec dicit dñs. ℟. Deus meꝰ eripe me de manu pctõris ⁊ de manu ꝯtra legẽ agẽtis ⁊ iniq. Qm̃ tu es patientia mea. ℣. Eripe me de inimicis meis deꝰ meus ⁊ ab insurgentibus in me libera me. Qm̃. Deꝰ. Sup ps. iij. noct. cũ triplici. Glia. An̄. Magister dic̃ tẽpus meũ ꝓpe ẽ apud te facio pascha cũ discipulis meis. ℣. Ne pdas cũ impiis deꝰ aĩaꝫ mã. ℟. Et cũ viris sanguinũ vitam meãꝫ.

In illo tpe: Dicebat iesꝰ turbis iudeoꝝ ⁊ p̃ncipibꝰ sacerdotũ Quis ex vobis arguet me de pctõ. Et rel. Omel. bti greg. pape. L. vij.

p Ensate frẽs kmĩ mansuetudinẽ dei relaxare pctã venerat ⁊ dicebat: Quis ex vobis arguet me de pctõ? Nõ dedignat̃ ex rõne ostẽdere se pctõrẽ nõ esse qui ex ꝟtute diuinitatis poterat peccatores iustificare. ℟. Adiutor ⁊ susceptor meus tu es dñe ⁊ in verbũ tuũ speraui. Declinate a me maligni ⁊ scrutabor mãdata dei mei. ℣. Iniq̃s odio habui ⁊ legẽ tuã dilexi. Declina.

S Ed terribile ẽ L. viij. valde qđ subdit̃. Qui ẽ ex deo ꝟba dei audit. Propterea vos non auditis qꝛ ex deo nõ estis. Si eni ipse ꝟba dei audit q̃ ex deo est ⁊ audire

v'ba dei non pōt qsqs ex illo nō ē. Interroget se vnusqsq₃ si v'ba dei in aure cordis ꝑci pit ꝛ intelliget vñ sit. R. In te iactat⁹ sū ex vtero de vētre ma tris mee deus me⁹ es tu discedas a me. Qm̄ tribulatio ꝓxia ē ꝛ nō est qui adiuuet. V. Salua me ex ore leonis ꝛ a cornib⁹ vnicorniū humilitatē meā. Qm̄. R. ix.

Celestē patriā desiderare veritas iubet carnis de sideria cōteri: mūdi gloriā de clinare: aliena non appetere: ꝓpa largiri. Penset ꝗ apud se vnusqsq₃ vestrū si hec vox dei in cordis ei⁹ aure ꝯualuit Et q₂ iam ex deo sit agnoscit. Nā sūt nōnulli q p̄cepta dei nec aure corꝑis ꝑcipe dignā tur. R. In ꝓximo est tribulatio mea dñe ꝛ nō est q̄ adiuuet vt fo diant manus meas ꝛ pedes meos libera me de ore leonis. Vt enar rem nomē tuū fratrib⁹ meis. V. Erue a framea de⁹ aiam meā₃ ꝛ de manu canis vnicā meā₃. Ut. In V. Intēde aīe mee et libā eā R. Propter inimicos meos eripe me. In lau. añ. Uide dñe affli ctionē meā qm̄ erectus ē inimicus me⁹. ps. Miserere. Añ. In tri bulatōe inuocaui dñm: exaudiuit me in latitudine. ps. Cōfitemi ni. Añ. Judicasti dñe cām aīe mee defensor vite mee dñe deus me⁹. ps. De⁹ de⁹. Añ. Popule me⁹ q̄d feci tibi aut q̄d molestus fui rñde mihi. Cant. Bñdici te. Añ. Nūquid reddit ꝓ bono malū q₂ foderūt foueā aīe mee. ps. Laudate. Cap. Tu autem dñe sabaoth. Hymnus.

Lustra sex q iā₃ ꝑacta tēp⁹ implēs corporis se volēte nat⁹ ad hoc passiōi de ditus agn⁹ in cruce leuat im molādus stipite. Hic acetu₃ fel harūdo sputa claui lācea mite corpus ꝑforat sanguis vnda ꝓfluit terra pōt⁹ astra mūdus quo lauant flumine Crux fidelis inter oēs arbor vna nobilis: nulla silua talē ꝓfert frōde flore germie: dul ce lignū dulces claues dulce pōd⁹ sustinet. Flecte ramos arbor alta tensa laxa viscera: ꝛ rigor lētescat ille quē dedit natiuitas: vt supni mēbra re gis miti tēdas stipite. Sola digna tu fuisti ferre secli p̄ciū atq₃ p̄pare nauta mūdo nau frago: quē sacer cruor perunxit fusus agni corpore. Gloria ꝛ honor deo vsq₃quo. V. Eripe

me de inimicis meis de⁹ me⁹. ℟. Et ab isurgētib⁹ i me libera me. Ad bñañ. Quis ex vob̄ arguet me de pctō si veritatē dico vobis quare vos nō creditis mihi: q̄ ex deo est verba dei audit: ꝓpterea nō auditis q̄ ex deo nō estis. Ad pmā añ. Ego demoniū non habeo s3 honorifico patrē meū dic dñs. In hac die ꝛ deinceps vsq3 ad dñicā in albis exclu. nō dicat ad primā. ℟. Jesu christe. nisi in festis scōꝝ si occurrerint: Si i hac die ꝛ deinceps vsq3 ad cenā dñi exclu. qñ de tpe agit post cap. immediate subiūgat ℣. Exurge domine adiuua nos. Ad. iij. añ. Ego gloriā meā nō quero est qui q̄rat ꝛ iudicet. Cap. Tu aūt d. ℟. Erue a framea de⁹ aīam meā Et de manu canis vnicam meā. ℣. Salua me ex ore leōis ꝛ a cornib⁹ vnicorniū humilitatē meā. Et. Erue. ℣. De ore leonis libera me dñe. Ad. vj. añ. Amen amen dico vobis si quis sermonē meū seruauerit mortē non gustabit in eternum. Cap.

Faciē meā nō auerti ab increpātib⁹ ꝛ cōspuentib⁹ in me dñs de⁹ auxiliator me⁹ ꝛ ideo nō sū ꝯfusus. ℟. De ore leonis libera me dñe. Et a cornibus vnicorniū humilitatē meā. ℣. Erue a framea de⁹ aīam meā ꝛ de manu canis vnicā meā. Et De. ℣. Ne perdas cum impijs. Ad. ix. añ. Abraham pater vester exultauit vt videret diē meū vidit ꝛ gauisus est. Caplm.

Confūdant q me persequūt ꝛ nō ꝯfūdar ego: paueāt illi ꝛ nō paueā ego: Induc sup eos diē afflictionis ꝛ duplici ꝯtritiōe cōtere eos dñe de⁹ nr̄. ℟. Principes ꝑsecuti sūt me grat̄ ꝛ a ℣bis tuis formidauit cor meum. Letabor ego sup eloquia tua. ℣. Quasi qui iuenit spolia mlta. Le. Pri. ℣. Eripe me de iīmicis meis de⁹ me⁹. Ad vs̄ Cap. hym. ℣. vt i pmis vs. Ad mḡt añ. Tulerūt lapides iudei vt iacerēt i eū iesus aūt abscōdit se ꝛ exiuit de tēplo. Ordo huius diei capituloꝝ hym. ℣. ℟. ad horas seruet q̄ttidie vsq3 ad cenam dñi exclu. qñ de tpe agit Lec. feriales a. ij. caplo vsq3 ad. xij. ad libitū. vel repetant dñicales Fer. ij. ad mat. inuit. Adoremus dñm. Qui nos redemit per crucē. Hoc inuit. dicat quottidie vsq3 ad cenā dñi i feria

renibus eoꝝ. Hec dic. R. In
die q̄ inuocaui te dn̄e dixisti noli
timere iudicasti cām meā ⁊ libe/
rasti me. De⁹ meus. V. In die
tribulationis mee clamaui ad te
q2 exaudisti me. Deus. R. ij.
ET tu dn̄e nosti me vi/
disti me ⁊ probasti cor
meū tecum. Cōgrega eos q̄si
gregē ad victimā: ⁊ sanctifi
ca eos in die occisionis vsq3 q̄
lugebit t'ra: ⁊ herba oīs regi/
onis siccabit. Propter mali
ciā habitātiū i ea ↄsūptū est
aīal ⁊ volucre qm̄ dixerūt nō
videbit nouissima nr̄a. Hec
dicit. R. Frēs mei elongauerūt
a me ⁊ noti mei Quasi alieni re
cesserūt a me. V. Dereliquerunt
me ꝓximi mei ⁊ qui me nouerūt
s SI cū pe/ R. iij. Qua.
ditib⁹ currēs laborasti
quō poteris ↄtēdere cū eq̄s?
Cū aūt in terra pacis secura
nō fueris: qd facies i sup̄bia
iordanis? Nā ⁊ frēs tui ⁊ do
mus patris tui etiā ipsi pu/
gnauerūt aduersū te: ⁊ clama
uerunt post te plena voce. Ne
credas eis cū locuti fuerīt ti/
bi bona. Hec di. R. Attēde do
mine ad me ⁊ audi vocē aduersa
rioꝝ meoꝝ. Nunquid redditꝰ pro

bono malū q2 foderunt foueam
aīe mee. V. Recordare q̄ steteri
in ↄspectu tuo ut loquerer ꝓ eis
bonū ⁊ auerterē indignationem
tuā ab eis. Nunquid. Attende.
REliqui domū R. iiij
meā: dimisi hereditatē
meā dedi dilectā aīam meā i
manus inimicoꝝ ei⁹. Facta
ē m̄ hereditas mea q̄si leo in
silua dedit ↄtra me vocē: ideo
odiui eā. Nunqd auis disco
lor hereditas mea m̄? Nūqd
auis tincta ꝑ totū? Hec dicit
R. Cōclusit vias meas inimic⁹
insidiator fact⁹ ē mihi sic leo i ab
scōdito repleuit ⁊ inebriauit me
amaritudine: deduxerūt in lacū
mortē vitā meā ⁊ posuerunt lapi
dē ↄ me. Vide dn̄e iniquitates il
loꝝ ⁊ iudica cām aīe mee. V. Fa
ctus sū in derisuz oī pp̄lo cāticū
eoꝝ tota die. Vide. R. v.
v VEnite congregami oēs
bestie terre: ꝓꝑate ad
deuorandū. Pastores multi
dmoliti sūt vineā meā cōcul
cauerūt partē meā. Dederūt
portionē meā desiderabilē in
desertū solitudinis. Posue/
rūt eā i dissipatione luxitq3
super me. Hec dicit. R. Sal/
uū me fac deus qm̄ intrauerunt

aque vsq3 ad aiam meã ne auer/
tas faciẽ tuam a me: qm̃ tribulor
exaudi me. Deus meus. ℣. In/
tẽde aie mee ⁊ libera ea3. Deus.
Ue mihi mat ℟. vj.
mea q̃re gẽuisti me vi/
rũ rixe virũ discordie in vni
uersa terra. Nõ feneraui nec
fenerauit m̃ quisq3 oẽs male
dicũt m̃ dicit dñs. Si nõ re/
liquie tue in bonũ. Si nõ oc
currit tibi in tpe afflictiõis ⁊
ĩ tpe tribulatiõis ⁊ angustie
aduersus inimicũ. Hec dic.
℟. Noli eẽ mihi dñe alien⁹: pce
mihi in die mala: ꝯfundant oẽs
qui me ꝑsequũt. Et nõ ꝯfundar
ego. ℣. Cõfundant oẽs inimici
mei ⁊ qui q̃rũt aia3 meã ut aufe
rãt eã. Et. Noli. Scd'3 matth
In illo tpe: Cũ appropĩ
quasset iesus hierosoly
mis ⁊ venisset betphage ad
mõtẽ oliueti: tũc misit duos
discipulos dicens eis: Ite ĩ
castellu3 qđ contra vos est.
⁊ rel. Omel. venerabilis be
pe p̃sbyteri. Lectio. vij.
Ediator dei ⁊ homi/
num hõ christ⁹ iesus
q ꝓ humani generis salute
pa sur⁹ de celo descẽderat ad
terras: appropinquãte hora
passionis appropinquare vo
luit loco passiõis ut etia3 ꝑ h
clarescerat q2 nõ inuitus sed
sponte pateret. ℟. Dñs mecũ
est tanq̃ bellator fortis ꝓpterea
persecuti sunt me et ĩtelligere nõ
potuerũt dñe ꝓbans renes ⁊ cor
da. Tibi reuelaui causã meã. ℣.
Uidisti dñe iniquitates eo2 ad/
uersũ me iudica iudiciũ meum.
Tibi. Lectio. viij.
Asina ⁊ a turbis rex
appellari ac laudari voluit:
ut etiã ꝑ hoc eruditus quisq3
agnosceret ipsũ eẽ christum:
quẽ sic illo venturũ ꝓphetia
olim ꝓmissa signauerat. Aũ
quinq3 dies pasche venire vo
luit: sicut ex ioãnis euãgelio
didicim⁹: ut etiã ꝑ hoc osten
deret se esse agnũ ĩmaculatũ
q pctã tolleret mundi. ℟. Di
xerũt ipĳ apud se non recte cogi
tantes circũueniam⁹ iustu3 qm̃
ꝯtrari⁹ ẽ opibus nostris: promit
tit se sciam dei habẽ: filiũ dei se
noiat et gloriat p2em se habere
deũ: videamus si sermones illi⁹
veri sint. Et si ẽ verus fili⁹ dei
liberet illu3 đ manibus nostris.
Morte turpissima ꝯdẽnem⁹ eũ
℣. Tãq̃ nugaces estimati sum⁹
ab illo: et abstinet se a vĳs nr̃is

tanq̃ ab imundicijs et p̃fert no/
uissima iustoꝝ. Mor. ℞. ix.
Agnus quippe paschal' cui' imolatiõe ppl'us
isrl' est ab egyptiaca seruitu/
te liberat': añ quinq3 dies pa/
sche: id est decima luna do/
mũ inferri: ⁊ ipsa die pasche
id est quartadecima luna ad
vesperũ iussus ẽ imolari: si/
gnificãs eũ qui nos suo san/
guine redẽptur' añ qnq3 di/
es pasche: id est hodierno die
magno p̃cedẽtiũ sequẽtiũq3
ppl'oꝝ gaudio ac laudatõne
deduct' venit in tẽplũ dei et
erat q̃ttidie docens in eo. ℞.
Circũdederũt me viri mẽdaces
sine cã flagell' ceciderũt me. Sz
tu dñe defensor vindica me. ℣.
Qm̃ tribulatio ꝓxima ẽ ⁊ non ẽ
qui adiuuet. Sz. Circũ. ℣. In
tẽde aĩe mee. In laud. añ. Do
mine de' auxiliator meus ⁊ ideo
nõ sum ꝯfusus. ps. Miserere.
Añ. Circũdãtes circũdederunt
me: ⁊ i noĩe dñi vindicabor i eis
ps. Cõfitemi. Añ. Iudica cã3
meã: defẽde me q2 potẽs es dñe.
ps. De' de'. Añ. Cũ angelis et
pueris fideles iueniãt triũphato
ri mortis clamãtes: osãna i excel/
sis. Cant. Bñdicite. Añ. Cõ

fundant qui me ꝑsequũt ⁊ non
ꝯfundar ego dñe deus me'. ps.
Laudate. Ad bn. añ. Turba
multa q̃ ꝯuenerat ad dĩe festum
clamabat dño bñdict' qui venit
in nomine dñi osanna in excel/
sis. Ad p̃mã añ. Osanna filio
dauid bñdict' q̃ venit i noĩe dñi
Ad t'tiã añ. Pueri hebreoꝝ ve
stimẽta ꝓsternebãt in via ⁊ cla/
mabãt dicentes osanna filio da/
uid bñdict' q̃ venit in noĩe dñi.
℞. Erue. Ad vj. añ. Pueri he/
breoꝝ tollẽtes ramos oliuaꝝ ob/
uiauerũt dño clamãtes ⁊ dicen
tes osãna i excelsis. ℞. De ore.
Ad ix. añ. Occurrũt turbe cu3
floribus ⁊ palmis redẽptori ⁊ vi
ctori triũphãti digna dant obse
quia: filiũ dei ore gẽtes p̃dicãt ⁊
in laudẽ christi voces tonãt per
nubila osanna. ℞. Principes.
Ad mgt añ. Ceperunt oẽs tur/
be descẽdẽtiũ gaudentes lauda/
re deũ voce magna sup omnib'
quas viderãt virtutib' dicẽtes:
bñdict' qui venit rex in noĩe dñi
pax in celo ⁊ gloria in excelsis.
Feria ijª. i lau. añ. Faciẽ meã
non auerti ab increpantib' ⁊ con
spuentib' in me. ps. Miserere
Añ. Framea suscitare aduersus
eos qui dispgunt gregẽ meum.

ps. Uerba mea. An. Appēderūt mercedē meā triginta argenteis q̄s appreciat⁹ sum ab eis. ps. Deus de⁹. An. Inundauerūt aq̄ sup caput meū dixi perij iuocabo nomē tuū dn̄e deus. Cant. Cōfitebor. An. Labia insurgētiū ꝛ cogitationes eoꝝ vide dn̄e ps. Laudate. Ad bn. an. Nō haberes i me potestatē nisi desuper datū tibi fuisset. Oro.

D A q̄s ops de⁹: ut qui i tot aduersis ex n̄ra ifirmitate deficimus intercedēte vnigeniti filij tui passiōe respirem⁹. Per eūdē. Ad mgt an. Potestatē habeo ponēdi aīam meā ꝛ iteꝝ sumēdi eā. Oro.

Adiuua nos de⁹ salutaris n̄r: ꝛ ad bn̄ficia recolēda q̄b⁹ nos instaurare dignat⁹ es: tribue venire gaudētes. Per. Feria iij. in laud. an. Uide dn̄e ꝛ ꝯsidera qm̄ tribulor velociter exaudi me. ps. Miserere. An. Discerne cām meā dn̄e ab hoīe iniq̄ ꝛ doloso eripe me. ps. Judica me. An. Dū tribularer clamaui ad dn̄m ō vētre inferi exaudiuit me. ps. De⁹ deus. An. Dn̄e vim patior rn̄de ꝓ me q̄r nescio quid dicā īimicis meis. Cant. Ego dixi.

An. Dixerunt impij opprimamus virū qm̄ ꝯrius ē operib⁹ nostris. ps. Laudate. Ad bn. an. Nemo tollet a me aīaꝫ meā sed ego pono eā ꝛ iteꝝ sumo eā. Oro

O Mnipotēs sempiterne de⁹: da nobis ita dn̄ice passionis sacramēta ꝑagere ut indulgētiā ꝑcipere mereamur. Per eūdē. Ad mgt an. Quottidie apud vos eram in tēplo docens ꝛ non me tenuistis: ꝛ ecce flagellatum ducit̄ ad cruciāgendum. Oratio.

Tua nos mīa de⁹ ꝛ ab oī subreptiōe vetustat̄ expurgat: ꝛ capaces scē nouitatis efficiat. Per. Feria iiij. in laud. an. Libera me de sanguinib⁹ deus deus me⁹ ꝛ exultabit lingua mea iusticiā tuā. ps. Miserere. An. Cōtumelias ꝛ terrores passus sum ab eis ꝛ dn̄s mecū est tanq̄ bellator forti̇s. ps. Te decet. An. Ipsi ꝟo in uanū quesierūt aīam meā: itroibūt in iferiora t̄re. ps. De⁹ deus. An. Oēs inimici mei audierunt malū meū dn̄e letati sūt qm̄ tu fecisti. Cant. Exultauit. An. Alliga dn̄e in vincul' natiōes gētiū ꝛ reges eaꝝ i cōpedib⁹. ps. Laud. Ad bn. an. Simon dormis nō

potuiſti vna hora vigilare mecũ
p Reſta q̃ſumus Orõ
oĩpotens deus: ut qui
noſtris exceſſibus inceſſan/
ter affligimur per vnigeniti
tui paſſionẽ liberemur. Qui
tecũ. Ad vẽ nõ dicant p̃ces:
nec fiat ꝓſtratio nec aliqua
memo. Ad mgt an̄. Tãto tpe
vobiſcũ erã docẽs in tẽplo ⁊ nõ
me tenuiſtis et modo flagellatuʒ
ducit̃ ad crucifigendũ. Orõ.
R Eſpice q̃s dñe ſuꝑ hãc
familiã tuã: ꝓ qua do
min⁹ nr̃ ieſus chriſt⁹ nõ du/
bitauit manib⁹ tradi nocen/
tiũ ⁊ crucis ſubire tormẽtũ.
Qui tecũ. Cõplet̃. ſolito mo
re abſqꝫ ꝓſtratõe dicat̃: ⁊ be
nedictio poſt complet̃ detur.
In duob⁹ ſeq̃o dieb⁹ ſequẽti
bus non det̃ bñdictio. an̄. de
btã virgine hac die ⁊ duob⁹
ſequẽtibus nõ dicat̃. Feria
vª in cena dñi ⁊ duob⁹ ſequẽ
tibus ad mat̃. nõ dicat̃ Do/
mine labia. nec Deus in ad/
iutoriũ. neqꝫ inuit̃. neqꝫ hym.
ſed dicto Pater nr̃ et Credo
poſtq̃ꝫ ſignauerint ſe frẽs qd̃
etiã fiat ad alias horas ſtati
incipiat̃ in ꝑ noct̃. an̄. Zelus
dom⁹ tue comedit me et oppro/
bria exprobrãtiũ tibi ceciderunt
ſuꝑ me ps̃. Saluũ me fac Nõ
dicat̃ Glia patri i fine pſal
moꝝ nec cant̃. An̄. Auertãt̃
retrorſũ te erubeſcãt qui cogitãt
mihi mala. ps̃. De⁹ i adiu. An̄
De⁹ me⁹ eripe me d̃ manu pctõ/
ris. ps̃. In te dñe. ij. ꝟ. Exur/
ge dñe. ℟. Et iudica cãm meaʒ
Nõ ꝓnũciet̃. Et ne nos. ſed
dicto Pat̃ nr̃. lector icipiat
legere. Et hoc etiaʒ fiat ante
iiij. ⁊ vij. lectionẽ. Jube dñe
et Tu aũt. nõ dicant: ſ̃ fini/
ta lec. ſiue lamẽtatõe imedia
te inchoet̃ ℟. Iſte mod⁹ ad
mat̃. in duob⁹ diebus ſequẽ/
tibus obſeruet̃. ℞. j. Aleph.
q Uomodo ſedet ſola ci/
uitas plena ppl̃o facta
eſt q̃ſi vidua dña gentiũ: ꝓn/
ceps prouinciaꝝ facta ẽ ſub
tributo. Beth. Plorans plo
rauit i nocte: ⁊ lachryme ei⁹ i
maxillis eius: nõ ẽ qui cõſo
let̃ eã ex oib⁹ charis ei⁹. Oẽſ
amici ei⁹ ſpreuerũt eã ⁊ facti
ſunt ei inimici. Hir̃lm hir̃lʒ
cõuertere ad dñm deũ tuuʒ.
℟. In mõte oliueti oraui ad pa
trẽ: pr̃ ſi fieri põt trãſcat a me ca
lix iſte: ſpũs quidẽ ꝓmpt⁹ ẽ caro
autẽ infirma Fiat voluntas tua

℣. Verũtñ nõ sicut ego volo sꝫ sicut tu vis. Fiat. ℟. ij. Gimel

MIgrauit iuda ꝓpter afflictionẽ ⁊ multitudinẽ seruitutꝭ habitauit int̃ gẽtes nec iuenit requiẽ. Oẽs ꝑsecutores ei⁹ apphẽderũt eã int̃ angustias. Deleth. Vie syon lugẽt eo qd̓ nõ sint q veniãt ad solẽnitatẽ. Oẽs porte eius destructe: sacerdotes ei⁹ gemẽtes: ꝟgines ei⁹ squalide: ⁊ ipsa oppressa amaritudine. Hirl'm. ℟. Tristis ẽ aĩa mea vsqꝫ ad mortẽ: sustinete hic et vigilate mecũ: nunc videbitis turbã q̃ circũdabit me. Vos fugã capietis et ego vadã imolari ꝓ vobis. ℣. Ecce appropinq̃bit hora et fili⁹ hoĩs tradet̃ i manus pctõꝝ. Vos. ℟. iij. He.

FActi sũt hostes ei⁹ ĩ capite: ĩimici ei⁹ locupletati sũt: q2 dñs locut⁹ est sup eã. Propter multitudinẽ iniq̃tatuꝫ ei⁹ paruuli ei⁹ ducti sũt i captiuitatẽ añ faciẽ tribulantꝭ. Vau. Et egress⁹ ẽ a filia syõ oĩs decor ei⁹: facti sũt principes ei⁹ velut arietes: nõ inueniẽtes pascua ⁊ abiert̃ absqꝫ fortitudine añ faciem subsequẽtis. Hirl'm hirl'm. ℟. Ecce vidimus eũ non habẽtẽ speciẽ neqꝫ decorẽ: aspect⁹ ei⁹ in eo non ẽ: hic pctã nostra portauit et pro nobis tollẽs: ipse aũt vulnerat⁹ ẽ ꝓpter iniquitates nr̃as. Cui⁹ liuore sanati sum⁹. ℣. Vere languores nr̃os ipse tulit et dolores nr̃os ipse portauit. Cui⁹. Ecce.

In ij. noct. añ. Liberauit dñs pauperẽ a potẽte et inopẽ cui nõ erat adiutor. ps. De⁹ iudiciũ. Añ. Cogitauerũt ipij et locuti sunt nequitiã iniq̃tatẽ in excelso locuti sunt. ps. Qꝫ bonus. Añ. Exurge dñe et iudica causã meã. ps. Vt qd deus. ℣. De⁹ meus eripe me d̓ manu pctõris. ℟. Et d̓ manu ꝯtra legẽ agẽtis et iniq̃.

Beda in omel'. sup euãgeliũ Ante diẽ festũ pasce. ℟. iiij.

SCriptur⁹ euãgelista iohannes mẽorabile illud dñi mysteriũ: quo discipuli ꝯ in pascha ꝑusqꝫ ad passionẽ iret: pedes lauare dignat⁹ est. Primũ ipsũ nomen pasche qd mystice signaret apire curauit: ita incipiẽs. Añ diẽ ãt festũ pasche sciẽs iesus q2 venit hora ei⁹ ut trãseat de hoc mũdo ad prẽm. Pascha qppe trãsit⁹ int̃pretat̃: nomẽ ex eo vet⁹ habẽs ꝙ trãsierit i eo

dñs p egyptũ: pcutiẽs p̃mogenita z filios isrl liberans: z q ipsi filij isrl trãsierint illa nocte de egyptiaca seruitute ut venirẽt ad terrã pmisse olim hereditatis z pacis. R.
Amic⁹ me⁹ osculi me tradidit signo quẽ osculatus fuero ipse est tenete eũ: hoc malũ fecit signũ q p osculũ adimpleuit homicidiũ. Infelix p̃termisit preciũ sanguinis z in fine laqueo se suspendit.
V. Fili⁹ quidẽ hoĩs vadit sicut scriptũ ẽ d̃ illo: vbe autẽ hoĩ illi per quẽ tradet. In. L. v.

Mystice aũt sigt q̃ i ea domin⁹ trãsitur⁹ esset ex h mũdo ad prẽm: z q ei⁹ exemplo fideles abiectis tpalibus desiderijs: abiecta vitio4 seruitute: ptinuis virtutuz studijs trãsire debẽt ad pmissionẽ p̃rie celestis. Quõ autez trãsierit iesus ex hoc mundo ad prẽm: pulchro sermõe designt euãgelista cũ dicit: Cum dilexisset suos q erãt in mundo in finẽ dilexit eos: idest i tãtũ dilexit vt ipsa dilectiõe vitã ad tẽpus finiret tpalem mox de morte ad vitã de hoc mũdo trãsitur⁹ ad prẽm. Uñ recte vterq3 trãsit⁹ legalis videlicz z euãgelic⁹: sanguine psecrat⁹ est. Iste sanguie fuso i cruce: ille i crucis moduz asperso in medio limine. R.
Unus ex vobis tradet me hodie vbe illi per quem tradar ego. Melius illi erat si natus si non fuisset. V. Qui intingit mecum manũ in parapside: hic me traditurus est in manus peccatorum. Melius. Lectio. vj.

Et cena ingt facta cum diabol⁹ misisset i cor ut traderet eum iudas simonis scariothis: sciẽs q2 oĩa dedit ei p2 in man⁹: z q2 a deo exiuit z ad deũ vadit: surgit a cena z ponit vestimenta sua. Locutur⁹ de maxima humilitate assũpte hũanitat pus cõmemorat eternitatẽ diuĩe potestatis ut ipsũ verũ deum hominẽq3 demõstraret: z vt nos illi⁹ p̃cepti admoneat vt quãto magni sum⁹ humiliemur in oĩb⁹. Nõ erat ver⁹ q hominũ pedes lauare ac per hoĩem tradi potat. De⁹ erat ver⁹ cui oĩa dedit p2 i man⁹ q a deo exiuit z ad deũ redijt
R. Erã quasi agnus innocẽs duct⁹ sũ ad imolandũ z nesciebam consilium fecerunt inimici mei

aduersū me dicētes: Uenite mit tam⁹ lignū in panē eius ⁊ eradamus eū ð t̄ra viuētiuꝫ. ℟. Q̄ es iīmici mei aduersum me cogitabāt mala mihi: ℣bū iniquū mādauerūt aduersum me dicentes Ueni. Erā. In iij. noct. añ. Dixi iniquis nolite loq̄ aduers⁹ deū iniquitatē. ps. Cōfitebimͣ Añ. Terra tremuit ⁊ q̄euit duꝫ resurgeret ī iudiciū de⁹. ps. Notus ī iudea. Añ. In die tribulatiōis mee deū exquisiui manib⁹ meis. ps. Uoce mea. ℣. In pacis mee ī q̄ spaui. ℟. Amplia uit adūsū me supplātōeꝫ. L. vij

S Ciebat dn̄s q2 diabol⁹ iā miserat ī cor iude vt traderet euꝫ. Sciebat q2 oīa dedit ei pr̄ in man⁹: ⁊ int̄ oīa ipsū traditorē: ⁊ eos qb⁹ tradēdus erat ⁊ mortē quā erat passurus ut de his faceret q̄ veller. Sciebat q2 p humilitatē īcarnatiōis a deo exiuit ⁊ p victoriā resurrectōis ad deū erat rediturus. Sciebat hec oīa: ⁊ tñ ī magne hūilitatis exēplū surgit a cena ⁊ nō dei dn̄i: sed hoīs serui iplet officiū: ei⁹ pedes abluit cuius man⁹ ī sua traditiōe nouerat esse polluendas. ℟. Una hora non potuistis vigilare mecū qui exhortabamini mori p me. Uel iudā nō videtis quō non dormit s̄ festinat tradere me iudeis. ℣. Dormite iā ⁊ requiescite: ecce appinq̄bit q̄ me t̄det Uī. L. viij

I Ā sententia ℣o q̄ petro dictū ē. Si nō lauero te nō habebis partē mecuꝫ: aperte mōstratū est q̄ hec pedū lotio spūalē purificationeꝫ: sine q̄ ad ꝯsortiū christi nemo puenire pōt: insinuat: nō illaꝫ q̄ semel ī baptismate dat̄ sed illā q̄ q̄tidiani reat⁹ sine qb⁹ in hac vita nō viuit̄: q̄tidiana dei grā mūdant̄. Pedes nā q̄ qbus t̄rā tāgim⁹: ideo q2 eos a ꝯtagione pulueris custodire nequim⁹: terrene inhabitatiōis necessitatē destignāt: q̄ intātū etiaꝫ magni viri a celestiū ꝯtēplatiōe reuocāt̄: ut si dixerim⁹ q2 peccatū nō habem⁹ nosmetipos seducimus. ℟. Seniores ppli ꝯsiliū fecerūt Ut iesū dolo tenerēt ⁊ occiderēt cū gladijs ⁊ fustibus exierunt tāq̄ ad latronē. ℣. Collegerunt ḡ pōtifices ⁊ pharisei ꝯsiliū Ut iesum. L. ix.

A B hac ḡ sordiū emūdatione q̄tidie dicimus:

et dimitte nobis debita nr̃a. Uere hec de ap̃lis corporis filiis dicta sũt ad nos: q diuini amoris obliti: iter leue incedimus ñ illa leui orõne possum liberari. Sed maior necesse ẽ ingnatio maiori orõnũ: vigiliarum: ieiuniorum lachrymarũ atq3 elemosynarum exercitio purget: ipso nimirum interius cordis nr̃i maculas mũdante: q sedens in dextera dei per assũpte habitũ humanitatis: q̃ttidie iterpellat p nobis. ℟. Reuelabũt celi iniq̃tatẽ iude et terra aduersus eũ cõsurget: et manifestũ erit pctm̃ illius in die furoris dñi. Cum eis q̃ dixerũt dño deo: recede a nobis sciam viarum tuarum nolumus. ℣. In diẽ pditionis fuabit et ad diẽ vltõis ducet Cũ. Reue. Finito nono r̃nso rio nõ dicat. ℣. añ lau. ß statim incboet in lau. añ. Justificeris dñe in sermonibus tuis et vincas cũ iudicaris. ps̃. Miserere. Añ. Dñs tanq̃ ouis ad victimã ductus ẽ et nõ aperuit os suum. ps̃. Dñe refugiũ. Añ. Contritum est cor meũ in medio mei contremuerũt oĩa ossa mea. ps̃. Deus deus. Añ. Exhortatus es in virtute tua et in refectiõe scã tua dñe

Cant. Cantemus. Añ. Oblatus est q2 ipse voluit et pctã nr̃a ipse portauit. ps̃ Laudate. Cap. nõ dicat nec hym. nec ℣. ß finita vltima añ. icboet ad bn. añ. Traditõ ãt ddit eis signũ dicẽs quẽ osculatus fuero ipse ẽ tenete eũ. Finita añ. post bn. duo fratres stãtes ante gradũ altaris dicant Kyriel. et choro idem respondente: iterum illi duo fratres dicãt Kyriel. Deinde alij duo fratres stantes in medio chori dicãt. Dñe miserere. et chorus rñdeat. Christus dominus factus ẽ obediẽs vsq3 ad mortem. Itẽ fratres ante gradus cantent. ℣. Qui passurus aduenisti ppter nos. Et chorus dicat. Christeleison. Itẽ fratres añ gradus. ℣. Qui expãsis in cruce manibus traxisti oĩa ad te secula. Itẽ chorus Christeleison. Itẽ fratres añ gradus. ℣. Qui pphetice pmisisti ero mors tua o mors. Itẽ chorus. Christeleisõ. Dein frẽs in medio chori stantes dicant. Dñe miserere. et chorus rñdeat. Christus dñs. Itẽ frẽs añ gradus dicant Kyriel. et chorus. Kyriel. et frẽs añ gradus kyriel. Deinde duo fratres i medio

chori ſtātes dicāt. Dñe miſerē
⁊ chorus rñdeat. Chriſtꝰ dñs.
Itē frēs añ gradus dicāt al
ta voce. ℟. Mortē autē crucis.
Finito. ℟. Mortē aūt crucis.
ꝓſternāt ſe ⁊ vnuſqꝫ dicat
Pater nr̄. Quo dicto duo ⁊
duo dicāt ꝑuatim ps̄. Miſe/
rere. Cum orōne. Reſpice q̄s
dñe. ſine. Dñs vobiſcū. ⁊ ſine
Oremus. ⁊ ſine. Qui tecum.
⁊ nō dicat̄ Amen. nec Bene
dicamꝰ. dño. neqꝫ fideliū. ſed
dicto poſt orōnez. Pater nr̄.
ſurgant oēs. Hac die nō fiāt
ꝓſtrationes ad horas ꝓpter
ſolēnitatē niſi in hac hora tm̄
vſqꝫ ad cōplet̄. ſabb̄. excluſi.
nō dicat̄ Deus in adiutoriū.
in principio horarū. nec Cō/
uerte nos ad cōplet̄. nec Glia
in fine pſalmoꝝ nec cāticoꝝ
nec cap̄. nec hym. nec. ℣. nec
Dñs vobiſcū. nec Oremus.
nec Qui tecū. nec Benedica/
mus. nec Fideliū. Poſt hōs
more ſolito dicat̄ Pater nr̄.
Ad primaz dicto Pater nr̄.
⁊ Credo. inchoet̄ añ. Chriſtꝰ
factus ē ꝓ nobis obediēs vſqꝫ ad
mortē: mortem autez crucis. ps̄.
Deus in noīe. ps̄. Beati ima
culati. ps̄ Retribue. Dicta

poſt ps̄ añ. abſqꝫ Kyrieleiſō.
⁊ ꝑcibus. ⁊ ſine ps̄. Miſerē.
dicatur oratio. Reſpice. Con
fiteor. nō dicat̄ vſqꝫ ad com/
plet̄. ſabba. excluſi. Precioſa
ſolito more dicat̄ ſine Gloria
Tertia vj. ⁊. ix. dicant̄ ſupra
dicto modo cū añ. Chriſtus fa
ctus. ⁊ oratione. Reſpice. Ad
vs̄ ſi miſſa preceſſit imediate
finita cōione incipiat̄ añ. Ca
licem ſalutaris accipiā ⁊ nomen
dñi inuocabo. ps̄ Credidi. Añ.
Cum his qui oderūt pacē erā pa/
cificꝰ cū loquebar illis impugna/
bant me gratis. ps̄. Ad dñm.
Añ. Ab hoībꝰ iniquis libera me
dñe. ps̄. Eripe me. Añ. Cuſto/
di me a laqueo quē ſtatuer̄t mihi
⁊ a ſcandalis operantiū iniq̄tatē
ps̄. Dñe clamaui. Añ. Cōſide
derabā ad dexterā ⁊ videbā ⁊ nō
erat qui cognoſceret me. ps̄. Uo
ce mea. Finita quinta añ. in
choetur ad mḡr añ. Cenantibꝰ
aūt illis accepit ieſus panē bñdi/
xit ac fregit ⁊ dedit diſcipul' ſuis
Finita poſt cant̄. añ. ſequit̄
Dñs vobiſcū. ⁊ poſt coīn. Re/
ſpice. ſi miſſa preceſſerit. De/
inde. Bñdicamꝰ dño. q vero
miſſe nō interfuerint dicant
orōnē Reſpice. cōmō ꝗuo ad

alias horas. Ad cōplet̄. non
dicat̄ lectio. Frēs sobrij. ꝯ di/
cto. Pater nr̄. inchoetur añ.
Christꝰ factꝰ. ps̄. Cū inuocarē.
In te dn̄e Qui habitat. Ec
ce nūc. Cāticū. Nūc dimittis.
Postea dicat̄ añ. Christꝰ fa/
ctus ē. Post añ. Orō Respice
Fer. vj. i parasceue. añ mat̄. p/
sternāt se frēs ꝛ dicto Pater
nr̄. ꝛ Credo. surgant ꝛ postq̄
significauerint se incipiat̄ in
ꝑ noct̄. añ. Astiterūt reges t̄re
ꝛ ꝑncipes cōuenerūt i vnū aduer
sus dn̄m ꝛ aduersus christū eiꝰ
ps̄. Quare fre. Añ. Diuiserūt
sibi vestimēta mea ꝛ super vestē
meā miserūt sortē. ps̄. Deꝰ deꝰ
meꝰ respice. Añ. Insurrexert̄
i me testes iniq̄ ꝛ mētita ē iniq̄tas
sibi. ps̄. Dn̄s illuīatio mea. ℣.
Diuisert̄ sibi vestimēta mea. ℟.
Et sup vestē meā miserūt sortē.

Quomō ob ℞. j. Aleph.
texit caligine in furo/
re suo dn̄s filiā syō ꝓiecit de
celo in terrā inclytā isrl̄. ꝛ nō
est recordatꝰ scabelli pedum
suoꝝ i die furoris sui. Beth.
Precipitauit dn̄s nec pepcit
oīa speciosa iacob destruxit:
in furore suo munitiōes ꝟgi
nis iuda deiecit in terrā: pol
luit regnū ꝛ ꝑncipes eiꝰ. Hie
rusal̄. ℟. Oēs amici mei dereli
q̄rūt me ꝛ ꝓualuerūt insidiantes
mihi: tradidit me quē diligebā ꝛ
terribilibꝰ oculis plaga crudeli p/
cutiens. Aceto potabant me. ℣.
Et dederūt in escam meā fel ꝛ in
siti mea. Ace. ℞. ij. Gimel.

c Onfregit i ira furoris
sui oē cornu israel Auer
tit retrorsum dexterā suam a
facie inimici: ꝛ succendit in
iacob quasi ignē flāme deuo/
rantis in gyro. Deleth. Tetē
dit arcū suū quasi inimicus
firmauit dexterā suaꝫ q̄si ho/
stis ꝛ occidit oē qd̄ pulchruꝫ
erat visu in tabernaculis fi/
lie syon: effudit quasi ignē in/
dignatōeꝫ suā. Hierl̄ꝫ hierl̄m.
℟. Velū tēpli scissū ē ꝛ oīs t̄ra
tremuit ꝛ latro de cruce clama/
bat dicens: Memento mei dn̄e
dum veneris in regnū tuum. ℣.
Amē dico tibi hodie mecū eris i
padiso. Memēto. ℞. iij. He.

Factꝰ ē dn̄s velut iimicꝰ
ꝓcipitauit isrl̄: ꝓcipita
uit oīa menia eiꝰ: dissipauit
munitiōes eiꝰ: ꝛ repleuit i fi/
lia iuda hūiliatū ꝛ hūiliatā.
Vau. Et dissipauit quasi hor
tū tētoriū suū: demolitus est

tabernaculū suū. Obliuioni tradidit dñs in syon festiui/tatē ⁊ sabbatū: ⁊ i opprobriū ⁊ in idignationē furoris sui regē ⁊ sacerdotē. Hirl'm. R. Uinea mea electa ego te plātaui Quō ꝯuersa es in amaritudinē: vt me crucifigeres ⁊ barrabā di/mitteres. V. Ego q̄dē plātaui te vineā meā electā oē semē veruz. Quō. Uinea In .ij. noct. añ. Uim faciebāt qui q̄rebāt aīam meaz. ps. Dñe ne in fu. ij. Añ. Cōfūdāt ⁊ reuereāt qui querūt aīam meā vt auferāt eā. ps. Ex. pectās. Añ Alieni insurrexerūt in me ⁊ fortes quesierūt animaz meā. ps. Deus in noīe. V. Ab īsurgētib⁹ i me. R. Liba me dñe
Joānes Chrisostom⁹ i ſmōe
Hodie incipiamus. L. iiij.
b Odie fratres charissi/mi crux fixa ē ⁊ seculū sāctificatū ē: hodie crux fixa ē ⁊ mors submersa est: hodie crux fixa ⁊ demones dispersi sunt hodie crux vicit ⁊ mors deuicta est: hodie diabol⁹ vi/ctus ē ⁊ homo absolut⁹ est ⁊ de⁹ glorificat⁹ ē: hodie apud iudeos terra tremuit ⁊ apud nos orbis terre firmat⁹ ē: ho/die apud iudeos petre scisse

sunt hodie amabilis deo pie/tas vniuersū consuit orbem. Decebat eni ea que pietatis erāt cōiungi ⁊ ea que infide/litatis disiungi. R. Tanq̄ ad latronē existis cū gladijs cōphē/dere me: q̄ttidie apud vos erā in tēplo docēs ⁊ nō me tenuistis: ⁊ ecce flagelllatū ducitj. Ad cruci/figēdū. V. Fili⁹ quidē hoīs vadit sic scriptū ē de illo vbe aūt hoī illi p quē tradet. Ad. Lectio. v.
Hodie apud iudeos sol obscurat⁹ est nō eni fer/re poterat creatura iniurias creatoris. Retraxit sol radi/os suos ne videret impiorꝫ fa/cinora. Apud nos aūt nox in diē cōuersa ē: fidelib⁹ eni nox in diē mutat: iufidelib⁹ aūt etiā ipsa lux tenebrescit. Ho/die adā eiectus ē de paradiso ⁊ hodie latro paradisū ingre/dit. Exiuit fur ⁊ introiuit la/tro: fur exiuit cōtēptor verbi ⁊ introiuit cōfitēs v̄bū. Exi/uit cōtēnens salutē ⁊ itroiuit de cruce mercans salutē. R. Tenebre facte sūt dū crucifixis/sent iesū iudei ⁊ circa horā nonā exclamauit ih̄s voce magna de⁹ me⁹ de⁹ me⁹ vt quid me dereliq/sti. Et inclinato capite emisit spi

ritū. ℣. Cū ergo accepisset acetū dixit: ꝯsumatū ē. Et in. ℞. vj.

Jde iustū dei iudiciū. Propter vnū pctm̄ dā nat⁹ ē adā ⁊ ꝓpter vnā fidei vocē latro saluat⁹ est: vnū pec/catū deiecit illū: ⁊ vna iusti/cia introduxit istū. Adam fa ctus ē exul: ⁊ latro habitator fact⁹ est paradisi. O admirā/da rex materia: Nullū ante latronē iuenies padisi repro/missionē meruisse. Nō abra/ham: nō ysaac: non iacob nō moysen: nec ꝓphetas nec apo stolos ſ; añ oēs repies latronē Hodie inqt dn̄s mecū eris in padiso. Nusꝗ̄ aūt repromis/sionē paradisi añ latronē in uenies. ℞. Barrabas latro di mittit ⁊ inocēs christ⁹ occiditur nā ⁊ iudas armis doct⁹ scelerꝭ q ꝑ pacē didicit facē bellū. O scu lādo tradidit dn̄m iesū christū. ℣. Ecce turba ⁊ q vocabat iudas venit ⁊ dū appropinqret ad iesū O sculā. Barra. In iij. noct. Añ. Ab insurgētib⁹ in me libera me dn̄e qꝛ occupauerūt aīaꝫ meā Ps. Eripe me de inimicis. Añ Longe fecistis notos meos a me tradit⁹ sum ⁊ nō egrediebar. Ps. Dn̄e deus salutis. Añ. Capta/būt in aīam iusti ⁊ sanguinē ino/cētē cōdēnabūt. Ps. Deus vltio nuꝫ. ℣. Locuti sūt aduersū me lingua dolosa. ℞. Et ſmonib⁹ odij circūdederūt me. ℞. vij.

Necessariuꝫ est qrere cur latroni añ alios ⁊ tales viros dn̄s paradisū repromi sit. Crediderūt qdē illi: ſ; mō diuerso dn̄m glīe sicut possi/bile fuit ituētes. Jste aūt vi/dit saluatorē nō sup thronū regalē: nō adorare in templo nō loquentē de celis: nō ꝑ an gelos disponentē ſ; in pena so ciatū cū latrone vidit in tor/mēto: ⁊ tanꝗ̄ in glīa adorat: vidit in cruce ⁊ rogat qsi ī ce/lis sedentē: vidit cōdēnatū ⁊ regē inuocat dicēs: Dn̄e me/mēto mei cū veneris ī regnū tuū. ℞. Tradiderūt me ī man⁹ ipioꝝ ⁊ int iniqs ꝓiecerūt me ⁊ nō pepcerūt aīe mee congregati sūt aduersū me fortes. Et sic gi/gātes steterūt cōtra me. ℣. A/stiterūt reges ṫre et pricipes cō uenerūt in vnū. Et. ℞. viij.

O Admirāda latronis cō fessio crucifixū vides ⁊ regē ꝑdicas: in ligno pēdere cernis ⁊ celoꝝ regna medita/ris. Nūquid scripturas legi/

ſti ab iiqtate nō ceſſans. Ju-
dei crucifixerūt q nouerūt le
gē ⁊ ꝑplxtas ⁊ tu hoꝝ ignarꝰ
deū vides crucifixū ⁊ adoras
cōdēnatū. Quis te erudiuit
talia dicē. Nō me inqt lex do
cuit: ſ ſol occultās lumē ſuū.
Uidi qdē crucifixū: ſ terre-
motū ſenſi ⁊ ꝑpt patricidas
elemēta indignātia intellexi
℟. Jeſus tradidit impiꝰ ſūmis
principibꝰ ſacerdotū ⁊ ſeniorib
populi: petrus aūt ſequebatur a
longe. Ut videret finē. ℣. Et in
greſſus ē petrus in atrium prin-
cipis ſacerdotū. Ut. L. ix.

Et petre quidem ſcinde
bant: ſ corda hominū
nō metuebant ⁊ ſurrexerunt
mortui ⁊ intrauerūt in ſcām
ciuitatē: vt inexcuſabilē red-
derēt cām eoꝝ. Dicebāt autē
iudei: Nō habemꝰ regē niſi
ceſarē. Abnuerūt dei regnū
⁊ traditi ſūt regno romanoꝝ
qđ petierūt. Et ſanguis chri-
ſti factꝰ ē illis ad cōdēnatio-
nē: nobis aūt ad iuſtificatio-
nē. Et decuit ſplendore cruci
obcecari infideles ⁊ illuīari
credentes Sola enim chriſti
crux vere ſoluit tenebras ⁊ re
gnum demonū diſſipauit ⁊
omnē terrorē malignantiū
abſtulit. Crux ſanctitatē ꝑ-
dit: crux ſol iuſticie facta eſt:
ut illumiati miſericōdia illiꝰ
qui pependit in ea perueniamꝰ
ad eū qui ē lux eterna ⁊ vera
Amē. ℟. Sicut ouis ad occiſio-
nē ductus ē: ⁊ dum male tracta-
retur nō aperuit os ſuū: traditꝰ
ē ad mortē. Ut viuificaret popu
lum ſuum. ℣. Ipſe vulneratus
ē ꝑpter iniquitates nr̄as: attritꝰ
ē propter ſcelera noſtra. Ut vi-
uifica. Sicut ouis. In lau. aň.
Proprio filio ſuo nō pepcit deꝰ
ſ pro nobis omnibꝰ tradidit illū
ps. Miſerere. Aň. Anxiatus ē
in me ſpūs meꝰ in me turbatū ē
cor meū. ps. Dn̄e exaudi ora-
tionē meā. ij. Aň. Ait latro ad
latronē nos quidē digna factis
recipimꝰ: hic aūt quid fecit: me-
mēto mei dn̄e dum veneris in re
gnum tuū. ps. Deus deus. Aň.
Dum conturbata fuit aīa mea
domine mīe memor eris. Cant.
Dn̄e audiui. Aň. Memento
mei dn̄e deꝰ dū veneris in regnū
tuū. ps. Laudate. Ad bn. aň.
Poſuerūt ſup caput eiꝰ cauſam
ipſiꝰ ſcriptā ieſus naçarenꝰ rex iu
deoꝝ. Finita aň. ſeqt. Kyrieľ.
⁊ cetera ſicut in precedēti no

ete cum his versibus. ℣. Agno miti basia: cui lupus dedit venenosa. ℣. Vita in ligno moritur infernus et mors lugens spoliatur. ℣. Te qui vinciri voluisti: nosque a mortis vinculis eripuisti. Ad primam an. Christus factus. ps. Deus in noie. ps. Beati imaculati. ps. Retribue. Finita post ps an. dicatur Pater nr. et ps. Miserere. Quo dicto statim sub sequatur oratio Respice. supra dicto modo. Hic modus servetur ad. iii. vj. et. ix. hac die et in sabb. ad vs an. Calicem. ps. Credidi. cetere an. cum suis ps sicut in die cene. Ad mgt an. Cum accepisset acetum dixit cosumatum est et incliato capite tradidit spiritum. Finito cant. an. dicatur Pater nr. et. ps. Miserere. post ps dicatur oratio Respice. et sic vespere finiantur. Ad completorium an. et ps. et cant. sicut in die cene. post an. dicatur. Pater nr. et ps. Miserere. et ozo. Respice. In sab. sco pasche an. mat. fiat sic in. vj. fer. dictum est: et postmodum incipiatur in hoc noct. an. In pace i idipsum dormiam et requiescam. ps. Cum inuocarem An. Habitabit in tabernaculo tuo requiescet in monte sacto tuo. ps. Dne quis. An. Caro mea requiescet in spe. ps. Conserua. ℣. In pace in idipsum. ℟. Dormiam et requiescam. L. i. Aleph.

Quomodo obscuratum est aurum mutatus est color optimus: dispersi sunt lapides sanctuarij in capite omnium platearum. Beth. Filij syon incliti et amicti auro primo: quo reputati sunt in vasa testea opus manuum figuli. Gimel. Sed et lamee nudauerunt: mamam lactauerunt catulos suos: filia populi mei crudelis quasi strucio in deserto. Hierusalem. ℟. Sepulto dno signatum est monumentum voluentes lapidem ad hostium monumenti Ponentes milites qui custodirent. ℣. Ne forte veniant discipuli eius et furentur eum et dicant plebi surrexit a mortuis. Po. L. ii. Deleth.

Adhesit lingua lactentis ad palatum eius in siti. Paruuli petierunt panem et non erat qui frangeret eis. He. Qui vescebantur voluptuose interierunt in vijs qui nutriebantur in croceis amplexati sunt stercora. Vau. Et maior effecta est iniquitas filie populi mei peccato sodomorum que subuersa est

in momēto ⁊ nō ceperūt in ea man⁹. Hirkz hirkz. ℟. Hirlm luge ⁊ exue te vestib⁹ iucūditatis induere cinē ⁊ cilitio. Quia in te est occisus saluator isrl. ℣. De/duc q̄si torrentē lachrymas per diē ⁊ noctem ⁊ nō taceat pupilla oculi tui. Quia. L. iij. Zai.

c Andidiores naçarei ei⁹ niue nitidiores lacte ru bicūdiores ebore ātiq̄ sapphi ro pulchriores. Heth. Deni/grata est sup carbones facies eoꝝ: ⁊ nō sūt cogniti i plateis adhesit cutis eoꝝ ossib⁹ aruit ⁊ facta ē q̄si lignū. Teth. Me lius fuit occisis gladio q̄ inf fectis fame: q̄m isti extabue/runt ꝯsūpti a sterilitate terre Hirlm hirlm. ℟. Plange q̄si virgo plebs mea vlulate pastores in cinere ⁊ cilitio. Quia veniet dies dñi magna ⁊ amara valde. ℣. Ululate pastores ⁊ clamate aspergite vos cinere. Quia Plā ge. In. ij. noct no añ. Eleuami ni porte eternales ⁊ introibit rex glorie. ps. Dñi est terra. Añ. Credo videre bona domini in ter ra viuentiū. ps. Dñs illu. Añ. Domie abstraxisti ab iferis aiaꝫ meā. ps. Exaltabo te deus. ℣. Tu autem dñe miserere mei. ℟.

Et resuscita me ⁊ retribuaꝫ eis. Sermo aug. i sab. scō. L. iiij.

e Xulta celuꝫ: ⁊ in leticia esto terra: q̄m iste dies nobis ampli⁹ ex sepulchro ra diauit q̄ d sole refulsit: Dolet infernus q2 resolut⁹ est: gau/det q2 visitatus ē. Resultat: quia ignotā lucē post secula longa vidit: ⁊ post profunde noctꝭ caliginē respirauit. O pulchra lux que de cādido ce li fastigio promicasti: ⁊ post noctē perpetuā sedentes in te nebris ⁊ vmbra mortis subi ta claritate vestisti. Confe/stim ergo christo descendēte siluit stridor ille lugentiū di/rupta ceciderūt vincula dā/natorū. Attonite mentes ob stupescūt tortorū omnisq̄ sil impia officina ꝯtremuit. ℟. Recessit pastor nr̄ fons aque vi/ue: ad cui⁹ transitū sol obscurat⁹ est nam ⁊ ille captus ē qui capti/uū tenebat primū hoīeꝫ. Hodie portas mortis ⁊ seras pīter salua tor nr̄ dirupit. ℣. Destruxit q̄dē claustra inferni ⁊ subuertit potē tias diaboli. Hodie. Lectio. v.

q Uis nā ē inq̄t iste ter ribilis ⁊ niueo splēdore coruscus? Nunq̄ talē nr̄ ex

cepit tartar⁹: nūq̄ȝ ī nr̄aȝ ca/
uernā talē euomuit mūdus.
Inuasor est iste nō debitor:
effractorē nō pctōr. Judicē
videm⁹ nō supplicē: pugna/
re venit nō succūbere: eripe
nō manē. Perijt ptās cūctis
illa sp̄ pplis formidata. Nul
lus sub sede nr̄a captiu⁹ pal/
pitat: h̄ qd̄ est gemēdū insul/
tat. Nulli iā r̄sonāt heiulat⁹
oīs gemētiū mugit⁹ obmutu
it. Mox igit̄ christ⁹ ī ipsos
crudeles penaꝝ mīstros aciē
dirigit: atq̄ȝ iplacabiles tur
mas framea diuina cōcidit
R. O vos oēs q̄ trāsitis per viā
attēdite ꝛ videte Si ē dolor si/
milis sicut dolor me⁹. V. Attē/
dite vniuersi ppl̄i ꝛ videte dolo/
rē meū. Si. L. vj.
Tristes igit̄ mox lugē/
tesq̄ȝ diuturno squalore tur/
be ppl̄iq̄ȝ vexati ꝯcurrunt: ꝛ
ad pedes saluatoris sui volu
tāt̄. Redemisti viuos ī cruce
tua: eripe mortuos morte tua
pari nobiscū sorte mundus
pierat: ꝛ ad aduētū tuūȝ oīs
creatura pendebat. Tibi nr̄a
tormēta suspirabāt: ite sp̄ in/
fern⁹ iste pauebat. Duȝ hes
absolue reos: dū ascēderī de/
fende tuos. Dū hic es viuū
sa claustra soluāt̄: dū ascēde
ris nō claudant̄. Et si rediert
ad corpus maiestate tua nō
ꝑuet̄ ifern⁹ potētia tua Post
auditas pces post cōpositas
leges: post demersos alta vo/
ragine fossa tortores: iudex
nr̄ ab inferis laureat⁹ exiuit
sed ꝛ leta cum ꝑncipe suo oīs
broꝝ turba pcessit. Repetat
igit̄ ad stadiū suūȝ triūpha/
tor iterū viu⁹: ut noucrit oīs
mūd⁹ q̄ rediuit ab īferis do
min⁹ christ⁹. R. Caligauerunt
oculi mei a fletu meo q̄ elōgat⁹ ē
a me q̄ ꝯsolabat̄ me: videte oēs
ppl̄i mei. Si ē dolor sil̄is sic do
lor me⁹. V. O vos oēs qui trās
itis p viā attēdite ꝛ videte. Si
Cali. In iiio noct. an̄. Deus
adiuuet me ꝛ dn̄s susceptor ē aīe
mee. ps. Deus ī noīe. An̄. In
pace fact⁹ ē loc⁹ eius: ꝛ ī syon ha
bitatio eius. ps. Mor⁹. An̄. Fa
ct⁹ sū sic hō sine adiutorio inter
mortuos liber. ps. Dn̄e de⁹ sa.
V. In pace fact⁹ ē loc⁹ eius. R.
Et habitatio eius in syon. Se/
quēs omel. legat̄ sine titulo:
sc̄ȝ ut nec s̄m matth. nec bti
hieronj. dicat̄. Sc̄dm̄
I Illo tp̄e: mattheū

131

Vespere sabbati q̄ lucescit in p̄ma sabbati vēit maria magdalene ꝛ altera maria videre sepulchꝝ. ꝛ rel. Omel. btī hieronymi p̄sbri nō dicatur

Quod diuersa R. vij.
Quod diuersa tpa istaꝝ mulieꝝ i euāgelijs describūt: nō mēdacij signū est ut ipij obijciunt: s sedule visitatiōis officia dū crebro abeūt ꝛ recurrūt ꝛ nō patiūtur sepulchro dn̄i diu abesse vel longi⁹. R. Ecce quō morit iust⁹ ꝛ nemo pcipit corde: ꝛ viri iusti tollūt ꝛ nemo cōsiderat: a facie iniq̄tatꝭ sublat⁹ est iustus. Et erit i pace memoria eius. V. In pace fact⁹ ē loc⁹ ei⁹ ꝛ in syō habitatio ei⁹. Et. R. viij

Et ecce terremot⁹ fact⁹ ē magn⁹: angel⁹ aūt dn̄i descēdit d̄ celo. Dn̄s nr̄ atq̄ idē fili⁹ dei ꝛ fili⁹ hoīs iuxta vtrāq̄ naturā diuinitatis ꝛ carnis nunc magnitudinis sue: nūc humilitatꝭ signa demōstrat. R. Estimat⁹ sū cū descendētib⁹ i lacū. Fact⁹ sū sicut hō sine adiutorio inter mortuos liber. V. Posuerūt me i lacu iferiori i tenebrosis ꝛ i vmbra mortis. Fact⁹.

Unde in R. ix. p̄nti loco q̄ꝛ hō sit qui crucifix⁹ ē: qui sepult⁹: qui clausus tumulo: quē lapis opposit⁹ cohibet: tn̄ que foris agūt ostendūt filiū dei. Sol fugiēs tenebre igruētes: terra mota: velū scissū: saxa dirupta: mortui suscitati: āgeloꝝ ministeria q̄ ꝛ ab initio natiuitatꝭ ei⁹ dn̄m pbāt. R. Agn⁹ dei christ⁹ imolat⁹ ē p salute mūdi: nā de parentis ptoplasti fraude facta cōdolēs qn̄ pomi noxialis morsu morte corruit ipse lignū tunc notauit. Dāna ligni ut solueret. V. Lustra sex q̄ iā peracta tēp⁹ implēs corporis: se volēte nat⁹ ad hoc passioni dedit⁹ agnus i cruce leuat imolād⁹ stipite. Dāna. Agn⁹. In laud an. O morsero mors tua morsus tu⁹ ero inferne. ps. Miserere. An. Plangēt eū quasi vnigenitū: q2 inocēs dn̄s occisus est ps. Iudica me. An. Attēdite vniuersi ppl̄i ꝛ videte dolorem meuꝫ. ps. De⁹ de⁹. An. A porta iferi erue dn̄e aīaꝫ meā. Cāt. Ego dixi. An. O vos oēs qui trāsitis p viā attēdite ꝛ videte si ē dolor sic dolor me⁹. ps. Laudate. Ad bn. an. Mulieres sedētes ad monumētū lamētabāt flentes dn̄m. Kyriel. Et cetera

oīa sicut in nocte cene. Hac die p̄ma. iij. vj. ⁊ ix. dicāť sic i die hesterne. ad vs añ. Allła al. al. rota dicať añ. ps. Laudā dn̄m oēs gē. Glia p̄ri. repeta tur añ post ps. sequiť ad mḡt añ. Uespe aūt sabbati q̄ lucessit in p̄ma sabbati venit maria magdalene ⁊ altera maria videre sepulchrū al. Dicta maḡt ⁊ añ. repetita sequiť Dn̄s vobiscū

Oremus. Oratio.

Spiritū nobis dn̄e tue charitatis infunde: vt q̄s sacramētis paschalib⁹ satiasti tua facias pietate cōcordes. Per eius. Deinde Dn̄s vobiscū. ⁊ Bn̄dicam⁹ dn̄o allł. allła. nisi qn̄ vespe ⁊ missa siť terminanť. Cōpleť. hac die dicať hoc modo: dicto Confiteor dicať Cōuerte nos. De⁹ i adiutoriū meū. Postea incipiať añ. Allła ps. Cū inuoca. In te dn̄e. Ecce nūc. Canť. Nunc dimittis cū Glia p̄ri dicāť. ⁊ postea seq̄ť añ. Allła allła al. al. deinde Dn̄s vobis. Orem⁹. Orō. Spm̄ nobis. vt s̄ in vs. Deinde Domin⁹ vobiscū. et Bn̄dicamus dn̄o. postea sequiť bn̄dictio ⁊ añ. de beata virgine.

In die paschatis ad matť. Dn̄e labia. De⁹ i adiutoriū. Inuiť. Allła al. al. Hac die ⁊ per totā hebdomadā vsq₃ ad vs sequētis sab. exclu. ad horas tā diei q₃ noctis null⁹ dicať hym. In nocť. añ. Ego sū qui sū ⁊ cōsiliū meū nō est cū ipsis: s₃ in lege dn̄i volūtas mea ē allła. ps. Btūs vir. Añ. Postulaui patrē meū allła: dedit mihi gētes al. in hereditatē al. ps. Quare. Añ. Ego dormiui ⁊ sōnū cepi ⁊ exurrexi q₂ dn̄s suscepit me al. al. ps. Dn̄e quid. ℣. Resurrexit dn̄s allła. ℟. Sicut dixit vobis al. Hic ℣. dicať in nocť. in dn̄ica ⁊ fer. ij. ⁊ v⁰ : vsq₃ ad ascēsionē qn̄ de tēpore agiť. Scd̄m marcū

In illo tp̄e: Maria magdalene ⁊ maria iacobi ⁊ salome emerūt aromata vt veniētes vngerent iesu₃. Et valde mane vna sabbatorū veniūt ad monumentū orto iā sole. ⁊ reľ. Omeľ. bti greg pape. ℟. j.

Audistis frēs kmī q̄ sancte mulieres q̄ dominū fuerāt secute cum aromatib⁹ ad monumentū venerūt. ⁊ ei que₃ viuentē dilexerāt: etiā mortuo

studio hũanitatꝭ obsequunt͛ ꝗ res gesta aliqd in scã ecclia signat gerẽdũ. Sic qppe necesse ẽ ut audiamꝰ q̃ facta sũt: q̃tenꝰ cogitemꝰ etiã q̃ nobis sũt ex eoꝝ imitatiõe faciẽda
℟. Angelꝰ dñi descẽdit de celo ⁊ accedens reuoluit lapidẽ ⁊ sup eũ sedit ⁊ dixit mulieribꝰ: nolite timere scio eni qꝛ crucifixũ queritis Iã surrexit venite ⁊ videte locũ vbi positꝰ erat dñs allꝉa.
℣. Angelꝰ dñi locutꝰ ẽ mulieribus dicẽs: quẽ q̃ritis an iesũ q̃ritis. Iã. Lectio. iij.
Os ergo i eũ q ẽ mortuus credẽtes si odore ꝟtutũ refecti cũ opinione bonoꝛuꝫ opeꝝ dñꝫ querimꝰ ad monumẽtũ, pfecto illiꝰ cũ aromatibus veniemꝰ. Ille aũt mulieres angelos vidẽt q̃ cum aromatibꝰ venerũt: qꝛ videlicꝫ ille mẽtes supnos ciues aspiciũt q̃ cũ virtutũ odoꝛibꝰ ad deũ p scã desideria, pficiscũt͛
℟. Angelus dñi locutꝰ ẽ mulieribus dicẽs: quẽ q̃ritis: an iesum q̃ritis: iã surrexit. Venite ⁊ videte allꝉa allꝉa. ℣. Iesũ q̃ritis nazarenũ crucifixũ surrexit non est hic. Veni. L. iiij.
n Standũ ꝟo nobis est qd nã sit q in dextris angelꝰ sedere cernit͛? Quid nãqꝫ p sinistrã nisi vita p̃sẽs? Quid ꝟo p dexterã nisi ppetua vita signat͛? Unde scriptũ est: Leua eiꝰ sub capite meo ⁊ dextera illius amplexabit͛ me Quia igit͛ redẽptoꝛ nr̃ iam p̃sentis vite coꝛruptõeꝫ trãsierat: recte angelꝰ q nũciare pbennẽ eiꝰ vitã venerat i dextera sedebat. ℟. Dũ trãsisset sabbatũ maria magdalene ⁊ maria iacobi et salome emerũt aromata Ut veniẽtes vngerẽt iesũ Allꝉa al. ℣. Et valde mane vna sabbatoꝝ veniũt ad monumẽtuꝫ oꝛto iã sole. Ut. Gloꝛia. Allꝉa. Te deum. Et dicat͛ p totam hebdõaꝫ. ℣. In resurrectõe tua chꝛiste allꝉa. ℟. Celi ⁊ t̃ra letent͛ allꝉa. Hic ℣. dicat͛ q̃tidie añ laud. vsqꝫ ad ascẽsionẽ exclu nisi in festis scõꝝ. In laud. añ. Angelꝰ aũt dñi descẽdit de celo ⁊ accedẽs reuoluit lapidẽ et sedebat sup eũ al. al. ps. Dñs regnauit. Añ. Et ecce terremotꝰ factꝰ ẽ magnꝰ angelꝰ autẽ dñi descẽdit de celo al. ps. Iubilate. Añ. Erat aũt aspectꝰ eius sicut fulgur: vestimẽta eius sicut nix allꝉa allꝉa. ps. Deꝰ deꝰ. Añ. Pre

timore aũt eius exterriti sunt cu
stodes ⁊ facti sunt velut mortui
all'a. Cant. Benedicite. Añ.
Rñdẽs aũt angelus dixit mulie
ribus: nolite timẽ scio eni ꝙ ie
sum q̃ritis all'a. ps. Laudate.
Post p̃dictã añ. statim inci
piat ad bn̄ añ. Et valde mane
vna sabbatoꝝ veniunt ad monu
mẽtũ orto iã sole all'a. Oro.
Deus q hodierna die ꝑ
vnigenitũ tuũ eternita
tis nobis aditũ deuicta mor
te reserasti vota nr̃a q̃ p̄ueni
endo aspiras etiã adiuuãdo
ꝓseq̃re. Per eũdẽ. Bn̄dica
mus dño. cũ duplici all'a di
cat i laud. ⁊ in vs ꝑ totã he
bd. ⁊ ꝑ lxb. pẽtb. ⁊ i oibꝰ dñi
cis ⁊ in festis simplicibus et
sup̃ vsq; ad vs̃ sabbati ante
trinitatẽ exclusi. In ꝓfestis
aũt diebꝰ ⁊ festis triũ lectio
nũ ⁊ infra octãs qñ de octis
agit p̃terq; in dñica dicatur
tm̃ cũ vno All'a. Ad cetas ãt
horas nũq; dicat cum All'a.
Ad p̃mã dicto Deꝰ in adiu
toriũ et Gl'ia p̄ri statĩ ichoet
añ. siliter ⁊ ad alias horas.
Et sciendũ ꝙ ꝑ totã hebdaz
vsq; ad vs̃ sequẽtis sabbati
exclusiue nec cap̄ nec gr̃ia ad
horas nec vs. dicũt nisi in no
cturnis ⁊ añ. laud. ⁊ i memo
rijs. Añ. Angelus autẽ dñi. Ce
tere ad cetas horas. ps. Deꝰ
in noĩe. Bti imaculati. Re
tribue. Finita añ. post ps sta
tim inchoet. R. Hec dies quã
fecit dñs exultemꝰ ⁊ letemur i ea
sine vs. Et sic dicatur q̃tidie
ad oẽs horas ꝑ hebdãm vsq;
ad sab. exclu. p̃terq; ad mat
Ad vs̃ aũt dicat cũ vsu illiꝰ
diei. finito rñsorio Hec dies
Ad p̃mam dicat Confiteor
Deinde Dñs vobiscũ. ⁊ oĩo
Deꝰ q hodierna. Dñs vobis
cũ Bn̄dicamꝰ dño. P̄redi
cta oĩo dicat ad primaz hac
die ⁊ duobꝰ sequẽtibus: ⁊ h
modo dicat prima ꝑ totaz se
primanã: nisi ꝙ i q̃rta feria
⁊ deinceps dicat oratio: In
hac hora. ⁊ in sabb. loco Bñ
Hec dies. dicat All'a Hec dies
Ad vs̃ nõ dicat Deꝰ i adiu
toriũ dicto P̄r nr̄. sic inci
piant Kyriel. kyriel. kyriel.
Christeleison. christeleison chri
steleison. Kyriel. kyriel. kyriel
Et hoc modo icipiat vsq; ad
sabb. exclu. post vltimũ Ky
riel. statĩ incipiat vel' ichoet
añ. Angelus aũt. ps. Dixit do

Confiteboꝛ. Btūs vir. Pre dicta aṅ. ꝛ pdicti tres ps di cant ad vs qtidie vsq ad ve speras sequēris sabb. cxclu. Finita aṅ. post ps sequit ℞ Hec dies. ℣. Cōfitemi dño qm bon⁹ qm in seculū mīa eius. ℞. nō repetat. Deinde dicatur Alla. ℣. Pascha nrm imolat⁹ ē chꝛistus. Alla. post ℣. repe tatur postea sequit pꝛosa

V Ictime pascali laudes imolēt chꝛistiani. A g nus redemit oues chꝛist⁹ in nocēs patri recōciliauit pec catoꝛes. M oꝛs ꝛ vita duel lo cōflixere mirādo dux vite moꝛtu⁹ regnat viuus. D ic nobis maria quid vidisti in via? S epulchꝛuz chꝛisti vi uētis ꝛ gloꝛiā vidi resurgētꝭ. A ngelicos testes sudariuz ꝛ vestes. S urrexit chꝛistus spes mea pcedet suos in gali lea. C redēdū est magis soli m aric veraci ꝙ iudeoꝝ tur be fallaci. S cim⁹ chꝛistū sur rexisse ex moꝛtuis vere: tu no bis victoꝛ rex miserere. Alla Precedēs psa dicat tm hac die ꝛ duob⁹ sequētib⁹ postea seqt ad mgt aṅ. Et respiciētes viderūt reuolutū lapidem: erat quippe magn⁹ valde alla. Orō Deꝰ q hodierna. vcā oꝛone se qt. ℞. Chꝛist⁹ resurgēs ex moꝛ tuis iā nō moꝛit moꝛs illi vltra nō dñabit. Qd eni viuit viuit do al. al. ℣ Dicāt nūc iudei quō milites custodiētes sepulchꝝ per diderūt regē: ad lapidis positio nē: quare nō seruabant petrā iu sticie aut sepultū reddant aut re surgētē adoꝛāt nobiscū dicentes Qd. ℣. Dicite in natiōib⁹ alla. ℞. Quia dñs regnauit a ligno

D Eus qui Orō. alla. p nobis filiū tuū cru cis patibulū subire voluisti: vt inimici a nobis expelleres ptātē: cōcede nobis famulis tuis vt resurrectiōis gratiā pseqmur. Per eūdē chꝛistū. Deinde dicat aṅ. Regina celi letare al. qꝛ quē meruisti poꝛtare al. resurexit sicut dixit al. Oꝛa p nobis deū al. ℣. Oꝛa p nobis scā dei genitrix al. ℞. Ut digni.

G Ratiā tuā ꝗs Orō. dñe mētib⁹ nrīs infun de: ut q angelo nūciāte chꝛi sti filij tui icānationē cogno uim⁹: p passionē ei⁹ ꝛ crucē ad resurrectiōis gl'iam pdu camur. Per eūdē do. Domi nus vobiscū. Bñdicam⁹ do.

allła allła. Deo grãs al. al. Et
hoc modo his tribus diebuſ
veſpere terminent. Et ſcien-
dũ ꝙ inuitꝰ. ⁊ añe ⁊ ħia ho-
rarũ cũ ſuis ꝟ. ⁊ oẽs alij ꝟ.
vſqȝ ad feſtũ ſcẽ trinitatꝭ ex-
clu. debẽt terminari cũ Allła
Ad cõpletꝭ. añ. Allła al. al. al.
ꝑs. Cũ inuocarẽ. In te dñe.
Ecce nũc. Finita poſt ꝑs añ.
dicat ꝶ. Hec dies. Ad nunc
dimittꝭ añ Allła reſurrexit do
minꝰ al. ſicut dixit vobis al. al.
Poſt añ. oẽo. Spũm nob. cuȝ
Bñdicamus dño. Hoc mo-
do dicat cõpletꝭ. ꝑ totã hebdo
madã vſqȝ ad ſabb. exclu. ex
cepto ꝙ predicta oẽo nõ dici
tur niſi i duobꝰ diebꝰ ſequen
tibus. Feria ij. ad matꝭ. iuitꝭ
Surrexit dñs vere al. Super
noct. añ. Surrexit chriſtus ⁊ il
luxit pplo ſuo quẽ redemit ſan-
guine ſuo allła. Hec añ. dicat
per hebdomadã ſuper noct.
ꝑs. Cũ inocarẽ. Verba mea.
Dñe ne i. ij. ꝟ. Reſurrexit dñs
allła. Scd̃m lucã.

In illo tpe: Duo ex diſci
pulis ieſu ibant ipſa die i ca
ſtellum qđ erat in ſpacio ſta
dioꝝ ſexaginta ab hirłm no
mine emaus. ⁊ rel. Omel.
bti greg. pape. Lectio. j.

Quotidiana ſolẽnita-
te nobis laborantibus
pauca loquẽda ſũt: ⁊ fortaſ-
ſe hec vtiliꝰ ꝓderũt: qꝛ ſepe
⁊ alimẽta que minꝰ ſufficiũt
auidiꝰ ſumunt. Ecce audiſtꝭ
frẽs kmĩ qꝛ duobꝰ diſcipu-
lis ambulãtibꝰ i via nõ qdẽ
credẽtibꝰ: ſꝫ tñ de ſe loquẽti-
bus: dñs apparuit: ſꝫ eis ſpe
ciẽ quã recognoſcerẽt nõ oſtẽ
dit. ꝶ. Maria magdalene ⁊ al
tera maria ibãt diluculo ad mo
numẽtũ: ieſũ quẽ queritis non ẽ
hic: ſurrexit ſic locutꝰ ẽ. Prece-
det vos in galileã ibi eũ videbitꝭ
Al. al. ꝟ. Cito euntes dicite di
ſcipuł eiꝰ ⁊ petro qꝛ ſurrexit do-
minus. Prece. ꝶ. ij.

Hoc ergo egit foris dñſ
i oculis corꝑis qđ apud ipos
agebat intꝰ i oculis cordis.
Ipſi nãqȝ apud ſemetipſos
intꝰ ⁊ amabãt ⁊ dubitabãt.
Eis aũt dñs foris ⁊ preſens
aderat: ⁊ qs eſſet nõ oſtende
bat. De ſe ergo loquentibus
ꝑſentiã exhibuit: ſꝫ de ſe du-
bitãtibꝰ cognitiõis ſue ſpẽm
abſcõdit. ꝶ. Surgẽs ieſꝰ dñs
noſter ⁊ ſtans in medio diſcipu-
loꝝ ſuoꝝ dixit: Pax vobis allła:

gauisi sūt discipuli viso dn̄o al'.
℣. Una ergo sabbatoꝝ cū fores
eēnt clause vbi erāt discipuli cō
gregati venit iesus ⁊ stetit in me
dio ⁊ dixit eis. Pax. L. iij.
Verba q̄dē ꝯtulit: du
ritiā intellect⁹ icrepa
uit: scripture sacre mysteria
q̄ de ipso erāt aperuit: ⁊ tn̄ q̄z
adhuc in eoꝝ cordibus pere
grin⁹ erat a fide: ire se lōgi⁹
finxit. Fingere nāq3 cōpone
re dicim⁹: vn̄ cōpositores lu
tifigulos vocam⁹. Nihil er
go simplex veritas ꝑ duplici
tatē fecit: s3 talē se eis exhibu
it in corpore: q̄lis apud illos
erat in mēte. ℟. Cōgratulamī
mihi oēs qui diligitꝫ dn̄m q̄z quē
q̄rebā apparuit mihi. Et dū fle
rē ad monumētū vidi dn̄m meū
Allꝫa. ℣. Recedētib⁹ discipulis
nō recedebā ⁊ amoꝛ ei⁹ igne suc
cēsa ardebā desiderio. Et. Gl'ia
Allꝫa. In lau. an. Angel⁹ aūt
dn̄i. Hec sola an̄. dicat quoti
die ꝑ octās in laud. super ps
dicta post ps an̄. stati icipia
tur an̄. ad bn. ⁊ hoc ꝑ totam
hebdā3 obseruet. Ad bn. an̄
Qui sunt hi sermones q̄s ꝯferti
ad inuicē ambulantes ⁊ estis tri
stes allꝫa allꝫa. Oratio.

Deus qui solēnitate pa
schali mūdo remedia
cōtulisti ppl'm tuū q̄s celesti
dono ꝓseq̄re: ut ⁊ perfectā li
bertatē ꝯsequi mereat': ⁊ ad
vitā3 ꝓficiat sempiternam.
Per. Hac die ⁊ sequētibus
dieb⁹ ꝑ hebdā3 nisi in sabbo
iiij. ⁊ vj. ⁊ ix. dicāt' sicut i die
pasche cū ꝓprijs orōnibus.
Ad vš ℟. Hec dies. ℣. Dicat
nunc isrl' q̄m bon⁹ q̄m in seculu3
mīa ei⁹. Allꝫa. ℣. Nōne coꝛ no
strum ardēs erat in nobis d̄ iesu
dū nobis loqueret' in via. All'a.
Sequētia. Uictime pa. Ad
magt an̄. Nōne sic oportuit pa
ti christū ⁊ intrare in gloriā suā
al'. Postea sequit an̄. Christ⁹
cetera sicut in p̄cedēti die. Fe
ria tria in noct. ps. Dn̄e de⁹
me⁹. ps. Dn̄e dn̄s. ps. In do
mino ꝯfi. ℣. Surrexit dn̄s ve
re al' ℟. Et apparuit simoni al'.
Hic ℣. dicat in noct. fer. iij.
⁊ vj. vsq3 ad ascensionē q̄n̄ d̄
t'pe agit'. Scd̄m lucam.
i N illo t'pe: Stetit ies⁹ i
medio discipuloꝝ suoꝝ
⁊ dixit eis: Pax vobis. ⁊ rel'
Omel. vene. bede p̄sbri. L. j
Gloriam resurrectiōis
sue paulatim discipul'

⁊ per incremēta tēporis dñs ⁊ redēptor nr̄ oñdit: qꝛ nimi/rū tāta erat ꝟtus miraculi vt hāc repēte totā cape fragilia mortaliū pectora nō possent. ℟. Surrexit dñs de sepulchro all'a. Qui ꝑ nobis pependit in li/gno all'a. ℣. Letent̃ celi ⁊ exultet terra añ faciē dñi. Qui. L. ii.

c Onsules ꝙ ipse ibecil/litati quererētū: ꝑmo ve/niētib⁹ ad monumētū ⁊ femi/nis suo amore feruētib⁹ ⁊ vi/ris reuolutū lapidē: ⁊ ablato suo corpe: lintheamina qb⁹ inuolutū erat sola posita mō/strauit. Deinde curiosi⁹ inq/rentibus feminis ⁊ de eo qđ inuenerāt mente cōsternatis angelorꝫ visionē ostēdit: qui illū resurrexisse certa manife/statiōe patefacerēt: ac si ꝑcur/rente fama patrate resurre/ctionis: tandē ipse dñs ꝟtu/tum ⁊ rex gl'ie apparēs: quā/ta potētia mortē quā ad horā gustauerat dulcissetapperuit ℟. Tulerūt dñm meū ⁊ nescio vbi posuerūt eū: dicit ei angelus noli flere maria. Surrexit sicut dixit ꝑcedet vos in galileā ibi cū videbitis all'a al'. ℣. Dū ergo fle/ret inclinauit se ⁊ ꝓspexit in mo/numētū ⁊ vidit duos angelos in albis sedētes q̄ dicūt ei. Surre. L. iii.

O Uātū aūt ex euāgelice lectiōis serie inuenim⁹: qnquies ipsa qua surrexit die visus ē h. ibus: primo marie magdalene ad monumētū qñ ei desideranti pedes ei⁹ amplecti dictuꝫ est. Noli me tāgere: nōdū enim ascēdi ad patrē meū: deinde apparuit duab⁹ a monumē/to currētib⁹: nūciare discipu/lis q̄ ab angelis de ꝑfecta ei⁹ resurrectōe didicerant: de q/bus scriptū ē qꝛ accesserūt ⁊ tenuerūt pedes ei⁹ ⁊ adoraue/rūt eū. ℟. Expurgate vetus fer/mētum vt sitis noua conspersio. eteni pascha nr̄a imolat⁹ est chri/stus. Itaqꝫ epulemur in domio All'a. ℣. Nō i fermēto malicie ⁊ neq̄tie: sꝫ i açimis sinceritatꝫ ⁊ ve/ritatꝫ. Itaqꝫ. Gl'ia. Al'. Ad bn. añ. Stetit iesus in medio disci/pulorum suorū ⁊ dixit eis pax vo/bis. Alleluia all'a. Oratio.

d Eus qui ecclesiā tuā no/uo sp fetu multiplicas: cōcede famulis tuis vt sacra/mētū viuēdo teneāt quod fi/de ꝑceperūt Per do. Ad vs. ℟. Hec dies. ℣. Dicant nuncq̄

redēpti sunt a dn̄o quos redemit de manu inimici de regionib⁹ cō gregauit eos All'a. ℣. Surrexit dn̄s ⁊ occurrens mulieribus ait: auete: tūc accesserūt ⁊ tenuerunt pedes eius. Sequētia. Victime. Ad mḡt añ. Videte man⁹ meas ⁊ pedes meos q̄r ego ipse sū all'a all'a. Post orōnē seq̄t añ. Christ⁹ resurgēs. ⁊ cetera sicut in die paschatis. Fer. iiij. in in noctur. ps. Saluum me. ij. Usq̄quo. Dixit insipiēs. ℣. Surrexit domin⁹ de sepulchro. alleluia. Hic ℣. dicat̄ i noct. fer. iij. ⁊ sab. vsq̄ ad ascensionē q̄n de tp̄e agitur. Scd̄m ioannē.

In illo tēpore: Manifestauit se iteruz iesus discipulis ad mare tyberiadis Manifestauit aūt sic: Erāt simul simon petrus ⁊ thomas qui dicit̄ didym⁹ ⁊ nathanahel qui erat i chana galilee ⁊ filij zebedei ⁊ alij ex discipulis ei⁹ duo. Et rel. Omel. bti greg. pape. L. i.

Lectio sancti euangelij que modo in aurib⁹ nostris lecta est fratres karissimi questione animū pulsat: sed pulsatiōe sua vim discretionis indicat. Queri eteni potest cur petr⁹ qui piscator ante cōuersionē fuit post conuersionē ad piscationē rediit. Et cū veritas dicat: Nemo mittens manū suam ad aratrum ⁊ respiciēs retro aptus ē regno dei: cur repetijt quod dereliquit. ℟. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid aperire librum ⁊ soluere septez signacula eius. All'a all'a al'. ℣. Et vn⁹ de seniorib⁹ dixit mihi ne fleueris dign⁹ est agn⁹ qui occisus est accipere ꝟtutē ⁊ fortitudinē All'a.

Sed si virtus di- L. ij. scretiōis inspicit̄ citi⁹ videt̄: quia nimirū negociū quod añ cōuersionē sine peccato extitit: hoc etiā post conuersionez repetere culpa non fuit Nā piscatorē petrū mattheū ꝟo theolenariū scim⁹. Post ꝯuersionē suā petr⁹ ad piscationē rediit. Matthe⁹ ꝟo ad theolonei negociū nō resedit. Quia aliud ē victū ꝑ piscationē q̄rē: aliud theolonei lucri pecunijs augere. ℟. Si cōsurrexistis cuz christo que sursum sūt querite vbi christ⁹ ē in dextera dei sedēs. Que sursū sūt sapite non q̄ sup terrā al'. ℣. Mortui eni estis ⁊ vita vr̄a ab-

scōdita ē cū christo. Que. L. iiij.
Unteni pleraq; nego-
cia que sine peccato ex-
hiberi: ant vix aut nullaten⁹
possunt: q̄ ergo ad pctm̄ ipli-
cāt ad hec necesse ē vt post cō
uersionē anim⁹ nō recurrat.
Queri etiam pōt cur discipu
lis in mari laborātib⁹ post re
surrectionē suā dn̄s i littore
stetit: qui añ resurrectionem
suā corā discipulis suis i ma
ris fluctibus ambulauit. R.
Surrexit pastor bon⁹ qui posuit
aīam suā p ouib⁹ suis. Et p suo
gregi mori dignat⁹ ē alla al. V.
Eteni pascha nostrū imolat⁹ est
christus. Et. Gloria. Et. Ad
bn. añ. Mittite in dexterā na-
uigij rete 7 inuenietis al. Orō.
Deus q nos resurrectio
nis dn̄ice ānua solēni-
tate letificas: cōcede ppiti⁹
vt p tpalia festa q̄ agim⁹: per
uenire ad gaudia eterna me
reamur. Pr eūdē. Ad vš. R.
Hec dies. V. Dextera dn̄i fecit
ṽtutē dextera dn̄i exaltauit me
al. V. Christ⁹ resurgens ex mor-
tuis iā nō morit̄ mors illi vltra
nō dn̄abit̄. Ad mḡt añ. Hoc iā
t̄tio manifestauit se iesus postq̄
resurrexit a mortuis all'a. Post

orōnē fiat memo. de cruce sic
in die paschatī excepto q̄ V.
añe. scz. Dicāt nūc iudei. non
dicat̄ 7 hoc quottidie fiat in
ps vsq; ad vš. sabb. exclu.
memó. Pro de btā virgine nō
fiat. Fer. v. in noct̄. ps. Dn̄e
qs habitabit. ps. Conserua.
ps. Exaudi dn̄e iusticiā. V.
Resurrexit dn̄s. Ad matut̄.
i In illo tpe: Scdm ioānē
Maria stabat ad monu
mētū foris plorās. Et reliq̄.
Omelia bti greg. pape. L. j.
Maria magdalene que
fuerat in ciuitate pec
catrix: amādo veritatē lauit
lachrymis maculas crimis
7 vox ṽitatis implet̄ q̄ dicit̄.
Dimissa sūt ei pctā mlta qm̄
dilexit multū. Que eni pri⁹
frigida peccādo remanserat:
postmodū amādo fortiter ar-
debat. Ria. sic in. q. fer. L. q.
Iam postq; venit ad monu
mentū ibiq; corpus dn̄icum
nō inuenit: sublatū credidit
atq; discipul' nūciauit. Qui
venierēs viderūt atq; ita esse
vt mlier dixerat crediderūt
7 de eis ptinus scriptum est
Abierūt ergo discipuli ad se
metipsos. Deinde subiūgit

Maria stabat ad monumē/
tū foris plorans. Qua in re/
pēsandū ē hui⁹ mulieris mē/
tē quanta vis amoris accēde
rat que a monumēto domini
etiā discipulis recedentib⁹
non recedebat. Lectio .iij.
Exquirebat maria quē nō
inuenerat: flebat inquirēdo
et amoris sui igne succēsa ei⁹
quē ablatū credidit ardebat
desiderio. Unde cōtigit vt eū
sola tūc videret que remansit
vt quereret: qꝛ nimirū virt⁹
boni operis perseuerātia est.
Ad ℣n. añ. Maria stabat ad
monumētū foris plorans: vidit
duos angelos in albis sedentes et
sudariū quod fuerat super caput
iesu alleluia. Oratio.
D Eus qui diuersitatē gē/
tiū in cōfessione tui nominis
adunasti: da vt renatis fōte
baptismatis vna sit fides mē
tiū et pietas actionum. Per.
Ad ℣s. ℟. Hec dies ℣. Lapidē
quē reprobauerūt edificātes hic
fact⁹ ē in caput anguli: a domino
factū ē istud et ē mirabile in ocu/
lis nostris all'a. ℣. In die resur/
rectionis mee dicit dñs precedā
vos in galileā. Ad mḡt añ. Tu
lerūt dñm meū et nescio vbi po/
suerūt eū si tu sustulisti eū dic/
to mihi et ego eum tollam all'a.
Feria. vj. in noctur. ps. Celi
enarrāt. ps. Exaudiat. ps. Do
mine in virtute. ℣. Surrexit
dñs vere. Scdm mattheum.
I N illo tēpore: Undecim
discipuli abierūt in gali
leā: in mōtē vbi ꝯstituerat il
lis iesus. Et reli. Omelia
beati hieronymi pſbri. ℟. j.
p Ost resurrectionem ie/
sus in galilea in monte
cōspicit: ibiq3 adorat: licz q/
dā dubitēt: et dubitatio eorū
nostrā augeat fidem. Tunc
manifestius ostendit thome
et latus lācea perforatū et ma
nus fixas demōstrat clauis.
Reliq̄ vt in tertia feria. ℟. ij.
Et accedēs iesus locutus est
eis dicēs: Data ē mihi oīs po
testas in celo et in terra. Illi
potestas data ē qui paulo añ
crucifixus: qui sepult⁹ in tu/
mulo: qui mortu⁹ iacuerat q
postea resurrexit. In celo āt
et in terra ei potestas data est
vt q añ regnabat in celo p fi/
dē credentiū regnet in terris
E untes & docete oēs ℟. iij.
gētes baptiçātes eos in noīe
patris et filij et spirit⁹ sancti.

Primū docēt oēs gentes: de/
inde doctas intingūt aqua.
Nō eni potest fieri vt corpus
baptismi recipiat sacramen
tū nisi ante aīa fidei suscepit
verita Ad bn. aā. Undecī
discipuli in galilea videtes dn̄m
adorauerunt alleluia. Oratio.
Omnipotens sempiter
ne de⁹ q paschale sacra
mentū in recōciliationis hu
mane federe cōtulisti: da mē
tibus nostris: vt qđ pfessiōe
celebram⁹ imitemur effectu.
Per do. Ad vs. R. Hec dies.
V. Bñdict⁹ qui venit in nomie
dñi de⁹ dñs ⁊ illuxit nobis. Al.
V. Angel⁹ dñi descendit de celo
accedēs reuoluit lapidem ⁊ sede/
bat sup eū. Ad mgt aā. Data ē
mihi oīs potestas in celo ⁊ in tra
al. al. Sabbato in noctur. ps.
Dñs regit. Dñi est terra. Iu
dica me dñe. V. Surrexit dñs
de sepulchro. Scdm ioānem.
In illo tēpore: Una sab
bati maria magdalene
vēit mane cū adhuc tenebre
cēnt ad monumētū ⁊ vidit la
pidē sublatū a monumento.
Et rel. Omel. bti greg. pape.
Lectio sci euāgelij R. j.
quā mō fres audistis
valde i supficie historie apta
ē: s ei⁹ nobis sūt mysteria sub
breuitate regrenda. Maria
magdalene cū adhuc tenebre
essent venit ad monumentū.
Feria sicut in. iiij. feria. R. ij.
Iuxta historiā notat hora:
iuxta intellectū vo mysticuz
requirētis signat intelligen
tia. Maria eni actorez oium
quē carne viderat mortuum
querebat in monumēto. Et
qz hūc minime iuenit furatū
Adhuc ergo R. iij. credidit.
erant tenebre cū venit ad mo
numētū cucurrit citius disci
pulis nūciauit. Sz illi pre ce
teris cucurrerūt: qui p ceterl
amauerūt. Petr⁹ videlicz ⁊
ioānes. Currebāt aūt duo sil
s ioānes pre cucurrit citi⁹ pe/
tro: venit prior ad monumē/
tū: sed ingredi nō psūpsit ve/
nit vero posterior petrus ⁊ in
trauit. Ad bn. aā. Currebant
duo simul ⁊ ille ali⁹ discipulus
pcucurrit citi⁹ petro ⁊ venit prior
ad monumētū alla. Oratio.
Concede qs ops deus vt
qui festa paschalia ve/
nerādo egim⁹: per hec cōtin/
gere ad gaudia eterna merca
mur. Per Hac die nō dicit

℟. Hec dies. ad horas. Sz dicat post añ. loco. ℟. Allã. ℣. Hec dies quã fecit dñs exultem⁹ ⁊ letemur in ea. Post ℣. Allã.
Dñica i oct. nõ reperat paschatis sab. pcedẽti ad vš.
Deus in adiutoriu3. Ad vš. añ. Allã al. al. ps. Bñdictus Exaltabo. Lauda aĩa mea. Laud. dñz qm. Lauda hirl'3
Christ⁹ resurgẽs Cap. ex mortuis iã nõ moritur: mors illi vltra nõ dñabitur qđ eni mortu⁹ ẽ pctõ mortuus ẽ semel q̃ ãt viuit viuit
Ad cenam Hym. deo. agni puidi ⁊ stolis albis cãdid. : post trãsitũ maris rubri christo canam⁹ pncipi
Cui⁹ corpus sciſſimũ in ara crucis torridũ: cruore ei⁹ roseo gustãdo viuim⁹ deo. Protecti pasche vespe a deuastãte ãgelo: erepti de durissimo pharaõis impio Iã pascha nrm christ⁹ q imolat⁹ agn⁹ ẽ sinceritat azima caro ei⁹ oblata ẽ. O vere digna hostia p quẽ fracta sũt tartara redẽpta plebs captiuata redit ad vite premia. Cõsurgit christus tumulo victor redit de baratro, tyrãnũ trudens vinculo ⁊ reserans paradisum. Quesum⁹ actor omniũ i hoc paschali gaudio ab oĩ mortis impetu tuũ defende põpulũ. Gloria tibi dñe qui surrexisti a mortuis: cum patre ⁊c.
Isti duo versus scz. Quesumus actor. ⁊ Gloria tibi domine. Dicant in fine oium hymnorum eiusdez metri vsq3 ad pmas vš ascensionis dñi nisi in ãnũciatiõe dñica qñ post pascha celebrat. Tunc eni in fine hymnorum dicetur. Gloria tibi dñe. nat⁹ es ⁊c. cu3 pdicto vsu. Quesumus actor. ⁊ nisi in festo bti petri martyris: ⁊ nisi in festo corone. ℣. Mane nobiscũ dñe all'a ℟. Qm aduesp... Hic ordo seruet oĩ die ... vsq3 ad ascẽsionẽ. scz de añ. sup ps. ⁊ de ps ⁊ de cap. ⁊ de hym. ⁊ de ℣. qñ de dñica agit. Ad mgt añ. Cum esset sero die illa vna sabbatorum ⁊ fores essent clause vbi erant discipuli cõgregati stetit iesus in medio ⁊ dixit eis pax vobis alleluia. Oratio.
Presta qs ops deus: vt qui paschalia festa pegimus hec te largiẽte morib⁹ ⁊ vita teneamus Per. Postea fiat

memo. de cruce per añ. Cruce sanctã subijt qui infernũ confregit: accinctus est potẽtia surrexit die tertia allã. ℣. Dicite in nationib⁹ allã. Oẽo. Deus qui ꝓ nobis. Ad cõpletõ. añ. Al. al. al. a. ps. Cum inuocarẽ. In te domine. Qui habitat. Ecce nũc. Predicta añ. dicat ad complet. super ps per totum temp⁹ paschale nisi in ãnunciatione. quãdo post pascha celebrat. Capłm. Tu in nobis. ℟. In manus tuas domine cõmẽdo spiritũ meũ allã al. ℣. Redemisti me dñe deus veritatis. Allã. Gloria. In. Hym.

Iesu nr̃a redẽptio amor & desideriũ: de⁹ creator oĩuz hõi i fine tẽpoꝝ. Que te vicit clemẽtia vt ferres nr̃a crimia crudelẽ mortẽ patiẽs vt nos a morte tolleres. In ferni claustra penetrãs tuos captiuos redimẽs: victor triumpho nobili ad dextrã patris residens. Ipsa te cogat pietas vt mala nr̃a superes: parcẽdo & vota compotes nos tuo vultu saties. Quesum⁹ actor. Gloria tibi dñe. Iste hym. dicat vsq ad festũ scẽ trinitat exclu. ℣. Custodi nos

Ad nũc dimitt añ Allã resurrexit. Predicta añ. dicat ad nũc dimittis vsq ad ascẽsionẽ exclusi. nisi in ãnũciatiõe qñ post pascha celebrat. Oẽo Visita. Ad mat. inuit. Allã surrexit dñs vere: venite adoremus al. Hoc inuit. dicat singulis dñicis diebus vsq ad ascẽsionẽ qñ de tẽpore agit.

Aurora lucis rutilat celũ laudib⁹ intonat: mũdus exultãs iubilat gemẽs infern⁹ vlulat. Cuz rex ille fortissim⁹ mortis confractis virib⁹: pede cõculcãs tartara soluit a pena miseros. Ille q clausus lapide custodit sub milite triũphãs pompa nobili victor surgit de funere. Solut iã gemitib⁹ & inferni dolorib⁹: q surrexit dominus resplẽdẽs clamat angelus. Tristes erãt apłi de nece sui dñi: quẽ pena mort crudeliter dãnarũt impij. Quesum⁹ actor. Glia. Añe ps ℣. Hym

Hym. Bria sicut in die pascha.

In illo tpe: Scd'z ioãnẽ. Cũ esset sero die illo vna sabbatoruz: & fores essent clause vbi erant discipuli congregati propter metum iudeoꝝ:

venit iesus ⁊ stetit in medio ⁊ dixit eis: pax vobis. Et rel.

Omel. beati greg. pape. L. j.

Prima lectiōis huius euāgelice q̄stio animū pulsat: quō post resurrectione corpus dn̄icū verū fuit q̄ clausis ianuis ad discipulos ingredi potuit. Sed sciendū nobis ē: q̄ diuina operatio si ratione cōprehēdit nō ē admirabilis nec fides habet meritū cui humana ratio prebet experimentū. Lectio. ij.

Sed hec ipsa redēptoris n̄ri opera que ex semetipsis cōprehendi nequaq̄ possūt ex alia ei⁹ operatiōe pensanda sunt vt reb⁹ mirabilib⁹ fidē p̄beāt facta mirabiliora. Illud enī corpus dn̄i intrauit ad discipulos ianuis clausis: qd̄ videlicet ad hūanos oculos per natiuitatē suam clauso exijt vtero virginis. Lectio. iij.

Quid ergo miruȝ si ianuis clausis p⁹ resurrectionē suā in eternū iam victur⁹ intrauit: qui moritur⁹ veniēs nō aperto vtero virginis exiuit. Sed q̄ illud corp⁹ qd̄ videri poterat fides intuentiū dubitabat ostēdit eis ꝓtinus manus ⁊ latus palpandā carnē prebuit quaȝ clausis ianuis introduxit. ℣. In resurrectione tua. In laud. añ. sicut i die pasche: q̄ etiā dicāt ad horas Cap. Christ⁹ resurgēs. Hym.

Sermone blādo angel⁹ predixit mulierib⁹: in galilea dn̄s vidēdus ē quantotius. Ille dn̄ pergūt cōcite apostolis hoc dicere: vidētes eū viuere osculant pedes dn̄i Quo agnito discipuli in galileam ꝓpere pergūt videre faciē desideratā dn̄i. Claro paschali gaudio sol mundo nitet radio: cū christū iā apostoli visu cernunt corporeo. Ostensa sibi vulnera in christi carne fulgida: resurrexisse dn̄m voce fatent publica. Rex christe clemētissime tu corda nostra posside: vt laudes tibi debitas reddam⁹ oi tpe. Quesum⁹ auctor. Gloria tibi dn̄e. ℣. Gauisi sūt discipuli al. ℟. Viso dn̄o al. Ad bn. añ. Post dies octo ianuis clausis ingressus dn̄s dixit eis pax vobis allā al. Oratio. Presta q̄s memo. de cruce añ. Crucifixus surrexit a mortuis redemit nos alleluia al. ℣. Dicite i natiōib⁹ al.

℟. Antia. Oro. Deus qui ꝓ nobis. Predicto modo i ṽs ⁊ in laud. post alias memo. q̃ occurrũt ꝑter q̃ de btõ dñico fiat mẽo. de cruce quottidie vsq3 ad vigiliã ascensiõis i ṽs exclu. nisi in iuentiõe scẽ crucis in festis duplicibus ⁊ totis duplicib⁹. Ad p̃mã ℟ Jesu christe fili dei viui miserẽ nobis al. al. ℣. Qui sur. a mortuis al. Iste ℣. dicat q̃tidie vsq3 ad ascensionẽ exclu. nisi in festo annũciatõis qñ post pascha celebrat. ℣ Exurge. Ad tciã cap Christus resur. ℟. Resurrexit dñs al al. ℣. Sicut dixit vobis al. Glia. Resur. ℣. Surrexit dñs vere allã. Ad vj. cap

Si cõsurrexistis cũ christo q̃ sur suz sunt q̃rite: vbi christ⁹ est i dextera dei sedẽs: q̃ sursũ sunt sapite nõ q̃ sup trã. ℟. Surrexit dñs vere. Allã allã. ℣ Et apparuit simoni. Allã. Gloria. Sur. ℣. Surrexit dñs d sepulchro allã. Ad ix. ca

Cum aũt christus apparuerit vita vra: tũc ⁊ vos apparebitis cũ ipso i gloria. ℟ Surrexit dñs d sepulchro Allã allã. ℣. Qui ꝓ nobis pepẽdit in ligno. Allã. Gloria. Surre. ℣. Gauisi sunt discipuli allã. Ad ṽs sup ꝑs añ. Allã allã allã al ꝑs. Dixit do. Cõfitebor. Beatus vir. Laudate pueri In exitu. Predicta añ. cũ ꝑs dicat oibus dñicis dieb⁹ vsq3 ad ascẽsionẽ qñ de tpe agitur Cap. hym. ℣. ut in p̃mis ṽs Ordo hui⁹ diei scz hym. ℣. cap. ℟. ad horas seruet vsq3 ad ascẽsionẽ exclu. tã in dñicis q̃ in ferialib⁹ dieb⁹ qñ d tpe agit. Ad magt añ. Quia vidisti me thoma credidisti: bti qui nõ viderũt ⁊ crediderunt al. Per hebdõam qñ de tpe agitur ad ḃn. añ. Multa quidẽ ⁊ alia signa fecit iesus i ꝯspectu discipuloꝝ suoꝝ allã. q̃ nõ sunt scripta in libro hoc al. Ad mgt añ. Hec aũt scripta sũt ut credatis q2 iesus est christ⁹ filius dei: ⁊ vt credẽtes vitã habeatis in nomie ipsi⁹ allã. Feria ij.ª ⁊ deinceps vsq3 ad secũdã fer. post dñicã Deus oiuz. nõ fiat ꝓstratiões ad matutĩ. nec ad alias horas. Ad mat. inuit. Allã allã allã. Super ꝑs añ. Allã. Inuit. ⁊ añ. p̃dicta dicant oibus ferialib⁹ dieb⁹ vsq3 ad ascẽsionẽ qñ de feria agitur.

Hebdõa pma post oct. pasche ps ad matu. sunt hi. Feria ij. ps. Dñs illu. Ad te dñe. Afferte. Fer. iij. ps. Dixi custodiã. Expectans. Btũs q itelligit. Fer. iiij. ps. Dixit insipiẽs. Exaudi de⁹. j. Miserere. ij. Feria. v. ps. Saluũ me fac. ij. De⁹ in adiutoriũ. In te dñe. ij. Fer. vi. ps. Exultate deo. De⁹ stetit. De⁹ quis similis. Sabb. ps. Cãtate. ij. Dñs regnuit irascant. Jubilate. ij. Hebdõa. ij. Fer. ij. ps. Exaltabo te do. In te dñe. j. Bti quoꝝ. Fer. iij. ps Quẽadmodũ. De⁹ auribus. Eructauit. Feria. iiij. ps Miserere. iij. Si vere. Eripe me de inimicis meis. Feria. v. ps De⁹ indiciũ. Q̃ bonus. Ut qd deus. Fer. vj. ps Q̃ dilecta. Benedixisti. Inclina. Sabb. ps. Miam. Dñe exaudi. j. Bñdic. j. Hebdõa. iij. Fer. ij. ps Exultate iu. Bñdicã. Judica dñe no. Fer. iij ps. De⁹ nr̃ Oẽs gẽ. Magn⁹ dñs. Feria iiij. ps. Deus repulisti. Exaudi de⁹. ij. Nõne deo. Fer. v. ps. Cõfitebimur Not⁹. Uoce mea. Fer. vj. ps Fũdamẽta. Dñe de⁹ salutis

Miãs. Sabbo ps. Bñdic. ij. Cõfitemini. j. Cõfitemi. ij Hebdõa iiij. Fer. ij. ps. Dixit iniust⁹ Noli emula. Dñe ne in. ij. Fer. iij. ps. Audite hec. Deus deoꝝ. Quid gloriaris Fer. iiij. ps. Exaudi de⁹ ora. Jubilate. j. Exurgat. Fer. v ps. Attẽdite. Deus venerũt Qui regis. Fer. vj ps. Deus vltionũ. Cãtate. j. Dñs reg. exul. Sab. ps. Cõfitemi. iij. Paratũ. Deus laudẽ. Fer. ij. ꝛ iij. ꝛ iiij. Hebdõe quinte dicant ps sicut i trib⁹ pmis fer. pme hebdõe p⁹ octa. pasche qñ de tpe agit. Fer. ij. p⁹ oct pasche icipitur historia: Dignus es. nisi festa ipediant: ꝛ cãtet i hac hebdõa ꝛ duab⁹ seq̃ntib⁹ qñ de tpe agit ꝛ legitur de apocalypsi. Lectio. j.

Apocalypsis iesu christi quã dedit illi deus palã facere seruis suis: que oportet fieri cito ꝛ significauit mittẽs p angelũ suũ seruo suo ioãni q testimoniũ phibuit vbo dei ꝛ testioniũ iesu christi quecũq vidit. Btũs qui legit ꝛ q audit verba prophetie hui⁹ ꝛ seruat ea q̃ i ea scripta sũt. Temp⁹ eni prope

ẽ. ℟. Dign⁹ es dñe accipe librũ
⁊ apire signacula ei⁹ qm̃ occisus
es ⁊ redemisti nos deo In san-
guine tuo all'a. ℣. Fecisti enim
nos deo nr̃o regnũ ⁊ sacerdotes
In sangui. Lectio. ij.
IOannes septẽ ecclẽijs q̃
sũt in asia: Grã vobis ⁊ pax
a deo qui ẽ ⁊ q erat ⁊ q ventu
rus ẽ: ⁊ a septẽ spiritibus q i
ɔspectu throni eius sunt: ⁊ a
iesu christo qui ẽ testis fidel'
primogenit⁹ mortuoꝝ ⁊ pn
ceps regũ terre. Qui dilexit
nos ⁊ lauit nos a pctis nr̃is
i sanguine suo ⁊ fecit nos re-
gnũ ⁊ sacerdotes deo patri.
Ipsi glĩa ⁊ imperiũ i secl'a se
culoꝝ Amen. ℟. Ego sicut vi-
tis fructificaui suauitatẽ odoris
all'a. Trãsite ad me oẽs q̃ concu-
piscitis me ⁊ a generatiõib⁹ me-
is adimplemini all'a all'. ℣. Ego
diligẽtes me diligo ⁊ q̃ mane vi
gilauerint ad me inuenient me.
Transite. Lectio. iij.
EEcce veniet cum nubi-
bus ⁊ videbit eũ oĩs oculus
⁊ q eũ pupugerũt. Et plãgẽt
se sup eũ oẽs trib⁹ terre etiã
amen. Ego sũ alpha ⁊ o: pn-
cipiũ ⁊ finis: dicit dñs de⁹ q
ẽ: ⁊ q erat ⁊ q vẽtur⁹ ẽ oĩpotẽs

℟. Audiui vocẽ d celo tãq̃ vocẽ
tonitrui magni al'. regnabit de⁹
nr̃ i et'nũ al'. Quia facta est sal⁹
et virtus ⁊ potestas christi eius
all'a. ℣. Et vox de throno exiuit
dicens: laudẽ dicite deo nr̃o oẽs
sci eius ⁊ q̃ timetis deũ pusilli ⁊
magni. Quia. Gloria. Alleluia
In lau. añ. All'a all'a. Hec añ
dicat' vsq3 ad ascensionẽ tã
in dieb⁹ dñicis q̃3 in feriali
bus qñ de tpe agit'. ps. Dñs
regnauit: ceteri dicant' per
totũ tẽpus paschale. Ad pri-
mã añ. Cognouerũt dñm all'a:
in fractiõe panis al'. Ad iij. añ.
Pax vobis ego sum all'a: nolite
timere al'. Ad vj. añ. Ecce ego
vobiscũ sũ al'. oĩb⁹ dieb⁹ al'. Ad
ix. añ. Noli flere maria all'a. re
surrexit dñs all'a. Predicte añe
dicant' tam in dñicis q̃3 feri
alibus dieb⁹ ad hõs vsq3 ad
ascẽsionẽ qñ de tpe agit'. Ad
vs super ps añ. All'a. Predi
cta añ. dicat' sup ps ad vs in
ferialib⁹ diebus vsq3 ad ascẽ
sionẽ dñi quãdo de tpe agit'
Feria. ij. Lectio. j.
EGo ioãnes frater vr̃ ⁊
pticeps i tribulatõe ⁊ regno
⁊ patiẽtia in iesu: fui in insu
la q̃ appellat' pathmos: ppt

verbũ dei ꝛ testimoniũ iesu: fui in spũ i dñica die. Et audiui pꝰ me vocẽ magnã tanq̃ tube dicẽtis: Quod vides scribe in libro ꝛ mitte septẽ ecclesijs q̃ sũt i asia epheso ꝛ smyrne ꝛ pgamo ꝛ tiathyre ꝛ sardis ꝛ philadelphie et laodicie. ℟. Locutꝰ ẽ ad me vnꝰ d̃ septẽ angelis dicẽs: veni oñdã tibi nouã nuptã sponsã agni. Et vidi ihrlm descẽdẽtẽ de celo ornatã monilibꝰ suis al'.al'.al'. ℣. Et sustulit me i spũ i mõtẽ magnũ ꝛ altũ. Et vi. ℟. ij.

ET cõuersus sũ ut viderẽ vocẽ que loquebat' mecuz. Et ꝯuersus vidi septẽ candelabra aurea: ꝛ i medio septẽ candelabraꝝ aureoꝝ: similẽ filio hoĩs vestitũ podere ꝛ precinctum ad mamillas ꝫona aurea. ℟. Audiui vocẽ de celo angeloꝝ multoꝝ dicẽtiũ. Timete dñm ꝛ date claritatẽ illi ꝛ adorate eũ q̃ fecit celũ ꝛ terrã mare ꝛ fontes aq̃ꝝ al'. al'. ℣. Uidi ãgelũ dei volãtẽ p mediũ celi voce magna clamãtẽ ꝛ dicẽtẽ. Time. ℟. iij.

Caput aũt eiꝰ ꝛ capilli erãt cãdidi tanq̃ lana alba ꝛ tanq̃ nix: ꝛ ocli eius velut flãma ignis: ꝛ pedes eiꝰ sim̃les auricalco sicuti i camio ardẽti: ꝛ vox illiꝰ tanq̃ vox aquaꝝ multaꝝ. Et habebat i dextra sua stellas septẽ: ꝛ de ore eiꝰ gladiꝰ ex vtraq; parte acutus exibat: ꝛ facies eiꝰ sicut sol lucet i virtute sua ℟. Ostẽdit mihi ãgelus fontez aq̃ viue. Et dixit ad me al'. Hic deũ adora Al'.al'.al'. ℣. Postq̃ audissem ꝛ vidissẽ cecidi vt adorarẽ añ pedes ãgeli q̃ mihi hoc oñdebat ꝛ dixit. Hic. Glĩa. Al'.

Premisse lectiões pñt resumi i alijs fer. vel potest legi a iiij. caplo vsq; ad vj. ad libitũ. Feria iiij. ℟. Uidi portam ciuitatis ad oriẽtẽ positã ꝛ aploꝝ noĩa ꝛ agni sup eã scripta. Et super muros eiꝰ angeloꝝ custodiaz all'a. ℣. Uidi ciuitatẽ scãz ihr'lz descẽdẽtem de celo ornatã tanq̃ spõsã viro suo. Et. ℟. Uidi hierusalẽ descẽdẽtẽ de celo ornatã auro mundo. Et lapidibꝰ preciosis intextã all'a al'. ℣. Ab intꝰ in fimbrijs aureis circũamicta varietate. Et la. ℟. In diademate capitis aaron lapides preciosi fulgebãt. Dũ perficeret' opꝰ dei All'a al'al'. ℣. Corona aurea sup caput eiꝰ expresso signo scitatis. Dum. Gloria. Alleluia.

Dn̄ica p̄ma post octauas paschatis sabb. p̄cedēti ad mag̃r an̄. Hec aūt. Oratio.

Deus q in filij tui hūilitate iacentē mundū erexisti: fidelibꝰ tuis ꝑpetuā ꝯcede leticiā: ut quos ꝑpetue mortis eripuisti casibꝰ: gaudijs facias sempit̃nis perfrui. Per eū. Ad matut. sup̄ ps an̄. Surrexit christus ⁊ illuxit pplō suo quē redemit sanguine suo al̃. ps. Beatus vir. Quare fremuerūt. Dn̄e qd. Predicta an̄. cū suis ps dicat̃ in dn̄icis diebꝰ vsqꝫ ad ascensionē qn̄ de tp̄e agitur.

i In illo tp̄e: Dixit iesus discipulis suis: Ego sū pastor bonꝰ: bonus pastor aiam suā dat ꝓ ouibꝰ suis ⁊ rel̃. Omel. bti greg. pape. Lectio. j.

Audistis frēs kmī ex lectiōe euāgelica eruditionē vestrā: audistis ⁊ periculū vestrū. Ecce eteni is q nō ex accidenti dono: s essentialiter bonꝰ est dicit: Ego sū pastor bonus: atqꝫ eiusdē bonitatis formā quā nos imitemur dicens: Bonꝰ pastor animā suaꝫ ponit ꝓ ouibus suis. R. Dignꝰ es dn̄e. V. Ā.

f Fecit qd̄ monuit: ostendit qd̄ iussit: bonꝰ pastor aiam suam ꝓ ouibꝰ suis posuit: ut in sacramento nr̄o corpꝰ suuꝫ ⁊ sanguinē verteret: ⁊ oues q̃s redemerat: carnis sue alimēto satiaret. Ostē sa nobis ē de ꝯtēptu mortis via quā sequamur apposita est forma cui iprimamur. R. Ego sum. Lectio. iij.

Primū nobis ē exteriora nr̄a misericordit̃ ouibus eiꝰ ipendere: postremū vo si necesse sit etiā mortē nostraꝫ ꝓ eisdē ouibꝰ ministrare. A p̄mo aūt hoc minimo peruenit̃ ad postremū maiꝰ: s cū incōparabilit̃ lōge sit melior aīa qua viuimꝰ terrena substantia quā exteriꝰ possidemus: q non dat ꝓ ouibus substantiā suā: quō ꝓ his daturꝰ est aiam suā? R. Audiui. Ad bn. an̄. Ego sū pastor bonꝰ qui pasco oues meas ⁊ ꝓ ouibꝰ meis pono aiam meā all̃a al̃. Ad mag̃r an̄. Ego sū pastor ouiū: ego suꝫ via veritas ⁊ vita ego sum pastor bonus ⁊ cog̃sco meas ⁊ cognoscunt me mee al̃. al̃. Per hebdomadā qn̄ de tp̄e agit̃. ad bn. an̄

Pastor bon⁹ aiam suā ponit ꝓ ouib⁹ suis al'. Ad mgt añ. Alias oues habeo q̄ nō sunt ex hoc ouili ⁊ illas oportet me adducere ⁊ vocē meā audiēt ⁊ fiet vnū ouile ⁊ vn⁹ pastor al'. Fer. ij. R. j.

e Et vidi q̄ apeuisset agnus vnū de septē signaculis: ⁊ audiui vnū de q̄tuor aialibus dicens tāq̄ vocē tonitrui. Ueni et vide: ⁊ vidi. Et ecce equus albus ⁊ qui sedebat sup illū habebat arcū ⁊ data est ei corona ⁊ exiuit vincens ut vinceret. R. ij.

Et cū aperuisset sigillū secūdū: audiui secūdū aial dicēs veni ⁊ vide ⁊ exiuit ali⁹ equ⁹ rufus ⁊ q sedebat sup illū data ē illi ut sumeret pacem de terra ⁊ ut inuicē se inficiāt ⁊ dat⁹ ē illi gladius magn⁹.

Et cū aperuisset R. iij. sigillū tertiū audiui tertiū aial dicens: veni ⁊ vide. Et ecce equus niger ⁊ q sedebat sup eū habebat staterā in manu sua. Et audiui tāq̄ vocē i medio q̄tuor aialiū dicentium: Bilibris tritici d̄nario vno ⁊ tres bilibres ordei denario vno: ⁊ vinū ⁊ oleū ne leseris

Feria tertia. Lectio. j.

Et cū aperuisset sigillū quartū: audiui vocem q̄rti aialis dicentis: Ueni ⁊ vide. Et ecce equus pallidus ⁊ qui sedebat sup eū nomē illi mors ⁊ infernus sequebat eū: ⁊ data ē illi ptās sup quatuor partes terre interficere gladio ⁊ fame ⁊ morte ⁊ bestijs terre. Lectio. ij.

Et cū apuisset sigillū qntū: vidi subt⁹ altare aias interfectoꝝ ꝓpter verbū dei: ⁊ ꝓpter testimoniū qd̄ habebāt ⁊ clamabant voce magna dicētes: vsq̄ q̄ d̄ne scūs ⁊ ver⁹ nō iudicas ⁊ vindicas sanguinē nr̄m de his q habitāt in terra. Lectio. iij.

Et date sunt illis stole albe Et dictū ē illis ut requiescerēt tēpus adhuc modicū: donec cōpleant cōserui corū ⁊ frēs coꝝ qui inficiēdi sūt sicut ⁊ illi. Lect. alie feriales a vj. caplo vsq̄ ad xviij. ad libitū. vel hec repetantur.

Dn̄ica ij. post oct. pasche sabb. precedenti ad mgt añ. Alias oues habeo. Oratio.

d Eus q errātib⁹ ut i viā possint redire iusticie: veritatis tue lumē ōndis: da cū

ctis q christiana pfessiõe cẽ/
sent̃ ⁊ illa respuere q̃ huic in
imica sũt noi: ⁊ ea q̃ sũt apta
sectari. Per. Ad mat. Scõz
ioannẽ.
IN illo tpe
d.i.d.s. Modicũ ⁊ iã nõ
videbitĩ me: ⁊ iterũ modicũ ⁊
videbitis me q̃a vado ad pa
trẽ. ⁊ rel̃. Omel̃. bti aug. epi
b Ec dñi verba vbi R. j.
ait: Modicũ ⁊ iam nõ
videbitĩ me: ⁊ iterũ modicũ
⁊ videbitis me: ⁊ q2 vado ad
patrẽ: ita erãt obscura disci
pulis añq̃ id qð dixit esset
iipletũ: ut querẽtes int̃ se qd
esset qð diceret: oĩno se nesci
re faterent̃. Feria ut i pcedẽti·
Hoc ẽ eni qð dñica. R. ij.
eos mouebat: q2 dixit modi/
cũ ⁊ iã nõ videbitĩ me: ⁊ iterũ
modicũ ⁊ videbitis me. Nã
in pcedẽtib⁹ quia nõ dixerat
modicũ: ẜ dixerat ad patrez
vado: ⁊ iã nõ videbitis me:
tãq̃ apte visus ẽ eis locut⁹:
nec int̃ se de h̃ aliqd q̃sierũt.
Nũc ẜ qð illis tũc R. iij.
obscurũ fnit: ⁊ mox manife
stũ ẽ: iã nobis vtiq̃ manife/
stũ ẽ: post paululũ passus est
⁊ nõ viderũt eũ. Rursus p⁹
paululũ resurrexit ⁊ viderũt
eũ. Ad bn. añ. Modicũ ⁊ non
videbitis me dicit dñs: iterũ mo
dicũ ⁊ videbitis me q2 vado ad
patrẽ al. al. Ad mgt añ. Iterũ
aũt ⁊ videbo vos ⁊ gaudebit cor
vestrũ al. ⁊ gaudiũ vestrũ nemo
tollet a vobis al. Per hebdõaz
qñ de tẽpore agit̃ ad bn. añ.
Amẽ amẽ dico vobis q2 plorabi
tis ⁊ flebitis vos: mund⁹ ãt gau
debit: vos aũt cõtristabimĩ: sed
tristicia vr̃a ꝯuertet̃ in gaudiuz
all'a. Ad mgt añ. Tristicia im/
pleuit cor vestrũ: ⁊ gaudiũ vr̃m
nemo toller a vobis alleluia al.

Feria ij. Lectio. j.
ET post hec vidi aliũ an
gelũ descendẽtẽ de celo habẽ
tem ptãtẽ magnã: ⁊ terra il
luminata ẽ a gloria ei⁹: ⁊ ex
clamauit in forti voce dicẽs
Cecidit cecidit babylon ma
gna ⁊ facta est habitatio de/
moniorũ: ⁊ custodia oĩs spiri
tus imũdi: ⁊ custodia oĩs vo
lucris imũde ⁊ odibilis: q2
de ira fornicationis ei⁹ bibe
rũt oẽs gẽtes ⁊ reges t̃re cũ
illa fornicati sũt ⁊ mercato/
res t̃re de virtute delitiaruz
ei⁹ diuites facti sũt. R. ij.
Et audiui aliã vocẽ de celo
dicẽtẽ: exite de illa ppl's me⁹

⁊ ne pticipes sitis delictorum
ei⁹: ⁊ ḋ plagis ei⁹ nō accipia
tis: qm̄ puenerunt pctā eius
vsq₃ ad celū: ⁊ recordat⁹ ē do
min⁹ iniquitatū eius. R. iij.
Reddite illi sicut ipsa reddi
dit vobis: ⁊ duplicate dupli
cia ꝺm opa eius. In poculo
quē miscuit vobis miscite il
li duplū quātū glificauit se:
⁊ ī delitijs fuit: tātū date illi
tormētū ⁊ luctū: qr in corde
suo dicit: Sedeo regina ⁊ vi
dua nō sū: ⁊ luctū nō videbo
Ideo ī vna die venient plage
ei⁹ mors ⁊ luctus ⁊ fames: ⁊
igni cōburet̄: qr fortis ē de⁹:
q iudicabit illā. Feria iiij.
Et flebūt ⁊ plā R. j.
gēt se sup illā reges tre
q cū illa fornicati sūt ⁊ in de
litijs vixerūt cū viderint fu
mū incēdij ei⁹ lōge stātes p
pter timorē tormētoꝝ dicen
tes: Ve ve: ciuitas mag
babylō: ciuitas illa fortis qm̄
vna hora veniet iudiciū tuū.
Et negociatores tre R. ij.
flebūt ⁊ lugebūt sup illā: qm̄
merces coꝝ nemo emet ā pli⁹
merces auri ⁊ argēti lapidis
pciosi ⁊ margarite ⁊ byssi: ⁊
purpure ⁊ serici ⁊ crocei ⁊ oē
lignū thynū ⁊ oīa vasa eboris
⁊ oīa vasa de lapide pcioso ⁊
eramēto ⁊ ferro ⁊ marmore:
⁊ cynnamomū et amomū et
odoramētoꝝ ⁊ vnguentoꝝ ⁊
thuris ⁊ vini ⁊ olei ⁊ simile
⁊ tritici: ⁊ iumētoꝝ ⁊ ouiū ⁊
equoꝝ ⁊ redaꝝ ⁊ mācipiorū
⁊ aīaꝝ hoīum. Lectio. iij.
Et poma desiderij anīe tue
discesserūt a te: ⁊ oīa piguia
⁊ pclara perierūt a te: ⁊ am
pli⁹ illa nō iuenient mercato
res hoꝝ q diuites facti sunt
ab ea longe stabūt ppt̄ timo
rē tormētoꝝ ei⁹ flentes ac lu
gētes ⁊ dicētes: Ve ve: ci
uitas illa magna q̄ amicta
erat bysso ⁊ purpura ⁊ cocco
⁊ deaurata ē auro ⁊ lapide p
cioso ⁊ māgaritis: qm̄ vna ho
ra destructe sūt tāte diuitie.
Lectiōes alie feriales a. xix.
capitulo vsq₃ ad finē ad libi
tū. vel hec repetantur.
Dn̄ica iij. post octās pa
sche sabb. pcedēti ad vs. R.
Viderunt. ij. Ad mgt̄ añ. Tri
sticia. Oratio.
Deus q fidelium mētes
vni⁹ efficis volūtatis: da po
pulis tuis id amare qđ pci
pis id desiderare qđ pmittis

vt int͏̃ mũdanas varietates ibi nostra fixa sint corda vbi vera sũt gaudia Per. Ad ma tut. Scdm ioannez.

In illo tẽpore: Dixit ihs discipulis suis: Uado ad eũ q me misit ꝛ nemo ex vobis in terrogat me q̃ vadis. Et reł. Omel. vene. bede p̄sbri. R. j.

V Ado inquit dñs ad euz q me misit ꝛ nemo ex vo bis interrogat: ac si aperte di cat. Revertar ascendẽdo ad eũ q me incarnari cõstituit: ꝛ tãta tãq̃ mãifesta erit eiusdẽ ascẽsiõis claritas: vt nemini vestrũ opus sit interrogare q̃ vadã: videntib' cũctis q2 ad celos pergã. R. Si oblit' fuero tui alła obliuiscatur me dextera tua. Adhereat lingua mea fauci bus meis si nõ meminero tui alła V. Sup flumia babylonis illic sedim' ꝛ fleuim' dũ recordare mur tui syon. Adhereat. R. ij.

B Ene aũt cũ de ascẽsione sua dixisset vado ad eũ q me misit: addidit. Et nemo ex vobis interrogat me q̃ va dis: Superi' nãq̃ cũ de sua passione protestaret̃ dicens: Quo ego vado vos nõ potest̃ venire: interrogauit cũ petr' ꝛ ait: Dñe quo vadis? Respõ sũq̃ est ei: Quo ego vado tu ñ potes me mõ sequi: sequer̃ aũt postea. Quia nimirũ pas sionis mortisq̃ ei' mysteriũ necdũ intelligere: necdũ pote rat imitari. Maiestatẽ vo ascẽsiõis statim vt viderunt cognouerũt totisq̃ animi vo tis vt sequi mererẽt optabãt R. Uiderũt te aque de' viderũt te aque timuerũt. Multitudo so nitus aquarũ vocẽ dederũt alła alła al. V. Illuxerũt coruscatio nes tue orbi terre cõmota ẽ cõtre muit terra. Multi. Lectio. iij.

S Ed quia hec locut' sum vobis tristicia impleuit cor vestruz. Sciebat ipse dñs qd hec sua verba in discipulo rũ cordib' agerent: q2 videli cet tristiciã magis de absces su q̃ eos desereretq̃ de ascen su quo patrẽ peteret: leticiaz generarẽt. Unde benigne cõ solãdo subiũxit: Sz ego veri tatem dico vobis: expedit vo bis vt ego vadã. Expedit vt forma sui vestris subtrahat̃ aspectibus: quaten' amor di uinitatis arti' vestris infiga tur mentib'. R. Narrabo no mẽ tuũ fratrib' meis alła: in me

dio ecclesie. Laudabo te. Al. al.
℣. Cõfitebor tibi in ecclesia magna in populo graui. Lau. Gl'ia
Al'a. Ad bn. añ. Uado ad eũ
qui misit me: sed qz hec locut⁹ sũ
vobis tristicia impleuit cor vr̃m
al'a. Ad m̃gt añ. Ego veritatẽ
dico vobis expedit vobis vt ego
vadã si eni nõ abiero paraclitus
nõ veniet ad vos alleluia. Per
hebdõazqñ de tpe agit ad bn.
añ. Adhuc multa habeo vobis
dicere sz nõ potestis portare mõ
cũ aũt venerit ille spũs veritatis
docebit vos omnẽ veritatẽ al'a.
Ad m̃gt añ. Ille me clarificabit: qz de meo accipiet ꝛ ãnũciabit vobis al'a Fer. ij. R. jº.

Iacob⁹ dei ꝛ dñi nr̃i iesu christi seru⁹: duodecim tribub⁹ q̃ sũt in dispersiõe salutez. Oẽ gaudiũ existimate frẽs mei cũ in tẽtationes varias incideritis: sciẽtes ꝙ ꝓbatio fidei vr̃e patiẽtiã opat. Patiẽtia aũt op⁹ pfectũ hz vt sitis pfecti ꝛ integri i nullo deficientes. R. Si oblitus.
s
I quis aũt ve- R. ij.
strũ indiget sapiẽtia postulat a deo q dat oib⁹ affluẽter ꝛ nõ impropat ꝛ dabit ei. Postulet aũt in fide nihil hesitãs. Qui eni hesitat similis est fluctui maris q a vẽto mouet ꝛ circũfert. Nõ ergo estimet hõ ille ꝙ accipiat aliqd a domino: vir duplex aĩo icõstãs ẽ i oib⁹ vijs suis. R. Uiderũt.

Gloriet aũt fra- R. iij.
ter humilis in exaltatione sua: diues aũt in hũilitate sua: qm̃ sic flos feni trãsibit. Exort⁹ ẽ eni sol cũ ardore ꝛ arefecit fenũ: ꝛ flos ei⁹ decidit: ꝛ decor vult⁹ eius deperijt. Ita ꝛ diues in itinerib⁹ suis marcescet. R. Narrabo.
b
Eat⁹ vir q Fer. iiij. R. j.
suffert tẽtatiõez: qm̃ cũ ꝓbatus fuerit accipiet coronã vite quã repromisit deus diligentibus se. Nemo cum tentat dicat quoniã a deo tẽtat. Deus eni intẽtator malorũ est. Ipse aũt neminẽ tẽtat. Unusquisqz vero tentat a cõcupiscẽtia sua abstract⁹ ꝛ illectus. Deinde cõcupiscẽtia cũ cõceperit parit peccatũ. Peccatũ vero cũ cõsumatũ fuerit generat mortẽ. R. In toto corde meo alleluia: exquisiui te alleluia. Ne repellas me a mandatis tuis alleluia al'a. ℣.
Bñdict⁹ es tu dñe doce me iusti

ficatiões tuas. Re. Lectio.ii.

Nolite itaq̃ errare frẽs mei dilectissimi. Omẽ datum optimũ ⁊ oẽ donũ pfectũ desursũ est descendẽs a patre luminũ: apud quẽ nõ ẽ transmutatio nec vicissitudis obumbratio. Volũtarie eni genuit nos vbo vitatis vt sim⁹ initiũ aliqd creature ei⁹. R. In ecclesijs bñdicite deo dño de fontibus israel. Allelnia all'a. V. Cantate dño cãticũ nouũ cãtate dño omnis terra. All'a. L. iij.

Scitis frẽs mei dilectissimi. Sit aũt oĩs homo velox ad audiendũ: tardus aũt ad loquẽdũ: ⁊ tardus ad iram. Ira eni viri iusticiam dei nõ operat: ꝓpter qd abijciẽtes oẽm imũdiciã ⁊ abũdantiã malicie in mãsuetudine suscipite insitũ vbũ quod põt saluare aĩas vestras. R. Hymnũ cãtate nobis al'. de cãticis syõ al'. Quõ cãtabim⁹ cãticũ dñi in terra aliena. Al'. al'. V. Illic interrogauerũt nos qui captiuos duxerũt nos verba cantionũ. Quõ. Glia. All'a. Lectio. alie feriales vsq̃ ad finẽ catholicarũ ad libitũ vel repetãt supradicte. Fer. iiij. R. De⁹ canticũ nouũ cantabo tibi all'a. In psalterio decẽ chordarũ psallam tibi all'a al'. V. De⁹ meus es tu ⁊ cõfitebor tibi: de⁹ me⁹ es tu ⁊ exaltabo te. In. R. All'a: audiuim⁹ eã in effrata inuenim⁹ eã in cãpis silue. Introibim⁹ in tabernaculũ ei⁹ adorabim⁹ in loco vbi steterũt pedes ei⁹ all'a all'a. V. Surge dñe in requiẽ tuã tu ⁊ archa sanctificationis tue. Intro. R. Deduc me in semita mãdatorũ tuorũ all'a qm̃ ipsam volui al'. Inclina cor meũ i testimonia tua Al'. all'a al'. V. Auerte oculos meos ne videãt vanitatẽ: in via tua viuifica me. Inclina. Gloria Al'.

Dñica iiij. sab. ꝓcedẽti ad mgt añ. Ille me clarificabit.

Deus a quo bona Orõ cũcta ꝓcedunt: largire supplicibus tuis vt cogitem⁹ te inspirãte q̃ recta sũt: ⁊ te gubernãte eadẽ faciam⁹ Per. Scdm ioannem

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Amẽ amen dico vobis si qd petieritis pñrẽ in noĩe meo dabit vobis. Et rel'. Omelia vene. bede pñbri. Lectio. j.

Potest moue re infirmos auditores quod in capite lectionis hui⁹

euāgelice discipulis saluator ꝓmittat: si qd inquiēs petie ritis patrē in noīe meo dabit vobis: cū nō solū nr̄i similes multa que patrem in christi noīe videt̄ petere nō accipiāt verū etiā ipse apl's paul⁹ t̄rio dn̄m rogauit vt a se angelus sathane: a quo t̄bulabat̄ ab scederet nec īpetrare potuerit

R. q in pcedenti dn̄ica. R. ij.

Sed hui⁹ motio q̄stiōis anti qua iam patruȝ explanatiōe reserata ē: q veraciter intelle xerūt illos solū ī noīe saluato ris petere: q ea q̄ ad perpetuā salutē pertinēt petūt. Ideoq̧ apl'm non in noīe saluatoris petiisse vt tentatione careret quā ob custodiā hūilitat̄ ac ceperat: q2 si hac caruisset sal uus eē nō potuisset. R. iij.

Quotiēscūq̧ ergo petētes nō exaudimur ideo fit: q2 vel cō tra auxiliū nr̄e salut̄ petim⁹ ac ꝓpterea a mīe patre bn̄fi cij gr̄a: nobis qd̄ inepte peti mus negat̄: vel vtilia quidē ⁊ que ad verā salutē respiciāt petim⁹ sed ipsi male viuendo auditū a nobis iusti iudicis auertim⁹: vel dū ꝓ peccātib⁹ qbusdā vt resipiscāt oramus ⁊ si salubriter petim⁹ atq̧ ex nostro merito digni sum⁹ au ditu: ipsoȝ tn̄ ꝑuersitas ne i petremus obsistit. Ad bn. an̄.

Usq̧ mō nō petistis q̄cq̄ ī noīe meo: petite ⁊ accipietis all'a. Ad mgt an̄. Petite ⁊ accipietis vt gaudiū vestrū plenū sit: ipse eni p̄r amat vos q2 vos me amastis ⁊ credidistis al'.

Fer. ij. in roga tionib⁹ ad mat. Scdm lucā.

i In illo tp̄e: Dixit iesus discipulis suis. Quis vestrum habebit ⁊ ibit ad il lum media nocte ⁊ dicet illi: Amice cōmoda mihi tres pa nes: qm̄ amicus meus venit de via ad me ⁊ nō habeo qd ponā ante illū. ⁊ rel'.

Omelia vene. bede p̄sbyteri. Lectio. j.

Rogatus a discipulis saluator nō mō formā orōnis s; ⁊ instantiā frequen tiāq̧ tradidit orādi. Amicus ergo ad queȝ media nocte ve nit̄ ipse deus intelligit̄: cui in media tribulatiōe suppli care: ⁊ tres panes: id est intel ligentiā trinitatis q̄ p̄sentis vite ꝓsolēt̄ labores efflagita re debem⁹ R. Si oblit⁹. R. ij.

a Amicus q venit de via ipse ē nr̄ anim⁹: q tociēs

a nobis recedit q̄tiēs ad appe
tenda terrena ⁊ tēporalia fo-
ris vagatur. Redit ergo cele
stiq̄ȝ alimōia refici desiderat
cū in se reuersus supna cepit
ac spiritalia meditari. De q̄
pulchreq̄ petierat adiūgit nō
se habere qđ ponat ante illū:
q̄m aic p⁹ seculi tenebras ad
deū suspirāti: nil pter eū cogi
tare: nil loqui: nil libet intue
ri. Solū qđ recognouit sūme
trinitatis gaudiū cōtēplari
atq; ad h̄ pleni⁹ ituēdū pueni
re satagit. R. Viderūt. V. iij.
Sequit᷑: Et ille rn̄dens
deintus dicat: Noli mi
molest⁹ eē iā hostiū meū clau
sum ē: ⁊ pueri mei mecū sunt
in cubili: non possū surgere ⁊
dare tibi. Hostiū amici: diui
ne intelligētia s̄monis: qđ sibi
apostol⁹ orat apiri ad loquē-
dū mysteriū christi. Qđ clau
sū ē tpe famis v̄bi: cū intelli
gentia nō dat᷑. R. Narrabo.
Ad bn. an̄. Petite ⁊ dabit᷑ vo
bis: querite ⁊ inuenietis pulsate
aperietur vobis al. Oratio.
P Resta q̄s ops̄ deus vt q̄
in afflictiōe nr̄a de tua
pietate cōfidimus: cōtra ad
uersa oia tua semp ptectiōe
muniamur. Per. Hec oratio
in hac die ⁊ sequēti ad laud.
dicat᷑. Ad alias autē horas ⁊
ad vs. orō dn̄icalis. Si festū
simplex vel mai⁹ in hac feria
ij. venerit pdicta omel. legat᷑
in. iij. fer. sequenti nisi aliud
festū imediate occurrerit tūc
eni omittit᷑. Ad mgt an̄. Ois
qui petit accipit ⁊ qui querit inue
nit ⁊ pulsanti aperiet᷑ al. Auit⁹
archiepiscop⁹ vienēsis quē
gignadius noiat inter viros
illustres: ⁊ fuit successor beati
mamerti qui tēpore clodonei
regis inuenit obseruantiā ro
gationū. Feria. iij. Lectio. j.
Tempori⁹ bti mamer-
ti archiepiscopi vienē
sis apud vienā cōtigerūt in-
cendia crebra: terremot⁹ assi-
dui nocturni sonit⁹ populo-
sis hoīuȝ cōuentib⁹ fere silue-
stres se ingerebāt in tm̄ vt pa
uidi cerui p angusta portaꝝ
vsq; ad fori loca penetrarent
Tracta s̄t h̄ vsq; ad noctē vi
giliaꝝ dn̄ice r̄surrectōis. R.
In q̄ cū sparēt hoīes h̄ fi- iij.
nē hre: edes publica q̄ pcelsa
in ciuitat᷑ v̄tice sublimitas
in imēsū ptulerat: flāmis ter
ribilib⁹ ɔflagrare crepuscu-

lo cepit R. In toto corde. V.

Interpolat solenni/ R. tas pleno timorib⁹ ppl'o eccl'ia vacuat: pstitit aūt in/ uictus antistes festiuis alta/ rib⁹: ⁊ calor fidei succensus fluie lachrymaꝝ pmissā igni bus ptātē cōpescuit: ⁊ tūc cō cepit aīo qcqd hodie psalmis ac precib⁹ mūdus inclamat R. In ecclesijs Lectio. iij.

Euoluta aūt solēnitate secreta collatiōe tracta uit quō aut qn̄ fieri deberet qđ aīo cōcepat. Eligit tēpus inter ascensionē dn̄i ⁊ dn̄icā pcedentē: ⁊ cū maxima cōpū ctione ⁊ deuotiōe ⁊ multitu/ dine ppl'i huiusmodi obser/ uantia inchoat. Secute sūt tandē quedā ecclesie galliaꝝ rē tā cōmedabilis exēpli: licȝ nō eisdē tēporib⁹. Tādē cre/ scente sacerdotū cōcordia: ad idē temp⁹ obseruātia ē reda/ cta. R. Hymnū. Añ. ad bn̄. ⁊ orō sicut in precedēti feria. ij. Ad mgt añ. Ois qui petit. su/ pra in. ij. fer. In vigilia ascē sionis ad mat. inuit. hym. V. vt. S. Scđm ioannē.

In illo tpe: Subleuatis iesus oculis ī celū dixit: Pr̄ venit hora clarifica filiū tuū vt fili⁹ tu⁹ clarificet te. ⁊ rel'. Omelia beati aug. epi. L. j.

Poterat dn̄s nr̄ vngeni tus ⁊ coetern⁹ patri in forma serui ⁊ ex forma sui si hoc opus esset orare silentio: sȝ ita patri se exhibere voluit precatorē: vt meminisset se eē nostrū decorē. Proinde quā fecit orōnē p nobis: notā fe/ cit ⁊ nobis: qm̄ tanti magi/ stri nostri nō solū apđ ipsos sermocinatio: sed etiā p ipsis ad patrē oratio discipuloꝝ ē edificatio. R. Deus canticum.

In hoc aūt q dic L. ij. venit hora: ondit oē tē/ pus: ⁊ quid qn̄ faceret vel fie ri sineret ab illo eē dispositū q tēpori subdit⁹ nō ē: qm̄ que futura fuerāt p singula tēpo ra in dei sapientia causas ef/ ficiētes habēt in q̄ nulla sūt tpa R. Allīa audiuim⁹. L. iij.

Non ergo credatur hec hora fato vrgēte venis/ se: sed deo potius ordinante nec siderea necessitas christi cōnexuit passionē. Absit eni vt sidera mori cogerēt siderū conditorē: Nō itaqȝ christū temp⁹ vt moreref impegit: s

temp⁹ christus quo moreret elegit: qui etiā temp⁹ quo de virgine nat⁹ est cū patre constituit de q̄ sine tēpore natus est. ℟. Deduc me. Ad bn. añ. Clarifica me pr̄ apud temetipsū claritate quā habui priusq̄ mundus fieret alleluia. Oratio.
P Resta q̄s oīpotens de⁹: vt nr̄e mentis intētio q̄ solēnitatis venture gloriosus actor ingressus ē sp intēdat: ꝛ q̄ fide ꝑgit ꝯuersatiōe ꝑueniat. Per eūdē. Hore diei vt s. cū orone de vigilia. Ad vs super ps añ. Ascendēs christ⁹ in altū captiuā duxit captiuitatē dedit dona hominibus allā. ps. Laud. pueri. cū ceteris. Cap.
P Rimū qdē sermonē feci de oīb⁹ o theophile q̄ cepit iesus facē ꝛ docē: vsq; i diē qua ꝑcipiēs aplis ꝑ spm̄ scm̄ q̄s elegit assūptus est. ℟. Omnis pulchritudo. Hymn⁹.
E Terne rex altissime redemptor ꝛ fideliū: quo mors soluta deperit dat triūphus gratie. S candens tribunal dexte patris potestas omniū: collata iesu celitus q̄ nō erat humanit⁹. U t trina rerū machina celestiū terrestriū: ꝛ infernorū condita flectāt genu iā subdita. T remūt vidētes āgeli versa vice mortaliū culpat caro purgat caro regnat de⁹ dei caro. T u esto nr̄m gaudiū q es futur⁹ ꝑmiū: sit nr̄a i te gl'ia ꝑ cūcta sp scl'a. G l'ia tibi dn̄e q scandis supra sidera: cum pr̄e ꝛc. Isti duo vs. scilz T u esto. ꝛ G loria tibi dn̄e qui scandis dicāt in fine oīuz hymnoruz eiusdē metri vsq; ad vigiliā penth. in ps exclu. nisi in festo corone. vs. Eleuata ē magnificentia tua allā. ℟. Sup celos deus allā Ad mgt añ. Pater manifestaui nomē tuū hoīb⁹ q̄s dedisti mihi nūc aūt ꝓ eis rogo nō ꝓ mūdo quia ad te vado allā Oro. Presta quesum⁹ oṗs deus vt nr̄. Ad nūc dimittis añ. Alleluia ascendens christ⁹ in altū allā captiuaz duxit captiuitatē allā, allā. Hec añ. dicat sup nūc dimit. vsq; ad ꝯple. vigilie penth. exclu. In die ad mat. inuit. Allā. chr̄m dn̄m ascēdētē in celū venite adorem⁹ Hym Eterne. In noct. añ. Eleuata ē magnificētia tua sup celos deus allā. ps. Dn̄e dn̄s. Añ. Dn̄s in templo scō suo dn̄s

in celo al. ps. In dño. An. A sū
mo celo egressio eius ꝛ occursus
eius. alla. ps. Celi enarrāt. ℣.
Eleuata est magnificētia tua al.
℟. Super celos de⁹ al. Scdm
marcū.
In illo tp̄e: Re-
cūbentib⁹ vndecim disci
pulis apparuit illis iesus ꝛ
exprobrauit incredulitatē il-
loꝝ ꝛ duritiā cordis: q̄z his
qui viderāt eum resurrexisse
nō crediderāt. ꝛ rel. Omelia
beati greg. pape. Lectio. j.

Quod resurrectionē do-
minicā discipuli tarde
crediderūt: nō tā illoꝝ infir
mitas q̄ nr̄a vt ita dicā futu
ra firmitas fuit. Ipsa nāq̄
resurrectio illis dubitātib⁹ p
multa argumēta mōstrata ē
q̄ dū nos legētes agnoscim⁹
quid aliud q̄ de eoꝝ dubita-
tione solidamur. ℟. Post pas
sionē suam per dies quadragin-
ginta apparēs eis ꝛ loquēs de re-
gno dei alla: ꝛ videntib⁹ illis ele-
uatus est alla. Et nubes suscepit
eū ab oculis eoꝝ alla. ℣. Et cōue
scens p̄cepit eis ab hierosolymis
ne discederēt: sed expectarēt pro-
missionē patris. Et. Lectio. ij.

Ma gn⁹ enī mihi maria
magdalene p̄stitit q̄
citi⁹ credidit q̄ thomas qui
diu dubitauit: Ille etenī du
bitādo vulneꝝ cicatrices teti
git ꝛ de nr̄o pectore dubietatꝭ
vuln⁹ amputauit. Ad insinu-
andā quoq̄ veritatē dñice re
surrectiōis notādū nobis ē:
qd lucas referat dicēs: Con-
uescēs p̄cepit eis ab hieroso-
lymis ne discederēt. Et post
pauca vidētib⁹ illis eleuat⁹ ē
ꝛ nubes suscepit eū ab oculis
eorū. ℟. Ois pulchritudo dñi
exaltata ē supra sidera spēs eius
in nubib⁹ celi. Et nomē ei⁹ in eter
nū permanet al. ℣. A sūmo celo
egressio eius ꝛ occursus ei⁹ vsq̄
ad sūmū eius. Et. Lectio. iij.

Notate v̄ba signate my
steria: Cōuescēs eleua-
tus ē. Comedit ꝛ ascendit vt
videlicet per effectū comestio
stionis v̄itas patesceret car-
nis. Marc⁹ v̄o p̄usq̄ celum
dn̄s ascēdat: eūdē cordis atq̄
infidelitatꝭ duritia increpas
se discipulos cōmemorat. ℟.
Uiri galilei qd admiramī aspi-
ciētes in celū. Quēadmodū vidi
stis eū ascēdētē in celū ita veniet
Alla al. al. ℣. Cū intuerēt in ce-
lū eūtē illū ecce duo viri astite-
rūt iuxta illos in vestib⁹ albis q̄

⁊ dixerūt. Quē. Gloria. Alla.
℣. Ascēdo ad patrē meū ⁊ prēm
vr̄m al. ℟. Deū meū ⁊ deū ve-
strū al. Hic ℣. dicat̄ q̄ttidie
per oct. qñ de tpe agit̄ : ⁊ in
octaua die. In lau. añ. Uiri
galilei q̄d aspicitis in celū; hic ie
sus qui assūpt⁹ est a vobis i celū
sic veniet alla. ps. Dñs regna
uit. Añ. Cūq3 intuerēt̄ in celū
eūtē illū dixerūt al. Añ. Eleua-
tis manib⁹ ferebat̄ in celū ⁊ bñ-
dixit eis al. Añ. Exaltate regem
regū ⁊ hymnū dicite deo alla.
Añ. Uidētib⁹ illis eleuatus ē et
nubes suscepit eū in celum alla.
Cap. Primū quidē. Hym.
Tu christe nostrū gau-
diū manēs olympo p̄-
ditū: mundi regis q fabricā
mundana vincens gaudia;
Hinc te p̄cantes q̄s ignosce
culpis oib⁹ ⁊ corda sursū sub
leua ad te supna gr̄a. Ut cū
repente ceperis clarere nube
iudicis: penas repellas debi-
tas reddas coronas pditas.
Tu esto. Gl'ia tibi. ℣. A sū
mo celo egressio ei⁹ all. ℟. Et oc
cursus ei⁹ vsq3 ad sūmū eius al.
Ad bn. añ. Ascendo ad patrē
meū ⁊ prē vr̄m deū meū ⁊ deū
vestrū alleluia. Oratio.

C Oncede q̄s oīps de⁹: ut
q hodierna die vnige-
nitū tuū redēptorē nostrū ad
celos ascēdisse credim⁹: ipsi
q3 mēte i celestib⁹ habitem⁹
Per eūdē. Ad horas añe lau
Ad p̄mā. ℟. Jesu christe.
℣. Qui scādis sup sidera. Iste
℣. dicat̄ q̄ttidie vsq3 ad pēth
exclu. Ad tria. cap. Primū
qdē. ℟. Eleuata est magnificē-
tia tua Alla al. ℣. Sup celos
de⁹. Alla. Gloria. Eleuata. ℣
Ascēdit de⁹ in iubilatione alla.
ET p̄uescēs Ad vj. cap.
p̄cepit eis ab hierosoly
mis ne discederent: sed expe
ctarēt pmissionē p̄ris quā
audistis inqt per os meū. ℟.
Ascēdit de⁹ in iubilatiōe. Al. al
℣. Et dñs in voce tube. Alla.
Gloria. Ascēdit. ℣. Ascendens
christus i altū al. ℟. Captiuam
duxit capti. al. Ad ix. cap.
V Iri galilei quid statis
aspiciētes i celū: hic ies⁹
qui assūpt⁹ ē a vobis i celū
sic veniet queadmodū vidi-
stis eū eūtē in celū. ℟. Ascē
dens christus i altū. Alla al. ℣
Captiuā duxit captiuitatē. Alla
Gloria. Ascen. ℣. A sūmo celo
Predicto modo dicant̄ hore

per octavas quando de ascensione agitur Ad vesperas super psalmos antiphona. Viri galilei. psalmus. Dixit dominus. Confitebor. Beatus vir. Laudate pueri. Laudate dominum omnes gentes. Hi psalmi dicantur per octavam quando de octavis agitur cum predicta antiphona et capitulo Primum quidem. et hymnus. Eterne rex. et versus. Elevata. Ad magnificat antiphona O rex glorie domine virtutum qui triumphator hodie super omnes celos ascendisti ne derelinquas nos orphanos sed mitte promissum patris in nos spiritum veritatis alleluia. Feria vi. ad matutinum invitatorium Ascendens christus in altum alleluia. Hoc invitatorium dicatur per octavas quando de octava agitur nisi in dominica. Hymnus sicut in die ascensionis. Super psalmos antiphona Exaltare domine in virtute tua cantabimus et psallemus alleluia. psalmus Domine in virtute. Exaltabo te domine. Omnes gentes. versus. Ascendit deus in iubilatione alleluia. Sermo beati bernardi. Lectio i.

Solennitas ista charissimi gloriosa est et gaudiosa: in qua et christo gloria et nobis leticia exhibetur. Consumatio enim et adimpletio est reliquarum solennitatum et felix clausura totius itinerarii filii dei Qui enim descendit ipse est qui et ascendit hodierna die super omnes celos: ut adimpleret omnia. Responsorium. Si enim non abiero paraclitus non veniet ad vos si autem abiero mittam eum ad vos: cum autem venerit ille docebit vos omnem veritatem. Alleluia versus. Non enim loquetur a semetipso: sed quecunque audiet loquetur et que ventura sunt annunciabit vobis. Alleluia. Lectio ii.

Nam cum se dominum universorum que sunt in terra et in mari et in inferno probasset filius dei: non restabat nisi ut aeris et celorum se esse dominum comprobaret Terra enim cognovit dominum quare ad vocem eius lazarum mortuum reddidit. Cognovit mare quare solidum se prebuit sub pedibus eius Cognovit infernus: cuius ipse portas ereas confregit: ubi et ligavit insatiabilem homicidam Responsorium. Ascendens christus in altum alleluia. captivam duxit captivitatem. Dedit dona hominibus alleluia alleluia. versus Ascendit deus in iubilatione et dominus in voce tube. Dedit. Lectio iii.

Ad claudendam igitur tunicam tuam inconsutilem domine iesu ad perficiendam fidei nostre integritatem testatur videntibus discipulis per medium aeris tanquam dominus ascendas super omnes celos. Et tunc probabitur quare dominus universorum tu es. Etiam tibi profecto debebitur

ut in noīe tuo oē genu flecta
tur celestiū terrestriū ⁊ iferno-
rū: ⁊ oīs lingua cōfiteat: qꝛ
tu es i glīa ⁊ in dextera pr̄is.
R. Nō relinquā vos orphanos
al. vado et venio ad vos. Et gau
debit cor vestr̄. Alla al. V. Ego
rogabo pr̄em ⁊ aliū paraclitum
dabit vob. Glia. Al. Per oct
qn̄ d oct. agit an̄. Viri galilei
sola dicat in laud. nisi i dn̄i-
ca ⁊ octā die. Et cap. hym. V.
⁊ oīo de die ascensionis. Se-
quētes ps an̄e dicāt p octās
etiam in dn̄ica ad bn. vel ad
mem. Ad bn. an̄. Rogabo pa
trē et aliū paraclitū dabit vob
alla. Ad mgt uel ad memo. i
ps an̄. Euntes i mundū vniuer
sum p̄dicate euāgeliū oī creatu
re al. q crediderit ⁊ baptiçat fue
rit saluus erit al. qui vo nō cre-
diderit condēnabit al. Sabbo.
ad mat. sup ps an̄. Nimis ex
altat es al. super celos deus alla
ps. Dn̄s regnauit exul. Dn̄s
regnauit irascāt. Bn̄dic. j.
V. Ascēdēs christ in altū alla
R. Captiuā duxit captiuitatem
alla. Idē in eodē. R. j.
Quantus putatis frēs
dolor ⁊ timor irruperit
apostolica pectora cum vide-
runt dominū a se tolli ⁊ attol
li in aera: ⁊ si angelico comi-
tatū obsequio: nō tamen ful
tū auxilio: sed gradientē in
mltitudine fortitudinis sue.
Dolor nimi erat quia vide-
bant illū ꝓpter quē oīa reli-
querant a suis aspectib tolli
ut nō possent ablato sponso
sponsi filij nō lugere. Timor
qꝛ orphani relinquebant in
medio iudeoꝝ: necdū confir
mati virtute ex alto. R. Exal
tare dn̄e al. In virtute tua alla
V. Cātabim ⁊ psallemus. In.
Benedicēs ergo R. ij
eis ferebat in celū for-
te concussis illius singularis
misericordie visceribus: cū
miseros suos ⁊ pauperē suā
scholā reliqueret. Qz digna
ista processio ad quā nec ipsi
apostoli digni fuerūt admit
ti: cum ⁊ animarū sanctarū
⁊ celestium virtutū triūpha
li pompa deductus est ad pa
trem. Vere adimpleuit oīa:
quia natus inter hoīes ⁊ cū
hoibus conuersatus: ⁊ ab hoī
bus ⁊ p hoib passus ⁊ mor-
tuus est ⁊ resurrexit: ascēdit
⁊ sedet ad dexteram dei. R.
Ponis nubē ascensū tuū dn̄e

Qui ābulas sup pēnas ventorū alla. ℣. Cōfessionē ⁊ decorē induisti amict⁹ lumine sicut vestimento. Qui. Lectio. iij.

V Erūtñ qd mihi ⁊ solēnitatibus istis. Quis me consolabit dñe iesu: qz tu nō vidi cruce suspensuz: plagis liuidū: pallidū morte: qz nō sum crucifixo cōpassus: obsecut⁹ mortuo ut saltez lachrymis meis loca illa vulnerū delinirē. Quō me dereliquisti insalutatū cū te i alta celoꝝ recepisti: prorsus renuisset cōsolari aīa mea: nisi me angeli i voce exultatiōis ꝑuenissent q dixerūt. Hic iesus q assūpt⁹ est a vobis i celū sic veniet quēadmodū vidistis eū eūtē in celū. ℟. Nō turbet cor vrm ego vado ad patrē ⁊ dū assūptus fuero a vobis mittā vobis alla spm̄ veritatis Et gaudebit cor vrm alla. ℣. Et rogabo prēm ⁊ aliū paraclitum dabit vobis. Et. Gloria. Alla.

Dñica infra octā. ad matū inuit. hym. ℣. añe ꝑia sicut i die ascēsiōis. Scdm ioanē.

I N illo tpe. d. i. d. s. Cū venerit paraclit⁹ quez ego mittā vobis a prē spm̄ veritatis qui a prē ꝓcedit: ille testimoniū ꝑhibebit de me: et rel. Omel. vene. bede pſbri. n Ostandū i pmis ℟. j. q̄ dñs spiritū veritati ⁊ a se mittendū esse testat: et eūdē mox a prē ꝓcedere subiū git: non qz idē spūs aliter a prē ꝓcedat q̄ʒ cū a filio mittit: sed ideo eū fili⁹ ⁊ a se mitti ⁊ a prē dicē ꝓcedere: ut aliā patris aliā esse suā ꝑsonā designet: ac in eadē distinctiōe ꝑsonarū vnā esse operationē ac volūtatē suā cum volūtate prīs ⁊ operatiōe denunciet.

Q ū eni eiusdem ℟. ij. spūs grā datur hoīb⁹: mittitur ꝑfecto spūs a prē: mittitur ⁊ a filio: ꝓcedit a prē: ꝓcedit ⁊ a filio: qz eius missio ipsa ꝓcessio est qua ex patre procedit ⁊ filio. Uenit et sua spōte: qz sicut coeq̄lis ē prī et filio: ita eādē habet volūtatē cū prē ⁊ filio coēm. Spirit⁹ enim vbi vult spirat Et sicut apls enumerat donis celestibus ait: Hec oīa opat vnus atq; idē spiritus diuidēs singulis prout vult. ℟. iij.

Aduenies aūt spūs testimoniū de dño perhibuit qui di

scipulorum cordibus aspirans oia que de illo erant sentiēda mortalib⁹ clara illis luce reuolauit: qz videl3 equalis et cōsubstātialis patri erat añ secula qz cōsubstantialis fact⁹ est nobis in fine seculorū: qz de virgine nat⁹ sine peccato vixit in mūdo: qz qñ voluit et q̄ morte voluit trāsiuit de mundo: qz veraciter mortez resurgēdo destruxit. Verā i qua passus ē et resurrexit carnē ad celos ascēdēdo leuauit atqz in paterne dextere glia cōstituit: qz oia pphetarum scripta illi testimoniū perhibent: qz cōfessio nois ei⁹ vsqz ad fines erat ppaganda terrarū. Ceteraqz fidei illi⁹ mysteria spiritus sci testimonio sunt reserata discipulis. In laud. añ. Viri galilei. cū ceteris Ad bn. añ. Rogabo. Oro Concede. Ad memo. de dñica añ. Cū venerit paraclit⁹ quē ego mittā vobis a patre spm̄ veritatis qui a patre pcedit: ille testimoniū phibebit de me al. ℣. Ascendit deus in iubilatōe alla ℟. Et dñs i voce tube al. Oro.

Omnipotēs sempiterne deus fac nos tibi sp et deuotā gerere voluntatē: et maiestati tue sincero corde seruire. Per. In ℣s ad mḡt añ Eūtes in mundū. Ad mem̄ de dñica añ. Hec locutus sum vobis vt cū venerit hora eorum reminiscamini qz ego dixi vobis al ℣. Ascēdēs christus in altū alla Oro ut s. Fer. ij. et iij. et iiij. et in octā repetant lec. de vj^a. fer. et de sab. s notate. Feria ij. ad mat. sup ps añ. Dñs in templo scō suo: dñs in celo alla. ps ℣. et ℟. sicut in die ascēsionis. Fer. iij. ad mat. sup ps añ. Exaltabo te dñe qm̄ suscepisti me alla. ps ℣. et ℟ia sicut i pcedenti fer. vj. Fer. iiij. ad mat. super ps añ. Dñs i syon alla magnus et excelsus al. ps ℣. et ℟ia sicut in precedēti sab. In oct. ascensionis fiat sic i festo simplici. In vesperis pcedentib⁹ sup ps añ. Viri galilei. ps. Dixit dñs. et ceteri. Cetera oia ad vs et ad mat. et ad horas sicut in die ascensionis: excepto qz ℟. in pmis ℣s nō dicit et pces dicūt in cōplero. et in pma. Fer. vj. p⁹ octauas ascensionis ad mat. inuitat. Alla alla alla. Hym. Eterne rex. Super psal. añ.

Regnabit deus super oēs gētes deus sedet super sedē sc̄am suā all'a. ps ℣. ꝛ feria sicut in p̄cedenti feria. vj. Lectio. j.

In diebꝰ illis: Reuersi sunt apostoli hierosolymā a monte qui vocat̄ olineti qui est iuxta hier̄lm sabbati habens iter. Et cuꝫ introissent in cenaculū: ascēderunt vbi manebāt: petrus ꝛ andreas: iacobꝰ ꝛ ioannes: philippus ꝛ thomas: bartholomeus ꝛ mattheus: iacobus alphei ꝛ symon zelotes: ꝛ iudas iacobi. Hi oēs erant perseuerātes vnanimiter i oratione cū mulieribus ꝛ maria matre iesu ꝛ fratribus eius.

In diebus illis: Exurgens petrus in medio fratrū dixit. R. ij. Erat aūt turba hominū fere centū viginti: Uiri fratres oportet īpleri scripturā quā predixit spiritus sanctꝰ per os dauid de iuda qui fuit dux eoꝝ qui cōprehenderunt iesum: qui cōnumeratꝰ erat in nobis: ꝛ sortitus ē sortē ministerij huius.

Et hic quidem R. iij. possedit agrū de mercede iniquitatis: ꝛ suspēsus crepuit mediꝰ: ꝛ diffusa sūt oīa viscera eiꝰ. Et notū factū ē oībus habitātibꝰ hier̄lm: ita ut appellaret̄ ager ille lingua eorū acheldemach: hoc est ager sāguinis. Scriptū ē eni i libro psalmoꝝ: Fiat habitatio eiꝰ deserta ꝛ nō sit q inhabitet i ea: ꝛ ep̄atū eius accipiat alter. Non dicat̄ hac die nec sequenti Te deū. nisi festum fuerit: qꝛ quasi de feria agit̄. ℣. Ascēdo ad p̄rem. In laud. añ. Uiri galilei. sola dicatur. Cap. hym. ℣. de ascēsiōe Ad bn. añ. Cuꝫ venerit paraclitus quē ego mittā vobis a p̄re spiritū veritatis qui a p̄re p̄cedit ille testimoniū perhibebit de me al. Orō de dñica. Ad primā añ Uiri galilei. Cap. Pacē ꝛ veritatē. Ad ceteras horas diei añe cap. R. ℣. de ascensione. Oratio de dñica. Ad vs añ. ps. cap. hym. ℣. de ascēsione Ad mḡt añ. Hec locutꝰ sum vobis ut cū venerit hora eoꝝ reminiscamini qꝛ ego dixi vobis all'a. Orō de dñica. Si festum in hac. vj. feria euenerit nulla memo. fiat de ascensione. In vigilia penth. ad matutinū. Inuit. All'a all'a al. Hym. Eter-

ne rex. In noct. añ. Dñs in celo al. parauit sedē suā al. ps Dñs rex. Reliqua sic in sabb. precedēti.

In illo tpe Scdz ioanē. Dixit iesus discipulis suis: Si diligitis me mandata mea seruate: et ego rogabo patrē et aliū paraclitū dabit vobis, et rel. Omel. vene. bede

q Uia sci spi psbri. R. j. rit? hodie frēs kmi celebram? aduentuz debem? ipsi cōgruere solēnitati quā colimus. Hoc eteni ordine tāta festiuitatis hui? digne gaudia celebram?: si nos q̄z dño opitulante aptos reddiderimus: ad q̄s spūs scūs aduenire et i qb? habitare dignet

E a aūt solūmodo R. ij. rōne aduētu et illustratōe sci spūs apti existīm?: si et corda nr̄a dino amore repleta et corpora sint dñicis mancipata pceptis. Uñ i exordio lectionis hui? euāgelice: discipulis veritas ait: Si diligitis me mādata mea seruate: et ego rogabo patrē et aliū paraclitū dabit vobis. Lectio. iij.

P araclit? quippe cōsolator interpretat: et spūs scūs recte paraclit? vocat: q2 corda fidelium ne inter hui? secli aduersa deficiant: celestis vite desideriis subleuat et reficit. Uñ in actib? aplo2 crescente scā ecclia dei. Et edificabat ābulans i timore dñi et cōsolatōe spūs sci replebat. In laud. an. Uiri galilei. ps. Dñs reg. cū ceteris. Cap. hym. V. ut i ascēsiōe. Ad bn. añ Si diligitis me mādata mea seruate al. al.

p Resta q̄s Oro. al. oṗs de?: ut claritatis tue sup nos splēdor effulgeat: et lux tue lucis corda eo2 q per grām tuā renati sūt sci spūs illustratōne confirmet. Per eiusdē. Hore diei ut i pceden ti. vj. fer. cū ōzone de vigilia Ad vš. super ps añ. Ueni scē spūs reple tuo2 corda fidelium et tui amoris i eis ignē accēde: q̄ p diuersitatē lingua2 multa2 gentes i vnitate fidei cōgregasti al. alla alla. ps. Lauda aīa mea. Laudate dñm quoniā bon? Lauda hirlm do. Cap.

A Ct? est repēte de celo sonus tāq̄z aduenientis spūs vehemētis: et repleuit totā domū vbi erāt apli sedētes R. Repleti. Hymnus.

b Eata nobis gaudia āni

reduxit orbita: cũ spirit⁹ pa
raclitus effudit i discipulos
Ignis vibrãte lumie lingue
figurã detulit: verbis ut eēnt
proflui ⁊ charitate feruidi.
Linguis loquūť oiuz turbe
pauēt gētiliū: musto madere
deputāt q̃s spūs repleuerat.
Parate sūt hec mystice pa/
sche pacto tpe: sacro dierꝫ nu
mero q̄ lege fit remissio. Te
nūc de⁹ piissime vultu pcam
cernuo: illapsa nobis celitus
largire dona spūs Dudū sa
crata pectora tua replesti grã
dimitte nūc peccamina ⁊ da
quieta tpa. Sit laus p̄ri cū fi
lio scō sil paraclito: nobisqꝫ
mittat fili⁹ charisma sci spi/
ritus. Amē. Isti duo v. scʒ
Dudū sacrata pec. et Sit
laus p̄ri cū fi. ⁊c. dicãť i fine
hymnoꝝ p totã hebdõaꝫ nisi
in hym. Ueni creator spūs.
in q̃ tm̃ di Sit laus. ℣. Re
pleti sūt oēs spū scō al. ℟. Et ce
perūt loq̃ al. Ad mgt añ. Non
vos relinquã orphanos al. vado
⁊ venio ad vos alla. ⁊ gaudebit
cor vr̃m alla. Oro. Presta q̃s
ops. Ad cōplet. añ. Alla al.
al. al. ps. Cū inuocarē. In te
dñe. Ecce nūc. Et dicãt vsqꝫ
ad sab. exclu. Ad nūc dimit.
añ. Alla spūs paraclit⁹ al. do
cebit vos oia al. al. Hec añ. di/
cať vsqꝫ ad cōplet. sequētis
sab. exclu. In die ad mat.
inuit. Alla spūs dñi repleuit
orbē trarū. Uenite adorem⁹ al
Iam christ⁹ astra Hym.
ascenderat regressus vn
de venerat: pmisso p̄ris mu
nere scm̃ daturus spm̃. So/
lēnis vrgebat dies q̄ mysti/
co septēplici orbis volut⁹ se/
pties signat btã tēpora. Dū
hora cūctis tertia repēte mū
dus intonat: orantib⁹ aplis
deū venisse nūciat. De p̄ris
ergo lumie decor⁹ ignis mis/
sus est: qui fida christi pecto
ra calore verbi cōpleuit. Du
dū. Sit. Añ. Fact⁹ est repente
de celo son⁹ aduenientis spūs ve
hemētis alla al. ps. Magnus
dñs. Añ. Cōfirma hoc de⁹ q̄d
operatus es in nobis a tēplo scō
tuo q̄d ē in hierlm al. al. ps. Ex/
urgat de⁹. Añ. Emitte spiritū
tuū ⁊ creabunť ⁊ renouabis fa/
ciē terre alla al. ps. Bñdic. q.
℣. Repleti sunt oēs. Scđm
i In illo tpe ioannē.
Dixit iesus discipulis
suis: Si quis diligit me ser/

monē meū s̄uabit: ⁊ p̄r me⁹ diliget eū ⁊ ad eū veniem⁹ ⁊ māſionē apud eū faciem⁹. ⁊ rel. Omelia beati greg. pape

Libet frēs kmi R. j. euāgelice v̄ba lectionis sub breuitate trāſcurrere: vt poſt diuti⁹ liceat in cōtēplatiōe tāte ſolēnitatis imorari Hodie nāq; ſpūs ſcūs repēti no ſonitu ſup diſcipulos venit mēteſq; carnalium in ſui amorē p̄mutauit. R. Dum cō plerēt dies pēthecoſtes erāt oēs pariter dicētes al'a ⁊ ſubito fact⁹ ē ſon⁹ de celo al'a. Tāq̄ ſpūs vehemētis repleuit totū domū al'. al'. V. Dū eſſent ergo diſcipuli in vnū cōgregati p̄pter metū iudeoꝝ: ſonus repente de celo venit ſuper eos. Tanq̄. Lectio. ij.

Et foris apparētib⁹ linguis igneis: int⁹ facta ſūt corda flāmātia q2 dū deū in ignis viſione ſuſcipiūt: intus p amorē ſuauiter arſerūt Ipſe nāq; ſpūs ſcūs amorē Unde ⁊ ioānes dicit: Deus charitas ē. Qui ergo integra mēte deū deſiderat p̄fecto h3 quē amat. Neq; enim poſſet deū qſq; diligere: ſi eū quē diligit nō haberet. R. Repleti ſūt oēs ſpū ſcō ⁊ ceperūt loq̄ pro ut ſpūs ſcūs dabat eloq̄ illis. Et cōuenit multitudo dicētiū al'a. V. Loquebāt varijs liguis ap'li magnalia dei. Et. Lectio. iij.

Sed ecce ſi vnuſqſq; veſtrū regrat an diligat deū tota fiducia ⁊ ſecura mēte: rn̄det diligo: In ipſo autē lectionis exordio audiſtis qd v̄itas dixit Si qs diligit me ſmonē meū s̄uabit. Probatio ergo dilectiōis exhibitio ē op̄is. Hinc in ep'la ſua idē ioannes dicit: Si qs dixerit q2 diligo deū ⁊ mādata ei⁹ nō cuſtodit: mendax ē. Uere eni diligim⁹ ſi mandata ei⁹ s̄uamus. R. Spūs ſcūs p̄cedens a throno ap'oꝝ pectora iuiſibiliter penetrauit: nouū ſcificatiōis ſignum. Ut in ore eoꝝ oiū3 genera naſcerēt linguaꝝ. Al'a. V. Aduenit ignis diu⁹ non cōburēs ſed illumināſ ⁊ tribuit eis chariſmatum dona. Ut. Glia. Al'a. Te deū. V. Emitte ſpm̄ tuū ⁊ creabūt al'a. R. Et renouabis faciē terre al. Te deū. ⁊. V. Emitte. dicāt p totam hebdōam. In lau. an̄. Dū cōplerēt dies pētecoſtes erāt oēs p̄iter dicentes al'. ps. Dn̄s regna. An̄. Spiritus

dñi repleuit orbē terrarum al. Añ. Repleti sunt oēs spū scō ⁊ ceperunt loqui al. Añ. Fontes ⁊ oīa que mouent in aq̄s hymnū dicite dño al. Añ. Loquebant varijs liguis apostoli magnalia dei al. al. al. Cap. Fact⁹ ē repēte. Hym.

i Mpleta gaudēt viscera afflata sancto spiritu: voces diuersas intonāt fant dei magnalia. Ex oī gēte cogniti grecis latinis barbaris cunctisq; admirantib⁹ linguis loquunt oīum. Iudea tūc incredula vesana toruo spiritu: ructare musti crapulaz alūnos christi increpat. Sed signis ⁊ virtutib⁹ occurrit ⁊ docet petr⁹ falsa pfari perfidos iohelis testimōio. Gloria udū. Sit laus. ℣. Spiritus paraclitus al. ℟. Docebit vos oīa allā. Ad bn. añ. Accipite spiritū sanctū quorum remiseritis peccata remittuntur eis alleluia. Oratio.

Deus qui hodierna die corda fideliū sci spiritus illustratione docuisti: da nobis ī eodē spiritu recta sapere: ⁊ de eius semp cōsolatione gaudere. Per eiusdē. Ad primam. ℟. Jesu christe. ℣.

Quicūq;. Ad .iij. Hym.

v Eni creator spūs mentes tuorum visita: imple superna gratia que tu creasti pectora. Qui paraclit⁹ diceris donū dei altissimi: fons viuus ignis charitas ⁊ spiritalis vnctio. Tu septiformis munere dextre dei tu digitus tu rite promisso patris sermone ditās gutura. Accēde lumē sensib⁹ infunde amorem cordib⁹: infirma nostri corporis virtute firmās perpeti. Hostem repellas longius pacemq; dones ptinus: ductore sic te preuio vitemus oē noxiū. Per te sciam⁹ da patrē noscam⁹ atq; filiū te vtriusq; spiritū credam⁹ omni tēpore. Sit laus. Iste hym. dicat per totā hebdōam. Caplm. Factus est. ℟. Repleti sūt oēs spiritu sācto Allā allā. ℣. Et ceperūt loqui. Allā. Glia. Reple. ℣. Loquebāt var. lin. apo. ℟. Magna. dei. Ad .vj. Caplm.

A Pparuerūt aplis dispertite lingue tanq; ignis: seditq; supra singulos eorum spūs scūs. ℟. Loquebant varijs linguis apostoli. Allā al. ℣. Magnalia dei. Allā. Glia.

Loq. ℟. Spūs dñi repleuit orbem terrarū. Ad. ix. Caplm.

F Acta āt hac voce ꝯuenit multitudo ⁊ mēte cōfusa ē: qm̄ audiebat vnusqſq lingua sua illos loquētes. ℟. Spūs dñi repleuit orbē terrarū Al'. al'. ℣. Et hoc qd̄ cōtinet oīa sciaꝫ hꝫ vocis. Al'. Glia. Spūs ℣. Spūs paraclit⁹ alla. Ad vš añ Dū cōplerēt. ps. Dixit dn̄s. Cōfitebor. Btūs vir. Predicta añ. ⁊ hi tres ps. dicant q̄ttidie ad vš. vſq ad vš. sequēt ſab. exclu. Cap. hym. ℣ vt i p̄mis vs. Ad mḡt añ. Hodie cōpleti sunt dies pētecostes al'. hodie spūs scūs in igne discipulis appuit ⁊ tribuēs eis charismatū dona: misit eos in vniūsū mūdū p̄dicare ⁊ testificari: q̄ crediderit ⁊ baptiçat⁹ fuerit saluus erit al'. Fer. ij. per hebdōam ad mat. iuit. Repleti sūt oēs spū scō al'. Hym. Jācbristus. In noct. añ. Fact⁹ ē. Ceteris dieb⁹ dicāt cetere sic sūt in ordine ⁊ cū dicte fuerint reincipiant ps. sic i p̄cedēti die: ⁊ dicāt p totam hebdōam. ℣. Repleti.

I N illo tē. Scdm ioāne. pore dixit iesus discipulis suis: Sic de⁹ dilexit mundū: vt filiū suū vnigenitū daret: vt oīs q credit in eū nō pereat: ſ habeat vitā etnā. ⁊ re.

Omelia beati aug. epi. L. j.

N Otandū ꝙ eadē de filio dei vnigenito replicat: q̄ de filio hoīs in cruce exaltato p̄miserat dicēs: vt oīs qui credit in eū nō pereat: ſ hēat vitā eternā. Profecto idē cōditor ⁊ redēptor nr̄ filius dei añ secula exiſtēs: fili⁹ hoīs factus ē in fine seculoꝝ: vt q diuinitatis sue potētia nos creauerat ad ꝑfruēdā vite ꝑhennis btitudinē: ipse ꝑ fragilitatē hūanitatꝭ nr̄e nos restauraret ad recipiēdā quā ꝑdidim⁹ vitā. ℟. Jā nō dicā vos seruos ſꝫ amicos meos qꝛ oīa cognoistis q̄ opat⁹ sū in medio vr̄i alla. Accipite spm̄ scm̄ in vobis paraclitū: ipse ē quē pater mittet vobis alla. ℣. Quoꝝ remiseritꝭ peccata remittūt eis. Acci. L. ij.

S Egt aūt: Nō eni misit de⁹ filiū suū i mūdū vt iudicet mūdū: ſ vt saluet mūdus ꝑ ipsū. Ergo q̄ntū i medico ē sanare vēit egrotū: ic eāt se ītimit q p̄cepta medici seruare nō vult. ℟. Disciplinā ⁊ sapiāꝫ docuit eos dn̄s al'. firma

uit i illis grām spūs sci. Et intel/
lectu adipleuit corda eoꝝ al. al.
℣. Repētino nāq; sonitu spirit⁹
scūs sup eos venit. Et in. ℟. iij.
v Enit saluator in mūdū
Quare saluator dict⁹ ē
mūdi: nisi vt saluet mūdum:
nō vt iudicet mūdū Saluari
nō vis ab ipso: ex te iudicabe
ris. Uide qd ait: Qui credit
in eū nō iudicat. Qui āt nō
credit: qd dicturū putas nisi
ꝗ iudicat. Quid addidit Jā
inqt iudicat⁹ ē. Nōdū appa/
ruit iudiciū: ⁊ iā factū ē iudi
ciū. Nouit eni dñs q sūt ei⁹.
℟. Ultimo festiuitatis die dice
bat iesus q in me credit fluīa de
ventre ei⁹ fluēt aque viue. All'a.
℣. Hoc aūt dicebat de spū quē
accepturi erāt credētes in eum.
All'a. Glia. All'a. In lau. per
hebdoā hec sola añ. Dū cōple
rent. Cap. Fact⁹. Hym. Jm
pleta. ℣. Spūs paraclit⁹. Ad
bn. añ. Sic de⁹ dilexit mundū
vt filiū suū vnigenitū daret vt
omnis qui credit in ipsū nō peat
sz habeat vitā eternā al. Oro.
D Eus q ap'lis tuis scm̄
dedisti spm̄ cōcede ple
bi tue pie petitiōis effectū: vt
qb⁹ dedisti fidē largiar ⁊ pa/
cē. Per eiusdē. Ad horas añ.
Cap. feria de die pcedēti ⁊ di/
cat p totā hebdoam. Ad mgt
añ. Nō eni misit de⁹ filiū suuz
i mūdū vt iudicet mūdū sz vt sal
uet mūd⁹ p ipsuz al. Fer. iij. ℣
Loqbāt varijs. Scdm ioāne.
i N illo tpe: Dixit iesus
discipulis suis. Amen
amē dico vobis: q nō intrat p
hostiū in ouile ouiū s ascēdit
aliūde ille fur ē ⁊ latro. ⁊ rel.
Omelia beati aug. epi. ℟. j.
O Min⁹ de grege suo ⁊
d hostio q itrat ad oui/
le silitudinē posuit in hodier
na lectiōe. Dicāt ergo paga/
ni: Bn̄ viuim⁹ Si per hostiū
nō intrāt qd eis pdest: vnde
gloriāt? Ad hoc eni dz vni/
cuiq; pdesse bn̄ viuere vt det
illi sep viuē. ℟. Loquebāt va/
rijs liguis apostoli magnalia dei
Prout spūs scūs dabat eloqui
illis al. ℣. Repleti sunt oēs spū
scō ⁊ ceperūt loq. Prout. ℟. ij.
q Uid eni pdest bn̄ viue
re cui nō dat sp viuere.
Quia nec bn̄ viuere dicendi
sūt q finē bn̄ viuēdi vl' cecita/
te nesciūt vl' inflatiōe ptēnūt
Nō ē aūt cuiq; spes vera ⁊ cer/
ta sp viuēdi: nisi agnoscat vi

tā q̄ est christ⁹ ꝛ ꝑ ianuā itret in ouile. Querūt ergo plerq̄ tales hoīes ꝑsuadere hoībus vt bn̄ viuāt ꝛ christiani non sūt: ꝑ aliā portā volūt ascēdē rape ꝛ occidere: nō vt pastor conuersare atq̄ saluare. R. Apparuerūt apl'is disperdite lingue tāq̄ ignis al'. Seditq̄ supra singulos eoꝝ spūs scūs al'. al'. V. Spūs dn̄i repleuit totā domū vbi erāt apl'i sedentes. Seditq̄.

Uerunt quidā L. iij. philosophi de v̄tutib⁹ atq̄ vitijs subtilia multa tractātes: diuidētes diffiniētes: rōcinatiōes acutissimas cōcludētes: libros implētes. sapiētiā suā buccis crepantib⁹ vētilātes: q etiā dicē auderēt hoīb⁹. Nos seq̄mi sectā nr̄aꝫ tenete si vultis btē viuē. Sꝫ q̄ꝛ nō itrabāt ꝑ hostiū: ꝑdere volebāt: mactare ꝛ occidē. R. Spūs dn̄i repleuit orbē terraꝝ Et hoc qd̄ continet oīa scientiā habet vocis. All'a al'. V. Oium est eni artifex omnē habēs virtutem: oīa ꝓspiciens. Et hoc. Gl'ia All'a. Ad bn. añ. Amē amē dico vobis qui nō intrat ꝑ hostiū i ouile ouiū sꝫ ascēdit aliūde: ille fur ē ꝛ latro: q̄ āt intrat ꝑ hostiū pastor est ouiū all'a. Oratio.

a Ssit nobis dn̄e q̄s v̄t⁹ spūs sci: q̄ ꝛ corda nr̄a clemēter expurget: ꝛ ab oīb⁹ tueat' aduersis Per eı⁹d Ad mgt añ. Ego sū hostiū dic dn̄s ꝑ me si q̄s introierit saluabitur ꝛ pascua iueniet all'a. Fer. iiij. V. Spūs dn̄i repleuit or. Scdm

I N illo tpe: Dixit ioan̄e. iesus turbis iudeoꝝ: Nemo pōt vēire ad me: nisi pr̄ q misit me traxerit eū. Et reliq̄. Omel. btī augusti. epi. L. j

m Agna grē cōmendatio. Nemo venit: nisi tract⁹ Quē trahat ꝛ quē nō trahat q̄re istū trahat ꝛ illū non trahat: noli velle iudicare si nō vis errare. Semel accipe ꝛ itellige: Nōdū traherī? ora vt traheris. R. Aduenit ignis diuin⁹ nō ꝯburēs sꝫ illumināns: non cōsumēs sꝫ lucēs ꝛ inuenit corda discipulorū receptacula munda Et tribuit eis charismatū dona al'. al'. V. Inuenit eos concordes charitate ꝛ illustrauit eos inūdās diuinitas deitatis. Et. L. ij

O Uid hic dicem⁹ frēs? Si trahimur ad christū ergo inuiti credim⁹: ergo violētia adhibet' nō volūtas

excitaꝛ. Nolite cogitare inui/
tũ trahi. Inuitꝰ non trahiꝛ
animꝰ ſ; amore. Eſt qdã volu/
ptas cordis cui dulcis eſt ille
panis celeſtis. ℞. Facta autez
hac voce cõuenit multitudo ⁊ mẽ
te cõfuſa ẽ: qꝛ audiebat vnuſqſq;
lingua ſua. Illos loquẽtes ma/
gnalia dei all'a' al'. al'. ℣. Nonne
oẽs iſti qui loquũꝛ galilei ſunt ⁊
quõ nos audiuimus vnuſquiſq;
lingua ſua. Illos lo. ℞. iij.
o Oꝛro ſi poete dicere li/
cuit trahit ſua quẽq; vo
luptas: non obligatio ſ; dele/
ctatio quãto fortiꝰ nos dicere
debemꝰ trahi hoiem ad chri/
ſtũ qui delectaꝛ veritate: dele/
ctaꝛ btitudine: delectaꝛ iuſti
cia: delectaꝛ eterna vita: qᵭ
totũ chriſtus ẽ. Da amantẽ
⁊ ſentit qᵭ dico da deſideran
tem: da feruẽtẽ: da in iſta ſoli
tudine peregrinãtẽ atq; ſitiẽ/
tẽ ⁊ ad fõtẽ etne patrie ſuſpi/
rãtẽ: da talẽ ⁊ ſcit qd dicam.
Rhamũ viridẽ oñdis oui ⁊
trahis eã. ℞. Spũs ſcũs reple/
uit totam domum vbi erãt apl'i ⁊
apparuerunt illis diſptite lĩgue
tãq; ignis: ſeditq; ſupꝛa ſingulos
eoꝛum. Et repleti ſunt oẽs ſpiri/
tu ſcõ. Al'. al'. al'. ℣. Dũ eſſent di

ſcipuli i vnũ cõgregati ꝓpter me
tuz iudeoꝝ ſonꝰ repẽte de celo ve/
nit ſup eos. Et. Gl'ia. All'a. Ad
bn. añ. Amẽ amẽ dico vob q̇ cre
dit i me h; vitã etnã al'. al'. Oro
M Entes nr̃as q̇ſumꝰ do
mine paraclitꝰ a te ꝓ
cedit illuminet ⁊ iducat i oẽz
ſicẽ tuꝰ ꝓmiſit filiꝰ veritatem
Qui tecũ. eiuſdẽ. Ad mĝt añ
Ego ſum panis viuꝰ q̇ de celo de
ſcẽdi ſi q̇s mãducauit ex hoc pane
viuet in eternũ: ⁊ panis quẽ ego
dabo caro mea eſt ꝓ mundi vita
all'a all'a. Feria. v. ℣. ⁊ ꝑia de
ſecunda feria. Scdm lucam.
i In illo tpe: Cõuocatis
ieſus duodecĩ apl'is de/
dit illis ꝟtutẽ ⁊ ptãtẽ ſup oĩa
demonia ⁊ vt languoꝛes cu/
rarent. Et reliqua. Omelia
Q bti ambroſij epĩ. ℞. j.
Ualis debeat eẽ q euã
gelizare regnũ dei p̃cipiꝛ: p̃/
cepꝗ euãgelicis deſignaꝛ: vt
ſine ꝟga: ſine pera ſine calcia/
mẽto: ſine pane: ſine pecũia h̄
ẽ ſubſidij ſcl'aris adminicula
ñ regrẽs fideiq; tutꝰ putz ſibi
q̇ minus ea regret mag̃ poſſe
Que poſſũt ℞. ij. ſuppetere.
q volũt ad eũ deriuare tracta
tũ vt ſpũalẽ tãtũmõ locꝰ iſte

formare videat affectũ q ve/ lut idumẽtũ q̃ddã videat cor poris exuisse nõ solũ ptãte re/ iecta cõtẽptisq; diuitijs: sed et carnis ipsi⁹ illecebris abdicatis. His pmo oĩuz dat R.iij. pacis atq; cõstãtie gnãle mã datũ vt pacem ferãt: cõstãtiã fuent: hospitalis necessitudi nis iura custodiãt: alienuz a pdicatore regni celestis astru ens cursitare p domos: et inuio labilis hospitij iura mutare. Ad bn. añ. Cõuocatis iesus duo deci aplis dedit illis virtutẽ et po testatẽ sup oĩa demonia: et vt lan guores curarẽt: et misit illos pdi care regnũ dei et sanare infirmos alleluia alleluia. Oratio.

pResta qs ops et miseri cors deus: vt spũs sanct⁹ ad ueniẽs templũ nos glorie sue dignãter inhabitãdo pficiat Per eiusdem. Ad magt añ. Egressi duodecim apli circuibãt per castella euãgeliçantes et curã tes vbiq; all'a all'a. Fer. vj. R. et Bria de fer. iij. Scdm lucã.

I N illo tpe: Factũ ẽ i vna dierũ et iesus sedebat do cens et erãt pharisei sedẽtes et legis doctores qui venerant ex oĩ castello galilee et iudee et hierusalẽ. Et reliq. Omelia bti ambrosij epi. R. j.

n On ociosa hui⁹ paralitici nec angusta medicina est: qñ dñs et orasse pmittit nõ vtiq; ppt suffragiũ: sed ppt exẽplũ Imitãdi eni formã dedit nõ īpetrãdi ãbitũ regsiuit. R. ij. Et puenientib⁹ ex oĩ galilea et iudea et hier'm legisdoctorib⁹ int ceteroꝝ remedia debiliũ: paralytici isti⁹ medicina descri bit. Primũ oĩuz qd añ dixi/ m⁹: vnusqsq; eger pcẽde pre catores salutis dz adhibẽ p q̃s vite nostre cõpago resoluta actuũq; nroꝝ clauda vestigia verbi celestis remedio reformẽt Sint igit aliq moni R. iij. tores mẽtis qui animũ hois q̃uis exterioris corpis debi litate torpentẽ: ad supiora eri gant: quoꝝ rursus admini/ culis et attollere et humiliare se facil⁹ ante iesum locet dñi co dign⁹ videri aspectu. Hu militatẽ eni respicit dñs: qr respexit humilitatẽ ancille sue. Ad bn. añ. Factum ẽ i vna dierum et sedebat docens et erant pharisei sedentes et legisdocto/ res qui venerant ex omni castel/ lo galilee et iudei et hier'm: et virt⁹

erat dñi ad sanādū eos all'a all'a.

Oratio. Deus qui ecclesie tue: misericors deus: vt spū scō congregata: hostili nullatenus incursione turbet. Per eiusdē. Ad mgt añ. Tulit ergo paralytic' lectū suū i quo iacebat magnificans deū: 7 oīs plebs vt vidit dedit laudē deo al. Sab. R. 7 p̄ria vt i. iiij. fer. Scdm lucā. In illo tpe: Surgēs ies' de synagoga introiuit i domū symonis. Socrus aūt symonis tenebatur magnis febribus. 7 reliqua.

Omel. vene. bede psb'ri. L. j. Domus petri qū dicit' vetus lex itelligit' Socr' aūt petri synagoga: q̄ stimulis inuidie agitabat' adūsus ecclesiā gentiū: ne locū ei' p̄riperet credēdo in christuz: 7 volūtati ei' famulādo. L. ij. Siue aliter pōt intelligi. Si virū a demonio liberatū moraliter aiuz ab imunda cogitatiōe purgatuz: significare dixerim'. Cōsequēter femina febrib' tēta: s ad imperiū dñi curata: carnē oñdit a cōcupiscētie sue feruore p̄ cōtinētie p̄cepta frenatā. L. iiij. Ois eniz amaritudo 7 ira 7 idignatio 7 clamor 7 blasphemia spūs imūdi furor ē. Fornicationē vero imūdiciā libidinē cōcupiscētiā malā 7 auariciā q̄ ē simulachrorū seruit' hec oia 7 his silia: febrē hūane nature possum' accipere. A quib' q̄̄dīu aie fideliū tenēt' egritudine tāta oppresse sūt: vt nequaq̄ digne deo qd boni opis valeant exhibere. Ad bn. añ. Vespere aūt facto cum sol occubuisset veniebāt ad iesum omnes male habētes 7 ille singulis manus imponens curabat eos alleluia. Oratio. Mentib' nr̄is q̄s dñe spiritū scm̄ benign' infūde cui' 7 sapiētia cōditi sum': 7 p̄uidētia gubernam̄. per eiusdē.

In festo scē trinitat' ad v̄s sup p̄s añ. O btā 7 benedicta 7 gloriosa trinitas pr̄ 7 fili' 7 spūs scūs. p̄s. Laudate. cu3 ceteris Cap. O altitudo diuitiarū sapientie 7 sciētie dei: q̄̄ incōprehēsibilia sūt iudicia ei': 7 iuestigabiles vie ei'. R. Honor virt'. vj. Hym. Adesto scā trinitas par splēdor vna deitas que extas rerū oīu3 sine fine p̄ncipium. Te celorū militia lau/

dat adorat p̄dicat: triplexqȝ
mundi machina bn̄dicit per
s͡cla. Assumus ꝛ nos cernui
te adorātes famuli: vota pre-
cesqȝ supplicū hymnis iunge
celestiū. Unū te lumē credi
mꝰ ꝛ qđ ter idē colimus: al-
pha ꝛ o quē dicimꝰ te laudat
oīs spūs. Laus pr̄i sit inge-
nito laus eiꝰ vnigenito: laus
sit scō spūi trino ꝛ deo simpli
ci. Amē. ℣. Bn̄dicamꝰ pr̄ē ꝛ
filiū cuȝ scō spū. ℟. Laudemꝰ ꝛ
superexaltemꝰ eū in s͡cla. Ad mgt
añ. Grās tibi deꝰ: grās tibi ve-
ra ꝛ vna trinitas vna ꝛ summa
deitas scā ꝛ vna vnitas. Oīo.

Omnipotēs sempit͡ne
deꝰ: q dedisti famulis
tuis i ꝯfessiōe vere fidei et͡ne
trinitatis gl͡iaȝ agnoscere: ꝛ
in potētia maiestatis adora-
re vnitatē: qs ut eiusdē fidei
firmitate ab oībus sp muni-
amur aduersis. Per. Ad cō-
plet. añ. Miserē. ps. Cū iuo-
carē. cū ceteꝛ. Ad nūc dimit
tis añ. Salua nos. Ad matut
innit. Deū verū vnū in trini-
tate ꝛ trinitatē in vnitate. Ueni
te adoremꝰ. Hymnꝰ. Adesto.
In p̄ noct. añ. Adesto deꝰ vnꝰ
oīps pr̄ ꝛ filius ꝛ spūs scūs. ps.
Dn̄e dn̄s. Añ. Te vnū i suba
trinitatē in psonis ꝯfitemur. ps
Celi enarrāt. Añ. Te sp idem
eē viuere ꝛ itelligere ꝯfitemur.
ps. Dn̄i ē t͡ra. ℣. Bn̄dicamus
pr̄em ꝛ filiū cū scō spū. ℟. Lau
demꝰ ꝛ superexaltem ꝰeū in s͡cla.
Augꝰ. i sermōe de scā trinita
te. De vnitate pr̄is. ꝛc. L. j.

D Iximꝰ alibi ea dici ꝓ-
prie i illa trinitate di-
stincte ad singulas personas
ptinētia: q relatiue dicūt͡ ad
iuicē: sic pr̄ ꝛ filiꝰ ꝛ vtriusqȝ
donū spūs scūs. Nō eni pat͡
trinitas: aut filius trinitas:
aut spiritꝰ scūs. Qz ꝓo ad se
singuli dicūt͡ nō dici plurali
ter tres: s; vnā ipsā trinitatē:
sicut deꝰ pr̄: deꝰ filiꝰ: deꝰ spūs
scūs: ꝛ bonꝰ pr̄: bonꝰ filiꝰ: bo-
nus spūs scūs: ꝛ oīpotēs pr̄:
oīps filius: oīps spūs scūs. ℟.
Bn̄dicat nos deus deꝰ nr̄ bn̄di-
cat nos deꝰ. Et metuant eū oēs
fines terre. ℣. Deꝰ misereat͡ nr̄i
ꝛ bn̄dicat nos deus. Et. L. ij.

N On āt dicimꝰ tres dij
aut tres boni aut tres
oīpotētes: s; vnꝰ deꝰ bonꝰ oīps
ipsa trinitas ꝛ quicqd aliud
nō ad inuicē relatiue: s; ad se
singuli dicūt͡: hē s͡m cēntiā

dicūt: qꝛ hoc ē ibi eē: qđ magnū eē: qđ bonū qđ sapientē eē ⁊ qcqd aliud ad se ibi vna queq; psona vł ipsa trinitas dicit. ℞. Bńdict⁹ dñs de⁹ isrł q̄ facit mirabilia sol⁹. Et bńdictū nomē maiestat; ei⁹ i eťnum. ℣. Replebit maiestate eius oīs terra fiat fiat. Et. L. iii.

i Deo aūt dicim⁹ tres psonas vł tres subās nō ut aliq̄ itelligit diuṡitas eēntie ſ vt vł vno aliq̄ vocabulo rñderi possit cū dī qd tres vł qd tria Tāta siqdē eē eq̄litatē i ea trinitate dicimus vt nō solū pr̄ nō sit maioꝛ q̄ʒ fili⁹: qđ attinet ad diuinitatē ſ nec pr̄ nec filius sił mai⁹ aliqd sint q̄ʒ spirit⁹ scūs: aūt singula q̄q; persona q̄libet triū minus aliqd q̄ʒ ipsa trinitas. ℞. Quis deus magn⁹ sicut de⁹ nr̄. Tu es deus. Qui facis mirabilia. ℣. Notaʒ fecisti in ppl̄is virtutē tuam redemisti in brachio tuo ppl̄m tuum Tu. Glia. Qui. In. ij. noct. añ. Te inuocam⁹ te adoramus te laudam⁹ o btā trinitas. ps. Oēs gētes. Añ. Spes nr̄a sal⁹ nostra honoꝛ nr̄ o btā trinitas. ps. Magn⁹ dñs. Añ. Libera nos salua nos iustifica nos o btā trinitas. ℣. Deus iudiciuʒ. ℞. Bńdictus es dñe in firmamēto celi. ℞. Et laudabilis ⁊ gl̄iosus in secła.

V Erbū ḡ dei patris vnigenit⁹ fili⁹ per oīa patri sił'is ⁊ eq̄lis: de⁹ de deo: lumē de luīe: sapiā de sapiētia: essentia de eēntia hoc oīno ē qđ pr̄: nō tñ pr̄: qꝛ iste fili⁹: ille pr̄: ac p hoc nouit oīa q̄ nouit pr̄: ſ ei nosse de pr̄e ē sic eē. Nosse eni ⁊ eē ibi vnū ē. L. iiij. ℞. Magn⁹ dñs ⁊ magna virt⁹ ei⁹. Et sapiētie ei⁹ nō ē nūer⁹. ℣. Magn⁹ dñs ⁊ laudabilis nimis ⁊ magnitudis ei⁹ nō ē finis. Et.

s Pirit⁹ aūt scūs ſm scripturas scās: nec patris ē solius: nec filij soli⁹ sed amboꝛū ⁊ ideo cōem quasi se inuicē diligūt pr̄ ⁊ fili⁹ nobis insinuāt charitatē. Vex cū nos exercet sermo diuin⁹ nō dicit scriptura spirit⁹ sanctus charitas ē: ſ dicit deus charitas ē: vt incertū sit. Et ideo requirēdū vtrū deus pater sit charitas an de⁹ filius an deus spirit⁹ sanct⁹ an de⁹ ipsa trinitas. ℞. Gloria patri geniteq; proli ⁊ tibi cōpar vtriusq; semp spūs alme de⁹ vn⁹. Omni tēpoꝛe seculi. ℣. Da gaudioꝛum

L. v.

premia da gratiarū munera dis-
solue litis vincula astringe pacis
federa. Omni tēpore. .L. vj.
NEscio autē cur nō sicut
sapiētia ⁊ pater dicit
⁊ filiꝰ ⁊ spūs sanctꝰ: ⁊ sil oēs
tres ꝫ vna sapiētia: ita ⁊ pat
est charitas: ⁊ filiꝰ charitas:
⁊ spiritꝰ sāctꝰ charitas: ⁊ sil
oēs vna charitas dicāt: Nō
frustra autē in hac trinitate
nō dicit verbuz dei nisi filiꝰ
nec donū dei nisi spiritꝰ san-
ctus: nec de quo genitū ē ver-
bū nisi deus pater. R. Honor
virtꝰ ⁊ ptās ⁊ imperiū sit trini-
tati in vnitate: vnitati in trinita
te In perhēni seculoꝝ tēpore. V.
Trinitati lux ꝑhēnis vnitati sit
decus ꝑpetim. In ꝑ. Glia. In.
In. iij. noct. añ. Charitas pr
ē grā christꝰ cōicatio spūs scūs o
btā trinitas. ps. Cātate. j. Añ.
Verax ē pr veritas filiꝰ veritas ē
spūs scūs o btā trinitas. ps. Dñs
regnauit exul. Añ. Vna igit
pr logos paclitusqꝫ substātia ē o
btā trinitas. ps. Cātate. ij. V.
Verbo dñi celi firmati sūt. R.
Et spū oris eiꝰ oīs virtꝰ eorum.
HInc ergo factū L. vij.
est vt ꝓprie dei verbuz
etiā dei sapientia diceret: cū
sit sapiētia ⁊ pat ⁊ spūs san-
ctus. Si ergo ꝓprie aliqd ho-
rū triū charitas nūcupāda
ē: qd aptiꝰ qꝫ vt hoc sit spiritꝰ
scūs: vt scꝫ in illa simplici sū
maqꝫ nā nō sit aliud substan
tia ⁊ aliud charitas ꝫ substā
tia ipsa sit charitas ⁊ chari-
tas ipsa substātia: siue i pre si
ue i filio siue i spū scō: ⁊ tñ ꝓ
prie spūs scūs charitas nūcu
pat. R. Tibi laus tibi glia tibi
grāꝝ actio. In scla sempiťna o
btā trinitas. V. Et bñdictū nomē
glorie tue sanctū ⁊ laudabile et
superexaltatū. I. Lectio. viij.
CRedamus ergo patrez
⁊ filiū ⁊ spm̄ sanctum
esse vnū deū: ⁊ vniuerse crea
ture cōditorē atqꝫ rectorem.
Nec patrē eē filiū nec filium
patrē eē vel spm̄ scm̄ esse: nec
spm̄ scm̄ vl patrē eē vel filiū:
ꝫ trinitatē relataꝝ adinuicē
ꝑsonaꝝ ⁊ vnitatē eqlis eēntie
Queramꝰ aūt hoc intelligē
ab eo ipso quē intelligere vo
lumꝰ auxiliū precantes. R.
Bñdicamꝰ patrem ⁊ filiū cum
scō spū laudemꝰ ⁊ superexaltemꝰ
eū. In secula. V. Bñdictus es
dñe in firmamēto celi ⁊ laudabi
lis ⁊ gloriosus. In. Lectio. ix.

q Uantũ autẽ nobis tribuit qđ intelligim⁹ explicare tãta cura ⁊ sollicitudine pietatꝭ cupiam⁹: vt etiã si aliqd aliud ꝑ alio dicim⁹: nihil tñ dicam⁹ idignũ. Ut si qd verbi grã de pr̃e dicim⁹ qđ pr̃i ꝓprie nõ ꝯueniat: saltẽ ꝯgruat aut filio aut spiritui scõ: aut trinitati. Itez si qd de spũ scõ qđ ꝓprietatem spũs sci nõ deceat: nõ tñ alienũ sit a patre ⁊ a filio: aut ab vno deo ipsa ĩnitate. ℟. Sũme trinitati simplici deo vna diuinitas eq̃lis glĩa coeterna maiestas pr̃i ꝓliq; scõq; flamĩ. Qui totũ subdit suis orbẽ legib⁹. ℣. Prestet nobis grãm deitas btã pr̃is ac nati pariterq; spũs almi Qui. Glĩa. Qui. ℣. Magnus dñs ⁊ laudabilis nimis. ℟. Et magnitudis ei⁹ nõ est finis. In lau. añ. Glĩa tibi trinitas eq̃lis vna deitas ⁊ añ oĩa scl'a ⁊ nũc ⁊ ĩ ꝑpetuũ. ps. Dñs regnuit. Añ Laus ⁊ ꝑhẽnis glĩa deo pr̃i ⁊ filio scõ sĩl' ꝑaclito in scl'a seculoꝝ. Añ. Gloria laudis resonet ĩ ore oĩuꝫ pr̃i geniteq; ꝓli spiritui scõ piter resultet laude perhẽni Añ Laus deo pr̃i pariliq; ꝓli tibi sp̃ studio perhẽni spũs nr̃o resonet ab ore oĩ per euũ. Añ. Ex q̃ oĩa ꝑ quẽ oĩa in q̃ oĩa ipsi glĩa ĩ scl'a. Cap. O altitudo diui. Hym

O Trinitas laudabilis ⁊ vnitas mirabilis: ĩ simplici suba virtus manẽs intermina. Tu charitas tu puritas tu pax ⁊ imortalitas pr̃is nati ꝑacliti decore pollẽs ꝑꝑeti. Fides corona supplicũ ĩ te pie fidẽtiũ: exterge sordes mẽtiũ sorti misertus pauperꝝ. Laus pr̃i sit igenito laus. ⁊c. ℣. Sit nomen dñi bñdictũ. ℟. Ex hoc nũc ⁊ vsq; ĩ secl'm. Ad bn. añ. Bñdicta sit creatrix ⁊ gubernatrix oĩuꝫ scã ⁊ ĩdiuidua trinitas ⁊ nũc ⁊ sp ⁊ ꝑ infinita seculoꝝ scl'a. Orõ. Oẽs sempiťne. ⁊c. Ad horas añe laud. Ad ťtiã cap. O altitudo. ℟. Bñdicam⁹ pr̃em et filiũ cũ scõ spũ. Alla alla. ℣. Laudemus et superexaltem⁹ eũ ĩ secula. Alla. Glĩa. Bñ. ℣. Bñdict⁹ es dñe ĩ firmamẽto celi. Ad vs. cap.

G Ratia dñi nr̃i iesu christi: ⁊ charitas dei ⁊ coĩcatio spirit⁹ sci sit sp̃ cũ oĩb⁹ vobis. Amẽ. ℟. Bñdict⁹ es dñe ĩ firmamẽto celi Al al. ℣. Et laudabilis et gloriosus in secula. Alla. Gloria. Bñdi.

℟. Verbo dñi. Ad ix. cap. Tres sũt q testimoniũ dant in celo: pr verbũ ⁊ spũs scũs: ⁊ hi tres vnũ sũt. ℟. Verbo dñi celi firmati sunt. Alla al. ℣. Et spũ oris eius ois virtus eo⁊. Alla. Glia. Verbo. ℣. Sit nomẽ dñi bñdictũ. Ad secundas vs sup ps añ Gloria tibi trinitas. ps Dixit dñs Confitebor. Btũs vir. Laudate pue. Laud. ⁊c. Cap hym. ℣. ut in primis ves. Ad mgt añ Te deũ prẽm ingenitũ te filiũ vnigenitũ: te spiritũ scm paraclitũ: scãm et indiuiduã trinitatẽ toto corde et ore ↄfitemur laudam⁹ atq bñdicimus tibi gloria in scl'a. Per oct. qñ de oct agit ad mat. inuit. Deũ verũ vnũ in trinitate. Venite adoremus. Ad bn. vel ad memo. in laud. añ Bñdicta sit creatrix. Ad mgt vel ad memo. i ves. añ Te deuz prem. Cetera per oct. fiãt ẽm ordinẽ q infra i rubrica de oct. scõ⁊ notat⁹ ẽ vsq ad vs sequẽt sab. exclu ⁊ repetãt lect. sup posite. Notãdũ ẽ ãt q si fer. v. post festũ sci trinitat occurrit celebrandũ festũ scissimi corporis dñi nri iesu christi. Ad primas vs sup ps añ Sacerdos in eťnũ christ⁹ dñs ẽm ordinẽ melchisedech panẽ et vinum obtulit. ps Laudate pueri. cũ ceteris. Capłm.

Dominus iesus i q nocte tradebať accepit panẽ ⁊ gratias agẽs fregit ⁊ dixit: Accipite ⁊ mãducate hoc est corpus meũ qd p vobis tradeť. ℟. Hõ qdã fecit cenã magnã et misit seruũ suuz hora cene dicere inuitatꝭ ut venirent. Quia parata sũt oia. ℣. Venite comedite panẽ meũ et bibite vinũ quod miscui vob. Quia. Glia. Quia.

Pange lingua hym. gliosi corpis mysteriũ: sanguinisq pciosi quẽ i mũdi pciũ fruct⁹ vẽtris generosi rex effudit gentiũ. Nobis nat⁹ nobis datus ex intacta virgine ⁊ i mundo ↄuersatus sparso verbi semie: sui moraś incolat⁹ miro clausit ordine. In supreme nocte cene recũbẽs cũ frib⁹: obseruata lege plene cibis in legalib⁹ cibuz turbe duodene se dat suis manib⁹. Verbũ caro panẽ verũ verbo carnẽ efficit fitq sanguis chri merũ ⁊ si sens⁹ deficit ad firmãdũ cor sincerũ

sola fides sufficit. Tantū ergo
sacramētū veneremur cernui:
et antiquū documentū nouo
cedat ritui: prestet fides sup-
plemētū sensuū defectui. Ge
nitori genitoq; laus et iubila
tio: salus honor virtus quoq; sit et bn̄-
dictio: pcedēti ab vtroq; cō-
par sit laudatio. Amen. ℣.
Panē de celo pstitisti eis. ℟. Omē
delectamētū i se hn̄tē. Ad mgt
añ. O q̄ suauis ē dn̄e spūs tu⁹
q̄ vt dulcedinē tuā i filios demō
strares pane suauissimo de celo
pstito esuriētes rplēs bonis: fasti
diosos diuites dimittis inanes.
Deus q nob sb sa- Oro.
cramēto mirabili pas-
siōis tue memoriā reliquisti
tribue q̄s ita nos corporis et
sanguinis tui sacra mysteria
venerari: vt redēptionis tue
fructū in nobis iugit sentia-
m⁹. Qui vi. Ad cōplet. super
ps añ. Miserē. ps. Cū inuoca-
rē. cū ceteris. Ad nūc dimit.
añ Al. Panis quē ego dedero
al. caro mea ē p mūdi vita al. al.
Ad mat. inuit. Christū regem
adorem⁹ dn̄antē gentib⁹. Qui se
mādūcātib⁹ dat spūs piguedinē.
ps. Venite exul. Hym.
Sacris solēnijs iuncta
sint gaudia et ex precordijs so-
nēt preconia: recedāt vetera
noua sint oīa corda voces et
opera. Noct̄ recolit̄ cena no-
uissima q̄ christ⁹ credit̄ agnū
et azima: dedisse fratrib⁹ iuxta
legitima pscis indulta patrib⁹
Post agnū typicū expletis
epulis corp⁹ dn̄icū datū disci
pulis: sic totū oīb⁹ q totū sin-
gulis ei⁹ fatemur manibus.
Dedit fragilib⁹ corpis fercu
lū dedit et tristib⁹ sāguis po-
culū: dicens accipite qd tra-
do vasculum oēs ex eo bibite
Sic sacrificiū istud istituit
cuius officiū cōmitti voluit:
solis psbyteris quib⁹ sic con-
gruit vt sumāt et dent ceteris
Panis angelic⁹ fit panis ho-
minū dat panis celic⁹ figuris
tminū: o res mirabilis mādu-
cat dn̄m paup suus et hūilis
Te trina deitas vnaq; posci
m⁹ q nos sic visitas sic te coli-
m⁹ per tuas semitas duc nos
q tēdim⁹ ad lucē quā inhitas
Amē. In p noct. añ. Fructū
salutiferū gustādum dedit dn̄s
mortis sue tpe. ps. Btūs vir.
Añ. A fructu frumenti et vini
multiplicati fideles i pace christi
reqescūt. ps. Cū inuocarē. Añ.

Cōionē calicis q̄ de⁹ ipse sumit
nō vitulorum sāguine congrega
uit nos dñs. ℟. Conserua. ℣.
Panem celi dedit eis. ℟. Pa
nem angelorū mādūcauit hō.

I Mmēsa diuine ℞. i.
largitatis beneficia ex
hibita populo christiano in
extimabilē ei cōferūt digni
tatē. Neqȝ enī est aut fuit ali
quādo tam grandis natio q̄
habeat deos appropinquan
tes sibi sicut adest nobis de⁹
noster. Unigenit⁹ siquidem
dei fili⁹ sue diuinitatis volens
nos eē participes: nostrā na
turā assumpsit vt hoīes deos
faceret fact⁹ homo. Et hoc in
sup q̄d de nr̄o assūpsit: totum
nobis cōtulit ad salutē. Cor
pus nāqȝ suū p nr̄a recōcilia
tiōe i ara crucis hostiā obtu
lit deo p̄ri. Et sanguinē suūȝ
fudit i precium sil̄ ⁊ lauacrū
vt redēpti a miserabili s̄uitu
te a pctis oībus mūdaremur
℟. Immolabit hedum multitu
do filiorū israel ad vesperā pa
sche. Et edent carnes ⁊ azimos
panes. ℣. Pascha nostrum im
molatus est christus itaqȝ epule
mur in azimis sinceritatis ⁊ ve
ritatis. Et edent. Lectio. ij.

UT aūt tanti bn̄ficij iu
gis in nobis maneret
memoria: corp⁹ suū in cibuȝ
⁊ sanguinē suū in potuȝ sub
spē panis ⁊ vini sumēdū fi
delib⁹ dereliq̄t. O p̄ciosuȝ ⁊
admirādū cōuiuiū salutifeȝ
⁊ oī suauitate repletū. Quid
eni hoc cōuiuio p̄ciosius esse
pōt in quo nō carnes vitulo
rū ⁊ hircoȝ vt olim in lege s̄
nobis sumend⁹ p̄ponit̄ chri
stus ver⁹ de⁹. ℟. Comedetis car
nes ⁊ saturabimini panib⁹ Iste
ē panis quē dedit vobis dñs ad
vescenduȝ ℣. Nō moyses dedit
vobis panem de celo sed p̄r me⁹
dat vob̄ panē de celo veȝ. Iste.

Q Uid hoc sacra ℞. iij.
mēto mirabilius? In
ipso nāqȝ panis ⁊ vinū in cor
pus ⁊ sāguinē christi substā
tialit̄ cōuertūt̄. Ideoqȝ chri
stus de⁹ ⁊ hō p̄fect⁹ sub modi
ci panis ⁊ vini specie cōtinet̄
Māducat̄ itaqȝ a fidelib⁹: s̄
minime lacerat̄ qnimo diui
so sacramēto iteger sub q̄libet
diuisiōis p̄ticula perseuerat
Accidētia etiā sine subiecto i
eodē existūt: vt fides locū ha
beat: dū visibile inuisibiliter
sumit̄ aliena spē occultatum

⁊ sensus a deceptiõe imunes reddãt: qui de accidẽtib⁹ iu dicãt sibi notis. R. Respexit helias ad caput suũ subcinericiũ panẽ qui surgẽs comedit ⁊ bibit. Et ambulauit in fortitudine cibi illi⁹. Usq; ad mõtẽ dei. V. Si quis mãducauerit ex hoc pane vi uet in eternum. Et. Glõa. U

In. iij. noct. añ. Memor sit dñs sacrificij nostri ⁊ holocau stũ nostrũ pingue fiat. ps Exau diat. Añ. Parat nobis mensa dñi aduersus oẽs q̃ tribulãt nos ps Dñs regit. Añ. In voce ex ultatiõis resonẽt epulãtes in mẽ sa dñi. ps. Quẽadmoduz. V. Cibauit eos ex adipe frumẽti. R Et de petra melle saturauit eos.

Nullũ etiã sacra L. iiij. mẽtũ ẽ isto salubrius q̃ delet pctã: virtutes augẽt: ⁊ mẽs oiuz spũaliũ charisma tũ abũdãtia impinguat Of fert etiaz in eccl'ia p viuis ⁊ mortuis: vt oib⁹ pfit: qd ẽ p salute oiuz institutũ. Suaui tatẽ deniq; huius sacramẽti null⁹ exprimere sufficit: per qd spũalis dulcedo in suo fonte gustat ⁊ recolit mẽoria illi⁹ quã ĩ sua passiõe christ⁹ mon strauit excellẽtissime charita tis. R. Panis quẽ ego dabo ca ro mea ẽ p mũdi vita. litigabãt ergo iudei dicẽtes: Quõ põt hic nobis dare carnẽ suã ad mandu candũ. V. Locut⁹ ẽ populo cõtra dñm: anima nr̃a nauseat sup ci bo isto leuissimo. Quõ. L. v.

V Ide vt artius huius modi charitatis imẽsi tas fideliũ cordib⁹ infigere tur ĩ vltima cena qñ pascha cũ discipulis celebrato trãsi tur⁹ erat de hoc mũdo ad pa trẽ: hoc sacramẽtũ instituit tãq; sue passiõis mẽoriale p hẽne: figurarũ veterũ ĩpletiuũ miraculorũ ab ipso factorum maximũ ⁊ de sua cõtristatis absẽtia solatiũ singulare reli quit. R. Cenãtib⁹ illis accepit iesus panem ⁊ benedixit ac fregit deditq; discipulis suis ⁊ ait: Ac cipite ⁊ comedite hoc est corpus meũ. V. Dixerũt viri tabernacu li mei quis det de carnib⁹ eius vt saturemur. Accipi. Lectio. vj.

C Onuenit itaq; deuotio ni fideliũ solenniter re colere institutionẽ tã saluti feri tãq; mirabilis sacramẽ ti: vt ineffabilẽ modũ diuine p̃sentie in sacramẽto visibili veneremur: ⁊ laudet dei potẽ

tia q̃ in sacro code tot mirabi
lia opaṫ necnõ ⁊ de tã salubri
tãq; suaui bñficio exoluanṫ
deo grãꝝ debite actiões. Ve
rũ ⁊ si in die cene qñ sacramẽ
tũ p̃dictũ noscitṫ institutũ in
ter missaꝝ solẽnia de institu
tiõe ipsi⁹ spãlṫ mẽtio habeaṫ:
totũ tñ residuũ eiusdẽ diei of
ficiũ ad christi passionẽ pti
net circa cui⁹ venerationẽ ec
clesia illo tpe occupaṫ. ℟. Ac
cepit ies⁹ calicẽ postq̃ cenauit di
cẽs: hic calix nouũ testamẽtũ ẽ i
meo sãguie. Hoc facite i meã cõ
mẽorationẽ. ℣ Memoria mẽor
ero ⁊ tabescet i me aĩa mea Hoc
Glia. Hoc. In .iij. nocṫ. añ.
Introibo ad altare dei sumam
christũ q̃ renouat iuuẽtutẽ meã.
ps. Judica me de⁹. Añ Ciba
uit nos dñs ex adipe frumenti
⁊ de petra melle saturauit eos.
ps Exultate deo. An. Exalta
ri tuo dñe christũ sumim⁹ i quẽ
cor ⁊ caro nr̃a exultãt. ps. Quã di
lecta. ℣. Educas panẽ de terra
℟. Et vinũ letificet cor homis.
I n illo tpe: Scd̃m ioãnẽ.
Dixit ies⁹ discipulṫ suis
⁊ turbis iudeorum: Caro mea
vere est cib⁹ ⁊ sanguis meus
vere est potus. Et reliqua.

Omel. beati aug. epi ℟. vij

Cum cibo ⁊ potu id ap
pectãt hoies vt non esu
riãt neq; sitiãt hoc veracitṫ nõ
p̃stat nisi iste cib⁹ ⁊ pot⁹ qui
eos a qb⁹ sumitṫ imortales ⁊
incorruptibiles facit: id est
ipsa societas scõꝝ vbi pax est
⁊ vnitas plena atq; perfecta
Propterea qppe sic ante nos
intellexerũt hoies dei dñs nr̃
iesus christ⁹ corp⁹ ⁊ sãguinẽ
suũ nobis in eis reb⁹ cõmen
dauit: q̃ ad vnũ aliqd redigũ
tur Ex multis nanq; granis
vn⁹ panis pficitṫ ⁊ ex multis
racemis vinum in vnũ con
fluit. ℟ Qui mãducat meã car
nẽ ⁊ bibit meũ sanguinẽ. In me
manet ⁊ ego in illo. ℣ Nõ ẽ alia
natio tã grãdis q̃ habeat deos ap
propinquantes sibi sicut deus nr̃
adest nobis. In me. ℟. viij

D Eniq; iam exponit quõ
id fiat qd̃ loqṫ: ⁊ qd sit
mãducare corp⁹ eius ⁊ sãgui
nẽ bibere. Qui inqt mandu
cat meã carnẽ ⁊ bibit meum
sanguinẽ in me manet ⁊ ego
in eo. Hoc ẽ ergo manducare
illã escã ⁊ illũ bibere potũ: in
christo manere ⁊ illũ manẽtẽ
in se habere. Ac p hoc qui nõ

manet in christo et in quo nō manet christ⁹ proculdubio nō mãducat spūaliter ei⁹ carnē licȝ carnaliter et visibiliter p̄mat dētib⁹ sacramēta corporis et sanguinis christi: sed magis tãte rei sacramētū ad iudiciū sibi mãducat et bibit: q̄ immūd⁹ p̄sumit accedē ad christi sacr̄m q̄d ali⁹ nō digne sumit nisi q mūdus ē: de qb⁹ dī Beati mundo corde qm̄ ipsi deū videbūt. ℟. Misit me p̄ viuēs et ego viuo propter patrem. Et q̄ mãducat me viuit propter me ℣. Cibauit eum domin⁹ pane vite et intellectus. Et. Lectio .ix.

Sicut misit me inquit viuēs pater: et ego viuo propter patrē: et q mãducat me et ipse viuet propter me Nō eni fili⁹ participatiōe patris fit melior qui ē patri equalis sic p̄ticipatio filij per vnitatē corporis et sanguinis quaȝ illa mãducatio potatioq; significat: nos efficit meliores. Viuim⁹ ergo nos propter ipsum mãducātes eū: id ē per ipsum accipiētes vitã eternã quã nō habem⁹ ex nobis. Viuit aūt ipse propter patrē missus ab eo: q̄ semetipsū exinaniuit fact⁹ obediēs vsq; ad mortē: mortē aūt crucis. ℟. Unus panis et vnuȝ corp⁹ multi sum⁹. qui de vno pane et de vno calice Participamus. ℣. Parasti in dulcedine tua pauperi de⁹ q̄ habitare facis vnanimes in domo. Oēs. Glia. Partici. ℣. Comedi fauū cuȝ melle meo. ℟. Bibi vinū meum cuȝ lacte meo. In laud. añ. Sapiã edificauit sibi domū miscuit vinū et posuit mēsam al. ps. Dñs reg. Añ. Angeloȝ esca nutriuisti pplm̄ tuum et panē de celo p̄stitisti eis al. ps. Jubilate. Añ. Pinguis ē panis christi et p̄bebit delitias regibus alla. ps. De⁹ de⁹ me⁹. Añ. Sacerdotes dei incēsuȝ et panes offerūt deo al. Cant. Bñdicite oīa. Añ. Vincēti dabo mãna abscōditum et nomē nouuȝ. ps. Laudate do. de cel. Cap. Dominus iesus i q̄ nocte tradebat accepit panē. etc. Hym.

Verbū supernū p̄diens nec patris liquēs dexterã: ad opus suū exiens venit ad vite vesperã. In mortē a discipulo suis tradend⁹ emulis: p̄us i vite ferculo se tradidit discipulis. Quibus sub bina specie carnē dedit et san

guinē: vt duplicis substātie totū cibaret hoīem. Se nascēs dedit sociū ꝯuescens in edulīū: se moriēs in preciū se regnās dat in pmiū. O salutaris hostia q̄ celi pādis hostiū bella pmūt hostilia da robur fer auxiliū. Uni trinoq3 domino sit sempitna gl'ia: q vitā sine termino nobis donet i pria. Amē. ℣. Posuit fines tuos pacē. ℞. Et adipe frumenti satiat te. Ad bn. aň. Ego suz panis viuus qui de celo descēdi si quis mādncauerit ex hoc pane viuet in eternū al'. Oro ut s in pmis ps. Ad pmā ⁊ ad alias horas aňe laud. ℞. Jesu christe. ℣. Qui natus. Iste ℣. dicat per totam octa. qñ de ipsa agitur. Ad terciā cap. Dñs iesus in qua. ℞. Panē celi dedit eis. All'a alleluia. ℣. Panē angelorū mādncauit homo. All'a Gloria. Panē. ℣. Cibauit eos ex adipe frumēti. ℞. Et ð petra.

Ad sextam cap.

Quotienscūq3 manducabit panē hunc ⁊ calicē biberis mortē dñi annūciabit donec veniat. ℞. Cibauit eos ex adipe frumenti All'a all'a. ℣. Et de petra melle saturauit eos All'a. Gl'a. Cibauit. ℣. Educas panem de. Ad ix. cap.

q Uicūq3 manducauerit panē ⁊ biberit calicem domini idigne: reus erit corporis ⁊ sanguinis domini. ℞. Educas panez de terra All'a alleluia. ℣. Et vinū letificet cor hominis. All'a. Gl'ia. Educas. ℣. Posuit fines tuos pacē. ℞. Et adipe frumenti satiat te. Ad vesperas super ps aň. Sapiētia edifica. ps. Dixit domin⁹. Confitebor. Credidi. Beati oēs. Lauda hierusalē. Cap. Dominus iesus i qua. Hym ℣. ut in primis vesperis. Ad mgt aň. O sacrum conuiuiū in quo christus sumitur recolitur memoria passionis eius mēs impletur gr'a et future glorie nobis pignus datur all'a all'a. Oratio De⁹ qui nobis sub. Per oct. inuitat. Christum panem angelorū et hominū. Uenite adoremus. ps. Uenite. Ad bn. aň. Ego suz panis viuus qui de celo descendi: qui mādncat ex hoc pane viuet in eternū. Ad mgt aň Memoriā fecit mirabiliū suorū misericors ⁊ miserator domin⁹ escā dedit timentibus se. Lec. per octauas. Lectio. j.

Uerũ ãt p̃dicta q̈nta feria & p octauas sequentes ei⁹ salutaris istitutõis bono norificẽti⁹ agat̃ memoria: et solẽnitas de h̃ celebrior habeatur loco distributionũ materialiũ q̃ i ecclesijs cathedra lib⁹ largiũt̃ existẽtib⁹ i canonicis horis nocturnis pit̃ q̈ diurnis: p̃fat⁹ roman⁹ põtifex eis q huiuscemodi horis i hac solẽnitate p̃sonalit̃ i ecclesijs int̃fuerit stipẽdia spiritualia ap̃lica largitõe concessit: q̈ten⁹ per hec fideles ad tãti festi celebritatẽ auidi⁹ et copiosi⁹ ꝯuenirẽt. ℟. ij.

Oib⁹ igit̃ vere penitẽtibus & ꝯfessis q matutinali officio hui⁹ festi p̃ñtialit̃ i eccl̃a vbi celebrãt̃ aderũt: cẽtũ dies: q̃ p̃o misse totidẽ. Jllis ãt q in terfuerit i p̃mis ipsi⁹ festi vespis fil'it̃ cẽtũ: q̃ p̃o i. secũdis totidẽ. Eis q̃z q p̃me: t̃rie: sexte: none ac ꝯpletorij aderũt officijs: p q̃libet horaꝝ ipsarũ. lxx. Jllis p̃o q p ipsi⁹ festi octauas i matutinalib⁹ vespertinis misse ac horaꝝ p̃dictaꝝ officijs p̃ñtes extiterit singulis dieb⁹ octauaꝝ ipsaꝝ cẽtũ dies de iniũct; sibi penitẽtijs relaxãdo idulgẽtiã tribuit p petuis tpib⁹ duraturã. ℟. iij.

Hui⁹ sacramẽti figura p̃cessit q̃ñ manna pluit de⁹ patribus in deserto q quottidiano celi pascebãt̃ alimẽto. Unde dictũ ẽ: Panẽ angeloꝝ manducauit hõ. Sz tñ panẽ illũ oẽs q manducauerũt mortui sũt in deserto. Jsta autẽ esca quã accipit; iste panis viu⁹ q de celo descẽdit: vite eterne substantiã ministrat & q̈cũq̃ hũc panẽ mãducauerit non morieť in eternũ q2 corp⁹ christi ẽ. Cõsidera nũc vtrũ p̃stãtior sit panis ãgeloꝝ an caro christi q̃ vtriq̃ est corp⁹ vite. Mãna illud de celo: hoc sup celũ. Jllud corruptiõi obnoxiũ si in diẽ alteꝝ seruaret̃: h̃ alienũ ab oĩ corruptõe. Quicũq̃ religiose gustauerit corruptionez sentire nõ poterit.

¶ Dñica p̃ma post festũ trinitatis & deinceps vsq̃ ad p̃mã dñicã augusti exclusi. q̃ñ de tẽpore agit̃ cantet̃ historia De⁹ oiuz. & legant̃ lectiones de libris regũ. Sab. p̃o p̃cedenti ad v̄ ãñ. ps cap. ℣. sic in sab. post oct̃. epi. ℟. Dñs q̃ eripuit. Ad mag̃t ãñ. Loquere

dñe q2 audit seru⁹ tu⁹. Oiones dñicales vsq3 ad aduentū ex/clu. sñ infra in ordine. Omel. sūt notate. Ad matut. inuit. Uenite exultem⁹ dño. Jubile/mus deo salutari nrō. Uoc in/uitat. dicat vsq3 ad aduētū dñi exclu. in dñicis qñ de do/minica agit. In j noct. añ. Pro fidei meritis vocitatur iure beat⁹ legem q̇ dñi meditat nocte dieq3. ps. Beatus vir Quare fremuerūt gēte. Dñe qd mul/tiplicati. Dñe ne. j. Gl̃ia pr̃i. Añ. Juste de⁹ iudex fortis patiēs q3 benignus in te sperantes muni miserādo fideles. ps. Dñe deus meus. Dñe dñs nr̃. Confite/bor tibi dñe. In dño confido Gloria pr̃i. Añ. Surge 7 i eter/nū serua munimine sacro custo/diq3 tuos astripotēs famulos. ps Saluū me fac de⁹. Usq3quo dñe. Dixit insipiēs in corde. Dñe qs habitabit. Gl̃ia pr̃i. ℣. Memor fui nocte nomis tui dñe. ℟. Et custodiui legē tuā.

f Uit vir vn⁹ de ℟. j.
ramathaim sophin: de mōte effraim: 7 nomē ei⁹ hel/chan a fili⁹ hieroboā filij he/liu filij thau filij suph effra/teus: 7 habuit duas vxores: nomē vni āna: 7 nomē secū/de fenēna. Fueruntq3 fenēne fi/lij. āne aūt nō erāt liberi. ℟. Deus oiuz exauditor ē ip̄e misit angelū suū 7 tulit me de ouibus patris mei. Et vnxit me vnctiōe misericordie sue. ℣. Dñs qui eri/puit me de ore leonis 7 de manu bestie liberauit me. Et vn. ℟. ij.

Et ascēdebat vir ille de ciuitate sua statutis die/b⁹ vt adoraret 7 sacrificaret dño exercituū in sylo. Erāt aūt ibi duo filij heli: ophni 7 phinees sacerdotes dñi. Ue/nit ergo dies 7 imolauit hel/chana: deditq3 fenēne vxori sue 7 cūctis filijs eius 7 filia/bus partes. ℟. Dñs q̇ eripuit me de ore leonis 7 de manu be/stie liberauit me Ipse me eripiet de manib⁹ inimicoꝝ meorum. ℣. Misit de⁹ misericordiā suam 7 veritatē suā: animā meā eripuit de medio catulorū leonū. Ipse.

a Nne aūt dedit ℟. iij.
partē vnā tristis quia annā diligebat: dñs aūt con/cluserat vuluam ei⁹. Afflige/bat quoq3 eā emula ei⁹ 7 vehe/mēter angebat intantū vt ex/probraret q3 cōclusisset domi/nus vuluā eius. Sicq3 facie

bat per singulos annos cum
redeūte tpe ascēderet ī domū
dñi ꝛ sic ꝑuocabat eam. R.
Ego te tuli de domo patris tui
dicit dñs ꝛ posui te pascere gre/
gem populi mei ꝛ fui tecū in oībꝰ
vbicūqꝫ ambulasti. Firmans re/
gnū tuū. In eternū. V. Feciqꝫ
tibi nomē grāde iuxta nomē ma/
gnoꝝ qui sūt in terra ꝛ reqē dedi
tibi ab omnibꝰ inimicis tuis. Fir
mans. Glia. In eternū. In .ii.
noct. añ. Nature genitor cōser
ua a morte, redēptos facqꝫ tuo di
gnos seruitio famulos. ps. Con
serua. añ. Pectora nostra tibi
tu conditor orbis adure igne pio
purgās atqꝫ cremādo probās. ps
Exaudi dñe. An. Tu pplm hu
milē saluasti a morte redemptor
atqꝫ supba tuo colla ꝑmis iaculo
ps. Diligā te. V. Media nocte

Porro illa L. iiii. sur.
flebat ꝛ nō capiebat ci
bū. Dixit ꝫ ei helchana vir
suus: Anna cur fles ꝛ quare
nō comedis: ꝛ quāobrē affli
git cor tuū? Nūquid nō ego
melior sū tibi qꝫ decē filij. R.
Preparate corda vr̄a dño ꝛ ser
uite illi soli. Et liberabit vos de
manibꝰ inimicoꝝ vr̄oꝝ. V. Aufer
te deos alienos de medio vr̄i. Et

Surrexit aūt an/ L. v.
na pꝰ qꝫ comederat in
sylo ꝛ biberat ꝛ heli sacerdo/
te sedēte sup sellā ante postes
domꝰ dñi cū esset amaro aio:
orauit dñm flens largitē ꝛ vo
tum vouit dicēs: Dñe exerci
tuū si respiciēs videris affli/
ctionē famule tue: ꝛ recorda
tus mei fueris: nec oblitꝰ an
cille tue: dederisqꝫ serue tue
sexū virilē dabo eū dño oībꝰ
diebꝰ vite eiꝰ ꝛ nouacula nō
ascēdet super caput eius. R.
Percussit saul mille ꝛ dauid de
cē milia: qr manꝰ dñi erat cū illo
percussit philisteūz. Et abstulit
opprobriū ex isrl. V. Nōne iste ē
dauid de q̄ canebāt in choro di/
cētes: saul percussit mille et da
uid decē milia i milibꝰ suis. Et.

Factū est aūt L. vi.
cū illa multiplicaret ꝑ/
ces corā dño ut heli obserua/
ret os eiꝰ. Porro āna loqba/
tur in corde suo: tm̄qꝫ labia
illiꝰ mouebāt: ꝛ vox penitꝰ
nō audiebatur. Estimauit ꝫ
eā heli temulentā: dixitqꝫ ei:
Usqꝫquo ebria eris? Digere
paulisper vinū q̄ mades. R.
Montes gelboe nec ros nec plu
uia veniāt super vos. Ubi ceci/

derunt Fortes iſrl. ℣. Oēs mō
tes in circuitu eius viſitet dñs a
gelboe āt trāſeat. Ubi. Gloria.
Fortes. In tertio noc. añ Spō
ſus ut e thalamo proceſſit chri
ſtus in orbē deſcēdēs de celo iure
ſalutifero. ps̄. Celi enarrant.
Añ Auxiliū nobis ſaluatō mit
te ſalutis et tribuas vitā tpe per
petuo. ps̄. Exaudiat. Añ Rex
ſine fine manens miſeris tu par
ce ruinis p̄mia cōcedēs ⁊ tua cun
cta regēs. ps̄. Dñe in virtu. ℣.
Exaltare dñe. Predcē añe ps
⁊. ℣. nocturnoꝝ dicāt oib⁹
dñicis qñ de dñica agit᷑ vſq₃
ad aduētū dñi. exclu. ℟. vij.
Audi dñe hymnū ⁊ orōnē quā
ſeru⁹ tuus orat corā te hodie: ut
ſint oculi tui apti ⁊ aures tue in
tēte. Sup domū iſtā die ac no
cte. ℣. Reſpice dñe de ſcūario
tuo ⁊ de excelſo celoꝝ habitaculo
Super. ℟ viij. Peccaui ſuper
numeꝝ arene maris ⁊ multipli
cata ſūt pctā mea ⁊ nō ſu₃ dign⁹
videre altitudinē celi pre multi
tudine iniquitatis mee: quonia₃
irritaui irā tuā. Et malū corā te
feci. ℣. Quoniā iniquitatē meā
ego agnoſco ⁊ delictū meū corā
me eſt ſemper: tibi ſoli peccaui.
Et. ℟. ix. Factū eſt dum tolle
ret dñs heliā per turbinem in ce
lum: heliſeus clamabat dicens:
Pater mi pat̄ mi currus iſrl̄ et
auriga eius. ℣. Oro domine ut
fiat ſpiritus tuus duplex in me:
at ille iquit ſi videris quādo tol
lar a te erit qō petiſti. Pater mi
Gloria. Pater. In qualibet
dñica a Deus oium vſq₃ ad
aduentū exclu. quādo de do
minica agit᷑. ℟. Honor virt⁹
loco. ix. ℟. dicat᷑. poſtq₃ do
minicalis hiſtoria ſiue in do
minica ſiue i fer. fuerit cāta
ta. In laud. añ. ps cap. hym
℣. ſicut i dñica Dñe ne i ira
Añe p̄ro ad bn. ⁊ ad mḡt ſm
q infra in ſerie euāgelioꝝ cū
orōnib⁹ ſūt notate dicant᷑ ad
p̄mā. Et ad alias horas añe
cap. ℟. ℣. dicant᷑ ſicut in hi
ſtoria Dñe ne in ira. Et hic
ordo in lau. ⁊ i horis ſeruet᷑
oib⁹ dñicis qñ de dñica agit᷑
vſq₃ ad aduentū dñi excluſi.
Sequētes añe ſūt dicēde die
bus ſabbatoꝝ ſuo ordine ad
mḡt vl̄ ad mem. vſq₃ ad ſab.
añ p̄mā dñicā auguſti exclu.
Añ. Loquerūt oēs ad dan vſq₃
berſabee q fidelis ſamuel pp̄ha
eſſet dñi. Añ. Preualuit dauid
in philiſteum i funda ⁊ lapide in

noie dñi. Añ. Nonne iste est da uid de quo canebãt i choro dicen tes: saul percussit mille et dauid decem milia in milibus suis. Añ. Iratus rex saul dixit: mihi mille dederũt et filio ysai dedert decẽ milia. Añ. Quis eni i oib' sicut dauid fidelis iuẽtus ẽ in re gno tuo egrediẽs et regrediens et pergẽs vsq3 ad iperiũ regis. Añ Doleo super te frac mi ionatha amabilis valde super amorẽ mu lier: sic mr vnicu3 amat filium ita te diligebã: sagicta ionathe nũq̃ abijt retrorsu3 nec declina uit clypeus eius in bello et hasta eius nõ est auersa. Añ Dixit da uid ad dñm cu3 vidisset ãgelum cedentẽ pplm: ego sum peccaui: ego iniq̃ egi: ist' q̃ oues sunt quid fecerũt. Añ. Mõtes gelboe nec ros nec pluuia veniãt super vos q2 ibi abiectus est clypeus fortiũ clypeus saul: q̃si nõ esset vnctus oleo: quõ ceciderunt fortes i plio ionathas in excelsis tuis interfe ctus ẽ: saul 7 ionathas amabiles et decori valde i vita sua: i mor te q̃q3 nõ sunt sepati. Añ. Rex ãt dauid cooperto capite icedens lugebat filium dicens: absolon fili mi fili mi absolon q̃s m̃ det vt ego moriãr p te fili mi absolõ

Lect. feriales a ii. ca°. vsq3 ad vij. ad libitũ vł p dcẽ rep̃tãt Dñica ij. Lectio. j.

v Enerũt viri cariathia ri 7 reduxerunt archã dñi 7 itulerunt eã i domũ amina dab i gabaa. Eleaçar aũt fi liũ eius sanctificauerunt vt custodiret archa3 dñi. Et fa ctum est ex q̃ die mãsit archa dñi i cariathiarim multipli cati sũt dies erat q̃ppe iã an nus vigesim': 7 reqeuit ois dom' isrł post dñm. R. ij. Ait aũt samuel ad vniũsa3 domũ isrł dicens: Si i toto corde vr̃o reuertimini ad do minũ: auferte deos alienos de medio vestri baali 7 asta roth: 7 pparate corda vestra dño: 7 seruite illi soli: 7 eruet vos de manu philistijm. Ab stulerunt g filij isrł baali et astaroth 7 fuierunt dño soli Dixit aũt samuel: R. iij. Cõgregate vniuersu3 isrł in masphat ut orẽ p vobis dñ3 Et puenerũt i masphat hau serũtq3 aquã 7 effuderunt i pspectu dñi: 7 ieiunauerũt i die illa 7 dixerũt: Tibi pecca uimus dñe. Iudicauitq3 sa muel filios isrł in masphat.

Et audierũt phi- ℟.iiij.
listijm ꝙ cõgregati essẽt filij
isrl̃ in masphat ⁊ ascẽderũt
satrape philistinoꝛuꝫ ad isrl̃
Quod cũ audissent filij isrl̃: ti-
muerũt a facie philistinoꝝ:
dixerũtq; ad samuelẽ Ne ces-
ses ꝓ nobis clamare ad dñꝫ
deũ nostrũ: ut saluet nos de
manu philistinoꝝ. ℟.v.
Tulit autẽ samuel agnũ la-
ctẽtẽ vnũ ⁊ obtulit illũ holo-
caustũ integruꝫ dño. Et cla-
mauit samuel ad dñm ꝓ isrl̃
⁊ exaudiuit eũ dñs. Factũ ẽ
aũt cũ samuel offerret holo-
caustũ dño: philistijm inire
ꝑliũ ꝯ isrl̃. Intonuit ãt dñs
fragoꝛe magno ĩ die illa suꝑ
philistijm ⁊ exterruit eos: et
cesi sũt a facie isrl̃. ℟.vj.
Egressiq; filij isrl̃ de mas-
phat: ꝑsecuti sũt philisteos:
⁊ ꝑcusserũt eos vsq; ad locuꝫ
q erat subter bethebar. Tu-
lit aũt samuel lapidẽ vnuꝫ ⁊
posuit eũ inẗ masphat ⁊ inẗ
sen: ⁊ vocauit nomẽ loci illi⁹
lapis adiutoꝛij Dixitq; Huc
usq; auxiliat⁹ est nobis dñs.
Et humiliati sũt philistijm
nec apposuerunt vltra ut ve-
nirent in terminos israhel.

Lec. feriales ab viij. ca°. vsq;
ad decimũ ad libitũ. vel repe-
tantur dominicales.

Dominica tria. ℟.j.

Locutus est aũt samuel
ad ppl̃m legem regni ⁊
scripsit in libro ⁊ reposuit co-
ram dño. Et dimisit samuel
oẽm ppl̃m singulos in domũ
suã. Sed ⁊ saul abijt ĩ domũ
suã ĩ gabaa. Et abijt cum eo
pars exercit⁹ quoꝝ tetigerat
de⁹ corda. Filij ꝟo belial di-
xerũt: Nũ saluare nos pote-
rit iste? ⁊ despexerũt eũ ⁊ non
attulerunt ei munera. Ille
ꝟo dissimulabat se audire.
Ascẽdit aũt naas ℟.ij.
ammonites ⁊ pugnare cepit
aduersũ iabes galaad. Dixe-
rũtq; oẽs viri iabes ad naas
Habeto nos federatos ⁊ ser-
uiemus tibi. Et rñdit ad eos
naas ãmonites. In hoc fe-
riã vobiscũ fed⁹: ut eruã oĩuꝫ
vestꝝ oclos dexteros ponãq;
vos opprobriũ ĩ vniuerso isrl̃
Et dixerũt ad eũ ℟.iij.
senioꝛes iabes: Cõcede nob̃
septẽ dies ut mittam⁹ nunci-
os ad vniuersos ẗminos isrl̃
Et si nõ fuerit q defẽdat nos
egrediemur ad te. Venerũt

ergo nūcij i gabaa saulis ⁊ lo
cuti sūt v̄ba hᵉ: audiēte pplo
Et leuauit ois ppl's vocē suā
Et ecce saul R. iiij. ⁊ fleuit.
vēiebat sequēs boues d̄ agro
⁊ ait: Quid habet ppl's q̄ plo
rat: Et narrauērt ei v̄ba vi-
roꝝ iabes. Et isilijt spūs dn̄i
in saul cū audisset v̄ba hec ⁊
iratꝰ ē furor eiꝰ nimis: ⁊ assū
mēs vtrūq; bouē ꝯcidit i fru-
stra misitq; i oēs t̄minos isrl'
p manū nūcioꝝ dicēs. Qui
cūq; nō exierit secutꝰ q̄ fue-
rit saul ⁊ samuel sic fiet bobꝰ
Inuasit ḡ timor R. v. eius.
dn̄i ppl'm ⁊ egressi sūt q̄si vir
vnꝰ ⁊ recēsuit eos in bezeth:
Fuerūtq;ślioꝝ isrl' trecēta
milia. Viroꝝ aūt iuda trigi
ta milia. Et dixerūt nūcijs q
venerāt: Sic diceť virꝫ q sūt
in iabes galaad: cras erit vo
bis salꝰ cū icaluerit sol. R. vj
Venerūt ḡ nūcij ⁊ nūciaue-
rūt virꝫ iabes. Qui letati sūt
⁊ dixērt: Mane exibimꝰ ad
vos ⁊ facieť nobis oē qd̄ pla
cuerit vobis. Et factū ē cū ve
nisset dies crastinꝰ cōstituit
saul ppl'm i tres ptes: ⁊ igres
sus ē media castra in vigilia
matutina ⁊ pcussit āmō vsq;
dū incalesceret dies. Reliq
aūt dispsi sūt ita vt nō relin-
querēt i eis duo parit. Lec.
feriales a xvj. caplo vsq; ad
xxviij. ad libitū: vel reperāt
Dn̄ica iiij. R. j. añcedētes.
Factū ē aūt i diebꝰ illis
ꝯgregauērt philistijm
agmina sua vt p̄parēt ꝯ isrl'
ad bellū: dixitq; achis ad da
uid: Sciēs nūc scito qm̄ me-
cū egredierꝫ i castrꝫ tu ⁊ viri
tui. Dixitq; dauid ad achis
Nūc scies q̄ facturꝰ ē s̄uꝰ tuꝰ
Et ait achis ad dauid: Et
ego custodē capiť mei ponā
te cunctis diebꝰ. Lectio. ij.
Samuel āt mortuꝰ ē: plāxit
eū ois isrl' ⁊ sepelierūt eū i ra-
matha vrbe sua. Et saul ab-
stulit magos ⁊ ariolos d̄ tra
ꝯgregatiq; sūt philistijm ⁊
venērt ⁊ castrametati sūt in
Cōgregauit āt R. iij. sunā.
⁊ saul vniuersū isrl' ⁊ venit i
gelboe. Et vidit saul castra
philistijm ⁊ timuit ⁊ expa-
uit cor eius nimis. Cōsuluit
q; dn̄m ⁊ nō rn̄dit ei neq; p
sōnia neq; p sacerdotes neq;
p pphas. Dixitq; saul s̄uis
suis. Querite m̄i mulierē ha-
bētē phitonē: ⁊ vade ad eam

⁊ suscitabo ⁊ ꝑ illã. R̷.iiij.
Et dixerũt sui ei⁹ ad eũ: Est
mulier hñs phitonē i endor
Mutauit ergo hitũ suũ vestit⁹
q̃z ē aliꝫs vestimētis: ⁊ abijt
ipse ⁊ duo viri cũ eo. Venerũt
q̃z ad mulierē nocte ⁊ ait: Di
uina m̃ in phitone ⁊ suscita
mihi quē dixero tibi. R̷.v.
Et ait mulier ad eũ: Ecce tu
nosti quanta fecerit saul: ⁊
quõ erraserit magos ⁊ ariolos
de t̃ra. Quare ergo insidiar̃ aīe
mee vt occidar? Et iurauit il
li saul i dño dicēs. Viuit dñs
q̃ nõ eueniet tibi q̃cq̃ mali
ꝓpt̃ hãc rē. Dixitq̃z ei muli
er: Quē suscitabo t̃? Qui ait
Samuelē suscita m̃. R̷.vj.
Cũ aũt vidisset mulier sa
muelē exclamauit voce mag̃
⁊ dixit ad saul. Quare impo
suisti m̃? Tu es eñi saul. Di
xitq̃z ei rex: Noli timere:
Quid vidisti? Et ait mulier
ad saul: deos vidi ascēdētes
de terra. Dixitq̃z ei: Qualis
ē forma ei⁹. Que ait. Vir se
nex ascendit ⁊ ipse amict⁹ est
palio. Lec. feriales a .xxviij.
ca. ꝑmi libri vsq̃z ad secũdũ
regũ ad libitũ: vel repetant̃
Dñica. v. R̷. j. ꝑdicte.

Factũ ē aũt postq̃ mor
tuus ē saul: vt dauid re
uerteretur a cede amalech ⁊
maneret i sicelech duos dies
In die aũt t̃tia aparuit hõ
veniens de castris saul veste
ꝯcisa ⁊ puluere ꝯspersus ca
put. Et vt venit ad dauid ce
cidit suꝑ faciē suã ⁊ adorauit
Dixitq̃z ad eũ dauid R̷.ij.
Unde venis? Qui ait ad eũ
De castris israel fugi. Et di
xit ad eũ dauid. Q̃d ē verbũ
quod factũ ē? Indica mihi:
Qui ait: Fugit popul⁹ e ꝑlio
⁊ multi corruentes ex ꝑplo
mortui sũt. Sed ⁊ saul ⁊ io
nathas fili⁹ eius interierũt.
Dixitq̃z dauid ad adolescen
tē qui nũciabat ei. Vñ scis
q̃ mortu⁹ est saul ⁊ ionathas
filius eius. Lectio.iij.
Et ait adolescens qui nũcia
bat ei. Casu veni in mõtē gel
boe ⁊ saul incũbebat suꝑ ha
stam suã. Porro currus ⁊ eq
tes aꝓpinquabãt ei. Et con
uersus post tergũ suũ vidēs
q̃z me vocauit. Cui cũ respõ
dissē adsum. Dixit m̃. Quis
nã es tu? Et aio ad eũ. Ama
lechites sum. Lectio.iiij.
Et locut⁹ ē mihi: Sta super

me ꝛ intfice me qm̄ tenēt me
āgustie ꝛ adhuc tota aīa mea
in me ē. Stāsq̃ sup eū occidi
illū: Sciebā eni qḋ viuere nō
potat post ruinā. Et tuli dia/
dema qḋ erat i capite ei⁹ ꝛ ar
millā de brachio illi⁹: ꝛ attu/
li ad te dn̄m meū huc. R.v.
Appḣēdēs aūt dauid vesti/
menta sua scidit: oēsq̃ viri q
erāt cū eo: ꝛ plāxerūt ꝛ fleue/
rūt ꝛ ieiunauerūt vsq̃ ad ve/
sperā sup saul ꝛ sup ionathā
filiū ei⁹ ꝛ sup ppl'm dn̄i ꝛ sup
domū israel: eo q corruissent
gladio. Dixitq̃ dauid ad iu/
uenē q nūciauerat ei: Un̄ es tu
Qui rn̄dit: Fili⁹ hoīs aduē/
ne amalechite ego sū. R.vj.
Et ait ad eū dauid: Quare
nō timuisti mittē manū tuā
vt occideres christū dn̄i: Uo
cāsq̃ dauid vnū d pueri suis
ait: Accedēs irrue ī eū. Qui
pcussit illū ꝛ mortu⁹ ē. Et ait
ad eū dauid: Sāguis tu⁹ sup
caput tuū. Os eni tuū locu/
tū ē aduersū te dicēs: ego int
feci christū dn̄i. Lec. fer. a. ij.
cap. scdi regū vsq̃ ad .xj. ad
libitū. vel repetāt āncedētes.

Dominica. vj. R.j.

Actū ē aūt vertēte āno
eo tpe q solēt reges ad bella p
cedere: misit dauid ioab ꝛ ser
uos suos cū eo ꝛ vniūsū isrl':
ꝛ vastauerunt filios āmon ꝛ
obsederūt rabba David aūt
remāsit in hierusalē. R.ij.
Dū hec agerēt accidit qdā
die vt surgeret dauid de stra/
tu suo post meridiem ꝛ deam
bularet in solario dom⁹ regie
viditq̃ mulierē se lauātē ex/
aduerso super solariū suum.
Erat aūt mulier pulchra val
de. Misit ergo rex ꝛ reqsiuit
que eēt mulier. Nūciatūq̃ ē
ei q ipsa eēt bersabee filia de/
liam vxor vrie ethei. R.iij.
Missis itaq̃ nūcijs dauid
tulit eā. Que cū ingressa esset
ad illū dormiuit cū ea. Stati
q̃ scificata ē ab imūditia sua
ꝛ reuersa ē i domū suā ɔcepto
fetu. Mittēsq̃ nūciauit da
uid ꝛ ait: Cōcepi. Misit aūt
dauid ad ioab dicēs: Mitte
ad me vriam etheū. Misitq̃
ioab vriam ad dauid. R.iiij.
Et vēit vrias ad dauid: que/
siuitq̃ dauid q̄ recte ageret
ioab ꝛ ppl's ꝛ quō admistra/
ret bellū Et dixit dauid ad
vriam: Uade in domū tuā ꝛ
laua pedes tuos. Et egressus

est vrias de domo regis: secu-
tusq; est eũ cib⁹ regi⁹. R. v.
Dormiuit aũt vrias añ por
tam dom⁹ regie cũ alijs fuis-
dñi sui: z nõ descendit ad do-
mũ suaz. Nũciatũq; ẽ dauid
a dicẽtibus: Non iuit vrias
ad domum suã. Et ait dauid
ad vriam: Nũquid nõ de via
venisti: Quare nõ descendi
sti in domũ tuam. Lectio. vj.
Et ait vrias ad dauid: Ar-
cha dei z israel z iuda habi-
tant in papiliõib⁹ z dñs me⁹
ioab z serui dñi mei super fa-
ciem terre manẽt z ego ingre
diar domũ meã vt comedã z
bibã z dormiã cũ vxore mea:
Per salutẽ tuã z p salutẽ aie
tue nõ faciã rẽ hanc. Lec. fer.
ab xj. ca. vsq; ad finẽ regũ ad
libitũ. vel repetãt añcedẽtes
Dominica. vij. R. j.
Et rex dauid senuerat:
habebatq; etatis pluri
mos dies. Cũq; opiret vesti-
b⁹ nõ calefiebat. Dixerũt ergo
ei fui sui. Queram⁹ dño nr̃o
regi adolescẽtulã ṽginẽ z stet
coram rege: z foueat eum dor
miatq; i sinu suo z calefaciat
dñm nostrũ regẽ. Lectio. ij.
Quesierũt ergo adolescẽtulã
speciosam in oĩb⁹ finib⁹ isrl:
z inuenerũt abisac sunamitẽ z
adduxerũt eaz ad regẽ. Erat
ãt puella pulchra nimis: dor-
miebatq; cũ rege z mistrabat
ei. Rex ṽo nõ cognouit eam.
Adonias aũt filius R. iij.
agith eleuabat dicẽs: Ego re
gnabo. Fecitq; sibi currum z
eqtes z qnqginta viros q añ
eũ currerẽt. Nec corripuit eũ
pr̃ suus aliqñ dicens: Quare
h fecisti: Erat aũt z ipse pul-
cher valde secũd⁹ natu p⁹ ab
solõ. Et fmo ei⁹ cũ ioab filio
saruie z cũ abiathar sacerdo
te q adiuuabãt ptes adonie.
Sadoch ṽo sacer- R. iiij.
dos z banaias fili⁹ ioiade z
nathan pp̃ha: z semei z cere-
thei z phelethei: z oẽ robur ex-
ercit⁹ dauid nõ erat cũ ado-
nia. Immolat̃ ergo adonias
arietib⁹ z vitulis z vniũsis
pinguib⁹ iux̃ lapidẽ zoelech
q erat vicin⁹ fonti rogel. Vo
cauit vniuersos frẽs suos fi-
lios regis: z omnes viros iu
da seruos regis. Lectio. v.
Nathan autẽ pp̃hetã z ba-
naiam z robustos quosq; z
salomonẽ fratrẽ suũ nõ vo ca-
uit: Dixitq; nathan ad ber sa

bēe matrē salomonis: Nū au
disti q̄ regṅuerit adonias fili⁹
agith ⁊ dn̄s nr̄ dauid h̄ igno
rat. Nūc ḡ veni ⁊ accipe cōsi/
liū a me ⁊ salua aīam tuā ⁊
filij tui salomōis. Lectio. vj.
Uade ⁊ ingredere ad regem
dauid ⁊ dic ei. Nōne tu dn̄e
mi rex iurasti m̄ ācille tue di/
cēs: q̄ salomō fili⁹ tu⁹ regna
bit p⁹ me ⁊ ipse sedebit in so/
lio meo. Quare ergo regnat
adonias? Et adhuc ibi te lo/
quēte cū rege: Ego veniā post
te ⁊ cōplebo sermones tuos.
Lec. feriales a. ij. ca°. tertij re
gū vsq̄ ad decimū ad libitū.
vel dicant̄ precedentes.
Dominica. viij. Lectio. j.
r Egina saba audita fa/
ma salomonis: in noīe
dn̄i vēit tētare eū in enigma
tib⁹. Et īgressa hirl̄z cū mul
to comitatu ⁊ diuitijs ⁊ came
lis portātib⁹ aromata ⁊ aurū
īfinitū nimis ⁊ gēmas p̄cio/
sas venit ad regē salomonē ⁊
locuta ē ei vniu̇sa q̄ habebat
ī corde suo. Et docuit eū salo
mon oīa v̄ba q̄ ꝓposuit. Nō
fuit s̄mo q regē posset latere ⁊
nō respōderet ei. Lectio. ij.
Uidēs aūt regina saba dēm
sapiām salomonis: ⁊ domuz
quā edificauerat ⁊ cibos mē
se ei⁹: ⁊ habitacula seruoꝝ ⁊
ordines ministrātiū vestesq̄
eorū ⁊ pincernas ⁊ holocau
sta q̄ offerebat in domo dn̄i:
nō habebat vltra spm̄. L. iij.
Dixitq̄ ad regē: Uer⁹ ē ser
mo quē audiui ī t̄ra mea sup
s̄mōib⁹ tuis ⁊ sup sapiā tua:
⁊ nō credebā narrātib⁹ mihi
donec ipsa veni ⁊ vidi oculis
meis ⁊ ꝓbaui q̄ media ps m̄
nūciata nō fuerat. Maiorē
sapiā tua ⁊ opa tua q̄ȝ rumor
quem audiui. Lectio. iiij.
Beati viri tui ⁊ bt̄i s̄ui tui
hi q stāt corā te sp ⁊ audiunt
sapiām tuā. Sit dn̄s de⁹ tu⁹
bn̄dict⁹ cui cōplacuisti: ⁊ po
suit te sup thronū isrl̄ eo q̄ di
lexerit dn̄s isrl̄ ī sempit̄nū: ⁊
cōstituit te regē vt faceres iu
dicium ⁊ iusticiā. Lectio. v.
Dedit ḡ regi cētū viginti talē
ta auri: ⁊ aromata multa ni
mis ⁊ gēmas p̄ciosas. Nō sūt
allata vltra aromata tā mlt̄a
q̄ȝ ea q̄ dedit regina saba regi
salomōi. Sȝ ⁊ classis hirā q̄
portabat auꝝ d̄ ophir attulit
de ophir lig̃ thijna mlt̄a ni
mis ⁊ gēmas p̄ciosas. L. vj

Feceitq rex ď lignis thijnis fultra domus dñi ꝛ dom⁹ regie: ꝛ citharas lyrasq cātori b⁹. Nō sūt allata huiuscemōi lig thijna neq3 visa vsq3 i p̄sentē diez. Rex āt salomō dedit regie saba oia q̄ voluit ꝛ petijt ab eo except̄ his q̄ vltro obtulerat ei munē regio. Que reu̇sa ē ꝛ abijt i t̄rā suā cū seruis suis. Lec. fer. ab. xj. cap. vsq ad q̄rtū regū ad libitū. vel repetant̄ precedentes.

Dominica. ix. Lectio. j.

Preuaricat⁹ ē āt moab i isrl̄: postq mortu⁹ est achab. Ceciditq ochozias p cācellos cenaculi sui qd habebat in samaria ꝛ egrotauit. Misitq nūcios dicēs ad eos Ite ꝯsulite beelzebub deū accaron vtrū viuē queā de infirmitate mea hac. Lectio. ij.

Angel⁹ āt dñi locut⁹ ē ad heliā thesbitē dicēs Surge ascēde i occursū nūcioꝝ regis samarie: ꝛ dices ad eos: Nūqd ñ ē de⁹ in isrl̄ vt eatis ad ꝯsulēdū beelzebub deū accarō. Qob rē h dic dñs: De lectulo sup quē ascēdisti nō descēdes sed morte morier]. Et abijt helias Reu̇siq sūt nūcij ad R. iij.

ochoziā. Qui dixit eis Quare reu̇si estis. At illi r̄ñderūt ei Vir occurrit nob ꝛ dixit ad nos. Ite ꝛ reuertimī ad regē q misit vos ꝛ dicetis ei: Hec dic dñs: Nūqd qꝛ nō erat de⁹ in isrl̄ mittis vt ꝯsulat̄ beelzebub de⁹ accarō: Idcirco de lectulo sup quē ascēdisti nō descēdes: s̄ morte morier]. R. iiij.

Qui dixit eis: Cui⁹ figure ꝛ habit⁹ ē vir ille q occurrit vobis: ꝛ locut⁹ ē v̄ba hec. At illi dixerūt: Vir pilosus ꝛ zona pellicea accinct⁹ renibus: Qui ait: Helias thesbites est Misitq ad eum quinquagenariū p̄ncipem ꝛ q̄nquaginta viros q erant sub eo. Qui ascendit ad eum. Lectio. v.

Sedētiq in vertice montis ait: Homo dei rex precepit vt descēdas Respōdēsq helias dixit q̄nquagenario. Si hō dei sū descēdat ignis de celo ꝛ deuoret te ꝛ q̄nq̄ginta tuos Descēdit itaq3 ignis de celo ꝛ deuorauit eum ꝛ q̄nq̄ginta qui erant cū eo. Lectio. vj.

Rursū misit ad eū p̄ncipem q̄nq̄genariū alteꝝ ꝛ q̄nq̄ginta cum eo. Qui locutus est ei Homo dei hec dic rex festina

descēde. Et rñdēs helias ait: Si hō dei sū descēdat ignis d̄ celo ⁊ deuoret te ⁊ qnq̈ginta tuos. Descēdit ꝗ̄ ignis de celo ⁊ deuorauit illū ⁊ qnq̈ginta ei⁹. Lect. feriales. a ij. ca° iiij. regū vsq̈ ad viij. ad libitū. vel ꝑcedentes repetant̄.

Dñica decima. Lectio. j.

b Eliseus locut⁹ ē ad mulierē cui⁹ viuē fecerat filiū dicens: Surge vade tu ⁊ dom⁹ tua: ⁊ ꝑegrinare vbicū q̈ reperer̄. Uocauit eni dñs famē ⁊ veniet sup t̄rā septē ānis. Que surrexit ⁊ fecit iuxta ꝟbū hois dei. Et vadēs cū domo sua ꝑegriata ē i t̄ra philistijm dieb⁹ mult̄. R. ij.

Cūq̈ finiti essent septē āni reuersa ē mulier de t̄ra philistijm. Et igressa ē ut int̄pellaret regē ꝓ domo sua ⁊ ꝓ agr̄ suis. Rex āt loq̄bat̄ cū giezi puero viri dei dicēs: Narra m̄ oia maḡlia q̄ fecit helise⁹. Cūq̄ȝ ille narraret regi quō mortuū suscitasset: apparuit mulier cui⁹ viuificauerat filiū clamās ad regē pro domo sua ⁊ pro agris suis. R. iij.

Dixitq̈ giezi: Dñe mi rex h̄ ē mlr̄ier ⁊ h̄ ē fili⁹ ei⁹ quē suscitauit helise⁹. Et int̄rogauit rex mlr̄ierē q̄ narrauit ei vera esse. Deditq̈ ei rex eunuchū vnū dicēs: Restitue ei oia q̄ sua sūt: ⁊ vniuersos reddit⁹ agroꝝ a die q̈ reliq̄t t̄rā vsq̈

Uenit q̊ȝ R. iiij. ad ꝓsens. helise⁹ damascū: ⁊ benadab rex syrie egrotabat. Nunciauerūtq̈ ei dicētes: Uenit vir dei huc. Et ait rex ad açahel: Tolle tecū munera ⁊ vade in occursū viri dei: ⁊ ꝯsule dñȝ ꝑ eū dicēs: si euadē potero de īfirmitate mea hac. R. v°.

Iuit igit̄ açahel i occursum ei⁹ habēs secū munera ⁊ oia bona damasci onera q̈draginta cameloꝝ. Cūq̄ȝ stetisset corā eo ait: Fili⁹ tuus benadab rex syrie misit me ad te dicēs Si sanari poto de īfirmitate mea hac. Dixitq̄ȝ ei helise⁹: vade ⁊ dic ei: Sanaber̄ Porro ōñdit' m̄ dñs q² morte mo

Stetitq̄ȝ cū eo ⁊ R. vj. riet̄ ꝯturbat⁹ ē vsq̈ ad suffusionē vult⁹. Fleuitq̄ȝ vir dei. Cui açahel ait: Quare dñs me⁹ flet? At ille rñdit: Quia scio q̄ factur⁹ sis filijs isr̄l mala. Ciuitates eoꝝ munitas igne succēdēs: ⁊ iuuenes eoꝝ int̄

ficies gladio: ꝛ puulos eoꝝ̃ elides: ꝛ pregnātes diuides.
Lec. feriales a. xiiij. ca° q̄rti regū vsqꝫ ad finē ad libituꝫ vel antecedētes repetant.
Dn̄ica p̄ma augusti ꝛ de inceps vsqꝫ ad p̄mā dn̄icā se ptēbris exclu. cāret historia. In p̄ncipio. qn̄ de tp̄e agit ꝛ legāt lec. ꝺ libris salomōis ꝛ de libris sapie. Et notāduꝫ ꝙ dn̄ica p̄ma mēsis appellatur illa q̄ ꝓpinquoꝛ ē kalēdis siue p̄cedat kal̄as siue seq̄t siue sit in ipsis kl̄is. Si igitur kl̄e fuerit i dn̄ica: ibi ē historia q̄ illi dn̄ice assignat nisi festū ip̄diat ichoāda. Si ꝟo kl̄e fuerit. ij. iij. vel. iiij. feria tūc in p̄cedēti dn̄ica inchoet historia. Si aūt v. vel vj. feria vel sabbo kl̄e fuerint inchoari debet i sequēti dn̄ica Sabbo an̄ p̄mā dn̄icā augusti ad v̄s ℟. Gyrum celi. Ad mḡt an̄. Oīs sapia a dn̄o deo ē et cū illo fuit sp̄ et ē an̄ euū. ℞. j

Parabole salomonis filij dauid regis isr̄l: ad sciendā sapiaꝫ ꝛ disciplinaꝫ ad intelligēda verba pruden tie ꝛ suscipiēdā eruditioneꝫ doctrine: iusticiā ꝛ iudiciū ꝛ eqtatē. Ut def puulis astucia: ꝛ adolescenti scia ꝛ intellect⁹. ℟. In p̄ncipio de⁹ anteq̄ꝫ terrā faceret: priuſ q̄ abyssos cōstitueret: p̄usq̄ꝫ ꝓduceret fontes aq̄ꝝ: anteq̄ꝫ mōtes collocarētur. An̄ oēs colles generauit me dn̄s ℣. Qn̄ p̄parabat celos aderā cū eo cūcta cōponēs. Ante. ℞. ij

Audiēs sapiēs sapiētioꝛ erit: ꝛ itelligens guber nacula possidebit. Aiaduertet parabolā ꝛ inī̄p̄retationē ꝟba sapiētiū ꝛ enigmata eorū. Timoꝛ dn̄i p̄ncipiū sapie Sapiaꝫ atqꝫ doctrinā stulti despiciūt. ℟. Gyrū celi circuiui sola ꝛ i fluctib⁹ marꝭ ābulaui i oī gēte ꝛ i oī pp̄lo p̄matū tenui Superboꝝ et sublimiū colla ꝓpria virtute calcaui. ℣. Ego i altissimis hito et thron⁹ me⁹ i colūna nubis. Superbo: ℞. iij.

Audi fili mi disciplinam p̄ris tui: ꝛ ne dimittas legem matris tue: ut addatur gr̄a capiti tuo ꝛ torques collo tuo. Fili mi si te lactauerit pctōres ne acq̄escas eis. Si dixerint veni nobiscū insidiem sanguini: abscō damus tēdiculas ꝯ insontē frustra: deglutiam⁹ eū sicut

infern⁹ viuēte ⁊ integrū q̄ſi deſcēdētē i lacū: oēm p̄cioſaʒ ſubam repiem⁹: iplebimus domos noſtras ſpolijs: ſorte mitte nobiſcū: marſupium vnū ſit oīum nr̄m: fili mi n: ābules cū eis. ℟. Emitte dn̄e ſapiaʒ de ſede magnitudinis tue ut mecū ſit ⁊ mecū laboret. Ut ſciā q̄d acceptū ſit corā te. Oi tē pore. ℣. Da m̄ dn̄e ſediū tuaꝝ aſſiſtricē ſapiaʒ. Ut. Glia. Oi.

P Rohibe pedē L. iiij.
tuū a ſemit̄ eoꝝ. Pedes eni illoꝝ ad malū currūt ⁊ feſtināt ut effūdāt ſanguinē. Fruſtra aūt iacit̄ rete an̄ oculos p̄enatoꝝ. Ipſi q̄q₃ ꝯ ſanguinē ſuū inſidiāt̄: ⁊ moliūt̄ fraudes ꝯtra aīas ſuas Sic ſemite oīs auari anīas poſſidētiū rapiūt. ℟. Da mihi dn̄e ſediū tuaꝝ aſſiſtricē ſapiētiā: ⁊ noli me reprobare a pueris tuis. Qm̄ ſeru⁹ tu⁹ ego ſū ⁊ fili⁹ ancille tue. ℣. Mitte illā a ſede magnitudinis tue ut mecū ſit et mecū laboret. Qm̄. Lectio. v.

S Apiētia foris p̄dicat i plateis dat vocē ſuam i capite turbaꝝ clamitat: in foribꝰ portaꝝ vrbis pfert verba ſua dicens: Uſq₃ q̄ puuli diligit̄ iſantiaʒ. ⁊ ſtulti ea q̄ ſibi ſūt noxia cupient: et imprudentes odibūt ſciam: ℟. Dn̄e pr̄ ⁊ de⁹ vite mee ne dereliquaſ me i cogitatu maligno extollētiā oculoꝝ meoꝝ ne dederɨ m̄ ⁊ deſideriū malignū auerte a me dn̄e aufer a me ꝯcupiſcentiā. Et aīo irreuerēti ⁊ infrunito ne tradas me dn̄e. ℣. Ne dereliquas me dn̄e ne accreſcāt ig̃rātie mee ⁊ multiplicent̄ delicta mea. Et.

C Onūtimini ad L. vj.
correptionē meā: ⁊ ꝓferā vob ſpm̄ meū ⁊ oñdā vob v̄ba mea. Quia vocaui ⁊ renniſtɨ: extēdi manū meā ⁊ n̄ fuit q aſpiceret. Deſpexiſtis oē ꝯſiliū meū ⁊ icrepationes meas neglexiſtɨ. Ego q̄ʒ i interitu v̄ro ridebo ⁊ ſubſānabo cū vob q̄d timebat̄ aduenerit. ℟. Sup ſalutē ⁊ omnem pulchritudinē dilexi ſapiaʒ ⁊ ꝓpoſui ꝓ luce habere illā. Uenert aūt mihi bona parit̄ cū illa. ℣. Dixi ſapie ſoror mea es ⁊ prudētiā vocaui amicā meā. Ue. Gl̄a Ue. ℟. Initiū ſapie timor dn̄i intellect⁹ bon⁹ oib⁹ faciētib⁹ eū. Laudatio ei⁹ manet in ſcl'm ſcl'i. ℣. Dilectio illi⁹ cuſtodia legū ē q̄ oīs ſapia timor dn̄i. Lau. ℟

Magna enī sūt iudicia tua dn̄e ⁊ inenarrabilia v̄ba tua. Ma/gnificasti ppl'm tuū ⁊ honorasti. ℣. Deduxisti sic̄ oues ppl'm tuū ī manu moysi ⁊ aarō. Ma. ℟. Uerbū iīquū ⁊ dolosū lōge fac a me dn̄e. Diuitias ⁊ pauptatez ne dederꝭ m̄. Sz tm̄ victui meo t̄bue nccia. ℣. Duo rogaui te ne deneges m̄ an̄q̄ moriar. Diui. Gl'a. Sz. Sequētes an̄e. sūt dicēde ī sab. ad magr̄. vel ad mem̄. q̄diu cātabit historia. In pn̄cipio. An̄. Sapīa edifica uit sibi domū excidit colūnas se/ptē subdidit sibi gētes supboꝝq ⁊ sublimiū colla ppa v̄tute cal/cauit. An̄. Sapīa clamitat ī pla teis: si q̄s diligit sapiāz ad me de clinet ⁊ eā iueniet ⁊ cū eā iuene/rit btūs ē si tēuerit eā. An̄. Dn̄s possedit me abinitio viaꝝ suarū an̄q̄ q̄cq̄ facēt a pn̄cipio: necdū erāt abyssi ⁊ ego pturiebar: qn̄ p̄ pabat celos aderā cū eo cōponēs oīa. An̄. Ego ī altissimis hito ⁊ thron⁹ me⁹ ī colūna nubis. Lec. feria. p totū mēsez vsq ad se/ptēbrē p q̄nq libros salomo nis ad libitū vł repetat q̄ sē ī Dn̄ica pma se breuiario ptēbrꝭ ⁊ deīceps vsq ad tcia dn̄icā ei⁹dē mēsis exclu. idē p q̄ndecī dies tm̄: qn̄ de tēpe agit̄ cātet̄ historia. Si bona. ⁊. legat̄ de libro iob. Sab v̄o pcedēti ad vs. ℟. An̄q̄. Ad mḡr. an̄. Cū audisset iob nūcio/rū v̄ba sustinuit patiēt̄ ⁊ ait: si bona suscepim⁹ d̄ manu dn̄i ma la āt q̄re nō sustineam⁹ ī oib⁹ his non peccauit iob labijs suis neq stultū aliq̄d ꝯ deū locut⁹ ē. Si hec dn̄ica ī kal'is occurrerit fiat sic īfra oct: bti aug. in fe sto sci egidij ē nōtū. Sequēti sab. ad mḡt an̄. In oib⁹ his n̄ peccauit iob labijs suis neq stul tū q̄d ꝯ deū locut⁹ ē. Lectio. j.

Uir erat ī terra hus no mie iob. Et erat vir il/le simplex ⁊ rect⁹ ac timēs deū ⁊ recedēs a malo. Natiq sūt ei septē filij ⁊ tres filie: ⁊ fuit possessio ei⁹ septē milia ouiū ⁊ tria milia camelorū quin/genta quoq iuga boū: ⁊ q̄n/gente asine ac familia multa nimis. ℟. Si bona suscepim⁹ de manū domini mala āt q̄re nō sustineamus domin⁹ dedit dn̄s abstulit. Sicut domino placuit ita factū est: sit nomē dn̄i bene/dictū. ℣. Nudus egressus sū de vtero matris mee: ⁊ nud⁹ reūtar illuc. Sicut. Lectio. ij.

Ratq; vir ille magn⁹ inter oēs orietales. Et ibant filij ei⁹ ꝛ faciebāt cōuiuia ꝑ domos vnusquisq; in die sua. Et mittētes vocabāt tres sorores suas vt comederēt ꝛ biberēt cū eis. Cūq; in orbem trāsissent dies cōuiuij mittebat ad eos iob ꝛ scificabat illos. ℟. Antequā comedā suspiro et tanquā inundans aque sic rugitus me⁹: qꝛ timor quē timebā euenit mihi: ꝛ qd verebar accidit: nōne dissimulaui nōne silui nōne quieui Et venit super me idignatio tua domine. ℣. Ecce nō est auxiliū mihi in me: necessarij quoq; mei recesserunt a me. Et. L. iij.

Consurgēsq; diluculo offerebat holocausta ꝑ singulos. Dicebat enim. Ne forte peccauerit filij mei ꝛ benedixerint deo i cordib⁹ suis Sic faciebat iob cūctis dieb⁹ Quadā aūt die cū venissent filij dei vt assisterēt corā dn̄o affuit etiā int̄ eos ꝛ sathan. Cui dixit dn̄s: Unde venis? Qui rn̄dēs ait: Circuiui t̄rā ꝛ ꝑambulaui eā. ℟. Utinā appēderēt̄ pctā mea qb⁹ irā merui ꝛ calamitas quā patior In statera. ℣. Quasi arena maris hec grauior appareret vn̄ ꝛ vba mea dolore sūt plena. In. Glia. In sta.

L. iiij.

Dixitq; dn̄s ad sathan: Nūquid considerasti ꝯuū meū iob ꝙ nō sit ei silis i t̄ra: Hō simplex ꝛ rectus ꝛ timēs deū ꝛ recedēs a malo. ℟. Quare detraxisti sermōib⁹ veritatis ad increpādū verba cōponitis ꝛ subuertere nitimini amicū vestrū. Uerūtn̄ que cogitatis explete. ℣. Quod iustū est iudicate ꝛ nō inuenietis in lingua mea iniquitatē. Uerūtn̄. Lectio. v.

Cui rn̄dēs sathan ait: Nunquid frustra iob timet deum? Nōne tu vallasti eū ac domū ei⁹ vniuersamq; substātiā ei⁹ ꝑ circuitū: Operib⁹ manuum ei⁹ bn̄dixisti ꝛ possessio ei⁹ creuit in t̄ra. Sꝫ extēde paululū manū tuā ꝛ tange cūcta q̄ possidꝫ nisi i faciē bn̄dixerit t. ℟. Induta est caro mea putredine ꝛ sordib⁹ pulueris cutis mea aruit ꝛ cōtracta ē ē. Memēto mei dn̄e qꝛ vent⁹ est vita mea. ℣. Dies mei sicut vmbra declinauerunt ꝛ ego sicut fenum arui. Memento. L. vj.

Dixit ꝙ dn̄s ad sathan: Ecce vniūsa q̄ habet in manu tua sūt: tm̄ in eū ne ex

tēdas manū tuā. Egressus q̄ ē sathā a facie dn̄i. Cū āt q̄dā die filij ei⁹ ꝛ filie comederēt ꝛ biberēt vinū i domo fratr̄ sui p̄mogeniti: nūci⁹ vēit ad iob q diceret. Boues arabant ꝛ asine pascebāt iuxta eos: ꝛ irruerūt sabei tulerūtq̄ oia: ꝛ pueros percusserūt gladio: ꝛ euasi ego sol⁹ vt nūciarē tibi. ℟. Paucitas dierū meoꝝ finieẗ breui dimitte me dn̄e vt plangā paululū dolorē meū an̄q̄ vadā. ad terrā tenebrosam ꝛ optā mortis caligine. ℣. Remitte mihi vt refrigerer priusq̄ abeā. Ad Glīa Ad. ℟. Memēto mei de⁹ quia vent⁹ est vita mea. Nec aspiciet me visus hoīs. ℣. Et nō reuertetur oculus meus vt videat bona. Nec. ℟. Ne abscōdas me dn̄e a facie tua manū tuā lōge fac a me. Et formido tua nō me terreat. ℣. Corripe me dn̄e in mīa ꝛ nō in furore tuo ne forte ad nihiluȝ redigas me. Et. ℟. Nocte os meū p̄forat dolorib⁹ ꝛ q̄ me comedūt nō dormiūt: a multitudine eorū cōsumiẗ vestimētū meū. Cōparat⁹ sū luto. Et assimulat⁹ sū fauille ꝛ cineri. ℣. O custos hominū quare me posuisti contrariū tibi: ꝛ factus sum mihimetipsi grauis: parce mihi dn̄e nihil eni sunt dies mei. Cō. Gloria. Et. Lectio. feriales vsq̄ ad dominicā. iij. septēbris ꝑ residuuȝ libri. vel repetanẗ predicte.

Dn̄ica. iij. septēbris ꝛ deinceps vsq̄ ad p̄mā dn̄icam octobris exclusi. canteẗ historia de tobia iudith ꝛ hester q̄n̄ de tp̄e agiẗ ꝛ legāẗ lec. de eisdē libris. Sab. vero p̄cedēti ad v̄s ℟. Ditpe. Ad magr̄

Ingressus āgel⁹ raphael ad tobiā salutauit eū dicēs gaudiuȝ tibi sēp̄ sit: cui tobias ait: quale gaudium mihi erit qui i tenebris sedeo ꝛ lumen celi nō video: cui angelus inquit: forti animo esto in p̄ximo ē vt a deo curer̄ L. j.

Tobias ex tribu ꝛ ciuitate neptalim q̄ ē in superiorib⁹ galilee sup̄ naason: post viā q̄ ducit ad occidētē: in sinistro hn̄s ciuitatem sephet: cū capt⁹ eēt in dieb⁹ salmanasar regis assyrioꝝ i captiuitatē tn̄ posit⁹ viā veritatis non deseruit: ita vt oīa q̄ habere poterat quotidie cuȝ captiuis fratrib⁹ qui erāt ex ei⁹ genere imptiret. ℟. Peto dn̄e vt de vinculo iproperij hui⁹ absoluas me aut certe desup̄ trā

eripias me ne reminiscaris deli-
cta mea vel parentū meoꝝ: neq̄
vindictā sumas de peccatꝭ meis
Quia eruis sustinētes te dn̄e. ℣.
Oia iudicia tua iusta sūt: ⁊ oēs
vie tue mīa ⁊ veritas: ⁊ nūc dn̄e
memēto mei. Quia. ℟. ij.
c Umq̄ eēt iunior oībus
in tribu neptaliꝫ nihil
tn̄ puerile gessit i ope Deniq̄
cū irēt oēs ad vitulos aureos
q̄s hierobóaz rex isrł fecerat:
hic sol⁹ fugiebat ꝯsortia oīuꝫ
⁊ pgebat ad hirłm ad tēpluꝫ
dn̄i: ⁊ ibi adorabat dn̄m deū
isrł. ℟. Oi tpe benedic deū et
⁊ pete ab eo vt vias tuas dirigat
Et oī tpe ꝯsilia tua in ipso pma
neāt. ℣. Inquire vt facias q̄ pla
cita sunt ei in veritate ⁊ in tota
virtute tua. Et oī. ℟. iij.
h Ec ⁊ his filia ƒm legem
dei celi puerul⁹ obserua
bat: Cū vero fact⁹ fuisset vir
accepit vxorē annaꝫ de tribu
sua: genuitq̄ ex ea filium no
mē suū iponēs ei. Quē ab in
fantia timē deū docuit ⁊ ab
stinere ab oī pctō. ℟. Tēpus ē
vt reuertar ad eū qui me misit
vos aūt benedicite deū. Et enar
rate oīa mirabilia ei⁹. ℣. Cōfi
temini ei corā oīb⁹ viuētib⁹ q2 fe
cit nobiscū misericordiā suām.
Et. Gloria. Et. Lectio. iiij.
i Sic cū p captiuitatē de
uenisset cuꝫ vxore sua ⁊
filio in ciuitatē niniuē cū oī
tribu sua: ⁊ oēs ederent ex ci-
bis gentiliuꝫ iste custodiuit
aīam suā nūq̄ cōtaminat⁹ ē
in escis eoꝝ: ⁊ qm̄ mēor fuit
dn̄i i toto corde suo dedit illi
de⁹ grām in ꝯspcū salmana-
sar reg̃: ⁊ dedit illi ꝑtātē q̄cū-
q3 vellet ire: hn̄s libertatē q̄-
cūq3 facere voluisset. Perge
bat ḡ p oēs q erāt i captiuita
te ⁊ monita salut] dabat eis.
℟. Adonay dn̄e deus magne et
mirabilis qui dedisti salutē i ma
nu femine. Exaudi p̄ces seruoꝝ
tuoꝝ. ℣. Benedict⁹ es dn̄e qui
nō derelinquis p̄sumētes de te.
⁊ de tua virtute gloriātes humi
lias. Exaudi. Lectio. v.
c Umq3 āt puenisset i ra
ges ciuitatē medoꝝ: ⁊
ex his qb⁹ honorat⁹ fuerat a
rege habuisset decē talēta ar-
genti ⁊ cū multa turba gene
ris sui gabelū egētē vidēt q
erat ex tribu ei⁹ sb chirogra-
pho dēdit illi mēoratū pōd⁹ ar
gēti. ℟. Dn̄ator dn̄e celoꝝ ⁊ ꝺre
creator aq̄rū rex vniuerse creatu

te tue. Exaudi orones huor tuor. ℣. Tu dñe cui humiliū sp et mā suetor placuit depcatio. Exau. Post mrtū hō tē. R. vj. poris mortuo salmana sar rege cū regnret sēnacherib fili' ei' p eo et filios isrl expos hret i ospcū suo tobias p gebat p oēz cogtōz suā et psolabat eos. R. Spez i aliū nūq̄ habui pter in te de' isrl. Qui ira sceris et ppiti' eris. Et oīa pctā hoīuz in tribulatiōe dimitt. ℣. Dñe de' celi et tre respice ad hūilitatē nrām. Qui. Gla. Et. R. Cōforta me rex scōr pncipatū te nēs Et da hmonē rectū et hū sonā tē in os meū. ℣ Da nobis dñe locū penitētie et ne claudas ora canentiū te dñe. Et. R. Laudate dñz deū nrm. Qui nō deseruit sperātes in se: et in me adipleuit miaz suā quā pmisit domui isrl ℣. Laudate dñm oēs gētes collaudate eū oēs populi. Qui. R. Dñe rex oīpotēs i ditiōe tua cūcta sūt posita et nō ē qui possit resistere voluntati tue: libera nos. Propter nomē tuū. ℣. Exaudi dñe orōnē nraz et cuerte luctuz nrm i gaudiū. Pro. Gla. Pro Hec sequētes añ. dicāt i sab. ad mgt añ. vl ad mēo. añ Ne reminiscaris dñe delicta mea vel parētū meor neqz vindictā sumas de pctis meis. Añ. Adonay dñe de' magne et mirabil q̄ dedisti salutē i manu femie exaudi p̄ces huor tuor. Si vnū sab. tm fuerit dīm tat añ. Adonay.

Lectio. de iudith R. j.

Arphaxat itaq̄ rex medor subiugauerat mltas gentes ipio suo et ipe edificauit ciuitatē potētissimā quā appellauit egbathanis. Ex lapidib' q̄drat et sect fec muros ei' i altitudie cubitor septuagita et i latitudie cubitor trigita. Turres hō ei' posuit R. ij. in altitudine cubitor cētū p q̄drū hō eaz lat' vtrūqz vice nor pedum spacio tendebat Posuitqz portas ei' i altitudie turriū et glabat qi potēs in potētia exercit' sui: et i gloria quadrigar suar. R. iij. Anno igit duodecio regni sui nabuchdonosor rex assyrior q regbat i niniue ciuitate mag puguit ꝯ arphaxat et obtinuit eū i cāpo mag q appellat ragau circa eufratē et tigri et gadasō i cāpo erioch regl Tūc exaltatū R. iiij. elicor ē regnū nabuchdonosor et cor

ci⁹ e' enatū ē. Et misit ad oēs
q habitāt i cilicia 7 damasco
7 libano: 7 ad gētes q̄ sūt in
carmelo 7 cedar: 7 i habitan
tes galileā i cāpo mag esdre-
lon: 7 ad oēs qui erāt i sama
ria a trāsflumē iordanē vsq3
ad hirlm: 7 ad oēz terrā iesse
q̄usq3 pueniat ad mōtes ethi
Ad hos oēs misit R. v. opie
nūcios nabuchdonosor rex
assyrioꝝ: qui oēs vno aio cō-
tradixerūt 7 remiserūt eos va
cuos ac sine honore abiecerūt.
Tūc idignat⁹ nabuchdonosor
rex ad oēm terrā illā iurauit
p thronū suū 7 regnū q̄ defē
deret se de oibus his. R. vj.
Anno tertiodecimo nabuch-
donosor regis vigesima 7 se-
cūda die mēsis primi: factū
ē vbū i domo nabuchdono-
sor regis assyrioꝝ vt defēde-
ret se. Uocauitq3 oēs maio-
res natu oēsq3 duces bellato
res suos: 7 habuit cū eis my-
sterium cōsilij sui. Dixitq3 co-
gitationē suā in eo eē: vt oēm
terrā suo subiugaret iperio.

Liber hester lectio. j.

In dieb⁹ assueri qui re-
gnauit ab india vsq3 ad ethi
opiā sup cētū vigintiseptē p
vincias: qn̄ sedit in solio re-
gni sui: susa ciuitas regni ei
us exordiū fuit. Tertio igit
anno imperij sui fecit grāde
cōuiuiū cūctis principib⁹ 7
pueris suis fortissimis psaꝝ
7 medoꝝ inclytis 7 p̄fectis p
uinciaꝝ corā se: vt ostēderet
diuitias glie regni sui ac ma
gnitudinē atq3 iactātiā potē
tie sue multo tpe: cētū videl3
7 octoginta diebus. R. ij.
Cūq3 implerent dies cōuiuij
inuitauit oēz ppl'm q inuent⁹
est susis a maximo vsq3 ad mi-
nimū. Et iussit septē diebus
cōuiuiū p̄parari in vestibulo
horti 7 nemoris qd regio cul
tu 7 manu cōsitū erat. Et pē-
debāt ex oi parte tētoria aerij
coloris 7 cārbasini 7 hyacin-
thini sustētata funib⁹ byssi-
nis ac purpureis q eburneis
circulis iserti erāt 7 colūnis
marmoreis fulciebāt. R. iij.
Lectuli q3 aurei 7 ārgētei su
per pauimētū smaragdino 7
vario stratū lapide dispositi
erāt qd mira varietate pictu
ra decorabat. Bibebāt autē
q inuitati erāt aureis pocul'
7 alijs atq3 alijs vasis cibi i-
ferebant. Lectio. iiij.

Vinū q̄z ut magnificētia regia dignū erat abūdās ⁊ precipuū ponebatur. Nec erat q nolētes cogeret ad bibendū: ſ ſicut rex ſtatuerat: p̄ponēs mēſis ſingulos de p̄ncipib⁹ ſuis ut ſumeret vn⁹ q̄ſq̄z q̄d
Vaſthi q̄q̄z ℞.v. vellet. regina fecit cōuiuiū feminarū i palatio vbi rex aſſuerus manere conſueuerat. Itaq̄z die ſeptimo cū rex eēt hilarior: ⁊ p⁹ nimiā potationē incaluiſſet mero p̄cepit mauman ⁊ baçatha ⁊ arbona ⁊ bagatha et abgatha et çarath et charchas ſeptē eunuchis qi ꝯſpectu ei⁹ miſtrabāt ut itroducerēt reginā vaſthi coram rege poſito ſup capite ei⁹ diademate: ut oſtēderet cunctꝭ populis ⁊ p̄ncipib⁹ illius pulchritudinē Erat eni pulchra valde. Que renuit ⁊ ad regꝭ iperiū q̄d p eunuchos mādauerat: venire ꝯtēpſit. ℞.vi.
Unde irat⁹ rex ⁊ nimio furore ſuccēſus: interrogauit ſapientes q ex more regio ſp ei aderāt: ⁊ illoꝝ faciebat cuncta ꝯſilio: ſciētiū leges ac iura maioꝝ. Erāt aūt p̄mi ⁊ p̄ximi charſena ⁊ çethar ⁊ admatha ⁊ tharſis ⁊ mares et marſana ⁊ manucha ſeptez duces pſaꝝ atq̄z medoꝝ q vidēbāt faciē regis ⁊ p̄mi poſt eū reſidere ſoliti erāt: cui ſententie vaſthi regina ſbiaceret q̄ aſſueri regis iperiū q̄d per eunuchos mādauerat: facere noluiſſet.

Dn̄ica p̄ma octobris ⁊ deinceps vſq̄z ad p̄mā dn̄icā nouēbris exclu. cantet̄ hiſtoria Adapiat. ⁊ legat̄ de librꝭ machabeoꝝ qn̄ de tempore agit̄ Sab. p̄cedēti ad vs. ℞. Tua ē potētia. Ad mḡt añ. Adapiat dn̄s coꝛ veſtꝝ in lege ſua ⁊ in p̄ceptis ſuis ⁊ faciat pacē. ℞.i.

Et factū ē p⁹ q̄ꝫ p̄cuſſit alexāder philippi macedo: q p̄m⁹ regnuit in grecia: egreſſus d̄ t̄ra cethim: dariū regē pſarū ⁊ medoꝝ ꝯſtituit prelia mlt̄a: ⁊ oīuz obtinuit munitiōes: ⁊ int̄fecit reges t̄re. Et ptrāſijt vſq̄z ad fines t̄re. ℞. Adapiat dn̄s coꝛ veſtꝝ i lege ſua ⁊ i p̄ceptꝭ ſuis ⁊ faciat pacē in dieb⁹ vr̄is. Et cōcedat vob ſalutē ⁊ redimat vos a malis. ℣ Exaudiat dn̄s oꝛōnes vr̄as: ⁊ recōciliet̄ vobis nec vos deſerat in tēpoꝛe malo. Et. Lectio.ij.

e T accepit ſpolia multi
tudinis gentiū ⁊ ſiluit
t̃ra i ↄſpectu eius. Et ↄgrega
uit ꝟtutē ⁊ exercitū fortē ni
mis ⁊ exaltatū ē ⁊ eleuatū cō
ei⁹ ⁊ obtinuit regiōes gētiū
⁊ tyrānos ⁊ facti ſūt illi i tri
butū. ℟. Exaudiat dñs oꝛōnes
v̄ras ⁊ recōciliet vobis Nec vos
deſerat i tempore malo. ℣. Det
vobis coꝛ oib⁹ ut colatis eū et fa
ciatis ei⁹ volūtatē. Nec. L. iij.

ET poſt hec decidit in le
ctū ⁊ cognouit qꝛ moꝛe
retur: ⁊ vocauit pueros ſuos
nobiles q ſecū erāt nutriti a
iuuētute ſua: ⁊ diuiſit illis re
gnū ſuū cum adhuc viueret
Et regnauit alexāder annis
duodeci ⁊ moꝛtu⁹ ē. ℟. Tua ē
potētia tuū regnū dñe tu es ſuꝑ
oēs gētes. Da pacē dñe In die
bus nr̄is. ℣. Creatoꝛ oīuꝫ deus
terribilis ⁊ foꝛtis iuſtus ⁊ miſeri
coꝛs. Da. Glia. In. L. iiij.

e T obtinuerūt pueri ei⁹
regnuꝫ vnuſqſqꝫ i loco
ſuo: ⁊ ipoſuerūt ſibi oēs dia
demata p⁹ moꝛtē eius: ⁊ filij
coꝝ poſt eos multꝗ ānis ⁊ mul
tiplicata ſūt mala in t̃ra. Et
exijt ex eis radix peccati an
tiochi regis qui fuerat rome
obſes: ⁊ regnauit i āno trigeſi
mo ⁊ ſeptimo regni grecoꝝ.
℟. Cōgregati ſūt inimici noſtri
et gl̃iant in virtute ſua: ↄtere foꝛ
titudinē illoꝝ dñe et diſꝑge illoſ
Ut cognoſcāt quia nō eſt ali⁹ q̃
pugnet ꝓ nobis niſi tu deus nr̄.
℣. Diſꝑge illos i virtute tua: et
depone eos ꝓtectoꝛ nr̄ dñe. Ut

IN dieb⁹ illis: Exi L. v.
erūt ex iſr̄l filij iniqui ⁊
ſuaſērt multꝗ dicētes. Eam⁹
⁊ diſponam⁹ teſtamētū cuꝫ
gētib⁹ q circa nos ſūt: qꝛ ex q̃
receſſimus ab eis inuenerūt
nos mala multa. Et bon⁹ vi
ſus eſt ſermo in oculis eoꝝ.
℟. Impetū iimicoꝝ ne timue
ritis memoꝛeſ eſtote quō ſalui fa
cti ſūt patres nr̄i. Et nūc clame
mus in celū et miſerebit̃ noſtri
de⁹ nr̄. ℣. Memētote mirabi
liū ei⁹ que fecit pharoni et exerci
tu ei⁹ in mari rubꝛo. Et. L. vj.

e T deſtinauerūt aliqui
de populo ⁊ abierūt ad
regem: ⁊ dedit illis poteſtatē
vt facerēt iuſticiā gentiū: ⁊
edificauerūt gymnaſiū i hie
roſolimis ſꝫm leges nationū
⁊ fecerunt ſibi pꝛeputia: ⁊ re
ceſſerūt a teſtamēto ſancto ⁊
iuncti ſunt nationibus ⁊ ve

nūdati sunt vt facerēt malū. ℞. Refulsit sol i clypeos aureos et resplenduerūt montes ab eis. Et fortitudo gentiū dissipata est ℣. Erat eni i exercitus magnus valde ꝛ fortis ꝛ appropiauit iudas ꝛ exercit⁹ eius in preliū. Et. Gloria. Et. ℞. Dixit iudas symoni fratri suo: elige tibi viros ꝛ vade libera fratres tuos in galilea: ego autē ꝛ ionathas frater me⁹ ibim⁹ in galaditbi. Sic fuerit volūtas i celo sic fiat. ℣. Accingimini ꝛ estote filij potentes qm̄ meli⁹ est nobis mori in bello ꝙ videre mala gētis nr̄e ꝛ scōꝝ. Sic. ℞. In hymnis ꝛ ꝯfessioni b⁹ bn̄dicebāt dn̄m. Qui magna fecit in isrl̄ ꝛ victoriā dedit illis dn̄s oipotēs. ℣. Ornauerūt faciē tēpli coronis aureis ꝛ dedicauerūt altare dn̄o. Qui. ℞. Ornauerūt faciē templi coronis aureis: ꝛ dedicauerunt altare dn̄o Et facta ē leticia magna. In populo. ℣. In hymnis ꝛ ꝯfessionibus benedicebāt dn̄m. Et. Glīa In po. Sequentes an̄e dicende sunt in sab. ad magt an̄. vel ad memo. ꝙdiu cantat historia Adaperiat. An̄. Da pacē dn̄e in dieb⁹ nostris qꝛ nō est alius qui pugnet ꝓ nobis nisi tu de⁹ noster. An̄. Tua ē potentia tuū regnū dn̄e tu es sup oēs gentes da pacē dn̄e in dieb⁹ nr̄is An̄. Accingimini filij potētes ꝛ estote pati pugnare in ꝑlio: qm̄ meli⁹ ē nobis mori i bello ꝙ videre mala gētis nr̄e ꝛ scōꝝ sicut fuerit volūtas i celo sic fiat. An̄. Exaudiat dn̄s orōnes vr̄as ꝛ reconciliet vobis nec vos deserat in tpe malo. Lect. feriales ab illo loco. Et virt⁹ ē. in primo ca.° ꝑmi machabeoꝝ vsqꝫ ad locū illū. Tūc cōgregata est. iij. ca.° vt dicant ꝑcedentes.

Dominica. ij. Lectio. j.

Tunc cōgregata est ad eos synagoga iudeoꝝ fortis virib⁹ ex isrl̄ oīs wluntari⁹ in lege. Et oēs q fugiebāt a malis additi sūt ad eos ꝛ facti sūt illis ad firmamētū. Et collegerūt exercitū: ꝛ percusserūt peccatores in ira sua. ꝛ viros iniquos in indignatiōe sua: ꝛ ceteri fugerūt ad natōes vt euaderēt. ℞. ij. Et circuiuit matathias ꝛ amici ei⁹ ꝛ destruxerūt aras ꝛ circūciderūt pueros incircūcisos quotquot inuenerūt in finib⁹ isrl̄ in fortitudine. ꝛ ꝓsecuti sūt filios supbie: et

ꝓſperatū ē opꝰ i manibꝰ eoꝝ. Et obtinuerūt legē de manibus gētiū ⁊ de manibꝰ regū ⁊ nō dederunt cornu peccatori
Et appropinquerūt R.iij. dies mathathie moriēdi: ⁊ dixit filijs ſuis. Nūc ꝯfortata eſt ſupbia ⁊ caſtigatio ⁊ tempus euerſiōis ⁊ ira indigñtionis. Nūc ergo o filij emulatores eſtote legis: ⁊ date aīas vr̄as ꝓ teſtamēto patrū ⁊ memētote operū patrū que fecerūt i generatōibꝰ ſuis: ⁊ accipietis glīaȝ magnā ⁊ nomē etn̄ū
Abrahā uōne tēta R.iiij. tiōe iuentꝰ ē fidelis ⁊ reputatū ē ei ad iuſticiā. Joſeph in tēpe anguſtie ſue cuſtodiuit mādatū: ⁊ factꝰ ē dn̄s egypti Phinees pr̄ nr̄ çelādo çeluȝ dei accepit teſtamentū ſacerdotij eterni. Lectio.v.
Jeſus dū ipleuit v̄bū factꝰ ē dux in iſrl̄. Caleph dū teſtificat̄ in ecclīa: accepit hereditatē. Dauid i ſua mīa cōſecutꝰ ē ſedē regni i ſecl̄a. Helias dū çelat çelū legis receptꝰ eſt in celū. Lectio.vj.
Ananias açarias ⁊ miſahel credētes liberati ſūt d̄ flāma Daniel in ſua ſimplicitate liberatꝰ ē d̄ ore leonū. Et ita cogitate p̄ gn̄ationē ⁊ gn̄atōeȝ q2 oēs q ſp̄rāt i eū nō ifirmātur. Et a verbis viri pctōris ne timueritꝭ: q2 glīa eiꝰ ſtercꝰ ⁊ vermis ē. Hodie extollit̄ ⁊ cras nō iuenieẗ. Lec. feriales a iij. cap. vſqȝ ad ſecūduȝ libꝝ machabeoꝝ ad libitum vel repetantur antecedētes.

Dn̄ica tr̄ia. Lectio.j.

Fratribꝰ q ſūt p̄ egyptū iudeis ſalutē dicūt frēs q ſt̄ i hieroſolymis iudei ⁊ q i regiōe iudea: ⁊ pacē bonā. Benefaciat vob deꝰ ⁊ meminerit teſtamēti ſui: qd̄ locutꝰ ē ad abrahā ⁊ yſaac ⁊ iacob ſeruoꝝ ſuoꝝ fideliū: ⁊ det vobis cor oībꝰ ut colatis eum ⁊ faciatis eiꝰ voluntatē corde magno ⁊ aīo volēti. R.ij.
Adaperiat cor veſtrū i lege ⁊ i p̄ceptis ſuis ⁊ faciat pacē Exaudiat orōnes vr̄as ⁊ recōcilieẗ vobis: nec vos deſerat i tp̄e malo. Lectio.iij.
Et nūc hic ſumꝰ orātes pro vobis. Regnante demetrio āno cēteſimo ſexageſio nono nos iudei ſcripſimꝰ vob i tribulatōe ⁊ impetu q ſuperuenit nobis in iſtis ānis: ex q̊ receſ

fit iason a scã terra ⁊ a regno
Porta͡ succe͡derũt ⁊ effuderũt
sanguine͡ inoce͡te͡. Lectio iiij
Et orauim⁹ ad dñm ⁊ exau
diti sum⁹ ⁊ obtulim⁹ sacrifi
ciũ ⁊ similagine͡: ⁊ acce͡dim⁹
lucernas ⁊ ꝓposuim⁹ panes
Et nũc freque͡tate dies sceno
phegie me͡sis casleu. Lectio v
Anno ce͡tesimo octogesimo
octauo: ppl's q est hierosoly
mis ⁊ i iudea: senatusq; ⁊ iu
das aristobolo magistro pto
lomei regis qui est de genere
christoꝝ sacerdotũ: ⁊ his q i
egypto sũt iudeis salute͡ ⁊ sa
nitate͡. De magnis periculis
a deo liberati magnifice gra
tias agim⁹ ipsi: utpote q ad
uers⁹ tale͡ rege͡ dimicauim⁹.
Ipse.n.ebullire fecit R.vj
de psride eos q pugne͡rũt ꝯ nos
⁊ scã ciuitate͡. Nã cũ i psid
ee͡t dux ipse ⁊ cũ ipso ime͡sus
exercit⁹ cecidit i te͡plo nanee:
cõsilio decept⁹ sacerdotũ na
nee. Etenĩ cũ ea habitatur⁹
venit ad locũ antioch⁹ ⁊ ami
ci ei⁹: ⁊ ut acciperet pecunias
mltas dotis noie. Lect. feria
les a ij. ca° secũdi machabeo
rum vsq; ad vj. cap. ad libi
tũ. vel repetãt supradicte.

Dñica. iiij°. Lectio. j.
Cum venisset apolloni⁹
hierosolymã pace͡ simu
lãs, quieuit vsq; ad die͡ sancta
sabbati. Et tũc feriãtib iudeis
arma cape suis p̃cepit: oe͡sq;
q ad spectaculũ ꝓcesserãt tru
cidauit ⁊ ciuitate͡ cũ armatis
discurre͡s inge͡te͡ multitudi
ne͡ peremit. Lectio. ij.
Iudas aũt machabe⁹ q de
cim⁹ fuerat: secesserat i deser
tũ locũ: ibiq; int feras i mõ
tib⁹ vitã cũ suis agebat: ⁊ fe
ni cibo vesce͡tes demorabãt
ne participes ee͡nt coinquatõis
Nõ post multũ tpis R. iij.
misit rex sene͡ que͡dã antioche
nũ q cõpelleret iudeos ut se
trãsferre͡t a patrijs ⁊ dei legi
bus: contaminare etiã qð in
hierosolymis erat te͡plũ ⁊ co
gnominare iouis olympij ⁊ i
garizim, puterãt hi q locum
inhitabãt iouis hospitalis.
Pessima ãt ⁊ vniuer R. iiij
sis grauis maloꝝ erat incur
sio. Nã te͡plũ luxuria ⁊ com
messatõib⁹ erat plenũ: ⁊ scor
tãtiũ cũ meretricibus: sacra
tisq; edib⁹ mulieres se vltro
ingerebãt introfere͡tes ea q
nõ licebant. Lectio. v.

Altare etiã plenũ erat illici/
tis q̄ legibꝰ ꝓhibebãt̃. Necꝫ
eni sabbata custodiebãt̃ necꝫ
dies solẽnes patriȷ̃ s̃uabãt̃:
nec simplicit̃ iudeũ qsqꝫ se cõ
fitebat̃. Ducebãt̃ ãt cũ ama/
ra necessitate in die natalis
regis ad sacrificia. Lectio. vj
Et cũ liberi sacra celebrarẽ/
tur cogebãt̃ hedera coronati
libero circuire. Decretũ aũt
exijt i ꝓximas gẽtiliũ ciuita
tes suggerentibꝰ ptolemeis:
vt pari mõ ⁊ ipsi aduersꝰ iu/
deos agerẽt vt sacrificarent
Eos aũt q̄ nollẽt trãsire ad i/
stituta gentiliũ interficerent.
Lec. feria. a vij. ca. vsqꝫ ad. ix
ad libitũ: vel repetãt̃ p̃dicte.
Dominica. v. Lectio. j.
Eodẽ tpe anthiochꝰ in
honeste reuertebat̃ de
ꝑside. Intrauerat eni in eaꝫ
q̄ dr̃ ꝑsipolis ⁊ tẽtauit expoli
are tẽplũ ⁊ ciuitatẽ opprimẽ
s̃ multitudie ad arma cõcur
rẽte in fugã versi sũt. Et ita
cõtigit vt antiochꝰ post fugã
turpiter rediret. Lectio. ij.
Et cũ venissent circa egba/
thanã recognouit q̄ erga ni/
chanorẽ ⁊ timotheũ gesta sẽt
Elatꝰ aũt i ira arbitrabat̃ se
iniuriã illoꝝ q se fugauerãt
posse i iudeos retorq̄re. Ideo
qꝫ iussit agitari currũ sine in
termissiõe agẽs iter celesti eũ
iudicio ꝑurgẽte eo q̄ ita sup/
be locutꝰ ẽ se ventuꝝ hieroso/
lymã: ⁊ cõgeriẽ sepulchri iu/
deorũ eam facturũ. R. iij.
Sed q vniuersa ꝯspicit dñs
deꝰ isrl̃ ꝑcussit eũ insanabili
⁊ inuisibili plaga. Ut eni fi/
niuit hũc ipsũ s̃monẽ: appre
hẽdit eũ dirꝰ dolor viscerum
⁊ amara internoꝝ tormenta
Et qdẽ satis iuste: q̄ppe qui
multis ⁊ nouis cruciatibus
alioꝝ torserat viscera licꝫ ille
nullo mõ a sua malicia cessa
Sup hoc aũt sup R. iiij
bia repletꝰ ignẽ spirãs aio i
iudeos ⁊ p̃cipiẽs accelerari
negotiũ: ꝯtigit illũ i ipetu eũ
tẽ d̾ curru cadere ⁊ graui cor
poris collisiõe mẽbra vexari.
Isqꝫ q sibi videbat̃ etiã flu/
ctibꝰ marꝫ iꝑare: sup̃ hũanũ
modũ supbia repletꝰ ⁊ mon/
tiũ altitudies i statera appẽ/
dere: nũc hũiliatꝰ ad t̃rã i ge/
statorio portabat̃: manifestã
dei ṽtutẽ i semetipso ꝯtestãs
ita vt de corpe impiȷ̃ vermes
scaturirẽt: ac viuẽtẽs i dolo/

rib⁹ carnes ei⁹ effluerēt: odore etiā illius ⁊ fetore exercitus grauaretur. Lectio. v.
Et q̄ paulo an̄ sidera celi cōtigere se arbitrabať: eū3 nemo poterat ꝓpť intollerātiā fetoris portare. Hinc igiť cepit ex graui su̗pbia deduct⁹ ad agnitionē sui venire diuina admonit⁹ plaga ꝑ momēta singula doloribus suis augmēta capiētib⁹. R. vj.
Et cū nec ipse fetorē suū ferre posset: sic ait: Iustū ē subditū eē deo ⁊ mortalē nō paria deo sētire. Orabat āt hic scelest⁹ dn̄m a q̄ nō eēt miam ꝯsecutur⁹ ⁊ ciuitatē ad quā festinās veniebat ut cā ad solū deduceret ac sepulchꝝ cōgestoꝝ facēt: nūc optat liberā reddē. Lect. fer. a ix. ca.° vsq3 finē ad lib. vł repetāť supdcē
Dn̄ica pma nouembris ⁊ deīceps vsq3 ad pmā dn̄ica3 aduēt⁹ exclu. qn̄ de tpe agiť cāteť historia: Uidi dn̄3. ⁊ legāť ezechiel ⁊ daniel ⁊ duodecim ꝓphe. Et notādū qꝫ cū legiť liber ezechiel Lec. ō p ca.° per Tu aūt. a secūdo ⁊ deinceps ꝑ Hec dic dn̄s. finiūť. Et sab. ꝓcedēti ad v̄ R. Aspice dn̄e de sede. ij. Ad magť an̄.
Uidi dn̄m sedētē sup soliū excelsū ⁊ eleuatū ⁊ plena erat oīs ťra maiestate ei⁹ ⁊ ea q̄ sub ipso erāt replebāt tēplū. R. j.
Et factū ē i tricesimo anno i q̄rto mēse ⁊ i q̄nta mēsis cū eēm i medio captiuoꝝ iuxť flumē cobar: apti st̄ celi: ⁊ vidi visiōes dei. In q̄nta mensis ipse ē ann⁹ q̄ntus trāsmigratiōis regis ioachi: factū ē ṽbū dn̄i ad ezechielē filiū buzi sacerdotē i ťra caldeoꝝ sec⁹ flumē cobar. R. Uidi dn̄3 sedentē sup soliū excelsū ⁊ eleuatū ⁊ plena erat oīs ťra maiestate eius. Et ea q̄ sub ipso erāt replebāt tēplū. V. Seraphin stabāt sup illud sex ale vni ⁊ sex ale alteri. Et. R. ij.
Et facta est sup eū ibi man⁹ dn̄i
Et vidi: ⁊ ecce vēt⁹ turbinis veniebat ab aq̄lone: ⁊ nubes magna ⁊ ignis īuoluens: et splēdor i circuitu ei⁹. Et i medio eius q̄si species electri: id est de medio ignis. R. Aspice dn̄e de sede scā tua ⁊ cogita de nobis: inclina deus meus aurem tuam ⁊ audi. Aperi oculos tuos ⁊ vide tribulationē nostram. V. Qui regis isrrabel intende: qui

deducis velut ouez ioseph. Api.

E T in medio ei⁹ R. iiij. similitudo qttuor: aialium: z hic aspect⁹ eoꝝ: similitudo hominis in eis z qttuor facies vni z qttuor pēne vni. Et pedes eoꝝ pedes recti z planta pedis eoꝝ qsi plāta pedis vituli z scintille qsi aspect⁹ eris cādētis: z man⁹ hois sub pēnis eoꝝ i qttuor partib⁹. ℟. Aspice dñe qz facta ē desolata ciuitas plena diuitijs sedet in tristicia dña gētiū. Nō ē q̇ ꝯsolet eā nisi tu de⁹. ℣. Plorās plorauit i nocte z lacbryme i maxillis ei⁹. Nō. Gloria. Nō. R. iiij.

E T facies z pennas p qttuor ptes habebāt: iunctecꝫ erāt pēne coꝝ alteri⁹ ad alteꝝ. Nō reuertebāt cū incederent: sꝫ vnūqͦdqꝫ aū faciem suā gradiebat Similitudo aūt vult⁹ eoꝝ facies hois z facies leonis a dextris ipsoꝝ qttuor facies autez bouis a sinistris ipsoꝝ qttuor z facies aquile desup ipsoꝝ qttuor. ℟. Sup muros tuos hirlm cōstitui custodes tota die z nocte nō tacebunt Laudātes nomē dñi. ℣. Predicabūt populis fortitudinē meam z annūciabūt in gentib⁹ gloriam meam. Laudātes. Lectio. v.

E T facies eoꝝ z penne eoꝝ extēte desup. Due pēne singloꝝ iūgebāt z due tegebāt corpa eoꝝ. Et vnūqͦdqꝫ eoꝝ corā facie sua ābulabat. Ubi erat ipet⁹ spūs illuc gradiebāt nec reuertebāt cū ambularēt. ℟. Muro tuo inexpugnabili circūcinge nos dñe: z armis tue potētie ꝓtege nos semꝑ: Libera dñe deus israel clamantes ad te. ℣. Erue nos in mirabilib⁹ tuis z da gloriā noi tuo. Li.

S Jmilitudo ani R. vj. maliū z aspect⁹ eoꝝ qsi carbonū ignis ardētiū: z qsi aspect⁹ lāpadaꝝ. Hec erat visio discurrēs in medio aialiū splendor ignis z de igne fulgur egrediēs. z aialia ibāt z reuertebāt in similitudinē fulguris coruscantis. ℟. Sustinuim⁹ pacem z nō venit: quesiuimus bona z ecce tribulatio: cognouimus dñe pctā nrā. Nō in perpetuum obliuiscaris nos. ℣. Peccauim⁹ cū patrib⁹ nrīs iniuste egim⁹ iniqtatē fecim⁹. Nō i. Gloria. Nō. ℟. Angustie mihi sūt vndiqꝫ z quid eligā ignoro. Meli⁹ ē mihi incidere in man⁹ hoiuz qꝫ derelinqre legē dei mei

℟. Si enim hoc egero mors mihi est: si autem non egero non effugiam manus vestras. Melius. ℟. Misit dominus angelum suum et conclusit ora leonum et non me contaminauerunt Quia coram eo iustitia inuenta est in me. ℣. Misit deus misericordiam suam et veritatem suam: animam meam eripuit de catulorum leonum. Quia. ℟. Laudabilis populus quem dominus exercituum benedixit dicens: opus manuum mearum es tu. Hereditas mea israel. ℣. Beata gens cuius est dominus deus eorum populus electus in hereditatem. Here. Gloria. Here. Sequentes antiphone dicende sunt in sabbatis ad magnificat vel ad benedictus. quandiu cantatur historia. Uidi dominum. Añ. Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos domine et armis tue potentie protege nos semper deus noster. Añ. Qui celorum contines thronos et abyssos intueris domine rex regum montes ponderas terram palmo concludis exaudi nos domine in gemitibus nostris. Añ. Sustinuimus pacem et non venit domine: quesiuimus bona et ecce tribulatio: cognouimus domine peccata nostra: ne in eternum obliuiscaris nos deus israel. Añ. Aspice domine quia facta est desolata ciuitas plena diuitijs: sedes in tristicia domina gentium: non est qui consoletur eam nisi tu deus noster. Lec. feriales a. ij. ca. ezechiel. vsque ad. vij. ad libitum. vel repetantur precedentes.

Dominica. ij. Lectio. j.

Et factus est sermo domini ad me dicens: Et tu fili hominis: hec dicit dominus deus terre israel: Finis venit: venit finis super quattuor plagas terre. Nunc finis super te: et immittam furorem meum in me: et iudicabo te iuxta vias tuas et ponam contra te omnes abhominationes tuas. ℟. ℣. Et non parcet oculus Lec. ij. meus super te et non miserebor: sed vias tuas ponam super te et abhominationes tue in medio tui erunt. Et scietis quia ego dominus. Hec dicit dominus deus: Afflictio vna: afflictio ecce venit. Finis venit venit finis. Euigilauit aduersum te: ecce venit Uenit contritio super te qui habitas in terra. Hec dic. Lec. iij. Uenit tempus, prope est dies occisionis et non glorie montium. Nunc de propinquo effundam iram meam super te: et complebo furorem meum in te et iudicabo te iuxta vias tuas et imponam tibi omnia scelera tua et non parcet oculus meus: neque miserebor: sed vias tuas imponam tibi: et abhominationes tue in me-

dio tui erūt. Et scietis q2 ego
sū dn̄s ꝑcutiēs. Lectio. iiij.
Ecce dies: ecce venit. Egres
sa ē ꝯtritio: floruit ṽga: ger
minauit sup̄bia: iniq̄tas sur
rexit in virga īpietatis. Nō
ex eis ⁊ non ex ppl'o: neq3 ex
sonitu eorū: ⁊ nō erit reqes
in eis. Hec dicit. Lectio. v.
Uenit tēp⁹: appropinq̄uit
dies: qemit nō letet ⁊ q ven
dit nō lugeat: q2 ira sup oēm
ppl'3 ei⁹ q2 q vēdit ad id qð vē
didit nō reuertet: ⁊ adhuc i
viuētib⁹ vita eoꝝ. Uisio eni
ad oē3 m'ltitudinē ei⁹ nō re
grediet ⁊ vir i iniq̄tate vite sue
nō ꝯfortabit. Hec d. R. vj.
Canite tuba: ꝑpēt oēs ⁊ nō
ē q vadat ad p̄liū. Jra enim
mea sup vniuersū populū ei⁹
Gladi⁹ foris pestis ⁊ fames
intrinsecus. Qui in agro est
gladio moriet: ⁊ q in ciuita
te pestilentia ⁊ fame deuora
būt. Et saluabūt q fugerint
ex eis ⁊ erūt i mōtib⁹ q̄si colū
be ꝯualliū ei⁹ oēs trepidi vn⁹
q̄sq3 in iniq̄tate sua. Lec. fe
riales ab viij. cap. vsq3 ad fi
nē ad libitū. vl' repetāt p̄dcē.

Dn̄ica. iij. Lectio. j.

a Anno tertio regni ioachi
regis iuda venit nabuchdono
sor rex babylōis hiel'm ⁊ ob
sedit eā Et tradidit dn̄s ima
n⁹ ei⁹ ioachi regē iude ⁊ ꝑtē
vasorū dom⁹ dei. Et asporta
uit eā i trā sennaarin: i domū
dei sui ⁊ vasa ītulit in domū
thesauri dei sui. Tu aūt. R. ij.
Et ait rex assenez preposito
eunuchoꝝ vt introducet de fi
lijs isrl' ⁊ de semīe regio ⁊ ty
rānorū pueros in q̄b⁹ nulla
eēt macula: decoros forma. ⁊
eruditos oī sapia cautos scīa
⁊ doctos disciplina: ⁊ q pos
sent stare i palatio reg: vt do
ceret eos lrās ⁊ linguā chal
deorū. Tu aūt. Lectio. iij.
Et ꝯstituit eis rex annonā
p singulos dies de cibis suis
⁊ de vino vn̄ bibebat ipse: vt
enutriti trib⁹ ānis postea sta
rēt in ꝯspectu regis. Fuerūt
ḡ int eos de filijs iude daniel
ananias misael ⁊ azarias:
Et imposuit eis p̄posit⁹ eunu
choꝝ noīa danieli balthasar
ananie sidrach: misaeli mi
sac ⁊ azarie abdenago R. iiij
Proposuit aūt daniel in cor
de suo ne pollueret de mensa
regis neq3 de vino potus ei⁹
Et rogauit eunuchoꝝ p̄posi

tū ne ꝯtamiaret. Dedit aūt
deꝰ danieli grām ⁊ miām in
ꝯſpcū pncipis eunuchoꝝ. R.
Et ait pnceps eunuchoꝝ v.
ad daniele͂: Timeo ego dn̄m
meū regē q ꝯſtituit vob cibū
⁊ potū. Qui ſi viderit vultꝰ
vroſ macilētiores p̄ ceteris
adoleſcētibꝰ coeuis vr̄is: ꝯdē
nabit caput meuȝ regi. Tu.
Et dixit daniel ad R. vj.
malaſſar quē ꝯſtituerat pn/
ceps eunuchoꝝ ſup danielē
ananiā miſahelē ⁊ açariam
Tēta nos obſecro ſ̄uos tuos
diebꝰ decē: ⁊ dent̄ nob leguia
ad veſcēdū ⁊ aq̈ ad bibēdū ⁊
ꝯtēplare vultꝰ nr̄os ⁊ vultꝰ
pueroꝝ q veſcūt̄ cibo regio ⁊
ſic vider ſic facias cū ſeruis
tuis. Lec. fer. a. ij. caº danie/
lis vſq ad fineȝ ad libitum.
vel dicant̄ dominicales.

Dn̄ica. iiij. Lectio. j.

VErbū dn̄i qꝺ factū eſt
ad oſee filiū beeri i die
bꝰ oçie ioathā achaç ezechie
regū iuda ⁊ i diebꝰ hierobeā
filij ioas regis iſrl̄. Princi
piū loquēdi dn̄o i oſee. Et di
xit dn̄s ad oſee: Vade ſume
tibi vxorē fornicationū ⁊ fac
tibi filios fornicationū quia
fornicans fornicabit̄ terra a
domino. Et abijt ⁊ accepit go
mer filiā debelaiȝ ⁊ ꝯcepit ⁊
ꝑpit ei filiū. Hec dic̄. R. ij.
Et dixit dn̄s ad eū voca no/
mē eiꝰ ieçrahel qm̄ adhuc mo
dicū: ⁊ viſitabo ſanguinē ie/
çrahel ſup domū iheu: ⁊ qe/
ſcere faciā regnū domꝰ iſrl̄ ⁊
in illa die cōterā arcū iſrl̄ in
valle ieçrahel. Et cōcepit ad
huc ⁊ peperit filiā ⁊ dixit ei:
Voca nomē eius abſq mīa:
qꝛ nō addā vltra miſereri do
mui iſrl̄: ſ obliuione obliui/
ſcar eoꝝ: ⁊ domui iuda miſe.
rebor ⁊ ſaluabo eos i dn̄o deo
ſuo ⁊ nō ſaluabo eos i arcu ⁊
gladio ⁊ i bello ⁊ i eqs ⁊ in eq
tibus. Hec dicit. Lectio. iij.
Et ablactauit eam que erat
abſq mīa. Et ꝯcepit ⁊ ꝑpit
filiū: ⁊ dixit Voca nomē eiꝰ
nō ppl̄s meꝰ: qꝛ vos nō ppl̄s
meꝰ: ⁊ ego nō ero veſter deus
⁊ erit nūerꝰ filioꝝ iſrl̄ q̈ſi are
na maris q̄ ſine mēſura eſt ⁊
nō numerabit̄. Et erit in lo/
co vbi dicet̄ eis nō ppl̄s meꝰ
vos: ſ dicetur eis filij dei vi
uentis. Et congregabunt̄ fi
lij iuda ⁊ filij iſrael pariter:
⁊ ponent ſibimet caput vnū

⁊ aſcēdēt de t̃ra: qꝛ magnus
dies ieçrahel. Hec. d. R. iiij.
Dicite fratrib⁹ veſtris ppľs
me⁹: ⁊ ſorori veſtre miām cō/
ſecuta. Judicate matrē ve/
ſtram iudicate: qm̄ ipſa non
vxor mea ⁊ ego nō vir eius.
Auferat fornicatiōes ſuas a
facie ſua ⁊ adulteria ſua de
medio vberū ſuorū: ne forte
expoliē eā nudā ⁊ ſtatuā eam
ſcđʒ diē natiuitatꝭ ſue. R. v.
Et ponā eā q̃ſi ſolitudinē: ⁊
ſtatuā eā velut terrā inuiā: ⁊
interficiā eā ſiti: ⁊ filioꝝ illi⁹
nō miſereboꝛ: qm̄ filij forni/
cationū ſūt: quia fornicata ē
mater eoꝝ. Cōfuſa ē que con
cepit eos qꝛ dixit: Vadā poſt
amatores meos q dāt panes
m̄ ⁊ aquas meas ⁊ lanā meā
⁊ linū meū ⁊ oleū meū ⁊ potū
meum. Hec dicit. Lectio. vj.
Propter hoc ecce ego ſepiā
viā tuā ſpinis ⁊ ſepiā eā ma/
ceria ⁊ ſemitas ſuas nō inue
niet: ⁊ ſeq̄t amatores ſuos: ⁊
nō apphēdet eos. Et q̄ret eos
⁊ nō iueniet ⁊ dicet: Vadā ⁊
reuertar ad virū meū priorē
qꝛ mihi bn̄ erat tūc magiſq̄
nūc. Lec. fčiales a. iij. caº oſee
vſq ad michcā ad libitum.
vel repetantur predicte.

Dominica. v. Lectio. j.

Verbū dn̄i qđ factū eſt
ad michcā moraſthitē
in dieb⁹ ioathan achaç ⁊ eçe/
chie regū iuda qđ vidit ſuper
ſamariā ⁊ hirľm. Audite po
puli oēs ⁊ attēdat terra ⁊ ple
nitudo ei⁹: ⁊ ſit dn̄s de⁹ vob
i teſtē: dn̄s de tēplo ſācto ſuo
Quia ecce dn̄s egredietur de
loco ſuo: ⁊ deſcendet ⁊ calca/
bit ſup excelſa terre. Hec. d.
Et cōſumēt mōtes ſub R. ij.
tus eū ⁊ valles ſcindēt ſic ce/
ra a facie ignis: ſic aq̄ que de
currūt in p̄ceps In ſcelere ia
cob oē iſtud ⁊ in pctīs domus
iſrľ. Quod ſcel⁹ iacob. Nōne
ſamaria: Et q̄ excelſa iude:
Nōne hirľʒ: H. d. Lectio. iij.
Et ponā ſamariam q̄ſi acer
uum lapidū in agro cū plan/
tatē vinea. Et detrahā in val
lem lapides ei⁹. Et fūdamē/
ta ei⁹ reuelabo: ⁊ oīa ſculpti/
lia eius cōcidēt. Et oēs mer/
cedes ei⁹ cōburēt igni: ⁊ oīa
idola ei⁹ ponā in pditionē: qꝛ
de mercedib⁹ meretricijs cō/
gregata ſt: ⁊ vſq ad mercedē
meretricꝭ reūtēt. Lectio. iiij.
Sup hoc plangā ⁊ vlulabo:

vadā spoliatꝰ ⁊ nudꝰ. Faciā plāctū velut draconum: ⁊ luctū q̄si strutionū: q2 desp̄ata ē plaga eius: q2 venit vsq3 ad iudā tetigit portā populi mei, vsq3 ad hirl'z. Hec dic. R. v.

In geth nolite ānūciare: lachrymis ne ploret̄. In domo pulueris puluere vos ꝯsp̄gite ⁊ trāsite vobis habitatio pulchra: ꝯfusa ignominia. Nō ē egressa q̄ habitat in exitu. Plāctū domꝰ vicina accipiet ex vob̄ q̄ stetit sibimet: q2 infirmata ē i bonū q̄ habitat in amaritudinibꝰ. Quia descēdit malū a dn̄o i portā hirl'm tumultꝰ q̄drige stuporis habitāti lachis. Hec dic. R. vj.

Principiū pcti ē filie syō: q2 in te inuēte sūt scelera israel. Propterea dabit emissarios sup hereditatē geth: domos mēdacij in deceptionē regibꝰ isrl'. Adhuc heredē adducā tibi q̄ habitas i maresa vsq3 ad ollā veniet gloria israel.

Lect. feriales a p̄mo cap. çacharie vsq3 ad finē malachie ad libitū. vl' repetant̄ p̄dicte.

Dn̄ica p̄ma pꝰ trinitatē.

Deus in te sperā- Oro tiū fortitudo adesto p̄pitiꝰ inuocatiōibꝰ nr̄is: ⁊ q2 sine te nihil pōt mortal' infirmitas: p̄sta auxiliū g̃re tue: vt in exequēdis mādat̄ tuis ⁊ volūtate tibi ⁊ actōe placeamus. Per. Scdm lucam.

In illo tēpore: Dicebat iesus turbis iudeorū ⁊ phariseoꝝ. Homo quidā erat diues ⁊ iduebat̄ purpura ⁊ bysso ⁊ epulabat̄ q̊tidie splēdide. Et reliq̄. Omelia beati greg. pape Lectio. vij.

Quem fr̄es kmi diues iste qui induebat̄ purpura ⁊ bysso ⁊ epulabat̄ q̊tidie splēdide: nisi iudaicum populū designat: qui cultū vite exterius habuit: q accepte legis delitijs ad nitorē vsus ē: non ad vtilitatē. Quē vo laçarꝰ vlceribꝰ plenꝰ nisi gentilē populū figuraliter exp̄mit: qui dū ꝯuersus ad deū confiteri peccata sua nō erubuit: huic vulnꝰ i cute fuit. Lectio. viij.

In cutis qpp̄e vulnere virꝰ a viscéribꝰ trahit̄ ⁊ foras erūpit. Quid ē ergo pctōꝝ cōfessio nisi q̄dā vulnerū ruptio: q2 pcti virꝰ salubriter ap̄rit̄ in cōfessiōe: qd̄ pestifere latebat in mente. Vulnera eteni

cutis in supficie trahũt hu-
morẽ putredinis Et ꝯfitẽdo
pctã qd aliud agim⁹ nisi ma
lũ qd̉ i nob̃ latebat aperim⁹?
Sed lazar⁹ vulnera- R. ix.
tus cupiebat saturari de mi-
cis que cadebãt de mensa di
uitis: ⁊ nemo illi dabat: qꝛ
gentilẽ quẽq; ad cognitionẽ
legis admittere superbus ille
popul⁹ despiciebat. Qui dũ
doctrinã leg̃ nõ ad charitatẽ
habuit sed ad elationẽ quasi
de accept̃ operib⁹ intumuit
qꝛ ei verba defluebãt de sciẽ-
tia quasi mice cadebãt de mẽ
sa. Ad bn. añ. Homo q̃dã erat
diues ⁊ induebat̃ purpura ⁊ bys
so: ⁊ epulabat̃ quottidie splẽdi-
de: ⁊ erat quidã mẽdicus nomĩe
lazarus q̃ iacebat añ ianuã eius
vlcerib⁹ plenus: cupiẽs saturari
de micis que cadebant de mensa
diuitis ⁊ nemo illi dabat sꝫ ⁊ ca
nes veniebãt ⁊ lingebant vlcera
eius. Ad mgt an. Pater abra
ham miserere mei ⁊ mitte laza
rũ vt itingat extremũ digiti sui
in aquã vt refrigeret liguã meã.

Dominica. ij. oratio.

s Ancti noĩs tui dñe ti-
morẽ pariter ⁊ amorẽꝫ
fac nos habere perpetuũꝫ: qꝛ
nũq̃ tua gubernatiõe desti-
tuis q̃s i soliditate tue dile-
ctiõis istituis. Per. Scdm
In illo tpe: Dixit lucã.
Iesus discipul̃ suis sili-
tudinẽ hãc. Hõ qdã fec̃ cenã
magnã ⁊ vocauit mł̃tos.
Omel. bti greg. pape. R. vij
q Uis igit̃ ẽ iste hõ frẽs
kmĩ: nisi ille de q̃ per ꝓ-
phetã dr̃: Hõ ẽ ⁊ qs cog̃scit
eũ? q fecit cenã magnã: qꝛ sa
tietatẽ nobis in ẽne dulcedi-
nis ꝑpauit Qui vocauit mul
tos: ſ pauci venerũt qꝛ nõnũ
q̃ ipsi q ei⁹ fidẽ subiecti sũt
eterno ei⁹ conuiuio male vi-
uẽdo cõtradicũt. Lectio. viij
Misit aũt seruũ suum hora
cene dicere iuitat̃ vt venirẽt
Quid hora cene nisi finis est
mũdi? In q̃ nimirũ nos su-
mus: sicut iã dudũ paul⁹ te-
stat̃ dicẽs: nos sum⁹ in q̃s fi-
nes scłoꝝ deuenerunt. Si ſ
hora cene iã ẽ cũ vocam̃: tãto
min⁹ nos excusare debem⁹ a
ꝯuiuio dei: q̃nto appropinq̃s
se iã cernim⁹ finẽ mũdi Quo
eni pẽsam⁹ ꝙ nihil est qd̉ re-
stat: eo debem⁹ expauescẽ: ne
tẽp⁹ g̃re qd̉ ꝑsto ẽ peat. R. ix.
Idcirco ãt h̃ ꝯuiuiũ dei non

prãdiũ sꝫ cena noiat: qꝛ post prandiũ cenam post cenã ꝟo cõuiuiũ nullũ restat: ⁊ quia eternũ dei cõuiuiũ nobis in extremo ꝑparabit: rectuꝫ fuit vt h nõ prãdiũ: ꝗ cena vocaret. Sꝫ qs ꝑ hũc ſuũ q a pre familias adiuitãduꝫ mittit nisi ꝑdicatorum ordo signat

Ad bn. añ. Homo qdã fecit cenaꝫ magnã ⁊ vocauit mltos ⁊ misit ſuũ suũ hora cene dicere iuitatꝭ vt venirẽt: qꝛ oĩa ꝑata sũt alla.

Ad mgt añ Exi cito iplateas ⁊ vicos ciuitatꝭ ⁊ paupes ac debiles cecos ⁊ claudos cõpelle intrare: vt impleatur domus mea alla.

Dominica tertia. Oratio.

Deprecationẽ nostraꝫ qs dñe benign⁹ exaudi ⁊ qb⁹ supplicãdi ꝑstas affectũ tribue ꝯfesiõis auxiliũ. Per

In illo tpe: Scdm lucã.

Erãt appropiquãtes publicani ⁊ pctõres ad iesũ vt audirẽt illũ: ⁊ murmurabãt pharisei ⁊ scribe dicẽtes: qꝛ h pctõres recipit ⁊ mãducat cũ illis. ⁊ rel. Omel. bti greg pape L. vij.

Audistis ex lectiõe euãgelica frẽs mei qꝛ pctõres ⁊ publicani accesserunt ad redemptorem nr̃m: ⁊ nõ solũ ad colloquendũ ꝗ etiã ad ꝯuescẽdũ recepti sunt: quod vidẽtes pharisei indignati sũt. Ex qua re colligite qꝛ vera iusticia cõpassionem habet: falsa ꝟo iusticia dedignatõnẽ: quãuis ⁊ iusti recte soleãt pctõrib⁹ indigrari Sed aliud ẽ qd agit typo superbie: aliud qd zelo disciplie.

Dedignãt iusti ꝗ nõ L. viij ꝯdignãtes ꝯsperãt: ꝗ nõ ꝯsperãtes: ꝑsecutiont cõmouẽt: ꝗ amãtes. Qui ⁊ si foris icrepatiões ꝑ disciplinã exaggerẽt it⁹ tñ dulcedinẽ ꝑ caritatẽ seruãt. Preponũt sibi i aĩo iustiipsos plerũqꝫ qs corrigũt meliores existimãt eos qꝫ qs iudicãt. Qd videlicꝫ agẽtes ⁊ ꝑ disciplinã sbditos ⁊ ꝑ hũilitatẽ custodiũt semetipsos.

At ꝯtra hi q de falsa L. ix. iusticia supbire solẽt: ceteros qsqꝫ despiciũt: nulla ĩfirmãtib⁹ mĩa cõdescẽdũt. Et q se pctõres cẽ nõ credũt: eo deteri⁹ pctõres fiũt. De quorũ ꝑfecto numero pharisei extiterunt qui diiudicantes dñm ꝙ peccatores susciperet attẽti corde ipsum fontẽ mĩe repre hẽdebãt. Ad bn. añ. Quis ex

vobis hõ q̇ habet cẽtũ oues et ſi
ꝑdiderit vnã ex illis nõne dimit
tit nonagitanouẽ ĩ deſerto ⁊ va
dit ad illã q̃ ꝑierat donec iueniat
illã al'. Ad magr̃ añ. Que muli
er habẽs dragmas decẽ et ſi ꝑdi
derit dragmã vnã nonne accen
dit lucernam et euertit domũ et
q̃rit diligẽter donec inueniat

Dñica. iiij. Oratio.

p Rotector in te ſperãtiũ
deꝰ: ſine q̃ nihil ẽ vali
dũ: nihil ſcm̃: multiplica ſu
per nos miãz tuã: ut te recto
re te duce ſic trãſcamꝰ ꝑ bona
tꝑalia ut nõ amittamꝰ etñ a.
Per. Scd̃m lucã.

In illo tꝑe. d. i. d. ſ. Eſto
te miſericordes ſicut ⁊ pr̃ ve
ſter miſericors eſt. Nolite iu
dicare ⁊ nõ iudicabimini. ⁊
rel'. Omel'. vene. bede pſbri.

b Enignꝰ eſt deꝰ R. vij.
ſuꝑ ingratos ⁊ malos:
vel multiplici ſcz ſua miã q̃
etiã ⁊ iumenta ſaluat tꝑalia
bona largiẽdo: vel celeſtia do
na ſingulari grã q̃ electos ſu
os ſolũ glorificat inſpirãdo.
Sz ſiue hoc ſiue illud vtrũqz
intelligas: magna dei boni
tate fit q̃ nobis imitãda ꝑci
pit' ſi filij dei eſſe volumus.

Nolite inq̄t iudica R. viij
re ⁊ non iudicabimi. Nolite
ↄdẽnare ⁊ nõ ↄdẽnabimini
Hoc loco nihil aliud precipi
exiſtimo niſi ut ea facta q̃ du
biũ ẽ q̇ aio fiãt i meliorẽ ꝑtez
int'pretemur. Oꝛ aũtꝫ ſcriptũ
eſt: a fructibꝰ eoꝝ cognoſcetꝫ
eos de manifeſtis dictũ eſt q̃
nõ poſſunt bono aio fieri: ſic
ſtupra vel blaſphemie vl' fur
ta vel ebrietas: ⁊ ſi queſũt ta
lia: de q̄bꝰ nobis iudicare ꝑ
De genere R. ix. mittit'
aũt ciboꝝ q̄r poſſũt bono aio
⁊ ſimplici corde ſine vitio cõ
cupiſcẽtie q̄cũqz humani ci
bi indifferẽter ſumi ꝓhibet
apl's iudicari eos q̄ carnibꝰ
veſcebãt' ⁊ bibebãt vinũ: ab
eis q̄ ſe ab his alimẽto tempe
rabãt. Qui eni mãducat in
q̄t nõ mãducãtẽ nõ ſpernat:
⁊ q̄ nõ mãducat mãducantẽ
nõ iudicet. Ad bn̄. añ. Eſtote
ergo miſericordes ſicut pr̄ vr̄ mi
ſericors ẽ dicit dñs. Ad m̄gr̄ añ
Nolite iudicare ⁊ nõ iudicabimĩ
in q̃ enĩ iudicio iudicaueritis iu
dicabimini dicit dominus.

Dñica q̄nta. Oratio

d A nobis q̃ſumꝰ dñe ut
⁊ mũdi curſuſ pacifice

nobis tuo ordine dirigatur: et ecclesia tua tranquilla devotione letetur. Per. Secundum lucam.

In illo tempore: Cum turbe irruerent ad iesum ut audirent verbum dei: et ipse stabat secus stagnum genezareth. et reliqua.

Omel. venerabi. bede presbi.

Stagnum geneza. L. vij. reth idem dicunt esse quod mare galilee vel mare tyberiadis. Sed mare galilee ab adiacente provincia dictum est mare tyberiadis a proxima ciuitate que olim genezareth vocata: sed ab herode tetrarcha instaurata in honorem tyberij cesaris tyberias est appellata. L. viij.

Porro genesear a loci ipsius natura que crispantibus aquis de seipso excitare auram perhibetur: greco vocabulo quasi generans sibi auram dicitur. Neque enim in stagni morem sternitur aqua sed frequentibus auris spirantibus agitatur. Haustu dulcis et ad potandum habilis. Sed hebraice lingue consuetudine omnis aquarum congregatio siue dulcis sit siue salsa mare nuncupatur. L. ix.

Quia et stagnum siue mare presens seculum designat: dominus secus mare stat post que vite labentis mortalitatem devincens in ea quam passus est carne stabilitatem perpetue quietis adijt. Turbarum conuentus ad eum gentium in fide concurrentium typus est. De quo ysaias: Et fluent inquit ad eum omnes gentes et ibunt populi multi

Ad bn. an. Ascendit iesus in nauim et sedens docebat turbas all'a

Ad mgt. an. Preceptor per totam noctem laborantes nihil cepimus in verbo autem tuo laxabo rete.

Dominica. vj. Oratio.

Deus qui diligentibus te bona inuisibilia preparasti infunde cordibus nostris tui amoris affectum: ut te in omnibus et super omnia diligentes promissiones tuas que omne desiderium superant consequamur. Per. Secundum mattheum

In illo tempore dixit iesus discipulis suis. Amen dico vobis nisi abundauerit iustitia vestra plusquam scribarum et phariseorum non intrabitis in regnum celorum. et reliqua. Omel. venerabilis bede presbyteri. Lectio. vij.

Audistis fratres karissimi dominum in euangelio discipulos ad monentem et in illis omnes nos nisi inquientem abundauerit iustitia plusquam scribarum et phariseorum non intrabitis in regnum ce

loꝝ. Justicia nāq; scribaꝝ ꝛ pharisꝑoꝝ ē: ut nō occidant Justicia ꝟo illoꝝ qui intraturi sunt i regnū celoꝝ ut nō irascant̄ sine causa. R. viij.

Qua ꝓpt̄ qui docet ut non irascamur: nō soluit legē ne occidamus: ſ; ipler poti⁹ ut ꝛ foris dū nō occidim⁹ ꝛ i corde dū nō irascimur inocētiā custodiam⁹. Audistis īquit q2 dictū est antiquis: Nō occides: qui aūt occiderit reus erit iudicio. Ego aūt dico vobis q2 oīs qui irascit̄ fri suo reus erit iudicio. Sed quid intest int̄ reū iudicio ꝛ reum concilio ꝛ reū gehēne ignis. Nō eni reat⁹ haberet grad⁹ nisi etiā gradatim peccata cōmemorarent̄. Lectio. ix.

Grad⁹ igit̄ sūt i istis peccatꝭ In pmo vnū ē: id est ira sola In secūdo duo ira sc; ꝛ vox q̄ irā significat. In t̄rio ꝟo tria: ira sc; ꝛ vox q̄ irā significat ꝛ i voce ipsa vituperationis expressio. Vn̄ etiā triū reatuū: iudicij cōcilij gehēne ignis diuersitatꝭ aliquid int̄ esse fateri cogit ipsa distictio Ad bn. añ. Audistis q2 dictū ē antiqs: non occides: q̄ aūt occiderit re⁹ erit iudicio. Ad mgt. añ. Si offers mun⁹ tuū añ altare et recordat⁹ fueris q2 frater tu⁹ habet aliqd aduersū te: relinque ibi mun⁹ tuū añ altare et vade pri⁹ recōciliari fri tuo ꝛ tūc veniens offeres munus tuum alleluia.

Dominica vij^a. Oratio.

Deus ꝟtutū cui⁹ ē totū qd ē optimū: insere pectorib⁹ nr̄is amorē tui nois: ꝛ p̄sta nobis religionis augmētū: ut q̄ sūt bona nutrias ac pietatꝭ studio q̄ sū nutrita custodias. P. Scd; marcū

In illo tēpe: Cū turba multa esset cū iesu nec haberēt qd mādicarēt: cōuocatꝭ discipulis ait illis: Misereor sup turbā: q2 ecce iam triduo sustinēt me nec habēt qd mādicēt. ꝛ rel. Omel. venerabil̄ bede p̄sbri. R. vij.

In hac lectiōe cōsideranda est in vno eodēq; redēptore nr̄o distincta operatio diuinitatꝭ ꝛ humanitatꝭ. Atq; eutHicetꝭ error qui vnā tm̄ in christo opationē dogmatizare p̄sūpsit, pcul a christianis finib⁹ expellēd⁹. Quis enim nō videat hoc q; super turbā miseret̄ dn̄s: ne vel inedia vl̄

vie lõgioris labore deficiat: affectũ eẽ ꝛ cõpassionẽ hũa/ ne fragilitatꝭ. Oꝛ ẜo de septẽ panibus ꝛ pisciculis paucis q̃tuor milia hoiuʒ saturauit dine op⁹ esse ẜturis. R. viij. Mystice aũt h̃ miraculo de signat: ꝙ vitã p̃ntis sc̃li alit̃ incolumes trãsire nequim⁹ nisi nos gr̃a redẽptorꝭ nr̃i alimẽto verbi sui reficiat. Hoc ẜo typice int̃ hãc refectionẽ ꝛ illã qnq; panũ ac duoꝝ pisciũ distat ꝙ ibi littera veteris testamẽti spiritali gr̃a plena eẽ signata ẽ. Hic aũt noui ẜitas ac gr̃a testamẽti fidelib⁹ ministrãda mõstrata ẽ. Sane vtraq; refectio R. ix in mõte celebrata est: ut aliorũ euãgelistarũ narratio declarat: qꝛ vtriusq; scriptura testamẽti recte ĩtellecta altitudinẽ nobis celestiũ p̃ceptorũ mãdat ꝛ p̃mioꝝ: atq; altitudinẽ christi q̃ ẽ mõs dom⁹ dñi in vertice mõtiũ cõsona voce p̃dicat. Ad bn. añ. Misereor sup turbã qꝛ ecce iã triduo sustinẽt me nec habẽt qd̃ manducẽt: et si dimisero eos ieiunos deficient in via all'a. Ad mgt añ. Et accipiens iesus septem panes grãs agens bñdixit ꝛ fregit et dedit discipulis suis ut apponerẽt et apposuerunt turbe all'a.

Dominica. viij. Oõ

Deus cui⁹ ꝓuidẽtia in sui dispositiõe nõ fallitur: te supplices exoram⁹ ut noxia cũcta submoueas: ꝛ oĩa nob̃ profutura concedas. Per.

In illo tp̃e Scd̃m matth. Dixit iesus discipul' suis: Attẽdite a falsis ꝓphetis qui veniũt ad vos ĩ vestimẽtis ouiũ: intrinsec⁹ aũt sunt lupi rapaces. ꝛ rel'. Omelia origenis. Lectio. vij.

Quod paulo superi⁹ spatiosã ꝛ latã viã dñs noiauit: hic nũc apti⁹ falsos ꝓphetas ostẽdit: p̃ q̃s multi in p̃ditionẽ abhoiabilẽ abierũt. Qui p̃mo in iudea multi apparuerũt: ꝛ modo p̃fidia sua totũ repleuerũt mũdũ. R. viij Sʒ illi q pri⁹ falsi ꝓphe fuerũt: verissimos dñi ꝓphas vsq; ad mortẽ p̃secuti sũt: sic hieremiaʒ ꝛ micheã: aliosq; multos. Isti aũt nũc falsi ꝓphete ꝛ falsi christiani q sũt: veraces christiãos sine mĩa p̃sequũt ꝛ opp̃mũt: aliqñ si det̃ eis copia etiã gladiis sime

intermissiõe aũt suis prauis moribꝰ ⁊ exẽplis corrũpunt. Iccirco oẽs pueniẽs dñs adhortatus est dicens: Attẽdite a falsis ꝓphetis. R.ix.

Attẽdite diligẽtius: obſuate cautiꝰ: vt nõ seducamini: vt nõ circũueniamini: vt nõ fallamini. Attẽdite ꝗ hoc est ꝯsiderate: qꝛ nõ sũt oues: ſ lupi i vestimẽto ouiũ: qꝛ nõ sũt religiosi: ſ irreligiosi in figura religiositatꝭ: qꝛ nõ sũt christiani: ſ ꝟitate vacui christi anoꝝ ꝑsecutores. Ad bn. añ

Attẽdite a falsis ꝓphis q̃ veniunt ad vos in vestimẽtꝭ ouiũ intrinsecus aũt sũt lupi rapaces: a fructibꝰ eorũ cognoscetꝭ eos. Ad mgr. añ. Nõ ois q̃ dicit m̃ dñe dñe in trabit in regnum celorum sed q̃ facit volũtatẽ pr̃is mei qui in celis ẽ ipse intrabit in regnũ celoꝝ al'.

Dñica. ix. Oratio

Largire nobis qs̃ dñe sp spm̃ cogitãdi q̃ recta sũt ꝓpitius ⁊ agẽdi: vt q sine te esse nõ possumꝰ ſm te viuẽ valeamꝰ. Per. Scd̃m lucã

In illo tpe: Dixit iesus discipulꝭ suis parabolã hãc. Hõ qdã erat diues q habebat villicũ ⁊ hic diffamatꝰ est apud illũ: q̃si dissipasset bona illiꝰ. ⁊ reliqua. Omel. bti hieronymi pr̃bri. R. vij.

Villicꝰ ꝓprie ville gubernatorẽ: iconomus tã pecunie q̃ꝫ frugũ ⁊ oĩum q̃ dñs possidet dispẽsator est. Iste igit̃ dispẽsator accusatꝰ ẽ apud dñm suũ ꝙ dissipasset subaꝫ eiꝰ. Quo vocato dixit. Quid h̃ audio ð te? Redde ratione dispẽsatiõis: neqꝫ eni in ea vltra dispensabis. Qui dixit i semetipõ: Quid faciã quia dñs meꝰ aufert a me dispẽnsationẽ? fodere nõ valeo mẽdicare erubesco. R. viij.

Si dispẽsator iniqui mãmone dñi voce laudatur ꝙ de re iniqua sibi iusticiam ꝑparauit: ⁊ passus dispẽdiũ dñs laudat dispẽsatoris prudẽtiã: ꝙ aduersus dñm qdẽ fraudulẽt: ſ ꝓ se prudẽt ẽ egerit: q̃to magis christꝰ q nullũ põt sustinere dãnũ: ⁊ pronus ẽ ad clemẽtiaꝫ: laudabit discipulos suos si i eos q sibi crediti sũt misericordes fuerint. R. ix.

Deniqꝫ post parabolã intulit: Et ego dico vobis. Facite vobis amicos de iniq̃ mãmona. Mãmona aũt

nõ hebreorũ:ſ; ſyroꝝ lingua diuitie nuncupant eo ꝙ ď iniquitate collecte ſint. Si ġ iniq̃tas bñ diſpẽſata vertit̃ i iuſticiã: q̃nto magis ſmo diuinus in quo nulla eſt iniquitas q aplis creditꝰ e: ſi bñ diſpẽſatꝰ fuerit: diſpenſatores ſuos leuabit in celũ. Ad bn. añ. Dixit dñs villico qd hoc audio de te redde rõnẽ villicatiõis tue alla. Ad mgt añ. Quid faciã qꝛ dñs meꝰ aufert a me villicationẽ: fodere nõ valeo mẽdicare erubeſco: ſciã q̃d faciã ut cum amotꝰ fuero a villicatiõe recipiant me in domos ſuas.

Dñica decima Orõ.

Pateãt aures miẽ tue domine pcibꝰ ſupplicãtiũ: ꝛ ut petẽtibꝰ deſiderata cõcedas: fac eos q̃ tibi placita ſunt poſtulare. Per. Scđm lucam.

In illo tpe. Cũ appropiquaret ieſus hieroſolymã: vidẽs ciuitatẽ fleuit ſup illã dicẽs: Quia ſi cognouiſſes ꝛ tu ꝛ req̃. Omel. bti greg. pape. L. vij.

Quod flente dño illa hieroſolymorꝝ ſubuerſio deſcribat̃ q̃ a veſpaſiano ꝛ tito romanis pncipibꝰ facta ẽ: nullꝰ q hiſtoriã euerſionis eiuſdem legit ignorat. Romãi eni pncipes dnũciãt̃ cũ dicit̃: Quia venient dies in te ꝛ circũdabũt te inimici tui vallo: ꝛ circũdabunt te ꝛ coanguſtabũt te vndiq; ꝛ ad terrã pſternẽt te: ꝛ filios tuos qui in te ſunt. Lectio. viij.

Hoc q̃q; qđ addit̃: Et nõ relĩquent in te lapidẽ ſup lapidẽ: etiã ipſa iã eiuſdẽ ciuitatꝫ tranſmigratio teſtat̃: qꝛ dũ nũc in eodẽ loco ꝯſtructa ẽ: vbi extra portã dñs fuerat crucifixus: por illa hirl'm vt dicit̃ funditꝰ eſt euerſa. Cui ex q̃ culpa euerſionis ſue pena fuerit illata: ſubiũgitur: Eo ꝙ nõ cognoueris tẽpꝰ viſitatiõis tue. Lectio. ix.

Creator q ꝑ ꝑ oĩuꝫ hãc ꝑ incarnatiõis ſue myſteriũ viſitare dignatꝰ ẽ: ſ; ipſa timoris ꝛ amoris illiꝰ recordata nõ ẽ. Unde etiã ꝑ ꝓphetã ad increpationẽ cordis hũani aues celi ad teſtimoniũ deducunt̃ cũ dr̃: Miluꝰ i celo cognouit tẽpus ſuũ: turtur ꝛ hirũdo ꝛ ciconia cuſtodierunt tẽpꝰ aduentus ſui: ppl's aũt meꝰ nõ cognuit iudiciuꝫ domini. Ad bn. añ. Cũ appropiquaret dñs

hierosolymã vidẽs ciuitatem fle
uit sup illã ⁊ dixit: qꝛ si cognouis
ses ⁊ tu qꝛ veniẽt dies i te et circũ
dabũt te ⁊ coangustabũt te vndi
qꝫ et ad terrã ꝓsternẽt te eo ꝙ nõ
cognouisti tẽpꝰ visitatõis tue al.
Ad mgt añ. Scriptum ẽ eni qꝛ
domꝰ mea domꝰ oꝛonis ẽ cũctis
gẽtibꝰ vos ãt fecistis illã spelun
cã latronũ: ⁊ erat q̃tidie docẽs i
Dñica. xj. Oro. tẽplo.
Deus qui oĩpotẽtiã tuã
parcẽdo maxime ⁊ mi
serãdo manifestas: multipli
ca sup nos mĩam tuã ut ad
tua ꝓmissa currẽtes celestiũ
bonoꝝ facias esse consortes.
Per. Scdm lucam.
i In illo tẽpe: Dixit iesus
ad quosdã q in se cõfidebãt
tãq̃ iusti: ⁊ aspernabãt cete
ros: parabolã istã: Duo hoies
ascẽderũt i tẽplũ ut oꝛarent:
vnꝰ pharisẽꝰ ⁊ alter publica
nus. ⁊ rel. Omel. venerabil
bede pꝛsbyteri. Lectio. vij.
Superbi cũ neq̃q̃ oĩa ſ
modicũ q de eoꝝ q̃ prece
pta sũt faciũt: nõ solũ moꝝ õ
sua iusticia ꝑsumũt: ſ ⁊ ifir
mos q̃sq; despiciũt atq; ideo
q̃si fide vacui: cũ oꝛauerint
nõ exaudiũt. Lectio. viij.

Publicanus aũt humiliter
oꝛãs: ad illa ꝑfate vidue ħ est
eccłie mẽbꝛa ꝑtinet: õ quibꝰ
supꝛa dr: Deꝰ autẽ nõ faciet
vindictã electoꝝ suoꝝ clamã
tiũ ad se. Phariseꝰ aũt meri
ta iactãs: ad ea de qbꝰ terribi
lis i ꝯclusiõe snia ſbdit: Ve
rũtñ filiꝰ hoĩs veniẽs putas
inueniet fidẽ i terra. R. ix.
Phariseꝰ aũt stans apud se
oꝛabat: Deꝰ grãs ago tibi qꝛ
nõ sum sicut ceteri hoĩuz rapto
res iiusti adulteri: velut etiã
hic publicanꝰ. Quatuoꝛ sũt
spẽs quibꝰ oĩs tumoꝛ arrogã
tiũ demõstrat: cũ bonũ aut a
semetipsis habere se estimãt
aut sibi datũ desup credũt: ſ
ꝓ suis se hoc accepisse meri
tis putãt: aut certe cũ iactãt
se habẽ qd nõ habẽt: aut de
spectis ceteris singularit vi
deri appetũt habere qd hñt.
Ad bn. añ. Duo hoĩes ascẽde
rũt in tẽplũ ut oꝛarẽt: vnꝰ phari
seꝰ et alter publicanꝰ: descendit
hic iustificatꝰ in domũ suã ab il
lo al. Ad mgt añ. Stans a lon
ge publicanꝰ nolebat oclos ad ce
lũ leuare: ſ ꝑcutiebat pectꝰ suum
dicẽs: deꝰ ꝓpitiꝰ esto m̃ pctõꝛi.
Dñica. xij. Oratio.

O Mnipotēs sempiterne de⁹: q abūdātia pietatꝪ tue ⁊ merita supplicum exce dis ⁊ vota effunde super nos miām tuā ut dimittas q̄ ꝯsciā meruit: ⁊ adijcias qd oro nō p̄sumit. Per. Scdm marcū.

I N illo tpe: Exiēs ies⁹ de finib⁹ tyri venit ꝑ sidonē ad mare galilee inter medios fines decapoleos. ⁊ reł. Omel. vene. bede p̄sbri. L. vij.

S Urd⁹ ille ⁊ mut⁹ quem mirabilit̄ curatū a dño mō cū euāgeliū legeret̄ audiuim⁹: gen⁹ designat hūanū i his q ab errore diabolice deceptiōis dīna meret̄ gr̄a liberari. Obsurduit nāq; hō ab audiēdo vite v̄bo p⁹q̄ mortifera serpētis v̄ba ꝯ deū tumidus audiuit. Lectio. viij.

M Ut⁹ a laude ꝯditoris effect⁹ ē ex q̄ cū seductore colloqū habē p̄sūpsit Et merito clausit aures ab audiēda: int̄ angelos laude creatoris: q̄s ad audiēdā ei⁹dē creatoris vituperatione s̄mōib⁹ hostis incaut⁹ apuit. Merito clausit os a p̄dicāda cū āgelis laude creatoris: qd velut ad meliorādū eiusdē op⁹ creatoris cibi vetiti p̄uaricatiōe superbus impleuit. Lectio. ix.

H Eu miser genus humani defect⁹ qd i radice vitiosum germinauit: vitiosi⁹ multo dilatari cepit i ꝓpagie rhamorū: ita ut veniēte i carne dño exceptis paucis de iudea fidelib⁹: tot⁹ pene mūd⁹ ab agnitiōe ⁊ ꝯfessiōe veritatꝪ surdus erraret ⁊ mut⁹. Sed vbi abūdauit delictū: supabūdauit ⁊ gr̄a. Ad bn. añ. Exiēs iesus de finib⁹ tyri venit ꝑ sidonē ad mare galilee inter medios fines decapoleos al. Ad mḡt añ. Bene oīa fecit dñs surdos fecit audire et mutos loqui.

Dñica. xiij. Oratio.

O Mnipotēs ⁊ misericors de⁹ de cui⁹ munē venit ut tibi a fidelibus tuis digne ⁊ laudabilit̄ seruiat̄: tribue q̄s nob ut ad ꝓmissiones tuas sine offensione curram⁹. Per. Scdm lucā.

I N illo tpe. d. i. d. s. Beati oculi qui vidēt que vos videtis. ⁊ reł. Omel. venerabilis bede p̄sbyti. L. vij.

N On oculi scribarum ⁊ phariseoꝝ q corp⁹ tm̄ dñi videre: s illi btī ocłi qui

ei⁹ pñt cognoscere sacramen
ta. De quib⁹ dr: Et reuelasti
ea puulis. Ubi oculi puuloꝝ
quib⁹ se ⁊ patrē fili⁹ reuelare
dignat̄. Dico enim vobis q̄
multi reges ⁊ ꝓphe voluerūt
videre q̄ vos videt̄ ⁊ nō vide
rūt: ⁊ audire q̄ auditis ⁊ nō
Abrahā R. viij. audierūt
exultauit ut videret diē chri
sti: vidit ⁊ gauisus ē. Ysaias
q̄z ⁊ micheas ⁊ multi alij ꝓ
phete viderunt gl'iam dei ⁊
ꝓpterea vidētes sūt appella
ti. Sz hi oēs q a lōge aspiciē
tes ⁊ salutātes p speculū ⁊ i
enigmate viderūt: apl'i aūt i
pñtiarū habētes dñm cōue
scētesq; ei ⁊ q̄ voluissent inter
rogātes discētes neq̄q̄ p an
gelos aut varias visionū spe
cies op⁹ habebāt doceri. R. ix
Et ecce qdā legisperit⁹ surre
xit tētās eū ⁊ dicens: Magi
ster qd faciēdo vitā eternā
possidebo: legisperit⁹ q de vi
ta eterna dñm tētās interro
gat: occasionē vt reor tētādi d
ipsis dñi sermonib⁹ sumpsit
vbi ait Gaudete aūt q: noīa
vr̄a scripta sūt in celis. Sed
ipse sua tētatiōe declarat: q̄
vera sit illa dñi ꝯfessio: q̄ p̄i

loquit̄. Quia abscōdisti hec
a sapiētib⁹ ⁊ prudentib⁹ ⁊ re
uelasti ea puulis. Ad bn. añ.
Hō quidā descēdebat ab hirl'm i
hiericho ⁊ incidit in latrones qui
etiā despoliauerunt eū ⁊ plagis
ipositis abierūt semiuiuo relicto
Ad mḡt añ. Quis tibi videtur
ꝓxim⁹ fuisse illi q̄ incidit i latro
nes: ⁊ ait: ille qui fecit misericor
diā in illū: vade ⁊ tu fac silr̄ al.
Dñica. xiiij. Orō.
O mnipotēs sēpitne de⁹
da nob fidei spei ⁊ charitat̄
augmētū: ⁊ vt mereamur as
seq qd ꝓmittis: fac nos ama
re qd p̄cipis. Per. Scdm
lucam
In illo tpe: Dū
iret iesus in hirl'm trāsi
bat p mediā samariā ⁊ gali
leā. Et cū igrederet̄ q̄ddā ca
stellū occurrerūt ei decē viri
leprosi. ⁊ rel'. Omel. venera.
bede p̄sbri. Lectio. vij.
L Eprosi nō absurde itel
ligi pñt qui sciam vere fidei
nō habentes: varias doctri
nas ꝓfitēt̄ erroris. Nō eniz
vel abscōdūt iperitiā suā s ꝓ
sūma peritia ꝓferūt i lucē: ⁊
iactātiā s'mōis ostēdūt. Nul
la pōro falsa doctrina ē: q̄ nō
aliq̄ vera intermisceat. R. viij

Uera ergo falsis inordinate
pmixta in vna disputatiōe
vel narratiōe hois: tanq̄ in
vniꝰ corpis colore apparētia
significāt lepram: tāq̄ veris
falsisq̄ colorꝫ locis humana
corpa variātē atq̄ maculātē
Hi aūt tā vitādi sūt ecclesie:
vt si fieri pōt longiꝰ remoti
magno clamore christū inter
pellēt. Vñ ꝛ apte subiungit
Qui steterūt a lōge ꝛ leuaue/
rūt vocē dicētes. Jesu prece/
ptor miserere nr̄i. Lectio. ix.
Et bn̄ vt saluet iesū pcepto/
rē nomināt: q2 eni in eiꝰ ver/
bis se errasse significāt: hūc
saluāde hūilitatꝫ pceptorē vo
cant. Cūq̄ ad cognitionē re
dēptoris redeūt mox ad for/
mā salutꝫ recurrūt. Nā seqt
Quos vt vidit dixit Jte ostē
dite vos sacerdotibus. Et fa/
ctū ē dū irēt mūdati sūt. Ad
Bn. añ. Dum ingrederet iesus
quoddā castellū occurrerunt ei
decem viri leprosi qui steterūt a
longe ꝛ leuauerūt vocē dicentes
iesu preceptor miserere nostri.
Ad mḡt añ. Nōne decē mun/
dati sunt ꝛ nouē vbi sunt nō est
inuentꝰ qui rediret ꝛ daret glo/
riā deo nisi hic alienigena: vade
q2 fides tua te saluum fecit all'a.

Dominica. xv. Oratio.

Custodi dn̄e q̄s ecclesiā
tuā ppitiatione perpe/
tua: ꝛ q2 sine te labit huma/
na mortalitas tuis semp au/
xilijs ꝛ abstrahat a noxijs:
ꝛ ad salutaria dirigat Per.

Scdm̄ mattheum.

In illo tpe: Dixit iesus
discipul' suis. Nemo potest
duobꝰ dn̄is seruire. Et reliq.

Omel. btī hieronymi pbri.

Mammona ser/ R. vij
mone syriaco diuitie
nūcupant. Nō potestis deo
seruire ꝛ mamone. Audiat h
auarꝰ: audiat h q cēset voca/
bulo christiano non posse sil'
diuitijs christoq̄ seruiri. Et
tn̄ nō dic: q hꝫ diuitias: s q
seruit diuitijs. Qui enim di
uitiarū seruꝰ est diuitias cu/
stodit vt seruꝰ. Qui aūt serui
tutꝫ excussit iugū: distribuit
eas vt dominꝰ. Lectio. viij.
Ne solliciti sitis aīe vr̄e qd
māducetꝫ: neq̄ corpi vr̄o qd
induami. Jn nōnullis codi
cibꝰ additū ē Neq̄ qd bibatꝫ
Ergo qd nā oibꝰ tribuit: ꝛ iu
mētis ac bestiis: hibꝰ q̄ꝫ cōe
ē ꝛ ab huiꝰ cura penitꝰ libe/

ramur: ⁊ p̄cipit̄ nobis ne sol
liciti sim⁹ qd comedam⁹. Et
q2 i sudore vult⁹ p̄param⁹ no
bis panē: labor exercēd⁹ ē sol
licitudo tollēda. Lectio. ix.
Hoc qd̄ dr̄: ne solliciti sitis
aie vr̄e qd comedatꝭ: neqꜫ cor
pori vr̄o qd iduami: de carna
li cibo ac vestimento accipia-
m⁹. Ceterꝝ de sp̄ualib⁹ cibis
⁊ vestimentis sp̱ debem⁹ esse
solliciti. Nōne aia nr̄a pl⁹ ē
qꜫ esca ⁊ corp⁹ plusqꜫ vestimē
tū? Qd̄ dic istiusmōi ē. Qui
maiora p̄stitit: vtiqꜫ ⁊ mino
ra p̄stabit. Ad bn. an̄. Nolite
solliciti esse dicētes quid mādu-
cabim⁹ aut q̇d bibem⁹: scit eni p̄r
vester celest̄ q̇d vobis necesse sit
all'a Ad mgt an̄. Querite p̄mū
regnum dei ⁊ iusticiā eius ⁊ hec
omnia adijciētur vobis alleluia.
Dominica. xvj. Oratio.
e Cclesiā tuā dn̄e ꝯtinua
ta mis̄atio mūdet ⁊ mu
niat: ⁊ q2 sine te nō p̄ōt salua
ꝯsistere tuo sp̱ munere guber
netur. Per. Scd̄m lucam.
In illo tp̱e: Ibat iesus
i ciuitate q̄ vocat̄ naym:
⁊ ibant cū illo discipuli eius
⁊ turba copiosa. Cū aūt ap-
propinq̄ret porte ciuitatꝭ: ec
ce defūctus efferebat̄ filius
vnicus matris sue. ⁊ reliq̄.
Omel. vene. be. p̄sbri. R. vij.
d Efūct⁹ hic q extra portā
ciuitatꝭ mr̄tꝭ ituētib⁹ ē
elat⁹: significat hoiez lethali
criminū funere soporatū: eū
dēqꜫ insup aie mortē nō cor-
dis adhuc cubili tegētē: s̄ ad
multorꝝ noticiā p̱ locutiōis
op̱is ne indiciū q̄si p̱ sue ciui
tatis hostia p̱palātē. R. viij
Et bn̄ fili⁹ vnicus mr̄is sue
fuisse p̱hibet̄: q2 licz e mul-
tis collecta p̱sonis: vna fit p̱-
fecta ⁊ imaculata v̄go mat̄
ecclesia singulitn̄ qꜫ fideliū
vniu̇salis se eē eccl'ie filios re
ctissime fatent̄. Elect⁹ q̄libet
qn̄ ad fidē imbuit̄ fili⁹ ē qn̄
alios ibuit mater. Lectio. ix.
An nō mat̄no erga p̱uulos
āgebat̄ affectu: q ait: Filioli
mei quos iterū p̱turio donec
formet̄ christ⁹ i vobis. Por-
tā v̄o ciuitatis q̄ defūct⁹ effe
rebat̄: puto aliquē de sensib⁹
esse corporeis. Qui eni semi
nat inter fratres discordias
qui iniquitatē i excelso loq̄t̄
per oris portā extrahit̄ mor-
tuus. Ad bn. an̄. Ibat iesus
in ciuitatem que vocat̄ naym: ⁊

ecce defunct⁹ efferebat fili⁹ vni/
cus matris sue. Ad mgt añ. Ac
cepit autē omnes timor ⁊ magni
ficabāt deum dicentes: q2 pphe/
ta magnus surrexit in nobis ⁊ q2
deus visitauit plebem suam.

Dominica. xvij. Oratio.

Tua nos dñe q̄s gr̄a sp
⁊ pueniat ⁊ sequat: ac
bonis opib⁹ iugiter p̄stet eē
intētos. Per. Scd̄m lucā.

In illo tpe: Cū intraret
iesus in domū cuiusdā
pncipis phariseoꝝ sabbato
comedere panē ⁊ ipsi obfua/
bāt eū. Et ecce homo quidaꝫ
hydropic⁹ erat añ illū. ⁊ rel.

Omel. vene be. p̄sbri. L. vij

Hydropisis mōb⁹ ab aq̄
so humore vocabulum
trahit: grece eni hydro aq̄ vo
cat. Est aūt humor succuta/
neus de vitio vesice nat⁹: cū
inflatiōe turgēte: ⁊ anhelitu
fetido. Propriūq; hydropi/
ci est quāto magis abundat
humore inordiato: tāto am/
pli⁹ sitire. Et ideo recte cōpa
rat ei quē flux⁹ carnaliū vo/
luptatū exuberās aggrauat.

Comparat etiam L. viij.
diuiti auaro q quāto ē copio
sior diuitijs quib⁹ non bene
vtit tāto ardēti⁹ talia ɔcupi
scit. Et rñdēs iesus dixit ad
legisperitos ⁊ phariseos: Si
licet sabbato curare. At illi
tacuerūt. Qd̄ dz rñdisse ies⁹
ad hoc respicit qd̄ p̄missū ē:
⁊ ipsi obseruabāt eū dñs cui
nouit cogitatiōes hominū.

Sed merito interro/ L. ix.
gati tacent: qui cōtra se dcm̄
quicqd dixerint vidēt: nā si
licet sabbato curare: q̄re sal/
uatorē an curet obfuāt? Si
nō licet: quare ipsi sabbato
pecora curāt? Ipse vero ap/
prehēsū sanauit eū ac dimi/
sit. Ad bn. añ. Dixit iesus ad
legisperitos ⁊ phariseos: si licet
sabbato curare: at illi tacuerunt
ipse vero apprehendēs hydropi
cum sanauit euꝫ ac dimisit. Ad
mgt añ. Cum vocat⁹ fueris ad
nuptias recumbe in nouissimo lo
co vt dicat tibi qui te inuitauit:
amice ascēde supius tūc erit tibi
gloria corā sil' discūbentib⁹ allā.

Dñica. xviij. Oratio.

Da q̄s dñe ppl'o tuo dia/
bolica vitare ɔtagia: ⁊
te solū dñm pura mēte secta/
ri. Per. Scd̄m mattheū

In illo tpe: Pharisei au
dientes q iesus silētiū impo/

fuisset saduceis pueneru͂t in vnu͂ ⁊ interrogauit eu͂ vn⁹ ex eis legisdoctor tentans eum Magister quod est ma͂datu͂ magnu͂ in lege. Et reliqua.

Omel. [illegible] R. vij

c Onuenerunt vt multitudine vincere͂t que͂ rōne superare nō poterāt. A veritate nudos se ee͂ ,pfessi su͂t: q multitudine se armauerunt Dicebāt eni apud se: Unus loq̄t ,p oib⁹ ⁊ oe͂s loquamur per vnum vt siquide͂ vicerit oe͂s videamur victores: si au͂t victus fuerit vel solus videatur confusus. Lectio. viij.

O pharisei q oia ,ppt hoies cogitatis ⁊ facitis pmu͂ gde͂ venie͂tes cu͂ vno vince͂di estis p vnu͂. Tu͂ pone q2 vno victo hoies nō itelligu͂t vos oe͂s ee͂ victos nu͂gd pscie vr̄e nōsentiu͂t se ee͂ pfusas? Leuis eni e͂ ei psolatio q i seipso cōfusus e͂: q ab alijs ignorat. R. ix.

Magist qd e͂ ma͂datu͂ magnu͂ i lege? Magistru͂ vocat cui⁹ nō vult ee͂ discipul⁹. Siplicissi⁹ itrogatō ⁊ malignissimus insidiator. De magno ma͂dato interrogat: q nec minimu͂ obseruat. Ille eni dz interrogare de maiori iusticia q ia͂ miore͂ cōpleuit. Dn̄s at sic ei rn̄dit: vt interrogatōis ei⁹ fictā psciam stati in pmo rn̄so percuteret. Ad bn. an.

Magister qd e͂ ma͂datu͂ magnu͂ in lege: ait illi iesus diliges dn̄m deu͂ tuum ex toto corde tuo all'a.

Ad mgt an. Quid vobis videt de christo cui⁹ fili⁹ e͂: dicu͂t ei oe͂s dauid: dixit ei iesus: quō dauid i spu͂ vocat eum dn̄m dice͂s dixit dn̄s dn̄o meo sede a dextris meis

Dominica. xix. Oratio.

Dirigat corda nr̄a q̄su m⁹ dn̄e tue miseratio nis opatio: q2 tibi sine te placere nō possum⁹ Per. Scdm

In illo tpe: Asce͂de͂s math ies⁹ i nauicula͂ tr̄sfretauit ⁊ rel. Omel. bri [illegible] R. vij.

Christ⁹ eccl'ie. nauē seculi fluctu͂ semper mitigatur⁹ asce͂dit vt crede͂tes i se ad celeste͂ patriā trā glla nauigatiōe perducat: ⁊ municipes ciuitatis sue faciat q̄s huānitatis sue fecit ee͂ psortes. Nō g christ⁹ idiget naui sed nauis indiget christo: q2 sine celesti gubernatore nauis ecclesie per mundanu͂ pelagus per talia ⁊ tanta discri

mina ad celestem portā non valet pertenire. Lectio. viij.
Ascēdēs inquit ī nauiculā trāsfretauit ꝛ venit ī ciuitatē suā. Creator rex orbis terre dñs postea ꝙ se ꝓpt̄ nos nr̄a angustauit ī carne: cepit hr̄e hūanā patriā: cepit ciuitatē iudaice eē ciuis: parētes hr̄e cepit parētū oīuꝫ tpe parēs: vt inuitaret amor attraheret charitas vinceret affectio: suaderet hūanitas q̄s fugarat dñatio met⁹ dispersera t ꝛ fecerat vis ptātis extorres. Et vidēs iesus fidē R. ix. illoꝝ dixit palytico. Cōfide fili remittūt̄ tibi pctā tua O mira hūilitas despectū ꝛ debilē totisq̄ mēbrorū cōpagibus dissolutū filiū vocat quē sacerdotes nō dignabāt̄ cōtingere: aut certe ideo filiuꝫ qr dimittūt̄ ei pctā sua. Audit veniā ꝛ tacet palytic⁹ nec vllā rn̄det grāꝫ: qr pl⁹ corpis ꝙ aīe tēdebat ad curam. Ad bn. añ. Dixit dñs paralytico cō fide fili remittūt̄ tibi peccata tua Ad mḡt añ. Uidētes aūt turbe timuerūt ꝛ glorificauerūt deuꝫ qui dedit potestatē talem hoīb⁹.

Dominica. xx. Oratio.

Omnipotens ꝛ misericors de⁹: vniūsa nobis aduersantia ꝓpitiat⁹ exclude: vt mēte ꝛ corpe pariter expediti q̄ tua sūt: liberis mētib⁹ exequamur. Per. Scdm mattheū.
In illo tpe: Dicebat ies⁹ turbis parabolā hāc. Sile factū est regnū celoꝝ hoī regi q fecit nuptias filio suo: ꝛ misit suos suos vocare inuitatos ad nuptias ꝛ nolebāt venire. ꝛ rel.
Omel. bti greg. pape. R. vij
Uerēdū nobis ꝑus est an hec apud mattheuꝫ ipa sit lectio q̄ apud lucā sub appellatōe cene describit̄. Et qdē sūt nōnulla q̄ sibi dissona videnť: qr hic prandium illic cena memorat̄: hic qui ad nuptias nō dignis vestibus intrauit repulsus ē illic null⁹ q intrasse dr̄ repulsus esse ꝑhibet̄. Lectio. viij.
Quia ex re recte colligit̄: qr ꝛ hic ꝑ nuptias pn̄s ecclesia ꝛ illic ꝑ cenā eternū ꝛ vltimū cōuiuiū designat̄: qr ꝛ hanc nōnulli exituri intrāt: ꝛ ad illud quisqs semel itrauerit vlteri⁹ nō exibit. At si qs forte ꝯtēdat hāc candē eē lectio-

ne: ego meli⁹ puto salua fide alieno itellectui cedere q̄ȝ cō- tentiōib⁹ deseruire: q̄m̄ ꝛ in telligi cōgrue forsitā potest: q: ꝛ de ꝑiecto eo q cū nuptia li veste nō venerat: qd̄ lucas tacuit: matthe⁹ dixit. ℟. ix.

Quod ꝟo ꝑ illū cena: ꝑ hūc aūt prādiū di: neq̄ȝ vel hoc nr̄e intelligētie obsistit: q: cū ad horā nonā apud ātiquos q̄ttidie prādiū fier t: ipsū q̄ȝ prādiū cena vocabat. Sepe eni iā me dixisse memini: q: plerūq̄ȝ i scō euāgelio regnū celoꝝ pn̄s ecclesia noiat. Cō- gregatio qppe iustoꝝ regnū celoꝝ di. Ad bn. añ. Dicite i- uitaris ecce prādiū meū paui ve nite ad nuptias dic̄ domin⁹. Ad mḡt añ. Nuptie q̄dē pate sūt: sȝ q̄ iuitati erāt nō fuerūt digni ite ḡ ad exit⁹ viaꝝ ꝛ q̄scūq̄ȝ iuene ritis vocate ad nuptias dic̄ dn̄s.

Dominica. xxi. Oratio.

Largire q̄s dn̄e fidelib⁹ tuis indulgētiā placa- tus ꝛ pacē: vt ꝑiter ab oib⁹ mūdēt offensis ꝛ secura tibi mēte deſuiāt. ꝑ. Scd̄ȝ ioānē

In illo tp̄e: Erat qdā re gulus cui⁹ filius infir- mabat caphar naū. ꝛ reliq̄.

Omel. bti greg. pape ℟. vij.

Hec nobis solūmō frēs de scī euāgelij expositōe video eē regrēdū: cur is q ad salutē ꝑtendā venerat audi- uit: nisi signa ꝛ ꝓdigia vide- ritis nō credit̄. Qui eni q̄re- bat salutē filio proculdubio credebat neq̄ȝ. n. ab eo q̄reret salutē quē nō crederet salua torē. Quare ḡ di: nisi signa ꝛ ꝓdigia viderit̄ nō credit̄ cū añ crederet q̄ȝ signū videret.

Sed memētote qd ℟. viij. petijt: ꝛ aperte cognoscet̄ q: i fide dubitauit: ꝑposcit eni vt descēderet ꝛ sanaret filiū ei⁹. Corporalē ergo pn̄tiā do- mini regul⁹ q̄rebat: q ꝑ spm̄ nusq̄ȝ deerat. Minus itaq̄ȝ i illū credidit quē nō putabat posse salutē dare filio nisi pre sens esset ꝛ corpe. Lectio. ix.

Si eniȝ perfecte credidisset ꝓculdubio sciret q: nō eēt lo cus vbi nō eē de⁹. Ex magna ergo pte diffisus ē q honorē nō dedit maiestati: s̄ ꝑsentie corꝑali. Salutē itaq̄ȝ filio pe tijt: ꝛ tn̄ in fide dubitauit q: eū ad quē venerat: ꝛ potentē ad curādū credidit: ꝛ tn̄ mo- rienti filio eē absentē deū pu-

uit. Ad bn. aň. Erat qdā regu/
gul⁹ cui⁹ fili⁹ infirmabat capbar
naū: hic cū3 audisset q iesus ad/
ueniret in galileā rogabat eū vt
descēderet ꝛ sanaret filium eius
Ad mgt aň. Cognouit ğ pr̄ q
illa hora erat in qua dixit iesus
filius tuus viuit: ꝛ credidit ipse
ꝛ domus eius tota.

Dominica .xxij. Oratio.

Familiā tuā qs dñe cō/
tinua pietate custodi vt
a cūctis aduersitatib⁹ te pro
tegente sit libera: ꝛ in bonis
actibus tuo nomini sit deuo
ta. Per. Scdm̄ mattheum.
In illo tpe: Dixit ies⁹ di
scipulis suis: Simile est re
gnū celorū3 hoī regi q voluit
rōnē ponere cū seruis suis. ꝛ
rel. Omel. beati hieronymi
Familiare psb̄ri. R. vij
est syris ꝛ maxime pa
lestinis ad oēm sermonē suū
parabolas iūgere: vt qd per sim
plex pceptū teneri ab audito
ribus nō pōt per similitudine3
exempli teneatur. Precepit
itaq dñs petro sub cōpatōe
regis ꝛ dñi ꝛ serui qui debi/
tor decem miliū talentorū a
dño rogans veniā impetra/
uerat vt ipse q3 dimittat cō/
seruis suis minora peccātib⁹.
Si eni ille rex ꝛ dñs R. viij
seruo suo debitori decē milia
talētorū tā facile dimisit q̄to
magis serui debēt cōseruis
suis minora dimittere. Qd
vt manifestius fiat dicam⁹
sub exēplo. Siqs nr̄m cōmi/
serit adulteriū: hōicidiū: sa/
crilegiū: maiora crimina decē
milia talētorū rogātibus di/
mittūt: si ꝛ ipsi dimittamus
minora peccātib⁹. Lectio. ix.
Si aūt ob factā ɔtumeliā si/
m⁹ iplacabiles ꝛ ,ppter amara
rius vbū ppetes habeamus
discordias: nōne nobis vide
mur recte redigēdi i carcerē
ꝛ sub exēplo opis nr̄i h agē:
vt maiorū nobis delictorū ve
nia nō relaxet. Oblat⁹ ē eni
vn⁹ q debebat decē milia ta/
lēta. Scio qsdā istum q debe
bat decē milia talētorū diabo
lū interp̄tari. Ad bn. aň. Di
xit aūt dñs seruo redde qd debes:
pcidēs aūt seru⁹ ille rogabat eū
dicēs: patiētiā habe in me ꝛ oīa
reddā tibi. Ad mgt aň. Serue
neq oē debitū dimisi tibi qm̄ ro
gasti me: nōne ergo oportuit ꝛ te
misereri cōserui tui sicut ꝛ ego
tui misertus sum dicit domin⁹.

Dominica .xxii. Oratio.

Deus refugiū nostrū & virtus: adesto piis ecclesie tue precibus actor ipse pietatis & presta: vt quod fideliter petimus efficaciter consequamur. p. Secundum matheū.

In illo tempore: Abeūtes pharisei cōsiliū inierūt vt caperēt iesū in sermone. & reliqua. Omelia [illegible]

[illegible] Lectio .vii.

Abierūt & cōsiliū acceperūt. Quo abierūt? Ad herodianos. Nā ex eo quod nō dicitur cōsiliati sūt: sed cōsilium acceperūt & ex eo quod pariter cum herodianis venerūt apparet quod cū illis eiusmōi circūuētionis cōsiliū tractauerūt. Homines coloni cuius terrā possidēt cuius auxilio opus hīt. Qui iusticiā tenent nullius patrocinio indiget nisi dei. Lectio .viii.

Qui i diaboli iniquitatibus ambulat: diaboli adiutorii necessariū hz. Coloni enim dei diaboli auxiliū nō requirūt colonus aūt diaboli auxiliū dei & si quesierit nō inueniet. Vidisti aliquē euntē ad furtū deū orare vt bene prosperet in furto: aut qui vadit ad fornicationē nūquid signuz crucis ponit sibi in frontē vt nō apprehēdatur i crimine? Quod si fecerit nō iuuat quia nescit iusticia dei patrocinium dare criminibus. Lectio .ix.

Sic & isti christū expugnare cupiētes conueniūt nō ad suos dei viros religiosos sed ad gentiles: id ē herodianos se contulerūt Quale cōsiliū tales & cōsiliatores. Quis aūt poterat dare cōsiliū contra christū nisi diabolus qui erat aduersarius christi? Cogitabāt enī apud se sacerdotes si nos soli eūtes interrogauerimus christū quamuis dixerit quia nō licet cesari dare tributū: tamen nemo nobis credet dicētibus contra eū. Ipsi enī oēs sciūt quia inimici eius sumus. Ad bn. añ. Magister scimus quia verax es & viā dei in veritate doces &c. Ad mgt añ. Reddite ergo que sūt cesaris cesari & que sūt dei deo &c.

Dominica .xxiii. Oratio

Absolue quesumus dñe nostrorum delicta populorum: vt a peccatorum nostrorum nexibus que pro nostra fragilitate cōtraximus tua benignitate liberemur. Per.

Secundum mattheum.

In illo tempore Loquēte iesu ad turbas: ecce princeps vnus accessit & adorabat eū dicēs:

Dñe filia mea mõ defuncta est. ⁊ rel. Omel. bti hieronymi pſbri. Lectio. vij.

O Ctauũ signũ ẽ in q̃ pn ceps postulabat suscitari filiã suã: nolẽs de mysterio circũcisionis excludi. Sz subintrauit mulier sanguĩe fluenſ ⁊ octauo loco sanat: vt pnci pis filia õ hoc exclusa nume ro veniat ad nonũ: iux illud qđ in ps dicit. Ethiopia pueniat man⁹ ei⁹ deo. Et cũ intrauerit plenitudo gẽtiũ tũc oĩs isrl salu⁹ erit. Lectio. viij.

Et ecce mulier q̃ sãguis fluxũ patiebat xij. annis: accessit retro ⁊ tetigit fimbriã vestimẽti ei⁹. In euãgelio ſm lucaz scribit q filia pncipis xij. annis haberet etatẽ. Nota ſ q eo tpe hec mulier: id ẽ gẽtiũ ppls cepit egrotare: q̃ gen⁹ credidit iudeoꝝ. Nisi eni ex cõpatiõe vtutũ vitiũ non ostenditur. Lectio. ix.

Hec mulier sanguine fluẽs. nõ in domo nõ i vrbe accedit ad dñm: q2 iuxta legẽ ab vrbib⁹ excludebat: ſ in itinere ãbulãte dño: vt dũ pergit ad aliã alia curaret. Uñ dicũt apli. Uobis qdẽ pri⁹ oporte bat pdicari vbũ dei: sed qm vos indignos iudicastis salute: trãsgredimĩ ad gentes. Ad bn. añ. Loquẽte iesu ad turbas ecce princeps vn⁹ accessit ⁊ adorauit eũ dicẽs: dñe filia mea mõ defũcta ẽ: sed veni ipone manũ tuã sup eã ⁊ viuet. Ad mgt. añ. Cõfide filia fides tua te saluã fecit ⁊ sanata ẽ mulier ex illa

Dñica. xxv. Oro. hora. al.

Excita q̃s dñe tuoꝝ fideliũ volũtates: vt diuini opis fructũ ppẽsi⁹ exequẽtes pietatis tue remedia maiora pcipiãt. Per. Scdz ioãnẽ.

In illo tpe: Cũ subleuasser oculos iesus ⁊ vidisser q2 multitudo maxima venit ad eũ: dixit ad philippũ: Uñ ememꝰ panes ut mãducẽt hi? ⁊ rel. Omel. venerabilis bede pſbri. L. vij.

Quod subleuasse oclos iesus ⁊ veniẽtem ad se multitudinẽ vidisse phibet dine pietat indiciũ est: q2 videlicz cũctis ad se venire q̃rẽtib⁹: grã mĩe celestis occurrẽ cõsueuit. Et ne q̃rẽdo errare possint: luce sui spũs aperire currentib⁹ sollicit⁹ est. Nã q oculi iesu dona spũs ei⁹ my

stice designet: testat i apocalypsi ioãnes: qui figurate de illo loquẽs ait: Uidi agnum stãtẽ tãq̃ occisũ habentẽ cornua septẽ et oculos septẽ: qui sũt septẽ spũs dei missi i oẽz

Q ð aũt phi R. viij. frã. lippũ tẽtat dñs: puida utiq̃ dispẽsatiõe facit: nõ ut ipse q̃ nõ nouerat discat: sed ut philipp⁹ tarditatẽ fidei sue quã magistro sciẽte ipe nesciebat tẽtatus agnoscat: et miraclo facto castiget: neq̃ eni dubitare debuerat pñte rex creatore: qui educit panẽ de tra et vino letificat cor hois: paucox denarioz panes sufficere turbax milib⁹ nõ paucis ut vnusq̃sq̃ sufficiẽt accipet et iã saturatus abiret. R. ix.

Quinq̃ aũt panes qb⁹ mltitudinẽ ppli saturauit: qnq̃ sũt libri moysi: quib⁹ spũali ĩtellectu patefact et abũdantiore iã sensu multiplicat: auditoz fideliũ q̃tidie corde reficit. Qui bñ hordeacei fuisse referũt: ,pter austeriora legis edicta et tegumenta lr̃e grossiora: q̃ iteriora spũalis sensus q̃si medullã celabant. Ad bn. añ. Cũ sublcuasset oculos iesus et vidisset maximã multitudinẽ venientẽ ad se dixit ad philippũ: vñ emenius panes ut mãducẽt hi: hoc aũt dicebat tentãs eũ: ipse eni sciebat quid esset facturus Ad mgt añ. Illi homines cũ vidissent quod fecerat signũ glorificabant deum et dicebant quia hic est saluator mũdi.

Sciendũ autẽ q̃ a dñica De⁹ oiuz vsq̃ ad aduẽtũ exclu. sũt. xxvij. hebdõe qñ plixius ẽ tpis spaciũ: qñ pro breui⁹. xxij. Euãgelia pro dominicalia cũ oronib⁹. xxv. et totidẽ añe ad bn. et totidẽ ad mgt. Añ igit tm. xxij. fuerit hebdõe: vltie omel. triũ euãgelioz legãt p fer. xxij. hebdõe si vacauerit: et dicãt orones cũ añ. ad bn. et ad mgt. Et si tot fer. nõ vacauerit q̃t sũt omel. omel. euãgelij. Loquẽte iesu: cũ orone sua et añis dimittat. Si aũt. xxiij. fuerint hebdõe due residue omel. legãt infra vltimã hebdõam pdicto mõ. Si pro. xxiiij. omel. euãgelij Cũ subleuasset. legat in aliq̃ fer. vacãte eodẽ mõ. Si autẽ xxv. q̃libet omel. legat in sua dñica. Si pro xxvj. omel. euãgelij: Loquẽte iesu. repetat i

xxv. dñica: ꝛ euãgeliũ Cum sbleuasset. legat in. xxvj. Si ꝯo. xxvij. fuerit hebdõe euãg Loquẽte iesu. legat i xxiiij. ꝛ xxv. dñica. ꝛ euãg. Cũ suble uasset. legat i. xxvj. ꝛ xxvij. Hoc tñ sciẽdũ ꝙ qñ sũt xxvj vel. xxvij. hebdõe pꝰ ꝙ omel. lecta fuerit i sua pͥma hebdõa siue i dñica siue i aliq̃ alia fe ria fi i sequẽti dñica i q̃ repe ti debuerat festuꝫ occurrerit vl octaue ñ ẽ vlteriꝰ repetẽda

De officio dedicatiõis

Notãdũ ꝙ i pͥmo anno dedi catiõis eccl'ie officiũ in choat i missa: i hora ꝯo q̃ se q̃t missã: ꝛ deiceps i oibꝰ ho ris vsq; ad cõplet. sequẽti dici exclu fiat officiũ totũ duplex ꝛ dicat oõ: Deꝰ q inuisibilit ad oẽs hõs pterq; ad cõplet. ꝛ pͥmaꝫ. In ꝯs diei q̃ eccl'ia dedicata est cãtet ℟. ꝛ die se quẽti i mat. fiãt nouẽ lec. vl tres tpe paschali. Oct. ꝯo si celebrãde fuerit celebrabũt reuoluta hebdõa eo die q̃ dedi catio facta fuerit ꝛ dicet oõ Deꝰ q inuisibi. q̃tidie p oct. qñ de ipsis agẽdũ fuerit. Se cũdo ãt ãno ꝛ deiceps singul ãnis i ãniũsario fiat officiũ sicut i toto duplici: ꝛ octaue celebrẽt pterq; i aduẽtu ꝛ de inceps vsq; ad oct. ephie. ꝛ i lxxͦ ꝛ deiceps vsq; ad octãs paschatis: ꝛ in diebꝰ rogati onũ ꝛ deiceps vsq; ad dñicã Deꝰ oiuꝫ. Qñ añt octaue nõ fiũt ifra octãs: mem. nõ fiat de dedicatiõe. Q si hoc festũ infra octãs alicuiꝰ sci euene rit durãtibꝰ oct. de scõ: fiat mem. de oct. dedica. Frẽs de cõuẽtu i q̃ festo huiusmodi ce lebrat: tã intꝰ ꝙ extra faciãt officiũ de dedica. Frẽs etiaꝫ hospites dũ sunt pñtes i cõuẽ tu aliq̃: faciãt officiũ sic fit i cõuẽtu: tã d festo dedicatiõis ꝙ de aliis: q̃uis p ordinẽ ge neralit nõ fiãt Postq; ꝯo re cesserint de conuentu ad offi ciũ consuetum redeant.

In dedicatõe eccl'ie ꝛ i an niuersario eiusdẽ ad vs̃ sup ps añ. Scificauit dñs taberna culũ suũ: hec ẽ domꝰ dñi i q̃ iuo cet nomẽ eiꝰ: de q̃ scriptũ ẽ: erit nomẽ meũ ibi dic dñs ps. Lau date pu. ꝛ ceteri. Cap.

V Idi ciuitatẽ scãꝫ hirl'ꝫ nouã descẽdẽteꝫ de celo a deo paratã: sicut spõsam ornatã viro suo. ℟. Terribilis. Hym

Urbs btā hierl'm dicta pacis visio: q̄ ꝯstruit' i celis viuis ex lapidib⁹: ⁊ angelis coornata ut spōsata comite. Noua veniēs e celo nuptiali thalamo: pparata ut spōsata copulata dño: platee ⁊ muri ei⁹ ex auro purissimo Porte nitēt margarit adit patētib⁹: ⁊ virtute meritorū illuc itroducit': oīs q ob christi nomē hic i mūdo premit'. Tunsionib⁹ pssuris expoliti lapides: suis coaptāt' locis p man⁹ artificis: disponunt' p māsuri sacris edificijs Gl'ia ⁊ honor deo vsq̄q̄ altissimo vna pr̄i filioq3 iclyto paclito cui laus ē ⁊ ptās p et'na sc'la. Amē. ℣. Domū tuā dñe decet scitudo. ℟. In lōgitudine diez. Ad mgt' añ. O q̄ metuēd⁹ ē loc⁹ iste nō ē h aliud nisi dom⁹ dei ⁊ porta celi. In pmo āno orō

D Eus q inuisibilit' oīa ptines: ⁊ tñ p salute gener humāi signa tua potētie visibilit' oñdis tēplū hoc potētia tue inhabitatōis illustra: ut oēs q huc depcaturi cōueniunt: ex q̄cūq3 tribulatōne ad te clamauerint: ꝯsolationis tue bñficia ꝯsequant'. Per.

In ꝗ° āno ⁊ deinceps Orō.

D Eus qui nobis per singulos ānos hui⁹ sci tēpli tui cōsecratiōis reparas diē: ⁊ sacris sp mysterijs rep̄sentas icolumes: exaudi preces ppl'i tui ⁊ p̄sta: vt q̄squis hoc tēplū bñficia petitur⁹ ingredit' cūcta se ipetrasse letet' Per. Ad matut. iuit. Exultemus dño regi sūmo Qui suū sctificauit tabernaculū. Hymn⁹ Urbs beata. In p noct. añ. Tollite portas pncipes vestras ⁊ eleuami porte eternales ⁊ introibit rex gl'ie. ps. Dñi est t'ra. Añ Uidit iacob scalā sūmitas ei⁹ celos tāgebat ⁊ descēdētes āgelos ⁊ ait: vere loc⁹ iste sanctus ē. ps. De⁹ nr̄. Añ. Cū euigilasset iacob de sōno ait: vere loc⁹ iste sanct⁹ ē. ps. Magn⁹ dñs. ℣. Domū tuā dñe. Ricard⁹ in exceptiōib⁹ pte. ꝗ° libro. c° x. j.

S Anctificauit tabernaculū suū altissim⁹. Habet kmī tabernaculū dñi: id est scā eccl'ia lapides cemētū ⁊ alia multa q̄ sacramēt sūt plena: ⁊ sp̄ualia pferūt documēta. Singuli lapides sunt singuli fideles: q̄dri stabilitate fidei: ⁊ firmi virtute patiē

di. Cemētū ē charitas q̄ singulos coaptat atq̄ viuificat ⁊ ne ꝑ aliquā discordiā iuicē discrepēt: vniformit̄ equat. ℟. In dedicatiōe tēpli decantabat ppl's laudē. Et in ore eoꝝ dulcis resonabat son⁹. ℣. Obtulerūt sacrificiū sup altare dn̄i ⁊ ceciderunt in facies suas ⁊ adorauerūt eum. Et. Lectio. ij.

Fundamētū apl'i sūt et ꝓphete sicut scriptū ē. Sup edificati sup̄ fūdamētū apostoloꝝ ⁊ ꝓphetaꝝ. Parietes sūt cōtēplatiui fundamento vicini: t̄rena deferentes: celestib⁹ adherētes. Tectū i edificio spūali vt nō i materiali sursū eminet: sꝫ deorsū pēdet Tectū ꝗ sūt actiui: terrenis actiōib⁹ ꝓximi ꝓpter impfectionē suā min⁹ celestib⁹ intēdētes ac necessitatib⁹ ꝓximorū t̄renas res administrantes ℟. Fūdata ē dom⁹ dn̄i sup verticē montiū: ⁊ exaltata ē sup oēs colles: ⁊ veniāt ad eā oēs gentes Et dicēt gloria tibi dn̄e. ℣. Uenientes āt veniēt cū exultatōe portātes manipulos suos Et ℟. iij

Longitudo eccl'ie considerat̄ s̄m diuturnitatē ꝑploꝝ: altitudo s̄m differētiā meritoꝝ. In lōgitudine nāq̄ prolōgat̄ dū s̄m tria tēpora: scꝫ naturalis ⁊ scripte legis: ⁊ gr̄e: a p̄mo iusto vsq̄ ad vltimū extendit̄. In latitudine ꝓ dilatandi: dū multoꝝ ppl'oꝝ numerositate dilatat̄. In altitudine erigit̄: dū ꝑ minoꝝ ⁊ maioꝝ differētiā eleuat̄: dū super laicos ordo sacerdotalis ⁊ super sacerdotalē episcopalis: ⁊ sup hūc archiepiscopalis: super oēs deniq̄ papa collocatur. ℟. Mane surgēs iacob erigebat lapidē i titulū fundēsq̄ oleū desuper votū vouit dn̄o. Uere loc⁹ iste scūs est Et ego nesciebam. ℣. Uidit iacob scalā sūmitas ei⁹ celos tāgebat ⁊ descēdētes āgelos ⁊ ait. Uere. Gloria. Et. In ij. noct. an̄. Nō est hic aliud nisi dom⁹ dei et porta celi. ps. Q̄ dilecta. An̄. Erexit iacob lapidē i titulū fundēs oleū desuper. ps. Bn̄dixisti. An̄. Erit mihi dn̄s in deū ⁊ lapis iste vocabit̄ dom⁹ dei. ps. Fūdamēta. ℣. Hec est dom⁹ dn̄i firmiter edificata. ℟. Bn̄ fūdata ē supra firmā petrā

Sanctuariū ℟. iiij. eccl'ie significat ordinē ꝟginū: chor⁹ ordinē ꝯtinen

tiũ: nauis ordinẽ ꝯiugatoꝝ.
Stricti⁹ eni ẽ sanctuariũ ꝗ̃
chor⁹ ⁊ chor⁹ ꝗ̃ nauis. Sic
pauciores sũt ꝟgines ꝗ̃ ꝯti/
nẽtes: ⁊ isti ꝗ̃ cõiugati. Sa
cratior etiã ẽ loc⁹ sanctuarij
ꝗ̃ chor⁹: ⁊ chorus ꝗ̃ nauis.
Sic ⁊ dignior chor⁹ ꝟginũ
ꝗ̃ ordo ꝯtinẽtiũ: ⁊ ordo cõti/
nẽtiũ dignior ẽ ꝗ̃ ordo cõiu/
gatoꝝ. ℟. Bñdic dñe domum
istã quã edificaui noĩ tuo venien
tiũ in locũ istũ. Exaudi preces i
excelso solio glĩe tue. ℣. Dñe si
cõuersus fuerit ppl's tu⁹ ⁊ oraue/
rit ad scũariũ tuũ. Exau. L. v.

Triũ sũt falsi christia/
ni q̃ scificati sunt ⁊ ba
ptiçati ꝫ pleni putredine ca/
daueꝝ: id est corruptõe vitio
rũ: d̃ q̃ atrio scriptũ ẽ: Atriũ
qđ foris ẽ noli metiri q2 ꝓie/
ctũ ẽ ⁊ datũ gentibus. Falsi
nãqꝫ christiani dãnabũt cũ
gentib⁹ ⁊ dabũt ad puniẽdũ
demonib⁹. Altare christ⁹ est
sup quẽ nõ solũ sacrificia bo
noꝝ opeꝝ: ꝫ etiã orõnũ offeri
m⁹ dicẽtes: Per dñm nr̃z. ℟.
O ꝗ̃ metuẽd⁹ ẽ loc⁹ iste. Nõ ẽ
hic aliud nisi domus dei ⁊ porta
celi. ℣. Mãe surgẽs iacob votũ
vouit dño ⁊ dixit. Nõ. L. vi.

Turris ẽ nomẽ dñi sic
scriptũ est: Turris for
tissima nomẽ dñi: ad eã fugi
et iust⁹ ⁊ saluabit. Cymbala
ꝓo ꝑdicatores intelligũt qui
ꝟba dei loquũt. Fenestre vi
tree sũt viri spũales ꝑ q̊s di/
uina cognitio nobis illucet.
Interior dealbatura signifi
cat mũdiciã cordiũ: exterior
ꝓo mũdiciã corpoꝝ. Duode
cim cerei: duodeci sũt apl'i q
vexillũ crucis ⁊ fidẽ passio/
nis christi ꝑdicauerũt ꝑ qua
tuor ꝑtes mũdi. ℟. Orãtib⁹ i
loco isto: dimitte dñe pctã ppl'i
tui: ⁊ oñde eis viã bonã ꝑ quã am
bulẽt Et da gl'iaꝫ noĩ tuo. ℣. Do
mine exaudi orõnẽ meã ⁊ clamor
me⁹ ad te veniat. Et. Glĩa. Et.
In iij. noct. añ. Qui habitat
in adiutorio altissimi in ꝓtectiõe
dei celi cõmorabit. ps. Ipsum
Añ. Domũ istã ꝓtege dñe ⁊ an
geli tui custodiũt muros ei⁹. ps.
Cãtate. j. Añ. Fũdata ẽ dom⁹
dñi sup vorticẽ montiũ ⁊ exalta
ta ẽ sup oẽs colles. ps. Dñs regñ
exul. ℣. Btĩ q̇ habitãt i domo
tua dñe. ℟. In scl'a scl'oꝝ lauda
bunt te. Scdm lucã.
In illo tpe: Ingress⁹ ies⁹
ꝑãbulabat hiericho. Et ecce

vir noie çache⁹ ⁊ hicerat p̃n-
ceps publicãoꝝ ⁊ ipſe diues
⁊ reſ. Omel. vene. bede p̄ſbri.

Q Ue īpoſſibilia R. vij.
ſũt apud hoīes: poſſibi-
lia ſunt apud deũ. Ecce enī ca-
mel⁹ depoſita gibbi ſarcina
ꝑ foramē acus trãſit. Hoc eſt
diues ⁊ publicanus relicto
onere diuitiaꝝ ↄtẽptoq; cen-
ſu fraudiũ anguſtã portã ar-
tãq; viã q̃ ad vitã ducit aſcē-
dit. R. Lapides p̃cioſi oēs muri
tui. Et turres hierl̃m gēmis edifi
cabũt. V. Hec eſt dom⁹ dñi fir-
miter edificata bñ fũdata ſupra
firmã petrã. Et. R. viij.

q Ui mira deuotõe fidei
ad vidẽdũ ſaluatorem
qđ natura minus habuerat
aſcēſu ſupplet arboris: atq;
ideo iuſte cõ̃uis ipſe rogare ñ
audeat: bñdictõnē dñice ſuſ-
ceptiõis quã deſiderabat ac
cepit. Myſtice ãt çache⁹ qui
interp̄tat̃ iuſtificat⁹ credētē
ex gentibus ppl̃m ſignificat
ablutũ: ſcificatũ ⁊ iuſtifica-
tũ ī noīe dñi nr̃i ieſu chriſti ⁊
in ſpũ dei nr̃i. R. Dom⁹ mea
dom⁹ orõnis vocabit̃ dicit dñs.
In ea oīs q̃ petit accipit ⁊ q̃ q̃rit
īuenit ⁊ pulſãti apiet̃. V. Domũ
tuã dñe decet ſcitudo in longitu
dinē dierũ. In ea. R. ix.

Q Ui intrantē hiericho
ſaluatorē videre quere
bat ſꝫ p̄ turba nõ poterat: q2
grē fidei quã mũdo ſaluator
attulit participare cupiebat
Sꝫ inolita vitioꝝ ↄſuetudo
ne ad votũ ꝑueniret obſtite-
rat. Eadēꝫ nãq; turba noxio
ↄſuetudis q̃ ſup̄ cecũ clamã-
tē ne lumē ꝑteret icrepabat:
etiã ſuſpiciētē publicanũ ne
ieſũ videat tardat. Sed ſicut
cec⁹ turbaꝝ voces magis ac
magis clamãdo deuicit: ita
puſill⁹ neceſſe ē turbe nocētiſ
obſtaculũ altiora ꝑtēdo trã-
ſcēdat: t̃rena relinq̃t: arborē
crucis aſcēdat. R. Terribilis
eſt loc⁹ iſte: nõ ē hic aliud niſi do
mus dei ⁊ porta celi. Uere etenī
dñs ē in loco iſto. Et ego neſcie-
bam. V. Cũq; euigilaſſet iacob
q̃ſi ð graui ſõno ait: Uere. Glo
ria. Et V. Dñe dilexi decorē do
mus tue. R. Et locũ habitatiõis
glie tue. In lau añ. Domũ tuã
dñe decet ſcitudo in lõgitudine
d. ex. ps. Dñs regna. Añ. Hec
eſt dom⁹ dñi firmiter edificata:
bñ fundata ē ſupra firmã petrã.
Añ. Domus mea dom⁹ orõnis

vocabit. Añ. Bñ fūdata est do
mus dñi super firmā petrā. Añ
Lapides preciosi oēs muri tui et
turres hierlm gēmis edificabunt
Cap. Uidi ciuitatē. Hym.
a
Ngulare fūdamētū la
pis christ⁹ missus est: q
cōpage pictū i vtroq₃ nectit
quē syō scā suscepit i q̄ credēs
pmanet. Ois illa deo gta et
dilecta ciuitas: plena modu
lis i laude ꝛ canore iubilo: tri
nū deū vnicūq₃ cū fauore p̄
dicat. Hoc i tēplo sūme de⁹
exorat⁹ adueni: ꝛ clemēti bo
nitate precū vota suscipe: lar
gā bñdictōnē h infūde iugit
hic, pmereant oēs petita ac
cipe: ꝛ adepta possidē cū scis
phēnit: padisū itroire tñsla
ti i requiē. Glia ꝛ honor deo
℣. Dom⁹ mea. ℟. Domus orō
nis vocabit. Ad bn an. Mane
surgēs iacob erigebat lapidē i ti
tulo fundēs oleū desup votū vo
uit dño: vere loc⁹ iste scūs ē ꝛ ego
nesciebā. Ad horas añe laudū
Ad tciā cap. Uidi ciuita. ℟.
Domū tuam dñe decet scitudo
A .al. ℣. In lōgitudine dieruz
Alla. Glia. Domū. ℣. Hec est
dom⁹. Ad vj. cap.
Ecce tabernaculum dei
cū hoib⁹ ꝛ habitabit cū eis:
ꝛ ipsi ppl's ei⁹ erūt: ꝛ ipse de⁹
cū eis erit eoꝝ de⁹. ℟. Hec est
dom⁹ dñi firmiter edificata. Al.
al. ℣. Bñ fūdata ē supra firmā
petrā. Alla. Glia. Hec. ℣. Bti
qui habitāt i domo tua dñe. ℟.
In scla secloꝝ laudabunt te. Ad
f
Undamētū ix. cap.
aliud nemo pōt ponere
pter id qđ positū ē christ⁹ ie
sus. ℟. Bti q habitāt in domo
tua dñe. Alla al. ℣. In secla se
culoꝝ laudabūt te. Al. Gloria.
Bti. ℣. Dom⁹ mea dom⁹ orō
nis. Ad vs añ. Domū tuā. ps
Credidi. Letat⁹ sū. Nisi dñs
Laudate dñm qm. Lauda
hierlm. Cap. hym. ℣. ut i pri
mis vs. Ad mgt añ. Zachee
festinās descēde q2 hodie in do
mo tua oportet me manere: at il
le festinās descendit ꝛ suscepit il
lū gaudēs in domū suam: hodie
huic domui sal⁹ a deo facta est.
Per octas ꝛ in oct. iuit. de
die. Ad bn. ꝛ ad magt añ. de
die. Lectio fiant ꝺm modū oc
tauaꝝ de scis: ꝛ legāt tres se
quētes lec. cū sex sup notatis
de ꝺmone. Ex supradicto ser
mone Ricardi in exceptiōi
bus pte. ij. libro. x. Lectio. j.

Habet igit̃ ecclia singu los lapides p singulos fideles: cementū per charita tē: fūdamētū p ,pphas ⁊ apo stolos: parietes p cōtēplati uos: tectū p actiuos. Habet longitudinē p diuturnitatē tēpoꝝ: latitudinē p mltitudi nē ppl'oꝝ: altitudinē p diffe rentiā meritoꝝ. Habet scūa riū p ordinē ꝟginū: chorū p ordinē cōtinētiū nauē per or dinē cōiugatoꝝ. Habet alta re p christū: turrim p nomē dn̄i: cymbala p p̄dicatores: vitreas fenestreas per viros spūales. Habet interiorē de albaturaꝫ per mundiciā cor dium exteriorē per mūdiciaꝫ corporū duodeciꝫ cereos per duodecim apl'os. Lectio. ij.

Sequit̃ pontifex christū si gnificās q circuiuit ecclesiā suaꝫ: p̄mū in tpe nālis legis eā admonēdo p p̄triarchas: dehinc in tpe scripti leg̃ ad monēdo per ,pphas. Tandē in tpe grē p semetipsū cādeꝫ circuiuit ⁊ introiuit foris scꝫ erudiēdo p doctrinā ⁊ intus scificādo p grām. In primo circuitu dixit: Carnē cū san guine nō comedet̃. In scd̃o nō occidet̃. In tertio ꝟo: q ira scit̃ fri suo reus erit iudicio.

Multi aūt estimāt R. iij. in hoc edificio spūali p scita tē cōtineri: q tn̄ longe ab ipo p p̄uitatē sūt remoti. Extra ipsū qppe sūt imūdi fornica rij: ebriosi feneratores auari rapaces: odiosi: mēdaces: ⁊ q fri suo fatue dicūt: ⁊ q mu lierē ad ꝯcupiscēdū aspiciūt Nō eni sūt illi⁹ edificij lapi des: q charitat̃ nō sūt ptici pes. Talē ḡ vitā frēs agam⁹ vt dei lapides esse pessimus

Tēpore paschali sic fiat offi ciū. Ad vs̄ vt. s̄. Ad mat̃. in uit̃. hym. ꝟ. vt s̄. Tres psal. cū aīis ⁊ ꝟ. ⁊ trib⁹ ℞. fm fe riā ⁊ ordinē noct. In lau. ⁊ ad horas vt s̄. Post Alla. ꝟo ꝑiorꝝ repetat̃ Glia. ⁊ aīe cēs ⁊ ꝟ. ⁊ ꝑia eminet̃ cū. Alla.

Euāgelio aūt legēdū ē oib⁹ dieb⁹ dn̄icis ⁊ fe stiuis simplicib⁹ ⁊ sup. Itē in vigilia nat̃. dn̄i euāgeliū de vigilia siue fuerit i dn̄ica siue nō. Et in oī vigilia que ,ppriū habet officiū i missa si i dn̄ica euenerit euāgeliū d ipa de vigilia legēdū ē: pter q̄ in vigilia bti andree cū in

ꝑma dñica aduẽt⁹ euenerit: qꝛ tũc euangeliũ de dñica legẽdũ ẽ. Itẽ in crastino sacri thome martyris. Itẽ fer. iiij in capite ieiunij ⁊ i cena dñi Itẽ i vigilia paschaꝭ ⁊ quotidie per oct. pasch. ⁊ penth. Itẽ i cõmẽoratiõe oiuꝫ fideliũ defũctoꝝ. Ceteris ꝓ diebus legẽdũ ẽ de cõstitutiõib⁹. Octauo kl'as aprilis. luna apud naçareth ciuitatẽ galilee: ãnũciatio dñica totũ duplex. Octauo kl'as ianuarij luna anno cesaris augusti q̃dragesimosecũdo hebd̃a iuxta ꝓpheciam danielis sexagesima sexta olympiadis aũt cẽtesime nonagesime tertie: iesus christus fili⁹ in bethleeꝫ iude nascitur: totuꝫ duplex.

De festis in cõmuni.

In q̃cũqꝫ die festum simplex vl' mai⁹ occurrerit i ea celebrabit̃ ꝑterq̃ꝫ i dñicis aduẽt⁹ ⁊ ꝑterq̃ꝫ i. lxx. ⁊ dñicis seq̃ntib⁹ vsqꝫ ad ramos iclu. ⁊ ꝑterq̃ꝫ i die cineꝝ ⁊ ꝑterq̃ꝫ i secũda fer. p⁹ rhamos ⁊ deinceps vsqꝫ ad dñicã i albis inclu. ⁊ ꝑterq̃ꝫ i die ascẽsiõis ⁊ in oct. ei⁹ ⁊ in vigilia penth. ⁊ deinceps vsqꝫ ad festũ trinitat. iclu. Excipit̃ festũ purificatõis qđ nũq̃ꝫ trãsfert̃ ⁊ festũ ãnũciatõis de q̃ fiat sic̃ ĩfra i rubrica de trãslatiõe festiuitatũ notãdũ est. Festũ ẽt triũ lectionũ fiat i q̃cũqꝫ die occurrerit nisi i dñica vl' nisi festũ simplex vl' mai⁹ i eo fuerit celebrãdũ: ⁊ nisi qñ historia. Dñe ne in ira. ꝓpter breuitatẽ tꝑis infra oct. epiph. ⁊ lxx. i festis triũ lec. fuerit cãtãda: ⁊ nisi i. iiij. fer. cineꝝ ⁊ deiceps vsqꝫ ad oct. paschaꝭ inclu. ⁊ nisi i ꝑma die rogationũ ⁊ deiceps vsqꝫ ad oct. ascẽsionis inclusi. ⁊ i vigilia pẽth. ⁊ deiceps vsqꝫ ad. De⁹ oiuꝫ. ⁊ nisi i sab. qñ de beata ꝟgine agit̃ i cõuẽtu ⁊ i ieiunijs ⁊ q̃ttuoꝛ tẽpoꝝ septẽbꝛ.

De ꝯcomitãtia festiuitatũ.

Si festũ simplex vl' maius post festũ totuꝫ duplex imediate euenerit ꝑmũ festũ scꝫ totuꝫ duplex in suo die habebit totas ves. ⁊ de festo sequẽti memo. tãtũ fiet. Excipitur festuꝫ beati petri martyris ⁊ festũ translationis beati dñici quãdo aliqđ eoꝝ in vigilia ascensiõis occurrerit: qꝛ tũc secũdas vẽ.

nō habebit. Si ꝟo festū totū
duplex in crastino festi sim-
plicis vel semiduplicis aut
duplicis occurrerit celebrā-
dū festū totuz duplex i ꝑmis
ꝟs a ꝑncipio ichoabit̃ ⁊ de
festo illi⁹ diei memo. tm̄ fiet.
Si aūt festū semiduplex oc-
currerit p⁹ festū semiduplex
vel simplex i die ꝑmi festi ⁊ i
ꝟs p̄s. de ipso ꝑmo festo erūt
añe ꝟo sup p̄s ⁊ cap. ⁊ que se
quūt̃ erūt de festo sequēti ⁊ ꝺ
festo illi⁹ diei fiet mēo. Qn̄
ꝟo festū simplex post festū se
miduplex euenerit festum se
miduplex habebit i die suo
totas vs̄. ⁊ de festo simplici
sequēti mēo. tm̄ fiet. Qn̄ aūt
vnū festū simplex post aliud
simplex euenerit ꝑmū festū i
die suo habebit i ꝟs añas ⁊
p̄s. Cap. ꝟo ⁊ q̄ sequūt̃ de se-
quēti festo erūt ⁊ mēo. fiat de
ꝑmo festo. Qꝺ de festo simpli
ci ⁊ semiduplici. s̄. dictū ē in
telligēdū ē qn̄ ꝑmū festū ha-
buit ꝑmas vs̄. Si eni ꝑpter
aliqꝺ impedimētū festū semi
duplex vł simplex nō habuis
set ꝑmas vs̄ habere debet se-
cundas nisi festū dup. vel to-
tū duplex sequat̃. Si festuz
simplex vel mai⁹ i ꝙcūqꝫ sab.
fuerit celebrādū habebit in
ipso sab. totas vs̄ ēt si dn̄ica
secūdas vs̄ nō habeat nisi i
sab. aduēt⁹ ⁊ in sab. añ. lxx.
⁊ deinceps i sab. vsqꝫ ad pa-
scha In qb⁹ festū simplex vł
semiduplex i ꝟs habebit p̄s
⁊ añas. a cap. ꝟo inchoabit̃
de dn̄ica ⁊ mēo. postea de fe
sto fiet. Festū ꝟo duplex vel
totum duplex oī tpe habebit
totas vs̄ ⁊ de dn̄ica seqnēti
memo. tm̄ fiet. Qn̄ aūt festū
simplex post dn̄icā occurre
rit p̄s. ⁊ añe de dn̄ica erunt.
cap. ⁊ q̄ sequūt̃ de festo erūt.
Si ꝟo semiduplex vł duplex
fuerit p̄s de dn̄ica erunt. añ.
ꝟo super p̄s. ⁊ cap. ⁊ que se-
quūt̃ de festo sequēti erunt:
festū ꝟo totum duplex a ꝑn-
cipio ichoabit̃ ⁊ habebit to-
tas vs̄ ⁊ de dn̄ica fiet mēo.
Sciendū aūt ꝙ dn̄ica infra
oct. i oib⁹ censet̃ sic festū sim
plex nisi quātū ad ꝑmas vs̄
qn̄ festū aliquod simplex in-
fra oct. in sabb. euenerit.

De trāslatiōe festiuitatū.

SI festū siplex vł mai⁹
i aliq̄ dn̄ica aduēt⁹ eue
nerit vł i dn̄ica lxx ⁊ deiceps

i aliq dñica vsq ad rhamos exclu. i secūdā fer. trāsferat excepto festo purificationis qd nō transfert ⁊ festo scōꝝ fabiani ⁊ sebastiāi qd i preceděti sabb. celebrādū ē: ⁊ festo scē agnetis qd in crastinū sancti vincētij trāsferat si aliqd ipsoꝝ in dñica. lxx. euenerit. Quodcūq aūt festū simplex vel mai⁹ in die cinerū occurrerit in pcedēti. iij. feria celebrabit. Qn̄ vero festū simplex vel supra i dñica de rhamis palmarū vel deinceps vsq ad oct. pasch. inclu. euenerit. Si simplex fuerit illo āno nihil de eo fiat nisi mēo. in dñica ⁊ i. ij. ⁊. iij. feria in vtrisq vespis ⁊ i lau. ⁊ i. iiij. fer. in lau. Semiduplex aūt ⁊ mai⁹ in hebdām post oct. pasch. trāsferat pter festū annūciatiōis qd si certo die generaliter ab oib⁹ fuerit in patria celebrādū: celebret etiā a fratrib⁹ ipso die alioqn sic dictū ē de aliis trāsferat. Festiuitates vero que in pdictā hebdām trāsferūt: celebret p fer. vacātes ipsi⁹ septimane eo ordine q fuerūt intmisse: ita tn̄ q si festū aliqd nisi triū lectionū fuerit: aliqd die pdicte hebde occurrerit: i sua die celebret: nec ꝓpter aliqd festū extra suā diē trāsferat. Qdlibet aūt festū qd i. ij. fer. ⁊ deinceps p hāc hebdā fuerit celebrādū. habebit pmas vespas ⁊ in secūdis fiet de eo mēo. si aliud imediate fuerit celebrādū nisi sit totū duplex qd habebit etiā secūdas vs. i qb⁹ fiet tm̄ mēo. de festo celebrādo post ipsū imediate. Festū vero seqūs p⁹ totū duplex habebit secūdas vs: ⁊ sic deinceps si plura successiue immediate occurrerint celebrāda. De festū simplex vł maius in die ascēsionis vł i oct. ei⁹ euenerit in seqūtē sextā feriā trāsferat. Si vero in vigilia pēth. in pcedēti. vj. fer. celebret. Si aūt in die pēth. vel deinceps vsq ad festum trinitatis inclu. festū semiduplex vel maius euenerit trāsferat in seqūtē fer. p⁹ festū trinitatis: qd si simplex fuerit illo anno nihil de eo fiat.

De festo trium lectionū.

Sciendū q de festis triū lectionū nihil fit i cena domini ⁊ deiceps vsq ad

dñicam albis indu. ꝛ in die pẽth. ꝛ deiceps vsqꝫ ad festũ trinita.inclu. Jtẽ qñcũqꝫ festũ totum duplex in die festi triũ lect. fuerit celebrãdum. Nib⁹ aũt dieb⁹ dñicis ꝛ qñ tẽp⁹ ita breue fuerit int̃ octa. epi. ꝛ.lxx. ꝙ in fer. infuenieñtib⁹ oportet cãtare historiã. Dñe ne in ira. ꝛ in.iiij. feria cinerũ ꝛ deinceps vsqꝫ ad.iiij. fer. post rhamos iclu. ꝛ i tribus dieb⁹ rogationuꝫ ꝛ infra octa. ascẽsiõis: ꝛ in octã. ꝛ in vigilia pẽth. ꝛ infra octa. trinitatis. ꝛ ifra octauã dedicationis: ꝛ in octã die tm̃ fiet mẽo. de festo triũ lec. in ps. ꝛ i lau. nisi qñ i p̃dictis tẽporib⁹ festũ duplex vl̃ totũ duplex in die festi triũ lec. fuerit celebrandũ fit etiã mẽo. de festo triũ lec. i sabbatis qñ de beata vgine agit̃ in ꝯuẽtu: ꝛ in ieiunijs q̃ttuor tẽpoꝝ septẽbris ꝛ qñ festũ semiduplex ꝑpter trãslationẽ in die ipsi⁹ fuerit celebrãdũ. Añ vo festũ triũ lec. in crastino dñice vel festi simplicis aut semiduplicis debuerit celebrari in p̃mis vs. fiet tm̃ de ipo mẽo. ꝛ sequẽti die officiũ de ipso erit i mat. ꝛ in lau. ꝛ horis diei. ad. ix. aũt semꝑ terminat̃. Si aũt in crastino duplicis vl̃ toti⁹ duplicis celebrari debuerit in p̃cedẽti die nihil fiet de. eo ꝗ sequẽti die officiuꝫ de ipsa agat̃: sicut p̃dictũ ẽ. Añ vo in crastino vacãtis fer. occurrerit: in vs p̃cedẽtib⁹ ꝛ a ca. inchoet̃. Si ãt fiat ad mat. inuit. sicut ẽ notatũ añ. vna suꝑ nouẽ ps de festo. v. añe. lec. ꝛ tria ꝟ͛ia dicãt̃ sm̃ fer. de historia q̃ cãtaret̃ si festuꝫ hr̃et nouẽ lec. extra tẽp⁹ paschale excepto festo praxedis in q̃ sp dicãt̃. iij. vltia ꝟ͛ia. Tẽpore vo paschali dicant̃ tm̃ tres ps. cũ añ. de festo paschalis tpis vs. vo sm̃ ordinẽ noct̃ noꝝ. Tria ꝟ͛ia sicut in festo simplici paschalis tẽporis. Orõ sicut est notata. Lc̃a fiãt sicut i festo simplici excepto ꝙ nõ dicat̃ Te deũ ꝛ p̃ma añ. lau. sola dicat̃ suꝑ ps. in laud. Prostrationes autem nõ fiant ꝗ diu de eo agitur: ꝛ nũqꝫ transferatur.

De festo simplici.

Festuꝫ simplex subscripto mõ celebret̃ nisi maius festũ p̃cedens impediat.

In p̄mis ꝟs añe ⁊ p̄s ƀꝫ fer. q dicerẽt si de fer. agerẽt vł p̄s de festo si p̄cesserit: vel de octꝗ. qñ ĩfra octauã euenerit cũ añ. de festo p̄cedẽti vel de octꝗ. Cap̄. ꝟo ⁊ q̃ sequũt de festo erũt. ℟. in ꝟs nõ dicit Inuitꝗ. sic ẽ notatũ. Nouem lec. fiãt extra tẽp⁹ paschale. in tp̄e ꝟo paschali tm̃ tres. Te deũ. dicat nisi a. lxx. vsq ad pascha ⁊ nisi in festo in nocẽtũ qñ extra dñicã fuerit In lau. dicãt hi p̄s. Dñs regnauit Jubilate. ij. De⁹ de⁹ me⁹. Canticꝗ. Bñdicite. Laudate. Cũ quinq añis q̃ etiaꝫ dicant ad horas dici suo ordine q̃rta p̄termissa. Et hoc generaliter obseruet scꝫ qñcũq añe laudũ ad horas dicũt, q̃rta intermittat siue de tp̄e siue de sanctis agat. prima ꝟocaꝝ in festo simplici dicat in secũdis ꝟs sup p̄s p̄terq i festis q̃ a natali dñi vsq ad octꝗ. epi. occurrunt.

De festo semiduplici.

In festo semiduplici in p̄mis ꝟs vna tm̃ dicat añ. de ipso festo sup p̄s. p̄s feriales vł de festo si p̄cesserit: vł de octã si ĩfra octauã euenerit. ℟. in p̄mis ꝟs sicut ẽ signatũ Cetera fiãt sic i festo simplici supra est notatum.

De festo duplici.

In oi festo duplici in primis ꝟs vna tãtũ añ. de ipso festo sup p̄s dicat ⁊ p̄s. sic i semiduplicib⁹ nisi i festo circũcisiõis. ℟ i p̄mis ꝟs sic ẽ sigtũ. In secũdis ꝟo ꝟs dicãt p̄s sub vna añ. nisi i festo circũcisiõis. Ceta fiãt sic in festo simplici ẽ notatũ: excepto q i cõplecꝗ. ⁊ i p̄ma p̄ces nõ dicãt s͡z in cõplecꝗ. dcã añ. post Nũc dimittis ⁊ in p̄ma dicto. Cõfiteor. statĩ subiungitur. Dñs vobiscũ. ⁊ oro.

De festo toto duplici.

FEstũ totũ duplex fiat i die pasche ⁊ duob⁹ sequentib⁹ in ascensiõe dñi: in pẽth. ⁊ duob⁹ sequẽtib⁹ in festo scẽ trinitatis: in die cõsecratiõis ecclesie: ⁊ in ãniuersario eiusdẽ: ⁊ in festo patroni ecclesie nostre ⁊ in ceteris que in kalẽdario sũt notata in omnib⁹ autẽ festiuitatib⁹ totꝗ. duplicib⁹ ad p̄mas vs̃. dicãt hi p̄s. Laudate pueri dñm. Laudate dñm oẽs gẽtes. Lauda aĩa mea. Lauda

te dñz quoniã bon⁹. Lauda
bir℞m. nisi i festo sci stephãi
sci ioãnis ꝛ epi. ꝛ nisi i festo
pasche ꝛ duob⁹ dieb⁹ sequē-
tib⁹ ꝛ nisi in festo pēth. ꝛ duo
bus dieb⁹ sequētibus ꝛ nisi
i festo trãslatiõis beati dñici
qñ post ascensionē imediate
celebrat̃. ℞. sicut ē signatuz
añ. ad mḡt añ. ad bñ. tota di
catur añ cãtici inceptionem
Te deũ. in matꝫ. oĩ tēpore di-
cat̃. ſ̃ria horarũ cũ Alleluia.
dicãt̃ nisi i cõpletꝫ. sabb. añ
lxx. ꝛ deinceps vsqꝫ ad pa-
scha: Versiculi ℣ nũqꝫ di-
cãt̃ cũ Alleluia. nisi i tpe pa-
schali. Cetera oia fiãt vt. s.
in festo duplici ē notatum. p̃
terqꝫ in die natalis ꝛ sci ste-
phani: sci ioãnis: ꝛ epi. in q
bus in secũdis ℣s dicũt̃ gn-
qꝫ añe sup ps. ꝛ qꝫ fer. ij. ꝛ. iij
post pascha ꝛ penth. vna tm̃
dicitur i laudi. sup psalmos

De octauis sanctoꝝ.

Festiuitates sãctoꝝ ha-
bentiũ octauas he sũt
sãcti andree: sancti stephani
sancti ioãnis euãgeliste: san
ctoꝝ innocētiũ sci vincentij
martyris sci thome de aquino
scē vincētij cõfessoris sancti
petri martyris: scē katherine
de senis: visitatiõis btē ma
rie: scõꝝ apl̃oꝝ petri ꝛ pauli
ioãnis baptiste: beate marie
magdalene: sci dñici: sci lau
rentij: assũptiõis btē marie
augustini epi: natiuitatꝭ scē
marie: sci mihaelis. oĩuz scõ-
ruz: sci martini epi. Preter
istas octauas nulle alie octꝫ.
scõꝝ fiãt siue patronoꝝ eccle
sie siue alioruz qrũcũqꝫ. Sic
aũt fiat officiũ p octãs scõꝝ
qñ de octꝫ. agit̃ ad matutꝫ.
inuitꝫ. sic̃ i suis locis notãtũ
ē hym. sic̃ i die vna tm̃ añ. de
festo: sup nouez ps. p̃ma die
p⁹ festum dicat̃ p̃ma añ. de
noct̃. secũda die secũda: ꝛ sic
deinceps quot fuerit necessa
rie ℣. ꝛ tria ſ̃ria de festo s̃m
fer. Est aũt diuidēda histo-
ria p fer. eo modo quo. s. de
dñicali historia est notatuz.
Te deũ. quottidie dicat̃. ℣.
añe. lau. sic̃ i die. In lau. sup
ps p̃ma añ. laud. sicut i die.
Cap. hym. ℣. de die. Ad bñ.
añ. sicut ē notata. Oratio sic̃
i die. Ad horas diei añ. capi
ꝛ ſ̃ria ℣. oratio de festo exce
pto qꝫ si festum fuerit totum
duplex. ſ̃ria tm̃ non dicunt̃

cũ alleluia. infra octauã. Ad
vs̃ añ. ps̃. cap̃. hym. ℣. de fe-
sto. Excipiũt de p̃dict; octa-
ue aploꝝ petri ⁊ pauli ⁊ san-
cti andree. In oct;. aũt die
vsq; ad vs̃ p̃cedentes ps̃. de
oct;. sup̱ ps̃. p̃ma añ. lau. de
festo. Cetera fiãt sicut ĩ festo
seruato mõ festi simplic;. Ex-
cipiũt oct;. sci laurẽtij ꝓpter
ꝓsus añarũ qui nõ dicũt: ⁊
oct;. aplorũ petri ⁊ pauli. ⁊
oct;. sci andree. sci stephani
sci ioãnis innocẽtũ oct;. etiã
sci ioãnis baptiste: q̃ in secũ-
dis vespis hʒ ꝓpriaʒ añam
ad mgt. Dñica ꝓo ĩfra octa-
uas fiat sicut de octauis die
bus notatũ ẽ: nisi q̓ añe. ad
bn. ⁊ ad mgt. de die festi nõ
dicũt si alie ꝑ octauã notate
sint. Excipit dñica ĩfra oct;.
beati augustini quãdo in ka
lendis septembris euenerit.
Quãdo ãt omel. dñicalis le-
git in aliq̃ fer. infra oct;. fiat
totũ aliud officiũ de octaua.

De memoriis faciendis.

PEr totũ ãnũ qñ ꝓpter
festũ vel oct;. de dñica
nõ fit plenũ officiũ: sꝑ faciẽ-
da ẽ de ipsa mẽo. sab. p̃cedẽ-
ti in ꝓs ⁊ ĩ ipsa die in lau. ⁊
ĩ ꝓs: p̃ter q̃ ĩ vigilia natalis
⁊ circũcisiõis: ⁊ deinceps qñ-
cũq; dñica fuerit vsq; in cra
stinũ epi. exclu. Excipit do-
minica ĩfra oct;. natalis dñi
de q̃ nihil faciẽdũ ẽ nisi ĩ cra
stino sci thome vl ĩ die sci sil-
uestri: ⁊ dñice ĩfra oct;. epi.
⁊ ascẽ. de qb⁹ in sab. p̃cedẽti
nulla ẽ mẽo. faciẽda. Fiat ẽt
mẽo. de tp̱e ꝑ oẽs fer. aduẽt⁹
⁊. xl. ⁊ trib⁹ dieb⁹ rogationũ
qñ festũ simplex vl mai⁹ in
p̃dict; tẽporib⁹ occurrerit ce-
lebrãdũ. Alijs aũt tp̱ib⁹ ꝑ to
tũ ãnũ de tp̱e ꝑ fer. nulla fiat
mẽo. qñ festũ ĩfra hebdaʒ cõ
tigerit celebrari. Itẽ de om-
nib⁹ festis simplicib⁹ ⁊ sup̃
si nõ habuerint ĩtegre p̃mas
vs̃ vl secũdas: mẽo. ĩ vtrisq;
ꝓs sꝑ fiat. Excipit festuʒ cõ
memoratiõis bti pauli apli
de q̃ ĩ p̃mis ꝓs nihil fit spãli
ter. Itẽ de festo triũ lect. qñ
nõ hʒ plenũ officiũ: faciẽda
ẽ mẽo. sic sup̃ ĩ rubrica de ip̃o
notatũ ẽ. Facienda ẽ etiã me
mo. d̓ scis de qb⁹ ĩ kalẽdario
ẽ signata nisi qñ d̓ festo triũ
lectio. nihil fieret si eueniret
Qñ aũt ĩfra q̃scũq; oct;. non
fit officiũ de oct;. faciẽda ẽ

de ipſis mem̄.niſi in vtriſqꝫ
℣s ⁊ in lau.aſſūptiōis beate
ꝟginis. Dibꝰ ℣o ſab.ꝑ totū
ānū fiat mem̄.de btā ꝟgine
preterqꝫ in ſab.infra oct̄.na
talis dn̄i:⁊ in ſab.paſche ⁊ ſe
quēti:⁊ in ſab.an̄ feſtū trini
tatꝪ:⁊ p̄terqꝫ in feſtis dupli-
cibꝰ ⁊ totis duplicibꝰ:⁊ i die
aiaꝝ cū in ſab.euenerit:⁊ p̄-
terqꝫ in ſab. i quibꝰ de ipſa
agiť i ꝯuentu ⁊ in ſab.infra
in oct̄.aſſūptiōis ⁊ natiuit̄
eiuſdez qn̄ agiť de oct̄. Fiat
etiā de ipſa memo.in oct̄.ſci
ſtephani in laud.⁊ deinceps
tā in ℣s qꝫ in lau.vſqꝫ ad vs̄
octauaꝝ epi.inclu.niſi i vigi
lia ⁊ in feſto epiphie. De cru
ce ℣o facieda ē mem̄.q̄tidie
ꝑ hebdāz paſche i ℣s ⁊ ſab.i
a bis ad vs̄:⁊ deinceps q̄ti-
die in lau.⁊ i ℣s vſqꝫ ad vs̄
vigilie aſcēſionis exclu.niſi i
inuētiōe ipſiꝰ ⁊ i feſtis dupli
cibꝰ ⁊ totis duplicibꝰ. De be
ato dn̄ico aūt fiat q̄tidie me
moria ꝑ totū annū niſi i vigi
lia natalis dn̄i in lau.⁊ dein
ceps vſqꝫ ad oct̄.epi.inclu.⁊
niſi i iiij.fer.pꝰ rhamos i ℣s
⁊ deinceps vſqꝫ ad dn̄icā i al
bis inclu.⁊ in vigilia pentē
in ℣s ⁊ deinceps vſqꝫ ad fe
ſtū trinitatꝪ:⁊ niſi i feſtis du-
plicibꝰ ⁊ totis duplicibus:⁊
infra octās eiuſdē qn̄ de ipīs
agiť:⁊ niſi i die aiaꝝ in lau.

De ordine memoriarū

Memoria de feſto ſim-
plici ⁊ ſupra precedit
memoriā de oct̄.⁊ de dn̄ica.
Memoria ℣o de octā p̄cedit
memo.de dn̄ica.p̄cedit etiaz
memo.de btā ꝟgine i vj.fer.
⁊ ſabbo. Mem̄.℣o de dn̄ica
⁊ mem̄.de btā ꝟgine i vj.fer.
⁊ ſab.p̄cedūt mem̄.triū lect.
⁊ feſti habēt̄ ſolā mem̄. Itē
mem̄.de aduētu ⁊.xl.p̄cedit
mem̄.de btā ꝟgine in vj.fer.
⁊ ſabbo. Memo.de btā ꝟgi-
ne in aduētu p̄cedit memo.d
ſcō andrea in vj.fer.⁊ ſabb.
⁊ mem̄.crucis in paſchali tē
pore. Mem̄.℣o de cruce i pa
ſchali tpe fiat poſt oēs alias:
niſi poſt mem̄.bti dn̄ici: q̄ oi
tpe pꝰ oēs alias mem̄.ē faciē-
da niſi infra oct̄.ipſiꝰ. Qn̄-
cūqꝫ aūt fuerit mem̄.faciēda
in ℣s ⁊ in lau.ꝑ añam ⁊ ℣.
⁊ orōnē fiat. Tēpore paſcha
li in feſtis duplicibꝰ mem̄.de
cruce p̄termittiť. In illis tm̄
in qbꝰ notatū ē i kalendario

sicut in festo martini iacobi
& laurētij fiat mem̄. Decla-
ratio capli colūbarieñ. 1434

De festiuitatibus extraor-
dinarijs.

f Festiuitates sanctorū q̄
solēnes habēt in locis i
quib⁹ frēs cōmorant possūt
ab eis solēnit celebrari & cā-
tari historie & legēde legi.

De matutinis sero, post
cōpleto, dicendis.

IN festo scē trinitatis et
deinceps i oibus fest) du
plicib⁹ & tot) duplicib⁹ vsq̄
ad festū sci augustini inclu.
& in festo scē marie magdale
ne cantēt in sero post cōplet̄.
maturine. De orationib⁹
in vigi. sanctorꝝ.

i IN oibus festis scōꝝ ni
si vigi. habeat ōro q̄ dicit in
ꝟs p̄cedentib⁹ die festū dicē
da est i ipsa die ad lau. iij. vj.
& .ix. & ad secūdas vs̄ dici ni
si fuerit triū lec. qd̄ nō habet
secundas vs̄. In festis ꝟo
scōꝝ habētiū vigi. ōro de vi-
gilia si ꝓpria fuerit dicenda
est ad p̄mas vs̄ nisi i festo sci
andree, qñ trāsfert: & nisi i vi
gilia apostoloꝝ petri & pauli
Ōro ꝟo q̄ dicit in laud. diei
dicēda est ad iij. vj. & ix. & ad
vs̄ diei. Sciēdū aūt q̄ nulla
vigilia sci alicui⁹ habet ali-
quid in matut. nec in horis
ante vs̄ nisi solā omel. ꝓpter
quā tamen cum legenda fue
rit aliud officium diei illi⁹
non mutatur nisi quantum
ad bñdictiōes lectionū.

Que regrēda sūt i coi scōꝝ.

NOtandū q̄ ꝑ totū ānū
oia que i festis scōꝝ & i
suis locis nō inueniunt no-
tata de cō n uni sanctorū pa
schalis tꝑis siue alterius sūt
assumenda & dicenda suis lo
cis s̄m q̄ ibi notata sūt & cō-
petunt festiuitatib⁹ de quib⁹
agit. Quādocūq̄ aūt nō in
uenit aliquod ꝓpriū de lecti
onibus in festo quocūq̄: re-
currendū est ad cōmune siue
ꝓ tribus siue pro nouē lec. si-
ue pro sex quādo est omel. ꝓ
pria. Cū autē fuerint oct). re
petēde sūt lec. p̄dicte & i oct).
& ifra quotiēs fuerit necesse.

In vigilia sci andree si dominica fuerit: legat omel. de dñica ista aliogn de vigilia. Scdm ioañe.

In illo tépore: Stabat ioannes et ex discipulis ei⁹ duo. Et respiciés iesum ambulátem dixit: Ecce agn⁹ dei. et rel. Omel. vene. bede psbri. Lectio .j.

Stabat ioánes et respexit iesũ qz iã i mag culmie pfectiõis animi gressum fixerat vnde iure celsitudiné diuine maiestat merer itueri Stabat: qz illũ virtutũ arcé pscéderat a q̃ nullis tétatiõnũ iprobitatib⁹ posset deijci. Stabãt cũ illo et di, R. ij. scipuli: qz magisteriũ ei⁹ corde sequebant imobili. Et respiciés ingt iesũ ambulanté dixit: Ecce agn⁹ dei. Ambulatio iesu dispésatione incarnationis q̃ ad nos venire ac nobis exépla viuédi pbere dignat⁹ est isinuat: sié mãsio ei⁹ eẽnitaté diuinitat in q̃ sp ẽ pri eq̃lis: aptissime desigt. R. iij Ecce agn⁹ dei. Cognouim⁹ q̃re iesũ pcursor su⁹ agnũ dei

vocauerit: qz videlicz eũ p̃ ceter mortalib⁹ singularit ino céte hocé ab oi pctõ mundũ nouit Et qz nos suo sãguie redéptur: atqz ideo qz vona sui velleris spõte largitur: ex q̃ vesté nobis nuptialez facere possim⁹: id ẽ exépla viuendi nobis relictum puidit: qb⁹ i dilectiõe calefieri deberem⁹ Ad vs sup ps añ. Un⁹ ex duobus q̃ secuti sũt dñm erat andreas frater symonis petri alla. R. Põ dei. Ad mgt añ. Ambulãs iesus iuxta mare galilee vidit petrũ et andreã frẽm ei⁹ et ait illis: venite p⁹ me faciã vos fieri piscatores boiuz: at illi relict retib⁹ et naui secuti sũt eũ. Oro.

Quesum⁹ oips de⁹ ut beatus andreas apls tuũ p nobis iploret auxiliũ: ut a nris reatib⁹ absoluti: a cũctis etiã periculis exuamũ. Per. Si festũ apli ppt dñicã trãsferat ad pmas vs dicat oro. Maiestaté. Ad mat. iuit. Adoremus victoriosissimũ regé christũ Qui victoré per crucis trophéũ coronauit beatũ andreã apostolũ. ps. Uenite. In p noc. añ. Uidit dñs petrũ et andream et vocauit eos. ps. Celi enarrant

An. Venite post me dicit dñs: faciã vos fieri piscatores hoium ps. Bñdicã. An. Relictis retibus suis secuti sũt dñm redẽptorẽ. ps. Eructauit. ℣. In oẽm terrã. Bti andree apli ex gestis eius. Lectio .i.

B Eatꝰ andreas pꝰ passionẽ dñi in scithia predicauit. Btõ ṽo mattheo apud smirodonẽ ciuitatẽ ꝓpter ꝑdicationẽ incarcerato: ab angelo sibi apparẽte illuc ꝑductꝰ fletu multo ⁊ orõnibꝰ ei liberationẽ a dño ĩpetrauit. Cũ aũt inde fugisset ⁊ btũs andreas ibidẽ ꝑdicaret: ciues de fuga bti matthei ⁊ eiꝰ ꝑdicatõe dolẽtes ipsũ ligatꝭ pedibꝰ ꝑ plateas trahebãt. Qđ cũ fieret ⁊ ipse ꝓ eis oraret: ꝯuersi sũt ad fidẽ christi: ⁊ ipse ĩde vẽit in achaiã. ℟. Cũ ꝑambularet dñs iuxta mare secꝰ littꝰ galilee vidit petꝝ ⁊ andreã retia mittentes ĩ mare ⁊ vocauit eos dicens: Venite pꝰ me faciã vos piscatores hoiũ. ℣. Erãt eni piscatores ⁊ ait illis. Venite. Lectio .ii.

C Um iuuenis qdã christianꝰ ĩpetrẽtᷣ a mr̃e propria de stupro: ⁊ ipse recusãs scelꝰ trahẽdꝰ eẽt ab ipsa apd̃ iudicẽ ut ei ĩponẽt q ip̃e vim sibi voluisset inferre venit ad btm̃ andreã petẽs ut ĩ hac necessitate ꝓ ipso oraret. Hunc igitᷣ tractũ ad iudiciũ: btũs andreas secutꝰ ẽ ut euꝫ iuuaret. Cũ ꝫ data eẽt sñia crudelis ꝯ vtrũqꝫ: orãte btõ ãdrea factꝰ ẽ tãtꝰ tremotꝰ ⁊ tonitrua ⁊ fulgura q iudex đ sede corruit: ⁊ matᷣ ꝑcussa a fulgure interijt. Quo viso iudex ⁊ domus sua ꝯuersi sunt ⁊ baptiçati. ℟. Mox ut vocẽ dñi ꝑdicãtis audiuit btũs andreas relictis retibꝰ quoꝝ vsu actuqꝫ viuebat eterne vite secutꝰ ẽ. Premia largiẽtẽ. ℣. Ad vniꝰ iussiõis vocẽ petrꝰ ⁊ andreas secuti sunt redẽptorẽ. Pre. Lectio .iii.

Q Vidaꝫ iuuenis valde nobilis adhesit aplo. Parẽtes ãt ꝑsequẽtes vtrũqꝫ cum qdã die vellẽt ꝑ schalas ascẽdere domũ ĩ q erãt: ꝑcussi sũt cecitate. Astãtes ṽo hoc vidẽtes ꝯuersi sunt: ⁊ ipsi parẽtes post dies qnqgita mortui sũt. Cõcubina ꝑpositi cuiusdã relicto pctõ adhesit apostolo. Vxor ṽo prepositi adhuc habens cã suspectã: fecit cã trahi ad lupanar. Sꝫ ip̃a

deferēte secū euāgeliū: vires
oiuz accedentiū frāgebant.
Uxor vo ꝓpositi q̄ hec fieri
faciebat ⁊ leno suꝰ eodē tpe ī
balneis obierunt. R. Mō dei
ducebat ut crucifigerēt eū: ppl's
sūt clamabat voce magna dicēs
Innocens eiꝰ sanguis sine cā dā
nat. V. Cūq carnifices duce/
rēt eū ut crucifigeret factꝰ ē con
cursus pplo͛ clamātiū ⁊ dicētiū
Inno. Gl'ia. In. In iii. noct
An. Dilexit andreā dñs i odorē
suauitatis al'. ps. Oēs gen. An.
Dignū sibi dñs cōputauit mar/
tyrē quē vocauit apl'm dū eēt in
mari al'. ps. Exaudi deꝰ depca
An. Christꝰ me misit ad istā ꝓ/
uinciā vbi nō paruū ppl'm acq̄si
ui. ps. Exaudi deꝰ orō. V. Cō/
stitues eos. Lectio. iiij
c Um q̄dā mala mulier
q̄ ɔceperat de q̄dā homicida
laborās in ptu misisset soro
rē suā ad dianā ut inuocaret
eā: diabolꝰ de nocte apparēs
illi sorori dixit: Quid me iuo
cas q te nō possū iuuare. Ua
de ad andreā apl'm ⁊ duc eū
ad sororē tuā. Quod cū factū
esset dixit apostolus illi: Hec
tibi acciderūt q2 male conce
pisti: insup ⁊ diabolū ɔsului
sti. Sed crede in christū et li
beraberis. Tūc illa credidit
⁊ pijciēs mortuū liberata ē
R. Doctor bonꝰ ⁊ amicꝰ dei an/
dreas ducit ad crucē aspiciens a
lōge vidit crucē salue crux: Su
scipe discipulū eiꝰ q̄ pepēdit in te
magister meꝰ christꝰ. V. Salue
crux q̄ in corpore christi dedicata
es ⁊ ex mēbris eiꝰ tāq̄ margarit]
ornata. Sus. L. v.
S Enex q̄dā nicholaꝰ no
mine: q septuaginta ānis vi
xerat in luxuria: audita pdi
catiōe apl'i cōmotꝰ est ad co/
gitandū de sua salute. Sed
cū cogitatio sibi diceret q ab
stinere nō posset a fornica. ōe
accepit euāgeliū vt eius vir/
tute deꝰ eū iuuaret ɔtra illud
pctm. Cū aūt supatꝰ a tenta/
tiōe accederet ad lupanar cū
euāgelio quod portās tradi/
derat obliuioni: exclamauit
meretrix ad quā ingredi vo/
lebat. Egredē senex egredere
q2 angelꝰ dei ē tecū. Noli me
ɔtingere: q2 video sup te mi/
rabilia. R. O bona crux q̄ de/
corē ⁊ pulchritudinē de mēbris
dñi suscepisti accipe me ab hoi/
bus et redde me magistro meo.
Ut per te me suscipiat q̄ p te me

redemit. ℣. Secur⁹ ꝛ gaudens venio ad te ita ꝛ tu exultās susci pias me. Ut per. L. vj.

q Ui cū veniens ad btm̄ andreā eadē narrasset ꝛ p̄dicasset eidē multū apl's ꝯ illud pctm̄: ꝛ postq̄ multū orasset: ꝛ ieiunijs se afflixisset ꝓ eo tādē facta est vox ad eū: Obtines andrea ꝓ sene: sed sicut tu ꝓ eo: ita ꝛ ipse ieiunijs se affligat ut saluetur Qd̄ cū fecisset senex sex m̄en sib⁹ mortu⁹ est. Et vox facta est ad andreā dicēs: Andrea ꝑ te lucrat⁹ suz nicholaū qui ꝑdit⁹ erat. ℟. Salue crux q̄ in corpe christi dedicata es ꝛ ex mēbris ei⁹ tāq̄ margaritis ornata. Suscipe discipulū ei⁹ qui pepēdit in te. ℣. O bona crux diu desiderata ꝛ iā cōcupiscēti aio p̄parata. Susci. Glia. Sus. In iij nock. añ. Uidēs andreas crucē cū gaudio dicebat q2 amator tu⁹ sp fui ꝛ desideraui amplecti te o bona crux. ps̄. Conf tebimur. Añ. Recipe me ab hoīb⁹ ꝛ redde me magistro meo ut ꝑ te me recipiat q̄ ꝑ te me redemit. ps̄. Dn̄s reḡ. ex. Añ. Biduo viuēs pendebat in cruce ꝓ christi noīe beatus andreas ꝛ docebat populum

ps̄. Dn̄s reḡ. iras. ℣. Nimis honorati sūt. Scdm mattheū.

I N illo tp̄e: Ambulās iesus iuxta mare galilee vidit duos frēs: symonē q vocat petr⁹: ꝛ andreā frēm ei⁹: mittēres rete in mare. Erant eni piscatores. ꝛ rel'. Omel. btī greg. pape. Lectio. vij.

a Udistis frēs kmī q2 ad vni⁹ iussiōis vocē petr⁹ ꝛ andreas relictis retib⁹ secuti sūt redemptorez. Nulla hūc facere adhuc miracula viderāt nihil ab eo de p̄mio eterne retributiōis audierāt ꝛ tn̄ ad vnū dn̄i p̄ceptū hoc qd̄ possidere videbant obliti sūt. ℟. Expādi man⁹ meas tota die ī cruce ad pplm nō credentez sed ꝯtradicētē mihi. Qui ambulāt viā nō bonā: sed p⁹ pctā sua ℣. Exaltare q̄ iudicas terrā redde retributionē superbis. Qui.

Q Uanta nos L. viij ei⁹ miracula videm⁹: q̄t flagellis atterimur quāt minaꝝ aspiratibus deterremur: ꝛ tn̄ vocātē seq ꝯtēnim⁹ In celo iā sedet q de ꝯuersione nos admonet iam iugo fidei colla gētiū subdidit: iam mūdi gl'iaz strauit: iā ruinis

ei⁹ crebrescētib⁹ districti sui iudicij diē ꝓpinq̄re denunciat: ⁊ tñ supba mens nr̄a non vult hoc spōte deserere: quod q̄tidie ꝑdit i vita. ℟. Dilexit andreā dn̄s in odorē suauitatis dū pēderet i cruce dignū sibi cōputauit martyrē quem vocauit aplm̄ dū eēt i mari. Et iō amic⁹ dei appellat⁹ est. ℣. Vir iste in pplo suo mitissim⁹ apparuit: scitate aūt ⁊ grā plen⁹. Et. L. ix. Quid ꝙ frēs kmi: qd in ei⁹ iudicio dicturi sumus q ob amore pn̄tis seculi nec ꝑcepꝭ flectimur: nec verberib⁹ emēdamur. Sꝫ fortassis aliqs tacitis secū cogitationib⁹ dicat: Ad vocē dn̄icaꝫ vterqꝫ iste piscator quid aut quantū dimisit q pene nihil habuit. Sꝫ hac i re frēs kmi affectū debem⁹ poti⁹ ꝓnsare ꝙ cēsuꝫ. Multū reliqt q sibi nihil retinuit. Multū rliqt q̄ q̄ntūlibet paꝝ totū deseruit ℟. Vidēs crucē andreas exclamauit dicēs. O crux inenarrabilis o crux inestimabilis: o crux q̄ ꝑ totū mundū fulges Nō me dimittas errātē sicut ouē nō habētē pastorē. ℣. Biduo viuēs pēdebat i cruce ꝓ christi noīe btūs andreas ⁊ docebat pplm̄ et dicebat. O crux. Glia. Nō. ℣. Dilexit andreā dn̄s. ℟. In odoreꝫ suauitatis. In laud. an̄. Salue crux p̄ciosa suscipe discipulū ei⁹ q pepēdit in te magister meus christ⁹. An̄. Btūs andreas orabat dicēs: dn̄e rex eterne glīe suscipe me pendētē i patibulo. An̄. Andreas christi famul⁹ dignus dei apl̄s german⁹ petri ⁊ in passione soci⁹ An̄. Maximilla christo amabilis tulit corp⁹ apl̄i ⁊ optimo loco cū aromatib⁹ sepeliuit An̄. Qui ꝑsequebāť iustum demersisti eos dn̄e in ꝓfundū: ⁊ i ligno crucis dux iusti fuisti. Ad bn. an̄ Cōcede nobis hoiem iustū redde nobis hoiem scm̄ ne interficias homine deo charꝝ iustū

Mansuetū ⁊ piū. Orō Maiestatē tuā dn̄e supplicit̄ exoram⁹: ut sicꝫ ecclesie tue btūs andreas apl̄us extitit p̄dicator ⁊ rector: ita apō te sit ꝓ nobis ꝑpetu⁹ intercessor Per. Ad vs̄ sup ps an̄. Salue. Ad magr̄ an̄ Cū puenisset btūs andreas ad locum vbi crux parata erat: exclamauit ⁊ dixit: o bona crux diu desiderata ⁊ iā ꝯcupiscēti aio preparata secur⁹ ⁊ gaudens venio ad te ita ut ⁊ tu

exultās suscipias me discipuluꝫ
ei⁹ qui pepēdit in te. Quottidie
vsqꝫ ad oct. diei fiat memo.
de sancto andrea. In lau. ꝑ
añ. Biduo. ⁊ ℣. Annunciaue
runt. In ves. ꝑ añam. Btūs
andreas. ct. ℣. Dilexit andreā
dñs. Oro Maiestatē tuam.

In festo scē barbare vir
ginis ⁊ martyris. Oratio

Exaudi nos de⁹ salutaris
nr̄: ut sicut btē barbare
ꝟginis ⁊ martyris tue festi
uitate gaudemus: ita pie de
uotiōis erudiamur affectu.
Per dñm. Lectio .j.

Barbara virgo nicome
die orta filia dioscori
nobilis ꝗ pagani: ꝑpter ni
miā pulchritudinē a pr̄e suo
in turri forti ⁊ eminēti collo
cat: ibidē aūt thermas fieri
ꝯstituit: ut ibi barbara sela
uaret: ⁊ i turri tm̄ duas fene
stras fabricari cementariys
iussit. Qui subito vocat⁹ a ce
sare iter arripuit. Barbara
ꝟo oparios iduxit ut fieret
i ea t̄tia fenestra. Et factū est
ita. In his aūt thermis vir
go baptiçata ē. Lectio .ij.

Redeūte ꝟo pr̄e: cū de t̄tia
fenestra quereret rn̄dit filia
tres esse i vna sub̄a: patrē ⁊
filiū ⁊ sp̄m s̄cm. Tūc pr̄ filiā
nitit̄ ad idolatriā reuocare:
maxime ꝑpter metū maximi
ani cesaris q fidē christi ima
nit̄ ꝑsequebat̄: q̄ nō mora ni
mis: diro carceri detrudit̄.

Post hec spoliata ℟. iij.
vestibus neruis taurinis ce
ditur. discerpte plage cilitio
ericāt̄. Post hec carceri itru
sa dino lumie ꝯsolat̄. Deide
succēso igne lāpadib⁹ aduri
tur. P⁹ea caput ei⁹ malleis
ꝯtūdit̄: mamille p̄cidūt̄: per
plateas circūducta flagellat̄
⁊ multi alij cruciat⁹ inferūt̄
Tandē cruet⁹ pr̄ imani furo
re replet⁹ i eā irruēs: sacꝛ ei⁹
caput āputauit. Que p⁹ hec
inumeris claruit miraculis

Sci nicholai epi ad vš su
per ps añ. Amic⁹ dei nicholaus
pōtificali decorat⁹ infula oib⁹ se
amabilē exhibuit. ℟. Ex eius tū

Festū co Hym. ha
lentes animū iesu redē
ptor omniū nicholai p̄canti
bus eripe a criminib⁹. Qui
bino in hebdomada matris
cōtēpsit v bera cultū exercēs
dñi ab ipsi⁹ cunabulis. La
ctansqꝫ auri copiam vanaꝫ

respuēs gloriā famē repellit inopū stuprū execrās virginū. Electus ē diuinitꝰ epoꝝ p̄cibus voce vocāte dn̄i ad gradum sacerdotij. Nauteꝗ q̄ssati grauiter clamantes hunc suppliciter o nicholae inclyte suffragium attribue Uirstati splēdidissimꝰ nicholai simillimꝰ apparet sup equora referentibꝰ talia Laus tibi sit perhēniter trino vnicꝫ dn̄o creata saluās oīa continuas p secula. Am. Ad mḡt añ. O pastor eterne o clemens ⁊ bone custos qui dū deuoti gregis p̄ces attēderes voce lapsa de celo p̄suli scīssimo dignū cp̄atu nicholaū ostendisti tuū famulū. Orō. Deus q btm̄ nicholaū pontificē tuuz īnumeris decorasti miracul' tribue nobis q̄s vt eiꝰ merit ⁊ p̄cibꝰ a gehēne incēdijs liberemur. Per. Ad matū. iuit. Adoremꝰ regē seculoꝝ in quo vinit nicholaus honor sacerdotū. ps. Uenite. In p̄mo noc. añ. Nobilissimis siquidē natalibꝰ ortus velut lucifer nicholaꝰ emicuit. ps. Btūs vir. Añ. Post ꝗ̄ domi puerilē decurrit etatem cūctis mūdi huiꝰ spretis oblectationibꝰ christi se iugo subijciens documēt̄ scīs suū p̄buit auditū. ps. Quare. Añ. Pudore bono repletus dei famulus sumptibꝰ datis stupri nephas prohibuit. ps. Dn̄e qd. ℟. Amauit eū dominus. De miraculis extractis de gestis eius. Lectio. j.

n Aute quidā periclitantes inuocauerūt beatū nicholaū adhuc viuentē. Et ecce apparuit eis quidaz dicēs: Uocastis me: Ecce adsū Et pꝰ cessauit tēpestas Applicātes aūt ad portū: iuerūt ad btm̄ nicholaū. Quē sine indice cognoscētes narrauerūt ei q̄ cōtigerāt: grās ipsi referentes. ℟. Cōfessor dei nicholaus nobilis ꝓgenie sed nobilior moribꝰ: ab ipso puerili euo secutus dn̄m. Meruit dīna reuelatione ad sūmū ꝓuehi sacerdotiū ℣. Erat eni valde cōpatiēs ⁊ super afflictos pia gestās viscera. Meruit diuina. Lectio. ij.

TEmpore q̄dā cū fames p̄ualida opprimeret regionē i q̄ erat btūs nicholaꝰ applicatis multis nauibus onust̄ tritico ad portū petijt ab eis vt piclitātibꝰ subueniret: ⁊ de q̄libꝫ naui saltē cētū

modios traderent. Et ait:
Promitto vobis ī ꝟtute dei
q̄ i terra ad quā tēditis totū
inuenietis. Mira res. Sic
fecerūt vt petijt: ⁊ sic iuenerūt
vt ꝑmisit. Triticū ꝟo ꝑ ei⁹
industriā indigentib⁹ distri
butū: sic dina virt⁹ auxit qḋ
suffecit āno illo ⁊ altero pene
R. Operib⁹ sanctis nicholaus
humiliter insistēs reuelatiōe di/
uina ꝓuect⁹ ē. Ad sūmū sacerdo
tij gradū. V. Uoce quippe de ce
lo lapsa cuidā insinuat̄ ꝓsuli di/
gnū eꝑatu nicholaū. Ad. L. iij.

C Um btūs nichola⁹ cul
tū diane de regiōe sua
expulisset: diabol⁹ irat⁹ ꝯtra
eū qbusdā pergētib⁹ ad eū in
spēcie femie religiose se adiū
gens rogauit vt deferrēt ad
ecclesiā ei⁹ oleū qḋ ferebat ⁊
parietes inungerēt. Qḋ cuz
recepissent disparuit. Ipsis
aūt nauigantib⁹: ecce nauis
plena hoib⁹ int̄ q̄s vn⁹ silis
nicholao dixit eis: Quid vo
bis dixit mulier illa? At il/
li: Sic ⁊ hc dixit nobis. At
ille: Illa fuit ipudica diana
Quod vt verū sciatis: effun
dite oleū suum in fluctib⁹ ⁊
videbitis veritatē. Quod cū
factū fuisset mox accensū est
mare per longū spaciuz. R.
Quadā die tēpestate seuissima
quassati naute ceperūt scm̄i inuo
care nicholaū. Et statiz cessauit
tēpestas. V. Mox illis clamāti
bus apparuit quidā dicens eis:
ecce adsū: quid vocastis me. Et.
Glia. Et. In. ij. noct. aā. Au
ro virginū incest⁹ auro pris earū
inopiam auro prorsus vtrorūq3
detestabilē infamiā dei fu⁹ ade/
mit nicholaus. ps. Cū inuoca.
Añ. Innocenter iura puerilia
trāscēdēs euangelice institutōis
discipul⁹ effect⁹ ē. ps. Uerba.
Añ. Gliaz mūdi spreuit cū suis
oblectationibus ⁊ ideo meruit
ꝓuehi ad summū sacerdotij gra
dū. ps. Dñe dñs. Lectio. iij.

T Res nobiles contigit
videre quō quosdā iu
uenes innocentes liberasset
btūs nicholaus currens ad
iudicez pecunia corruptum.
Ipsis aūt corā cōstātino de
ꝑditiōe falso accusatis ⁊ in
carceratis in nocte q̄ erāt oc
cidēdi: inuocauerūt btm̄ ni/
cholaū. Et ecce apparuit ea/
dē hora ipatori dormiēti cuz
duris cōminatōib⁹: nisi eos
liberaret. Cui ipator. Quis

es tu q ad me hac hora igres/
sus es? Et ille: Ego sũ nicho/
laus mirree ciuitatꝭ eps. Et
disparuit. Imparator vo voca
tis añ diē ad se p̄dictis nobi
lib⁹ q̃s fuit si talē nicholaũ no
uissent. Qui cũ se eũ cogno/
scere dicerēt ꝛ m̃lta de eo nar
rassent misit eos ad eũ cũ mu
neribus vt ꝓ eo ꝛ regno suo
oraret: ꝛ de sua liberatione
gratias ageret. Quod ipi de
uote fecerũt. R. Audiēs chri/
sti cōf. flos trium iuuenũ innocē
tũ necē p̄cucurrit quãtoti⁹ ad lo
cum in quo fuerãt plectendi Et
liberauit eos. V. Statiq3 solu/
tos a vinculis vsq3 ad p̄toriũ cō
sulis secũ adduxit. Et li. L. v.

Beato nicholao sepulto
apud mirreā vrbē vbi
fuerat eps: emanauit ex ei⁹
tũba marmorea oleum. Cuȝ
aũt qdã iuidi epm eiusdē vr/
bis deposuissent malitiose:
cessauit flux⁹ olei donec in⁹se/
de sua ē iteꝝ collocat⁹. Urbe
vero eadē a barbaris destru/
cta qdã barrēses ossa ei⁹ de/
tulerũt apud barrũ ciuitatē
suã in apuliã: ãno ab īcarna
tiōe dñi milesimo octuagesi/
mo septimo. R. Qui cũ audis/
sent sci nicholai nomē stati expã
dũt man⁹ vtrasq3 ad celũ. Sal/
uatorꝫ laudãtes clemētiã V. Cla
ra quippe voce corã oib⁹ dignũ
referebãt illũ dei famulũ. Sal.

Cum quidã vir L. vj.
amore filij q lr̃as addi/
scebat faceret festũ bti nicho
lai singulis ãnis: ꝛ clericis ī
uitatis adhuc existētib⁹ i ec/
clesia ipse cũ filio ꝛ familia p̄
parēt cōuiuiũ: diabol⁹ in spē
peregrini apparēs p̄dictũ fi
liũ i biuio strãbulauit. Quē
p̄r collocauit i cubiculo simu
lãs ꝙ q̃si ifirm⁹ nō posset int̄
esse cũ alijs. Finito vero festo
ingressus thalamũ cepit cla
mare ꝛ dicē: Fili dilectissime
quō ē tibi? Brē nicholae: est
ne merces hec quã reddidisti
m̄ ꝓ festo tuo qđ tã diu feci?
Et cũ hui⁹mōi diceret: resur
rexit puer. Et reuocatꝭ clericꝭ
que facta fuerãt cum ingēti
gaudio enarrauit. R. Beat⁹
nichola⁹ iã triũpho potitus no/
uit suis famulis p̄bere celestia cō
moda qui toto corde poscũt eius
largitiones. Illi nimirum tota
nos deuotiōe oportꝫ cōmittē. V.
Ut apud christũ ei⁹ p̄ocinijs ad
iuuemur sp. Illi. Glia. Illi.

In. iij. noct. an̄. Pōtifices di
uina reuelatiōe letificati nicho
laū ꝑsulē deuotissime ꝯsecraue
rūt. ps. Dn̄e qs An̄. Scūs qdē
triticū qd̄ a nautis postulauerat ac
ceptū ꝛ sagacitate distribuere et
augeri ꝑcib⁹ ipetrauit. ps. Dn̄e
in vtu. An̄. Munerib⁹ datis
neci sūt iuuenes inocētes addicti
qb⁹ dn̄i ꝑu⁹ fuit vite ꝑsidio festi
nāter. ps. Dn̄i ē. Lectio. vij.
c Um christian⁹ quidā
iurasset iudeo cuidā ꝑ
btm̄ nicholaū ꝙ pecuniā mu
tuatā ei redderet: iudeo eā repe
tēti dixit se eā reddidisse. Cū
aūt sup hoc iude⁹ iuramētū
exigeret: ille baculū quendā
q̄si burdonē côcauū ipleuit
auro. Quē deferēs die statu/
ta ad iurādum añq̃z iuraret
tradidit i māib⁹ iudei ad cu/
stodiēdū. Et h̄ facto iurauit
ꝙ pecuniā ei debitā reddide/
rat ꝛ pl⁹. Quo facto recedēs
cū baculo cū obdormisset in
via: ecce curr⁹ eū oppressit: ꝛ
baculū frāgēs aurū effudit.
Quod cū iude⁹ currēs cum
alijs vidisset: ꝛ fraudē atten
disset: dixit ꝙ si beat⁹ nicho/
laus suscitaret eū baptiçare
tur. Qd̄ fecit ipso ꝑus susci/
tato. ℟. Sūme dei cōfessor ni/
cholae te venerātes ꝓtege. Nā/
q̄ credim⁹ tuis precib⁹ nos pos/
se saluari. ℣. Qui tres pueros
morti addictos illesos abire feci/
sti tuis laudibus instātē cōserua
plebē. Nāq̄ cre. Lectio. viij.
Q Uidā vir duouit se cū
vxore sua ꝛ vnico filio
ad scm̄ nicholaū: ꝛ quādam
cupā argēteā pulcherrimā
quā habebat. Sz postea cū
mltū diligēt cupā illā: fecit
aliā similē fieri quā loco illi⁹
offerret. Cū ergo nauigarēt
ꝛ diceret filio suo vt i illa cu/
pa sibi aquā afferret: côtigit
ipsū cū cupa submergi. Cū
aūt ipse veniēs ad scm̄ nicho
laū offerret aliā cupā ꝛ ipsa
multotiēs resiliisset de altari
ad choꝝ ipso narrāte astāti/
b⁹ rē gestā ecce fili⁹ cū cupa
ꝑma quā offerēs sup altare:
narrauit ꝙ btūs nicholaus
ipsū incolumē ꝯseruasset. ℟.
Seru⁹ dei nichola⁹ auri pōdo
triū virginū redemit pudorem.
Earūq̄ p̄ris ipudicā remēso au/
ro fugauit inopiā. ℣. Affluens
itaq̄ miser cordis visceribus me/
tallo duplicato ꝓpulsauit earū
infamiā. Earūq̄. Lectio. ix.

f Uit quidā miles i nor/
mania q i honore beati
nicholai capellā fecerat: ꝛ sin/
gulis ānis festum ei⁹ cū ma/
gno gaudio faciebat. Conti
tigit aūt filiū ei⁹ euntē vltra
mare capi a sarracenis ꝛ co/
ram soldano frequēter ꝟbe
rari. Cū aūt in festo beati ni
cholai hoc semel fieret ꝛ ipse
memor festi ꝛ gaudij dom⁹
paterne vberi⁹ solito fleret:
q̄siuit soldan⁹ causā tāti flet⁹
Quā cū narrasset graui⁹ est
ꝟberat⁹ ꝛ in carcerē missus.
Ubi cū memor p̄dicti festi ꝛ
gaudij ꝓfūdius gemeret: ob
dormiuit. Et euigilās iuenit
se i capella p̄dicta patris sui
incolumē. ℟. Ex ei⁹ tūba mar
morea sacrū resudat oleum quo
liniti sanant̄ ceci. Surdis audi
tus reddit̄. Et debilis quisqꝫ so
spes regreditur. ℣. Cateruatim
ruūt ppl̄i cernere cupiētes que ꝑ
eū fiūt mirabilia. Surd. Gl̄ia
Et. In laud. an̄. Btūs nicho
laus adhuc puerul⁹ multo ieiu/
nio macerabat corp⁹. An̄. Eccle
sia scē frequētās limina sacra pe
ctori cōdebat mādata. An̄. Iu/
ste ꝛ scē viuēdo ad honorē sacer
dotij meruit ꝓmoueri diuinitus.

An̄. Amic⁹ dei nichola⁹ pōtifica
li decorat⁹ insula oib⁹ se amabilē
exhibuit. An̄. O ꝑ oia laudabi/
lē viruꝫ cui⁹ meritis ab oi clade
liberāt̄ q ex toto corde q̄rūt illū
O aule cui⁹ Hymn⁹
A limina tendūt qdā ve
stigia oleū execrabile: ferūt
illic ꝓ munere. Dictū quod
ē mirabile mire iubēs infū/
dere cōtra naturā equora ar
der ꝓlixa spacia. Immo cō
tra tres pueros neci crudeli
deditos cōfidēter eripuit pri
stine vite reddidit. Uacans
adhuc in corpe ꝓdigia osten
dere non cessat ipse plurima
carne velat⁹ lutea. Hui⁹ tu/
tamē p̄sulis tuis īpēde fa/
mulis diurno scō numine ie
su redemptor vnice. Laus
tibi. ꝛc. Ad bn̄. an̄. Copiose
charitatis nicholae pontifex qui
cū deo gl̄iarꝭ i celi palatio cōde/
scēde supplicam⁹ ad te suspirāti
b⁹: vt exutos graui cāne ptrabas
ad supos Ad mḡt an̄. O Chri
sti pietas oi ꝓsequēda laude qui
sui famuli nicholai merita lōge
lateqꝫ declarat: nam ex tūba ei⁹
oleū manat cūctosqꝫ languidos
sanat. Memo. de scō andrea
ganaꝫ Ambulās. ℣. Dilexit.

P Rotegat nos Oratio.
dñe sepi⁹ beati andree
apl'i tui repetita solẽnitas vt
cui⁹ patrocinia sine intermis-
sione recolim⁹: ppetuã defen
sionem sentiam⁹. Per. In
crastino in laud. mẽo. de scõ
andrea añ. Cõcede nobis. ℣.
Annũciauet Oõ. Protegat
In ℣s nulla fiat de eo mẽo.
Sci damasi pape fiãt tres le
ctiones de cõmuni. Oratio.
d A qs ops de⁹: vt beati
damasi pfessoris tui at
q pontificis venerãda solẽ
nitas: z deuotionẽ nobis au
geat z salutem. Per.
Scẽ lucie virginis z marty-
ris ad mgt. añ. In tua patien
tia possedisti aiam tuã lucia spõ
sa christi q in mũdo sũt z corru-
scas cũ angelis sanguine pprio
inimicũ vicisti. Oratio.
E Xaudi nos de⁹ salutaris
nr vt sic btẽ lucie virgi
nis z martyris tue festiuitate
gaudem⁹: ita pie deuotiõis
erudiamr affectu. P. Ad mat.
ãñe. z ƥia oia pter nonũ de
cõi. Ex gestis btẽ lucie. R. j.
c Um btã lucia syracusa
nor nobilissima venis
set ad sepulchrũ btẽ agathe
cuz matre sua euticbia q flu-
xum sanguis patiebat ãnis
qttuordeci: nec aliq arte me-
dicor poterat curari cõtigit
legi euãgelium qd dic: tactu
fimbrie vestimẽti dñi mulie-
rẽ a sanguis fluxu curatam
Dixit g lucia mri Si credis
his q legũt: tãge sepulchruz
btẽ agathe z liberaber. R. ij.
I git cũ aliis recedẽtib⁹ mr
z filia pstrate añ sepulchrũ
btẽ agathe ei⁹ iplorarẽt suf-
fragiũ: obdormiẽs lucia vi-
dit btãm agathã i medio an
gelor gẽmis ornatã dicẽtez
sibi Soror mea lucia qd a me
petis qd ipsa prestare potes?
Nã fides tua mri subuenit:
z ecce sanata ẽ. Et sic catha-
nia p me: ita z syracusa p te
honorabit a dño iesu christo
E xpergefacta dixit R. iij.
mri sue: Ecce sanata es p illã
q te sanauit te depcor vt nũ-
q nomines m sponsũ. Sed
qcqd m datura eras eũti ad
corruptorẽ hoiez z mortalez
da m eũti ad dñm iesũ chri-
stũ integritat mee auctorez
Cui mat: Tege pmũ oculos
meos: z postea facies de oib⁹
facultatib⁹ qcqd vis. At illa

nõ ẽ magnũ dare deo q̃d fer ri non põt. Uiuẽs & da christo q̃d possides. Lectio.iiij.

Cũ igit̃ int̃ huiusmõi ver ba fieret q̃tidie reruȝ distra ctio ⁊ paupib⁹ oĩa erogaret̃ spõsus eius accusat eã apud paschasiũ q̃si christianã ⁊ cõ tra legẽ augustoꝝ viuenteȝ. Quã cũ paschasi⁹ corripiẽs iuitaret ad sacrificia demo niorũ rñdit. Ego ꝑ tres ãnos nõ cessaui sacrificare deo vi uo qcq̃d habui: mõ q2 nihil supest me ipsã offero. Faciat q̃d voluẽit d̃ hostia sua. R.v

Paschasius dixit: Ista ver ba potes dicẽ christiano: m̃ aũt q p̃ncipuȝ decreta custo dio: ista frustra prosequeris Lucia dixit: Tu p̃ncipuȝ le ges attendis ego dei leges at tendo. Tu illos times: ego deum. Tu illis placẽ deside ras: ego deo. Tu ergo fac q̃d tibi necesse est: ego ago q̃d m̃ vtile recognosco. Lectio.vj.

Paschasius dixit: Tu patri moniũ tuũ cũ corruptorib⁹ tuis stuprasti. Lucia dixit: Patrimõiũ meũ ĩ tuto loco posui: corruptores vero nũ q̃ suscepi. Paschasius dixit Cessabũt verba cũ ꝑuentũ fuerit ad verbera. Lucia dixit: Ancilla christi sum qui dixit. Spirit⁹ sanct⁹ loquit̃ in vobis: ⁊ ideo nõ cessabũt Pascasi⁹ dixit: In te ergo ẽ spũs scũs? Lucia dixit apl̃s dic̃ q̃ caste viuẽtes templuȝ sũt dei ⁊ spiritus sanct⁹ ha bitat in eis. Lectio.vij.

Paschasius dixit: Ego fa ciã te duci ad lupanar vt re cedat a te spũs scũs. Lucia dixit: Si me inuitã violare feceris: castitas mihi dupli cabit̃ ad coronã Tũc pascha si⁹ fecit venire lenones vt eã traherẽt ad lupanar. Q̃d vt facere voluerũt: tãto põdere fixit eã spũs scũs: vt nec ipsi nec alij m̃lti cõuenieẽtes etiã cũ funib⁹ nec m̃lta iuga boũ applicata: nec magi suis ar tibus eam mouere possent.

Cũ aũt sup his pa R.viij. schasi⁹ torqueret̃ dixit virgo Quid cruciaris? Tẽplũ dei me eẽ si ꝓbasti: crede si nõ ꝓ basti cog̃sce. Tũc paschasi⁹ fecit circa ipsã ignẽ accẽdi ⁊ oleo supfũdi. Sȝ ipsa orãte ⁊ petẽte ĩducias martyrij: vt credentib⁹ timor martyrij:

⁊ nõ credentib⁹ vox insulta tiõs auferet̃ nihil ei nocẽ po. T ũc amici pa/ R. ix. tuit. schasij vidẽtes ei⁹ angustiã ipsam gladio trãsuerberaue rũt. Cũ aũt licȝ pcussa loq̃re tur ad turbã: ecce añ oculos ei⁹ ducit̃ paschasi⁹ vinct⁹ fer ro. Relatũ enĩ fuerat de eo q̃ puinciã depdasset, pp̃ter qd̃ romã duct⁹ a toto senatu sen tentiã capitalẽ recepit. Ipsa vero nõ ẽ mota de loco i quo pcussa ẽ: q̃usq; venientib⁹ sa cerdotib⁹ data sunt ei myste ria: ⁊ in fine oĩb⁹ rñdẽtibus amen emisit spm̃. V. Rogaui dñȝ meũ iesũ chr̃m vt ignis iste nõ dñet̃ mihi Et ipetraui a dño inducias martyrij mei. V. Ut credẽtib⁹ timorẽ auferã passiõis ⁊ nõ credẽtib⁹ vocẽ insultatiõis. Et. Gloria. Et. In laud. añ. Orãte scã lucia apparuit ei btã agatha ⁊ cõsolabat̃ ancillã chri sti. Añ. Lucia virgo q̃d a me pe tis qd̃ ipa poteris p̃stare ꝯtinuo matri tue. Añ. Per te lucia vir go ciuitas syracusana decorabit̃ a dño iesu christo. Añ. Bene dico te pater dñi mei iesu christi q̃ per filiũ tuũ ignis extinct⁹ est a latere meo. Añ. Soror mea lu cia virgo deo deuota q̃d a me pe tis qd̃ ipsa poteris p̃stare ꝯtinuo matri tue. Ad bn. añ. Colũna es immobilis lucia sponsa lucia christi q̃a oĩs plebs te expectat vt accipias coronã regni alleluia Ad magt. añ. Tanto pondere fixit eam spiritus sanctus vt vir go domini imobilis pmaneret.

Sancti thome apostoli

ad mḡt añ. O thoma didyme q̃ christũ meruisti tãgere te p̃ci bus rogamus altisonis succurre nob miseris ne damnemur cũ i. pijs i aduentu iudicis. Oratio.

Da nobis q̃s dñi beati apli tui thome solẽni tatib⁹ gloriari: vt ei⁹ sp ⁊ pa trocinijs sbleuem̃: ⁊ fidẽ cõ grua deuotiõe sectem̃. Per.

Ex gestis eius. Lectio .j.

C Um thomas apls eẽt apud cesareã apparuit ei dñs ies⁹ christ⁹: ⁊ dixit ei Rex indoȝ gondophor⁹ mi sit p̃positũ suũ q̃rere hoĩem q sciat ei edificare palaciũ: ve ni mittã te ad eum. Et dixit thomas. Dñe quo vis mitte me p̃terq̃ ad indos. Dixit ei dñs. Uade q̃ ego tecũ suȝ ⁊ nõ te deserã. Et cũ acq̃sieris m̃ idoscũ corona martyrij ve

nies ad me. Rńdit thomas
De⁹ meus es tu ⁊ ego seruus
tu⁹ fiat volūtas tua. R.ij.
Hec eo loquēte: ecce p̄dictus
p̄posit⁹ abbanes noīe q̄rens
p̄dictū artificē. Cū aūt dn̄s
tradidisset ei thomā q̄si suū
suū in arte p̄dicta peritū: in-
gressi nauem venerūt andri
nopolim. Cū aūt igressi eēnt
ad ɔuiuiū qđ rex ciuitatꝭ il-
lius faciebat pro nuptijs fi-
lie sue ⁊ thomas attendēs ad
ea q̄ q̄dā mulier hebrea cāta
bat de vno deo nihil comede
ret vel biberet: dedit ei picer-
na alapam. Et dixit ei tho-
mas: Nō hinc surgā donec
canis afferat m̄ manū q̄ me
pcussit: hoc aūt dixit hebrai-
ce. Postmodū ꝟo canis as-
portauit i ore dexterā percuti
entis interfecti a leone dum
iret ad fontē. Lectio.iij.
Rex igiť cognita dei ꝟtute
i aplo fecit eū bn̄dicere filiā
suā cū sp̄oso. Qui ad ei⁹ p̄di-
catione baptiçati sūt: ⁊ i vir-
ginitate pmāserūt. Et spon-
sus p⁹ea fact⁹ ē ep̄s i cadē ci-
uitate vbi p eū mult⁹ est dn̄o
ppl's acq̄sit⁹. Sp̄osa ꝟo mar
tyr effecta ē. Deinde veniēs
apl's i indiā: ⁊ recept⁹ a rege
narrauit eidē q̄ mirabile pa
latium sciret fabricare. Rex
ꝟo pficiscēs ad bellū reliqt
ei pecuniā ifinitā p ope faci
endo. Ille ꝟo discurrēs per
puincias dādo eā paupib⁹
⁊ p̄dicando inumerabilē po-
pulū dn̄o acq̄siuit. R.iiij.
Rege ꝟo p⁹biēniū reuerso:
⁊ hec sciēte missus est i carce
rē p⁹modicū inficiēd⁹. In
terim āt frať regis defunct⁹
añq̄ sepeliret resurrexit. Et
ɔcurrētibus multꝭ narrauit
frī suo đ mirabili palatio qđ
ei thomas fabricauerat: ad-
dens ꝙ ad hoc fuerat resusci
tat⁹ ut si vellet vendere illud
emeret sibi: expēsas ei reddē
do. Et his dictis cucurrit ad
carcerē: ⁊ ad pedes apl'i pro-
stratus petebat veniā frī suo
Et hoc ipsū rex fecit: egrediē
ti de carcē occurrēdo. R.v.
Rege ꝟo nolēte vendere pa-
latiū frī: s dicente ut sibi tho
mas aliud fabricaret: quod
si nō posset iam factum habe
ret cōmune: dixit ei thomas
Sciatis inumerabilia pala
tia ab origine scl'i in celo pa-
rata. Que si vultis fide ⁊ ele-

mosynis vobis comparare potestis. Deinde post puersi one inumerabiliũ pplorꝫ trã siit ad indiã superiorez. Ubi cũ ad pdicationẽ ei⁹ regina ꝛ vxor cognati regis conuerse fuissent cũ alia multitudine inumerabili: irat⁹ rex iussit eũ sup laminas ferreas igni tas nudis pedib⁹ ambulare. Sz fonte ei ũpẽte ꝛ extriguen te eas nihil ei nocuerũt. De inde missus ẽ i fornacẽ ferreã sed nec lesus est i ea. ℞.vj.

Tandẽ cuz simulacrũ solis ad qđ adorãdũ duct⁹ erat de mon inhabitãs de ei⁹ mãda to ex toto cõfregisset: sacerdo tes ei⁹ cũ lãceis trãsfixerunt Corp⁹ aũt ei⁹ qđ ibi tunc se pultũ fuit in ecclia tpe alexã dri imperatoris trãslatũ est in ciuitatẽ edissã q olim diceba tur rages medorꝫ: q ciuitas a barbaris nunq̃ destrui po tuit: ex q rex ei⁹ abagar⁹ me ruit recipe epłam manu sal uatoris cõscriptã. Quã imi nẽte bello infãs christian⁹ le giti porta ꝛ stat i hostes vel pacant vel fugant. Scdm ioãnẽ.

In illo tpe: Tho mas vn⁹ ex duodecim q dicit didym⁹: nõ erat cũ eis qñ venit iesus. ꝛ rel. Omel. btĩ gregorij pape ℞.vij.

i Ste vn⁹ discipulus de fuit: reũsus qđ gestũ ẽ audiuit: audita credẽ noluit Uenit iterꝫ dñs: ꝛ nõ creden ti discipulo lat⁹ palpãdũ pre buit man⁹ oñdit: ꝛ oñsa suorꝫ cicatrice vulnerꝫ ifidelitatis illi⁹ vuln⁹ sanauit. ℞.viij.

Quid frẽs kmĩ: qd int hec aiaduertitis: nõ hoc casu: sz dina dispẽsatõe gestũ ẽ. Egit nãq3 miro mõ dina clemen tia: ut discipul⁹ dubitãs dñ i mgro suo vulnera palparet carnis: in nobis vulnera sa naret infidelitatis. ℞.ix.

Pl⁹ eni nobis thome ifideli tas ad fidẽ q̃ fides credẽtiũ discipulorꝫ pfuit: qꝛ dũ ille ad fidẽ palpãdo reducit nřa mẽs oĩ dubitatõe p⁹posita i fide solidat. Sic qppe disci pulũ p⁹ resurrectionẽ suã du bitare pmisit: nec tñ i dubita tiõe deseruit: sicut añ natiuita tẽ suã habere mariã sponsuz voluit: q tñ ad ei⁹ nuptias nõ puenit. Ad bn. añ. Quia vidi sti me thoma credidisti: bti q nõ viderũt ꝛ crediderũt al. Mem.

de aduētu ꝑ añam. Nolite ti-
mere, nisi festū trāsferat. Ad
magt añ. In regeneratiōe.
Sci stephani ꝓthomarty-
ris ad mgt añ. Tu ꝑncipatū te
nes in choro martyrū filiis ange
lo: q ꝓ te lapidantib⁹ deū depca
tus es: btē stephane intercede ꝓ
nobis ad dñm. Orō.
DA nobis q̄s dñe imita
ri qd̄ colim⁹: ut discamus et
inimicos diligere: q2 ei⁹ nata-
litia celebram⁹ q nouit etiā
ꝓ ꝑsecutorib⁹ exorare dñm
no. Añ pdcā orō dr̄ ad mesā
⁊ sequit alia memo. imedia-
te finiat sic exorare christum
dñm nr̄m. Ad mat. inuitat.
Christū natū q̄ btm̄ hodie coro-
nauit stephanū: Venite adore-
mus. ps. Venite. In ꝑ noct.
añ. Btūs stephanus iugi legis
dei meditatiōne roborat⁹ tāq̄ li-
gnū fructifer sec⁹ salutariū aqua
rū plātatū decursus fructū mar
tyrij in tpe suo dedit ꝑmus. ps.
Btūs vir. Añ. Cōstitut⁹ a dō
ꝑdicator preceptor eius i timore
scō illi seruire studuit: officioq̄
fideliter pacto i montē scm̄ eius
ascēdere dignus fuit. ps. Qua-
re fre. Añ. In tribulatiōe lapi
dū se ꝑmētiū posit⁹ milia ppl'i se
circūdātis nō timuit q2 suscepto
rē suū iesū ut eū saluū faceret ex
urgere i celo vidit. ps. Dñe qd
℣. Glīa ⁊ honore coronasti eū
dñe. ℟. Et cōstituisti eum. Ex
actib⁹ aplor. Lc. j.
POst penthecostē cū oēs
apl'i eēnt cū alijs discipulis
q q̄tidie crescebāt: christiani
q erāt ꝯusi ex gētib⁹ ceperūt
murmurare ꝯ alios christia
nos q erāt ex iudeis ex hoc q
vidue sue nō recipiebāt i q̄t-
tidianū ministeriū: vl' q2 ni
mis q̄ttidiano misterio gra-
uabāt. ℟. Stephan⁹ āt plen⁹
grā ⁊ fortitudine. Faciebat ꝓdi-
gia ⁊ signa magna i ppl'o. ℣. Cū
esset plen⁹ spū scō btūs stephan⁹
H Ec q̄ vi Lc. ij. Facie.
dētes apl'i dixerūt oib⁹
Nō ē equū nos derelinquere
verbū dei ⁊ mīstrare mensis.
Cōsiderate septē viros ex vo
bis q sint boni testimonij: q̄s
ꝯstituim⁹ sup hoc op⁹. Nos
ꝟo orōni ⁊ ꝑdicationi vaca
bim⁹. Placuit oib⁹. Et elege
rūt septē quor btūs stepha-
nus fuit ꝑmiceri⁹. Qui ple-
nus grā ⁊ fortitudine multa
miracula faciebat i ppl'o. ℟.
Videbāt oēs stephanū q erāt in

ꝯcilio. Et intuebãt vultũ eiꝰ tãꝗ vultũ angeli stãtis int illos. ℣. Stephanꝰ plenꝰ grã ꝛ fortitudine faciebat prodigia ꝛ signa magna in populo. Et ℟. iij.

Tunc qdã iudei audientes btm̃ stephanũ p̃dicantẽ surrexerũt ꝯ eũ ut cuz eo disputarẽt de lege ꝛ nõ potuerũt resistere sapie ꝛ spiritui q loquebat̃ p os eiꝰ. Tũc introduxerũt duos falsos testes q testificarent̃ eũ dixisse blasfemiã in deũ ꝛ i moysen. Et cõmouerũt totã plebem ꝛ adduxerũt eũ i ꝯciliũ. ℟. Intuẽs in celũ btũs stephanꝰ vidit gl'iam dei ꝛ ait: Ecce video celos apertos ꝛ filiũ hoĩs stãtẽ A dextris virtutis dei. ℣. Cũ aũt eẽt stephanꝰ plenꝰ spũ scõ intẽdẽs in celũ ait. Ecce. Gl'ia. A dextris. In ij. noct. añ. Lumie vultus tui dñe insignitus ꝓthomartyr stephanus sacrificiuz iusticie seipsũ tibi sacrificauit: ideoq̃ i leticia cordis i pace obdormiens requiescit. ps. Cũ inuocarẽ. Añ Bñdictiõis tue dñe munere iustificatꝰ ꝛ scuto tue ꝓtectione in passione munitꝰ noĩs sui coronã stephanꝰ a te ꝑcipere meruit. ps Verba. Añ. O q̃ admirabile est nomẽ tuũ dñe deꝰ nr̃ ꝑ q̃ beatus stephanꝰ passus gl'ia ꝛ honore a te est coronatꝰ ꝛ sup̱ celos dono tue magnificẽtie exaltatꝰ. ps. Dñe dñs. ℣. Posuisti dñe super caput eius. ℟. Coronã de lapide precioso. Lectio. iiij.

Surgentes aũt duo falsi testes dixerũt. Nõ iste nõ cessat detrahere tẽplo salomonis ꝛ legi. Audiuimꝰ eni eũ dicẽtẽ q iesus nazarenus destrueret locũ istum ꝛ mutabit precepta q̃ tradidit nobis moyses. Et oẽs qui videbãt eũ sedẽtẽ in cõcilio videbant faciẽ eiꝰ tãꝗ vultũ angeli: ꝛ dixit ei p̃nceps sacerdotum: Nũquid ita ẽ? ℟. Lapidabãt stephanũ inuocãtẽ ꝛ dicẽtẽ dñe iesu christe accipe spm̃ meum et Ne statuas illis hoc pctm̃. ℣. Positis aũt genibꝰ btũs stephanus orabat dicẽs. Ne sta. ℟. v

Tunc fecit eis scũs stephanꝰ grãdẽ sermonez in q̃ laudauit deũ ꝛ moysen patres antiq̃s. Et postq̃ purgauit se de crimine quod sibi obiectũ fuerat: cepit arguere eos de hoc q sp̱ duri fuerunt ꝛ nũq̃ p̃cepta dei fecerũt: imo semp̱ oẽs scõs ꝑsecuti sũt. ℟.

Impetū fecerūt vnanimiter in eū ⁊ eiecerūt eū extra ciuitatem. Inuocātē ⁊ dicētem dñe accipe spm̄ meū. ℣. Et testes deposuerūt vestimēta sua sec⁹ pedes adolescētis q̄ vocabat saulus ⁊ lapidabāt stephanū. Inuo. L. vj.

Hec ꝯ audiētes vehemēter irati: stridebāt dentib⁹ sicut canes ꝯtra eū. Et cōperiēs btūs stephan⁹ magnā maliciā eoꝝ suspexit ad celū: ⁊ aperto celo vidit iesū stantē in forma humana q̄si paratū adiuuare lapidādū. Et sic cōfortat⁹ btūs stephanus dixit: Ecce video celos aptos ⁊ filiū hoīs stantem a dextris dei. ℟. Stephan⁹ seruus dei quē lapidabant iudei vidit celos apertos vidit ⁊ itroiuit Btūs homo cui celi patebunt. ℣. Cū igit saxoꝝ crepitātiū turbine q̄reret inter ethereos aule celestis sin⁹ diuina ei claritas refulsit. Btūs. Glia. Btūs. In iij° noct. añ. In dño deo suo ꝯfisus fortis athleta stephanus lapidū fortiter sustinuit ictus: ⁊ iccirco ad montē virtutū trāsmigrauit victoriosus. ps. In dño Añ. Sine macula btūs stephanus ingressus ē dñe in tabernaculū tuū q2 opātus est iusticiā requiescet in monte scō tuo. ps. Dñe qs. Añ. Dñe virtus ⁊ leticia rectoꝝ: q̄m tu preuenisti dilectū tibi stephanū dono gratuite bndictionis te primū secut⁹ est ī morte glīose passionis vnde cū corona martyꝝ dedisti vitā ei in seculū sclī. ps. Dñe in virtu. ℣. Magna ē glia ei⁹ in salutari tuo ℟. Gliā ⁊ magnum decorem.

I Illo tpe Scdꝫ math

Dicebat ies⁹ turbis iudeoꝝ ⁊ pncipib⁹ sacerdotū: Ecce ego mitto ad vos pphetas ⁊ sapiētes ⁊ scribas: ⁊ ex illis occidetis ⁊ crucifigetis ⁊ ex eis flagellabitis in synagogis vr̄is. ⁊ rel. Omel. sci hieronymi psbri. Lectio. vij

Ecce ego mitto ad vos pphetas ⁊ sapientes ⁊ scribas. Obserua iuxta apostolū scribētē ad corinthios varia dona esse discipuloꝝ christi: alios pphetas q̄ vētura pdicēt: alios sapiētes q̄ nouerit q̄n debeāt pferre sermonē: aliq̄s scribas ī lege doctissimos. Ex qb⁹ lapidat⁹ ē stephan⁹: paul⁹ occisus: crucifixus petr⁹: flagellati discipuli in actibus apłorum. ℟.

Impij sup iustū iacturā fecerit ut eū morti traderēt. At illi gaudēs suscepit lapides ut mererer accipe coronā glorie. ℟. Continuerūt aures suas ⁊ ipetū fecerūt vnanimit in eū. At. ℟. viij.

Et veniat super vos ois sāguis iust⁹ q effusus ē sup terrā a sāguine abel iusti vsq ad sanguinez çacharie filij barachie quē occidistis int̄ tēplum ⁊ altare. De abel nulla est ambiguitas qn hic sit quē cayn frat̄ suus occiderit. Iust⁹ aūt nō solū ex dn̄i nūc sētētia: s etiā ex gēnesis testimonio cōprobat̄: vbi et accepta ei⁹ a dn̄o narrāt̄ munera. ℟. Patefacte sunt ianue celi christi martyri btō stephano q̄ in numero martyꝝ iuent⁹ ē primus. Et ideo triūphat in celis coronat⁹. ℣. Mortē eni quā saluator dignat⁹ ē p oibus pati hāc ille pm⁹ reddidit saluatori. Et.

Veram⁹ igit̄ ℟. ix.

Quis sit iste çacharias fili⁹ barachie: qꝛ mltos legimus çacharias. In diuersis diuersa legi ⁊ debeo singulorū opiniones ponere. Alij çachariā filiū barachie dicūt: q in duodecī pphetis vndecimus est: patrisq in eo nomē psentit. Sed vbi occisus est int̄ tēpluz ⁊ altare scriptura nō loquit̄ maxime cū tpib⁹ ei⁹ vix ruine templi fuerint. ℟. Scē dei pciose ptbomartyr stephane qui virtute charitatis circūfult⁹ vndiq dn̄z p inimico exorasti pplo. Funde pces Pro deuoto tibi nūc collegio. ℣. Ut tuo ppitiatus iteruētu dn̄s nos purgatos a pctis iungat celi ciuibus. Funde. Gloria. Pro. In laud. an̄. Lapidauerunt stephanū ⁊ ipse inuocabat dn̄m dicēs: ne statuas illis hoc peccatū. An̄. Lapides torrētes illi dulces fuerunt ipsum sequūt̄ oēs aie iuste An̄. Adhesit aia mea p⁹ te qꝛ caro mea lapidata ē p te de⁹ meus An̄. Stephan⁹ vidit celos apertos: vidit et introiuit: beatus hō cui celi patebūt. An̄. Ecce video celos aptos ⁊ iesuz stātē a dextris

Stephan⁹ Cap. dei. plen⁹ grā ⁊ fortitudine faciebat pdigia ⁊ signa magna in pplo. Ad bn̄. an̄. Intuens in celū beatus stephan⁹ vidit gloriā dei ⁊ ait: ecce video celos apertos ⁊ filiū hoīs stantē a dextris dei. Oratio. Da nob q̄s. Mem̄. de natiuitate. Ad

tertiā cap. Stephanus plenus gratia. Ad vj. cap.
Cum esset stephan⁹ plenus spū sācto: intēdēs in celū vidit gl'iam dei ⁊ iesū stātē a dextris dei. Ad ix. cap
p Ositis aūt genib⁹ beatus stephan⁹ clamauit voce magna dicens: dn̄e ne statuas illis h̄ pctm̄. Ad vš capl'm. Stephanus plenus gr̄a. Ad mḡt an̄. O q̄ gl'iosus ē beatus stephan⁹ martyr ⁊ leuita qui ante apl'os regna celestia possidere meruit et ad patris dexterā filiū videre. Mem. de sācto ioāne. Valde honorādus ē btūs ioannes qui supra pect⁹ domini in cena recubuit. Oro.
e Cclesiā tuam dn̄e benign⁹ illustra: ut bt̄i ioannis apostoli tui ⁊ euāgeliste illuminata doctrinis: ad bona perueniat sēpit'na. Memoria de natiuitate.

Sci ioānis euangeliste ad mat. inuit. Adoremus regē apostolor̄ Qui priuilegio amoris ioānem dilexit apl'm. ps. Venite. In primo noct. an̄. Joannes apl'us ⁊ euangelista virgo est electus a domino atq̄ inter ceteros magis dilect⁹ ps. Celi enarrāt

An̄. Supra pectus domini iesu recūbens euāgelij flucta de ipso sacro dominici pectoris fonte potauit. ps. Bn̄dicam dn̄m. An̄ Quasi vnus de paradisi fluminibus euangelista ioannes verbi dei gratiam in toto terrar̄ orbe diffudit. ps. Eructauit. ℣. In omnē terrā. ℟. Et in fines orb. Ex gestis beati ioannis euāgeliste que scripsit miler⁹ episcopus laodicie. Lectio. j.
c Um beatus ioannes ab epheso missus romam ad domicianū ꝓpter predicationē missus fuisset in doliū olei feruētis ⁊ illesus exisset missus ē postmodū i pathmos insulā in exiliū. Eodez aūt anno domitian⁹ interfectus ē a senatu: ⁊ quicqd ordinauerat reuocatū est. Vn̄ factū ē ut ioānes ad ephesuz remearet. Cū autē in honore magna susceptus intraret ciuitatē: drusiana que ad p̄dicationē eius pauperib⁹ innumerabilia bona fecerat ⁊ eū videre sūme desiderauerat: efferebatur mortua. Quam cū ad preces ⁊ fletus pauperum suscitasset: factus est clamor populi per tres horas

dicētis: Un⁹ est ver⁹ de⁹ quē
ꝑdicat ioānes: dn̄s ies⁹ chri-
stus. ℟. Valde honorādus est
btūs ioānes q̄ supra pectus dn̄i i
in cena recubuit. Cui christus in
cruce matrē virginē virgini cō-
mēdauit. ℣. Uirgo est elect⁹ a
dn̄o atq̧ inter ceteros magis di-
lectus. Cui. Lectio. ij.

a Ltera die cum crathon
philosoph⁹ induxisset
duos iuuenes ut gēmas du-
as preciosas q̄s distracto pa
trimonio emerāt ꝯfringerēt
in cōspectu ppl'i ꝑ contēptu
mundi: transiēs ioannes di
xit: Uan⁹ est iste ꝯtēpt⁹: nec
sic docuit magister me⁹ iuue-
nē volentē ad vitam ingredi
sed dixit ut oīa vendens da-
ret pauperib⁹. Cui crathon:
Si magister tu⁹ de⁹ ē: ⁊ vult
oīa dari paupib⁹: reintegra
illas. Qd̄ cū fecisset apl's pre
missa orōne ad iesuȝ christū:
crathon cū oībus discipulis
suis ꝑuoluti ad pedes ei⁹ cre
diderūt ⁊ baptiçati sunt. Et
illi iuuenes gemmas distra-
ctas pauperib⁹ erogarunt ⁊
adiūcta ē apl'o inumera mul
titudo. ℟. Hic est discipul⁹ ille
qui testimoniū perhibet de his ⁊
scripsit hec. Et scimus qꝛ verū ē
testimoniū ei⁹. ℣. Fluēta euan
gelij de ipso sacro dn̄ici pectoris
fonte potauit. Et. Lectio. iij

Cum aūt duo honora-
ti de epheso hoc exem-
plo cōmoti oīa paupib⁹ ero-
gassent: ⁊ apl'o adhererēt: et
trāseūtes viderēt seruos suos
in sericis ⁊ se ī vili pallio: pe-
nitētes de h̄ qd̄ fecerāt: quā-
dā tristiciā icurrerūt. Qd̄ cū
ꝑpendisset ioannes dixit ut
afferrēt sibi virgas rectas et
lapides minutos. Qd̄ cū fe-
cissent iuocato noīe christi
mutauit ea in auꝝ ⁊ lapides
ꝑciosos: ⁊ tradidit eis dicēs
Ite ⁊ redimite vobis t̄ras q̄s
vēdidistis qꝛ regnum celorū
amisistis. ℟. Hic est btīssimus
euāgelista ⁊ apl's ioannes. Qui
ꝑuilegio amoris ꝑcipui ceter⁹ al-
ti⁹. A dn̄o meruit honorari. ℣.
Hic ē discipulus ille quē dilige-
bat iesus: q̄ supra pectus dn̄i i ce
na recubuit. Qui. Gl'ia. A dn̄o.
In ij. noct. añ. In feruentis
olei doliū missus ioānes apl's di
uina se ꝓtegente grā illesus exi-
uit. ps. Oēs gentes. Añ. Pro
pter insuparabileȝ euangeliçādi
cōstātiā exilio relegatus diuine

visionis et allocutionis meruit crebra consolatione relevari. ps. Exaudi deus deprecatio. Añ Occurrit beato ioanni ab exilio revertenti omnis populus virorum ac mulierum clamantium et dicentium: benedictus qui venit in nomine domini. ps Exaudi deus orationem. ℣. Nimis honorati sunt. ℟. Nimis confortatus est. Lectio. iiij.

Hec autem et similia dicente apostolo ad increpationem eorum: ecce iuvenis defuncti esse rebantur. Qui ab eo resuscitatus increpavit eos mirabiliter narrans quantam gloriam amisissent et quantas penas incurrissent: quam dolentes fecissent sanctos angelos et quam letos demones. Propter quod conversi ad penitentiam iterum ab apostolo sunt recepti et miraculorum gratia refulserunt. ℟ Qui vicerit faciam illum columnam in templo meo dicit dominus. Et scribam super eum nomen meum et nomen civitatis nove hierusalem. ℣. Vincenti dabo edere de ligno vite quod est in paradiso dei mei. Et. Lectio. v.

Factum est autem cum tota provincia ioannem extolleret ut sacerdotes idolorum excitata seditione ducerent eum ad templum diane ad sacrificandum. Ipso vero populum inducente ut starent a longe: cum orasset templum corruit et omnia idola penitus sunt confracta. Quo viso duodecim milia gentium conversi sunt et baptizati. ℟. Diligebat autem eum iesus quem specialis prerogativa castitatis ampliori dilectione fecerat dignum. Quia virgo electus ab ipso virgo in evum permansit. ℣. In cruce denique moriturus huic matrem virginem virgini commendavit. Quia.

Tum igitur aristodemus pontifex idolorum ℟. vj populum concitasset: dixit ei apostolus Quid possum facere ut cesset indignatio tua. Dixit ei aristodemus. Si vis ut credam: bibe hoc venenum: quod bibentes duo mortui sunt. Apostolus autem facto signo crucis et invocato nomine christi bibens illud: nihil mali passus est. Apostolo autem clamante laudes christi: dixit apostolus: Adhuc dubitas? Cui ille: Si istos qui mortui sunt isto veneno suscitaveris: tollitur dubitatio mea. Apostolus autem dedit ei tunicam suam ut ipse eos tangeret cum invocatione nominis christi. Quod cum fecisset et resuscitati essent ipse et proconsul cum omni affinitate et familia baptizati sunt et omnia idola destruxerunt: et fabricaverunt

ecclesiã in honore sci ioãnis
in q̃ sepultꝰ ẽ. ℞. Iste ẽ ioãnes
qui supra pectꝰ dñi in cena recu
buit. Btũs apl'us cui reuelata
secreta celestia ℣. Iste ẽ ioãnes
cui christus in cruce matrẽ vir/
ginẽ virgini cõmẽdauit. Btũs
Gloria. Btũs. In. iij. nocť.
añ. Apparuit charo suo ioanni
dñs iesus christꝰ cũ discipul' suis
⁊ ait illi: veni dilecte meꝰ ad me
q2 tempꝰ ẽ vt epuleris in ꝯuiuio
meo cũ fratribꝰ tuis. ps. Cõfite
bimur. Añ. Expandẽs manus
suas ad deũ dixit: inuitatꝰ ad cõ
uiuiũ tuũ venio gratias agẽs: q2
me dignatus es dñe iesu christe
ad tuas epulas inuitare sciẽs q2
ex toto corde meo desiderabã te.
ps. Dñs regnauit. Añ. Dñe
suscipe me vt cũ fratribus meis
sim cum quibꝰ veniẽs inuitasti
me: aperi mihi ianuã vite ⁊ per/
duc me ad cõuiuiũ epulaꝝ tuarũ
tu es enim christꝰ filiꝰ dei viui
qui precepto patris mũdũ salua
sti: tibi grãs referimꝰ per infini/
ta seculorũ secula. ps. Dñs re/
gna. irascãť. ℣. Cõstitues eos
℞. Memores erunt. Scdm
ioãnẽ.
In illo tẽpore:
Dixit iesus petro: Se/
quere me. Cõuersus petrꝰ vi
dit illũ discipulũ quẽ dilige/
bat iesus sequentẽ: q ⁊ recu/
buit in cena sup pectꝰ eius: ⁊
dixit: Dñe qs ẽ q tradet te: ⁊
reľ. Omeľ. vene. bede pſbri.
Commẽdat no ℞. vij.
bis btũs euangelista ⁊
apl's ioãnes p̃uilegiũ amoris
p̃cipui quo ceteris amplius me
ruit honorari a dño cõmen/
dat testimoniũ euãgelice de/
scriptionis qd veritate dina
subnixũ nullꝰ fideliũ dubita
re permittiť. ℞. In illa die su
scipiã te seruũ meũ ⁊ ponam te
sicut signaculũ in cõspectu meo
Quoniã ego elegi te dicit dñs.
℣. Esto fidelis vsq3 ad mortem
⁊ dabo tibi coronam vite. Quõ.
c Ommẽdat ℞. viij.
placidã sue carnis ab
solutionẽ quã dño spãliter se
visitãte pcepit. Notũ aũt no
ui vestre fraternitati qs sit il
le discipulꝰ quẽ diligebat ie/
sus: ioãnes videl3 ipse cuiꝰ
hodie natalicia celebramꝰ q
hoc scripsit euãgeliũ. ℞. Ci/
bauit illũ dñs pane vite ⁊ intel/
lectꝰ ⁊ aq̃ sapiẽ salutaris potauit
illũ. Et exaltauit eũ apud proxi/
mos suos. ℣. In medio ecclesie
aperuit os eius ⁊ impleuit eũ do

min⁹ spū sapie᷑ ⁊ intellect⁹. Et.
Diligebat aūt ℟. ix. Deum iesus nō exceptis ceteris singulariter solū: sed pre ceteris quos diligebat familiarius vnū quē specialis prerogatiua castitatis amplio ri dilectione fecerat dignuȝ. Nēs quippe se diligere ꝓbat quib⁹ ante passionē loquit᷑. Sicut dilexit me pat᷑ ⁊ ego dilexi vos. ℣. In medio ecclesie aperuit os ei⁹. Et impleuit eū dn̄s spū sapientie ⁊ intellectus. ℣. Iucūditatē ⁊ exultationem thesaurizauit super eū. Et Gloria Et. ℣ Ualde honorādus ē beat⁹ ioānes. ℟. Qui supra pect⁹ domini in cena recubuit. In lau. an̄ Hic ē discipulus ille q̄ testimoniū perhibet de his ⁊ scimus qꝛ verū est testimoniū eius An̄ Hic est discipul⁹ meus: sic eum volo manere donec veniā. An̄ Ecce puer me⁹ electus quē elegi: posui super eū spiritū meū An̄ Sunt de hic stantib⁹ qui nō gustabūt mortē donec videāt filiū hominis in regno suo. An̄ Sic eum volo manere donec veniam tu me sequere. Cap Qui timet deū. Ad bn. an̄. Iste ē ioānes qui supra pect⁹ dn̄i in cena recubuit btūs apl's cui reuelata sūt secreta celestia. Oratio. Ecclesiā tuā dn̄e. Memo. de natiui. deinde de scō stephano ꝑ an̄am. Ecce video celos. ℣. Corona aurea. Orō. Da nobis q̄s. Ad. iij. ⁊ ad alias horas cap. de cōi euāgelistaꝝ Ad vs. Cap. Qui timet deū. Ad mḡt an̄. In medio ecclesie aperuit os ei⁹ ⁊ impleuit euȝ dominus spū sapie᷑ ⁊ intellect⁹ stolā ꝗ glie iduit eū al'. al'. al'. Memo de inocētib⁹ Ambulabūt mecū in albis q̄m digni sūt ⁊ nō delebo noīa eorū de libro vite. ℣. Letamini in dn̄o ⁊ exul. Orō

Deus cui⁹ hodierna die preconium innocētes martyres nō loquēdo ſ moriēdo cōfessi: oīa in nob̄ viciorū mala mortifica: vt fidē tuā quā lingua nostra loquitur: etiam morib⁹ vita featur. Per. Memo. de natiuitate. Deinde de sancto stephano an̄. Stephanus vidit. Scōꝝ inocētū ad mat. inuit. Uenite adorem⁹ regē regū Qui btīs martyrib⁹ coronā dedit glie Hym. Que vox que poterit. Te sūma. In p nocturn. an Nouit vias innocentiū qui non

steterũt in vijs pctõꝝ. ps. Btũs
Añ. Rex terre infremuit aduer
sus christũ qꝛ rex in syõ ↄstitut⁹
sup innocẽtiũ milia regnat. ps.
Quare. Añ. De⁹ iudex iustus
iudica nos scõꝝ inocẽtiã nostrã.
ps. Dñe de⁹. ℣. Letami i dño.
Sermo beati bernardi. Lc. j.

B Enedict⁹ q venit i noĩe
dñi: de⁹ dñs ꝛ illuxit
nobis. Bñdictũ nomẽ glĩe
ei⁹ qđ sanctũ ẽ: neqꝫ enĩ ocio
se venit qđ ex maria natũ est
scm̃: ſ copiose diffudit nomẽ
ꝛ grãm scitatis. Nimirũ in
de stephan⁹ scũs: ĩde ioãnes
scũs: inde etiã sci innocẽtes.
℟. Sub altare dei audiui voces
occisorum dicentiũ: quare nõ de
fendis sanguinẽ nostrũ: ꝛ acce/
perũt diuinũ responsũ. Adhuc
sustinete modicũ temp⁹ donec ĩ/
pleat̃ numer⁹ fratrũ vestroꝝ. ℣.
Et date sũt illis singule stole al
be ꝛ dictũ ẽ illis: Adhuc. Lc. ij.
V Tili ꝓinde dispẽsatõe
triplex ista solennitas
natale dñi comitatur vt nõ
mõ inter cõtiguas solẽnita/
tes deuotio cõtinua ꝑseueret
ſ etiã fruct⁹ dñice natiuitatꝭ
exinde nobis euidẽti⁹ inno/
tescat. Siquidẽ aduerte ẽ in
bis trib⁹ solẽnitatib⁹ tripli/
cem quãdã speciẽ scitatꝭ: nec
facile ꝑter hec tria scõꝝ gnã
q̃rtũ in hoib⁹ aliud posse ar/
bitror reperiri. ℟. Effuderunt
sanguinẽ sanctoꝝ tuorum velut
aquã in circuitu hirlm. Et non
erat q̃ sepeliret. ℣. Uindica do/
mine sanguinẽ scõꝝ tuoꝝ q̃ effu/
sus est. Et nõ. Lectio. iij.

H Abem⁹ in btõ stepha/
no martyrij sil' ꝛ opis
volũtatẽ: habem⁹ sola volũta
tẽ in btõ ioãne: solũ ĩ btis in
nocẽtib⁹ op⁹. Biberũt hi cẽs
calicẽ salutaris: aut corpe sil'
ꝛ spũ: aut solo spũ: aut corpe
solo. Calicẽ qdẽ meũ bibetis
ait dñs iacobo ꝛ ioãni. Bi/
bit ergo ioãnes calicẽ saluta/
ris. De innocẽtũ ꝓ coronis
qs dubitat. ℟. Adorauerũt vi
uentẽ in secula scloꝝ. Mittẽtes
coronas suas añ thronũ dñi dei
sui. ℣. Et ceciderũt ĩ ↄspcũ thro/
ni in facies suas ꝛ benedixerũt vi
uentẽ in secula. Mitten. Glia.
Mitten. In. ij. noct. añ. Ex
ore infantiũ de⁹ ꝛ lactentiũ lau
de perfecta destruis inimicũ. ps.
Dñe dñs nr̃. Añ. Judicabit
domin⁹ pupillũ ꝛ viduã ꝛ pluet
super peccatores laqueos ignis.

ps. In dño. An. Mortis vsuras rex impius exegit sup innocētes: sed illi requiescūt in monte sancto dei malign⁹ ad nihilū est deduct⁹. ps. Dñe qs. ℣. Exultēt iusti in ɔspectu. Lectio. iiij.

Illic ꝓ christo trucidatos infātes dubitet inter martyres coronari q regeneratos i christo nō credit inter adoptiōis filios numerari. Alioqn quō coeuos sibi pueros puer ille q nobis nat⁹ est ꝓpter se pateret̄ occidi: qui vtiqꝫ solo nutu poterat cohibere: nisi meli⁹ aliqd eis prouideret. ℟. Isti sūt sci q passi sunt ꝓpter te dñe vindica eos. Quia clamāt ad te quottidie. ℣ Uindica dñe sanguinē scōꝝ tuorū q effusus ē. Quia. Lectio. v

Quēadmodū igit̄ ceteris infātib⁹ tūc quidē circūcisio: nūc vero baptism⁹ sine vllo ꝓprie volūtatis vsu sufficit ad salutē: sic nihilomin⁹ susceptū ꝓ christo martyriū illis sufficit ad scitatē. Si qris eoꝝ apud deū meritū vt coronarent̄: qre ꝛ apud herodē crimina vt trucidarent̄. An forte minor ē christi pietas qꝫ herodis ipietas vt illic qdē potuerit inopios neci dare: ꝛ christ⁹ nō potuerit ꝓpter se occisos coronare. ℟. Cantabāt sancti cāticū nouū añ sedē dei ꝛ agni. Et resonabat terra in voces eoꝝ. ℣. Sub throno dei sancti clamāt vindica sanguinē nrm deus nr. Et. Lectio. vj.

Sit ergo stephan⁹ martyr apud hoīes cui⁹ volūtaria passio euidēter apparuit i eo: vel maxime qꝫ i ipso mortis articulo tā ꝓ ꝑsequētibus qꝫ ꝓ seipso sollicitudinē gereret āpliorē vt eoꝝ scelera magis qꝫ sua vulnera plāgeret. Sit ioānes apud āgelos martyr: qb⁹ tāqꝫ spūalibus creaturis spūalia deuotiōis ei⁹ signa inotuerūt. Ceterū hi sunt plane martyres tui de⁹ vt quib⁹ nec hō nec angelus meritū inuenit: vt singularis tue prerogatiua gratie euidenti⁹ cōmendetur. ℟. Isti sunt sci qui nō coinquinauerūt vestimēta sua. Ambulabūt mecū in albis. Quia digni sūt. ℣. Hi sūt qui cū mulierib⁹ nō sūt coinqnati ꝟgines eni sūt. Ambu. Glia. Quia. In. iij. noct. añ. Quis ascēdet aut qs stabit i loco sancto dei inocētes

manib⁹ ꝛ mūdo corde. ℣. Dn̄i est. An̄. Innocētes adheserunt mihi quoꝝ pedes auulsi sūt a laqueo mortis. ℣. Ad te dn̄e leuaui. An̄. Filio regis datuȝ est iudiciū vt saluet innocētes filios pauperū ꝛ humiliabit herodem calūniatorē. ℣. De⁹ iudi. ℟. Iusti aūt. Scd̄m mattheū.

In illo tempore: Angel⁹ dn̄i apparuit ī somnis ioseph dicēs: Surge ꝛ accipe puerū ꝛ matreȝ ei⁹ ꝛ fuge in egyptū ꝛ esto ibi vsq; duȝ dicā tibi. ꝛ reł. Omeł. venerabilis be. p̄sbri. Lectio. vij.

De morte preciosa martyrū christi innocentū sacra est nobis fratres kmī euāgelij lectio recitata: ī qua tamē oīum christi martyrū p̄ciosa ē mors designata. Qꝫ enī paruuli occisi sūt: significat per hūilitatis meritū ad martyrij perueniēdo gloriā. ꝛ qm̄ nisi cōuersus fuerit qs ꝛ effect⁹ vt paruul⁹: p̄ christo animā nō possit dare. ℟. Uidi sub altare dei aīas interfectorum ꝓpter verbum dei quod habebāt ꝛ clara voce dicebant. Uindica dn̄e sanguinē scōꝝum tuoꝝū. Qui effusus ē. ℣. Sub throno dei sancti clamant: vindica dn̄e sanguinē nostꝝ. Qui.

Quod in bethleem ꝛ ī oīb⁹ finib⁹ ei⁹ occisi sūt: ostendit nō solū in iudea vnde ecclesie cepit origo: sed in oīb⁹ eiusdē ecclesie finib⁹ quacūq; per orbē diffusa est: persecutionē seuituram perfidoꝝuȝ: ꝛ pioꝝū patientiaȝ esse coronādam. ℟. Sub throno dei sancti clamant Uindica sāguinē nr̄ȝ de⁹ nr̄. ℣. Sub altare dei audiui voces occisoꝝ clamātiū ꝛ dicētiū. Uin. ℟. viij.

Quod bini occisi sunt: doctrina ꝛ operatiōe p̄fectos indicat. Qui vero infra simplices ꝛ idiotas: fidei tn̄ nō ficte cōstātia fortes eq̄ue denūciat. Qꝫ illi quidē occisi sūt sed christus qui querebat: illesus euasit: insinuat corpora qdē ab impijs posse perimi: s; christū p̄ quo persecutio tota seuit nullatenus eis vel viuētib⁹ vł occisis posse auferri. ℟. Centuȝ quadraginta quatuor milia qui empti sunt de terra hi sūt q̄ cuȝ mulierib⁹ nō sunt coinq̄nati virgines enī p̄manserunt. Ideo regnāt cuȝ deo ꝛ agn⁹ dei In illis ℟. ix.

℣. Hi empti sūt ex oib⁹ p̄mitie deo a agno ⁊ i ore ipsoꝝ nō ē inuētū mēdaciū. Ideo. Gloria. In. Non dicat Te deū nisi dn̄ica fuerit: s reincipiat no ū ℟. ℣. Exultabunt sci in glia In lau. an̄. Herodes irat⁹ occidit multos pueros in bethleē iude ciuitate dauid. An̄. A bimatu ⁊ infra occidit multos pueros herodes ꝓpter dn̄m. An̄. Vox in rama audita ē ꝓlat⁹ ⁊ vlulat⁹ rachel plorans filios suos. An̄. Sub throno dei sancti clamant vindica sāguinē nr̄m de⁹ noster. An̄. Cantabāt sancti canticum nouū an̄ sedē dei ⁊ agni resonabat terra in voces eorum. Cap.

Vidi supra montē syō agnū stantem: ⁊ cum eo centū quadragintaquattuor milia: habētes nomen eius ⁊ nomē patris eius scriptū in frontib⁹ suis. Hym.

c [A]terna matrum perso nat collisa deflens pignora: quoꝝ tyrānus milia christo sacrauit victia. Gloria tibi dn̄e qui natus es. ℣ Mirabilis. Ad bn̄. an̄ Hi sūt qui cum mulierib⁹ nō sunt coinquinati: virgines enim sunt ⁊ sequūt agnū quocūqꝫ ierit. Oro.

De⁹ cui⁹. Memo. de natl. ⁊ de scō stephano vt. s. Memo. de scō ioāne an̄. Hic ē discipulus. ℣. Annunciauerunt opera dei. ℟. Et facta. Oro. Ecclesiā Ad. iij. Capl̄m. Vidi supra. ℟ia ⁊ ℣. plurimoꝝ martyꝝ ad oēs horas. Ad vj. Capl̄m.

Hi sūt q cuꝫ mulierib⁹ nō sūt coinqnati: virgines eni sūt ⁊ sequūt agnū q̄cūqꝫ ierit. Ad. ix. Capl̄m.

b [H]i empti sūt ex oib⁹ primitie deo ⁊ agno: ⁊ in ore ipsoꝝ nō est inuentū mēdaciū. Ad vs̄ Cap. Vidi supra. Hym. Quevox. Te sum ma ℣. Letamini Ad mḡt an̄.

Innocentes ꝓ christo infantes occisi sūt ab iniquo rege lactētes interfecti sūt. ipsuꝫ sequūt agnuꝫ sine macula ⁊ dicunt semꝑ glia tibi domie. Memo. de sancto thoma. Hic ē vere. Oro

Deus ꝓ cui⁹ eccl'ia gloriosus pontifex thomas gladijs ipioꝝ occubuit p̄sta q̄s: vt oēs q ei⁹ iplorāt auxiliū: petitōis sui salutarē ꝯsequātur effectū. p. Mēo. de natali ⁊ de scō stephano vt supra De scō ioāne an̄. Valde bono rād⁹ ē ℣. In oēꝫ t'rā Oro vt s̄.

Sancti thome archiepisco-
pi ꝛ martyris ad mat. sicut
vni⁹ martyri. Ex gestis ei⁹ q
scripsit qdā socius ei⁹. L.j.

b Eatus thomas cātua/
riēsis archiep̄s post cō
secrationē suā inestimabiliť
deo deuot⁹: cilitiū ꝛ femora/
lia cilicina vsq ad poblites
deferēs oī studuit honestati
ṽtutū Pro iurib⁹ aūt eccl'ie
sue multas passus iniurias
tandē intētata sibi morte co/
actus exulare. Veniēs autē
sennonas vbi tūc erat papa
alexander recept⁹ ē ab eo ho
norifice ꝛ i abbatia pōtinia/
censis collocatus. Lectio.ij.
Confiscatꝭ interim oīb⁹ ei⁹
redditib⁹ ꝓscribūť oēs eius
cognati ꝛ familiares. Quot
quot aūt ānos discretionis
attigerāt: cōpulsi sūt iurare
ꝙ se archiep̄o p̄sentarēt: vt
vel sic cōpassiōe cōmot⁹ con
ceptū rigorē ad regis flecte/
ret volūtatē Sꝫ vir dei nec ꝑ
pter hoc i aliq̄ fuit imutat⁹.
Audiēs aūt rex ei⁹ L.iij.
ꝯstātiā directꝭ lrīs cōmina/
torijs ad caplm cisterciense
illum expellere de p̄dicto mo
nasterio laborauit. Ipse aūt
timēs viris scis spōte recessit
Verū aň secessū suū sibi celi
tus ostensū fuerat ꝙ ad eccle
siam suā rediturus esset cuꝫ
gloria: ꝛ postmodū ꝑ marty/
rij palmā migratur⁹ ad chri
stū. Recedentē igiť de predi
cto monasterio recepit cū ho
nore rex frācoꝝ ludouic⁹: ꝛ
exhibuit hūanissime exulāti
necessaria ꝯtinue ꝑ sex ānos
Tandē ꝓcurāte pa/ L.iiij.
pa pacē reddi eccl'ie anglica/
ne: rediit in angliā āno septi
mo: susceptusq ē a clero ꝛ po
pulo cū magno gaudio ꝛ ho
nore. Post dies ṽo paucos
iteꝝ dānis ꝛ iiurijs affectus
ꝓhibit⁹ ē edicto publico exi
re ecclesie sue septa. Ipse ṽo
i his oīb⁹ nō deiect⁹ ad eccle/
sie sue liberationē aspirabat
ꝛ obsꝫ vigilijs ieiunijs ꝛ ora
tionib⁹ iugiť isistebat. L.v.
Quinto ṽo natiuitatꝭ dn̄i/
ce die cantuariā veniētes q̄t/
tuor satellites maleficiis fa/
mosi: pōtificē ṽbis cōtume/
liosis aggrediūť. Rn̄dit vir
dei modeste ad singula ipsis
āt egressis prexit ad ecclesiā
Ipsis aūt loricatis sequēti/
bus eū cum manu armata:

aperuit hostium ecclesie q̄d monachi clauserāt: et eis morte intētātib⁹ dixit: pro deo et ecclesia libēter mortē suscipiā: sed ex parte dei vobis p̄cipio ne cuiq̄ meorum noceat]. R. vj
Irruētes igit̄ in eū coronam capitis amputarūt: et p̄cipitātes christū dn̄i cerebrum cum sanguine sparserūt. Ultima pro v̄ba ei⁹ hec fuerūt. Deo et btē marie et scō dionysio et sanctis hui⁹ eccl̄ie patronis: me et ecclesie cām recōmēdo. Uiri pro scelerati intrātes eius palatiū diripuerūt qcq̄d iuenerūt statuētes q̄d q̄s tollēt.
Uere scūs iste est R. vij.
glorificādus q̄ pro ecclesia certās passus est in eccl̄ia sacro dn̄ice natiuitatis t̄pe int̄ sacerdotes et man⁹ religiosorū. Persecutores pro ei⁹ i breui de medio sublati sūt: et alij quidē sine ↄfessione mortui: alij digitos dentib⁹ decerpentes alij sanie defluētes: alij amētes effecti manifesta reliq̄rūt indicia persecutionis iiuste.
Porro martyrij sui R. viij
t̄pe mirabilib⁹ coruscauit miraculis: cecis visum claudis gressum; surdis auditū: loq̄lā mutis restituēs: leprosos mūdās: ↄsolidās paralyticos hydropisim et oēs morbos incurabiles curās: resuscitans mortuos: demonib⁹ et elemētis impans: ocl̄is et genitalib⁹ p̄uat]ↄferēs noua mēbra
Quidā aūt q sci R. ix.
miracula deprauare p̄sūpserūt: repēte p̄cussi ea p̄dicare coacti sūt. Deniq̄ aduersus emulos vsq̄ adeo p̄ualuit vt videres fere singulis diebus ipletū ōd p̄uo q̄d legit̄ de filio Ueniēt ad te q detrahebant tibi et adorabūt vestigia pedū tuorū. Passus ē aūt hora q̄si vndecima ut natalis dn̄i ad laborē ei⁹ fieret natalis ad requiē. Oro. De⁹ cui⁹. Mem. de natiuitate et de btō stephano et de scō ioanne ut supra.
De inocētib⁹ añ. Herodes
Ad v̄s mem. de natiuitate et de scō stephano et de scō ioanne ut s̄. De inocētibus añ. A bimatu. V. Letamini. Oratio. De⁹ cuius. Per octās natiuitatis et scōrum fiat de ipsis mem. eo mō et ordine q̄ in tribus dieb⁹ p̄cedētib⁹ ē notatū
Sci siluestri epi. Oro
Da q̄s op̄s de⁹ ut bti sil

uestri ꝯfessorꝝ tui atqꝫ pōtifi
cis venerāda solēnitas: ⁊ de-
uotionē nob̄ augeat ⁊ salutē
Per. Mem̄. de natꝪ. pꝰea de
scis: vltio de dn̄ica si hac die
euenerit. Ad matꝪ. sic̄ de vno
ꝯfes. Post orōnē: ⁊ de scō sil-
uestro fiat memo. de natali
pꝰea de scis: vltio ꝺ dn̄ica si
hac die euenerit. Ad matutꝪ
īuitꝪ. sic̄ de vno ꝯfes. De ꝟtu
tibꝰ eius ex gestisq̄ scripsit
eusebiꝰ cesariensis. Lectio. j

b Eatꝰ siluester ab īfātia
tradit͛ pr̄sbyt͛o cirino
ībuendꝰ mirū̄ īmodū̄ mores
eiꝰ imitās ī oī ꝟtute christia
ne religionis ꝓfecit. Factus
āt iuuenis: hospitalitatē di-
ligēter exercebat. Vn̄ thimo
theū̄ quēdā christū̄ publice p̄
dicātē hospitio r͛cepit: qđ pō-
tifices facere formidabant.
Ipsū̄ q̄ꝫ passū̄ martyriū̄: no
cte tulit in domū̄ suā: ⁊ cum
papa melchiade in dei laudi
bus eiꝰ martyriū̄ dedicauit.
Propt͛ christianitatē R. ij.
q̄ꝫ a p̄fecto cathenatꝰ positꝰ ē
i carcerē. Sꝫ ipo p̄fecto i bre
ui mortuo: p christianos cū̄
papa melchiade ꝯcurrentes
ad carcerē libatꝰ ē. Nō solū̄
āt a christianis: sꝫ etiā a gēti-
libꝰ nimio diligebat͛ affectu
Factꝰ āt diaconꝰ tāta gr̄a p̄-
fulsit i clero: vt oīs ppl̄s chri
stianꝰ itra vrbē eū̄ sibi i p̄sby
terū̄ postularet. Lectio. iij.
Factꝰ ģ p̄sbyt͛ mira gr̄a p̄di
catiōis enituit. Nihil arro-
gātia nihil supbia de eiꝰ mo
ribꝰ vsurpabat: sꝫ oībꝰ beniuo
lus i t͛ra positꝰ celestibꝰ mori-
bꝰ p̄pollebat. Erat. n. aspectu
angelicꝰ: sermōe nitidꝰ ope
scūs corpore integer: pietate
magnificꝰ: īgenio optimus:
ꝯsilio magnꝰ: fide catholicꝰ
spe patiētissimus: charitate
Scō igi- R. iiij diffusus.
tur melchiade migrāte: voce
oīuꝫ clericoꝝ ⁊ laicoꝝ ꝯcur-
rēte factꝰ ē sūmꝰ pōtifex: licꝫ
renitēs ⁊ multiplicit͛ se excu
sans. Qꝛ āt h̄ eē meruit operi
bus declarauit. Erat eni pii̇̄s
simꝰ ⁊ ī oī scītate cōspicuus.
Ad paupes se habebat vt p̄r
ad diuites vt supior: nō ad
p̄sone potentiā: sꝫ ad moꝝ ele
gātiā attēdebat: ⁊ tāto vnū̄-
quēqꝫ eminentiꝰ honorabat
quāto eū̄ viuē sācti͛ didicis.
A detractoribꝰ. R. v. set.
aures suas q̄si a serpētibꝰ ob

seruabat: ⁊ q̄s opinio lacera
bat sua q̄dā familiaritate et
monitis dulcib⁹ p̄monebat
ad bonū. Circa aduenas sic
erat sollicit⁹ ut christū i ipis
recipe se gauderet. Nulla in
ops vidua: null⁹ paup: null⁹
indigēs orphan⁹ i tota vrbe
erat quē nō haberet i script̄.
Quot vidue erāt in R. vj
regiōne: q̄t orphani: q̄t cleri
ci sciebat: ⁊ necessaria mini
strabat: clericos paupes di
uitibus sociabat. Laicos stu
diosos i lege dn̄i valde vene
rās suis amicitijs copulabat
virginib⁹ in monasterijs sic
prouidebat ne necessitate co
gerēt exire. Pro debit℈ obli
gat̄ ⁊ detētis in vinculis in
terdum se debit℈ obligabat.
Si q̄s ecclesiā herede R. vij
fecisset: de bonis illis consan
guineos affines ac seruos il
li⁹ put erat possibile honora
bat. Doctrina quottidiana
ppl̄m informabat: q̄ ad eius
sermōes ↄfluebat i mltitudi
ne copiosa. Pro fide q̄z pas
sus ē exiliū. Inde p̄o reuoca
tus a ↄstantino ad suggestio
nē petri ⁊ pauli i visione sibi
apparētiū ipsū baptizauit ⁊
a lepra mūdauit. R. viij.
Postmodū ↄstantino p pte
christianorū: helena p̄o mr̄e
ei⁹ p iudeis zelātib⁹ inito cō
flictu disputatiōis sub iudi
cib⁹ nō suspectis ab eo datis
crathone philosopho qui ni
hil terenū habere volebat: et
cenophino q̄ ↄsul existēs nū
q̄ȝ mun⁹ ab aliq̄ suscepit cuȝ
sapiētib⁹ iudeoꝝ: ⁊ ipsis su
peratis baptizati sūt tria mi
lia iudeoꝝ: ⁊ helena cū filijs
suis ⁊ iudices p̄dicti. R. ix.
Dracone q̄q̄ȝ q̄ vrbē inficie
bat p eū ligato ↄūsi sūt duo
magi libros suos cōburētes
⁊ i ipso āno de ppl̄o vigiti mi
lia baptizati. Cōstātin⁹ q̄q̄ȝ
ad ei⁹ inductionē edificauit
cōstātinopolim: ibi sedē suā
ↄstituēs ⁊ impiū occidētale
eccl̄ie romane reliquēs. Im
minēte p̄o ei⁹ morte: ↄuocat̄
clericis oib⁹ ⁊ singulis oscu
lat℈ bn̄dicēs eis ⁊ eccl̄iam re
cōmēdans: bono fine quieuit.
Oro. Da q̄s oipotens deus.
Mem. de natiuitate: p⁹ea d̄
scis: vltio de dn̄ica si hac die
euenerit. In oct℈. sci ste
phani ad mat̄. inuit̄. Christū
natū. Hym. de vno martyre.

Prima añ. pmi noct. sola di cat̃ sup ps de festo. ℣. de. iij. noct. vni⁹ martyr͡ij: ⁊ tria vl tima ꝑia de festo. Si ℣o nõ fuerit dñica: legãt̃ iste tres le ctões. Si ℣o fuerit dñica le gãt̃ sex pme de festo: ⁊ addãt̃

Iudei ℣o isterres. ℞. j. Audito ꝙ btũs stephan⁹ ꝯfiteret̃ iesũ stare a dextris dei: exclamãtes clauserũt au res suas. Et lapidãdo eiece/ rũt eũ extra ciuitatẽ. Et duo falsi testes deposuerunt vesti mẽta sua sec⁹ pedes adolescẽtꝭ q vocabat̃ saul⁹. Cui nõ suf ficiebat vt ipse eũ suis mani bus lapidaret: imo oẽs aliosꝭ Cũ sic lapida ℞. ij. iuuaret ret̃: orauit pus, p se: deide ge nua flexit ⁊ orauit, p suis la pidatorib⁹ sicͭ dñs orauit pro suis crucifixorib⁹ Et sic emi sit spm̃. Et facta ẽ persecutio magna christianis q erant i hierl̃m i tãtũ ꝙ oẽs christiãi pter apl̃os q erãt cõstãtiores ꝑ totã pꝛiaz sũt dispsi. ℞. iij. Scũs ℣o gamaliel ⁊ nicho dem⁹ q erãt, p christianis in oib⁹ ꝯsilijs iudeoꝝ: sepelierũt btm̃ stephanũ t̃tio nonas au gusti. Inuẽtio q dẽ ei⁹ fcã est

vij⁹. kl̃as ianuarij. Sz trãsla ta sũt festa: qꝛ mai⁹ ẽ festum natalis ei⁹ ꝙ̃ iuẽtiõis ꝙ̃uis ⁊ alie sint cause trãslationis isti⁹. Tria vltia ꝑia de festo Te deũ. In laud. vna tm̃ añ scz Lapidauerũt. Cap. Hym. ℣. añ. ad bn. ⁊ oꝛo sic i festo. In hac die ⁊ deiceps vsꝙ ad octꝭ. epi. inclusi. q̃tidie nisi in vigilia ⁊ i die epi. post alias mem̃. fiat mem̃. de btã ℣gie in laud. ⁊ in vesp. In lau. añ. Rubũ. ℣. Bñdict⁹. Oꝛo.

Deus q salutꝭ eterne btẽ marie ℣gitate fecũda hũano generi pmia pstitisti tribue q̃s: ut ipsã, p nob itce dere sentiam⁹: ꝑ quã merui/ m⁹ auctorẽ vite suscipe dñz nr̃m. In ℣s ꝑ añam. Germi nauit. ℣. Tãꝙ spõsus. Oꝛo vt sup. Ad hõs diei ⁊ ad vs̃ sicͭ in festo. etiã si in crastino fue rit dñica. Qz si octꝭ. sci stepha ni in dñica euenerit: oĩa fiãt sicut in festo eiusdẽ: seruato mõ festi simplicis. In octꝭ. sci ioãnis ⁊ inocẽtũ pter lect. oĩa fiant de festo: ꝑuato oꝛdi ne q in octꝭ. sci stephani ẽ no/ tat⁹. Ita tñ ꝙ si fuerit dñica repetãt̃ sex pme lec. cum his

trib⁹ sequētib⁹. Sin āt legā
tur tm̄mō tres sequētes. ℞. j
Cum autē eēt ioannes
ānoꝝ nonaginta nouez:
apparuit ei dn̄s iesus cū dis
scipulis suis dicēs. Ueni ad
me qꝛ tēp⁹ ē ut epuleris i cō
uiuio meo cuz frib⁹ tuis. Et
addidit: Die dn̄ica post dies
quinqꝫ sequenti venies ad me.
Et hoc dicto recept⁹ ē in celo
Die igit̄ pdicto ꝯuenit vniu
sa mltitudo in eccl̄ia pdicta
ꝛ a pmo galloꝝ cantu agēs
mysteria dei vsqꝫ ad terciaz
ppl̄m allocutus ē. Post hec
iussit fieri foueā qdratā iux
altare: ꝛ terrā extra ecclesiaz
Post hec descē ℞. ij. eici.
dēs i foueā extēsis manibus
dixit: Inuitatus ad ꝯuiuiū
tuū venio grās agens. Uidi
faciē tuam ꝛ qsi de sepulchro
suscitat⁹ sū. Odor tu⁹ ꝯcupi
scētias i me excitauit eternas
Uox tua plena est suauitate
melliflua. Et nūc dn̄e cōmē
do tibi filios meos qs eccl̄ia
tua p aquā baptismatis tibi
regenerauit. Suscipe me ut
sim sp cū frib⁹ meis. Princi
pes tenebraꝝ nō occurrāt m̄i.
Cū aūt oēs rn̄dis ℞. iij.

sent amē: lux tāta apparuit
sup apl̄m p vnā fere horam:
ut null⁹ sufferret ei⁹ aspectū.
Postea ꝟo iuēta ē fouea illa
plena nihil aliud habes nisi
māna quā vsqꝫ hodie gignit
locus ille: ꝛ fiūt ibi virtutes
multe orationibus eius.
In oct. scōꝝ inocētū si dn̄i
ca fuerit repetant̄ sex lec. sup
posite d festo ꝛ tres sequētes
sint vltime. Si ꝟo nō fuerit
dn̄ica: legant̄ tres sequētes.
Idem in eodē. Lectio. j.
Ex ore ifantiū ꝛ lactētiū
pfecisti laudē. Gloria i
excelsis deo angeli dicūt: ꝛ i
t̄ra pax hoibus bone volūta
tis. Magna qdē si audeo di
cere: necdū perfecta laus do
nec veniet q dicat sinite par
uulos venire ad me: qꝛ taliū
ē regnū celoꝝ: ꝛ pax hoib⁹ e
tiā sine volūtatis vsu in sa
cramēto pietatis. Lectio. ij.
Cōsiderēt hec q de volunta
te ꝛ ope ꝯtētiosis solēt dispu
tationib⁹ conixari: ꝛ aduer
tāt neutrū negligi oportere:
vbi tn̄ facultas deest nō mo
do salutē ꝯferri posse sed etiā
scitatē. Sed ꝛ hoc teneāt pro
desse quidē op⁹ sine volūtate

nō aūt ꝯ volūtatē: vt vnde saluauit infantes: inde mag damnet ficte accedētes. Ni hilominꝰ sane ī quibusdā vo luntas sine opere sufficiens ē nō aūt ꝯtra opus. R. iij.

Emulemur, ꝑinde charita tē ꝛ sectemur bona opa frēs mei: nec infirmitatē nec igno rātie pctō vllo mō paruipen damꝰ. Magis āt solliciti et timorati agamus grās beni gnissimo ꝛ largissimo salua tori: q humane salutē occasi ones tā copiosa charitate ꝑ quirit vt in his volūtatem ꝛ opꝰ: in his sine ope volunta tē: in his etiā sine voluntate opus inuenire letet qui vult oēs homines saluos fieri.

Sci pauli heremite Oro

Deus q nos beati pauli ꝯfessoris tui ānua so lēnitate letificas: ꝯcede ꝓpi tiꝰ: ut cuiꝰ natalicia colimꝰ: ꝑ eiꝰ ad te exēpla gradiamī. P

Scōꝝ hylarij ꝛ remigij epoꝝ. Oro

Deus q nos scōꝝ ꝯfessoꝝ tuorū hy larij ꝛ remigij ꝯfessionibus gloriosis circūdas ꝛ ꝓtegis: da nobis exeoꝝ imitatōe ꝓ ficē: ꝛ intercessiōe gaudē. P vo

Sci felicis ꝑsbri ꝛ ꝯfessoris

Concede qs ops Oro deꝰ: vt ad meliorē vitā scōꝝ tuoꝝ exēpla nos prouo cēt: qtenꝰ quoꝝ solēnia agi mꝰ etiā actꝰ imitemur. Per.

Paulinꝰ nolanꝰ eps. R. j.

Sanctꝰ maximꝰ nolanꝰ eps tēpe ꝑsecutiōis se nio ꝑgrauatꝰ putās se nō pos se ferre supplicia: siluas adijt Ubi cū erraret fame ꝛ gelu afflictus corruit semiuiuus Scūs aūt felix ꝑsbyter ab eo ordinatꝰ ꝓpter fidē in carce re positꝰ media nocte ab ange lo solutꝰ educit: sanctūqꝫ ma ximū qrere reducere ꝛ abscō dere donec ꝑsecutio cessaret Perrexit R. ij. ꝑcipit. V felix q nesciebat: sed deo vo lente repit epm strictis dēti bꝰ iā pene mortuū. Anxius āt qd facēt ꝯtēplat racemū in sente ꝓxima ꝛ vinū in os eiꝰ expssit. Sicqꝫ refocillatū in ꝓprijs humeris detulit ī domū cuiusdā vidue. Eo tan dē migrante electꝰ est ī epm: sed noluit acqescere. R. iij.

Orta iteꝝ ꝑsecutiōe cū felix ppl'm moneret: ꝑsecutor mis sus aduenit. Felix xo inter

parietes diruptos per modi cũ aditũ se occultauit. Sta/ timq; pditũ illũ aranee telã p/ tẽdũt. Qđ dũ psecutores p/ spiciũt: nemĩnẽ illic eẽ putã/ tes discedũt. Facta vero nocte ad aliũ locũ secessit. Ubi per tres mẽses latitãs: a quadaz muliere alimẽta suscepit: cu ius faciẽ nũq; suspexit. Deni q; pace reddita ecclesie sacte: restitut⁹ in pace quieuit.

Sci mauri abbatis. Oĩo

Interceſſio nos q̃s dñe bti mauri abbatꝫ cõmẽ/ det: vt qđ nostris meritis nõ valemus eius patrocinio as/ sequamur. Per dñm. Ex ge stis eius. Lectio. j.

b Eatus maurus ex gene re senatoꝝ duodenis tradit⁹ est scõ bñdicto: sub regulari institutiõe imbuẽdus. Sub q̃ mirũ ĩmodũ pficiẽs specia liter ab eo diligi meruit Hic in q̃dragesima tm̃ sacco ru/ stico vtebat̃: ⁊ bis in hebdo/ mada comedebat. Hic cũ de mãdato bti bñdicti succurre ret cuidã puero pclitãti ĩ aq̃ super vndas q̃si super trã va dens ⁊ rediẽs liberauit ipsũ Qđ signũ btũs bñdict⁹ obe/ diẽtie ei⁹ ascripsit. R. ij.

Factũ ẽ ãt vt btũs bertican n⁹ cenomanẽsis epũs audita fa ma scitatꝫ bti bñdicti mittẽt nũcios solẽnes ad eũ vt diri/ geret ad se monachos perfe/ ctos qui edificarẽt monaste/ riũ ĩ fũdo eccl'ie sue. Missus ẽ aũt btũs maur⁹ cũ q̃tuor so cijs. Trãsiens aũt p vercellas vnũ de socijs pdictis pcipita rũ sanauit. Apud ecclesiam vero scõꝝ mauricij ⁊ sociorũ ei⁹ cecũ illuminauit. R. iij.

Tãdẽ aurelianis pueniens audiuit scm̃ berticãnũ epm pdictũ ad deum migrasse: ⁊ aliũ loco illi⁹ ĩstitutũ. Qui cũ ipsum recipe noluisset: no bili viro floro dãte locum ad monasteriũ construendũ co adiuuãte tedeberto rege frã/ coꝝ iuxta ligerim in honorẽ bti martini cõsecrari fecit ec clesiã. In q̃ post miraculorũ insignia ⁊ scẽ vite puersatio nẽ ⁊ discipuloꝝ multorũ in/ formationẽ migrauit ad dñm

Sancti marcelli pape et martyris. Oĩo.

Preces populi tui q̃su/ mus domine clementer exau di: ut beati marcelli martyrꝫ

tui atq3 pontificis meritis
adiuuemur cuiꝰ passione le-
tamur. Ex gestis eiꝰ. L.j.
M Ortuo diocletiano: fili
us eiꝰ maximianꝰ pce-
pit ut christiani vbicūq3 inuē
ti fuissent punirent. Et ppter
sororē suā q p cyriacū diaco
nē a demonio libata fuerat
⁊ christiana effecta: precepit
ut in die pcessionis sue mar
cellus nudꝰ cathenis ligatus
ante redā eiꝰ traheret. L.ij.
Quadā āt die pcessiōis sue
marcellꝰ eps obtulit se augu
sto dicēs: Pietati tue sugge
ro suos dei qui orāt p regno
tuo ⁊ p republica qre truci
das? Tūc iratꝰ maximianꝰ
pcepit ut fustibꝰ cederet ⁊ ex
Eodē tpelu L.iij pelleret
cina christianissima fecit do
nationē d facultate sua eccle
sie catholice. Hoc audiēs au
gustꝰ indignatꝰ pscriptione
cā dānauit. Ipsa āt rogauit
scm marcellū ut domū eiꝰ ec
clesiā cōsecraret. Qd ⁊ cum
magna deuotiōe fecit. At vbi
frequēt in eadē domo missas
celebraret. Audiēs hec augu
stus iratꝰ pcepit ut in eadem
domo fieret stabulū: ⁊ eūdez
marcellū ad seruitiū aialiū
deputauit: vbi pꝰ multos an
nos seruiēdo emisit spm.

Sci antonij abbatis sicut
⁊ de sācto mauro mutato no
mine. Oro. Intercessio ⁊c.
Ex gestis eius. L.j.
A Ntoniꝰ cū viginti eēt
ānoꝝ ⁊ audiret legi in
ecclia: Si vis pfectꝰ eē vade
⁊ vēde oīa q habes ⁊ da pau
peribus. oīa sua vendidit de
dit q pauperibꝰ: deinde here
miticā vitā duxit. Hic innu
merabil a demonū tētamen
ta sustinuit. Quadā vice dū
spm fornicatiōis virtute fi
dei supasset: diabolꝰ i specie
pueri nigri ante eū prostra
tꝰ apparuit: ⁊ ab eo se victū
pfessus est. Nā ⁊ hic pcibus
ipetrauit ut videret fornica
tionis demonē iuuenibꝰ insi
diantē. Quē cū in pdicta for
ma vidisset ait: vilissima spe
cie mihi apparuisti: te vltra
non timebo. Lectio.ij.
A lia vice dū i quodā tumu
lo latitaret: multitudo demo
nū eū adeo lacerauit q mini
ster eiꝰ cū qsi mortuū aspor
tauit. Et cū oēs q cōuenerāt
cum quasi mortuū plorarēt

dormientibꝰ cūctis antoniꝰ
reuixit ⁊ a ministro ad predi
ctū tumulū se reportari fecit
Qui cū ibi ex dolore vulneꝝ
ꝓstratus iaceret: ex virtute
animi ad cōflictū demones
excitabat. Tūc illi in formis
varijs feraꝝ apparuerunt: ⁊
eū iterū crudelissime lacera-
uerūt. Tūc subito mirabilis
splēdor ibi apparuit: ⁊ demo
nes cūctos effugauit. Anto
nius aūt cōtinuo sanatus ē.
Ibiq̄ christū adesse intelli-
gēs ait: Ubi eras o bone iesu
vbi eras Quare a principio
nō affuisti: vt me iuuares ⁊
vulnera mea sanares? Cui
dn̄s: Antoni hic erā: sed ex-
pectabā vidē certamē tuū Nūc
aūt qr viriliter decertasti: in
toto orbe te faciā nominari.
Tanti aūt feruoris R. iij.
erat ꝙ cū maximianꝰ impera-
tor christianos occideret ipse
martyres sequebatᷣ vt cū eis
martyr fieri mereretᷣ: ⁊ vehe-
mēter tristabatᷣ eo ꝙ ei mar-
tyriū nō dabatᷣ. Cuȝ aūt in
alteꝝ heremū pergeret: argē
teū discū reperit ⁊ intra se sic
dicere cepit: Uñ hic argēteꝰ
discus: Ubi hoiuȝ vestigia
nulla videntᷣ. Si eni viatori
cecidisset: vtiq̄ ꝑ sui magni-
tudine latere non potuisset.
Hoc diabole artificiū tuū ē:
volūtatē tñ meā nūꝙ poteris
imutare. Et hec dicēs: discꝰ
vt fumus euanuit. Postre-
mo massā veri auri repit: sed
ipse vt incendiū aurū fugit.
Sicq̄ in mōte fugiēs: vigin
ti ānis incognitꝰ ibi ꝑmāsit
inumeris corus[c]ās miraculis
Quadā vice dū in R. iiij.
spū raptꝰ eēt: totū mūdū la-
queis sese cōnectētibꝰ plenū
vidit. Qui exclamās ait: O
quis istos effugiet ⁊ audiuit
Humilitas. Aliqñ dū i aere
ab angelis leuaretᷣ: affuūt de
mones ⁊ eiꝰ trāsitū ꝓhibent
pctā eiꝰ ab exordio natiuitatꝭ
obijcientes. Quibus angeli
Nō debetis illa narrare que
christi iam sūt pietate deleta
Sed siqua scitis ex quo factꝰ
est monachꝰ: illa ꝓferte. Et
cū in ꝓbatione deficerent: li
ber antonius in sublime tol-
litᷣ ⁊ liber deponitᷣ Lectio. v.
Narrauit antoniꝰ dicēs: vi
di aliqñ diabolū celsū corpo-
re: q se dei ỽtutē ⁊ potentiaȝ
ausus est dicere: ⁊ ait: Quid

vis vt a me tibi dex antoni? At ego sputa in os ei⁹ ꝯgeminās me totū i euz christi noīe armat⁹ ingessi: ⁊ statim euanuit Huic aliqñ diabol⁹ i tāta ꝓceritate apparuit: ꝙ celū capite tangere videbatur. Quē cū antoni⁹ qs eēt interrogasset: ⁊ ipse se sathanā eē dixisset: addidit sathanas: Cur me sic impugnāt monachi ⁊ persequunt christiani? Cui antoni⁹. Juste h̄ faciūt qꝛ sepe tuis insidijs molestāt Et ille: Ego eos neq̄ꝙ molesto: ƀ ipsi inuicē se cōturbant Ego eni ad nihilū sū redact⁹ quia iā in cūctis partib⁹ regnat christus. Lectio. vj.

Itaq̄ꝫ memoriā ꝓ libris habebat: frequēter orabat manib⁹ suis operabat: vt oper⁹ sui mercedem excepto precio panis egētibus largiret Si quē in religiōis studio vigilantem cōperisset: ꝓcedēs vt apis argumētosa querebat: ⁊ oībus obediēs ꝓprias singulorūz gratias hauriebat. Qđ ita faciebat vt cū oēs gloria anteiret: oīb⁹ tamē char⁹ esset: Unde ⁊ eū vicini deicolā nūcupabāt. Dicebat scūs senex: scire conuenit qꝛ tres sūt motus corpales: vn⁹ nature: alius ex cibo⁊ plenitudine terti⁹ ex demone. Lectio. vij

Beat⁹ igit antoni⁹ nō soluz virtutib⁹ ⁊ miraculis: ƀ etiā doctrina claruit Quadā igitur die rogat⁹ a fratribus vt vt eos instrueret ait: Hoc sit ꝑmū cunctis mādatū: nullū in arrepti ꝓpositi vigore lacessere: sed quasi incipientē semper augere qđ cepit. Nō vos filioli tedium defatiget Nemo cū dispexerit mūduz reliquisse se arbitret ingētia Nihil eorum cure sit monachis que secū auferre nō possunt. Illud poti⁹ debem⁹ expetere qđ ducit ad celū: sapiētiā scꝫ charitatē: iusticiā virtutē: castitatē: sensū peruigilem: pauperū curā: fidē robustam: animū ire victorē: hospitalitatem. Lectio. viij.

Ad finē ꝓpositi oī labore tendam⁹: Nemo post tergum respiciat. Nolite queso ꝟtutis nomē tāq̄ꝫ impossibile pauere. Hui⁹ operis natura inserta ē hoī. Grecie studia in aliena vrbe q̄rūt magistros: nobis nulla ꝓficiscendi: nulla

trāſfretādi neceſſitas īminet
Jn omni ſede terraꝝ ꝯſtitu
ta ſunt regna celoꝝ. Jugi cu
ſtodia tueamur animū quia
exercitatos ad ſupplantādū
habem⁹ īimicos. Lectio .ix.
Iterū in extremis iam poſi
tus dixit ad diſcipulos ſuos
Uos o viſcera mea āmoneo
ne tāti tēporis laborē ꝑdatꝭ
varias demonuz noſtis inſi/
dias credulitatē nois chriſti
veſtris figite mētib⁹. ꝛ vni.
uerſi demones fugabūt. Me
mētote etiam admonitionū
mearū: Null⁹ ad egyptū per
ferat meas reliquias. Uale/
te viſcera mea. Necdū ꝟba
finierat: ꝛ oſculātib⁹ ſe diſci
pulis ita let⁹ mortē aſpexit vt
exhilaritate vult⁹ ſcōꝝ ange
loꝝ q ad deferēdā aiaz ei⁹ de/
ſcēderāt ꝑ̄ſentia noſceretur.
Sancte priſce ꝟginis ꝛ mar
tyris. Oīo.
D Ā q̄s oīpo/
tēs deus vtq btē priſce
ꝟginis ꝛ martyris tue nata
litia colim⁹ ꝛ annua ſolēni/
tate letemur ꝛ tante fidei ꝓ/
ficiamus exemplo. Per.
Ex geſtis eius. Lectio .j.
BEata priſca nobilis ro
mana: ꝉ triodecimo eta/
tis ſue āno iuſſa ē a claudio
iꝑatore ī tēplo appollinis ſa/
crificare. Qua orāte ī eodē tē
plo tremot⁹ fact⁹ ē: ꝛ ꝯcuſſa
ē ciuitas: ꝛ appollo cecidit ꝛ
cōminut⁹ ē ꝛ q̄rta pars tēpli
ruēs opp̄ſſit m̄ltitudinē pa/
ganoꝝ. R. ij.
Deinde expo
liata ꝛ ceſa: in carcē clauſa ꝑ
totā noctē hymnū cātabat vi
ſitatiōe angelica cōfortata.
Poſtmodū ꝑ̄mo pinguedi/
ne adipū feruēti ꝑ̄ūctā: ſcđo
vncinis ferreis toto corpore
diſſipatā: hinc beſtijs ferociſ
ſimis expoſitā: tādē carnifi/
ces tā diu carnes ei⁹ raſerūt
donec ad oſſa ꝑtingerēt. Jpa
ꝟo orāte brachia eoꝝ indo/
luerūt ꝛ ſic a tormētꝭ ceſſarūt
Tūc imperator iuſſit R. iij.
eā ignē cōſumi qui a pluuia
magna de celo facta penitus
extinct⁹ eſt. Tūc comā capitꝭ
eius iuſſit radi: in qua crede
bat magicā artez conſiſtere.
Poſt hec incluſit eā in tēplo
vt ibi fame deficeret. Die āt
tertio ingreſſus vidit ācillā
chriſti q̄ angelico ſolatio fue
rat releuata ꝛ idolū deiectū
ꝛ cōminutum. Et iratus ni/
mis iuſſit eā capite trūcari.

Sanctoꝝ martyrū fabiani
⁊ sebastiani. Oratio.
D Eꝰ q btōs mr̄es tuos
fabianū atqꝫ sebastianū vir
tute cōstātie i passiōe robora
sti: ex eoꝝ nobis imitatione
tribue ꝓ amore tuo ꝓspera
mundi despicere ⁊ nulla eiꝰ
aduersa formidare. Per.
Damasus papa ad hie/
B ronymum. Lectio. j.
Eatus fabianus papa
natiōe romanꝰ ex pr̄e fabio
tredecī ānis sedit. Qui dia
conibꝰ regiōes diuisit: fecit
qꝫ septē diacones q septē no
tarijs iminerēt vt gesta mar
tyrū i integro fideliť collige
rent. Hic sub ꝑsecutore decio
rome martyrij coronam acce
pit: ⁊ in cimiterio calixti se/
pultus est. Eusebius in ec
clesiastica historia libro. vj.
ex gestis eiꝰ. Lectio. ij.
S Ebastianꝰ vir christia
nissimꝰ diocletiano ⁊ maxi
miano valde charus fuit ⁊ a
tota eoꝝ curia valde venera
bať. Erat eni vir totius pru/
dētie in sermone verax: in iu
dicio iustꝰ: in cōsilio ꝓuidus
in cōmisso fidelis: in interuē
tu strēnuꝰ: in vniuersa moꝝ
honestate ꝑclarꝰ. Et necesse
erat vt uiuē deꝰ ꝓfuderat grā
ab oibꝰ amareť. Lectio. iij.
Sub clamyde ꝑo terreni im
perij christi militez habebat
abscōditū: ad hoc tm̄ vt chri/
stianoꝝ aīas q̄s in tormētis
videbat deficere cōfortaret.
Marcelliano igiť ⁊ marco i
certamine cōstitutis ad fletꝰ
suoꝝ eos reuocātiū emollitis:
in mediū se obijciens dixit:
O fortissimi milites christi
o dini ꝑlij bellatores ꝑ nimiā
ꝟtutē peruenistis ad palmā ⁊
nūc ꝑ misera blandimēta co
ronā deponitis sempiternā.
I sti inqt quos plo/ L. iiij.
rātes attēditis q putāt q ista
vita sit sola: si scirēt alterā eē
ignarā mortis: tristicie nesciā
in qua imortalitas regnat ⁊
gaudia ppetua cōmorāť: ꝑ/
fecto vobiscū ad illaz festina/
rēt pringere: istā ꝓ nihilo re/
putātes. Ista eni vita fugiti
ua ē: hec ab origine mūdi i se
credētes fefellit: hec ꝑ oia cri
mina currē cogit amatores
suos. Et postq̄ oi spurcitia
fuerit saginata: ꝟuiētes sibi
tradit morti ꝑpetue. L. v.
Hoc ē qd vos o amici fallit

vt amicos vestros euntes ad vitā perpetuā iniusto iudicio reuocetꝭ. Qui si dilectiōe vr̃e ↄsensissent: pauco qdē tēpore vobiscū eē poterant. Postea xp̄o sic separari habuerūt: vt nūq̄ eos nisi in tormētis perpetuis videretꝭ: vbi edax flāma incredulo℞ aīas deuorat q̄ nullo termino finit᷑ ⁊ ad rediuiua incendia iterū q̄ adustus fuerit repat᷑. Lectio. vj.

Hāc ergo penā istos ⁊ vos pmittite euadere istos ad coronā ꝯtingere destinatā. Nolite timere nō sepabūt᷑ a vobis ꝫ vadūt vobis pparare in celis sidereas māsiōes: in qb⁹ vna vobiscū ⁊ cū filijs vr̃is i ppetuo gaudio maneat᷑. O vere degenerat q hui⁹ vite amore nō rapit᷑: in q̄ diuitie ⁊ delitie ⁊ gaudia sic icohoāt᷑ vt finiri nō possint: cui⁹ q amator eē noluit ⁊ istā pdet ⁊ illā nō inueniet ⁊ a morte ppetua capiet᷑

Nolite amici reuo ℞. vij. care quos diligitis a vita ad mortē: a gaudio ad luctū: a luīe ad tenebras: ab eēna requie ad penas sempiternas. Magis aūt nos ipsos ppem⁹ ad euadēdū penas eternas: vt ad sidereas mansiōes plenas delectatione ꝑuenire possim⁹. Cū hec ⁊ similia sebastian⁹ pferret subito splēdore illumiat⁹ ē: ⁊ apparuit iuuenis pallio cādido amict⁹ dās ei pacē ⁊ dicēs: tu semp mecum eris. Lectio. viij.

Hoc xp̄o vxor nichostrati in cui⁹ domo hec agebāt᷑: vidit angelū tenentē librū añ oculos ei⁹ ex cui⁹ lectiōe loquentꝭ ōro decurrebat. His aūt qui venerāt ad decipiēdū ⁊ multis alijs cōuersis ad christū ⁊ martyrio cōsumatꝭ ad confortationē bti sebastiani diocletian⁹ tandē fecit cū quasi eritiū ipleri sagictꝭ in cāpo: ⁊ p⁹ea tādiu i hippodromio fustigari: quousq; spm̄ exalaret.

Cū quedā mulier nu ℞. ix. pta in crastinū itura ad dedicationē ecclesie bti sebastiani ipsa nocte noluisset abstinē a viri cōcubitu in crastino cū iuisset ad ecclesiā illā: mox vt relique bti sebastiani oratoriū sūt ingresse diabol⁹ eā arripuit: ⁊ publice vexare cepit. Cū āt p̄sb̄r ec. sie palliū altar sup eū obtulisset diabol⁹ ipsā iuasit. Cū āt amici ei⁹ duxis

sent eā ad incātatores ad car
mina eorum exiuit diabol⁹: sed
mox legio i eā itrauit durius
eā affligēs. Sed btūs fortuna
t⁹ aduocat⁹ eā ex toto sanauit
Scē agnetis ꝟginis ꝛ mar/
tyris ad mḡt aň. Btā agnes i
medio flāmaꝝ expānsis māibus
orabat: te dep̄cor venerāde colen
de pater metuēde qꝛ p scm̄ filiuꝫ
tuū minas euasi sacrilegi tyrāni
ꝛ carnis spurcitias īmaculato cal
le trāsiui: ꝛ ecce venio ad te queꝫ
amaui: quē q̄siui: quē sp optaui.

Omnipotēs sem Orō.
piterne de⁹: q infirma
mūdi eligis: vt fortia queqꝫ
pfūdas: pcede ppitius: vt q
beate agnetis ꝟginis ꝛ mar
tyris tue solēnia colim⁹ ei⁹
apud te p̄rocinia sentiamus
Memo. de martyrib⁹ nisi fe
sta trāsferant. Ad matutī. in
p̄ noct. aň. Discede a me pabu
lum mortis: quia iā ab alio ama
tore p̄uēta sum. ps. Dn̄e dn̄s.
Aň. Annulo suo subarrauit me
dn̄s me⁹ iesus christ⁹ ꝛ tāq̄ spō/
sā decorauit me corona. ps. Celi
enar. Aň. Dexterā meā ꝛ collū
meū cinxit lapidib⁹ p̄ciosis tradi
dit aurib⁹ meis iestimabiles mar
garitas. ps. Dn̄i ē terra. R. j.

b Eata agnes dū etaꝫ sue
āno tredecimo a scho
lis reuertit a p̄fecti filio ada
mat. Cū autē p̄ciosissima or/
namēta sibi ab eo oblata q̄si
stercora refutasset: ꝛ ip̄e mul
to maiora pmitteret: tale fer
tur ei dedisse rn̄sū. Discede a
me pabulū mort]: qꝛ ab alio
amatore p̄uenta sū: quē cum
amauero casta sū cū tetigero
mūda sū: cū accepero ꝟgo sū
R. Diem festū sacratissime ꝟgi
nis celebrem⁹ q̄liter passa sit btā
agnes ad memoriā reuocem⁹ ter
tiodecimo etatis sue āno morteꝫ
perdidit ꝛ vitā iuenit. Quia so/
lū vite dilexit actorē. V. Infan
tia qdē cōputabat in ānis: ꝫ erat
senect⁹ mētꝫ imēsa. Quia. R. ij.

Audiēs hec isan⁹ iuue
nis lecto psternit ꝛ p
alta suspiria amor a medic]
apit. Fiunt hec nota p̄ri cepit
qꝫ ingrē qs eēt de cui⁹ p̄rāte
agnes se iactaret. Dictūqꝫ ē
ei hāc eē christianā ꝛ ita ma
gicis artib⁹ occupatā: vt di/
cat christū suū sponsū eē. R.
Dexterā meā ꝛ collū meū cinxit
lapidib⁹ p̄ciosis tradidit aurib⁹
meis inestimabiles margaritas.
Et circūdedit me vernātib⁹ atqꝫ

corusca̅tib⁹ ge̅mis. ℣. Induit me dn̄s ciclade auro texta: ⁊ imme̅sis monilib⁹ ornauit me. Et.

a Hoc p̄fect⁹ ea̅ sibi ℟. iij p̄sentata̅ p̄mo blandis s̄moīb⁹: deinde terrorib⁹ pulsat: s̄ ipsa terre̅te̅ sic bla̅dien te̅ deridet. Q̄ꝺ vides p̄fect⁹ titulū sibi christianitatis opposuit ⁊ nuda̅ iussit ad lupanar duci. Sꝫ statim crine soluto ta̅ta̅ de̅sitate̅ capillis ei⁹ gr̄a dīna ꝯcessit vt meli⁹ eoꝝ fimbrijs q̄z vestib⁹ tecta videret. ℟ Induit me dn̄s vestime̅to salutis ⁊ indume̅to leticie circu̅dedit me. Et ta̅q̄ sp̄o̅sam decorauit me corona. ℣. Tradidit aurib⁹ meis ie̅stimabiles margaritas ⁊ circu̅dedit me vernātib⁹ atq̄ corusca̅tib⁹ ge̅mis. Et Glīa Et. In ij. noct. an. Christ⁹ circu̅dedit me vernātib⁹ atq̄ coruscātib⁹ ge̅mis p̄ciosis. ps. Eructauit. An. Induit me dn̄s ciclade auro texta ⁊ ime̅sis monilib⁹ ornauit me ps. De⁹ nr̄. An Posuit signū in facie̅ meam vt nullū p̄ter eū amatore̅ admitta̅. ps. Fūdame̅ta. Lect. o. iiij.

I Ngressa igit̄ agnes turpitudinis locū a̅gelū inuenit circu̅da̅re̅ ea̅ tanto luie vt null⁹ ea̅ p̄ sple̅dore videret Apparuit aūt ⁊ ei stola ca̅didissima ad statura̅ sua̅ qua̅ i duit: gr̄as deo Interea oīs q̄ fuisset igressus da̅s honore̅ ime̅so lumi mūdior egrediebat̄ quam ingressus fuisset. ℟. Amo christū i cui⁹ thalamū itroiui cui⁹ mr̄ virgo e̅: cui⁹ pat̄ femina̅ nescit: cui⁹ mihi organa modulat̄ vocib⁹ ca̅ta̅t. Que̅ cū amauero casta sum cū tetigero munda sum cum accepo v̄go sū ℣. Anulo suo subarrauit me ⁊ ī me̅sis mōilib⁹ ornauit me Que̅.

i Nter hec p̄fecti ℟. v. fili⁹ venit ad locū cum sodalib⁹ suis ⁊ deride̅s alios audacter igressus. Et vide̅s tantum lume̅ circa virgine̅: ⁊ irruens in eam in ipso luie priusq̄z eam manu cotingeret: cecidit in facieꝫ suam: ⁊ suffocatus a diabolo expirauit. Ingredie̅s aūt vnus ex iuuenib⁹ viso q̄ mora̅ faceret ⁊ mortuū eum iuenie̅s: exclamauit dice̅s Pijssimi romani succurrite: meretrix ista magicis artib⁹ p̄fecti filium interfecit. ℟. Mel ⁊ lac ex ore eius suscepi. Et sanguis eius ornauit genas meas. ℣. Cui⁹ pul-

chritudinē sol ⁊ luna mirantur
ipsi soli seruo fidē. Et. Lc. vj.
PRefectus igit̄ hec au-
diēs venit ad locū ⁊ di
xit: Crudelissima feminarū
in filio meo voluisti tuā artē
magicā demōstrare. At illa
Ille cuiꝰ volūtatē volebat p-
ficere in eū ptātē accepit. At
ille: In hoc appebit quia nō
magice ista fecisti si depcata
fueris āgelū tuū ⁊ restituas
mihi filium. Cui illa: Quia
tēpꝰ ē vt virtus dn̄i nr̄i iesu
christi manifestet̄ egredimī
foras. ℞. Ipsi sum despōsata
cui angeli seruiunt cuiꝰ pulchritu-
dinē sol ⁊ luna mirant̄: ipsi soli
seruo fidē. Ipsi me tota deuoti
one cōmitto. ℣. Dexterā meā ⁊
collum meū cinxit lapidibꝰ pre
ciosis: tradidit auribus meis in
estimabiles margaritas. Ipsi.
Gloria. Ipsi. In ij. noct. an̄.
Mel ⁊ lac ex eius ore suscepi ⁊
sanguis eiꝰ ornauit genas meas.
ps. Cātate. An̄. Cuius pulchri
tudinē sol ⁊ luna mirāt̄: ipsi soli
seruo fidē. ps. Dn̄s regnauit.
An̄. Ipsi soli seruo fidē: ipsi me
tota deuotiōe cōmitto. ps. Can
o Rante Lc. vij. tate. ij.
igit̄ illa apparuit ei an
gelus dn̄i ⁊ eleuauit eā flētē
⁊ iuuenem suscitauit. Qui
egressus foras cepit clamare
Unꝰ ē deꝰ in celo ⁊ in terra ⁊
in mari: q ē deꝰ christianorū
Ad hāc vocē tēploꝝ pontifi-
ces cōturbāt̄: pfectꝰ autē hec
vidēs obstupuit. Sz ne vide
ret̄ cōtra tēploꝝ pontifices
agere: vicariuz relinquēs re
cessit tristis q eā liberare nō
posset. ℞. Iam corpꝰ eius corpi
meo sociatum ē ⁊ sanguis eiꝰ or
nauit genas meas. Cuiꝰ mat̄ vir
go ē: cuiꝰ pater feminā nescit. ℣.
Ipsi sum despōsata cui angeli
seruiunt cuiꝰ pulchritudinē sol
⁊ luna mirant̄. Cuius. Lc. viij.
TUnc vicarius aspasiꝰ
igne copioso accēso ius
sit eā iactari ī medio. Qd̄ cū
fuisset factū: flāma in duas
ptes diuisa ipsaz in nullo cō
tingebat incēdiū: s ministros
exurebat. Tūc btā agnes ora
tionē fecit dicēs: Oipotens
adorāde colēde: tremēde pat̄
dn̄i mei iesu christi benedico
te qz per filiū tuum euasi mi
nas hoīuz impioꝝ: ⁊ spurici
tias diaboli impolluto calle
trāsiui. ℞. Pulchra facie s pul
chrior fide btā es agnes respuēs

mundū letaberis cū āgel. Inter cede ꝓ nobis oīb⁹. ℟. Spē tua et pulchritudine tua intēde ꝓspe ꝓcede ⁊ regna. In. ℟. ix.

e Tite℞ addidit dicens Bñdico te paē ꝑdicande: qꝛ inē flāmas intrepidaꝫ me ad te venire ꝑmittis. Ecce qđ credidi iā video: qđ speraui iā teneo: quod ꝯcupiui amplector. Te ꝯfiteor labijs te totis visceribꝰ cōcupisco. Cūqꝫ cōplesset orōneꝫ: ignis penitꝰ ē extinctꝰ. Aspasiꝰ āt ꝓpē seditionē non ferēs: gladiū i eiꝰ guttur īmergi fecit: ⁊ sic migrauit ad christū. ℟. Oipotēs adorāde colende venerāde tremēde: bñdico te Alia ꝑ filiū tuū vnigenitū euasi minas boīuꝫ ipiorꝫ ⁊ spurcitias diaboli īpolluto calle trāsiui. ℣. Te confiteor labijs te corde: te totis visceribꝰ ꝯcupisco. Alia. Gloria Alia. In laud. añ. Ingressa agnes turpitudinis locū āgelum dñi ꝑparatū iuenit. Añ. Mecū eni habeo custodē corpis mei angeluꝫ dñi. Añ. Ipsi sum desposata cui āgeli seruiunt: cuius pulchritudinē sol ⁊ luna mirāē. Añ. Bñdico te pꝛ dñi mei iesu christi: qꝛ ꝑ filiū tuū ignis extinctꝰ est a latere meo. Añ. Cōgaudete mecū et ꝯgratulamini qꝛ cū bis oībꝰ lucidas sedes accepi. Ad bn añ. Stās btā agnes i medio flāmaꝝ expansis manibꝰ orabat ad dñm: oīpotens adorande colende tremende bñdico te et glorifico nomē tuum in eternum.

Sci vincētij martyris ad vs sup ps añ. Iste ē qui ꝓ lege dei sui morti se tradidit: non dubitauit mori ab iniq̄s interfectꝰ ē ⁊ in eternū viuit cū christo: agnū secutꝰ ē ⁊ accepit palmam ℟. Christi miles. Ad mgr añ. Sacrā pñtis diei solēnitatē humili celebremꝰ deuotōe q̄ inuictꝰ christi martyr vincētiꝰ tyranno deuicto insignē victorie palmaꝫ celo gaudēs intulit. Oro

Adesto dñe supplicationibꝰ nr̄is ut q̄ ex iniq̄tate nr̄a reos nos eē cognoscimꝰ: bti vincētij martyris tui intercessione liberemur. Per. Mem̄ de scā agnete nisi festū trāsferaē Añ. Ecce qđ ꝯcupiui iā video: qđ speraui iam teneo: illi sū iuncta in celis quē i terris posita tota deuotōe dilexi Ad mag̃ inic. Uincētē mūdū adoremꝰ dñm In quo pressurā mundi martyr vicit vincentius

ps Venite. In ii noctur. añ

Scũs vincẽtiꝰ a puericia studijs
lraꝝ traditꝰ supna sibi ꝓuidente
clemẽtia gemīa scia efficacissime
claruit. ps Beatus vir. Añ.
Scitatè q̃s īsignis diaconij arce
suscepta vices põtificis diligent
exequebat. ps Quare frc. Añ
Valeriꝰ igit eps ⁊ leuita victēiꝰ
spe fruendi victoria diuinitꝰ sub-
nixi in cõfessione deitatis alacri-
ter cucurrerunt. ps Dñe quid

Ex gestis eiꝰ. L. ja.

b Eatꝰ vincentiꝰ nobilis-
simꝰ genẽ: a pucricia studijs
lraꝝ traditꝰ sub valerio epo
ciuitatis cesarce augustane
claruit: factꝰ aũt ab eo archi-
diaconꝰ: vices eiꝰ q: erat īpe-
ditioris lingue ⁊ ptẽplatiõi
vacabat diligẽt exequebat
Cũ āt datiano data eẽt ptãs
a diocletião seuiẽdi ī christi-
anos: ꝓtinꝰ valeriꝰ ⁊ vicẽtiꝰ
apud valentiā sũt carceri de-
putati. R Sacrã pñtis diei so-
lẽnitatẽ būli celebremꝰ deuotõe
q̃ inuictꝰ christi martyr vincẽtiꝰ
tyrãno deuicto. Insignẽ victo-
rie palmã celo gaudẽs intulit. V
Peracto passionis sue veneran-
do triũpho angeloꝝ cetibꝰ comi-
tatur. Insig. Lectio. ij

Cum aũt ꝑducti pꝰmo
dũ eẽnt coraz eo vt eos
multi̾ modis induceret ut no-
ua religiõe dimissa ãtiquaz
teneret: ⁊ btũs valerius vir
mire īnocentie taceret: dixit
vincẽtiꝰ. Si iubes pr: rñsis
iudicem aggrediar. At ille:
Dudũ fili charissime diuini
verbi tibi curã cõmisi: ⁊ nũc
ꝓ fide q̃ astamꝰ rñsa cõmitto
R Scũs vincentiꝰ christi mar-
tyr ꝓuidẽte supna clemẽtia que
sibi cũ ꝓuidebat vas electiõis fu-
turũ. Gemina sciẽtia efficacissi-
me claruit. V. Scitate q̃s insi-
gnis diaconij arce suscepta vices
põtificis diligẽter exeq̃bat. Ge.

t Unc vincẽtiꝰ L. iij
ꝯusus ad datianuz di-
xit: Scito nephariũ esse apd
christianos: deitatis cultuz
abnegare. Et ne te longiꝰ ꝓ-
trahã: ꝯfitemur nos christi-
ane religiõis cultores ⁊ vniꝰ
ac veri dei famulos et testes.
In cuiꝰ noie ꝯ te pugnaturi
spiritualia arma accipimꝰ.
Supplicia ꝓ tua nõ time-
mus: q: ꝑ ipa deducimur ad
coronã ⁊ per mortẽ ad vitam
R Leuita vincẽtiꝰ dixit btõ va-
lerio: si iubes pr scẽ respõsis iudi-

cē aggrediar: iam tibi charissime
diuini verbi curā tibi cōmiserā
Nūc q̄z Pro fide q̄ astamus re
spōsa. cōmitto ℣. Tibi eni gemi
na scientia pollenti ac superni a-
moris igne feruēti celestis olim
doctrine ministerium delegaui.
Nūc. Glia. Pro fide. In. ij.
nock. añ. Tāto nāq feliciores
se esse credebāt quāto acriora ty-
rāni supplicia pia lōganimitate
certassent euincere. ps. Cū inuo-
carē. Añ. Leuita vincēti⁹ dixit
btō valerio: si iubes pr̄ scē respō
sis iudicē aggrediar. ps. Uerba
Añ. Iā tibi fili charissime diui
ni verbi curā cōmiserā: nūc q̄q3
p fide q̄ astam⁹ respōsa cōmitto
ps. Dñe dñs nr̄. L. iiij
Cum aūt hec & similia
multa diceret: irat⁹ datian⁹
dixit: Istuz epm amouete &
subeat exiliū: qm̄ cōtempsit
iussa pncipū. Istū aūt exhi
bete tormētis: qm̄ i ptumeliā
prupit. Uincēti⁹ aūt alacri
vultu rn̄dit: Hoc est quod sp
optaui: hoc est qđ modis oi-
bus exquisiui. Insurge ergo
& toto malignitat spiritu de
bacchare: videbis me vir-
tute dei pl⁹ posse dū torqueor
q̄ possis ipse qui torques. R.

Ecce iam in sublime agor & oēs
principes tuos seculo altior tyrā
ne despicio⁹: nolo gloriā meā mi
nuas nec damna inferas laudi.
Paratus sum eni ad oia tormē
ta pro saluatoris nomine sustinē
dā. ℣. Insurge ergo & toto ma-
lignitatis spū debacchare vide-
bis me dei virtute plus posse dū
torqueor q̄ possis ipse q̄ torques
Paratus. Lectio. v.
a Dhec adhibet tormen
torū diuersitas: eculeus vn-
gula: patibulū: lectus cū co-
stis ferratis sup carbonū cō
geriem: lamine ferree liquor
ferri ardentis decurrēs. Ui-
scerū interiora nudant: depē
det aruina: sāguis fluit. Sz
in his oib⁹ imotus pmanēs
et erectis in celū luminibus
orans vicit: adeo vt diceret
datianus: Uicti sumus. R.
Assūpt⁹ ex eculeo leuita vincēti⁹
atq3 ad patibulū rapt⁹ tortores
suos pene puenicēs. Moras car-
nificū arguendo ad penā alacri-
ter pparabat. ℣. Intrepid⁹ itaq3
dei athleta candentis ferri ma-
chinā vltro pscēdit. Mo L. vj
Deinde ponit i carcē te-
nebroso: pedib⁹ ferro
pstrict. Sternūt fragmēta

testaꝝ: vt q̊cunq̷ se verteret: vulnera ipsa iuueniāt: ꝓuat̄ oi ꝯsortio humano: ſ adsunt angeli: lux refulget laxant̄ ligna: testarū asperitas vertit̄ in floꝝ mollicie. Dāt̄ laudes deo: ꝛ euāgelice vocis suauitatis ꝓcul diffūdit̄. ℞. Christi miles p̄ciosus leuita vincēti⁹ ut tribunal sponte rogum ꝯscendit intrepid⁹. Cui⁹ salis crepitātis p̱ corp⁹ minute sparsim ibāt. Atq̷ prune vernabāt̄ sanguine ℣. Inter hec manet imot⁹ ille dei famul⁹ orās christuz i celum erectis̄ luminib⁹. Cuius. Gloria. Atq̷. In iij. noct. añ. Btūs vincēti⁹ cui⁹ mēs iā ꝯscia de corona dixit datiano hacten⁹ a te habit⁹ sermo denegāda fide perorauit. ps̄. In dño ꝯfido. Añ Nec phariū tū apud christianoꝝ prudentiā esse cognosce deitatis cultuz abnegādo blasfemare. ps̄ Dñe qs. Añ. Profitemur eni christiane religionis nos eē culto res ac vni⁹ dei veri ꝑmanenꝗ in secula famulos ꝛ testes. ps̄. Domine in virtu. L. vij.

e Vigilantes custodes ꝛ hec vidētes cū multis aliis cōcurrētib⁹ ad dñm ꝯuertūt̄: referūt̄ hec datiano ꝛ ille insaniēs: reponat̄ inqt in lecti mollitie: ut p⁹ renouet̄ iterū ad tormēta. Qđ cū fieret piis credētiū manib⁹ celo spiritū reddidit. ℞. Beat⁹ dei athleta vincēti⁹ horrēdo clausus ergastulo carceris psalmū deo ꝛ hymnū angeloꝝ frequētiā releuat⁹ letus dicebat. Quoꝝ vallat⁹ caterua venerādo fouebat̄ obsequio ꝛ mulcebat̄ alloq̊o. ℣. Dāt̄ ꝗ laudes deo altissimo ꝛ resonante organo voc] āgelice modulac̄a suauitas ꝓcul diffundit̄. Quorum

Quo audito da L. viij tian⁹ fecit corp⁹ ꝓiici i cāpū: ꝛ fer] ꝛ auib⁹ cōsumēdū. Sz affuit coru⁹ q feras ꝛ aues abigebat. Lupū q̊qz imanē repulit: q retro r̄spiciens fixo ītuitu credit̄ angelorū custodiā admirat⁹ fuisse. Deinde fecit eū i mare ꝓiici in alto malo cū funib⁹ ad collū ligatū. ℞. Agnosce o vincēti iuictissime ꝑ cui⁹ noīe fidelit̄ decertasti. Ipse ē coronā paratā seruat i cel̄ q̊ te fecit victorē i penis. ℣. Esto igit̄ iā secur⁹ de premio qz mox deposito onere carnis nr̄o er] addēd⁹ collegio. Ipse

f Estinātib⁹ ℣o L. ix. submersorib⁹ hec nun

ciare datiano: dei virtute de lat⁹ ē ad litt⁹ quoddā. Et scā sup hoc reuelatiōe cuidā viro fideli ⁊ cuidā viduē: ꝓcurrētib⁹ illuc fidelib⁹: repertuȝ corp⁹ sepultū ē ab eis i q̄daȝ basilica pua ibi ꝓpe. Cessante ꝟo rabie ꝓsecutiōis: deuotio fideliū honorabili⁹ eū extra muros ciuitatis valentie sepeliuit. ℞. Vir inclyt⁹ vincē ti⁹ martyr dñi p̄ciosus succēsus igne diui amoris ꝯstāt̄ sustinuit supplicia passiōis. Et p̄ imanitatē tormētoꝝ. Peruenit ad societatē āgeloꝝ. ℣. Cuius intcessio nob̄ obtineat veniā q̄ p̄ tormēta passiōis et̄nā meruit palmā ⁊ sē pit̄nā coronā. Et. Glia. Perue

In lau. añ. Assūpt⁹ ē eculeo leuita vincēti⁹ atq̧ ad patibulū ꝑapt⁹ moras carnificū arguēdo ad penā alacrit̄ ꝓpabat Añ. Intrepid⁹ itaq̧ cādentē ferri machinā vltro ꝯscēdit ac manēs imot⁹ erectis i celū luib⁹ dñȝ p̄cabat̄. Añ Hic horrēdo carcerꝭ clausus ergastulo dei athleta āgeloꝝ venerādo fouebat̄ obseq̄o ⁊ mulcebat̄ alloq̄o Añ. Agnosce o vincenti iuictissime: q2 ꝓ cui⁹ noīe fidelit̄ decertasti: ipse t̄ coronā p̄paratā suat i celestib⁹. Añ Dat̄ ḡlau

des deo altissimo et resonāte organo vocis āgelice modulata suauitas ꝓcul diffūdit̄. Ad bn. añ Egregi⁹ dei martyr vincēti⁹ diris tormētoꝝ supplicijs ꝓ christo alacrit̄ supatꝭ ac felicꝭ pugne agone ꝯstāt̄ expleto tādē p̄ciosā resolut⁹ i morte celo triūphans spm̄ reddidit. Ad mḡt añ. Btūs vicēti⁹ applicat⁹ tormētꝭ alacri vultu dei p̄ntia roborat⁹ dixit: h̄ est qd̄ sp̄ optaui: ⁊ votꝭ oīb⁹ exq̄siui.

Oro ut s. Scē emerētiane ꝟgis ⁊ martyris Orō.

Indulgētiā nob̄ dñe btā emerētiana virgo ⁊ martyr iploret: q̄ tibi grata sp̄ extitit ⁊ merito castitatꝭ ⁊ tue ꝓfessiōe virtutꝭ. Per. Ex gestꝭ sancte agnetis. Lectio. j.

(e)Merētiana ꝟgo sāctissima: licȝ adhuc cēt cathecumia cū iuxta scē agnetis martyris sepulchꝝ stādo gētiles cōstant̄ argueret: ab eis lapidata ē. ℞. ij.

Quo facto subito terremot⁹ atq̧ corruscatiōes fulguraq̧ extiterūt: adeo q̄ ex paganis plurimi perirēt: ita q̄ de cetero pagani ipsi ad virginis sepulchꝝ veniētes nō leserūt

Corp⁹ ꝟo emeren ℞. iij.

tiane virginis a fidelib⁹ honorifice susceptũ: iuxta sacte agnetis corp⁹ collocatũ est.

In cõuersiõe sci pauli ad vs sup ps añ. Scẽ paule aplẽ pdicator veritat et doctor gẽtiũ itercede p nob ad deũ q te elegit

Saul⁹ adhuc spirãs minaꝝ ⁊ cedis i discipulos dñi accessit ad pncipem sacerdotũ: et petijt ab eo eplas i damascũ ad synagogas vt si qs iuenuiret hui⁹ vie viros ac mulieres vinctos pducẽt i hierlm. Cap. ℟. Magnus scũs paulus. Hym.

Doctor egregie paule mores instrue: ⁊ mẽte poluz nos transferre satage: donec pfectũ largiat pleni⁹ euacuato qd ex pte gerim⁹. Sit trinitati sẽpitna glia honor potestas atq3 iubilatio: i vnitate cui manet iperiũ ex tunc ⁊ modo p etna scla. Amẽ. Ad mgt añ. Elegit dñs virũ d plebe: claritate visiõis eterne dedit illi: celebrem⁹ ꝯuersionẽ sci pau pauli aplĩ: gaudiũ sit i celo ⁊ i terra pax hoibus bone voluntatis.

Deus q vniuersũ mũdũ bt pauli aplĩ pdicatõe docuisti: da nob qs: vt q ei⁹ hodie ꝯuersionẽ colimus: p ei⁹ ad te exẽpla gradiamur. Per. Oro. Ad mat. iuitat. Laudem⁹ deũ nrm In cõuersione apli pauli. Hym. Doctor egregie. In p noct. añ. Saulus adhuc spirãs minaꝝ ⁊ cedis i discipulos dñi abijt ad principẽ sacerdotum ⁊ petijt ab eo vt vbicũq3 iueniret hui⁹ vie viros vinctos perducẽt i hirlm. ps. Celi enar. ℣. Paternaꝝ traditionũ ampli⁹ emulator existens. Iste versus dicat imediate post psalmũ: p⁹ea dicat añ. ⁊ hic mod⁹ seruet i sequẽtib⁹. Añ Ibat igit saul⁹ furijs iuect⁹ dirũq3 toto pectore virus efflabat: ⁊ scõꝝ sanguinẽ sine intermissione sitiebat. ps. Bñdicã. ℣. Per totã iudeã isania ferebat vt christi mẽbra laniaret i terris. Añ. Et subito circũfulsit eũ lux d celo ⁊ cecidit in terrã nihilq3 videbat. ps. Eructauit ℣. Audiuit aũt vocẽ dicẽtẽ sibi: saule saule qd me pseqris. Ex gestis eius

b Erat⁹ paul⁹ dicebat pus saul⁹. Qui cũ eẽt sapiẽtissim⁹ i lege moysi: edoct⁹ a gamaliele: christianos tãto odio pseqbat q qñ brũs stephan⁹ lapidabat a

Lc. j.

iudeis ipse oīu3 vestimenta seruabat: vt eū oīum manibus lapidare videretur. Hic etiā p posse suo destruebat ecclesiā dei ingrediens domos trahēs īde viros et mulieres et in carcerē ponēs. R. Saul⁹ adhuc spirās minax et cedis i discipulos dñi abijt ad principē sacerdotū et petijt illū. Ut vbicūq̄ inueniret hui⁹ vie viros vinctos perducēt i hirlm. V. Ibat igit saul⁹ furijs ïuectus dirūq̄ toto corpe vir⁹ efflabat. Ut. L. ij.

S Equēti igit āno a passione domini anno dico emergenti nnon naturali Scilic3 mense decimo a passione domini: impetrauit litteras a pontificibus legis vt oēs christianos quos īueniret vinctos pduceret ī hirlm Et cū iter faceret a hirlm appropinquit damasco: et subito cecidit sup eū lux imēsa de celo: et cadēs ī trā andiuit vocē dicētem sibi. Saule saule: qd me psequeris? Stult⁹ es si 9 stimulu3 calcitrare dispōnis. R. Ibat igit saulus furijs ïuect⁹ dirūq3 toto pectore virus efflabat. Et scōp sanguinē sine intermissiōe sitiebat V. Per totā iudeā insania ferebat vt christi mēbra laniaret in terris. Et. R Espōdit saulus: L. iij Quis es dñe? Et ille: Ego sū iesus naçaren⁹ quē3 tu psequeris. Rñdit petrus: Dñe quid me vis facere? Et dñs ad eū: Surge et ingredere ciuitatē damascū: et ibi dicetur tibi qd te oportcat facere Uiri aūt q comitabāt cū eo: stabāt stupefacti: audientes qdē vocē: neminē aūt cū q̄ loqueret vidētes. R. A christo de celo vocat⁹ et i terrā pstratus ex psecutore effect⁹ ē vas electionis: et plus oībus laborans multo latius inter oēs verbi gratia3 seminauit. Atq̄ doctrinā euāgelicā sua predicatione compleuit. V. Inter aplos vocatione nouissimus predicatione prim⁹ nomē christi multarū gentiu3 manifestauit pplis. Atq3. Glia. Atq̄. In. ij. noct. añ. Saule saule quid me persequeris? quis es domine? ego sum iesus naçarenus quē tu persequeris: durū est tibi contra stimulum calcitrare. ps. Oēs gētes. V. Circūfulsit eu3 lux de celo et audiuit vocem dicentem sibi. Añ. Saul⁹ aūt tremens ac stupens dixit ad iesum:

dñe q̃d me vis facẽ: ait aũt dñs ad eũ: surge ⁊ ingredẽ ciuitatẽ ⁊ dicetᷣ tibi q̃d te oportet facẽ. ps Exaudi de⁹ dep̃. ℣. Viri ãt q̃ comitabãt cũ eo stabãt stupefacti. Añ. A christo d̃ celo vocat⁹ ⁊ i t̃rã p̱strat⁹: ex p̱secutore fact⁹ ẽ vas electionis. ps. Exaudi de⁹ orõ. ℣. Prostratus ẽ seuissim⁹ p̱secutor: sed erect⁹ ẽ fidelissimus predicator. Lectio. iiij.

Surrexit ãt saul⁹ d̃ t̃ra apertisq̃ȝ oculis nihil videbat. Ad man⁹ ãt illũ trahẽtes itroduxerũt damascũ: et erat ibi trib⁹ dieb⁹ nõ vidẽs ⁊ nõ mãducauit neq̃ȝ bibit. In q̃ triduo docuit eũ sp̃ũs sc̃ũs q̃cq̃d p⁹ea p̃dicauit. ℟. Vade anania ⁊ q̃re saulũ q̃r vas electiõis ẽ mihi vt portet nomẽ meũ Corã gẽtib⁹ ⁊ regib⁹ ⁊ filijs isrl̃. ℣. Ego eni oñdã illi quãta oportea t eũ pro nomie meo pati Coram. Lectio. v.

Erat ãt christian⁹ q̃daȝ damasci noĩe ananias Et dixit ad illũ i visu dñs ut iret i vicũ illũ ⁊ q̃reret i domo iude saulũ orãtẽ: q̃r vidit i visu virũ noĩe ananiã introeũtẽ ad se ⁊ ipoñetẽ sibi man⁹ vt visũ recipiat. ℟. Ingressus paul⁹ in synagogas p̃dicabat iesum iudeis affirmãs Quia hic ẽ christ⁹ ℣. Stupebãt ãt oẽs qui eũ audiebãt dicentẽ. Quia. ℟. vj.

Respõdit ananias: Domine audiui d̃ illo quãta mala scis tuis fecerit i hierusalẽ: ⁊ hȝ p̱tãtẽ cape christianos oẽs ⁊ icarcerare. Dixit ei dñs: Vade: q̃r elegi m̃ eũ ut portet nomẽ meũ coraȝ cũct̃ gẽtib⁹: ⁊ ego ostendã ei quãta oporteat illũ pati pro noĩe meo. ℣. Magn⁹ sc̃ũs paulus vas electõis vere digne ẽ glorificãd⁹. Qui ⁊ meruit thronuȝ duodecimũ possidẽ. ℣. A christo de celo vocat⁹ ⁊ i t̃rã p̱strat⁹ ex p̱secutore effect⁹ ẽ vas electõis Qui. Glia. Qui. In iij. noct añ. Viri ãt q̃ comitabanᷣ cũ eo stabãt stupefacti: audiẽtes quidẽ vocẽ ꝟ neminẽ vidẽtes. ps. Cõfitebimur. ℣. Saul⁹ ãt cadẽs i t̃rã aptis ocul̃ nihil videbat Añ Ad man⁹ aũt illũ trahẽtes itroduxerũt damascũ: ⁊ erat tribus diebus nõ videns nec mãducauit neq̃ȝ bibit. ps. Dñs reg̃. exul. ℣. Surrexit aũt saul⁹ de terra: apertisq̃ȝ oculis nihil videbat. Añ. Vade anania ⁊ quere saulum: ecce enim orat quia vas ele

ctionis est mihi vt portet nomen meum corã gẽtib⁹ ⁊ regibus ⁊ fi lijs isrl'. ℟. Dñs reg. iras. ℣. Dixit autẽ dñs in visu ananie.

e T abijt ana L. vij. nias ⁊ introiuit domũ ⁊ ipones ei manũ dixit: Sal ue frater. Dñs misit me q ap paruit tibi i via vt videas ⁊ iplearis spũ scõ. Et cõfestim ceciderũt ab oculis ei⁹ tanq̃ squame: ⁊ visum recepit. Et surgẽs baptiçat⁹ ẽ ⁊ comedit ℟. Tu es vas electõis scẽ paule apl'e p̃dicator veritatis i vniuerso mũdo. Per quẽ oẽs gẽtes cogno uerũt grãm dei. ℣. Intercede pro nobis ad deum q̃ te elegit. Per.

ET stati intrãs L. viij. i synagogas p̃dicabat christũ. Stupebãt aũt oẽs q eũ audiebãt dicẽs: Nõne iste ẽ q hãc legẽ p̃die destruebat? Cũ ergo tertio ãno a cõuersio ne sua in damasco p̃dicaret: cõsiliũ fecerũt iudei vt eũ occi derẽt. Qđ cũ cognouisset pau lus christiani accipiẽtes eũ nocte p murũ dimiserũt eũ in sporta. ℟. Scẽ paule apl'e p dicator veritatis ⁊ doctor gẽtiũ Intercede p nobis ad deum qui te elegit. ℣. Ut digni efficiamur gr̃a dei. Intercede. Lectio. ix.

t Unc voluit paulus ire hirl'm ⁊ sociare se apo stolis ꝫ oẽs timebãt eũ nõ cre dentes q̃ esset cõuersus. Tũc scũs barnabas adduxit eũ ad apl'os petrũ ⁊ iacobum minorẽ epm in hirl'm: q soli apl'i tũc ibi erãt: q2 alij per iu deã dispersi erãt ad p̃dicãdũ. Et narrauit eis paulus quõ cõuersus eẽt. ℟. Celebrem⁹ cõ uersionẽ scĩ pauli apl'i. Qz hodie ex p̃secutore effect⁹ ẽ vas electio nis. ℣. Gaudẽt angeli ⁊ exultãt archãgeli ⁊ collaudãt in celis fi liũ dei. Qz. Gloria. Qz. ℣. De disti hereditatẽ. In laud. añ. Saulus q ⁊ paul⁹ magn⁹ predi cator a deo confortat⁹ cõualesce bat ⁊ cõfũdebat iudeos. ℣. Ostẽ dẽs q2 hic ẽ christ⁹ fili⁹ dei viui. Añ. Saule frater dñs misit me iesus q apparuit tibi via q̃ venie bas vt videas ⁊ iplearis spũ scõ ℣. Et abijt ananias ⁊ intrauit in domũ ⁊ imponẽs ei manũ dixit Añ. Sub manu cõtinuo ananie ceciderũt squame ab oculis ei⁹ ⁊ surgẽs baptizat⁹ ẽ ⁊ accipiẽs cibũ cõfortat⁹ ẽ. ℣. Fuit aũt cũ disci pulis qui erãt damasci per dies aliquot. Añ. Prostrat⁹ ẽ seuis

simus psecutor: sed erect⁹ ē fide lissim⁹ pdicator: quos dñe verbis edocet de te meritis ducat ad te. ℣. Inter aplos vocatione nouissim⁹ predicatore pmus. Añ. Ingress⁹ paul⁹ synagogas pdicabat iudeis iesum affirmās qz hic est christus. ℣. Stupebāt autē oēs qui eū audiebāt. Cap. Saul⁹ adhuc. Hym. Eterna christi mu. Ad bn. añ. Celebrem⁹ cōuersionē sci pauli apli: qz hodie ex psecutore effect⁹ ē vas electōis iō gaudēt āgeli letāt archāgeli ꝛ collaudāt i celis filium dei. Ad hōs dici añe lau. sine ℣. Ad iij. Cap. Saulus adhuc. Ad vj. Cap.

Uade anania qm̄ vas electōis m̄ est ē iste: vt portet nomē meū coram gentib⁹ ꝛ regib⁹ ꝛ filijs isrl. Ad. ix. Capitulū.

Et abijt ananias ꝛ introiuit i domū: ꝛ imponēs ei manū dixit saule frat dñs misit me iesus q apparuit tibi i via q̄ veniebas vt videas ꝛ iplearis spū scō. Ad vš sup ps añ. Saul⁹ q̄ ꝛ paul⁹. sine ℣. Cap. Hym. ℣. vt in pmis vs Ad mgt añ. Cū aūt cōplacuit ei q̄ me segregauit ex vtero matris mee ꝛ vocauit me per grām suaz vt reuelaret in me filiū suū in gētibus cōtinuo non acquieui carni ꝛ sanguini: sed abij ad antecessores meos apostolos.

Sci iuliani epi ꝛ ɔfes. Orō.

Exaudi dñe pces nr̄as q̄s in sci iuliani cōfessoris tui atqz pontificis solēnitate deferimus vt qui tibi digne meruit famulari eius intercedētib⁹ meritis ab oībus nos absoluas pctis. Per.

Ex gestis ei⁹. Lectio. j.

Iulian⁹ nobil gnē: dex ꝛ fide pstātior. Qui psecutorib⁹ martyrij desiderio: vltro se offerebat. Tādē Crispin⁹ ɔsularis misit mistrū ꝛ eum occidi mādauit. Lectio. ij.

Iulian⁹ vero h audiēs: foras spōte psilijt: ꝛ q̄rēti itrepid⁹ se opponēs: feriētē ictū ptin⁹ excepit. Cui⁹ caput leuātes ad scm̄ fercolū ei⁹ sociū detulerūt vt eidē mortē sīkem minarēt nisi ptin⁹ sacrifica Quib⁹ cū assen/ L. iij. ret. tire nollet: cū occiderūt: ꝛ caput sci iuliani: cuz sci fereoli corpe in tumulo posuerunt. Post mltos ānos scūs Mamert⁹ archieps viēnēsis: sci iuliani caput int man⁹ sācti

fereoli ita illesũ ac integruz inuenit: veluti eadem die si fuisset sepultus.

In trãslatiõe bti thome de aquino in pmis vs supps añ.

O q̃ felix mater italia non solis enixa radiũ: o q̃ diues effecta gallia solis hui9 adepta pa liuz o tholosa festa magnalia tibi reddũt pbẽne gaudiũ. ps. Laudate pueri. ceteris. Cap.

Egredere de terra tua et de cognatione tua et de domo patris tui: et veni i trã quã mõstrauero tibi faciãq3 te in gentẽ magnã et bñdicã tibi: et magnificabo nomen tuũ. R. Corp9 daf in festo corporis christi cui9 grãde mysteriũ reserauit occultũ ceter et dictauit scribẽs officiũ. Dono doctor diuini muneris. V. Nã p vrbanũ op9 indicit et p vrbanũ ordini reddit. Do. Glia. Do. Hym.

Urna mr̃ iclyta nouis exulta gaudijs: q̃ tibi plebs hic subdita letã offert p cordijs. Clausũ thesauruz gr̃e vrban9 p̃sul repit: quẽ iã in orbis facie cũctĩ patẽtẽ aperit. Thesaurũ hunc quẽ edidit ordo clar9 dñici: idẽ vrban9 reddidit helie voto supplici. Colẽdũ i occiduis trãsmittẽs mũdi partib9: vbi signis assiduis succurrit iuocãtib9. Sol solẽ celi seqt dũ thomas ab italia i tholosa rebit q̃ decorat gallia. Geno regi gl̃ia3 letã canam9 vocib9 q nobis p̃stet veniã bti thome pcib9 Am̃. V. Ora p. Ad mgt añ

Noua i mr̃ ecclia gemiat cã leticie cui9 oli leta pludia destinasti supne curie nũc p orbẽ clara pdigia dignũ pmũt celestĩ gl̃ie. Orõ

Deus q bti thome pfessori tui gl̃iosã trãslatõ3 nouis tribuis irradiare miraculis: eccl̃ia3 tuã ei9 q̃s attolle p̃sidijs cui9 salutifer3 nõ desinis illustrare doctrinis Per

Ad mat̃. iuitã. Letet p' ebs fidelis exultans nouo iubilo. Thomas ad p̃ris gremiũ relicto redit i ... Ubar ce Hym. tumulo loz pdiẽs lustrat hemisperiũ p sol iter gdiẽs sid9 petit hesperiũ. Cũ oriẽte orit dec9 et lux cãpanie: et i tholosa cõdit lustrãs orã hispanie. Uñ pr dñic9 sũpsit vite pconiũ: illic doctor italic9 suum legit hospiciũ. Altã pfũdẽs grã3 diña vt9 corpori salutis efficaciam dat morbi oĩ generi.

Nãz claudos reddit gressui
leprososq̃ mũdicie: vite red-
dũt mortui mesti q̃z leticie.
Eterno regi. In ꝥ noct. añ
Jam dudũ lux abscõdita fulget
expãsis radijs ꝛ gẽma terre cõdi
ta effert cũ ꝓdigijs. ps̃. Btũs.
Añ. Corpꝰ qđ diu latuit ĩ terra
cene loculo mirandis signis cla-
ruit post in tholose patulo. ps̃.
Quare. Añ. Occurrunt sacro
corpori clerꝰ ꝛ turbe populi con-
gaudẽt tãto mũeri cũcti grãdes ꝛ
puuli. ps̃. Dñe qd. Lectio. j.
Exultemꝰ in dño dilectis
simi ꝛ spũali iocũdita-
te letemur: qꝛ duz bti thome
de agno trãslatio gloriosa re-
colit optati gaudij leticia re-
nouat. Magna nimirũ or-
dini ꝑdicatoꝝ ẽ allata iucun
ditas: cũ thesauꝝ suũ in alie
no retẽtũ in ꝓprias diuitias
reportauit. R. Ecce nouꝰ fons
hortorũ diu terre cõditus fit au-
gmẽtũ fluuioꝝ rigãs orbẽ celitꝰ.
Hic ẽ thomas lux doctoꝝ instru
ctꝰ diuitꝰ. V. Hic ẽ potꝰ hebreo-
rum hymber clausus hic celorũ
sub helia redditus. Hic. L. ij.
c Um enĩ longo tẽporis
spacio. i. annis. lxxv.
fluentibꝰ scũs doctor ex hac
luce migrasset: ꝛ eiꝰ corpꝰ ve-
nerabile ĩ terracena cãpanie
monasterio fosse noue cister-
cieñ. ordinis sub deposito ia-
cuisset diuina desuper spectãte
grã ad ipsũ ꝑdicatoꝝ ordinẽ
ẽ reductũ: vt illud ꝓpheticũ
ĩpleret. Hec reges mea sclm
scli: ꝑ sclm iubileũ cõtinẽs
qnq̃gesimũ ꝛ ꝑ mediũ seculi
mediũ iubilei: qđ in septua-
gintaqnq̃ cõsurgit numerũ
ꝓphetali spũ a scõ doctore ꝑ
fixũ R. Gaudet sacra religio q̃
spoliata caruit ꝑꝰ thesauro ꝓprio
dñi doctoris quẽ aluit ꝛ perfecit
in studio. Nuꝑ ossa rehabuit. V.
Restituta de ꝑmo tumulo ꝛ re-
cepta cuz cordis iubilo. Nuper.
Hoc aũt tpe di- L. iij.
uina dispẽsatiõe com-
pleto: vergẽte ãno dñi millesi
mo tricẽtesimo q̃dragesimo
nono qdã in castro pipni po
tẽtia fretꝰ: cui cũ ad fouẽdas
inimicitias q̃s gerebat ꝓprie
nõ suppeterẽt facultates: co-
gitauit ex raptu sacri corpis
ꝓphane exponendo sacrile-
gas sibi coaceruare diuitias
Cogitauit nec ꝑfecit qꝛ nescit
diuina iusticia subsidiũ ꝑstare
facinori nec de scõꝝ reliquijs.

sāguineas nutrire discōdias Nō latuit āt tā seua ꝓphanitas viꝝ iclytū ꝯ fōdoꝝ comitibꝰ ꝟtutibꝰ honoratū ꝛ nomine. Hic cogitamina scelerata pueniēs dino directꝰ ingenio astāte ipsiꝰ monasterij abbate cū venerabili leonardi fondeñ. epō corpꝰ sacrum mirabili fragrātia redolēs: de loco vbi iacebat assūpsit: ꝛ in ciuitate sua fondorū in ꝓprio palatio honorifice collocauit: vt tā pciosū thesauꝝ ab icursu raptoꝝ cōseruaret ℟. Corpꝰ dat in festo. Quere in pmis ps. In .ij. noct. añ. Celū hūc glorificat christo iam fruētē quē terra mirificat signis affluentē. Añ. Matri vite iā erepti viuū reddit filiū ꝛ inter hostes ꝓtectū tutū seruat deuium. Añ. De vini dispēdio iuuat inuocantem: damnatū suspendio saluat implorantē. Lectio. iiij.

n On defecit aūt interiz dine approbatōis ostēsio: nec sci doctoris māifestatio se negauit. Nobilibus et eni dñabꝰ matri videlꝫ dicti comitis honorati ꝛ epi fōdoꝝ matri iuxta thecam sacri corporis vigilātibꝰ ꝛ mutuo cōferentibꝰ: an illud sci thome de agno corpꝰ existeret p̄fatꝰ doctor velut ex theca ꝓgressus ē: moxqꝫ intro regressus ꝛ sic eas plene certificauit. ℟. Corpꝰ sacrū duꝫ terre tollit fratris mentē ꝓpulsat dubiū: ꝟ mox ei veꝝ asserit ꝑ doctoris patens alloquit. Nā hoc corpꝰ qđ vobis reddit: vr̄i inqt ē thome ꝓpriū. ℣. Doctor astās frēm alloqt ꝛ orāti res certa pādit. Nā.

Non diu māsit L. v. incognitū tā grāde mysteriū deo reuelante ꝛ scō doctore aperiēte. Res gesta volat in publicuꝫ ꝛ ad serenissimū ludouicū sicilie regē repēte fama pducitur Qui pluribus collectis epis militibꝰ ꝛ sacre pagine doctoribus eos cū sūmo appatu misit ad comitē: munera magna ꝓmittēs si regno suo corpꝰ sacratissimū largiret. Additqꝫ iustū fore vt regnū eiꝰ sumeret ex dictis reliquijs gloriā co maxime illoꝝ regnāte superstite: quoꝝ eadē stirps clarissima fuerat iclitaqꝫ ꝓgenies regū scꝫ ꝛ comitū aqnoꝝ. ℟. Languēs p̄sul in egro corpe mox audiꝫ letis exequijs votū ꝓmit

eximio pectore affutur̃ sacris so/
lẽnijs. Spe pstãti de sci munere
℣ Hic salutꝫ potiꝰ gaudijs se cõ
mẽdat eiꝰ p̃sidijs. Spe. ℟.vj.
n On ãnuit comes regi i
dignũ vehemẽter existi
mãs ꝓpriaꝫ spoliare patriã
thesauro tã inclyto ⁊ lucri tẽ
poralis obtẽtu dono tã miri/
fico trenas p̃ferre diuitias.
Metuẽs aũt cõtra se regiaꝫ
cõcitare potẽtiã: corpꝰ sacrũ
vñ tulerat occulte recõdidit:
opportunũ tẽpꝰ expectãs q̃ il
lud in ciuitatẽ suam fondoꝝ
denuo reportaret. ℟. Purita
tis vas decorũ nil sordis patitur
p̃sul clarꝰ fama morũ scm̃ ferẽs
labit̃ mersus luto. Indecoꝝ nil
inde relinq̃t̃. ℣. Sacris tñ vesti
bꝰ manibꝰ ac pedibꝰ totꝰ ceno fi/
gitur. Indeco. Glo. Indeco.
In.iij.noct.añ. Seruat ab in
cursibꝰ virũ cũ iumẽtis liberat a
febribꝰ vitã moriẽtꝭ. Añ. Mor
bũ famẽ p̃liũ miles impetrauit
thome p auxiliũ vouẽs vt opta/
uit. Añ. Rediuiuũ reddit equũ
hero supplicãti: quẽq; surdũ ce/
cum mutũ curat sci p̃tꝰ. ℟.vij
POst vero nõ multũ tẽ/
poris deuotꝰ comes cõ
ceptum mẽtis firmo corde re
uoluẽs diuino ductus cõsilio ⁊
fratrũ p̃dicatoꝝ p̃cibꝰ exhor
tatus ad p̃fatũ monasteriuꝫ
fiſ̃ata necessitate prexit. Ibi
q̃ꝫ pnoctãs sacrũ corpꝰ cõcel
sa diuinitus opportunitate re/
cepit ⁊ in suã ciuitatẽ fõdoꝝ
iterũ secũ tulit. Fiunt hec no
ta venerabili patri fratri he/
lie tũc p̃dicatoꝝ ordinis ma
gistro q romã venerat vbi scẽ
memorie vrbanꝰ qntꝰ cũ sua
curia residebat. ℟. Laboranti
sub mole carceris ac petenti tho/
me subsidia adest sponsor diui
muner doctor ferẽs grata presi
dia. Miseratꝰ horrẽdi sceleris:
℣. Nũc subuectũ in vestis fim/
bria longi tractu portãs itineris
corã domo deponit ꝓpria. Mi
seratus horrẽ. Lectio.viij.
s IC captata beniuolen/
tia comit honorati q
tũc romã venerat ab eodẽ sa
crũ corpꝰ iusta ⁊ supplici po/
stulatiõe petiuit. Exaudiuit
autẽ comes honoratꝰ deuoti
patris affectũ ⁊ sacrũ corpꝰ
fratrũ predicatoꝝ ordini ir/
reuocabili restitutiõe cõces/
sit. Igit̃ collocatũ fuit in cõ
uento fodensi ordinis p̃dica
torũ ãno dñi. M.ccc.lxxvij.

idib⁹ februarij pōtificat⁹ vrbani. v. āno. vij. ℟ O docto/ris mira potētia q̄ in vitā mutat interitū corpis q̄ scā psentia ab obsessa depe lit spm̄. Restituta forme decētia. ℣. Uite spectās vtriusq; exitū iplorata sci clemē tia stati sensit salutē reditū. Re.

Destinatis autē L. ix. apostolicis cū litteris ⁊ sentētijs plurib⁹ ad ciuitatem fondoꝝ castrūq; piperni vbi sacri corporis ⁊ capitis reliquie seruabātur: inde ad montē falconis ad eundē vrbanū pontificē deferūt dicte reliquie. Dino aūt disponente cōsilio de mādato eiusdem vrbani ad ciuitatem tholose de italia sūt trāslate. Nō est aūt nostrū referre posse q̄to honore ⁊ leticia sacrū docto/ris corpus cū capite in ciuitatē tholose in domo fratrū p dicatorū sūt collocata. Naz ibi astitit illustris pnceps ludouic⁹ dux andegauie frater regis frācie ⁊ q̄plures archiepi: epi vniuersusq; cler⁹ ac inumerabilis mltitudo ppli oēs nūero q̄si. i5o milia habētes luiaria accēsa cū decē milib⁹ ardērib⁹ cereis. Totaq; ciuitas tholosana fuit cōmota leticijs deū in scō doctore magnificās anno dn̄i. M. ccc. lxxix. pōtificat⁹ eiusdem vrbani pape. v. anno. vij. ℟ Joseph duplex doctorē glia signis velut psignat vatib⁹ mulieris acta victoria. Ossa scā legata frib⁹ tholoseq; delata ptib⁹. ℣. Sūme felix grata octauia destinata t ecenia. Ossa. Glia. Ossa. ℣. Ora p. In lau. añ. Sacrū corp⁹ nouiter christ⁹ decorauit: cui⁹ mēte iugiter dn̄s rēguit Añ. Dies ē leticie de thome tropheo celestes militie iubilate deo Añ. Ad te de luce vigilo doctor naçare⁹ q̄ nūc i celis iubilat de⁹ de⁹ me⁹. Añ. Celo doctor fruit acto vite tramite q̄ tā digne colit deo bn̄dicite. Añ. Fulget i celestib⁹ dei claritate fragrat h ṽtutib⁹ dn̄m laudare. Cap. Egre. a

Hym. Aurora pulchra rutilans splendorē defert roseum: nosterq; chorus iubilās doctorem canit laureum. Dum clara z lucē aperit celeste sidus oculis: thome figurā igerit dati p luci seculis. Iam occidentez radijs implere celū incipit: dū multis vectū stadijs thomā

tholosa recipit. Ad hui⁹ lu-
cis radiū lustrāda mittit du
bia: ad sci thome studiū hor
tās mater ecclesia. Verā pro
testās solidā doctrinā z ei⁹ in
clytā: securā firmā lucidā di
uiuis vbis insitaz. Eterno
℣. Iust⁹ ger. Ad bn añ. De ia
cente virt⁹ crescit de sepulto glo
ria de latēte lux diescit de dato
leticia corp⁹ sacrū dū notescit mi
ra dans pdigia. Ad. iij. Cap.
Egre. Ad. vj. Capitulū.

Dixit ioseph fratrib⁹
suis post mortē meam
deus visitabit vos: asportate
vobiscū ossa mea de loco isto.
t Tulit moy Ad ix. cap.
ses ossa ioseph secuz eo
q adiurasset frēs suos dicēs
visitabit vos de⁹: auferte ossa
mea hinc vobiscum. Ad mgt
añ. O splēdor italie nobilis pro
pago deitatis regie instar z ima-
go virtutū eximie culmē z indago
nob̄ spez fervēte tu moz cōpago
Scē agnetis secūdo Oratio

Deus q nos ānua beate
agnetꝫ vginis z mar-
tyris tue solēnitate letificas
da vt quā veneramur officio
etiā pie cōuersatiōis seqmur
exēplo. Per. Ambrosius. j.

c Cum parētes scē agnetꝫ
vigilarēt ad tumulum
ei⁹: viderūt exercitū vginū
ptereūtē cū ingēti luīe q oēs
erāt indute cicladibus auro
textis. Inter qs viderūt brāz
agnetē z ad dexterā ei⁹ agnū
niue cādidiorē. Que stās di
xit eis: Uidete ne me qsi mor
tuā lugeatis: Sz cōgaudete
mecū: qz cū his oib⁹ lucidas
sedes accepi: z pertransiuit.
Cū aūt hec visio di ℟. h.
uulgata narraret cōstantie
vgini filie cōstātini q plena
erat vulnerib⁹ spe recuperan
de sanitatꝫ venit ad tumuluz
martyris: z licz pagana fide
lir tñ orabat. Repētino igit
sono arrepta: vidit agnetem
brāz dicētē sibi. Cōstāter age
cōstātia. Euigilās aūt sanā
penit⁹ se inuenit. Lectio. iij.
Reuersa igit ipsa ad pala-
cium factum ē gaudiū pri z
frib⁹ z i tota ciuitate. Perūt
aūt a pre vt basilica scē agne
tis ɔstrueret z sibi ill' c mau
soleū collocari pcepit. Cucur
rit hec opinio: z qtqt creden
tes ad ei⁹ tumulū puenissent
saluabant ab oi infirmitate
Perseuerauit autē cōstātia

in virginitate: et post eam multe virgines nobiles sacra vela/mina susceperunt.

Sci ignatij epi et mar. Oro.

Da qs ops de⁹: ut q bti ignatij martyr tui at/que pontificis solenia colimus: ei⁹ apud te intercessiõib⁹ adiu uemur. Per. Ex gestis ei⁹. Lectio j.

b Fat⁹ ignati⁹ discipulus fuit bti ioannis apli: et eps antiochen⁹. Hic eplam ad btam virginem direxisse le/gitur in hec verba: Christifere marie seru⁹ ignati⁹ neophy/tus ioannis tui discipulus. De iesu .n. tuo pcepi mira di cta et stupefact⁹ sum ex auditu: a te aut q sp fuisti ei familia/riter coniuncta et secretorum eius oscia: desidero ex aio certior fieri ex auditis. Bta aut vir go sic ei rndit: Jgnatio cõdi lecto et cõdiscipulo: humilis ancilla iesu christi. De iesu q audisti vera sunt. Jlla credas illis inhereas: christianitatis votu teneas: vitam et mores vo to cõformes. Non te moueat psecutiõis austeritas: sed ex ultet spus tu⁹ in vero salutari Venio aut cu ioanne ad te et q tecu sunt visere. Lectio .ij.

Audiuit aut aliqn ignati⁹ angelos cantantes antiphonas inter monte quedam: et exinde in/stituit antiphonas cantari in eccleia et psalmos cu antiphonis into nari. Appropinquante vero ser ui dei corona: traian⁹ ipator iussit eu duci roma ferrovin ctu. Qui de seipso sic scripsit Terra mariqz depugno die ac nocte onexus: dece leopar dis militib⁹ ducor ad custo/diam. Post hec aut traian⁹ fecit plubatis scapulas ei⁹ otudi: vngulis latera ei⁹ laniari et dur lapidib⁹ ei⁹ vulnera cõ fricari: ipsu nudis plantis su per viuos carbones incedere: plagas eius sale pfundi. Cui ignati⁹: nec ignis ardes nec aq bulies poterit i me christi extinguere charitate. Tunc dat⁹ e btus ignati⁹ duobus leonibus ad deuorandu. Pro ptea ingt qr frumentu christi su bestiaru dentib⁹ molar ut pa nis mudus efficiar. Leones vero suffocauerunt eu: carne ei⁹ nullaten⁹ otingetes. Traia/nus aut hoc vides libere per misit a christianis corp⁹ ei⁹ honorifice sepeliri. Lectio .iij.

Rert qz i gestis ei⁹ q inter tot

tormētoꝝ genera nūq̄ ab in
uocatiōe nois iesu christi cess
sabat. Quē cū tortores req-
rerēt Cur h̄ nom̄ totiēs repli
caret ait: Hoc nomē in corde
scriptū habeo: ⁊ iō ab ei⁹ in-
uocatione cessare non valeo.
Post mortē ita q̄ ipsi⁹ illi q
audierāt volētes hoc certius
experiri: cor eius ab ipsi⁹ cor-
pore euulserūt ⁊ mediū illud
scindētes in scriptū h̄ nomē
ies⁹ christ⁹ lr̄is aureis īuene-
rūt. Qua ꝓpt̄ plimi astātiū
paganoꝝ ī christo crediderūt.

In purificatiōe btē marie
ad vš sup ps añ. O admirabi
le cōmertiū creator generis hūa
ni aīatū corp⁹ sumēs de virgine
nasci dignat⁹ ē ⁊ ꝓcedēs hō sine
semine largit⁹ ē nobis suā deita-
tē. ps. Laudate pue. cū ceteris.
Ecce ego mittā Cap.
āgelū meū q p̄parabit
viā añ faciē meā: ⁊ statim ve
niet ad tēplū suū dn̄ator quē
vos q̄ritis ⁊ angel⁹ testamēti
quē vos vultis. R. Gaude ma
cū prosa Inuiolata. Hym.
Aue maris stella dei ma
ter alma: atq̄ sp̄ virgo
felix celi porta Sumēs illud
aue gabrielis ore: funda nos
ī pace mutās nomē eue. Sol
ue vincla reis ꝓfer lumē ce-
cis: mala nr̄a pelle bona cun
cta posce. Monstra te eē ma
trē sumat ꝑ te p̄ces: q ꝓ nob
nat⁹ tulit esse tu⁹. Virgo sin
gularis int̄ oēs mitis: nos cul
pis solutos mites facet ca-
stos. Vitā p̄sta purā iter pa
ra tutū: vt vidētes iesū sp̄ col
letemur. Sit laus deo patri
sūmo christo dec⁹: spūi sācto
trib⁹ honor vn⁹. Amē. V. Re
spōsuz accepit symeō a spū scō.
R. Nō visuꝝ se mortē nisi vide
ret christū dn̄i. Ad mḡt añ. Cū
inducerēt pueꝝ iesus parētes ei⁹
accepit eū symeō ī vlnas suas ⁊
bn̄dixit deū dicēs: nūc dimittis
dn̄e seruū tuū in pace. Oro

Omnipotēs sēpiterne
de⁹ maiestatē tuā sup-
plices exoram⁹: vt sic vnige-
nit⁹ fili⁹ tu⁹ hodierna die cū
nr̄e carnis sub̄a ī tēplo ē p̄n-
tatus: ita nos facias purifi-
catis tibi mētib⁹ p̄ntari. Per
eūdē. Ad cōplet. sup ps añ.
Scā dei genitrix v̄go sp̄ maria
int̄cede ꝓ nob ad dn̄m deū nr̄m
Ad nūc dimittis añ. Nūc di
mitt͛ dn̄e s̄nū tuū ī pace: q2 vide
rūt oculi mei salutare tuum. Ad
mag. iuiit. Ecce venit ad tēplū
scm̄ suū dn̄ator dn̄s. Gaude et

letare syon occurrens deo tuo.
q Uē tra pont⁹ Hym.
ethera colūt adorāt pdi
cāt trinā regētē machinam
claustꝝ marie baiulat. Cui
luna sol ꝛ oia deseruiunt per
tempora: perfusa celi gratia
gestant puelle viscera. Btā
maꝫ munere cui⁹ supn⁹ arti
fex: mūdū pugillo ꝯtinēs vē
tris sub archa claus⁹ ē. Btā
celi nūcio fecūda scō spū: de/
siderat⁹ gētib⁹ cui⁹ ꝑ aluū fu
sus ē. Maria mr grē. Gl'ia
tibi dn̄e q nat⁹. ꝛc. Predicti
versus. Maria. et Gl'ia ti.
dicāt ad oēs hymnos eiusdē
metri qn̄cūq3 agit de btā vir
gine. In ꝑ noc. an̄. Bn̄dicta
tu i mulierib⁹ ꝛ bn̄dict⁹ fruct⁹ vē
tris tui. ps. Dn̄e dn̄s. An̄. Si
cut myrrha electa odorē dedisti
suauitatē scā dei genitrix. ps. Ce
li enar. An̄. Post partū virgo
inuiolata ꝑmansisti dei genitrix
intercede ꝓ nob. ps. Dn̄i ē tra.
℣. Scā dei geni. Sermo bti
Sicut olim aug. R. j.
ꝑdictū ē nūqd syon di
cet hō: ꝛ hō nat⁹ est in ea? O
oipotētia nascētꝭ. O magni/
ficētia de celo ad trā descen/
dētis. Adhuc in vtero porta
baꝫ ꝛ a ioāne baptista salu/
tabaꝫ: i tēplo pn̄tabaꝫ ꝛ a sy
meone sene famoso āñoso, ꝓ/
bato cognoscebaꝫ. Tūc cog/
uit: tūc adorauit: tunc dixit:
Ecce nūc dn̄e dimitte seruū
tuū i pace: qꝛ viderunt oculi
mei salutare tuū. Differeba/
tur exire de seclo: vt videret
natū ꝑ quē cōditū ē sclm. R.
Adorna thalamū tuuꝫ syon ꝛ su
scipe regē christuꝫ. Quē virgo
concepit virgo pepit: virgo post
partum quē genuit adorauit. ℣.
Accipiēs symeon puer i manib⁹
grās agēs bn̄dixit dn̄m. Quem
c Ognouit infan R. ij.
tem senex: fact⁹ ē i pue/
ro puer: inouatus ē etate: qꝛ
plen⁹ erat pietate. Rogo vos
fratres: iste senex quam ma
gnitudinē sentiebat in par/
uulo. Quod videbat maꝫ por
tabat. Quod itelligebat mū
dum regebat. Ipse ferebat:
ꝛ christus regebat. Symeō
senex ferebat christū ifantē:
christus regebat symeonē in
senectute. Quid ergo dixit
symeon audite: Nunc domi
ne dimittis seruū tuū i pace.
In pace inquā: quā cōmen/
daturus es discipulis tuis:

℟. Poſtꝗ̄ ipleti ſūt dies purga
tiōis eiꝰ ſm legē moyſi: tulerunt
illū i hirl'm ut ſiſterent eū dn̄o.
Sicut ſcriptū eſt in lege dn̄i: qꝛ
oē maſculinū adaperiēs vuluaꝫ
ſcm̄ dn̄o vocabit'. ℣. Obtuler̄t
pro eo dn̄o par turtuꝝ aut duos
pullos colūbaꝝ. Sic. L. iii.

Dictū illi fuerat a dn̄o
ꝙ nō guſtaret mortem
niſi videret chriſtū dn̄i natū
Natꝰ ē chriſtus. Ille venie
bat ⁊ iſte ibat. Sꝫ niſi veni
ret ille: iſte ire nolebat. Jam
ſenectꝰ naturā excludebat: ſꝫ
ſincera pietas detinebat. At
vbi natꝰ ē chriſtꝰ: at vbi euꝫ
manibꝰ matrꝭ portatū vidit
⁊ diuinā ifantiā pia ſenectus
agnouit: accepit eū i manibꝰ
ſuis ⁊ dixit Nūc dimittis dn̄e
ſuū tuū i pace. ℟. Obtulerūt
ꝓ eo dn̄o par turturū aut duos
pullos colūbaꝝ ſicut ſcriptū eſt
In lege dn̄i. ℣. Poſtꝗ̄ ipleti
ſūt dies purgatiōis eiꝰ ſm legē
moyſi tulerūt illū i hirl'm. Sic.
Gl'a. In. In ij. noc. an̄. Emiſ
ſiōes tue paradiſus maloꝝ puni
coꝝ cū pomoꝝ fructibꝰ. ps. Eru
ctauit. An̄. Fōs hortoꝝ puteꝰ a
q̄ꝝ viuētiū q̄ fluūt i ipetu ð liba
no. ps. Deꝰ nr̄. An̄. Veniat di

lectꝰ meꝰ i hortū ſuū ut comedat
fructū pomoꝝ ſuoꝝ. ps. Funda
mēta. ℣. Poſt partū. L. iiii.

Impletū eſt deſideriū ſe
nis i mūdi ipſiꝰ ſenectu
te. Ipſe ad ſenē venit: q mū
dū iueteratū iuenit. In iſto
quidē ſcl'o diu eē nolebat: ⁊
chriſtū i h̄ ſcl'o vidē cupiebat
cātās cū ꝓpha ⁊ dicēs: Oſtē
de nob̄ dn̄e m̄iaꝫ tuā: ⁊ ſalu
tare tuū da nobis. Deniqꝫ vt
noueritis ita eē iſtiꝰ leticiaꝫ:
concludit ita dicēs: Nūc di
mittis ſuū tuū i pace. Quia
viderūt ocl'i mei ſalutare tuū.
℟. Symeō iuſtꝰ ⁊ timoratꝰ ex
pectabat redēptōnē iſrl'. Et ſpūs
ſcūs erat i eo. ℣. Rn̄ſū accepit
ſymeon a ſpū ſcō nō viſuꝝ ſe mor
tē niſi videret chriſtū dn̄i. Et.

Hec ſūt teſtimonia L. v
tua dn̄e ieſu: anq̄ꝫ ēt flu
ctus maris cederēt impanti
anq̄ꝫ vētꝰ te iubente ſiluiſſet:
mortui te vocāte reſurrexiſſēt
ſol te moriēte palluiſſet: terra
te reſurgēte tremuiſſet: celuꝫ
te aſcēdēte patuiſſet. Adhuc
enī in manibꝰ mr̄is portaba
ris: ⁊ iā dn̄s orbis agſcebaris
Vbiqꝫ chriſtus dn̄s pulcher
occurrebat: pulcher in celis:

pulcher i tris: pulcher i pñe verbũ: pulcher i matre caro ꝛ verbũ. ℞. Rñsum accepit symeon a spũ scõ nõ visurꝫ se morꝫ tẽ nisi videret christũ dñi ꝛ bñdixit deũ ꝛ dixit: Nũc dimittis seruũ tuũ in pace qꝛ viderunt oculi mei salutare tuũ dñe. ℣. Cũ inducerẽt puerꝫ iesuꝫ parẽtes eiꝰ accepit eũ symeon in vlnas suas ꝛ dixit. Nunc. ℞. vj.

c Um hic fuisset dñs: ꝛ i manibꝰ portaret: locuti sũt celi gauisi sũt ãgeli. Magos stella pduxit: adoratꝰ ẽ i presepio: adoratus est i templo. Puer christꝰ a sene symeone gestatꝰ ẽ i vlnas: a q̃ ipe regebat. Pulcher ꝫ christꝰ i miraculis: in flagellis: in sermonibꝰ: i vberibꝰ Pulcher non curãs morte: ꝛ mortuos suscitans. Pulcher in ligno pulcher i celo: pulcher i sepulchro. Quis igit frẽs nõ adoret pmũ ꝛ nouissimũ: initiũ ꝛ finẽ: alpha ꝛ o. ℞. Cũ inducerẽt puerꝫ iesũ parẽtes eiꝰ: ut facerẽt ꝫm ꝯsuetudinẽ legis pro eo accepit eũ symeon i vlnas suas ꝛ bñdixit deũ ꝛ dixit: Nũc dimittis dñe seruũ tuũ i pace. ℣. Suscipiẽs symeon puerũ in manibꝰ exclamauit dicẽs. Nunc. Glia. Nũc. In iij. noct. an. Ueni i hortum meũ soror mea spõsa. messui myrrhã meã cũ aromatibus meis. ps. Cantate. j. An. Comedi fauũ cũ melle meo: bibi vinũ meũ cũ lacte meo. ps. Dñs regꝫ exul. Añ. Talis ẽ dilectꝰ meus ꝛ ipse ẽ amicꝰ meꝰ filie hierlm. ps. Cãtate. ij. ℣. Speciosa fa.

I N illo tpe Scdm lucã. Pꝰ ꝙ ipleti sũt dies purgatiõis marie ꝫm legẽ moysi tulerũt iesũ in hierlm ut sisterẽt eũ dño sicut scriptũ ẽ i lege dñi. Quia oẽ masculinũ adaperiẽs vuluã: sanctũ domino vocabit, ꝛ rel. Omel. bri ambrosij epi. Lectio. vij.

n On solũ ab angelis et ꝓphetis: a pastoribus a parentibꝰ: sed etiã a senioribus ꝛ iustis generatio dñi accẽpit testimoniũ. Omnis etas ꝛ vterqꝫ sexꝰ euentuũqꝫ miracula fidẽ astruũt. Uirgo generat: sterilis parit: mutus loqt: elisabeth ꝓphetat: magus adorat. ℞. Suscipiẽs iesum in vlnas suas symeon exclamauit ꝛ dixit: Tu es vere lumen ad illuminationẽ gentiũ et gliaꝫ plebis tue isrl. ℣. Symeõ

in manib⁹ infantē accepit: sed ma iestatē int⁹ agnouit ꝛ dixit. Nu.

V. Tero clausus R. viii
ioānes exultat: vidua ꝯfitet: iustus expectat Et bn̄ iust⁹: qꝛ nō suā sed ppl'i grāz regrebat. Cupiēs ipse corpo ree vinculis fragilitat absol ui: nō expectās vidē ꝓmissū Sciebat eni: qꝛ bti oculi q vi derēt. R. Senex puer portabat puer aūt senē regebat. Quē vir go cōcepit: virgo pepit: virgo p⁹ partuz quē genuit adorauit. V. Rñsuz accepit symeon a spū scō nō visuz se mortem nisi videret christū dñi. Quē. Lectio. ix.

n Uncingt dn̄e dimitte seruū tuū in pace. Ui dere iustū velut corporee car cere molis iclusū velle dissol ui: vt incipiat eē cū christo. Dissolui eni ꝛ esse cū christo multo meli⁹ est. Sed q vult dimitti veniat i tēplū: veni at i hierl'm: expectat christuz dn̄i. Accipiat i manib⁹ vbū dei. Cōplectat velut qbusdā fidei sue brachijs. Tunc di mittet vt nō videat mortē q viderit vitā. R. Gaude maria vgo cūctas hereses sola interemi sti que gabrielis archāgeli dictis credidisti. Dum virgo deū ꝛ ho minē genuisti. Et post partū vir go inuiolata ꝑmāsisti. V. Gabri elē archangelū scim⁹ diuinus te affatū: vterū tuū de spū scō credi mus ipregnatū: erubescat inde⁹ infelix q̄ dicit christuz ex ioseph semine esse natū. Dū. Glia. Et

Post Glia. ꝑdicti rn̄sorii in vespis dicat imediate ꝓsa: i mati. aūt nō dicat. Prosa.

I Nuiolata itacta ꝛ casta es maria. Que es effe cta fulgida celi porta. O mr̄ alma chri charissima. Sus cipe laudū pia ꝓconia. Nra vt pura pectora sint ꝛ corpo ra. Te nunc flagitāt deuota corda ꝛ ora. Tua per ꝓcata dulcisona. Nobis cōcedas veniā ꝑ secl'a. O benigna q̄ sola inuiolata permansisti. V. Ora ꝓ nob scā dei genitrix. In laud. añ. Symeon iust⁹ ꝛ timo ratus expectat redēptionē isrl': ꝛ spirit⁹ sanct⁹ erat in eo. Añ. Re sponsū accepit symeon a spū scō nō visuz se mortem nisi videret dn̄m. Añ. Accipiēs puer in ma nib⁹ grās agēs bn̄dixit dn̄z. Añ Obtulerunt ꝓ eo dn̄o par tur turū aut duos pullos columbaz Añ. Lumen ad reuelationē gen

tium ꝛ gloriam plebis tue israel.
Cap. Ecce ego. Hymnus.
O Gloriosa dña excelsa su
pra sidera: q te creauit ꝓ
uide lactasti sacro vbē. Quod
eua tristis abstulit tu reddis
almo germine: intrēt vt astra
flebiles celi fenestra facta es
Tu regis alti ianua ꝛ porta
lucis fulgida: vita data per
virginē gentes redēpte plau
dite. Maria mr̄ g. ꝛc. Glo
ria tibi dñe. ℣. Elegit eā deus
ꝛ ꝑelegit eā ℟. Et habitare facit
eam in tabernaculo suo. Ad bn
añ. Senex puer portabat: puer
autē senē regebat: quē virgo pe
perit ꝛ post partuȝ virgo ꝑman
sit ipsuȝ quem genuit adorauit.
Ad pmā ℟. Jesu xp̄e. ℣.
Qui natus es de maria virgine
Iste ℣sus dicit i oib⁹ solēni
tatibus btē marie virginis:
ꝛ ꝑ occ. qñ de ipsis agit. ꝛ i
sab. qñ de ipsa agit in cōuen
tu. Ad tertiā cap. Ecce ego. ℟.
Scā dei genitrix virgo semper
maria. Al. al. ℣. Intercede ꝓ
nobis ad dñm deuȝ nr̄m. Alla.
Gloria. Scā. ℣. Post partum
Ipse eni Ad sextā cap.
q̄si ignis cōflās ꝛ quasi
herba fullonū: ꝛ sedebit con
flans ꝛ emundans argētū: ꝛ
purgabit filios leui. ℟. Post
partuȝ virgo inuiolata permansi
sti. Alla al. ℣. Dei genitrix in
tercede ꝓ nobis. Al. Gla. Post
℣. Speciosa. Ad ix. cap.
Et colabit eos q̄si auꝝ: ꝛ
q̄si argētū: ꝛ erunt dño
offerētes sacrificia i iusticia
℟. Speciosa facta es ꝛ suauis.
Alla al. ℣. In delitiis tuis scā
dei genitrix. Alla. Gla. Spe.
℣. Elegit eā de⁹. Infra. lxx.
nō dicit ℟ia horaꝝ cū Alla
Ad vs sup ps añ. Symeon.
ps. Dixit dñs. Laudate pu.
Letat⁹ sū. Nisi dñs. Lauda
hirlm. Predicti ps dicūt in
secūdis ves. in oib⁹ festiuita
tib⁹ btē marie. Cap. hym. ℣.
vt in pmis ves. Ad magt añ
Hodie beata virgo maria pueꝝ
iesuȝ presentauit in templo: ꝛ sy
meon repletus spū sancto acce
pit eū i vlnas suas ꝛ bñdixit deū
Sci blasii epi ꝛ martyris
Da quesumus Oro.
oīps deus vt q bti bla
sii martyris tui atq; pontifi
cis solēnia colim⁹: ei⁹ apud
te intercessionibus adiuue
mur. Per. Lectio. j.
Beat⁹ blasi⁹ pur⁹ inocēs

deũ colens: verax pius ⁊ mi-
tis: ⁊ ab oĩ opere prauo absti
nens fuit. Quod videntes fide
les qui erant in sebastina ci
uitate cappadocie elegerunt
sibi eũ in epm. Ipse vero per-
gens ĩ montẽ argei: habita-
uit ibi in spelũca: ⁊ concurre
bãt ad eũ fere: ⁊ si que erãt in
firme ĩponebat eis manus ⁊
sanabãt. Audiẽs aũt hec pre
ses fecit eum tãq̃ christianũ
sibi presentari. Lectio. ij.

Uidẽs aũt btũs blasius nũ
cios gauisus ẽ ⁊ dixit: Me-
mor est mei hodie dñs. Cum
aũt iret conuertebat paganorum
paruulos ⁊ miracula multa
faciebat. Cũ aũt adductus eẽt
coram preside dixit ei preses
Gaude blasi amice deorum. At
ille: Non dicas eos deos sed
demones. Iratus preses ius
sit eũ fustibus cedi ⁊ in carce
rẽ retrudi: ⁊ postea ferreis pe-
ctinibus dilaniari: ⁊ iterum ĩ car
cerẽ mitti: ⁊ septẽ mulieres q̃
de guttis sanguinis eius colle-
ctis sũpserãt capite trũcari.

Tertio eduxerũ R. iii.
de carcere iussit mitti ĩ lacũ:
q signitus ab eo stetit sicut ari-
da ⁊ ipse in medio. Cultores
vero idolorum volentes ad eũ ve
nire demersi sũt. Angelus aũt
dñi dixit ei: Gloriose egrede
re ⁊ suscipe coronã. Ipso aũt
egresso apparuit lux magna
añ faciẽ eius. Data vero sentẽ
tia decapitatiõis eius cũ ora-
ret dixit ei dñs: Omẽ petitio
nẽ tuã adimplebo. Et hoc di-
cto capite cesus ẽ. R. iiij.

Scũs blasius nõ tm̃ sebaste
nus fuit: sed ⁊ nicopoli. Do-
ctus aũt erat ⁊ artis medicine
Dũ ergo pariter veniret ni-
copolim mulier q̃dã paupercu
la: vnũ tm̃ habẽs suem: con-
questa est ad sanctũ dei q̃ lu
pi rapinã passa fuisset. Quod
audiẽs dei seruus: subridens
dixit mulieri: Noli tristari.
Reddetur tibi porcus tuus. R. v.

Cũ aũt scũs hec verba loq̃-
retur: ecce bestia ipsa itinẽ suo
veniẽs: illesũ porcũ mulieri
reddidit. Que postea dũ scũs
blasius ĩ carcere teneretur ei
dem liberati suis coctum ca-
put obtulit. Quẽ ⁊ ipse cum
gratiarum actione suscepit.

Accedit etiã v: mu R. vi.
lier quedam vnicũ habẽs fi
liũ: piscis portionẽ comeden
tem: de filij periculo ante scm̃

dei cõquereť. Os cui piscis
i guttur ei⁹ infixũ erat. Et si-
stens puer añ pedes ei⁹ pca-
bať eũ vt pietate filiũ a mor-
te liberaret. Scũs aũt blasi⁹
man⁹ iponẽs puero ꝛ guttur
ei⁹ signãs eleuãs oculos eius
ad celũ orauit dicẽs. R. vii.
Qui inuocãtib⁹ te dñe iesu
christe velox existi auditor ꝛ
saluator: exaudi orõnẽ serui
tui ꝛ infixã spinã puero isti
per tuã inenarrabilẽ abstolle
ꝟtutẽ saluãs eũ. Etiã nũc do-
mine siue i hoĩe siue i volatili
cõtigerit infigi qle vis os: ꝛ
memor fuerit mei ſui tui di-
cẽs: Dñe iesu christe vere nr̃
de⁹ p orõnẽ ſui tui blasij fe-
stina in adiutoriũ meũ mox
faci co mĩam tuã ad gľiã sci
nois tui. Et p⁹ hec ꝟba statĩ
puer saluũ reddit matri sue.
Septẽ ꝟo mľieres R. viij.
q̃ guttas sãguis ei⁹ dũ torme-
tareť collegerãt dũ p̃sidi agri-
cola p̃ntate assisterẽt: ꝛ eis-
dẽ ad sacrificãdũ idolis sua-
deret dixerẽt p̃sidi: Si vis vt
credamus ꝛ sacrificem⁹ dijs
tuis: ibimus nos iuxta lacũ: ꝛ
tu mitte deos tuos i saccũ plũ-
bo sigillãs eũdẽ. Nos ãt lanã
tes facies nr̃as i lacũ pcidẽ-
tes sacrificabim⁹ eis. R. ix.
His ꝟbis p̃ses let⁹ effect⁹ ob-
tulit illis deos suos. Quos il-
le accipiẽtes cũ sacco i pfũdũ
laci demerserẽt. Vidẽs aũt p̃-
ses qd factũ fuerat: alienat⁹
facie irat⁹ ẽ nimis. Et percu-
tiẽs se manib⁹ suis vt leo ru-
giẽs ꝯ mulieres motus dixit
ministris: Quare nõ tenuistis
deos nr̃os ne mergereť in p-
fũdũ laci? Rñderẽt ministri di-
cẽtes: In dolo tecũ locute sũt
mľieres iste vt deos nr̃os p-
fũdarẽt. Mulieres ꝟo rñdẽ-
tes dixerẽt. Ver⁹ de⁹ nõ patiť
dolũ aliqñ sic ligna vacua: la-
pides aurũ: argẽtũ ꝛ oẽs q cõ-
fidunt in eis. Has autẽ scãs
mulieres post plurima sup-
plicia iussit preses decollari.

Scẽ agathe ꝟginis ꝛ mar-
tyris. Ad mgt añ. Agatha vir-
go sacra nobili orta genere gľiosã
ppter christũ pertulit passionẽ.
Deus q inť cetera Orõ.
potentie tue miracula
etiam i sexu fragili victoriã
martyrij ꝯtulisti: ꝯcede ppi-
tius vt cui⁹ natalicia colim⁹
p ei⁹ ad te exẽpla gradiamur
Per. In primo noctur. añ.

Ingenua sum ꝛ expectabilis ge/nere vt oīs parētela mea testat͛. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. An̄. Ancilla christi sū ꝛ me ostēdo vilē perso nā. ps. Celi enar. An̄. Sūma īgenuitas ista ē in q̄ vuit⁹ christi cōprobat͛. ps. Dn̄i est. R. j.

Q Uintian⁹ cōsularis si cilie agatham nobilissi mā perquirebāt: vt ex hoc so naret in aurib⁹ vulgi ꝙ tāt⁹ esset ꝙ posset sibi nobiles sub iugare. Et libidinosus aūt ad aspectū ꝟginis pulcherri me suā cōcupiscētiā cōmoue bat; ꝛ vt auar⁹ ad facultates eius aspirabat ꝛ vt idolatra christi nomē audire nō pote rat. R. Cū ingrederet͛ btā aga/tha i carcerē dixit ad iudicē Im pie crudel͛ ꝛ dire tyrāne nō es cō fus⁹ āputare i femia qđ ipe i ma tre suxisti. V. Ego habeo mamil las integras int⁹ in aīa mea: q̄s ab ināfātia dn̄o ꝯsecraui. Impie.

F Ecit aūt eā tra di affrodisie q̄ habebat R. ij. septē filias: vt ei⁹ animū im mutarēt. Cū aūt nihil ꝓfice rēt: affrodisia abijt ad euꝫ ꝛ dixit: Facili⁹ pn̄t saxa mol liri: ꝙ ab intētiōe christiana mens istius puelle reuocare.

Tūc qntian⁹ fecit eā adduci ꝛ ait: Cur deoꝝ scā ꝯtēnis? Agatha rn̄dit: Noli dicere deoꝝ sed demonū. R. Uidisti dn̄e ꝛ expectasti agonē meū quō pugnaui i stadio sꝫ qꝛ nolui obe dire mādatꝭ ꝓncipū. Iussa sū in mamilla torq̄ri. V. Propt͛ ꝟita tē ꝛ māsuetudinē ꝛ iusticiā Ius.

Q Uintian⁹ dixit: R. iij. Elige aut diuersis pe nis interire: aut dijs sacrifica re. Agatha dixit: Sit vxor tua talis q̄lis dea tua venus ꝛ tu talis q̄lis de⁹ tu⁹ iuppit͛. Tūc qntian⁹ iussit eā alapis cedi dicēs: In iiuriā iudicꝭ noli garrire. Agatha rn̄dit: Miror te virū prudentē ad tātā stulticiā deuolutū vt il los dicas deos q̄ꝝ vitā nec te nec vxorē tuā velis imitari. R. Quis es tu q̄ venisti ad me curare vulnera mea: ego sū apo stolus christi: nihil in me dubi tes filia: ipe me misit ad te Quē dilexisti mente ꝛ puro corde. V. Nā ꝛ ego apostol⁹ ei⁹ sū ꝛ i no mine ei⁹ scias te esse saluandam. Quem. Gloria. Quē. In .ij. noctur. an̄. Agatha letissime ꝛ glorianꝭ ibat ad carcerē ꝛ q̄si ad epulas inuitata: agonē suū dn̄o

p̄cib⁹ cōmendabat. ps. Eructa-
uit. An̄. Si ignē adhibeas rozē
mihi saluificū de celo angeli mi
strabūt. ps. De⁹ nr̄. An̄. Nisi
diligēt̄ pfeceris corp⁹ meū a car-
nificib⁹ attrectari nō pōt aīa mea
ī padisū dn̄i cū palma martyrij
itroire. ps. Fūdamēta. Lc. iiij
TUnc iussit eā qntian⁹
i carcerē recipi dicēs:
Cogita tecū vt possis euadē
At illa: Tu mister sathane:
penitē vt possis euadere dā-
nationē eternā. Sequēti die
iussit eā sibi p̄sentari: ⁊ dixit
ei: Quid tctasti circa salutē
tuā: Agatha respōdit. Sal⁹
mea christ⁹ est. R. Ipse me co
ronauit qui per apl̄m suū i custo
dia ꝯfortauit me ꝑ eo ꝙ iussa sū
suspēdi in eculeo ꝓpter fidē casti
tatis. Adiuua me dn̄e de⁹ meus
in tortura mamillarū meaꝝ. V.
Ipse me dignatus est ab omni
plaga curare ⁊ mamillaꝫ meam
meo pectori restituere. Adiuua.
T Unc quintian⁹ Lc. v.
iussit eaꝫ torqueri ī ecu
leo: postea in mamilla ⁊ eam
abscidi ⁊ iterū eam in carce
rem retrudi. Ecce autē circa
mediā noctē senex qdā queꝫ
an̄cedebat puer luminis por

titor: ferens diuersa medica
mēta q se medicū cōmēorās
ait: Cum te afflixit ꝯsularis
ibi erā: ⁊ vidi qr potes curā
suscipe. R. Agatha letissime ⁊
gloriāt̄ ibat ad carcereꝫ ⁊ q̄si ad
epulas inuitata. Agonē suū do-
mino p̄cib⁹ cōmēdabat. V. No-
bilissimis orta natalib⁹ ab ignobi
li gaudēs trahebat̄ ad carcerem.
Agonem suum. Lectio. vj.
AGatha dixit: Medici
nā corporalē nūq̄ꝫ cor-
pori meo exhibui: sed habeo
saluatorē dn̄m iesū christū q
curat oīa verbo. Tūc subri-
dēs senior dixit: Et ipse me
misit ad te. nā ⁊ ego apl̄s ei⁹
sū ⁊ in noīe ei⁹ te scias esse sa
nādā. Et h̄ dicto disparuit.
R. Ego aūt adiuta a dn̄o pseue-
rabo in cōfessione eius. Qui me
saluam fecit ⁊ cōsolat⁹ ē me. V.
Mens mea solidata ē ⁊ in chri-
sto fūdata. Qui. Gloria. Qui.
In. iij. noct. an̄. Agatha scā
dixit: si feras mihi ꝑmittꝫ audito
christi noīe māsuescūt ps. Cāta
te. j. An̄. Vidisti dn̄e agonem
meū quē pugnui ī stadio sꝫ qr no
lui obedire mādatꝫ p̄ncipū iussa
sū ī mamilla torq̄ri. ps. Dn̄s re
gna. An̄. Propter fidē castitat̄

iuſſa ſū ſuſpēdi in eculeo adiuua
me dn̄e deꝰ meꝰ i tortura mamil
laꝝ meaꝝ. Ps. Cātate. ij. R. vij
t Unc agatha ꝓſtrauit
ſe i orone grās agēs: ⁊
finita orone iuenit ſe oīno ſa
natā. Per totā aūt noctē lux
refulſit i carcē: ⁊ cuſtodes ꝑter
riti fugerūt relicto hoſtio car
ceris apto. Ipſa aūt noluit
fugere: ne coronam martyrij
amitteret: ⁊ cuſtodes i tribu
latiōe poneret. R. Gaudeamꝰ
oēs i dn̄o diē feſtū celebrātes ſub
honore agathe ꝟginis. De cuiꝰ
paſſiōe gaudēt āgeli ⁊ collaudēt
filiū dei. V. Immaculatꝰ dn̄s
īmaculatam ſibi famulaꝫ in hoc
fragilitatꝭ corpore poſitā miſeri
corditer ꝯſecrauit. De. R. viij
POſt ꝟo q̄tuor dies cuꝫ
q̄ntianꝰ eā faceret ſuꝑ
acutiſſimas teſtas ⁊ carbo
nes volutari: ſubito motꝰ eſt
locꝰ ⁊ ꝑs parietꝭ corruēs opp̄ſ
ſit ꝯſiliariū iudicꝭ ⁊ amicuꝫ
q̄ꝝ ꝯſilio hec fiebāt. Sꝫ ⁊ oīs
ciuitas exagitata ē ⁊ dū cur
rerēt ciues tumultuātes ad
q̄ntianū: ipſe iuſſit eā poni i
carcerē ⁊ fugit. R. Qui me di
gnatꝰ ē ab oī plaga curare ⁊ ma
millā meā meo pectori reſtituē
Ipſū inuoco deū viuū. V. Me
dicinā carnalē corꝑi meo nūq̄ꝫ ex
hibui ſꝫ habeo dn̄ꝫ ieſū chriſtū q̇
ſolo ſmone reſtaurat vniuerſa.
s Ancta ꝟo R. ix. Ipſū.
agatha cū i carcere ro
garet dn̄ꝫ vt acciꝑet ſpm̄ eiꝰ
ſic orādo emiſit ſpm̄. Cū autē
ſepeliret ecce q̄dā iuuenis ſeri
cis indutꝰ quē ſeq̄bāt pluſq̄ꝫ
cētū alij pueri armati ⁊ pul
chri: q̄s nemo vnq̄ꝫ viderat.
Et poſuit ad caput eiꝰ tabu
lā breuē ex marmore in q̄ ſcri
ptū ē. Mētē ſcām ſpōtaneā
honoreꝫ deo ⁊ patrie libera
tionē. Extūc ꝗ tā iudei q̄ꝫ gē
tiles ceperūt venerari ſepul
chrū eiꝰ. Quintianꝰ ꝟo poſt
paucos dies i flu̇ie iterijt. R.
Btā agatha ingreſſa carcerē ex
pandit manꝰ ſuas ad deū ⁊ dixit
dn̄e q̇ me feciſti vincere tormēta
carnificū. Iube me dn̄e ad tuaꝫ
mīam peruenire. V. Dn̄e q̇ me
creaſti ⁊ tuliſti a me amorē ſcl̄i
q̇ corpꝰ meuꝫ a polutiōe ſeꝑaſti.
Iube. Gl̄ia. Iu. In lau. an̄.
Quis es tu q̇ veniſti ad me cura
re vulnera mea: ego ſū apl̄s chri
ſti nihil i me dubites filia. An̄.
Medicinā carnalē corpori meo
nūq̄ꝫ exhibui ſꝫ habeo dn̄m ieſū

christū qui solo v̄mōe restaurat vniūsa. Añ Grās tibi ago dñe qz memor es mei ⁊ misisti ad me apl'm tuuz curare vulnera mea. Añ Bñdico te pr̄ dñi mei iesu chr̄i qz p apl'z tuū mamillā meā meo pectori restituisti. Añ Qui me dignat⁹ es ab oī plaga curare ⁊ mamillaz meā meo pectori restituere ipsū inuoco deū viuū. Ad bn. añ Paganoꝝ multitudo fugiēs ad sepulchꝝ v̄ginis tulerūt velū ei⁹ ꝯtra ignē: vt comprobaret dñs ꝙ a piculis icēdij meritis agathe martyris sue eos liberaret. Ad mḡt añ Mētē scām spōtaneā honorē deo ⁊ patrie liberationē.

Sanctorū vedasti ⁊ amandi. confessorū. Oratio.

Deus q nos scōꝝ ꝯfessorū tuoꝝ vedasti ⁊ amādi ꝯfessiōib⁹ gl'iosis circūdas ⁊ ꝓtegis: da nobis ⁊ eorum imitatiōe proficere: ⁊ intercessione gaudere. Per Ex gestis eorū. Lectio. j.

Vedast⁹ a btō remigio eps fuit ordinat⁹. Qui cum duos paupes vnū cecū alteꝝ claudū ꝑtētes elemosynā offendēs: auꝝ ⁊ argētū inqēs nō ē m̄ qd aūt habeo h̄ vobis do scā orone vtrūqꝫ sanauit. Deniqꝫ v̄bo ⁊ ope cū R. ij. plurimos ꝯuertisset: qdragesimo sui epat⁹ anno: igneam e celo colūnā: in domum vsqꝫ suā descēdērē ꝯspexit. Qui fi nē suū adesse ꝯsiderās in pace quieuit. Lectio. iij.

Amād⁹ ex nobilib⁹ ort⁹ parētibus monasteriū itrauit. Qui cū btī petri amonitiōe sibi apparēt̄ gallias iuisset: Ibiqꝫ regē crimiosū icrepa retur: irat⁹ rex ipsū e suo regno eiecit. Hic aliqn̄ cū a qbusdā dolo sibi oino martyriū cupienti morte minarēt̄ tāta pluuia illos innasit: vt ex terrore veniam p̄cib⁹ postularēt. Tādē p⁹ in nūera miraculoꝝ suffragia scō fine quieuit.

Scē scholastice v̄gis. Orō.

Exaudi nos de⁹ salutaris nr̄: vt sic btē scholastice v̄gis tue festiuitate gaudem⁹: ita pie deuotiōis erudiamur effectu. Per. Tres lect. fiāt de cōi. Sci valentini

Presta qs ops de⁹ Orō vt q btī valētini mr̄is tui natalicia colim⁹ a cūctis malis imminētibus eius intercessione liberemur. Per.

Ex gestis eius. Lectio .j.

Claudi⁹ impator dixit valentino. Cur amicitia nr̃a nõ frueris vt adores deos nr̃os ⁊ supstitionẽ tuã abijcias? Valẽtin⁹ respõdit Si scires gloriã dei: tu idola respueres ⁊ deũ verũ qui in celis ẽ adorares? Rñdit qdã qui assistebat. Quid vis dicẽ de altitudine deorũ nr̃orum? Valentin⁹ rñdit: Dico quod fuerũt hoĩes miseri ⁊ imũdicia ple ℞ Cũ aũt hec ⁊ silia ℞ .ij. ni. dicẽtẽ claudi⁹ patiẽter audiret: dixit pfect⁹: Seduct⁹ est ipator. Et mutatũ ẽ cor claudij ⁊ tradidit eũ pfecto. Qui tradidit eũ asterio vt eũ verbis mollib⁹ inclinaret. Qui duxit eũ i domũ suã vbi cum eẽt orauit dicẽs: Jesu christe q es verũ lumẽ: illumia domũ istã vt oẽs te cognoscãt ⁊ credãt ℞ Audiẽs hec asteri⁹ ℞ .iij. i te. dixit Miror te dicẽtẽ quod christus ẽ lumẽ. Et qdẽ si p eũ illuminauerit filiã meã diu cecã: quicquid pceperis faciã. Quod cuz fecisset valẽtin⁹ puella adducta corã se: asteri⁹ cum vxore sua ⁊ tota familia credẽtes: oĩa idola cõfregerũt ⁊ baptizati sũt Jmpator vero hec audiẽs illos diũsis supplicijs interemit. Valẽtinũ vero fustibus cesum decollari fecit.

Scẽ iuliãe vgis ⁊ martyris

i Indulgẽtiã nob Oro. dñe btã iuliana virgo ⁊ martyr iploret: q tibi grata sp extitit ⁊ merito castitatis ⁊ tue pfessiõe virtutis. Per do.

Ex gestis eius. Lectio .j.

Iuliana cũ eulagio nichomedie pfecto despõsata fuisset cui copulari renuit nisi fidẽ reciperet Quare parẽs ei⁹ expoliatã ac guissie cesã tradi pfecto iussit. Qui cũ suasionib⁹ eã a pposito reuocare neqret: eã vgĩ crudelr cedi: dieq p dimidiã p capillamẽtũ suspendi ac plũbũ liqtũ caput supfundi iussit: Tãdẽ ab his illesa carcẽ tra ℞ Ad quã cũ diabo ℞ .ij. dix. l⁹ vt eã a martyrio in spe angeli suasu reuocare venisset cathena q victa erat mãib⁹ post tergũ reiectis ipsũ durissime verberauit. Lectio .iij. Demũ pfecto dicẽte educit thẽs ipsũ ligatũ p forum demonẽ: ac ipsũ postmodũ in cloacam pijecit. Tũc cũ pfect⁹ i

ollā plūbi fuit plenā iulianā īmergi iussisset illesa deū laudat: mox pfect⁹ furore debacchatus: dijs suis maledixit: q puellā eis iniuriantem nō punirent. Postremo capite cesa martyrio coronata est.

In festo cathedre sci petri excepti ānotatis cetera oia fiant de cōi vni⁹ ɔfessoris. Hym.

Iam bone pastor petre clemēs accipe: vota precantū ꝛ pcti vincula resolue tibi ptāte tradita qua cūctis celuз verbo claudis aperis. Sit trinitati sempiterna gloria honor potestas atqз iubilatio: in vnitate cui manet īperiū ex tūc ꝛ modo ꝑ eterna secula. Amen. ℣. Tu es petr⁹ ℟. Et super hāc petrā edificabo ecclesiaз meam. Ad magt an̄ Tu es pastor oviuз pricepsapostolorū: tibi tradite sunt claues regni celorum. Oratio.

Deus qui btō petro apostolo tuo collatis clauib⁹ regni celestis ligādi atqз soluēdi pontificiū tradidisti cōcede vt intercessiōis eius auxilio a pctōꝝ nrōꝝ nexib⁹ liberemur. Qui vi. Ad mat. inuitat. Tu es pastor oviuз prinaceps apłoꝝ. Tibi tradidit de⁹ claues regni celoꝝ. Hym. Iā bōe.

Ex itinerario clemen. ℟. j

Cum petr⁹ pertransiret disseminās verbū vite ꝛ appropinqret antiochiaз: ois ppłs ciuitatis audiētes eū venire cucurrerūt. Et oēs maiores et nobiles cineres sparserūt in capite: multiqз cilicio sūt induti nudis pedibus penitentiā agētes qꝛ cōtra pdicationē ei⁹ cū mago symone ɔsensissent. ℟. ij.

Hec āt ꝛ filia ꝑsequētes obferūt: vexatos languorib⁹ ꝛ a demōijs fatigatos. Quos petrus vidēs penitudinē agere grās referēs deo dicebat. Benedico te pr̄ pdicande q ꝑmissū filij tui ꝑ nos adimplere dignatus es. Et iussit ante se poni omnē multitudinē egrotantiū. Lectio. iij

Cūqз ad pdicationē ei⁹ ois mltitudo īfirmātiū vna voce clamarēt hūcceē verꝫ deū quē petr⁹ ānūciauit subito imēsū lumē grē dei apparuit: ꝛ ceperūt palytici currere ad pedes petri sani: ꝛ lāguētes qз recepta sanitate gaudē: ꝛ de mōib⁹ pleni libati sī ℟. iiij.

Tūc infra septē dies plusq̃ decē milia hoīum baptiçari sūt ita vt auiditatē desiderio theophilus q erat in ciuitate cūctis sublimior domus sue ingētē basilicā noīe eccl'ie ꝯse craret. In q̄ petro ab oī ppl'o ꝯstituta ē cathedra: ⁊ oīs de/incepſ mltitudo q̄tidie ad audiēdū ꝟbū dei cōueniēs cre/debat sane doctrine: quā sa/nitatū efficatia ꝯfirmabat.

De illustrib⁹ viris. L. v.

Sedit igit̃ ꝑmit⁹ antiochie septē ānis: postea rome ānis xxv. sacerdotalē cathedrā te nuit. Et sciendū ꝙ ꝯsuetudo fuit antiq̄rū gētiliū singulis ānis ī mēse februario q̄tidie epulas offerre sup tumulos parentū suoꝝ quas de nocte demones cōsumebant. Ipsi vero credebāt de illis refici aīas circa tumulos errātes.

Hec aūt cōsuetudo L. vj. vix potuit a christiāis extir/pari. Quod attēdētes sci pa/tres ordinauerūt vt de inca/thedratiōe sci petri que fuit ātiochie fieret festū eodē die q̄ talia fiebāt vt ꝟtute festi/bui⁹ ꝯsuetudo illa destrueret̃ a q̄ etiā adhuc apud aliq̄s voca tur festū beati petri epulaꝝ.

Ex sermone instituto q attri buit̃ augustino. Lectio. vij.

Tradit̃ tn̄ a seniorib⁹ ꝙ hoc festuꝫ cathedre nomē accepit: eo ꝙ petr⁹ ho/die epat⁹ cathedre sedē susce/pisse referat̃. Recte ergo ec/clesie natalē sedis illi⁹ colūt: quā apl's ꝓ ecclesiarū salute suscepit: dicente dn̄o: Tu es petr⁹ ⁊ sup hāc petrā edifica/bo ecclesiā meā. Lectio. viij.

Petrū itaq; fūdamētū eccle sie noīauit Et ideo digne hoc fūdamētū ecclesia colit super qđ eccl'iastici edificij altitu/do ꝯsurgit Vn̄ ꝯuenit̃ psal mus q lect⁹ ē dic̄: Exaltant eū in eccl'ia plebis: ⁊ ī cathe/dra senioꝝ laudēt eū. L. ix.

Bene aūt de⁹ exaltari eū in ecclesia ꝑcepit q2 dignum est vt fūdamētū hoc ī ecclesia ho noret̃ per qđ iter ad celū ascē ditur. Ex natalis ergo cathe dre hodie colit̃: sacerdotale officiū honorat̃: ⁊ sibi hoc ec clesie ꝑstāt': q2 tāto necesse est ꝙ pl⁹ habeat ecclesia digni/tatis: quāto sacerdotale offi/ciū plus honorat̃. R Qđcūq; li gaueris sup terrā erit legatū ⁊ in

celis. Et qđcūqȝ solueris sup ter
rā erit solutū ⁊ In celis. ℣. Et
ego dico tibi qꝛ tu es petrus ⁊ su
per hāc petrā edificabo ecclesiaȝ
meā. Et. Glīa. In ce. Añ lau.
℣. Exaltēt eū i eccl'ia plebis. ℞.
Et in cathedra senioꝝ laudēt eū
℣. Iustꝰ germinabit. Ad bn.
añ. Qđcūqȝ ligaueris super ter
rā erit ligatū ⁊ in celis ⁊ qđcūqȝ
solueris super trā erit solutū et
in celis dicit dñs symoni petro.
Ad vs cap. hym. ℣. vt in pri
mis ves. Ad'ingt añ. Symon
bariona tu vocaberis cephas: qđ
interpretat̄ petrus: ianitor celi
pulsantibꝰ aperi: supra modum
omnes peccauimus dimitte se
ptuagies septies.

Sci matthie apl'i Orō.

D Eus q btm̄ matthiam
aploꝝ tuoꝝ collegio so
ciasti: tribue q̄s: vt eius int
uētiōe tue circa nos pietatis
sp viscera sentiamus. Per.
In āno bisextili celebret p̄di
cta festiuitas i secūda die bi
sexti: nisi qrta fer. cineꝝ ipsa
die euenerit: tūc eni in p̄cedē
ti fer. tria celebrat̄. Ex legen
da eiꝰ q̄ reperit̄ in eccl'ia tre
uerensi. Lectio. j.
M Atthias de tribu ci
uitate betleē parētes habuit
diuitijs ⁊ nobilitate isignes
⁊ moꝝ venustate pollentes.
Qui ipsū ab ānis puerilibꝰ
diuine legis institutionibus
manciparūt. Ad pedes nāqȝ
symeonis sūmi sacerdotis i
lege doctissimi: oēm in breui
legis ⁊ pphetaꝝ sciētiā com
prehendit. Lectio. ij.
S tudebat etiā in etate tene
ra maioꝝ imitari studia: et
ānos pueriles moꝝ vincere
maturitate. Erat igit̄ corpe
mūdissimꝰ aīo prudēs: i sol
uēdis sacre scripture questio
nibꝰ acutissimꝰ: in consilio
puidus: in sermocinatione
expeditus. Satagebatqȝ vt
qđ sensu p̄ceperat: ope cōple
ret. ℞. iij. V t igit̄ lucer
na de medio legis ad cande
labrū trāsferet̄ ecclesie: voca
tiōe christi dignꝰ habitꝰ chri
stū pauperē pauper ipse secu
tus: in cōsortiū septuaginta
duoꝝ discipuloꝝ ab ipso do
mino designatꝰ ē. Completo
deinde dñice dispensationis
mysterio locū iude pditoris
int̄ aplos ē sortitꝰ. ℞. iiij.
C ū ergo dispersi eēnt disci
puli toto orbe terraꝝ decreto

spūs sci iudeā i forte pdicati onis accepit. Igit verbū vite eterne iudeis ꝛ p circuitum annūciabat: multosqꝫ filioꝝ isrl ad deū ꝯuertebat. R. v.
Instruebat eos qd erat vite qd moꝝ: qd religionis. Christum deniqꝫ ab ipso moyse signis ꝛ enigmatibꝰ ꝛ ppheticis verbis ānūciatū: ad redēptiōe3 generis hūani missū pbat: ꝛ signis potentissimis dicta sua ꝯfirmabat. R. vj.
Cū aūt deuenisset in ciuitate galilee: ꝛ in synagoga euāgeliçaret christu3: iudei çelo repleti vinxerūt eū ꝛ nūciauerūt pncipibꝰ sacerdotū ac seniorībꝰ vt viderēt qd facto opꝰ eēt: cū esset peritissimꝰ in lege ꝛ genere illustris ꝛ acceptus in plebe. Lectio. vij.
Hi ꝯo habita deliberatiōe ꝛ ꝯsilio: iusserūt vt adduceret corā eis in ꝯsiliū. Qd cū factū fuisset facta est lōga disputatio int sūmū pontifice3 ipsū alloquentē ꝛ ipsū. Ipse ꝯo p legē ꝛ pphas ondebat manifeste q de christo erant: ptestās se seruū eiꝰ ꝛ i ipsu3 credere: ppt qd pōtifex tāqꝫ i blasphemū ptulit i eū snia3 lapidationis. Lectio. viij.
Cū ꝯo ductꝰ eēt ad locū lapidatoꝝ duo testes q testificati fuerat ꝯeū: pmi duos lapides i eū miserunt qs petijt secū in testimoniū illis sepeliri. Lapidatꝰ & ꝛ securi pcussus more romano vt presidi deferret: extēsis i celū manibus reddidit spm. R. ix.
Trāslatū est aūt corpꝰ eius pmo roma3 de iudea: deinde treueri pcurāte helena ꝯstātini mat q inde fuerat oriūda. Que cuidā viro scō quē siluester papa illuc ad predicādū misit: int alia pciosas reliqas dedit istas. Pꝰ cuiꝰ aduētū lic3 qnquies ciuitas fuerit euersa a barbaris: tn semper corpus illud fuit obliuioni traditum.
Sci albini epi ꝛ cōfessoris.
D A qs ops deꝰ Oro. vt bti albini cōfessoris tui atqꝫ pontificis venerāda solēnitas. ꝛ deuotionē nobis augeat ꝛ salutē. Per. Tres lectiōes fiant de cōmuni.
In festo bti thome de aqno in pmis vesp. super ps aā.
Felix thomas doctor eccl'ie: lumē mundi splēdor italie: cādēs

Virgo flore mundicie bina gaudet
corona glorie. ps. Laudate pu
eri. cum ceteris. Caplm
O Legit eũ ex oĩ carne: et
dedit illi cor ad pcepta
⁊ legẽ vite ⁊ disciplinẽ: doce
re iacob testamẽtũ ⁊ iudicia
sua isrl. R. Sertum gestans.
e Xultet mẽtis Hym.
iubilo laudãs turba fi
deliũ: errorũ pulso nubilo per
noui solis radiũ. Thomas i
mũdi vespe fudit thesauros
grẽ: donis plen⁹ ex ethere mo
rũ ⁊ sapiẽ. De cui⁹ fonte lu-
minis verbi coruscãt facule
scripture sacre numinis ⁊ ve
ritatis regule. Fulgẽs doctri
ne radijs clar⁹ vite mũdicia
splendẽs miris pdigijs dat
toti mũdo gaudia. Laus pa
tri sit ac genito simulq; sacto
flamini: qui sci thome meri-
to nos celi iungat agmini.
Amen. V. Ora p nobis. Ad
mgt añ. Scãdit doctor ciuis ce
lestium orbis decor dux lux fide
liũ norma limes lex mor oium
vas virtutum ad vite brauium.
D Eus q ecclesiã Oro
tuã btĩ thome ꝯfessoris
tui mira eruditõe clarificas
⁊ scã opatõe fecũdas: da no-
bis q̃s ⁊ q̃ docuit intellecta
ꝯspicere: ⁊ q̃ egit imitatione
cõplere. Per. Ad mag. inuit.
Assũt doctoris celici thome festa
solẽnia. Deuotiõe supplici lau
des pmat ecclia. Hym.
t Homas insignis gene
re clarã ducẽs originẽ: subit
etatis tenere: pdicator ordi-
nẽ Typũ gessit luciferi splẽ
dens ĩ ceru nubiũ: plusq; do
ctores ceteri purgãs dogma
gentiliũ. Profunda scrutãs
fluminũ in lucez pãdit abdi
ta: dũ supra sensus hominũ
obscura facit cognita. Fit
paradisi fluui⁹ quadripertite
puius: fit gedeonis gladius
tuba lagena radius. Laus
patr In p noct. añ. Doctor
thomas replet⁹ grã pmonstrat⁹
sacris oraculis mundi carnis ho
stisq; vitia fugat exẽplar datus
sctis. ps. Btũs vir. Añ. Mẽ
tis inocẽtia flosq; puritatis exti-
terũt preuia luci veritatis. Añ.
Ope doctoris celici tota gaudet
ecclia fulget ⁊ ordo dñici peculia
ri gloria. V. Amauit eum dñs.
B Eatus thomas R.
de aquino ordinis fra-
trum predicatorum: doctor
egregius de illustri prosapia

comitũ aquinoꝝ ĩ cõfinibus cãpanie clarã duxit originẽ. ℞. Scĩ viri verbũ ꝓpheticũ pre mõstrauit mũdo mirificũ factũ thomã doctorẽ celicũ. Sectatu rũ scĩ dñicũ. ℣. Nam vir scũs hũc matri grauide, ducẽ ꝓmisit doctrine lucide. Secta. ℞. ii.

n At⁹ itaqꝫ puer nobilis thomasqꝫ vocat⁹ spre ta scłi vanitate ꝑdicatoꝝ or dinẽ est ingressus. Qui p⁹ea a frib⁹ carnalib⁹ rapt⁹ ẽ: ꝛ q̃si ꝑ bienniũ turris custodie est mãcipat⁹. ℞. Christi pia tra ctus dulcedine mundũ linquens probaꝫ turbine. Pugil fortis ra ptus de ordine vicit prorsus pul sa libidine. ℣. Orat pressa cruce mirifica renes cingit manus an gelica. Pugil. Lectio. ii.

Umqꝫ nec minis nec blanditijs posset ab or dinis ꝓposito reuocari: per speciẽ puelle adeũ ĩtroducte subuertere q̃runt animũ in nocẽtis. Qui mox de igne ti tionẽ arripiẽs suggestricem ignite libidinis extra came rã effugauit. ℞. O aĩa scĩssĩ ma q̃ cõtẽplãte dulciter corp⁹ li quebat ĩfima. Stãs sursũ mira biliter. ℣. Nullo prorsus fult⁹ subsidio leuabaꝫ in rapt⁹ gaudio Stãs. Glia. Stãs. In ij. noc. añ. O mun⁹ dei grẽ vincẽs q̃ð uis miraculũ: pestifere superbie nũqꝫ persensit stimuluꝫ. ps. Cũ iuoca. Añ. Prece curat sociũ febrẽ patiẽtẽ, ꝛ ĩ ora vestiũ sãgui ne fluentẽ. Añ. Stella candens emicat stuporẽ dãs insolitũ que instãtẽ ĩdicat btĩ thome trãsitũ.

f Acto aũt signo ℞. iiij. crucis in orone se hũili ter ꝓsternẽs cũ lachrymis a deo sibi dari petijt ꝑpetue cõ tinẽtie castitatẽ. ℞. De excel sis fons sapie scõ thome infudit copiã tãqꝫ flumẽ clare scie q̃ suf ceptã refudit grãꝫ dũ fluentꝫ sũ me peritie. Rigat totã scãꝫ eccle siã. ℣. Stil⁹ breuis grata facun dia celsa clara firma sẽtẽtia. Ri

Irũ ĩ modũ ℞. v. mox orãti duo angeli affuerũt dicentes ipsũ a deo fore clemẽti⁹ exauditũ. Qui etiã ipsũ circa renes strigẽtes hec dixerũt: Ex ꝑte dei te cin gim⁹ cigulo castitatꝫ: q̃ð nul laten⁹ de ceto dissoluet. ℞. Felix doctor cui⁹ solatio angelo rũ seruit attẽtio: petr⁹ paul⁹ fa uent obseq̃o. Dei mr̃ mulcet al loq̃o. ℣. Eleuat⁹ a tra cernitur

crucifix⁹ ei colloq̄t. Uei. R. vj.
T Andē cogitante ꝓuida matre sua q̄ deberet impleri i filio: qđ sibi fuerat diuinit⁹ p̄mōstratū ne videret tā iuuenis ↄstātiā q̄ȝ dei ꝓuidētiā ipugnare ipso pmittēte p frēs ordinis ad ordinē ē reduct⁹. R. Sid⁹ missū thome de superꝫ nouo signo diui muneris. Nūc celestē p̄mōstrat ceterꝫ Uerbo vita doctrina litteris. V. Ut excelsus quē celi p̄dicant: q̄ȝ p̄clar⁹ quē stelle indicāt. Nunc. Glia. Uerbo. In iij. nocī. añ Instāte vite termino vidit reg celestia ↄ reuelāte dn̄o nouit parata premia. ps̄. Dn̄e qs. Añ. Seminauit hic largiter doctor virtuos⁹ metit ille felicit victor gl̄iosus. Añ. Sidus de nube trahit de feno flos elicitur: adeps d carne tollit dū thomas celo red

R Estitut⁹ R. vij. dit. R itaq; ordini cepit non segnit studio intēdere velut apis argumētosa spiritualia mella colligēs: vt suo tēpore mellita effūderet eloquia doctna ꝝ R. Scholas thome paulus ingredit sacra sit fant mysteria digne tādē per raptū trahit. Uir celestis ad celi premia. V.

Clamor frīs trin⁹ emittit doctor nr̄ a nobis tollit. Uir. R. viij.
T Anto etiā gaudio ī ↄtēplādo replebat mēs ei⁹ q̄ pluries dum i secreto loco adorandū deū: totū spm̄ suū collegisset: vis⁹ ē stare totalit eleuat⁹ a terra nullo prorsus inixus corporeo fulcimento. R. Bti thome gl̄ia diuo fulsit miraculo dum odoris fragrātia miro fluxit ex tumulo. Qui nitēs pudicitia vixit absq; piaculo V. Hic spāli gr̄a lustrato mētis ocl̄o celsa nouit mysteria celi doct⁹ oraculo. Qui. Lectio. ix.

F Elix doctor q sic liber ī deū eleuatōe mētis concēdit q̄si nullū p̄od⁹ carnis penit⁹ sustineret. Quotiens aūt scūs dei disputare: legēt scribere: vel dictare voluit: pri⁹ ad orōnis secretuȝ accessit, Et inde surgēs iueniebat sic in ꝓmptu qđ scriberet vł dictaret q̄si in libro aliq̄ didicisset. R. Sertū gestans cū torque duplici capa gēmis ornata cernitur ex monili fulgoris celici lux emissa mūdo diffundit. Augustin⁹ fratri sic loquit. V. Thomas mihi par est in glia virginali prestās mundicia. Au. Glia.

Au. In laud. añ. Adest dies leticie q̄ thomas doctor inclyt⁹ fit ciuis celi curie bina corona p̄dit⁹. Añ. Lux sub t̄ra tegitur ꝛ lucerna sub modio: s̄ virt⁹ dei cernit̄ miraculoꝝ radio. Añ. Alma mat̄ eccl̄ia christi fūdata sanguine sceptra cōscēdit grādia noui doctoris luie. Añ. Pressus vi demonij cito liberat̄ raptu mersus fluuij vite restauratur. Añ. Tumor gule pellit̄ lepros⁹ mundat̄ ceco lumen redditur: claudo gressus dat̄. Cap̄m. Elegit.

Lauda mr̄ eccl̄ia Hym thome felicē exitū qui puenit ad gaudia p̄ xbi vire meritū. Nossa noua tunc suscipit thecam thesauri gr̄e cū christ⁹ thomā efficit herc-dē regni gl̄e. Manes doctrine veritas ꝛ funeris integritas: mira fragrās suauitas egris collata sanitas. Monstrat hūc dignū laudib⁹ t̄re pōto ꝛ superis: nos iuuet suis pcib⁹ deo cōmēdet merit̄. Laus. ℣. Iust⁹ germinabit. Ad bn̄. añ. Viror carnis flore mūdicie vigor vite fructu iusticie: splēdor verbi dono sciētie te decorāt stātē in acie te coronāt i statu gl̄e. Ad t̄ciā cap. Elegit eum. Ad sextā cap̄m.

Ipse tāq̄ hymbres mittet eloqa sapie sue: ꝛ palā faciet disciplinā doctrine ei⁹. Collaudabūt mlti sapiētiā ei⁹: ꝛ vsq̄ i secl̄m nō delebit̄. Ad. ix. cap.

Letat⁹ sum qm̄ añcedebat me ista sapia: quā sine fictiōe didici ꝛ sine iuidia coico: ꝛ honestatē illi⁹ nō abscōdo. Ad magt̄ añ. Militātis doctor ecclesie virginali florēs mundicia triūphātis optata curie scē thoma largire gaudia. Per oct̄. ad bn̄. añ. Collaudet̄ christ⁹ rex gl̄e q̄ p̄ thomā lumē ecclesie mundū replet doctrina gr̄e. Ad magt̄ añ. O thoma laus ꝛ gl̄ia p̄dicatoꝝ ordinis nos trāffer ad celestia ꝑfessor sacri numinis.

Sci gregorij pape. Oro.

Deus q nos beati gregorij confessoris tui atq̄ pontificis ānua solēnitate letificas: ꝯcede ꝑpiti⁹: ut cui⁹ opere atq̄ doctrina scripture tue mysteria mlta coḡuim⁹. ei⁹ apud te sp̄ patrocinia sentiamus. Per. Ex gestis ei⁹ q̄ scp̄sit ioānes vltim⁹ leuitaꝝ. L. i.

Gregori⁹ ex nobili ꝛ religiosa ꝓgenie

romanoꝝ q̄dā presagio voca
tus est gregori⁹: quod sonat
vigilās. Nā recta q̄ doctur⁹
erat dū adimpleuit: sibimet
vigilauit. Dū ꝟo q̄ recta fa
ciebat docendo disseruit: vi
gilauit futuri t̄pis christia
Hic docilis R. ij. nis.
adolescēs in liberalib⁹ arti
bus sufficiēter instructus ce
pit deo deuotus existere ⁊ ad
celestē patriā anhelare. Sed
dū meli⁹ putaret se christo fa
mulatuꝝ: sub spē seculari ce
perūt cōtra eū multa succre
scere vt iā nō spem t̄m in mū
do: s etiā mēte retinē̄. R. iij
Tandē orbat⁹ p̄re sex mona
steria in sicilia fabricauit: se
ptimū ꝟo īfra vrbē: i q̄d cū
mult̄ socijs ītrauit: ⁊ p⁹ eade
fratꝝ ꝯcordia p̄fuit. Cū q̄ āt
infirmato stomacho ꝓpter
abstinētias ⁊ orationes quo
tidie langueret: nūq̄ t̄n qui
escebat: qn aut oraret aut le
geret: aut scriberet aut dicta
ret. A matre āt sua btā siluia
ibi crudis legumibus pasce
Deniq̄ bñdi R. iiij. bat.
ctus pontifex violenter eum
leuitā septimū consecrauit.
Nec multo post ꝯstātinopoli
a pelagio papa ꝓ negocijs ec
clesie destinat̄. Ubi vite cele
stis ꝓpositū nō intermisit. P⁹
causaꝝ siq̄dē seculariū verti
gines refugiebat ad ꝯsortiū
fratꝝ suoꝝ q multi illuc usq̄
eum secuti fuerāt germana
charitate deuicti. Lectio. v.
Postq̄ aūt romā reuersus ē
papa defuncto eū lꝫ renitērē
cler⁹ senat⁹ ⁊ ppl's ꝯcorditer
elegerūt. Missis aūt litter̄
ad imꝑatorē cōpatrē suū ad
iuratorijs ne cōsentiret mu
tato vt ferr̄ habitu cauerna
rū latibula requisiuit. Sed iu
dicio columne fulgide sup se
e celo dependentis inuentus
capt⁹ ⁊ tractus sūmus ponti
fex cōsecratur. Lectio. vj.
Hic p̄m⁹ seruū seruoꝝ dei se
scripsit. Quottidie ad mēsaꝫ
peregrinos habebat: oib⁹ pau
perib⁹ frumētū caseū ⁊ hui⁹
modi dabat. Ditiora ꝟo pri
morib⁹ offerebat. Trib⁹ mili
bus ācillis dei octoginta li
bras auri ānualiter dabat.
Per oēꝫ regionē īfirmis sti
pēdia mittebat Uerecūdiori
bus ꝟo de mēsa sua scutellā
dirigebat. Ceterum xenodo
chiū hierosolymis ꝯstituit:

⁊ tā ibi q̄ȝ i mōte syna famu
lis dei vict⁹ ⁊ vestimenta an
nualiter misit. Lectio. vij.
Cū āt qdā heremita rogaſ
ſet dn̄m vt sibi ōndere digna
ret̄ quā māsionē habitur⁹ in
celo eēt: ⁊ sibi dormienti reue
latū eſſet ꝙ cū gregorio papa
Et ille cōferēs suā inopiā ei⁹
diuitijs sup hoc miraretur:
alia nocte audiuit vocē dicē
tē sibi: Cur audes cōparare
pauptatē tuā diuitijs grego
rij: Qui magis diligis cattā
quā habes q̄ȝ ille tātas diui
tias. Jandē p⁹q̄ȝ R. viij.
ecclesiā ānis tredeci: mēsibuſ
sex: dieb⁹ decē gl'iose rexiſſet
ex hac luce subtract⁹ ē. Cum
aūt sicut a aiorib⁹ traditur
qdā inuidi q̄sdaȝ libros ei⁹ cō
buſſiſſent ⁊ ad alios cōburē
dos anhelarēt petr⁹ diacon⁹
ei⁹ obstitit dicēs imane sacri
legiū eē tāti patris libros cō
burere sup cui⁹ caput dictātē
ipse spm̄ scm̄ in specie colūbe
sepiſſime cōspexiſſet. R. ix.
In hāc ꝟo dicit̄ eos ꝓuocaſ
se sentētiā: ut si qd̄ dixerāt iu
rādo ꝯfirmās mori cōtinuo
meruiſſet ipsi a libroꝝ exusti
one ceſſarēt: alit̄ cōbustoril ⁹
manū daret. Itaq̄ȝ cū euan-
gelijs i ambone ascendens:
mox vt gregoriane scitati te
stimoniū dedit: int̄ ꝟba spm̄
efflauit Gregori⁹ q̄ȝ libros su
os q̄ȝdiu vixit legi ꝓhibebat
Bti bn̄dicti abbat̄ Orō
Intceſſio nos q̄s dn̄e bti
bn̄dicti abbatis cōmen
det: vt qd̄ nr̄is merit̄ nō va
lem⁹: ei⁹ patrocinio aſſequa
mur. Per dn̄. Gregorius in
dialogo. Lectio. j.
b Eat⁹ bn̄dictus a pueri
tia cor senile gerēs: nulli ani
mū voluptati dedit. Cū aūt
liberalib⁹ artib⁹ rome tradi
tus multus in eis ꝑ abrupta
vitioꝝ ire cerneret: despectis
studijs ⁊ relicta domo scē cō
uersatōis habitū q̄siuit R. ij
Cū aūt deserta peteret: nu
trix sua secuta ē eū. Cūq̄ȝ ve
niſſet ad locū q e fide dicit̄: et
ibidē a viris honestis detine
ret̄: orone sua nutrici flenti
reitegratū capisteriū reddi-
dit: qd̄ ad purgādū triticum
mutuo accepat ⁊ casu fuerat
fractū: qd̄ ꝑ admiratōe icole
in igreſſu eccl'ie suspēderūt.
Bn̄dictus ꝟo laudes R. iij.
fugiēs nutrice occulte dimiſ

sa: deserti secessũ ꝑetijt cui sb
lacus vocabulũ ē. Quo dum
ꝑgeret monach⁹ qdā roma-
nus noīe ipsuȝ repiēs ⁊ desi-
deriũ ei⁹ cognoscēs habitũ
ei scē ꝯuersatiōis tradidit ⁊
quēadmodũ licuit ministra
uit: tribusqȝ ānis ipsi soli no
tus ibi māsit. Lectio.iiij.
Quidā autē p̄sbytero q refe-
ctionē sibi ī paschali festiui-
tate paraverat: dn̄s appa-
rēs ꝑ visũ dixit: Tu tibi deli
tias p̄ꝑas: ⁊ s̄u⁹ me⁹ illo ī lo-
co fame cruciat̄. Qui ꝓtin⁹
surgēs cũ alimētis q̄siuit eũ
⁊ in specu reꝑit. Et cũ sedis
sent dixit: Sumam⁹ cibum
qȝ hodie pascha ē. Vir autē
dei hoc ignorabat sũpto aũt
cibo p̄sbyter recessit. R.v.
Eodē tp̄e in specu latitantē
pastores īuenerũt: ⁊ ex tũc a
mlt̄is frequētari cepit. Qua-
dā die tētator affuit. Nā ni-
gra auis q̄si merula vultui
ei⁹ iportune cepit insistere: ⁊
lȝ ad signũ crucis recesserit:
tñ mirabilis ⁊ inusitata ten
tatio carnis secuta est: ß ipse
nudũ sei spinis ⁊ urticis ꝓ-
ijciēs ꝑ vulnera cutis eduxit
vuln⁹ mētis ⁊ ex tũc tale ali
qd minime sensit. Lectio.vj.
Cũ aũt celebre ei⁹ nomē ha
beret̄ ꝯgregatio monasterij
cuiusdā ad eũ venit: petēs vt
sibi p̄esset. Qui lȝ diu distu-
lisset: dicēs suos ⁊ illoꝝ mo-
res ꝯuenire nō posse tñ vict⁹
assensũ dedit. Postmodũ ꝓ
intelligēs vir dei q̄ de morte
sua tractarēt: allocut⁹ est eos
dicēs: Misereat̄ vestri ōps
de⁹. Quare ista facere volui-
stis? Nũqd nō dixi vobis qȝ
vestri meis morib⁹ nō ꝯueni
rēt? ⁊ recessit ab eis. R.vij.
Postmodũ cũ vir scũs in so
litudine ꝟtutib⁹ succresceret
tot sunt ab eo cōgregati: vt
duodecim mōasteria ꝯstruc
ret. Ceperũtqȝ nobiles filios
suos ei dare nutriēdos oipo-
tenti deo. Post hec migrans
ad castrũ qd cassinũ dicit̄: ī
ipso tēplo appolinis oracu-
lũ bti martini fecit: ⁊ cōmo-
rantē mltitudinē ad fide vo-
Post hec an- R.viij. cabat.
tiqu⁹ hostis aperta visiōe se
oculis ei⁹ ingerebat: ⁊ vim
se pati ab eo cōq̄rebat̄. Cũqȝ
interduȝ clamaret: bñdicte
benedicte: ⁊ ipse nō rñderet:
adiũgebat: Maledicte ⁊ nō

bñdicte: cur me ꝑsequeris? Vir quoqȝ dei doctrina fulsit. nam scripsit regulaȝ monachorũ discretõe precipuã sermõe luculẽta. Lectio. ix.

T Ẽpore ꝙo q̃ de hac vita exiturꝰ erat obitꝰ sui diẽ denunciauit: ⁊ añ sextã diẽ obitꝰ sepulturã suã apiri iussit: ⁊ in ipso sexto die portatꝰ ad ecclesiã recepta cõione erectis in celũ luibꝰ int discipuloꝝ manus orãdo spm̃ efflauit. Viderũt aũt ipa die duo monachi viã ab eiꝰ cella in celũ tendentẽ stratã palliis ⁊ coruscã inumeris lãpadibꝰ ⁊ vir clarus desuꝑ assistens ait illis: Hec ẽ via qua dilectꝰ benedictus celum ascendit.

In ãnũciatiõe dñica ad vš suꝑ ps añ. Aue maria grã plena dñs tecũ bñdcã tu i mlierˀibꝰ Tpe resurrectõis. .allã. Idẽ fiat de aliis. allã q̃ ifra ponũtur pꝰ añas ⁊ ꝟsia. s. ꝙ tm̃ dicãt tpe resurrectõis. ps. Laudate pueri. cũ ceteris Cap.

E Cce ꝟgo cõcipiet ⁊ pariet filiũ ⁊ vocabit nomẽ eiꝰ emanuel: butyꝝ ⁊ mel comedet: vt sciat reprobare malũ ⁊ eligẽ bonũ. R. Quõ fiet istud Hym. Aue mar' stella. V. Rorate celi desuper ⁊ nubes pluãt iustũ. R. Apiat tra ⁊ germiet saluatorẽ. Ad mgt añ Orieт sic sol saluator mundi ⁊ descẽdet i vteꝝ ꝟginis sic hymber suꝑ gramẽ al. al. Oratio

D Eus q btẽ marie virginis vtero ꝟbũ tuũ angelo nũciante carnẽ suscipe voluisti ꝑsta supplicibꝰ tuis vt q vere eã genitricẽ dei credimꝰ: eiꝰ apud te intercessionibꝰ adiuuemur. Per eũdẽ do. Ad cõplet. añ. Ecce virgo cõcipiet ⁊ pariet filiũ ⁊ vocabit nomẽ eius emanuel alla al. Ad nunc dimitt. añ Ecce ancilla dñi fiat mihi ꝓm verbũ tuũ al. al. Ad matut. inuit. Aue maria grã plena Dñs tecũ. Al. ps. Venite. Hym. Queȝ terra. In p noct. añ. Ecce virgo cõcipiet ⁊ pariet filiũ ⁊ vocabit nomẽ eiꝰ emanuel. al. ps Dñe dñs Añ. Btã es maria que credidisti: perficient in te que dicta sũt tibi a dño alla. ps. Celi enar. Añ. Angelꝰ dñi nũciauit marie ⁊ ꝯcepit de spũ scõ al. ps. Dñi ẽ terra. V. Ex syõ spẽs decoris eiꝰ R. Deꝰ noster manifeste veniet

Sermo qui legit in mul

nis ecclesijs videtur esse leonis

Gaudeamus papæ. R. j. omnes in domino dilectissimi et licet non quantum debemus: tamen quales possumus gratias nostro referamus auctori: ne superabundantis eius in nobis gratie reperiamur ingrati. Nouum enim virginis conceptum nobis hodierna festiuitas commendat. in qua nostre reparationis celebratur exordium. R. Missus est gabriel angelus ad mariam virginem desponsatam ioseph nunciens ei verbum et expauescit virgo de lumine ne timeas maria inuenisti enim gratiam apud dominum. Ecce concipies et paries. Et vocabitur altissimi filius al. V. Dabit ei dominus sedem dauid patris eius et regnabit in domo iacob in eternum. Et vo.

Certum proponitur. R. ij. nobis diuine pietatis et potestatis indicium. Si enim rerum omnium dominus fugitiuos seruos requirens iudicium exercere et non pietatem exhibere veniret: nequaquam lutei vasis huius fragilitatem: in qua nobis compati et pro nobis pati posset induceret. R. Non auferetur sceptrum de iuda et dux de femore eius donec veniat qui mittendus est. Et ipse erit expectatio gentium. V. Pulchriores sunt oculi eius vino et dentes eius lacte candidiores. Et ipse. Lectio. iij.

Et quamuis hoc stultum et infirmum videatur philosophie nomen retinentibus: quid tamen potentius quam contra nature iura virginum conceptum dare et per mortem carnis mortalem superbiam ad immortalitatis gloriam reuocare. Hec stulticia facta est nobis a deo magna sapientia: quam vite perdite reparatrix nobis extitit medicina. R. Aue maria gratia plena dominus tecum. Spiritus sanctus superueniet in te et virtus altissimi obumbrabit tibi. Quod enim ex te nascetur sanctum vocabitur filius dei al. V. Quomodo fiet istud quoniam virum non cognosco et respondens angelus dixit ei. Spiritus. Gloria. Quod. In ij. noct. an. Emissiones tue paradisus malorum punicorum cum pomorum fructibus al. ps. Eructauit. An. Fons hortorum puteus aquarum viuentium que fluunt impetu de libano alleluia. ps. Deus noster. An. Veniat dilectus meus in hortum suum vt comedat fructum pomorum suorum al. ps. Fundamenta. V. Egredietur virga de radice iesse. Lectio. iiij.

8 I nobis terrena here/ditate puatis & i obscurissimo carcere positis: regalis aliq persona regio decore deposito codescederet vt taqz vn⁹ ex nobis nře captiuitatis erūnas toleraret: qtenus opportūitate inuēta nos ab ipsa liberaret: q rōne posset meli⁹ ad nos suā dilectionez intimare: & nřam erga se excitari. R. Suscipe verbū virgo maria qd tibi a dño p angelū trāsmissū ē ɔcipies deū pariter & hoiem. Ut bñdicta dicaris inť oēs mulieres. V. Paries quidē filiuz & virginitatis nō patieris detrimētū: efficieris grauida et eris mř sp intacta. Ut. L. v.

Huius ergo tā necessarie liberationis admirāda initia nobis ad memoriā reuocata tota mētis affectu diligamus: debitis obsequijs honorem⁹: qten⁹ de iucūdis pncipijs iucūdos exitus expectare mereamur. Fit hodie porta celi vter⁹ vginis p quā de⁹ descēdit ad hoies: vt eis ascēsū pberet ad celū. R. Ecce virgo cōcipiet & pariet filiū dič dñs & vocabiť nomen ei⁹. Admirabilis de⁹ fortis alla. V. Sup soliū dauid & sup regnū ei⁹ sedebit i eternū. Admirabi.

D Iligam⁹ cha L. vi. rissimi miam p quā redēpti sum⁹ cū pditi essemus. Cōseruem⁹ castitatez cuius amatorē se eē mōstrauit q de caste mulieris viscerib⁹ imaculatum corp⁹ sibi aptauit. Cōformemur ei q vitā suā i terris nobis regulā pposuit & q pmo aduentu suo voluit nos intus ad imaginē suam reformare: secūdo reformabit corp⁹ humilitatis nře cōfiguratū corpi claritatis sue. R. Egredieť virga de radice iesse & flos de radice eius descēdet. Et erit iusticia cingulū lūborz eius. Et fides cinctoriū renū ei⁹. V. Et requiescet sup eū spūs dñi: spūs sapie & intellect⁹. Et erit. Glia. Et. In iij. nocť. aň. Ueni i hortū meū soror mea spōsa messui myrrhā meā cū aromatib⁹ meis. ps. Cātate. j. Aň. Comedi fauū cū melle meo: bibi vinū meū cum lacte meo alla. ps. Dñs regna. Aň. Talis est dilectus me⁹ & ipse est amic⁹ meus filie hierusalē alla. ps. Cātate ij. V. Egredieť domin⁹ de sancto suo. Scdm lucam.

In illo tpe: Missus ē angel⁹ gabriel a deo in ciuitatē galilee cui nomen naçareth ad ꝟginē despōsatā viro cui nomen erat ioseph de domo dauid: ⁊ nomen virginis maria. Et reliq̄. Omel. vene. bede p̄sbyteri. L. vij.

e Xordiū redēptiōis nr̄e frēs kmī: hodierna nobis sci euāgelij lectio cōmendat q̄ āgelū d̄ celis a deo missum narrat ad virginem vt nouā ī carne natiuitatē filij dei p̄dicaret: ꝑ quā nos abiecta vetustate noxia renouari atq̃ inter filios dei cōputari possim⁹. R. Rorate celi desuꝑ ⁊ nubes pluāt iustū. Aꝑiat̄ t̄ra ⁊ germiet saluatorē. V. Emitte agnū dn̄e dn̄atorē t̄re de petra deserti ad mōtē filie syō. Aꝑia.

Ut ergo ad ꝑ. L. viij.
U[t] misse salutis mereamꝑ dona ꝑtingere: p̄mordiū ei⁹ intēta curem⁹ aure ꝑcipere. Missus ē inq̄t āgel⁹ gabriel a deo ī ciuitatē galilee cui nomen naçareth ad ꝟginē desponsatā viro cui nomē erat ioseph. R. Nascet̄ vobis paruulus ⁊ vocabit̄ de⁹ fortis ipse sedebit super thronū dauid p̄ris sui ⁊ īperabit. Cui⁹ ptās super humeꝝ ei⁹. V. In ipso bn̄dicēt̄ oēs trib⁹ terre. Cui⁹. L. ix.

a Ptū ꝑfecto hūane restaurationis p̄ncipium vt angel⁹ a deo mitteret̄ ad ꝟginē partu ꝯsecrādā dino Quia p̄ma ꝑditiōis hūane fuit cā: cū serpens a diabolo mittebat̄ ad mulierē spiritu suꝑbie decipiēdā: imo ip̄e in serpēte diabol⁹ veniebat q̄ gen⁹ hūanū deceptis parētib⁹ p̄mis īmortalitatis gloria nudaret. R. Quomō fiet istud rn̄dēs ait maria q̄z virū nō cognosco: angel⁹ ad hec. Spūs scūs superueniet ī te. Et virtus altissimi obūbrabit tibi all'a. V. Ideoq̃ ⁊ qd̄ nascet̄ ex te scm̄ vocabit̄ fili⁹ dei. Spūs. Glia. Et. vel All'a. V. Emitte agnū dn̄e dn̄atorē terre R. De petra deserti ad mōtē filie syō. In lau. an̄. Missus ē angel⁹ gabriel ad mariā virginē despōsatā ioseph al'. al'. An̄. Aue maria grā plena dn̄s tecū bn̄dicta tu ī mulierib⁹ al'. An̄. Ne timeas maria īueni sti grām apud dn̄m ecce ꝯcipies ⁊ paries filiū all'a. An̄. Dabit ei dn̄s de⁹ sedē dauid p̄ris ei⁹ ⁊ regnabit in eternū all'a. An̄. Ecce

ancila dñi fiat in scdm verbum tuũ al. Cap. Ecce vgo. Hym. O gloriosa. V. Elegit eã deus & pelegit eã. Ad bn. añ. Quõ fiet istud angele dei qm̃ viruz in ɔcipiẽdo nõ pertuli: audi maria virgo christi spirit⁹ scũs supueniet in te & virt⁹ altissimi obumbrabit tibi al. Ad. iij. Cap. Ecce vgo. R. Scã dei genitrix. V. Post partũ. Ad. vj. Cap.

Egredietur virga de radice iesse: & flos de radice eius ascendet: & requiescet super eũ spirit⁹ domini. R. Post ptũ virgo. V. Speciosa. Ad. ix. Cap.

r Orate celi desup & nubes pluãt iustũ: apiat terra & germiet saluatorẽ: & iusticia oriatur simul: ego dñs creaui eũ. R. Speciosa. V. Elegit eam. Ad vs. sup ps añ. Missus. Cap. hym. V. vt in pmis vs. Ad mgt añ. Hec ẽ dies quam fecit dñs: hodie dñs afflictionẽ populi sui respexit & redemptiõez misit: hodie mortẽ quã femina intulit femina fugauit: hodie de⁹ homo fact⁹ ẽ id quod fuit pmansit quod nõ erat assumpsit: ergo exordium nostre redemptõis deuote recolamus & exultemus dicentes: gloria tibi dñe alleluia. Cõplet. vt. s. In paschali tpe hoc mõ fiat officiũ Ad oẽs hõs pterq̃ ad matu. oĩa fiãt sic pnotatũ ẽ: nisi q in fine hymnoz dicit Que sum⁹ auctor oĩuz. Gl'ia tibi dñe q nat⁹. In hymnis eius dẽ metri & pris ad hõs dici. V. dicit cũ all'a. Ad matud. inuic. hym. vt. s. Tres pme añe. cum suis ps. V. Ex syon. Tres lec. de omel. euangelij. Missus ẽ. Rñsoriũ primũ. Missus ẽ. Rñsoriũ secundũ. Aue maria. R. iii. Quõ. V. añ lau. Emitte agnuz. Cetera vt s. Cõplet. po paschalis tpis nõ mutat nisi in añis.

Sci ambrosij epi & cõfes.

Deus q ppło tuo Ora. eterne salutis btm̃ ambrosiũ mistrũ tribuisti: psta q̃s: vt quẽ doctorẽ vite habuim⁹ in tris: intcessorẽ hrẽ mereamur i celis. Si festũ bti ambrosij extra paschale temp⁹ euenerit: legãt nouẽ lec. ifra notate: alioquin tres prime.

Paulin⁹ nolanus epus.

c Um ambrosi⁹ in/ L. j. fans dormiret apto ore examẽ apuz adueniẽs os ei⁹

cōpleuit. Cū āt adoleuisset ꝛ
videret rome matrē ꝛ sororē
ꝟginē ꝛ aliā ꝟginē sociā ei⁹
epoꝝ osculari man⁹: ludens
offerebāt dexterā suā dicēs:
ꝛ id sibi fieri oportē. Postq̄
āt edoct⁹ ē in liberalib⁹ disci/
plinis: ꝯsularitatꝭ suscepit ī/
signia vt regeret liguriā emi
liāq; venitq; mediolanum.
Cū aūt cā sedāde se/ ℟. ij.
ditiōis q̄ erat in pplo in ꝑtē
do epm ꝑrexisset ad ecclesiaz
subito fert vox īfantꝭ sonuis
se ābrosiū epm. Ad quā vocē
tot⁹ ppls acclamauit: ābro/
siū epm Quo cognito tormē
toꝝ minas adbibuit ꝛ publi
cas meretrices ad se ingredi
fecit: ad hoc vt eos ab hoc ꝓ
posito reuocaret. Lectio. iij.
Cunq; nec sic proficeret no/
cte fugit versus ticinum pu/
tans se pergere: ſ in mane in
porta q̄ romana dr̄ inuenit.
Fugit iterū ꝛ latuit: ſ iteruz
ē inuēt⁹. Intelligēs autē dei
volūtatez fecit se a catholico
epo baptiçari ꝛ receptis oīb⁹
ecclesiasticis officijs: octauo
die ē ordinat⁹ eps. ℟. iiij.
Cū āt ipsi reuerso rome ad
propriū solū puella supradi/
cta oscularet dexterā: subri/
dens ait: Ecce vt dicebā tibi
Mediolanū aūt reuersus su
stinuit inumeras insidias a
iustina regina q̄ fauebat ar/
rianis. Tūc etiā in eccl'ia me
diolanēsi p̄mū vigilie ꝛ hym
ni celebrari ceperūt. ℟. v.
Ipse etiā theodosio impera/
tori ꝓpter mortē innocētiū
ingressū ecclesie negauit do/
nec publicā ageret penitētiā
Et dicēti sibi q̄ dauid peccas
set: illico respōdit: Secutus
es errantē: sequere penitētē.
Quod vbi audiuit ita susce/
pit: vt publicam penitentiā
nō abhorreret. Lectio. vj.
Erat aūt mlt'e abstinētie vi
giliaꝝ mltaꝝ: nec ꝯsueuerat
prādere nisi in die sabbati ꝛ
dn̄ico vl' ī natalitijs celeber/
rimoꝝ martyꝝ. Nec operaz
scribēdi declinabat nisi ꝓpt
īfirmitatē. In labore bapti/
çādi ꝛ in alijs dinis officijs
fortissim⁹ fuit. Lectio. vij.
Qn̄ fuit ordinat⁹: auꝝ ꝛ ar/
gentū qd̄ habere potat dedit
eccl'ie vel paupib⁹: p̄dia ꝓ
reſuato fructu germane sue
dedit ecclesie. Quotienscūq;
aliquis confitebat ei lapsus

suos ita flebat vt etiã eũ fle
re cõpelleret. Flebat ẽt ama
rissime q̃tienscũq; audiebat
de obitu alicui⁹ sci sacerdotis
vł q2 se p̃cesserat vł q2 diffici
le erat h⁹mõi iuenire. R. viij
De morte q̃z sua p̃dixit ⁊ er
rauit q̃ citius liberaret. In
gemiscebat eñi cum videbat
auariciã increscere: ⁊ maxie
in his q erãt in potẽtatibus
Vidi ego cũ dictaret q̃drage
simũ tertiũ psalmũ q̃ in mo
dũ scuti breuis ignis caput
eos operuit atq; paulatiq; p
os ingressus ẽ ⁊ facies ei⁹ fa
cta est tãq̃ nix: postea reuer
sus ẽ ad sp̃em suã: ⁊ ipso die
scribẽdi finẽ fecit. Lectio. ix
Cũ ã aũt iaceret in lecto egri
tudinis vidit dñm iesum ad
uenisse ad se: ⁊ arridẽtẽ sibi.
Ab hora aũt vndecima qñ
migratur⁹ erat vsq; ad horã
mortis expãsis manib⁹ i mo
dũ crucis orauit. Honorat⁹
aũt sacerdos eccłie vercellen
sis q qescebat in domo: tertio
audiuit vocem dicentẽ: Sur
ge festina q2 mõ ẽ recessurus
Qui descẽdẽs obtulit ei scm̃
corp⁹ quo accepto emisit spm̃
In festo sci vincẽtij cõfes
soris ad v̾s sup p̾s añ. Diem
noue laudis ⁊ glie letũ ducat ce
t⁹ fideliũ q̃ sublime dec⁹ hespe
rie gratulãte turba celestium a
principe superne curie hinc sum
psit corone p̃mium. p̾s. Lauda
te pue. cum ceteris. Capitulũ.
Mihi autẽ scõꝝ mini
mo data ẽ grã hec: in
gẽtib⁹ euãgeliçare inuestiga
biles diuitias christi: ⁊ illu
minare oẽs q̃ sit dispensatio
sacri. R. Quatuor vecta rotis.
hym. Ente iocũda iubi
lent fideles vocib⁹ hym
nos resonẽt canẽtes: nã da
tus mũdo nou⁹ ẽ p̃cator ãte
tonãtẽ. Alme vincenti vene
rãda cui⁹ hec dies totũ colit
p orbẽ q̃s tibi cãtat chor⁹ hic
fidelis accipe laudes. Rite
mox ãnis teneris paractis p̃
dicatoꝝ sitiẽs adisti ordinẽ
seruãs documẽta patꝝ men
te pudica. Tact⁹ e celis ope
rã dedisti litteris sacris vtri
usq; legis q̃s docẽs verbo fi
dei replesti lumine mũduz.
Inde feruẽter cito iã ppin
quũ seculi finẽ fore nũciasti
vt deũ gẽtes timeãt patenter
vociferãdo. Angel⁹ alt̃ peni
tus fuisti ille q celi mediũ vo

lebat nunciās cūctis pplīs & liguis iudicis horā. Ligua q̄ scā pplos docebas reb⁹ & si gnis varijs pbabas langui dis reddēs cruce sanitat) ro bora membris. Inē electos modo collocaris sp i celis me rito triūphās fulgidis serti redimit⁹ oi tpe secli. Sūma sit christo sal⁹ & pbēnis glia patri paritq; scō flamini q̄r sine fine virt⁹ regnat in orbe Amē. ℣. Ora p nobis btē vin. ℟. Ut digni effi. Ad mgt añ. Qui pphetico fret⁹ luie mira de mūdi fine docuit in occiduo tre cardine: vt sol vincēti⁹ occubuit & sept⁹ ange' or agmine lucidas celi sedes tenuit. Oratio.

Deus q gētiū multitu dinē mira bti vincētij pfessoris tui pdicatōe ad ag nitionē tui nomis venire tri buisti p̄sta q̄s: vt quē ventu rū iudicē nūciauit in terris: pmiatorē habere mereamur in celis. Dn̄m nostrū iesum christ ū. Ad mat. iuit. Uene remur christi vultū. Quē vin cēti⁹ predicauit iudicē eē vētur. Hym. Amē in terris ppli fidelis ciuis & ce li modo fact⁹ alti: acta vicen ti tua pcinētes dirige voces Flore p̄meuo nitide iuuente eligens pure documēta vite ordinis magnū imitās parē tē pdicator. Luce doctrine rutilans serene ambitū terre pelagiq; lustrās sp ardēti re sonādo sacr pectore verbuz. Dū viā cūctis reseras salut orbis occasuz canis & ppin quū iure te clar gen⁹ reddit oē pdigior. Hinc velut so lis radius cādentis pdit⁹ ter ra britonū remota pulchrior regnis oriens supnis ethera scandis. Angelis sept⁹ deco ratus astris doctor & v̄go ge minis coronis int illustres gias refulges munere christi Sit p̄ri nato parit coeuo fla mini scō sal⁹ vna cui⁹ nomē in celis sine fine laudat spūs oīs. Amen. In p noctur. añ. Attentā matrē reddidit latrans i ventre catul⁹ ut quereret quem edidit qualis esset infantul⁹. ps. Btūs vir. Añ. Uincētij subli mitas que fit futuro tpe matris monstrat agilitas roburq; datū corpori. ps. Quare. Añ. Reli gionē inclytā postq; subit dn̄ici v̄tutē sibi p̄stitā laudē mōstrat multiplici. ps. Domine quid.

℣. Amauit eū dñs. Lectio .j.

Beat⁹ vincētius clarissi sima hispanie ciuitate valētia: ⁊ ex ferrarioꝝ antiq honestaq; familia duxit ori ginē parētib⁹ tā vita q̄ ꝓge nie vtiq; famosissim⁹ ortus Quāt⁹ aūt ⁊ q̄lis futur⁹ esset duplici indicio mr̄i oñsū est ℟. Sūm⁹ parēs ac rector gētiū l vespere labētis seculi nouum vatē misit vincētium christiani magistrū ppl̄i refert instare dei iudiciū. Qō spectabūt cūctoruꝫ oculi. ℣. Timete deū clamat se pi⁹ venit hora iudicij eius. Qō. Ato deinde in- L. ij. fante ⁊ q̄dā diuino presa gio ei nomīe īposito p⁹ q̄ atti git etatē q̄ litteris ⁊ moribus īformari potuit: miꝝ ī modū breui tp̄e clar⁹ euasit: tā moꝝ elegātia q̄ peritia litterarū. ℟. In vrbe nobili valētie gene rosis ort⁹ natalib⁹ sincere puer in nocētie ingenuis prepollet mori bus nature parit̄ ⁊ gratie. Opi mis afflués munerib⁹. ℣. Sub toga regulari candida vita cepit florere splēdida. Opi. L. iij. Postea ꝟo celesti rore ꝑ fusus: agens decimūoc tauū annū elegit sub regula ⁊ institutis fratꝝ p̄dicatorū viuere sūptoq; habitu singu larissime legere studuit sacri patris sui gesta vt videlꝫ illa in p̄mis intelligeret ī quib⁹ suū ducē eēt imitatur⁹. Int alia itaq; exēpla patriarche sui operā dedit lectioni sacra rū scripturaꝝ ⁊ theologie fa cultati: vt tp̄e opportuno pos set christi euāgeliū longe la teq; diffūdere. ℟. Christi viā secut⁹ arduā a terrenis veritateꝫ reddit cōspicuā ꝓfugatis errorū tenebris: orā illumiat occiduā to to fact⁹ In orbe celebrij. ℣. Cui⁹ doctrina sole gratior: sermo erat flāmis ardētior. In. Glia. In. In ij. noct. añ. Immitās exer citia ducis ei⁹ mirifici purgauit mūdi vitia dono verbi saluifici. Añ. Bellauit cū victoria vīcēs mūdana gaudia: hinc sūma celi curia eū cepit cū gl̄ia. Añ. Emit tebat vberrimas sepe plorādo la chrymas: christi mortē ꝯsiderās eiusq; corp⁹ ꝯsecrās. L. iiij. Deinde ꝟo ob ei⁹ ꝟtutes mirificas ⁊ eximie sā ctitatē nomē effugē nō potuit q̄ minus ꝑ duos ānos sūmi pōtificē seq̄ret̄ essetq; ꝯfessor suus ⁊ magister sacri palatij

Deinuz apud auinionem ei grauissimis febrib⁹ occupato christ⁹ mira q̄dā claritate coruscās apparuit: mittēs eū ad euangeliçanduz vniūsas occidētis regiones: maxime vt nūciaret iudicij diē tēporibus nr̄is esse ꝓpinquū. ℟. Nocte sacris incūbens litteris contēplatur vigil in studio mane pulchri ad instar sideris miro lucet doctrine radio. Morbos oīs vespere generis salutari pellens remedio. ℣. Nulla p̄terit hora temporis quo nō recti quid agat operis. Morbos. ℟. v.

Peragratis aūt gallia/rū ⁊ hispaniaruz locis vniuersis verbū dei vbiq3 disseminādo ꝑuenit ad italiam discursisq3 aliq̄b⁹ lombar die ciuitatib⁹ a ioāne rege in hispaniā ē reuocat⁹, ⁊ facto ibi aīaruz vberrimo fructu migrauit ad insulas baleares: q̄ alio n̄oie maiorica ⁊ minorica nuncupant̄. Rex preterea granate regiōe vtiq3 sarracenoꝝ ad eūdē legatōe destinata: petiuit vt ⁊ sibi euangeliuz christi p̄dicare digna ret̄. ℟. Uerba ꝑhēnis vite proferēs aīos inflāmat astantiū pectorib⁹ humanis inserēs amorez donoꝝ celestiū de virtutib⁹ alta disserēs. Frenare docet oē vitiū ℣. Illū auida turba seq̄t̄ dum hec ore diuino loq̄t̄: Fre. ℟. vj.

Et q̄ꝓ discurrēdo p̄dicare cepit talē i viuēdo modū tenuit. Nocturnū tēp⁹ breui degustato sōno orationibus ⁊ lectionib⁹ occupabat. Quottidie p⁹ misse celebrationez p̄dicabat. Carnes nisi ifirmitate cogēte ex q̄ ordinē intrauit nō comedit. ℟. Quatuor vecta rotis agit̄ mirabilis quadriga dn̄i vincenti⁹ cuz christo iungit̄ trino predicatorū cardini. Quoꝝ virtute fides regit̄. Diuino sit pia laus noi. ℣. Ducunt hi redā euangelij velut equi fortes ⁊ varij. Quoꝝ. Glā Di. In t̄tio noct̄. aā. Laude digna valentia ipsum mortalez edidit: sed felix hunc britānia regno celoꝝ reddidit. ps. Dn̄e qs. Aā. Honores oēs rēnuit ꝓ christi sacro nomine mentē cōstantē tenuit sacro rigatus flamie. ps. Dn̄e in vir. Aā. In christum semꝑ retulit quicquid fecit dum viueret se a terrenis abstulit ut celum tandē scanderet. ps. Domini est terra. Lectio. vij.

MOs preterea scõ a iuuẽtute sua fuit funiculis corp⁹ suũ singulis noctibus flagellare. In celebratõe vo añ cõmunionẽ vberrime flebat: tantaq erat ei in lachrymãdo dulcedo vt tẽpare se a lachrymis illi molestissimũ foret. ℞. Res agitur digna spectaculo ab ignotis qñ vectorib⁹ allat⁹ panes tradidit pplo degenti secũ i nemorib⁹ qui sepe stupet hausto poculo. Nõ cõsumpt vini liquorib⁹. ℣. Tunc exultãt virorũ milia dum intuent viri magnalia. Non. Lectio viij

Fruct⁹ verborũ ei⁹ tãt⁹ fuit vt flagitiosorũ hominũ inumerabilẽ multitudinẽ ad deũ puerterit. Contra iudeos acutus copiosus acerq pdicator fuit: scripturarũ enigmata quãtũ homi fas ẽ eisdẽ reserãs: ppt qđ i diuersis hispaniarũ locis supra vigiti 7 quinq milia ex ipsis baptiçari fecit. Sarracenorũ etiã octo milia ad vere fidei agnitõnẽ pdicatõe sua traxit. ℞. Vincentiũ doctorẽ inclytũ cũ decore sp 7 glia scitate illustri pditũ venerat oĩs hesperia cui⁹ celsũ mõstrat meritũ In tumuli sacra memoria. ℣. Hinc mirifica signa pdeunt: nã ad vitã dfũcti redeũt In. Lc. ix

AGente autẽ etatis sue ãno septuagesimo octauo: licz senio cõfect⁹: vigilijs: ieiunijs: ac diuinis laboribus attrit⁹: baculo vtens p bieniũ i britania cõmorat⁹ ẽ vbi tñ verbũ dei ãnũciare nõ destitit: necpsueta ordis exercitia pmisit. Tãdẽ ei⁹ socio veneti dfũcto: viro vtiq sanctitate pdito: graui febre corrept⁹ ẽ. Receptis demũ ecclesie sacramentis 7 exhortatis singulis ad eũ cõcurrẽtibus corãz positis fratrib⁹: nonis aplis hora vesprarũ: anno dñi. 1418. feliciter obdormiuit i dño. ℞. Predicator o vicenti doctor maxime quẽ angelorũ cũ ordinib⁹ triũphãtẽ felices aie psequũt iucundis laudibus. Te lauree coronant pclime. Sublimẽ in regnis celestibus. ℣. Tu christi potẽs gra nos tuis fouens pcib⁹ quez ascripsit ecclia nuper scõrũ cetib⁹. Te. Glia. Sub. ℣. Ora p nob btẽ vicẽti. In lau. añ. Festiua vox psallẽtiũ collaudet regẽ glie q cũ scis vncentiũ glorificauit hodie. Añ. Erat vir

euãgelicꝰ christi preco cũ pdicat
dux illius dñicꝰ in terris ipsũ vi
sitat. Añ. Candens virgo diui
nitꝰ hostẽ pellit ab obsessis cũctꝫ
viuẽs humanitꝰ salutẽ reddit op
pressis. Añ. Infantulꝰ lacerat
mox matris per excidiũ vite alit
restaurat quẽ clausit precipitiũ.
Añ. Tũc sub patẽti spe angeloꝝ
exercitꝰ odor portẽtũ grẽ cũ vẽit
hora trãsitꝰ. Cap. Mihi aũt.
Hym. Magne vincenti
noua lux olympi nocti
obscure tenebras resolue vt
tuas puro modulemur oẽs
carmine laudes. Sidus ex
treme venerẽsis ore ⁊ valẽtie
decus vrbis alme ordinis sa
cri nitores ⁊ eui gl̃ia nostri.
Quiꝰ instructi monitis he
brei vna cũ maurꝫ veteri reli
cta lege diuis ĩnouãt vndis
mẽte fideli. Signa q̃ multis
patuere terris te pbãt ãpliꝰ
meritꝫ refectũ ac viris celsis
fore cõparandũ tẽporis acti.
Demonũ seuos reprimis fu
rores pellis ⁊ morbos misera
tus oẽs sepe defunctos reuo
cas in auras lucis amenas.
Inde pꝰclara monimẽta vi
te ad poli regnũ supexꝫ cetũ
letꝰ ascendis capiẽs perhẽnes
victor honores. Sit pr̃i na
to sil̃ vtriusqꝫ muneris splen
dor decus ⁊ ptãs cuiꝰ eternũ
chorꝰ angeloꝝ numẽ adorat
Amẽ. V. Iustꝰ ger. Ad bn. añ
Cuius sincera puritas virginali
cãdore nituit salutaris doctrine
veritas pdicando vbiqꝫ claruit:
illi sũma bonitas geminã p me
ritis coronã tribuit. Ad tertiã
cap. Mihi aũt. R. Amauit.
Ad vj. cap. Oportet
Ote itex pphetare popu
lis ⁊ gẽtibꝰ ⁊ linguis ⁊ regi
bus multis. R. Iustũ. Ad ix
cap. Noli timere quia
tecũ ego sum: ab oriẽte
addu cã semẽ tuũ ⁊ ab occidẽ
te cõgregabo te: dicã aqloni
da ⁊ austro noli phibere: af
fer filios de longinq̃ ⁊ filias
meas ab extremis terre. R.
Iustus vt. In secũdis ves. ad
mgt añ. Gloriose pater o vincẽ
ti cui arcẽ scãdẽti poloꝝ cũ hono
re obuiꝰ igẽti plaudẽs venit cho
rꝰ angeloꝝ canẽtes te duc laude
frequẽti ad amena regna beatoꝝ
Per oct. ad bn. an. Per vi
gil christi nũcius vocãs ad lucis
opa ad fruenda vincẽtiꝰ nos du
cat vite munera. V. Dabis eũ i
bñdictionẽ in scl̃m scl̃i. R. Leti

ficabis eũ i gaudio cũ vultu tuo. Ad mgt añ. Adsit nobis ꝓpitius i b⁹ vite vespe ad christũ nos vincẽti⁹ tuto ferẽs itinere. ℣. Timete deum ⁊ date illi honorem. ℟. Quia venit hora iudicij eius

In cõi vnius apl̃i seu plurimor̃ siue vni⁹ euangeliste in paschali tpe ad v̄s super ps añ. Estote ℟. Cãdidi. Ad mgt añ. Filie hierl̃m venite ⁊ videte martyrẽ cuz corona qua coronauit eũ dñs i die solẽnitatis ⁊ leticie al'. al'. Ad maq̃. inuit. Exultent i dño sci all'a. Sup ps añ. Tristicia v̄ra al'. vertet̃ i gaudiũ all'a. Tres ps ⁊ ℟. añ. lecc. de apl̃is dicant̃ ẽm ordinẽ nocturnorũ. ℟. Uirtute magna reddebant apl̃i. Testimoniũ resurrectiõis iesu christi dñi nr̃i al' al'. ℣. Repleti quidẽ spũ scõ loq̃bant̃ cũ fiducia verbuz dei. Te. ℟. Isti sũt agni nouelli q̃ ãnunciauerũt al'. mõ venerũt ad fontes. Repleti sunt claritate al'. al'. ℣. In ꝯspectu agni amicti stol' albis ⁊ palme ĩ manib⁹ eor̃. Re. ℟. Cãdidi facti sũt nazarei ei⁹ al'. splẽdorẽ deo dederunt al'. Et sicut lac coagulati sũt al'. al'. ℣. In oẽm terrã exiuit son⁹ eor̃ ⁊ i fines orbis terre verba eorũ. Et Glia. Al'. In laud. añ. Sãcti tui dñe florebũt sic̃ liliũ al'. ⁊ sic̃ odor balsami erũt añ te all'a. Añ Sci ⁊ iusti in dño gaudete all'a vos elegit de⁹ i hereditatẽ sibi al' Añ. In velamẽto clamabũt sci tui dñe al'. al'. al'. Añ. Spirit⁹ et aĩe iustor̃ hymnũ dicite deo nr̃o all'a. al'. Añ. In celestib⁹ regnis scõr̃ habitatio ẽ al'. ⁊ in et̃nũ requies eor̃ al'. Ad bn. añ. Lux ꝑpetua lucebit scis tuis dñe all'. ⁊ et̃nitas tẽpor̃ al'. al'. al'. Ad v̄s sup ps añ. Sci tui. ps. Dixit dñs. ⁊ ceteri de apostol'. Ad mgt añ. In ciuitate dñi clare sonãt iugit̃ organa scõr̃: ibi ãgeli ⁊ archãgeli hymnũ decantãt añ thronũ dei all'a. Cetera oia sumãt̃ de cõi apl̃or̃ ⁊ euãgelistar̃ alteri⁹ tpis.

In tpe paschali in cõi vni⁹ martyris si fieret totũ duplex añ. super ps. Letabit̃. ℟. De ore pru. vel etiã si fieret de vno cõfessore totũ du. sup ps añ. Iste scũs ℟. De ore pru. Ad mgt añ. Filie hierl̃z. Ad maq̃. inuit. Exultent. In noct. añ. Tristicia Tres ps ⁊ ℟. dicant̃ de martyre vl' de ꝯfessore ẽm ordinẽ noct̃ nor̃. ℟. Btũs vir q̃ metuet dñm al'. In mãdatis ei⁹ cupit nimis al'. ℣. Potens in t̃ra erit semẽ ei⁹ generatio rector̃ bñ/

dicet. In. R. De ore prudentis pcedit mel al. dulcedo mellis ē ligua ei9 al. Fau9 distillās labia ei9 al. al. V. Sapia reqescit in corde ei9 7 prudētia i sermōe oris illi9. Fa. R. Filie birkn venite 7 videte martyrē cū corona q̄ co ronauit eū dn̄s In die solēnita tis 7 leticie. Al. V. Induit illū dn̄s stolā glie coronauit eū. In Glia. Al. In lau. añ. Sci tui 7 alie vt s. In festo v̄o triū lec. vna tm̄ dicat. Ad bn añ Lux ppe. Ad bōs añe lau. Ad vespas sup ps añ Sci tui. Ad mgt añ. In ciuitate. Cet̄a oia sumāt de cōi vni9 mr̄is siue pfes. alteri9 tpis. In cōi plu rimoꝝ mar. i tpe pascbali si fieret totū dup. sup ps. Hi sē R. Leticia. Ad magt añ. Filie bie. Ad matutī. iuit. Exultēt Sup ps añ. Tristicia vr. Tres ps 7 V. dicant de mr̄ib9 fm ordinē nocturnoꝝ. R. Preci osa i ɔspcū dn̄i al. Mors scōꝝ ei9 al. V. In ɔspcū ois ppli eius Mors. R. Tristicia v̄ra al. Cō uertet i gaudiū al. al. V. Mun d9 āt gaudebit: vos āt ɔtristabi mini: s3 tristicia v̄ra. Cōuer. R. Lux ppetua lucebit scis tuis dn̄e 7 et̄nitas tēpoꝝ. Al. al. V. Leti cia sempit̄na sup capita eoꝝ gau diū 7 leticiā obtinebūt Al. Glia Al. In laud. añ. Sci tui. Ad bn. añ. Lux ppetua. Cet̄a oia sumāt de cōi plimoꝝ mar. al teri9 tpis. Ad mem. vni9 vel plimoꝝ scōꝝ i tpe pascbali i v̄s añ. Filie bie. In laud. añ Lux p. V. sic i alio tpe. De v̄ gib9 v̄o fiat me. sic i alio tpe.

Scōꝝ tyburtij 7 valeriani

Presta q̄s ops de9 Oro ut q scōꝝ martyꝝ tuo rū tyburtij 7 valeriani 7 ma ximi solēnia colim9 eoꝝ etiā virtutes imitemur Per. Ex gestis btē cecilie. L. j.

Valerian9 7 tyburti9 cū pciosas facerēt mātyꝝ sepul turas: 7 elemosynis isisterēt accusati sūt apud almachiū pfectū q facultates suas i vi les psonas expēderēt: 7 puni tos a se, p scelerib9 cū glia se pelirēt. Cū igit lōga ɔcerta tio fiēt int ipsos 7 almachiū de fide 7 idolatria: tādē ɔfu sus i oibus iussit vt sacrifica rent statue iouis: aut capite Qū aūt du L. ij. punirēt cerent a maximo cornicula rio pfecti cepit flere sup eos vidēs q ad interitū leti ibāt

Tunc tyburti⁹ dixit ei: Nos nisi ꝓ certo didicissem⁹ alterā vitā eē ꝑpetuā: nūq̄ nos istā amittere gauderem⁹. Dixit ei maxim⁹: Cōtēnerez ꝛ ego vitā istā si certū eēt qd̄ loq̄ris. Dicit ei valerian⁹: Si ꝓmittis qd̄ peniteas: faciet te dn̄s certo de his in hora q̄ pro sui nōis ꝯfessione tunicas istas corporeas deponem⁹. R. iij.

Tunc maximus se iurauit de certo creditur̄ si qd̄ ꝓmittebāt iplerēt. Martyres ꝟo fecerūt nocte venire ceciliaz cū sacerdotib⁹ ꝛ bapticatus est maxim⁹ cū tota domo sua. Cuz aūt suscepissent martyriū: vidit maximus i ipsa hora angelos dei fulgētes sicut sol: ꝛ aīas eoꝝ egrediētes de corporib⁹ q̄si virgines de thalamo ascēdentes ad celos.

Bti georgij martyris. Orō

Deus q nos bti georgij martyris tui meritꝫ et intercessiōe letificas: cōcede ꝓpiti⁹ ut q tua ꝑ eū bn̄ficia poscim⁹ dono tue glīe cōsequamur. Per. Ex gestis ei⁹ sm̄ eccl̄iaz gallicanā. R. j.

c Um datian⁹ preses varijs tormētis affligeret christianos intantū vt qdā deuicti idola adorarent. Venit qdā miles q vidēs christianorū angustias: erogatis oīb⁹ ꝛ veste militari deposita: ꝛ indut⁹ veste christiana i mediū sacrificātiuꝫ se iniecit exclamās: Oēs dij gētiū demonia dn̄s aūt celos fecit. Cui p̄ses: Qua p̄sūptōe hec dicis: Dic tū vnde es: ꝛ quō vocaris? Cui ille: Christian⁹ sū: georgi⁹ vocor: gnē ꝛ militia capadocus. Sꝫ cūcta deserui: vt seruirē liberi⁹ deo celi. R. ij.

Ad hec datian⁹ irat⁹ cū eū ad se iclinare nō posset: fecit eū cruciari i eculeo: ꝛ facib⁹ ardētib⁹ applicatis ad latera: ꝛ verberib⁹ ꝛ plagis sale ꝯfricatis intrudi in carcerē. Aduocato aūt mago vt eum eductū de carcere auerteret: ipse cū ꝯūtit hausto veneno sibi ab eo dato: qd̄ p̄misso sigꝰ crucꝫ sibi nihil nocuit. Quo viso cū veniā ab eo petijsset: p̄cepto presidis decollat⁹ est. R. iij.

Post hec i rota acutꝭ gladijs circūsepta ponit̄: sed ipsa ꝟtute dei ꝯfracta nō ledit̄. Deīde ponit̄ i sartagine plena feruēte plūbo: ſ facto

signo crucis: ibi qsi i balneo refouebat. Quib⁹ visis datian⁹ blādicijs eū tētat emollire. Georgi⁹ aūt simulās ꝙ vellet deos adorare: cū adduct⁹ i teplo adorasset deū ignis de celo descēdēs teplū cū idolis ⁊ mltis gētilib⁹ q cōuenerāt oīno destruxit. Postmodū ꝓ eo cū distract⁹ ꝑ ciuitatē capitalē sniam signo crucis se muniens recepisset datianus inde rediens igne celesti subito cōsumptus est.

Sancti marci. Oratio.

Deus qui btm̄ marcuȝ euāgelistā tuū euāgelice ꝑdicatiōis grā sublimasti tribue q̄s eius nos semper ⁊ eruditiōe ꝓficere: ⁊ orōne defendi. Per. Ex gestis ei⁹

Cum marc⁹ ve- R.j. nisset romā cum btō petro ⁊ ad ꝑces discipulorum scripsisset euāgeliū qđ ab ore ei⁹ audierat: misit eū btūs petr⁹ apud aquileiā. Ubi cū gētē inumerā ꝯuertisset: cū redisset romā: btūs petr⁹ misit eū in egyptū. Cū aūt ibidē ⁊ in vicinis natiōib⁹ ꝑdicādo ⁊ miracula faciendo fructū inestimabilē fecisset: reūsus romā missus ē in alexandriā. Mox aūt vt igressus R.ij. est ciuitatē cū tradidisset calciamētū suū cuidā reparādū aniano noīe: qđ ipse reparādo manū suā grauiter vulnerasset: facto luto de sputo: sanauit eū i noīe christi. Qđ videns vir ille recepit eū hospicio: ⁊ ad ꝑdicationē ei⁹ ipse ⁊ dom⁹ sua ⁊ alia mltitudo magna cōusi sūt. Aniano ꝓ eo facto ibidē epo ⁊ ordinato: ecclesia ꝓpter insidias gētiliū iuit pētapolim. Et ordinatis ecclesijs ꝑ regiōes vbi aū ꝑdicauerat redijt alexandriam.

Cū aūt ibi iā multi- R.iij. plicatis fratrib⁹ ⁊ ecclesia ab eis ꝯstructa miraculis coruscasset: ⁊ ipse i festo paschaꝗ ꝯcurrēte tūc cū festo gētiliuȝ celebraret dīna: ligato fune ad collū ei⁹: traxerūt eū ꝑ ciuitatē grās agētē. Deinde recluso in carcē apparuit ei angelus ꝑmo: ac secūdo dn̄s iesus christ⁹ cōfortātes eū. Cū aūt i crastino eū traherent ꝑ ciuitatē vt prius dicēdo: In man⁹ tuas dn̄e cōmēdo spm̄ meū: reddidit spm̄. Cū auteȝ reliq as ei⁹ vellēt cōburē: tāta

facta ē tempestas q̄ fugerūt gētiles: ⁊ viri religiosi sepelie rūt corp⁹: quod postmodum apud venetias ē translatuȝ.
Sci vitalis mris. Orō.

P Resta q̄s oīpotens de⁹ vt intercedēte beato vi tale martyre tuo: ⁊ a cūctis aduersitatib⁹ liberemur i cor pore: ⁊ a prauis cogitatiōib⁹ mūdemur in mente. Per.

Ex libello quē dic ambrosi⁹ se reperisse ad caput geruasij ⁊ prhasij. L. j.

V Italis miles cū paulino iudi ce suo igressus rauēnā vidit christianū quēdā vrsicinum noie: arte medicū ductuȝ ad martyriū expauescē: ⁊ excla mās dixit. Noli noli vrsici ne medice q̄ alios curare con sueuisti: te etne mortꝭ iaculo vulnerare. Quo audito ge nua posuit: ⁊ agēs pniam q̄ expauit: martyr effectus est.

Ad hec paulin⁹ irat⁹ L. ij. post penā eculei: iussit vt si sa crificare nollet: fieret fouea vsq̄ ad aquā: ⁊ ibi supin⁹ de posit⁹ lapidib⁹ obrueret. Cū aūt sic martyriū cōsumasset sacerdos apolinis q h̄ ɔsiliū dederat ibidē a diabolo arre pt⁹ clamare cepit: Incēdis me martyr christi: ⁊ pcipita t⁹ a diabolo i fluie expirauit.

Ualeria aūt cōiunx L. iij. ei⁹ cū reuerteret ad vrbē me diolancēsem: idolatras sacri ficātes siluano icurrit. Qui cū eā hortarēt secū epulari: ⁊ illa dicēt: christiana sū nō lȝ mī de siluani vestri sacrificijs māducare: tāta eam cede ma ctauerūt: vt vix semi necē eā sui ad vrbē pducerēt vbi īfra triduū migrauit ad christū.

In festo bti petri martyris ad v̄s añ. Colletetur turba fide liū triūphātis athlete gaudio q̄ ɔsernās pudoris liliū ⁊ corruscās doctrine radio: dum p fide subit martyriū trino felix potitur bra uio all'a. v. Laudate puer. R. Dū samsonis. Hymnus.

M Agne dies leticie no bis illuxit celitus pe trus ad thronum glorie mar tyr peruenit inclyt⁹. Quer in fide claruit parētū carēs ne bula: deo seruire studuit sub paupertatis regula. Carnē afflixit iugiter in labore mul tiplici: viam sequēs humili ter patris sui dominici. Vita mors signa varia celum fre

quêti luie: dât petro testimonia de scitatis culmie. Quesumus auctor oium: ut hodierno paschali gaudio: p ipsius suffragium crescat nra deuotio. Gloria tibi dñe qui surrexisti a mortuis: et fortes i certamie seruos ornas ppetuis. Amē. ℣. Ora p nobis btē petre alla. Ad mgt añ. O petre martyr inclyte pdicatorum gloria virginitate pdite verbo signis et gra cōcessa nobis solite pietatis clementia transacto mundi tramite nos trāsfer ad celestia. Oro. Presta qs omps de⁹ vt bti petri martyris tui fidē pgrua deuotōe sectemur: q p eiusdē fidei dilatōe martyrij palmā meruit obtinē. Per. Ad mat. iuit.

Celestis exercit⁹ regē adoremus Et palma militis ei⁹ iubilemus al. ps. Uenite. Hymnus.

Adest triūph⁹ nobil festūq celi curie: q rosa delectabilis offert regi glie. Petr⁹ flos pulchritudinis et btutū sacrariū: nullū mortalis crimis sensit vnq cōtagiū. Robrare cū nitit fidē bbi pconio p fide tādē ceditur hrticor gladio. Dū sic i petra fidei petri tenet vestigia: ad petrā christuz pueh meret cū victoria. Quesum⁹ auctor oiuz. In noc. añ. De fumo lumen orit et rose flos de sentibus doctor et martyr nascit petr⁹ de infidelib⁹ al. ps. Btūs. Añ. Predicatorum ordinis mili tans i acie nūc cōiūctus ē agmini celestis militie alla. ps. Quare. Añ. Mēs fuit angelica lingua fructuosa vita apostolica mors q preciosa alla. ps. Dñe quid. ℣. Gloria et honore coronasti.

Ex litteris innocētij pape. L. j.

Beatus petrus ab infantia vsq ad mortē virginitatē et inocētiā ab oi mortali pctō seruauit. Ingressus aūt ordinē fratrū predicator cōuersatiōe perspicuus: spectabilis fama: opinione mirabilis: deuotione grat⁹ et hūilitate lenis: obediētia placidus benignitate suauis: pietate cōpatiēs: patiētia cōstās: charitate pstabilis et in cūctis morū maturitate fuit cōpositus. Noctē p⁹ dormitionē breuē i studijs lectionū et i alijs sacris vigilijs occupabat: diē aūt impēdebat cōmodis aiarū pdicatiōib⁹: cōfessionū audientie

aut ipugnatōi heresū insistē
do. ℟. O petre sidꝰ aureū sum-
mū vas honoris candorē seruās
niueū dono creatoris. Decꝰ ha-
bes virgineum in supnis choris
alleluia. ℣. Tu speculū mūdicie
tu custos innocētie tu sancti flos
pudoris. Decus. Lectio. iij.

Fidei xpo pcipuꝰ ppu-
gnator p hac se mortē
subire frequēter a dño postu-
labat. Cum igit de come me
diolanū pgeret p exequēda
inqsitiōe ptra hereticos: sibi
ab aplica sede cōmissa: sic in
publica pdicatiōe pdixerat:
qdā de credētibꝰ hereticorū p
ce 7 pcio illorū inductꝰ: sacrū
caput eiꝰ impetēs gladio illū
nō diutētē: sꝫ se ptinꝰ hostiaꝫ
exhibētē 7 dicētē: In manꝰ
tuas dñe cōmēdo spm̄ meuꝫ
7 symbolū fidei subiūgenteꝫ
dimisit occisū. ℟. Predicator
feruidus fidei çelator circuit in-
trepidꝰ heresū dānator vitioruꝫ
rigidus sp expugnator. Veritatꝫ
lucidus doctor 7 amator alla. ℣.
Verbo vitā pdicat signis crebris
emicat legꝫ emulatō. Ve. L. iiij

c Laruit xpo miracul ad
huc viuēs. Nā quedā
nec loq nec spirare valētē sa-
nauit. Aliꝰ quidā nimia tor-
sione corpis gūatꝰ apposita
cappa eiꝰ sup pectꝰ suū xpmē
quedā duo habentē capita 7
pilorū densitate vilosum euo
muit: 7 liberatꝰ ē. Cuidā mu
to beneficiū loquele restituit
Post mortē xpo ad sepulchrū
eiꝰ lāpades frequēter diuinꝰ
sūt accēse. Quidā detrahens
eiꝰ sanctitatis morsello suffo
cante eū liberatꝰ ē facto voto
eidē. Hydropica qdā sanata
ē. Obsesse mulieres a demo-
nibꝰ liberate sūt. 7 alia mīra
p eū dñs dignatꝰ est opari ad
gloriā nois sui sancti. ℟. Dū
samsonis vulpes querit ab iniqs
emit: caput sacrū lictor ferit iu-
sti sanguis fundit. Sic triūphi
palā gerit dum p fide moritur.
Alla. ℣. Stat inuictꝰ pugil for
tis cōstans pfert hora mortꝫ fidē
p qua patit. Sic. Glia. Alla.
In lau. añ. Petrꝰ nouus inco
la ce'os laureatꝰ ascēdit aureola
triplici dotatꝰ alla. Añ. Turbe
currūt languētiū signa coruscāt
varia 7 in petri pconium crebra
crescūt pdigia alla. Añ. Volus
digne suffocat guttur detrahētꝫ
sed mox ipsū reuocat votū peni-
tentis alla. Añ. Motu sensu cor

poris iuuenis priuat' tactu sacri pulueris vite restaurat' al. Añ. Ad sci petri tumulũ frequẽs lux descendit in cui⁹ laudis titulum lampades accendit alla. Hym. Exultet claro sidere fulgens mater eccl'ia: petrus martyr in ethere noua ꝑfudit gaudia. Pauper pudic⁹ humilis christo se totuz dedicat: i lege dei docilis verbis exemplis ꝑdicat. Triũphat ꝑ martyriũ christi fortꝭ in acie: ꝯseruãs sꝑ liliũ ꝟginalis mũdicie. Lux celi vite meritũ cũ signorũ frequẽtia petri cõmẽdãt exitũ ⁊ predicant magnalia Quesumus actor. ꝛc. Ad bn. añ. Sũma pollẽs petr⁹ mũdicia ⁊ ꝑfulgens doctrĩe grã martyrij clar⁹ victoria trine fulget corone gl'ia alla. Ad vs hym. ꝟ. vt i ꝑmis ꝑs Ad magt. añ O martyr egregie doctor veritatis puritatis vasculũ norma scitatis tua ꝑ suffragia veniã pctis ⁊ vitã in gl'ia ꝑsta cũ btis al. Per oct. fiet q̃tidie mẽo. ad matꝭ. ꝑ añam. Petr⁹ nou⁹. ꝟ. Corona aurea. Ad p'mam per añam. Ad sancti. ꝟ. Ora pro nobis. Oratio vt. s. Si hoc festũ in vigilia ascẽsionis euenerit: in secũdis vesperis fiat tm̃ de eo memo.

Scõꝝ philippi ⁊ iacobi apl'oꝝ ad vs sup ꝑs añ. Estote. Cap. Iã nõ estis. ℞. Tãto tpe. Ad magt añ. Filie hirl'm.

Deus q nos ãnua Oro. apl'oꝝ tuoꝝ philippi ⁊ iacobi solẽnitate letificas: ꝑsta quesum⁹: vt quoꝝ gaudemus meritꝭ instruamur exẽplis. Per Ad matuꝭ. inuitꝭ. ⁊ añe super ꝑs de cõi paschalis tpe. Ex gestis eius. L. j.

Philippus per scythiã viginti ãnis predicauit. Ubi expulso dracone q erat sub statua mart] in desertũ: ⁊ suscitatis mortuis q de flatu ei⁹ fuerãt mortui: cõfracta statua loco eius fecit erigi crucẽ christi. Et post cõuersionẽ inũerabiliũ ⁊ ordinatas ecclesias ibidẽ redũt i asiaz apud gerapolim. Et destructa ibidẽ heresi ebionitarũ migrauit ad dñm postq̃ per septẽ dies ep̃os ⁊ clericos ⁊ populũ ad se cõuocatos instruxerat ⁊ animauerat diligenter. ℞. Uirtute magna.

Ex diuersis gestis que de eo leguntur. Lectio. ij.

a Postoli videntes q eent transituri ad gentes: ordinauerunt iacobum alphei primum epm fidelibus q erant in hierusalem remansuri. Septimo autem anno episcopatus sui cum predicasset per septem dies in templo et fere omnes parati eent ad baptismum: quidam insaniens facta seditione precipitanit eum de loco predicationis. Episcopatus autem sui anno trigesimo cum iterum testimonium christo perhiberet de pinna templi precipitatus est. Et orans patrem ut eis remitteret: pertica fulonis excerebratus est. ℟. Isti sunt. ℟. iii.

Hic est iacobus qui secundum euangelium nazareorum constrixerat se non comesturum donec videret christum resurgentem. Unde christus resurgens apparuit ei dicens: Comede: quia filius hominis resurrexit a mortuis. Hic est qui scripsit epistolam tribubus dispersis. Hic est cui egisippus vicinus apostolorum secundum ecclesiasticam historiam perhibet mirabile testimonium scitatis propter quod dictus est iustus: et secundum hieronymum fimbriam vestimenti eius certatim populus tangere satagebant. Et secundum iosephum propter mortem eius hierusalem fuit subuersa penitus et destru

cta. ℟. Tanto tempore vobiscum sum et non cognouistis me. Philippe qui videt me videt et patrem meum alleluia. non creditis quia ego in patre et pater in me est. Alleluia alleluia. ℣. Domine ostende nobis patrem et sufficit nobis. Philippe. Gloria. Alleluia. In lau. an. Domine ostende nobis patrem et sufficit nobis al. An. Philippe qui videt me videt et patrem meum al. An. Tanto tempore vobiscum sum et non cognouistis me philippe qui videt me videt et patrem meum alleluia. An. Si cognouissetis me et patrem meum utique cognouissetis et amodo cognoscetis eum et vidistis eum alleluia alleluia al. An. Si diligeretis me gauderetis utique quia vado ad patrem quia pater maior me est alleluia. Ad bn. an. Si manseritis in me et verba mea in vobis manserint: quodcumque petieritis fiet vobis al. al. al. Ad vs sup ps an Domine ostende. Ad mgt an Non turbetur cor vestrum neque formidet: creditis in deum et in me credite: in domo patris mei mansiones multe sunt alleluia alleluia.

Sce katherine de senis officium a papa pio secundo editum ad vs sup ps an. Immortali laude katherina virgo senensis est efferenda quandoquidem sue scitatis prestantia vniuerso generi humano innotuit

alla. ps. Laudate pueri. cum ceteris. Cap. ad vtrasq3 vs.
h Anc amaui et exquisiui eā a pncipio et q̄siui eā spō saz m̄i assumē et amator fact⁹ sū forme illi⁹ dic̄ dn̄s oipotēs
R. Vitā katherine. Hymn⁹
h Ec tue v̄go monimēta laudis q̄ tuis leti katherina sacris: hoc q̄dē pacto modulam̄ oēs pfer olympo.
E i sat̄ digne nequeāt referri ānuas nob̄ veniā p̄camur nō sum⁹ tāti ingenij fatemur optima virgo. Q uis fuit di gnas modulat⁹ vnq̄ v̄ginū laudes qs i orbe toto: femine iuicte pitura nūq̄ carmina pādet. P redita exēplis kathe rina claris morib⁹ p̄stans sa piēs abūde: tēpās fortis q̄3 iusta prudēs ethera scandis.
Q uem latet virt⁹ facinusq3 claruz quo neq̄t dici sanct⁹ per orbē vulnex formā misera ta christi exp̄mis ipa. E ā buis meste mibeq3 vite et mal cūctis penit⁹ referte fortiter spernens preciosa queq3 fide ra adisti. G ratias sūmas ha beam⁹ oēs filio magni geni toris almo: spūs sanct⁹ vene ret et sit laus tn̄ vna. Amen.

V. Ora p nobis btā katherina
Ad mgt an̄. Virgini katherie hec dies est dicata sacris vt nūq̄ tante sanctitatis prestātia morta lium memorie excidere queat et cūctis celeberrima ppetuo fiat al.
D Eus qui btē Oratio. katherine virginitat̄ et patiētie spāli puilegio deco rate malignātiū spirituū cer tamina vincere et i amore tui nois incōcusse pmanere tri buisti: cōcede q̄s: vt ei⁹ imi tatione calcata mūdi nequi tia et oium hostiū supatis in sidijs ad tuā secure gl'iaz trā seam⁹. Per. Ad maḡ. inuit.
Christū regem regum supplices adoremus. Qui imortali gloria virginem sen... sem dotauit katherina alleluia. Hymnus.
L Audib⁹ v̄go nimis effe rēda iure cēseri q̄m̄ tri umphos: ipsa celo et pbitate mira nacta refulges. P remi um scē tn̄ ipsa vite et sil mun⁹ probitatis alme accipis celo cumulata cūctis deniq3 reb⁹
T u grauē sacris meritis re fertū orbis exemplar pietate plenū p̄dicatorx venerata pa trē ordine fulges. N ulla iaz rerū placuit voluptas null⁹

ornat⁹ nitor ecce null⁹ corpo/ris semp fugiēs inique carmina vite. Sepius corp⁹ domitans acerbe q̄ pie flagris cruor hinc ꝛ inde fluxerat riuis boīumq̄ demū crimina flebas. Qui per ingētes variosq̄ casus orbe terrarū cruciantur oēs quotq̄ vel curis agitantur ipsi vndiq̄ diris. Suppetēt nobis totidem canēda si tue laudes repetant oēs tu qdē lōge pietate cūctiq̄ inclyta pstas. Gratias ꝛc. Sup ps añ Nulla vnq̄ delebit obliuio beneficia que sūt erga hoīes katherina alła. ps. Dñe dñs. Añ Semp scā hec virgo katherina dixit: felix obijt beata in celo regnabit in eternuz alła. ps. Celi. Añ Eternū hec virgo assecuta ē premiū ꝛ celestiū rerū vere pticeps effectu christo fruitur alła. ps. Dñi. Lectio. j.

Sanctissima ꝟgo katherina inclyta senaꝝ vrbe tuscie orta: patre iacobo: matre vero lappa ꝓgenita: sexto etatꝭ sue āno vidit christū se bñdicētē. Cui septimo āno suā pudicitiā dedicauit Eidē aūt qñq̄ dormiēti beatus dñic⁹ apparuit: q vt habitū sororꝝ q de penitentia dr̄ susciperet ꝑsuasit. Exinde tanta ciboꝝ ꝛ dormitiōis vsa ē ꝑsimonia vt nō mō ieiunare veꝝ nec edere qdē aut dormire videret. Nāq̄ in. xv. āno vino ꝛ carnib⁹ penit⁹ abstinuit: pane solo cōtēta ꝛ herbis. In vigesimo autē vsq̄ ad finē vite qđ ē dictu incredibile vix cibū corporalē accipere aut digere poterat: frequēti dñici corporis ꝛ sāguinis cōione roborata aut nutrita. Deniq̄ cilicio młto tēpore subt⁹ induta ꝛ cathena ferrea ꝓ cingulo super nudo accincta: tres singulis dieb⁹ disciplinas ꝓ se videlicet ꝛ peccatorib⁹ aīabusq̄ purgatorij exemplo patris sui dñici accipiebat. Nocte vero p⁹ diutinā orationū ac meditationū vigiliarūq̄ instantiā sup nudas tabulas libens ꝓ ceruicali virginea membra aliquātisper dormitura collidebat. ℟ Nihil huic virgini satius nilq̄ dignius in reruz natura visum ē q̄ iesum christi precepta. Et eternā vitā oīb⁹ ꝑsuadere al. ℣ Dedit eni se operaz reuocare ꝑditos. Et. Lectio. ij.

AB infantia equidē se cum paupeꝝ creuerat miseratio. Nā quedā aliqn̄ pauperē nudū quippiā vesti- mēti q̄ tegeret deposcentē ob uiū habuit cui clamydem q̄ induta erat alacriter tribuit Cūq3 a comitātib⁹ feminis q̄ sese min⁹ ꝓuide nudasset argueret: r̄ndit se poti⁹ veste q̄3 mīa posse carere. Hanc ni- mirꝫ virginē speciosā christ⁹ a iuuētute sua amauit ꝛ q̄si- uit sibi spōsā assumere ꝛ ama toꝛ fact⁹ ē forme illi⁹. Uñ eā p̄ntib⁹ virgine matre: euāge lista ioāne: aplo paulo: patri archa dn̄ico: ꝛ dauid ꝓpha psalteriū pulsāte dulcit ꝛ ca nente: suo anulo subarrauit R. Sapia atq3 doctrina hec v̄ go referta codices nōnullos cōdi dit ediditq3. Ut verā viuendi ra tionē oīb⁹ ostēderet al. V. His il la humanas fragilesq3 res sper- nere suadet. Ut. Lectio. iij.

DJe aūt q̄dā in ciuitate pisana dū post sacram coīonē deuotissime susceptā in eccl'ia quadā expāsis ī mo dū crucis manib⁹ ī mētis ex- cessu constituta oraret vidit christū cruci affixū cū imēso lumie descendētē de celo ꝛ ex q̄nq3 sui coꝛpis cicatricibus ad man⁹ ꝛ pedes ꝛ coꝛ ipsius v̄ginis q̄nq3 sanguineos ru tilātes radios. Et deinceps dixit se stigmata dn̄i nostri iesu christi poꝛtare in suo coꝛ poꝛe. Uerū instāti ꝛ lachry- mosa obtinuit prece ne ab ho minib⁹ videret. Spū q̄3 ꝓ- phetie emicuit. Signis nēpe ꝛ ꝓdigijs viuēs ꝛ vita fun- cta m'tis gratijs resplēduit. Dū aūt hora trasit⁹ ad patrē igrueret: vt astantib⁹ obedie di noꝛmā suo exēplo relique- ret humilit dixit: nō se reco- lere q̄ vnq̄3 vel semel superio ris obediētiā preterisset. P⁹ ei⁹ v̄o ex hoc ergastulo felicē exitū: veridica ꝛ firma suoꝝ ꝯfessoꝛū assertiōe habitū est q̄ nūq̄3 mortale commiserit crimē. Obijt autē die dn̄ico hora q̄si tertia ī die videlꝫ be- ati petri martyris oꝛdinis p̄ dicatoꝝ āno domini M.ccc. lxxx. xxix. aplis. Et ꝯdita re quiescit rome in cōuētu mi- nerue oꝛdis p̄dictoꝝ ī p̄cioso mausolo mult̄ illustratū mi- raculis. Amē. R. Uitā katbe rine inocentissimā miracula illa

notissima efficiunt. Que viuens atque vita fücta liqdo ondit. Gl'a
℣. Curauit egrotos vitã mortuis restituit et id gen⁹ multa fecit. Que. Gl'ia. Al'. ℣. Ora p nob btã ka. In lau. añ. Oipotenti virgo katherina dei filio solum obseq atque seruire cõstituit al'a. Añ. Exultabũda celi mũera cõteplabat q cũcti reb⁹ maxime preposuit al'. Añ. Diuinis nãque oblectata reb⁹ die noctuque oronib⁹ atque vigilijs operã dabat al'a. Añ. Rerũ oium coditori katherina bñdicebat q btitudis semitam mortalib⁹ oñdit al'. Añ. Laudauit katherina sp dñm et ab eo in excelsis exaltata est al'. Capl'm.

Hãc amaui. Hym.

Iam ferox miles tibi sese cessit et duces iras posuere seuas hi necẽ dirã poplo minati sepe senẽsi. Quotqt et sacris studijs frequẽt viribus sũmis operã dedisti lr̃e docte lepideque claris vrbib⁹ extãt. Niteris verbis reuocare lapsos niteris rectũ suadẽ cũctis sic eis tñ pbitas btos efficit oẽs. Iura tu seue tremebũda mortis fortit tenens nihil extimescẽs premiũ nostre vocitare vite sepe solebas. Unde cũ tẽp⁹ pparet ipsum q sacros art⁹ cineresque busto linqres celos aditura flẽtes ipsa docebas. Sic sacri christi venerata corpus hostiã libãs lachrymis abortas dixeras cũctis documẽta vite voce supma. Grãs sũmas habeam⁹ oẽs filio magno genitoris almo spũs stũs venere tur et sit laus tñ vna. Amẽ.
℣. Adducẽt regi. Ad bn. añ. Maxima ẽ katherine virginis senẽsis pstãtia q icolumitatẽ lãguẽtib⁹ et vitã mortuis restituere potuit al'. Oro. De⁹ q btẽ. Ad tiã cap. Hãc amaui. ℟. Diffusa est. Ad vj. capl'm.

Omin⁹ oium dilexit illã q doctrix ẽ disciplinẽ et electrix operũ illius. ℟. Specie. Ad ix. cap.

Breuis est i volatilib⁹ apis et initiũ dulcoris habet fruct⁹ illi⁹. ℟. Adiuuabit. Ad mgt añ. O virgo maxima gloria pstãs cui⁹ sacrosctã orbis vniuersus hodierno die celebrat quã ãgeli cũ laudib⁹ efferũt ac ceti supni ciues admirãt age apud deũ q mẽtes nr̃e sp diuinis pcepti obtẽperẽt: nosque virtutib⁹ alijsque bonis augeat al'a.

Per oct. ad mem. 7 ad bn.
añ. Det katheria frui nos xpo
lumie christi 7 societ superi vir/
go btã choris al. Ad magt añ.
Ad sedes regni faciat trãsire su/
perni virgo fouẽs meritis nos ka
therina suis alleluia.

In inuẽtõe scẽ crucis ad vs
sup ps añ. Crucẽ scãz subijt q
infernũ cõfregit accinct⁹ ẽ poten
tia surrexit die ẽtia al. Cap.
m Ihi aũt absit gloriari
nisi i cruce dñi nři iesu
christi: p quẽ m mũd⁹ cruci/
fix⁹ est 7 ego mũdo. ℞. Per
Salue crux Hym tuã.
scã salue mũdi gloria
vera spes nřa vera ferẽs gau
dia: signũ salutis sal⁹ i piculis
vitale lignũ vitã ferẽs oiuz.
Te adorãdã te crucẽ viuifi
cã p te redẽpti dulce dec⁹ scñi
sp laudam⁹ sp tibi canim⁹ p
lignũ serui p te sum⁹ liberi.
Sit deo pñi laus i cruce filij
sit coequalis laus scõ spũi ci
uib⁹ sũmis gaudiũ sit ange/
lis: honor sit mundo crucis
beciuẽtio. vel crucis exalta
tio. Amen. ℣. Hoc signũ cru/
cis erit i celo alf. ℞. Cũ dñs ad
iudicãdũ venerit al. Ad magt
añ. O crux bñdicta q sola fuisti
digna portare regẽ celoꝝ 7 dñm
d Eus q in Oro. alfa.
pclara salutifere cruci
inuẽtõe passiõis tue miracla
suscitasti: pcede vt vitalis li
gni pcio eterne vite premia
consequamur. Qui viuis.

Deinde sci alexandri socio
rũq3 ei⁹ martyꝝ mem. Oro.
P Resta qs ops de⁹ vt q
scõꝝ tuorum alexãdri
euentij 7 theodoli natalicia
colim⁹ a cũctis malis iminẽ/
tib⁹ coꝝ intercessionib⁹ libere
mur. P. Nõ fiat alia mem.
d cruce sikit nec i lau. nec i ij.
vs. Ad mag. iuit Al. Salue
scã crux salue alfa. Hym Sal/
ue crux. In noct. sup ps añ.
Adoram⁹ te christe 7 bñdicim⁹
tibi q2 per crucem tuã redemisti
mũdũ al. ps. Dñe dñs. Dñe i
vtu. Dñi ẽ tra. ℣. Hoc signũ
crucis. Chrisostim⁹ i omel. ter
tiadecia de cruce. ℞. j.
s I nosse desideras kmẽ
cruci vtutẽ: audi quãta di/
cẽ possũ ad ipsi⁹ laudẽ Crux
ẽ spes christianoꝝ: crux ẽ re/
surrectio mortuoꝝ: dux ceco
rũ: bacul⁹ claudoꝝ. Crux est
psolatio paupeꝝ: refrenatio
diuitũ: destructio superboꝝ.

Crux ē male viuentiū pena. Crux ē adūsus demones victoria. Crux ē pedagog⁹ adolescētiū: gubernatio nauigātiū port⁹ periclitātiū. ℟. Dulce lignū dulces clauos dulce pondus sustinuit. Que dig̃ fuit portare pciū hui⁹ secli al'. ℣. Hoc signū crucis erit in celo: cū dñs ad iudicādū venerit. Que. ℟. ii.

Crux ē murus obsessorū: spes desperatoꝝ requies tribulatoꝝ. Crux ē pr̄ orphanoꝝ defensor viduarū ɔsiliari⁹ iustoꝝ. Crux est custos paruuloꝝ: caput viroꝝ finis senū. Crux lumē est in tenebris sedētiū magnificētia regū: scutūq; perpetuum. Crux est sapiā stultoꝝ libertas seruoꝝ: philosophia imperitoꝝ: lex impioꝝ: Crux ē preconiçatio pphetaꝝ: ānūciatio apl'oꝝ: gl'iatio martyruꝫ abstinētia monachoꝝ: castitas virginū. ℟. Ecce crucē domini fugite ptes aduerse: vicit leo de tribu iuda. Radix dauid al'. ℣. Crux bñdicta i q̃ triūphauit rex angeloꝝ. Radix. ℟. iii.

Crux ē gaudiū sacerdotū: eccl'ie fūdamētū: orbis terre tutela: idoloꝝ r̄pulsio: tēploꝝ destructio. Crux ē scandalū iudeoꝝ pditio ipiorū: Crux ē infirmoꝝ virtus egrotantiū medicina. Crux est panis esuriētiū: fons sitientiū: precio nudoꝝ. Crux christi clauis ē paradisi. Per tuā crucē salua nos christe redēptor q̃ mortē nr̄am moriendo destruxisti. Et vitā resurgendo reparasti. Alleluia. ℣. Miserere nostri ihesu benigne qui passus es clementer ꝓ nobis. Et vitam. Gloria patri. Alleluia. ℣. Dicite in nationibus alleluia. In laudibus añ. Helena coustantini mater hierosolymā petijt alleluia. Añ. Tunc precepit eos omnes igne cremari: at illi timentes tradiderūt iudam alleluia. Añ. Cumq; ascendisset iudas de lacu perrexit ad locum vbi iacebat scā crux alleluia. Añ Orabat iudas de⁹ de⁹ me⁹ ostēde lignū mihi scē crucis al'. Añ. Cū orasset iudas cōmot⁹ est loc⁹ ille in quo scā crux iacebat all'a. Cap. Mihi aūt. Hymn⁹

O Rigiale crimē i cruce necās nos a puatī christe mūda macul' hūanitatē miserat⁹ fragilē p crucē scāꝫ lapsis dona veniā. Protege

ſalua bñdic ſcifica populum
cũctũ cruc ꝑ ſignaculũ mor-
bos auerte corꝑis ⁊ aīe hoc ꝯ
ſignũ nullũ ſtet ꝑiculũ. Sit
deo pr̄i. ℣ Tuã crucẽ adoram⁹
dñe al. ℟. Tuã glïoſã recolim⁹
paſſionẽ al. Ad bn. añ. Helena
ſcã dixit ad iudã cõple deſideriũ
meũ ⁊ viue ſuꝑ t̃rã vt oñdas m̃
q̇ dr̄ caluarie loc⁹ vbi abſcõditũ
ē ꝑcioſũ lignũ dñicũ al. Ad tertiã
cap. Mihi aũt. ℟ Hoc ſignũ
crucis erit ĩ celo. Al. al. ℣ Cuꝫ
dñs ad iudicandũ venerit. Alla.
Glïa. Hoc. ℣. Per ſignũ crucꝫ
v Erbũ cru- Ad vj. cap.
cis ꝑeuntib⁹ ſtulticia ē
his aũt q ſalui fiũt id eſt nob
virt⁹ dei ē. ℟ Per ſignũ crucꝫ
de inimicis nr̄is. Al. al. ℣. Libe
ra nos de⁹ nr̄. Alla. Glïa. Per
℣ Adoram⁹ te chriſte. Ad. ix.
N Os aũt ꝑdica- cap.
mus chriſtũ crucifixũ
iudeis q̃dẽ ſcãdalũ: gẽtibus
aũt ſtulticiã: ipſis aũt vocatꝫ
iudeis atqꝫ grecis chriſtũ dei
virtutẽ ⁊ dei ſapiaꝫ. ℟ Ado-
ram⁹ te chriſte ⁊ bñdicim⁹ t. Al.
al. ℣ Quia ꝑ crucẽ tuã redemi-
ſti mũdũ. Alla. Gla. Ado. ℣
Tuã crucẽ ado. Ad vſ. ſuꝑ ps
añ Helena. ps Dixit do. Cõ-
fitebor. Btũs vir. Laudate
pue. Laudate do. o. gẽ. Cap.
hym. ℣. vt in primis veſ. Ad
mgt añ. Crux ſplẽdidior cun-
ctis aſtris mũdo celebris hoibus
multũ amabilis ſanctior vniuer-
ſis q̃ ſola fuiſti digna portare ta-
lẽtũ mũdi: dulce lignum dulces
clauos dulcia ferẽs pondera: ſal-
ua pñtẽ cateruã i tuis hodie lau-
dib⁹ ꝯgregatã al. al. al. Poſt ora-
tionẽ de cruce fiat mem. ð co-
rona dñi ꝑ añaꝫ. Gaude felix
mater eccl̃ia adſũt tibi noua ſolẽ-
nia: nã corona quõdã in glïa nũc
ꝑ orbẽ refulget glïa al. ℣ Tuam
coronã adoram⁹ dñe al. ℟. Tuũ
glïoſuꝫ recolimus triũphũ alla.
p Reſta q̇s oṗs Orõ.
de⁹: vt q in memoriam
paſſionis dñi nr̄i ieſu chriſti
coronã ei⁹ ſpineã veneramur
in terris: ab ipſo glïa ⁊ hono-
re coronari mereamur i celis
Qui tecũ: Si feſtũ ſcẽ crucis
in die aſcẽſionis venerit ĩ vj.
fer. celebret ⁊ feſtũ corone in
ſabbatum transferatur.
In feſto corone ad matutꝫ
inuit. Adſũt dñici ſerti ſolen-
nia laude multiplici plaudet ec-
E clesia alla. Hym.
Terno regi glïe deuota

laudũ cãtica: fideles soluant
hodie ꝓ corona dñica. C o⸗
ronat regẽ oĩuꝫ corona cõtu
melie: cuiꝰ nobis opprobriũ
coronã ꝯfert glie. De spina
rũ aculeis christi corona ple
ctiꝑ: q̈ mistris tartareis mũ
di ptãs tolliꝑ. C orona chri
sti capitis sacro ꝑfusa sãgui
ne: penis solutis debitꝗ reos
purgat a crimie. Q uesumꝰ
auctor oĩuꝫ. vel T u esto nr̃ꝫ
L aus christo regi glie ꝓ co
rone virtutibus: q̈ nos refor
mãs grẽ coronet i celestibus
Amẽ. In nocꝑ. super ps añ.
Christũ, sub serto spineo deridet
plebs ꝑfidie cuiꝰ cruore roseo ser
tũ ꝯferꝑ glie al'. ps. Btũs vir.
Quare fre. Dñe qd. ℟. Tuã
coronã adoramꝰ dñe al'. Ex q̊dã
ſmõe de corona dñi. ℞. j.
n On mireꝑ orthodoxoꝝ
quispiã si iucũda coro⸗
ne dñice solẽnitas diẽ hunc
expẽdat in laudibꝰ redẽptorꝗ
Quia ⁊ si hec corona capiti
saluatorꝗ ad penã ⁊ ludibriũ
in die ꝑasceues fuerit appli⸗
cata: tñ qꝛ dies illa nõ ẽ gau
dij: ſꝫ meroris qñ mẽbra com
patiũꝑ capiti: differꝑ interi

hec gratulabũda festiuitas
in q̈ recolligimꝰ salutis nr̃e
messẽ de spinaꝝ semie ꝓpa⸗
gatã. ℟. Spina carens flos spi
na pungiꝑ: ꝑ quã culpe spina cõ
fringiꝑ. Spina morꝗ spinis retũ
diꝑ dũ vita moriꝑ al'. ℣. Per h
ludibriũ hostis deludiꝑ: mortis
dominiũ ꝑ mortẽ tolliꝑ. Spi.
M Iro etenim mo ℞. ij.
do diectio capitꝗ obti
nuit veniã ⁊ grãm corpori ⁊
percusso vertice solidata sunt
mẽbra. Synagoga siqdẽ mr̃
christi ſm carnẽ nouercaꝫ se
exhibẽs affectu crudelitatis
⁊ effectu nostrum salomonẽ
corona spinea coronauit.
Pudeat ergo sectari gloriã
mẽbra qbus caput suũ tã in
gloriũ exhibeꝑ pctõꝝ nr̃orũ
spinis circũdatũ: pudeat ſb
spinato capite mẽbruꝫ fieri
delicatũ. ℟. Coronat regẽ oĩuꝫ
iudea serto spineo stat inꝑ spinas
liliũ vernãs cruore roseo. Spi⸗
narũ culpe nesciũ spine punctuꝫ
aculeo al'. ℣. Sub decore fulget
purpureo corpus nitens candore
niueo. Spinaꝝ. Lectio. iij.
s Cripsit nãq; ioannes
euangelista: Exiuit ie

sus portãs spineã coronam ꝛ purpureũ vestimentũ: vt q̃si pugil nr̃ in armis ꝛ vestimẽtis rubeis appareret. Exeamus ergo ad eũ egredientez extra castra iproperiũ eius portantes: erumnã ei⁹ nr̃am reportantes: ꝛ dicam⁹ cũ psalmista: Cõfixus suz in erũna mea dum configitur spina. ℟. Felix spina cuius aculei guttis rubent roris sanguinei. Uires frangunt regis tartarei seras pandunt regni siderei. Alleluia ℣. O spinarum imensa gloria que tot nobis prestat remedia. Uires. Gloria patri. Alleluia. ℣. Plectẽtes coronam de spinis allã. ℟. Posuerunt sup caput dñi all. In lau. añ. Adest dies leticie q̃ diadema spineũ cõmendat memorie christi cruore roseũ al. Añ. Sũmũ regẽ glorie spinis coronatũ ridet plebs perfidie morti cõdemnatũ all. Añ. O q̃ felix punctio q̃ btã spina de qua fluit vnctio mũdi medicina allã. Añ. Pungẽs spina vulnerat christũ patientẽ ꝛ a morte liberat populũ credentẽ al. Añ. Spine rubent sanguine christũ cruentantes mũdũ lauãt crimine celũ reserãtes al. Cap.

Egredimini filie syon ꝛ videte regez salomonẽ in diademate quo coronauit eum mater sua. Hym.

Lauda fidelis ꝓcio spine tropheũ inclytũ: p quã perit perditio vite q₃ datur meritũ. Nos a punctu liberat eterni patris filius dũ spinis pũgi tollerat spinarũ culpe nescius. O ũ spinarũ aculeo christ⁹ pro nob pertulit: p diadema spineuz vite coronã contulit. P laudat turba fideliũ q̃ per spine ludibriũ: purgat creator omniũ spineti nostri vitiuz. Quesum⁹ auctor. vel Tu esto nostrum. Laus christo regi glorie pro corone virtutib⁹: qua nos reformãs gratie coronet in celestib⁹. Amẽ ℣. Eris corona glorie in manu domini allã. ℟. Et diadema regni in manu dei tui al. Ad bñ. añ. Aue spina pene remedium serui decus regis opprobriũ tua plaga dolor ludibriũ vite nobis mercatur premiuz alleluia. Ad tertiã cap. Egredimini. ℟. Tuã coronã adoramus domine Allã alleluia. ℣. Tuũ gloriosũ recolimus triumphũ. Alleluia

Glia. Tuam. ℣ Gloria ⁊ honore coronasti eũ dñe al. Ad vj. cap

Vidi ⁊ ecce equus alb⁹ ⁊ q sedebat sup eũ ha bebat arcũ: ⁊ data est ei corona: ⁊ exiuit vincẽs vt vinceret. ℟ Glia ⁊ honore coronasti eũ dñe. Al. al. ℣. Et ꝯstituisti eũ sup opa manuũ tuaꝝ. Alla. Glia. Glia. ℣. Posuisti dñe.

In die illa Ad. ix. cap erit dñs exercituũ corona glie: ⁊ sertũ exultationis residuo ppli tui. ℟. Posuisti dñe sup caput ei⁹. Al. al. ℣ Coronã de lapide pcioso. Al. Glia Po. ℣ Eris corona glie in manu dñi alla. Ad vš sup ps añ. Adest. ps Dixit dñs. Cõfitebor. Btũs vir. Laudate pu. Laudate do. o. gẽ. Cap. Egredimini. Hymnus. Eterno regi glo. ℣. Tuam coronam. Ad magt añ. O decus eccłie gliosa spina sertum regis glorie mundi medicina: presentis angustie dulcor ⁊ resina te laudantes hodie serues a ruina alleluia.

Sci ioãnis añ portã latinã ad vš sup ps añ. cap hym ℣. de coi euangelistaꝝ. Ad magr añ. In feruẽtis olei doliũ missus ioãnes apls diua se ꝓtegẽte gratia illesus exiuit alleluia

Deus q ꝯspicis Oro. qa nos vndiq3 mala nrã ꝑturbant: ꝑsta q̃s: vt bti ioãnis apli tui ⁊ euãgeliste intcessio gliosa nos ꝓtegat.

Ad matut. inuit. ps hia de coi euãgelistaꝝ pascalis tpis

In illo tpe Scdz ioãnẽ.

Dixit iesus petro: Sequere me ⁊ reliq. Omel. venerabilis bede pbri. Lc. j.

Non est putãdũ q discipul⁹ ille nõ sit mortu⁹ in carne. qz nec dñs hoc de ipso futuꝝ pdixit. Sed ita poti⁹ intelligẽdũ ẽ: q ceteris discipulis christi p passionẽ cõsumatis: ipse i pace ecclie aduentũ vocatiõis expectauerit. Et hc est qd ait dñs: Sic eũ volo manere donec veniã. Nõ qa nõ ⁊ ipse multos antea labores ꝓ dño ꝑtulerit: s3 qz vltimũ i pace seniũ finierit vt pote eccle sijs christi p asiã quã regebat iã lõge lateq3 fundatis. Lc. ij

Nã in actib⁹ aploꝝ cũ ceteris aplis flagellat⁹ inuenit qñ ibant apli gaudentes a conspectu concilij qm digni habiti sunt pro nomine iesu cõ-

tumeliã pati: ⁊ a domiciano cesare in feruẽtis olei doleuz missus vt i ecclesiastica narrat historia ex q̃ tñ diuina se ꝓtegente gr̃a tã intact⁹ exiuit q̃ꝫ fuerat a corruptioue cõcupiscẽtie carnalis extraneus
N ec mlt̃o post ab eo. L.iij.
dẽ pncipe ꝓpter insupabilez euãgelicãdi ↄstãtiã in pathmos insulã ẽ exilio relegat⁹ vbi humano licꝫ destitut⁹ solatio diuine tamẽ visionis meruit ⁊ allocutiõis crebra cõsolatiõe releuari. Ad laud. ⁊ ad horas Cap. hym. Ãia ℣. de cõmuni euangelistarum.

In trãslatiõe beati petri mr̃is sic in festo eiusdẽ. L.j.

c Anonicato beato petro martyre ab innocentio q̃rto fr̃es apud mediolanuz ad capitulũ ↄuenerũt Et volentes eũ honorificẽti⁹ tumulare licꝫ iã ãni circul⁹ effluxisset adeo sanũ ⁊ integrũ inuenerũt ac si eadẽ die fuisset sepult⁹. Quo iuxta plateã eminenti⁹ collocato oĩ ppl̃o ostẽsus atq̃ꝫ ab eodẽ suppliciter venerat⁹ ẽ. Preter miracula ℞o q̃ in bulla canonicatõis cõtinẽt alia q̃ꝫ plura cõperta sũt. Sepe eñi luiaria de celo descẽdẽtia ⁊ ad idẽ accedẽtia a q̃ꝫ plurimis religiosis visa
I uuenis qdã co- L.ij sũt.
man⁹ gafred⁹ noĩe de panno tunice sci petri martyr ꝫ secũ ex deuotiõe portãs derisorez sup hoc hereticũ obuium habuit. Cui heretic⁹: Si pann⁹ illi igni supposit⁹ iustus exierit: scm̃ ⁊ ipse credã quẽ supstitiose venerarꝫ: eiusq̃ꝫ fidei fideliter adherebo: Nec mora ꝓiect⁹ in ignẽ pãn⁹: mox illesus resiliuit. Deinde motu ꝓpo carbones aggrediẽs penit⁹ extinxit. Tũc ait dur⁹ ille corde: Sic vtrũq̃ꝫ ⁊ tunice mee pãn⁹ faciet. Mirũ nego ciũ. Dãt ãbo prunis. Sꝫ increduli portiõe exusta: sci mãtyris nõ solũ iusta seruat̃: s vt pri⁹ ignẽ extinguit. Quo viso heretic⁹ ille corde cõpunctus errore deposito viam veritatis amplex⁹ quod factuz fuerat predicauit. Lectio.iij
A pud traiectũ theuthonie ꝓuincie dũ muliercule quedã in platea filãtes ⁊ martyris venerationẽ ↄtẽnẽtes sub sãnarẽt: diuinã vltionẽ in se repente cognerũt. Nãꝫ inter

derisoria v̄ba eaꝝ digiti cuꝫ filo cruētare cepꝫrūt. Exterrgētes āt digitos putabāt vt sepe cōtingit a filo ledi ⁊ illesos eosdē iueniētes cū timore ⁊ tremore dixerīt: Uere facti digna recipim⁹ q2 mr̄is sanguini detraxim⁹. Dū āt h a p̄ore loci i eccl'ia eaꝝ relatiōe declamaret: grāmatic⁹ qdā stomachās ait: Muliercularū aucupes sūt isti Qui mox validissima febre correptus cordis sui p̄uitatē ꝓfess⁹ votū vouitq̄ si atlethe christi meritis febres exueret a talib⁹ de cetero linguā ꝓhiberet. Mira res. Mox eni emisso voto integram sanitatem recepit.

In festo apparitōis scī michaelis ā̄chāgeli i maẗ. p̄mi p̄s cū vltimis R̄ijs cū Al'ia. Cetera oia sicut in alio festo.

Scōꝝ gordiani ⁊ epima.

Oīa q̄s o p̄s chi. Oro. de⁹: vt q btōꝝ martyrū tuoꝝ gordiāi atq̄ epimachi solēnia colim⁹: eoꝝ apd̄ te intercessiōib⁹ adiuuemur. Per. Ex gestis eoruꝫ. L. j

c Um iulian⁹ imperator p̄seq̄ret christianos gordianus vicari⁹ ei⁹ ad p̄dicatiōe scī ianuarij queꝫ volebat ad sacrificādū cōpellere cōuersus: prexit flēs ad vxorem suā marinā: ⁊ sic venientes ad ianuariā ꝓstrati: veniā ⁊ baptismū petebāt. Januari⁹ respondit: Uidete si bene creditis ⁊ neqd in abscōditis teneatis. Lectio. ij

Marina rn̄dit: Unaꝫ imaginē iouis habem⁹. Ductus itaq̄ ianuari⁹ in thalamū simulacrū apph̄edit ⁊ in igne ꝯflatū icloacā ꝓiecit ⁊ ita baptiçauit gordianū cū vxore ⁊ alijs qnq̄gitatrib⁹. Qd̄ cum factū fuisset clementian⁹ tribun⁹ h̄ sciēs denūciauit iuliano. L. iij.

Ad h̄ ipator iratus iussit ianuariū exilio ꝯdēnari gordianū v̄o nolentē sacrificare ꝯcollari. Decollat⁹ ḡ qnq̄ dieb⁹ ad canes ꝓijcit̄ s iuēt⁹ custodit⁹ ab eis nō lesus a familia sua nocte sepelitur in cripta vbi p̄die sepeli erat scm̄ epimachū: q̄ distat ab vrbe miliario fere vno.

Sanctoꝝ nerei achillei ⁊ pācracij martyruꝫ. Oratio.

Semp nos dn̄e martyꝝ tuoꝝ nerei achillei atq̄ pancratij foueat q̄s btā so

lenitas z tuo dignos reddat obsego. p. Ex gestis eo₂. R. j.

D Omicilla domitiani ne- ptis desposata aurelia no filio ↄsularis: habuit cubi cularios eunuchos nereũ z achilleũ baptiçatos a btō pe tro. Isti dũ viderent dñam suã gēmis z purpureis z au ratis vestib⁹ ornari docuerũt eã gloriã mũdanã ↄtēnere z a btō clemēte successore petri veniēte ad eã christo ꝟginez ↄsecrari. R. ij. Aurelian⁹ ꝟo ipetrauit a domitiano vt si sacrificare nollet cũ nereo z achilleo exiliũ isule pōtiãe subiret. Q̄d cũ factum eēt z ipe secut⁹ eos iducēt mr̄es vt ꝟgini ꝑsuaderēt: z ipi poti⁹ eã i scō ꝓposito ↄfortarēt: tra diti ↄsulari cũ afflicti eculeo ꝟberib⁹ z flãmis sacrificare nollēt capite cesi sũt. R. iij. Pancrati⁹ nobilissĩm⁹ iuue nis mortuis parētib⁹ q eũ re- ligiosi istruxerãt facultates suas ꝓ noīe crucifixi q̄tridie expēdebat. Cũ aũt sup his z sup blasfemia deoꝝ accusat⁹ corã diocletiano: nec minis nec ꝓmissis posset a christo auelli: ſ poti⁹ lz puer q̄tuōde cim anoꝝ ipatorē ↄfũderet: iussus est duci ad locũ mortis. Ipse ꝟo velut agn⁹ gaudēs duct⁹ ad victimã: muniēs se signo crucis gladio ↄsumat⁹ ē

Sci seruatij epi z ↄf. Orō

Exaudi dñe preces nr̄as q̄s in sci seruatij cōfes- soris tui atq₃ pōtificis solen nitate deferimus vt q tibi di- gne meruit famulari: ei⁹ int̄ cedētib⁹ meritis ab oīb⁹ nos absoluas pctis. Per. R. j.

b Eat⁹ seruati⁹ i q̄rto gra du attinēs christo na- t⁹ fuit i armenia ex p̄re z ma- tre iudeis. Hic sede vacãte i tũgris ciuitate solennissima theuthonie: ordiatōe dina ꝑ ãgelũ de hirls ꝑduct⁹ ē tũgris z ibidē ordinat⁹ eps ꝑ eũdē. Hic i ligua materna itellige bat ab oīb⁹ q̄ñ spũalia solũ ꝑ tractabat: ſ a nullo penit⁹ in telligebat nisi ꝑ interp̄tē q̄ñ de cura tpaliũ agebat. R. ij. Uir iste scũs p⁹ receptionez dñici corporis ipso die nullo corꝑali cibo vtebat. Ciborũ suoꝝ reliq̄ leprosos munda- bat aq̄ lotiōis manuũ suaꝝ i firmos curabat. Infirmi q cũq₃ tactu manuũ vel pedũ

suorum continuo sanabantur. Eie/
ctus autem de tungris, propter ma
liciam inhabitantium venit traie
ctum: vbi excidium galliarum per
hunnos futurum diuina reue
latione cognouit. Episcoporum
autem gallicorum rogatu: preuenia
impetranda apostolorum limina pe
tijt. Cui sitienti in via fontem
dominus aperuit et angelus obtulit
cyphum preciosum. Lectio.iij.
Eo autem romam intrante campa/
ne omnes sine humano adminiculo
pulsate sunt. Tandem eidem oranti:
a domino reuelatum est iram dei in po
pulo propter eorum scelera con/
firmatam: traiectense tamen oppi/
dum quod ipsum pie exceperat serua/
retur. Huic super terram in feruore
solis accumbenti apparuit aq/
la vna ala ipsum a radijs solis
protegens et alterius motu auram
excitans ad viri dei refrigerium
Reuersus igitur ad proprias plebem
exhortans dum diuina celebraret
angelus a dextris altaris eidem
suum obitum nunciauit. Qui sta/
tim post missam astante populo ele
uatis in celum oculis in domino fe
liciter obdormiuit: et statim
cunctis videntibus velamen se/
riceum super corpus eius ange/
licis manibus est delatum.

Scte potentiane virginis Oratio.
Exaudi nos deus salutaris
noster: vt sicut beate potentia/
ne virginis tue festiuitate gau/
demus: ita pie deuotionis eru
diamur affectu. Per. Fiant
tres lec. de com vni virginis.
In translatione beati domini
ad ves. an. Adest dies leticie quo
beatum dominicum exaltauit rex glorie per
odorem mirificum alleluia. ps. Laudate
pue. cum ceteris Cap. hym. v.
sic in festo ipsius. R. In odoris
Ad magnificat an. Magnificat domini/
cum christus nouo miraculo dum odo
rem mirificum eius profert ex tumulo
alleluia. Oratio Deus qui ecclesiam
Ad mat. inuit. Adsunt dominici
leta solennia laude multiplici plau
dat ecclesia al. Hym. Nouus
athleta. In noct. an. Preco
nouus et celicus missus in fine seculi
pauper fulsit dominicus forma promissi
catuli alleluia. ps. Beatus. An. Flo
rem pudicitie seruans illibatum attigit
eximie vite celibatum alleluia. ps.
Quare. An. Documentis artium
eruditus satis transijt ad studium
summe veritatis alleluia. ps. Domine
quid. v. Amauit eum dominus
Si hoc festum beati dominici
in tempore paschali euenerit le/
gantur tres prime lec. alio tempore

addant frequētes. Lectio. j.
Post obitū bti dñici diuina non defuere miracula: quoꝝ qdā plurima idiscreta quorūdā hūilitas occultauit: dicētiū debere recitari miracula: ne sub obtētu deuotiōis notā incurrerent cupiditatis. R. Fulget dec⁹ ecclesie nouū clarū ꝓdigio lucerna splēdet hodie diu latens sub modio. Qua ꝫ odore rex glie reuelauit eximio allā. V. O mira suauitàs inaudite fragrantie ꝑ quā patris dignitas declarat ecclesie
Plura ꝟo ꝑ. R. ij. Quā. negligētiā aboleuit obliuio: mater ingratitudinis grē iimica. Quedā ꝟo ɔscripta sūt diligēti ꝑus inqsitōe pra discussa ꝛ corā dño papa gregorio fideliū attestatōe ꝓbata. R. Uirgo pugil christi virtutū forma fuisti verbo fulsisti dū trāsferri meruisti Fragrat odor dulces cātāt celi agmina laudes allā. V. Regna tuis pāde celi doctor venerāde. Fra. Lectio. iij.
Sic cū bti dñici crebrescentib⁹ euidēter miraculis non posset vltra scitas occultari: fideliū dignuꝫ duxit deuotio corp⁹ ei⁹ humili ꝑus solo depositū ad altiorē locū reuerēter transferre. R.
In odoris mira fragrātia populorum currit frequētia. Ubi passim christi clemētia. Sana reddit membra languētia. Allā. V.
Sidus quondā oppressum nebula veri solis pandunt miracula. Ubi passim. Gloria. Allelnia.
Qr si festū bti dñici euenerit post trinitatē nō repetat Allā. sed. Sana red. L. iiij.
In dieb⁹ illis apud bononiaꝫ aderat frater nicholaus de iuuenatio ꝟtute pariter ꝛ opiniōe ꝑclar⁹. Qui cū eēt anxi⁹ vtꝝ ne dñs ad exaltationeꝫ sci sui signū aliqđ dignaret ostēdere: randē int sopore ꝛ vigorē ɔstituto visū ē sibi cōspicere quēdā virum dicētē: Hic accipiet bñdictionē a dño ꝛ misericordiaꝫ a deo salutari suo. Lectio. v.
Statuta igit hora hi qui ad exequēdū ꝑfate translatiōis negociū interesse debuerant couenerunt. Erat aūt monumētū ipsi⁹ i q ꝑmū fuerat tumulat⁹ grādi lapide durissimo cemēto ɔclusū: ita nec spiramē qdā vel ab interioribus posset ꝓcedere: vł ab

bus subintrare. Lectio. vi.
Hoc cũ fuisset factũ: vix fer/reis instrumẽtis cemẽto sub latoq; lapide patefactũ tãta subito ex ipso erupit suauis/simi odoris fragrãtia: vt nõ tã sepulchrũ q̃ꝫ cella videret aromatũ patuisse. Nec mirũ cũ corp⁹ ei⁹ virgineũ fuisset charismatũ apoteca. R. vij.
Erat etiã odor ille tãt⁹ tãq; mirabilis vt iusitata fragrã tia cuncta superet aromata nec alicui⁹ rei nãlis odori si/milis videret. Nec solũ ossi/bus aut pulueri sacri corpis vel capse odor ille ierat verũ etiã fratrũ manib⁹ hoꝝ qp/piã tangẽtiũ adherebat. R.
Qua in re pẽsãdũ ẽ q̃ꝫ viij. i mẽsis i celo delitijs pfruat spũs cui⁹ tãta suauitate redo let adhuc i puluere iacẽs cor/pus. Interfuerũt aũt trãsla/tioni pfate exceptis frib⁹ ar chiepõs rauenẽsis: epus mo/rinẽsis.. Postmodũ ꝟo sabi nẽsis: brixiẽsis: bononiensis ꝛ tornacensis. Lectio. ix.
Insup aũt ꝛ ptãs bononiẽ/sis cũ suis militib⁹ qui sepul chrũ accincti armis ne quis videlicet de sacrosanctis re/liquijs qcq; subriperet circun/stabãt. Hi oẽs testes oium q̃ circa pñs negociũ gesta sunt vl̃ oñsa diuit⁹ extiterunt: ad honorẽ ꝛ gl̃iã iesu christi.
Ora p nobis btẽ dñice. R. Ut digni. In lau. añ. Gẽma sub terra latuit despecto iacens locu locũ virt⁹ apparuit multiplici miraculo al. Añ. Corp⁹ sacr̃ qḋ fuerat apotheca charismatũ vni uersã exupat fragrãtiã aromatũ al. Añ. Glebã sacri corpis odor ꝓpalauit quã neglecti tpis cur/sus occultauit al. Añ. Tũba mi/ra fragrãtia ꝓfũdẽs vim odoris corda reddit ardẽtia i laudẽ sal/uatoris. Añ. Supãs fragrãtiã odor pigmẽtoꝝ emulũ ꝛ gloriam mõstrat pmioꝝ al. Cap. hym. ꝟ. sic ĩfra i festo ipsi⁹. Ad bñ añ. O quant⁹ stupor ppl̃i: quan ta fratrũ leticia dũ loco sacri tu/muli mira prodit fragrantia cur runt senes ꝛ paruuli ad sancti beneficia all'a. Ad horas diei capl'a sicut in alio festo. Ad vs Capl'm hymn⁹. ꝟ. vt in pmis ꝟs. Ad mgt̃ añ. O spe/culũ mũdicie carnis carẽs spur citia tue colentes hodie trãslatio nis gaudia trãsfer ad regnũ glo/rie post huius vite stadia all'a.

Si hoc festū in vigilia ascen
sionis euenerit: in secūdis ve
speris añe ps̄ ꝛ oia de ascēsiōe
erūt ꝛ mēo. fiet de btō dñico
Si aūt in crastino ascēsiōis
fuerit celebrādū in die ascen
sionis vespe erūt de ascēsiōe.
ꝛ memo. fiet de beato dñico.
Qñ aūt hoc festū post trini
tatē occurrerit celebrādū ad
vs̄. fiat vt. s̄. notatū est: exce
pto ꝙ Alla. post añas ꝛ ꝑsia
posita nō dicāt. Ad matutī.
inuit. añe sup ps̄ noct̄ noꝝ sic
in alio festo. ℞. j. Mūdū. ℞.
ij. Datū mūdo. ℞. iij. Fulget.
℞. iiij Paupertatis. ℞. v. Pa
nis. ℞. vj. Uirgo pugil. ℞. vij.
Felix. ℞. viij Ascēdēti. ℞. ix.
In odoris. Ad alias hōs vt s̄
notatum est. Alla. tñ p᷒ ꝑsia
ꝛ añas posita non dicantur.
Sancti vrbani pape ꝛ mar/
tyris. Oro.
D A q̄s oipo/
tēs deus: vt qui bti vr/
bani martyris tui atq; pōti/
ficis solennia colimus: eius
apud te intercessionibus ad
iuuemur. Per. Lectio. j.
Urban᷒ ciuis roman᷒
genere nobil̄: s̄ scītate
nobilior sucessit calixto pape
Dignitat̄ vero sue officiū o
ptis ꝑtatū studijs adornās
ml̄toties exilio dānabat̄ ab
vrbe s̄ a fidelib᷒ clā retract᷒ i
ftrio ab vrbe miliario ꝯueniē
tib᷒ ad se ppl̄is ꝯtinue ꝑdica
uit Almachi᷒ ꝑo ꝑfect᷒ insi/
diabat̄ occultatis: ꝛ publice
egressos puniebat. L. ij.
Carpasi᷒ ꝑo vrba nū igrēs
ꝛ inueniēs cū trib᷒ ꝑsbyterꝭ ꝛ
trib᷒ diacōib᷒ orātē stati eos
almachio ꝑsentauit. Positi
ꝑo i carcē tota nocte ꝯfortā/
tes christianos q ibi erāt ma
ne facto almachio ꝑsentant̄
Cū aūt scūs vrban᷒ ad sacri
ficandū duct᷒ oraret: simula
crū corruit ꝛ tēplū ꝛ viginti/
duo sacerdotes gētiliū st̄ oc/
Ad hec almachi᷒ L. iij. ciſ
furibūdus: scōs iussit crude
lissime verberari. Urbanus
aūt iterū missus i carcerē: cū
per tres dies ppl̄m ad ꝑseue
rātiā hortaret̄: die tertia no/
lēs imolari cū socijs decolla/
tus ē. Carpasi᷒ aūt a cede re/
diēs ꝛ idolo q̄si victor sacri/
ficans: a demone corripit̄ ꝛ
deos blasphemās ꝛ christia/
nos inuictos ꝑdicās p᷒ pau/
lulū suffocat̄ ꝙ vidētes vxor
ꝛ filia crediderūt in christū.

Scẽ petronelle v̄ginis Orõ.

e Xaudi nos deus salutaris nr̄: vt sicut beate petronelle virginis tue festiuitate gaudemus ita pie deuotiõis erudiamur affectu. Per.

Ex vita quam scripsit sanctus marcellus. Lectio. j.

PEtronella petri ap̄li filia: ob nimiã pulchritudinẽ volũtate p̄ris febrib⁹ estuabat apud quẽ discũbentib⁹ cõdiscipulis inqt ad eũ Tit⁹ cur ceteros sanas egros gnatãq; tuã febricitare finis Cui petr⁹ quia sic ei expedit. Petr⁹ v̄o ne sanãdi R. ij. impossibilitas sibi obijceret ait ad illã. Petronella surge veloci⁹ et nob ministra. Que de subito sospitati data famulabat illis: Deposita q̃z mẽsa. Petronelle dixit petr⁹ redi ad lectum tuum. R. iij. Tãdẽ cũ petr⁹ eã i dei amore fũdatã cognouisset pfecte sanauit. Quã cũ ob ei⁹ venustatẽ comes qdã estuaret petijt vxorẽ. Cui illa Si me cupis da m̄i v̄gines q̃ me ad domũ tuũ sociẽt. Quas cũ ille pare ipa ieiunijs atq; orõnib⁹ insistens corp⁹ q̃z dñicũ susci piẽs p⁹ triduũ migñuit ad dñz

Sancti marcellini et petri martyrum. Oratio.

d Eus q nos ãnua btõrũ martyrũ tuorũ marcellini et petri solẽnitate letificas: presta q̃s vt quorũ gaudem⁹ meritis: puocem̃ exẽplis Per.

Ex gestis eorum. Lectio. j.

CUm petr⁹ exorkista teneret in vinculis tpe diocletiani: dixit arthemio in cui⁹ carcere erat: cui⁹ filia a demonio vexabat: Si credideris i christũ filia tua saluabit. Cui arthemius: Duplicabo sup te cathenas: et si de⁹ tu⁹ liberauerit te: et sanã videro filiã meã credam illi. Quod cũ fecisset: dixit ei petrus: Vade i domũ tuã quia mõ me videbis ibi. Cum aũt abijsset et hec dicẽt vxori sue adest petrus tenẽs in manibus suis signũ crucis. Et sanata ẽ filia et omnes qui erãt in domo baptiçati sũt. R. ij. Tũc iuit arthemi⁹ ad alios incarceratos pmittens lib:ros fieri qcũq; vellẽt cẽ christiani. Qd cũ fieret et rumor puenisset ad iudicẽ q marcellin⁹ et petr⁹ illos q erãt i carcẽ

baptiçassent: iussit eos detru
di i carcerē sepatim. Angel⁹
aūt dñi absoluens ambos: ꝛ
ducēs eos ad domū arthemij
iussit vt septē dieb⁹ populuȝ
ↄfortarēt: ꝛ octauo die se iu-
dici pñtarent. Lectio. iij.
Cū ergo marcellin⁹ ꝛ petr⁹
in carcere nō eēnt iuēti: iussit
iudex arthemiū cū vxore ꝛ fi
lia cū sacrificare nollēt i fra
lapidib⁹ obrui. Marcellinū
pꝛo ꝛ petꝝ decollauerūt. Quo-
rū aīas vestib⁹ splēdidis ꝛ gē
mis indutas dorothe⁹ q eos
decollauit: vidit angeloꝝ ma
nib⁹ i celū deferri: vnde ipse
christian⁹ effect⁹ i pace qeuit

Sci medardi epi. Oratio

Exaudi dñe pces nr̄as:
qs i sci medardi ↄfesso
ris tui atq; pontificis solēni-
tate deferim⁹ vt q tibi digne
meruit famulari ei⁹ intcedē
tib⁹ meritis ab oīb⁹ nos ab-
soluas pctis. Per. Fiant le-
ctiones de cōmuni.

Sci pmi ꝛ feliciani mrꝝ.

f Ac nos qs dñe Oro
scōꝝ tuoꝝ pmi ꝛ felici
ani sp festa sectari: ꝛ eoꝝ suf-
fragijs ꝓtectionis tue dona
sentire. P. Ex gestis eoꝝ. L. j

Temporib⁹ diocletiani
ꝛ maximiāi: pm⁹ ꝛ feli
cian⁹ accusati apud eos a pō
tificib⁹ tēploꝝ i cācerē detru
dūt: sed stati ab angelo ↄfor-
tati sūt soluti: pñtati pꝛo pre-
sidi cū supari nō possent: ab
iuicē sepant. Cū aūt felicia-
nū mollire non posset: iussit
clauos i manib⁹ ꝛ pedib⁹ ei⁹
figi: ꝛ sic triduo pēdenti i sti-
pite nihil penit⁹ mistrari: et
p⁹ in carcerē ē retrusus. L. ij
Sequenti die iussit pmū ad
duci: ꝛ dixit ei: Ecce frat tu⁹
ↄsentiēs imꝑatorib⁹ magn⁹
ē i palacio ipsoꝝ. Uñ si tu sic
feceris soci⁹ ei⁹ eris. Respon
dit pm⁹: Noui docēte me an
gelo qd de feliciano fecisti et
vtinā merear ei iungi. Tunc
irat⁹ pses iussit p⁹ mlta sup-
plicia plūbū bulliēs i os ei⁹ i
fundi: astāte feliciano vt ter
Post hec L. iij. reret.
iussit eos i theatrū sil' duci: ꝛ
duos leones imitti. Qui sta-
tim ad pedes eoꝝ corruentes
eis ceperūt blādiri. Ad h̄ spe
ctaculū pl⁹ q̄ȝ duodeci milia
hoīum ↄuenerūt. Quoꝝ qn-
genti cū suis oīb⁹ crediderūt
Tunc videns preses eos non

posse vici: iussit eos ex apbi/
theatrum decollari.

Sci barnabe apli. Oro.

q Uesum⁹ ops de⁹ vt bea
tus barnabas aposto/
lus ꝑ nobis iploret auxiliu:
vt a nostris reatib⁹ absoluti
a cuctis etia periculis exua/
mur. Per. Si festu bti bar/
nabe i paschali tepore euene/
rit legant tres pme lecti. alio
vo tpe addat sequetes. R. j.

Sanctus barnabas ci/
pri⁹ gene: vn⁹ d. lxxij.
christi discipulis: scm paulu
nouiter ꝯuersu duxit ad apo
stolos et narrauit eis quo co/
uersus fuerat. Tanta aut me
ruit gram christi q a spu sco
elect⁹ apls cu bto paulo pdi/
cauit: et mlta miracula fecit

Cum aut esset in R. ij.
yconio ciuitate: visio apparu
it ioanni discipulo et ꝯsobri/
no eius dices: Constans esto
ioanes: qz amodo no ioanes
sed marc⁹: id est excelsus vo/
caberis. Quod cu vigilans sco
barnabe indicasset respodit
Caue ne alicui dicas q vidi
sti: na et mihi hac nocte appa
ruit dns dicens: Costas esto
barnaba: qz pmia eterna ꝯci
pies: eo q gete tua reliqsti et
aiaz tua ꝑ noie meo tradidi/

Cu g scus bar R. iij. sti.
nabas cu paulo i antiochia
pdicasset: et ad ptes occidentis
cu paulo causa pdicationis
ire disponeret: rogabat pau/
lu scus barnabas vt pus iret
cipru ad visitadu paretes su
os: et postea in hirlm sil irent.

Interea angel⁹ appa R. iiij.
ruit sco paulo dices: Ne tar
des venire in hirlm qz qdaz
fres ibi te expectat. Quod cum
scus paul⁹ sco barnabe dixis
set rndit: Fiat voluntas dei.
Nuc aut cipru vado: et ibi vi
ta finies te ampli⁹ no videbo
Tu ora ꝑ me ad dnm: vt am
pli⁹ ei placeat misteriu meu.

Cu aut flens ad pe R. v.
des eius se volutaret copati/
ens ei paul⁹ dixit: Noli flere
frater: qz sic est voluntas dei
na et mihi apparuit dns hac
nocte dices Ne ꝓhibeas bar
naba ire cipru: qz multos il/
luminabit ibi et martyrium
ꝯsumabit Et cu sic ab inuice
discessissent: barnabas et ioa
nes ei⁹ discipul⁹ ꝑperates in
cipru: multos in itinere ꝯuer
tert. Secu aut feres euange/

liũ bti matthei sup egros il-
lud ponebat ⁊ cõtinuo sana-
Decipro aũt R.vj. bãr.
exeũtes iuenerũt barien ma
leficũ quẽ paul⁹ dudũ ad tẽ-
pus lumine puauerat: ꝗ pci-
bus sergij pauli ꝓcõsulis sa
nauerat:: ⁊ ab eo ꝓhibiti in
trare paphũ: venerũt ad lo-
cũ vbi gẽtiles viri ⁊ femine
nudi ludẽdo currebant. Vñ
idignat⁹ scũs barnabas ma
ledixit tẽplũ: ⁊ stati pars tẽ-
pli cecidit: ⁊ occidit plīmos
paganorũ. Lectio.vij.
Cũ ꝗ exissent venert i sala-
minã ciuitatẽ: ⁊ cepit apłus
synagogã iudeoꝝ p euãgeliũ
sci matthei ad christi gratiã
introducẽ. Cũ aũt ibi pdicã-
do multos ꝯuertisset: cõpꝰri-
ens h barien seditionez exci-
tauit in eos: ⁊ cõphensũ eũ ⁊
mltis iiurijs afflictũ ꝗrebãt
tradẽ iudici ciuitatꝭ. R.viij.
Cognito autẽ ꝗ eusebi⁹ vir
magn⁹ ⁊ ꝑpotẽs de gnẽ nero
nis ipatoris q illuc aduene-
rat eripet eũ de manib⁹ eoꝝ li
gãtes funẽ in collo ei⁹ dilace
ratũ penis a synagoga i hyp-
podromiũ traxerũt: ⁊ deinde
foris portã: ⁊ ibi cũ circũdã-
tes crudelit cõbusserũt. R.ix.
Impij ãt iudei nec sic satia-
ti de nece ei⁹ tulerũt ossa ei⁹ et
i scrinio plũbeo recõdẽtes in
mare pcipitare volebãt. In-
terĩ ioãnes discipul⁹ ei⁹ cum
duob⁹ alijs noctu rapuerũt
ea: ⁊ sepelierũt i qdã cripta ⁊
ibi latuerũt vsq ad tẽp⁹ ceno
nie iperatoris ⁊ gelasij pape
scz vsq ad ãnos domini qn-
gentos ⁊ tunc ipso reuelante
reperta sunt.

Scõꝝ basilidis cirini na-
boris ⁊ naçarij. Orõ.

Sanctoꝝ tuoꝝ basilidis
cirini naboris ⁊ naçarij ꝗsu
m⁹ dñe natalitia nobis voti-
ua resplẽdeãt: ⁊ qd illi⁹ cõtu-
lit excellẽtia sempitna fructi
bus nr̃e deuotiõis accrescat
Per. Ex lectionario romane
Subrabie eccłie. R.j.
Ꝑsecutiõis ꝗ p neronez
excitata ẽ: anolin⁹ btm̃ naça-
riũ diu afflictum in carcere
apud mediolanũ ⁊ cum ipso
celsũ pueꝝ quẽ idẽ nutrierat
gladio feriri iussit. Quoruz
corpa christiani furati sepeli
erũt foras portã i ꝓprijs hortꝭ
Latuerunt ꝯo vsq ad tẽpus
archadij ⁊ honorij. R.ij.

Btũs aũt ambrosiꝰ dño reue
lãte ipsos reperit. Patefacto
ꝓo sepulchro sci naçarij vide
rũt sanguinẽ eiꝰ ita recentẽ:
q̃si ipsa die eẽt effusus: caput
etiã ipsiꝰ qđ abscisũ fuerat i-
tegrũ ⁊ incorruptũ cũ capill'
⁊ barba. Tãto etiaꝫ odore re
pleti sũt: vt odor ille oĩuꝫ aro
matũ vinceret sua suauitate.
Leuato igit' btõ na- R. iij.
çario prexit scũs eps ad scm̃
celsũ martyrẽ q in eodẽ horto
erat: ⁊ vtrosq; trãstulit ad ba
silicã apłoꝝ q̃ est i roma. In-
uẽti autẽ ⁊ trãslati sũt pridie
idꝰ iunij. festiuitas ꝓo coꝝ đ
martyrio agit' v°. kal. augu-
sti. Hodie q̃ꝫ apud mediola-
nũ natale btõꝝ martyꝝ basi
lidis cirini ⁊ nabor' celebrat'

Sci antonij ꝯfessoris de or
dine fratꝝ minorũ. Oro.

e Cclesiã tuã deꝰ bti anto
nij ꝯfessoris tui solẽnia
tas votiua letificet vt spũali
bus sp muniatur auxilijs: ⁊
gaudijs ꝑfrui mereat' etnis.
Per do. Ex gestis eiꝰ. R. j.
BEatꝰ antoniꝰ natione
hispanꝰ factus frater
minor tãti feruoris fuit in fi
de ꝙ circa p̃mordia sui igres
sus transiuit ad sarracenos:
aĩo martyriũ sustinẽdi. Deo
ꝓo alit' disponẽte cũ rediret
per mare delatꝰ ẽ in italiã pre
ter ꝓpositũ: ⁊ ibi remanẽs in
ter frẽs vacando quieti: soli-
tudini orõnibꝰ ⁊ meditatio-
nibus: tante se dedit simplici
tati ꝙ qđ lateret i hoĩe nesci-
Cũ aũt tandẽ R. ij. ret.
cõpulsus cõpelleret' ad faciẽ-
dã collationẽ fratribꝰ: tanta
gr̃a in verbis tãta sapia ĩ cor
de sũt iuẽta ꝙ versũ est oĩbꝰ i
stuporẽ. Postmodũ ꝓo tãtũ
fecit fructũ i populo p̃dicãdo
cõfessiones audiendo: hereti
cos ĩpugnãdo: corrigẽdo ma
gnates: dando cũctis ꝯsitia
salutaria: qđ vix lingua suf
ficeret explicare. Lectio. iij
Porro diabolꝰ eiꝰ salutari-
bus actibꝰ inuidens: quadã
nocte eũ voluit iugulare. Sꝫ
ĩuocato noĩe gl'iose virginis
⁊ illustrata cella eiꝰ supni lu
minis claritate stati discess-
sit. Infirmatꝰ aũt apud pa-
duã vbi diutiꝰ p̃dicauit: btõ
fine qeuit ⁊ cũ sũmo honore
sepultꝰ est. Plurima q̃q; mi-
racula sunt ibidem facta ad
indiciuꝫ sanctitatis eiꝰ ⁊ ad

gloriam saluatoris.

Sanctorũ viti ⁊ modesti martyrum. Oratio.

D Eus q nos ãnua scõrũ martyꝝ tuoꝝ viti ⁊ modesti solẽnitate letificas: cõcede ꝓpiti⁹ ut quoꝝ gaudemus meritꝭ: accẽdamur exẽplis. Per

Ex gestꝭ coꝝ. Lc. j.

VIr⁹ puer eggregi⁹ annos nat⁹ duodecim in sicilia martyrio triũphauit. Hic cũ a p̃re crebri⁹ ꝓpt̃ idoloꝝ despectũ verberaret̃: ⁊ a valeriano prefecto accersit⁹ respuẽs iussa fustibus adeo torquet̃: q carnificũ man⁹ atq; p̃sidis cũ arruissẽt: Ubi clamãte p̃fecto sanauit. Lc. ij.

Pater deniq; illũ cantu pulsatiõe puellaꝝ blãditijs animũ eius a ꝓposito remouere conaret̃ thalamum inclusit. Mox suauissimi odoris fragrãtia spirare supra moduz cepit: ex quo p̃r introspiciẽs admirabũdus septẽ angelos circũ pueꝝ stantes cõspexit. Tũc exclamãs deos in domũ suã venisse oculoꝝ lumie orbat⁹ ẽ. Ad cui⁹ vociferatõez ciuib⁹ ac presidi cõmotꝭ inqt patior q deos vidi factoq; voto dijs cũ ꝑficeret nihil a filio liberatur. Lectio. iij.

Qua ꝑpt̃ neq; p̃r credidit: s occidere filiũ cogitauerat. Uerũtñ angelo dicente ipse cũ modesto ei⁹ pedagogo i insulã quãdã delati sũt. Ibiq; sacra alite deferẽte cibantur Ubi multꝭ claruere miraculis. Postremo vitus cũ modesto ⁊ crescentia nutrice: in eculeũ suspẽdi iubet̃. De ꝓximo aer turbat̃: terra cõcutit̃ fulgetra coruscant: tonitrua mugiũt: idola corruũt actẽpla. Soluti ꝑo ab angelo ad fluuiũ quẽdã pducti orantes animos deo reddiderũt.

Sci marcialis epi ⁊ ꝯfes. Orõ.

E Xaudi dñe preces nr̃as qs in scĩ martialis ꝯfessoris tui atq; pontificis solẽnitate deferimus: vt q tibi digne meruit famulari: ei⁹ intercedẽtib⁹ meritꝭ ab oĩb⁹ nos absoluas peccatꝭ Per do. Lectio. j.

BEatus martialis puer iussu dñi a btõ petro baptiçatus est. Asserit̃ q̃z a nõnullis fuisse puerul⁹ ille magn⁹: de q christ⁹ ꝯtẽdentib⁹ ap̃lis de p̃matu dixit: Nisi efficiam

sicut paruul⁹ iste nō intrabi-
tis ī regnū celoꝝ. Btūs pla-
ne puerul⁹: cui⁹ puerilia opa
ceteris discipulis ī exemplū
a dño ꝓponūt. Lectio. ij.
Post missionem ꝟo spūs sci
btō petro apl'o cōsobrino suo
inseparabiliter adherēs: cū eo-
dē romā vsqꝫ puenit. Ubi re-
uelatiōe a dño fcā: a btō pe-
tro missus est lemoicas ciui-
tatē insignē ⁊ ad alias galli-
arū ꝓuincias christū euāge-
licare: p⁹ inumera ꝟo hoīuꝫ
milia ci⁹ pdicatiōe christo fa
mulātia sex mortuos ferṫ sus
citasse. Tādē fundaȝ R. iij
⁊ ꝯsecraȝ ab eo eccl'ijs cathe-
dralib⁹: ī eisdē ꝓuicij s signis
⁊ ꝟtutib⁹ clar⁹: fidē ⁊ cultū
christi q̄plurimū dilatauit.
Appropiquāte āt vite sue ter
mio a dño r̄nsū accepit p⁹ qn
decimū diē se migraturum.
Statuto itaqꝫ die christo ite
rū sibi apparēte cū cetu ange
loꝝ clamātiū ⁊ dicētiū: Be-
atus quē elegisti ⁊ assūpsisti
dñe: cū ineffabili claritate ī
etña tabernacula ītroduct⁹ ē

Scōꝝ cirici ⁊ iulite

Deus q nos cō- Orō.
cedis sanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ
cirici ⁊ iulite natalitia cole-
re: da nobis in etña btitudi-
ne de eoꝝ societate gaudere.
Per. Ex gestis eo. Lectio. j.
Ciricus iulite illustris-
sime matrone fili⁹ fuit
que cū ꝑsecutiōib⁹ cederet in
tharsū cū filio triū ānoꝝ ve-
nit: tamē alexandro pñtaṫ:
brachijs gnatū suū baiulās
Preses infantē ī vlnis acci-
piēs: matrē sacrificare nolē-
te fragellis neronis cedi ius
sit. Infans ꝟo cū genitricē
fragellari conspiceret flebi-
les heiulat⁹ emittebat. R. ij.
Preses itaqꝫ ciricū mō īter
vlnas modo super genua po-
nēs osculabaṫ: atqꝫ alijs de-
mulcebat blāditijs: ī fans ꝟo
ad matrē ītuēs: ꝓsidis oscl'a
abhorrebat: caput hinc inde
cū idignatiōe auertēs: facieꝫ
vnguib⁹ lacerabat: matriqꝫ
cōsonas voces dabat: q̄si di-
ceret: en ego mr̄ christian⁹ sū
Tādē reluctās pricipē R. iij
in scalis momordit. Quobrē
ob cruciat⁹ dolorē indignat⁹
ꝓses ī fantē ex alto scalaꝝ pci
pitē dedit: ita vt cerebꝝ tenel
lū tribunali adhereret. Iuli
ta āt ad celos filiū suū pcessis

se vidēs gaudēs deo grās re-
dit. Ipsa demum excoriari
iussa ē: atq; bulliēti pice pfū-
di: ac deinde capite trūcari.
Sci marci et marcelliāi Oro
P Resta q̄s ops de⁹: vt q
scōꝝ martyꝝ tuoꝝ mar
ci et marcelliani natalitia co
lim⁹: a cūctis malis iminēti
bus eoꝝ intercessionib⁹ libere-
mur. p. Ex gestis sci sebastiāi.
Marcelliano et R. j.
marco gēminis frib⁹
capitali snia ɔdēnatꝭ ipetra
uerūt amici trigita dieꝝ idu
cias: vt eos interi ad sacrifi-
cādū idolis emollirent. Acce
dētes igit̄ mr̄ et pr̄ ɔiuges cū
filijs nitebāt̄ eos modis qb⁹
poterāt emollire Uc̄ꝝ ipsi cō
fortati v̄bis sci sebastiani: n̄
solū nō acqeuerūt ipsis: sed et
cū liberari a nichostrato pos
sent fugere noluerūt. R. ij.
Tādē ābo frēs ligati ad sti-
pitē i manib⁹ acutos accepe-
rūt clauos et dicebat fabian⁹
p̄fect⁹. Tā diu stabitis fixis
plātꝭ q̄usq; dijs debitū r̄ddatꝭ
officiuz. Tūc ābo i vno ligno
ɔfixi psallebāt dicētes: Ecce
q̄ bonū et q̄ iucundū h̄itare
frēs i vnū. Et iteꝝ dixerunt
fabiano: Nūq̄ tā bn̄ epula. i
sum⁹: mō eni cepim⁹ cē fixi i
Et iteꝝ R. iij amore christi
dixerūt: Utinā nos sic cē per-
mittas: q̄diu corpis hui⁹ te-
gimur idumēto. Cūq; trāsis-
set vna dies et vna nox: et illi
i hymnis et psalmis pseuera
rēt: iussit eos lācea per latera
trāsuerberari. Sepulti sūt āt
miliario secūdo ab vrbe: vbi
ois laudis titulos et scōꝝ triū
phos q i chōro gl̄iati sūt matu-
tinis horꝭ q affuerūt audierūt
Sci geruasij et ꝓthasij Oro
D Eus q nos ānua scōꝝ
tuoꝝ geruasij et ꝓtha-
sij solēnitate letificas: ɔcede
ꝓpiti⁹ vt q̄ꝝ gaudem⁹ meri
tis accēdamur exēplis. Per
Ex libello quē reperit: ābro-
si⁹ ad caput eoꝝ et ex alijs ge-
Eruasi⁹ stis eoꝝ. R. j.
et ꝓthasi⁹ filij fuerūt ge
melli scōꝝ vitalis et valerie.
Quib⁹ succedētes domū pro
priā et res vniūsas parētū vē
dētes p̄ciū dederūt paupib⁹
et familie sue quā etiā igenu
am fecerūt. In vno q̄z cena-
culo se ɔcluserūt p decē ānos
lectionib⁹ et orōnibus et ieiu-
nijs insistentes. Lectio. iij.

Audiēs aūt nero famā eorū iussit eos ingri. Inuenti ꝟo adducti sūt ꝛ i carcerē reclu. si. Volēte aūt nerone post tri duū eos ꝓducē: venit ad eos āgel⁹ dñi dicēs: Nolite time re. Per vos eni ꝯfūdet nero

Cū aūt post triduū R. iij. adducti essent corā nerone te nebre facte sunt super facies eius ꝛ sanctorum facies vi se sunt sicut sol. Admirantes aūt ministri dixerūt. Dij no stri obscurauerīt cesarē: ꝛ lux christianoꝝ illumiauit eos. Nero ꝟo repletus ira dixit: Malefici ꝓpter vos tēpesta tē a dijs meis patior. R. iiij.

Deinde cū nec blāditijs nec terrorib⁹ nec ꝓmissis flecti possent a nerone cesi⁹ iussi sūt mediolanū duci: ꝛ ab anoli no p̄side ciuitat ad sacrificā dū cōpelli. Superuenīēte autē illuc astasio comite q ꝓficisce bat ad bellū: occurrerūt ei tē pli cultores dicētes: Si vis let⁹ reuerti ad augustos ger uasiū ꝛ ꝓthasiuz sacrificare cōpelle. Vehemēt eni dij nri cōmoti sunt de coꝝ cōtēptu.

Cū igit̄ adducti eēnt R. v. corā astasio ꝛ ipse eos induce ret ad imolandū vt expeditio sua validior fieret: dixit ger uasi⁹: Victoriā de celo a deo oī potēti tu debes regrere non a simulacris. Propt̄ qd̄ idi gnat⁹ iussit eū tādiu plūbatꝭ ꝯtūdi: vsqꝫ dū spm̄ ꝑnit⁹ ex

Illo ꝟo anno R. vj alaret to: iussit adduci ꝓthasiū: ad monēs ne similē fratris sen tētiā incurreret. At ille: Age qd̄ cepisti vt possit m̄ cū fra tre meo hodie benignitas sal uatoris occurrere. Cunqꝫ in nullo flecti posset fustib⁹ p̄mo cesus: deide decollat⁹ ē. Hoꝝ aūt corpa philipp⁹ cuz filio suo nocte sepeliuit i domo sua

Tēpore ꝟo btī am R. vij. brosij apparēte sibi in visiōe: p̄mo ꝛ secūdo ꝛ t̄rio reuelatū ē sibi q i loco i q̄ orabat eēnt corpa martyꝝ sibi apparen tiū i visiōe in archa cooperta terra duodecī pedū altitudie Et dictū ē sibi vt illa eleuaret ꝛ in noīe coꝝ ecclesiā cōsecra ret.

Cōuocatis R. viij. ꝟo episcopis omnibus p cir cuituz retulit vniuersa q̄ vi derat: ꝛ ipsis corā positis pri mus terre fossor accessit: cete ri ꝟo episcopi ꝓsecuti sunt.

Fodiētes ꝟo ꝑuenerūt ad ar
chā quā aꝑiētes iuenerunt
quasi ipsa hora positos san/
ctos miro odore fragrantes:
⁊ ad caput eorum libelluz in
quo scripta erāt que supradi
cta sunt de fine ⁊ ortu eoruz.

Augustinus de ciuitate dei.

De reperitiōe ꝟo coꝝ R.ix.
⁊ miracło ibi facto refert au
gustin⁹ sic. Miraculū quod
mediolani factuz ē cum illic
essem⁹ ad multoꝝ noticiam
potuit ꝑuenire. Quia vniū/
so ppło teste res gesta est con
currēte ad corpora martyrū
geruasij ⁊ ꝓthasij. Que cuz
ꝑnit⁹ nesciret̄ episcopo am/
brosio reuelata reperta sunt.
Ubi cecus depulsis veterib⁹
tenebris diem vidit.

Scōꝝ decē miliū martyꝝ

D Eus q ad imitā/ Oro.
dū passionis tue exem/
plū decē milia martyrū cru/
cis patibulū subire fecisti cō
cede ꝓpiti⁹: vt q passionem
coꝝ veneramur in terris pas
sionis tue remedia consequi
mereamur i celis. Qui. R.j.
PAssio ⁊ memoria decez
miliū martyrū venera
tur ⁊ colit̄ decimo kalēdas
iulij q oēs illo die pro christi
noīe interēpti sūt sub hadri/
ano imꝑatore ⁊ alijs sex re
gibus qui venerant in adiu
torium eius. Lectio.ij.

Hi sanctissimi martyres cū
ab imꝑatore ad sacrificādū
idolis cōpellerēt: dixerūt ei:
Idolis surdis ⁊ mutis o im
ꝑator thura nō offerim⁹: s
sacrificiū viuū ⁊ īmaculatū
nosmetipsos offerim⁹ dn̄o no
stro iesu christo īmaculato q
de celis descēdēs dignat⁹ est
de ꝟgine nasci: ⁊ multis ma
lis affligi. Ad vltimū etiam
voluit ꝓ nobis crucifigi quē
tu cesar ignoras. Lectio.iij.

Tunc irat⁹ imꝑator iussit
eos diu torqueri ⁊ młtis ma
lis affligi: ⁊ ad vltimū iussit
eos crucifigi: ⁊ oīa tormēta
que passus ē christ⁹ iesus do/
min⁹ nr̄ illata sunt eis: q̄ illi
forti aīo ⁊ fide firmissima ꝓ
dn̄o sustinuerūt. Lectio.iiij

Inter quos passus ē hermo
laus archieps̄ qui eosdē ba/
ptiçauerat. A qbus ꝟo passi
sūt hi sācti martyres fuerūt
regū exercit⁹ triginta milia
q hadriano imꝑatori vene
rant in auxiliū. Lectio.v.

Locus igit̃ in q̃ passi sũt sci mr̃es mons ē maxim⁹: ⁊ vo/ cat̃ ararath distās a ciuitate alexãdria q̃si qndeci stadijs. Hora ꝙo sexta diei ℟.vj. illi⁹ terremot⁹ fact⁹ ē magn⁹ petre sciſſe sũt: sol etiã obscu/ rat⁹ ē ⁊ tenebre facte sũt ⁊ oĩa signa q̃ in passiõe dñi appa/ ruerũt ēt ibi visa sũt. ℟.vij. Tũc sancti martyres quasi vno ore fundẽtes oõnē suaʒ ad dñm dixerũt: Dñe deus omnipotẽs memẽto nr̃i que/ sum⁹ in hoc patibulo crucis ⁊ suscipe petitionē nostrã vt ea que a te exposcim⁹ nobis cõcedere digneris vt qcũq; memoriã nostre passiõis cor de ⁊ ore cũ ieiunio ⁊ deuotio ne celebrauerint mercãt̃ a te cõsequi fructuosã mercedē. Concede eis sani ℟.viij. tatē corporũ medicamē aĩaꝝ ⁊ in domib⁹ eorũ intus ⁊ fo/ ris bonorũ oĩuʒ vbertatem. Cõcede ⁊ si in prelio fuerint nõ eis nocere valeant hostes inuisibiles siue visibiles te ꝓ eis pugnãte. Et sicut tibi pla cet armis tuis eos protege: dies q; vnus ieiunij nr̃e pas/ sionis vnũ penitentialē ãnũ

ꝯcludat obseruãtib⁹ se deuo/ te. Et hoc a te petim⁹ dñator dñe dissipationē occupatio/ nē ⁊ oēm imũdũ spm̃ oẽmq; infirmitatē ab eis lõge repel le: q2 gloriosũ ⁊ laudabile est nomē tuũ in secula. ℟.ix. Et dicẽtibus oĩbus amē: fa cta ē vox de celo Que petistis dilectissimi mei scitote vos i/ petrasse. Gaudete quoq; ⁊ le tamini: q2 oõnes vestre corã christo rege imortali veraci/ ter sunt exaudite. Ex his di/ ctis in cõfessione dñi emise/ runt spiritũ: sine dubio per/ cepturi premia regni celorũ.

In vigilia sancti ioãnis baptiste. ℟.j. vel. vij. si dñi ca fuerit. Scdm̃ lucam.

F Uit in dieb⁹ herodis re gis iudee sacerdos qdã noĩe çacharias de vice abia ⁊ vxor illi⁹ de filiab⁹ aarõ: ⁊ nomē eius helisabeth. ⁊ reł.

Omeł. ve. bede p̄sbyteri.

Ex iustis parẽtib⁹ ioan/ nes ē genit⁹: vt eo cõfi dẽtius iusticie p̄cepta ppł̃is daret q̃ hec ipse non q̃si noui/ cia didicisset: s; velut heredita rio iure a progenitorib⁹ acce/ pta huaret. De sacerdotali ꝓ

sapia ort⁹ ē: vt eo potēti⁹ imi-
tationē sacerdotij p̄conica-
ret: q̊ ipsū ad sacerdotale ge-
n⁹ claresceret ptinē. R. ij. vel
r Edēptor eteni nr̄ viij.
ī carne apparēs: sic rex
nobis fieri dignat⁹ ē regnū
nobis celeste tribuēdo: ita ēt
pontifex fact⁹ ē semetipsū ꝓ
nobis offerēdo hostiā deo in
odorē suauitat. Vn̄ scriptū ē
Tu es sacerdos ī etnū ƀm or-
dinē melchisedech. R. iij. vl
Melchisedech qp- ix.
pe vt legim⁹ sacerdos
dei sūmi lōge legalis sacerdo
tij tpa precessit offerēs tūc pa
nē ⁊ vinū Et ideo sacerdos re
dēptor noster dicit̃ esse ƀm or
dinē melchisedech: q2 ablat
victimis legalib⁹ idem sacri
ficij genus in ministeriū sui
corpis ⁊ sanguinis in nouo
testō offerendū instituit. Ad
vs. sup ps an̄. Ingresso çacha
ria tēplū dn̄i apparuit ei gabriel
āgel⁹ stās a dextris altaris icēsi.
p Riusq̄ te forma- Cap.
rem in vtero noui te: ⁊
ātequā exires de vulua sancti
ficaui te ⁊ ꝓphetā in genti-
Ub⁹ dedi te. R. Inter na.
T queāt laxis Hym.

resonare fibris mira gestorū
famuli tuorū: solue polluti la
bij reatum sancte ioannes.
Nūci⁹ celso veniēs olympo
te patri magnū fore nascitu-
rū: nomē ⁊ vite seriē gerende
ordine promit: Ille promissi
dubi⁹ superni perdidit ꝓm-
pte modulos loquele: ƀ refor
masti genit⁹ perēpte organa
vocis. Uentris obstruso po-
situs cubili senseras regē tha
lamō manētē: hinc parēs na
ti meritis vterq̄ abdita pan
dit. Laudib⁹ ciues celebrāt
superni te de⁹ simplex pari-
terq̄ trine supplices ⁊ nos ve
niā p̄camur parce redēptis
Amen. V. Fuit homo missus a
deo. R. Cui nomē erat ioannes
Ad mgt an̄. Pro eo q non cre
didisti verbis meis eris tacens ⁊
⁊ non poteris loqui vsq̄ in diem
natiuitatis eius. Oratio.
p Resta q̄s ops̄ de⁹: vt fa
milia tua pviā salut in
cedat: ⁊ bti ioānis p̄cursoris
hortamenta sectādo ad eum
quē predixit secura pueniat.
Dominū nostrū iesū christū
In die ad mat. inuitat.
gem precursoris dn̄m. Uenite
adorem⁹. ps. Uenite. Hym.

A Ntra deserti teneris sub ānis ciuium tur- mas fugiens petisti: ne leui saltē maculare vitā famine posses. Prebuit hirtum tegi mē camel⁹ artub⁹ sacris stro pheū bidētes: cui latex hau- stū sociata pastū mella locu- stis. Ceteri tm̄ cecinere va- tū corde psago iubar affutu- rū: tu qdē mūdi scel⁹ auferē- tē indice pdis. Non fuit va- sti spaciū per orbis sanctior quisq̄ genitus ioāne: qui ne phas secli meruit lauātē tin gere limphis. Laudibus ci- ues celebrāt. 7c. In ɋ nocẗ. añ. Priusq̄ te formarē i vtero noui te: ⁊ añq̄ exires de ventre sanctificaui te. ps. Beat⁹. Añ. Ad oīa que mittā te ibis dicit do min⁹ ne timeas ⁊ q̄ mandauero tibi loqueris ad eos. ps. Quare Añ. Ne timeas a facie eorum quia ego tecum sū: dicit dn̄s. ps. Dn̄e quid. ꝟ. Glīa ⁊ honore.

Oratio anselmi ad btm̄ ioā- nē. L. j.

S Ancte ioānes tu ille ioānes que deū baptiçasti. Tu ɋus ab archā gelo laudat⁹ q̄ genit⁹ a pātr- ɋus plen⁹ deo q̄ nat⁹ ex ma- tre: ɋus noscēs deū q̄ notus in mūdo. Tu añ monstrasti matri grauidā matrē dei q̄ grauida mater te dici. Tu es de quo dixit de⁹: Inē natos mulierū nō surrexit maior. R. Fuit homo miss⁹ a deo cui no mē erat ioānes. Hic venit vt te- stimoniū perhiberet de luie ⁊ pa raret dn̄o plebē pfectā. ꝟ. Erat ioānes in deserto pdicans bapti- smū penitētie. Hic ve. L. ij.

A D te dn̄e tā magnū tā scm̄: tā btm̄: ad te ve- nit scelerosus vermis erūno sus homūcio iā emortuo sen su vixisse se dolēs: s emortua aīa sibi nimis dolēdus pecca tor. Ad te tam magne amice dei vēit valde timēs dubi⁹ de salute sua q2 cert⁹ de magna culpa sua: s sperās de maiori grā tua. R. Helisabeth çacha rie magnū virū genuit ioānē ba- ptistā pcursorē dn̄i. Qui viam dn̄o ppauit in heremo. ꝟ. Erat quidē infecūda corpore sed serua ta mysterio caruitq̄ sterilitatis opprobrio gignēdo filiū de celo promissum. Qui. Lectio. iij.

M Aior est dn̄e grā tua q̄ culpa mea: q2 plus po- tes apud deum q̄ delere scele ra mea. Ad te ergo quē grā

fecit tā amicū dei: ad te cōfu
git anxi⁹ quē iniqtas fecit tā
reū dei. Ad te quē tā btm̄ fe
cit grā: ego quē tā miserū fe
cit nequitia Uere dn̄e fateor
iniqtas mea me fecit talem:
sʒ te talē nō tu: ꝫ grā dei tecū
℟. Priusq̄ te formarē in vtero
noui te ꝛ anteq̄ exires de ventre
sanctificaui te. Et ꝓphetā in gen
tib⁹ dedi te. ℣. Ecce dedi verba
mea in ore tuo: ecce cōstitui te su
per gētes ꝛ regna. Et. Glīa. Et.
In. ij. noc. añ. Misit dn̄s ma
nū suā ꝛ tetigit os meū ꝛ ꝓphetā
in gentib⁹ dedit me dn̄s. ps. Cū
inuocarē. Añ. Ecce dedi verba
mea in ore tuo: ecce cōstitui te su
per gentes ꝛ regna. ps. Uerba.
Añ. Dn̄s ab vtero vocauit me
de ventre matris mee recordat⁹
ē nominis mei. ps. Dn̄e dn̄s. ℣.
Posuisti dn̄e. Lectio. iiij.

Memento ergo dn̄e vt
sicut grā dei te sic sub
limauit sic misericordia tua
erigat quem culpa sua sic hu
miliauit. Heu me qualeʒ me
feci. In peccatis eni cōcepi⁹
ꝛ nat⁹ sum ꝫ abluisti me dn̄e
ꝛ ego peiorib⁹ sordidaui me.
Reformasti in me imagineʒ
amabilē tuā: ꝛ ego sup induxi odibilē imaginē. Heu heu
cui⁹: O cur nō odi ei⁹ muta
tionē: cui⁹ sic horreo nomen.
℟. Descendit angel⁹ dn̄i ad ça
chariā dicēs accipe puer in sene
ctute tua. Et hēbit nomē ioānes
baptista. ℣. Ne timeas çacha
ria qm̄ exaudita ē orō tua ꝛ heli
sabeth vxor tua pariet tibi filiū.

Ille sponte ce. ℟. v. Et.
cidit: ego volēs sordui.
Sʒ ille nulla p̄cedēti delicti
vindicta supbiens peccauit:
ego visa ei⁹ pena cōtēnēs ad
pctm̄ ꝓperaui: ille semel i in
nocētia cōstitut⁹: ego destitu
tus. Ille cōtra eū qui se fecit
ego cōtra eū qui me fecit ꝛ re
fecit. Ille dereliquit deū per
mittentē: ego fugi deū prose
quētē. Ille pstat in malicia
deo reprobāte: ego cucurri i
illā deo reuocāte. ℟. Hic p̄cur
sor direct⁹ ꝛ lucerna lucēs añ do
minū ipse ē eni ioānes q̄ viā do
mino p̄parauit in heremo sed ꝛ
agnū dei demōstrabat. Et illu
minabat mētes hoīuʒ. ℣. Erat
ioānes in deserto baptiçās ꝛ pre
dicās baptismū pnie. Et. ℟. vj

Ille obdurat⁹ ad punien
tē: ego obdurat⁹ ad blā
diētē. Et si ambo cōtra deū:

ille cōtra requirētē se: ego ꝫ
morientem ꝓ me. O felix: ecce
cui⁹ imaginē horrebā: ī mul
tis me aspicio horribiliorem
Reforma dn̄e faciē quā feda
ui: restaura inocētiā quā vio
laui. Qui abstulisti peccata
que nascendo attuli tolle pec
cata q̄ viuendo ꝯtraxi Tolle
qui tollis peccata mundi per
merita illi⁹ qui hoc testimo
nio te ostēdit mūdo: tolle pec
cata que contraxi in mūdo.
R. Innuebant patricius quē
vellet vocari eum. Et postulans
pugillarē scripsit dicens: Joan
nes est nomē ei⁹. V. Vicini quo
q̄ꝫ ꝛ cognati ei⁹ venerūt circūci
dere puerum ꝛ sciscitati eū sunt
quo nomine vocaret. Et. Glo
ria. Joānes. In iij. noct. an̄.
Posuit os meū dn̄s quasi gla
dium acutuꝫ sub vmbra manus
sue ꝓtexit me. ps. In dn̄o cōfi.
An̄. Formans me ex vtero suū
sibi domin⁹ in luceꝫ gentium vt
sim salus eius ab extremis terre
ps. Dn̄e quis. An̄. Reges vi
debunt ꝛ cōsurgent principes et
adorabūt dominū deū tuuꝫ qui
elegit te. ps. Dn̄e i. V. Magna
ē glīa. ei⁹. Scdm̄ lucaꝫ.
i In illo tempore: Helisa
beth impletū est temp⁹ pari
endi: ꝛ peperit filiuꝫ ꝛ reliqua.
Omelia venerabilis bede p̄
sbyteri. Lectio. vij.
Precursoris dn̄i nati
uitas sicut sacratissima lecti
onis euāgelice prodit histo
ria: multa miraculoꝝ subli
mitate refulget: qꝛ nimiruꝫ
decebat vt ille quo maior int̄
natos mulieruꝫ nemo surre
xit: maiore pre ceteris sanctꝫ
in ipso mox ortu virtutū iu
bare clarescerct. R. Precur
sor dn̄i venit de quo ipse testat
Nullus maior inter natos mu
lierum ioāne baptista. V. Hic ē
enim ꝓpheta ꝛ plusq̄ ꝓpheta de
quo dn̄s ait: Nullus. L. viij.
s Enes ac diu infecundi
parētes dono nobilissi
me ꝓlis exultāt. Ipsi patri
quē incredulitas mutū red
diderat ad salutādū noue ꝓ
conē gr̄e os ꝛ lingua reserāt
Nec solū facultas deum be
nedicēdi restituit: s̄ꝫ de eo ꝓ
phetādi virt⁹ augetur. R. Ga
briel angelus apparuit çacharie
dicēs: nascet tibi fili⁹ nomē eius
ioānes vocabit. Et multi in na
tiuitate eius gaudebūt. V. Erit
enim magnus coram dn̄o vinuꝫ

⁊ sicerã nõ bibet. **Lectio.ix.**

EXcitati fama facti: oẽs vicini admiratione ac metu ꝑcellũt: oĩuz q̃ audiere circũq̃ꝫ ad adnẽtũ noui ꝓphete corda ꝑpãt. Vñ meri to scã ꝑ orbẽ ecc̃lia huiꝰ tp̃s. modo pꝰ dñm etiaꝫ natiuita tis diẽ celebrare ꝯsueuit. **℟.** Inter natos mulierũ non surre xit maior ioanne baptista. Qui viã dño preparauit in heremo. **℣.** Fuit homo missus a deo cui nomẽ erat ioãnes. Qui. Gloria. Qui. **℣.** Fuit homo missꝰ a deo **℟.** Cui nomen erat ioãnes. **In laud. añ.** Helisabeth çacharie magnũ virũ genuit ioãnẽ bapti stã ꝑcursorẽ dñi. **Añ** Innuebat p̃ri eiꝰ quẽ vellet vocari eũ ⁊ scri psit dicẽs: ioãnes ẽ nomẽ eiꝰ **Añ.** Ioãnes ẽ nomẽ eiꝰ vinũ ⁊ sicerã nõ bibet ⁊ m̃lti in natiuitate eius gaudebũt. **Añ.** Ioãnes vocabit nomẽ eiꝰ ⁊ i natiuitate eiꝰ multi gaudebunt. **Añ.** Iste puer ma gnus corã dño: nã ⁊ manꝰ eiꝰ cũ ipso est. **Cap.** Priusq̃ꝫ. **Hym.**

O Nimis felix meritiq̃ꝫ celsi nesciẽs labẽ niuei pudoris: prepotẽs martyr he remiq̃ꝫ cultor maxime vatũ. Serta ter denis alios coro nãt aucta cremẽtis duplica ta quosdã trino cẽteno cumu lata fructu te sacer ornant. **H**inc potẽs nr̃i meritis opi mis pectoris duros lapides repelle asperũ planãs iter ⁊ re flexos dirige calles. **U**t piꝰ mũdi sator ⁊ redẽptor menti bus pulsa liuione puris rite dignet veniẽs sacratos ponẽ gressus. **L**audibꝰ ciues. **℣.** Corona aurea. **Ad bñ añ.** Aper tũ est os çacharie ⁊ ꝓph̃auit di cẽs: bñdictꝰ dñs deꝰ isr̃l. **Oro.**

DEus q̃ p̃ntẽ diẽ honora bilẽ nobis in b̃ti ioan nis natiuitate fecisti: da po pulis tuis spiritualiũ grãm gaudiorũ ⁊ oiuz fideliũ men tes dirige i viã salut̃ eterne. Per. **Ad.iij. Cap.** Priusq̃ꝫ. **℟. ⁊ ℣. vniꝰ martyris. similiter ad alias horas. Ad vj. Cap.**

Audite insule ⁊ attẽdi te populi de longe dñs ab vtero vocauit me: de ven tre matris mee recordatꝰ est nois mei. **Ad.ix. Caplm.**

POsuit os meũ dñs q̃si gladiũ acutũ i vmbra manus sue protexit me ⁊ po suit me sic sagictã electã. **Ad vs̃ añ.** Helisabeth. **ps vnius**

martyris: Cap. hym. ℣. vt i pmis ps. Ad mgt añ. Et po/ suerũt oẽs qui audierãt in corde suo dicẽtes: quis putas puer iste erit eteni man⁹ dñi erat cũ illo ꝛ zacharias pater ei⁹ implet⁹ ẽ spũ scõ u ppbetauit dicẽs: benedict⁹ dñs de⁹ isrl qz visitauit ꝛ fecit redẽptionẽ plebis sue Per oct ad mat. iuit. Regẽ pcursoris.

Si festũ sci ioãnis. v. vel vj fer. post trinitatẽ euenerit in crastino sci ioãnis fiat of/ ficiũ de oct. ipsius: ꝛ memo. de trinitate. Sequẽtes vero añe ad bn. ꝛ ad mgt per oct. quottidie vel ad mẽo. dicãt Ad bn añ. Tu puer ppbeta al tissimi vocaberis preibis añ do/ minum parare vias meas. Ad mgt an Inter natos mulierũ nõ surrexit maior ioãne baptista Sequẽtes tres lec. cum aliis sex de festo legãt in oct. ꝛ in/ fra oct. quotienscũq necesse fuerit. Idem aselmus. ℟. j.

O sancte ioãnes q ostẽ disti mũdo tollẽtẽ pctã sua p grãm tibi dataz fac m̃ hãc misericordiam vt tollat pctã mea. Tu dec⁹ tollis pec cata mũdi: tu amice ei⁹ dicis hic tollit pctã mũdi. Ecce añ vos onustus pctis mũdi. Tu tollis ꝛ tu dic. Ecce ego cui tu tolles qd tu dic. Ecce me/ dicus: ecce testis eius: ꝛ ecce eger seruus medici ꝛ op⁹ ei⁹ rogãs medicũ ꝛ testem eius. Vere medice oro te sa. ℟. ij. na me. Verax testis eius oro te ora p me, pba te i me mihi tu actũ tuũ: tu dictũ tuũ. Ex periar qd audio: sentiam qd credo. Jesu bõe dñe si tu op raris qd ille testat: fiat i me opus tuũ. Joãnes monstra tor dei si tu testaris quod ille operat: fiat i me vbũ tuum. Sana medñe tu cui⁹ ℟. iij. ẽ sanare: impetra hoc m̃ dñe tu q potes impetrare. Tu eni magn⁹ dñs ꝛ tu magn⁹ co/ ram dño. Tu sũme potẽs per te ipsũ. Tu valde potẽs apd ipsũ. Tu sũme bon⁹ de⁹: ꝛ tu valde amic⁹ ei⁹ q ẽ in eternũ misericors ꝛ bñdictus de⁹.

Sanctoꝝ ioãnis ꝛ pauli ad mgt añ Astiterũt iusti ante dñm ꝛ ab inuicẽ nõ sunt separa ti: calicem dñi biberunt ꝛ amici dei appellati sunt. Oratio.

Quesum⁹ oñs deus: vt nos geminata leticia hodierne festiuitatis excipiat

q̄ de btōꝝ ioānis ⁊ pauli glo-rificatōe ꝓcedit: quos eadē fides ⁊ passio vere fecit eē germanos. Per. Ex gestis eoꝝ q̄ scripsit terētian⁹. Lectio .j.

i Ulian⁹ impatoꝛ factus audiēs q̄ paul⁹ ⁊ ioannes ex opib⁹ quas cōstātia reliq̄rat: paupꝛes recrearent: mādauit eis vt sicut ꝯstanti no ⁊ ꝯstātio: sic sibi adhererēt. Qui rn̄derūt: Quia reliq̄sti religionē virtutib⁹ plenam: ab īꝑꝛij tui societate nos oīo subtraxim⁹. R. Absterget de⁹

I Lle ꝟo mādauit R. .ij. eis e go clericatū i eccl'ia obtinui: sed ꝯsiderans vanū esse inertiā sectari: bellicis rebus aīuꝫ dedi. Uos igit' in aula nutriti venite ut p̄mos vos habeā in palatio. Quod si ꝯtēnitis: agā vt nō ꝯtēnar R. Uiri sci. Lectio .iij.

t Unc ioānes ⁊ paulus dixerūt: Deū nō hoīeꝫ tibi p̄ponētes amicitias tuas ꝑdere nō timem⁹. Et iccirco scire te volum⁹: q2 ad culturā tuā nūq̄ꝫ veniem⁹. Quib⁹ ait iulian⁹: Decē dieꝝ īducias cōcedo vobis: vt ad me non coacti sed vltro veniat[is]. R. Oti

martyres chꝛisti ioānes ⁊ paul⁹: dixerūt iuliano: nobis ali⁹ nō est de⁹ nisi vn⁹ de⁹ Pat' ⁊ filius et sp̄us scūs. R. Una fides vnū baptisma: vnus spirit⁹ erat in eis. Pater. Glia. Pater. L. .iiij.

I Oānes ⁊ paul⁹ dixerūt: Jā decē dierū inducias existima ꝑterisse: ⁊ q̄d te minaris postea facturuꝫ hodie ꝑfice. Julian⁹ dixit: Putat[is] q̄ vos martyres faciant sibi chꝛistiani. Si q̄d dico nō feceri[tis]: puniā vos nō vt martyres s̄ q̄si publicos hostes. R. Sancti tui Lectio .v.

t Unc sci martyres chꝛistianos ad se iuitātes: oꝛdinauerūt de oīb⁹ q̄ derelīq̄re poterant p̄ totos decē dies die noctuq̄ꝫ elemosynis insistētes. Undecima igit' die ꝯstricti sūt intra domū suā ⁊ a terētiano ad eos misso cuꝫ militib⁹ īuenti sūt oꝛātes. R. Uerbera carnificū. L. .vj

D Ixit eis terentianus Dn̄s nr̄ iulianus statūculā iouis aureaꝫ ad vos misit vt ei sacrificetis: alioquin modo gladio feriamini At illi rn̄derunt: Si tu⁹ dn̄s ē iulian⁹: habeto pacē cū illo

nobis nō ē ali⁹ dn̄s nisi vn⁹ de⁹ pr̄ ⁊ fili⁹ ⁊ sp̄us sc̄us quē ille negauit. ℞. Hec ē vera fraternitas que nūq̄ potuit violari certamine q̄ effuso sanguine secuti sunt dn̄m. Cōtēnētes aulā regiā. Peruenerūt ad regna celestia. ℣. Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocūdū habitare fratres in vnū. Cōtē. Glia. Perue. L. vij.

Cum ḡ sacrificare nollēt ēria noctis hora trāsacta: terētian⁹ vt iuxta placitum iuliani sine strepitu puniret eos. foueā intra domū eoꝝ fieri fecit: ibiq̄ decollatos abscōdit: diuulgans q̄ iussu cesaris i exiliū missi fuissēt. ℞ In circuitu. Lectio. viij.

Statim ꝑo iulian⁹ in bello ꝑsaꝝ occisus est. Cui cū iouinian⁹ ipator christianissim⁹ successisset: apte sūt eccl̄ie: cepitq̄ religio christiana gaudē. Demones ꝑo ex obsessis cōpib⁹ itra domū sanctoꝝ martyrū eijciebant ℞. Sci mei. L. ix.

Itaq̄ p̄dicti terentiani fili⁹ vnic⁹ venit intra domū scōꝝ: ⁊ clamauit ꝑ os ei⁹ demon q̄ paul⁹ ⁊ ioānes icēderēt eū. Tūc veniēs terētian⁹ in faciē, p̄strauit se clamans q̄ nesciēs qd faceret iussū cesaris implesset. Cūq̄ pcepta baptismi gratia penituisset orās ⁊ flēs ad sepulchra scōrū. fili⁹ ei⁹ a scis dei mūdat⁹ est. ℞. Isti sūt due oliue ⁊ duo candelabra lucētia añ dn̄m. Habēt ptātē claudere celū nubib⁹ et apire portas ei⁹. Quia ligue eoꝝ claues celi facte sūt. ℣. Isti sūt duo filij splēdoris q̄ assistūt dn̄atori vniuerse ēre. Hn̄t. Gloria. Quia. In laud. añ. Paul⁹ et ioānes dixerūt iuliano: nos vnū deū colim⁹ q̄ fecit celū ⁊ ērā. Añ Paul⁹ ⁊ ioānes dixerūt ad terētianū: si tu⁹ dn̄s ē iulian⁹ habeto pacē cū illo nobis nō ē alius dn̄s nisi iesus christ⁹. Añ. Ioānes ⁊ paul⁹ cognoscētes tyrānidē iuliani facultates suas paupib⁹ erogare ceperunt. Añ. Sci sp̄us ⁊ aīe iustoꝝ hymnū dicite deo i eēnū Añ. Ioannes ⁊ paul⁹ dixerunt ad gallicanū: fac votū deo celi et eris victor melius q̄ fuisti. Ad bn. añ. Beati martyres christi ioānes ⁊ paul⁹ dixerunt iuliano: nobis ali⁹ nō ē nisi vn⁹ de⁹ pr̄ ⁊ fili⁹ ⁊ sp̄us sc̄us al. Ad magt añ. Isti sūt due oliue ⁊ duo cādelabra lucētia añ dn̄m: habēt ptātē

claudere celum nubib⁹ ⁊ aperire portas ei⁹: q₂ lingue eorū claues celi facte sunt alleluia.

Sci leonis pōtificis Oro

DEus q btm̄ leonē pōtificē scōꝝ tuoꝝ meritis coeq̄sti ꝯcede ꝓpiti⁹: vt q cōmēoratōis ei⁹ festa ꝑcolim⁹: vite q̄ꝫ imitem̄ exēpla. Per.

In vigilia aplōꝝ petri ⁊ pauli. R. j. vl. vij. si dn̄ica fuerit

IN illo Scdm ioāne. tpe: Dixit symoni petro iesus. Symō ioānis diligis me pl⁹ his? Dicit ei: Etiā dn̄e tu scis q₂ amo te. ⁊ rel.

Omel. venerabil' bede pſbri

VIrtutē R. j. vel. vij nobis ꝑfecte dilectōis ꝑsens sci euāgelij lectio cōmēdat: ꝑfecta nāq₃ dilectio ē: q̄ deū ex toto corde: ex tota aīa: ex tota virtute: ꝓximū autē tāq₃ nosmetipsos diligere iubemur. Lectio. ij. vel. viij.

Et neutra harū dilectio sine altera valet eē ꝑfecta: q₂ nec de⁹ vere sine ꝓximo nec sine deo pōt ꝓximus vere amari. Vn̄ dn̄s totiēs īterrogato petro an se diligeret ⁊ illo respōdēte ꝙ eū ipso teste diligeret: adiūgebat ꝑ singula ita concludens: Pasce oues meas: siue pasce agnos meos. Ac si apte dicēt: Hec sola ⁊ vera ē ꝓbatio itegri in dn̄m amoris si erga frēs studuerit curā sollicitī exercere laboris. R. iij.

Quicūq₃ eni fri vel. ix. op⁹ pietatis qđ valet ipendere negligit: min⁹ se ꝯditorē diligere ōndit: cui⁹ mādatū ī sustinēda ꝓximi necessitate cōtēnit. Hec ꝓfecto charitas: q̄m sine dīne grē inspiratiōe minime possit haberi: tacite quodāmodo dn̄s isinuat q₂ petꝝ d illa īterrogās symonē eū ioānis qđ nūq₃ alias cog̃ miauerat vocat. Ad vš sup ps aū. Quē dicūt hoīes eē filiū hoīs dixit iesus discipulis suis: rn̄dēs petr⁹ dixit: tu es christ⁹ fili⁹ dei viui: ⁊ ego dico t' q₂ tu es petr⁹ ⁊ sup hanc petrā edificabo ecclīaꝫ meā. ps. Lau. pue. cū ce

Etr⁹ qdē Cap. teris. seruabat' i carcere: orō aūt fiebat sine itermissiōe ab ecclesia ad deū pro eo. R. iij.

Cornelius. Hymn⁹

AUrea luce ⁊ decore roseo lux lucis omne perfudisti seculum decorans celos inclyto martyrio hac sacra die

q̄ dat reis veniā. Janitor ce
li doctor orbis parit̄ iudices
secli vera mūdi lumia: p cru
cē alter alter ēnse triūphans
vite senatū laureati possidēt.
O oliue bine pictati vnice fi
de deuotos spe robustos ma
xime fonte repletos charita
tis gemine p⁹ mortez carnis
ipetrate viuere. Sit trinita
ti sempitna glia honor ptās
atq3 iubilatio: in vnitate cui
manet iperiū ex tūc z modo p
eterna scla. Amē. ℣. Tu es pe
trus. ꝗ. ℟. Et sup hāc petrā edifi
cabo ecclesiā meā. Ad mgt añ.
Btūs petr⁹ apl's vidit sibi chri
stū occurrere z adorās eū ait: do
mine quo vadis venio romā iter
crucifigi. Oro.
Deus q nos btōr aplor
tuor petri z pauli gl'iosa na
talitia pucire ꝯcedis: tribue
q̄s cor nos sp z bñficijs pue
niri: z orōnib⁹ adiuuari. p.
Mem. de scō ioāne. Ad mat
inuit. Christū regē regū adore
mus dñz. Qui martyris crucis
btm̄ glorificauit petrū apostolū
Hym Aurea luce. Janitor
celi. Sit trinitati. In p noc.
añ. Jn plateis ponebāt infirmi
in lectulis vt veniēte petro saltē
vmbra illi⁹ obūbraret quēq3 illo
rū z liberarēt ab infirmitatibus
suis. ps. Celi enar. Añ. Ait pe
trus principib⁹ sacerdotū: iesum
quē vos interemistis suspēdētes
in ligno hunc de⁹ suscitauit z pn
cipē z saluatorē exaltauit ad dā
dā pniam in remissionē peccator
ps. Bñdicā. Añ. Petr⁹ apl'us
dixit paralytico: enea sanet te do
min⁹ iesus christ⁹ surge z sterne
tibi q̄ ꝯtinuo surrexit z oēs q̄ vi
derūt conuersi sunt ad dñm. ps.
Eructauit. ℣. Jn oēm terram
exiuit son⁹ eor. ℟. Et i fines or
bis t're verba eor. Hieronym⁹
de illustrib⁹ viris. Lectio. j.
Symon petr⁹ fili⁹ ioan
nis ꝓuincie galilee vi
co bethsaida frat̄ andree apo
stoli z pnceps aplor: p⁹ epi
scopatū antiochēsis ecclesie z
pdicationē dispersiōis eor q
de circūcisione crediderant i
pōto: galatia: capodocia: asia
z bithinia: secūdo claudij an
no ad expurgādū symonem
magū romā venit. ℟. Symō
petre anteq3 de naui vocarem te
noui te z sup plebē meā pncipem
te ꝯstitui. Et claues regni celorū
tradidi tibi. ℣. Q̄cūq3 ligauer
super terrā erit ligatū z i celis: z

qðcūqꝫ solueris supꝑ terrā erit so-
lutuʒ ⁊ i celis. Et. Lectio. ij
i
Bi qꝫ viginti ānis ca-
thedrā sacerdotalē te-
nuit vsqꝫ ad vltimū annū ne-
ronis: id est q̄rtūdecimuʒ: ⁊
affixus cruci martyrio coro-
nat⁹ ē: capite ad terrā verso:
⁊ in sublime pedib⁹ eleuatis
asserēs se indignū: ꝙ sic cru-
cifigeret̃ vt dn̄s suus. ℟. Si
dilig] me symō petre pasce oues
meas: dn̄e tu nosti ꝗꝛ amo te. Et
aīam meā pono ꝓ te. ℣. Si opoꝛ-
tuerit me moꝛi tecū nō te negabo

SCripsit āt L. iij. Et.
duas epl'as q̄ catholi-
ce noīant̃: quaꝝ secūda a ple-
risqꝫ ei⁹ negat̃ ꝓpter stili cū
ꝑoꝛe distantiā. Sʒ ⁊ euange-
liū iuxta marcū qui adiutoꝛ
ei⁹ ⁊ iterpꝛes fuit: hui⁹ dicit̃
Sepult⁹ aūt rome in vatica-
no iuxta viā triūphalē toti⁹
oꝛbis veneratiōe celebꝛatur
℟. Coꝛnelius cēturio vir religi-
osus ac timēs deū vidit manife-
ste angelū dei dicētē sibi: Coꝛne-
li mitte ⁊ accersi symonē qui co-
gnominat̃ petrus. Hic dicet tibi
quid te opoꝛteat facere. ℣. Cum
oꝛasset coꝛneli⁹ nōdum in chꝛisto
renat⁹ apparuit ei angel⁹ dicens.
Coꝛneli. Gl'a. Hic. In iij. noct.
añ. Factū est autē vt quadā di-
scipula noīe abitha plena opib⁹
bonis ⁊ elemosynis ifirmata mo-
reret̃: miserunt aūt discipuli ad
petꝝ rogātes: ne pigriteris veni-
re vsqꝫ ad vos. ps. Oēs gētes.
Añ. Adueniente petro circūste-
terunt illum omnes vidue flen-
tes ⁊ ostendētes illi tunicas ⁊ ve-
stes q̄s faciebat illis doꝛcas. ps.
Exaudi de⁹. Añ. Ponens pe-
trus genua sua oꝛauit: ⁊ ꝯuersus
ad coꝛp⁹ dixit: tabitha surge: at
illa aperuit oculos ⁊ viso petro
resedit: dansqꝫ illi manuʒ erexit
eā ⁊ scis ac viduis assignauit vi-
uā. ps. Exaudi de⁹ oꝛonē. ℣.
Constitues eos. Ex gestis eius
p
Oꝛrolinus L. iiij.
papa describēs ei⁹ pas-
sionē dicit ꝙ cū ad p̄ces eius
symon magus simulās se vel-
le volare p̄cipitat⁹ expirasset
nero qui familiar] mago fue-
rat: dedit p̄ceptum de moꝛte
eius. Cuʒ aūt ad pꝛeces fide-
liū vꝛbem egrederet̃: occur-
rit ei dn̄s quem adoꝛans ait:
Dn̄e quo vadis? Cui domi-
nus: Uenio romā iterū cru-
cifigi. ℟. Domine si tu es iube
me venire ad te super aquas; et

extēdens manū apprehēdit eum. Et dixit ei: modice fidei quare dubitasti. ℟. Cūq; vidisset ventū validū veniētē timuit: et cū cepisset mergi clamauit dicēs: dñe saluū me fac. Et. Lectio. v.

Cum aūt intelligens q esset volūtas dñi vt in ipso crucifigeret reuersus narraret hec fribus: superuenientes quatuor apparitores: statuerūt eū corā agrippa prefecto: vbi eius facies facta est sicut sol. Cū aūt positus fuisset in cruce iuersis pedibus ad petitionē suā: cepit de cruce pplm consolari. Et viderūt q lugebāt āgelos stātes cū coronis de floribus: et petrū erectū accipiētē librum a christo: et inde q loquebatur legētē. ℟. Tu es pastor ouiū princeps aplorum tibi tradidit deus oia regna mundi. Et ideo tradite sunt tibi claues regni celorum. ℣. Tibi eni a dño collata est ptās ligandi atq; soluendi. Et. Lectio. vj.

Videns aūt q demōstracet gloria eius fidelibus egit grās deo: et cōmēdās ei gregē suū oratione deuota cum oēs rñdissent amē: migrauit ad christū. Mox āt apparuerūt ibi viri sci nimio splendore accincti quos nemo vnq; viderat q dixerūt ad populū. Gaudete q intercessorem magnū et cōtinuū meruistis habere apud christū: et cū marcello sepelierūt eum. ℟. Surge petre et indue vestimēta tua: accipe fortitudinē ad saluādas gētes. Quia ceciderūt catbene de manibus tuis. ℣. Angelus dñi astitit et lumē refulsit in habitaculo carceris: pcussoq; latere petri excitauit eū dicens: surge velociter. Quia. Gloria. Quia. In iij. noct. añ. Cornelius centurio vir religiosus ac timēs deū vidit manifeste angelū dei dicētē sibi: corneli mitte et accersi symonē q cognoiatur petrus hic dicet tibi qd te oporteat facere. ps. Cōfitebimur. Añ. Aperiēs petrus os suū dixit: in veritate cōperi qm nō est psonarum acceptor deus: sed in oi gēte q timet deum et operatur iusticiā acceptus est illi. ps. Dñs regnauit. Añ. Adhuc loquēte petro cecidit spūs scūs super oēs q audierāt verbū et erant loquētes linguis et magnificantes deum: tūc petrus iussit eos baptiçari in noie dñi nostri iesu christi. ps. Dñs reg. irascantur. ℣. Nimis honorati sūt. Scdm matth.

In illo tpe: Uenit iesus i

ptes cesaree philippi: ⁊ inter
rogabat discipulos suos di
cēs: Quē dicūt hoīes eē filiū
hoīs? ⁊ rel. Omel. bti ābro
sij epi. Lectio. vij.
b Ec turbe qdē ociosa opi
nio est q̄ alij heliā quē vētu⸗
putabāt: alij ioānē quē decol
latū sciebāt: aut vnū ex ,pphe
tis ꝑoribus surrexisse crede
bāt. Sed hoc supra nos ē q̄re
re: alteri⁹ scientie: alteri⁹ pru
dētie est. R. Quē dicunt hoīes
esse filiū hoīs dixit ies⁹ discipul'
suis? rn̄dens petrus dixit: tu es
christ⁹ filius dei viui. Et ego di
co tibi q2 tu es petr⁹ ⁊ super hāc
petrā edificabo ecclesiā meā. V.
Btūs es symon bariona q2 caro
⁊ sanguis nō reuelauit tibi sed pr̄
me⁹ qui ē i celis. Et. Lectio viij
NAm si apl'o paulo satis
ē nihil scire nisi iesum
christū ⁊ hūc crucifixū: quid
ampli⁹ mihi desiderādū ē sci
re q̄3 christū? In vno eni hoc
noie ⁊ diuinitatis ⁊ incarna
tiōis expssio: ⁊ fides ē passio
nis. Et ideo licz ceteri apl'i si
luerint: petr⁹ tñ rn̄dit ,p cete
ris: Tu es christ⁹ fili⁹ dei vi
ui. R. Ego pro te rogaui petre.
Ut nō deficiat fides tua ⁊ tu ali
quādo cōuersus cōfirma frēs tu
os. V. Symō ecce sathan expeti
uit vos vt cribraret sicut triticū:
ego autē rogaui pro te. Ut non.
c Omplexus est L. ix.
itaq3 oia qui ⁊ naturā
⁊ nomē expressit: i quo sūma
virtutū est: sciuit eni petr⁹ q̄
in filio dei oia sūt: oia eni de
dit pater filio. Si oia dedit
eternitatem quā habet maie
statēq3 trāsfudit. Sed quo ,p
te labor longius? Finis fidei
mee christ⁹ ē: finis fidei mee
fili⁹ dei est. R. Quodcūq3 liga
ueris super terrā erit ligatum et
in celis. Et quodcunq3 solueris
super terra3 erit solutum ⁊ In
celis. V. Et ego dico tibi quia tu
es petrus ⁊ super hanc petrā edi
ficabo ecclesiā meam. Et. Glia.
In. V. Tu es petrus. In laud
añ. Petrus ⁊ ioannes ascende
bant in templum ad horam ora
tionis nonā. Añ. Argentum et
aurū non est mihi quod autē ha
beo hoc tibi do. Añ. Dixit ange
lus ad petru3 circūda tibi vesti
mentū tuum ⁊ sequere me. Añ.
Petre amas me pasce oues me
as: tu scis dñe quia amo te. Añ.
Tu es petrus ⁊ super hanc pe
tram edificabo ecclesiam meam

Capl'm. Petr⁹ quidē. Hym O oliue bine. Sit trinitati. ℣. Annunciauerunt opera dei. Ad bn. añ. Quodcūqꝫ ligaueris super terrā erit ligatū ꝛ i celis ꝛ qōcūqꝫ solueris super t'raꝫ erit solutū ꝛ in celis dixit dñs symoni petro. Oratio

DEus q hodiernā diem apl'oꝝ tuoꝝ petri ꝛ pauli martyrio cōsecrasti: da ecclesie tue eoꝝ in omnibus sequi pceptū per quos religionis sumpsit exordium. Per Mem. de sancto ioanne. Ad tertiā cap. Petrus quidem Reia ꝛ ℣. horarū de cōmuni apostoloꝝ. Ad sextā cap.

a Ngelus dñi astitit ꝛ lumen refulsit in habitaculo carceris: percussoqꝫ latere petri excitauit eum dicens Surge velociter: quia cecide rūt cathene de manib⁹ tuis.

Ad nonā capl'm

NUnc scio vere qꝛ misit dñs angelū suum: ꝛ eripuit me de manu herodis ꝛ de oī expectatione plebis iudeorū Ad vš sup ps añ. Petr⁹ ꝛ ioannes. ps. Dixit dñs. ꝛ ceteri de apl'is. Cap. Iā nō estis Hym. vt in pmis vs. ℣. In oēm terrā. Ad mgt añ. Gloriosi pncipes terre quō i vita sua dilexerūt se ita ꝛ in morte nō sunt separati. Oro. De⁹ q hodiernā. Memo. de scō ioanne

In cōmemoratōe scī pauli ad mat. iuit. Laudem⁹ deū nostrū. In solēnitate apl'i pauli

d Octor egregie Hym. paule mores instrue et mēte polū nos trāsferre satage: donec pfectū largiat' pleni⁹ euacuato qō ex pte gerimus. Sit trinitati sempit'. In p noct. añ. Qui opat⁹ ē petro in apl'atu opat⁹ est ꝛ m̄ inter gētes ꝛ cognouerūt grāꝫ q̄ data ē m̄ a christo dño. ps. Celi enar ℣. Qui me segregauit ex vtero matris mee ꝛ vocauit me p grāꝫ suā. Añ. Scio cui credidi ꝛ certus suꝫ qꝛ potens est depositum meū seruare in il ū diē iust⁹ iudex. ps. Bñdicā. ℣. De reliq reposita est mihi corona iusticie Añ. Mihi viuē christ⁹ ē ꝛ mori lucrū gl'iari me oportet in cruce dñi mei iesu christi. ps. Eructauit. ℣. Per quē m̄ mund⁹ cruci fix⁹ ē ꝛ ego mūdo. Ex gestis ei⁹ que scripsit lin⁹ papa. L. j.

CUm paul⁹ venisset romā conduxit hospitiū

extra vrbē: vbi cū luca ꝛ tito
quos ꝛ ibidē eū expectantes
lect⁹ iuenit: ꝛ cū aliis fratrib⁹
tractabat de ꝟbo vite. Fama
ꝗ̄o ei⁹ insignis ꝛ doctrina q̄
iam i toto orbe sonuerat: per
vrbē ꝛ regionē vicinā diffun
debat: ꝛ ad p̄dicationē eius
mltitudo maxima adiunge-
bat fidei: phos reuincebat
Instructor etiaz neronis fa
ctus ē ei amic⁹: ꝗuis se mu-
tuo vidē n̄ auderēt Sz ꝛ q̄dā
ei⁹ scripta lecta sūt corā cesare
Senat⁹ q̄z alta de eo sentie-
bat. ℟. Qui operat⁹ ē petro in
aplatu opat⁹ ē ꝛ mibi int gētes
ꝛ cognouerūt: gratiā dei. Que
data ē mibi. ℣. Grā dei i me va
cua nō fuit ꝛ gratia ei⁹ in me sem
per manet. Que. Lectio .ij.

e Andē cū patroclus pin
cerna cesaris quē cadē
tē de fenestra cū ei⁹ p̄dicatio-
nē audiret: mortuuz resusci-
tasset: paulus ꝛ alij quidā de
ministris ei⁹ corā cesare reco
gnoscerēt se esse de militibus
christi regis iuicti: irat⁹ rex
fecit huiusmoi milites ingri
inter quos paul⁹ cathenat⁹
dux alioꝝ adduct⁹ ē. Cū aūt
nero diceret ei quō ausus eēt
de regno suo milites alij regi
colligere rn̄dit paul⁹: Nō so
lū in tuo angulo: ſ; de toto or
be colligim⁹ milites eterno re-
gi. Hac ergo occasiōe inume
rabiles christiani sūt interem-
pti: ꝛ ipse tāꝗ̄ re⁹ maiestatis
sniam decollatiōis accepit.
℟. Scio cui credidi ꝛ cert⁹ sum
quia potens est depositū meum
seruare. In illum diē. ℣. Re-
posita ē mibi corona iusticie quā
reddet mibi domin⁹. In illum.

Dionysius in epistola ad
timotheum. Lectio .iij.

P Orro de passiōe ei⁹ scri
bit dionysius ad timo
theuz in hunc modū. Salu-
to te diuinū discipulū ꝛ filiū
spūalis patris q fuit pat: pa
trum: doctor doctoꝝ ꝛ pastor
pastoꝝ: abyss⁹ sapiētie fistu-
la altisona: p̄dicator veritat
infatigabilis paulū dico no
bilissimū aplm. Qui ecclesi-
as illuīauit cōfirmauit chri
stianos: cōfregit portas pec-
cati deiecit idoloꝝ templa ꝛ
aras piecit ꝛ humiliauit ha
bitacula demonuz ꝛ cessare
fecit solēnitates eoꝝ. ℟. Bo
nū certamē certaui: cursū cōsu-
maui fidē seruaui: Ideoq; repo-

sita ẽ mihi. Corona iusticie. ℣. Gr̃a dei sũ id qđ sũ ⁊ gr̃a ei⁹ in me vacua nõ fuit. Ideoq̃ꝫ. Gl̃ia Coro. In .ij. noct. añ. Bonũ certamẽ certaui: cursũ ꝯsumaui fidẽ seruaui. ps. Oẽs gẽtes. ℣. De reliq̃ reposita ẽ mihi corona iusticie. Añ. Tu es vas electiõis scẽ paule apl̃e p̃dicator veritatis in vniuerso mũdo. ps. Exaudi de⁹ dep̃catione. ℣. Per quem omnes gẽtes cognouerũt gr̃am dei. Añ. Magnus scũs paulus vas electiõis vere digne ẽ glorificãd⁹ q̃ ⁊ meruit thronũ duodecimũ possidẽ. ps. Exaudi de⁹ oronẽ. ℣. In regeneratiõe cum sederit filius homis in sede maiestatis sue. Lectio iiij.

b Ic ẽ vere terrestris angel⁹ ⁊ hõ celestis: imago ⁊ silitudo deitat̃ credẽciũ gloria: amic⁹ penitẽtiũ: generis sui aduocat⁹: dilect⁹ ⁊ desiderat⁹ a gentib⁹: hostis iudeoꝝ odio habit⁹ a phariseis dissipator synagoge: edificator ecclesiaꝝ scãꝝ: scutũ fidei mister christi p̃co euãgelij os dinũ: inq̃sitor p̃ditoꝝ: nauder⁹ industri⁹: i sapiã spũali disponẽs hñ oĩa: inimic⁹ hereticoꝝ. ℟. Reposita ẽ mihi corona iusticie quã reddet mihi dñs. In illũ diẽ iust⁹ iudex. ℣. Scio cui credidi ⁊ cert⁹ sũ q2 potẽs est depositũ meũ fuare. In. L. v.

h Ic scũs gloriosus ⁊ dei formis spũs oẽs nos de reliquit in h mũdo maligno Heu fr̃ mi dilecte aie mee vbi ẽ spũalis p̃r tuus? bone disci pule magistri amator: vñ vl terius salutabit te? De mari aut de arida: de galatia: aut hispania: ab asia aut a corin tho. Ecce eni orphan⁹ fact⁹ es ⁊ remãsisti sol⁹ ⁊ iã neq̃q̃ʒ scri bet tibi man⁹ sua scissima di cẽs tibi: fili charissime ꝯ nec ad te mittet vlteri⁹ vocãdo: fe stina ad me venire. ℟. Gr̃a dei sũ id qđ sũ. Et gr̃a ei⁹ in me vacua nõ fuit ꝯ sp̃ i me manet. ℣. Qui opat⁹ ẽ petro i apl̃atu opa tus ẽ ⁊ mihi inter gẽtes. Et gr̃a.

v Ae m̃ fr̃ mi timo L. vj thee. Quid hoc accidit nobis tristicie? Quis dabit oculis nr̃is fontẽ lachryma rũ vt plorem⁹ lumẽ ecclesiaꝝ extinctuz? Cõplica fr̃ libros ꝓphaꝝ ⁊ signa sup eos q2 ne minem habebim⁹ interp̃tẽ. Vhe m̃ fr̃ timothee. Iã non veniẽt ad te epl̃e ei⁹ i q̃b⁹ scri

ptū ſit: Paulꝰ modicꝰ fuꝰ domini ieſu chriſti: etiā iam nō ſcribet de te vlteriꝰ ciuitatibꝰ dicēs: Suſcipe timotheū filiū meū dilectū. ℟ Mihi viuere chriſtꝰ ē ⁊ mori lucrū. Gloriari me oportet. In cruce dñi nr̄i ieſu chriſti. ℣ Per quē mihi mūdꝰ crucifixꝰ ē ⁊ ego mūdo. Glo. Gl'ia. In. In. iij. noct. añ Ter ꝟgis ceſus ſū ſemel lapidatꝰ ſū ter naufragiū ꝑtuli ꝓ chriſto dño. ps Cōfitebimur. ℣ Nocte ac die i ꝓfūdo maris fui. Añ Repoſita eſt mihi corona iuſticie quā reddet mihi dñs i illū die iuſtus iudex. ps Dñs regna. exul. ℣ Coopāte gr̄a ſpūs ſci. Añ Ne magnitudo reuelationū extollat me datꝰ ē mihi ſti mulꝰ carnis mee angelꝰ ſathane q̄ me colaphiçet ꝓpt̄ qđ ter dñm rogaui vt auferetur a me et dixit mihi ſufficit tibi paule gr̄a mea. ps Dñs regna. iraſ. ℣ Naz ꝟtꝰ i īfirmitate ꝑficit. ℟. vij.

In hora aūt illa triſticie fr̄ mi dilecte dicēte carnifice paulo: collū para ſuſpexit i celū muniēs frontē ⁊ pectus ſigno cruc: ⁊ dixit: Dñe mi ieſu chriſte i manꝰ tuaſ cō mēdo ſpm̄ meū. Et tūc extendit collū ⁊ ſuſcepit coronam. Vbe m̄ qm̄ i illa hora ītuitus ſū corpꝰ ſcm̄ ſanguie īnocēti cruētatū. Heu heu m̄ pr̄ mi ſpūalis ⁊ magiſter: q̄ ibo te q̄rere gl'ia chriſtianoꝝ? Quis ꝯticeſcere fecit vocē tuā: fiſtula eccl'iaꝝ? O dux ꝟitatꝭ qđ dicā diſcipulis tuis: aut qs coꝝ vtilis erit tibi: ⁊ mittaz eū ad te. Sz de ceto nemie indiges. Nā introiſti ad deum tuū quē toto corde deſideraſti. ℟ Damaſci ꝑpoſitꝰ gētꝭ aretе regis voluit me cōphendere a frībꝰ p murū. Submiſſus ſū in ſporta ⁊ ſic euaſi manꝰ eiꝰ i noie dñi. ℣ Deꝰ ⁊ pr̄ dñi nr̄i ieſu chriſti ſcit qꝛ nō mētior. Submiſ.

It tibi notū ℟. viij. inſuper ꝙ cū paulū decollauerūt: caput ſepauerūt a corpe, ꝓiciētes in vallem. Nota ꝙ ab iſto loco: Poſt multū. nō videt̄ eē ꝟba dionyſij qꝛ in diebus ſuis nō videt̄ fuiſſe ille patriarcha: ſed aliquis iſtā hiſtoriā videtur iunxiſſe epiſtole. Poſt mltū aūt tēporis cū mūdaret̄ foſſa: ꝓiectū eſt caput ſci pauli cū aliīs purgamentis. Quidam aūt paſtor iuxta locum

iter faciēs: leuauit illud i vir
ga sua: ⁊ fixit iuxta caulas
ouiū suarꝫ. Vidit aūt i eadē
nocte sup caput illud lucē ⁊
gloriā ineffabilē ⁊ h per tres
noctes ꝯtinuas vidit: ⁊ tūc
ingressus vrbē significauit
dño suo qđ viderat. ℟. Tu es
vas electōis scē paule aplē ꝑdica
tor ṽitatꝭ i vniūso mūdo. Per
quē oēs gētes cognouerūt grām
dei. ℣. Intcede ꝓ nobis ad deū
q̄ te elegit. Per quē. Lectio. ix.

Egressus aūt dñs eius
vidit vt pastor suꝰ vide
rat ⁊ ānūciauit fabellio pa
triarche romanoꝝ oibꝰ pšby
terī ⁊ ꝑncipibꝰ ppli. Et egressi
portauerūt illud sup mēsā au
reā ⁊ posuerūt caput ad pedes
corpis petētes miam dñi: vt
si caput hoc abscisū ē ab hoc
corpe: cōuertat corpꝰ ⁊ iūga
tur capiti. Et firmata ē snia
hec ad arbitriū patriarche:
⁊ dū orarēt versū ē corpus ⁊
caput cōmotū ē i iūctura col
li i locū suū: ⁊ oēs q viderūt
admirati sūt dātes gloriā.
deo. Scē paule aplē predica
tor veritatis ⁊ doctor gētiū. In
tercede ꝓ nobis ad deū. Qui te
elegit. ℣. Ut digni efficiamur

gra dei. Intercede. Glia. Qui.
In lau. añ. Ego plantaui apol
lo rigauit: deꝰ aūt incremētū de
dit all'a. ℣. Unusquisqꝫ ꝓpriā
mercedē accipiet ẜm ꝓpriū labo
rem. Añ. Libēter gloriabor i in
firmitatibꝰ meis vt inhabitet in
me virtꝰ christi. ℣. Cū eni ifir
mor tūc fortior sum potēs. Añ.
Gratia dei i me vacua nō fuit ẜ
gra eiꝰ sp in me manet. ℣. Gra
dei sū id qđ sū. Añ. Damasci ꝑ
positꝰ gentis arete regis voluit
me cōꝑhēdere a fratribꝰ ꝑ murū
submissus sū i sporta ⁊ sic euasi
manꝰ eiꝰ in noie dñi. ℣. Deus ⁊
pater dñi nr̄i iesu christi scit q2
nō mētior. Añ. Scē paule aplē
ꝑdicator veritatis ⁊ doctor gen
tiū intercede pro nobis ad deum
qui elegit. ℣. Ut digni efficia
mur gratia dei. Capitulū.

Magnificabit christꝰ in
corpe meo siue ꝑ mortē
siue per vitā: mihi eni viuere
christꝰ est ⁊ mori lucrū. hym.
Eterna christi munera apo
stolorꝫ. Ad bn. añ. Ego eni iā
delibor ⁊ tempꝰ mee resolutiōis
instat: bonū certamē certaui cur
sum cōsumaui fidē seruaui: sup
est mihi corona iusticie quā red
det mihi dñs i illa die iustꝰ iudex

Deus q vniuer. Oro. sum mundū bti pauli apli pdicatione docuisti: da nobis qsum⁹: vt cui⁹ natalicia colimus: eius apud te patrocinia sentiam⁹. Per.
Memo. de scō petro. añ. Petre amas me pasce oues meas: tu scis dñe qz amo te. ℣. Tu es pe/
Deus q btō Oro trus. petro aplo tuo collatis clauib⁹ regni celestis ligādi atq3 soluēdi pontificiū tradidisti: cōcede vt intercessiōis eius auxilio a peccatoꝝ nostroꝝ nexib⁹ liberemur. Qui.
Ad horas añe laud. fine. ℣. Ad. iij. Caplm. Magnificabitur. Ad vj. Caplm
Scio cui credidi z cert⁹ sum qz potēs est depositū meū suare in illū diē. Ad
Bonū certamē ix. Cap. certaui cursū cōsumaui fidē suaui. In reliquo reposita ē mihi corona iusticie quā reddet mihi dñs in illa die iust⁹ iudex. Ad vs super ps añ Ego plantaui. fine. ℣. Cap. Iam non estis. Hym. Aurea luce. ℣. In omnē terrā Ad mgt añ. Isti sūt due oliue z duo cādelebra lucētia añ dñm

Habēt ptātē claudere celū nubibus z aperire portas ei⁹: qz ligue coꝝ claues celi facte sūt alleluia. Oro. De⁹ qui hodiernam. Memo. de sancto ioāne añ. Proco. ℣. Fuit homo missus a deo. Oro. Deus q presentē
In ocā. sci ioannis in laud. post prima orōnē fiat memo. de aplis per añaz. Petr⁹ apostolus z paul⁹ doctor gentiū ipsi nos docuerunt legē tuā dñe. ℣. Annūciauerūt opa dei. In vs ad mgt añ. Et factum ē in die octauo venerūt pr̄ z mater z cognati ei⁹ ad circuncisionē pueri z vocabāt eū nomie patris sui zacharia: z dixit mater ei⁹: neqq̄3 sed vocabit ioānes. Post orōnē de scō ioanne fiat mēo. de aplis añ. Gloriosi pncipes. ℣. In oēm terrā. Oro De⁹ qui hodiernā. Postea memo. de scis pcessoz martiniāo Orō
Deus q nos scōꝝ tuoꝝ processi z martiniani ꝯfessionib⁹ gloriosis circundas z ptegis: da nobis eoꝝ imitatione proficere: z intercessione gaudere. Per do.
Incipit officiū visitationis beate, dei genitric marie vginis gloriose. Ad vs sup

Ps añ. Colletent corda fideliũ virgo mater cõcepto filio scãdit montes vt duplex gaudium geminet in matrũ gremio: naʒ dũ habet saluator obuiũ vatem implet scõ tripudio: sic vtraqʒ mat per filium docta cantat quod dictat vnctio alleluia. Capłm.

Surge propera amica mea columba mea formosa mea ⁊ veni: iaʒ eni hyems trãsijt hymber abijt ⁊ recessit flores apparuerũt i fra nr̃a. ℟. Uirga iesse iã floruit replęto sacro flamie sursũ ire nos docuit. Dũ mõtiũ cacumie trãsacto domũ petijt çacharie cũ lumine. ℣. Sol isola refulgẽs dña pphaꝝ accẽdit luia. Dñ. Glia.

Magne di⸗ Hym. Dũ, Mes leticie nobis illuxit celit⁹ maria thronus glie mõtes petit dinit⁹. Ancilla ferens dñm gerenteʒ vatem visitat: notũqꝫ facit geminũ donũ qđ pri⁹ latitat Recipit nupta vginẽ ⁊ salũtãtẽ pdicat: sic hõ deũ hoiem obstrusus clausũ indicat. In rosa latet liliũ ⁊ in aq̃ floscul⁹: sed maiestatis soliũ sentit ⁊ clamat paruul⁹ A stella sol tũc gerit ⁊ vatũ cana baiulat: s virt⁹ solis cernit cuʒ infans laudes cumulat Maria mr gr̃e mater mĩe: tu nos ab hoste ꝓtege in hora mortis suscipe. Gloria tibi dñe q lati‑tas in vgine: laudes pr̃is ac spũs multiplicas diuinitus Amẽ. ℣. Ora p nobis scã dei genitrix. ℟. Ut digni. Ad magt añ. Magnificat altissimũ vgo sacro miraculo aroma suauissimũ gerẽs i vẽtris loculo dũ canticũ dulcissimũ pio ꝓfert oraculo sermonẽqꝫ gratissimum fideli prestat populo. Oratio.

Omnipotens ⁊ misericors de⁹ maiestatẽ tuã suppliciter exoram⁹ vt sicut vnigeni nitũ tuũ p visitationẽ ⁊ salutationem genitric[i]s ei⁹ puero clauso in vtero reuelasti: ita meritis eiusdẽ genitricis ⁊ pcibus ipsuʒ nos facias reuelata facie perpetuo cõtẽplari Qui tecum. Ad compled. fr per ps añ. Uirgo. Ad nũc dimittis añ. Corde ⁊ animo. Ad matutĩ. inuitaĩ. Latentem in virgine christũ adoremus: Mẽtisqꝫ dulcedine matri iubilemus ps. Uenite. Hymnus.

Lingua pangat ⁊ cor tãgat vginis pconiũ: q

ascēdit ⁊ ōndit pa disi lilium dū salutat ⁊ imutat çacharie filiuʒ. Lux supna ⁊ ceña in ꝟginē veniēs: mōtes trāsit ⁊ ptrāsit iudeā adueniēs: vt mariā lucis viā pādat vates faciens. Sic festinat ⁊ festiuat domū quā ingredit᷑: nā sereno deo plena lucē dat cū loqt᷑: fitqꝫ festū manifestum dū de⁹ ōndit᷑. Hic exurgit ⁊ assurgit elinguis infantul⁹ exultādo adorando deūq fit puul⁹: vt sanct᷑ ⁊ saluet᷑ electoꝝ ppl's. Veterana mēte sana fit p vocē ꝟginis: mat᷑ vatis atqꝫ gratis vas celest] luminis: quo repleta prodit leta saluatorē hoīs. O benigna laude digna vere lucis gerula: tu nos mone atqꝫ foue sisqꝫ nr̄i baiula: donec natū tibi datū cernam⁹ p scl'a. Laus gignēti ⁊ nascenti sit sp ⁊ gloria: pcedēti ⁊ fouēti sint eq̄ pconia qui nos ducat ⁊ perducat ad eterna pmia. Amē. In p noct. añ. Ex ore infantiū matres illustrant᷑ sicqꝫ patri omniū laudes cumulant᷑. ꝟ. Dñe dñs. Añ. Ponit tabernaculū domin⁹ in sole dum anfert piaculū virginis cū prole

ꝟ. Celi. Añ Dñs rex glorie dominꝰ virtutū vatem facit hodie virginis ad nutū. ps. Dñi. ꝟ. Sancta dei genitrix. Lectio .j.

Ecce inqt helisabeth cognata tua ⁊ ipa ꝯcepit filiū in senectute sua. Quid nece fuit ēt hui⁹ sterilis cōceptū virgini nūciare? Nūqd forte adhuc dubiā aut incredulā exēplo voluit recētioris miraculi cōfirmare? Absit. Sʒ ideo dr̄ vt dū miraculuʒ miraculo addit᷑ gaudiū gaudio cumulet᷑. ꝛ. Mūdū vocās ad partū virginis hora cene plasmator hoīs vatē mittit. De vētre sterilis similē angelis. ꝟ. Hoc narrat āgel⁹ ⁊ virgo credidit quā mittens dñs prophetam. ... edidit. De. Lectio .ij.

Necesse q pp̄ erat illā nō modico leticie ac amor] puerīēte icēdio iflāmari q̄ filiū pne dilectiōis mox erat cōceptura cū spūs sci gaudio: Ul iō vt audiēs cognatā suā vetulā ⁊ q̄uidā cogitet iuuencula de illi⁹ obsequio: sicqꝫ paruulo pphe adhuc puulo dño officij sui pmitias offerēdi detur occasio fiatqꝫ mirabilius miraculū de miracul᷑ dū ad

se inuicē cōcurrit matrum 7 infātiū excitata deuotio. R. Datū signū de cana sterili tā ē gratū marie v̄gini. Qz ad mon/tes pergit cū humili gressu 7 vti/li. V. Sic festina sterilē visitat v̄bo verbū pādēs q̄ latitat. Qz.

D Enique mittit ad R. iij. helisabeth maria v̄go ad sterilē: ad anū iuuēcula: vt ābe pio certamine sumāt sibi q̄ p̄cipiāt: altera de noui/tate fidē altera de necessitate virtutē. Eādē igit hūilitatē quā angelo exhibuerat hoi/bus etiā exhibere curabat: 7 hoc quoq; minori supior vt adiuuet minor. Idcirco aūt maria post cōceptū ad helisa beth p̄perat: q2 iesus qui in vtero suo erat ioānē in vtero matris positū sanctificare fe stinat. R. Uerbū patris post q̄ cōcipit i maria pri⁹ ostēdit p̄cur sor. Dū virgo loquit. Sic celū pandit. V. Uētris aluo verbū absconditū p os matris mundo. fit panditū. Dū. Gloria. Sic.

In ij. noct. añ. In labijs vir/ginis gr̄a diffusa fit in vētre ste rilis veritas infusa. ps. Eructa uit. Añ. Cum impet⁹ fluminis virginē scificat cursu sacri flami nis p̄phetā letificat. ps. Deus nr̄. Añ. O oriosa dicim⁹ de te porta celi teq; benedicim⁹ cum mēte fideli. ps. Fūdamēta. V. Post partum. Lectio. iiij.

A Ccepto igit vt dictū ē p̄sensu virginis vt si/ne virili semine cōciperet dei filiū discessit angel⁹ ab ea vi sum vtriq; subtrahēdo nō fa/mulatū. Itaq; celestia petit que virgo seqt dn̄m monta/na p̄gredit. In supnis pla ne 7 vltra angelos gr̄a super ueniēte p̄uenit. Est nimirū 7 in angelis charitas: est puri tas: ē hūilitas. Quod horū nō emicuit i maria. R. Pau pertatis hūane palio decoratum dn̄m gr̄e r̄cognoscit dictāte filio Ueterana sterilis hodie. V. Añ mihi q̄ ad me veniat dei mater vt mih seruiat. Uete. R. v.

A T vero cui aliq̄n dictū ē angelo2: Sp̄s scūs supueniet in te. Deniq; veri/tas orta ē nō de āgelica crea/tura: nec āgelos s; semē abra/he apphēdit. Hāc iuēit gr̄a plena iā gr̄a: vt charitate fer uida: virginitate itegra: hu/militate etiā eēt deuota. Ita q; festināter abijt 7 çacharie

domũ intrauit vt helisabeth visitaret ac ꝓgnāti grandeue iuuēcula mistraret. Ascēsiones eni i corde suo maria dis posuit. ℞. Fulget spōsus ecc̃lie i thalamo virginco: cātat cāticũ leticie de tāto ꝯsanguineo. Helisabeth cum hodie se iūgit celi cuneo. ℣. Bñdicite cũ āgelis fructũ ꝛ vitē parit̃ qb⁹ fit nobis miseris solamē integralit̃. Helisa.

Enicq̃ i monta/ ℞. vj

Una cũ festinatōe abijt ꝛ helisabeth salutata i ei⁹ ministerio q̃si mēsib⁹ trib⁹ hũiliter stetit. Terti⁹ hic fuit virginis ascēsus vt difficilit̃ rũperet̃ funicul⁹ triplex. Feruebat siquidē i corde charitas: splēdebat i carne virginitas i obseqo eminebat hũilitas. Merito prouide creator ille diuin⁹ i ei⁹ āmiratiōe pcinebat. Que ē illa q̃ ascēdit: plane sup oēs homies ascēdit: ꝛ ipsos etiā āgelos transcēdit. ℞. Granũ qd vite moriens fructũ afferre venerat i aluo matris oriēs antiquā stupefecerat. Hic clamitat exiliēs. Btām q̃ credíderat. ℣. Plena inq̃t deo ꝛ hoīe cũcta cernēs i plenitudine. Hic. Gl̃ia. Btāz. In iij. noct. añ.

Cāticũ nouũ dño decantat plena gr̃a dũ dato legi termino noua ꝓdit mysteria. ps. Cātate. j. Añ. Gaudet mons syon hodie i quo de⁹ oñdit̃ exultent iude filie dũ virgo magna loq̃t̃. ps. Dñs reg̃. Añ. Qui fecit mirabilia nouũ dictauit cāticũ qd virgo laudabilia ꝑ verba facit panditum. ps. Cantate. ij. ℣. Speciosa.

i Illo tpe Scdm lucā.

Exurgēs maria abijt i mōtana cũ festinatiōe: ꝛ intrauit in domũ çacharie ꝛ salutauit helisabeth. ꝛ reliqua

Omel. bti ābrosij epi. ℞. vij

Orale ē oībus vt q̃ fi dē exigũt fidē astruāt Et ideo cũ angel⁹ abscōdita nunciaret vt fides astrueret̃ exēplo senioris femie ꝛ sterilis conceptũ marie nũciauit vt possibile deo eē qd ei placuerit asserēt. Ubi audiuit hec maria nō q̃si incredula d oraculo: nec q̃si incerta de nũcio nec q̃si dubitās de exēplo: sꝫ q̃si leta ꝓ voto: religiosa ꝓ officio: festina ꝓ gaudio i mōtana prexit. ℞. Felix virgo: cuius oraculo magna dona pandũtur sc̃lo. Dei plena magna miraculo clausa piaculo. ℣. Ex vber.

tate dogmatũ fontes signat cha/
rismatũ. Dei. Lectio. viij.

q Uoeni iã deo plena ni
si ad supiora ↄscẽderet
⁊ hoc cũ festinatõe: qꝛ nescit
tarda molimina spũs sancti
grã. Discite ⁊ vos mulieres
scẽ sedulitatẽ quã pregnanti
bus debeat] exhibere cogna-
tis. ℟ Ascendẽti ad montẽ vir
gini cantanti canticũ dñi vates
plaudũt. Qui christi noĩ dãt ho
norem ⁊ sũmo culmini. ℣ Per
hanc cernũt luctũ pteritũ cõmu
tatũ i cãtũ iclytũ. Qui. ℟. ix.

Mariã q̃ ante sola ĩ inti
mis penetralib⁹ ver/
sabat nõ a publico virgini/
tatis pudor: nõ a studio aspe
ritas mõtiũ: nõ ab officio ꝓ/
lixitas itineris retardabat.
In mõtana cũ festinatione
virgo officij memor: iniurie
imemor: affectu vigẽte nõ se
xu relicta domo prexit. ℟ O
spem mirã quã dedisti cãtando
humilib⁹ dñi ancillã te dixisti et
beatã pre oibus. Presta mater
vt nos christi ꝑfruamur aspecti
bus. ℣ Que tã magna cecinisti
tibi collata largiter nos a morte
tristi christo iũge felicit Presta
Glia. Pra. ℣. Ora ꝓ nob. In
lau. añ. Cũ de⁹ ex virgie iduit

decorẽ scẽ fetus femine suscipit
valorem. Añ. In cõspectu dñi
puer exultabat ex q̃ mr̃ ꝟgini cã
tãs ꝓphetabat. Añ Fructũ vite
ꝓtulit t̃ra ꝟgĩalis pp̃liq̃ attulit
laudes gnãlis. Añ Bñdicẽs bñ
dicta bñdic bñdicẽtes nob cãticũ
cãtrix dicta ⁊ factecũ ↄcinẽtes al
Añ Ois spũs auscultet ↄ̃cãtãtẽ
ꝟginẽ secũ plaudet ⁊ exultet lau
dãs deũ hoiez. Cap. Surge ꝓ

h Ymnũ se Hym. pera.
stiue glie dulci ꝓductũ
cãtico: chor⁹ depromat hodie
nr̃ flori dauitico. Stirps ies
se ꝟgã ꝓtulit ⁊ ꝟga florẽ at/
tulit: cui⁹ odorẽ itulit in vatẽ
dñ se obtulit Helisabeth h̃ ꝑ
cipit dñ hãc ꝟgã ꝟgineã: se
salutãtẽ recipit quã nouit cõ
sãguineã. Tũc clamat tota
stupida bñdicta tu ꝟgula: q̃
fructũ ger] florida bñdictũ ꝑ
scl̃a. Maria hec intelligens
laudes cãtat magnificãs: q̃s
pauc] ꝟbis colligẽs vias pã
dit dñicas. Maria mat gr̃e
Glia t dñe q la. ℣. Elegit eaz
Ad bn. añ Bñdict⁹ sit emanu
el q̃ visitauit hoiez ⁊ redẽptõez
isrl̃ p visitãtẽ virginẽ intimauit
ꝑcursori cũ salute hũili. vñ lau/
des saluatori clamãtur; a sterili.
Ad t̃tiã cap Surge. ℟. Scã

E dei genitrix. Ad vj. cap. Ecce dilect⁹ meus venit saliēs i mōtib⁹: trāsiliēs colles: silis capree hinuloq3 cervoꝝ. R. Post ptū. Ad ix. cap. O Stēde m̄ faciē tuam sonet vox tua ī aurib⁹ meis: vox eni tua dulcis: ꝛ facies tua decora. R. Speciosa. In secūdis v̄s ad mḡt añ. O virgo ꝑ iclyta de q̄ vir sūm⁹ sumit humilitate ꝑdita dn̄i i te de⁹ claudit mōtana velut subdita petꝭ ꝛ lumē orit hic cana pādit abdita ꝛ ifās claus⁹ loq̄t secreta celi ꝓdita verusq3 sol detegitur. Per oct. añ ō ipsis agit Ad mat̄ iuit. Ascēdēte virginē me te sociem⁹. Et latēte dn̄z christū adorem⁹. ps. Vēite. Ad bn. añ Visitauit dn̄s plebē israhel dn̄i ꝑ matrē virginē grauidā de cel genitricē visitat ꝓphe fidel. Ad mḡt añ. Exultauit spūs sterilis ꝛ nati dn̄i verbi dinit⁹ marie docē virgis ifūdit vati vis ꝑ vocē virgis ifūdit vati. Infra octās. L. j. Itaq3 reuelante spū q̄ repleta erat helisabeth intelligit quē ifant̄ exultatio significaret venisse: scz mr̄ez illi⁹ cui⁹ ꝑcursor erat futur⁹ Qui pri⁹ erubescebat on⁹ parētis dn̄i nesciret mysteriū religionis iā nunc bn̄dicebat. Et q̄ ꝑus se occultabat q: filiū cōceperat: nūc se iactabat q: ꝓphetā genuerat. Lectio. ij. Btā inqt q̄ credidisti: qm̄ ꝑficiēt ea q̄ dicta sunt ī a dn̄o Hic apparet mariā nō dubitasse: s̄ credidisse: ꝛ iō fructū consecutā fuisse. Apparet ꝛ ipsā helisabeth ipsa v̄ba angeli ad mariā dicta itellexisse. Virgo itaq3 credidit vbi sacerdos dubitauit. Hic vox illa v̄ginalis insonuit: Ecce āncilla dn̄i fiat m̄ s̄z v̄bū tuū O felix obediētia: o R. iij. isignis gr̄a: q̄ dn̄i fidē hūilit̄ dedit c: li opificē ī se icorporauit. Hec obedientia fuit oī sacrificio acceptior. Hec voluntas cūct̄ hostijs gratior. Hic ꝛ gl̃iaz ꝓmeruit quā ipsa p⁹ modū exp̄mit dicēs: Ecce. n. ex h̄ btā3 me dicēt oēs gnātiones. Sic iuxta hieremiā: fecit dn̄s ī t̄ra nouū: q: femia circūdedit vir. ꝑ oct. aploꝝ nisi in dn̄ica ad mat̄ inuit. Regē aploꝝ dn̄z Venite adorem⁹ Hym. sic ī die. sup ps vna tm̄ añ. de coi aploꝝ. ix. ps de aplis. R. ꝛ l̃ria de coi aploꝝ

ꝑm feriã: q̄ ſi verſicul⁹ ſit idē cũ añ. ſequēs ℣. dicat Te deũ ℣. Dediſti. In laud. hec ſola añ. Hoc eſt. Cap. ⁊ ℣. de coi apl'oruꝫ. Hym. O oliue. Ad bñ. añ. Petr⁹ apl's. Oro De⁹ q hodiernã. Ad horas diei de coi apl'oꝝ. Ad vš ſup ps añ. Hoc ē pceptũ ps de apoſtolis Cap. Iã nõ eſtis. Hym. Aurea luce. ſicut i die. ℣. In oēꝫ trã. Ad mgt añ. Glioſi. Oro. De⁹ q hodier. Pdcē añe ſcꝫ Peer⁹ apl's. et Glioſi. dicant q̄tidie ꝑ oct. Petrus. ad bñ. ⁊ Glorioſi ad magt.

Dñica ifra oct. apl'oꝝ ad mat. inuit. añ. ps. ℣. ⁊ lectia de coi apl'oꝝ. Hym. Aurea luce ſicut i die. Tres vltime lect. de omel. dñicali. In lau. añ. Hoc ē pceptũ. cũ ceter. Hym O oliue bine. Ad horas diei de coi apl'oꝝ cũ orōne De⁹ q hodiernã. Ad vš ſup ps añ. Hoc ē. In oct. apl'oꝝ ſup ps añ. Hoc eſt. ps de oct. Caplm Iã nõ eſtis. Hym Aurea. ℣. In oēm t. Ad mgt añ. Glioſi

D Eus cui⁹ dextera Oro btm̃ petrũ ãbulantē in fluctib⁹ ne mergeret erexit: ⁊ coaplm ei⁹ paulũ trio naufragãtē de ꝓfundo pelagi liberauit: exaudi nos ꝓpiti⁹ ⁊ ꝯcede: vt ãboꝝ meritꝭ eternitatis gl'iaꝫ ꝯſeq̄mur Qui vi

Ad mat inuit Gaudete. Hym Aurea. Añ. ps. ℣. lectia de coi apl'oꝝ In dñica ifra oct. apl'oꝝ in oct. ⁊ ifra oct. legi poterũt ſequẽtes lec. Dionyſi⁹ ad timotheũ. Lc. j.

V Ae m̃ frater timothee: vhe m̃. Quis nõ iduet fletũ, ⁊ gemitũ; aut qs mente attonitus nõ obſtupeſcet: O frater chariſſime miſter chriſti ⁊ eccleſie iduere cilicio ⁊ lamẽto q2 vox i rama audita ē: non tm̃ plorat⁹: ſꝫ vlulat⁹ mortꝭ et orphanitatꝭ. Ecce eteni petr⁹ fũdamẽtũ eccl'iaꝝ ⁊ gl'ia ſanctoꝝ apl'oꝝ receſſit a nobis: ⁊ nos orphanos dereliquit. Paul⁹ q̄ꝫ gẽtiũ familiarꝭ cõſolator parit defecit nobis: ⁊ vlteri⁹ nõ iuenietr. Lc. ij.

V bi ē curſus pauli ⁊ labor ſcõꝝ pedũ ei⁹: Ubi eſt os loquẽs ⁊ ligua ꝯſulens ⁊ ſpũs bñplacēs deo ſuo. O frat mi timothee ſi vidiſſes agones ꝯſumationis eoꝝ defeciſſes gdē pre triſticia ⁊ dolore. Am aũt nõ interfuiſti facile tibi vi

dek̄ opus agonis eoꝝ. R. iij.
Quis nō fleret hora illa q̄n
p̄ceptū sñie egressū ē i eos vt
petr⁹ crucifigeret̄: ⁊ paulus
decollaret̄? Vidisses itaq̄z
tūc turbas iudeoꝝ ⁊ gētiliū
multitudinē ꝑcutiētes eos il
ludētes eis ⁊ expuētes i faci/
es eoꝝ. Ipsi ṽo trāq̄lli ⁊ geti
extiterūt: sic agni inocētes ⁊
Aduenīēte R. iiij. māsueti
aūt t̄ribili tp̄e ꝯsumationis
eoꝝ cū separēt̄ ab iuicē: liga
uer̄t colūnas mūdi: nō vtrūq̄
absq̄ fratrū gemitu ⁊ plora/
tu. Tūc inq̄t paul⁹ petro: pax
tecum fundamētū eccl̄iaꝝ ⁊
pastor ouiū ⁊ agnoꝝ christi.
Petr⁹ āt ad paulū Vade iq̄t
i pace p̄dicator bonorū ⁊ me/
diator ⁊ dux salutis iustoꝝ.
Cū aūt elongassent R. v.
eos ab iuicē secut⁹ suz magi/
strū meū. Non eni in eodem
vico occiderunt eos. Vbe m̄
Amodo cessauit ꝯcursus di
scipuloꝝ nr̄oꝝ romā venien/
tiū ⁊ querētiū nos. Iā nemo
dictur⁹ ē: Eam⁹ ⁊ videamus
doctores nr̄os: ⁊ introgem⁹
eos q̄lit̄ nos regē oporteat ec
clesias nob̄ cōmissas: ⁊ inter
p̄trabūt̄ nobis p̄cepta dñi no

stri iesu christi ⁊ eloq̄a ꝓphe
Hirl̄m ⁊ roma R. vj. taꝝ
p̄ua amicitia eq̄les facte sūt
in malo. Hirl̄m crucifixit do
minū nr̄m iesū christū. Ro/
ma ṽo ei⁹ apl̄os interemit.
Hirl̄m fuiuit ei quē crucifi/
xit: roma aūt solēniçādo glo/
rificat q̄s iteremit. Attende
miraculū: vide ꝓdigiū frat̄
dilecte diei victimatōis illo/
rū. Nam presto fui in tp̄e se/
paratiōis eoꝝ. Scd̄z matth
i Nillo tp̄e: Iussit iesus
discipulos suos ascen
dere i nauiculā: ⁊ p̄cedere eū
trāsfretum donec dimitteret
turbas. ⁊ rel̄. Omel. bti aug
Cum scm̄ epi. R. vij.
euāgeliū legeret̄: audi
uim⁹ nauiculā periclitātem:
christū ꝑiclitātib⁹ subueniē/
tē: petꝝ veniēti christo occur/
rētē. In q̄b⁹ oīb⁹ miraculū
spectauim⁹ mysteriū requira
Q̄n eni possu R. viij. m⁹.
mus de diuinis opib⁹ q̄ legū
tur intellectū alicui⁹ mystice
significatiōis exculpē q̄si de
obstrusis fauoꝝ cellis mella
ꝓducim⁹: vel christi discipu
los imitātes: spicas manib⁹
ꝯfricam⁹ vt ad latentia gra/

na puenia m⁹. Lectio.ix.

A scēdit ꝙ dñs nr̄ iesus christus vt lectū ē: in mōtē solus orare. Mons altitudo est. Quid eni i hoc mūdo altius celo? Quis ꝓo i celū ascēdit nouit optime fides nr̄a. Cur aūt sol⁹ ascēdit? Quia nemo ascēdit i celū nisi q de celo descēdit fili⁹ hoīs q ē i celo. In laud. aīte cap. de coī aplorum. Hym. O oliue. ℣. Annunciauerūt. Ad bn. aīi. Petr⁹ aplus Oro. De⁹ cui⁹ dextere. Ad horas diei de coī aplorū. Ad vs̄ sup ps aīi. Hoc ē. ps de aplis Cap. hym. ℣. vt ī primis ṽs Ad mgt aīi. Isti sūt duo oliue ⁊ duo cādelabra lucētia aīi dñm habent ptātē claudere celū nubibus ⁊ apire portas ei⁹: qꝛ lingue eorū claues celi facte sunt. Oro. Deus cuius dextera.

Scōꝝ septē fratrū. Oro.

P Resta q̄s oīps deus: vt q glīosos martyres tuos fortes in sua ꝯfessione cognouim⁹: pios apud te i nr̄a intercessiōe sentiamus. Per. Gregori⁹ in omel. Loquente iesu ad turbas. Ecce mater.

B Eata felicitas R.j. septē filios habuit: q̄s sic timuit viuos i carcē relīqre: sic carnales parentes solēt metuē ne mortuos ꝑmittant. In psecutiōis eni labore depħēsa filioꝝ corda i amorē supne patrie predicādo roborauit: ⁊ pturiuit spū quos carne pepꝫrat mūdo. R.ij.

T imuit viuētib⁹ gauisa est morientib⁹: optauit nullū p⁹ se relīqre: ne si quē supstitē haberet: nō posset habere cōsortē: filios non poterat sine dolore videre morientes: s; erat vis amoris interior q̄ dolorē vicerat carnis: ⁊ ꝓ amore celestis patrie mori coram se voluit q̄s amauit. Lectio.iij.

F uerūt āt isti. vij. frēs: Januari⁹: felix: philipp⁹: siluanus: alexāder: vitalis ⁊ martialis: s; b pfecto vrbis publio tpe antonini ꝑncipis ꝑmum auditi. Deinde ꝑ varios iudices varijs supplicijs laniati. Ex qb⁹ ianuari⁹ p⁹ ꝟbera virgaꝝ i carcē plūbatis occisus ē. Felix ⁊ philipp⁹ fustib⁹ mactati. Siluan⁹ ꝑcipitio interēpt⁹. Alexāder vitalis ⁊ martial' capitali sn̄ia puniti

Sci pcopij abbatis.

I Ntercessio nos Oro.

qs dñe bti procopij abbatis cõmēdet: vt qd nr̃is meritis non valem⁹: eius patrocinio assequimur. Per. R. i.

Beat⁹ procopi⁹ abbas natiõe bohem⁹ canonicis apicibus a scõ cyrillo iuuenis instruct⁹ i scõo p̄sbytē honestissimā vitam duxit. Hic p iesu christi amore: scl̃oz pōpis ei⁹ pfecto renūciās: i mōtis supcilio spelūcā inumeris demonib⁹ frequētatā hitaculū sibi cōstituit: vbi vigilijs oroni b⁹ z ieiunijs 9 spiritales nequitias dimicās postmoduz a dño velut ciuitas in monte posita clarificat⁹ ē. R. ij.

Ipsi⁹ igit fama lōge lateq3 crescēte puincie hoīes ceperūt cateruati dei seruū encenijs frequētare: oronū ei⁹ suffragia deuote deposcētes. Qui charitatis flagrātia plenus hospitalitate pia p̄dit⁹ castimonia purus: infim⁹ humilitate: tpantia clar⁹ succēsus celo fidei: celesti pabulo aduenietiū corda velut hymber tēporaneus irrigabat ac puincie paupes religiosa sollicitudine pascebat. Lectio. iij.

Proinde adiūctis sibi qbusdā frib⁹ fm almi p̄ris bn̄dicti instituta viuere cepit: z venietib⁹ accolis sanitatū suffragia ipetrās: exēplo hūilis magistri p̄cipiebat eisdez ne cuiq3 hec diuulgarēt. Int qs mulierē quādā caliginis ītectiõe cecatā: orone ac crucis ipressiõe visui restituit. Tandē vite cursu laudabili pacto 9tutib⁹ plen⁹ z pdigijs ima deserēs migrauit ad christū.

Bti alexij 9fessoris. Oro

Deus q btō alexio 9fessori tuo tribuisti: et vt noua mundi arte deluderet: z de hoste humani generis mirabiliter triūpharet: 9ce de ppiti⁹ vt ei⁹ semp munia mur auxilijs cui⁹ salutiferis erudimur exēplis. Per. R. i.

Beat⁹ alexius ex nobili senatoz pgenie ortus parētes habuit christianissimos: qui deo deuoti sed steriles assiduis supplicationib⁹ plem deo z hoib⁹ gratiosuz impetrarūt alexiū: qui liberalib⁹ artib⁹ traditus plene erudit⁹ est. Qui cū accepisset de imperiali linea egregiam sponsā: benigne allocut⁹ ē eā z post sacras admonitiões z

exhortatões sue pudicitie di uine grē ꝑuilegio informat⁹ intactā dimisit clāqꝫ recessit. Et veniēs i edissā syrie ciuitatē assūpto vili ꝛ despecto habitu cepit cū paupib⁹ mēdicare. Paṫ igiṫ ꝛ maṫ de filij sui absentia ꝑ tristicia ꝯsenescūt. Et vera spōsa velut idi uidua turṫ sincero languore spōsi amabilis tabescit. R. ij

Missis ꝙ nūcijs ad oēs partes: aliq eoꝝ ad edissā ciuitatē venerūt. Quib⁹ cognitis ꝙ ab eis incognit⁹ obui⁹ fuit: a qb⁹ hūiliṫ ꝑtēs cū ipetrasset grās deo egit ꝙ elemosynā a seruis suis accipe meruisset. Volēs igiṫ alexi⁹ p⁹ modū de ciuitate edissa tharsuꝫ remeare: nauē ascēdit. Sed dispēsatōe dina vēto ꝯtrario nauis arrepta ꝑspe ad portū romanū applicuit: ꝛ obuiās patri ꝑ se ꝑegrino humiliter supplicās i domo ꝑpria ad manēdū despectū locū ipetrauit: ibiqꝫ tot⁹ oꝛonib⁹ abstinētijs ꝛ vigilijs dedit⁹ graues ꝛ viles seruoꝝ iniurias annis decē ꝛ septē patiēter ꝛ ꝯsueuerāt r sustinuit. R. iij.

Volēs ꝙ de⁹ tāto certamini finē ponere diez sue agnouit quietꝫ. Qui accepta charta nomen suū ꝛ seriē recessus ꝛ reditus sue ꝑegrinatiōis describēs: ipsam plicatā manu cōclusit. Dominica igiṫ die post missaꝝ solēnia in eccl'ia vox audiṫ. Querite hominē dei q oꝛat ꝑ roma. Et addidit ꝙ i domo euphemiani pergrerēt. Ad hāc vocē ꝯcurrūt archadi⁹ ꝛ honoꝛius iperatores vna cū papa inocentio ꝙ euphemian⁹ ꝑuenit. Et a patre iuēt⁹ facies ei⁹ blādos lucis emisit radios: ꝛ mire fragrātiū odoꝛ ibi diffūdebatur

Scē margarite ꝟgis. Orō

i Indulgētiā nobis dn̄e btā margarita ꝟgo et martyr iploret: q tibi grata semꝑ extitit ꝛ merito castitatis ꝛ tue professione virtutꝫ Per. Ex gestis ei⁹ q scripsit theophil⁹ Lectio. j.

Margarita antiochena ex gētilib⁹ nobilib⁹ oꝛta: tradita est nutrici: apud quam chꝛistiana effecta ē: ꝛ ꝟginitatꝫ ꝯcepit amorē. Cūqꝫ p̄ꝛ illā exosā habēt ꝑpē chꝛistianitatē: moꝛtua mr̄e in domū nutricis se ꝯtulit: ꝛ oues ei⁹

pascebat. Accidit aūt vt olym bri⁹ pfect⁹ iter faciēs raptus ei⁹ pulchritudine q̄ erat mi/rabilis eā sibi sisti iubēt. R. ij
Tūc dixit ei pfect⁹: Dic nobis nomē tuum et gen⁹ et religionē. Btā margarita rn̄dit Margarita vocor: gn̄e sū nobilis religiōe christiana. Preses dixit: Duo pma puenientia sūt: tertiū absurditas est. Cū aūt margarita eū i rn̄sis suis cōfūderet: iussit eā i carcerē recludi: vt de semel i⁹ cōsiliū haberet. Lectio. iij.
Altera die psidi presentat. Ad quā pses. Aut sacrifica dijs: et digna eris thalamis nr̄is: aut diris cruciatib⁹ cōsumeris. Illa rn̄dit: Fac qd̄ potes, qr qd̄ vis nō faciā. Ad hoc expuit: suspēdit: verberatur virgis acerrimis sāguis riui fluunt: nec suspirat illa.
Tūc pses ait: Mise R. iiij serere pulchritudinis tue At illa: Misereor pulchritudis aie mee: ne decorē pdā imaginis dīne. Tūc pses irridens ait: Adhibeat vngula q̄ carnē scindat ossa denudet: viscera pādat. Una ne nos puella superabit. Dixit et facta sūt oia. Flent circūstātes miserātes cruciatū puelle. R. v
Cū aūt illa nec sic moueret tradit iterū i carcerē tenebrosū: s lux dīna sole clarior statim ibi refulget. Antiquus vo hostis in specie draconis q̄si deuoratur⁹ eā aggredit: s signo crucis apposito euanescit. Deinde i forma hōis carcerē ingredit. At vgo p spm intelligēs demonē ceruicem ei⁹ apphēdēs deiecit cum ad terrā pede scō caput ipiū calcās
Tūc demō heiulās R. vj. pmitte ait margarita me discedere: nō vltra tibi appropinquaturum. Uirgo dixit Fatere prius ad qd veneris. At ille: Venerā vt q̄si psulēs saluti tue psuaderē tibi parere psidis volūtati. Iā nūc iube vt abeā qr satis lusisti de me. Tūc vgo pedē leuās: Fuge inquit miser. At ille velut fumus euanuit. Lectio. vij.
Sequēti die adducit corā pside: qui dixit ei: Magna ē circa te deo patiētia. At illa: Tāta ē eorum patiētia vt null⁹ sit i eis dolor vel sensus At hec ad clamorem presidis expuit: apponit igni: ardētes

lampades iungũt ad latera. Quod cũ fieret dicebat. Nõ sũt cõdigne passiones hui⁹ tpis ad futurã gl'iã. R. viij

Deinde ponit in dolio aqua pleno ligatis manib⁹ ꝛ pedibus. Sꝫ ecce terremot⁹ illico factus est magn⁹: vinculaq; ipsi⁹ rũpũt: ꝛ ipsa nihil lesa egredit laudãs christũ. Qd videtes populi crediderunt in christũ fere duodecim milia: quos varijs mortib⁹ pres ses trãsmisit ad celũ. R. ix.

Demum iussa gladio feriri: spiculatore iubẽte eã ceruicẽ pparare: ipetrato spacio orãdi: cor ꝛ manus dirigens ad deũ dixit: Gratias ago tibi dñe iesu christe: qm̃ certamẽ meũ ad victoriã perduxisti: cõserua queso credẽtes in te: ꝛ nõ credẽtes ɔuerte: eoꝝ q̃ꝫ q me psequũt miserẽ. Et eos q te p me fuerit depcati exaudi ꝓpiti⁹: ꝛ iã spm̃ meũ i pace suscipe. Et hoc dicto genu flexit: ceruicẽ erexit: ꝛ lictor vno caput amputauit ictu.

Scẽ praxedis v̾ginis oĩo.

Exaudi nos deus salutaris noster: vt sic de btẽ praxedis v̾ginis tue festiuitate gaudemus: ita pie deuotiõis erudiam̃ affectu. Per.

Ad matut. Hym. Huius obtẽtu. Gloria patri genitoq;.

Tria vltima ꝑtia de cõi vni⁹ v̾ginis. Ex gestis eius. R. j.

Virgo venerabilis praxedis rogauit beatum pium episcopũ vt in thermis nouati q̃ iam in vsu nõ erãt edificaret ecclesia. Qd placuit epõ: ꝛ factũ ẽ accepta ptestate i vrbe i noĩe praxedis. Postea facta ẽ psecutio magna christianoꝝ. Ipsa vero feruẽs spũ m̃ltos occultauit in eodem titulo q̃s cibo pascebat ꝛ verbo sci spũs. R. ij.

Tũc diuulgatũ est antonio impatori q cõuent⁹ fieret in titulo praxedis. Qui mittẽs tenuit multos: ꝛ sine interrogatiõe gladio puniri p̃cepit in eodẽ titulo Hoꝝ v̾o corpa beata praxedis collegit ꝛ sepeliuit in cimiterio p̃scille ꝛ afflictione constricta orauit vt trãsiret ex h mũdo Cuius orationes ꝛ lachryme ad dominũ peruenerũt. Lectio. iij

Peracti igit dieb⁹ triginta q̃tuor: p⁹ necẽ scõꝝ p̃dictoꝝ: migrauit ad dñm v̾go sacra

xiiȷ°. kalēdas augusti. Cuius
corp⁹ ego pastor p̄sbyter sepe
liui iuxta patrē suū in cimi-
terio p̄scille via salaria: vbi
hodie florēt orōnes sanctoꝝ.
Scē marie magdalene ad
vš sup p̄s añ. Recūbente iesu
in domo pharisei symōis lepro-
si accessit ad eū maria magdale-
ne afferēs p̄ciosi librā vnguenti.
ps. Lau. pu. cū ceteris Cap.
m Ulierē fortē q̄s iueniet
ꝑcul ⁊ de vltimis fini-
bus p̄ciū ei⁹ cōfidit in ea cor
viri sui ⁊ spolijs non indige-
bit. R. Flauit auster ⁊ fugauit.
L Auda mater Hym.
ecctia lauda christi cle
mentiā: q septē purgat vitia
ꝑ septiformē grām. M aria
soror laçari q̄ tot cōmisit cri-
mina ab ip̄a fauce tartari re
dit ad vite limina. P ost flu-
xe carnis scādala fit ex lebete
phiala: in vas translata glo-
rie de vase cōtumelie. E gra
currit ad medicū vas ferens
aromaticū ⁊ a morbo multi-
plici verbo curatur medici.
S urgētē cum victoria iesū
videt ab inferis p̄ma meret
gaudia q̄ plus ardebat cete-
ris. U ni deo sit gl̄ia ꝑ mul-
tiformi gr̄a: q culpas ⁊ sup-
plicia remittit ⁊ dat premia
Amē. V. Optimā partē elegit
sibi maria. R. Que nō auferet
ab ea. Ad mḡt añ. Celsi meriti
maria q̄ solē vexꝝ resurgētē vide-
re meruisti mōtaliū p̄ma obtine
vt nos visu glorie sue tecum le-
tificet in celis. Oratio.
l Argire nobis clemētis-
sime p̄r: q sic btā maria ma-
gdalena dñm nr̄m iesū chri
stū sup oīa diligēdo suoꝝ ob-
tinuit veniā pctōꝝ: ita nob
apud miam tuā sempit̄nā i-
petret btitudinē. Per eūdē.
Ad mat. iuit. Eternū trinūq
deū laudem⁹ ⁊ vnum. Qui sibi
mariā trāsuexit in ethera sanctū
Hym. Lauda mr̄ ecctia. In
p̄ noc. añ. Cū discubuisset i do-
mo symōis dñs iesus mūdi gl̄ia
mulier secū q̄ erat i ciuitate pec-
catrix nardi odorifera exhibuit
vnguēta. ps. Dñe dñs nr̄. An
Sec⁹ pedes dñi astās icessāt cri
ne soluto dina vestigia osculaba-
tur lachrymis plena. ps. Celi e.
An. Irrigabat igit̄ dñicos iesu
pedes fructo quoq alabastro p̄-
cipuis odorib⁹ fragrabat dom⁹
omnis atq capillorū officio de
tergebat. ps. Domini ē terra.

℣. Diffusa ẽ gratia ĩ labijs tuis.
Ex gestis eius. Lectio. j.

Beata maria magdalene ꝛ martha ꝛ laçar⁹ ex nobili ꝛ regali ꝓgenie sy. ro patre ꝛ eucharia mr̄e nati a btō maximino discipulo dñi baptiçati fuerũt ꝛ magdalũ castrũ qđ ẽ secũdo miliario a geneçareth ꝛ bethaniã q̄ ẽ iuxta hirl'm ꝛ magnã hierosolymoꝝ ptẽ possidẽtes ita sibi iuicẽ diuiserũt ꝙ maria magdalũ a quo magdalena nũcupata ẽ: ꝛ laçar⁹ ptez vrbis hirl'z: ꝛ martha bethaniã ꝓpria possiderẽt. ℟. Letetur oẽ sc'm in solẽnitate sãcte marie magdalene. Quam iesus eternus amor dilexit plurimuz. ℣. Hec maria fuit illa dño gratissima qua vnguẽto, p̄cioso vnxit pedes dñi. Quã. Lectio. ij.

Cum aũt maria delitijs corpis se totã exponeret ꝛ laçar⁹ militie plus vacaret martha prudẽs etiã ptes fratris ꝛ sororis sue suo sensu ꝛ ꝓbitate gubernãs: militib⁹ ꝛ famulis suis copiose necessaria mĩstrabat ꝛ dñm cũ discipulis ꝛ alios paupes sustẽtabat: ꝛ post ascẽsionẽ dñi residuũ añ pedes aploꝝ in cõi diuisit. ℟. Hec ẽ illa maria que vnxit dñm vnguẽto ꝛ extersit pedes ei⁹ capillis suis. Cui⁹ frater erat lazar⁹ quez a mortuis resuscitauit iesus. ℣. Hec ẽ illa maria cui se dñs resurgẽs a mortuis primũ ostẽdit. Cui⁹. L. iij.

In illo tpe quo dñs p̄dicabat: maria sicerat exposita corporee voluptati' ꝙ iã nõ solũ nomẽ s; etiã cognomẽ suũ pdiderat ꝛ peccatrix ꝯsueuerat appellari. Cũ vo post missionẽ spũs sci pacliti crescente nũero fideliũ cresceret ĩfidelis crudelitas iudeorũ: intãtũ vt eos multis modis affligerẽt: ꝛ a terra p mare sine remis ꝛ velis ꝛ ceteris alimẽtis expellerẽt: btũs maximin⁹ cũ laçaro ꝛ sororib⁹ ei⁹ ꝛ multis alijs trãsfretãtes regẽte dño marsiliã deuenerũt. ℟. Felix maria vnxit pedes dñi iesu ꝛ extersit capillis suis. Et dom⁹ ipleta ẽ. Ex odore vnguẽti. ℣. Mixtuz rorẽ balsami fracto fudit alabastro q̄ vnguento p̄cioso vnxit pedes dñi: Et dom⁹. Glia. Ex odore. In ij. noc. añ. Symõ aũt intra se inquit si eẽt ꝓpheta sciret ꝓfecto q̄ ꝛ q̄lis

ee̅t que ta̅git eu̅ qꝛ peccatrix est. ps. Eructauit. An̄. Et conuersus dn̄s dixit: postq̄ veni in domu̅ tua̅ no̅ cessat crine fuso hoc meos osculari pedes. ps. Deus nr̄. An̄. Qm̄ multuꝫ dilexeras dimissa scito tibi peccamia ꝛ fide que polles sacra in pace remitto. ps. Fu̅dame̅ta. ℣. Spe̅ tua ꝛ pulchritudine tua. Lectio. iiij.

Post modu̅ ꝓo cu̅ aque̅sem ciuitate̅ cu̅ adiace̅ti ꝓuincia verbis ꝛ miraculis co̅uertissent: beata maria magdalena soli deo vacare cupie̅s in quada̅ rupe excelsa q̄tuordecim fere miliarib⁹ a marsilia plusq̄ trigita a̅nis hoib⁹ ignota ꝑmansit. Horis vero septe̅ canonicis q̄tidie ibi manib⁹ a̅gelicis i ethera ferebat̄ ꝛ sic post a̅gelicas melodias dei laudib⁹ plenissime saciata: ad locu̅ illu̅ ab a̅gelis reportabat̄. ℟. Vide̅s iesus flente̅ mariaꝫ ꝛ sorori eius martha̅ lachrymat⁹ e̅ ꝛ accedens ad monume̅tu̅. Quatriduanuꝫ ia̅ laçaꝝ resuscitauit. ℣. O felicis soror vtraq̄ meriti q̄ꝝ lachrymis mot⁹ fo̅s ipse pietat̄. Qua. Lectio. v.

Tunc ꝑis q̄da̅ cu̅ heremita̅ penite̅tie dat⁹ iuxta rupe̅ ꝑdicta̅ cellulam collocasset: vidit a̅gelos ad rupe̅ illa̅ desce̅de̅tes ꝛ beata̅ maria̅ magdalena̅ in altu̅ leuata̅: post hore spaciu̅ refere̅tes. Cu̅ au̅t illuc admirans accessisset: iuenit ea̅. Ipsa a̅t q̄ na̅ ee̅t eidem indica̅s rogauit eu̅ vt enarraret bto̅ maximino ꝛ rogaret vt seque̅ti dominica hora matutinaꝝ ecclesia̅ sua̅ sol⁹ itraret ꝛ ibi ea̅ iueniret subuectam manib⁹ a̅geloꝝ. ℟. Laudem⁹ opus dei in maria genitrice sꝫ virgine laudemus in maria peccatrice ꝫ penite̅te: maria hec e̅ data speculu̅ inoce̅tie. Maria hec e̅ exemplu̅ penite̅tie. ℣. Ut co̅fiteamur nomini sancto tuo de⁹ ꝛ gloriemur in laude tua. Maria. Lectio. vj.

Venie̅s ille narrauit oia beato maximino. Ille mira̅s ꝛ gaude̅s hora predicta ingredit̄ ecclesia̅ ꝛ beata̅ maria̅ magdalena̅ a fra duob⁹ cubitꝫ eleuata̅ inter angelos intuet̄. Cu̅ au̅t accedere trepidaret iussu ei⁹ alios conuocauit. Et accipie̅s sacram co̅ione̅ ab epo an̄ altare ora̅s cu̅ lachrymis cu̅ctis videntibus expirauit. ℟. Flauit au

ster ⁊ fugauit aquilonē q̄n lauit cor marie penitētis hymber sancti spūs. Liquefecit ⁊ refecit resolutā in lamētis. Uerbū missum celitus. ℣. Fluminis impetus ciuitatem dei letificauit. Liquefecit. Glīa. Uerbū. In iij. noct. añ. Satagebat igit̄ martha soror marie magdalene circa ministeria que sedēs secus pedes dn̄i audiebat verbū oris ei⁹. ps. Cantate. j. Añ. Nō ē martha inq̄t tibi cure q̄ꝑ soror mea me reliq̄t solā ministrare: iube illi vt me adiuuet. ps. Dn̄s regna. Añ. Et rn̄dēs dixit illi domin⁹ vnū ē necesse maria optimā partem elegit que nō auferet̄ ab ea. ps. Cātate. ij. ℣. Adiuuabit eā de⁹ vultu suo. ℟. Deus in me. In illo tp̄e: Scd̄m lucā. Rogabat iesū quidam phariseus vt mādūcaret cū illo. Et ingressus domū pharisei discubuit. Et reliqua. Omel. beati gregorij pape. Cogitāti mihi ℟. vij. de marie penitentia flere magis libet q̄z aliquid dicere. Cui⁹ enim vel saxeū pectus ille hui⁹ peccatricis lachryme ad exemplū penitendi nō emolliāt. Cōsiderauit nāq̄z quid fecit: ⁊ noluit moderare quid faceret ℟. Certe ꝑcipu⁹ marie magdalene amor Que a monumēto dominico discipulis recedentib⁹ non recessit ℣. Ardor ecbaritat̄ succēsa quē sepultū nouerat sublatū credidit de sepulchro. Que. ℟. viij. Super conuiuantes ingressa est: nō iussa venit: inter epulas lachrymas obtulit. Discite quo amore ardet: que flere inter epulas nō erubescit. Sed ecce quia turpitudīs sue maculas aspexit: lauanda ad fontez misericordie cucurrit: cōuiuātes nō erubuit. ℟. O felix felicis meriti maria que resurgentem a mortuis dei filium videre meruisti mortalium prima pro cuius amore seculi cōtēpsisti blandimēta. Sedula nos apud ipsū quesum⁹ prece cōmenda. ℣. Ut tecum mereamur o dn̄a perfrui felicissima ipsi⁹ presentia. Sedu. i Am q̄z semel ℟. ix. ipsam grauiter erubescebat intus nihil esse credidit quod verecūdaret̄ foris. Quid igit̄ miramur fratres Mariā venientē an dominū suscipientē? Suscipientē di-

cant an trahentē? Dicā me-
lius trahentem ⁊ suscipien-
tem. ℟. Gloriosa hui⁹ diei solē-
nia deuota celebrem⁹ omnes ve-
neratione qua beata maria ma-
gdalena. Celos meruit ascēdere.
℣. Consumato cursu presentis
vite celesti euocata pietate. Ce-
los. Gloria. Celos. ℣. Optimā
partē elegit sibi maria. ℟. Que
non auferetur ab ea. In laud.
añ. Laudibus excelsis oīs mun-
dus exultet in solennitate sancte
marie magdalene. Añ Hec cor-
de cōpuncta venit ad pedes iesu
accessit illos lacbrymis rigauit ⁊
capillis capitis sui tersit. Añ.
Intercede supplicās assidue pro
nobis iesu dño maria magdale-
ne. Añ O bone iesu laus tibi re-
misisti peccatrici multa pecca-
mina quia te dilexit multū. Añ.
Maria ergo vnxit pedes iesu
⁊ extersit capillis suis ⁊ domus
impleta est ex odore vnguenti.
Caplm Mulierem fortem.
Eterni p̄ris vni Hym.
ce nos pio vultu respi-
ce: qui magdalenam hodie
vocas ad thronum glie. In
thesauro reposita regis ē dra-
gma perdita: gēmaqꝫ lucet
inclyta de luto luci reddita.

Iesu dulce refugiū spes vna
penitentium: per peccatricis
meritum peccati solue debi-
tum. Pia mater ⁊ humilis
nature memor fragilis: in
hui⁹ vite fluctibus nos rege
tuis p̄cib⁹. Uni deo sit glo-
ria. ℣. Dimissa sūt ei pctā mul-
ta. ℟. Qm̄ dilexit multum. Ad
bn. añ. O mūdi lampas ⁊ mar-
garita p̄fulgida q̄ resurrectionē
christi nunciādo aploꝝ apostola
fieri meruisti: maria magdalene
sp̄ pia exoratrix p nobis adsis ad
deū q̄ te elegit. Ad. iij. Caplm
Mulierē fortē. ℟. Diffusa est
Alla al. ℣. Spē tua ⁊ pul. Ad
a Ccinxit for- vj. Cap.
titudine lūbos suos: ⁊
corroborauit brachiū suum.
gustauit ⁊ vidit: quia bona
ē negociatio ei⁹ nō extingue-
tur in nocte lucerna ei⁹. ℟.
Specie tua alleluia alleluia. ℣.
Adiuuabit eam deus. Ad. ix.
Multe filie Caplm.
congregauerūt diui-
tias: tu sup̄gressa es vniuer-
sas. ℟. Adiuuabit eam de⁹ Al-
leluia alleluia. ℣. Dimissa sunt
ei. Ad vesperas super ps añ.
Laudibus. ps vnius virginis
Capitulum. Hym. ℣. vt. in

Hymnis vesperis. Ad magt an.
In dieb⁹ illis mulier que erat in ciuitate peccatrix vt cognouit q iesus accubuisset in domo symonis leprosi attulit alabastrũ vnguẽti ꝛ stãs retro sec⁹ pedes dñi iesu lachrymis cepit rigare pedes ei⁹ ꝛ capillis capitis sui tergebat ꝛ osculabat pedes ei⁹ ꝛ vnguẽto vngebat. Per oct. ad memo. in laud. añ. Intercede. ℣. Dimissa sũt ei. Oro. Largire nobis. In ℣s añ. Maria g. ℣. Optimã ptẽ elegit. Oro vt. s.

Sancti appolinaris episcopi ꝛ martyris. Oratio.

Deus q nos btĩ appollinaris martyr tui atq põtificis ãnua solẽnitate letificas: ꝯcede ꝓpiti⁹ vt cui⁹ natalicia colim⁹ de eiusdẽ et ꝓtectiõe gaudeamus. Per.

Ex gestis eius. Lectio. i.

Appollinaris discipulus petri iussu ei⁹ vẽit rauennã: vbi verbis ꝛ miraculis refulgẽs tribunũ cum magna ei⁹ familia baptiçauit: ꝓpter qđ dux p̃rie fecit eũ duci ad templũ iouis: vbi cũ dixisset: argẽtũ ꝛ aurũ illic appẽsũ añ demones meli⁹ esse dari pauperib⁹: eijcitur extra vrbẽ ꝛ seminiu⁹ relict⁹ a discipulis suis ĩ domo cuiusdã vidue sex mẽsib⁹ refo. Postmodũ vero ℟. ij. uel. cũ mltos cõuertisset: in quadã ciuitate fustib⁹ cesus ẽ ꝛ nudis pedib⁹ stare super prunas cõpulsus: ꝛ post inde eiect⁹ ẽ. Cũ aũt filiã rufi patricij rauẽne suscitasset: ipsa cũ mr̃e ꝛ familia magna baptiçata virgo ꝑmansit. Deinde post multa tormẽta cathenatus missus ẽ in carcerẽ: vbi cũ nihil sibi ministraret: angelus eũ cõfortauit. ℟. iij. Quo cõprehẽso missus ẽ in exiliũ ꝑ nauẽ. Orta vero tempestate alijs peũtib⁹ ipse sol⁹ euasit cũ duob⁹ militib⁹ qs baptiçauit. Regressus vero rauẽnã de exilio p⁹ tres ãnos duct⁹ ẽ a paganis ad tẽpluz qđ ipso orãte corruit. Propt qđ accusat⁹ ẽ ad vespasianũ a pontificib⁹ ꝛ trãdẽ a paganis ces⁹ vsq ad mortẽ cũ vixisset septẽ dieb⁹ admonẽdo fideles migrauit ad dñm.

Sãcte christine virginis ꝛ martyris. Oratio.

Indulgẽtiã nobis dñe btã christina virgo ꝛ martyr

imploret: q̃ tibi grata sp exti tit: ꝛ merito castitatis ꝛ tue ꝓfessione virtutis. Per.

Scti iacobi apli ad vš sup ps an̄. O btē iacobe oīuȝ corde ꝛ ore laudāde o patrone singularis ꝛ amabilis: intercede ꝓ nob ad dn̄m. Ad mgt an̄. O lux ꝛ decus hispanie scissime iacobe qui inter aplos primatū tenes: pm⁹ eoꝝ martyrio laureat⁹: o singulare presidiū q̄ meruisti videre redēptorē nr̄m adhuc mortaleȝ in deitate transformatū: exaudi preces seruoꝝ tuoꝝ ꝛ itercede ꝓ nr̄a salute oīumqꝫ ppłoꝝ. Orō.

Esto dn̄e plebi tue sanctificator ꝛ custos: vt apli tui iacobi munita presidijs ꝛ ꝯuersatōe tibi placeat ꝛ secura deseruiat. Per do.

Mem̄. de scō christophoro ꝛ cucufate martyꝝ. Oratio.

Presta q̄s oḯs de⁹ vt q gl̄iosos martyres christophoꝝ ꝛ cucufatē fortes in sua ꝯfessiōe cognouim⁹ pios apud te in nr̄a intercessiōe sentiam⁹. Per do. Ex gestis ei⁹

R. j. Iacob⁹ apls cum ꝑdicasset ꝑ indeā ꝛ samariā: ꝑdicationē suam vsqꝫ ad galatiā extēdit: ꝛ ibi nouem discipulos seligēs: cū paucissimos ꝯuertisset duos ibi causa ꝑdicādi reliqt: ꝛ septē alios secū adducēs in iudeā rediit: vbi cū ꝑdicaret hermogenes mag⁹ misit ad eū philetū discipulū: vt ipse philetus coram iudeis assereret q̄ iacobi ꝑdicatio falsa eēt. Sȝ cū a iacobo ꝑ oīa vinceret: rediit ad magistrū suū: iacobi doctrinā ꝛ miracula ꝑdicās ꝛ discipulū ei⁹ se velle esse cō

R. ij. Tūc iratus testās. hermogenes ligauit philetū dicēs: Nūc videbis si te iacobus soluerit. Jacob⁹ aūt misit ei sudariū suuȝ ad cui⁹ tactu statim ei⁹ vincula sūt soluta ꝛ ad iacobuȝ prexit: vn̄ iratus hermogenes arte sua demones excitauit: iubēs eis vt iacobū cū phileto ad se ꝑducēnt. Venientes aūt demones ad iacobū vlulare i aere ceperūt. Quib⁹ ait: Ut quid aduenistis. Lectio. iij.

Dixerūt demones: hermogenes misit nos ad te: vt te cuȝ phileto duceremus ad cuȝ s̄ moꝝ vt ad te venim⁹ ab āgelis catheuis ligati igneis cruciam̄. Dixit ei iacob⁹. Nunc

ad eũ redite: ⁊ eũ vinctuȝ ad me sed illesum ꝑducite. Qui abeuntes ligatis manibꝰ ad tergũ duxerũt eũ ad iacobũ. Quē cũ iacobꝰ increparet et demones eiꝰ ⁊ suā vltionē expeterēt: ait eis iacobus: Ecce philetꝰ ante vos stat cur cuȝ nō teneris? Lectio.iiij.

Demones dixerũt: Nos nō possumꝰ nec etiā formicā cōtingere q̄ in cubiculo tuo est. Et ait iacobꝰ ad philetũ: Hermogenes te ligauit: tu eũ solue: q2 docuit nos dn̄s vt pro malis bona reddamꝰ. Solutus hermogenes ꝯfusus stetit: ⁊ iacobꝰ ei dixit: Uade liber vbi volueris: nō eni vult dn̄s vt aliq̄s iuitꝰ ꝯuertatur Et cuȝ timeret hermogenes maliciā demonũ dedit ei suũ baculũ ob securitatē ⁊ abiēs in domũ suaȝ libros magice artis sue ad iacobũ detulit ⁊ cōsilio eiꝰ in mare ꝓiecit. Et ita cepit esse: dei timore perfectus vt etiā plurime virtutes ꝑ eũ fierent. Lectio.v.

Uisa ℞ ꝯuersione hermogenis ⁊ alioꝝ mł̄toꝝ abiathar pōtifex seditionē i pp̄ło excitauit: ⁊ fune misso in collo apł̄i fecit eũ duci ad palatiũ herodis agrippe. Cũq3 iussu eiꝰ duceret̄ ad decollationeȝ paralyticũ quendā ad se clamantē in via sanauit. Quod vidēs iosias scriba q̄ funē in collo eiꝰ miserat: ꝓcidens ad pedes eiꝰ veniam postulabat abiathar āt hec vidēs: missa relatiōe ip̄etrauit ab herode vt simul cũ iacobo decollaret̄.

Cũ aũt venisset ad locũ decollatiōis: lagenā aq̄ petijt: ⁊ cũ iosiā baptiçasset: cũ eo ꝓtinus decollatꝰ primꝰ int̄ apł̄os martyriũ cōpleuit ipsa die ⁊ hora q̄ dn̄s passus est scilȝ. viijͦ. kalēdas aprilis vt dicit calixtꝰ papa q̄ libellũ cōposuit de miraculꝭ eiꝰ. Discipł̄i vero eiꝰ nocte corpꝰ eiꝰ naui iposuerũt: q̄d volũtate locũ dei delatũ est in hispaniā ad quendā ꝓpe cōpostellam vbi p̄mo sepultũ: deinde translatũ est apud cōpostellā die hodierna cũ gaudio ⁊ veneratione ꝓpter q̄d festũ eiꝰ hodie agitur. R.vj.

Scd̄m mattheũ.

In illo tp̄e: Accessit ad iesũ mat̄ filioꝝ çebedei cũ filijs suis adorās ⁊ petens aliq̄d ab eo. ⁊ reł̄. Omeł̄. bti

hieronymi presbyteri. L. vij

VNde opinionē regni habebat mat filiorū zebedei vt cū dñs dixerit: filius hoīs tradet principib⁹ sacerdotū ⁊ scribis: ⁊ condēnabūt eū morte ⁊ tradēt eū gentib⁹ ad illudendū ⁊ flagellandū ⁊ crucifigendū ⁊ ignominiā passionis timētib⁹ discipulis nūciauerit illa gloriam postulat triūphantis.

L. viij. Hac vt reor ex causa q2 post oīa dixerat domin⁹ ⁊ die tertia resurget: putauit eū mulier p⁹ resurrectionē illico regnū ⁊ qḋ ī scḋo aduētu pmittit: in primo esse cōplendū ⁊ auiditate feminea presentia cupit īmemor futurorū.

L. ix. Postulat aūt mater filiorū zebedei errore muliebri ⁊ pietatis affectu: nesciens qd peteret. Nec mirū si ista arguat imperitie cū de petro dicat quādo tria voluit facere tabernacula: nesciens quid diceret. Respōdēs aūt iesus dixit eis: Nescitis quid petatis. Mater postulat: sed dñs discipulis loquit: intelligēs preces ei⁹ ex filiorū descendere voluntate.

In festo scē marthe virginis. Hym. Hui⁹ obtētu. Ad mgt añ. Ista est. Oratio.

EXaudi nos de⁹ salutaris nr: vt sicut btē marthe virginis tue festiuitate gaudemus: ita pie deuotiōis erudiamur effectu. Per. Tria vltima feria ḋ coi vni⁹ vgis. L. j

VEnerabilis hospita christi btā martha de regali exorta pgenie: lazari ⁊ marie magdalene soror vterina charitate redūdās castitate pollēs: viriles legit oīo vitas se cōtact⁹. Hec hospitalitati sp̄ itēta ipsū saluatorē mūdi frequēt hospitio suo recipere meruit. Unde ⁊ hospita ei⁹ specialit appellat. Quo post passionē ⁊ resurrectionē ī celū assūpto cū btō maximino ⁊ lazaro ac sorore relicta patria ⁊ pr̄imonio vsq ad marsiliā trāsfretauit. Lectio. ij.

Post modicū vo tpis ad tarrschonā se trāstulit: vbi draconē ingētē inueniens hoīes ⁊ bestias deuorātē ⁊ naues se pi⁹ submergētē: ad clamorē ppl'i plāgētis fiducialit ipsū adijt. Quē aq̄ bñdicta aspergens signo crucis sup eū facto

cingulo alligato populo tra/
didit lacerandū. Lectio iij.

Atq̄ ille ꝑ multū tp̄is glo
riosis exēplis magnisq̄ mi
raculis coruscasset obitū suū
circit āñ annū sibi dn̄s reue
lauit. Qui etiā āñ diē obitus
apparēs ei dixit: Quia totiēs
me i tuo hospitio recepisti: ve
ni dilecta mea i palatio celi
a me suscipiēda. Eos āt q ad
sepulchꝝ tuū ꝓ necessitatib⁹
suis accesserit ꝓ amore tuo ex
audiā. In hora ꝟo sepultu/
rec⁹ apparēs dn̄s btō fronto
ni apud petragoras diña my
steria celebrāti: vocauit eū vt
sequeret̄ se ad sue hospite se/
pulturā: ipsāq̄ sepulture am
bo pariter tradiderūt. Quo
facto relicta ibi chirotheca
i testimoniū rei geste beatus
fronto rediit ad incepta diui
na mysteria peragenda.

Scōꝝ naçarij celsi ꝛ panta

Deus q nos leonis Orō
ꝯcedis scōꝝ martyruꝫ
tuoꝝ naçarij celsi ꝛ pantaleo
nis natalicia colere: da nob̄
i etña btitudine de eoꝝ socie
tate gaudere. Per. Ex ge

Beatus stis eius. L. j.
naçari⁹ nobilis roma/
nus ex p̄re nomie affricano ꝛ
matre ꝑpetua a lino btī petri
successore baptiçat⁹: cū chri/
stū p̄dicaret i plurib⁹ vrbib⁹
inquisit⁹ a nerone inuent⁹ ē
apud hebrodrunū: vbi edifi
ficabat oratoriū: ꝛ celsus in/
fans lapides porrigebat. Cū
aūt vincti ducti fuissent cuꝫ
geruasio ꝛ ꝓthasio corā nero
ne facte sūt tenebre sup faciē
ei⁹ ꝛ eoꝝ facies vise sūt sic sol

Tunc nero dixit: L. ij.
Malefici ꝓpter vos tēpesta/
tē patior a dijs meis. Naça/
rius dixit: Dij vr̄i sp̄ in tene
bris sunt. Tādē cū de māda/
to neronis naçari⁹ ꝛ celsus ꝓ
iecti eēnt in mare: ꝛ orta tēp
state naute periclitarent̄: ꝛ il
li sine tēpestate apparerēt: cū
eos recepissent in nauiculaꝫ
sedata ē tēpestas: ꝛ naute ido
la ꝯtēpserūt. Postmodū ve/
niētes mediolanū i ergastu/
lo a p̄side occulte interempti
sūt. Timebat eni ppl'm ꝓp̄
virtutes q̄s faciebāt. Ex ge
stis pantaleonis. L. iij.

Pantaleon fili⁹ senatoris
pagani: ab infantia in
struct⁹ i arte medicine a q̄dā
p̄sbytero p cuius domū trāsi/

bat baptiçat⁹ eſt: ⁊ tanta ē ei
gratia data vt in nomīe chri
ſti ſanaret infirmos. Propt̄
quod ⁊ pater ei⁹ fact⁹ eſt chri
ſtianus. Uidentes aūt grāz
eius ceteri medici: accuſaue-
runt eū ꝙ ritus deoꝝ deſtru-
eret. Poſt ħo innumera tor-
menta: ligatus ad radicē oli
ue percuſſus interijt: ⁊ appa
ruit corp⁹ eius ſicut nix: ⁊ ꝓ
ſanguine lac cucurrit et ar-
bor illa repleta eſt fructu.

Scōꝝ felicis ſimplicij fau ſtini ⁊ beatricis martyrum.

P Reſta q̄ſumus Oro.
ōps deus: vt ſicut popu
lus chriſtianus martyꝝ tuo-
rū felicis ſimplicij fauſtini ⁊
beatricis tēporali ſolēnitate
cōgaudet: ita perfruat̄ eter-
na: ⁊ q̄d votis celebrat: com-
prehēdat effectu. Per. R.j.
C Um papa liberi⁹ a cō-
ſtātino propter fidē in
exiliū miſſus eſſet: felix pre-
ſbyter elect⁹ in papā ipſū cō
ſtātinū tanq̄ʒ hereticū cōdē-
nauit ꝓpter q̄d papam libe-
riū reuocauit. Qui tedio exi
lij victus ī heretica prauita-
te ſubſcripſit. Felix ħo deie-
ctus cū in p̄diolo ſuo habita
ret inde leuat⁹ ⁊ decollat⁹ eſt
P Oſtq̄ʒ ſimplicius R.ij.
⁊ fauſtinus ꝓ christo decol-
lati in tyberim proiecti ſunt
beatrix ſoror eorum corpora
ipſoꝝ inueniēs ſepeliuit. Hu
ius prediū lucreti⁹ prefectus
ambiens cōpellebat eam ut
idolis imolaret. Q̄d cū ꝯſtā-
ter renueret noctu a ſuis ſu-
is ſuffocata eſt. Lucina ħo
virgo eā iuxta frēs ſuos ſepe
P Oſt hec lu- R.iij. liuit.
creti⁹ prediū illoꝝ inuaſit. Et
facto amicis ſuis cōuiuio cū
inter epulas martyrib⁹ īſul-
tarent: infantul⁹ quidam la
ctās de gremio mr̄is ſue cun
ctis audientib⁹ exclamauit
dicens: Audi lucreti: occidi-
ſti ⁊ iuaſiſti: ecce dat⁹ es ī ma
nib⁹ inimici. Et ſtatim arre-
ptus a diabolo ⁊ ꝑ tres horas
vexatus: in ipſo cōuiuio ex-
pirauit. Q̄d vidētes qui ad-
erant facti ſūt chriſtiani.

Scōꝝ abdon ⁊ ſennē. Oro

D Eus q̄ ſcis tuis abdon
⁊ ſennē ad hāc gloriaʒ
veniendi copioſū mun⁹ gra
tie ꝯtuliſti: da famulis tuis
ſuoꝝ veniā pctōꝝ: vt ſctoꝝ
tuoꝝ intercedētib⁹ meritis:

ab oīb⁹ mereamur aduersita
tib⁹ liberari. Per do. R. j.
c Um deci⁹ imperator q̄s
dam christianos addu
ctos de babylone quā supauc
rat: apud cordubā interfici
iussisset: pcepit eoꝝ corpa ia
ctari ī via publica ne possent
ab aliq̄ sepeliri. Quō audiētes
duo subreguli viri religiosi
abdon ꝛ sennē: nocte tulerūt
ea ꝛ sepelierūt ī pdio suo. Ac
cusati cū ꝙ ad sacrificādū fle
cti nō possent vincti cathenis
ī arta custodia recluduntur.
Deci⁹ tādē cū victoria R. ij
romā rediens: puocato sena
tu abdon ꝛ sennē subregulos
adductos de persyde: ornatos
auro ꝛ gēmis vinctos cathe
nis ad gl'iam victorie iussit
īntroduci: ꝛ eos aut sacrifica
re ꝛ libertatē rerū suaꝝ reci
pere: aut bestiaꝝ morsib⁹ de
Cōtēnētes R. iij. uorari.
itaqꝫ ꝛ expuentes ī simulacꝛ
ad theatꝝ ptrahūt ꝛ ad eos
duo leones ꝛ vrsi q̄ttuor emit
tūt. Qui cū scōs nō tāgerēt
īmo etiaꝫ custodirēt: iniectis
gladijs occidunt: ꝛ ligati pe
des tracti sūt ꝛ iactati ań si
mulacrū solis. Et cuꝫ ibi ad

exemplū christianoꝝ iacuis
sent: cirin⁹ diacon⁹ eos colle
git: ꝛ in domo sua āno domi
ni. ccl v. sepeliuit.

Sci germani ɔfessoris Orō
Exaudi dn̄e pces nr̄as
q̄s in sci germani ɔfes
soris tui atqꝫ pontificis sole
nitate deferim⁹: vt q̄ t digne
meruit famulari: ei⁹ intcedē
tib⁹ meritis ab oib⁹ nos ab
soluas pctis. Per. Ex gestis
ei⁹ q̄ scripsit ɔstanti⁹ pśbyter
ad patiētē lugdunēsē archi
g Erman⁹ epm. R. j.
gnē nobilis ꝛ in libera
bus ꝛ iuris sciētijs instruct⁹
ducatū burgundie obtinuit
Sꝫ ex reb⁹ militarib⁹ ad sta
tū clericalē trāsiēs: postea fa
ct⁹ ē eps antisidorēsis. P⁹ sa
cerdotiū xp̄o assūptū nūq̄ꝫ pa
nē frumēti: nō acetū: nō oleū
nō legumē vel salē p sapore
comedit: nec vinuꝫ bibebat
nisi ī die paschatis ꝛ natiui
tatis: ꝛ tūc tm̄ semel. R. ij
Semp aūt ieiunabat inter
dū autē a feria q̄nta vsqꝫ ad
diē dn̄icū: nec nisi vespere co
medebat. In refectōe cinerē
prelibabat: pane hordeaceo
vtebaꝫ quē tn̄ ipse excusserat

⁊ noluerat. Vestē nō habuit p̄ter ciliciū ⁊ tunicā ⁊ cucul- lā. Lectū ei⁹ trabecule ambie bāt: q̄ tm̄ cineres cū cilitio cō tinebāt. Puluinar ad caput nō habebat. Semp āt gemēs ſp orās ⁊ ſcōrū reliqas collo gerēs: nūq̄ veſtitū raro ꝟo calciam̄ta detrahebat. R. iij

Monaſteriū ꝟo quoddā fe- cit vbi int̄ frequētias pploꝝ cū multis monachis heremi ticā vitā duxit. Cuȝ aūt iret i angliā ob heresim ꝯfutādā ī via tres mortuos ſuſcitauit Cōfect⁹ ꝟo ſenio cū pedes lō ga via ire nō poſſet ibat i aſi no: in quo cū iniſſet in italiā ⁊ eſſet in palatio regine pla cide: audito ꝙ mortuus eſſet p̄ratū ſibi equū optimū re- ſpuens: aſinū ſuſcitauit ⁊ ſic ad hoſpitiū rediēs paulo p⁹ ad dn̄ȝ migūit. Et ide ad gal lias eſt honorifice deportat⁹

Ad vincula ſci petri ad v̄s cap. Petr⁹ quidē. Hym. Jā bone. Quere i cathedra eiuſ- dē. ꝟ. Tu es petr⁹. Ad magt āñ. Tu es paſtor ouiū princeps apoſtoloꝝ tibi tradite ſūt claues regni celoꝝ. Orō.

Deus qui beatū petruȝ apoſtolū a vinculis abſolutū illeſum abire feciſti: noſtroꝝ q̄ſum⁹ abſolue vincula pec catoꝝ ⁊ oīa mala nobis pro- pitiatus exclude. Per.

Eodē die ſanctoꝝ macha beoꝝ memo. Orō.

Fraterna nos dn̄e mar tyꝝ tuoꝝ corona letificet: q̄ fi dei noſtre prebeat incremēta virtutū ⁊ multiplici nos ſuf fragio cōſolet̄. P. Ad matu. inuitat. Tu es paſtor ouiū p̄n- ceps aploꝝ tibi tradidit deus cla nes regni celoꝝ. Hym. Jā bo- ne. Añe ps ꝟ. nocturnoꝝ de coi apoſtoloꝝ Rña ꝟo ⁊ ꝟ. añ laudes cap. ⁊ añ. ad bn. ſicut in paſſione eiuſdē. Ex diuer- ſis hiſtorijs d̄ feſto iſto loquē tibus. Lectio. j.

Octauian⁹ deuictis an- tonio ⁊ cleopatra alexādriaȝ petit: oēs opes eius romam tranſuehit. Et in tātū auget rēpublicā vt duplicia q̄ȝ vſq̄ ad id fuerāt poſſeſſionū alia rūq̄ rerū venaliū precia ſta tuerent̄. Hec igit̄ cauſa fuit vt octauian⁹ vocaret̄ augu- ſtus ab aucta republica: a q̄ ⁊ ſextilis menſis dictus ē au guſtus. Lectio. ij.

In memoriā itaq̃ ꝛ honorē illius victorie quā prima die augusti habuit octauianus: romani hac die solēnizabāt: qđ ob grām tanti principis magna optimatū ambitiōe celebratū est vsq̃ ad tempus theodosij imperatoris: q regnare cepit āno dñi q̃dringētesimo vigesimoquīto. R.iij.

Tēpore illo theodosia filia hui⁹ theodosij vxor valentiniani hierosolymam ex voto perrexit. Cui cū romane grā maiestatis plurimū detulissent: inter alios qdā iude⁹ ei cathenas ferreas sup aurū ꝛ topazion p̄ciosas obtulit: qb⁹ sub herode petr⁹ apl's vinct⁹ fuit. Rediēs q̃ cū R.iiij. videret romanos solēnizare in honorē augusti gētilis vidēsq̃ q̃ nō de facili eos a tali cōsuetudine reuocare cogitādo tractauit vt obseruantia sic maneret sed potiori nomi militarēt. Nō distulit autē celestē inspirationē ꝑdere romane sedis presuli. R.v.

Perrexit igitur ad papā romās cuꝫ ut quod cogitauerat ꝯfirmaret. Et ipse quidē idē cogitauerat sed timebat rudi ecclesie si ꝯtra torrentē se opponēt. Mouet denuo sermonē scā femina de cathena quā sub herode ꝑtulit petrus papa ꝓo de illa qua sub nerone idē apl's vinct⁹ fuit: quā alexāder quint⁹ papa balbine filie ducis romanorū docuit esse in salutē. Lectio.vj

Hanc q̃ quesitā papa ꝑtulit ipsa ꝓo q̃s de hierosolymis tulit. Hac ergo cū illis ꝯiuncta sic vna cathena miraculosa facta ē: ac si vna eadēq̃ fuisset. Unde papa⁹ ꝛ regina ꝑtinus decreuerūt vt quod hominibus indiscreta religio faciebat: gentili dānatore cōmutata faceret apostoloꝝ p̄ncipi petro. Sic ex iniquo principio salubris cōflata ē religio. Lectio.vij.

Nec diu ecce in specie moysi diabolus in creta iudeis apparens eos dū per mare pede sicco ad terrā ꝓmissionis ꝑmittit perducere: īnumeros enecat. Aniaduersū est autē a quibusdam hoc esse portentū serpentis antiqui a domina mūdi cū octauiani plausibus perturbati: sicq̃ iniuriā suā vindicantis. R.viij.

Anno dñi nõgẽtesimo quidã comes impatoris ottonis ei familiaris añ oculos oĩuz a diabolo arreptus ẽ: ita vt se ipsũ dentibus laniaret. Hic iussu ipatoris ad papã ioãnẽ ducit vt cathena scĩ petri col lo ei⁹ circũdaret. Lectio. ix.

Sed dñi a fallacibus clericis semel ⁊ bis alia cathena furẽ ti adhiberet: nec quicq̃ reme dij proueniret vbi nihil erat virtutis. Tãdẽ vera petri cathe na allata ẽ ⁊ collo furẽtis cir cũdata. Tunc diabolus spu mãs ⁊ multũ clamãs abscessit virtutẽ vere cathene sentiẽs nec ferre pualens. In laud. Hym. Eterna. ℣. Annũciauerũt. Añe ad horas ⁊ cap. sic in passiõe eiusdẽ Ad iij. vj. ⁊. ix feria de cõi aplor. Ad vs. sup ps añ. Petrus ⁊ ioãnes. ps de aplis. Cap. hym. ℣. vt in p mis vs. Ad mgt añ. Angel⁹ domini astitit ⁊ lumẽ refulsit in habitaculo carceris percussoq; latere petri excitauit eum dicens surge velociter: ⁊ cõtinuo ceciderunt cathene de manibus eius.

Sancti stephani pape et martyris. Oratio.

Deus q nos btĩ stephani martyris tui atq; põtificis ãnua solẽnitate letificas cõcede ppiti⁹: vt cuius natalicia colim⁹: de eiusdẽ etiã protectione gaudeamus. Per.

Ex gestis eius. Lectio. j.

Temporib⁹ valeriani ⁊ galieni cũ stephan⁹ papa multos gẽtiliũ puertisset ⁊ multa martyꝝ corpora manu ppria sepelisset: pdicti persecutores nois christiani euz perquiri fecerũt vt ad sacrificandũ cõpelleret. Cõprehensus ergo cũ multitudine clericorum solus ante tribunal iudicis introiuit. Lectio. ij.

Cũ aũt duct⁹ esset ad tẽpluz martis vt adoraret vl capite puniret: orauit deũ vt tẽplũ destrueret: ⁊ statim maxima pars corruit. Fugiẽtib⁹ vero militib⁹ pre timore: ipse cum alijs christiãis ad cimiteriũ scẽ lucine perexit: ⁊ post exhortationẽ fideliuz missam celebraturus accessit. Lectio. iij

Audiẽs hoc valerian⁹ q̃ tẽplũ taliter corruisset ⁊ q̃ beatus stephan⁹ christianos cõfortaret misit ad euz milites plures priorib⁹: q euũ inuenerũt sacrificiũ offerẽtẽ. Stãs

aũt añ altare itrepid⁹ ⁊ cepta ꝑficiēs in eodē loco in sua se de decollatur ⁊ in ipsa cripta vbi sãguis ei⁹ fusus ē sepelit

In inuētione corpis sancti stephani ꝓthomartyris capla sicut in a lio festo ipsi⁹ Ad mgt añ. Ostendit sanctus gamaliel per visũ luciano sacerdoti tres calathos aureos rosis refertos: ⁊ quartũ argenteũ croco plenũ: ⁊ dixit: hi sũt nostri loculi ⁊ nostre reliquie: hic aũt sanguineas habēs rosas loculus est sci stephani q̃ sol⁹ ex nobis martyrio meruit coronari. Oro.

D A nobis q̃s dñe imitari quod colimus: vt discamus ⁊ inimicos diligere quia ei⁹ corporis inuentionē celebram⁹: qui nouit etiã ꝓ persecutorib⁹ exorare. Dñm nr̃m iesũ christũ Ad mat. inuit. Adorem⁹ regē magnũ dñz Qui in scis suis sp ē mirabilis.

Augustin⁹ de ciuitate dei libro. xxij Lectio. i.

Quanta veneratiōe digne sũt reliquie bti stephani hodie reperte: liquet ex miraculis per ipsas factis q̃ refert augustinus in hũc modum. Ad aq̃s tibilitanas episcopo afferētē memoriã gloriosissimi stephani mulier ceca ad ipsum ducit flores quos ferebat dedit: recepit oculis ad mouit: ⁊ ꝓtin⁹ vidit. R. ij.

Lucillus episcop⁹ siniteñsis. precedēte ppl̃o ⁊ sequēte portabat mēoriã memorati martyris: fistula cuius molestia diu laborauerat: illi⁹ pie sarcine vectatione repente sanata ē Nam deinceps eã in suo corpore nõ iuenit. Lectio. iij

Eucarius presbyter a veteri morbo carbũculi salu⁹ fact⁹ per memoriã supradicti martyris: quã possidius episcop⁹ illo aduexit. Idē ipse morbo alio mortu⁹: sic vt iam ei pollites ligarēt cũ de memoria ei⁹ reportata esset tunica ipsi⁹ presbyteri ⁊ super iacētis corpus missa suscitat⁹ ē. R. iiij.

Quidã noie martialis multum abhorrēs religionē christianã: habebat filiã fidelem ⁊ generũ. Qui cũ eum egrotantē rogarent vt fieret christian⁹: prorsus abnuit. Visu z ē genero vt iret ad memoriam sancti stephani ⁊ oraret ꝓ eo quod ⁊ fecit: ⁊ aliqd florum de altari tulit: eiq̃ cum

nox esset ad caput posuit. Et
ecce añ diluculũ clamauit vt
ad p̄sbyterũ curreret q mecũ
tore tunc erat. Cui venienti
credere se dixit: ⁊ baptiçat⁹ ē
Et q̄diu vixit habebat i ore:
christe accipe sp̄m meũ. Cuȝ
hec v̄ba stephani fuisse ne/
sciret: ⁊ hec ei vltima fuer̄t:
nec multo p⁹ defũct⁹ ē. R̄. v.
Puerũ quēdā cũ in area lu/
deret exorbitātes boues qui
trahebāt vehiculũ: rota ob/
triuerũt ⁊ expirauit. Hunc
mr̄ ad memoriā stephani po
suit ⁊ reuixit ⁊ illesus appa/
ruit. Itē hyrenei cuiusdā fi
lius extinct⁹. Cũq; corp⁹ ia/
ceret exanime amicoꝝ qdaȝ
suggessit: vt martyrꝭ oleo p̄
vngeret. Factuȝ ē ⁊ reuixit.
Decē qdē frēs septē.s. R̄. vj
mares ⁊ tres femīe ꝓp̄ ma
ledictũ matris q̄ iniuriā sibi
ab eis factā acerbissime tu
lit: tali pena sũt diuinit⁹ coacti
vt horribiliter q̄terēt omnes
tremore mēbroꝝ. Ex his ve/
nerũt ad nos frater ⁊ soror q
suoꝝ ciuiũ oculos nō ferētes
quocũq; ibant cõuertebant
in se ciuitatꝭ aspectũ. R̄. vij.
Venit pascha ⁊ ipso die ma
ne cum frequēs pp̄lus p̄sens
esset ⁊ iuxta cācellos vbi mar
tyris memoria erat: iuuenis
orans terreret: repēte ꝓstra
tus est ⁊ dormiēti similis ia/
cuit: ⁊ surrexit sanus. Gra/
tulantiuȝ vocibus impleta ē
ecclesia: ad me currit̄ ⁊ ipse
cum plurib⁹ ingredit̄ proce
dim⁹ ad populũ: deo laudes
hincinde clamāt̄. R̄. viij.
Sequenti die feci stare am/
bos in loco sup̄iori in ecclesia
Intuebat̄ popul⁹ vnũ stan
tem sine deformi motu: alte/
ram mēbris oībus cõtremē/
tē. Inter hec de ꝯspectu pp̄li
eos abire precepi ⁊ de ipsa cā
diligēti⁹ ceperam disputare.
Et ecce me disputante voces
alie audiũt̄. Illa eni ad scm̄
martyrem orare perrexerat ⁊
mox vt cācellos attigit colla/
psa sił̄t venit i sõnũ. Sana
surrexit: ⁊ p̄ducta ē ad locuȝ
vbi añ steterat tremēs. R̄. ix
Quedā femina clarissima a
quodā iudeo dixit sibi esse p̄/
suasũ ꝓpter languorē i quo
remedia medicoꝝ defecerāt
vt anulũ capillario vincu/
lo insereret: quo sub oī veste
ad nuda corporis cingeret.

Qui haberet sub gēma lapi
dē in renib⁹ bonis inuentū.
Hoc alligata q̄si remedio cū
ad sci martyris limīa pgeret
añ pedes suos illū iacentē vi
dit integerrimū ⁊ capillariā
çonā astrictā: ⁊ vtrūq; in flu
men piecit ⁊ sanata ē. Simi
racula q̄ p hūc facta sūt in co
lonia calamēsi ⁊ in nr̄a scribe
revelim plurimi ɔficiēdi sūt
libri. R. Scē dei p̄ciose protho
martyr stephane q̄ virtute chari
tatis circūfult⁹ vndiq; dn̄m pro
īimico oxorasti pplo. Fūde p̄ces
Pro deuoto tibi nūc collegio. V
Ut tuo ppitiat⁹ interuētu dn̄s
nos purgatos a pctīs iungat celi
ciuib⁹. Fūde. Glia. Pro. Ad
bn. añ. Ex odoris mira fragran
tia sanitas egrotis emanauit ma
xima septuaginta nāq; tres tunc
a varijs languorib⁹ curati sunt
hoīes ī inuētiōe corpis stephani
dilectissimi martyris deū bn̄di
cētes. In secūdis v̄s ad mḡt
añ. Hodie sanct⁹ ioānes ponti
fex cū maximo cleri plebisq; tri
pudio p̄ciosas ptbomartyris ste
phani reliq̄as in scām transtulit
ecclesiā syō vbi quōdā archidia
conij fūct⁹ ēofficio cui⁹ pia apud
deū sit p nobis q̄sum⁹ intercessio.

Cetera oīa de cōi vni⁹ m̄ris.
In festo bti dn̄ici ad v̄s sup
p̄a añ. Gaude felix parēs hispa
nia noue prolis dās mūdo gau
dia sed tu magis plaude bononia
tanti patris dotata glīa laudato
ta m̄r ecclesia noue laudis agens
solēnia. ps. Laudate pueri d.
cum ceteris. Cap.
q Uasi stella matutina ī
medio nebule ⁊ q̄si luna ple
na in diebus suis: ⁊ q̄si sol re
fulgēs: sic iste effulsit in tēplo
dei. R Granum. vj. Hym.
Gaude mater ecclesia le
tam agēs memoriā: q̄
noue plis gaudia mittis ad
celi curiā. Predicatorū ordi
nis dux ⁊ pater dn̄ic⁹ mūdi
iā fulget terminis ciuis effe
ctus celic⁹. Carnis liber er
gastulo celi potit̄ glīa p pau
pertatis cingulo stola dotat̄
regia. Fragrās odor de tu
mulo cū v̄tutū frequētia cla
mat pro christi famulo sūmi
regis magnalia. Trino deo
⁊ simplici laus honor virtus
glīa qui nos p̄ce dn̄ici ducat
ad celi gaudia. Amē. V. Ora
pro nobis btē dn̄ice. Ad mḡt añ
Trāsit paup ad regni soliū dux
ad sceptrū: victor ad p̄miū mors

in vitā labor in ociū: presens ce/dit luctus in gaudiū. Oratio.

D Eus q ecclesiā tuā beati dñici ꝯfessoris tui illu/minare dignat⁹ es meritis ꝛ doctrinis: cōcede vt ei⁹ inter cessione tēporalib⁹ non desti/tuat auxilijs: ꝛ spūalib⁹ sp ꝓficiat incremēt̄. Per. Ad matut̄. inuit̄. Ad sūt dñici le/ta solēnia. Laude m̄ltiplici plau dat ecclesia. Hymnus.

N Ouus athleta dñi col/laudet̄ dñicus: qui rex cōformat noī vir fact⁹ euan gelicus. Cōseruās sine ma/cula ꝟginitatis lilium: arde bat q̄si facula ꝓ celo peñtiū. Mūdū calcās sub pedibus manū misit ad fortia nudus occurrēs hostib⁹ christi suf/fult⁹ gr̄a Pugnat ꝟbo mira culis missis ꝑ orbē fratrib⁹. crebros adiūgēs sedulis fle/tus orōnib⁹. Trino deo ꝛ si ꝛc. In p̄ noct̄. añ. Preco no/uus ꝛ celic⁹ missus in fine seculi paup̄ fulsit dñic⁹ forma p̄uisus catuli. ps̄. Btūs vir. añ. Florē pudicitie seruans illibatū attigit eximie vite celibatū. ps̄. Quare fre. Añ. Documētis artiū eru/dit⁹ satis trāsijt ad studiū sūme veritatis. ps̄. Dñe qd. R. j.

b Eatus dñic⁹ matri sue carnali adhuc eū gestā ti in vtero p̄mōstrat⁹ ē in fi/gura catuli accensā faculam in ore gestātis: matri ꝟo spi/rituali apparuit q̄si gestans stellā in frōte. Cū aūt adhuc esset puerul⁹ de p̄hēsus ē fre/quēter relicto lecto sup terrā accūbē. R. Mundū vocās ad agni nuptias horā cene paterfa/milias seruū mittit. Promittēs varias vite delitias. ꝟ. Ad hoc cōuiuiū tā ꝑmagnificum elegit nūciū scīm dñicū. Pro. R. ij.

P Uerilib⁹ aūt ānis ino/cēter domi trāsact] mis sus est valentiā ad ꝓficiēdū ibidē in liberalib⁹ artib⁹: vt aūt meli⁹ animū transferret ad sapiam: vinū ꝑ decenniū nō bibit. Postmodū ꝟo co/actus est bibere ab oxoniensi epō ꝑp̄t stomachi īfirmitatē R. Datū mūdo pro mundi gl̄ia mira christi p̄signat gr̄a. Cui⁹ ortū p̄cucurr̄t nūcia veri p̄sagia ꝟ. Stella micans in fronte par/uuli nouum iubar premonstrat seculi. Cuius. Lectio. iij.

i Nstruct⁹ aūt sufficien/ter in p̄dict̄ sciētijs ad

theolagiā se trāstulit quā sū-ma auiditate audiuit ꝛ plu-rimū i ea ꝓfecit. Illo ꝟo in tpe fame inualescēte vendit libris ꝛ supellectili quā habe-bat ꝛ oīa in elemosynas est lar-gitus. ℟. Uerbū vite dū palā ꝓmitur surgunt hostes liber cō-scribit͛ fauent omnes. Sic error vincit͛. Fides extollitur. ℣. Ter in flāmas libe lus tradit⁹ ter exi-uit illesus penit⁹. Sic. Glia. Fi.

In ij. noct. añ. Sub augusti-ni regula mēte ꝓfecit sedula tan-dem virū canonicū auget in apo-stolicū. ps. Cū inuocarē. An. Agonizans pro christi noīe mū-dum replet diuo semine pauper-totis regēs sub tegmie. ps. Uer-ba. Añ. Per nox cum christo ꝓpriū nō possidebat lectulū post lachrymarū fluuium vix humi dans corpusculū. ps. Dñe dñs.

Post regressū L. iiij. ꝟo factus ē canonic⁹ regularis ecclesie oxoniensi in qua singulari religiōe ꝓ-fulgēs factus est subprior in eadem. Post modū vero as-sumptus in sociū ab episco-po oxoniēsi tholosam veniēs hospitē suū hereticū prima nocte ad fidem cōuertit. ℟. Paupertate ascēdēs culmina da-mat mūdi detestās crimia fran-git hostes ꝛ fugat agmia. Nulla scīa frāgūt discrimia. ℣. Nocte celi plustrās limina die tris dat verbi semina. Nul. Lectio. v.

Peractis ꝟo qbusdā ne-gocijs ab ipso epo iterū cū ipso rediēs ad partes tho-losonas cū quibusdā abbati-bus cistertiensib⁹ ꝛ ipso epo pedes ꝛ i paupertate volūta-ria cōtra hereticos pdicatio-ni se dedit. Ipso vero epo ꝛ alijs recedentib⁹ ipse cū pau-cis sibi adherentib⁹ in pdica-tionis officio ꝛ heresis expu-gnatiōe pmansit annis fere decem. ℟. Panis oblatus celi-tus fratrū supplet inopiam. Ui-teqȝ nat⁹ redditus matris pellit tristiciam. ℣. Signo crucis obe-dit pluuia lingua verba trāsfor-mat varia. Uiteqȝ. Lectio. vj.

Actus autē familiaris ibidē bone mēorie ful-coni epo tholosano: cuȝ ipso iuit ad lateranēse cōciliū vt ꝯfirmationē ordinis q dice-ret͛ ꝛ esset fratrū pdicatorū impetraret. De volūtate ꝟo sūmi pōtificis inocētij ad so-cios rediēs vt regulam elige

rēt z electa regula augustini ad curiā regressus: defuncto inocētio a successore suo bono rio qd postulauerat ipetrauit R. Granum excussū palea nexu soluto luteo de pauptatis area ce li locat horreo. Cū mercede vir ginea. Doctor fulgēs cuneo. V. Flos in flor virens areola bina gaudet sortis aureola. Cū. Glia Doctor In. iij. noct. an. Si tiebat hu⁹ christi martyriū sicut sitit ceruus ad aque fluuium. ps. Dñe quis. An. Migrās pater filijs vite firmamētū pauperta tis humilis cōdidit testamentū. ps. Dñe in vtute. An. Liber carnis vinculo celum introiuit vbi pleno poculo gustat qd siti uit. ps. Domini est. Scdm In illo tpe: mattheū. Dixit iesus discipulis suis. Uos estis sal terre. Qd si sal euan..erit i q saliet z rel. Omel. beati aug. epi R. vij. Hic oñdit dñs fatuos eē iudicādos q tpaliū bo nor vl copiā sectātes vel in opiā metuētes amittūt etna q nec dari pnt ab hoibus nec auferri. Itaq si sal ifatuatū fuerit in quo saliet: id est si vos p qs cōdiēdi sūt qdāmō

ppli metu tpaliū psecutionū amiseritis regna celestia: q erunt hoies p qs vobis error auferat: cū vos elegerit de⁹ p qs errorē auferat ceteror. R. Felix vitis de cui⁹ surculo tantū germē redūdat seculo. Celi vinū propinās pplo vitali poculū. V. Ex vbertate palmitū mūdi iam cinxit ambitū. Celi. R. viij. Ergo ad nihilum valet sal infatuatum nisi vt mittat foras z conculcet ab hoib⁹. Nō vtiq ab hoib⁹ q patit psecutionē: s q psecuti onē timēdo infatuat. Calca ri eni nō pōt nisi iferior: s iife rior nō ē q quis corpe mlta i fra sustineat corde tn in celo fixus ē. R. Ascēdenti de valle lubrici mūdi chori plaudunt an gelici. Iesu bone pce dñici tibi presta nos gratos effici. V. Per quez multos a morte suscitas pe nas nobis relaxa debitas. Iesu. Uos estis lux R. ix. mūdi. Quomō dixit superius sal terre: sic nūc di cit lumen mūdi: Nam neq superius ista terra accipien da est quā pedib⁹ calcamus corporeis s hoies q i fra ha bitāt: vel etiā pctōres quorū

cō diēdis ⁊ extinguēdis fcto
rib⁹ apostolicū salē dn̄s misit
℞. O spem mirā quam dedisti
mortis hora te flētib⁹ dū p⁹ mor
tem promisisti te profutur͂ fra/
tribus. Imple pater qd̄ dixisti
nos tuis iuuans p̄cib⁹. ℣. Qui
tot signis claruisti in egroꝝ corpo
rib⁹ nobis opē ferēs christi egris
medere morib⁹. Imple. Gloria
Imp. In lau. an̄. Adest dies
leticie q̄ btūs dn̄ic⁹ aulā celestis
curie ciuis intrat magnific⁹ An̄.
Paup in peculio diues vita pu·
ra pauptatis p̄cio celi tenet iura.
An̄. Scala celo prominēs fratri
reuelat̄ p quā pr̄ trāsiēs sursum
ferebat̄. An̄. Lingue manus stu
dio scalam hāc erexit quā virgo
cuꝫ filio mater sursū vexit. An̄.
Fulget ī choro v̄ginū doctor ve
ritat̄ sertū honorꝫ geminū gerēs
cū btīs. Caplm̄. Quasi stella.
Hymnū noue Hym.
leticie dulci ꝓductuꝫ
cantico: noster depromat ho/
die chor⁹ scō dn̄ico. Vergen
te mūdi vespe nouū sid⁹ exori
tur: ⁊ clausis culpe carcere p̄/
co salutis mittit̄. Doctrinā
euāgelicā spargēs per orbis
cardinē: pestem fugat hereti
cam nouū ꝓducēs ordinem

Hicē fons ille modicus cre/
scens in flumē maximū: qui
mūdo iā mirific⁹ potū largit̄
optimuꝫ. Trino deo. ⁊c. ℣.
Iust⁹ germinabit. Ad bn̄. an̄.
Carnis vigor mētis martyrium
mūdū replēs lingue p̄coniū pau
per christi post cursus stadiū vi
te tibi mercant̄ p̄miū. Ad. iij.
Caplm̄ Quasi stella. Ad. vj.
s Piritus me⁹ q ē Cap.
in te ⁊ v̄ba mea que po
sui in ore tuo non recedēt de
ore tuo et de ore seminis tui
dicit dn̄s amodo et vsq in
sempitēnū. Ad. ix. Caplm̄.
L Ex veritatis fuit in ore
ei⁹ ⁊ iniqtas nō ē iuēta
in labijs ei⁹ in pace ⁊ eqtate
ambulauit mecuꝫ: ⁊ multos
auertit ab iniqtate. Ad vs.
Cap. hym. ℣. vt in p̄mis vs
Ad mgt an̄. O lumen ecclesie
doctor veritat̄ rosa patiētie ebur
castitatis: aquā sapie propinasti
grat̄: p̄dicator gr̄e nos iūge btīs
Per oct̄. qn̄ de ipsis agitur ⁊
in octauo die iuid̄. sicut i die.
Sequētes vo an̄e dicāt̄ qti/
die ifra oct̄. ad bn̄. ⁊ ad mgt
vel ad memo. Ad bn̄. an̄. Be
nedict⁹ redēptor oīuꝫ qui saluti
prouidēs hoīuꝫ mūdo dedit scm̄

dn̄icū. Ad mḡt añ. Magne pr sancte dn̄ice mortis hora nos tecum suscipe ⁊ hic sup nos pie respice. Per octa. Lectio. j.

D Einde tholosā veniēs frēs paucos quos habebat dispersit i orbē: ipse ro romā ꝑfect⁹ ē. Ibi ro recepto ꝑ eū mḡro reginaldo bononiā iuit: vbi pdicationib⁹ ⁊ actractatiōib⁹ multoꝝ ordinē q̄ plimū exaltauit. R. ij.

Post receptionē ro predicti mḡri iuit i hispaniā: deinde parisi⁹ ꝯsolationi ⁊ augmētationi ordinis dās operā efficacē. Deide bononiā rexit ⁊ inde parisi⁹ misit frēm reginaldū predictū. R. iij.

Deinde in ifirmitate ꝯstitutus apud bononiā exhortatis frib⁹ ⁊ cōsolatā dixit: Hec sūt kmī que vobis tāq̄ filijs possidēda relinq. Charitatē habete: hūilitatē ſuate: paupertatē volūtariā possidete. Quāta ro possū districtiōe ꝓhibeo: ne quis i hoc ordie possessiones inducat maledictionē dei iprecās ꝯtrariū faciēti. Et p⁹ h̄ btō fine qeuit.

In festo trāsfiguratiōis dn̄i officiū istitutū p sanctissimū dn̄m nr̄m calixtū papā tertiū. In p̄mis vs sup ps. añ. Sūt de hic stātibus qui non gustabūt mortē donec videant filiū hoīs veniētē in regno suo. ps. Laudate pue. cū ceteris.

Saluatorē expectamus dn̄m nr̄m iesum christū q reformabit corpus hūilitatā nr̄e configuratū corpori claritatā sue. Cap. R. Dū oraret iesus facta ē species vult⁹ ei⁹ altera ⁊ vestit⁹ eius albus refulgens ⁊ duo viri loquebāt cū illo Moyses ⁊ helias visi. In maiestate. V. Dicebant aūt excessū ei⁹ quē completur⁹ erat in hirl'm Moyses. Gl'a. In. Hymn⁹.

G Aude mat̄ pietatā i valle gementiū ꝑ ducatu dignitatis christi regis oīm q̄ dilecta pdotaris i culmine mōtiū. Ubi p̄res pcellentes imortali corꝑe: āmirant̄ assistētes de tā grādi munere diuinū lumē cernētes i creato luie. Qō vertices ꝓphetaꝝ pcolūt deuoti⁹, moyses lumē preclaꝝ legis date celit⁹: ⁊ helias iubar magnum celo dei fernid⁹. Presentia deitatis declarat̄ ꝓuide i audita voce patris de supremo germine:

⁊ spũ veritatis forma nubis lucide Geitori genitoq; laus ⁊ iubilatio: sal⁹ honor virt⁹ q̃z sit ⁊ bñdictio: pcedēti ab vtroq; compar sit laudatio. am̃ ℣ Glos⁹ apparuisti i ɔspcũ dñi. ℟. Propt̃ea decorē iduit te dñs. Ad mgt añ. Christ⁹ ie/sus splendor patris ⁊ figura sub stãtie ei⁹ portãs oia verbo virtu tis su e purgatiōnē pctōꝝ faciens i mōte excelso gloriosus apparē hodie dignatus ē allā. Oratio.

Deus q fidei sacramēta i vnigeniti tui glorio/sa trãsfiguratiōe patrũ testi/monio roborasti: ⁊ adoptōez filioꝝ pfectã voce delapsa in nube lucida mirabilit̃ presi/gnasti: ɔcede ppiti⁹ vt ipsi⁹ regis glie nos coheredes effi cias ⁊ eiusdez glie tribuas eē ɔsortes. Per eũd. Ad mat̃. inuit. Sũmũ regē glie christum adorem⁹. Et p dono grē ei iubi/lem⁹. Hym. Exultet laudib⁹ sacrata ɔcio ce li agminib⁹ iuncta tripudio p verbi glia q̃ splendent oia terra pont⁹ ⁊ ethera Promis sum pandit̃ fratꝝ de medio patri cũ labit̃ vox de fastigio dicēs: hunc filiũ doctorē celi cum auditoq; dignissimum Succedit in spōsa p fratris semie a viro repulsa viribus carēte mãdãte dño moysi in monte calciamentũ soluere. Specios⁹ forma p̄ nat⁊ aliȷs vestit⁹ glia fit spōsus sãngui nis: o res mirabilis gubnat oia celsus pauper ⁊ humilis Te trina deitas vnaq; posci mus q̃ nos sic visites sicut te colimus p tuas semitas duc nos quo tendimus ad lucem quã inhabitas. Amē. In p̄ noct. añ. Paulomin⁹ ab angel minorat⁹ glia ⁊ honore coronat⁹ ē ⁊ ɔstitut⁹ sup opa manuũ dei. ps. Dñe dñs. Añ. Reuelauit dñs cōdēsa ⁊ in tēplo ei⁹ oēs di/cēt gliaz. ps. Afferte. Añ. Spe ciosus forma pre filiȷs hoiuz dif fusa ē grã i labiȷs tuis. ps. Eru/ctauit. ℣ Gliosus appa. ℟. j.

Presentis solēnitas my steriũ figuraꝝ veteruz ipletiuũ nos ad intelligentie ingsitionē vel incitat vel repel lit. Incitat mētes studiosas ⁊ liberas: desides ⁊ occupa/tas repellit. Scriptũ est eni: Quia vidit aaron ⁊ oēs filȷ isrl̃ moysen ⁊ erat glificara facies ei⁹ ⁊ color vult⁹ eius ⁊

timuerūt accedere ad eū. Et p⁹ pauca. Ponebat inquit moyses velamē sup faciē suā R. Surge illuminare ierl'm qz venit lumē tuū. Et gl'ia dñi sup te orta ē. V. Et ambulabūt gētes in lumie tuo ꝛ reges in splēdore or tus tui. Et. Lectio. iiij.

b Oc aūt apl's christi sē su magnifico exponens dixit: Si ministeriū mortis lr'is deformatū i lapidib⁹ fu it ad gl'iaz ita vt nō possēt in tēdere filij isrl' i faciē moysi, p pter gloriā vult⁹ ei⁹ q̄ euacu atur: quō nō mag' misteriū spūs erit i gl'ia: Et iteꝝ pau lo post dicit. Et nō sicut moy ses velamē ponebat sup faciē suā vt nō intēderēt filij isrl' i faciē vult⁹ eius. Obtusi sunt eni sensus eoꝝ vsq₃ in hodier nū diē. Cū eni legit moyses: velamē est positū sup cor eoꝝ quis nō admiret mysterioꝝ magnitudinē: qs non ptime scat notaz cordis obtusi. R. In splēdēti nube spūs scūs vi sus ē: patna vox audita ē. Hic ē fili⁹ me⁹ dilect⁹ in quo mihi bene cōplacui: ipsū audite. V. Appa ruit nubes obūbrans ꝛ vox patr' intonuit. Hic. Lectio. iiij.

Igitur causa auferendi velaminis ꝯuersionē no strā dicit ad dominū. Sed ꝛ hoc ipsum cōuerti ad domi num quale sit videam⁹. Et vt euidenti⁹ videre possimus quid sit cōuersus: dicendum nobis prius est quid sit auer sus. Omnis qui cū recitant verba legis: cōmunib⁹ fabu lis occupat auersus ē. Disq cuz legit moyses: de negocijs seculi: de pecunia: de lucr' so licitudinē gerit auersus est. Omnis qui possessionū cur' stringitur ꝛ diuitiarū cupidi tatibus distēdit: qui gloria seculi ꝛ mundi honorib⁹ stu det auersus est. Sed ꝛ qui ab his quidē videtur alienus: assistit autē ꝛ audit verba le gis: ꝛ vultu atq₃ oculis intē tus: cogitationē tamen ꝛ cor de euagatur auersus est. R. Uidete qualē charitatem dedit nobis deus pater Ut filij dei no minemur ꝛ simus. V. Scimus qm̄ cū apparuerit similes ei eri mus qm̄ videbimus eum sicuti ē Ut fi. Gloria. Ut. In secūdo noct. añ. Illuminās tu mirabi liter a montibus eternis turbati sunt omnes insipientes corde.

ps. Not⁹ in iu. An. Melior e dies vna in atrijs tuis super milia. ps. Q dilecta. An. Gloriosa dicta sūt de te ciuitas dei. ps Fūdamēta. ℣. Glīa ꝛ honore.

q Uid igit̄ est L. iiij.

cōuerti: si his oib⁹ terga vertam⁹: ꝛ studio: actib⁹ mente: solicitudine ꝟbo dei operā dem⁹: in lege ei⁹ die ac nocte meditem̄: obmissis oib⁹ deo vacem⁹: exerceamur i testimonijs ei⁹: hoc ē esse cōuersum ad dn̄m. Illud qz intuere quale sit ꝙ in lege vult⁹ quidē moysi glorificat⁹ refertur: lz velamine ꝯtegat̄: manus aūt ei⁹ intra sinū missa leprosa facta memorat̄ sicut nix. In q̄ m̄ videt̄ forma totius legi plenissime designari. In vultu enī ei⁹ ꝟmo legi in manu opa designant̄. ℟. Inebriati sūt ab vbtate dom⁹ tue. Et torrēte voluptatis tue potabis eos. ℣. Qm̄ apud te ē fōs vite ꝛ in lumie tuo videbimus lumen. Et torrēte. Lectio. v.

Quia ḡ ex operib⁹ legi nullus erat iustificat⁹ nec aliquē ad ꝑfectū adducē poterat lex: Jccirco manus moysi leprosa fit: ꝛ in sinū recōdit̄ tācꝫ nihil ꝑfecti opis habitura. Facies ꝟo ei⁹ glorificata ē: ſ; velamie tegit̄: qꝛ sermo ei⁹ habet scientie gloriā ſ; occultā. Unde ꝛ ꝓpheta dicit: Nisi audieritꝭ occulta: plorabit aīa vr̄a Et dauid dicit: Incerta ꝛ occulta sapiētie tue manifestasti mihi. ℟. Preceptor bonū est nos hic esse faciām⁹ hic tria tab̄nacula. Tibi vnū moysi vnū ꝛ helie vnū ℣. Nō eni sciebat q̄d diceret. Ti.

i Ntellige ḡ. L. vj.

Moyses solā faciē habet gl̄ificatā necꝫ man⁹ eius habet gl̄iā: imo poti⁹ ꝯtumeliā: ſ; necꝫ pedes. Jubet̄ enī soluere calciamētū ut i nouissimis tpib⁹ ali⁹ accipet spōsā ꝛ illa vocaret̄ dom⁹ discalciati vsꝗ in hodiernū diē. Nihil ḡ aliud i lege gl̄osū habet moyses nisi solā faciē. In euāgelijs tot⁹ gl̄ificat⁹ ex iteḡ ℟. Si ministratio mortis litteris deformata in lapidib⁹ fuit i gl̄ia: ita vt nō possēt intēdere filij isr̄l in faciē moysi ꝓpter glor āvult⁹ ei⁹ que euacuat̄. Multo magis ministratio spūs que manet erit In gloria. ℣. Amplior eni gloria christus pre moyse dignus ē

habitus quanto ampliorem ho/
norem habet dominus qui fabri
cauit eam. Multo. Gloria pa/
tri. Inglora. In .iii. noct. an.
Tabor et hermon in noie tuo ex/
ultabunt tuum brachium cum potentia.
ps. Mias dni. An. Lux orta
est iusto et rectis corde leticia. ps
Dns reg. exul. An. Confessio.
nem et decorem induit amictus lumi
ne sic vestimento. ps. Bndic. v.
v. Magna est gloria. Scdz mat.
In illo tpe: Assumpsit iesus
petrum et iacobum et ioannem
fratrem eius: et duxit eos in mon/
tem excelsum seorsum et transfigura
tus est. an eos. et reli. Omelia
beati ioannis epi. R. vij.

q Uonia multa de peri
culis mrao morte mul
ta de passione sua et de cede di
scipulorum locutus est: et aspera que
plura atque ardua eis iniunxit
que oia cum pnte vita sequerent
tur imminent ia atque icubere vi/
debant: bona vero q pollicebant/
tur longiore spe erant expectan
da utputa qr seruaret aiam
sua si pderet ea: qr i gloria pris
sui venturus sit et premia reddi
turus: ut visu etiam certiores
facerent quantum cape possint glo/
ria sua cum q venturus est i pnti vi/
ta ipsis ondet ia visuros pol/
licetur: ne aut de sua aut dni
morte doleant: et maxie petrus.
R. Uocauit nos deus vocatione
sua sca scdm gram sua que mani/
festata est nunc. Per illuminatio/
nem saluatoris nri iesu christi. v.
Qui destruxit morte illumina/
uit vita in icorruptione. Per.

Et vide qd agit. R. viij
cum de regno et de gehen
na disseruit. Non eni dixit q
inueniat aiam sua pdet ea: et
qcunque pdet eam gra mei inue/
niet ipsa: et qr vnicuique scdm
opa sua reddet: regnum et gehe/
na designuit. Cum igit de vtris
que disseruerit: regnum qdem ut o
culis cernat cocedit: gehena
aut mime: qm rudioribus et in
eptioribus id necessarium erat, p
bis vero et iam pspicacibus sa/
tis fuit a melioribus pfirmari
R. Deus q dixit de tenebris lu/
men splendescere illuxit in cordibus
nris. Ad illuminationem scie cla/
ritatis dei in facie iesu christi. v.
Exortum est in tenebris lumen rectis
corde misericors et miserator et
iustus. Ad. Lectio. ix.

p Rimos igit aplorum se/
orsum assumpsit et addu
xit in monte excelsum seorsum: et

trāſfigurat⁹ ē añ eos: ⁊ reſplē duit facies eius ſicut ſol: ve-ſtimēta ꝟo eius facta ſūt al-ba ſicut nix. Q̄obrē hos acce pit. Quia excellētiores ceteris videlꝫ erant. Et petr⁹ quidē quia valde chriſtū diligebat icci͛rco preſtabat: ioānes ꝟo quia nimiū diligebatꝛ ac ia-cob⁹ a reſpōſo qđ dedit cum fratre introgat⁹ dicēs: poſſi-mus hunc calicē bibere. ℟. Dū oraret. q̄re i p̄mis ꝟs. ℣. Emitte lu. t. ⁊ ve. t. ℟. Ipſa me deduxerunt ⁊ adduxerunt in mō tē ſāctū tuū ⁊ i tabernacula tua. In laud. añ. Aſſumpſit ieſus petꝝ ⁊ iacobum ⁊ ioannē fratrē eius ⁊ adduxit eos in montē excel ſum ſeorſū ⁊ trāſfigurat⁹ ē ante eos. Añ. Reſplēduit facies eius ſicut ſol: veſtimenta autē ei⁹ fa-cta ſunt alba ſicut nix al. Añ. Et ecce apparuerūt eis moyſes ⁊ he lias loquētes cum ieſu. Añ. Re ſpondēs autē petrus dixit ad ie-ſum: dn̄e bonū ē nos hic eē. Añ. Adhuc eo loquēte ecce nubes lu-cida obumbrauit eos. Cap. Sal uatorē expectam⁹. Hymn⁹ Nouū ſidus exoritꝛ chri ſti pia clemētia: q̄ tene broſa premitꝛ inim. ci ſeuitia

Inſurgere cū nititꝛ malignitatis ſpm̄ ex aduerſo reſiſtitꝛ p̄potenti exercitu. Roborā-tur in acie intuētes ſignacu-lū: deſidentes militie vt aſſe-quātꝛ brauiū. Pro q̄ ſe cūctiſ obijcit btm̄ in myſterio: chri ſtus ⁊ tandē p̄ficit regnās i celi ſolio. Gl'ia tibi dn̄e ptās ⁊ iperiū qui certātib⁹ agmīe aperte mōſtras p̄miū Amen ℣. Corona aurea. Ad bn̄. añ. Ecce vox de nube dicēs: hic ē fi-li⁹ me⁹ dilect⁹ in quo mihi bn̄ cō-placui ipſū audite al. Oro. De⁹ qui fi Ad tertiā cap. Saluato rē. ℟. Gl'ioſus apparuiſti in cō ſpectu dn̄i Allꝛa al. ℣. Proptꝛea decorē induit te domin⁹. Allꝛa. ℣. Gloria ⁊ bono. Ad vi. cap. n Os oēs reuelata facie gloriā dn̄i ſpeculantes: in eandē imaginē trāſforma mur a claritate in claritatē tāq̄ꝫ a domini ſpū. ℟. Gl'ia ⁊ honore. ℣. Magna eſt gloria. Ad nonā cap. Suſtulit me in ſpiritu i montē magnū ⁊ altū: ⁊ oſten dit mihi ciuitatē ſcām hieru ſalē deſcendentē de celo a deo habentē claritatē dei ⁊ lucer na eius ē agnus. ℟. Magna

⁊ gloria ei⁹ i salutari. ℣. Corona aurea super caput eius. In secundis vesperis ps. Dixit domin⁹ Cōfitebor. Beatus. Laudate pueri. Laudate dñm. Cap. hym. ℣. ⁊ orō vt in pmis vesperis Ad mgt añ. Et audientes disci puli ceciderunt in faciē suam ⁊ ti muerunt valde: ⁊ accessit iesus ⁊ tetigit eos dixitq; eis surgite nolite timere alleluia.

Sanctoꝝ sixti felicissimi ⁊ agapiti martyrū. Oratio.

D Eus qui nos concedis sanctoꝝ martyrū tuoꝝ sixti felicissimi ⁊ agapiti natalicia colere: da nobis i eterna btitudine de eoꝝ societate gaudere. Per.

Donati episcopi ⁊ martyris.

D Eus tuorum Orō. gloria sacerdotū: prestita quesum⁹ vt sancti martyris tui ⁊ episcopi donati cuius festa gerimus sentiam⁹ auxilium. Per.

Sanctoꝝ ciriaci largi ⁊ smaragdi martyꝝ. Oratio.

D Eus qui nos annua beatoꝝ martyrū tuoꝝ ciriaci largi ⁊ smaragdi solēnitate letificas: ꝯcede ꝓpitius vt quorū natalicia colimus: virtutem quoq; passiōis imitemur. Per.

In festo sancti laurentij martyris ad vespas super ps añ. Laurenti⁹ bonū opus operatus est qui per signum crucis cecos illuminauit. ps de ocō. R. Beatus laurentius exclamauit Ad magt añ. Beatus laurentius dum in craticula superpositus vreret ad impijssimū tyrannū dixit: assatum est iam versa ⁊ manduca: naz facultates ecclesie quas requiris in celestes thesauros manus paupeꝝ deportauerunt. Oratio.

A Desto dñe supplicatiōnib⁹ nostris: ⁊ intercessione beati laurentij martyris tui ꝑpetuā nobis misericordiaz benignus impēde. Per. Ad matutī. inuitatō. Regem sempiternū venite adoremus. Qui martyrē suū digne pro meritis coronauit i celis. In pmo noc. añ. Quo progrederis sine filio pater quo sacerdos sācte sine ministro properas? ps. Beat⁹ vir ℣. Beatus laurenti⁹ dixit. Añ. Noli me derelinq̄re pr̄ scē quia thesauros tuos iā expēdi q̄s tradidisti m̄. ps. Quare. ℣. Quid in me q̄ displicuit paᵗnitati tue

Añ. Non ego te desero fili neq; derelinquo: sed maiora tibi debẽt p fide christi certamina. ps. Dñe qd. ℣. Btũs sixt⁹ dixit. In festo bti laurẽtij legãtur iste lec. ⁊ si i vigilia assũptio- nis fuerit dñica d eisdẽ assu- mant sex. Ex gestis ei⁹. ℞. j.

POst passionẽ sci sixti: tentus est beat⁹ lauren tius. Et decio presentat⁹ tra- ditus ẽ valeriano pfecto: vt ab eo thesauros ecclie diligẽ terexquireret: ⁊ si nollet sacri ficare: diuersis eũ tormẽtis oc- cideret: valerian⁹ aũt tradi- dit eũ hippolyto carcerario. ℞. Leuita laurẽti⁹ bonũ op⁹ ope rat⁹ ẽ qui p signũ crucis cecos il- luminauit. Et thesauros ecclesie dedit pauperib⁹. ℣. Dispsit de- dit pauperib⁹ iusticia eius manet in seculũ seculi. Et. ℞. ij.

ERat aũt in carcere gẽ- tilis quidã q plorãdo ce cus fact⁹ fuerat. Cui cũ lau- rẽti⁹ pmisisset q vidẽt si ba- ptiçat⁹ i christũ crederet cre- dentem baptiçauit ⁊ vidit. Videns autem hippolyt⁹ q non solum ille videret: ſ etiã multis alijs beatus lauren- tius visum restitueret ait il- li: Ostende mihi thesauros.

℞. Quo pgrederis sine filio pa- ter quo sacerdos scẽ sine diacono properas? Tu nũq; sine mistro sacrificiũ offerre cõsueueras. ℣. Quid in me ergo dsplicuit pat- nitati tue? nũquid degenerẽ me probasti: experire certe vtep ido- neũ mistrũ elegerĩ: cui cõmisisti dñici sanguinis dispensationẽ.

DIcit ei laurẽti⁹ ℞. iij. O hippolyte si credide ris i christũ ⁊ thesauros tibi oñdo ⁊ vitã eternã pmitto. Cui hippolit⁹: Si dicta facta cõpẽses: faciã qd hortarĩ. Et statim baptiçat⁹ hippolitus ait: Video aias innocẽtũ le- tas gaudere. Et ptin⁹ bapti çata est tota familia eius. ℞. Noli me derelinquere pr̃ scẽ q2 thesauros tuos iã expendi. Non ego te desero fili neq; derelinq. Sed maiora tibi debẽt p christi fide certamina. ℣. Nos quasi se nes leuioris pugne cursum recipi mus: te aũt quasi iuuenẽ manet gloriosior de tyrãno triũph⁹ p⁹ triduũ me sequeris sacerdotẽ le- uita: Nõ. Gloria. Sed. In. ij. noct. añ. Beat⁹ laurẽtius ora bat dicẽs: dñe iesu christe de⁹ de deo miserere mihi seruo tuo. ps. Cum inuocarẽ. ℣. Dñe accu- satus non negaui nomen sanctũ

tuū interrogatus te christū ɔfes/
sus sū. Añ. Btūs laurēti⁹ dixit
mea nox obscurū nō habet ꝫ oīa
in luce clarescūt. ps. Verba. ℟
Quia ipe dn̄s nouit ꝙ accusat⁹
nō negaui nomen scm̄ eius. Añ.
Dixit roman⁹ ad btm̄ laurētiuꝫ
video añ te iuuenē pulcherrimū
festina me baptiçare. ps. Dn̄e
dn̄s. ℣. Afferēs aūt vrceū cū a
qua misit se ad pedes ei⁹. ℞. iiij
Post hec mandauit vt
valerianus hippolyto
vt laurētiū adduceret. Qui
sponte veniēs cū astaret ꝛ va
lerian⁹ thesauros requireret:
petijt triduanas inducias vt
thesauros oñderet Et abiēs
collegit paupes ꝛ adduxit ad
palatiū dicēs: Ecce thesauri
eterni qui nūꝙ deficiūt. ℞.
Beat⁹ laurentius exclamauit ꝛ
dixit: deum meū colo ꝛ ipsi soli
seruio. Et ideo nō timeo tormē/
ta tua. ℣. Mea nox obscurum
nō hꝫ ꝫ oīa in luce clarescūt. Et.
c Um ergo inter ℞. v.
rogatus deos blasphe/
maret: irat⁹ decius iussit eū
scorpionib⁹ cedi ꝛ ante eum
omne gen⁹ tormētoꝝ afferri
Quē cum sacrificare iuberet
vt tormēta euaderet respōdit
Infelix has epulas ego sem
per optaui. ℞. Strinxerūt cor
poris membra posita in craticula
subijciētib⁹ prunas insultat le/
uita christi Btē laurēti martyr
christi intercede pro nobis ℣. Car
nifices vero vrgētes mistrabāt
carbones subt̄ cratē ferreā Btē
Decius dixit: ℞. vj.
Ergo si i hoc gl'iaris:
dic mihi vbi tui similes sūt
abscōsi vt sił epulemini. Re/
spōdit laurēti⁹ Nō es dign⁹
eoꝝ aspectib⁹ p̄sentari. Tūc
deci⁹ iussit eū plumbatis di/
utissime cedi: ꝛ orauit laurē/
tius dicens: Dn̄e accipe spm̄
meū. Statim vox venit ipso
decio audiēte: Adhuc multa
certamia tibi debentur. ℞.
Beat⁹ laurēti⁹ dixit ego me ob/
tuli sacrificiū deo. In odorem
suauitatis. ℣. Gaudeo plane qꝛ
hostia christi effici merui. In.
Gloria. In. In. iij. noct. añ
Strinxerunt corpis mēbra posi
ta in craticula subijciētib⁹ pru/
nas insultat leuita christi. ps.
In dn̄o. ℣. Carnifices vo vr/
gētes mistrabāt carbones subt̄
cratē ferreā. Añ. Igne me exa/
minasti ꝛ nō ē inuēta in me iniq
tas. ps. Exaudi dn̄e iusti. ℣.

Probasti dñe cor meum ⁊ visitasti nocte. Añ. Interrogatꝰ te dñm ꝯfessus sum: assatꝰ gratias ago. ps. Dñe in vir. ℣. Grãs tibi ago dñe iesu christe q2 ianuas tuas ingredi merui. R. vij.

t Unc decius furore plenus dixit: Expẽdite eũ ⁊ cũ scorpionibꝰ affligẽtes cedite. Tũc vnꝰ ex militibꝰ nomine romanꝰ credidit i christũ. Et clamauit ad btm̃ laurẽtiũ dicẽs: video añ te iuuenẽ pulcherrimũ stantẽ: ⁊ lintheo tergẽtẽ mẽbra tua. Unde adiuro te p deũ qui misit ad te angelũ suũ ne me derelinquas. R. In craticula te deum nõ negaui ⁊ ad ignẽ applicatus. Te dñm iesum christuz confessus sũ. ℣. Accusatus nõ negaui nomẽ scm̃ tuũ ⁊ interrogatꝰ Te.

Tunc anxiatꝰ R. viij decius iussit eũ in palatio recipi. Et tũc venit ad eum romanꝰ ⁊ baptiçatꝰ est abeo. Qui veniẽs clamare cepit dicẽs: christianꝰ sũ. Et stati iussu decij decollatꝰ est. Eadẽ nocte adductꝰ est beatꝰ laurẽtiꝰ ad deciũ ⁊ valerianuz. R. Gaudeo plane quia hostia christi effici merui. Accusatus nõ negaui nomẽ sanctũ eius iterrogatꝰ christũ confessus sũ: Assatꝰ gratias ago. ℣. Ego me obtuli sacrificium deo in odorez suauitatis. Assatꝰ. Lectio. ix.

d Ixit ei deciꝰ: Sacrifica dijs: sin aũt nox ista in tuis expendet supplicijs. Cũq; sacrificare nollet: ministri exutũ sup cratẽ ferreã extenderũt; ⁊ prunis suppositis eũ cum furcis ferreis cõpresserũt. Cũq; ibi diutiꝰ assaretur. vultu letissimo aspexit ad iperatorẽ ⁊ dixit. Ecce miser assasti vnã partẽ gyra aliã ⁊ mãduca: q2 iam video qd diu ꝯsideraui. Et sic grãs agẽs emisit spm̃. R. Meruit esse hostia christi leuita laurentius qui dũ assaret non negauit dñm. Et ideo inuẽtus est sacrificium laudis. ℣. In craticula positus deuz nõ negauit ⁊ ad ignẽ applicatꝰ christũ cõfessus ẽ. Et. Glia. Et. ℣. Ora p nobis btẽ laurẽti. In lau. añ. Laurentiꝰ igressus ẽ martyr ⁊ ꝯfessus ẽ nomẽ dñi iesu christi. Añ. Laurẽtiꝰ bonũ opꝰ opatꝰ ẽ q p signũ crucis cecos illuiauit. Añ. Adhesit aia mea pꝰ te q2 caro mea igne cremata ẽ p te deꝰ meꝰ. Añ. Misit

dñs āgelū suū ꝛ liberauit me de medio ignis ꝛ nō sū estuatꝰ. Añ Btūs laurētiꝰ orabat dicēs: gratias ago tibi dñe q2 ianuas tuas ingredi merui. Ad bn. añ. In craticula te deū meū non negaui ꝛ ad ignē applicatꝰ te christū cōfessus sū ꝓbasti cor meū ꝛ visitasti nocte: igne me examiasti ꝛ nō ē inuēta i me iniqtas. Oratio.

D A nobis qs ops deus vitiorū nr̄oꝝ flāmas extiguere: q btō laurētio tribuisti tormētoꝝ suoꝝ incendia supare. Per. Ad mgt añ. Leuita laurētiꝰ bonū opꝰ opatꝰ ē q̄ ꝑ signū crucꝭ cecos illuīauit ꝛ thesauros ecclīe dedit paupībꝰ. Memo. de scō tyburtio añ. Inclytꝰ martyr tyburtiꝰ cū nudatis plātis sup prunas ardētes incederet fabiano pfecto dixit: videtur mihi q super roseos flores incedā i noīe dñi mei iesu christi. ℣. Posuisti dñe super. Orō.

b Eati tyburtij nos dñe foueāt cōtinuata presidia: q2 nō desinis ꝓpitiꝰ intueri: quos talibꝰ auxilijs cōcesseris adiuuari Per. Per oct. sci laurētij pterq̄ i vigilia ꝛ i festo assūptiōis fiat de eo mēo. in lau. ꝑ añam. Laurētius ingressus. ℣. Corona aurea. In ℣s per añam. Laurētius bonū. ℣. Gloria ꝛ honore.

In crastino sancti laurentij officiū fiat de oct. sci dñici. ꝛ in lau. post memo. de sancto laurētio fiat memoria de scō tyburtio ꝑ añam. Qui vult. ℣. Magna est.

Sci hippolyti martyris sociorumq̄ eius. Oratio.

D A qs ops deꝰ: vt beati hippoliti mārtyris tui sociorūq̄ eiꝰ venerāda solēnitas ꝛ deuotionē nob augeat ꝛ salutē. Per. Ex gest. eiꝰ.

p Ost tertiū diem R. j. passiōis sci laurētij cū redisset hippolytus domum ꝑusq̄ mēsa posita cibū caperent ꝰa militibꝰ ductꝰ ē ad decium. Cui decius: Nungd ꝛ tu magus effectꝰ es: q2 corpus laurētij abstulisti. R. ij. Rñdit hippolytꝰ: Hoc feci nō vt magꝰ: s vt christianꝰ. Tūc deciꝰ furore repletꝰ iussit eū expoliari veste christiana: ꝛ fustibꝰ cesuz pectinibꝰ ferreis laniari. at ille clamās mag se eē christianū dicebat Indutꝰ āt veste milita. R. iij. ri ꝛ monitꝰ vt militiā ꝛ ami

citiā decij retineret: rñdit se velle ī bona militia seq chri-stū. Tūc decius tradidit eū valeriano pfecto vt faculta-tes ei⁹ reciperet ⁊ ipsum diris supplicijs flagellaret. R. iiij.
Adducta est & tota hippoly-ti familia christiana cū nu-trice ei⁹ noīe cōcordia: quos cū prefect⁹ moneret ne periret: cōcordia rñdit ꝓ oib⁹ ꝙ nul laten⁹ cōsentirēt. Unde eam psente ⁊ gaudēte hippolyto vsq ad morte fustib⁹ cedi pcepit ⁊ sic spm̄ emisit. R. v.
Alijs ꝟo decollatis hippoly-tū ligatū p pedes ⁊ colla indo-mitoꝝ eqꝝ p spinas ⁊ tribu-los trahi iussit. Sicq grās agens hippolyt⁹ expirauit. Cū omnes iustin⁹ psbyter se-pelisset corp⁹ cōcordie inue-nire nō potuit. Lectio. vj.
Quidā ꝟo miles nomīe por-phiri⁹ rogauit quēdā cloaca-riū nomīe hyreneū occulte christianū dicēs: Secretum custodi: ⁊ extrahe ꝯcordiam christianā quā valerian⁹ in cloacā ꝓiecit. Spero enī ꝙ aurū ⁊ gēmas habeat ī veste sua. Cui ille: Oñde m̄ locū: ⁊ nocte qđ inuenero nūciabo.

Perrexit ārt cloaca- R. vij.
ri⁹ ad locū cū illo: ꝗ extracta cū nihil inuenissent: miles fu-git. Et hyrene⁹ vocato habū-dio christiano tulit corp⁹ ei⁹ ad iustinū psbyteꝝ. Qđ ille cum gaudio suscepit ⁊ iuxta pdictos martyres sepeliuit.
Ualerian⁹ ꝟo hoc R. viij.
audiēs: Hyreneū ⁊ habūdiū tenuit: ⁊ viuos ī cloacā neca-ri pcepit. Justin⁹ ꝟo psbyt corum corpa rapuit ⁊ iuxta btm̄ laurētiū sepeliuit. Eodē tēpore decius ⁊ valerianus theatꝝ introierūt vt christia-nos supplicijs traderēt. R. ix.
Arrept⁹ aūt a demone deci⁹ exclamauit: O hippolite vin-ctū cathenis asperis ducis me. Ualerian⁹ etiam clama-uit: O laurēti igneis cathe-nis me trahis. Et statim pre-sente decio expirauit. Deci⁹ vero per triduū vexat⁹ mor-tuus ē. Quod vxor ei⁹ tripho-nia vidēs: dimissis omnib⁹ perrexit cū filia sua cilla ad iustinū psbyterū: ⁊ baptiça-ta sequenti die orans in do-mo sua migrauit ad dñm.

Sancti eusebij presbyteri ⁊ confessoris. Oratio.

Deus q nos btī eusebij ꝯfessorꝫ tui ānua solē nitate letificas ꝯcede ꝓpiti⁹ vt cui⁹ natalicia colim⁹ p ei⁹ ad te exēpla gradiamꝰ. Per.

In vigilia assūptiōis btē marie vgīs ad mag. iuitꝰ. Regē marty. Sup ps añ. Quo ꝓgrederis. fine. ℣. Versiculi et tria feria de historia btī laurentij: ps de die sci laurentij ꝯm feriam. Tres lectiōes de omel. sequenti. Te deum. ℣. Ora p nobis. In laud. hec sola añ. Laurētius ingressus. ps. Dñs reg. Cap. Hym. ℣. añ. ad bn. ⁊ hore diei sicut in festo sci laurētij. Si autē hac die dñica cōtigerit: totū officiū de scō laurētio fiat sic in festo ei⁹ exceptis ℣sibus antiphonarū q nō dicant ⁊ tres vltie lec. fiāt de omel. sequēti ℞. j. vel. vij. Scdm lucam.

In illo tpe: Loquēte iesu ad turbas: extollens vocē qdā mulier de turba dixit illi. Btūs vēter q te portauit ⁊ vbera q suxisti. ⁊ reli.

Omel. ve. be. pSbyteri.

Unigenit⁹ dei kmī añ assūptā de intemerata virgine nrē mortalitatis substātiā: locut⁹ ē ad turbas per ꝓphetas suos: per semet ipsū in aduētu suo: ⁊ p⁹ ascēsionē i celū locut⁹ ē per discipulos. Factū ē igit in aduentu suo cū ad turbas loqueretur: sicut sci euāgelij lectio testatur: quedā mulier de turba extulit ⁊ voce clara coram oī multitudine ventrem esse beatū: q eū portauerat ⁊ vbera q suxerat ꝑdicauit. ℞. ij.

At ille dixit: vel. viij. Quinimmo: btī q audiūt verbū dei ⁊ custodiūt illud. Hoc in loco btē genitricis dei excellētia cōmendat: qꝛ in tāta speculatiōis custodia dño famulabat q ipsi⁹ hūilitati ⁊ scitati null⁹ sanctoꝝ cōparat. Beatā igitur matrē suā saluator nr̄ predicauit: que verbū dei audiuit ⁊ supra oēs hui⁹ vite mortales custodiuit. ℞. iij. vel. ix.

O Venerandā dñā electa ⁊ ꝑelecta: q mater est et virgo eē nō desinit. O admirāda puella q saluo virginitatis pudore suū genuit genitorē. O felix ancilla q creatorē ⁊ gubernatorem genuit vniuersoꝝ ⁊ virgo ꝑmāsit in

eternum. Ad vs super ps an.
Tota pulchra es amica mea et macula nō ē in te: fau⁹ distillans labia tua mel ⁊ lac sub ligua tua odor vestimētoꝝ tuoꝝ super oia aromata: iā eni hyems transijt hymber abijt ⁊ recessit: flores apparuerūt: vinee florētes odorem suum dederūt: ⁊ vox turturis audita est in terra nostra surge propera amica mea ⁊ veni de libano: veni coronabe ps. Laudate pueri. cum ceteris. Cap.

In oib⁹ requiē ⁊ qsiui ⁊ i hereditate dn̄i morabor tūc p̄cepit ⁊ dixit mihi creator omniū ⁊ q creauit me requeuit in tabnaculo meo. ℟. Btā es. vj. Hym. Aue maris stel. ℣. Exaltata es scā dei genitrix. ℟. Super choros āgeloꝝ ad celestia reḡ. Ad mḡt an. Ascendit christ⁹ sup celos ⁊ p̄pauit sue castissime mr̄i imortalitatꝭ locū: ⁊ hec ē illa p̄clara festiuitas oīuꝫ scōꝝ festiuitatib⁹ icorpabilis in q̄ gl'iosa ⁊ felix mirātibus celestis curie ordinib⁹ ad ethereū puenit thalamū q̄ pia sui memoꝝ ī memor nequaq̄ꝫ existat. Oratio.

Deus q v̄ginalē aulam btē marie i q̄ habitares eligē dignat⁹ es da q̄s vt sua nos defensiōe munitos iucūdos faciat sue infesse festiuitati. Qui vi. Ad cōplet. sup ps an. Uirgo maria non ē tibi silis nata ī mūdo inter mulieres florēs vt rosa fragrās sic̄ lilium ora pro nobis sancta dei genitrix. Ad nunc dimittis an. Sub tuū presidiū cōfugimus scā dei genitrix nostras dep̄cationes ne despicias in necessitatib⁹: sed a piculꝭ cūctꝭ libera nos sēp virgo bn̄dicta. Predicte ane dicāt i coplet. per totas oct. nisi in oct. sci laurētij. ⁊ i festo beati bernardi. Ad mad. iuit. Uenite adorem⁹ regē regū. Cui⁹ hodie ad ethereū mr̄ v̄go assūpta ē celū. Hym. Quē terra. In p̄ noct. an. Exaltata es scā dei genitrix super choros āgeloꝝ ad celestia regna. ps. Dn̄e. do. An. Paradisi porte per te nob aperte sūt q̄ hodie gl'iose cū āgelis triūphas. ps. Celi enar. An Hort⁹ cōclusus es dei genitrix: hort⁹ cōclusus fōs sigt⁹ surge ppera amica mea ⁊ veni. ps. Dn̄i ē terra ℣. Scā dei genitrix. Ex sermone. Inter p̄cipuas. q legit i aliqb⁹ ecclesijs: itulatꝭ a quibusdā btī greg. ℞. j.

Hodierna kmī nobis

refulsit insignis solēnitas in
qua btā virgo ad ethereum
thalamuꝫ assūpta ē: in q̄ rex
regum ineffabili sedet solio:
vbi milia miliū ministrant
angeloꝝ: ⁊ decies cētena as/
sistūt milia: q̄ꝝ cū laudib⁹ et
exequijs suscepta ē i celo. Hec
quidē solēnitas añ mūdi cō
stitutionē p̄ordinata: sed ho/
dierna die expleta nobis est
ānua: s; supnis ciuib⁹ ppetua
ē ⁊ cōtinua. ℟. Vidi speciosā
sic colūbā ascēdētē desup riuos
aq̄ꝝ cui⁹ inestimabilis odor erat
nimis i vestimētis ei⁹. Et sicut
dies verni circūdabāt eā flores
rosarū ⁊ lilia cōualliū. ℣. Que
ē ista que ascēdit p desertū sicut
virgula fumi ex aromatib⁹ myr
rhe ⁊ thuris. Et. Lectio. ij.
Ecce est dies in qua glo/
riosa dei genitrix inter
filias hierusalem speciosa re
splenduit: in qua q̄si aurora
pcessit: ⁊ vadit p⁹ agnū glo
riosior q̄cūq; ille pgit: i q̄ cla
rior sole refulsit i throno cla/
ritas. Nā ⁊ si duodeci legū/
tur throni aploꝝ nō desūt tñ
alij q̄; plurimi throni iqb⁹ vi
gintiq̄tuor residere dicūt se/
niores. Vñ cōstat q throni⁹

btissime virginis hodie cel/
sior glorificat ⁊ venerat etiā
ab āgelis. ℟. Sic cedr⁹ exalta/
ta sū i libano ⁊ sic cupssus i mō/
te syō q̄si myrrha electa. Dedi
suauitateꝫ odoris. ℣. Sic cina
momū ⁊ balsamū aromatiçās.
GLorifice. ℞. iij. Dedi.
mus igit ỽginē quaꝫ
hodie padisus excepit gau/
dēs: quā āgeli cū laudib⁹ p
sequūt: quā aploꝝ chor⁹ ve/
nerat: quā martyres candi/
dati btificāt: quā scōꝝ cōfes
soꝝ stolat⁹ celebrat numer⁹
cui hodie scāꝝ virginū cum
suis palmis victricib⁹ exul/
tās occurrit exercit⁹: q̄m hec
ē p quā oīs bñdictio in totū
venit mūdū. Hec ē in cuius
vtero eccl'a deo piūcta ē sede
re sempitno. ℟. Que est ista q̄
pcessit sicut sol ⁊ formosa tanq̄
hirl'm viderūt eā filie syō ⁊ btām
dixerūt. Et regine laudauerunt
eā. ℣. Et sicut dies verni circū/
dabūt eā flores rosaꝝ ⁊ lilia ꝯual
liū. Et. Gl'ia. Et. In. iij. noct.
Emissiōes tue padisus ma/
loꝝ punicorum cum pomoꝝ fru/
ctib⁹. ℣. Eructauit. An. Fōs
hortorum puteus aquarum vi/
uētiū que fluūt ipetu de libano.

ps. Deus nr. An. Veniet dile ctus me⁹ in hortū suū vt come/ dat fructū pomoꝝ suoꝝ. ps. Fū/ dameta. ℣. Post ptū. Le. iiij.
V Irgo hec refulget cla/ rissima inter virgines cādidior int̃ martyres. Ju/ re enī plusq̃ martyr ē que ni mio amore vulnerata testis extitit saluatoris: ꝛ p̄ mero/ re in anīo cruciatū sustinuit passiōis. Quia igit̃ ineffabi lib⁹ ē donis in p̄sentiarū mu nerata ꝛ p̄uilegijs sublimata/ ta diuinis: credere oportet q̃ hodie oīmoda celesti ita illu/ strat̃ gloria vt nullis digne possit in t̃ris laudib⁹ venera ri. ℟. Sup salutē ꝛ oēʒ pulchri tudinē dilecta es a dño ꝛ regina celoꝝ vocari digna es. Gaudent chori angeloꝝ ꝯsortes ꝛ cōciues nr̃i. ℣. Exaltata es scā dei geni/ trix sup choros angeloꝝ ad cele/ stia regna. Gaudent. Ex sermo ne. Adest dilectissimi. qui in quibusdā libris attribuitur aug. Le. v.
E T qdē sūt nōnulla sine auctoris noīe de ei⁹ assūptione cōscri/ pta q̄ ita cauent̃ vt ad confir mādā rei veritatē legi minime ꝓmittāt̃. Hinc sane pulsant̃ nōnulli: qꝛ nec corp⁹ ei⁹ i t̃ra inuenit̃: nec assūptio ei⁹ cū carne vt in apocripha legit̃ i catholica historia reperit̃. ℟. Ista est speciosa inter filias hierusalē sicut vidistis eam ple/ nam charitate ꝛ dilectione. In cubilib⁹ ꝛ in hortis aromatū. ℣. Ista est q̄ ascendit per desertū delitijs affluēs. In Lectio. vj.
D Icendū ē istis: quia si moysi corp⁹ ab hoīe nō inuenit̃ i terris cū q̄ locutus ē dñs facie ad faciē: illi⁹ que/ rere demētie ē ꝑ quā idē ma/ iestatis de⁹ incarnat⁹ effulsit in terris. Necꝫ enī dignū est de corpis ei⁹ noticia sollicitū quēpiā est quā nō dubitat su per angelos eleuatā cū chri/ sto regnare. Sufficere debet tn̄ noticie humane hāc vere fateri reginam celoꝝ, ꝓ eo q̄ peperit regē āgeloꝝ. ℟. Btā es virgo maria dei genitrix que credidisti dño pfecta sūt in te q̄ dicta sūt tibi: ecce exaltata es su/ per choros angelorū. Intercede ꝓ nobis ad dñm iesū christū. ℣. Benedicta ꝛ venerabilis es vir go maria que sine tactu pudoris inuēta es mater saluatoris. In/ tercede. Glia. Interce. In. iij.

noct. an. Ueni in hortū meum soror mea spōsa messui myrrhā meā cū aromatib⁹ meis. ps. Cā tate. j. An. Comedi fauū cum melle meo bibi vinū meū cū lacte meo. ps. Dñs reg. An. Ta lis ē dilect⁹ me⁹ ꝛ ipse ē amicus meus filie hierlm. ps. Cātate. ꝟ. ꝟ. Speciosa. Scdm lucam.

In illo tpe: Intrauit iesus in qddā castellum: ꝛ mulier qdā martha noie excepit illū i domū suā. Et huic erat soror nomie maria. ꝛ rel.

Omel. venerabi. bede pſbri.

Ue iste dño ℞. vij. dilecte sorores duas vitas spūales qb⁹ i pñti scā exercet eccla desigñt. Martha qdā actualē q̄ primo i charitate sociamur: maria ꝓ o cōtēplatiuā q̄ i dei amore suspiram⁹. ℞. Hodie maria virgo celos ascēdit. Gaudete qꝛ cū christo regāt i etnū. ꝟ. Regina mundi hodie de sclo nequā eripitur. Gaudete. ℞. viij.

Actiua eni vita ē panē esurienti tribuere verbo sapie nesciētē docere errātē corrigere: ad humilitatis viā superbiētē primū reuocare: infirmātis curā gerere q̄ singulis qbusq expediāt dispēsare: et cōmissa nobis q̄liter subsistē valeāt puidere. ℞. Btāz me dicēt oēs gnātiones qꝛ fecit mihi dñs magna. Quia potēs ē ꝛ scm̄ nomē eius. ꝟ. Magnificat aīa mea dñm ꝛ exultauit spūs me⁹ i deo salutari meo. Quia. ℞. ix.

Ontēplatiua ꝟo vita ē charitatē qdē dei ꝛ proximi mēte retinere: s; ab exteriori actiōe qescere: soli⁹ desiderio cōditoris inherere: vt nil iā agere libeat: s; calcatis cur͂ oib⁹ ad vidēdā faciē sui creatoris anim⁹ inardescat: ita vt iā nouerit carnis corruptibilis pond⁹ cū merore portare totisq desiderijs appetere: illis hymnidicis angelorꝫ choris interesse admisceri ciuib⁹ celestib⁹ de eterna in cōspectu dei icorruptōe gaudē. ℞. Felix nāq es sacra virgo maria ꝛ oi laude dignissima. Quia ex te ort⁹ est sol iusticie. Christ⁹ de⁹ nr̄. ꝟ. Ora p pplo interueni p clero intercede p deuoto femineo sexu sentiāt oēs tuū iuuamē q̄cūq celebrāt tuā assūptionem. Quia. Gl̄ia. Christ⁹. ꝟ. Exaltata es scā dei genitrix. ℞. Super choros angelorꝫ ad celestia regna

In laud. añ. Assũpta est maria in celũ gaudēt āgeli collaudātes bñdicũt dñm. Añ. Maria vir/go assũpta est ad ethereũ thala/mũ i q̃ rex regũ stellato sedet so/lio. Añ. In odorē vnguētorum tuoꝝ currim⁹ adolescētule dilexe/rũt te nimis. Añ. Bñdicta filia tu a dño q2 per te fructũ vite cō/municauim⁹. Añ. Pulchra es ⁊ decora filia hirl'm t'ribilis vt ca/stroꝝ acies ordinata. Cap. In oib⁹. Hym. O gl'iosa. ℣. Ele/git eã de⁹. Ad bn. añ. Que est ista q̃ ascēdit sicut aurora cōsur/gēs pulchra vt luna electa vt sol t'ribilis vt castroꝝ acies ordinata

Venerãda nobis Oro dñe huius diei festini/tas opē ꝓferat salutarē: in q̃ scã dei genitrix mortē subijt tꝑalē: nec tñ mortis nexibus deꝑmi potuit: q̃ filiũ tuũ dñz nr̃m de se genuit incarnatũ. Qui te. Añ ꝑdicta oro dici/tur ad mem. ⁊ seqtur secũda mem. imediate terminet̄ sic Incarnatũ. Qui tecũ vi. ⁊ regt ꝑ oia secl'a scl'oꝝ. Ad tciã cap. In oib⁹ req. R. Scã dei gẽitrix. ℣. P⁹ ptũ. Ad vj. cap

ET sic i syon firmata sũ ⁊ i ciuitate scĩficata si/militer requieui: ⁊ in hirl'm ptãs mea. R. Post partũ. ℣. Speciosa facta. Ad ix. cap.

ET radicaui in pp'lo ho/norificato: ⁊ i ptes dei mei hereditas illi⁹ ⁊ in pleni/tudine scõꝝ detētio mea. R. Speciosa facta es ⁊ suauis. ℣. Elegit eã de⁹. Ad vš cap. hym ℣. vt in p'mis ṽs. Ad magt añ. Hodie maria virgo celos a/scēdit: gaudete q2 cum christo re/gnat in eternũ. Per oct. qñ de ipsis agit̄ ⁊ in oct. die iuit. fi/cut in die. Sequētes ãt añe dicant̄ q̃tidie p oct. ad bn. ⁊ ad mgt vel ad memoriã. Ad bn. añ. Virgo prudentissima q̃ ꝓgrederis q̃si aurora valde ruti/lãs filia syõ tota formosa ⁊ sua/uis es pulchra vt luna electa vt sol. Ad mgt añ. Speciosa facta es ⁊ suauis in delicijs virginitat' scã dei genitrix quã vidētes filie syon vernātē in florib⁹ rosaꝝ ⁊ li/lijs ꝯuallĩũ btĩssimã ꝑdicauerũt ⁊ regine laudauerũt eam. Tres lec. sequētes cũ alijs sex de fe/sto legãt̄ in oct. ⁊ infra oct. q̃tiescũqz necesse fuerit de ser/mone supradicto: Adest nob

NOn inuenit̄ apud R. j. latinos aliqs tractato/

rū de btē marie morte aliqd
apte dixisse. Nā cū illū versi-
culū euāgelicū q̄ symeon dic
ad dñi matrē: et tuā ipsi⁹ ani
mā ptransibit gladi⁹: btē re-
cordatiōis tractaret ābrosi⁹
ait: Nec historia nec lr̄e do-
cēt btām mariā gladio vitā
finisse. Vincētiā isidor⁹: in-
certū est p h̄ inqt dictū vtrū
gladiū spūs: an gladiū dixe-
rit psecutionis. Lectio. ij.
Sed qd de his de qb⁹ loquor
dicā: cū nec ipse q hāc añ cru
cem dñi accepit in suā. i. ioā-
nes euāgelista: de h̄ posteris
aliqd retinēdū scriptis man
dauit. Null⁹ eni hoc fidelius
enarrare potuit si illud deus
manifestari voluisset q̄ ille
vtiq̄ q hāc nutriendā susce-
pit: nec ꝯ morē fili⁹ matrē re
Restat ḡ vt R. iij. liquit.
bō mēdacit nō fingat aptū
qd deus voluit manere occul
tū. Vera aūt de ei⁹ assūptiōe
snia hec eē pbat vt fm aplm
siue i corpe siue extra corpus
ignorantes assumptā sup an
gelos credam⁹. In oct. sci
sci laurentij ad pmas vs añe
et ps de btā virgine. Cetā oia
fiant sicut i festo ipsi⁹ excepti

rñsorio in vs et ps. añarū.
Sci agapiti martyris. Oro:
Letet eccl'ia tua de⁹ bti
agapiti martyrȷ tui cō-
fisa suffragijs atq̄ ei⁹ pcib⁹
gl'iosis: et deuota pmaneat et
secura ꝯsistat. Per.
Sci bernardi abbat. Oro
i Ntercessio nos q̄s dñe
bti bernardi abbat cō-
mēdet: vt qd nr̄is merit nō
valem⁹: ei⁹ patrocinio asseq
mur. Per. Ex gestis ei⁹. R. j
Beat⁹ bernard⁹ a pueri-
cia lr̄is tradit⁹ pollēs i
genio: simplex in secularib⁹:
amans habitare secū: publi
cū fugiebat. Erat āt mire co
gitatiu⁹: parētib⁹ obediēs oi
bus benign⁹ et gratus: domi
get⁹: foris rat⁹: et vltra q̄ cre
di possit verecūd⁹ nūq̄ mul-
tū loq amās deo deuot⁹: pu-
ram sibi ꝯsciam reseruabat.
Hic cū dolore capitȷ R. ij.
adhuc puerul⁹ egrotaret: ve-
niētē ad se mulierē vt eū suis
carminib⁹ mitigaret cū ma-
gna indignatōe repulit et sur
gēs liberatū se sensit. Profi-
ciēti vo iā i fide q̄dā nocte na
tiuitat dñice dñs q̄si nascēs
ex vtero vginis ei apparuit

Un datū est ei gratiosiꝰ ⁊ ꝓ
fundiꝰ loqui de his q̄ ꝑtinēt
ad illud sacramētū. L. iij.
Hic cū aliqn̄ quādā feminā
curiosiꝰ aspexisset: ꝯtinuo de
se erubescēs insiliuit in stagnū
⁊ ibi stetit donec pene exāguis
effectꝰ ē. Cū iterū in domo cu
iusdā matrone hospitaretur
accessit ad lectū eiꝰ mulier de
nocte. Ipse ꝟo hoc sentiens
clamauit: latrones latrones
Ad quē clamorē fugit mlier
⁊ alij surgētes nihil inuene
rūt. Cū aūt sic ter factū fuis
set i nocte: socijs i mane q̄rēti
bus qd habuisset r̄ndit q̄ ve
re latro affuerat q suā castita
tē furari volebat. Lectio. iiij
Perpēdēs igit̄ ꝑicula mūdi
cū ꝓposuisset itrare cisterciū
⁊ frēs sui vellēt cū auertere:
ipse ecōuērso sic eos cōuertit
⁊ alios multos q̄ cū triginta
socijs itrauit agens annū vi
gesimū secūdū. Ubi sic totus
absortꝰ ē in spūm vt q̄si nullis
sensibꝰ vterēt̄. Nā cū annū
pegisset i cella nouitioꝝ nesci
uit vtrū eēt testudinata: ⁊ pu
tabat vnā esse fenestrā in ca
pite ecclesie: cum tres essent.
Sangine q̄z crudo ꝓ L. v.

butyro ⁊ oleo ꝓ aq̄ interdū
vsus ē: nec discreuit. Cū aūt
abbas factꝰ inēdū visitasset
ꝓorē cartusie in eq̄ sibi a q̄dā
monacho accōmodato cū sel
la nimis notabili. Ipse ta
mē nesciuit cuiꝰ modi eēt sel
la. Juxta lacū lausamensē
siliter eqtans q̄si tota die ni
hil de lacu aduertit. L. vj
Cū aūt apud clarā vallē do
mus edificaret̄ ibi ꝑfectꝰ est
i abbatē: lȝ iunior ⁊ ifirmior
⁊ exterioris occupatiōis mi
nus expertꝰ. Ubi ita durevi
xerūt q̄ pulmētū sepiꝰ ex fo
lijs fagi ꝯficiebāt ⁊ panē ex
hordeo ⁊ milio ⁊ vitia come
debāt. Ac bernardꝰ nec istis
moueri poterat ꝫ multos i ta
li victu deficientes exēplis ⁊
ꝟbis suis ꝯtinue refouebat.
Cū āt quēdā apostata L. vij.
tā subito reuersū suscepisset
⁊ refectoriū itrare ꝑmisisset
cōquerentibꝰ monachis q̄ ꝯ
ordinē introisset dixit: Uos
potiꝰ leti estote q2 frēm pene
ꝑditū r̄cepistis. In vestibꝰ
pauptas sp ei placuit: sordes
nūq̄ꝫ sic risit vt nō potiꝰ risui
suo stimulū oporteret adhibe
re q̄ꝫ frenū. Patiētia ꝟociꝰ i

flagellis diuinis apparuit: que tanta fuerunt quod tota vita eius quedam mors, prelatio videbatur.
Cum quidam abbas mi R. viij. sisset ei sexcentas marchas ar genti vltra alpes: et tota illa pecunia fuisset amissa: cum hoc audisset dixit: Benedictus deus qui pepercit nobis ab hoc onere. Illis autem qui tulerunt precedunt est quia magna pecunia magna temptatio fuit. Quodam tempore cum quedam que cogitauerat super cantica re seruaret ad dicendum alias: venit ad eum vox: Quamdiu istud tenueris aliud non accipies.
Hic aliquando infirmatus R. ix. grauiter visum est sibi ante tribunal domini presentari. Ubi cum sathan et sui multa contra eum dixissent: ipse nihil territus respondit: Fateor non sum dignus proprijs meritis obtinere regnum celorum. Sed duplici iure obtinens illud dominus meus: hereditate patris et merito passionis: altero ipse contentus alterum mihi donauit: cuius dono illud mihi vendicare non confundor. Ad hec confusus inimicus cum suo conuentu discessit. Post hec autem sexagesimotertio anno vite sue bono fine quieuit.
Sanctorum timothei et simphoriani martyrum. Oro
Auxilium tuum nobis domine quesumus placatus impende et intercedentibus beatis martyribus tuis timotheo et simphoriano dexteram super nos tue propitiationis extende. Per.
Beati bartholomei apostoli Oro
Omnipotens sempiterne deus qui huius diei venerandam sanctamque leticiam in beati apostoli tui bartholomei festiuitate tribuisti: da ecclesie tue quesumus et amare quod credidit et predicare quod docuit. Per. Ex gestis eius
Cum bartholo R. j. meus ingressus esset in illam indiam que finem facit et maneret in templo astaroth quod erat plenum languentibus quasi peregrinus astaroth nulla responsa dabat perrexerunt ergo in aliam ciuitatem vbi colebatur berith: et quesierunt ab eo causam huius. Respondit berith. Deus vester religatus cathenis igneis sic tenetur: vt nec suspirare audeat ex quo illuc bartholomeus ingressus est. Lectio. ij.
Dicunt illi: Quis est iste bartholomeus: vel que eius signa? Respondit demon: Amicus dei est omnipotentis. Induitur pallio albo

vigintisex ãni sũt q̄ nũq̄ꝫ sor
didãt vestimẽta eiꝰ: nec ipsa
nec eiꝰ sãdalia veterascẽt. Cẽ
ties flexis genibꝰ orat ꝑ diẽ ⁊
cẽties ꝑ noctẽ. Uox eiꝰ q̃si tu-
ba: sꝑ eodẽ vultu hilaris per
manet: oẽm linguã loq̄t: an-
geli dei famulãt ei: ⁊ nũciãt
Cũ aũt reuertẽ R.iij oia.
tes per duos dies q̃sissent cũ
nec iuenissent: factũ ẽ vt qdã
plenꝰ demonio clamaret di-
cẽs: Apl̃e dei bartholomee in
cendunt me orõnes tue. Cui
apl̃s: Obmutesce ⁊ exi ab eo
⁊ stati liberatꝰ est. Qḋ cũ au
disset polemiꝰ rex ꝓuīcie illiꝰ
misit ꝓ eo rogãs vt liberaret
filiã suã q̃ a demonio vexaba
tur: qḋ ⁊ fecit. Lectio. iiij
Tũc rex onerauit camelos:
argẽto ⁊ auro gẽmis ⁊ vestibꝰ
⁊ misit pꝰ eũ: ſ ipso nõ iuẽto
reportata sũt oia. In aurora
ãt dici futuri appuit ei clau-
so hostio ⁊ dixit: vt qd me q̃si
sti cũ argẽto ⁊ auro? Ego ni-
hil t̃renũ desidero: ſ scire vo
lo te: qꝛ filiꝰ dei natꝰ ex virgi-
ne misit nos ĩ oẽs ꝓuincias
vt hoĩes q colũt demones de
ꝑtãte diaboli auferamꝰ. R.v
Si ꝓ vovis ꝓbarc ita cẽ; iube
bo diabolo ⁊ egrediet̃ statuã
⁊ faciã eũ ꝯfiteri h̃ ipsũ. Dic̃
ei rex: Crastina die veniã vt
videã h̃ mirabile. Alt̃a igit̃
die sacrificãtibꝰ põtificibꝰ ce
pit clamare demon: Cessate
miseri sacrificare m̃ ne peio-
ra patiami q̃ꝫ ego q cathenis
igneis religatꝰ sũ ab angelis
Tũc di- R.vj. iesu christi
xit apl̃us ad plebẽ. Ecce quẽ
deũ putabatꝭ ⁊ curarewos au
dite nũc. Et si vultꝭ vt oẽs hi
infirmi sanitatẽ recipiãt: de
ponite h̃ idolũ: ⁊ ꝯfringite ⁊
tẽplũ h̃ christi noĩ ꝯsecrabo.
Qḋ cũ tẽtassent facẽ de iussu
regꝭ ⁊ nõ possent: Dixit apl̃s
ad demonẽ: Exi ḋ simulacro:
⁊ ꝯfũde illud. At ille statim
egrediens cõminuit illud ⁊
oia alia q̃cũq̄ꝫ erãt in templo
Tũc clamare ceperũt R.vij
oẽs: Unꝰ deꝰ oꝑs quẽ ꝑdicat
bartholomeꝰ. Tũc bartholo-
meꝰ oẽs sanauit: ⁊ tẽplũ chri
sto dedicauit. Apparuit autẽ
angelꝰ splẽdidꝰ q ꝑ q̃tuor an
gulos tẽpli circũuolãs digi-
to ĩ saxis sculpẽs signũ crucis
dixit: Hec dicit dñs. Sicut
oẽs vos mũdaui ab infirmi
tate vr̃a: ita mũdaui h̃ tẽplũ

abo̅i sorde ⁊ h abitatore eius
T ũc ostẽdit eis R.viij.
angel⁹ ingẽtẽ ethiopẽ: ⁊ cum
soluisset eũ ille vlulatũ emit-
tens euanuit. Angel⁹ ãt dñi
euolauit in celũ. Tũc rex cũ
vxore ⁊ filijs ac o̅i populo ba
ptiçat⁹ ẽ: ⁊ deposito diadema
te cepit aplm nõ deserere Cũ
autem a pontificib⁹ templi
apud astyagẽ regẽ frẽm pole-
mij accusat⁹ fuisset: iussu ei⁹
vinct⁹ pduct⁹ ẽ ad eũ. R.ix
C ũ aũt astyages cõminare
tur ei q sicut frẽm suũ relin-
quere deũ suũ fecerat: ita fa-
ceret eũ relinq̃re deũ suum:
nũciatũ ẽ ei q de⁹ suus valde
cecidisset minutatim. Tunc
rex fecit fustib⁹ cedi apostolũ
⁊ cesũ decollari. Populi ãt
q p eũ crediderant cõstruxe-
rũt ei basilicã: ⁊ in ea corpus
ei⁹ posuerũt. Astyages aũt ⁊
põtifices arrepti a demonio
venerũt ad tumulũ ⁊ ↄfiten
tes ei⁹ aplatũ sic mortui sũt.
Polemi⁹ aũt acclamãte vni
uerso pplo eps ordinat⁹ est.

Sci rufi martyris. Oro.

A Desto dñe supplicati
onib⁹ nrĩs vt q ex ini
qtate nr̃a reos nos eẽ cogno-
scim⁹: bti rufi martyris tui
intcessione liberemur. Per.
Fiãt tres lectiones de coi.

Sci ludouici ↄfes. Oro.

D Eus q btm ludouicum
ↄfessorẽ tuũ d̃ treno ac
tpali reg̃ ad celest; ⁊ eterni re
gni glĩaz trãstulisti ei⁹ q̃s me
rit̃ ⁊ intcessiõe regis regũ ie
su christi filij tui nos cohẽdes
efficias: ⁊ ei⁹ dẽ regni tbuas
eẽ ↄsortes. Per eũ. Ex gestis ei⁹. R.j
B Eat⁹ ludouic⁹
rex frãcoꝝ illustr; fuit
Hũc mr p⁹pr̃is finẽ laudabi
lẽ sub cura spãlis magistri d̃
ↄsilio fratꝝ p̃dicatoꝝ i mori
b⁹ ⁊ lraꝝ scia tradidit in for
D einde pui- R.ij. mari.
dẽtia matris vxorẽ ducẽs su
sceptã ex ea sobolez religiose
nutriuit: ⁊ se suis ⁊ alijs to
ti⁹ scitatis formã p̃buit ⁊ exẽ
plar. Nam multo tpe cilicio
vtẽs i mult̃ ieiunijs carnem
suã spiritui seruire cogebat.
Cert̃ dieb⁹ ducẽtis paupib⁹
añq̃ ipse comederet manu p
pria fercula mistrabat R.iij
P ostmodũ pro ardore fidei
totus accensus cum suis fra
trib⁹ cruce suscepta pp̃ter di
latationẽ fidei ad terrã scãm

p mare trāsiuit. Et p⁹ multā occupationē fre gētiliū secreto dei iudicio q̄ ipsū i adūsis pbare volebat manib⁹ tradidit ipioꝝ. Educt⁹ aūt de carcere captiuos redemit ꝛ multos sarracenoꝝ ad fidez sua religione ꝯuertit. Lectio. iiij

Demū defunctiōe pie matris audita i frāciaz reuersus est: vbi de virtute crescēs in virtutē ad pfectionē oīmodā vite ꝑuenit. Nā hospitalia multa ꝯstruēs: egētib⁹ necessaria tribuebat: ꝛ leprosis horribilibus ꝓpria manu fuiebat. Monastaria q̄qz nō pauca ꝯstruxit: qb⁹ copiosos redditus deputauit. Lectio. v.

Precipua ꝑo deuotiōe scās venerabat̄ reliqas. Vn̄ in regali palatio in capella a se cōstructa pulcherrima: sacratissimā dn̄i coronā spineam: magnā partē scē crucis ꝛ ferrū lāceę qd iesu lat⁹ apperuit honorifice collocauit: ꝛ eis diuersa festa fieri instituit.

Opprobria fidei R. vi.
audire nō poterat. Vn̄ q̄daz die quēdā quē blasphemātez audierat: in labijs ferro calido cauteriçare precepit: velle ingens in labijs meis inde cētiā hāc sustinere: dūmodo h̄ vitiū blasphemie pessimū de regno meo penit⁹ tolleret̄

In regimine ꝑo R. vij.
regni ita potēter ꝛ prudēt̄ se habebat: q̄ nūq̄z ꝑsonarū acceptor: vnicuiq̄z ius suū reddere nō tardabat. Magnates ꝑo regni vidētes sapiam dei eē in eo ipsū cū dilectiōe sincera venerabāt̄. Bis ī hebdomada causis paupeꝝ itēdebat duella ꝓhibuit vsurarū voraginē refrenauit: ꝛ fidei negocia sūmo studio iubebat citi⁹ expediri. R. viij.

Omniū virtutū decor hūilitas adeo refulgebat ī eo: vt quāto maior erat velut alter dauid tāto humili⁹ se habēt ꝛ corā deo i oculis suis vilior appebat. Quolibet nāq̄z sabbato ꝯsueuerat i loco secretissimo abluere q̄rūdā paupeꝝ pedes ꝓprijs manib⁹ deinde tergē ac hūilit̄ osculari sīlīt̄ ꝛ man⁹: certā sūmā pecunie cuilibet tribuēdo. R. ix.

Tādē post multoꝝ curricula tēpoꝝ: mala terre scē ferre nō sustinēs cū fribus ꝛ filijs ac copioso exercitu iterato

mare trāsiēs ꝯuenit tuniciū ꝛ adiacētē regionē armis fa ciliter occupauit. Ubi fixis tētorijs post laudabilia ꝟtu tuꝫ opa lecto febre decubuit Inualescēte aūt morbo scīs sacris deuote suscept̄ psalle re cepit scōs iuocās. Et ex tē sus sup cinerē stratū i modū crucis in illū psalmi ꝟsiculū ꝓrūpēs: i man⁹ tuas dñe cō mendo spm̄ meū: migruit ad christuꝫ āno dñi. M.cc.lxx.

Sancti augustini epi ꝛ cō fessoris ad vs̄ sup ps an̄. Le tare mater nostra bir[l]m: quia rex tuus dispēsatorē strenuū ꝛ ciuē fidelissimū de seruitute babylo nis tibi redemit augustinum. ps Laudate pueri, cum ceteris. R. Volebat. vj. Hymnus.

Magne pater augustine p̄ces nostras suscipe ꝛ p eas cōditori nos placare sa tage: atq̄ rege gregē tuū sū mū decus p̄sulū. Amatoreꝫ paupertatis te collaudāt pau pere s: assertorē ꝟitat[is] amāt veri iudices: frangis nobis fauos mellis de scriptur[is] dif ferēs. Que obscura p⁹ erāt nobis plana faciēs: tu de ver bis saluatoris dulcē panē cō ficis ꝛ ꝓpinas potū vite de psalmoꝝ nectare. Tu de vi ta clericoruꝫ scām scribis re gulā quā qui amāt ꝛ sequūt viā tenēt regiā: atq̄ tuo san cto ductu redeūt ad patriaꝫ Regi regū salus vita decus ꝛ imperiū trinitati laus ꝛ ho nor sit per oē seculūq̄ cōciues nos ascribat supnoꝝ ciuiū. Amē. Ad mḡt an̄. Adest dies celebris quo solutus nexu carnis sanct⁹ presul augustin⁹ assūptus est cū angelis: vbi gaudet cū pro phetis: letat̄ cū apl̄is: quoꝝ ple nus spū qua p̄dixerūt mystica fe cit nobis peruia post quos secun da dispensandi verbo dei prim⁹ refulsit gratia.

Oratio.

Adesto supplicationi bus nr̄is oḿs deus: ꝛ quib⁹ fiduciā sperādē pietat[is] idulges: itercedēte btō augu stino cōfessore tuo atq̄ ponti fice cōsuete mīe tribue beni gnus effectū. Ad mat. inuit. Magnus dñs ꝛ laudabilis val de. Qui de tenebris gētiū lumē ecclesie sue vocauit augustinuꝫ. Hym. Magne pater. In p̄ noct. an̄. Aperuit augustinus codicē apostolicū ꝛ cōiectis ocu lis ad primū capl̄m legit: indut

mini dñm iesũ christũ: ⁊ statim
q̃si infusa luce securitatis ab eo oẽs
dubietatis tenebre diffugerũt. ps.
Btũs vir. Añ. Insinuauit g̃
p lr̃as scõ viro ãbrosio pñs votũ
suũ vt moueret q̃d sibi de libris
scis legẽdũ esset q̃ p̃cipiẽde chri-
stiane g̃r̃e aptior fieret atq; para
tior. ps. Quare fremue. Añ.
At ille iussit esaiam prophetam
q pre ceteris euangelij vocatio-
nisq; gentium sit prenunciator
apertior. ps. Domine quid.

Ex diuersis gestis eius. R. j.

a Augustinus ex parenti
bus honestis p̃genit⁹ i
studijs liberalib⁹ plenissime
erudit⁹ p noue annos mani-
cheorũ errore detẽt⁹ ẽ. Anno
vero vite sue q̃si tricesimo per
merita ⁊ orõnes mr̃is sue: ⁊
per p̃dicationẽ sancti ambro
sij ab illa heresi purgatus ab
ipso baptiçat⁹ ẽ. Et p̃tinus
spẽ oẽs quã habebat i seculo
dereliq̃t ⁊ scholas ẽt q̃s rege-
bat. R. Inuenit se augustinus
lõge eẽ a deo i regiõe dissilitudi-
nis tãq; audiret vocẽ dei de excel
so cib⁹ sũ grãdiũ. Cresce ⁊ man
ducabis me. V. Nec tu me muta
bis in te sicẽ cibũ carnis tue sed tu
mutaberis in me. Cres. R. ij.

CUm ãt i ieiunijs ⁊ orõ-
nib⁹ trienniũ trãsegisset
a scõ valerio lʒ iuit⁹ ẽ i p̃sby-
terũ ordinat⁹. Mox aũt mo
nasteriũ clericorũ instituit: ⁊
cepit viuẽ s̃m regulã sub scis
aplis c̃stitutã. Scũs ãt va-
leri⁹ gaudẽs sibi datũ hoĩem
q edificare ecclesiã cẽt idone⁹
c̃tra vsũ oriẽtalis eccl̃ie facie
bat eũ corã se i eccl̃ia p̃dicare
nõ curãs liguas detrahẽtiũ
dũmõ p augustinũ fieret q̃d
a se min⁹ plene posse fieri re-
putabat. R. Sẽsit igit ⁊ expt⁹
ẽ non eẽ mirũ q palato nõ sano
pena ẽ panis q̃ sano ẽ suauis. Et
oculis egris odiosa lux q̃ puris ẽ
amabilis. V. Propt̃ iniq̃tatẽ cor
ripuisti hoĩe ⁊ tabescẽ fecisti sicut
araneã aĩam eius. Et. R. iij.

t Imens q̃z ne sue eccl̃ie
auferret p̃curauit ab
archiep̃o vt sue eccl̃ie p̃ficẽt
i pastorẽ. Qd ⁊ factũ ẽ lz mo-
dis oib⁹ reluctaret. Quo scõ
adeo hẽticos libris ⁊ ep̃lis ⁊
disputatiõib⁹ debellabat q
ipse eidẽ p̃secutiões grauis-
simas iferebãt. Proinde viã
ei⁹ aliq̃ñ isidijs obsuarũt sed
itineris errore seducti iueni-
re nõ potuerũt. R. Tũ vero in

uisibilia dei p ea q̄ facta sūt itel
lecta ɔspexit: ħ aciē figere nō va/
luit. Quia non secū ferebat nisi
amantē mēoriā. Et q̄si olefacta
desiderātē q̄ comedē nōdū posset
℟. Quid aūt sacramēti haberet
Vbū caro factū ē nec suspicari q̄/
dē poterat. Quia. Gl'ia. Et. In
iij. noc. añ. Verūtñ p̄mā hui⁹ le
ctionē nō itelligēs totūq3 talē ar
bitrās distulit repetēdū exercita
tior i dñico eloq̄o. ps. Cū iuoca.
Añ. Inde vbi tēp⁹ aduenit q̄ no
mē eū dare oportēt relicto rure
mediolanū remeās baptiçat⁹ ē a
btō ābrosio fugitq3 ab eo sollici
tudo vite preterite. ps. Verba.
Añ. Nec satiabat ill' dieb⁹ dul/
cedine mirabilis ɔsiderare alti/
tudinē ɔsilij dini sup salutē gene
ris humani. ps. Dñe dñs. L. iiij

P Orro vestes ⁊ calciamē
ta ⁊ lectisternia ei⁹ sic
erant moderata q̄ nec nimis
erant nitida nec plurimū ab
iecta. Fert quoq3 dixisse. Fa
teor de p̄ciosa veste erubesco.
Et ideo cuz dat mihi vendo
eam: vt q2 vestis cōis ē non
pōt: preciū sit cōe. Mēse fru
gali ⁊ parca vsus est: ⁊ inter
olera ⁊ legumina carnes etiā
p̄pter infirmos ⁊ hospites
habebat. ℟. Itaq3 auidissime
legere cepit p̄ ceteris apl'm paulū
Et perierūt ille q̄ōnes in quibus
aliqñ visus est ei aduersari testi/
monijs legis ⁊ p̄phetaꝝ text⁹ ser
moniū ei⁹. ℣. Et apparuit ei vna
facies eloquioꝝ castoꝝ ⁊ exultare
cū tremore didicit. Et. L. v.

I N mensa quoq3 lectio/
nem aut disputationē
semper diligēs contra pestez
detractionis in ea scriptum
habebat Quisquis amat di
ctis absentum rodere vitam
Hanc mensam indignā no/
uerit esse sibi. Vñ si forte de/
tractio incidisset aliquādo:
dicebat q̄ vel tacerēt: vel ver
sus illos ipse deleret: aut de
mensa recederet. Erga pau/
peres vo tam pius erat q̄ cū
pecunia sibi deficeret ad dan
dum eis hoc ipse pp'lo nūcia
bat: vasa quoq3 dñica p̄pter
indigētes frāgi ⁊ cōflari iu/
bebat ⁊ dari. ℟. Misit ergo
dñs in mētē ei⁹ visūq3 est bonū
in ɔspectu ei⁹ pgere ad simplicia
num q̄ ei bon⁹ apparebat seruus
dei. Et lucebat in eo grā dina. ℟.
Audierat enim q̄ a iuuētute sua
deuotissime deo viueret ⁊ vere
sic erat. Et. Lectio. vj.

Feminarū ꝯo nulla in
domo eiꝰ mãsit: nec etiã
germana nec filie fratris q̃
deo pariter seruiebãt. Dice-
cebat eni ꝙ ⁊ si de eis nõ pos
set oriri suspicio tñ de aliis q̃
ad eas aduẽtarẽt posset oriri
Si ꝯo forte aliq̃ feminaꝝ eũ
ad se videndũ rogeret nũq̃
solus cũ sola loquebat : nisi
secretũ aliqͦd interesset. Tan
ta etiã scripsit vt numerꝰ li-
broꝝ tractatuũ ⁊ epistolarũ
eiꝰ plusq̃ mille triginta fuis
se dicant. ℟. Volebat eni con
ferenti estus suos vt ꝓferret q̇s
esset aptus modus viuẽdi sic affe
cto vt ipse erat ad ambulandũ in
via dei In q̃ aliꝰ sic aliꝰ sic ibat.
℣. Displicebat ei q̇cq̇d agebat i
seculo pre dulcedine dei ⁊ deco
re domꝰ eiꝰ quã dilexit In. Glo
ria. In qua. In. iij. noct. añ.
Flebat aũt vberrime i hymnis
⁊ canticis suaue sonãtis ecclesie
vocibꝰ vehemẽter affectus. ps.
Dñe quis. Añ. Voces igit ille
influebãt auribꝰ eis ⁊ eliquebat
veritas i cor eiꝰ ⁊ fluebãt lachry-
me ⁊ bñ illi erat cũ eis. ps. Dñe
in ꝯtute. Añ. Adiũctꝰ inde ne-
bridio ⁊ enodio remeabat ad af-
fricã q̃rẽs quis eos ad bñ viuen-
dũ locus haberet vtiliꝰ: sed cum
esset apud ostia tyberima pia ma
ter eiꝰ defũcta ẽ. ps. Dñi ẽ tra.
Anno dñi. Lectio. vij.
cccc. xl. vãdali vniuer-
sam ꝓuinciã affrice deuastã
tes rapinis; cede: incendiis:
nulli sexui vel ordini vl etati
ꝑcebãt. Cũ ãt sub hac tribu-
latõe augustinꝰ amarissimã
vitã duceret: accreuit eiꝰ do-
loribꝰ ꝙ sub ipsius tꝑe hypo
nẽsem ecclesiã barbari obse-
derũt. ℟. Vulnerauerat chari
tas christi cor eiꝰ ⁊ gestabat ver-
ba eiꝰ in visceribꝰ quasi sagictas
acutas. Et exempla seruorũ dei
q̃s de mortuis viuos fecerat tan
q̃ carbones vastatores. ℣. Ascẽ
dẽti a conualle ploratiõis ⁊ can-
tanti canticũ graduũ dederat sa
gictas acutas. Et. Lectio. viij.
Porro obsidiõis mense
tertio febribꝰ decubuit
sibiq̃ septẽ penitẽtiales psal
mos scribi iussit: ipsosq̃ ia-
cens in lecto cõtra parietem
positꝰ legebat: ⁊ vbertim ac
iugiter flebat. Et ne a quoq̃
ĩpediret eiꝰ intẽtio añ decem
dies migratõis sue petiit nul
lũ ad se ingredi nisi tunc tñ
qñ medici ingrediebant: vl

cū ei refectio offerret. Obsi dionis demū mēse tertio co ram positis fratrib⁹ migra uit ad dnm anno etatis sue septuagesimosexto. R. Acce pta baptismi gratia posit⁹ apud ostia tiberina cū matre sua col loquebāt sole valde dulciter 7 in biabāt ore cordis pariter in sup na fluenta fontis vite. Vilesce batq́ʒ mūdus iste inter verba cū delectatiōib⁹ suis. V. Tūc ait il la filio: nulla re iā delector i hac vita cū te ꝯtēpta felicitate terre na videam seruū christi. Vile.

Oratio. Ossa eius L. ix.

propter varias deuasta tiones terraꝝ p̄mo translata sūt in sardiniam. Deinde ia nuā Visis aūt miraculis ei⁹ rex longobardoꝝ fecit eū in de trāsferri apud papiā. Cū aūt in via repositū eēt corp⁹ ei⁹ quadā dic in ecclesia cui usdam ville nullaten⁹ potuit inde remoueri q̄usq́ʒ rex pro misit q̄ daret villā illaʒ suis s̄uitorib⁹ si pmitteret se trās ferri 7 sic trāslat⁹ est: 7 villa data. R. Verbum dei vsq́ʒ ad ipsaʒ suā egritudinē impermis se alacriter 7 fortiter sana mente sanoq́ʒ cōsilio in scā ecclesia pre dicauit mēbris oīb⁹ sui corporis incolumis: integro aspectu atq́ʒ au ditu. Corā positis fratrib⁹ 7 orā tib⁹. Dormiuit cum patrib⁹ suis V. Testamētū nullū fecit: quia vnde faceret paup christi nō ha buit. Corā. Gloria. Dormiuit.

In lau. añ. Post mortē m̄ris reuersus ē augustin⁹ ad agros p prios vbi cū amicis ieiunijs 7 ora tionib⁹ vacās scribebat libros 7 docebat indoctos. Añ. Cōperta autē ei⁹ fama beat⁹ valerius hy ponēsis ep̄us eum ad se accersiri fecit 7 licʒ inuitū p̄sbyteruʒ ordi nauit. Añ. Factus ergo p̄sbyter monasterium clericoꝝ mox insti tuit 7 cepit viuere s̄m regulam sub sanctis aplis cōstitutā. Añ. Sanct⁹ autē valerius ordinator ei⁹ exultabat vberi⁹ hoīem sibi talē datū diuinitus q̄ in doctrina sana edificare ecclesiā eēt idone⁹ Añ. Eodē tp̄e fortunat⁹ p̄sbyter manicheoꝝ versutia plurimos se ducebat quem sanctus augusti nus in cōuentu omniū disputās publice superauit. Hymnus.

Celi ciues applaudite 7 vos fratres concinite: patris nr̄i solēnia solis redu xit orbita. Quod lingua fo ris p̄sonat int⁹ affect⁹ sentiat

nec imitari pigeat quod lauda re mens approbat. Hunc post mundi curricula celi suscepit curia: quem cum suis fidelibus iam coronauit dominus. Conemur totis viribus iungamus preces precibus. vt augustini meritis celi fruamur gaudijs. Presta pater pijssime. Ad bn. an. In diebus eius obsessa est ciuitas hyponensis ab exercitu barbarorum inter que mala fuerunt augustino lachryme sue panes die ac nocte: atque sub hoc euentu ad extremam horam veniens obdormiuit in pace. Ad magt an. Hodie gloriosus pater augustinus dissoluta huius habitationis domo domum non manu factam accepit in celis quam sibi cooperante dei gratia manu lingua fabrefecit in terris vbi iam quod sitiuit internum gustat eternum decoratus vna stola securus que de reliq. Post orationem de sancto augustino fiat memo. de sancto ioanne an. Arguebat herodem ioannes propter herodiadem quam tulerat fratri suo philippo vxorem. ℣. Gloria et honore. Oratio.

s Ancti ioannis baptiste et martyris tui domine quesumus veneranda festiuitas: salutaris auxilij nobis prestet effectum. Per.

Per oct. sancti augustini quando de octa. agitur nisi in dominica inuit. Regem confessorum dominum. Sequentes ps. an. dicantur ad bn. et ad magt vel ad memo. Ad bn. an. Huius mater deuotissima que carne prius pepererat mundo charitatis visceribus postmodum multo semine lachrymarum genuit christo. Ad magt an. Letare mater. Quere s. in primis ps. In oct. et infra repetantur lectiones premisse.

In decollatione sancti ioannis baptiste ad mat. inuit. Hym. ane ps et versiculi noct. de com. vnius martyris. Ex historia de inuentione capitis eius. Lectio. j.

D Ecollato ioanne apud matheruntam herodias iubente herode non est passa caput eius cum reliquo corpore sepeliri: metuens ne caput existens cum corpore facilius posset resurgere. Corpus siquidem eius apud sebasten palestine vrbem humatum legitur: et a barbaris intactum vsque apostatam iulianum. Huius siquidem apostate tempore ad suggestionem eius paganis sepulchrum ioannis inuadunt: ossa dispergunt et rursus collecta et cremata latius dispergunt. ℟. Iste sanctus. L. ij.

s Ed fuerūt qdā ex hiero
solymis monachi q mi
xtim colligētes qcūqꝫ potue
rūt colligē: ad philippū hie
rosolymoꝝ epm ꝑtulerūt.
Ille ꝓ tātū thesauꝝ se posse
seruare supra se existimans:
misit illū ad pōtificē alexan
drie athanasiū. ℞. Posuisti.
Regnāte ꝓo theo ℞. iij.
dosio q quint⁹ fuit p⁹
iulianū: destructa sūt de ei⁹
mādato alexandrie delubra
idolorum: ⁊ edificata ecclia
mire magnitudinis ī hono
rem sancti ioānis baptiste ⁊
ibidē cuꝫ honore maximo re
posite reliqe supradicte. Tūc
tēporis caput precursoris ad
huc repositum erat in parte
palatij ī qua herodias illud
infoderat. ℞. Misit herodes
rex man⁹ ac tenuit ioānē ⁊ vinxit
eum in carcerē: qr metuebat eum
propter herodiadē. Quam tule
rat. Fratri suo philippo vxoreꝫ
℣. Arguebat herodem ioannes
propter herodiadem. Quā tu.
Gloria. Fratri. Lectio. iiij.
t Empore ꝓo martiniāi
⁊ valētiniani qui qrto
loco post theodosiū imperaue
rūt qdā monachi hierosoly
mā loca venerāda ꝯspicē cu
piētes hi reuelatiōe sācti ioā
nis certa ⁊ multiplici sibi fa
cta ꝓperātes ad ṗdictū pala
tiū caput ipsi⁹ inuenerūt sac
cis cilicinis innolutū vesti
bus vt estimo qb⁹ in deserto
fuerat obuolut⁹ ℞. Beat⁹ vir
qui suffert. Lectio. v.
CUm autē accepto ipso
ad ꝓpria properarent
qdā emissene ciuitatis figu
lus paupertatē fugiēs eis sese
exhibuit comitē. Hic duꝫ pe
ram sibi creditā cū sacro ca
pite portaret. admonitus no
ctem a scō ioāne ipsos fugiēs
emissenē vrbē cū scō capite i
gressus ē. ℞. Domine ꝓuenisti.
i Bicqꝫ qꝫdiu vi ℞. vj.
xit in quodā specu san
ctū caput venerās: ꝓsperita
tē adept⁹ est paupertate fuga
ta. Moriēs aūt illud reuela
uit sub fide sorori sue. Et ꝑm
eū dē modū sibi īuicē successo
res. ℞. In medio carceris sta
bat beatus ioannes voce magna
clamauit ⁊ dixit. Dñe de⁹ meus
Tibi cōmēdo spm̄ meū. ℣. Mi
sit rex ⁊ decollari iussit ioānē in
carcereꝫ orantē ⁊ dicentē. Dñe.
Gloria. Tibi. Lectio. vij.

Cum aut post multum temp⁹ marcell⁹ presbyter in eodē specu scām vitam duceret: apparēs ei btūs ioānes ꝛ rē reuelās pcepit vt caput ei⁹ vna cū epo alexādrie deferrēt apud alexādriā vbi erāt alie reliquie corpis sui. Qō veniēte epo ita factū est. ℟. Stola iucun. Lectio. viij.

Cum aut quidā presbyter q cū epo venerat manū extēderet ad hydriā i qua caput ei⁹ erat repositū dubitās an illud vere eēt caput ioānis: adhesit man⁹ ei⁹ ad os hydrie nec eam extrahere valuit donec orātib⁹ alijs ipsaz retraxit: sed inualidā. ℟. Corona aurea. Lectio. ix.

Episcopus ḡ hydriam cū scō thesauro collocauit in diaconio donec instaret solēnitas decollatiōis eius quā theophil⁹ quarto kal. septēbris ordinauerat: ne ipsa festiuitas nō decollatio ꝫ collatio vel capitis ei⁹ inuētio nominaret. Trāslatū est autez caput eius regnāte pipino rege francoꝝ ad gallias i regionē acqtanie. ℟. Accedētes discipuli sancti ioānis baptiste Tulerunt corp⁹ eius. Et sepelierūt illud. ℣. Iussu herodis amputatū ē caput ioānis in carcere: q audito discipuli ei⁹. Tule. Glia Et. ℣. Ora ꝑ nobis. In lau. aā. Herodes eum tenuit ꝛ ligauit ioānē ꝛ posuit in carcerē propter herodiadē. Aā. Puelle salutanti imperauit mater: nihil aliud petas nisi caput ioānis baptiste. Aā. Dn̄e mi rex da mihi in disco caput ioannis baptiste. Aā. Da mihi in disco caput ioannis baptiste: ꝛ cōtristat⁹ ē rex ꝑpter iusiurādum. Aā. Misit rex incredul⁹ ministrū detestabilem ꝛ amputari iussit caput ioānis baptiste. Caplm. hym. ℣. vnius martyris. Ad bn. aā. Misso herodes spiculatore pcepit amputari caput ioānis in carcere: quo audito discipuli ei⁹ venerunt ꝛ tulerunt corpus eius ꝛ posuerunt illud in monumēto. Memo. de scā sabina martyre aā. Veni electa. ℣ Spē tua. Oro.

Deus q inter cete-ra potētie tue miracula etiā in sexu fragili victoriaz martyrii cōtulisti: cōcede ꝑpitius vt cui⁹ natalicia colimus. Per ei⁹ ad te exempla gradiamur. Per. Ad horas

cap. Gla. V. de coi vni9 martyris. Ad vs sup ps an. Herodes. ps cap. hym. V. vnius martyris. Ad mgt an. Perpetuis nos dne sci ioanis baptiste tuere psidijs z quato fragiliores sum9 tato magis necessarijs attolle suffragijs.

Memoria de scis felice z adaucto martyrib9. Oro.

Maiestatē tuā dne suppliciť exoram9: ut sicē nos iugiť scōꝝ tuoꝝ cōmeōratōe letificas: ita semp supplicatione defendas. Per.

Sci egidij abbat. Oro

i Ntercessio nos qs dne btī egidij abbat cōmēdet: vt qd nr̄is merit nō valem9 ei9 patrocinio assequamur Per

Si i hac die dñica euenerit: tūc in sab. a cap vesparꝝ fiat de dñica: z deinceps vsq ad mat. secunde ferie exclu. z de oct. tm̄ memoria fiat.

Sci marcelli mar. Oratio:

PResta qs ops de9: ut q btī marcelli martyris tui natalicia colimus: intercessione eius in tui nominis amore roboremur. Per.

In natiuitate btē marie virginis ad vs sup ps an. Hecē regina virginū q genuit regē velut rosa decora: Vgo dei genitrix p quā reperim9 deū z hoiez alma virgo intercede p nob oibus. ps. Laudate pu. cū ceteris. Cap

e Go qsi vitis fructificaui suauitatē odorꝫ z flores mei fruct9 honoris z honestatis. R. Stirps. Hym. Aue marꝫ stel. V. Ora p nob scā dei geni. Ad mgt an Btīssime virginis marie natiuitatē deuotissime celebremus: vt ipsa p nobis itercedat ad dn̄m iesū christum.

SUpplicationē Oro. seruoꝝ tuorū de9 miseratoꝝ exaudi: vt q i natiuitate dei genitricis z vginis cōgregamur: ei9 itercessiōib9 a te de instātib9 piculis eruamr Per eūdē. Ad cōplet. super ps an. Virgo maria. Ad nunc dimittis an Corde z aio christo canam9 gliam i hac sacra solēnitate pcelse genitricis dei marie. Predicte ane dicāt ad cōplet. p oct. nisi in festo sancte cru. Ad mat. inuit. Natiuitatem virginis marie celebremus: Christū ei9 filiū adoremus dn̄m Hym Quē terra. In p noct aña. Ecce tu pulchra es amica mea ecce tu pulchra oculi tui co/

lumbarum. ps. Dñe dñs. Añ. Sicut liliũ inter spinas sic amica mea inter filias. ps. Celi enar. Añ. Fauus distillans labia tua sponsa ⁊ odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris. ps. Dñi est terra. ℣. Scã dei genitrix. Bernardus i sermone de assũptione.

b Beatã virginẽ mariã oĩmode cõstat ab originali cõtagio sola dei gratia priusq̃ nasceretur eẽ mundatã: quã nimirũ pietas christiana credere prohibet: nec minus hieremia i vtero scĩficatam: vel nõ magis ioãne spũ scõ repletã. Necq̃ enĩ festis laudibus nascẽs honoraretur: si nõ scã nasceretur. ℟. Hodie nata ẽ btã virgo maria ex progenie dauid per quã salus mũdi credẽtibus apparuit. Cuius vita gl'iosa lucẽ dedit sc'lo. ℣. Btissime virginis marie natiuitatẽ deuotissime celebremus. Cuius. Idẽ i ep'la ad canonicos lugdunẽses. L. ij.

Est itaq̃ virgo regia deris honorum titulis cumulata q̃ procul dubio scã fuit añq̃ nata. Ego puto q' ⁊ copiosior scĩficatiõis bñdictio q̃ in aliis scis i vtero scĩficatis in eã descẽderit: q̃ nõ solũ ipsius ortũ scĩficaret: sed ⁊ vitã eius ab oĩ pctõ deinceps imunẽ cõseruaret: qd' alteri nemĩ i natis gdẽ mulierum credit eẽ donatũ. Decuit nimirũ reginã virginũ vt singulari priuilegio vitã absq̃ oĩ pctõ duceret q̃ dũ pcti mortisq̃ peremptorẽ pareret vite iusticieq̃ munus oĩbus obtineret. ℟. Gloriose virginis marie ortũ dignissimũ recolamus. Cuius dñs humilitatẽ respiciẽs angelo nũciante cõcepit redẽptorẽ mũdi. ℣. Hodie nata ẽ btã virgo maria ex progenie dauid. Cuius. Augustinus i libro de natura ⁊ gr'a. L. iij.

e Excepta ergo scã virgine maria: si oẽs sci ⁊ sãcte cum hic viuerẽt interrogati fuissent: vtrũ sine pctõ essent oẽs vna voce clamassent: Si dixerimus q' pctm̃ non habemus: ipsi nos seducimus ⁊ veritas in nobis nõ ẽ: excepta i quã hac scã virgine: de qua propter honorẽ dñi cũ de peccatis agitur: nullã prorsus volo questionẽ habere. Scimus enĩ q' ei plus gr'e collatũ fuerit ad pctm̃ ab oĩ parte vincẽdũ q̃ illũ cõcipere ⁊ parere meruit quẽ cõstat nullũ habuisse pec

catū. ℟. Stirps iesse virgā produxit virgaq florē. Et sup hūc florē. Requiescit spūs alm⁹. ℣. Virgo dei genitrix virga ē flos fili⁹ eius. Et. Glia. Re. In ij. noct. añ. Emissiones tue paradisus maloꝝ punicoꝝ cū pomorū fructibus. ps. Eructauit. Añ. Fons hortoꝝ pute⁹ aquarū viuētiū que fluunt impetu de libano ps. Deus nr. Añ. Veniat dilectus meus in hortū suū vt comedat fructū pomoꝝ suoꝝ. ps. Fūdamēta. ℣. Post partū. Alcuni⁹ in libro secundo de trinitate. Lectio. iiij.

B Eata nēpe maria lana mundissima fuit ⁊ virginitate clarissima: q̄ sola digna esset in se filij dei recipere dignitatem sicut lana cōchilij sanguinē: vt ex eadem fieret purpura imperiali maiestati tm̄modo digna quāq nullus eēt dignus induere: nisi augusta preditus dignitate. ℟. Natiuitas gloriose virginis marie ex semine abrahe orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. Cui⁹ vita inclyta cunctas illustrat ecclias. ℣. Regali ex progenie maria exorta refulget. Cu. Odilio cluniacensis i sermo no quodam. Lectio. v.

V Num quippe scim⁹ ꝓ certo: q omnis marie vita ⁊ actio semp intēta fuit in domino. Ipsa siquidē optimā partem elegit: ideoq ꝓmeruit q ex ea dei filius āgelo nunciāte corpus nostre redēptionis susciperet. ℟. Natiuitas tua dei genitrix ꝟgo gaudium annunciauit vniuerso mūdo. Ex te enim ortus est sol iusticie christus deus noster: qui soluens maledictionē dedit benedictionē ⁊ cōfundens mortē donauit nobis vitam sempiternā. ℣. Felix nāq es que sola genitricis dignitatem obtinuisti ⁊ virginalem pudicitiam nō amisisti. Ex. Bernardus sup Missus est in omel. secunda. Lectio. vj.

P Roinde factor omniū vt homo fieret nasciturus de homine talem sibi debuit matrem eligere quin potius condere qualē ⁊ decere sciebat: ⁊ sibi placituram nouerat. Voluit igitur esse virginē de qua imaculata imaculatus procederet: omniū maculas purgatur⁹. Voluit ⁊ humilē de qua mitis ⁊ humilis corde, ꝓdiret: haꝝ in se

virtutũ hoib⁹ exẽplũ saluber
rimũ ostẽsurus. ℞. Ad n utuȝ
dñi nr̃i dictantis honorẽ. Sicut
spina rosã genuit iudea mariam
℣. Ut vitiũ virt⁹ opiet grã cul
pã. Sicut. Glia. Sicut. In iij
noct. añ. Ueni in hortũ meum
soror mea spõsa messui myrrhaȝ
meã cũ aromatib⁹ meis. ps̃. Cã/
tate. j. Añ. Comedi fauũ cum
melle meo bibi vinum meũ cuȝ
lacte meo. ps̃. Dñs regnuit. Añ
Talis ẽ dilect⁹ me⁹ ⁊ ipse ẽ ami/
cus me⁹ filie hierl'm. ps̃. Cãtate.
ij. ℣. Speciosa facta es. Scdʓ
L Iber genera/ matth
tõis iesu christi filij da
uid filij abrahã. Abrahã ge/
nuit ysaac: Ysaac aũt genuit
iacob. ⁊ rel'. Omel. btĩ hiero
nymi p̃sbyteri. Lectio. vij.
IN esaia legim⁹: genera/
tioneȝ ei⁹ qs enarrabit?
Nõ putem⁹ euãgelistã pphe
ɔtrariũ: vt qđ ille ĩpossibile
dixit effatu: hic narrare inci
piat: q2 ibi de gnãtione diui
nitatis: hic ꝟo de ĩcarnatõe
dictũ est. A carnalib⁹ aũt ce/
pit: vt ꝑ hoĩeȝ deũ discere in/
cipiam⁹. ℞. Regali ex ꝓgenie
maria exorta refulget. Cui⁹ p̃ci/
bus nos adiuuari mẽte ⁊ spũ de/
uotissime poscimus. ℣. Corde ⁊
aĩo christo canam⁹ gl'iam in hac
sacra solẽnitate p̃celse genitricis
dei marie. Cui⁹. Lectio. viij.
F Ilij dauid filij abrahã
Ordo preposter⁹ sed ne
cessario cõmutat⁹. Si enim
p̃mo posuisset abrahã ⁊ p⁹ea
dauid: rursus ei repetẽd⁹ fue
rat abrahã: vt gnãtiõis seri/
es texeret. Ideo aũt ceteris
p̃termissis: hoꝝ fili⁹ nũcupat'
q2 ad hos tm̃ facta est de chri
sto re pmissio. ℞. Corde ⁊ aĩo
chr̃o canam⁹ gl'iaȝ. In sacra so
lẽnitate p̃celse dei genitricis ma
rie. ℣. Cũ iucũditate natiuitatẽ
scẽ marie celebrem⁹. In. L. ix.
IUdas autẽ genuit pha/
res ⁊ çarã đ thamar No
tãdũ est ĩ genealogia saluato
ris nullã scãꝝ assumi mulie/
rũ: ꝫ eas qs scriptura rephẽ
dit: vt q ꝓpter pctõres vene/
rat: de pctõrib⁹ nascẽs oĩum
pctã deleret. Uñ ⁊ in sequẽti
bus ruth moabitis ponit' et
bersabee vxor vrie. ℞. Soleȝ
iusticie regẽ paritura supremum
Stella maria maris. Hodie pre
cessit ad ortũ. ℣. Cernẽ diuinũ
lumen gaudete fideles. Stella.
Glia. Hodie. ℣. Ora ꝓ nobis.

In lau. añ. Natiuitas gloriose
virginis marie ex semie abrahe
orta de tribu iuda clara ex stirpe
dauid. Añ. Natiuitas est hodie
scē marie virginis cuiꝰ vita incly
ta cūctas illustrat ecclesias. Añ
Regali ex ꝓgenie maria exorta
refulget cuiꝰ precibꝰ nos adiuua-
ri mēte ⁊ spū deuotissime posci-
mus. Añ. Corde ⁊ aīo christo ca
namꝰ gl'iam in hac sacra solēnita
te p̄celse genitricis dei marie. Añ
Cū iocūditate natiuitatē scē ma-
rie celebremꝰ vt ipsa ꝓ nobis in-
tercedat ad dñm iesum christū.
Cap. Ego q̄si. Hym. O glo-
sa. ℣. Elegit. Ad bn. añ. Nati
uitatē hodiernā ꝑpetue virginis
genitricis dei marie solēniter ce
lebremꝰ q̄ celsitudo throni ꝓces-
sit al't. Ad terciā cap. Ego q̄si.
℟. Scā dei geni ℣. Post partū
t Ransite Ad vj. cap.
ad me oēs q cōcupiscit
me: ⁊ a gnātōibꝰ meis adim
plemini: spūs enī meꝰ super
mel dulcis: ⁊ hereditas mea
sup mel ⁊ fauū ℟. Pꝰ partū.
℣. Speciosa. Ad ix. cap.
Q Ui audit me nō ꝯfun
det: ⁊ q operant' i me nō
peccabūt: ⁊ q elucidāt me vi-
tā eternā hēbūt. ℟. Speciosa

℣. Elegit eā. Ad vs super ps
añ. Natiuitas gl'iose. ps. Dixit
dñs. cū ceteris sicut i purifi-
catiōe. Cap. hym. ℣. vt i pri
mis vs. Ad magt añ. Natiui
tas tua dei gēitrix virgo gaudiū
annūciauit vniuerso mūdo: ex te
eni ortꝰ ē sol iusticie christꝰ deus
nr̄: q̄ soluēs maledictionē dedit
bñdictiōem: ⁊ ꝯfundēs mortem
donauit nobis vitā sempiternā.
Per oct. qñ de ipsis agit' ⁊ i
oct. inuit. sicut in festo. Se-
quētes vo añ. dicāt' q̄tidie p
oct. ad bn. ⁊ ad magt vel ad
memo. Ad bn. añ. Maria vir
go sp letare q̄ meruisti christum
portare celi ⁊ terre cōditorē: qr ō
tuo vtero ꝓtulisti mundi salua-
torē. Ad magt an. Scā maria
vginū piissima suscipe vota ser
uulor: assidua lapsos erige: errā
tes corrige: tremētes corrobora:
pusillanimes conforta vt tibi sp
referamꝰ laudes quā dei sūmi co
limꝰ genitricē. Tres lec. seque-
tes cū aliis sex de festo legan
tur in oct. ⁊ q̄tiēs necesse fue
rit infra oct. Isidorꝰ i libro
de ortu eiꝰ. Lectio. j.
m Aria que interpretat'
dña siue illuminatrix: clara
stirps dauid vga iesse: hortꝰ

ꝯclusus fons signat⁹: mater dñi: rep̄lū dei: sacrariū spūs sci: virgo scā: virgo feta: virgo añ partū: virgo in partu: virgo p⁹ partū: salutationē ab āgelo accepit: ⁊ mysteriū ꝯceptiōis agnouit: part⁹ q̄litatē requirens: ⁊ ꝯ legē nature obsequij fidē nō renuit. ℟. ij
Nūc dñs in cruce posit⁹ per sanguis testm̄ virgini cōmēdauit discipulo vt ipsū mat̄ haberet vite comitē quē fili⁹ nouerat integritatis eē custodē. Hanc quidē corꝑalis necis passiōe asserūt ab hac vita migrasse, ꝓ eo q̄ iustus symeon cōplectēs brachijs suis christum ꝓphetauerit dicēs: ⁊ tuā ipsi⁹ aīam ꝑtransibit gladius. Lectio .iij.
Incertū qdē est: vtrū ꝓ materiali gladio dixerit: an pro ꝟbo dei valido ⁊ acutiore oī gladio ancipiti. Specialiter tñ nulla docet historia mariā gladij aīaduersiōe peremptā: q2 nec obit⁹ ei⁹ vsq3 legit̄ q̄uis reperiat̄ sepulchrū.
Sci gorgonij. Oratio.
Sanct⁹ martyr tu⁹ gorgoni⁹ sua nos dñe intercessione letificet ⁊ pia faciat solēnitate gaudere. Per.
Sci ꝓthi ⁊ hyacinthi mar.
b Beatoꝝ martyꝝ Oro tuoꝝ prothi ⁊ hyacinthi nos domine foueat preciosa confessio ⁊ pia iugiter intercessio tueat̄. Per
In exaltatiōe scē crucis sup ps añ. O crux admirabilis euacuatio vulneris restitutio sanitat̄. Ps de oct̄. Cap. Mihi absit. ℣. Per tuā crucē. Hym Salue crux scā. ℣. Hoc signū crucis erit in celo. Ad mḡt añ. Crux fidelis inter oēs arbor vna nobilis: nulla silua talē profert frōde flore germine: dulce lignū dulces clauos dulce pondus sustinuit. Oro.
Deus q nos hodierna die exaltationis sacre crucis ānua solēnitate letificas: presta vt cuius mysteriū in terra cognouim⁹ ei⁹ redemptiōis in celo premia cōseq̄mur. Per. Memo. de oct̄.
Postea de martyrib⁹ cornelio ⁊ cipriano. Oratio
b Infirmitatē nr̄a3 q̄s domine ꝓpiti⁹ respice: et mala oīa que iuste meremur scōꝝ tuorū cornelij ⁊ cypriani intercessione auerte. Per. Ad

matutī. inuit. Regē dñm qui p crucis mysteriū redemit mūdū. Uenite adoremus. Hym. Salue crux. In primo noct. añ. Adoram⁹ te christe ⁊ bñdicim⁹ tibi q2 per crucē tuam redemisti mūdū. ps. Dñe dñs. Añ. Hoc signū crucis erit in celo cū3 dñs ad iudicandū venerit. ps. Dñe ī ꝟtute. Añ. Per signu3 crucis de inimicis nr̄is libera nos deus nr̄. ps. Dñi ē terra. ℣. Hoc signū crucis erit ī celo. Raban⁹ de laude crucis libro p̄. L. j.

O Uere bona ⁊ scā crux christi quis te rite totā enarrare pōt: aut condigne laudare: que celestiū archanoꝝ pia es reuelatrix mysterioꝝ dei sacra conseruatrix: sacramentoꝝ christi idonea dispēsatrix. In te āgeli gaudia sua accumulata cōspiciunt: in te hoīes iura salutis sue cognoscūt: in te inferi iustā retributionē fraudis sue percipiūt. ℟. Dulce lignū dulces clauos dulce pond⁹ sustinuit Que sola digna fuit portare preciū huius seculi. ℣. Hec signu3 crucis erit in celo cum dñs ad iudicādū venerit. Que. L. ij.

o Bona crux preterita renouas: p̄sentia illustras: futura premonstras: perdita requiris: inuenta custodis: lapsa restituis ⁊ in via3 pacis dirigis. Tu eterni regis es victoria: celestis militie leticia: terrigenarū quoq3 potentia. O bona crux tu peccatorum remissio: pietatis exhibitio meritorū augmētatio. Tu infirmorū remediū laborantiū auxiliū: lassorū refrigeriu3. Tu cura egrotos medicans: tu gaudiū mestos cōsolans: tu sanitas dolentes letificans. ℟. Hoc signu3 crucis erit in celo cum dominus ad iudicandū venerit. Tunc manifesta erunt abscondita cordis nostri. ℣. Cum sederit filius hoīs in sede maiestatis sue ⁊ ceperit iudicare seculum per ignem. Tūc.

O Bona crux: L. iij. tu status recte credentiū: tu firmitas bene operantiū: tu beatitudo rite perseuerantiū. Et quicquid recte de redemptiōe mundi pōt cogitari: quicqd līgua rite loqui ad laudem tuam decētissime pōt adaptari: quia qcquid ī te laudat̄ crucifixo in te christo regi deputat̄. ℟. O crux

gl'iosa o crux adoranda o lignum preciosum et admirabile signum Per quod et diabolus est victus. Et mūdus christi sanguine redemptus. ℣. Adoremus crucis signaculū per quod salutis sumpsimus sacramentū. Per. Gloria. Et mun. In .ii. noctur. añ. Salua nos christe saluator per virtutē sancte crucis: qui saluasti petrum in mari miserere nobis. ps. Exaltabo. Añ. Saluator mundi salua nos qui per crucē et sanguinem redemisti nos: auxiliare nobis te deprecamur deus nr̄. ps. Oēs gētes. Añ. Adorem⁹ crucis signaculū per quod salutis sumpsim⁹ sacramentum. ps. Jubilate. .i. ℣. Per signum crucis de inimicis nr̄is. ℟. Libera nos deus nr̄.

S Alue crux dei L.iiii. venerāda que sapiētia lumen et doctrix orbis terrarum es: quia vera laus et amica virt⁹ et clara philosophia apud celicolas terrigenasque indefinēter viges: quam magis decet imperialē vocari thronū quam seruile tormentū: quia imperator et rex noster christ⁹ regnū sibi in te et ptātē in celo et in terra cōquisiuit: hostes superauit et mundū deo recōciliauit. ℟. Ecce crucē dn̄i fugite partes aduerse et vicit leo de tribu iuda. Radix dauid. ℣. Crux bn̄dicta i qua triumphauit rex āgelorum. Ra L.v

O Crux christiani populi vexillū framea qua cum hoste fortimur bellū: te obsecro vt tua virtute pecc⁹ meum infirmū bn̄dicas: ut dignis laudib⁹ eterni regis i te triūphū valeā decātare: quo scilicet celestia simul et terrena vno federe cōiungas: pactū confirmes et mortis vincula dissoluas. ℟. Crux fidelis inter oēs arbor vna nobilis nulla silua talem pfert fronde flore germine. Dulce lignū dulces clauos dulce pōdus sustinuit. ℣. Sup oia ligna cedrorum tu sola excelsior. Dulce lignū. Lectio .vi.

V Irt⁹ ē ai habit⁹ nature dec⁹ vite ratio morum nobilitas et moderatio: quam cūcta o sancta crux religiosis hominibus tradas: et cūcta sit bn̄placita deo et salubria depromis arbor odoris suauissimi: et expāsiōe pulchrarum frōdiū larissima: hort⁹ deliciarū incōpabilis affluēs vbertate largissima: florib⁹ virtutū et folijs verborum iucūdissima

℟. Tuā crucem adoramus dñe tuā gl'iosam recolim⁹ passionem Miserere nr̄i qui passus es pro nobis. ℣. Adoram⁹ te christe et bñdicim⁹ tibi q2 per crucē tuam redemisti mūdu3. Mise. Glia. Mise. In .iij. noct. añ. Tuā crucē adoram⁹ dñe tuā gl'iosam recolim⁹ passionē: miserē nr̄i q̄ passus es pro nobis. ps. Mot⁹ in iudea. Añ. Crucē tuā adoram⁹ dñe 7 scām resurrectionē tuam laudam⁹ 7 glorificam⁹: ecce eni per crucē venit gaudiu3 i vniuerso mundo. ps. Cantate. j. Añ. Crux alma fulget per quā salus reddita ē mūdo: crux vincit crux regnat: crux repellit oē crimē al. ps. Dñs regnuit exul. ℣. Adoram⁹ te christe 7 bñdicim⁹ t. ℟. Qui p crucē tuā redēisti mūdū

Anselm⁹ in orone de cruce. Lectio .vij.

O Crux admirabilis: o lignū p̄ciosū o signū venerādū o crux gl'iosa nō es suscipiēda fm crudeliū q te mitissimo parauerūt insipiētissimā impietatē sed fm ei⁹ q in te pependit sapiētissimā pietatē. Nā illi te elegerūt vt per te scel⁹ impietatis pp̄trarēt: ille te elegit vt per te opus pietatis cōsumaret. ℟. O crux bñdicta. Que sola fuisti digna portare regē celo7 7 dñm. ℣. O crux admirabilis euacuatio vulneris restitutio sanitatis. Que. Lectio. viij.

Illi te elegerūt vt iustū morti traderent: ille vt petōres erueret a morte. Illi vt vita3 interficerēt. Ille vt mortē pimeret. Illi vt saluatorē dānarēt: ille vt dānatos saluaret. Illi vt viuificantē mortificarēt: ille vt mortuos viuificaret. Illi insipiēter 7 crudeliter: ille sapiēter 7 misericorditer. ℟. Adoramus te christe 7 benedicim⁹ tibi. Quia per crucem tuam redemisti mundum. ℣. Tuā crucem adoram⁹ dñe tuam gloriosam recolimus passionem. Quia. Lectio. ix.

O Crux admirabilis: p te infernus spoliat̄: 7 p te redēptis obturat̄. Per te demones terrēt̄: cōprimūtur: vincūt̄: cōculcant̄. Per te mūdus renouat̄ atq3 veritate lucēte 7 iusticia regnāte decorat̄. Per te humana natura peccatrix est iustificata dānata: saluata: ancilla tartari liberata mortua: resuscitata. Per te ciuitas illa in

celis restaurat: sic itaq; in te
et per te gloria mansit in te: per te
vera spes mea. Per te anima
mea a vita veteri mortificet:
et in nouam resuscitet. ℟. Per.
tuam crucem salua nos christe redem
ptor qui mortem nostram moriendo
destruxisti. Et vitam resurgendo
reparasti. ℣. Miserere nostri iesu be
nigne qui passus es clementer pro
nobis. Et. Gloria. Et. ℣. Dici
te in nationibus. ℟. Quia dominus re
gnauit a ligno. In lau. an. O
magnum pietatis opus mors mor
tua tunc est quando in ligno mortua vita
fuit. An. Ecce crucem domini fugite
partes aduerse vicit leo de tribu
iuda radix dauid alleluia. An. Nos
autem gloriari oportet in cruce domini
nostri iesu christi. An. O crux ad
mirabilis euacuatio vulneris re
stitutio sanitatis. An. Crux bene
dicta nitet dominus qua carne pepen
dit atq; cruore suo vulnera nostra
lauit. Cap. hym. ℣. sic in inventione
eiusdem. Ad ben. an. Super omnia
ligna cedrorum tu sola excelsior in
qua vita mundi pependit: in qua christus
triumphauit: et mors mortem supe
rauit al. Mem. de oct. postea
de martyribus. Cap. Oratio ℣.
ad horas sic in inventione eiusdem ex
cepto quod Oratio et ℣. dicantur sine

Alleluia. Ad vs. an. O magnum.
ps. Dixit dominus. Confitebor.
Beatus vir. Laud. pue. Lau.
date dominum omnes. Cap. hym. ℣. et
in primis vesperis. Ad magnificat an. O
crux benedicta que in te pependit salua
tor mundi et in te triumphauit rex an
gelorum al. Mem. de oct. an. Beatis
Deinde de sancto nico. sime.
Desto mede mrē Oro.
domine plebi tuo vt beati nico
medis martyris tui merita pre
clara suscipiens: ad impetran
dam misericordiam tuam semper eius
patrociniis adiuuetur. Per.
Sancte eufemie virginis et mar
tyris. Oro.
Omnipotens sempiterne deus: qui in
firma mundi eligis vt fortia que
que confundas: concede propitius vt qui
beate eufemie virginis et martyris tue
solennia colimus: eius apud te
patrocinia sentiamus. Per.
Ex gestis eius. Lectio. j.
In vrbe calcedonia eu
femia virgo filia senato
ris cum christianis ad iudicem
properauit: et christum publice
confitendo eorum animos confortabat.
Cum autem iudex christianos suc
cessiue occideret vt alios sic
terreret: virga clamabat se pa
ti iniuriam a iudice: quod cum esset no

bilis ei ignotos et aduenas anteferret Deinde cũ eã a la pis durissime cesã: iudex seq ret i carcerẽ vt eã opprimeret nullaten⁹ intrare valens ar reptus a demone vix euasit. Tũc educta posita ẽ R. ij. sup rotã: sed nutu dei artifex rote ẽ cõminut⁹: ꝛ ipsa illesa sup rotã remãsit. Parentes ꝟo artificis ignẽ rote suppo suerũt: ꝫ post icẽdiũ rote ipsã solutã ab angelo seorsũ stãtẽ incolumẽ ꝯspexerũt. Cũ aũt quidã manũ ad eã mitteret: statim paralysi dissolut⁹ vix inde semiuiu⁹ erept⁹ ẽ. R. iij. Deinde cũ supra petrã pone ret vt quasi oliua cõtereret ꝛ oraret lapides ĩ cineres re digũt. Postmodũ ꝟo cũ ad beluas marinas ꝛ vrsos ꝛ leo nes ꝓiecta illesa maneret: a carnifice gladio trãsfigit: ꝛ ipse a leone ꝓtin⁹ deuoratur Sequenti nocte iudex furẽs ꝛ seipsuꝫ comedẽs mortuus est inuentus: propter quod multi iudei ꝛ gentiles credi derũt in christũ: ꝛ ipsa cũ ho nore in calcedonia ẽ sepulta.

Sancti lamberti episco pi ꝛ martyris. Oratio.

DA quesum⁹ oĩpotens de⁹ vt q beati lãberti martyris tui atq; põtificꝫ so lẽnia colim⁹ ei⁹ apud te inter cessionib⁹ adiuuemur. Per.

Ex gestis eius. Lectio. j.

Lambertus gñe nobilis sed vite scitate nobilior ꝑmeuo etatis sue lr̃is tradit⁹ est. Qui ꝓ sui scitate cum ab oib⁹ amaret: post magistruꝫ suũ eps eligit. Crescẽte vero inuidorũ malitia sine causa inde expulsus est. Lectio. ij.

Qui monasteriũ ingressus viij. ãnos ibidẽ sanctissime ẽ cõuersatus. Postea iubẽte pipino ad ꝓpriã sedẽ reuoca tur. Ubi cũ lambert⁹ verbo ꝛ exẽplo polleret insurrexert quidã cõtra eũ: qui grauiter in eũ parabant seditiones vt eum affligerent. Lectio. iij.

Tandẽ cũ lambert⁹ pipinũ de meretrice q̃dã increparet. Fr̃ meretricꝫ ꝛ ceterꝫ ei⁹ iimi ci domũ epi ĩuadũt. Cui ĩ orõ ne ĩstãti cũ puer hec indicaret Uir dei ꝯfisus ĩ dño suos hor tat vt ꝯfiteãt morteq; secũ li bẽt sustineãt. Mox ipũ ĩ eũ irruẽtes. Scm̃ dei lãbertũ ĩ oratione ꝓstratuꝫ occidũt.

In vigilia sancti matthei apl'i ⁊ euãgeliste. R. j. vl. vij si dñica fuerit Scd'm lucã.

i In illo tpe: Vidit iesus publicanũ noīe leui sedentẽ ad teloneum ⁊ ait illi: Sequere me. ⁊ rel. Omelia venerabilis bede p̄sbyteri.

Ad teloneũ ad curã dispẽsationẽq; vectigaliũ dixit: Telos eni grece: latine vectigal noiat'. Idẽ aũt leui q ⁊ mattheꝰ ẽ: sed lucas marcusq; ꝑpter verecũdiã ⁊ honorẽ euangeliste nomẽ ponere noluerũt vulgatũ. R. ij.

i Ipse aũt matthꝰus iuxta illud quod vel. viij. scriptũ ẽ: iustꝰ accusator sui ẽ in p̄ncipio sermõis matthꝰũ se ⁊ publicanũ noiat vt ostẽdat legẽtibꝰ nullũ debere cõuersũ de salute diffidere: cuz ipse de publicano in apl'm: de telonearío in euãgelistã sit repẽte mutatꝰ. R. iij. vel. ix.

Et relictis oībꝰ surgẽs secutꝰ ẽ eũ. Intelligẽs ergo mattheus qd sit veraciter dñm sequi: relictis oibus sequit' : sequi eni imitari est. Ideoq; vt pauperẽ christuz nõ tã gressu q̄ affectu consectari potuisset: reliquit propria q rapere solebat aliena. Ad. vẽ. sic i festo vniꝰ euãgeli

d Da q̄s ops deꝰ ste. Oro. vt btī matthei apl'i tui ⁊ euãgeliste quã preuenimꝰ venerãda solẽnitas ⁊ deuotionẽ nob augeat ⁊ salutẽ. per.

Ex gestis eius Lectio. j.

Cum duo magi çaros ⁊ arphaxat ethiopiã dementarẽt: in tantã superbiã eruperunt q se ab oibꝰ quasi deus adorari fecerũt. Beatꝰ itaq; mattheꝰ vrbẽ in q erãt ingressus: ⁊ apud eunuchuz candacis regine quẽ philippus baptiçauerat hospitatꝰ ita magoꝝ prestigia detegebat: q quicqd illi in perniciẽ hoiuz faciebat ipse ad salutẽ oiuz destruebat. Lectio. ij.

Plurimi sãt ibidẽ baptiçati die quadã cũ de gloria dei populo loqueret' ecce subito tumultꝰ exhortꝰ est in quo filiꝰ regis mortuꝰ plãgebat'. Qui cũ a magis astantibꝰ suscitari nõ posset: suadebãt regi q edificato filio eiꝰ tẽplo ꝯstrui ⁊ fabricari simmulachrum oporteret. Predictus aũt eunuchus magos faciẽs custo/

diri: iubente rege sãctũ mat/
theũ cũ honore adduxit R. iiij
Prosternẽte aũt se ei regina
ꝓ filio: apl's facta orõne eũ
ↄtinuo suscitauit. Cũ aũt ex
iussu regis oẽs ad eum q̃si ad
deũ adorandũ cõfluerẽt ppl'i
ille eoꝝ ignorãtiã sic corripu/
it: ⁊ eoꝝ aĩos sic conuertit: vt
de auro ⁊ argẽto qđ ei attule
rant: ecclesiã vbi cõuenirent
infra triginta dieꝝ spacium
cõsumarẽt. Baptiçat⁹ autẽ
ẽ rex ⁊ regina ⁊ sui. R. iiij.
Cũ aũt scũs matthe⁹ in ea
annis vigintitrib⁹ sedisset:
⁊ totũ egyptũ ad fidẽ dñi ba
ptiçatis oib⁹ cõuertisset: hyr
tacus rex succedẽs regi p̃di/
cto: epygeniã filiã eius quaꝫ
apl's iam christo dicatã plus
q̃ ducẽtis virginibus p̃fece
rat habere cõcupiuit vxoreꝫ
⁊ ꝓmisit apl'o dimidium re
gni sui si eã sibi faceret i mr̃i
monio copulari. Lectio. v.
Cum aũt apl'us ↄgregatis
ꝟginib⁹ p̃sente rege ⁊ ephy/
genia diu de bono mr̃imonij
loquereť: putabat rex hoc eũ
dicere: vt ephygeniã ad cõiu
giũ inclinaret sed ille facto si
lentio sic subiũxit: Cũ bonũ
inquit sit matrimoniũ bene
scitis vos astãtes: q̃ si spõsaꝫ
regis aliquis seruoꝝ regis
vsurpare p̃sumat: nõ solum
regis offensam: sed mortem
mereť: nõ q2 duxit vxorẽ sed
quia vxorẽ dñi sui accipiens
matrimoniũ ei⁹ temere viola
re p̃sũpsit. Ita ⁊ tu rex sciẽs
ephygeniã spõsam esse regis
celestis sacro velamine conse
cratã: quõ ausus es sponsaꝫ
potẽtioris regis te velle tibi i
matrimoniũ copulare. R. vj
Ad hũc sermonẽ rex furibũ
dus abscessit: post missaꝫ ꝟo
celebratã apl's directo spicu/
latore lancea perforat⁹ mar/
tyriũ ↄsumauit. Populi ꝟo
domũ regis incẽderũt. Qui
factus leprosus proprio mu/
crone se necauit. Filius vero
eius fact⁹ est insan⁹: ⁊ frater
ephygenie successit in regnũ
Ephygenia vero cuncta que
habebat dedit pauperibus ⁊
in ecclesias fabricãdas. Ma
gi vero fugerũt in persidem.
Martyriũ vero apostoli cũ
gloria est a fidelibus celebra
tum. Scđm mattheũ.
In illo tpe: Cum trãsiret
iesus vidit hoiem sedentẽ in

teloneo mattheū noīe: ꝛ ait illi. Sequere me. Et reliqua.
Omel. vene. be. pſbri. L. vij
Ex lectiōe euāgelica audiuim⁹ ꝙ ſedētē in teloneo mattheū: ꝛ tēporalib⁹ curis intētū repente dn̄s miſeratus vocauit: ꝛ de publicano iuſtum: ꝛ telonleario diſcipulū fecit. Quē etiā ꝓficiētibus eiuſdē grē incremētis de cōi diſcipulorū numero ad apl̄atus gradum ꝓmouent.
Nec ſolū ꝑdicādi L. viij.
veꝝ etiā ſcribēdi euāgelium illi miſteriū cōmiſit: vt q terreſtriū curā omiſerat celeſtiū eē taliētoꝝ diſpēſator iciperet Nō ob id vtiq ꝓuidētia ſupna fieri diſpoſuit: vt nullū enormitas peccatoꝝ: nullū numeroſitas ſceleꝝ a ſperanda venia reuocaret: cū hunc tāt mūdi nexib⁹ abſolutā tā celeſtē factū ꝯſpiceret vt cōicato cū angelicis ſpiritibus vocabulo euangeliſta nominaretur ꝛ eſſet Lectio. ix.
Uidit inquit ieſus hoiē ſedentē in teloneo mattheum. noīe. Uidit aūt nō tam corporeo intuitu: q̄ interne miſeratiōis aſpectib⁹: quib⁹ et petrū negantē vt reatū ſuū agſcere ac defiere poſſet: aſpicere dignat⁹ ē: qb⁹ ppl̄m ſuū egyptiaca ſeruitute depreſſū vt eripet reſpexit: dicens ad moyſen: Uidens vidi afflictionē ppl̄i mei qui ē in egypto: ꝛ gemitū eoꝝ audiui ꝛ deſcēdi liberare eoſ. Ad lau. ꝛ ad alias horas Oratio.
b Beati matthei apl̄i tui ꝛ euāgeliſte dn̄e precib⁹ adiuuemꝛ vt qd̄ poſſibilitas nr̄a nō obtinet ei⁹ nob interceſſione donet. Per. Cetera ſicut in cōi vnius euāgeliſte.
Scī mauritij ſocioꝝq ei⁹
Annue q̄s ops Oro. de⁹: vt nos ſcōꝝ martyrū tuoꝝ mauritij exuperij cādidi: vital: inocētij: ac ſocioꝝ eorūdē letificet feſtiua ſolēnitas vt q̄ꝝ ſuffragijs nitimur: natalicia gl̄iam. Per.
Ex geſtis eoꝝ q̄ ſcripſit euthe rius lugdunēſis archieps.
d Iocletian⁹ impe L. i. rator audiēs ml̄tas gētes romano impio rebellātes ad ꝯſortiū imperij vl̄ laboris herculiū maximianū oliꝫ cō militonē ſuū ceſarē fec: cūq ꝯtra gallias deſtinauit. Cū

quo ad supplemētū exercit⁹ legionē thebeā ex oriētalib⁹ militib⁹ ire iussit: q̄ legiōes sex milia sexcētos ꝛ sexagintasex milites habebat. R.ij.
Fuerūt aūt duo thebe: vna in grecia: alia i egypto. Hec egypti ciuitas nobilissima ꝛ opulētissima cētū portas habuit ꝛ super nilū fluuiū sita fuit. Ab hac ciuitate milites illi dci thebei christianitatē oriētali more susceperāt a scō çabdo hierosolymitano epō. Et apud scm̄ marcellinū papam rome ita ꝯfirmauerūt: vt aū gladijs interire vellent q̄ fidē christi violare. R.iij.
Hi ḡ cū maximiano mōtes alpiū trāsmeātes: in q̄dā g̃ata planitie cōsederūt. Et audiētes cesarē p̄cepisse vt oēs sui imolātes idolis fidēe i militie ꝯtra hostes ꝛ ꝯ̄ christianos p̄cipue custodirēt nolentes tanto sceleri obedire octo milib⁹ ab octodoro vbi erat exercit⁹ secesserunt. R.iiij.
Maximianus vero hec audiens: legionē ad iuramētū ꝛ sacrificiū reuocari p̄cepit. Sed legio vtpote christiana h̄ se facē nō posse respondit.

Tunc cesar ira succēsus suā ꝛ deoꝝ suoꝝ iiuriā vidicaturus: missis militib⁹ decimū quēq̄ illoꝝ impat decollari. Sci v̄o quodāmō concertabāt vt alt' aū alteꝝ posset mori.
Tūc scūs mauritius residētes ꝯfortās alloq̄tur: vt ꝯstāter q̄d p̄ceperāt cōsumarēt exēplo socioꝝ ꝛ deuotione fidei adhortat'. Moꝝ aūt firmā sniam cū impatori milites nūciassent: ille cōtinuo remādauit vt iterato quēq̄ decimum trucidarēt. R.v.
Quo facto exuperi⁹ signifer cū duce mauritio exhortationem replicat: ꝛ valiдissime confortatos remissi milites proiectis armis nuda corpora offerētes oēs vna sentētia circūquaq̄ trucidāt. R.vj.
Q̄ib⁹ aūt sic occisis: singulis eorum preda diuiditur: ꝛ ad epulandum victores residēt.
Uidentes autē Lectio.vij.
quēdā senē noīe victorē p loco cū illū fortuitu transeūtē eā pietatis ad epulādū iuitāt. Ille v̄o regrere cepit: quō in tātis stragib⁹ occisoꝝ possent cū gaudio epulari. Et audiuit a quodā q̄ christiani cess

essent: eo q deo℞ cerimoniis
et romano℞ imperio pirent.
Ad hec suspirās in R. viii.
gemuit: et se tādiu vixisse cō-
questus: si in illo℞ consortio
tūc esset se fore brissimū iudi
cauit. Unde eū q christian⁹
eēt, pfitentē occidūt. Maxi-
mianū aūt inde, pgressū cuz
lz inuitus impio resignasset
et genero suo cōstātino iaz re
gnāti mortē intēderet depre
henso dolo eū iugulatū diro
supplicio pemerūt. R. ix.
Post longū vero tēp⁹ cū sci
sua corpora theodoro aganē
si epo reuelassent: et fideles in
honore eo℞ ecclesiā cōstruxis
sent mulier quedā abbati lo
ci filiū suū erudiēdum tradi
dit: quem in breui defunctū
singulis dieb⁹ planxit Huic
tādē apparēs mauriti⁹ dixit
Noli flere filiū vt mortuū: s
scias eū habitare nobiscum
Quod si volueris cras et oib⁹
diebus surgens ad matuti-
nas vocem ei⁹ audies inter
choros psallentiū monacho-
rum. Quod illa euigilans fe
cit: et sic semp verū esse quod
scūs dixerat comprobauit.
Sanctorū martyrum cos-
me et damiani. Oratio
Presta qs ops deus: vt
vt qui sancto℞ tuo℞ cosme et
damiani natalitia colimus:
a cūctis malis imminētib⁹ eo-
rū intercessiōib⁹ liberemur.
Ex gestis eorum. Lectio. i.
Sub diocletiano et ma-
ximiano in egea ciuita
te licie: sācta theodora duos
geminos cosmā et damianū
genuit. et sacris litteris eru-
diuit. Ipsi aūt tantaz a spū
scō grāz curationū habebāt
q oēm egritudinez etiā a iu-
mentis et ab humanis corpo
ribus expellebāt et a nemine
quicq accipiētes sic donū dei
grat accepant grat dabant.
Tūc matrona qdā R. ii.
noīe palliadia: cū oēm censū
suū frustra in medicis expen
disset: ad eos cucurrit et cōfe-
stim sanata: cū sciret eos ni-
hil accipere: occulte obtulit
scō damiano: nō quod cupi-
ditati: sed poti⁹ scitati cōue-
niret. Et cum nollet accipere
voluebat se ad pedes ei⁹: et sa
cramētis terribilib⁹ constri-
ctus suscepit mun⁹ ne sperne
re videret nomē dñi: p quod
fuerat adiurat⁹. Lectio. iii.

Hoc cũ scũs cosmas cõperis set valde tristat⁹ est: ⁊ pcepit ne corp⁹ ei⁹ cũ ipso sepelireť: sed in ipsa nocte scõ cosme do min⁹ apparuit dicẽs: Qua/ re hoc dixisti ,ppter mun⁹ qd̃ accepit: Nõ enim mercedis grã: sed ,ppter nomẽ meũ ad iurat⁹ suscepit. Lectio.iiij.

Prefect⁹ igiť lisias audiens vitaȝ ⁊ act⁹ eoꝝ: iussit eos se/ stinãter ad eũ duci. Et vidẽs eos christianos iussit ut imo larẽt. Cũ aũt oĩo imolare cõ/ tẽnerẽt: vinctis manibus et pedib⁹ torqueẽť: ⁊ adhuc imo biles i mare mittũť. Sȝ sta/ tim ab angelo soluti ⁊ d̃ ma/ ri eiecti illesi aũ pſidẽ staruũ/ tur. K.v.

Tunc ait illis preses: Que sũt maleficia ve. stra docete me ⁊ sequar vos. Et h̃ dicto stati duo demões affuerũt ⁊ eũ in facie grauis/ sime ceciderũt. Cũ ꝙ sci oras/ sent ⁊ demones abscessissent ait preses: Videtis q̃liter dij irati sũt cõtra me: qz vos di/ mittere cogitabã. Jã nõ pa/ tiar vos nisi ẽm iussa iperato rũ acqeueritis culture deoꝝ. K.vi

Et his dictis in carcerẽ mittũť ⁊ sequẽti die dũ manerẽt imobiles i ignẽ copiosũ mittũť. Sȝ cum ibi q̃si in pratello psallerẽt: egres sa flãma paganoꝝ plurimi cõburũť. Jterũ ꝙ iubenť in eculeo suspẽdi: ꝭ angelo ipos custodiẽte: fatigatis incẽdio ministris: aũ presidem depo nũť illesi. Et tũc affixi cruci/ bus lapidanť: ꝭ ministri a repulsis virtute dei lapidib⁹ vulnerantur. Lectio.vij.

Tũc pſes iussit eos a quatu oꝛ militib⁹ sagictari: ꝭ reuo/ lantib⁹ sagictis gentiliũ plu rimi sũt occisi. Vñ preses vi/ dẽs in oĩb⁹ se ꝯfusũ: iussit eos velociť decollari. Memores ꝓo christiani verbi qd̃ dixe. rat scũs cosmas: ne in vnũ se pelireť: cogitabãt quõ vł vbi vellent sci martyres sepeliri Subito ꝙ camel⁹ aduenit: et hũana voce ,pclamãs i vno loco sepeliri pcepit. K.viij.

Cũ quidã rustic⁹ post labo/ rẽ messis aperto oꝛe doꝛmiret serpens in vẽtre ei⁹ ingress⁹ ẽ Cũ autẽ sero in lecto iaceret: mox a serpẽte grauiť crucia/ tus: voce q̃ poťat scõs cosmã ⁊ damianũ in auxiliũ iuoca uit. Sed cũ paulatĩ grauius

torquereť ad eccľiaꝫ sanctoꝝ cucurrit. Et sic exauditꝰ ē ꝙ ipso subito vomiēte serpens sicut itrauerat ꝑ os eiꝰ exiuit

R ome in eccľia ꝑdi- R. ix. ctoꝝ martyꝝ cū quidā matricularīꝰ in crure morbū grauissimū icurrisset: nocte q̈dā apparētes ei mr̄es: vnꝰ cum cultello alter cum pixide inseruerūt ei coxā mauri cuiusdā vt sibi videbať. Q̄ cum euigilās iuenisset factū in veritate: ⁊ visionē narrasset venit ad locū vbi maurꝰ ille iacebat. Et iuenit coxā suā remota ⁊ coxā illiꝰ i eo insertū

Sci vençeslai martyr̄. Oro

p Resta q̄s ops deꝰ ut qui btī vençeslai martyris tui natalicia colimꝰ: a cūctis malis iminētibꝰ eius intercessiōe liberemur. Per dn̄m

S Anctꝰ vençeslaꝰ R. j. dux bohemorum fuit Sic aūt deū dilexit vt spretis rebꝰ scľi spūalibꝰ se mancipa ret. Erat eni in iudicio rectꝰ: ī orone deuotꝰ: pietate cōpatiēs. Sic oēs paupes diligebat q̈si charitatis visceribus singulos cōcepisset. R. ij.

D ū aūt semel ad imꝑatoris curiā cū aliis ꝓncipibꝰ postremus aduenisset ⁊ ob hoc indignati alii principes locuꝫ sibi ad sedendū dare nullatenus decreuissent: cum subito vir dei itraret viderūt crucē aureā in frōte ipsiꝰ ⁊ hincinde angelos ipsū comitantes Cui cesar hoc viso mox assurgēs ipsuꝫ magno cū honore suscepit: ⁊ deinceps ꝑ oibus honorauit. Lectio. iij.

I ntea frať eiꝰ quē adhuc ferox gētilitas detinebat: cū ceteris infidelibꝰ magnū celebrauit cōuiuiū: ⁊ sācrū vençeslaū iuitauit in dolo. Quo pacto crudeli ꝯuiuio ꝓperātē ad eccľiam more solito scm̄ dei frať eiꝰ furore fratricidꝗ ebriꝰ magis q̄ꝫ vino: cū ifideliū turba ꝑsequiť: ⁊ ꝓcūbētē añ fores eccľie ⁊ orantē velut alter caym crudelis occidit. Cuiꝰ aiaꝫ mox sci angeli ad celestia detulerūt. Et sāguis eiꝰ in loco passionis effusus q̈si clamās ꝯtra fratricidā ꝑ multa annoꝝ curricula: nec abradi potuit nec abstergi.

Sci michaelis archāgeli ad vš sup ꝑs añ. Dū cōmitteret bellū draco cū michaele archan

gelo audita ē vox milia miliū di
cētiū sal⁹ deo nr̄o. ps. Laudate
pue. cū ceteris. Cap.

S Ignificauit de⁹ q̄ opor
tet fieri cito loquens p
angelū suū seruo suo ioanni
q testimoniū phibuit verbo
dei: ⁊ testimoniū iesu christi
quecūq̄ vidit. ℟. Te sanctuz
dominū. Hymnus

T Ibi christe splēdor pa
tris vita virt⁹ cordiū:
in ↄspectu āgelo℞ votis voce
psallim⁹: altnātes ↄcrepādo
melos dam⁹ vocibus. C ol/
laudam⁹ venerātes oēs celi
milites: ſ̄ pcipue pmatē cele/
stis exercit⁹ michaelē i v̄tute
ↄterērē çabulō. Q uo custo
de pcul pelle rex chr̄e pijssime
oē nephas iimici mūdo cor
de ⁊ corpore: paradiso redde
tuo nos sola clemētia. G l̄ iaz
patri melodis psonem⁹ voci
bus: gl̄iam christo canamus
gl̄iaz paraclito: q trin⁹ ⁊ vn⁹
de⁹ extrat añ secl'a. Amen. ℣.
Stetit angel⁹ iuxta arā templi.
℟. Habēs turibulū aureū i ma
nu sua. Ad mg̃t añ. Dū sacruz
cerneret ioānes archangelus mi
chael tuba cecinit: dign⁹ es dn̄e
de⁹ nr̄ accipere librū ⁊ soluere si
gnacula ei⁹ all'a. Oratio.

D Eus q miro ordine an/
gelo℞ ministeria homi
nūq̄ dispēsas: ↄcede ppiti⁹:
vt quib⁹ tibi ministrātib⁹ i
celo sp̄ assistit: ab his in tra
vita nostra muniatu P. Ad
mat. inūt. Regē angelo℞ dn̄m
Venite adorem⁹. Hym. Tibi
christe In p̄ noct. añ. Stetit
angel⁹ iuxta arā tēpli habēs turi
bulū aureū i manu sua. ps. Ver
ba mea. Añ. Ascēdit fum⁹ aro
matū i ↄspectu dn̄i de manu an
geli. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. Añ. Mi
chael archangele veni in adiuto/
rium pplo dei. ps. In dn̄o. ℣.
Stetit angel⁹. Ex historia de/
dicatiōis eccl'ie bt̄i michael

E St locus Lectio. j.
in campanie finibus:
vbi inter finū adriaticum et
montē garganū: ciuitas sy/
pontus posita est: que i supre
mo cacumine beati archan/
geli michaelis gestat eccl'iaz
Hāc mortalib⁹ hoc modo co
gnitā libell⁹ in ecclesia eadē
positus indicat. ℟. Factū ē si
lentiū in celo dūz cōmitteret bel
lum draco cū michaele archan
gelo audita est vox milia miliuz
dicentiū: salus ⁊ honor ⁊ virt⁹

O ipotēti deo. ℣. Milia miliū
mistrabāt ei ⁊ decies cētena mi/
lia assistebāt ei. O ipotē. ℟. ij.
e Rat enī in ciuitate illa
qdā p̄diues noīe garga
nus. Huiꝰ dū peccora p deuia
mōtiū latera pasceret̄: conti
git thauꝝ gregꝭ ꝯsortia sper/
nētē singularit̄ cedē: ⁊ ad vl/
timū redeūtibꝰ pecudibꝰ do/
mū nō eē regressū. ℟. Stetit
angelꝰ iuxta arā tēpli habēs tu/
ribulū aureū i manu sua: ⁊ data
sūt ei incēsa multa. Et ascendit
fumꝰ aromatū de manu angeli ī
cōspectu dn̄i. ℣. Factū ē silētiū
in celo ⁊ accepit angelꝰ turibuluꝫ
⁊ īpleuit illud de igne altarꝭ. Et

Cum igit̄ dn̄s ℟. iij.
cū multitudine seruoꝝ
hūc requireret: inuenit tādē
in vertice mōtis in foribꝰ cu
iusdā spelūce. Itaqꝫ ꝑmotus
arrepto arcu appetijt illū sa/
gitta toxicata. Que velut vē
ti flamine retorta in eū mox
reuersa percussit. ℟. Hic ē mi/
chael angelꝰ p̄nceps militie āge/
lorū. Cuiꝰ honor prestat bn̄ficia
ppl'oꝝ. Et oratio perducit ad re/
gna celoꝝ. ℣. Archāgele christi
per grām quā meruisti te depre/
camur vt eripias nos a laq̄o mor
tis. Cuius. Gloria. Et. In iij.
noct̄. añ. Michael prepositus
paradisi quē honorificant ange/
loꝝ ciues. ps. Dn̄e qs habi. Añ
Gl'iosus apparuisti in cōspectu
dn̄i ꝓpterea decorē induit te do
minus. ps. Exaltabo te do. Añ
Angelus archangelus michael
dei nunciꝰ de aīabus iustis susci
piēdis. ps. Oēs gētes. ℣. Ascē
dit fumus aromatū in conspectu
dn̄i. ℟. De manu āgeli. ℟. iiij.
t Urbati super hoc ciues
cōsulūt episcopū. Qui
indicto ieiunio triduano qd
nā hoc eēt nouit a deo eē que
rendū. Quo pacto archange
lus episcopū per visionē allo/
quit̄ dicens: Scias hoc mea
gestū voluntate. Ego enī suꝫ
michael: qui locū hūc in ter/
ris incolere instituēs hoc vo/
lui probare indicio me esse lo
ci custodeꝫ. ℟. Uenit michael
archāgelꝰ cū multitudine ange/
loꝝ cui tradidit deus aīas sancto
rū. Ut perducat eas ī paradisuꝫ
exultatiōis. ℣. Data ē potestas
archangelo michaeli super aīas
sanctoꝝ. Ut. Lectio. v.
Tunc cōsuetudinē cepe
runt ciues hic dn̄m p̄/
cibus: sanctūqꝫ deposcere mi

chaelē. Sed nec intra criptā
intrare auſi pre foribus quo-
tidie orationi vacabant. In
terea pagani ſyinpōtinos bel
lo laceſcere tentant. Qui an
tiſtitis monitis triduo petūt
inducias: vt triduano ieiu-
nio liceret ſcī michaelis pre-
ſidiū implorare. ℟. Archāge
li michaelis interceſſiōe ſuffulti
te dn̄e deprecamur. Ut quos bo
nore ꝓſequimur ꝯtingam⁹ ⁊ mē
te. ℣. Perpetuū nobis dn̄e tue
miſeratiōis preſta ſubſidiū qui
bus ⁊ angelicā preſtitiſti ſuffra-
gia nō deeſſe. Ut. Lectio. vj.
e T ecce autē ipſa nocte q̄
belli ꝓcedebat diē adeſt
michael ⁊ antiſtiti ꝓces dicit
exauditas. Mane igiť obui
ant chriſtiani paganis atq̃
in ꝓmo belli apparatu mons
gargan⁹ imenſo tremore cō-
cutiť: fulgura crebra volant:
⁊ caligo tenebroſa totū mon
tis cacumen obduxit. ℟. Fi-
delis ſermo ⁊ oī acceptiōe dign⁹
michael archāgel⁹ pugnauit cū
diabolo. Grā dei ille victor ē ce
lis extitit. Et illi hoſti antiq̄ pa-
tuit ruina magnā. ℣. Gaudent
āgeli letātur archāgeli ⁊ collau-
dāt in celis filiū dei. Grā. Glo

ria. Et. In iij. noct. an̄. Cōcuſ
ſuꝫ ē mare ⁊ cōtremuit terra vbi
michael archāgelus deſcēdebat
de celo. ps. Dn̄s reg̃. exul. An̄
Data ſūt ei incēſa multa vt ado
lerent ea ante altare aureū quod
ē ante oculos dn̄i. ps. Dn̄s reg̃
iraſ. An̄. Laudemus dn̄m queꝫ
laudant angeli cui cherubin ⁊ ſe-
raphin ſanct⁹ ſanctus ſcūs ꝓcla
mant. ps. Bn̄dic. i. ℣. In cō
ſpectu angeloꝝ pſallā tibi deus
meus. ℟. Adorabo ad tēplū ſan
ctum tuū ⁊ cōfitebor nomī tuo.
R Ugiunt paga L. vij
ni ⁊ qui euaſere viden-
tes ſexcentos ferme ſuoꝝ ful
mine iteremptos: chriſto cō-
tinuo colla ſubmittūt. Cūq̃
victores reuerſi vora domino
referrent ad tēplū: archange
li vident iuxta ianuaꝫ ſeptē-
trionalē inſtar puſille puelle
⁊ quaſi homis veſtigia mar
mori impreſſa. Agnoſcuntq̃
btm̄ michaelē per hoc preſen
tie ſue ſignū voluiſſe mōſtra-
re. ℟. In cōſpectu gentiū noli-
te timere: vos eni in cordibus ve
ſtris adorate ⁊ timete deuꝫ. An
gelus eni ei⁹ vobiſcū ē. ℣. Can-
tate ei canticuꝫ nouū bn̄ pſallite
ei in vociferatiōe. An. L. viij

Orta est dubitatio int syppontinos quid de loco agāt an intrare debeāt vel dedicare illic ecclīam. Nocte ꝗ ꝯstituti ieiunii ad hꝫ a deo reuelandū: michael syponti/no epō apparēs. Non ē inqt opꝫ hāc dedicare ecclīā: ipse eni q cōdidi dedicaui. ℞. In ꝯspcū āgeloꝝ psallā tibi ꝛ adorabo ad tēplū scm̄ tuū. Et ꝯfitebor noī tuo dn̄e. ℣. Deꝰ meꝰ es tu et ꝯfitebor tibi: deus meꝰ es tu ꝛ exaltabo te. Et. Lectio. ix.

Et addidit: Uos tm̄ intra te: ꝛ me astāte iuxta morē ꝯstinū ꝑcibꝰ locū frequētate Aduenīūt illi mane ꝛ itrant missarūqꝫ celebratiōe cōpleta redierūt in sua. Hicē ꝗ locus in q̄ crebro sanāt egroti: ꝛ multa angelica ptāte fieri miracula cōprobant. ℞. Te sanctū dn̄m i excelsis laudāt oēs angeli dicētes. Te decet laus Et honor dn̄e. ℣. Cherubin q̄ꝫ ꝛ seraphin scūs ꝓclamāt: ꝛ oīs celicus ordo dicētes. Te. Glīa. Et. ℣. Glīosus apparuisti in cōspectu dn̄i. ℞. Propterea decorē induit te dn̄s. In lau. añ. Dū preliaret michael archangelꝰ cū dracone audita ē vox dicentiū: salus deo nr̄o al. Añ. Dū committeret bellū draco cū michaele archāgelo audita ē vox milia miliū dicentiū salꝰ deo nr̄o. Añ Archangele michael cōstitui te ꝓncipē super oēs aīas suscipiendas. Añ. Angeli dn̄i dn̄m bn̄dicite in eternū. Añ. Angeli archāgeli throni ꝛ dn̄atiōes ꝓncipatus ꝛ ptātes virtutes celorū laudate dn̄m de celis al. Cap. Signifi. Hym. ca.

Christe scōꝝ decus āgeloꝝ actor humani generis ꝛ rector: nobis eternū tribue benignꝰ scādere celum. Angelū pacis michael ad istā celitus mitti rogitamꝰ aulā nobis vt crebro veniēte crescāt ꝓspera cuncta. Angelus fortis gabriel vt hostē pellat antiquū volitet ab alto: sepiꝰ templū veniens in istud visere nostrum. Angelū nobis medicū salutis mitte de cel raphael: vt oēs sanet egrotos paritqꝫ nostros dirigat actꝰ. Hinc dei nr̄i genitrix maria totꝰ ꝛ nobis chorꝰ angeloꝝ sp assistat silꝰ ꝛ brā cōciotota. Prestet hꝫ nobis deitas brā. ꝛc. ℣. Adorate dn̄m. ℞. Omnes angeli eiꝰ Ad bn. añ. Factum est silentiū

in celo dum draco cõmitteret bel
lum ⁊ michael pugnauit cum eo
⁊ fecit victoriã allá. Ad tertiaꝫ
cap̃. Significauit. ℞. Stetit
angelus iuxta arã templi. Allá
allá. ℣. Habens turibulũ aureũ
in manu sua. Allá. Glia. Stetit
℣. Ascendit fumus aromatum.
f Actũ est Ad vj. cap̃.
preliuꝫ in celo michael
⁊ angeli eius p̃liabant cum
dracone: ⁊ draco pugnabat ⁊
angeli ei⁹ ⁊ nõ valuerũt neqꝫ
locus eoꝝ inuent⁹ ẽ ampli⁹ i
celo. ℞. Ascẽdit fumus aroma
tũ in cõspectu dñi. Allá al. ℣.
De manu angeli. Allá. Gloria
Ascendit. ℣. In conspectu ange
lorũ. Ad ix. cap̃.
Audiui vocẽ angelorũ
multoꝝ in circuitu throni ⁊
aĩaliũ ⁊ senioꝝ: ⁊ erat nume
rus eoꝝ milia miliũ voce ma
gna dicentiũ: sal⁹ deo nostro
℞. In cõspectu angeloꝝ psallã
tibi deus meus Allá al. ℣. Ado
rabo ad templũ sanctũ tuũ ⁊ cõ
fitebor nomĩ tuo. Allá. Gloria.
In. ℣. Adorate dñm. Ad vš
sup ps añ. Dum preliaret. ps
Dixit do. Cõfitebor. Beat⁹
vir. Laudate pu. Cõfitebor t
dñe i to. cor. meo qm̃ au. Cap̃
hym. ℣. vt i primis vs. Ad
mĝt añ. Archãngeli michaelis
iteruẽtiõe suffulti te dñe dep̃ca
mur vt q̃s honore ꝓseq̃mur cõ
tingamus ⁊ mente al. Per ocd.
eiusdẽ in laud. ad memo. añ.
Angeli archan. ℣. Adorate. Ad
mĝt añ. Laudem⁹. ℣. Stetit.
Sci hieronymi ꝯfessoris.
d Eus qui nos Orõ.
bea hieronymi confes
soris tui annua solẽnitate le
tificas: ꝯcede ꝓpiti⁹: vt cui⁹
naralicia colimus: per ei⁹ ad
te exempla gradiamur. Per
Ex gestis ei⁹. Lectio. j.
hIeronymus eusebij fi
lius rome puer bapti
çatus: litteris grecis ⁊ lati
nis et hebraicis plenissime
eruditus: monachoꝝ vitã ⁊
habitũ diu tenuit: ⁊ sp vir
go ꝑmanens in puritate mẽ
tis ⁊ abstinẽtia corporis oib⁹
post futuris eximia sanctita
tis exẽpla reliqt. Lectio. ij.
Quodam ꝓ tempore dum
diligenter gentiliũ libros le
geret: eo ꝙ ei sermo incultus
in libris propheticis nõ pla
ceret: tanta subito correptus

est febre: vt vitalis calor toto
frigescēte corpe in solo tm̄ pe
ctore palpitaret. Lectio.iij.
Cum ergo ei⁹ exequie pararē
tur: subito ad tribunal iudi/
cis rapt⁹ et interrogat⁹: cui⁹
conditiōis esset: christianū
se esse ꝓfitet. At iudex menti
ris inqt. Ciceronian⁹ es: nō
christianus. Ubi enī est the/
saur⁹ tuus: ibi est et cor tuū
Tunc hieronym⁹ obmutuit.
Cum aūt a mini/ R.iiij.
stris grauissime cesus inter
verbera veniā ꝓcaret: sci an
geli ꝓ ipso ante iudicē ꝓuo
luti sic ei veniā impetrarunt
vt si de cetero libros gētiliū
legeret: grauissime puniret.
In hoc articulo deprehēsus
dū se ad hoc sub sacro ꝯstrin
geret: repente reuixit lachry/
mis perfusus. Lectio.v.
Liuētes vō ei⁹ scapule sunt
iuēte ex plagis q̄s ante tribu
nal senserat. Porro tāto stu/
dio sacrā scripturā extunc le
git: quāto libros gētiliū nū/
q̄ legerat. Annorū itaq tri/
gitanouē romane eccl'ie car/
dinalis p̄sbyter ordinat⁹: dū
rome p trienniū i sacris lr̄is
studuisset: tantū apud pplos

fauoris obtinuit: vt oīuz iu/
dicio sūmo sacerdotio dign⁹
Cum aūt q̄rūdā R.vj esset.
clericoꝝ et monachorū lasci/
uiā increparet: et illi nō ferē/
tes insidias tenderēt: ꝓfect⁹
inde ad gregoriū naçançenū
cōstātinopolitanū ep̄m p⁹q̄
ab ipso sacras lr̄as plenissie
didicit: heremū petijt: vbi tā
ta sustinuit: q ipse ad custo/
chiū de se sic dicit. R.vij.
Quotiēs inqt i heremo ꝯsti
tut⁹ et in illa vasta solitudine
q̄ exusta solis ardoribus hor
ridū mōachis p̄stat habita/
culū putabā me romanis in/
teresse delitijs. Horrebāt sac/
co mēbra deformia et squali/
dā cutis ethiopice carnis si/
tū adduxerat: q̄tidie lachry/
me: quotidie gemitus: et si re/
pugnantē quādoq somnus
iminēs oppressisset nuda hu
mo ossa vix herētia collidebā
De cibis et potu ta R.viij
ceo: cū etiā lāguētes aq̄ frigi
da vtant: et coctū aliquid ac
cipere luxurie sit. Ille ḡ q me
ira dānauerāt scorpionū tm̄
socius et ferarū: sepe choris
interesā puellarū. Pallebāt
ora ieiunijs: et mēs desiderijs

estuabat i frigido corpore: et añ hoiem sicca iaz carne premortuũ sola libidinũ icẽdia bulliebãt. Itaqz ptinue flebã et repugnãtẽ carnẽ hebdomadaz iedia subiugabã. R. ix.
Quadriẽnis hui⁹ penitẽtie sic exacto: ad bethleẽ remeauit. Ibiqz mltos discipulos coadunãs in scõ proposito et trãslatiõe et explanatiõe scripturaz qnqginta ãnis et sex mẽsib⁹ desudauit. Tanta deniqz lassitudine fractus erat qꝫ ad suspẽsũ trabe funiculũ se leuabat. Uixit aũt ãnis nonagintaocto et mensib⁹ sex: et sic anno dñi quadringentesimo in pace quieuit.

Beati remigij. Oratio.
Deus q pplo tuo eterne salutis btm remigium ministrũ tribuisti: presta qs: vt quẽ doctorem vite habuim⁹ in terris: intercessorẽ habere mereamur in celis. Per do.

Sic dicat hym. ad matutĩ.
Iste cõfessor dñi sacrat⁹ sobrius cast⁹ fuit et get⁹ vita dñi pñs vegetauit ei⁹ corporis art⁹. A d sacrũ cui⁹ etc.
Cetera fiãt de cõi vni⁹ cõfes.
Ex gestis eius que descripsit humar⁹ archieps. Lectio. j.
Cum vandali fere totã franciaz deuastassent: cuidã recluso oranti p pace et obdormiẽti dictũ est qꝫ matrona qdã celinia noie: filiuz pareret remigiũ noie q gẽtẽ suã liberaret. Qd cum euigilãs nũciasset matrone pdicẽ et illa nõ speraret posse ɔcipe pper senectutẽ viri et suam dixit. Cũ ablactaueris puez punges oculos meos de lacte tuo et recipiã visũ quo careo.
Puer igit qꝫ cito po R. ij. tuit reclusoriũ intrauit: et p⁹ fact⁹ est archiepus remẽsis. Hui⁹ tpe clodone⁹ rex frãcorũ ad fidẽ cõuerti nõ potuit donec cũ alemanis cõgressurus voto fidei suscipiende se obligãs: hostes vicit. Cũ ãt ad baptismũ venisset nec adesset q chrisma deferret: subito colũba de celo ampulã cuz chrismate rostro dedit. R. iij.
Defũct⁹ tandẽ post. lxxiiij. ãnos ab epatu dum ferret ad sepulturã v⁹sus ecclesiam scõrũ timothei et appollinaris: sec⁹ ecclesiã bti christofori: feretz ita grauari cepit qꝫ nullo mõ potuit ferri. Cũqꝫ

rogassent dñm vt ostẽderet si
vellet ĩ illa parua ecclesia scĩ
christophori sepeliri: statĩ fe/
retrũ leuiter motũ ẽ: ⁊ ibi se/
pelierũt eũ. Cũ ãt ibi m̃lta mi/
racula fierẽt ecc̃lia3 ãpliarũt

Sci leodegarij martyris.

L Etet ecc̃lia tua Oro.
de⁹ btĩ leodegarij mar/
tyris tui atq; põtificis ꝯfisa
suffragijs: atq; gloriosis ei⁹
precibus ⁊ deuota ꝑmaneat
⁊ secura cõsistat. Per dñm.

Ex gestis ipsi⁹. Lectio. j.

L Eodegarius cu3 omni
virtute polleret meruit
episcopatũ. Post vero mul
tas insidias. Embroni⁹ occi
dere eũ studet missis igit̃ mi
litibus vt caperẽt. Capt⁹ aũt
priuatur oculis. Lectio. ij.

P Ost bienniũ Embroni⁹ scm̃
epm̃ tota die nudis pedibus
ꝑ fluuiũ quendã sup acutissi
mos lapides decurrẽtẽ dedu
ci. Audiẽs itaq; embroni⁹ q
scis ꝓ his tormẽtis dñ3 lau
daret ei⁹ linguã ꝑscidi iubet
⁊ in custodiã tradit. R. iij.

T andẽ missis quattuor spi
culatorib⁹ trib⁹ cõpũctis ve
niã poscũt. Quart⁹ vero post
q̃ sanctu3 decollasset: mox a
demone arreptus in ignem
ꝓiectus miserabiliter obijt.
Corpus vero sancti honorifi
ce sepultum est. Ubi in mu/
nera fiunt miracula.

Sci francisci ꝯfes. Oro.

D Eus qui ecclesiã tuam
btĩ frãcisci meritis fe/
tu noue prol' amplificas: tri/
bue nobis ex eius imitatiõe
terrena despicere: ⁊ celestiu3
donoꝝ semꝑ participatione
gaudere. Per. Ex gestis ei⁹.

B Eatus franci/ R. j.
scus post lasciuiã iuue
nilẽ ⁊ negocia secularia gra/
ui languore attrit⁹ digitum
dei cõuertit ad sui cõuersio/
nis effectũ. Uẽditis igit̃ oĩ/
bus que acquisierat m̃lto la/
bore: ⁊ in pecuniã cõmutatis
dũ intraret quãdã ecclesiã q
minabat̃ ruinã: ad ei⁹ opus
illã pecuniã obtulit sacerdo/
ti. Quo timore parẽtũ recipe
re recusante cã ꝓiecit. R. ij.

C um aũt nec patris vincu/
la nec matris blandicie pos/
sent eum ab incepto ꝓposito
reuocare: die quadã corã epi
scopo ciuitatis vestimẽtis oĩ/
bus etia3 femoralib⁹ patris
auaritie restitutis: semicin/

tijs inuolutus est: τ eũ pue-
ri quasi fatuũ cum luto τ la-
pidibus sequebãtur. R. iiij.
Quadã vero die cũ ex euãge
lica lectiõe audiret a christi
discipulis nõ virgã nõ perã
nõ calciamẽta debere porta
ri: calciamẽtis reiectis τ ba
culo: indutus ẽ ꝓ corona funi-
culum: τ mordẽtis lane pau
perem tunicã. Hic cibos cul
tiores sibi appositos interdũ
ne pallatũ alliceret permuta
bat vinũ raro sumẽs. R. iiij
Eadẽ tunica dieb⁹ ac nocti
bus ꝓ indumẽto τ lecto vte
batur. Erat ei multa orõnis
attẽtio: meditatio sãcta pia
copassio miseroꝝ: admiran
da castitas: hũilitas venerã
da: τ illa iuuenis auctoritas
vt colla sublimiuꝫ iugo sub-
ijceret discipline. Lectio. v
Si qñ aũt iã extincti fomitꝫ
fauilla ꝯsurgeret: se nudum
niuis vel aque imergebat cõ
geriẽ leprosos q̃ꝫ quos fugẽ
ꝯsueuit: obsequio familiari cõ
trectabat: animãtia q̃ꝫ τ cele
stia corpa i christi laudes pla
cido iuitabat eloq̃o. R. vi.
Hũc τ frẽs suos hugolinus
hostiẽsis epũs: postmodũ sũo
papa gregori⁹ pio studio enu
triuit τ de plãtario coꝝ dña-
rũ paupeꝝ ordinẽ produxit.
Multis aũt iã cõuolãtibus
ad ei⁹ magisterium tradidit
eis regulã viuẽdi normã eis
v̄bo τ exẽplo expones. R. vij
Miraculoꝝ vero imensitate
claruit. In solaris nãq; ful-
goris spẽ trãsfigurat⁹ appa-
ruit: absentiũ acta τ mentiũ
secreta τ futura m̃lta cogno-
uit. Fratres dispersi ab eo si-
ne vocatiõe in modico tẽpore
iuxta suũ desideriũ ꝯuenerũt
Multiq; infirmi dũ sua se-
micinctia tãgerẽt sanabãt.
Multitudo q̃ꝫ auiũ R. viij
ei⁹ exhortationẽ pacifice expe
ctauit: hirũdinib⁹ p̄dicatio-
nem suã suo garritu ipedien
tibus silentium imposuit in
eius latere dextro velut lan-
cea perforato cicatrix obdu-
cti vulneris apparebat. R. ix.
Cum autẽ exitum suũ imi-
nentem domino reuelante co-
gnouisset: duob⁹ fratribus i-
minentẽ obitum nunciauit.
In illum aũt psalmũ erum-
pens. Uoce mea ad dñm cla
maui: sub cilicio τ cinere ad
sui petitionẽ ꝯspersus p̄ñtib⁹

⁊ absentib⁹ fratrib⁹ offensas remisit Sicq3 aia illa sanctissima carne resoluit͛: quã vn⁹ ex fratribus celi secreta penetrantem aspexit lune mensuram: ⁊ quasi solis non modicã claritatem habentem.

Sancti marci pape. Oro.

e Xaudi dñe pces nr̃as ⁊ îteruenîete btõ marco cõfessore tuo atq3 pontifice: supplicationes nostras placatus intende. Per dñm.

Ex lectionario romano. L. j.

Marcus natiõe romanus sedit ãnos duos mẽses octo dies decẽ. Hic cõstituit vt ep̃s hostiẽsis qui cõsecrat ep̃os vrbis pallio vteretur: ⁊ ab eodẽ ep̃i vrbis cõsecrare͛t. Fecit etiã ꝯstitutũ de oĩ eccl̃iastico ordine. Hic fecit duas basilicas: vnã via ardeatina vbi requiescit: et aliã intra vrbẽ. Lectio. ij.

Hui⁹ suggestione cõstãtin⁹ obtulit basilice via ardeatina fundũ rosarũ: quẽ cõstituit cimiteriu3. In basilica quoq3 in vrbe obtulit patenã argenteã pensantẽ libras triginta ⁊ minas argẽti duas pensantes libras. xx. cyphu3 argẽteũ vnũ pesantẽ libras. x. ⁊ calices misteriales argẽteos pensantes libras duas. Obrulit etiã coronã L. iij. argẽteã pensantẽ libras decẽ fũdũ quoq3 antonianũ pcũ solidoru3 quadraginta. Fecit quoq3 ordinatiões duas p mẽse3 decẽbris: pſbyteros. xv. diacones septẽ: ep̃os p diuersa loca vigintiseptẽ. Sepultus ẽ aũt in cimiterio balbine via ardeatina: ⁊ cessauit episcopat⁹ dies viginti.

Sc̃oꝝ sergij ⁊ bachi: marcelli ⁊ apulei martyꝝ. Oro.

s Anctoꝝ tuoꝝ nos dñe sergij ⁊ bachi: marcelli ⁊ apulei beata merita prosequan͛: ⁊ tuo semper faciãt amore ferventes. Per dñm.

Sc̃oꝝ dionysij sociorũq3 eius añ. super ps. Hi sũt. ps. Laudate pueri. cum ceteris

Rx. Lauerũnt ix. Oro.

Deus qui hodierna die btm̃ dionysiũ ꝟtute cõstãtie î passiõe roborasti: quiq3 illi ad pdicãdũ gentib⁹ gloriam tuã rusticũ ⁊ eleutherium sociare dignatus es: tribue nobis q̃s ex eoꝝ imitatione pro amore tuo ꝓsꝑa mũdi de-

spicere: ꝛ nulla eius aduersa formidare. Per. Lectio. i.

a Um paul⁹ apl̄us apud athenas p̄dicaret ꝛ singula deoꝝ altaria perlustraret: inter cetera repit vnum altare cui erat titul⁹ supscriptus: deo ignoto. Et ait ad dionysiū ariopagitā: Quis est ille de⁹ ignotus? ad quem dionysius. Adhuc inq̄t non ē demōstrat⁹ inter deos: sed ē incognit⁹ nobis ꝛ seculo venturo futur⁹. Ipse eni est de⁹ regnatur⁹ in celo ꝛ in terra ꝛ regnū ei⁹ nō accipiet finem.

Tūc ait paul⁹: Quid R. ii. vobis videt. Hō erit: an spirit⁹. Dionysi⁹ rñdit: Uerus deus ꝛ ver⁹ hō: ꝛ ipse renouatur⁹ ē mūdū. Et ait paul⁹ Illuz deū ego predico vobis quē incognitū appellatis: et sic cepit eis p̄dicare de incarnatiōe ꝛ passione ac resurrectione dn̄i. Tūc dionysius videns hoiem p̄mo cecū quem paul⁹ illumiauerat statiz cū daniari vxore sua ꝛ domo baptiçari se fecit. Lectio. iii.

A paulo aūt p trieniū istructus ꝛ athenieñiū eps̄ ordinatus ipsā ciuitatē ꝛ maximā pte patrie ad christū ꝯuertit. Ueniēs aūt rome post passionē aploꝝ: a scō clemēte direct⁹ in frāciā cū rustico p̄sbytero ꝛ eleutherio diacono: ad vrbē parisi⁹ vbi potissimū colebāt idola, ꝓpauit. R. iiii.

Post multoꝝ itaqꝫ ꝯuersionē fabricata ecclesia: tāta in eo celestis grā enituit q cum sepissime ad ꝓcurationē pontificū idoloꝝ plebes cum armis ad pdendū eū gregatim cōfluerēt: mox illo vise auersa omni seueritate deposita se prosternebāt: aut nimio pauore soluti ab ei⁹ p̄ntia fugie

Diabol⁹ ꝟo hec R. v vidēs ad hoc domicianū cōmouit vt vbicūqꝫ christian⁹ aliqs reperiret: aut sacrificaret idolis: aut exquisitis supplicijs interiret. Prefectus igit fescenin⁹ parisi⁹ ꝯ christianos direct⁹: dionysiū populo p̄dicātē iuenit: statimqꝫ captū colaphiçatū: cōsputū derisum: ꝛ loris durissimis alligatū cū scis rustico ꝛ eleutherio sibi presentari p̄cepit.

Cūqꝫ ad queqꝫ tur R. vi. pissima fescenini cōuicia innocenter ꝛ pie scūs cū socijs

112

rñderet:ecce quedã matrona nobilis virũ suũ a magis illis seductũ improbe q̃rebat̃. Qui statim quesitus ⁊ adductus ad p̃mã fidei cõfessionẽ occisus est. Sancti vero grauissime flagellati in carcerẽ detruduntur. Lectio. vij.

Die vero sequenti post tormẽta cratis ferree bestiaruꝫ ferocium ⁊ clibani crucis signaculo in christi noĩe supe/rata: dionysius iterũ cũ suis socijs ⁊ multis fidelibꝰ carceri mancipat̃: vbi post multam pp̃li exhortationẽ: dum ipse missaꝫ ad cõicãdũ pp̃lm celebraret: apparuit ei dñs cũ imẽso luĩe: ⁊ accipiẽs panẽ scm̃: dedit ei dicẽs: Accipe hoc chare meꝰ q2 mecũ ẽ maxima merces tua Lectio. viij.

Post hec iudici p̃sentati: inuicẽ se exhortantes post orõnẽ flexibꝰ decollant̃. Statiq3 lux imẽsa resplẽduit ⁊ corpꝰ bti dionysij se erexit ⁊ caput suuꝫ inter brachia portauit angelo duce ⁊ celesti luĩe precedẽti: a loco q vocatur mons martyrũ vsq3 ad locum vbi nũc dei ꝓuidentia reqescit.-- Facta ẽ aũt comes Lix.

eiꝰ corpori multitudo celestis exercitꝰ hymnis dulcissimis deũ laudãs: sed ⁊ celos p̃tentia diuinoꝝ spirituũ inumerabilia agmina sunt audita canentia: gloria tibi dñe: adiũcto frequẽtius all'a, ꝓpter quod multi q audierunt crediderũt. Non credẽtes vero timore nimio ꝑcussi fugerũt

Sci eduardi confes. Orõ.

Deus q nos bti eduardi ꝯfessoris tui ãnua solẽ/nitate letificas ꝯcede ꝓpitiꝰ vt cuiꝰ natalicia colimꝰ: per eius ad te exẽpla gradiem̃.

Rex illustr Lj. Per.

Reduardꝰ ex antiqs anglo ꝝ regibus generosa ꝓgenie extitit oriũdus. Quiꝰ pater rex elcheredus: oĩa vo ricardi ducis normanoꝝ filia mater fuit Qui sub parentũ nutritꝰ diligẽtia i etate tenera: spũs sci informatꝰ est disciplina. Vñ cũ eẽt puer int̃ pueros: vitijs qbꝰ illa etas iplicari solet viuebat imunis Lucebat insup in ipsiꝰ exteriori hoĩe interiꝰ species sanctitatis: quedam singularis benignitas eius apparebat in vultu q̃dã in ꝯuersiõe sim

plicitas ⁊ quedam maturi-
tas in incessu. Lectio.ij.
Tandē patre humanis re-
bus exempto fratre etiā in
audita credulitate perēpto:
per regni pontifices ⁊ baro-
nes ē btūs eduardus ī regno
anglo⁊ cōmuni oīū leticia
coronat⁹. Principib⁹ quoq;
de regis successore sollicite i-
sistentib⁹ virgo qdā tanto re-
gi ⁊ sanguinis nobilitate: ⁊
moꝝ honestate couenieus i-
uenit ⁊ inuēta regio diade
mata coronat. Cōuenictes
insimul ī hoc optime cōuene-
rūt vt de castitate seruanda
pactū facerēt ⁊ tenerēt. Sic
q; pseuerat inter eos nō act⁹
cōiugij sed effect⁹ ⁊ cū caste
dilectiōis āplexu manet flos
ꝟginitat intactus. R.iij.
Tante pterea humilitatis
⁊ cōpassionis fuit: vt quen-
dam miserabiliter a natiui
tate cōtractum: tergo supie-
cto proprio a palatio regali
vsq; ad beati petri ecclesiam
⁊ ante ipsius altare portaret
⁊ sic eidem obediens aposto-
lus q hoc ei per ipsū paupe
rē mādauerat: illi quē detu-
lit meruit sospitatē: āno dñi
milesimo sexagesimosexto.
nonis ianuarij salutaribus
sacris hūiliter ac deuote su-
sceptis multis clarus mira-
culis migrauit ad christū Et
iuxta supra dictū altare di-
gnā suis actib⁹ meruit sepul
turā vbi ipso sepe infueniēte
fiūt miracła gł'iosa ad laudē
⁊ honorē dñi nři iesu christi
Sancti calisti pape Oro.
Deus qui ꝯspicis nos
ex nostra infirmitate
deficere: ad amorē tuū nos
misericorditer per sanctorū
tuoꝝ exēpla restaura. Per.
Ex ipsius gestis. Lectio.j.
Calistus papa āno dñi
cc.xxij. sub alexādro ī
peratore martyriū passus: tē-
pore cui⁹ rome pars eminē-
tior diuino incēdio cremata: ⁊
iouis man⁹ sinistra aurea est
liqfacta. Tūc pōtifices ab ī-
peratore petiūt vt dij irati placa
rēt imolatiōib⁹. Die igit io-
uis mane sereno celo qtuor
sacerdotes idoloꝝ fulmine
perierunt: ⁊ ara iouis exusta
sol q obscurat⁹: ita vt ipsus
fugeret extra muros. R.ij.
Palmati⁹ igit ꝯsul accepta
ptāte delēdi christianos per

quos ea fierēt. Calistū trās/ tyberim cū alijs latitātē inq rit: 7 exercecāt milites. Pal mati⁹ aūt territ⁹ imperatori indicat. Dicēte itaq3 ipatore oēs sacrificatū veniūt. Mer curio: ne ↄsularet huius rei Verū iuliana q̄dā sacerdos ac v̄go: a demone possessa ex/ clamauit. Deus Calisti ve/ rus est 7 viuus. Lectio.iii.

Palmati⁹ hoc audiēs currit ad Calistū 7 cū vxore bapti/ çat. Cui⁹ orone vxor simpli cij a palysis liberat ipsa v̄o cū viro 7 multis alijs a Ca/ listo baptiçati sūt. Sz impe rator oēs baptiçatos decolla ri iussit. Calistū aūt quinq3 dieb⁹ sine potu 7 cibo manere fecit. Cū igit Calistū magis cōfortari imperator videret ipsum singulo quoq3 die fu/ stigari p̄cepit demum p fene strā p̄cipitē: alligatūq3 saxo in puteum precipitari iussit. Asteri⁹ presbyter postea in ci miterio callipodij sepeliuit.

Sci luce euāgeliste. Oro.

Interueniat pro nobis q̄s dn̄e scūs tuus lucas euangelista q crucis mortifi/ cationē iugiter in suo corpe ꝓ tui nois amore portauit. P. Ex gestis ei⁹ q extracta sūt de diūsis dicē scōꝝ L.j.

Lucas antiocēsis medi cine artis peritissim⁹ ex/ titit 7 magis grecas litteras q̄3 hebreas sciuit. Vn̄ 7 s̄mo ei⁹ cōptior ē: 7 seculari redo/ let eloquētia Hic p̄us apl'oꝝ discipul⁹ postea pegrinatōis pauli fuit comes indiuidu⁹.

Porro cū iā scripta L.ij. essent euāgelia p mattheum 7 p marcū: scō instigāte spū volumē euāgelij cōdidit q̄dā alti⁹ repetēs 7 audita magis q̄3 visa describēs. Ea aūt ne/ cessitas laboris fuit: vt quia multi alij temere p̄sūpserāt enarrare res q̄ sibi mag erāt ad liqdū apte paulo expone/ te: vel alijs apl'is qui viderāt abstraheret nos a ceterorum narrationibus. Lectio.iij.

Itaq3 nō solū vsq3 ad ascen/ sionē dn̄i suā perduxit nar/ rationē: verū etiā deinceps que per apl'os gesta sunt ita scripsit vt sol⁹ ei⁹ liber fide di gn⁹ haberet de apl'oꝝ actib⁹ narrās: reprobatis oīb⁹ qui non fide q̄ oportuit facta di/ ctaq3 apl'oꝝ scribere ausi sūt.

Qo āt tpe scripserīt ℟.iiij
marcus ⁊ lucas q̃ adhuc ab
ipsis ĩ carne manētibꝰ apl̃is
ꝓbari potuerūt. Dñi āt nu-
tu gerebat̃: vt nō solū apl̃i q
viderāt: ſ; ⁊ discipuli q audi-
tu didicerāt ꝯscriberēt: q̄te-
nꝰ sequētibꝰ ea q̃ nō viderāt
p̄dicādi scribēdiqꝫ fiducia p̄
Et matthēꝰ q ℟.v beret.
dē suscepisse legit̃ ĩcarnatio-
nē dñi ſm regiā stirpē: lucas
aūt ſm sacerdotalē. Et iō nō
habuit preuiatorē lucas sic̃
marcū matthēꝰ: qꝛ regū est
nō eē sine comitū obsequio: sa-
cerdos aūt in scā scōꝝ solus
Pulcherri- ℟.vj. ĩtrabāt
me aūt p vitulū designat̃: q
euāgeliū suū a ministerio tē-
pli p sacerdotiū çacharie ce-
pit: ⁊ ĩ tēpli deuotione cōple-
uit. Et ipsi inquiēs adorātes
regressi sūt hierl̃m cū gaudio
magno: ⁊ erāt sp in tēplo lau-
dātes ⁊ bñdicētes deū. ℟.vij
Cōposuit aūt ⁊ acta aploꝝ
p̄cipueqꝫ bti pauli sicut ipse
viderat: q̃ nudaꝫ qdē sonare
videnť historiā: ⁊ nascentis
ecclesie ĩfantiā texere. Sed si
nouerimꝰ eoꝝ scriptorē lucā
esse medicū aīaduertimꝰ pa-
riter oīa verba illa aīe lāguē-
tis eē medicinā. ℟.viij.
Merito ḡ collaudat̃ a pau-
lo dicēte: Cuiꝰ laus est ĩ euan-
gelio p oēs eccl̃ias. Hoc eniꝫ
de nullo dicit̃ nisi de luca: ſ; ⁊
quāte charitatis erga ipsuꝫ
fuerit: idē apl̃us ad collossen-
ses scripsit dicens: Salutat
vos lucas medicꝰ charissimꝰ
Et ad timotheū: Lucas ē me-
Hic neqꝫ ℟.ix. cū solus.
vxorē vnq̃ꝫ habuit neqꝫ fili-
os: ſ; sine crimīe die noctuqꝫ
deseruiēs dño: octogesimoq̈r-
to vite sue āno spū scō plenꝰ
obijt: ⁊ sepultꝰ est ĩ bithinia
Cuiꝰ qdē ossa regnāte ꝯstā-
tino ꝯstātinopolim sūt trāsla-
ta atqꝫ a cōstātinopolitanis
miro fauore suscepta.

Scōꝝ vndeci miliū v̄ginū.

O Mnipotēs sem- Orō.
pitne deꝰ: q ĩfirma mū-
di eligis vt fortia q̃qꝫ ꝯfūdas
ꝯcede ꝓpitiꝰ: vt q btāꝝ v̄gi-
nū ⁊ martyꝝ tuarū solēnia
colimꝰ: eaꝝ apud te patroci-
nia sentiamꝰ. Per. ℟.j.
Vndecim miliū virgi-
nū passio hoc ordine ce-
lebrata fuit: ĩ britania nāqꝫ
rex qdā christianissimꝰ fuit:

notꝰ noīe flue maurꝰ: q habe
bat filiā noīe vrsulā: hec mi-
rabili honestate sapia ⁊ pul-
chritudine pollebat: adeo vt
eiꝰ fama valde diffunderet.
Rex aūt anglie potentissimꝰ
audita eiꝰ fama btm̄ se repu
tabat si vrsula filio suo vni-
genito in cōiugio sociaretur
Juuenis etiā ad h̄ plurimū
estuabat. Mittūt̄ ḡ nūcij ad
patrē ꝟginis multis ꝓmis-
sionibꝰ ⁊ blāditijs: magnas
adijciētes minas nisi p̄dicto
cōiugio ꝯsentiret. Pat̄ autē
virginis cepit anxiari: tum
q̄ ipsam christianā idolatre
tradere nolebat: tū q̄ ipsam
nolle ꝯsentire sciebat: tū ꝟo
q̄ regis potētiā formidabat
His cognitis ꝟgo ℟. ij.
dn̄z ieiunijs ⁊ orōnibꝰ exora
bat: vt qd agendū eēt inspi-
raret. Cui christꝰ apparens
qd agere deberet: ⁊ que circa
ipsā vētura erāt diligēter in
struxit. Unde ꝑsuasit vt nu-
ptijs ꝯsensū p̄beret: h̄ tn̄ pa-
cto: vt ille rex ⁊ pr̄ suus decē
virgines eidē in solatiū tra-
derēt ⁊ tā sibi q̄ʒ eaꝝ singulis
mille ꝟgines alias sociarēt
Q̄ð ⁊ factū est. Fecerūt igit̄
parare naues vndeci vt per
triēniū dedicarēt virginita-
tē suā ⁊ iuuenis interi bapti
çatꝰ ī fide doceret̄. Que oīa
ad votū facta sūt. Lectio. iij.
Pater aūt dedit ei viros in
comitatu q̊t habebat necessa
rios. Undiq̄ʒ ḡ virgines cō-
fluūt: multiq̄ʒ ꝓperāt ad hoc
spectaculū: ⁊ epī multi sociā-
tur eisdē vna cū scā gerasina
regina sicilie. Lectio. iiij.
Tandē cum btā vrsula oēs
virgines cōuertisset ad chri-
sti fidē: flāte ꝓspero vēto colo
niā vsq̄ʒ ꝑuenerūt: ibiq̄ʒ āge-
lꝰ apparēs predixit eas illic
integro numero reuersuras
ad coronā martyrij capiēdā.
Inde ꝟo iussu āgeli tenden
tes romā: relictis nauibus ī
vrbe basilea pedestres romā
Ad earū ℟. v. deuenerūt.
aūt aduētū papa cyriacꝰ q̄ ⁊
ipse de britania oriūdus fue-
rat: gaudēs cū oī clero sūmo
eas honore suscepit. Qui no
cte eadē rn̄sū accepit q̄ cū eis
martyrio deberet coronari.
Hic demū pōtificatū deserēs
corā oībꝰ licz acclamātibus:
scm̄ virū noīe amethos ī pō-
tificē ordinauit. Lectio. vj.

Post hec maximian⁹ ⁊ affri
can⁹ iniq pncipes romani ce
lo cōmoti ne nimis cresceret
religio christiana: miserunt
ad iuliū cognatū suū princi
pē gētis hunnoꝝ: vt educta
ꝯtra eas exercitu: cū venirēt
coloniā trucidarēt. Beatus
igit cyriac⁹ cū illa nobili mł
titudine romā egressus est.
Eleutheri⁹ q̄z btē vrsule spō
sus patri mortuo i regno suc
cedēs i christo renat⁹: cū ma
tre ⁊ sorore reuertētib⁹ obuia
uit: ⁊ cū oī castitate btē vrsu
le sese passiōis sotiū exhibuit
Oēs igit ꝟgines cū R. vii
pdictis epis coloniā redierūt:
⁊ ipsā iā ab hūnis obsessā in
uenerūt. Quas barbari vidē
tes clamore miro i eas irrue
rūt: ⁊ q̄si lupi i oues seuiētes
totā illā multitudinē occide
Cū aūt ad R. viij. runt.
btā vrsulā puenissent alijs
iugulatis vidēs pnceps exerci
tus mirā ei⁹ pulchritudinē
pmisit q eā sibi in ꝯiugē co
pularet: ꝭ cū illa penit⁹ respu
eret: ille ꝯtēptū se vidēs: di
recta sagicta eam transfixit.
Sicqꝫ gl'iosa ꝟgo martyriū
cōsumauit. Lectio. ix.

Religiosus qdā de his ꝟgi
nib⁹ valde deuot⁹: cū grauit
ifirmaret: vidit qnādā ꝟgi
nē speciosā sibi apparētē ⁊ di
cētē: Ego sū vna ex vndecim
milib⁹ ꝟginibus ⁊ dico tibi
q si oronē dñicā vndeci mili
es dixeris: i hora mortis reci
pies auxiliū. Q̄d cū fecisset
⁊ iungeret clamauit: Fugite
⁊ date locū ꝟginib⁹ venientī
bus. Illis ꝭ recedētib⁹ ⁊ p⁹
paululū reuertētib⁹: ipsum
iuenerūt migrasse ad dñm.

Scōꝝ crispini ⁊ crispinia
ni martyꝝ. Tres dicāt lecti.
de coi plurimoꝝ mrꝝ Orō.

D Eus q nos ꝯcedis scōꝝ
martyꝝ tuoꝝ crispini
⁊ crispiniani natalitia colē
da nob' icēna btitudine ꝺ co
rū societate gaudere. Per.

In vigilia aploꝝ symōis
⁊ iude. Orō.

Concede q̄s ops de⁹ ut sic aploꝝ
tuoꝝ symonis ⁊ iude gl'iosa
natalicia pueni m⁹ sic ad tua
bñficia pmerēda maiestatē
tuā pro nobis ipsi preueniant
Per. Ex gestis eoꝝ. R. j.

S Ymon ⁊ iudas post as
censionē dñi in persi
dem prexerunt: ⁊ iuenientes

ubi duos magos zaroem 7 ar phaxat: q ꝑpt scm̄ mattheū de ethiopia fugerant: doctri nā eoꝝ destruxerūt. Tūc dux regis babylonie ꝯ indos itu rus i ꝑliū ab idolis suis nul lū potuit habere rn̄sū. L.ij.

Pergētes ḡ ad phanū ꝑxi me ciuitatis: cū demonē ꝯsu lerēt. Respondit eis demon: Quia ꝑpt aplos q venerant dij rn̄dere nō possent. Tunc dux aplos ꝑcepit ingri: iue tosq̄ recludi donec reuers' de ꝑlio eos faceret audiri. Apo stoli xp̄o dixerūt ei: vt nūc ma gis deuz verū recognosceret: vt ei' ope vel victoriā obtine ret: vel hostes pacacissimos iueniret. L.iij.

Dixit eis dux: Audiui deos nr̄os vob̄ presētib' nō audē loq̄: Vos ḡ futura ꝑdicite: vt possim' cognoscē finē belli. Apli di xerūt Ut sciatis quātis mēdacijs 7 erroribus demones vos sedu cāt: iubem' eis vt more solito ad q̄sita rn̄deāt. Lectio.iiij.

Tūc demones dixerūt grā de bellū futurū. Tūc apli ri dere ceperūt. Dux autē dixit eis: Me timor iuasit 7 vos ri detis. Dicunt ei apli: Ne ti meas q2 pax nobiscū huc in trauit. Tu ergo expecta vsq̄ cras 7 hac hora veniēt legati indoꝝ postulātes pacē: 7 nū ciātes tras iuasas vestro ipe rio restitutas. Pōtifices aūt aplos irridētes mouerūt du cem ne eis crederet. L.v.

Dux xp̄o pōtifices iussit cuz aplis reseruare: vt ex rei exi tu veraces honorarent: 7 men daces punirent. Factū ē autē i crastinū sicut apli ꝑdixerūt Et cuz dux iratus pōtifices iussisset incēdi: apli ꝑ eis ro gauerūt. Dux ḡ duxit eos ad regē: 7 corā illis duob' mag cūcta ꝑ ordinē referēs: aplos plurimū cōmēdauit. Porro magi illi i oib' ab aplis supe rati 7 ꝯfusi fugerunt ab eis.

Interea dū apli L.vj. in babylonia morarent: conti git vt filia cuiusdaz diuitis quedā ex diaconib' infama ret: eo q̄ perdita virginitate ꝑturiēs moreret. Allato er go ifante vnius diei dicūt ei apli: Dic pueri nomine iesu christi si hoc diacon' iste pre sūpsit? Ad hi ifans: Iste dia con' nūq̄ iquinauit carnem suā. Cū aūt instaret parētes

sui vt ꝺ auctore stupri qreret
rñderũt: Nos inocẽtes absol
uere decet: nocẽtes ꝑdere nõ
Cũ aũt per R. vij. decet.
ãnos qtuordecim apľi per to
tam babyloniã ꝑ̃dicassent: ⁊
baptiçato rege cũ pricipibꝰ:
verbis ⁊ miraculis eccľiam
dilatassent: ꝑ̃dicti magi ĩ vr
be sanir septuaginta tẽploꝝ
põtifices ꝯ̃ apľos cõmouerẽt
Ingressis ꝗ̃ apľis vrbẽ eorũ
põtifices ipsos cõphẽsos ad
tẽplũ solis duxerũt: ⁊ predi
ctis magis astãtibus eos sa
crificare iusserũt. R. viij.
Tũc dixerũt apľi: Ut sciatꝫ
qr hec idola nõ sole ⁊ luna: sꝫ
demonibꝰ plena sũt: ecce vt
exeãt imperamꝰ ⁊ sua simula
cra cõfrigãt. Statimq̃ duo
ethiopes nudi ⁊ nigri cũctis
stupẽtibꝰ de simulacris exie
rũt ⁊ cõfractis idolis cũ di
ris vocibꝰ abscesserũt. R. ix.
Tũc irruẽtes põtifices ĩ eos
ĩterfecerũt eos. In ipsa vero
hora celo sereno tãta fulgura
corruerũt vt tẽplũ triphariã
scinderet: ⁊ illi duo magi in
carbones ictu fulguris verte
rẽtur. Rex aũt põtificũ diui
tijs cõfiscatis: corꝑa apľorũ
ad vrbẽ suã trãstulit: ⁊ super
eos eccľiaꝫ mire magnificẽ
tie fabricauit. In die Orõ
Deus q nos ꝑ btõs apo
stolos tuos symoneꝫ ⁊
iudã ad agnitioneꝫ tui nois
venire tribuisti: da nobis eo
rũ gloriam sempiternã ⁊ ꝓ
ficiẽdo celebrare ⁊ celebrãdo
proficere. Per.
Sci qntini martyris. Orõ.
Presto dñe supplicatõi
bus nr̃is: vt q ex ĩiqui
tate nr̃a reos nos esse cogno
scimꝰ: bti qntini martyris tui
itercessiõe liberemur. Per.
Ex legẽda eiꝰ. Lectio. j.
Quintinus nobilis ro
manꝰ ad vrbẽ ambie
nẽsiũ veniẽs: faciẽsq̃ multa
miracula iussu maximiani
a prefecto vrbis capit: ⁊ ad
defectũ cedentiũ vsq̃ verbe
ratꝰ: carceri mãcipat. Qui
ab ãgelo solutꝰ: ppľo ĩ medio
vrbis ꝑ̃dicauit. Lectio. ij.
Iterũ capit ⁊ ĩ eculeo quoad
rũperent vene distẽtꝰ: neruisq̃
crudis durissime cesus: oleũ
picẽ ⁊ lardũ feruẽtissime tol
lerauit. Cũ ꝗ̃o ꝑ̃fectũ deride
ret tẽtꝰ: calcẽ cũ aceto ⁊ syna
pio ĩ os eiꝰ ꝓiecit. Sꝫ cũ ad

hucimobilis ꝑsisteret iteruꝫ
Quē cū duos ℟. iii. pn̄tat
clauos a capite cruriūten⁹ et
decē iter vngues ⁊ carneꝫ ei
īfixisset: tādē decollari fecit.
Corp⁹ xp̄o i flumine ꝓiectuꝫ
qnq̄gintaqnqꝫ latuit annos
Reuelāte aūt āgelo cuidam
matrone nobili romāe reper
tū: ⁊ redditis ei⁹ pristine luci
oculis: scō martyri ecclesiaꝫ
fundauit: in q̄ honorifice col
collocatum est.
In festiuitate oīuꝫ scōꝝ ad
vs sup ꝓs an̄. O q̄ gloriosū ē
regnū in q̄ cū christo gaudēt oēs
scī amicti stolis albis ⁊ sequūtur
agnū q̄cūqꝫ ierit. ps. Lau. pue.
Et cū ceteris. Caplm.
Ecce ego ioānes vidi al
terū āgelū ascendētē ab ortu
solis habētē signū dei viui: ⁊
clamauit voce magna q̄tuor
āgelis qb⁹ datū ē nocere tre
⁊ mari dicens: nolite nocere
tre ⁊ mari neqꝫ arborib⁹: q̄
adusqꝫ signem⁹ suos dei nr̄i
ī frōtib⁹ eoꝝ. ℟. Concede.
Iesu saluator scl̄i Hym.
redēptis ope subueni: et
pia dei genitrix salutē posce
miseris. Cet⁹ oēs āgelici pa
triarcharū cuncti: ac ꝓphaꝝ
merita nobis precētur venia
Baptista christi preni⁹ ⁊ cla
uiger ethere⁹: cū ceterꝫ apl̄is
nos soluant nexu criminis:
Chor⁹ sacrat⁹ martyꝝ ꝯfes
sio sacerdotū: ⁊ v̄ginalis ca
stitas nos a peccatis abluāt
Electorū suffragia oēsqꝫ ci
ues celici: annuāt votis sup
plicū ⁊ vite poscāt premium
Laus honor virt⁹ glīa deo
patri ⁊ filio: scō sil̄ paraclito
ī sempitna scl̄a. Amē. ℣. Le
tami in dn̄o. Ad mḡt an̄. Bti
estis sci dei oēs q̄ meruistis ꝯsor
tes fieri celestiū virtutū: ⁊ ꝑfrui
ete͂ne claritatis glīa ideoqꝫ preca
mur vt memores nr̄i intercede
re dignemi ꝓ nobis ad dn̄ꝫ deū
Domine Oro. nostr.
De⁹ nr̄ multiplica sup
nos grāꝫ tuā: ⁊ quoꝝ ꝑueni
mus gloriosa solēnia: tribue
subseqī scā ꝓfessiōe leticiaꝫ.
Per. Ad mat. inuit. Regē re
gū dn̄m venite adorem⁹. Quia
ipse est corona scōꝝ oīuꝫ. Hym.
Iesu saluatō. In p noct. an̄
Adesto de⁹ vn⁹ oīpotēs pat ⁊ fi
lius ⁊ spūs scūs. ps. Dn̄e dn̄s.
An̄. Sicut liliū inter spinas sic
amica mea inter filias. ps. Celi
enarrāt. An̄. Laudemus dn̄m

quē laudāt angelicui cherubi ⁊ seriphin scūs scūs scūs ꝓclamāt

ps. Bn̄dic. j. ℣. Letamini i do

Sermo alcuniij vel magistri albini ſm quosdā. Lectio. j.

h Odie dilectiſſimi oīuz sanctoꝝ sub vna solēnitatꝭ leticia celebramus festiuitatez. O vere beata mater ecclesia quam sic honor diuine dignatiōis illuminat: quā vincētiū martyꝝ glorioſus sāguis exornat: quā iuiolate cōfeſſiōis cādida induit virginitas. Floribus ei⁹ nec rose nec lilia desūt. Certe nūc chariſſimi singuli ad vtrosq̄ honores ampliſſimas accipiūt dignitatū coronas: vel de virginitate candidas: vel ꝺ paſſiōe purpureas. ℟. Sū me trinitati simplici deo vna diuinitas equalis gl'ia coet'na maiestas patri ꝓli sanctoq̄ flamini. Qui totum subdit suis orbē legib⁹. ℣. Prestet nobis gratiam deitas btā patris ac nati pariꝰq̄ spūs almi. Qui. Lectio. ij.

In celestib⁹ castris pax ⁊ acies habēt flores suos quibus milites christi coronāt. Dei eni ineffabilis ⁊ imēsa bonitas etiā h̄ ꝓuidit: vt laboꝝ qdētēp⁹ ⁊ agonis n̄ extēdēt nec lōgū facerct aut et'nū sed breue ⁊ vt ita dicaz momētaneū: vt in hac breui vita ⁊ exigua agones eēnt et labores. In illa ħo celesti vita eterna eſſet corona ⁊ p̄mia meritoꝝ. ℟. Felix nāq̄ es sacra virgo maria ⁊ oi laude digniſſima. Quia ex te ort⁹ est sol iusticie christ⁹ de⁹ nr̄. ℣. Ora p populo interueni ꝓ clero intercede ꝓ deuoto femineo sexu sentiant oēs tuū iuuamē q̄cūq̄ celebrant tuā solēnitatē. Quia. L. iij.

p Reuidit quidem vt labores cito finirentur: meritoruz ħo premia sine fine durarent: ⁊ post hui⁹ mūdi tenebras visuri eſſent candidiſſimā lucez: ⁊ accepturi maiorem cunctarum paſſionū acerbitatibus beatitudinem: testāte hoc apostolo vbi ait: Nō sunt cōdigne paſſiones hui⁹ tēporis ad suꝑuētura gloriā q̄ reuelabit in nob̄. ℟. Te sanctum dn̄m in excelsis laudant oēs angeli dicentes: Te decet laus ⁊ honor domine. ℣. Cherubin quoq̄ ⁊ seraphin sanctus ꝓclamant ⁊ oīs celicus ordo dicentes. Te decet. Gloria. Et.

In .ij. noct. an. Inter natos mulierum non surrexit maior ioanne baptista. ps. Bonū est. An. Estote fortes in bello et pugnate cū antiquo serpente et accipietis regnū eternū alla. ps. Bñdicā An. Isti sunt sancti qui pro dei amore minas hominū ptēpserūt sci martyres in regno celorum exultant cum angelis o q̄ preciosa est mors sanctorum qui assidue assistūt añ dñm et ab inuicē nō sūt separati. ps. Deus nr. V. Exultent iusti in cōspectu. R. iiij.

Quam leto sinu de plio reuertētes celestis excepit leticia: de hoste, pstrato trophea ferētibus occurrit. Cū triumphātibus viris etiā femine venerūt q̄ cū sc̄o sexū quoque vicerūt et geminata gl̄ia militie virgines cum pueris teneros ānos virtutibus trāseūtes: sed et cetera fideliū turba aule perpetue regna itrauit: q sinceritatē fidei incōcussis celestiū preceptorum disciplinis vnica pace obseruauerūt. R. Inter natos mulierum nō surrexit maior ioāne baptista. Qui viam dño pparauit in heremo. V. Fuit hō missus a deo cui nomē erat ioannes. Qui. Lectio. v.

Ergo agite fr̄es iter vite aggrediamur ad ciuitatē celestē: i q̄ scripti sumus et ciues decreti. Nō sumus hospites sed ciues scōrū et domestici dei et illius heredes: coheredes aūt christi: huius vrbis nobis ianuas aperiet fortitudo et fiducia latū pbebit ingressū. R. Qui sūt isti q̄ vt nubes volāt Et quasi colūbe ad fenestras suas. V. Candidiores niue nitidiores lacte rubicūdiores ebore anti quo. Et. R. vj.

Quid hac vita beatius vbi nō est paupertatis metus: nō egritudinis ibecillitas. Nemo ibi ledit: nemo irascit: nemo inuidet: cupiditas nulla exardescit. Nullū cibi desideriū: nulla honoris pulsat aut ptātis ābitio. Nullus ibi diaboli metus: isidie demonū nulle fror gehēne pcul: mors neq; corporis neq; aīe: sed imortalitatis munere vita iucūda. Nulla erit tūc vsq; discōdia: sed cūcta cōsona. Trāqlla sīt oīa iugis splēdor. R. Lauerūt stolas suas et cādidas eās fecerūt In sāguine agni. V. Isti sūt q̄ venerunt ex magna tribulatiōe et lauerunt stolas suas. In san. Gl̄ia. In.

In .iij. noct. añ. Sint lumbi vestri p̄cincti n lucerne ardentes in manib⁹ vr̃is ⁊ vos similes ho minib⁹ expectantib⁹ dñm suum quādo reuertatur a nuptijs. ps. Exultate iusti. Añ. Sile est re gnū celoꝝ decē virginib⁹ que ac cipiētes lampades suas exierunt obuiā spōso ⁊ spōse. ps. Eructa Añ. Laudem dicite deo nr̃o oēs sci ei⁹ ⁊ qui timetis deū pusilli ⁊ magni: qm̄ regnauit dñs deus noster oīps: gaudeamus ⁊ exulte mus ⁊ dem⁹ glīam ei. ps. De di lecta. ℣. Isti aūt in p. ℟. viij.

V Er[illegible]ū sup hec oīa est cō sociari angeloꝝ cetib⁹ oīumqꝫ celestiū supnarū vir tutū ɔtubernijs ɔfrui: ⁊ in tueri agmina scōꝝ splēdidi⁹ siderib⁹ micātia: patriarcha rū fide fulgētia: ꝓphetaruꝫ spe letantia: aploꝝ in duode cim tribub⁹ isrl' orbem iudi cantia: mr̃ꝫ purpureis coro nis victorie lucētia: virginū choros cādētia serta gestātes inspicere. ℟. Sint lumbi vr̃i p̄cincti ⁊ lucerne ardētes in ma nib⁹ vestris. Et vos similes ho minib⁹ expectantib⁹ dñm suum quādo reuertatur a nuptijs. ℣. Vigilate ergo qꝛ nescit q̄ hora dñs vr̃ ventur⁹ sit. Et. ℟. viij.

E rege aūt q horūz me dius residet: dicē vox nulla sufficeret Si eni quot tidie nos oporteret tormenta ɔferre: si ipsam gehēnā ꝑuo tpe tollerare: vt christū vide re possem⁹ in glīa venientē ⁊ scōꝝ ei⁹ numero sociari. Nō ne dignū erat pati oē qd̄ tri ste ē: vt tāti boni tanteqꝫ glīe ꝑticipes haberemur. ℟. Au diui vocē de celo veniētē venite oēs virgines sapiētissime. Oleū recōdite in vasis vestris dū spō sus aduenerit. ℣. Media nocte clamor fact⁹ est ecce sponsus ve nit. Oleum recōdi. Lectio. ix.

Q Ue erit fratres kmī il la iustoꝝ glīa: q̄ gran dis leticia cū dñs cepit ꝓ ter renis celestia, ꝓ spiritualib⁹ sempiṫna, ꝓ modicꝫ magna ꝑstare: ⁊ adducere secuꝫ scōs in visiōe paterne glīe: ⁊ facē secū i celestib⁹ ɔsedere suisqꝫ imortalitatē largiri ad quaꝫ eos sui sanguinis viuificatiōe repauit. ℟. Cōcede nobis dñe q̄s veniā delictoꝝ ⁊ intercedēti bus scis quoꝝ hodie solēnia ce e bram⁹ talē nobis tribue deuotio nē. Ut ad eoꝝ peruenire merea

mur societatē. ℟. Adiuuēt nos eorum merita quos ꝓpria impediūt scelera: excuset intercessio accusat quos actio: et qui eis tribuisti celestis palmā triūphi: nobis veniā nō deneges pcti. Ut Gloria Ut. ℣. Orate pro nobis oēs sci dei. In lau. aā. Uidi turbam magnā quam dinumerare nemo poterat ex oib⁹ gētib⁹ stātes ante thronū. Añ. Et oēs angeli stabāt i circuitu throni et ceciderūt in ɔspectu ei⁹ i facies suas et adorauerūt eū. Añ. Redemisti nos dñe de⁹ i sanguine tuo ex oi tribu et lingua et pplo et natiōe et fecisti nos deo nr̄o regnū. Añ. Benedicite dñm oēs electi ei⁹ agite diem leticie et ɔfitemini ei. Añ. Hymn⁹ oib⁹ scis ei⁹ filijs israel pplo appropinquāti sibi gl'ia hec est omnib⁹ scis eius. Cap. Ecce ego ioannes. Hymnus.

C Hriste redēptor oium cōserua tuos famulos: btē sp virginis placat⁹ scis pcib⁹ Btā q3 agmia celestiū spirituū pterita pñtia futura mala pellite. Uates eterni iudicis apl'iq3 dñi: supplicit exposcimus saluari vestris precib⁹. Martyres dei iclyti ɔfessoresq3 lucidi vris oronib⁹ nos ferte i celestib⁹. Chor⁹ sacrarū virginū electorūq3 oium: sil' cū scis oib⁹ ɔsortes christe facite. Gentē auferte perfidam credētiū de finib⁹: vt christi laudes debitas psoluam⁹ alacriter. Laus honor virt⁹. ℣. Mirabilis de⁹ Ad bn. añ. Te gloriosus aploꝝ chor⁹: te ꝓphetarū laudabilis numer⁹: te martyrū cādidat⁹ laudat exercit⁹: te oēs electi voce ɔfitēt vnanimes btā trinitas vnus deus. Orō.

O Mnipotēs sempitne de⁹ q nos oium scōꝝ merita sub vna tribuisti celebritate venerari: qs vt desideratā nob tue ꝓpitiatiōis abundātiā mltiplicatis intcessorib⁹ largiaris. Per. Ad iij. Cap. Ecce ego ioannes. Ria. et ℣. pl'imoꝝ mrꝝ dicāt. Ad vj. a Udiui nūerū signatoꝝ cētū qdragintaqttuor milia signti ex oi tribu filioꝝ isrl'. Cap. Ad ix. Cap.

U Idi turbam magnam quā dinūerare nēo poterat ex oib⁹ gētib⁹ et tribub⁹ et pplis et liguis stātes añ thronum. Ad vs̄ sup ps añ. Uidi turbā. ps. Dixit dñs. Lau. pu. Credidi. In cōuertēdo. Eripe me.

Cap. hym. ℣. vt i pmis vs. Ad mgt an Saluator mūdi salua nos oēs scā dei genitrix virgo sp maria ora p nob: pcib⁹ q̄z scōꝝ apl̄oꝝ martyꝝ ꝛ ꝯfessoꝝ atq̄z sanctaꝝ vginū supplicit petim⁹: vt a malis oibus eruamur bonisq̄ oib⁹ nunc ꝛ sp pfrui mereamur. Per oct. oīuz scōꝝ inuit. sic in die. Ad bn. ꝛ ad magt añe sic i die. Finit vs stati dicāt vespe defūctoꝝ nisi i crastino fuerit dñica. In cōmemō. oīuz fideliū defūctoꝝ ad vs. añ. Placebo dño in regione viuoꝝ. ps. Dilexi. Añ. Heu mihi q2 incolat⁹ me⁹ plōgat⁹ ē. ps. Ad dñm. Añ. Dñs custodit te ab oi malo: custodiat aīam tuam dñs. ps. Leuaui. Añ. Si iniquitates obſuaueris dñe dñe q̄s sustinebit. ps. De pfūdis. Añ. Opa manuū tuaꝝ dñe ne despicias. ps. Cōfitebor tibi dñe in toto corde meo qm̄. Añ. Audiui vocē de celo dicētē mihi beati mortui q̄ i dño moriūt. Cāticū Magnificat Finita añ. post mgt dicat. Pr nr. Quo finito nō pnūciet Et ne nos. s; dicat ps. Lauda aīa mea. ꝛ per Reqē. ēmiet. Scide icat. ℣. A porta iferi. ℟. Erue dñe aīas eoꝝ. ℣. Dñs vobiscum. Orō.

Fideliū de⁹ oīuz ꝯditor ꝛ redēptor: aīab⁹ famuloꝝ famularūq̄ tuaꝝ remissionē cūctoꝝ tribue pctōꝝ: vt indulgētiā quā sp optauerūt: pijs supplicatōib⁹ ꝯsequāt. Qui vi. Nō dicat d⁹ orōne. Dñs vobiscū. nec. Benedicam⁹. s; tm̄. Reqēscāt i pace Amē. In crastino ad mat. ꝛ ad ceteras horas defunctoꝝ non fiant prostrationes.

Si festiuitas oīum scōꝝ sabbato euenerit in crastino totū officiū tā diei q̄ noctis de dñica erit. Et tūc in eadē die post vs de dñica vespere defunctoꝝ dicant vt supra. Ad mat. nō dicat Dñe labia mea. nec. Deus in adiutorium nec Venite. Sed dicto. Pater noster. ℣. Credo. stati incipiat in pmo noct. añ. Dirige dñe de⁹ me⁹ in cōspectu tuo viā meā. ps. Verba. Añ. Conuertere dñe ꝛ eripe animā meā qm̄ nō est in morte qui memor sit tui ps. Domine ne. Añ. Ne quando rapiat vt leo animam meam dum non est qui redimat neq̄ qui saluum faciat. ps. Domine deus meus. ℣. A porta inferi.

Lector nõ petat bñdictionẽ: sed dicto. Pater nr̃. et subiũcto Et ne nos. ac r̃nso. Sz libera. incipiat legere. Lectio .j.

Parce m̃ dñe: nihil eniz sũt dies mei. Quid est hõ q magnificas eũ: aut qd apponis erga eũ cor tuũ? Uisitas eũ diluculo et subito pbas illũ. Usqquo nõ parcis m̃: nec dimitti me vt glutiam saliuã meã? Peccaui. Quid faciam tibi o custos hoĩum. Quare posuisti me cõtrariũ tibi et fact9 sum mihimetipsi grauis cur nõ tollis peccatũ meũ: et q̃re nõ aufers ĩiqtatẽ meã? Ecce nũc pulue dormiã et si mane me q̃sieris nõ subsistã. In fine lectiõis nõ dicat. Tu aũt. sed finita lectione statim incipiat. ℟. Credo qd redẽptor meus viuit et in nouissimo die de terra resurrectur9 sũ: et in carne mea videbo deũ. Saluatorẽ meum. ℣. Quẽ visurus sum ego ipse et nõ ali9 et oculi mei cõspecturi sũt. Salua. Lectio .ij.

Tedet aiaz meã vite mee dimittã aduersum me eloquiũ meũ. Loquar in amaritudine aie mee: dicam deo: Noli me cõdẽnare. Indica m̃ cur me ita iudices? Nũqd bonũ tibi videt si calũnieris et opprimas me op9 manuũ tuaz: et cõsiliũ impioz adiuues? Nũqd oculi carnei tibi sũt: aut sicut videt hõ et tu videbis? Nunqd sic dies hoĩs dies tui: et ãni tui sic hũana sũt tpa vt q̃ras iniqtatẽ meã et pctm̃ meum scruteris? Et scias q nihil impiũ fecerim cum sit nemo q de manu tua possit eruere. ℟. Qui laçarum resuscitasti a monumẽto fetiduz Tu eis dñe dona requiẽ et locuz indulgẽtie. ℣. Qui ventur9 es iudicare viuos et mortuos et seculũ per ignẽ. Tu. Lectio .iij.

Man9 tue dñe fecerunt me et plasmauerunt me totũ in circuitu: et sic repẽte pcipitas me. Memẽto q̃so qd sic lutũ feceris me et in puluerẽ reduces me. Nõne sicut lac mulsisti me: et sic caseũ me coagulasti: Pelle et carnib9 vestisti me: ossib9 et neruis cõpegisti me. Uitã et miãm tribuisti m̃: et visitatio tua custodiuit spm̃ meũ. ℟. Dñe qñ veneris iudicare terrã vbi me abscondã a vultu ire tue. Quia peccaui nimis in vita mea. ℣. Cõ-

missa meo pauesco ꝛ añ te erube
sco dũ veneris iudicare noli me
cōdēnare. Quia. Post resum-
ptionē r̃ñsoriȷ nō dicat. Re-
quiē, sed statim incipiat in ij.
noct. añ. In loco pascue ibi me
collocauit. ps. Dñs regit. Añ.
Delicta iuuētutis mee ꝛ ignorā-
tias meas ne memineris dñe. ps
Ad te dñe leua. Añ. Credo vi-
dere bona dñi in t̃ra viuētiũ. ps
Domin⁹ illuminatio. ℣. In
memoria eterna. Lectio.iiij.

Respōde mihi: quātas
habeo iniqtates ꝛ pec-
cata scelera mea ꝛ delicta ostē-
de mihi. Cur faciē tuā abscō-
dis ꝛ arbitraris me inimicũ
tuũ: Cōtra foliũ qd̓ vēto ra-
pit ostēdis potētiā tuā: ꝛ sti-
pulā siccā pseqũris. Scribis
eni ꝯtra me amaritudines ꝛ
cōsumere me vis pctis adole-
scētie mee. Posuisti in neruo
pedē meũ ꝛ obseruasti oēs se-
mitas meas: ꝛ vestigia pedũ
meoꝝ ꝯsiderasti. Qui quasi
putredo ꝯsumēd⁹ sũ: ꝛ quasi
vestimētũ quod comedit a ti-
nea. ℟. Heu mihi dñe qꝛ pecca-
ui nimis in vita mea quid faciā
miser vbi fugiam nisi ad te deus
me⁹ miserere mei dum veneris
In nouissimo die. ℣. Aia mea
turbata est valde: sed tu domine
succurre ei. In no. Lectio.v.

Homo natus de muliere
breui viuēs tpe: replet
multis miserijs. Qui quasi
flos egredit ꝛ cōterit ꝛ fugit
velut vmbra: ꝛ nũq̃ in eodē
statu pmanet. Et dignũ du-
cis sup huiuscemodi aperire
oculos tuos ꝛ adducere eum
tecũ in iudiciũ. Quis pōt fa-
cere mũdũ de imũdo cōceptũ
semine: Nōne tu q sol⁹. Bre-
ues dies hois sũt numer⁹ mē-
sium ei⁹ apud te ē. Cōstituisti
terminos ei⁹ q pteriri nō po-
terũt. Recede ergo paululũ
abeo vt qescat donec optata
veniat: ꝛ sic mercenarij dies
ei⁹. ℟. Ne recorderis pctā mea
mine. Dũ veneris iudicare secu-
lũ per ignē. ℣. Dirige dñe deus
me⁹ i ꝯspectu tuo viā meā Dũ.
Quis mihi hoc L.vj.
tribuat vt in inferno
ꝓtegas me ꝛ abscondas me
donec ptrāseat furor tu⁹ ꝛ cō-
stituas mihi tēp⁹ i q recorde-
ris mei: Putas ne mortuus
hō rursũ viuat. Cũctis dieb⁹
qb⁹ nũc milito: expecto do-
nec veniat immutatio mea.

Uocabis me ⁊ ego rñdebo tibi
Opeꝛi manuũ tuaꝝ porriges
dexterã. Tu qdẽ gressꝰ meos
dinũerasti. ſꝫ pce pctis meis.
R. Dñe ẜm actum meũ noli me
iudicare: nihil dignũ in ꝯſpectu
tuo egi. Ideo deprecor maieſta
tem tuã vt tu deꝰ deleas iniqui
tatẽ meã. V. Amplius laua me
dñe ab iniuſticia mea: ⁊ a delicto
meo mũda me qꝛ tibi ſoli pecca
ui. Ideo. In .iij. noct. añ. Cõ
placeat tibi dñe vt eripias me do
mine ad adiuuandũ me reſpice.
ps. Expectans. Añ. Sana dñe
animam meã qꝛ peccaui tibi. ps.
Btũs q intelligit. Añ. Siti
uit aĩa mea ad deũ fontẽ viuum
qñ veniã ⁊ appebo añ faciẽ dñi.
ps. Queadmodũ. Añ. Ne tra
das beſtijs animas cõfitẽtes tibi.
V. Et aĩas paupeꝝ tuoꝝ ne obli
uiſcaris in finem. Lectio. vij.
s Piritꝰ meꝰ attenuabit
dies mei breuiabũt et
ſolũ mihi ſupeſt ſepulchꝛuꝫ.
Nõ peccaui ⁊ i amaritudini
bꝰ moraꝛ oculꝰ meꝰ. Libera
me dñe ⁊ pone me iuxta te: ⁊
cuiꝰuis manꝰ pugnet cõtra
me. Dies mei trãſierũt: cogi
tatiões mee diſſipate ſũt tor
quẽtes cor meũ. Noctẽ vte
rũt in diẽ ⁊ rurſum poſt tene
bras ſpero lucẽ. Si ſuſtinue
ro infernꝰ domus mea ẽ: ⁊ in
tenebris ſtraui lectulũ meuꝫ
Putredini dixi: Pater meꝰ
es: mat mea ⁊ ſoror mea ver
mibꝰ. Ubi ẽ ergo nũc pſtola
tio mea ⁊ patientia mea. Tu
es dñe deus meꝰ. R. Peccan
tẽ me qtidie ⁊ nõ me penitẽtẽ ti
mor mortis cõturbat me. Quia
in in inferno nulla ẽ redẽptio mi
ſerere mei deꝰ ⁊ ſalua me. V.
Deꝰ in noĩe tuo ſaluũ me fac ⁊ in
virtute tua libera me. Quia in.
P Elli mee cõſũ. L. viij.
ptis carnibꝰ adheſit os
meũ ⁊ derelicta ſunt tantũ
modo labia circa dẽteſ meos
Miſeremini mei miſeremi
mei ſaltem vos amici mei qꝛ
manꝰ dñi tetigit me. Quare
ꝑſeqmi me ſic deꝰ ⁊ carnibꝰ
meis ſaturami. Quis m tri
buat vt ſcribãt ẜmões mei?
Quis m det vt exarẽt i libro
ſtilo ferreo ⁊ plũbi lamĩa vel
celte ſculpãt i ſilice Scio eni
qꝛ redẽptõ meꝰ viuit ⁊ i nouiſ
ſimo die d tra ſurrecturꝰ ſũ:
⁊ rurſũ circũdabor pelle mea
⁊ i cãne mea videbo deũ Quẽ
viſurꝰ ſũ ego ipſe ⁊ oculi mei

ↄspecturi sūt ⁊ nō ali⁹. Repo
sita ē hec spes mea ī sinu meo.
℟. Memēto mei de⁹ qꝛ vent⁹ ē
vita mea Nec aspiciet me visus
hoīs. ℣. Et nō reuertet oculus
me⁹ vt videat bona. Nec. L. ix.
Quare de vulua eduxisti
me: qui vtinā cōsūpt⁹
essem ne oculus me videret?
Fuissem q̄si nō essem de vte
ro trāslat⁹ ad tumulū. Nun
qd nō paucitas dieꝝ meorū
finietur breui? Dimitte ergo
me vt plāgā paululū dolorē
meū āñq̄ vadam ⁊ nō reuer
tar ad terrā tenebrosā ⁊ oper
tā mortis caligine: terrā mi
serie ⁊ tenebrarū vbi vmbra
mortis ⁊ null⁹ ordo: ſ sempi
ternus horror inhabitat. ℟.
Libera me dñe de morte eterna
in die illa tremēda. Qñ celi mo
uēdi sūt ⁊ t̄ra. Dū veneris iudi
care seculū p ignē. ℣. Dies illa
dies ire dies calamitatis ⁊ mise
rie dies magna ⁊ amara valde.
Qñ. vsq; Dū. ℣. Tremēs fa
ct⁹ sū ego ⁊ timeo dum discussio
venerit atq; vētura ira. Dū. ℣.
Quid ego miserrim⁹ q̇d dicā vl
q̇d faciā dū nil boni perferā añ
tantū iudicē. Qñ. ℣. Nūc chri
ste te petim⁹ miserere q̄s q̇ veni
sti redimere perditos noli dāna
re redēptos. Dum. ℣. Creator
oīuz rex deus q̇ me de limo terre
formasti ⁊ mirabiliter ꝓprio san
guine redemisti: corpusq; meum
lz mō putrescat de sepulchro fa
cies ī die iudicij resuscitari exau
di exaudi me dñe vt aīam meam
ī sinu abrahe p̄iarche tui iubeas
collocari. Libe. Repetito ℟io
inchoet in lau. añ. Exultabūt
dño ossa hūiliata. ps. Misere
re. Añ. Exaudi dñe orōnē meā
ad te oīs caro veniet. ps. Te de
cet. Añ Me suscepit dext̄a tua
dñe. ps De⁹ de⁹. Añ A porta
inferi erue dñe animas eorū. ps.
Ego dixi. Añ. Oīs spūs lau
det dñz. ps Laudate. Ad bn.
añ Ego sū resurrectio ⁊ vita: q̇
credit in me etiā si mortu⁹ fuerit
viuet ⁊ oīs qui viuit ⁊ credit ī me
nō moriet in eternū. Canticū.
Bñdictus. Finita post can
ticū. añ. dicat Pater noster.
⁊ ps. De pfūdis. ſm q; supra
ꝑscriptū ē de ps Laud. aīa.
Deide ℣. ⁊ orō. vt ſ. Ad pri
mā vcō. Pr nr. ⁊ Credo. incī
piat. añ. Requiē. ps De⁹ in
noīe. Btī imaculati. Retri
bue. P⁹ singulos ps nō dica
tur Req̇ē. ſ ī fine oīuz dicat

Requiē eternā dona eis dñe: et lux perpetua luceat eis. Deinde dicat. Cōfiteor. Quo dicto sequit ℣. A porta inferi. Dñs vobiscū. Oremus. Fidelium. Requiescant. Hic ordo seruet ad alias horas diei nisi q Cōfiteor nō dicatur. Preciosa. more solito dicat. Dicta nona termiat officiū mortuorū.

Scōrū quattuor coronatorū.

℟ Presta qs ops deus. Oro

ut q gliosos mres fortes i sua pfessiōe cognouimus pios apud te i nra itercessiōe sentiamus. Per dñm. Ex gestis eorum. Lectio .j.

TEmporibus diocletiani fuerūt quinqz viri scilicet simphorianus: claudius nichostratus: castorius et simplicius ioi sculptura lapidū peritissimi. Hi christiani erāt: sed occulte. Cū autē qr scriptū est. Similes illis fiāt q faciūt ea: imaginē eschulapij facē noluissent: diocletianus qr summe eos dilexit: blādo sermōe ad idolorū culturaz īducere tēta. Ad qd cū nullatenus ℟ .ij. uir. nus flecti posset: iussit loculos plūbeos fieri et eos oēs viuos i eis icludi et pcipitāi i fluuiū. Qd et factū ē die sexto idus nouēbris. Post dies .xlij. qdā noie nicodemus christianus eos leuauit et posuit i domo sua. ℟ .iij.

Post mēses vndecim cū oēs milites cōpelleret ad turificādū imagini eschulapij: qttuor qdē cornicularij .s. seuerus seuerianus carpophorus et victorinus cōsensū nō pbebāt. Quos cesar iussit iterfici plūbatis et corpora eorū i platea canibus iactari. Btūs vero sebastinus nocte tulit ea et sepeliuit. Cū aūt post duos ānos noia eorū repiri nō possēt: iussit melchiades papa vt sexto idus nouēbris sub nominibus claudij simphoriāi nichostrati castorij: et simplicij: dies recoletur eorum.

Sci theodori martyris.

℣ Deus q nos beati theodori martyris tui pfessiōe gliosa circūdas et ptegis: presta nobis ex eius imitatiōe proficere et oratiōe fulciri. Per. Ex gestis eius. Lectio .j.

CUm maximianus et maximus christianos cōpelleret ad imolādū idolis: beatus theodorus hoc renuēs facere: missus

est i carcerem cũ multis aliꝫ
christianis: vbi docebat eos
viã salutis ⁊ ad ꝑseuerãtiaꝫ
aiabat. Tpe aũt oportuno re
perto: tẽplũ matris deoꝝ no
cte ingressus succẽdit illud.
Accusat⁹ ꝓo sup hoc R. ij.
rñdit: Quod feci nõ abnego
deã vestrã succẽdi: q̃ tal͛ ẽ ut
ignis possit eam succendere.
Tũc preses iussit eũ mitti in
carcerẽ vt ibi fame moreret͛.
ꝟ ipse spũ scõ nutriebat͛. Do
min⁹ q̃ꝫ eadẽ nocte apparuit
ei ꝯfortãs eũ. Lectio. iij.
Cuꝫ aũt psalleret: custodes
respiciẽtes ꝑ fenestrã viderũt
ppl͛m multũ vestibus albis
amictũ psallẽtẽ cũ eo ⁊ meru
entes nũciauerũt iudici. Qui
stati veniẽs cũ armatis itro
gressus neminẽ iuenit nisi so
lum theodoꝝ ⁊ timuit valde
ipse ⁊ q cũ eo erãt. Die sequẽ
ti vngulis ferreis nudauerũt
costas ei⁹ psallẽtis ⁊ dicẽtis:
Bñdicã dñm i oĩ tẽpore. Tã
dẽ iussus est igni tradi: ꝟ flã
ma i spẽcie camere facta ẽ et
nõ ardebat ⁊ sine afflictione
emisit spiritum.
Sci martini epi ⁊ cõfessoris
ad vs̃ super ps añ. O btm̃ põ
tificẽ qui tot͞ visceribꝰ diligebat
christũ regem: ⁊ nõ formidabat
iperij pricipatũ: o martine dul
cedo medicamẽtũ ⁊ medice: o sã
ctissima aia quã ⁊ si gladi⁹ perse
cutoris non abstulit tñ palmam
martyrij nõ amisit. Ꝑ. Beatus
martin⁹. Ad mgt añ. O marti
ne o pie q̃ꝫ piũ est gaudere de te o
martine ꝓphetis cõpar aplĩs cõ
sort⁹ ꝑsulũ gẽma fide ⁊ meritis
egregie: pietate mirabilis chari
tate ineffabilis succurre nob̃ nũc
⁊ añ deum. Oratio.
Deus q ꝯspicis quia ex
nulla nr̃a virtute subsistim⁹
ꝯcede ꝓpiti⁹: vt intercessione
bti martini ꝯfessor͞ tui atqꝫ
pontificis contra omnia ad
uersa muniamur. Per.
Eodẽ die sci mẽne mar. Orõ
Presta q̃s oĩps de⁹: vt q
bti mẽne martyris tui
natalicia colim⁹: intercessione
ei⁹ i tui nois amore roborem̃
P. Ad mag. iuit. Adorem⁹
christũ regẽ. Qui eterna sanctũ
martinũ coronauit gl͞ia. In ꝑ
noct. añ. Scũs martin⁹ obituꝫ
suũ lõge añ ꝑsciuit qui ⁊ discipu
los i vnũ ꝯgregauit: atqꝫ sui dis
solutionem iminere predixit. ps
Btũs. Añ. Cũ repẽte viribus

corporis cepit destitui tūc meror
ꝛ luctus oīuz vox plāgētiū vna
q̄ p̄cātiū ne pastor oues deseras
ps. Quare fre. Añ. Scim⁹ qui
dē te pater desiderare christū: ꝫ
salua sē tibi p̄mia tua nr̄i poti⁹
miserere q̄s deseris pr̄ ps. Dñe
m Artin⁹ ex R. j qd.
nobilib⁹ gentilib⁹ na
tus: cū eēt annoꝝ decē inuit̄
parētib⁹ ad ecc̄liā ꝯfugit: se
q̄ cathecuminū fieri postula
uit: Cū aūt eēt annoꝝ duode
cim: heremū ꝯcupiuit: lꝫ de/
sideriū suū tūc nō cōpleuerit
Cū aūt eēt annoꝝ q̄ndeci ra
ptus ꝛ cathenat⁹ miles effe/
ctus est Uno ꝓ suo comite
cōtentus erat: cui versa vice
adeo fuiebat: ut plerūq̄ ei cal
ciamēta detraheret ꝛ ipsa de
tergēt. R. Hic ē martin⁹ elect⁹
dei pōtifex cui dñs p⁹ apl̄os tātā
grāz ꝯferre dignat⁹ ē. Ut in vir
tute trinitat̄ deifice mereret̄ fie/
ri trium mortuoꝝ suscitator ma
gnific⁹. V. Scē trinitatis fidem
martin⁹ ꝯfessus ē. Ut. R. ij.
PEr trienniū ꝓ añ ba
ptismū fuit in armis:
īteger tñ ab his vitijs q̄bus
illud hoīuz gen⁹ īplicari so/
let. Mlt̄a illi circa cōmilito
nes benignitas: mira chari
tas. Patiētia ꝓ atq̄ hūili
tas sup̄ modū frugalitas ꝓ
tanta vt iā nō miles ꝫ mona
chus putaret̄. Propt̄ qd̄ cō/
militones miro cum venera
bant̄ affectu. R. Dū sacramē
ta offerret btūs martin⁹. Glo/
bus igne⁹ apparuit sup̄ caput ei⁹
V. Dū enī ad euz preces emitte
ret ꝛ ꝓ vniuerso grege sibi com/
misso dep̄caret̄. Glob⁹. R. iij
n Ec dū regenerat⁹ ī chri
sto assistebat laboranti
bus: opē ferebat miseris: ale
bat egētes: vestiebat nudos.
Nihil āt sibi ex stipēdijs mi/
litie p̄ter q̄tidianū victuz re/
seruās: de crastino nō cogita
bat. Quodā q̄qz tp̄e cū nihil
p̄ter arma ꝛ vestē habēt me/
diā clamydē algenti pauperi
nudo dedit. R. Btūs martin⁹
obitū suum lōge ante p̄sciuit: di
xitq̄ frib⁹. Dissolutionē sui cor
poris īminē. Quia indicauit se
iā resolui V. Virib⁹ corpis cepit
repēte destitui ꝯuocatisq̄ disci/
pulis ī vnū dixit. Disso Gloria
Quia. In ij. noct. añ. Dñe iā
satis ē q̄ hucusqz certaui: ꝫ q̄ ad

ipſe iuſſeris militabo ac ſi parcẽ
ctati bonũ ẽ m̃ bos qbꝰ timeo ipe
cuſtodias. ps. Cũ iuo. Añ. Ar
tus febre fatiſcentes ſpũi ſeruire
cogebat ſtratuqꝫ ſuo illo nobili
cilitio recubãs nec tr̃a videre iã
dignatꝰ celo totus inbiabat. ps.
Uerba. Añ. Sinite me inq̃t ce
lũ vidẽ ut ſpũs dirigat ad dñm
nihil i me repiet iimicꝰ: ſed ſinꝰ
abrahe me ſuſcipiet ps. Dñe do

Cum ãt eſſet R. iiij.
ãnoꝝ duo de vigiti ad
baptiſmũ ꝯuolauit. Pꝰ ba
ptiſma tñ fere ꝑ bieniũ lꝫ ſo
lo noie militauit ad p̃ces ſui
tribuni: q ſe renũciaturꝝ ſclo
ꝓmittebat. Relicta aũt mi
litia ſcm̃ hilariũ adijt. Cuꝫ
aũt eũ hilariꝰ ſibi vellet artiꝰ
iplicare: ipoſito ſibi diaconij
officio: ⁊ ipſe oĩno reſiſteret
tãq̃ꝫ idignꝰ: obtulit ei officiũ
exorciſte: i q̃ qdã locꝰ iniurie
videret: qḋ ille non repudia
uit. R. Dixerũt diſcipuli ad be
atũ martinũ cur nos pr̃ deſeris:
aut cui nos deſolatos relinquis.
Jnuadent enĩ gregẽ tuũ lupi ra
paces. V. Scimꝰ q̇dẽ deſiderare
te chriſtũ: ſed ſalua ſunt tibi tua
premia: noſtri potiꝰ miſerere q̃s
deſeris. Jn. Lectio. v.

n Ec multo poſt admoni
tus ꝑ ſoporem vt viſita
ret parẽtes q̊s adhuc gẽtili
tas detinebat: de volũtate ſci
hilarij ꝑfectꝰ eſt. Jn via vo
latronẽ ſe iuadẽtem ꝯuertit.
Diabolo i hũana ſpecie ſibi
apparẽti ⁊ dicẽti. Quocũqꝫ
ieris diabolꝰ tibi aduerſabit:
rñdit: Dñs m̃ adiutor: nõ ti
mebo qd faciat m̃ hõ ſtatiqꝫ
ille euanuit. R. Dñe ſi adhuc
populo tuo ſum neceſſarius nõ
recuſo ſubire ꝓpter eos laborem
rẽ. Fiat volũtas tua. V. Satꝫ ẽ
dñe q̃ huc uſqꝫ certaui nec defi
cientẽ cau ſaborẽ etatẽ munia tua
deuotꝰ implebo. Fiat. R. vj.

Matrem quoqꝫ ab erro
re gẽtilitatꝭ abſoluit:
patre in errore perſeuerante.
Multa q̊qꝫ ⁊ grauia ab here
ticis eſt perpeſſus. Tandẽ ad
hilariũ reuerſus ⁊ gratãter
ſuſceptꝰ: nõ longe ſibi mona
ſteriũ collocauit. Quo in tẽ
pore duos mortuos ſuſcita
uit R. Oculis ac manibus i ce
lum ſꝑ intentꝰ. Jnuictũ ab ora
tione ſpm̃ nõ relaxabat. V. No
bili illo ſtratu ſuo in cinere ⁊ cili
tio recũbãs. Jnuictũ. Glia. Jn
uictũ. Jn tertio nocturno añ

Media nocte dñica scũs disces
sit: cui celi ciues mox obuiãt mul
ti audierũt voces ĩ sublime: q̃ et
vitro purior: lacte cãdidior: cãne
q̃z mõstrat⁹ ẽ gẽma sacerdotum
ps. Dñs qs ha. Añ. Glificati
hoĩs viderũt gliam q̃ affuerũt:
nam caro quã cinis sp obtexerat
ita resplẽduit vt quoddã resurre
ctiõis dec⁹ ꝛ extincta pferret. ps
Dñe in vtu. Añ Adest multi
tudo monachorũ ac virginũ: hi
spãli glia pcipue flebãt cũ senti
rent magis eẽ gaudẽdũ: si rõnem
vis doloris admittẽt. ps Dñi ẽ
p Ostea vo fact⁹ R. vij.
archiepus turonensis
idẽ pstãtissime pseuerabat q
pus fuerat. Eadẽ ĩ corde hũi
litas: eadẽ in vestitu vilitas
atq; ita iplebat epi dignita
tẽ: vt ppositũ monachi non
desereret. R. O btm̃ virum in
cui⁹ trãsitu scõx canit numer⁹ an
gelox exultant chori. Omniũq;
celestiũ virtutũ occurrit psallẽ
tiũ exercit⁹. V. Ecclia illi⁹ virtu
te roborat sacerdotes dei reuela
tiõe glificat quẽ michael assum
psit cũ angelis. O iuzq;. R. viij
A Liquãdiu vo adhere
te ad ecclesiam cellula
vsus est: deinde pter inge
tudinẽ frequentãtiũ extra ci
uitatẽ monasteriũ sibi statu
it: in q̃ ex lignis cõtextã cellu
lã habebat. Multa q̃z ꝛ mi
ra in epatu gessit: q̃ vix ligua
valerẽt explicari. R. O quan
tus erat luct⁹ oĩuz quãta pcipue
merẽtiũ lamenta monachorum.
Quia piũ est gaudere martino ꝛ
piũ est flere martinũ. V. Beati
viri corp⁹ vsq; ad locũ sepulchri
hymnis canora celestibus turba
psequit. Quia. Lectio. ix.
D Enicq; moritur⁹ obitum
suũ longe añ psciuit et
pdixit. Cũq; vi febriũ tene
ret: ñ tñ a dei opere cessabat:
fatiscẽtesq; art⁹ spũi seruire
cogebat. In cinere aũt ꝛ cili
tio recũbãs ĩ latus mutari se
nõ pmittebat: dicens: sinite
me celũ respicere vt suo itine
re spũs dirigat ad deũ. Cum
aũt sic loquẽs videt diabolũ
astãtẽ dixit: Quid hic astas
cruenta bestia? nihil ĩ me fu
nestũ repies: sed sinus abrahe
me suscipiet: ꝛ hoc dicẽs tra
didit spm̃. R. Martin⁹ abra
he sinu let⁹ excipit: martin⁹ hic
pauper ꝛ modic⁹ Celũ diues in
gredit hymnis celestib⁹ honora
tur. V. Martin⁹ epus migrauit

a scto viuit i christo gēma sacer/dotū. Celum. Glia. Hym. In laud. aṅ. Dixerunt discipuli ad btm̄ martinū: cur nos pr̄ deser[ ] aut cui nos desolatos relinq̄s: in uadēt eni gregē tuū lupi rapaces Aṅ. Dn̄e si adhuc sum pplo tuo necessari⁹ non recuso laborē: fiat volūtas tua. Aṅ. O vir ineffa/bilē nec labore victū: nec morte vincendū q̄ nec mori timuit nec viuere recusauit. Aṅ. Oculis ac manibus in celum semper inten tus inuictum ab oratione spiri/tū non relaxabat alleluia al. Aṅ. Martin⁹ abrahe sinu let⁹ exci/pit: martin⁹ hic pauper z modi/cus celū diues ingredit hymnis celestib⁹ honoratur. Ad bn. aṅ. O quāt⁹ luct⁹ oiuz quāta preci/pue lamenta monachoz z virgi/nū chori q2 piū est gaudere mar tino: z piū est flere martinū. Ad mgt aṅ. O btm̄ vir cuius ania paradisū possidet: vn̄ exultāt an geli letāt archāgeli: choz⁹ scōrū pclamat turba virginū iuitat: mane nobiscū i eternū. In oct. z ifra resumāt eedē lec. vel de eisdez. Per oct. bti martini nisi i dn̄ica iuit. Regē ɔfessoz dn̄m. Ad bn. p̄o ane dicat z ad mgt q̄tidie sicut in festo.

Sci brictij epi z ɔfessoris

Oro. Deus qs ops de⁹ vt beati brictij cōfessoris tui atq pontificis venerāda solēnitas et deuotionem no/bis augeat z salutē. Per.

Scē helisabeth vidue ad vs super ps aṅ. Letare germania clara felix germine nascētis heli lisabeth ex regali semine. Cap. Mulierē for. R. De paupta palea dū quasi granū germinet. Helisabeth isignis. Here ses ab area fidei disterminauit meritis z signis. V. Aures surdis rese/rat claudis gressū repat cecis dat visū. Helisabeth. Glia. Here.

Hymn⁹. Gaude felix vngaria gaude te chri sti munere: laudis i voce va/ria corde pmas z ope. Heli sabeth scissima de te nascēdo pdijt rite detestans infima: celeste regnū petijt. Terreni regis filia celesti regi placu/it: electū super milia q̄rēs in/uenit tenuit. Coiūcta celi ci uib⁹ vite potat fluie dinis va cās laudib⁹ lum videt i luie. Sit laus pri cū filio scō simł paclito q nos purgatos vitio i regcolloccet celico. V. Ora pro nobis beata. Ad magr aṅ.

Gaude celū t̄ra plaude: dies ad est digna laude: plena dies glīa: qua belisabeth ātiquū castitatis inimicū elisit victoria pia mr̄ 7 materna tuis sacris precibus iteruē trix 7 paterna sis ꝓ nobis oībus. ps. Mgt. Oro Tuorū corda fideliū. Inuitat. Regi deo iubilātes laudū ꝑ insignia: Exultem⁹ venerātes belisabeth solē nia. ps Venite. Hym. Gaude felix. In ꝑ noct. aū Ex ore infantiū laudē deo pficit infantes egētiū dum quasi nutrix reficit. Aū. A calore charitatis cale facti pauperes: iuxta prunas nu / ditatis letāt̄ imemores. Aū. Inq̄nari man⁹ sorde reputās d̄litias ī firmoꝝ mūdo corde tractat imūdicia. ℣. Diffusa ē grā. R. j.

Beata belisabeth illustri regis andree vngarie filia: ex m̄re gerdruda ducissa morauie ꝓgenita: sorore videlz bertoldi pr̄iarche quondam aquilegienꝭ: genere nobilis sed fide ac religione nobilior stirpē nāqꝫ tā nobilē nobilitauit exēplis illustrauit miraculis: 7 decorauit gratia sanctitatis. Hic ab infantia sua religiosis virtuosisqꝫ actib⁹ insteterit quā actor nature supra humanā naturā decorauit sua grā. R. De paupertate.

Que adhuc R. ij. ut existens in habitu pō / pe secularis: marito suo con / sentiēte cuidā magistro conrado de marburga ordinis p̄dicatoꝝ sciētia 7 religione viro īsigni saluo iure matrimoniali intātū obediendū se subdidit vt quicq̄d p̄ciperet ipse: ipsa cū reuerētia 7 multo gaudio adimpleret: vt ex hoc 7 obediētie p̄ciperet meritū 7 dn̄i iesu q̄ fact⁹ ē obediēs vsqꝫ ad mortē imitaret̄ exēplū. R. Ista regis filia hec cōtē ptibilia mundi non elegit: sed se ipsa fortior Seseqꝫ sublimior se sibi subegit ℣. Spm̄ ieiunio carnē sub cilitio iugit̄ castigās. Se.

Felicz pluri R. iij. ma ac diuersa sub p̄dicti magistri manib⁹ verbera correctionūqꝫ flagella sustineret: sic tn̄ eidē obediuit: vt nihil ab ipso ꝓhibitū faceret aut cōmitteret q̄uismodo Aiebatqꝫ. Si hoīem mortalē tātū timeo: q̄to magis dominū de⁹ timēd⁹ ē. In mādatis nāqꝫ ab ipso habuerat vt q̄b⁹ suaꝫ ꝯsciam grauare aut deum offendere cerneret oīo vitaret. R. Madmiranda

bui⁹ mulieris fortitudine q̄ in se vite veteris sic occidit hominē. Et ptātes aeris vertit i formidinem. ℣. Nec pugnatura stadio mēte virum induit femur cīgēs gladio. Et. Glia. Ver. In .ij. noct. an. Ab int⁹ regis filie oīs decor glīe nil foris appetit laudis ⁊ honoris. An. Omniū refugio fortiter adheret duz viri solatio vidua careret. An. Habens celo fundamētū aurū super ⁊ argentū prudenter edificat dū paupe res letificat. ℣. Spē tu. ℟. .iiij.

Vas admirabilis opus excelsi: vas in ardoris operib⁹ rubigine ꝯsūpta cōflatū: vas virtutū liquore cōfectū: odorē vite diffūdēs ⁊ miraculorum pigmēta ꝑpināns helisabeth scissima. Hec siqdē cuz adhuc tenellā teneret etatis infantia celesti erario mirifice collocatur ⁊ molles artus duriori iugo disciplīne premebat ac rudes sensus subferula ex corde rationis informās in eterni regis obsequiū terreni pr̄is sui regis cōmutabat affectū ꝑut in potētia poterat puellaris ℟. Aspernata seculum generosi sanguinis ꝑuipendit titulum.

Apprehēdens eni fusum manus cōsilio victus queri vsū. ℣. In gaçophilatiū vidua cū vidua totum mittens precium. Apprehē i ℟. .v.

Ipsa quidē sue prenūcia sanctitatis ꝑmos limites de perfectōe virtutis igressa incōpositos etatis incessus grauitatis ordine componebat. Frequenter eni iter coeuas puellas occupationibus ociosis intētas: earū consortiū furtiuis gressibus euitans ad ecclesiā properabat: ⁊ oscula deuotissima parietibus imprimens christi laudes quas iperite lingue negabat officiū membrorū nutib⁹ pietatis modulo persoluebat. ℟. Egens egenis largiens sibi nihil retinuit celeste regnū ambiens. Hic presens oē respuit. ℣. Fide grandis spe secura manū mittit ad fortiora. Hic ℟. .vj.

Puerilib⁹ ānis in dei timore trāsactis lantgrauio turingie copulata: ⁊ si ea q̄ de viri sui erāt pudicitia seruata curaret: non min⁹ que dei sunt sequebat̄ mēte sedula: de marie prudētia ⁊ marthe sollicitudīe nō recedēs. Nocturno nāq; tpe

plumaꝝ ſpreta mollicie viri
fugiebat amplexus: oꝛonibꝰ
genuflexionibus occupāda.
Sicqꝫ cuꝫ vir eēt in acubitu
ſuo nardꝰ eius dabat ſcitatꝫ
odoꝛem. ℟. Ceco nato cui nec ſe
des erant oculoꝝ. Inſtrumenta
lucis dedit ⁊ nature decꝰ reddit.
Per momēta tēpoꝝ. ℣. Nouū
hoc ſpectaculū idē iſti vetꝰ chꝛi
renouant miraculū. Inſtrumē
ta. Glia. Per momē. In tcio
noct. añ. Deo decātent oīa qui
vitaꝫ reddit moꝛtuis helisabeth
ſuffragijs ⁊ fugat demonia. Añ
Iuſte lux oꝛta gratie late ſpar-
gens radiū rectis coꝛde ſtudium
ingerit leticie. Añ. Deus palaꝫ
oībus reuelans iuſticiā ſalutarē
gentibꝰ ꝑ hāc infundit grām. ℣.
Adiuuabit eā deꝰ. L. vij.
Viduis singulis pietatꝫ
officijs dedita: licꝫ ex-
teriꝰ induta regalibꝰ ne ter-
reni viri offendere oculos vi
deret: interius tñ cū cilicino
tegmine celeſtē ſponſū gere-
bat abſconditū. Viduis: pu
pill: egrotꝭ: carceꝝ incluſis:
ergaſtul ⁊ egētibꝰ ſingłaria
ſbuentionū miſtrāda reme-
dia. Hāc ⁊ papa gregoꝛiꝰ no
nus ſuſcepit ī filiā: ꝓtexit de
uotā: eius ſancte inchoatōis
ꝓpoſitū vſqꝫ in felicē exituꝫ
multa ſolicitudine ꝓſecutꝰ
eſt. Cuius ſitibūdam animā
verbi celeſtꝫ potauit irriguo
euāgelica eruditōe refecit. ℟.
Famulis ſe famulā fecit hec btā
coquine ſqualoꝛibꝰ gaudet detur
pata ⁊ coꝛ gerens indefeſſū. De-
biles debilioꝛ poꝛtat ad ſeceſſuꝫ
℣. Sic ſedula paupercula lauit
iſtos illis ſtrauit. Debi. L. viij
ſ Icqꝫ regina ſaba ſapi
entia ſalomonis iſtru
cta ſalutiferꝝ bibēs hymbꝛē:
tot ꝓtulit manipulos bono-
rū opeꝝ: quot ſuſcepit ſemīa
pꝛeceptoꝝ que chꝛiſto ſpōſo
cupiens ſociari terreni ſpon
ſi cepit declinari ꝯſoꝛtiuꝫ: de
cuius rebus nec ꝯtingere vo
lebat veſci: niſi de redditibꝰ
ꝓpꝛijs vel licite cōquiſitis.
Cuꝫ autē theutoniā grauis
vrgeret inedia captata viri
beniuolentia fidelis ⁊ pꝛoui
da diſpenſatrix ſuꝑ afflictos
pia geſtans viſcera domꝰ ſue
frumenta egētibꝰ erogat: cu
piēs ī cel metere qđ ꝑ manꝰ
paupeꝝ ſeminabat in terris

℟. Aman in patibulo cū hester
appēdit holofernis dexterā in ca
put extendit. Et suum a pericu-
lo ppl'm defendit. ℣. Manum
mittēs ad fortia sic vicit inocētia
Et suum a pericu. Lectio. ix.

Iamq3 a viri lege soluta
depositis secularis xe-
nijs quibꝰ iterdū exteriꝰ per
ꝯformitatē seculariū vtebat̄
ne mēs cultui religiōis ascri
pta puluere mundano sorde-
sceret: vilis tunice decore ve-
stitur: ac diuitiarū contēpta
iactātia ⁊ generositate parē-
tuz nobilissimis orta natali-
bus se mūdo fecit ignobilē:
vt nobilitaret̄ i celis ⁊ ꝓ co-
rona sumēs cinerē ⁊ ciliciuz
pro fascia pectora pallebant
ora ieiunijs abstinētie tenui
tate cōfecta: ⁊ martyrē iā ad
huc viuētē caro ꝓ mortua te
stabat̄. Nec post plurima dā
na rerꝫ: post diuersas īiurias
⁊ opprobria ꝗ̄ a suis vasallis
post mortē viri sustinuit pro
oibꝰ deo gratias egit: ⁊ te deū
laudamꝰ sepissime decātare
fecit: sciēs ꝙ ꝑ multas tribu
latiōes ⁊ angustias deo esset
acceptior ⁊ regno celico apti-
or. Tādē āno dn̄i. M. cc. xxj.
reddit spm̄ creatori. ℟. O lā-
pas ecclesie riuos fūdēs olei: me-
dicina gr̄e nutrimētū fidei. Tu-
telā presta pauidis calorē minus
feruidis: languidis medelaz. ℣.
Tu dei saturitas oliua fructife-
ra cuiꝰ lucet puritas ⁊ resplēdēt
opera. Tutelam. Gl'ia. Langui.
In laud. an̄. Dn̄s helisabeth
induit decore cuiꝰ nūc sedes pa-
rata ē in honore. An̄. Deo cum
leticia seruiēs puella: sub magi-
stri māibꝰ sustinet flagella. An̄.
Nec ad deū sitiēs ⁊ currēs in siti
carnis desiderijs didicit remitti
An̄. Domo rebꝰ dū ablatis mē-
dicat hospitiū in camino pauper
tatis bn̄ dicit dn̄m. An̄. In tan
tis virtutibꝰ famule fidelis lau-
dat' oīs spūs dn̄m de celis. Cap.
Mulierē fortē. Hymnus.

Lęta stupet turigia fra-
ctis nature regulis dū
per scē suffragia mirāda fiūt
seculis. Vita defunctis red
ditur egris confert̄ sanitas
claudꝰ directe gradit̄: cecos
illustrat claritas. Hāc ergo
dignis laudibus: nostra col-
laudat concio: que nos ꝓ fu-
sis p̄cibus dei cōmēdet filio.
Sic laus patri cuz filio. ℣.
Audi filia. Ad bn̄. an̄. Cornu

salutis hodie in turribus ecclesie
dñs erexit: q̃ de manu philistei
castra protexit fidei: ac in viam
gr̃e pacis ꝛ iusticie plurimos di/
rexit. ps. Bñdic aia. Ad mgt
añ. Exultet vox ecclesie nã caput
supbie helisabeth cõtriuit hodie
que nõ exaudiuit vocẽ exactoris
cuiꝰ intercessio nos ab hoc exilio
reuertentes societ angelorũ cho
ris. Magnificat.

Scẽ cecilie ꝟginis ꝛ mar
tyris ad mgt añ. Uirgo glio
sa sp euãgeliũ christi gerebat in
pectore nõ diebꝰ neqꝫ noctibus a
colloquijs diuinis ꝛ orone cessabat

Deus q nos an/ Orõ.
nua btẽ cecilie ꝟginis
ꝛ martyris tue solẽnitate leti
ficas: da vt quã veneramur
officio: etiã pie ꝯuersatõis se
q̃mur exẽplo Per. Ad mat.
in pmo noct. añ. Cecilia ꝟgo
almachiũ exupabat tyburtiũ et
valerianũ ad coronas vocabat.
ps. Dñe dñs. Añ. Expãsis ma
nibꝰ orabat ad dñm vt eã eripet
de iimicis. ps. Celi. Añ. Cilicio
cecilia mẽbra domabat deũ ge/
mitibꝰ exorabat. ps. Domini.

Ex gestis eius. Lectio. j.

c Ecilia ex preclaro gene
re romanorũ ab ipsis cu
nabulis in fide christi nutri/
ta: diebꝰ ac noctibꝰ ꝟginita/
tẽ suã cõseruari a dño pcaba
tur. Cilicio ꝟo ad carnẽ idu/
ta desup auratis vestibꝰ tegeba
tur. Despõsata ãt cuidã iuue
ni valeriano dũ dies nuptia
lis istaret: biduanis ꝛ tridu
anis ieiunijs orãs se scis oi/
bus cõmedabat vt suã pudi/
citiã custodiret. ℟. Cãtãtibꝰ
organis cecilia virgo in corde suo
soli dño decãtabat dicẽs fiat dñe
cor meũ ꝛ corpꝰ meũ imaculatũ
vt nõ cõfũdar. ℣. Biduanis ac
triduanis ieiunijs orãs suã dño
pudicitiã cõmẽdebat dicẽs Fiat.

Cum hec ageret Lc. ij.
cecilia sponsũ i cubicu
lo sic hortabat. Secretũ kmẽ
tibi volo dicere: si te illud sub
iuramẽto pmiseris obsuare
Quo iurãte angelũ inqt dei
habeo amatorẽ: q si vel leuiter
senserit q tu castitatẽ meam
violare psumas: ꝯ te grauis/
sime irascet. Si ꝟo castitatẽ
meã custodias ita q̃ʒ te dili
get sicẽ me ꝛ ondet tibi gloriã
suã. ℟. O btã cecilia que duos
frẽs ꝯuertisti: almachiũ iudicẽ su
pasti. Urbanũ epm i vultu ãge
lico demõstrasti. ℣. Btã es vir

go ⁊ gl'iosa ⁊ bñdict' s'mo oris tui
Tunc vale/ R. iiij. Va-
rian' timore correpte': si
vis inquit vt credã quod di/
cis: ostẽde mihi ipsũ angelũ.
Cecilia respõdit. Si mihi cre
das ⁊ te baptiçare permittas
poteris eũ videre. Statimq̃
valerian' perexit: ⁊ s'm signa
que acceperat inuenit sanctuz
vrbanũ papã. Cui cum dixis
set v'ba cecilie gauisus ẽ val
de. R. Virgo gloriosa semp' euã
geliuz christi gerebat in pectore.
Et nõ dieb' neq̃ noctibus vaca
bat. A colloquijs diuinis ⁊ orone.
V. Cilicio cecilia membra doma
bat deũ gemitib' exorabat. Et.
Gloria. A col. In .ij. noc. añ.
Dñe iesu christe seminator casti
cõsilij: suscipe seminum fructus
quos in cecilia semiasti. ps. Eru
ctauit. Añ. Beata cecilia dixit
ad tyburtiũ: hodie te fateor meũ
esse cognatũ: q2 amor dei te fecit
eẽ cõtẽptorẽ idolor2. ps. Deus
noster. Añ. Fiat dñe cor meũ ⁊
corp' meũ imaculatũ vt nõ ɔfũ/
dar. ps. Fũdamẽta. R. iiij.
Tunc subito apparuit
in niueis vestib' qdaz
senex tenẽs librũ litteris au/
reis scriptum. Quod vidẽs
valerian' legit sic: Un' deus
vna fides vnũ baptisma. Et
dixit ei senex: Credis ita esse
Exclamauit valerian' dicẽs
Nõ est aliud quod veri' pos/
sit credi. Et statim senex ille
disparuit. Ualerian' vero ba/
ptiçat' ad ceciliam redijt. R.
Cilicio cecilia mẽbra domabat:
deum gemitibus exorabat. Al/
machium exuperabat tyburtiuz
⁊ valerianum ad coronas voca/
bat. V. Non diebus neq̃ nocti/
bus vacabat a colloquijs diui/
nis ⁊ orone. Al. Lectio. v.
Viditq̃ p'ri' angelũ ce
cilie orãti stãtẽ: q duas
coronas ex rosis ⁊ lilijs ferẽs
alterã cecilie: alterã valeria/
no dedit dicens: Istas coro/
nas mũdo corde ⁊ corpe cu/
stodite q2 nec vnq̃ marcescẽt
nec odorẽ amittẽt. Post hec
q̃t disparẽte ãgelo: tyburti'
frater valeriani ad eos igres/
sus est: ⁊ statim mirari cepit
vnde tant' odor rosarum ⁊ li
liorũ spiraret. R. Cecilia me
misit ad vos vt ostendatis mihi
scm̃ vrbanũ. Quia ad ipsũ hẽo se
creta q̃ pferã. V. Cũq̃ p signo
accepiq̃ bñdictõz ei' ducite me ad
scm̃ antistitẽ. Quia. Lectio. vj

DIcit ei valerianꝰ. Sic
me orāte hūc odorē sen
sisti: ita coronas q̄s ex lilijs ⁊
rosis habemꝰ: si mihi credi-
deris cernes. Tunc cecilia ⁊
valerianꝰ ita tyburtio p̄dica-
uerūt ꝙ ad fidem ꝯuersus ⁊
a scō vrbano baptiçatꝰ ē. Et
tantā deinceps dei grām ha-
buit ꝙ āgelos quottidie vi-
dēs quicq̄d a deo petebat ac-
cipiebat. ℟. Ceciliā intra cubi-
culū orantē inuenit ⁊ iuxta eam
stantē angelū dn̄i. Quē videns
valerianꝰ. Nimio terrore corre-
ptus ē. ℣. Angelꝰ dn̄i descendit
de celo ⁊ lumē refulsit in habita-
culo. Quē. Glia. Ni. In .iij.
noct. añ. Credimꝰ christū filiū
dei verū deū eē qui sibi talē ele-
git famulā. ps. Cantate. j. Añ.
Nos sciētes nomē scm̄ oino ne-
gare nō possumꝰ. ps. Dn̄s reg̃.
ex. Añ. Tūc valerianꝰ perrexit
ad antistitē ⁊ signo quod accepe-
rat inuenit sanctum vrbanū. ps
Cantate. .ij. .L. vij.
p Ost hec p̄fectus amal-
chius iussit vt valerianus ⁊
tyburtiꝰ sacrificarēt aut de-
collari perirēt. Et cū ducerēt
ita maximo corniculario pre-
fecti predicauerūt ꝙ cū ad fi-
dem cōuerterūt. Ipsi quoq̧
carnifices cōuersi sunt ⁊ ba-
ptiçati. Mane autē facto a
scā cecilia cōfortati extra vr-
bem educūt: ⁊ nolētes sacri-
ficare pariter decollant. ℟.
Dn̄e iesu christe pastor bone se-
minator casti cōsilij: suscipe se-
minū fructꝰ quos in cecilia semi-
nasti. Cecilia famula tua quasi
apis tibi argumentosa deseruit.
℣. Nā sponsū quē quasi leonē
ferocē accepit ad te q̄si agnū mā-
suetissimū destinauit. Cecilia.
TUnc maxi- .L. viij.
mus cū iuramēto asse-
rebat in hora passiōis eoꝝ vi-
disse āgelos fulgētes ⁊ aīas
eoꝝ de corpore quasi ꝟgines
de thalamo exeūtes: quas ī
gremio suo ī celū angeli de-
tulerūt. ℟. Btā cecilia dixit ty-
burtio: hodie te fateor meū esse
cognatū. Quia amor dei te fecit
eē cōtēptorē idoloꝝ. ℣. Sic enī
amor dei mihi fratrē tuū cōiugē
fecit ita te mihi cognatū faciet.
Beata ceci- .L. ix. Quia.
q̄ cecilia cū duceret vt
sacrificaret cōuertit de cōco-
mitātibꝰ plusq̄ q̄dringētos
Tūc almachius iussit eā in
bullienti balneo cōcremari.

Cumqꝫ ibi die itegro cū nocte quasi i frigido loco remāsis/set: iussit eaȝ i ipso balneo de/collari. Quū spiculator ſtrio ictu percussit: ⁊ caput ei⁹ am putare nō potuit ⁊ sic eam se minecē dereliquit. Que tri/duo supuiuēs: ⁊ fideles ꝯfor tās dimisit cuncta q̄ habuit. ℟. Dū aurora finē daret cecilia dixit: Eya milites christi abijci/te opera tenebraꝝ induamini ar/ma lucis. ℣. Cecilia valedicens fratrib⁹ ⁊ exhortās eos ait. Eya. Gl'ia. Et. In laud. añ. Cantā tibus organis cecilia soli dño de cantabat dicēs: fiat cor meū im/maculatū vt nō cōfundar. Añ. Est secretuȝ valeriane quod tibi volo dicere: angelum dei habeo amatoreȝ qui nimio çelo custo/dit corp⁹ meū Añ. Valerianus in cubiculo ceciliā cū āgelo oran tē iuenit. Añ. Bñdico te pr̄ dñi mei iesu christi qꝛ per filiū tuum extinct⁹ ē ignis a latere meo. Añ Cecilia famula tua domie quasi apis tibi argumētosa deseruit. Ad bn. añ. Dū aurora finē da ret cecilia exclamauit dicēs: eya milites christi abijcite opera te/nebraꝝ ⁊ induamini arma lucis. Sancti clementis pape ⁊ martyris. Ad mḡt añ Dedi/sti dñe habitaculū martyri tuo clemēti in mari in modū templi marmorei āgelicis manibus pre paratum p̄bens iter pp̄lo terre vt enarrēt mirabilia tua. Orō.

Deus qui nos ānua bti̅ clemētis martyris tui atqꝫ pōtificis solēnitate leti/ficas cōcede ꝓpitius vt cui⁹ natalitia colimus: virtuteȝ q̄ꝫ passiōis imitemur. Per. Mēo. de scā cecilia ꝑ añam. Triduanas a dño poposci indu/cias vt domuȝ meam dño eccle/siam consecrarē. Ex gestis ei⁹.

Clemēs papa Lectio. j. terti⁹ post beatū petruȝ ita morum ornamētis polle/bat ꝙ oibus christiāis ⁊ etiā iudeis ⁊ gentilib⁹ complice/bat. Cum itaqꝫ theodorā vxo rem sisinnꝗ: ab idolatria cō/uersam in castitate manere suaderet sisinnius çelo duct⁹ ecclesiam occulte intrauit vo lēs scire cur illa ecclesiam sic frequētaret. At vbi clemens orauit ita cecus ⁊ surdus fa/ctus est ꝙ pueris suis dixit: vt se foras eijcerēt. Sed illi gyrātes per totam ecclesiam ianuaȝ eius inuenire nō po/

terāt. ℟. Iste sanctus. ℣. ij.
Audiēs ergo theodora
per puerū q̄ ita cecus
⁊ surdus eēt: post missam ro-
gauit sanctū clemētē pro eo.
Tūc scūs clemēs pfect⁹ cum
ipsa ad eū: iuenit eū apt̄s ocu
lis nihil vidētē ⁊ nihil peni
tus audiētē. Cūq̄ p eo oras-
set ⁊ ille vidēt ⁊ audiret pu-
tās magice se delusum: iussit
s̄uis suis vt clemētē ligarēt ⁊
trahrēt. ℟. Posuisti do. ℣. iij.
a At illi ligantes ⁊ distra
hētes colūnā: putabāt:
sicut sisinnio videbat̄ q̄ scm̄
clementē vinctum traherēt.
Tūc sanct⁹ clemēs abscessit
monens theodorā vt p viro
suo semp oraret donec eū dn̄s
visitaret. Flēti itaq̄ theodo-
re ⁊ orāti ad vesp̄ꝝ apparuit
scūs petr⁹ dicēs p te salu⁹ erit
sisinni⁹ Et hoc dicēs abcessit
℟. Orem⁹ oēs ad dn̄z iesū chri
stū dixit btūs clemēs vt pfessori
bus suis fontis venas apiat. Ut
de bn̄ficijs eius gratulemur. ℣.
Qui pcussit i deserto syna petrā
⁊ fluxerūt aq̄ i abūdātia ip̄e nobis
laticē effluētē iptiat. Ut. Glia
Sisinni⁹ ꝗ̄z ℣. iiij. Ut
theodorā vocauit obse
crans vt p se oraret ⁊ scm̄ cle
mētem ad se venire rogaret.
Tūc illa scm̄ clemētem addu
xit. Qui sisinniū de fide istru
ens ipsū cū alijs mlt̄s d̄ domo
ei⁹ baptiçauit. ℟. Btūs vir.
t Unc comes sacro- ℣. v
rū publi⁹ targni⁹ pecu-
niā multis dedit: ⁊ ɔtra scm̄
clemētē maximā seditionē cō
mouit. Sz mamertin⁹ p̄fect⁹
adductū sibi cū videret pru-
dēter ad oīa rn̄dē: mādauit
traiano q̄ clemetē epm q nī-
hil mali fecerat: sic ppl̄s accu
sasset. ℟. Dn̄e puenisti. ℣. vj.
At ille remādauit eum
aut sacrificare aut ire
i exiliū: qđ ⁊ fcm̄ ē. Profect⁹
āt i exiliū i isulā trāspōtinā
inuenit ibi plusq̄ duo milia
christianoꝝ iādudū ad secan
da marmora dānatoꝝ. Qui
vidētes scm̄ clēmētez stati in
fletū ⁊ lachrymas prupꝰūt.
Quos cū ille i dn̄o ɔfortasset
⁊ a sex milib⁹ aquā d̄ferri au
disset: orauit dn̄m vt fontem
suis ɔfessoribus aperiret. ℟.
Orante scō clemēte apparuit ei
agn⁹ dei. De sb cui⁹ pede fons vi
u⁹ emanat Fluis impet⁹ letificat
ciuitatē dei. ℣. Cūq̄ orōnē com

plesset ꝛ hincinde circũspiceret vidit supra mõtẽ agnũ stantẽ. De. Gloria. Fluminis. R. vij.

P Ost orõnẽ ꝑo circũspiciẽs vidit agnũ stãtẽ ꝛ erecto pede dextro q̃si locũ ostendentẽ. Tũc clemẽs intelligẽs deũ eẽ quẽ sol⁹ ipse videbat: ꝑrexit ad locũ oib⁹ pcipiẽs vt ibi foderẽt. Qđ cũ fieret statim aq̃s exeũtib⁹ fõs erupit. Ad hãc famã ꝛ sciviri doctrinã i vna die qngenti ꝛ ãpli⁹ baptiçati sũt: ꝛ infra ãnũ septuagita ecctias ↄstituerũt. R. Stola iucũdita. R. viij.

P Ost tres ãnos audiẽs dux traian⁹ quẽdã ducẽ illuc misit q solũ clemẽtẽ ligata ad collũ ei⁹ ãcora pcepit i mari submergi. Cũ ãt christiani deũ orarẽt vt corp⁹ sui martyris demõstrarẽt statim mare p tria miliaria recessit Et igressi iuenerũt in modũ tẽpli marmorei habitaculũ: et ibi i archa saxea corp⁹ sci clemẽtis ꝛ ãcorã iuxͣ eũ. R. Corona aurea.

r Euclatũ R. ix.

E aũt discipulis ne euz tolleret. In oi ãt ãno die passiõis ei⁹ recedẽ ↄsueuit mare dieb⁹ septẽ: ꝛ aduenientib⁹ sic cũ pbere iter p tria miliaria. Post lapsũ ꝑo tpis cessauit miraculũ ꝑpter pctã inhabitãtiũ. Tpe ꝑo hadriãi pape trãslatũ ẽ corp⁹ ei⁹ romã: ꝛ requiescit i ecctia q̃ dr sci clemẽtis. R. Dedisti dñe habitaculũ mrĩ tuo clemẽti i mari in modũ tẽpli marmore ei ãgelicis mãib⁹ ꝑparatũ iter pbẽs pplo tre. Ut enarrent mirabilia tua. V. Hoc dñe ad laudẽ ꝛ gloriã nois tui fieri voluisti. Ut. Gloria. Ut. In lau. añ. Orãte scõ clemẽte appuit ei agn⁹ dei. Añ. Nõ meis merit̃ ad vos me misit dñs vr̃is coronis pticipẽ me fieri. Añ. Vidi supra mõtẽ agnũ stãtẽ de sub cui⁹ pede fons viu⁹ emanat. Añ. De sub cui⁹ pede fons viu⁹ emanat fluis impet⁹ letificat ciuitatẽ dei. Añ. Oẽs gẽtes per gyrũ crediderũt chrõ dño. Ad bn. añ. Orem⁹ oẽs ad dñm iesũ christũ vt cõfessorib⁹ suis fontis venas aperiat. Ad mgt añ. Inuenerũt i modũ tẽpli mamorei habitaculũ a deo paratũ.

Sci chrysogoni

A Desto dñe mr̃is Oro supplicatõib⁹ nr̃is vt q ex iniq̃tate nr̃a reos nos esse cognoscim⁹ bti chrysogoni martyris tui intercessiõe liberemĩ. per.

Ex gestis eius. Lectio. j.

c Hrysogonus iussu dio/ cletiani in carcerē īclu/ dit: vbi scē anastasie alimo/ nijs fouebat. Quā vir ꝑpter hoc artissima custodia tenu/ it. Ipsa aūt scō chrysogono epistolā misit rogans vt pro se oraret quoniā īmanissime affligebatur. Lectio. ij.

Qui sanctus mox rescribit: suadēs ad patiētiā quia post egritudinē sanitas recupat. Postq̄ morte vitā deus pro mittit. Nā inquit hic mun/ dus mare ꝑcellosū est et ea nauis que bn̄ē clauis solida ta et affixa suffert tempestatē nō et ea que solida est durat s; dissoluit et naufragiū pa/ titur. R. iij.

Igitur o chri/ sti famula ad crucis tropheū tota mēte cōfuge: et teipsam p̄para ad opus dei. Tandē diocletian⁹ aquileie partib⁹ posit⁹: ceteris christianis oc/ cisis: Chrysogonū p̄sentari iubet. Cui inquit: accipe po/ testatē ꝑfecture tue: et gene/ ris tui ꝯsulatum: et sacrifica dijs. Ad quē chrysogonus. vnū i celo dn̄ū adoro et digni tates tuas tanq̄ lutū cōtēno

Mox iussu diocletiani duci tur ad quēdā locū ibiq̄ decol latus est corpus vero cū capi te. Jesus presbyt sepeliuit.

Scē katherine ꝟginis et martyris ad v̄s super p̄s an̄.

Virginis eximie katherine mar tyris alme festa celebrare da no/ bis rex pie christe. R. Virgo fla gellat.

Hym.

Katherine collaudem⁹ ꝟtutū insi gnia: cordis ei p̄sentemus et oris obsequia: vt ab ipsa re/ portem⁹ equa laudis p̄mia: Kulta fide katherina iudi/ cem maxentiū: nō formidat lex diuina sic firmat eloquiū q̄ cōfutat ex doctrina docto/ res gētiliū. Victi christū cō fitēt relictis erroib⁹ iudex iubēt vt cremēt nec pilis aut vestib⁹: ignis nocet s; torrēt iustis corporib⁹. Gloria et ho nor deo vsq̄q̄ altissimo vna patri filioq̄ inclyto paclito cui laus ē et ptās ꝑ eterna se/ cula. Amē. Ad magt an̄. In/ clyta scē virginis katherine solē nia suscipiat alacriter pia mater ecclesia aue virgo deo digna aue dulcis et benigna obtīe nob gaudia q̄ possides cū glia. Orō.

Deus qui dedisti legem

moysi i sūmitate mont̄ synai z in codē loco corp⁹ beate katherine virginis z martyris tue per sanctos angelos tuos mirabiliter collocasti: concede ꝓpitius: vt eius meritis et ītercessione ad montē q christ⁹ est valeam⁹ ꝑuenire. Per eūdē. Ad matu. inuit. Adoretur virginū rex in seculoꝝ secula Qui katherine virgini contulit celestia. ps. Venite. Hymn⁹ P Ange lingua gl'iose virginis martyriuz gēme iubar p̄ciose descēdat in medium ut illustret tenebrose mētis domiciliū Blandimētis rex molit̄ virginē seducere: nec ꝓmissis emollit̄ nec terret̄ verbere cōpedit̄ custodit̄ retro clausa carcere. Clause lumē ne claudat̄ illucet porphirio q regine federat̄ fidei collegio: quoꝝ fidem imitat̄ ducētena cōtio. Gloria z honore deo. Lectio. j.

f Uit in ciuitate alexandria virgo katherina ānoꝝ duo de viginti speciosa valde ab īfantia studijs liberalibus sufficientissime erudita Que costi regi vnica ipso defuncto familiā gubernabat Cū autē maxentius in tēplo idolis īmolaret ipsa se ingerēs ipsum sup errorē huiusmodi sic confudit vt verbis eius rn̄dere nō posset. R. Ueni sponsa. Lectio. ij

T Unc iperator ipsa sub custodia reseruata: misit litteras per diuersas ꝓuincias vt oēs rhetores cōuenirent. Cū igit̄ quinquaginta in oī sapientia eruditi venissent z intellexissent se vocatos ut cū puella disputarēt: ait vnus: O magnū iperatoris cōsiliū vt hac de causa tot sapiētissimos īuitaret. R. Propter veritatē. Lectio. iij.

i Nterim certificata virgo p nūciū de cōflictu crastino se domino cōmēdauit. Et ecce angel⁹ orāti apparuit: exhortās eā ad cōstantiā: z p̄dicens ei oratoꝝ cōuersionē z martyriū. Sequēti die añ cesarem inito cōflictu: tanta fuit i ei⁹ labijs diffusa grā: vt oratores i aliq̄ ꝯtradicere nescientes dicerēt iperatori: Nisi secta deoꝝ ꝓbabiliorē eē ostenderis: ecce oēs ꝯuertimur ad christū. R. Nobilis z pulchra prudens katherina puella. Fla-

grat amore dei. Spernit vaga gaudia mundi. ℣. Cui rex carne p̄r fuerat reginaq̧ mr̄. Fla. Glia

Adhec ℟. iiii. Sper. tyrān⁹ furibūd⁹ fecit eos igne cremari. Sz vestib⁹ ꝛ capillis eoꝝ illesis: ꝛ vultib⁹ eoꝝ q̄si roseis apparētib⁹ multi crediderūt i christum Post hec cū tyrānus ꝟginē emolliri nō posset blāditijs vl̄ ꝓmissis: expoliatā ꝛ scorpionib⁹ cesā: trudi iussit i carcerē: ꝛ ibi fame ꝛ siti diebus duodeci cruciari. Sz angeli visitātes eādē ꝛ locū claritate replētes custodes i stuporē verterūt. ℟. Grata. ℟. v.

i Ntereatyrāno ꝓ causis emergētib⁹ recedente regina mlta passa ꝑ visū i nocte d̄ puella alloq̄r porphyriū p̄ncipē militie fidelē i secret] Et igressi ad eā viderūt claritatē mirabilē: viderūt etiā angelos plagas ei⁹ vnguēto circūfouētes. ℟. Hec ē vir. ℟. vi

Viderūt etiā seniores i mirabili claritate. Et accipiēs katherina coronaz de capite vni⁹ illoꝝ ꝛ iponēs regine dixit ei: Forti aio esto qr p⁹ triduū itura es ad celū Cōfortauit aūt ꝛ porphyriū exponens ei premia celestia. Que oīa cuz retulisset: pl⁹ q̄z cū ducētis militib⁹ ꝯuersi sūt ad christū ℟. Virgo flagellat̄ cruciāda fame religat̄ carcē clausa manet lux celica fusa refulget Fragrat odor Dulces cātāt celi agmia laudes. ℣. Spōsus amat spōsā saluator visitat illā. Fra. Glia. Dulces. ℟. vij.

d Emū cuz dn̄s cibū ei ꝑ colūbā mistrasset ꝛ i fine dierū duodeci cū mltitudie angeloꝝ ꝛ ꝟginū eidē apparēs ad tolerātiā aniasset: regress⁹ tyrān⁹ iussit eā educi. Cū aūt rote horribiles sibi parēt̄ ipa orāte ꝯfracte sūt: ꝛ q̄si q̄tuor milia gētiliū necauerūt. ℟.

Tunc ℟. viii. Audiui. regina deposito timore ꝓsiliēs i icrepationē tyrāni: auulsis mamill̄ gladio martyriū ꝯsumauit. Porphyri⁹ q̄z eā sepeliēs: ꝛ milites supdicti q crediderāt āputat̄ capitib⁹ martyriū cōpleuerūt. Virgo ꝟo ducta ad martyriū dū oraret ꝓ se ꝛ sui mēoriā agētib⁹ fcā ē vox ad eā dicēs: Ueni dilecta mea: ecce beatitudinis ianua apit̄. His ꝟo q passionē tuā celebrauerint: opē de celis ꝓmitto. ℟.

Ueni electa mea. K. ix.
Acta ãt hac voce mox
de collata ē: fluxitq lac p sã
guie. Accedētes ãt ãgeli cor
p⁹ ei⁹ p aera detulerūt i mōtē
synai vbi inf innũera miracu
la q fiũt ibidē: h est vnũ insi
gne q de sepulchro ipsi⁹ oleũ
icessant dz emanare. Passa
ē ãt feria vj^a hora tĩa in hoc
imitata passionē saluatoris.
R. Percussa gladio dat lac p sã
guine collo. Quã man⁹ angelica
Sepeliuit vertice syna. V. Mē
bris virgineis olei fluit vnda sa
lubris Quaz. Glia. Sepe. In
lau. añ. Passionē glĩose virgis
katherine deuote plebs celebret
fidel q sui memores deo ɔmēdet
meritis 7 iuuet bñficijs. Añ. Po⁹
plurima supplicia martyr alma
ad decollãdũ ē ducta ad celũ tē
dēs oclos: collũ submittit gladio
orãs dat gliaz deo. Añ. Expecto
p te gladiũ rex bõe tu meũ collo
ca i padiso spũ: 7 fac mĩaz meã
agētib⁹ mēoriã. Añ. Uox de cel
insonuit: veni electa mea: veni i
tra thalamum spõsi tui q postu
las ipetrasti q te laudãt salui fiēt
Añ. Quia deuote laudibus tui
mēoriã virgo recolim⁹ o btã ka
therina ora p nob qsum⁹
Resens dies ex Hym
pēdat i ei⁹ pconiũ cui⁹ vit⁹ di
latat i ore laudãtiũ: si gestoꝝ
teneat finis 7 initiũ. Immi
nēte passiōe vgo hec inserit
asseqt iesu bone qd a te petie
rit: suo qsqs i agone memor
mei fuerit. In h caput ãpu
tat fluit lac cũ sãguie: ãgeloꝝ
subleuat corp⁹ m̃ltitudine: 7
synai collocat in supmo cul
mine. Glia 7 honor deo. Ad
bn. añ. Prudēs 7 vigilãs vgo
qlis es cũ spõso illo q te elegit o
mũdo: q̃ pulchra es q̃ mirabil
quãta luce spectabil int syō iuuē
culas 7 birlz filias thalamo gau
des regio cõiuncta dei filio. Ad
vs hym. Katherine col. Ad
mgt añ. Aue virginũ gēma ka
therina aue spõsa reg regũ glio
sa: aue viua christi hostia tua ve
nerãtib⁹ procinia: impetrata nõ
deneges suffragia. Scõꝝ vi
tal 7 agricole martyꝝ. Tres
lec. de coi plimoꝝ mar. Oro
Aqs ops de⁹ vt q btõꝝ
mrꝝ tuoꝝ vital 7 agri
cole solēnia colim⁹ coꝝ apud
te intcessiõib⁹ adiuuemũ. P.
Sci saturnini martyris. Oro
Eus q nos bti saturni
ni martyris tui conce
dis natalitio pfrui: eius nos
tribue meritis adiuuari. Per

In sanctificatione virginis marie ad vs añ. Christus ante mundi cõstitutionẽ in sinu sui patris puidit salutifera sue matris scificationẽ. ps. Laudate pue. cũ rel. Cap. Ab initio 7 añ scla. R. Fiat pax oipotẽs tua in virtute 7 mater tua prepotens pro nr̃a stet salute. V. Gẽtes desideriũ suũ adipleuitq̃ celeste gaudiũ per mariã possidebit. Ad mḡt añ. Uirgo maṫ regia deuz magnificauit dũ verbo concepit filiũ q̃ cuncta creauit: confortat oẽs fragiles; cibat esurientes; et exaltet secum humiles scificatõz eius recolẽtes. Oro.

Supplicationẽ seruoꝝ tuoꝝ deus miserator exaudi ut qui in sanctificatione beate marie 7c. Ad mat inuitat. Uenite natum virginis oẽs adoremus. Et de sanctificatiõe virginis oẽs iubilemus. ps. Uenite. Hymn⁹. Quem terra. In j nocṫ. añ. Matri sue ori dus tunc subiecit: dum super celi agmina eam sedere fecit. ps. Dñe dñs nr̄. Añ. Non sunt loquele habite marie nec sermones quib⁹ laudeṫ debite q̃ vincit ratiões. ps. Celi enar. Añ. Ezechiel portã rex glorie intrauit dum per vocẽ gabrielis mariã scificauit. ps. Dñi est terra. V. Scã dei genitrix. L. j.

Beata 7 gloriosa dei genitrix virgo maria ex tribu iuda 7 regia stirpe dauid orta: anteq̃ nata est sanctificata: cuius parentes iusti erant añ deũ 7 homines 7 sine querela in oĩbus preceptis incedentes: oẽm substãtiam suã trifariã diuidebãt: vnã pro triũpho 7 seruitorib⁹ eius. Aliã peregrinis 7 pauperibus: tertiã suo vsui reseruabant. R. Hodie sanctificata ẽ virgo gloriosa q̃ celi regis maṫ est: 7 sũme gratiosa hec mater ẽ 7 filia: hic filius 7 pater: quis audiuit talia. Que hec virgo sit et mater. V. Hec pia mens credidit oĩs ratio huic cedit. Que. L. ij.

Et ita per annos viginti ex cõiugio, plẽ nõ habẽtes: vouerũt sese deo si eis sobolẽ donaret eam suo seruitio manciparẽt: hui⁹ rei grã singulis ãnis tribus vicib⁹ festis precipuis hierusalem frequẽtabãt. R. Clara per miracula hoc festum celebrandum legiṫ per secula 7 solẽniçandum Unio nam corporis cum anima

creata huius sacre virginis mox
ē sanctificata. ℣. Hec ē laudāda
deuotius ⁊ celebrāda. Unionā.
Ubi dum ℟. iij.
offerre vellet ioachim
cum alijs: sacerdos eum re/
pulit: quia esset sterilis non
deberet cum ceteris interesse
diuinis. Sicq; ꝯfusus abijt
ad suos pastores: nec domū
reuersurus grandes ob dolo/
res. Cui angelus apparuit
ne turbaret innotuit: naz ex
anna ei⁹ inclyta filia sanctis
sima eēt ꝓcessura ℟. Quis ti
mor esse poterit quas virga iesse
protegit a fallentis hostis ira. ℣
De venie vena miseros hec gra
tia plena protegit. In secundo
noct. añ. Cor marie verbuz bo
num prorsus eructauit dum an/
gelus per celi domū eam saluta
uit. ps. Eructauit. Añ. Suuz
tabernaculuz christ⁹ sanctifica/
uit marie sanctuariū secreto dū
intrauit. ps. Deus noster. Añ.
Gloriosa modo sunt de te virgo
benedicta ꝓphetata sepi⁹ ⁊ iā cō/
pleta scripta: nam dum deū cō/
cipis nō fuerunt ficta. ps. Fun/
damenta. Lectio. iiij.
a Anne quoqz angel⁹ hec
omnia nūciauit: ⁊ ut in por/
ta aurea viro obuiaret. Ubi
mutua visione gaudentes et
donū dei expectantes ad ꝓ
pria redierunt. ℟. Ut vitrū
nō leditur sole penetrauit: sic il
lesa creditur post partū ⁊ añ Fe
lix hec puella deū generauit. Et
pascentē ori suo lacte pauit. ℣.
Qui generauit matrē generauit
⁊ filia prez. Et. Lectio. v.
Cuius cōceptionē cele/
brandā non dū confir
mauit ecclesia romana quia
an tūc sanctificata fuerit re/
manet dubia, eo nō q̄ eēt tūc
habuit in rerū natura. Sed
postq̄ anima eius cōiuncta
fuit corpori etiam sanctifica
ta tunc esse nō est licitū dubi
tari. Quā sanctificationem
predicandā ⁊ magnis laudi
bus credimus esse colendam
℟. Aue syon vrbs ornata nostre
fortitudis ī te salus ē locata mū/
di multitudinis. Lectulus tuus
ē vallatus sexagenis fortissimis:
sed ⁊ lilijs adornatus in lenis iu
pernorum angelis. ℣. O maria
flos virtutis arcem nobis da sa
lutis ⁊ beatitudinis. Lectulus.
f Felix igitur ℟. vj.
mater āna concepit et
peperit hanc filiam beatissi/

mā quā vocauerunt nomine mariam: ⁊ cōpleto eius allactatiōis tpe ad templū dñi cū oblationib⁹ adduxerūt. ℟. Zelus rore maduit dum virgo cōcipiebat rub⁹ igne caluit. Qñ christū pariebat. ℣. Mūdo sol tunc oritur ⁊ salus nr̄a aperit. Quando. In tertio noct. añ. Salutare dñi i die fit de die qui salutem domini per partuȝ dat marie. ps. Cantate. Añ. De maria virgine dominus regnauit: ⁊ qui natus sine semine mortem nr̄am strauit. ps. Domin⁹ regnauit. Añ. In cōspectu domini regis iubilate ⁊ mr̄i sue virgini hymnū decantate. ps. Cantate. ℣. Initiū sancti euangelij scdm̄ mattheū.

Liber generatiōis iesu christi filij dauid filij abrahā. ⁊ rel. Omel. beati gregorij pape. Lectio. vij.

Audistis charissimi incarnationis dominice sacramentuȝ: audistis ⁊ genealogie domini fundamentū: quomodo parētes dominus dignatus est habere in terris qui fons est rerū oīum ⁊ suprema gubernat in celis

℟. Tu vōx apłoꝝ ⁊ corona martyrum: scientia doctoꝝ: tu regina virginū electoꝝ omniū salus nostra singularis. Celeste nobis gaudium post mortem largiaris. ℣. Tu cum ꝓle pia spes nr̄a vnica maria. Cele. Lectio. viij.

Sed cur tanta patrum series numerosa recitatur: ⁊ tamen duoꝝ tm̄ filii⁹ dauid ⁊ abrahe domin⁹ nūcupatur: sed hec questio cito soluit si facta diuit⁹ vtriusqȝ promissio recensetur. ℟. Tu misericordie mater ⁊ regina in valle miserie custodia ruina ob festa specialia tua gaudiosa. Duc nos ad celi gaudia virgo gloriosa. ℣. Tu sine spina rosa mater domini speciosa. Duc. Lectio. ix.

Abrahe eni diuina voce dictū est: In semie tuo benedicētur omnes gentes. Et dauid dicit: De fructu ventris tui ponā super sedeȝ tuā: ⁊ quia specialiter ꝓmissus ē istis: ideo hoꝝ filius ⁊ non alioꝝ dicitur christus. ℟. Hec ē illa nubecula quaȝ dominus tetēdit speciosis peculis: per quā ad nos descendit nō solū iudicatur⁹ sed ⁊ pro nobis passur⁹

Mortem paruipendit. V. Re-
gales delitie mire suauitatis pu-
lulat hec vinea de qua beatis bo-
trus cipri oritur omnis suauitatis
Mortez. Gloria. Mortē. In
laud. añ. Indutus fortitudine
deus 7 virtute dum nascitur de
virgine humana ꝑ salute. Añ.
Seruite cum leticia virgini ma
rie que fuit; dei gratia sanctifica-
ta ista die. Añ. Sitiuit in te do
mine anima marie cuz passus es
pro homine tue mortis die. Añ
Christo benedicite omnes crea
ture marie festum agite dei pari
ture. Añ. In sanctis nos quoti
die deum laudemus 7 matrē ei9
virginem pre cunctis honorem9
Ad bn. añ. Insuper inuict9 exi
stat deus benedictus qui se dedit
ante patrē nobis deniqȝ matrez
ante se vocauit 7 nos suo sangui
ne lauit. Ad mgt añ. Deposuit
gentes dominus de sede potētes
dum elatos strauit humiles pa-
rentes releuauit ad celi quando
genuere mariam.

Incipit officiū cōe scōrū festiuitates aplōꝝ ⁊ euāgelistaꝝ fiāt totū dur ex tēp⁹ paschale ad vš sup ps. aū. Estote fortes i bello ⁊ pugnate cū antiq̄ serpēte ⁊ accipiet̄ regnū et̄nū al. Infra.lxx. Dic dñs. Cap

Iam nō estis hospites ⁊ aduene: s̄ estis ciues scōꝝ ⁊ domestici dei supedificati sup fūdamētū aplōꝝ ⁊ ꝓphetaꝝ ipso sūmo āgulari lapide christo iesu. ℞. Uos estis. Hymn⁹.

Exultet celū laudib⁹ resultet t̄ra gaudijs: apostoloꝝ gl̄iaȝ sacra canūt solēnia Uos secli iusti iudices ⁊ vera mūdi lumia: votis p̄camur cordiū audite p̄ces supplicū. Qui celū v̄bo clauditis seraſq̄ ei⁹ soluitis: nos a pctis oibus soluite iussu q̄s. Quoꝝ p̄cepto subdit̄ sal⁹ ⁊ lāguor oiuȝ sanate egros moribus nos reddētes v̄tutibus Ut cū iudex aduenerit christ⁹ i fine secli: nos sempiterni gaudij faciat esse compotes. Deo pr̄i sit gl̄ia. ℣. In oēm t̄rā ex. so. eo. Ad mḡt aū. Beati eritis cū vos oderint hoīes ⁊ cū sepauerint vos ⁊ exprobrauerint ⁊ eiecerint nomē v̄r̄m tāq̄ malū propter filium hominis: gaudete ⁊ exultate: ecce enim merces vestra multa est in celo. Ad mat. inuitatorium. Gaudete ⁊ exultate Quia nomia vestra scripta sūt i celis. Hym. Exultet celū In p̄ nock. aū. In oēm terrā exiuit son⁹ eoꝝ ⁊ i fines orbis terre verba eoꝝ. ps. Celi. Aū. Clamauerunt iusti ⁊ dñs exaudiuit eos. ps. Bñdicā. Aū. Cōstitues eos principes sup oēm terraȝ memores erūt nois tui dñe. ps. Eructau. ℣. In oēȝ. ℞. Ecce ego mitto vos sicut oues i medio lupoꝝ dicit dñs. Estote ḡ prudētes sicut serpētes ⁊ simplices sicut colūbe. ℣. Tradēt eni vos in cōcilijs ⁊ i synagogis suis flagellabūt vos. Esto. ℞. Tollite iugū meū sup vos dicit dñs: ⁊ discite q2 mitis sū ⁊ hūilis corde Iugū eni meū suaue ē ⁊ on⁹ meū leue. ℣. Et iuenie⁊ requiē aiab⁹ v̄r̄is. Iugū. ℞. Dū steterit̄ aū reges ⁊ p̄sides nolite cogitare quō aut q̄d loq̄mini Dabit̄ eni vobis i illa hora quid loq̄mi. ℣. Nō eni vos estis q̄ loquimi s̄ sp̄us pr̄is v̄r̄i q̄ loq̄t̄ i vob. Da. Gl̄ia. Da

In.ij.noct.añ. Principes populoꝝ ꝯgregati sũt cũ deo abrahã.ps. Oĩs gẽtes. Añ. Dedisti hereditatẽ timẽtibꝰ nomẽ tuũ dñe.ps. Exaudi deꝰ. Añ. Annũciauerũt opa dei ⁊ facta eiꝰ intellexerũt.ps. Exaudi deꝰ orõnẽ. ℣. Cõstitues eos pncipes super oẽs trrã. ℟ Memores erũt nois tui dñe. ℟. Uidi cõiũctos viros hñtes splẽdidas vestes: et ãgelꝰ dñi locutus ẽ ad me dicẽs: Isti sũt viri sci facti amici dei. ℣. Uidi ãgelũ dei volãtẽ ꝑ mediũ celi voce magna clamãtẽ ⁊ dicẽtẽ. Isti. ℟. Isti sũt triũphatores ⁊ amici dei q ꝯtẽnẽtes iussa pncipiũ meruerũt pmia eterna. Mõ coronãt ⁊ accipiũt palmã. ℣. Isti sũt q venerũt ex magna tribulatõe ⁊ lauerũt stolas suas in sanguĩe agni. Mõ. ℟. Uos estis lux mũdi dič dñs. Qui in patiẽtia vrã possidebitis aĩas vestras. ℣ Et ego dispono vobis sic disposuit mihi pater meꝰ regnũ vt edatis ⁊ bibatis super mẽsam meã i regno meo. Qui. Gloria. Uos. In.iij.noct.añ Peccatoꝝ ꝯfringã cornua ⁊ exaltabunt cornua iusti. ps Cõfitebimur. Añ. Lux orta ẽ iusto ⁊ rectis corde leticia. ps. Dñs reg. exult.

Añ. Custodiebãt testimonia eiꝰ ⁊ pcepta eius que dedit illis. ps. Dñs regna. irasc. ℣. Nimis honorati sũt amici tui deus. ℟. Nimis ꝯfortatꝰ ẽ pncipatꝰ eoꝝ. ℟. Isti sũt viri sci quos elegit dñs in charitate nõ ficta: ⁊ dedit illis gloriã sempiternã. Quorũ doctrina fulget ecclia vt sole ⁊ luna. ℣. In oẽm terrã exiuit sonꝰ eoꝝ ⁊ i fines orbis terre vba eoꝝ. Quoꝝ. ℟. Qui sũt isti q vt nubes volãt. Et qsi colũbe ad fenestras suas. ℣. Candidiores niue nitidiores lacte: rubicũdiores ebore antiquo. Et. ℟. Gregẽ tuum pastor eterne nõ deseras: sed per btõs aplos tuos. Perpetua defensione custodias. ℣. Protege dñe populũ tuũ ⁊ aploꝝ tuoꝝ patrocinio cõfidẽtẽ. Perpe: Gla. Per. ℣. Dedisti hereditatẽ. ℟ Timẽtibꝰ nomẽ tuũ. In laud. añ. Hoc est pceptũ meũ vt diligatis inuicẽ sicut dilexi vos. ps. Dñs regna. Añ. Maiorẽ charitatẽ nemo habet vt aiam suã ponat qs p amicis suis. Añ. Uos amici mei estis si feceritis que pcipio vobis dič dñs Añ. Beati pacifici bti mundo corde qm ipsi deũ videbũt. Añ. In patiẽtia vestra possidebitis aĩas vestras.

Cap. Jam nō estis. Hym.
E Terna christi munera
apłoꝝ gl'iaz: laudes ca‑
nētes debitas letꝫ canam⁹ mē
tib⁹. Ecclesiaꝝ pncipes belli
triūphales duces: celestis au
le milites ⁊ vera mūdi lumia
Deuota sctoꝝ fides iuicta
spes credentiū: perfecta chri‑
sti charitas mundi triūphat
pncipē. In his patna gl'ia i
his volūtas spūs exultat i his
fili⁹ celū replet gaudijs. Te
nūc redēptor qs vt ipsoꝝ con
sortio iūgas pcātes fuulos i
sempiterna scl'a. Amē. ℣. An
nūciauerūt opa dei. ℞. Et facta
ei⁹ itellexerūt. Ad bn. an. Uos
q̄ secuti estis me sedebitis sup se‑
des iudicātes duodecim trib⁹ isrl'
dic dn̄s. Ad. iij. Cap. Jā non
estis. ℞. Jn oēm terrā. Exiuit
son⁹ eoꝝ. all'a al'. ℣. Et i fines or‑
bis t're verba eoꝝ. Al'. Gl'ia. Jn.
℣ Cōstitues. Ad. vj. Capl'm.
PEr man⁹ aūt apłoꝝ fie
bāt sig̃ ⁊ pdigia mlt'a
i plebe. ℞. Cōstitues eos pncipes
Sup oēz t'rā al'. al'. ℣. Mēores
erūt nois tui dn̄e. Al'. Gl'ia Cō.
℣. Nimis honorati sūt. Ad ix.
Tűbāt apl'i gaudē‑ Cap.
tes a ɔspcū concilij q̄m

digni habiti sūt p noie iesu
ɔtumeliā pati. ℞. Nimis ho‑
norati sūt. Amici tui de⁹ al'. al'. ℣.
Nimis ɔfortat⁹ ē pncipat⁹ eorū.
Al'. Gl'ia. Ni. ℣ Annūciauerūt
Jsti ℣. dicāt cū All'. Lcꝫ qn
iterdicūt. Ad vs. sup ps an.
Hoc ē. ps Dixit dn̄s. Laud.
pu. Credidi. Jn cōūtē. Dn̄e
pbasti. Cap. hym. ℣. vt in p
vs. Ad mḡt an Jn regene
ratiōe cū sederit fili⁹ hois i sede
maiestatꝭ sue sedebitꝭ ⁊ vos iudicā
tes duodeci tribus isrl' dicit dn̄s.
Jn coi euangeli︦ste ad vs.
QUi timet deū Cap.
faciet bona: ⁊ q ɔtinēs
ē iusticie apphēdit illā: ⁊ ob‑
uiabit illi q̄si mr̄ honorifica‑
ta. Ad mḡt an Ecce ego ioānes
vidi ostiū apertū i celo: ⁊ ecce se‑
des posita erat i eo ⁊ in medio se‑
dis ⁊ in circuitu ei⁹ q̄ttuor aialia
plena oculis an̄ ⁊ retro ⁊ dabant
gl'iam ⁊ honorē ⁊ bn̄dictionē se‑
dēti sup thronū viuēti i scl'a scl'oꝝ
Ad mat. iuit. Regem euāgeli
staꝝ dn̄m. Uenite adorem⁹. Jn
lau. Cap Qui timet. Ad bn.
an̄. Jn medio ⁊ in circuitu sedis
dei q̄ttuor aialia senas alas ha‑
bētia oculis vndiqꝫ plena nō ces‑
sant nocte ac die dicē: scūs scūs

scūs dominus deus oīpotēs: qui erat ⁊ qui est ⁊ qui venturus est. Ad .iij. Cap. Qui timet. Ad vj. Cap.

Cibauit illū dūs pane vite ⁊ intellectus ⁊ aqua sapīe salutaris potauit illū. Ad .ix. Capłm.

In medio eccłie apuit os eius: ⁊ ipleuit eū dūs spū sapīe ⁊ itellect⁹: ⁊ stolā glīe induit eū. Ad vš. Cap. Qui ti. Ad mḡt añ. Tua sūt hec christe opera qui scōs tuos ita glorificas vt etiā dignitatis i eis future pretire miracula facias: tu insignes euāgelij predicatores aīaliū celestiū admirabili figura ꝑsignasti: bis nāq celeste mun⁹ collatū glīosis idicijs es dignat⁹ ondē: hinc laus hic glīa tibi resonet in scła. Cetera oia vt .s. i cōi apłorū

In cōivnius mrīs. qn̄ fit totū duplex ad vš sup ps añ.

Letabit iust⁹ i dño ⁊ sperabit in eo ⁊ laudabūt oēs recti corde. ps. Lau. pu. cū ceteris. hec añ. dicat etiā sup ps in mat. cum fiunt .iij. lectiones. Capłm.

Beatus vir qui suffert tētationē qm̄ cū ꝓbat⁹ fuerit accipiet coronam vite quā repromisit de⁹ diligētib⁹ se. R. Gliosus dei. Hymnus

Deus tuoꝝ militū sors ⁊ corona ꝑmiū laudes canentes mrīs absolue nexu crimis. Hic nēpe mūdi gaudia ⁊ blandimēta noxia: caduca rite deputans peruenit ad celestia. Penas cucurrit fortiter ⁊ sustulit viriliter: ꝓ te effundēs sanguinē eterna dona possidet Ob hoc pcatu supplici te poscim⁹ pijssime: in hoc triūpho mrīs dimitte noxam seruulis.

In inuētoe sancti stephani dicat̄ In tāti festo mrīs. Laus ⁊ phēnis glīa deo pr̄i ⁊ filio scō simul paclito i sempiterna scła. Amē. Glīa et honore coronasti eū dñe. R. Et Et cōstituisti eū super opera manuū tuaꝝ. Ad mḡt añ. Hic est vere martyr qui ꝓ christi nomie sāguinē suū fudit qui minas iudicū nō timuit: nec ṫrene dignitat] glīam q̄sivit: sꝫ ad celestia regna feliciter ꝑuenit. Predicta añ. dī etiā qn̄ fit mē̄o. vni⁹ mrīs cū V. Glīa et. ho. Ad mat. inuit. Regem sempiternū venite adorem⁹. Qui martyrē suū digne ꝓ meritis coronauit in celis. In festo .iij. lectio. inuitat. Regē martyꝝ dñz. Venite ado

rem⁹. Hym. De⁹ tuoꝝ. In p̄ noct. añ. In lege dñi fuit volũ tas eius die ac nocte. ps. Btũs. Añ. Predicãs p̄ceptũ dñi cõsti tut⁹ ẽ i mõte scõ ei⁹. ps. Quare. Añ. Uoce mea ad dñz clamaui ⁊ exaudiuit me de mõte scõ suo. ps. Dñe quid. ℣. Glĩa ⁊ bono re coronasti eũ dñe. ℟. Iste san ctus ꝓ lege dei sui certauit vsq₃ ad mortẽ: ⁊ a verbis impioꝝ non timuit. Fũdat⁹ enim erat supra firmã petrã. ℣. Munimine re gio sept⁹ nullaten⁹ ẽ ab aduersa riis superat⁹. Fun. ℟. Posui sti dñe sup caput ei⁹ coronã de la pide p̄cioso vitã petiit ⁊ tribuisti ei. In sc̃m sc̃i. ℣. Magna est glĩa ei⁹ i salutari tuo glĩaz ⁊ ma gnũ decorẽ ipones sup eũ. In. ℟. Gloria ⁊ honore coronasti eũ dñe ⁊ ꝯstituisti eũ sup opera ma nuũ tuaꝝ. Oia subiecisti sub pe dibus ei⁹. ℣. Qm̃ eleuata ẽ ma gnificẽtia tua sup celos de⁹. Oia Glĩa. Oia. In. ii. noctur. añ. Filii hoiuz scitote q₂ dñs sanctũ suũ mirificauit. ps. Cũ inuoca rem. Añ. Scuto bone volũtatꝭ tue coronasti eũ dñe. ps. Uer ba. Añ. In vniuersa terra glĩa ⁊ honore coronasti eũ. ps. Dñe dñs. ℣. Posuisti dñe super ca

put ei⁹. ℟. Coronã de lapide p̄ciosa. ℟. Btũs vir q̃ suffert ten tationẽ: qm̃ cũ ꝓbat⁹ fuerit acci piet coronã vite. Quã repromi sit de⁹ diligẽtib⁹ se. ℣. Hic acci piet benedictionez a dño ⁊ miam Quã. ℟. Dñe p̄uenisti eũ in be nedictiõib⁹ dulcedinis: posuisti i capite ei⁹. Coronã d lapide p̄cio so. ℣. Uitã petiit a te ⁊ tribuisti ei dñe. Co. ℟. Hic est vere mar tyr q̃ ꝓ christi noie sãguinẽ suũ fudit. Qui minas iudicũ non ti muit nec terrene dignitatꝭ glĩam q̃siuit. Sz ad celestia regna p̄ue nit. ℣. Iustuz deduxit dñs per vias rectas ⁊ oñdit illi regnũ dei Qui. Glĩa. Sz. In. iii. noct. añ. Iust⁹ dñs ⁊ iusticias dilexit eq̃tatẽ vidit vult⁹ ei⁹. ps. In do mino. Añ. Habitabit i tabnaculo tuo requiescet i mõte scõ tuo. ps. Dñe qs. Añ. Posuisti dñe sup caput ei⁹ coronã de lapide p̄cio so. ps. Dñe in virtute. ℣. Ma gna ẽ glĩa ei⁹ in salutari tuo. ℟. Glĩam ⁊ magnũ decorẽ ipones super eũ. ℟. Stolã iocũditatꝭ i duit eũ dñs. Et coronã pulchri tudinis posuit super caput eius. ℣. Cibauit illum dñs pane vite ⁊ intellect⁹ ⁊ aq̃ sapie salutaris potauit eũ. Et. ℟. Corona aurea

super caput ei⁹ exp̄ssa signo scita tis gl'ia honoris. Et op⁹ fortitudi nis. ℣. Qm̄ p̄uenisti eum i bn̄di ctiōib⁹ dulcedis posuisti i capite ei⁹ coronā de lapide p̄cioso. Et. ℟. Gl'iosus dei amicus. N. iesu dn̄i ꝯfessiōe fūdat⁹ inter tormen toꝝ supplicia stetit iperterrius. Ac demū triūphali morte insi gnis. Celos petiuit sāguie laure atus. ℣. Felici cōmertio p̄ tre nis celestia: p̄ perituris et̄na cō mutās. Ac. Gl'ia. Ce. ℣. Ora p̄ nobis bt̄e. N. ℟. Ut digni effi ciamur p̄missiōibus christi. In lau: an̄. Qui me ꝯfessus fuerit corā hoib⁹ ꝯfitebor ꝛ ego eū corā patre meo. ps. Dn̄s regnauit. An̄. Qui seq̄t me nō ābulat i te nebris s₃ hēbit lumē vite dic dn̄s An̄. Si q̄s mihi ministrauerit ho norificabit eū p̄r me⁹ q̄ ē in celis dic dn̄s. An̄. Qui mihi ministrat me seq̄t ꝛ vbi sum ego illic ꝛ mi nister me⁹ erit. An̄. Uolo pater vt vbi su₃ ego illic sit ꝛ minister me⁹. Cap. Btūs vir. Hym. m Artyr dei qui vnicum patris seqūdo filium victis triūphās hostibus vi ctor fruēs celestib⁹. Tui pre catus munere nr̄m reatū di luc: arcens mali cōtagiū vite remouēs tediū. Soluta sūt iā vincula tui sacrati corpis nos solue vinclis seculi amo re filij dei. Deo patri sit glo ria. ℣. Corona aurea sup̄ caput ei⁹. ℟. Expressa signo sanctitat. Ad bn̄. an̄. Qui vult venire p⁹ me abneget semetipsum ꝛ tollat crucē suā ꝛ seq̄t me. Hec an̄. dr̄ ad faciēdā memo. vni⁹ mar tyris. in lau ℣. Corona: Ad iij. Cap̄. Btūs vir. ℟. Gl'ia ꝛ honore. Coronasti eum dn̄e. ℣. Et ꝯstituisti eū sup̄ op̄a manuū tuaru₃. Co. Gl'ia. Gl'ia ꝛ ho. ℣. Posuisti dn̄e sup̄ caput ei⁹. Ad vj. Cap. C Ustodiuit il lū dn̄s ab inimicis ꝛ a seductorib⁹ tutauit eū. ꝛ cer tamē forte dedit illi vt vince ret. ℟. Posuisti dn̄e. Sup ca put ei⁹. ℣. Coronā de lapide pre cioso. Sup. Gl'ia. Po. ℣. Ma gna ē gloria. Ad. ix. Cap̄lm. p Ro iusticia agoniçare p̄ anima tua: ꝛ vsq₃ ad mortem certa p̄ iusticia. ℟. Magna ē gl'ia eius. In salutari tuo. ℣. Gl'iam ꝛ magnū decorē ipones sup eū. In. Gl'ia. Ma gna. ℣. Corona aurea. Ad vs. super ps an̄. Qui me cōfessus. ps Dixit dn̄s. Beatus vir.

Laud. pu. Credidi. In puer ten. Cap. hym. ℣. vt in p̄mis ℣s. Ad mḡt añ. Iste ē qui p le ge dei sui morti se tradidit: non dubitauit mori: ab iiquis interfe ctus ē ⁊ in eternū viuit cū christo agnū secut⁹ ē ⁊ accepit palmam.

In cōi plurimoꝝ martyꝝ si fiet totū duplex ad vs. sup ps añ. Hi sūt qui venerūt ex magna tribulatōe ⁊ lauerūt stolas suas in sanguie agni. ps. Lau. pue. cū ceteris. predicta añ. dicat etiā sup ps in matut. quādo fiunt tres lectiones. Caplm.

Sancti p fidē vicerunt regna: opati sūt iusti ciā: adepti sunt repromissio nes i christo iesu dño nostro ℟. Lauerūt stolas. Hymnus.

Sanctorū merit inclyta gaudia pāgamus socij gestaq; fortia: nā gliscit ani mus pmere cātib⁹ victoꝝ ge nus optimū. Hi sūt q̄s reti nēs mūd⁹ ihorruit ipsū nā ste rili flore paridū spernē peni tus teq; secuti sūt rex christe bone celitus. Hi p te furias atq; ferocia calcarunt hoium seuaq; verbera cessit his lace rās fortit vngula nec carpsit penetralia. Cedūt gladijs more bidētiū nō murmur re sonat nec q̄rimonia: s corde tacito mēs bñ cōscia pseruat patiētiā. Que vox q̄ poterit lingua retexere q̄ tu martyri b⁹ munera pparas: rubri nā fluido sāguine laureis ditāt bene fulgidis. Te sūma dei tas vnaq; poscim⁹ ut culpas abluas noxia subtrahas: des pacē famulis nos q̄q; gl̄iam p cūcta tibi scl'a. Amē. ℣. Le tamini i dño ⁊ exultate iusti. ℟. Et gl̄iamini oēs recti corde. Ad mḡt añ. Gaudēt i celis aīe scōꝝ qui christi vestigia sūt secuti ⁊ qꝛ pro ei⁹ amore sanguinē suū fude rūt: idō cū christo regnabūt i eter nū. Predcā añ. dr̄ q̄ñ fit mēor in ℣s plurimoꝝ martyꝝ cū ℣. Letamini. Ad mat. inuit. Venite adorem⁹ regē regū. Qui btis martyrib⁹ corōnā dedit gl'ie Hoc iuitat. dr̄ que i festo. iij. lec. Hym Scōꝝ meri. In .j. noct. añ. Sec⁹ decursus aq̄rū plātauit vineā iustoꝝ: sed in lege dñi fuit volūtas eoꝝ. ps. Btūs Añ. Tāq̄ auꝝ in fornace proba uit electos dñs ⁊ quasi holocau sta accepit eos i etnū. ps. Qua re. Añ. Si coram hominib⁹ tor menta passi sunt spes electorum

est imortalitas in eternum. ps. In domino. ℣. Letamini. ℟. Absterget deus omnē lacbrymā ab oculis sanctorū ⁊ iam nō erit ampli⁹ neqꝫ luctus neqꝫ clamor sed nec vll⁹ dolor. Quoniā prio ra trāsierūt. ℣. Nō esuriēt neqꝫ sitient ampli⁹ neqꝫ cadet super il los sol neqꝫ vll⁹ estus. Amē ℟. Viri sancti gloriosū sanguinem fuderūt ꝑ dn̄o: amauerunt christum in vita sua imitati sūt eum in morte sua. Et iō coronas triū phales meruerūt. ℣. Unus spi ritus ⁊ vna fides erat in eis. Et. ℟. Tradiderunt corpa sua pro pter deum ad supplicia. Et me ruerūt habere coronas ꝑpetuas ℣. Isti sunt qui venerunt ex ma gna tribulatiōe ⁊ lauerunt stolas suas in sanguine agni. Et. Glo ria. Et meruerūt. In. ij. noct. añ. Dabo sanctis meis locū no minatū in regno patris mei dicit dn̄s. ps. Domine quis. Añ. Sanctis qui in terra sūt eius mi rificauit omnes volūtates meas inter illos. ps. Conserua. Añ. Sancti qui sperāt in dn̄o habe bunt fortitudinē assumāt penas vt aquile volabunt ⁊ nō deficiēt ps. Domini est. ℣. Exultēt iu sti in cōspectu dei. ℟. Et delectē

tur in leticia. ℟. Sancti tui do mine mirabile cōsecuti sunt iter seruientes preceptis tuis. Ut in uenirētur illesi in aquis validis terra apparuit arida ⁊ in mari ru bro via sine impedimēto. ℣. Vi ctricem manū tuam laudauerūt pariter ⁊ decantauerūt dn̄e no men sanctū tuum. Ut inuenirē. ℟. Verbera carnificū nō timue runt sancti dei moriētes pro chri sti nomie. Ut heredes fierent in domo dn̄i. ℣. Tradiderunt cor pora sua propter deū ad suppli cia. Ut heredes. ℟. O veneran da martyrum gloriosa certami na qui in suis corporib⁹ pro chri sto imania pertulerūt tormenta Et ideo percipe meruerūt inar cessibilem eterne glorie coronam ℣. Despecta nāqꝫ presentis vite luce cōtentoqꝫ suorum corporū cruciatu seuientem mūdum dei pro amore vicerunt. Et ideo p. Gloria. Et iō. In. iij. noc. añ. Iusti aūt i ꝑpetuū viuēt ⁊ apud dn̄m ē merces eoꝝ. ps. Exultate Añ. Tradiderūt corpa sua ꝑpter deū ad supplicia vt hēdes fierēt i domo dn̄i. ps. Bn̄dicā. Añ. Ecce merces scōꝝ copiosa ē apud deū: ipsi ꝟo mortui sūt ꝑ christo ⁊ viuūt in eternū. ps. De⁹ nr̄.

℣. Iusti aũt ĩ perpetuũ viuent
℞. Et apud dñm ẽ merces eorũ
℞. In circuitu tuo dñe lumen ẽ
qđ nũq̃ deficiet vbi constituisti
lucidissimas mãsiões. Ibi reqe/
scũt scõꝝ aĩe. ℣. Magnus dñs
ꝛ laudabilis nimis ĩ ciuitate dei
nr̃i ĩ mõte scõ ei⁹. Ibi. ℞. Sci
mei qui in isto seculo certamẽ ha
buistis. Mercedẽ laboꝝ ego red
dam vobis. ℣. Uenite bñdicti
pr̃is mei percipite regnũ. Mer.
℞. Lauerũt stolas suas ꝛ candi/
das eas fecerũt. In sãguĩe agni.
℣. Isti sũt qui venerunt ex ma
gna tribulatiõe ꝛ lauerũt stolas
suas. In. Gl̃ia. In. ℣. Exulta/
bunt sci ĩ gl̃ia. ℞. Letabũt in cu
bilib⁹ suis. In lau. añ. Iusto/
rũ aĩe in manu dei sunt: ꝛ nõ tã/
get illos tormẽtum malicie. Añ.
Cũ palma ad reg̃ ꝑuenerũt sci co
ronas decoris meruer̃t de manu
dñi. Añ. Corpora scõꝝ ĩ pace se/
pulta sunt ꝛ viuẽt noĩa eoꝝ ĩ eter
num. Añ. Martyres dñi domi
num benedicite in eternum. Añ.
Martyrũ chor⁹ laudate domi
num in excelsis. Cap. Sancti
ꝑ fidem. Hymnus.
Eterna christi munera
ꝛ martyrũ victorias: laudes
canẽtes debitas letis cana/
mus mẽtib⁹. Terrore victo
seculi penisq̃ spretis corpis:
mortis sacre cõpẽdio vitam
btã possidẽt. Tradũt igni
martyres ꝛ bestiarũ dẽtib⁹:
armata seuit vngulis tortor
insani man⁹. Nudata pẽdẽt
viscera sanguis sacrat⁹ fun/
dit: ſ ꝑmanẽt ĩmobiles vite
perhẽnis grã. Te nũc redẽ/
ptor q̃s ut ipsoꝝ ꝯsortio iun
gas ꝑcãtes famulos ĩ sẽpit̃na
scl̃a. Amẽ. ℣. Mirabilis deus
℞. In sanctis suis. Ad bn. añ.
Isti sunt sci qui ꝓ amore dei mi
nas hoĩum cõtẽpserunt sci mar/
tyres in regno celoꝝ exultãt cum
ãgelis o q̃ ꝑciosa ẽ mors scõrũ
qui assidue assistunt añ dñz ꝛ ab
inuicem nõ sunt separati Pre
dicta añ. ẽt di qñ fit mẽo. plu
rimoꝝ mr̃ꝝ cũ. ℣. Mirabil.
Ad. iij. Cap. Sci per fidẽ. ℞.
Letamini in dño: Et exultate iu
sti. ℣. Et gloriami oẽs recte cor
de. Et. Gloria. Letamini in d.
℣. Exultent. Ad. vi. Cap.
r Eddidit de⁹ mercedẽ la
boꝝ scõꝝ suoꝝ: ꝛ dedu/
xit illos ĩ via mirabili ꝛ fuit
illis ĩ velamẽto diei ꝛ in luce
stellaꝝ nocte. ℞. Exultẽt iusti
In cõspectu dei. ℣. Delectẽt ĩ

leticia. In. Glia. Exultent. ℣. Iusti aũt. Ad ix. cap.

Iustoꝝ aĩe in manu dei sunt ⁊ nõ tãget illos tormẽtũ malitie: visi sũt oculis insipientiũ mori: illi aũt sũt in pace. ℟. Iusti aũt In perpetuũ viuent. ℣. Et apud dñm est merces eoꝝ. In. Glia. Iusti ℣. Mirabilis deꝰ. Ad vesp. añ. Iustoꝝ anime. ps. Dixit dominus. Laud. pue. Credidi. In conuertendo. Eripe me. Cap. hymnꝰ ℣. vt in primis vs. Ad mgt añ. Absterget deꝰ oẽm lachrymã ab oculis sanctoꝝ ⁊ iã nõ erit amplius neq̃ luctus neq̃ clamor sed nec vllus dolor qm̃ priora transierunt.

In coi vniꝰ confessoris si fieret totũ duplex ad vš sup ps añ. Iste sanctꝰ digne in memoriã vertit hoiũ qui ad gaudiũ transijt angeloꝝ. ps. Laud. pue. cũ ceteris. Predicta añ. dicat etiã in mat. sup ps qñ fit festũ triũ lect. Cap.

Dilectꝰ deo ⁊ hoibꝰ cuiꝰ memoria in bñdictiõe est: similẽ illũ fecit in gloria sanctoꝝ. ℟. Sãcte. N. christi

Iste con- Hymnus. fessor dñi sacratus festa plebs cuiꝰ celebrat p orbẽ: hodie letus meruit secreta scandere celi Qui pius prudens humilis pudicꝰ sobriꝰ castꝰ fuit ⁊ quietꝰ: vita dũ presẽs vegetauit eiꝰ corporis artus. Ad sacrũ cuius tumulũ frequẽter mẽbra languentũ modo sanitati: quolibet morbo fuerint grauata restituunt. Unde nũc noster chorꝰ i honore ipsiꝰ hymnũ canit hunc libẽter: vt pijs eius merit iuuemur oẽ per euũ. Sit salꝰ illi decꝰ atq̃ virtus q supra celũ residẽs cacumẽ: totiꝰ mundi machinã gubernat trinꝰ ⁊ vnus. Amẽ. ℣. Amauit eũ dñs ⁊ ornauit eum. ℟. Stolam glie induit eũ. Ad mgt añ. Cõfessor dñi N. astãtẽ plebẽ corrobora scã intercessiõe: vt qui vitioꝝ põdere premimur: btitudinis tue glia subleuemur: ⁊ te duce eterna pmia cõseqmur. Predicta añ. dicat etiã qñ fit memoria vniꝰ cõfes. cũ ℣. Amauit eũ. Ad faciẽdã mẽoriã plurimorũ cõfesso. in vesp. añ. Fulgebunt iusti ⁊ tanq̃ scintille i arũdineto discurrẽt: iudicabũt natões ⁊ dñabũt pplis. ℣. Letamini. Ad matut. inuitat.

Cōfessoꝝ regē adorem⁹. Qui ce/
lesti regni meritū ⁊ gloriā ꝯtulit
scō suo. N. Añ fiunt tres lec.
inuit. Regē cōfessoꝝ dñm Ve
nite adoremus. Hym. Iste cō/
fessor. In p noct. añ. Beat⁹
vir qui i lege dñi meditat volū/
tas ei⁹ pmanet die ac nocte: ⁊ oia
quecūqꝫ faciet semp psperabūt
ps. Ipsū. Añ. Beat⁹ iste scūs
qui confisus est in dño pdicauit
pceptū dñi cōstitut⁹ ē in monte
scō eius. ps. Quare. Añ. Tu es
glia mea: tu es susceptor me⁹ do/
mine tu exaltas caput meū: ⁊ ex/
audisti me de monte sancto tuo.
ps. Dñe qnid. ꝟ. Amauit. ℞.
Euge serue bone ⁊ fidelis quia
in pauca fuisti fidelis supra mul
ta te cōstituā. Intra in gaudiū
dñi tui. ꝟ. Dñe quinqꝫ talenta
tradidisti mihi ecce alia q̄nqꝫ su/
perlucrat⁹ sum. Intra. ℞. Iu/
stus germinabit sicut lilium Et
florebit in eternū añ dominū. ꝟ.
Plantat⁹ in domo dñi in atrijs
dom⁹ dei nrī. Et. ℞. Iste scūs
digne i memoriā vertit hominū
qui ad gaudiū trāsijt angelorū.
Qm̄ in hac pegrinatiōe solo cor
pore ꝯstitut⁹ cogitatiōe ⁊ auidi/
tate. In illa eterna patria cōuer
satus ē. ꝟ. Vinculis carnis abso
lutus talentū sibi creditum dño
suo duplicatū reportauit. Qm̄.
Glia. In. In q. noct. añ. In
uocātē exaudiuit dñs scm̄ suū ⁊
cōstituit eū in pace. ps. Cū inuo/
carē. Añ. Letent oēs qui sperāt
in te dñe qm̄ tu benedixisti iusto
scuto bone volūtatis tuo corona
sti eū. ps. Verba. Añ. Dñe do
min⁹ nr̄ q̄ admirabile est nomen
tuū in vniuersa terra qr gloria ⁊
honore coronasti scm̄ tuum ⁊ cō
stituisti eū super opera manuū
tuaꝝ. ps. Ipsum. ꝟ. Iustū de/
duxit dñs. ℞. Magnificauit eū
in cōspectu regū. Et dedit illi co
ronā glie. ꝟ. Statuit illi testa
mentū sempiternū ⁊ btificauit il
lū in glia. Et. ℞. Amauit eū do
min⁹ ⁊ ornauit eū stolā glia idu/
it eū. Et ad portas paradisi coro
nauit eū. ꝟ. Induit eū dñs lori
ca fidei ⁊ ornauit eū. Et. ℞. Sā
cte. N. christi cōfessor audi rogā
tes seruulos. Et ipetratā celitus
Tu defer indulgentiā. ꝟ. O scē
N. sidus aureū dñi gra seruoꝝ
gemitus solita suscipe clemētia.
Et: Gloria. Tu. In trio noct
añ. Dñe iste scūs habitabit i ta/
bernaculo tuo opat⁹ ē iusticiam
requiescet in monte scō tuo. ps.
Dñe quis. Añ. Vitā petijt a te
tribuisti ei dñe gliam ⁊ magnū
decorē iposuisti sup eū posuisti i

capite ei⁹ coronā de lapide p̄cio/
so. ps. Dn̄e in. An̄. Hic accipi/
et bn̄dictionē a dn̄o ⁊ mīaȝ a deo
salutari suo q2 hec est generatio
querētiū dn̄m. ps. Dn̄i est. ℣.
Justus vt pal. ℟. Just⁹ ut pal
ma florebit sicut cedr⁹ libani mł
tiplicabiť plantat⁹ in domo dn̄i
In atrijs dom⁹ dei nr̄i florebit.
℣. Glia ⁊ diuitie in domo ei⁹ ⁊
iusticia ei⁹ manet i sc̄lm sc̄li. In
℟. Justuȝ deduxit dn̄s p vias
rectas ⁊ ondit illi regnū dei ⁊ de
dit illi sciāȝ scōꝝ. Honestauit il/
lū in laborib⁹ ⁊ cōpleuit labores
illi⁹. ℣. Immortalis eni ē mēo
ria illi⁹ quia apud deū nota ē ⁊
apud hoies. Ho. ℟. Sint lūbi
vr̄i p̄cincti ⁊ lucerne ardentes in
manib⁹ vr̄is. Et vos siles hoib⁹
expectātib⁹ dn̄m suū. Qn̄ reuer
tať a nuptijs. ℣. Vigilate ḡ q2
nescitis q̄ hora dn̄s vr̄ vētur⁹ sit.
Et. Glia. Qn̄. ℣. Ora p nob
btē. N. In lau. an̄. Dn̄e q̄nq3
talēta tradidisti m̄: ecce alia q̄n/
q3 superlucrat⁹ sū. ps. Dn̄s reg.
An̄. Btūs ille seru⁹ quē cū vene
rit dn̄s ⁊ pulsauerit ianuā inue/
nerit vigilātē. An̄. Fidelis seru⁹
⁊ prudēs quē cōstituit dn̄s super
familiā suā vt det illis in tpe tri
tici mēsurā. An̄. Ecce vere isra

helita i q̄ dol⁹ nō ē. An̄. Serue
bone ⁊ fidelis itra in gaudiū dn̄i
tui. Cap. Dilect⁹. Hym.
I Esu redēptor oīuȝ coro/
na ɔfitētiū: i hac die cle
mēti⁹ nostris fauero vocibus
Tui sacri q̄ nois ɔfessor al/
m⁹ clarnit cui⁹ celebrat ānua
duota plebs solēnia Qui ri
te mūdi gaudia hui⁹ caduca
respuēs: cū āgelis celestib⁹ le
tus potiť p̄mijs. Hui⁹ beni/
gne ānue nob sequi vestigia:
hui⁹ p̄catu seruulis dimitte
noxā crimis. Sit christe rex
pijssime ť p̄riq̄ glia: cuȝ spū
paclito i sempitna scl'a. Am̄.
℣. Just⁹ germiabit sic̄ liliū. ℟.
Et florebit i etnū an̄ dn̄m. Ad
bn. an̄. Euge bne bone ⁊ fidelis
q2 i pauca fuisti fidelis sup mlta
te ɔstituā dic̄ dn̄s. predicta an̄
dr etiā i lau. qn̄ fit mēo. vni⁹
ɔfes. cū ℣. Just⁹ ger. Si fue
rint plures fiat mēo. p an̄as:
Sint lūbi vr̄i p̄cincti ⁊ lucerne
ardētes i manib⁹ vr̄is ⁊ vos siles
hoib⁹ expectātib⁹ dn̄ȝ suū qn̄ re/
uertať a nuptijs. ℣. Mirabilis
Ad iij. cap. Dilect⁹. ℟. Ama
uit euȝ dn̄s Et ornauit eum. ℣.
Stolā glie iduit eū. Et. Gloria
Ama. ℣. Justū de. Ad vj. cap

IUstus cor suuz tradidit
ad vigilanduz diluculo
ad deū qui fecit illū ⁊ in con
spectu altissimi depcabit. ℟.
Justum deduxit dñs Per vi
as rectas. ℣. Et oñdit illi regnū
dei. Per. Glia. Justū. ℣. Ju
stꝰ vt palma. Ad sex. cap.
i Ustum deduxit dñs ꝑ
vias rectas ⁊ oñdit illi
regnū dei: ⁊ dedit illi sciētiā
sanctoꝝ honestauit illū in la
boribꝰ: ⁊ cōpleuit labores il
lius. ℟. Justus vt palma flore
bit In domo dñi. ℣. Sicut ce
drus libani multiplicabit. In.
Glia. Justus. ℣. Justus ger.
Ad vē super ps añ. Dñe qnꝙ
talē. ps. Dixit dñs. Beatus
vir. Laudate pue. Credidi.
In cōuertēdo. Cap. hym. ℣
vt in primis vs. Ad mgt añ
Similabo eū viro sapiēti q edi
cauit domū suā supra petram.

In coi vnius virginis si
fiet totum duplex sup ps ad
vē añ. Ueniēte spōso prudens
virgo preparata introiuit cū eo
ad nuptias. ps. Laudate pueri
cū ceteris Prefata añ. dicit
in mat. sup ps qñ fiūt tres
Onfite Cap. lect.
C
obor tibi dñe rex ⁊ col
laudabo te deum saluatorem
meū: cōfitebor nomi tuo qm
adiutor ⁊ ꝓtector factus es
mihi: ⁊ liberasti corpꝰ meū a
perditione. ℟. Regnū mundi
v Irginis proles Hym
opifexꝙ matris virgo
quē gessit peperitꝙ virgo: vir
ginis festū canimꝰ trophēū
accipe votū. Hec tua vgo du
plici btā sorte dū gessit: fragi
lē domare corporis sexum do
muit cruentū corpore seclū.
Unde nec mortē nec amica
mortis seua penaruz genera
pauescēs: sanguine fuso me
ruit sacrata scandere celum.
Huiꝰ obtentu deꝰ alme no
stris parce iā culpis vitia re
mittēs: quo tibi puro resone
mus almū pectoris hymnū.
Gloria patri geniteꝙ proli
⁊ tibi cōpar vtriusꝙ semper
spiritꝰ alme deꝰ vnꝰ omni tē
pore scli. Amē. ℣. Diffusa est
grā ī labijs tuis. ℟. Propterea
bñdixit te deꝰ ī eternū. Ad mgt
añ. Ista ē virgo sapiēs quā do
minꝰ vigilantē īuenit: q accepta
lampade sūpsit secū oleum ⁊ ve
niente dño introiuit cū eo ad nu
ptias. Hec añ. dicat in vs qñ
fit memo. ℣. Diffusa est. Ad

mat. inuit. Agnū spōsum virginū. Venite adorem⁹ dñm iesum christū. Quādo fiūt tres lect. inuitat. Regē virginū dñm. Venite adoremus. Hym. Virginis. In p noc. añ. Añ thronū hui⁹ virginis frequētate nob dulcia cātica dragmat. ps. Domine dñs. Añ. Unguētū effusum nomē tuū: ideo adolescētule dilexerunt te nimis. ps. Celi. Añ. O q̄ pulchra ē casta generatio cū claritate. ps. Dñi est. ℣. Diffusa est. ℟. Veni spōsa christi accipe coronā quā tibi dominus pparauit. Pro cui⁹ amore sanguinē tuū fudisti ⁊ cum angelis in paradisum introisti. ℣. Veni electa mea ⁊ ponā i te thronū meū quia cōcupiuit rex speciē tuā. Pro. ℟. Proptē veritatē ⁊ māsuetudinē ⁊ iusticiā. Et deducet te mirabilit dextra tua ℣ Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuā. Et. ℟. Specie tua ⁊ pulchritudine tua. Intende psperc Procede ⁊ regna. ℣. Diffusa ē grā in labijs tuis, pterea benedixit te deus in eternū. In. Glia. Pro

In .ij. noct. añ. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intēde psperc pcede ⁊ regna. ps. Eructauit. Añ. Adiuuabit eā deus vultu suo deus in medio eius nō cōmouebit. ps. Deus nr. Añ. Leua ei⁹ sub capite meo ⁊ dextera illi⁹ amplexabit me. ps. Fundamēta. ℣. Specie tua. ℟. Grata facta ē a dño in certamine qr apud deū ⁊ apud homies glorificata ē in cōspectu principū loquebatur sapiam. Et domin⁹ oīuz dilexit eā. ℣. Erecta nāq3 in virtut culmine tormenta derisit pmia calcauit. Et. ℟. Hec ē virgo sapiēs quā dñs vigilantē inuenit: q̄ acceptis lāpadibus sumpsit secum oleū. Et veniente dño introiuit cū eo ad nuptias. ℣. Ista ē vna de numero prudētū que aptauit lampades suas. Et. ℟. Offerēt regi ᵱgines p⁹ eā pxime ei⁹ offerent tibi. In leticia ⁊ exultatiōe ℣. Prudentes virgines aptate lampades vr̄as ecce spōsus venit exite obuiā ei. In. Gloria. In.

In tertio noct. añ. Dum esset rex in accubitu suo: nardus mea dedit odorē suauitatis. ps. Cantate. j. Añ. Hec est que nesciuit thorū in delicto habebit fructū in respectiōe animarū sanctarū. ps. Dñs regn. exul. Añ. Hec ē virgo sapiens atq3 gliosa qr dñs oīum dilexit eā. ps. Cantate. ij ℣. Adiuuabit eā de⁹: vultu suo

℟. Audiui vocē de celo veniētē venite oēs virgines sapiētissime Oleū recōdite i vasis v̄ris dum spōsus aduenerit. ℣. Media no cte clamor fact⁹ ē ecce spōsus ve nit. Oleū. ℟. Ueni electa mea ⁊ ponā i te thronū meum. Quia ɔcupiuit rex speciē tuā. ℣. Spē tua ⁊ pulchritudie tua itēde pro spere ꝓcede ⁊ reg̃. Quia. ℟. Re gnū mūdi ⁊ oēm ornatū sc̄li con tempsi ꝓpter amorē dn̄i mei iesu christi. Quē vidi quē amaui In quē credidi quē dilexi. ℣. Eructa uit cor meū verbū bonū dico ego opa mea regi. Quez. Gl'ia. In. ℣. Ora ꝓ n. btā. M. ℟. Ut dig In lau. añ. Hec ē ℣go sapiēs ⁊ vna de nūero prudētū. ps. Dn̄s reg̃. Añ. Hec est virgo sapiens quā dn̄s vigilantē inuenit. Añ. Ueni sponsa christi accipe coro nā quā tibi dn̄s pparauit i etnū. Añ. Media nocte clamor fact⁹ ē ecce spōsus venit exite obuiā ei Añ. Tūc surrexert oēs ℣gines ille ⁊ ornauerunt lāpades suas. Cap Cōfitebor. Hym.

I Esu corona virginū quē mat illa concepit: q̄ sola ℣go peperit hec vota clemēs accipe. Qui pascis iter lilia sept⁹ choreis virginū spōsus

decor⁹ gl'ia spōsisq; reddēs p mia. Quocūq; ꝑgis ℣gies sequūt atq; laudib⁹ p⁹ te ca nētes cursitāt hymnosq; dul ces psonāt. Te depcamr lar gi⁹ n̄ris adauge sēsib⁹: nesci re ꝑs⁹ oīa corruptōis vulne ra. Sit christi rex piissime t patriq; gl'ia: cū spū paracli to i sempitna scl'a. Amen. ℣. Adducent regi virgines p⁹ eam ℟. Proxime ei⁹ offeret tibi. Ad bn. añ. Ueni electa mea ⁊ ponā in te thronū meū q; ɔcupiuit rex spēm tuā. Predicta añ. dica tur qn̄ fit memo. vni⁹ virgi nis in laud. cū ℣. Adducētur regi. In mēo. plimoꝝ virgi nū i lau. añ Sile ē regnū celoꝝ decē virginib⁹ q̄ accipiētes lāpa des suas exierūt obuiā sponso et sponse. ℣. Media nocte clamor fact⁹ ē. ℟. Ecce spōsus venit exi te obuiā ei. Ad triā cap Confi tebor. ℟. Diffusa ē grā In la bijs tuis. ℣. Propterea bn̄dixit te de⁹ i eternū. In. Gl'ia. Dif. ℣ Spē tua. Ad vj. cap.

e Mulor eni vos dei emu latiōe: despondi. n. vos vni viro: virginē castā exhi bere christo. ℟. Specie tua Et pulchritudine tua. ℣. Intende

pspe pcede ⁊ regna. Et. Gloria
Spē. ℣. Adiuua. Cap.

O Quam pulchra est casta generatio cū claritate: i/mortalis ē eni mēoria illius: qm̄ apud deū nota est ⁊ apud homies. ℟. Adiuuabit eā de⁹ Vultu suo. ℣. De⁹ i medio ei⁹ nō cōmouebitur. Vultu. Glia. Adiuua. ℣. Adducēt. Ad v̄s añ. Hec est virgo sa. ps. Dixit dn̄s. Laud. pu. Letatus sum Nisi dn̄s. Lauda hirlz. Cap hym. ℣. ut i pmis vel. ad mḡt añ. Accinxit fortitudine lumbos suos ⁊ roborauit brachiū suum: ideoq3 lucerna ei⁹ nō extiguet i sē/piternū. Orones ꝓo dicāt sic in suis locis notate sunt. Ad mēo. bt̄e dn̄ici p totū ānū qñ fuerit faciēda pterq3 ifra oct ipsi⁹. In v̄s añ. Magne pr̄. ℣ Os iusti meditabit sap. ℟. Et ligua ei⁹ loqt iudiciū. In laud an. Benedict⁹ redēptor. ℣. Lex dei ei⁹ i corde ipsi⁹. ℟. Et nō sup plātabūt gress⁹ ei⁹. Ad vtrāq3 meo. oro De⁹ q ecclesiā tuaz. Si i festo alicui⁹ martyrl vel infra oct. fiat mēoria de alio martyre tunc i v̄s dicat ad mēo. de secūdo scō ℣. secūdi noct. In lau. ꝓo dicat. ℣. iij. noct. Eodē mō fiat ī aliis

D E officio bt̄e sancti. marie ṽgis i sabbat in puētu faciēdū ē ab oct. ephie vsq3 ad lxx. oib⁹ sabbis: nisi festū simplex vel mai⁹ occur/rerit: h excepto q qñ sab. pri/mū p⁹ oct. ephie oīo vacaue/rit: faciēdū est officiū feriale fm q ē i rubrica añ dn̄icaz. Dn̄e ne i ira notatū ē. Sic at fiat fer. vj. ad v̄s añ. ⁊ ps fer.

S Jcut cinamomū Cap ⁊ balsamū aromatiçās odorē dedi q̄si myrrha electa dedi suauitatē odoris. Hym. Aue marj stel. ℣. Ora p nob scā dei g. Ad mḡt añ. O admi rabile cōmertiū creator generis hūani aiatū corp⁹ sumēs ī ṽgie nasci dignat⁹ ē ⁊ pcedēs hō sine se mine largit⁹ ē nob suā deitatem.

D Eus q salutē etne Oro btē marie ṽginitate fe cūda hūano gn̄i pmia pstiti sti tribue qs: vt ipsā p nobis intcedē sētiam⁹ p quā merui mus auctorē vite sucipe: do. no. iesū chrz. Añ pdicta oro di ad mēo. ⁊ seqt alia memo. imediate terminet sic: Sus cipe christum dominū nr̄m. Ad cōpleto. super ps añ. Vir

go maria nõ est tibi similis nata in mundo inter mulieres florens vt rosa fragrans sicut liliuz: ora pro nobis sācta dei genitrix. Ad nunc dimittis añ. Sub tuuz presidiū confugimus sancta dei genitrix nostras deprecatiões ne despicias in necessitatibus: sed a periculis cūctis libera nos semp virgo bñdicta. Oratio. Uisita quesumus domine. Ad mat inuitat. Aue maria gratia plena Dominus tecuz. Hymnus Quem terra. Super ps añ. Paradisi porta per euam cunctꝭ clausa est ꝛ per mariam virginē iteruz patefacta ē. ps. Domine dñs noster. ꝛ ceteri sicut i festo eiusdē. ℣. Speciosa facta es ꝛ suauis. Ex sermone Adesto nobis: qui attribuit augustino ſm quosdaz libros: vel fulgentio ſm alios. Lectio. j

O Beata maria quis tibi digne valeat iura gratiaꝝ ꝛ laudum preconia impendere que tuo singulari merito mūdo succurristi per dito? Quas tibi laudes fragilitas humani gñis persoluet q̄ solo tuo cōmertio recuperādi aditū inuenit. Accipe itaqꝫ exiles ꝛ quascūqꝫ meritis tuis ipares grāꝝ actiões ꝛ cuz susceperis vota culpas nostras orando excusa. Tu. ℟. Cum esset rex in acubitu suo Nardus mea dedit odorē suum ℣. Pulcbra sum ꝛ decora filia hierusalē. Nard⁹. Lectio. ij.

a Dmitte piissima dei genitrix maria nr̃as preces intra sacrariū exauditionis ꝛ reporta nobis antidotū recōciliationis. Sit per te excusabile qđ per te igerim⁹ fit impetrabile qđ fidei mēte poscim⁹: accipe quod offerimus: redona qđ rogam⁹: excusa quod timemus. ℟. Aue maria gratia plena. Domin⁹ tecum. ℣. Benedicta tu in mulieribus ꝛ benedictus fructus ventris tui. Dñs. Lectio. iij.

SAncta maria succurre miser[i]s: iuua pusillanimes: refoue flebiles: ora pro populo: interueni pro clero: intercede ꝓ deuoto femineo sexu: sentiant omnes tuum iuuamē quicunqꝫ celebrant tuā cōmemorationē. Assiste parata votis poscentiū: ꝛ repende nobis oibus optatuz

effectū. Sit tibi studium assi due exorare ꝓ ppl̄o dei q̄ me ruisti bn̄dicta ꝓferre preciū mūdi. ℟. Virgo parētis christi gitura deū genuisti: fulgida stel la maris nos ꝓtege nos tuearis. Dum paris: ꝛ gaudes. Cantant celi agmina laudes. ℣. Interce de pia pro nobis ṽgo maria. Dū paris. Gloria. Cantāt. Te deū. ℣. Ora pro nobis. In lau. añ. Post ptū virgo inuiolata pmāsi sti dei genitrix intcede ꝓ nobis. ps. Dn̄s reg. cū ceteris Cap. Sicut cinamomū. Hym. O glorioso do. ℣. Elegit eā deus. Ad bn. añ. Genuit puerpa re gē cui nōmē eťnū ꝛ gaudiū mr̄is bn̄s cū ṽginitatꝫ honore nec pri mā similē visa ē nec hr̄e sequētē all'a. Oro. De⁹ q salutꝫ. Et di caт ad. iij. ꝛ ad. vj. ꝛ. ix. Ad pmā añ. Dignare me laudare te virgo sacrata: da mihi virtutē ꝯtra hostes tuos. ℟. Jesu chri ste. ℣. Qui natus es de virgine maria. Ad tertiā añ. Gaude maria virgo cūctas hēses sola i teremisti i vniūso mūdo. Cap. Sic cinamomū. ℟. Scā ma ria mr̄ christi. Audi rogātes ser uulos. ℣. Et ipetratā nobis celi tus tu defer indulgētiam. Audi. Gloria. Scā. Ad. vj. añ. In prole mater i partu virgo: gaude ꝛ letare virgo mr̄ dn̄i. Cap.

E Tradicaui i ppl̄o hono rificato ꝛ i ptes dei mei hēditas illi⁹: ꝛ i plenitudine scōꝝ detētio mea. ℟. Ora pro nobis. Scā dei genitrix. ℣. Ut digni efficiamur promissionib⁹ christi. Sancta. Gloria. Ora. Ad. ix. añ. Btā mať ꝛ intacta virgo gl'iosa regina mūdi itērce de pro nobis ad dn̄m. Caplm.

Q Uasi cedr⁹ exaltata sū i libano ꝛ q̄si cupssus i mōte syō q̄si palma exalta ta sū i cades ꝛ q̄si plātatio ro se i hiericho. ℟. Elegit eā de⁹. Et pelegit eā. ℣. Habitare eā fa cit i tabnaclo suo. Et. Gl'ia. Ele. ℣. Scā dei genitrix ṽgo sp ma. Dicta. ix. tmiat officiū. Si i ter purificationē. ꝛ. lxx. sab. aliqd infueneriт fiat officiū pdicto mō; excepto q ad mgt dicaт añ. Alma redēptoris mr̄ q̄ puia celi porta manēs: ꝛ stella maris succurre cadēti surgē q̄ cu rat ppl̄o: tuq; genuisti nā mirā te tuū scm̄ genitorē: virgo p⁹ ac po steri⁹ gabrielis ab ore sumēs illud aue pctōꝝ miserere. Ad bn. añ. Aue stella matutina pctōꝝ medi

cina mũdi pnceps ꝛ regina sola virgo digna dici ꝯtra tela inimici clypeũ pone salutꝫ tue titulũ virtutꝫ: o spõsa dei electa esto nobis via recta ad eterna gaudia. Oro

Concede nos famulos tuos q̃s dñe de⁹ ꝑpetua mẽtꝫ ꝛ corpis salute gaudere ꝛ gl'iosa btẽ marie sp̃ v̄ginis ĩtcessiõe a p̃nti liberari tristicia ꝛ etna ꝑfrui leticia. Per.

Eodẽ mõ etiã fiat officiuꝫ in oib⁹ sabbatis a. Deus oĩuꝫ. vsqꝫ ad aduẽtũ nisi festu simplex aut mai⁹. vel oct. vel ieiunia quatuor tẽpoꝝ: aut vigilia scõꝝ q̃ ꝓpriã missã hñt occurrerint: ita tñ q̄ ad mgt dicat̃ añ. Alma. ꝛ ad bn. añ. Aue stella. Oro. Cõcede. Qñ vo ꝓpter aliqđ p̄dictoꝝ int̃mittit̃: tũc fiat memo. de ea in ps ꝛ in lau. p̄terq̄ i festis duplicib⁹. Qñ aũt p̄dictũ officiũ fit in choro i sabbatꝫ surgẽdo dicat̃ cãticũ graduũ h̃ mõ. Isti qnqꝫ ps scꝫ. Ad dominũ cũ tribularer. Leuaui. Letat⁹ sũ. Ad te leuaui. Nisi q2 dñs. dicãt subdno. Reqẽ. Deinde Pr nr. ℣. Et ne nos. ℟. A porta inferi. ℣. Dñs vobiscũ. vel. Dñe exaudi oratiõẽ meam. Si nõ sit sacerdos. Oro

Absolue q̃s dñe aĩas famuloꝝ famularũqꝫ tuaꝝ ab oĩ vinculo delictoꝝ: vt ĩ resurrectõis gl'a int̃ scõs tuos resuscitati respirẽt. per.

Isti alij qnqꝫ ps scꝫ. Qui cõfidũt. In cõuertẽdo. Nisi dominus. Bti oẽs. Sepe expugnauerũt. dicat singuli cum Gl'ia patri. Deinde. Kyriel. Christeleison kyriel. Pater nr. ℣. Et ne nos. ℣. Memor esto cõgregatõis tue. ℟. Quã possedisti ab ĩitio. ℣. Dñs vobiscũ. Oro.

Deus cui ꝓpriũ est misereri semp ꝛ ꝑcere susci/pe dep̃catione nr̃am: ꝛ quos delictoꝝ cattena cõstringit: miseratio tue pietatis absol/uat. Per christum. Isti alij quinqꝫ ps. De ꝓfũdis. Dñe nõ ẽ. Memẽto. Ecce q̃ bonũ Ecce nũc. dicat singuli cum Gloria p̃ri. Deinde. Kyriel. christeleison kyriel. Pater nr. ℣. Et ne nos. ℣. Saluos fac seruos tuos ꝛ ãcillas tuas. ℟. De⁹ me⁹ sperantes in te. ℣. Dñs vo. Oro.

Pretẽde dñe famulis ꝛ famulab⁹ tuis dexterã celestis auxilij: vt te toto corde perquirãt: ꝛ que di

gne postulāt assequant᷑. Per
christū. Ad faciēdā memo. in
sabb. de btā ꝟgine per aduē
tū in ꝟs añ. O virgo virginū
quō fiet istud qꝛ nec primā similē
visa es nec habere sequētē: filie
hierusaleꝫ quid me admiramini
diuinū ē mysteriū hoc quod cer
nitis. ℣. Ora pro nobis. Oīo.
D Eus q de btē marie vir
ginis vtero verbū tuū
angelo nūciante carnem su
scipere voluisti: presta suppli
cibus tuis: vt qui vere eam
dei genitricem credimꝰ: eius
apud te intercessionibus ad
iuuemur. Per eundem. Ad
hn. añ. Spiritꝰ sanctꝰ in te de
scendet maria ne timeas habebis
in vtero filiuꝫ dei allā. Oratio
Deus qui de beate. Ab oct.
epiph. vsq ad festum penth
in vesperis añ. O Admirabi
le. ℣. Ora pro nobis. Oratio.
Deus qui salutis. Ad hn añ.
Genuit puerpera. ℣. Elegit eā
Oīo. Deus q salutl. A festo
purifica. vsq ad ramos pal
marū in vesperis añ. Alma
redemptoris. ℣. Ora pro nobis
Oratio. Cōcede. Ad hn. añ.
Aue stella. ℣. Elegit eam deus.

Oratio. Concede nos. Tem
pore paschali in ꝟs añ. Re
gina celi letare alleluia: quia quē
meruisti portare alleluia: resur
rexit sicut dixit alleluia: ora pro
nobis deum alleluia. Oratio.
Concede. In laudibus. añ.
Beata dei genitrix maria virgo
perpetua templuꝫ domini: sacra
rium spiritus sancti: sola sine ex
emplo placuisti domino iesu chri
sto: ora pro populo interueni pro
clero intercede pro deuoto femi
neo sexu. Alleluia alleluia. ℣.
Elegit eam. Oratio. vt supra
Añe de beata virgine dicen
de post completo. Salue regi
na misericordie vita dulcedo et
spes nostra salue: ad te clamamꝰ
exules filie eue: ad te suspiramꝰ
gementes ⁊ flentes in hac lachry
maruꝫ valle. Eya ergo aduocata
nr̄a illos tuos misericordes ocu
los ad nos conuerte: ⁊ iesum be
nedictum fructuꝫ ventris tui no
bis pꝰ hoc exilium ostēde: o clemēs
o pia o dulcis maria. Tpe pas.
Al. Añ. Aue regina celoꝝ: aue
dn̄a āgeloꝝ salue radix scā ex qua
mūdo lux ē orta: gaude gl'iosa su
per oēs speciosa vale valde deco
ra ⁊ pro nobis sp christū exora.

Tempore pas. Alleluia. Post
añam dicatur ℣. Dignare me
laudare te virgo sacrata. ℟. Da
mihi virtutez cõtra hostes tuos
Tempore paschali dicat cuz
Alla. Deinde oro. Concede.
terminanda. Per christum.
Predicte añe dicãt alterna/
tim ad libituz post cõplet. oi
tpe cũ ꝟsiculo ꝛ orone predi/
ctis: preterq̃ .iiij. v. ꝛ. vj. fe/
ria ante pascha.

Officiũ quotidianum
bte ꝟginis intermit/
tit in vigilia natalis dñi in
mat. ꝛ deinceps vsq̃ in cra/
stinũ post oct. epi. exclu. ꝛ in
iiij. feria añ cenã dñi in ꝟs ꝛ
deinceps vsq̃ in .ij. feri. post
oct. paschal exclu. Similit
in vigilia penth. in ꝟs. ꝛ de/
inceps vsq̃ ad secundã feriã
post festũ trinitat exclu. In
termittit etiã in oĩbus festis
duplicibus. ꝛ totis duplici. in
pmis ꝟs ꝛ deinceps vsq̃ in
crastinũ diei festi exclu. In/
termittit etiaz qñcũq̃ fit de
ea officiũ in cõuẽtu. Si q tñ
in supradictis tẽporib⁹ dicẽ
ex deuotione voluerint per se
ꝛ submisse illud dicãt. Sciẽ/
dũ est q̃ p defuncti⁹ semp fa
ciende sũt vigilie nouẽ lect. a
fratrib⁹ in cõuẽtu siue extra
vbicũq̃ fuerint semel in heb
domada nisi in tpib⁹ ifra no
tatis in qb⁹ intermitti possũt
In ꝟs. autẽ in mat. ꝛ laud.
añ. ps. cantica ℣. lec. ꝛ. ℟. di
cẽda sũt sicut sup in cõmemo
ratiõe defunctoꝝ sũt notata
excepto q̃ nonũ. ℟. dicat tñ
cũ his trib⁹ ꝟsib⁹. scz. Dies il
la. Tremẽs. ꝛ creator. Post vl
timũ ꝟsũ. ℟. nonũ ex itegro
repetat. Intermittũt aũt p
dicte vigilie nouẽ lec. in oib⁹
sab. ꝛ in vigilia cuiuslibet fe
sti nisi fuerit triũ lec. Itez in
festis dupli. ꝛ .s. i vtrisq̃ ꝟs
ꝛ i vigilia natalis dñi ꝛ dein
ceps vsq̃ ad oct. epi. exclusi.
Itẽ in .iiij. fer. añ cenã dñi ꝛ
deinceps vsq̃ ad secũdam fe/
riã post oct. pasche inclusiue
Itẽ in vigilia ascen. ꝛ dein/
ceps vsq̃ ad oct. ipsi⁹ exclu.
Itẽ in vigilia penth. ꝛ dein/
ceps vsq̃ ad dñicã post trini
tatẽ exclusi. Itẽ per oẽs oct.
Si tñ psens defũctus fuerit
officiũ vigiliaruz agi poterit
nõ tñ in die natalis dñi: nec
in die cene: nec in parasceue:
nec in sabbato sancto: nec in

die paschatis: nec i die pentho. De si aniuersariū quocūq ordinis euenerit: vel pro presenti defūcto: vel ex alia qlibet cā infra hebdomadam quocūq die fuerit pdicte vigilie faciēde sufficit q ille fiant τ ad alias in ipsa hebdōa nō teneat frēs. In vigilia pro triū lec. ps lect. Reia dicat hoc modo. In dñica τ in .iiij. fer. dicat ps pmi noc. cū suis añis τ ℣. τ lec. τ Reijs In .ij. pro τ .v. fer. dicat ps. secūdi noc. cū suis añis. τ ℣. τ lec. τ Reijs. In .iij. pro τ in vj. feria dicat ps tertij noct. siliter cū suis añis. ℣. lecti. τ Reijs. In vltimo aūt Reio dicat tm prim⁹ ℣. scz. Dies illa Post resūptionē vero R. nō repetat De si festū interuenerit nihilominus in ferijs singulis pdictis ordo seruet. Hoc aūt ordine dicant orōnes in vigilijs defūctorum pro psenti siue pro vno defūcto. Si epūs fuerit pma orō dicat. Deus q inter apl'icos. Si alius. Inclina. Si pro femina. Quesum⁹ domine. Secūda. Deus venie. Tertia. Fideliū. Pro fratribus familiaribus τ bn̄factoribus prima. Deus venie. Secūda. Deus qui nos patrem τ. Tertia. Fideliū. In oī anniuersario pma. Deus indulgentiarū. Secūda. Deus venie. Tertia fideliū. Si simul euenerit obitus τ āniuersariū dimittat orō. De⁹ venie. Et pma orō dicat pro presenti defuncto. Secūda pro āniuersario. Tertia nō mutat. In vigilijs aūt triū lect. dicatur pma. Deus venie. Secunda Deus q nos pa. Tertia Fide. Orōnes in officio defūctorū τ pmo pro epō defuncto. Orō.

D Eus q inter apl'icos sacerdotes famulū tuum pontificali fecisti dignitate vigere: psta qsum⁹ vt eorum qz ppetuo aggreget cōsortio. Per do. Pro viro defūcto

I Nclina dñe aurē tuā ad pces nostras qb⁹ miam tuā supplices depcamur: vt aiam famuli tui quā de hoc seculo migrare iussisti in pacis ac lucis regiōe cōstituas τ scōrum tuorum iubeas eē ɔsortē Per do. Pro femia defūcta.

Q Uesumus dñe pro tua pietate miserere anime famule tue: τ a cōtagijs mortalitatis exutā in eterne salua

tionis partē restitue. Per d.
In oī anniuersario. Oratio
Deus indulgētiaꝝ dn̄e da aīab⁹ famulōꝝ tuorū q̄ꝝ āniūsariū depositiōis diē cōmemoram⁹ refrigerij sedē q̄etis btitudinē ꝛ lumis claritatē. Per d. Pro fratribus familiarib⁹ ꝛ bn̄factoribus defūctis. Oratio.
Deus venie largitor ꝛ humane salut̄ auctor q̄s clemētiā tuā vt nr̄e cōgregationis frēs sorores familiares ꝛ bn̄factores q ex hoc seculo transierūt btā maria sp̄ v̄gine intercedēte cū oīb⁹ scīs ad ppetue btitudis ꝯsortiū puenire ꝯcedas. Per d. Pro parētibus defūctis. Oratio
Deus q nos p̄rez ꝛ matrē honorare precipisti miserere clemēter aīab⁹ parentū nr̄oꝝ eorūq; pctā dimitte nosq; eos in et̄ne claritatis gaudio fac videre. Per. Pro oībus fidelib⁹ defūct̄. Oratio.
Fideliū de⁹ oīuz ꝯditor ꝛ redēptor aīab⁹ famulo ꝝ famularūq; tuaꝝ remissionē cūctoꝝ tribue pctōꝝ: vt indulgētiā quā sp optauerūt pijs supplicatiōib⁹ ꝯsequāt. Qui vi. ꝛ cū deo. Añ cōplet. dicat. Iube dōne bn̄dicē. ꝛ subiūgat bn̄dictio Noctem q̄etā ꝛ finē pfectū tribuat nobis oīps ꝛ misericors dn̄s. R. Amē. Postea sequit lec.
Fratres sobrij estote ꝛ vigilate: q2 aduersari⁹ vester diabol⁹ tāq̄z leo rugiēs circuit q̄rens quem deuoret cui resistite fortes i fide. Tu. Postea dicat V. Adiutorium nostꝝ i noīe dn̄i. R. Qui fecit celū ꝛ terrā. Deide dicto. Pr̄ noster. dicat. Cōfiteor. Postea completoriū incboetur
Confiteor deo ꝛ btē marie ꝛ btō dn̄ico ꝛ oīb⁹ scīs ꝛ vobis frēs q2 peccaui nimis cogitatiōe locutione opere ꝛ omissiōe: mea culpa p̄ corw⁹s Orare ꝓ me. Oratio.
Misereat tui oīps deus ꝛ dimittat tibi oīa pctā tua liberet te ab oī malo saluet et ꝯfirmet i oī ope bono ꝛ pducat te ad vitā eternā. Amen. Añ frat sol⁹ dic p̄mā vel cōplet̄. ꝛ nō habz cū quo dicat Confiteor. dicat sic.
Confiteor deo ꝛ btē marie ꝛ btō dn̄ico ꝛ oīb⁹ scīs q2 peccaui nimis cogitatiōe lo-

cutione ope℞ ⁊ omissione mea
culpa: precor btām mariaȝ ⁊
oēs scōs orare ꝑ me. Postea
Misereatur subiūgat
mei oīps deꝰ ⁊ dimit-
tat mihi oīa peccata mea libe-
ret me. ⁊c. Post mat. dcō bñ
dica. ꝺo. dicat. ℣. Preciosa ē
in conspectu domini. ℟. Mors
sanctorum eius. Oratio.
Sancta maria ⁊ oēs sci
intercedāt ꝓ nobis ad dñm:
vt mereamur adiuuari ab eo.
Qui viuit ⁊ regnat per oīa se-
cula seculoꝝ. Amē. ℣. Deus
in adiuto. ⁊c. ℟. Dñe ad adiu-
uan. ⁊ dicat ter. Deinde. Glo-
ria. ⁊ Sicut erat. Kyriel. Chri-
steleison. kyriel. Pater noster.
℣. Et ne nos. ℟. Sed li. ℣. Re-
spice dñe in seruos tuos ⁊ in opa
tua ⁊ dirige filios eoꝝ. ℟. Et sit
splēdor dñi dei nostri super nos
⁊ opera manuū nostrarū dirige
sup nos ⁊ opꝰ manuū nr̄aꝝ dirige.
Dirige Deinde seqt
⁊ scificare digneris do-
mine scē pater oīpsētne deus
hodie corda ⁊ corpa nr̄a in le-
ge tua ⁊ i opibꝰ mādatoꝝ tuo-
rum vt hic ⁊ in eternū te au-
xiliāte sp salui eē mereamur
Per christū do. no. Postea
dicto. Iube. si de euāgelio le-
cēdū sit dicat bñdictio. Diui-
nū auxiliū maneat sp nobi-
scū amē. Si vo de costitutio-
nibꝰ dicat bñdictio. Regula-
ribꝰ disciplinis istruat nos
magister celestis. Amē. Data
bñdictiōe seqt lec. de euange-
lio vl de cōstitutiōibꝰ. Frēs
tñ q extra puētū sūt: si euāge-
liū i ꝓmptu nō habeāt dicāt
In pncipio erat verbū
⁊ verbū erat apud deuȝ
⁊ deus erat verbum hoc erat
in principio apud deum oīa
per ipsū facta sunt ⁊ sine ipō
factum est nihil. Tu autem.
De constitutionibꝰ dicatur.
Quoniā ex precepto re-
gule iubemur hr̄e cor
vnū ⁊ aīaȝ vnā i dño: iustū ē
vt q sub vna regula ⁊ vniꝰ ꝓ-
fessiōis voto viuimꝰ vnifor-
mes in obseruātijs canonice
religionis inueniamur. Tu
Finita lec. sequit cōmemo-
ratio fratꝝ soroꝝ familiariū
bñfactoꝝ defūctoꝝ ordinis
nostri ⁊ subdit. ℣. Requiescant
in pace. ℟. Amē. Deinde seqt
Ps Laudate dñm oēs gentes
⁊c. Gloria. Sicut erat. Dein-
de. ℣. Ostende nobis. ℟. Do-

mine exaudi. Oratio.

Actiones nostras quesumus dñe aspirãdo preueni et adiuuando ꝓsequere: vt cuncta nostra operatio a te semꝑ incipiat ꝛ ꝑ te cepta finiat. Per christũ dñm nostrum. Postea dicatur. ℣. Adiutorium nostrum in nomine dñi.

Benedictiones lectio. in matutĩ. in primo noct no.

Bñdictione ꝑpetua bñdicat nos pr̄ etern⁹. Amẽ.

Unigenitus dei filius nos benedicere et adiuuare dignetur. Amen.

Spũs sci gr̄a illuiare dignetur sens⁹ ꝛ corda nr̄a. Amẽ

In. ij. noct. bñdictiões.

De⁹ pr̄ opš sit nobis ꝓpiti⁹ ꝛ clemẽs. Amẽ.

Ad gaudia ꝑadisi ꝑducat nos misericordia christi.

Ignẽ sui amoris acceñdat de⁹ in cordib⁹ nr̄is. Amẽ.

In. iij. noc. bñdictiones.

Ille nos bñdicat q̄ sine fine viuit ꝛ regnat. Amẽ.

Euãgelica lectio sit Uel sic. nob sal⁹ ꝛ ꝓtectio. Amẽ.

Diuinũ auxiliũ maneat sꝑ nobiscũ. Amẽ.

Ad societatẽ ciuiũ suꝑnoꝝ ꝑducat nos rex ãgeloꝝ. Amẽ

In natiuitate domini viij. benedictio.

Per euãgelica dicta deleantur nostra delicta. Amẽ.

Intellectũ sci euãgelij apiat nobis ꝟt⁹ spũs sci. Amen.

In festo bt̄e marie virginis bñdictiones in p̄ noc.

Alma ꝟgo virginũ intercedat ꝓ nobis ad dñm. Amẽ

Scã dei genitrix sit nob auxiliatrix. Amẽ.

Nos cũ prole pia benedicat virgo maria. Amẽ.

In. ij. noct. bñdictiones.

Ab hoste maligͣ eripiat nos dei genitrix virgo. Amẽ.

Iesus marie fili⁹ sit nob clemẽs ꝛ ꝓpitius. Amẽ.

Stella maria maris succurre piissima nobis. Amẽ.

In. iij. noc. bñdictiones.

Oret voce pia ꝓ nobis ꝟgo maria. Amen.

Si fuerit omelia.

Euãgelica lectio.

In oĩ tribulatõe ꝛ ãgustia subueniat nob pia ꝟgo maria

Ad societatẽ ciuiũ suꝑnoꝝ ꝑducat nos regina angeloꝝ. Amẽ In sab. dicãt. iij. vltie qñ de ea sit officiũ in ꝓuẽtu.

In feſto vniꝰ martyris qn̄ fiunt nouē lecţ. Auguſtinꝰ i ſmone de ſcō cypriano. ℞. j.

Hodie natalē martyris ecclesia celebrat. Quid eſt hoc frēs chariſſimi? Qn̄ ſanctus iſte natus ſit ignoꝛamus: ⁊ quia hodie paſſus ē natalē huiꝰ hodie celebramꝰ Sed qn̄ natus ſit etiā ſi ſciremus nequaꝗ̄ diem illū̄ celebraremus. Illo nāqꝫ die pec catū̄ oꝛiginale traxit iſto die pctm̄ ōē finiuit. Lectio. ij.

Illo die ex faſtidioſo matrꝫ vtero in hāc lucez proceſſit q̄ oculos carnis illecebrat: iſto aūt die ex profundiſſimo car cere in illam lucem diſceſſit: que viſum mentis illuſtrat. Ad precioſam moꝛtē iuſte viuendo venit. Ad glorioſā vitam iniuſte moꝛiendo peruenit. Idem de ſermone de gēneſis Cū̄ frequenter. ℞. iij.

m Agna ex ſanctoꝝ natalitiū̄ nomine demonſtratur ſpēs ac ſecuritas eccleſie. Non enī talem debemꝰ timere moꝛtē: in qua renaſcimur ad ſalutem. Sanctꝰ iſte moꝛtem coꝛpoꝛis non metuit dū̄ anime timuit: nec tyrannuz timuit tempoꝛalē timēs iudicē ſempiternū̄. Lectio. iiij.

Mira fides: mira deuotio ante perſecutoꝛē aſſiſtebat: ſ animo ante deū̄ erat. Carnē exponebat ſupplicio: ⁊ mētē habebat in celo. Negociatoꝛ iſte btū̄s dedit minus vt acciperēt maiꝰ. Emit cōmertio ſanguinis regnū̄ ſalutis factaqꝫ eſt ei breuis paſſio ꝑpetua beatitudo. Idē in ſermone de ſcō cypriano. Lectio. v.

Duplex i ſancto iſto gēma refulſit: dum vita clara ⁊ moꝛs extitit precioſa Qui ātea alia offerebat modo ſeipſuz offert. Aſſolēs angelus venire de turibulo precū̄ eius ante ſedentē in throno offerebat incenſuz: modo aūt leuauit ipſū̄ i alta celoꝝ. Dedicata paſſio ℞. vj.

⁊ glorioſa cōfeſſio abſoluit ꝑ martyriū̄ anima a vinculo carnis ⁊ in celo cū̄ triūpho leuat ab angelis. Interrogatus crudeliter: reſpōdit ſub patiētia foꝛtiter. Terrena cōtempſit vt iueniret celeſtia. Oꝛigenes ſup iudicū̄ omel. ſeptima. Lectio. vij.

q Uis chariſſimi martyꝝ

hui⁹ aīaꝫ sequi possit que su-
pergressa oēs aereas ptātes:
ad altare celeste tēdit. Btā il
la certe aīa que sibi occurētes
turmas aereas demonū san-
guinis ī martyrio pfusi cruo
re deturbat q̄ sic seqꝫ christū.
Facile est martyrē R. viij.
venerādo celebrare: magnaꝫ
ꝓo fidē ei⁹ ⁊ patiētiā imitari
hoc ergo sic agamus: ut illud
optem⁹: hoc itaqꝫ celebrem⁹
vt illud poti⁹ diligamus qđ
laudam⁹ in martyris fide q
vsqꝫ ad mortē certauit p ve-
Beat⁹ hic R. ix. ritate.
martyr vicit errores sapien
tia: patiētia agnū secut⁹: leo
nē vicit qn̄ psecutor seuiebat
leo fremebat. Sed deorsū leo
calcabat: qꝛ agn⁹ sursū tēde-
bat qui in ligno pependit sā-
guinē fudit mundū redemit
mortēqꝫ sua morte destruxit

In festo plurimoꝝ martyꝝ
noue lec. Chrisostom⁹ ī omel
de machabeis. Lectio .j.

Quam speciosa festiui-
tas hodie nobis emi-
cuit: ⁊ splēdida dies hodier-
na p̄fulsit nō densitatis solis
radijs illuminata: sed de lu-
mine martyꝝ illustrata. Hi-
nācqꝫ radij christo emittent
satiūt in terrā de superno cū
culo solis. Cyprian⁹ ī epla ad
martyres ⁊ ꝯfessores. R. ij.

O btī martyres qb⁹ vos lau
dibus p̄dicem o milites fortis
simi robur corpis vestri quo
p̄conio vocis explicē vsqꝫ ad
glie cōsumationē tollerastis
durissimā questionē nec ces-
sistis supplicijs sed poti⁹ sup
plicia cesserūt vobis. R. iij.

Quale fuit deo illud specta-
culū: q̄ꝫ sublime: q̄ꝫ magnū:
q̄ꝫ p̄ciosū ⁊ acceptū. Cletus
illic christ⁹ affuit: q̄ꝫ libēs in
talib⁹ pugnauit ⁊ vicit p̄lia-
tores ⁊ assertores sui nois ere
xit: corroborauit: aīauit. Nā
qui morte semel vicit p no-
bis: semp vincit in nobis.

Idē in epla de lapsis. R. iiij.

Repugn̄stis o martyres san-
cti fortit seclo: spectaculū glo-
riosū prebuistis deo: secuturi
fratrib⁹ fuistis exemplo. Re
ligiosa vox christū locuta est:
illustres man⁹ sacrilegis sa-
crificijs restiterunt. Ora sā-
ctificata celestib⁹ cibis post
corp⁹ dn̄i idoloꝝ reliquias re
spuerūt: frōs cū signo dei dia
boli coronā ferre nō potuit sꝫ

corone dñi se reseruauit. Be
da de omel. de innocētibus.
Hi sūt quos cū pate R.v.
rent lachrymis persecuta est
eccl'a ipsaq; genuit. Sz mor
hinc expulsos superna hierl'm
obuijs leticie manibus exce
pit et gaudijs dñi sui perpe
tuo coronandos introduxit.
Stāt enī modo R.vj.
ante thronuz dei coronati: q
quōdā añ thronū iudicū ter
renoꝝ iacebant penis attriti
stant in cōspectu agni nulla
ratiōe a cōtēplāda ei⁹ gloria
seperandi: a cuius hic amore
nec p supplicia potuerunt se
parari. Joānes epūs in ser
mone de martyrib⁹. R.vij.
Qui scōꝝ gr'ias frequen
ti laude colloquit': coꝝ
mores scōs imitet'. Aut eniz
imitari debet aut laudare nō
debet: ꝓpterea seipsos nobis
ꝓbent exemplū vt ex ipsis ꝓ
ficiam⁹. Delicat⁹ es tu chri
stiane miles: si putas te posse
sine certamine triūphare: ex
erce vires: dimica attrociter
in ꝓlio ꝯcerta. Lectio.viij.
O miles christi ꝯsidera pa
ctū tuū: ꝯditionē tuā attēde:
militiā nosce: pactuz qđ spo
pōdisti ꝯditionē qua accessi
sti: militiā cui nomē dedisti.
Deniq; considera te p̄nte deo
cū hoste pugnare. Fauet ille
vt vincas: fauet vt obtineas
cū pugnas p̄ns ē. Lectio.ix.
O miles christi quātū viriū
de ei⁹ p̄ntia cōcipis tātū ini
mico debilitatis accedit. Tu
erigeris in virtutē: hostis in
cidit i debilitatē. Tibi arma
diuinit⁹ ministrāt': illi mali
cie tela frangunt'. Tibi ꝯspe
ct⁹ dei viriū adhibet icremēta
hosti adimit nocēdi venena.
In festo vni⁹ pōtificis qñ
nouē lecc̄. fiunt. Gregori⁹ in
pastorali. Lectio.j.
Celebrantes charissimi
scī hui⁹ pontificis solēnia q
eo q digne p̄sit honore dupli
ci in celo scz et in terra dign⁹
est habit⁹: de pastoralis cura
regiminis qđ traditum tene
mus a scīs pastorib⁹ ad me
moriā reuocem⁹. R.ij.
Pensandū quippe est valde
ad culmen quisq; regiminis
qualiter veniat atq; rite per
ueniēs qualiter viuat: et bn̄
viuēs qualiter doceat: et recte
docēs infirmitatē suā quāta
ꝯsideratōe cognoscat. R.iij

Nulla ars doceri psumitur nisi intenta pri⁹ meditatiōe discat. Ab ipcritis ergo pastorale magisteriū qua temeritate suscipitur: quādo ars est artiū regimē aiaꝝ. Quis aūt cogitationū vulnera occultiora eē nesciat vulnerib⁹ viscerum. Lectio. iiij.

Sunt nōnulli q p speciē regiminis gloriā affectāt honoris transcendere ceteros concupiscūt: atqꝫ ideo susceptuꝫ cure pastoralis officiū ministrare digne tanto magis nequeūt quāto ad humilitatis magisteriū ex sola elatiōe puenerunt. Lectio. v.

Sunt aūt nōnulli qui soler ti cura spūalia precepta perscrutant: sed que intelligendo penetrāt viuendo conculcant. Repente docēt que non opere sed meditatiōe didicerant: ⁊ quod verbis pdicant moribus ipugnāt. Unde fit vt cuꝫ pastor per abruta graditur ad precipitiū grex seqtur. Nemo quippe ampli⁹ i ecclesia nocet qꝫ qui peruerse agens nomē vel ordinē sanctitatis tenet. Lectio. vi.

Delinquētē nāqꝫ eū null⁹ redarguere presumit: ⁊ i exemplū culpa vehemēter extēditur qñ ꝓ reuerentia ordinis pctor laudat. Lectio. vij.

Plerūqꝫ etiā hi q subire pastorale magisterium cupiūt: nōnulla bona opa aīo ꝓponūt. Et qꝫuis hec elatiōis intētione appetāt: operaturos se tñ magna ptractant: fitqꝫ vt aliud intentio supprimat aliud superficies cogitationis ostendat. Lectio. viij

Nam sepe mens sibi mētitur ⁊ fingit de bono opere amare qđ nō amat: de mūdi aūt gloria nō amare qđ amat. Cūqꝫ pcepto primit⁹ officio pfrui ceperit obliuiscit quicqd religiose cogitauit. Lectio. ix.

At ꝯtra qui regimē appetit attendat ne per exēplū praui operis ad ingressū regni tendentib⁹ obstaculū fiat. Cōsiderandū qꝫ est: quia cū cām populi psul suscipit: quasi ad egrū medic⁹ accedit. Qua ergo psumptiōe pcussū mederi ꝓpat q in facie vuln⁹ portat

In festo vnius virginis triū lectꝭ. Lectio. j.

q Uam imitabile v̄gini bus virgo hec cui⁹ festū agi

mus tradidit amoris exem-
plū carnis ↄcupiscētias exe-
crādo: solāq₃ christi pulchri-
tudinē adamādo. Discite
gines q̄les amor christi flam
mas accēdit in pectore ei⁹ q̄
eū cōcupiuit solū qui ꝓpter
amorē hoīuʒ mortis non re-
cusauit interitū. Lectio. ij.
Hec dicēres nequaq₃ coniu
gū casta cōmertia vitupera-
mus: sed virginū perseueran
tiā adoramus. Itaq₃ scā cō-
iugia patriarchaꝝ cōiuges
videlicʒ sarai rebeccā rache
lē annā susannā sequamur.
Uirgines aūt christi solam
virginē matrē luminis sub-
sequant̄. Hui⁹ virginis ma
tris pedissequa fuit hec v̄go
que magnum de se excitauit
exemplū pudicitie. R. iij.
Uirgo hec quia nō de corpo
ris humani elegātia placere
studebat: dū de anie feditate
dño displicē timebat: dabat
int⁹ per fidem sue mētis can
dorē: ꝛ excolebat aīe pulchri-
tudinē. Tantoq₃ studebat in
carnis aspectu carnalib⁹ di-
splicere: quāto instabat chro
ꝛ eius angelis cōplacere.
In festo vni⁹ virginis et
martyris q̄n fiunt noue lect.
Hodie nobis frēs R. j.
charissimi v̄ginale de
cus illuxit: qđ nostre memo-
rie virtutē diuine victoriā re
nouauit. Porro quāto fragi
lior sexus: quāto infirmi⁹ va
sculū quod reportat de hoste
triūphū tāto diabol⁹ maiori
opprobrio cōfusionis indui-
tur tāto mirabilior de⁹ i scis
suis iucūdi⁹ delectat̄. R. ij.
Refulget ꝛ preeminet inter
martyres meritū sancte hu-
ius dñi famule: iā ibi est co-
rona gloriosior: vbi sexus in-
firmior: quia ꝓfecto virilis
anim⁹ in femina mai⁹ aliqd
fecit: q̄n sub tāto pondere fra
gilitatē nō deficit. Bene in-
heserat vni viro a quo virtu
tē traxerat qua resisteret dia
bolo: vt femina prosterneret
inimicū: cum ꝑ feminā pro-
strauerat virū. Lectio. iij.
Ille in ea apparuit inuict⁹
q ꝓ ea factus est infirmus.
Ille fecit hanc feminā viri-
lit̄ mori q ꝓ eo dignat⁹ est de
femina misericorditer nasci
Merito aūt ille vet⁹ inimic⁹
ne vllas preteriret insidias:
qui per feminā vicerat virū:

per vi⁊ hanc feminā supare tentauit. Lectio.iiii.
Natalis ē virginis integri-tatē sectemur: natalis ē martyris hostias imolem⁹. Stupeant nupte: imitentur īnupte. Sʒ qd de ista virgine di-gnū dicere possum⁹? Fatescāt ingenia: pticescat eloquētia: vox pconū est vna. Quot homines tot pcones: q martyrē pūloquūt pdicant. R.v.
Quāto terrore carnifex egit ut illa timeret: quātis blādimentis ut ei persuaderet. At illa sponsi sui cauens īiuriā cui se optabat placituraʒ ille me accipiet inquit q me sibi pōr elegit. Pereat corpus qd oculis amari pōt carnalib⁹.
Quid aūt mirum R.vi. si virginitatē pretulerunt vite virgines christi quādo similia fecerūt virgines secli. Qui valeat silētio pterire septē millesias virgines: q gallorū impetu cuncta vastātes ne qd indecēs ab hoib⁹ sustinerēt turpitudinis mortē sūpserunt exemplū sui cunctis virginib⁹ relinquētes magis pudicitiā cure esse q̄ vitam.
Consideremus nos R.vii qui viri sum⁹ in huius femine cui⁹ solēnia agim⁹ comparatione: quid estimabimur. Sepe agere aliqua bona ppo-nimus: sed si leuissimi⁹ sermo ab ore irridētis eruperit fracti ptinus resilimus: hāc ꝓ-frangere nec tormēta potue-
Virgo hec R.viii. runt. beatissima magnū de se excitauit exemplū pudicitie cuʒ virginitatē ptulit vite. Dēʒ qꝫ terrenū amorē a se ppt amorē celestem expellēs: crucis christi tropheū arripuit: ⁊ tam cōtra libidines q̄ etiā cōtra vniuersa supplicia fide potius armata q̄ ferro dimicauit: ac vicit. Contempsit blandientē: renuitqꝫ minātē: suppliciū attendēs risit nesciēs aliqd amare qd trā-
Deniqꝫ virgini R.ix. sit. tatē nimis diligens nec ludibria nec supplicia nec carnifices metuit. Postremo nec gladiū furentis percussoris expauit: sacratissima virginitas vsqꝫ ad sanguinis effusionē ī suo gradu perseuerat ⁊ icōcussa christo semel oblata pdurat. Expliciūt lect. in cōmuni sanctorum.

Ordo cōmēdationis aie.
Primū fiunt letanie breues
in hunc modum.

Kyriel. Christeleison.
Christe audi nos. Pater d
celis deus miserere ei. Fili
redemptor mundi deus mi.
Spirit⁹ scē deus miserere ei
Scā trinitas vn⁹ de⁹ miserē ei
Scā maria ora p eo
Scā dei genitrix or.
Scā virgo virginū or.
Scē michael or.
Scē gabriel or.
Scē raphael or.
Oēs sci āgeli et archā orate.
Omnes sci beatorū spirituū
ordines or.
Scē ioānes baptista or.
Omnes sancti patriarche et
pphete orate
Scē petre or.
Scē paule or.
Scē andrea or.
Oēs sci apl'i et euāgeliste.
Oēs sci inocētes orate.
Scē stephane or.
Scē clemens or.
Scē corneli or.
Scē cypriane or.
Scē petre or.
Oēs sci martyres orate.
Scē siluester or.
Scē nicholae or.
Scē dñice or.
Scē francisce or.
Scē thoma or.
Scē vincenti or.
Oēs sci pfessores et pōtifices
Scā maria magdalena or.
Scā martha or.
Scā lucia or.
Oēs scē virgines orate
Omnes sancti orate
Propiti⁹ esto: libera eū dñe.
A dānatōe ppetua: lib. b
iminētib⁹ petōr suor picul'
li. Ab infestatiōib⁹ demonū:
li. Per mysteriū scē icarna
tiōis tue: li. Per passionē et
crucē tuā: li. Per glosā resur
rectionē tuā. li. Per admira
bilē ascēsionē tuā. l. be. Per
grām spūs sci paracliti. libe.
In die iudicij. li. Pctōres:
te rogam⁹ audi nos. Ut ira
cūdie tue flagella ab eo remo
ueas: te. Ut eius spm a loco
angustie liberes: te. Ut eū i
regiōe viuor etnis gaudijs
foueri iubeas. te. Ut nos ex
audire digneris. te Fili dei
te ro. Agnus dei q tollis pec
cata mundi parce ei domine
Ang⁹ dei qui tollis peccata
mundi. lib. gn⁹ dei q tol

lis pctā mūdi. m. Kyri. Christeleisō. Kyriel. Pater nr̄. ℣. Et ne. ℣. Saluū fac seruū tuū ℟. De⁹ me⁹ spcrā. i te. ℣. Mitte ei dñe auxiliū de scō. ℟. Et d syō tuere eum. ℣. Nihil proficiat inimic⁹ in eo. ℟. Et fili⁹ iniquitatis non apponat nocere ei. ℣. Esto ei dñe turris fortitudinis. ℟. A facie inimici. ℣. Dñe exora. meā. ℟. Et cla. ℣. Dñs vo
Omnipotēs sem/ Oro
Omnipotēs sempitne de⁹ ɔſuator aiarū: q quos diligis corripis ⁊ quos recipis pie ad emendationē coerces: te inuocam⁹ domine vt famulo tuo q in corpore patit̄ mēbrorum debilitatē grāz tuā cōferre digneris vt in hora exit⁹ sui de corpore absq̄ mortalis pcti macula tibi datori ꝓprio: per man⁹ scōꝝ angeloꝝ tuoꝝ eius anima represētari mereat̄. Per.
Deus qui facture Oro
tue sp pio dñaris affectu: inclina aurē tuā supplicationib⁹ nostris: ⁊ famuluz tuum ex aduersa valitudine corpis laborātē placatus respice ⁊ visita in salutari tuo ⁊ celestis gratie presta ei medicinā. Per christū. Oro.

Deus infirmitatis humane singulare ꝑsidiū auxilij tui super infirmū nostrū ostēde virtutē: vt ope misericordie tue adiut⁹ ecclesie tue scē incolumis representari mereat̄. Per. Si quis voluerit totas letanias dicē requirat supra post psalmistā. Deide ꝓvicino mōticū i agone sui exitus aīa visa fuerit anxiari dicant̄ he orōnes.
p Roficiscere aīa christiana de hoc mundo i nomine ✠ dei pr̄is oīpotētis q te creauit. In noīe iesu christi filij dei viui q ꝓ te pass⁹ ē. In noīe spūs scī q in te effusus ē. In nomīe āgeloꝝ ⁊ archāgeloꝝ. In noīe thronorū ⁊ dn̄ationū. In nomīe pnci patuū ⁊ ptātū. In noīe cherubin ⁊ seraphin. In nomine patriarchaꝝ ⁊ ꝓphetarū In noīe sanctoꝝ apostolorū ⁊ euangelistaruz. In nomīe sanctoꝝ martyrū ⁊ cōfessoꝝ In nomīe scōꝝ monachorū ⁊ heremitaꝝ. In noīe virginū ⁊ oīuz sanctoꝝ ⁊ scāꝝ dei Hodie sit in pace loc⁹ tuus et habitatio tua sit in scā syon. Per christū. ℟. Amē. Oro

Deus misericors: deus clemens: deus qui secundum multitudinem miserationum tuarum peccata penitentium deles: et preteritorum criminum culpas venia remissionis euacuas: respice propitius super hunc famulum tuum. N. et remissionem sibi omnium peccatorum suorum tota cordis confessione poscentem deprecatus exaudi. Renoua in eo piissime pater quicquid terrena fragilitate corruptum vel quicquid diabolica fraude violatum est et vnitati corporis ecclesie membrum redemptionis annecte. Miserere domine gemituum: miserere lachrymarum eius et non habentem fiduciam nisi in misericordia tua ad tue sacramentum reconciliationis admitte Per christum. R. Amen. Oratio.

Commendo te omnipotenti deo karissime frater et ei cuius es creatura committo: vt cum humanitatis debitum morte interueniente persolueris: ad actorem tuum qui te de limo terre formauerat reuertaris. Egredienti itaque anime tue de corpore splendidus angelorum cetus occurrat. Inde apostolorum tibi senatus adueniat. Candidatorum tibi martyrum triumphator exercitus obuiet. Liliata rutilantium te confessorum turma circundet. Jubilantium te virginum chorus excipiat et beate quietis in sinum patriarcharum te complexus astringat. Mitis atque festiuus christi iesu tibi aspectus appareat: qui te inter assistentes sibi iugiter interesse decernat. Ignores omne quod horret in tenebris: quod stridet in flammis: quod cruciat in tormentis. Cedat tibi teterrimus sathanas cum satellitibus suis in aduentu tuo te comitantibus angelis contremiscat: atque in eterne noctis chaos immane diffugiat. Exurgat deus et dissipentur inimici eius et fugiant qui oderunt eum a facie eius. Sicut deficit fumus deficiant sicut fluit cera a facie ignis sic pereant peccatores a facie dei: et iusti epulentur et exultent in conspectu dei. Confundantur igitur et erubescant omnes tartaree legiones et ministri sathane iter tuum impedire non audeant. Liberet te a cruciatu christus qui pro te crucifixus est. Liberet te a morte christus qui pro te

mori dignatꝰ ē. Constituat te
christꝰ filiꝰ dei viui intra pa
radisi sui sp amena virētia ꝛ
inter oues suas te verꝰ ille pa
stor agnoscat. Ille ab oibus
pctis tuis te absoluat atq; ad
dexterā suā in electoꝝ suoꝝ te
sorte cōstituat. Redemptorē
tuū facie ad faciē videas ꝛ p̄
sens semp assistēs manifestis
simaꝫ beatis oculis aspicias
veritatē. Cōstitutus igit̄ int̄
agmina beatoꝝ: cōtēplatōis
diue dulcedine potiaris in se
cula seculoꝝ. ℟. Amē. Orō.

Suscipe dñe seruū tuū i
locū sperāde sibi salua
tiōis a mīa tua ℟. Amē. Libe
ra dñe aiaꝫ fui tui ex oibꝰ pe
riculis infernoruꝫ ꝛ de laqis
penaꝝ ꝛ ex oibꝰ tribulationi
bꝰ. ℟. Amē. Libera dñe aiaꝫ
serui tui sicut liberasti enoch
ꝛ heliā de cōi morte mūdi. ℟
Amē. Libera dñe aiam fui
tui sicut liberasti noe de dilu
uio ℟. Amē Libera dñe ani
mā serui tui sic liberasti abra
hā de vr chaldeoꝝ. Amē.
Libebera dñe aiam serui tui
sic liberasti iob de passiōibꝰ
suis ℟. Amē. Libera domie
aiam serui tui sicut liberasti
ysaac de hostia ꝛ de manu pa
tris sui abrahe. ℟. Amē. Li
bera dñe aiam serui tui sicut
liberasti loth de sodomis ꝛ de
flāma ignis. Amē. Libera
dñe animā serui tui sicut li
berasti moysen de manu pha
raonis regis egyptiorum. ℟
Amē. Libera dñe animā ser
ui tui sicut liberasti danieleꝫ
de lacu leonum. ℟ Amē. Li
bera dñe animā serui tui sic
liberasti tres pueros de cami
no ignis ardētis: ꝛ de manu
regis iniqui. ℟ Amen. Libe
ra dñe animaꝫ serui tui sicut
liberasti susannā de falso cri
mine. ℟. Amē. Libera domi
ne aiaꝫ fui tui sicut liberasti
dauid de manu regis saul et
de manu golie. ℟. Amē. Li
bera dñe animā serui tui sic
liberasti petrum ꝛ pauluꝫ de
carceribus. ℟. Amē. Et sicut
beatissimā teclam virginem
ꝛ martyrē tuaꝫ de tribꝰ atro
cissimis tormentis liberasti
sic liberare digneris animā
serui huius ꝛ tecuꝫ facias in
bonis cōgaudere celestibus.
℟. Amen. Oratio.

Commēdam⁹ tibi dñe aīam famuli tui. R. p. Camurq; te dñe iesu christe saluator mūdi vt ꝓpter quā ad terrā misericorditer descēdisti patriarcharū tuoꝝ sinibus insinuare non renuas. Agnosce dñe creaturā tuam nō ex diis alienis creatam: ſ a te solo deo viuo ꝛ vero: quia nō ē alius deus preter te ꝛ nō est scdm opera tua. Letifica dñe animā eius in cōspectu tuo: ꝛ ne memineris iniquitatum ei⁹ antiquarū ꝛ ebrietatū quas suscitauit furor siue feruor mali desiderii. Licz enim peccauerit tamē patrez ꝛ filiū ꝛ spiritū scm̄ nō negauit: sed credidit ꝛ zelū dei habuit i se ꝛ deū q fecit oia adorauit. R. Amen. Oratio.

Delicta iuuētut꞉ ꝛ ignorātias ei⁹ q̄sum⁹ ne memineris dñe: sed ẜm magnā mīam tuā memor esto illi⁹ in glīa claritatis tue. Aperiāt ei celi colletēt illi angeli. In regnū tuū dñe seruū tuū suscipe: suscipiat eum scūs michael archāgel⁹ dei q militie celestis meruit principatuz. Veniāt illi obuiā sci angeli dei ꝛ pducāt eū i ciuitatē celestē hirlm Suscipiat eū btūs petr⁹ apls cui a deo claues regni celesti tradite sūt. Adiuuet eū scūs paul⁹ apls: q dign⁹ fuit eē vas electōis. Intercedat ꝓ eo scūs ioānes elect⁹ dei apls: cui reuelata sunt secreta celestia. Orent ꝓ eo oēs sci apli qb⁹ a dño data est potestas ligādi atq; soluēdi Intercedāt ꝓ eo oēs sci dei: q pro christi noīe tormēta in h̄ sclo sustinuerūt vt vinculis carneis exut⁹ puenire mereat ad gliaz regni celesti: pstāte dño nro iesu christo. Qui cū prē ꝛ spiritu sancto viuit ꝛ regnat in secula seculorū. R. Amen.

Bñdictio carniū ouiū vl auiū. V. Adiutoriū nr̄m i noīe dñi. R. Qui fecit celū ꝛ trā. V. Dñs vobiscū. R. Et cū. ꝛ dicatur ad oēs bñdictiōes. Orō.

Dignare dñe deus oips bn✠dicere ꝛ sci✠ficare has ouiū siue auiū carnes vt qcūq; ex pplis tuis fideliꝰ ꝺ eis comederit oī bñdictiōe cū gr̄a saturati repleāt bonis. Qui tecum viuit ꝛ.

Bñdictio casei ⁊ ouoꝝ. ℣.
Adiutoriū nr̄m in. vt. s. Orō.

DEus creator ⁊ cōseruator generis humani dator gratie spiritualis: largitor eterne salut᷑ domine effunde bene✠dictionē tuam super hāc creaturam casei et oui vt armati celesti defensione qcūqꝫ ex eis gustauerit sibi ꝓficiat ad etnā salutē. Per.

Benedictio ouorū ⁊ aliorum comestibiliū siue alimētorū. Oratio.

DOmine deꝰ omnipotēs iesu christe qui ex quinqꝫ panibus ⁊ duobus piscibꝰ quinqꝫ milia hominū satiasti: ⁊ in chana gallilee ex aqua vinuꝫ fecisti multiplica super seruos tuos pietatis tue misericordiaꝫ et bene✠dicere ⁊ sancti✠ficare digneris hanc creaturam ouorum siue panū ⁊c. quam in sustētationē seruoꝝ tuorū tribuisti: vt qcūqꝫ hac creatura vsus fuerit: benedictionis tue opulētia repleatur et accipiētibꝰ eū grāꝝ actōe scificet i visceribꝰ coꝝ saluator mundi. Qui vi. ⁊ regna. ⁊c.

Bñdictio loci vel domus.

BEne✠dic Oratio.
dn̄e deus omnipotens locum istū vel domū istam vt sit in eo vel in ea sanitas: castitas: victoria: virtꝰ: humilitas: bonitas: patiētia ⁊ māsuetudo: plenitudo leg᷑ ⁊ gratiarum actio deo patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto ⁊ hec benedictio maneat super hunc locū vl̄ sup hāc domū ⁊ sup habitātes i eo vl̄ i ea. Per eūd.

Benedictio ad quecunqꝫ volueris.

bEne✠dic dn̄e creaturam istam. N. vt sit remedium salutare generi humano ⁊ presta per inuocationē tui sancti nominis: vt qcūqꝫ ex ea vsi fuerit vel sūpserint vel gustauerint corporis sanitatem ⁊ anime tutelam accipiant. Per do.

Benedictio ouorū. Orō.

SUbueniat quesumꝰ domine tue bn̄dictionis gratia huic ouorum creature de qua pullos gallinarum procreare dignatus es: vt cibus salubris fiat fidelibus tuis in tuarū gratiarū actione sumentibus. Per dn̄m.

Exorcismus salis. ℣. Ad

iutoriū nostrū in nomie domini.
℟. Qui. vt supra. Oratio.
Exorciço te creatura sa/lis per deum ✠ viuum per deum ✠ verum: per deuz ✠ sanctū: per deum qui te per heliseum ꝓphetam in aquā mitti iussit vt sanaretur ste/rilitas aque vt efficiaris sal exorciçatum in salutē credē/tium ⁊ sis omnib⁹ te sumen/tibus sanitas anime ⁊ corpo ris ⁊ effugiat atq; discedat ab eo loco in quo aspersuz fu/eris omnis fantasia ⁊ nequi tia diabolice fraudis omnis/q; spiritus immūdus adiu/ratus. Per eum qui ventu rus ē iudicare viuos ⁊ mor/tuos et seculum per ignem.
℟. Amen. Oratio.
Immensam clementiaz tuam omnipotēs eterne de⁹ humiliter imploram⁹ vt hāc creatnram salis quā in vsuz humani generis tribuisti be ne ✠ dicere ⁊ sancti ✠ ficare tua pietate digneri: vt sit om nibus sumentibus sanitas mentis ⁊ corporis: vt quic/quid ex eo tactum vel respar/sū fuerit careat omni immū/dicia omniq; impugnatiōe spiritualis nequitie. Per d.
Exorcism⁹ aque. Oratio.
Exorciço te creatura aq̄ in nomine dei ✠ patris omnipotentis: ⁊ in nomine ✠ iesu christi filij eius domi ni nostri ⁊ in virtute spirtus ✠ sancti: vt fias aqua exorci çata ad effugandā omnē po/testatem inimici: ⁊ ipsū ini/micum eradicare ⁊ explan/tare valeas cuz angelis suis apostaticis per virtutez eius/dē domini nostri iesu christi qui venturus est iudicare vi uos ⁊ mortuos ⁊ seculuz per ignem. ℟. Amen. Oratio.
Deus qui ad salutē hu/mani generis maxi/ma queq; sacramēta ī aqua/rū substantia cōdidisti: ade/sto propitius inuocationib⁹ nostris ⁊ elemēto huic mul/timodis purificatiōib⁹ pre/parato: virtutez tue bene ✠ dictiōis infunde: vt creatu/ra tua mysterijs tuis seruiēs ad abijciēdos demones: mor bosq; pellendos diuine gra/tie sumat effectum: vt quic/quid in domibus vel in locis

fideliuz hec vnda i espserit
careat omni imũdicia: libe
retur a noxa nõ illic resideat
spiritus pestilens: non aura
corrumpẽs: discedãt omnes
insidie latẽtis inimici: ꝛ siqd
ẽ quod aut incolumitati ha
bitantiuz inuidet aut quieti
aspersione huius aque effu
giat: vt salubritas per inuo
cationez sancti nominis tui
expetita ab omnib⁹ sit impu
gnationib⁹ defensa. Per do
minũ nostruz iesum christũ.

Hic ponat sal in aqua in
modum crucis dicẽdo hanc
orationẽ.

Commixtio
salis ꝛ aque parit fiat.
In nomine ✠ patris ꝛ fi ✠
lii ꝛ spũs ✠ sci. ℟. Amen. ℣.
Dñs vobiscũ. ℟. Et. Oratio.

Deus inuicte virtutis
auctor: ꝛ insuperabi
lis imperij rex: ac semper ma
gnificus triũphator q aduer
se dominatiõis vires repri
mis: qui inimici rugiẽtis se
uiciam superas: qui hostiles
neqtias potenter expugnas
te dñe trementes ꝛ supplices
deprecamur ac petimus: vt
hanc creaturã salis ꝛ aque
dignãter aspicias: benign⁹
illustres pietat[is] tue more san
cti ✠ fices: vt vbicũq fuerit
aspersa per inuocationẽ san
cti tui nominis omnis infe
statio imũdi spirit⁹ abijciat
terrorq venenosi serpentis
pcul pellatur: ꝛ psentia san
cti spiritus nobis misericor
diam tuam poscentib⁹ vbiq
adesse dignet. Per eiusdem.

Decori lingue latine restitu
tum: solertiq castigatione:
ac lauto charactere: ere pro
prio: ꝛ diligẽti impssione ex
actũ: Nicholaus franck for
dius: Hoc ſm fratruz predi
catorum morem breuiarium
dedit Anno humanati dei.
1488. iiij. Non. aprilis ve
netijs.

Breuiariũ ſm fratrũ or
dinẽ predicatorũ perfecte cũ
omnib⁹ lectiõib⁹ nuperrime
ordinatis in generalib⁹ capi
tulis feliciter explicitũ est.

Laus Deo

Registrum

a	Quaternꝰ	Venite
b	Quaternꝰ	iniquitatē
c	Quaternꝰ	ponebas
d	Quaternꝰ	iudicium
e	Quaternꝰ	mee
f	Quaternꝰ	cium
g	Quaternꝰ	meditabor
h	Quaternꝰ	Dn̄ica
i	Quaternꝰ	⁊ terra
k	Quaternꝰ	die dn̄ica
l	Quaternꝰ	lec.
m	Quaternꝰ	seculū
n	Quaternꝰ	caperēt
o	Quaternꝰ	vt dliniret
p	Quaternꝰ	renibus
q	Quaternꝰ	cepit
r	Quaternꝰ	℞. Quia
s	Quaternꝰ	⁊ dixerunt
t	Quaternꝰ	dat adorat
v	Quaternꝰ	Et audiert
x	Quaternꝰ	Unū q̄q;
y	Quaternꝰ	nobis tuo
ꝯ	Quaternꝰ	dn̄e filia
z	Quaternꝰ	de ipsis
ʒ	Quaternꝰ	nies ad
4	Quaternꝰ	aperuit ho.
5	Quaternꝰ	mundū le.
6	Quaternꝰ	in ꝟgini.
7	Quaternꝰ	celis ⁊ qd.
8	Quaternꝰ	lebat nun.
9	Quaternꝰ	ab īfantia
10	Quaternꝰ	baptiçaſ.
11	Quaternꝰ	q de brōz
12	Quaternꝰ	domīnitra.
13	Quaternꝰ	imploret
14	Quaternꝰ	dn̄icuʒ ad
15	Quaternꝰ	noct. añ.
16	Quaternꝰ	cap̄. ꝑia
17	Quaternꝰ	hoc cum
18	Quaternꝰ	Eo āt tpe
19	Quaternꝰ	est in car.
20	Quaternꝰ	moysi in
21	Quaternꝰ	leticia In
22	Quaternꝰ	In festo

Ex dictis Bernardi.

Si mihi sint vires et predia magna quid inde
Auri sit species argenti massa. quid inde
Si mihi sint nati de regia stirpe quid inde
Longus seruorum mihi fuiat ordo quid inde
Si doceam socios in qualibet arte quid inde
Et rota fortune me tollat ad astra quid inde
Si felix annis regnauero mille quid inde
Tam cito pretereunt hec omnia que nihil inde
Seruiat ergo deo quisque quoniam satis inde

